

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

9. 7. 205

Harvard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND.

In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

Lucius
C. IVLII CAESARIS
C O M M E N T A R I I
CVM SVPPLEMENTIS
Anulus
A. HIRTHI ET ALIORVM.
CAESARIS HIRTHIQVE FRAGMENTA.

CAROLVS NIPPERDEIVS
RECENSIVIT OPTIMORVM CODICVM AVCTORITATES ANNOTAVIT
QVAESTIONES CRITICAS PRAEMISIT.

BREITKOPFFVS ET HAERTELIVS
SVIS SVMPTIIVS ET TYPIS PRESSERVNT
LIPSIÆ A. MDCCCXLVII.

1870. June 23.
Halishury Ford.

MAVRICIO HAVPTIO

PRAECEPTORI CARISSIMO

CAROLVS NIPPERDEIVS D.

CAROLI NIPPERDEII

QVAESTIONES CAESARIANAЕ.

Ec 7.205

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

C. Iulius Caesar quo tempore commentarios rerum suarum composuerit, de ea re ueterum neminem retulisse arbitror praeter Frontonem, qui de bello Parthico ad M. Aurelium p. 203 ed. Rom. haec scribit: 'fac memineris et cum animo tuo cogites C. Caesarem atrocissimo bello Gallico cum alia multa militaria tum etiam duos de analogia libros scrupulosissimos scripsisse, inter tela uolantia de nominibus declinandis, de uerborum aspirationibus et rationibus inter classica et tubas'. Et libros de analogia Suetonius uit. Caes. c. 56 in transitu Alpium a Caesare, cum ex citiore Gallia conuentibus peractis ad exercitum rediret, scriptos esse testatur. Verum ut hoc a Frontone oratorie exornatum est, ita quod de commentariis scribit (alia enim militaria Caesaris non fuerunt) non certa auctoritate, sed sua opinione ductus affirmasse existimandus est. Nam id quidem ipsa res docet, commentarios non inter belli certamina, sed certe gestis rebus per quietem hibernorum compositos esse. Atqui ne singulis quidem annis singulos commentarios scriptitauisse Caesarem, sed uno impetu libros de bello Gallico et postea de bello ciuili perfecisse recte Schneiderus in Wachl. philom. I, 108 Hirtii uerbis demonstrari dixit, qui §. 6 praef. libri VIII de b. Gall. commentarios a Caesare et facillime et celerrime perfectos affirmat. Idque de commentariis de bello Gallico idem Schneiderus Ciceronis epistolis confirmari monuit: qui, cum post reditum ab exilio Caesari ualde familiaris siue esset siue uideri cuperet et Quintum fratrem Trebatiumque sibi familiarissimum in eius exercitu haberet, Caesarem res suas litteris mandare neque celari potuisset neque, si certior factus esset, tacere. Verum tamen ante belli ciuilis initium commentarios de bello Gallico scriptos esse statuendum est, non

ea de causa, quod Pompeius et Labienus nusquam cum contumelia, sed et hic saepe et ille VI, 1, 4 et VII, 6, 1 cum honore appellantur (neque enim illud etiam post civilem dissensionem nisi ab homine pusilli ingenii neque admodum circumspecti factum esset), sed quod Caesar res duobus ultimis annis in Gallia gestas neque perscripsit neque tamen se noluisse plura scribere significauit. Nam si post dissensionem civilem hos libros composuisset, nulla causa erat, cur prius de civili bello scribere aggrediretur, quam illos ad finem perduxisset. Hanc rem Schneiderus ideo accidisse putat, quod hi commentarii iam priore parte anni 51 editi essent, idque a Caesare factum existimat, quia M. Marcellus consul tum maxime incubuisset, ut Caesari succederetur: ei Caesarem hos libros quasi quosdam uerecundos, sed eosdem luculentissimos meritorum suorum testes opposuisse. Quae mihi causa nulla uidetur. Nam qui res eius extollerent et in senatu et apud populum, Romae idonei homines Caesari deesse non poterant, quorum oratio et ad plures perueniebat quam hi libri neque ulla uerecundia impediatur. Accedit, quod Caesar inde ab initio anni 52 usque ad annum 50 in Gallia ulteriore occupatissimus fuit, ita ut ne hibernum quidem tempus a continuis bellis intermitteretur. At annus 50, qui fuit postremus, quo Caesar provinciam obtinuit, pacata tota Gallia ab omni motu uacauit. Itaque appropinquante decessu, cum neque quicquam se iam in Gallia gesturum uideret et summum otium nactus esset, non potest dubitari, quin hoc tempus Caesari maxime idoneum uisum sit, quo res in provincia gestas perscriberet. Atque eius rei, quam paulo ante commemorauimus, quod duorum ultimorum annorum res a Caesare relatae non sunt, ita mihi uidetur aptissime ratio reddi, ut eum civili tumultu in scribendo interpellatum, cum sibi ob eius belli occupationes otium non fore intellegeret, imperfectum opus interim edidisse statuamus, praesertim cui nec multa nec magni momenti decessent; postquam autem rursus otium suppetebat, prius res civili bello gestas componendas constituisset, quae et longe maiores essent et acutius stilo scribendae. Commentarios igitur de bello Gallico proximo ante bellum civile tempore scriptos et initio eius belli uulgatos esse existimo. Libri autem de bello civili certe non prius editi sunt, quam M. Tullius Cicero Brutum suum scripsisset. Is enim in eo libro c. 75, 262 ita de commentariis Caesaris dicit: 'Atque etiam commentarios quosdam scripsit rerum suarum. Val-

de quidem, inquam, probandos: nudi enim sunt, recti et uenusti, omni ornatu orationis tamquam ueste detracta. Sed dum uoluit alios habere parata, unde sumerent qui uellent scribere historiam, ineptis gratum fortasse fecit, qui uolent illa calamistris inurere, sanos quidem homines a scribendo deterruit. Quod iudicium Ciceronem facturum fuisse, si iam tum libri de bello ciuili editi fuissent, incredibile est. In hoc enim bello tradendo certum est alia omnia requisisse Ciceronem, quam ut Caesaris narratio calamistris inureretur. Cum autem dialogus ille anno 46, cum Caesar in Africa bellum gereret, scriptus sit (Ellendt. p. 328. Drumann. VI p. 290), commentarii de bello ciuili non possunt ante reditum ex Africa Caesaris editi uideri: mirorque Schneiderum, cum Ciceronis iudicium ad libros de bello Gallico tantum pertinere uidisset, tamen commentarios de bello ciuili a Caesare, antequam contra Pharnacen proficisceretur, compositos statuisset. Mihi uero, cum hi quoque libri imperfecti sint (nam Caesarem plura scribere uoluisse inde apparet, quod belli Alexandrini initia tradidit), uerisimillimum uidetur eos deuictis demum Pompeii liberis inchoatos omnino non ab ipso Caesare, sed, cum morte occupatus esset, post caedem demum eius uulgatos esse.

Cum igitur aliquantum post gestas res Caesar scripsisse commentarios uideretur, hac re usus est Schneiderus ad quaestionem saepe iactatam et tamen neglectam, de ephemeridibus Caesaris, referendam atque confirmandam. Nimirum Caesarem praeter commentarios, quos habemus, librum quendam ephemerides inscriptum reliquisse Seruii testimonio quibusdam demonstrari uisum est: cui adiunxerunt, quod Plutarchus uit. Caes. c. 22 res contra Tenctheros et Vsipetes gestas *ἐν ταῖς ἐφημερίαις* easdemque Appianus uol. I p. 90 ap. Schweigh. *ἐν ταῖς ἰδίαις ἀνάγκαις τῶν ἐφημέρων ἔργων* relatas dicerent, item Symmachus epist. IV, 18 ephemeride Caesaris origines, situs, pugnas et quidquid fuisset in moribus aut legibus Galliarum tradi scriberet. Alii cum Plutarchum, Appianum, Symmachum ipsos commentarios de bello Gallico significasse contenderent, Seruio fidem habendam esse negauerunt. Atque illud quo minus recte iudicatum esset, ne Schneiderus quidem repugnauit, de Seruio, quoniam eius testimonium fide dignum esse asseuerauit, uideamus. Is ad Vergilii Aen. XI, 743 haec annotauit: 'C. Iulius Caesar cum dimicaret in Gallia et ab hoste raptus equo eius portaretur armatus, occurrit

rum esse confisus est? Quam inepte autem Hirtius epist. ad Balbum §. 6 Caesarem commentarios celerrime facillimeque composuisse praedicaret, si is omnia iam habuisset in ephemeridibus perscripta, quamque peruerse idem §. 8 quereretur sibi res Alexandrino et Africano bello gestas sermone tantum Caesaris ex parte notas esse, si ephemeridibus a Caesare in ipso bello compositis uti potuisset, ne animaduertit quidem. An latuisse eos libros familiarissimum Caesaris neque ei his uti concessum fuisse, aut Caesarem in Gallia ephemerides composuisse, postea supersedissee existimauit? Sane mensuras itinerum, montium, fluminum, numeros captiuorum et interfectorum ne ego quidem credo sola memoria Caesarem custodire potuisse, sed idem haec eum ipsum, dum res gereret, perscripsisse, nisi certo testimonio comprobabitur, non magis credam. Huic enim negotio scriba aliquis par erat, et multo est uerisimilius tali homini id mandatum esse, quam Caesarem ei rei inter summas occupationes uacasse. Sed multa ex hoc genere in publicas rationes a quaestore referebantur (et tabulas in Heluetiorum castris repertas itemque eorum, qui sectionem oppidi Aduatucorum emissent, ad se relatos esse Caesar b. Gall. I, 29 et II, 33 extr. demonstrat), mensurae itinerum sine dubio a praefecto castrorum annotabantur. Et tamen quis non uidet tales rebus breuiter notatis nullum potuisse eiusmodi librum confici, qualem et Seruius et Schneiderus (p. 32) has ephemerides fuisse opinati sunt? Res gestas autem, quemadmodum in commentariis narrantur, nisi Caesarem memoria tenere potuisse crederem, iis quoque fides esset deneganda, qui sumnum eius ingenium laudibus tulerunt: mediocri enim memoria ad hanc rem opus erat. Nam ipsa multorum uerba eum accurate tradere uoluisset quis tandem sibi persuaderi pateretur? Enimuero cum Caesar quotannis de rebus gestis ad senatum referret, quas epistolas et ipse extremis libris II, IV, VII de bello Gallico commemorat et editas fuisse Suetonius testatur, et ad amicos inter ipsa bella epistolas mitteret, quas ipsas quoque editas esse scimus, legati autem, si quid absente Caesare gererent, dubitari non possit, quin ad eum perscripserint, item cum publicas rationes haberet, ea praesidia litterarum Caesari suppetisse apparet, ut, qui eum his adiutam componere commentarios post quamuis longum tempus potuisse negabit, is sibi Claudio aliquo obliuiosiorum Caesarem lingat necesse sit. Neque firmitus reliquis argumentis est, quod

Schneiderus in ipsis commentariis ephemeridum uestigium sibi deprehendisse uisus est. Lib. enim IV de b. Gall. 6, 4 uerba 'Eburonum et Condrusorum, qui sunt Treuerorum clientes' ex ephemeridibus retenta putat, quod, cum commentarii componerentur, neque Eburones superfuerint, neque Treueri Gallia in prouinciam redacta clientes habere potuerint: 'erant' igitur tum Caesari scribendum fuisse. Quorum neutrum uerum est. Nam etsi Eburones uehementissime a Caesare uexati sunt, tamen nusquam relatum est eos plane excisos esse. Ita enim Hirtius b. Gall. VIII, 24 de extrema Caesaris expeditione dicit, eum Ambiorigis fines adeo uastandos duxisse ciuibus, aedificiis, pecore, ut odio suorum Ambiorix, si quos fortuna fecisset reliquos, nullum reditum propter tantas calamitates haberet in ciuitatem. Deinde adicit omnia caedibus, incendiis, rapinis uastata esse, magnum numerum hominum, non omnes, interfectum aut captum. Commemorantur autem Eburones a Strabone IV p. 296 Alm.; neque, quod postea non nominantur, indicio est eos iam tum interisse. Romanos autem in constituendis prouinciis, quantum salua summa imperii potestate fieri posset, ea instituta, quae fuerant, seruasse notum est. Quidni igitur Treueri clientelas retinuerint, praesertim qui a Plinio hist. nat. IV, 17, 106 dicantur 'liberi antea'? Eadem causa est horum locorum: V, 39 in., ubi de Neruiis refertur, 'Ceutrones, Grudios, Leuacos, Pleumoxios, Geidunos, qui sub eorum imperio sunt' et VII, 75, 2 'imperant Haeduis atque eorum clientibus, Segusianis, Ambluaretis, Aulercis Brannouicibus, Brannouis, milia XXXV, parem numerum Aruernis adiunctis Eleutheris Cadurcis, Gabalis, Velauis, qui sub imperio Aruernorum esse consuerunt'. Quae cum ita sint, nullas fuisse Caesaris ephemerides a commentariis diuersas certum esse existimamus.

Cum autem Caesar neque Gallici neque ciuilis belli commentarios ipse perfecisset, ea, quae deerant, post mortem eius quattuor libris, octauo de bello Gallico, de bello Alexandrino, Africano, Hispaniensi suppleta sunt. De qua re in epist. ad Balbum octauo libro de b. Gall. praemissa ita relatum est: 'Caesaris nostri commentarios rerum gestarum Galliae non cohaerentibus superioribus atque insequentibus eius scriptis contexui nouissimumque imperfectum ab rebus gestis Alexandriae confeci usque ad exitum non quidem ciuilis dissensionis, cuius finem nullum uidemus, sed uitae Caesaris'. Nam 'cohaerentibus' recte emendauit Schnei-

derus in Wachl. phil. l. c., cum in optimo codice Bongarsiano primo scriptum sit 'comparentibus', in reliquis bonis et plerisque deterioribus 'comparantibus'. His igitur uerbis si credere licet, omnia commentariorum Caesarianorum supplementa ab uno eodemque homine scripta sunt. Cuius nomen si quaerimus, in codicum quidem Caesarianorum maiore parte oblitteratum deprehendimus. Nam quod octauus commentarius de bello Gallico in calce Parisini primi et Vratislaviensis primi, quibuscum Vossianum primum et Egmondanum consentire ex cognatione horum codicum statuendum est, item bellum Alexandrinum et Africanum in Parisino secundo, de quo solo ex codicibus fide dignis in hac parte constat, Gaio Caesari tribuuntur, eandem nim habet atque si nihil in his codicibus de auctoris nomine traderetur, id quod de bello Hispaniensi in Parisino secundo et Vindobonensi primo factum est. Nam aut inuentum in exemplari nomen mutatum a librariis aut nullo inuento id, quod iis placebat, positum esse apparet. Verum in Parisino secundo octauus liber de bello Gallico initio quidem ineptum nomen 'A. Hirtii Pansae' inscriptum habet, quod idem huic libro Oudendorpius nescio quam recte in uetustioribus quibusdam codicibus ascriptum esse refert, sed in fine eius commentarii in illo codice A. Hirtii nomen legitur, eidemque homini is liber in Bongarsiano primo et Scaligerano tribuitur. Hoc autem testimonium codicum diuersae originis, ut infra uidebimus, optimorum confirmatur a Suetonio, qui uit. Caes. c. 56 Hirtium de Caesaris commentariis praedicare ait, quae in epist. ad Balb. §. 5 scripta sunt. Itaque cum octauus liber de b. Gall. Hirtii esse existimandus sit, si is uere de se ea, quae supra ex epist. ad Balb. posui, retulit, etiam reliquorum trium commentariorum idem auctor uideri debet. De qua tamen re iam antiquis temporibus dubitationem illatam esse scimus. Idem enim Suetonius paulo ante de Caesaris commentariis haec scribit: 'Reliquit et rerum suarum commentarios Gallici ciuilisque belli Pompeiani. Nam Alexandrini Africique et Hispaniensis incertus auctor est: alii Oppium putant, alii Hirtium, qui etiam Gallici belli nouissimum imperfectumque librum suppleuerit'. Haec uerba caue ita interpreteris, ut coniunctio 'suppleuerit' significari putes etiam octaui libri de b. Gall. incertum auctorem Suetonio uisum esse. Ita enim inepte paulo post uerba ex epist. ad Balb. Hirtii esse diceret: et si in illa sententia fuisset, octauum librum adiunxisset re-

liquis, quorum incertum auctorem esse retulerat. Coniunctio nihil aliud indicatur nisi ea uerba ab iis adiecta esse, qui reliquorum quoque librorum Hirtium auctorem esse contendebant. Quare octauum librum de b. Gall. ab omnibus Hirtio tributum esse statuendum est, et quod nemo aliter sensisse traditur, et quod epistola ei libro praemissa Hirtio sine dubitatione a Suetonio tribuitur. Atque illis, quibus omnium supplementorum Hirtius auctor uisus est, praeterquam quod scriptor epist. ad Balb. se commentarios Caesaris usque ad exitum eius uitae perduxisse affirmat, etiam hoc suffragatur, quod quae idem §. 8 de se refert, omnia optime conueniunt Hirtio, Oppium uero quaedam plane excludunt. Queritur enim ille sibi non contigisse, ut Alexandrino atque Africano bello interesset. Affuit igitur in Gallia duobus extremis annis, quorum res octauo commentario de b. Gall. comprehenduntur, itemque in Hispania, cum contra Pompeii liberos bellum gereretur. Iam anno 51 et 50 ubi Oppius et Hirtius commorati sint, accurate definire nequimus, nisi quod anno 51, quo tempore Cicero in Ciliciam proficiscebatur, illum Romae fuisse ex Cic. ep. ad Att. V, 1, 2 et 4, 3, hunc uero sub finem anni 50 a Caesare Romam cum mandatis ad Balbum missum statim ad Caesarem reuertisse ex eiusd. ep. ad eund. VII, 4, 2 constat. Alexandriae sane ne Oppius quidem fuit cum Caesare, sed eo tempore Romae siue in Italia commorabatur (Cic. ep. ad Att. XI, 7, 5. 8, 1. 14, 2. 17, 2. 18), neque in Africam Caesarem comitatus est (eiusd. ep. ad Fam. IX, 6, 1). Itaque Oppius legatus, qui b. Afr. 68 commemoratur, non fuit hic Gaius Oppius, notus Caesaris familiaris. Sed ne in Hispaniam quidem contra Pompeii liberos Oppius cum Caesare profectus est: nam Romae eum remansisse Cic. epp. ad Att. XII, 29, 2. 44, 4. XIII, 19, 2. 50 demonstratur. Hirtius uero, dum Caesar Alexandriae morabatur, in Achaia erat. Cicero enim ad Att. XI, 14, 3 quaedam eum de Quinto fratre sibi nuntiasse scribit, qui Patris erat (ep. 10, 1. 11, 2). Inde profectus, cum Caesar Alexandria discessisset et in Syriam uenisset, Antiochiae apud eum fuit (Cic. ad Att. XI, 20, 1). Itaque Caesarem deinde contra Pharnacen proficiscentem comitatus esse et una Romam redisse uideri debet. Eundem, cum Caesar in Africa bellum gereret, in Italia remansisse Cic. epp. ad Att. XII, 2, 2 et ad Fam. IX, 6, 1 ostendunt. At in Hispania cum Caesare fuit. Suetonius enim Aug. 68 L. Antonium Octa-

uiano exprobrasse tradit, quod pudicitiam a Caesare delibatam Aulo etiam Hirtio in Hispania CCC milibus numum substrasset. Indidem eum Ciceroni librum misisse existimo, in quo collegerat uitia Catonis, ut ille scribit ad Att. XII, 40, 1, quem ep. 41, 4 *πρόπλασμα* sibi uideri ait eius uituperationis, quam Caesar de Catone scripsisset. Nam Anticatones a Caesare sub tempus Mundensis proelii confectos esse ex Suet. Caes. 56 scimus. XII autem, 37, 3 Cicero Atticum certiore facit ab Hirtio sibi scriptum esse Sextum Pompeium Corduba exisse et fugisse in Hispaniam citiorem, item Gnaeum fugisse. Has litteras Hirtius dederat Narbone a. d. XIV Cal. Mai. hoc est unum fere mensem posteaquam ad Mundam pugnatum est, quod proelium Liberalibus, a. d. XVI Cal. April., factum est (b. Hisp. 31, 8). Nihil igitur etiamtum Hirtius de morte Cn. Pompeii adolescentis compererat, cuius caput b. Hisp. 39 extr. pridie Id. April. Hispalim allatum esse refertur. Itaque paulo post Mundense proelium ab exercitu discessisse et in Galliam profectus esse uidetur. His rebus consentiunt, quae in ipsis commentariis de scriptore referuntur, quae quidem librariorum errori obnoxia non fuerunt. Nam quae leguntur b. Alex. 3, 1 de rebus Alexandriae gestis 'quae a nobis fieri uiderant' et 19, 6 'pugnabatur a nobis ex ponte', nemo dubitabit, quin illis hominibus sint tribuenda, et altero loco recte ante Oudendorpium 'a nostris' editum, idemque priore ponendum sit. Neque pro testimonio haberi potest, quod b. Hisp. 38, 5, quo loco de caede Cn. Pompeii relatum est, in Par. sec. Leid. pr. duobusque deterioribus codd. legitur 'in aduentu nos depellunt'. Editur ibi 'nostri depelluntur': totus quidem locus perturbatissimus est. Supersunt haec. De b. Alex. 74, 3, ubi de proelio cum Pharnace a Caesare facto dicitur, ita scriptum est: 'At Pharnaces impulsus siue loci felicitate siue auspiciis et religionibus inductus, quibus obtemperasse eum postea audiebamus' cett., quae scribi non potuerunt nisi ab eo, qui pugnae interfuisset eamque rem ex captiuis cognosset. Nam qui non affuisset, inepte se id postea audisse diceret, quod antea audire omnino nequisset. Item qui librum de b. Hisp. composuit et ante Mundensem pugnam se affuisse demonstrat 11, 2 'eodem die Q. Marcius tribunus militum, qui fuisset Pompeii, ad nos transfugit', §. 3 'hoc praeterito tempore C. Fundanius eques Romanus ex castris aduersariorum ad nos confugit', 15 extr. 'in conspectu nostro hospites, qui in

oppido erant, iugulare et de muro praecipites mittere coeperunt', 19, 3 'insequenti luce materfamiliae de muro se deiecit, ad nos transiit', 22, 2 'loricatus unus ex legione uernacula ad nos transfugit', 21, 1 'equites cum leui armatura ex aduersariorum castris ad nos transfugerunt', et Mundensi proelio interfuisse 29, 6 'itaque nostri procedunt, id quod aduersarios existimabamus facturos', et statim post pugnam cum Caesare Cordubam uenisse 33 in. 'Caesar ex proelio munitione circumdata Cordubam uenit. Qui ex caede eo refugerant, pontem occuparunt. Cum eo uentum esset, conuiciari coeperunt: nos ex proelio paucos superesse, quo fugeremus?' Omnia haec Hirtio conueniunt, ab Oppio et proxima aliena sunt, neque minus quae supra ex bello Alexandrino posuimus. Nam cum ultima epistola Ciceronis, unde Oppium Romae fuisse cognoscimus, ad Att. XI, 18, data sit a. d. XII Cal. Quint., Caesarem autem Quintili mense Antiochiae in Syria fuisse ex ep. 20 eiusd. l. constet, eundemque rebus in Syria, Cilicia, Cappadocia, Gallograecia celeriter confectis magnis itineribus in Pontum contendisse b. Alex. 65—69 referatur, non uidetur Oppius, etiamsi post illum diem Roma ad Caesarem profectus esset, prius ad eum peruenire potuisse, quam proelium cum Pharnace factum esset, quod calendaria Aminternina a. d. IV Non. Sext. accidisse demonstrant.

Adhuc quae disputauiamus omnia Hirtium suppleuisse Caesaris commentarios persuadent. Superest, ut ipsos libros consideremus, utrum eos omnes ab Hirtio scriptos esse necne uerisimile uideatur. Ad quam rem ita aggredimur, ut octauum librum de b. Gall. Hirtii esse pro certo ponamus. Non esse enim Hirtii nihil est, quo probari possit, esse et Suetonii codicumque testimonia et ea, quae praeterea exposuimus, confirmant. Cum hoc igitur reliqui commentarii sunt comparandi (nam perbreuis epistola Hirtii, quae legitur apud Cic. ad Att. XV, 6, non potest ad hanc rem idonea uideri): qui si fieri potuit ut ab Hirtio scriberentur, ea, quae supra demonstrauiamus, eam uim habent, ut eius esse existimandi sint; si id de uno et altero credibile non erit, ita de his statuendum est, ut et ipsis commentariis et iis rebus, quas antea declarauimus, erit accommodatissimum.

Commentarii igitur de bello Gallico octauus et de bello Alexandrino res et commodo ordine habent dispositas et sermone narratas urbano et polito, qui praestantissimorum optimae aetatis

scriptorum proprius est. Sublatis enim quibusdam librariorum erroribus, quibus relictis nullus scriptor sui similis erit, nihil in hoc genere inuenitur in his commentariis, quod abhorrere a Ciceronis et Caesaris consuetudine uideri possit. At reliquis ex partibus si hos libros cum Caesaris commentariis comparamus, in octauo libro de bello Gallico desideramus et elegantem illam facilitatem et uigorem atque alacritatem, qua is nullis artificiis oratoriis adhibitis naturali ingenii felicitate tamquam praesentem expressit rerum gestarum imaginem. Lentitudinem enim quandam et mediocritatem agnoscimus sine motu et, quod maxime reprehendas, sine uarietate. Nam immodice ea compositione usus est Hirtius, ut protasin per 'cum' particulam incipientem apodosi praemitteret, coniungeret autem sententias per pronomen relationum, quarum rerum illa longa fere enuntiata efficit, utraque tardam et motu carentem orationem. Atque ut forma complexionum uarietate caret, ita ordo quoque uerborum ninium saepe idem recurrit, hunc dico, ut pauca exempli causa ponam: 'qui primum aduentum potuerant effugere Romanorum' (3, 3), 'legionem ex hibernis euocat rursus undecimam' (6, 3), 'stultas cogitationes incitabat barbarorum' (10, 4), 'ex siluis instructa multitudo procedit peditum, quae nostros coëgit cedere equites' (19, 2). Quo ex genere etsi plurima iam legebantur, plura tamen ex codicibus ponenda fuerunt. Taedium, quod affert creber usus particulae 'cum', leniri poterat, si aliae non essent prorsus neglectae: ita 'postquam' ne semel quidem positum est, 'ut' de tempore bis (30, 1 et 35, 5), 'ubi' ter (15, 7. 36, 4. 48, 6), sed ita, ut semper eadem uerba ponantur 'quod ubi accidit'. Nam c. 48, 7, ubi editur 'quod ubi malum dux equi uelocitate euitauit, grauitur uulneratus praefectus, ut uitae periculum adiuturus uideretur, refertur in castra', ex optimorum codicum scriptura efficitur: 'Quod malum dux equi uelocitate euitauit: ac sic proelio secundo grauitur ab eo uulneratus praefectus' cett., id quod ex parte iam a Dauisio et Oudendorpio animaduersum est. Frequenter leguntur particulae 'etsi' uel 'tametsi' — 'tamen' (9, 2. 10, 4 bis. 16, 1. 19, 7. 20, 1. 27, 3. 28, 4. 29, 1. 50, 3) et 'quamquam' — 'tamen' (prael. 8. 42, 3. 52, 3. 55, 2): numquam 'licet' aut 'quamuis'. 'Priusquam' scriptum est 3, 1. 13, 3. 14, 2. 50, 3: numquam 'antequam'. 'Repente' legimus 5, 1. 9, 1. 12, 3. 15, 7. 20, 2 bis. 27, 2. 29, 1. 36, 4. 42, 2. 43,

5. 48, 3; 'repentinus' 3, 1. 24, 3. 35, 5: 'subitus' bis ponitur 9, 1. 11 extr., numquam 'subito'. 'Proeliari' c. 19 quinques positum est, praeterea 13, 2. 18, 2. 28, 4. 36, 4. 41, 3. 42, 1. Formulae integrae repetitae sunt: 'magna praeda potiri' 5, 4. 27, 5. 36, 5, 'magna parte amissa suorum' 5 extr. 19, 7. 43, 4. 48, 8, 'dimittere in omnes partes' 5, 3. 7, 1. 24, 1. 25, 1, 'accidit, quod accidere fuit necesse' 3, 1. 10, 3. 48, 6, 'perturbatum agmen impedimentorum' 14, 2. 29, 2, 'frustra: nam' cett. 3, 4. 5, 3, et similiter c. 19, 6 legitur 'nequiquam'.

At commentarius de bello Alexandrino Caesarianis non multo est inferior: neque enim hic facilitatem neque motum neque uarietatem merito quisquam requiret. Non nimis frequens 'cum' particulae usus (et 'postquam' 12, 2. 14, 1. 20, 3. 21; 'ubi' 17, 5. 25, 3. 45, 3; 'ut' 27, 8. 31, 2. 47, 4. 64, 2 legimus), non longiores complexiones inter se continuatae (nam c. 41—45 id factum est breuitatis studio) eaeque cum pronomine uidebantur coniungendae, saepius demonstratiuum, quod est 'hic', ex Caesaris consuetudine quam relatiuum positum, collocatio uerborum apta neque eadem nimium saepe relata. Sed ne in hoc quidem libro usquam 'licet', 'quamuis', 'antequam' posita sunt, sed 'etsi' uel 'tametsi' (12, 3. 18, 1. 24, 1. 42, 3. 44, 1), 'quamquam' (11, 2. 42, 2. 44, 3), 'priusquam' (15, 3. 28, 2. 33, 3. 60, 1. 61, 5). Item 'repente' legitur 26, 2. 45, 2 et 4. 74, 1; 'repentinus' 19, 2. 29, 4. 36, 5; 'subitus' 30, 1. 44, 2. 75, 2. 77, 1: nusquam 'subito'. 'Proeliari' quater legimus (30, 2 et 4. 31, 1. 44, 3), saepius 'confligere' (13, 3 et 4. 25, 5. 46, 4. 60, 1 et 2 et 5. 61, 4. 74, 3. 75, 4), quod in octauo libro de bello Gallico inuenitur 28, 1 et 2. 29, 3. 'Frustra: nam' cett. ponitur 29, 5. Praeterea plura uerba coniuncta eadem in utroque libro haec reperi: 'At nostri equites' — 'laetitia uictoriae elati' VIII, 29, 3, 'at nostri uictoria elati' b. Alex. 76, 3: 'celerius opinione eorum' VIII, 8, 4, 'omnium opinione' b. Alex. 51, 4. 71, 2. 78, 5: 're bene gesta' VIII, 27, 5. 36, 1. b. Alex. 26, 3. 47, 1, 'felicissime' VIII, 37, 1, 'felicissime celerimeque' b. Alex. 32, 1. 46, 4. 48, 1. 78, 2 et 5, 'praeclatissime' b. Alex. 30, 1. 47, 5: 'conflare bellum' VIII, 6, 1.
 κ. in.: 'tempus anni difficile' VIII, 6, 1. b. Alex. 43, 1:
 hinc tempestates' VIII, 5, 4. b. Alex. 43, 2.
 pro inter hos commentarios differentiam quandam inter-

cedere confitendum est, sed ea in sola compositione uersatur. Neque uero genus scribendi diuersum est, sed, cum uterque liber narrationem rerum gestarum nudam habeat atque simplicem, posterior uenustior est magisque perpolitus et alacriore animo scriptus. Eae autem res nequaquam obstant, quo minus ab eodem scriptus sit. Nam homini in scribendo non admodum exercitato (solum autem Anticationem Hirtius ante hos libros uidetur composuisse) facile accidebat, ut, quo longius progrederetur, eo ei melius cederet: et ipsa materia alterius libri, cum uarietate rerum ac locorum bellorumque magnitudine aliquantum praestaret, et animum scribentis magis permouebat et delectatione studium atque diligentiam addebat. In priore libri parte, quae est de rebus Alexandriae gestis, etiam Caesaris narrationi nonnihil uidetur tribuendum, qua sibi Hirtius ep. ad Balb. §. 8 hoc bellum notum esse scribit. Itaque librum de bello Alexandrino aequae atque octauum de bello Gallico Hirtii existimare non dubitabimus.

Alia causa est duorum reliquorum commentariorum. Nam in libro de bello Africano primum res gestae plenius sunt relatae, quam aut a Caesare aut ab Hirtio in superioribus commentariis factum est: et cum illi seriem narrationis ita instituerint, ut, quae re coniuncta erant, componerent, hic secundum temporis ordinem distracta omnia uidemus. Ita, ut pauca commemorem, cum inde a c. 12 usque ad c. 19 pugna quaedam narrata esset, c. 21, 2 inter res plane diuersas refertur Labienum suos, qui in ea pugna fuerant sauciati, plaustis Adrumetum deportasse: res a Sittio gestae particulatim interiectae sunt c. 25. 36, 4. 95: c. 32, 3 Caesarem Gaetulos perfugas ad seditionem concitandam in regnum Iubae dimisisse, c. 55 eosdem peruenisse et a rege populares suos diduxisse narratur. Mira quadam diligentia honores singulorum hominum praeterquam eorum, qui erant notissimi, notati sunt, neque solum quos cum maxime gerebant (id quod a Caesare quoque et Hirtio, sed et multo parcius neque sine idonea causa factum est), uerum etiam ad quem gradum dignitatis peruenerant, quo ex genere sunt c. 28, 1 'C. Vergilius praetorius', 33, 3 'C. Messius aedilicia functus potestate', 34, 2 'C. Decimius quaestorius', 85, 7 'Tullius Rufus quaestorius'. De consiliis Caesaris permagna modestia a scriptore iudicatum est, ut arbitrari se (c. 7, 4) uel existimare (9, 2) eam causam Caesari rei alicuius faciendae fuisse diceret. In Pompeianos praeter

num M. Catonem, de quo c. 87 sqq. sine malignitate relatum est, omnes contumeliae conferuntur. Hic Considius se ad sanitatem perducere non patitur, ut Caesari aduenienti Adrumetum tradat (4, 1); Caesar miseratur tanta homines esse dementia, ut malint regis esse uecligales quam cum ciuibus in patria in suis fortunis esse incolumes (8 extr. cf. 57, 3); Labienus audacia fuit inflammatus, quod Caesarem a se oppressum iri sperabat (19, 6); Caesar queritur 'Africam provinciam perire funditusque euertere ab suis inimicis: quod nisi celeriter sociis foret subuentum, praeter ipsam Africam terram nihil, ne tectum quidem, ab illorum scelere insidiisque reliquum futurum' (26, 4); idem, cum Scipio castris eius appropinquasset, nihil ea re mouetur: 'animaduertebat enim, quamquam magnis essent copiis aduersarii freti, tamen saepe a se fugatis, pulsus perterritisque et concessam uitam et ignota peccata. Quibus ex rebus numquam tanta suppeteret ex ipsorum inertia conscientiaeque animi uictoriae fiducia, ut castra sua adoriri auderent' (31, 3); Uticae Caesar ciues Romanos et negotiatores et eos, qui inter trecentos pecunias contulerant Varo et Scipioni, multis uerbis accusat et de sceleribus eorum longiorem orationem habet (90, 2). Haec siue ambitiose siue ex animi sententia scripta sunt, magnam certe simplicitatem produnt. Caesar quidem et Hirtius numquam adeo risum hominum contempserunt: neque a Caesariano de initio dissensionis ciuiliis et de turbis Hispaniensibus moderatius potuit scribi quam ab altero extremo libro octauo de b. Gall. et b. Alex. 48 seqq. factum est. Quod si orationem spectamus, non solum genus scribendi plane aliud, sed etiam in sermone multa diuersa a superioribus libris reperiuntur. Quaedam quidem in hac parte librarii peccauerunt aut interpretes. Nam illis nemo dubitabit haec tribuere: 'dum haec ita fierent' (25, 1), 'iamque Caesar dum exercitum intra munitiones suas reducere coepisset' (61, 2), 'qui dum anima nondum expirata concidisset' (88, 4), praesertim cum eo loco, quem extremum posui, uel tempus uerbi demonstret 'cum' particulam a scriptore esse positam. Nihil aget, si quis haec eo defendere conabitur, quod aliis quoque particulis contra consuetudinem coniunctiuum in hoc libro adiunctum dicat. Neque enim c. 4, 3 scripsit auctor, ut editur, 'quo simulatque captiuus peruenisset litterasque, ut erat mandatum, Considio porrigere coepisset', sed aut uerum est, quod in codd. legitur 'simulatque capti-

us cum peruenisset' (ipsum quoque inusitatum, sed non uitiosum, ut arbitror), aut, si cui hoc non probabitur, ei ita est emendandum, ut uitium ne importet. Neque c. 78, 4 cum haec poneret: 'Quod ubi coeptum est fieri, et equis concitatis Iuliani impetum fecissent', particulae 'ubi' eum coniunctiuum adiunxisse prima enuntiati pars docet: sed oblitus illius et 'cum' se posuisse existimans ad hanc alterum uerbum conformauit. At c. 91, 4 scripsit: 'postquam Iuba ante portas diu multumque primo minis egisset cum Zamensibus, dein, cum se parum proficere intellexisset, precibus orasset'. Et eadem forma fortasse c. 40, 5 et 50, 4 restituenda est, quorum locorum priore in tribus optimis et duobus deterioribus codd. haec leguntur: 'postquam Scipione eiusque copiis campo collibusque exturbatis atque in castra compulsis cum receptui Caesar cani iussisset', altero Oudendorpium de suis codd. recte tacere non credo, in Par. sec. sic scriptum est: 'Caesar postquam equitatu ante praemisso inscius insidiarum cum ad eum locum uenisset'. Sed his duobus locis mihi quidem uerisimilius uidetur scriptorem prioris particulae oblitum alteram superaddidisse: c. 85, 3, cum in Par. sec. et Leid. pr. ita legatur: 'Qui postquam ad ea castra, quae petebant, perfugerunt, ut relictis castris rursus sese defenderent, ducemque aliquem requirerent, quem respicerent, cuius auctoritate rem gererent, qui postquam animaduenerunt neminem ibi esse praesidio, proinus armis abiectis in regia castra fugere contenderunt', hic igitur Oudendorpio assentior alterum 'qui', quod uerba 'rem gererent' sequitur, delendum esse. Verum illo modo etiam Cicero-nem composuisse de imp. Cn. Pomp. 4, 9 'posteaquam maximas aedificasset ornassetque classes' cett. grammatici annotauerunt. Addo eund. p. Cluent. 64, 181 'Oppianicus primo recusauit: posteaquam illa abducturam se filiam, mutaturam esse testamentum minaretur, mulieri crudelissimae seruum fidelissimum non in quaestionem tulit, sed plane ad supplicium dedit'; Vitruu. II, 9, 16 'postquam flamma circa illam materiam uirgas comprehendisset'; Valer. Max. V, 7, ext. 2 'postquam filium in cornu scribae humiliorem fortuna sua locum obtinentem conspexisset': ita enim, non 'conspexit', in plerisque codd. legi annotat Torrenius, edetque ex omnibus suis, quos habet optimos, amicus meus Carolus Kempius. Taciti uerba ann. XII, 54 manca esse interpretes docuerunt. Item librariis tribuo haec: 'ex oppido This-

drae' (36, 2) et 'ad oppidum Paradae' (87, 1). Nam hic genitius poëtis relinquendus est: neque eiusdem generis esse apparet, quae Oudendorpius contulit, 'Thapsi, oppido maritimo, praerat' (28, 1), 'in oppido Vzitae' (58, 3), 'in oppido Zamae' (91, 3). Eodem errore apud Caes. b. Gall. VII, 56, 2 etiam in bonis codd. 'mons Ceuennae' natus est. His igitur remotis in oratione complura inuenimus a Ciceronis, Caesaris Hirtiique consuetudine abhorrentia, maximam quidem partem antiquiora et huius aetatis antiquariis usurpata, partim apud scriptores paulo recentiores demum legimus. Ex eo genere sunt primum uerba haec, quorum exempla idonea apud Forcellinium inuenies: 'tristimonia' (10, 3), 'condensus' (14, 2. 50, 1), 'cruciabiliter' (46, 2), 'exporrigere' (42, 4. 78, 4. cf. Vitruv. IX, 6, 6), 'cateruatim' (33, 3. cf. Sall. Iug. 97), 'suppetias ire', similia (5. 25 extr. 39, 4. 41, 2. 66, 3. 68, 3. 75, 5. cf. Varr. fragm. p. 304 Bip.). 'Protinus' eodem significato atque 'porro', ut hic 49, 1 'progredi coepit et brachia protinus ducere', legitur quidem apud Cic. quoque de diuin. I, 24, 49, sed is ibi Caelii Antipatri uerba expressit. Quod 26, 4 ponitur 'nisi celeriter sociis foret subuentum' et 91, 3 'si forte bello foret superatus', eodem modo hac aetate dixerunt Sallustius, Cornelius Nepos, Liuius: at Cicero, Caesar, Hirtius infinitiuo tantum 'fore' usi sunt. 'Supercilium' de loco edito ponitur hic 58, 1 et apud Liuium XXVII, 18. XXXIV, 29: idem I, 29 'errabundum' dixit, quod uerbum in hoc libro legitur 2, 4. 21, 3. 44, 2. 45, 2. 'Insectatus' passiuè positum non uidetur alibi inueniri quam huius libri 71, 4, sed 'consectatum' eodem modo dixisse Laberium annotat Priscian. p. 792 Putsch.: idem ibi 'aspernari', quod passiuo significato hic legimus 93, 3, Ciceronis exemplo tuetur. 'Persuasi', quibus aliquid persuasum est, dicuntur hic 55, 1 et ap. script. rhet. ad Herenn. I, 6, 9 'animus auditoris persuasus' et §. 10 'persuasus auditor'. 'Conuulnerare', quod in hoc libro saepe ponitur (5, 1. 7, 5. 15, 2. 17, 3. 41, 1. 52, 3. 61, 4. 69, 5), primum ex Seneca notatum uideo, neque ego antiquius exemplum habeo. Datium 'ui', qui legitur h. l. 69, 2, apud alium scriptorem non inueni. Valde auctor huius libri adamauit deminutiuum (16, 1. 22, 2 et 3. 23, 1. 34, 2. 37, 3. 44, 1. 47, 5. 54, 1. 63, 2. 71, 2. 87, 2). Est hoc familiaris et uulgaris sermonis proprium: et eiusdem generis haec esse arbitror: 'sub-

ministrare c. 19, 2: 'tantam se multitudinem auxiliorum aduersariis subministraturum, ut etiam caedendo in ipsa uictoria defatigati uincerentur'; et *prosilire* c. 58, 2: 'sine dubio existimans ultro aduersarios, cum tam magnis copiis auxiliisque regis essent praediti promptiusque prosiluissent, ante se concursuros', et *concursare* 81, 1 'ipse [Caesar] pedibus circum milites concursans'; et *paucum numerum* 68, 2, quomodo Vitruu. I, 1, 6 *paucam manum* dixit; et *sub manum submittere* 36, 1; et *eiusmodi genera* 71, 1, *cuiusquemodi generis* 19, 5. 23, 1. 36, 1, quamquam eodem modo Varro de ling. Lat. IX, 20 p. 474 Sp. et Sallustius Cat. 39 dixerunt; item *saucis decem factis* 70, 4, quod habet Cato ap. Gell. III, 7. Eodem pertinet, quod constanter *plostra* secundum rusticam pronuntiationem dicuntur (9, 1. 21, 2. 75, 4). Idem, quod de singulis uerbis obseruauimus, cadit in compositionem. *Potiri* in hoc libro positum est adiuncto ablatiuo 51, 1. 74, 2. 76, 1. 83, 4. 86, 1. 87, 1; genitiuo 18, 4. 50, 5. 61, 6. 74, 1; accusatiuo 36, 4. 39, 3. 68, 2. 87, 4. 89, 1. Hirtius semper usus est prima forma (VIII, 5, 4. 27, 5. 36, 5. b. Alex. 11, 5. 20, 4. 33, 1. 42, 4. 76, 3: *'spes prouinciae potiundae'* 43, 5), altera extra peruagatam formulam *'rerum potiri'* nonnumquam Caesar (b. Gall. I, 3 extr.), Cicero (ad Fam. I, 7, 5. Off. III, 32, 113), Nepos (Lys. 1, 4. Dion. 5, 5), Sallustius (Cat. 47. Ing. 25. 74), Liuius (XXV, 14. 17. XXXIV, 21): accusatiuus a nullo horum positus est (nam Ciceronis loci, quibus Beier ad Off. II, 23, 81 usus est, eius rei non magis fidem faciunt, quam quae apud Corn. Nep. Eum. 3, 4 leguntur); uerum antiquiore aetate hoc genus frequentatum est, neque dubitari licet, quin inde *'spes prouinciae potiundae'* et similia repetenda sint, quibus optimi auctores non abstinuerunt. C. 12, 1 legimus *'pulis ingens conspici coeptus est'* et 82, 2 *'cum idem a pluribus animaduerti coeptum esset'*: atque ita Caesar et Hirtius semper dixerunt, Cicero quoque praeter unum locum Tusc. I, 13, 29 *'sed qui nondum ea, quae multis post annis tractari coepissent, physica didicissent'*, de quo dubitandum uidetur, etsi optimi codicis regii *'tractare'* ferri nequit. Sed hanc formam habemus hic 27, 2 *'cum ab aduersariis lapides mitti coepissent'* et 82, 4 *'signa in hostem coepere inferri'*, atque ita scripserunt Varr. de re rust. III, 19, 12. Sall. Cat. 12. Ing. 91. 96, Liuius et inferiores saepe. Contra

antiquiores constanter, quod sciam, dixerunt 'coepit fieri', cum hoc uerbo non ut passiuo, sed ut deponenti uterentur: hic eadem constantia ponitur 'coeptum est fieri' (69, 3. 78, 4), quod Liuii familiare est (XXIV, 47. 49. XXV, 34. XXVII, 42. XXXI, 23. XXXVII, 18). C. 10, 3 scriptum est: 'animus enim altus et erectus prae se gerebat: huic acquiescebant homines', quem admodum Senecam ep. III, 3 (24) in. et Suetonium Vit. 14 locutos esse Forcell. annotauit: nam apud eund. Tib. 31 'negante eo destinatos magistratus abesse oportere, ut praesentes honori acquiescerent' necessario Wolfius Boherii coniecturam probauit 'assuescerent' emendantis. Sed quod h. l. 75, 2 legitur 'supersedere pugnae animaduertit', dubito, an recte Dauisio 'pugna' corrigendum uisum sit. Particulis 'que', 'et' sibi respondentibus duo uocabula componere, ut h. l. 72, 4 'speciemque et uirtutem' et 93, 3 'seque et sua omnia et oppidum' legimus, non est ex consuetudine Ciceronis, Caesaris, Hirtii, sed Plauti (Captiu. II, 2, 63), Terentii (Eun. V, 2, 37. Andr. IV, 1, 53. Adelph. I, 1, 39), Sallustii (Iug. 26. 55. 76. 89. 91), Liuii (XXXIII, 19. XXXV, 41. XXXVI, 19). Nam quod ap. Caes. b. ciu. III, 109 extr. duo enuntiata ita componuntur: 'magnamque regum nomen apud suos auctoritatem habere existimans et ut potius cetera a consuetudine omnium abhorret, recteque Vascosanus et alii priorem copulam deleuerant. Participium futuri in fine designando positum est hic 25, 4 'dum alios adiuturus proficiscitur' et 65, 3 'insidiaturus locis certis consedit', quod non ante Liuium fieri consuesse grammatici docent. Frequenter in enuntiatis relatiuis plusquamperfectum positum est, ubi imperfectum requirebatur, ut 23, 1. 31, 1. 34, 4. 43. 44, 1. 75, 3. 89, 1 et adiecta temporis significatione 76, 2 'ad oppidum Thisdram peruenit, in quo Considius per id tempus fuerat', 88, 3 'liberis suis L. Caesari, qui tum ei pro quaestore fuerat, commendatis', 89, 2 'Q. Ligario, C. Considio filio, qui tum ibi fuerant, uitam concessit'. Hoc ab iis scriptoribus, qui accurate et eleganter scripserunt, perraro factum est. Caesaris et Hirtii exempla posuit Schneiderus p. 135, ex quibus tamen haec tantum apta sunt: b. Gall. II, 6, 4 'Iccius Remus, qui tum oppido praefuerat, nuntium ad Caesarem mittit', VIII, 2, 1 'adiungit legionem undecimam, quae proxima fuerat', 54, 3 'quintam decimam' (legionem dicit), 'quam in Gallia citeriore habuerat, ex senatus-

consulto tradi iubet', b. Alex. 10, 4 'naues omnes, quas paratas habuerant ad nauigandum, propugnatoribus instruxerunt', 57, 1 'L. Titius, qui eo tempore tribunus militum in legione uernacula fuerat, nuntiat'. De b. Gall. III, 7, 2 Caesar scripsit 'P. Crassus adolescens cum legione septima proxime mare Oceanum in Andibus hiemarat' de eo tempore cogitans, quo ipse ad exercitum uenit. Sallustii locos uid. ap. Kritz. ad Lug. p. 227. Ciceronis locum, quem is ascripsit, de orat. I, 7, 24 'dici mihi memini L. Crassum se in Tusculanum contulisse, uenisse eodem, socer eius qui fuerat, Q. Mucius dicebatur' huc non pertinere, cum Crassi uxor eo tempore mortua fuisse uideatur, recentiores Ciceronis interpretes monuerunt. Idem tamen in Verr. II, 29, 72 'peruellem adessent ii, qui affuerant antea causamque cognorant', et de orat. II, 7, 20 'praecisa, inquit, mihi dubitatio est, quoniam neque domi imperaram, et hic, apud quem eram futurus, tam facile promisit' plusquamperfectum posuit, pro quo accurata oratio perfectum requirebat. Sed uulgari sermone hoc genus frequentatum esse Vitruuius ostendit, qui plusquamperfectum et pro imperfecto et pro perfecto et in omni genere sententiarum posuit (II, praef. 1. IV, 1, 2. VII, praef. 5. c. 5, 5. 7, 1. VIII, 3, 25. IX, 9, 2. X, 2, 11. 15. 13, 2. 6. 15, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 16, 3. 4. 9. 10. 11). Item ex uulgari sermone ascitum arbitror coniunctiuum in enuntiato relatiuo sine causa positum h. l. 35 in. 'Scipio quique cum eo essent' et 77, 1 'Thebanenses interim, qui sub ditione et potestate Inbae esse consuessent, legatos ad Caesarem mittunt'. Praeterea a peculiari Hirtii consuetudine haec discedunt. Constanter in hoc libro dicitur 'conuallis' (7, 6. 50, 1 bis. 2. 66, 2): Hirtius semper 'uallum', Caesar illud bis posuit (b. Gall. III, 20, 4 et V, 32, 2). Hirtium uidimus semper 'priusquam' ponere, numquam 'antequam': illud hic legitur 4, 3. 40, 2, hoc 50, 1. 74, 2. 92, 1. Ex concessiuis particulis unam in hoc libro inuenimus 'quamquam' (6, 2. 31, 3 et 7. 88, 5). 'Postquam', quod in libro octauo de b. Gall. nusquam, in b. Alex. quater legi notauimus, hic uel maxime frequentatur (3 in. 5, 1. 6, 4. 37, 1. 38, 1 et 4. 39, 4. 40, 5. 44, 3. 48, 2 et 4. 49, 1. 50, 4. 57, 1. 68, 2 et 3. 73, 5. 75, 2. 76, 1. 78, 3 et 7. 79, 1. 80, 4. 81, 1. 83, 1. 84, 1. 85, 3 et 4 et 5. 86, 3. 87, 4. 91, 4 et 5. 93, 3): 'ubi' legitur 29, 4. 39, 5. 40, 4. 41, 3. 75, 4. 78, 4 et 5. 87, 1. 91, 4: parti-

cula 'ut' plane abstinuit scriptor. Satis frequenter posuit 'cum iam' uel 'iam cum' (12, 1 et 3. 18, 5. 25, 4. 42, 1. 52, 1. 69, 1 et 4. 70, 1. 94, 1). Apud Hirtium constanter 'repente legi obseruauimus, numquam 'subito': eadem constantia in hoc libro illud exclusum, hoc usurpatum deprehendimus (6, 1 et 2. 7, 5 et 6. 11, 1. 14, 1 et 2. 18, 5. 23, 2. 35, 1. 40, 2. 47, 1 et 6. 61, 2 et 3. 66, 1 et 2. 80, 6. 82, 2 et 3. 89, 3. 90, 4: 'subitus' legitur 43, 1. 52, 2. 65, 1). Iam in scribendi genere cum, qui hunc librum composuit, facile apparet grandes quendam atque elatum uideri uoluisse, sed impar negotio effusus et redundans et tumidus euasit neque facere potuit, quin tota compositio impolita atque aspera existeret. Grande genus cum affectauisse cum tota narrandi ratio, qua omnia magno hiato proferantur, tum creberrimus infinitiui historici usus indicio est. Hic a Caesare raro interponitur, ab Hirtio omnino numquam in hoc libro legitur 1, 3 et 5. 6, 6. 7, 4. 8, 4. 12, 2. 15, 2. 16, 1 et 3. 20, 1. 21, 1. 24, 2. 25, 5. 26, 8. 30, 1. 32, 3. 35, 1. 39, 1. 52, 5. 61, 8. 70, 2. 71. 78, 6. 85, 3. Tumorem haec ostendent: 31, 1 'minutatim modesteque sine tumultu aut terrore', 36, 4 'ui expugnando est potitus', 49, 1 'capiendi loca excelsa occupare contendit', 55, 1 'a rege Iuba desciscunt celeriterque cuncti arma capiunt contraque regem facere non dubitant', et totus locus c. 10, 3 'Omnibus in exercitu insciis et requirentibus imperatoris consilium magno metu ac tristimonia sollicitabantur. Parua enim cum copia et ea tironum neque omnia exposita in Africa contra magnas copias et insidiosae nationi equitatumque innumerabilem se expositos uidebant, neque quicquam solatii in praesentia neque auxilium in suorum consilio animaduvertebant, nisi in ipsius imperatoris uultu, uigore mirabili et hilaritate: animum enim altum et erectum prae se gerebat. Huic acquiescebant homines et in eius scientia et consilio omnia sibi proclia omnes fore sperabant'. Atque hic quidem tumor etiam sententiam peruertere apparet, quod milites parua cum copia neque ea omnia exposita expositi dicuntur, id quod similiter factum est c. 27, 3. Nam uerbis: 'rudes enim elephantum multorum annorum doctrina usuque uetusto uix edocti tamen communi periculo in aciem producantur' scriptor bestias bene domitas significare uoluit: non debebant igitur iidem rudes dici. C. 35, 6 scripsit: 'quorum orationem celeriter ueritas comprobauit', cum

orationem ueram fuisse euentu comprobatum ostendere uellet. *Difusam* et dissolutam compositionem maxime animaduertere licet c. 5. 19. 20. 51, 3—6. Saepe oratio compluribus uerbis per *parenthesin* interiectis interrupta est, ut 8, 4. 15, 1. 20, 2. 48, 3. *Anacolutha* non solum in longa oratione inueniuntur, ut c. 19 *plura*, de quo loco dicam, sed etiam in breuissimo spatio 25 in.: 'Cum haec fierent, rex Iuba cognitis Caesaris difficultatibus copiarumque paucitate non est uisum dari spatium conualescendi'. Eodem pertinent, quae supra p. 17 dixi de particulis 'ubi' et 'postquam', cui 'cum' superadditum est, et quod c. 40, 5 *pro-nomen demonstratiuum* positum est Labieni commemoratione, ad quem referendum est, longe reiecta et aliis hominibus interim nominatis. Item c. 25, 2 statim post *anacoluthon*, quod supra commemorauimus, recte in codd. ita scriptum est: 'P. Sittius interim et rex Bocchus coniunctis suis copiis cognito regis Iubae egressu propius eius regnum copias suas admonere: Cirtamque, oppidum eius regni opulentissimum, adortus paucis diebus pugnando capit' et ad eandem formam reliqua. Solum enim Sittium se commemorasse scriptor putabat, qui et princeps totius expeditionis erat et postea semper solus ponitur. Quod autem in octauo libro de b. Gall. uarietatem desiderauimus, hic ex similitudine fastidium quisque sentiet. Nam praeter ea, de quibus supra diximus, identidem haec repetuntur, quorum apud Hirtium nihil frequentatur: 'aduersarii' (1, 4. 3, 1. 8, 3. 11, 4. 14, 1. 18, 5. 19, 1 et 2. 20, 4 et 5. 21, 3. 24, 2. 26, 2 et 3. 27, 2. 31, 8. 32, 4. 38, 2. 39, 1. 41, 3. 52, 3. 57, 2. 58, 2. 59, 5. 61, 7. 76, 1. 78, 8. 79, 1); 'contendit ire' (6, 4. 25, 1. 33, 3. 39, 4. 41, 2. 75, 3. 83, 1. 87, 5. 89, 3. 92, 2) 'iter facere' (86, 5) 'fugere' (40, 2. 63, 3. 75, 6. 85, 4. 93, 1) 'ruere' (83, 3) 'petere' (50, 6) 'occupare' (49, 1) 'mittere' (16, 2); 'non desistere' (22, 1. 25, 3. 28, 2. 75, 7. 84, 2) et 'non intermittere' (26, 8. 29, 1 et 4. 32, 2 et 3. 36, 1. 52, 2. 61, 7) adiuncto infinitiui; 'commorari' (2, 2. 3, 2. 5. 18, 5. 24, 1. 32, 1. 38, 2. 48, 6. 53. 63, 4 et 6 bis. 78, 3 et 8 et 9 et 10. 79, 2), 'egredi' (3 extr. 6, 2. 10, 2. 11, 2. 25, 1. 34, 5. 38, 3. 48, 1. 62, 5. 68, 2. 73, 4. 79, 2. 85, 1. 88, 7. 89, 3. 92, 2. 97, 1), 'progredi' (12, 1. 17, 2. 24, 2. 25, 3. 30. 38, 4. 42, 1. 48, 6. 49, 1 et 2. 61, 3. 62, 1. 65, 1 et 3. 75, 1. 78, 2. 79, 2. 89, 1) et maxime participia perfecti horum trium uerbo-

rum. Naues Caesaris dicuntur 'incertae locorum' 7, 3, 'incertae locorum atque castrorum suorum' 21, 3 et 28, 1: uerba 'natura loci perspecta' leguntur 3, 4. 38, 2. 76, 3; 'Caesarem non fefellerat' 3, 4. 56, 4. 75, 5. 80, 1; 'omnibus insciis' 10, 3 et 37, 2; 'luminibus accensis' 56 extr. 89 extr.; 'non arbitror esse praetermittendum' 59, 1 et 84, 1. Sed qua negligentia in hoc genere uersatus sit scriptor, inde optime perspicietur, quod noua res raro aliter quam aduerbio 'interim' adiungitur, quod sexagies et sexies, si recte numeravi, in hoc libro scriptum est, bis 'interea' (8, 4. 44, 1).

Commentarius de bello Hispaniensi quamquam et corruptissimus est et multis partibus truncatus, non sunt tamen hae res impedimento, quo minus, quantum ad hanc quaestionem satis est, certo de eo iudicare possimus. Quod igitur in libro de bello Africano res gestas plenius quam in superioribus commentariis relatas diximus, hic liber in ea parte etiam Africanum bellum superat, ita ut ne minimae quidem res praetermissae uideantur, cum uel singulorum hominum transfugia neque solum militum, sed etiam mulierum atque seruorum, speculatores deprehensi aliaque huiuscemodi accuratissime perscripta sint. Item hic quoque liber res gestas secundum temporis ordinem habet dispositas, sed adeo fastidiose, ut in longe maxima parte, inde ab obsessione Vliae usque ad pugnam Mundensem, non tantum, quid unoquoque die gestum sit, separatim referatur, sed etiam dies et noctes atque partes earum diiungantur. Etsi scriptor apertissime fauet Caesarianis, quorum in exercitu se fuisse saepe significat, Pompeianosque despicit et contemnit, tamen haec magis narratione rerum gestarum pro consilio instituta quam ratiocinationibus et iudiciis interponendis, ut in libro de bello Africano factum uidimus, declarauit. In oratione pauca inueniuntur belli Africani similia. Aequae frequenter atque illic leguntur 'aduersarii' (2, 2. 3, 8. 5, 6. 6, 1. 10, 4. 11, 3. 13, 8. 15, 4. 18, 5. 20, 2. 21, 1. 23, 1 et 6 bis. 24, 6. 25, 3 et 8. 29, 3 et 6 et 8. 31, 1 et 3 et 4 et 7 et 10. 32, 2. 38, 5 et 6). Item constanter dicitur 'conuallis' (7, 1. 25, 2. 28, 2): et 'potiri' hic quoque coniunctum est cum genitiuo 1, 1. 2, 2 et accusatiuo 16, 4, sed saepius cum ablatiua (13, 4. 19, 6. 34, 5. 40, 8). In enuntiatis relatiuis plusquamperfectum positum est pro imperfecto 13, 8. 14, 2. 16, 2. 40, 6; uerum longe frequentissime coniunctiuus

‘auersos’ 22, 3; ‘administrare caedem’ 36, 4. 39, 2; ‘Lusitani ad Didium se reportant’ 40, 2; ‘Caesar Gadibus rursus ad Hispalim recurrit’ 40 extr. Eodem pertinent haec parum proprio et accurate dicta: ‘ut magno tamen periculo accessus eorum habetur’ 30, 5; ‘balista missa a nostris turrem deiecit’ 13 extr.; ‘ut prope uideretur finem bellandi duorum dirimere pugna’ 25, 6; ‘cum certum comperissent legatorum responsa ita esse gesta, quemadmodum illi retulissent’ 22, 4. Hic id uituperandum est, quod responsa ita gesta dicuntur, quemadmodum legati responsa retulissent: illud uerum non est, quod Schneiderus (in specim. nouae edit. *Caes. comm. Vrat.* 1829) ad c. 1, 7 annotauit, respondere scriptorem posuisse pro dicendo uel eloquendo. Nam ‘responsa legatorum’ ea intellexit, quae percontantibus ciuibz legati exposuissent, et 18, 5 recte scripsit cohortanti Pompeio, ut Ategua clam ab obsessis desereretur, ‘unum respondisse, ut potius ad dimicandum descenderent, quam signum fugae ostenderent’, siquidem non interroganti solum, sed quidlibet dicenti respondemus: c. 1, 7 autem ‘mediisque eorum praesidiis cum essent, unus ex nostris respondit’ post uerbum ‘essent’, ut multis aliis huius libri locis quaedam exciderunt. Ablatiuus solus positus est, ubi praepositio erat adicienda, ut ‘in’ 9, 4 ‘cum ex castello repugnare coepissent, maioribusque castris Caesari nuntius esset allatus’ et 18, 3 ‘neque licere castris Cn. Pompeii nuntiare’, ‘ex’ 15, 2 ‘pedites leui armatura lecti ad pugnam’ et 20, 4 ‘sauoi aliquot occiderunt leui armatura’. ‘Clam’ adiuncto accusatiuo scriptum est 3, 2. 35, 3 et ex necessaria emendatione 16, 1, cuius compositionis ibi ex Plauto et Terentio exempla ascripsit Dauisius. C. 40, 1 legitur: ‘Didius proximo se recepit castello’, cum castello recipi, se recipere in castellum dici consuerit. C. 24 extr. auctor scripsit: ‘ita pridie duorum centurionum interitio hac aduersariorum poena est litata’, cum interitioni litatum esse dicere deberet. C. 13, 5 uerbum ‘orare’ infinitiuum subiectum habet: ‘missos facere loricatedos, qui praesidii causa praepositi oppido a Pompeio essent, orabant’, ut Vergilius dixit *Ecl.* 2, 43; c. 36, 2 ‘animaduertere’ pro accusatiuo cum infinitiuo particulam ‘ut’: ‘Quod Caesar cum animaduertetet, si oppidum capere contenderet, ut homines perditos incendissent et moenia delerent’; c. 33, 4 ‘imperare’ et accusatiuum cum infinitiuo et gerundium: ‘coenam afferri quam optimam im-

peravit, item optimis insternendum uestimentis'. Particula 'quod' subiecto coniunctiuo pro accusatiuo cum infinitiuo posita est 36, 1 'legati Carteienses renuntiarunt, quod Pompeium in potestate haberent', itemque 10, 2 recte restituit Dauisius 'suo loco praeteritam est, quod equites ex Italia cum Asprenate uenissent'. Hoc genus cum Maduigius opusc. alt. p. 232 ab emendatis scriptoribus alienum esse neque ante Hadriani tempora increbuisse demonstraret, tamen duo certe antiquorum scriptorum exempla relinquere est coactus Catonis ap. Plin. hist. nat. XXIX, 1, 14 'dicam de istis Graecis suo loco, Marce fili, quid Athenis exquisum habeam, et, quod bonum sit illorum litteras inspicere non perdiscere, uincam', et Plauti Asinar. I, 1, 37 'equidem scio iam, filius quod amet meus istanc meretricem e proximo Phileanium'. C. 22, 7 in oratione obliqua etiam in causali enuntiato perperam accusatiuus cum infinitiuo positus est: 'serui transfugae nuntiauerunt oppidanorum bona uenire neque extra uallum licere exire nisi discinctum, idcirco quod, ex quo die oppidum Ategua esset captum, metu conterritos complures profugere in Baetniam': nam quod Robertus Stephanus 'idcircoque' correxit, id sententiae est contrarium. Praeterea hunc librum cum bello Africano et duobus Hirtianis commentariis comparanti haec memorabilia uidebuntur. In bello Africano constanter dicitur 'neque opinans' (7, 3. 66, 2), itemque in Alexandrino (63, 5. 73, 2. 75, 1): nam in octauo libro de b. Gall. neque hoc uocabulum legitur neque 'inopinans', quo Caesar solo usus est. 'Neque opinans' praeter illos locos legere non memini nisi in Bruti epist. ad Cic. I, 4, 4, de quibus epistolis cum maxime disceptatur. Belli Hispaniensis scriptor semper posuit usitatum 'necopinans' (2, 2. 15, 2. 16, 4). In Hirtianis commentariis 'repente', in b. Africano 'subito' excluso altero poni animaduertimus: in bello Hispaniensi neque 'repente' neque 'subito' neque 'subitus' legitur, sed 'repentinus' 9, 3. Item scriptor belli Hispaniensis constanter posuit 'uulneribus afficere' (9, 3. 12, 4. 15, 4. 16, 4. 23, 2 et 8), numquam 'uulnerare' aut 'conuulnerare', quod in b. Afr. frequentari animaduerti. Proprius belli Hispaniensis est creber usus uerborum 'bene magnus' (1, 2. 4, 3. 12, 4. 13, 4. 15, 6. 16, 2. 22, 6. 35, 2 et 3. 40, 1. 41, 1): 'bene multi' 34, 5. 36, 4. 37, 4, 'bene longe' 25, 2 leguntur. Ex particulis temporalibus numquam ponuntur 'postquam', 'ut', 'ubi', neque 'antequam',

sed 'priusquam' 4, 4. 27, 4: ex concessiuis particula 'quamquam', qua auctor belli Africani sola usus est, plane abstinuit scriptor belli Hispaniensis, plerumque posuit 'etsi', semel 'quamuis' 40, 1, itemque semel 'licet' 16, 4, quamquam ille locus truncatus est, hoc in optimis codd. 'et' legitur. Denique, ut de summa orationis forma dicamus, infinitium historicum, quem Hirtius omnino non admisit, belli Africani scriptor toties, ut modum excederet, in bello Hispaniensi duobus locis inuenimus 1, 2 et 29, 5: totum autem scribendi genus humile et sordidum, hiulcum, durum atque difficile deprehenditur. Res gestae enim abiecta plerumque et breuib. enuntiatis concisa oratione narratae aut plane nullo uinculo inter se coniunguntur aut certis quibusdam et identidem repetitis temporum significationibus separantur, quae huiuscemodi sunt: 'postero die' (11, 1. 12, 1. 13, 1 et 4. 17, 1. 21, 1. 24, 1), 'sequenti' (28, 1) et 'insequenti die' (14, 2. 21, 3. 25, 1) et 'insequenti luce' (10, 1. 19, 3 et 5); 'eodem die' (11, 2), 'hoc' (11, 2) et 'eo die' (13, 2. 27, 3); 'insequenti' (7, 1), 'ea' (10, 3. 20, 5), 'eadem nocte' (18, 8), 'noctis uigilia secunda' (12, 4. 19, 1) et 'tertia' (11, 2); 'insequenti tempore' (18, 5. 23, 1. 27, 1 et 5), 'eius diei insequenti tempore' (15, 5), 'huius diei extremo tempore' (16, 1), 'idem temporis' (3, 1 et 4. 12, 3. 13, 3. 20, 4) et 'eodem tempore' (16, 5. 18, 3 et 6. 19, 1 et 5. 20, 2), 'hoc praeterito tempore' (11, 3. 20, 3. 22, 1 et 7), 'praeterito noctis tempore' (12, 5). C. 14, 1 cum in codd. legatur 'eius praeteriti temporis', nescio an 'eius diei praeterito tempore' scribendum sit. Cum autem ab humilitate discedit oratio et assurgere temptat, pingue quiddam et crassum exit, ut in oratione Caesaris extremo libro: 'An me deleto non animaduvertebatis habere legiones populum Romanum, quae non solum uobis obsistere, sed etiam caelum diruere possent?' Sed maxime hoc factum est in proeliorum descriptionibus: 5, 6 'hic alternis non solum morti mortem exaggerabant, sed etiam tumulos tumulis exaequabant'; 25, 6 'nam inter bellatores principes dubia erat posita uictoria, ut prope uideretur finem bellandi duorum dirimere pugna'; 31, 2 'itaque ex utroque genere pugnae cum parem uirtutem ad bellandum contulissent, pilorum missu fixa cumulat et concidit aduersariorum multitudo'. Sunt tamen alia meliora, ut 25, 7 'scutorum laudis insignia praefulgens opus caelatum'; 29, 5 'nostris laetari, nonnulli etiam timere, quod in eum locum res fortu-

naeque omnium deducerentur, ut, quidquid post horam casus tribuisset, in dubio poneretur'; 31, 6 'ita cum clamor esset intermixtus gemitu gladiatorumque crepitus auribus oblatus, imperitorum mentes timor praepediebat'. Huiusmodi locis etiam Ennius ad partes uocatur: 23, 2 'hic tum, ut ait Ennius, nostri cessere parumper'; 31, 7 'hic, ut ait Ennius, pes pede premitur, armis tenentur arma'; et fabulae commemorantur: 25, 4 'hic, ut fertur Achilles Memnonisque congressus, Q. Pompeius Niger, eques Romanus, Italicensis, ex acie nostra ad congregiendum progressus est'. Oscitantiam scriptoris arguit, quod c. 28 extr. et 29 in his eadem ponuntur, et c. 29 identidem inculcatur Caesarianos processisse, Pompeianos in aequum descendere noluisse. C. 12, 6, si recte de eo loco disputabimus, ipse scriptor emendandae orationis causa, quae modo retulerat, aliter conformata uidetur repetisse. C. 10, 1 praetermissum aliquid reprehenditur: 'suo loco praeteritum est, quod equites ex Italia cum Asprenate uenissent'. Difficilem et hiantem compositionem his locis perspicere possumus: 7, 2 'haec loca sunt montuosa et natura edita ad rem militarem, quae planities diuiduntur, Salso flumine, proxime tamen Ateguam ut flumen sit, circiter passuum duo milia'; 8, 5 'ita ab oppugnationibus natura loci distinentur, ut ciuitates Hispaniae non facile ab hoste capiantur'; 15, 4 'nostri ceciderunt III: saucii XII pedites et equites V'; extremo eodem cap.: 'hospites, qui in oppido erant, jugulare et de muro praecipites mittere coeperunt, sicuti apud barbaros: quod post hominum memoriam numquam est factum'; 23 extr. 'ex utroque genere pugnae complures sunt uulneribus affecti, in quis etiam Clodius Arquitius: inter quos ita comminus est pugnatum, ut ex nostris praeter duos centuriones sit nemo desideratus gloria se efferentes'; 27, 4 'ita castris motis Vcubim Pompeius praesidium, quod reliquit, iussit ut incenderent' hoc est 'Vcubim a praesidio iussit incendi'; 39, 3 'Pompeius se occultare coepit, ut a nostris non facile inueniretur, nisi captiuorum indicio. Ita ibi interficitur'. C. 35, 2 in his uerbis: 'clam quendam Philonem, illum, qui Pompeianarum partium fuisset defensor acerrimus (is tota Lusitania notissimus erat) — hic clam praesidia in Lusitaniā proficiscitur' oratio initio ita instituta est, quasi deinceps 'mittunt' uel simile uerbum sequeretur, sed interiectis quibusdam rebus ea forma deserta est. C. 6, 1 et 25, 1 'eius praesidium' ponitur Pompeio, qui pronomine significatur,

non commemorato. C. 27 inde a §. 3 et c. 28 in. subiectum saepe mutatur nulla alterius personae significatione posita. C. 8, 6 et 17 in. durissime a superioribus ad inferiora transitur.

His rebus commentarios de bello Africano et Hispaniensi non solum non ab Hirtio, sed ne ipsos quidem ab eodem homine scriptos esse iudicare cogimur. Cum Hirtianis enim libris plane nulla his similitudo intercedit, nisi forte octauum librum de bello Gallico ea ex parte comparari posse existimaueris, quod ipse quoque uarietate careat. Quae res omnium mediocrium scriptorum communis (in eodem enim uitio, ut unum ponam, Cornelius Nepos reprehendendus est) ita tantum momentum in hac quaestione faceret, si uerba aut orationis forma in omnibus libris eadem frequentaretur: id quod maxime contrarium esse uidimus. Contra discrimina maxima sunt. Primum dispositio materiae, quae in Hirtianis libris apta est, in his rudis atque omni arte destituta; deinde scribendi genus in illis rectum et simplex, in horum altero granditatem tumore captans, in altero abiectum, in utroque crasum longeque elegantia inferius; denique sermo in illis optimus et purissimus, in his antiquarius et uulgaris. Atque harum rerum duo extrema certe non ita comparata sunt, ut in eundem hominem etiam neglegenter scribentem et, quae postea emendaturus est, cadant. Nam in libro de bello Africano iudicium de compositione ab Hirtiano plane diuersum deprehendimus, neque pingue ingenium, quale is liber demonstrat, ad similitudinem superiorum librorum limare se et circumcidere potuit: nam is, qui librum de bello Hispaniensi scripsit, uel modica componendi facultate destituebatur, adeo, id quod de se Vitruuius fatetur, nisus est scribere. Neque uero, qui polite et urbane loqui didicit idque genus probauit, umquam plane in antiquarium et uulgare incidet: contra detergere sordes longe difficillimum est. Quibus autem causis, ne duos extremos libros Hirtio tribueremus, moti sumus, eadem hos ipsos a diuersis auctoribus scriptos euincunt. Nam dispositio materiae genere tantum similis est, sermo nisi in perpauca rebus plane diuersus. Quamquam autem uterque liber pinguis est et impolitus, tamen multo haec sunt in bello Africano minora. Denique alterius scriptoris compositio copia uerborum redundat et effunditur, alter non astrictus est et circumciscus, sed infans; ille genus tamen quoddam scribendi et artem licet rudem sequitur, hic ne aspirare quidem ad hanc curam potuit inscitus totus et rigidus.

Caesare, ac ne hos quidem noluntate ipsius interemptos putar. In sermone uero quod uitia quaedam idem Dodwellus in his commentariis deprehendisse sibi uisus est, fere omnia eiusmodi protulit, ut plane facultatem de his rebus iudicandi ei defuisse appareat: si qua recte notauit, a nobis supra religiose sunt relata. Verum quae in his libris obseruauimus ab usu reliquorum optimae aetatis scriptorum discrepantia, eo minus inferiore tempore hos commentarios compositos esse euincunt, cum uulgaris sermo, quo hos libros scriptos esse uidimus, neque satis nobis notus sit et permulta peculiaria et a recta dicendi ratione abhorrentia habuerit necesse sit. Quod si cui hi libri Hirtii aetate scripti et perditis eius commentariis inferiore tempore ab alio homine, qui eos casu nactus esset, ad truncatum corpus supplendum adiecti esse uidebuntur, is uideat, ne rem aequae incredibilem comminiscatur, duos libros, quorum forma deterrebat potius a legendo quam alliciebat, aetatem laturos fuisse, nisi claro Caesaris nomine ab interitu essent uindicati. Itaque nullos alios libros de bello Africano et Hispaniensi cum Caesaris Hirtiique commentariis primum editos esse quam hos ipsos statuendum est. Hirtii autem uerba illa in epistola ad Balbum posita nihil huic rei obstabunt, modo eum praefationem prius quam ipsos libros scripsisse existimemus. Cum enim certo speraret se commentarios Caesaris usque ad mortem eius confecturum esse, de iis libris, quos scribere uolebat, tamquam de perfectis dixit; idque quo minus faceret, nihil impediēbat, siquidem nisi una cum iis ne praefationem quidem editurus erat. Quod si causam quaerimus, cur inceptum non executus sit, subitam mortem prohibuisse apertum est. Nam Hirtium uix ante annum 43, quo consul cum Pansa fuit, hos libros scribere aggressum esse indicio est, quod ep. ad Balb. §. 2 se Caesaris commentarios perduxisse ait 'usque ad exitum non quidem ciuilis dissensionis, cuius finem nullum uidemus, sed uitae Caesaris'. Nam de ciuili dissensione hoc modo dici tum demum poterat, postquam Octavianus ueteranos contra Antonium concitauerat, isque ad obsidendum Brutum in Galliam discesserat, quae facta sunt Octobri mense anni 44 (Cic. Phil. III, 8, 20). Hirtius autem, cum ex aduersa uoletudine, qua extremo anno 44 fuerat correptus, nondum plane conualuisset, initio anni 43 paludatus ad Mutinam profectus est (Cic. Phil. VII, 4, 12) ibique mense Aprili cum Antonio congressus uictor in acie periit (Cic.

urbanitas desideraretur, doctrinae copia efficiebat. Et tamen Hispaniense certe bellum non Varronis scriptis, sed Vitruvio potius comparandum est: Itaque mihi quidem uerisimillimum uidetur hos libros ab inferioris condicionis hominibus scriptos esse. Atque tamen illi homini et immodica atque inscita Pompeianorum reprehensio uehementer illa ab Hirtio aliena, postquam una cum reliquiis uictoriarum partium rempublicam administrabat, et curiosa honorum notatio conuenit, quae in altero meliore commentario deprehendimus. Quae autem peculiaris horum hominum condicio fuerit, nihil temere affirmauerim, neque, quod inferiore condicione fuisse dixi, quam qui in familiaritatem atque consuetudinem summorum in republica uirorum peruenire potuerint, gregarios milites fuisse iudico. Nam militares quidem homines fuisse et ipsi commentarii docent, et de belli Hispaniensis scriptore ea res ipsius testimonio constat (26, 6). At quomodo factum est, ut eiusmodi hominum sordes cum Caesaris Hirtiique scriptis coniungerentur? Vidimus Hirtium commentarios occupatissimo tempore scribere aggressum esse. Num igitur improbabile uidebitur, si eum ad minuendum laborem, praesertim cum Africano bello non interfuisset, sibi commentarios ab aliis faciendos curasse dicemus, unde ipse res gestae in suis commentariis componendis peteret? At eiusmodi consilium tota horum librorum forma optime respondet. Summa diligentia in referendis rebus gestis, temporis ordo accurate seruatus huius rei aptissima fuerunt. Neque elegantibus hominibus ad eam res opus erat (nam artem ipse Hirtius erat allaturus), sed qui aut ipsi rebus gerendis interfuissent aut in percontando a peritis euoluendisque litteris, si quae de his rebus extabant, industriam atque diligentiam adhiberent. Alii autem homini bellum Africanum alii Hispaniense perscribendum mandabatur siue ad conficiendi celeritatem siue quia eiusmodi homines quaerebantur, qui res gerere uiderent. Nam etsi scriptor prioris libri nihil eiusmodi de se prodidit, tamen adeo accurate uel spatia temporis atque interualla locorum nouit, ut eum in exercitu fuisse maxime uerisimile uideatur. Itaque cum Hirtius duobus commentariis confectis morte occupatus esset, hos duos de bello Africano et Hispaniensi inter libros eius inuentos reliquis adiectos esse atque ita totum corpus commentariorum editum existimo.

Commentarios autem hos libros a Caesare itemque ab Hirtio esse inscriptos testimonio constat Ciceronis Brut. 75, 262, Hirti

b. Gall. VIII, praef. §. 2 et 4 c. 4, 3. 30, 1. 38, 3. 48, 10 e 11, Suetonii Caes. 56. Similiter Strabo IV p. 267 Alm. *ὑπομνήματα* appellat. Verum Plutarchus Caes. 22 *ἐφημερίδας* et Appianus (I, p. 90 Schweigh.) parum apte hoc nomen distrahens *ιδίαις ἀναγραφὰς τῶν ἐφημέρων ἔργων* dixerunt. Id Latini extremae antiquitatis imitati sunt. Nam Symmachus ep. IV, 18 ad Protadium sic scribit: 'Priscas Gallorum memorias deferri in manus tuas postulas. Reuolue Patauini scriptoris extrema, quibus res Gaii Caesaris explicantur, aut, si impar est desiderio tuo Liuius, sume ephemeridem C. Caesaris decerptam bibliotheculae meae, ut tibi muneri mitteretur. Haec te origines, situs, pugnas et quidquid fuit in moribus aut legibus Galliarum docebit'. Idem nomen optimi et antiquissimi codices Caesaris, quibus soli octo libri de bello Gallico continentur, in calce subscriptum habent hoc modo: 'C. Caesaris, pont. max., ephemeris rerum gestarum belli Gallici liber VIII explicit'. Haec enim leguntur in Parisino primo, quem eundem esse atque Floriacensem a P. Daniele uisum demonstrabo, Vossiano primo, Egmondano, Vratislaviensi primo: nam in Bongarsiano primo extrema pars octauī libri periit. Initio autem totius corporis et in iis codicibus, quos nominaui, praeter Vossianum primum, cuius primum folium periit, et in Parisino secundo, Scaligerano, Leidensi primo, in quibus omnes commentarii leguntur, libri Gaii Caesaris belli Gallici de narratione temporum appellantur. Commentariorum nomen ex bonis codicibus in uno Parisino primo, quod sciam, seruatum est extremo libro VII de bello Gallico, cui haec subscripta leguntur: 'commentarius Caesaris liber septimus explicit'; deinde in deterioribus quibusdam postliminio restitutum est. Ephemeridem autem antiquiores scriptores appellauerunt libellum, in quem apposita die rationem rei familiaris et, si quid aliud notandum breuiter uidebatur, referebant; item calendarium, quo ex genere uidetur fuisse ephemeris a Terentio Varrone Cn. Pompeio scripta, in qua inclinatio Oceani et motus aërii erant annotati. Vid. Forcell. lex. et Schneid. ad Varr. p. 226. In his igitur propria uocabuli uis retenta est. Historiarum uero libros ita praeter Symmachum et Apollinarem Sidonium, qui ep. IX, 14 Balbi ephemeridem commemorat, Septimius ille dixit, homo incertae aetatis, sed certe Symmacho non multum antiquior, qui ephemeridem belli Troiani ex Graeco retenta Graeca appellatione uertit. Atque ut commentariorum nomen iam Symmachi

tempore sublatum fuit, ita Orosium uel Caesaris esse hos libros ignorasse inuenimus. Nam is, cum historiarum libro sexto inde a c. 7 usque ad 12 Caesaris septem commentariis de bello Gallico et octauo A. Hirtii ita usus sit, ut nonnulla ad uerbum transferret, initio c. 7 haec scribit: 'Hanc historiam Suetonius Tranquillus plenissime explicuit, cuius nos competentes portiunculas decerpimus'. Item in optimo et antiquissimo codice Bongarsiano primo post uerba initio posita: 'incipit liber Gaii Caesaris belli Gallici Iuliani de narratione temporum' rubro ascripta sunt haec: 'incipit liber Suetonii'. Et in eodem errore fuisse Appollinarem Sidonium iam Sauaro animaduertit. Is enim ep. IX, 14 ad Burgundionem ita scribit: 'Eminet tibi thematis celeberrimi uotina redhibitio, laus uidelicet peroranda, quam edideras, Caesaris Iulii. Quae materia tam grandis est, ut studentum, si quis fuerit ille, copiosissimus nihil amplius in ipsa debeat cauere, quam ne quid minus dicat. Nam si omittantur, quae de titulis dictatoris inuicti scripta Patauini sunt uoluminibus, quis opera Suetonii, quis Iuueni Martialis historiam quisue ad extremum Balbi ephemeridem fando adaequauerit?' Recte hic Sauaro opera Suetonii uel solos Caesaris commentarios uel certe et hos et Suetonii Iulium dici obseruauit: nam unum Suetonii librum non poterat opera appellare Apollinaris. Balbi autem ephemeridem, quam superstitem commentarium de bello Hispaniensi dici Cellarius sine ulla causa opinabatur, non equidem existimauerim deperditum librum fuisse Balbi Cornelii, Caesaris familiarissimi, quem Suetonius *Caes.* 81 quaedam de Caesare memoriae prodidisse refert, sed octauum librum Hirtii de bello Gallico, cum ei epistola ad Balbum praemissa esset, errore a Sidonio Balbo esse tributum. Sed illa opinio, ut Caesaris commentarii Suetonio tribuerentur, inde uidetur orta esse, quod libros C. Caesaris belli Gallici interpretabantur non a Caesare, sed de bello Gallico Caesaris scriptos; deinde, quia Suetonius uitam Caesaris scripserat, hos quoque libros ad eum referebant. Denique medio aeuo, cum saeculo decimo Flodoardus et undecimo Aimoinus, ille in historia ecclesiae Remensis, hic in praefatione gestis Francorum praemissa, quaedam ex libris de bello Gallico posuissent eamque Iulii Caesaris historiam belli Gallici appellauissent, postea nouus error ortus est, ut hi commentarii a Iulio Celso scripti uiderentur. Sub eius enim nomine et alii medii aeui scriptores, quos Io. Alb. Fabricius com-

memorat, Caesaris uerba afferunt, et Vincentius Bellouacensis spec. hist. VI, 2 p. 173 ed. Duac. ex omnibus commentariis et alia et sententias quasdam posuit. Haec ille ut aliorum auctorum non ex ipsorum scriptis petiuit, sed ex excerptis quibusdam in libros a scriptorum distributione diuersos dispertitis. Excerptorum Caesarianorum quinque libri commemorantur, quorum primus commentarios de b. Gall., secundus duo priores de b. ciu., tertius tertium de b. ciu., quartus bellum Alexandrinum, quintus reliqua uidetur comprehendisse. In eodem errore Petrarcham fuisse Schneiderus et, cum historiam Caesaris ei uindicaret, et in libello de indagando belli Hispaniensis scriptore p. 6 demonstrauit. Haec opinio unde originem ducat, codices nostri docent.

Nam corpus commentariorum de rebus gestis C. Iulii Caesaris ad nos propagatum est duobus codicum generibus, quorum alterum idemque praestantius octo tantum commentarios de bello Gallico, alterum omnes seruaui. Illos integros uel optimos, hos interpolatos appellabimus. Ex priore genere collati sunt Bongarsianus primus, Parisinus primus, Vossianus primus, Egmondanus, Vratislauiensis primus, ex altero Parisinus secundus, Scaligeranus, Cuiacianus, Leidensis primus, Hauniensis primus, Vindobonensis primus. Nam reliqui omnes magno numero cur testimonii fidem non afferant, postea dicam. In omnibus uero codicibus extrema pars libri VIII de bello Gallico periit, in integris plura, in interpolatis ex libris de bello Gallico nihil praeterea, in libris de bello ciuili haud pauca. Integrae autem familiae codices duorum hominum nomina nobis prodiderunt, a quibus hi commentarii sunt recensiti. Nam ad calcem libri secundi in iis codicibus haec leguntur: 'Iulius Celsus Constantinus V. C. legi. Flavius Licorius Firminus Lupicinus legi'. Eadem ibi in Scaligerano inuenta dicuntur et in Andino atque Oxoniensi, de quibus infra dicam: ex reliquis interpolatis in nullo reperta sunt. Quare dubito, an in hos codices non ex exemplari, unde descripti sunt, sed ex integro aliquo translata sint, id quod de deterioribus quibusdam codicibus, quos ex utroque genere mixtos docebo, certum est, qui ea nomina etiam libris de bello ciuili et qui eos sequuntur ascripta habent. Et Flauii Licerii Firmini Lupicini nomen in optimis codicibus illo uno loco legitur, Iulii Celsi Constantini in Parisino primo omnibus libris subscriptum est, item puto in reliquis eius familiae codicibus, quamquam de ea re accurate non est relatum.

Ad octauum autem libri calcem in eodem Parisino et Vratislaviensi primo (et sine dubio in Vossiano primo et Egmondano, nam in Bongarsiano primo extrema, ut supra dixi, perierunt) haec leguntur: 'Iulius Celsus Constantinus V. C. legi tantum'. Hoc extremo uocabulo nihil potest aliud indicari nisi non plures commentarios a Celso esse lectos quam octo de bello Gallico, ita ut is prouinciam cum alio homine uideatur partitus esse, cuius nomen, cum interpolati codices nihil in fine commentariorum subscriptum habeant, ad nos non peruenit. In Vratislaviensi primo Celsi nomen etiam initio totius operis positum est in hunc modum: 'Incipiunt libri Gaii Caesaris belli Gallici Iulii Celsi de narratione temporum', cum in Bongarsiano primo et Parisino primo scriptum sit 'belli Gallici Iuliani'. Atque eiusmodi inscriptionem ei errori ansam dedisse apparet, quem apud Vincentium et Petrarcham uidimus. Sed hic Iulius Celsus neque quis fuerit neque quando uixerit, quicquam compertum est: de Flauio Licerio Firmino Lupicino probabilis est Iacobi Sirmondi coniectura (is enim ea, quae supra posuimus, in Vaticano codice inuenerat numero, ni fallor, ter millesimo octingentesimo sexagesimo quarto), fuisse eum filium Euprepiae, sororis Ennodii, episcopi Ticinensis, Arelate oriundum, atque adeo sub initium sexti saeculi uixisse. Vid. Sirmondi notae ad Ennod. p. 78 ed. Par. 1611. Etsi enim huic Lupicino praenomen Flauio fuisse non constat, tamen Ennodius in dictione scholastica altera, qua eum in auditorio tradidit Deuterio (p. 488 ed. Sirm.), auos eius appellat Firminum et Licerium, unde eum haec nomina ascuiisse scita est Sirmondi suspicio. Nam Flauium Lupicinum, qui anno 367 cum Iouino consul fuit, recte uidetur Oudendorpius reicere, quia Lupicino in Caesaris codd. uiri clarissimi dignitas non tribuitur.

Iam etsi in interpolatis codicibus praeter Scaligeranum et Andinum atque Oxoniensem, de quibus quae dubitatio esset monui, nomina Iulii Celsi Flauique Lupicini non leguntur, tamen recte Whittio omnes codices Caesaris, qui supersunt, ex uno eodemque exemplari extremo libro VIII de bello Gallico truncato et omnino satis mendoso originem ducere uisi sunt. Id constat ex copia non exigua additamentorum et aliorum mendorum, quae in omnibus reperiuntur. Hic codex, quem archetypum dicamus licet, si uera est Sirmondi de Lupicino sententia, neque sexto saeculo antiquior fuit neque octauo inferior: noni enim saeculi codex

Bongarsianus primus superest et eiusdem familiae alter in Vaticana bibliotheca numero ter millesimus octingentesimus sexagesimus quartus, qui octauo uel nono saeculo scriptus dicitur. Codex autem, quo Orosius usus est, certe numeros quosdam rectius scriptos habebat, quam ille, unde nostri propagati sunt. Ita de b. Gall. I, 53, 1, ubi in nostris codd. est 'ad flumen Rhenum milia passuum ex eo loco circiter quinque peruenerunt', Orosius (VI, 7) inuenit 'quingenta' et ap. Hirt. VIII, 41, 5 'extruitur agger in altitudinem pedum sexaginta, collocatur in ea turris decem tabulatorum', non 'pedum sex', ut in Caesaris codd. scriptum est, etsi perperam haec ita contraxit (c. 11): 'extruitur agger et turris pedum sexaginta'. Iam ex codice archetypo unus originem duxit, qui octo tantum commentarios de bello Gallico continebat, alter, qui omnes. Ex illius generis exemplari descendunt integri, ex huius uno interpolati. Sed integri non sunt omnes ex eodem exemplari descripti. Proximus illi codici integrae familiae principi est *Bongarsianus* primus, qui Oudendorpio anno 1737 nongentorum annorum uidebatur. Antequam Amstelodamum perueniret, ubi nunc seruatur, Petri Danielis, Iacobi Bongarsii, Sixtini, Sixii fuit. A Bongarsio acceptum primus cum editione Gryphiana a. 1538 contulit Ianus Gruterus, sed non totum: quae collatio una cum aliorum codicum excerptis nescio a quo priori editioni Danisianae ascripta est, quam Io. Alb. Fabricius possedit. Eo exemplari Fabriciano (ita enim uocant) usus est Oudendorpius et, cum Hauniam in bibliothecam uniuersitatis uenisset, Schneiderus atque Whittius. Oudendorpius praeterea ipsius Gruteri notas manu scriptas, quas Amstelodamensis bibliotheca possidet, adhibuit. Denuo *Bongarsianum* primum contulit ipse Oudendorpius, tertium Schneidero Plueschkius, professor Amstelodamensis. Hic codex omnium est praestantissimus. Nam et solus complura recte scripta seruauit et saepe cum codicibus interpolatae familiae in iis scripturis consentit, quae necessario sunt sequendae. A recentiore manu haud pauca suprascripta sunt, et ex pessimo codice duo folia ad calcem suppleta. Eas quattuor paginas (inde a 94 usque ad 97 secundum Vffenb. itin. III, 573) Schneiderus ab VIII, 39, 2 incipere refert, ut Oudendorpium errasse statuendum sit, qui c. 39, 2 uetustam manum desinere, sed inde a c. 43, 4 usque ad 52, 1 rursus apparere tradit. Ex alio codice ducti sunt Parisinus primus et Vossianus primus et is codex, ex quo Egmondanus at-

fectis reliquisque, qui ex urbe amicitiae causa Caesarem secuti non magnum in re militari usum habebant'. Demonstrant igitur uerba 'non magnum' aut 'magnum periculum miserabantur quod', quae in reliquis integris et in interpolatis post 'secuti' adiecta sunt, in codice archetypo in margine fuisse scripta. Nam haec cicienda esse recte Schneiderus demonstrauit.

Hos codices longe optimos esse etsi Apitzius demum (schedd. critt. in comm. de b. Gall. Lips. 1835) et Schneiderus intellexerunt (quamquam neuter satis accurate hos, quos commemorauimus, ab aliis dignitate longe inferioribus secruit), tamen ita manifestum est, ut neminem posthac de ea re dubitaturum esse sperare liceat. Rarissime autem in his libris a scriptura codicis archetypi discessum esse uel paucitas atque ratio eorum additamentorum probat, quae in hac familia reperiuntur, cum in interpolata non sint. Nam I, 13, 3 ex margine illata sunt haec: 'legati ab Heluetiis missi pacem petunt cum denuntiatione terroris', II, 8, 3 uerbo 'castigatus', quod errore in codice archetypo pro 'fastigatus' scriptum erat, additum est 'castratus', IV, 22, 3 octogenario numero ascriptus octingenarius, VI, 7, 7 in uerbis 'nonnullos Gallicis rebus fauere' post primam uocem 'Gallos' adiectum, VII, 23, 3 uerbo 'coagmentatis' praepositum 'coagminatis' VII, 78, 2 in his 'illo tamen potius utendum consilio' post 'tamen' additum 'tempore', VIII, 24, 3 'incolae', 27, 3 'non'. In hac horum codd. praestantia uehementer dolendum est in iis neque quicquam praeter octo commentarios de b. Gall. seruatum esse et ne hos quidem aequae plenos atque in interpolatis. Nam et pluribus locis uerba quaedam exciderunt, et in libro VIII quae leguntur inde a uerbis 'nisi maiore' c. 11, 1 usque ad c. 12, 3. Item capita 51, 52, 53 usque ad uerba 'quo maiores' desunt in Par. pr. Voss. pr. Egm., sed in his duobus usque ad uerba c. 52, 4 'cum Caesaris causa', ita ut extrema sit syllaba 'Caes', ad calcem suppleta sunt. Nam de Bongarsiano primo ob ea, quae supra dixi, de posteriore lacuna incertum est.

Interpolatae familiae antiquissimus codex, qui quidem collatus sit, Parisinus secundus est, in regia bibliotheca numero quinquies millesimus septingentesimus sexagesimus quartus, saeculo undecimo in membranis maximis scriptus. Eodem modo atque primo Parisino usus est Achaintrius, mihi libri de bello ciuili, Alexandrino, Africano, Hispaniensi et in libris de bello Gallico

ea, quae in Parisino primo deerant, collata sunt a Beyerlio. Praeter hunc duo tantum codices interpolatae familiae in ea parte, quam soli seruarunt, paulo accuratius collati sunt, Leidensis primus et Scaligeranus. Leidensis primus, qui est Lugduni Batauorum in bibliotheca academiae, numero in catalogo nongentesimus septimus decimus, ab Oudendorpio, qui contulit, Bongarsiano primo et Vossiano primo aliquanto recentior dicitur. Hic bonitate reliquis huius generis inferior est. Nam et permulta habet plane temerarie et sine ulla causa a librario mutata et uestigia quaedam contagionis deteriorum codicum, de quibus codicibus infra dicam. Itaque cauimus, ne solum sequeremur, nisi ubi ratio id faciendum esse euincebat. Scaligeranus, qui Iosephi Scaligeri fuit, quo peruenit, incertum est. Contulit eum cum editione Plantiniana anni 1574 Dionysius Vossius, cuius excerptis in Leidensi bibliotheca seruatis, minus plenis illis, quam quae ipse ex Leidensi primo fecerat, usus est Oudendorpius. Pauciora etiam ex Cuiaciano codice notata sunt, quae in exemplari Fabriciano ascripta leguntur una cum reliquis Gruteri collationibus. Is ita de eo retulit: 'Praeterea enotaui e Cuiacii codice uarias lectiones, quas e ms. ad oram sui notarant, item emendationes aliquas ipsius nec non expositiones', et alibi: 'Comparet saepe Cuiacii codex, sed ea descripti ex editione huic simili' [Gryphianam anni 1538 dicit], 'qua usus fuerat Cuiacius manuque sua annotarat'. De aetate codicis inde iudicare licet, quod in eo bellum Hispaniense ex Petrarchae historia Caesaris desumptum legebatur. Hauriensis primus, qui in regia bibliotheca seruatur (in catalogo bibliothecae Thottianae VII, 319 numero est quingentesimus quadragessimus tertius), in membranis maximis saeculo quarto decimo uel sequentis initio scriptus, Elberlingio omnium optimus uisus est, sed uni Leidensi primo praestat. Contulit Elberlingius libros de bello Gallico, et posteriores quidem accuratius; ex libris de bello civili pauca retulit in observationibus criticis in comm. de b. cia. a. 1828 editis una cum scripturis quibusdam Cuiaciani codicis depromptis ex exemplari Fabriciano, quo, cum libros de bello Gallico ederet, usus non est. Vindobonensis primus, palatinae bibliothecae numero quingentesimus nonagesimus quartus, Endlichero sexagesimus quintus, in membranis maximis saeculo tertio decimo scriptus, collatus est a Schneidero, qui praeter discrepantias ad quattuor priores libros de bello Gallico pertinentes pauca

ex bello Hispaniensi publicauit. Adiungam statim duos codices singularis rationis, Andinum et Oxoniensem, qui, cum sint eiusdem generis cum superioribus, solos tamen commentarios de b. Gall. habent. Hos (siue unus est idemque codex, mire enim consentiunt) non solum superiores critici, sed etiam Schneiderus omnium huius familiae longe optimos iudicauerunt, et tamen hic certe raro, ubi a reliquis codicibus discedebant, sequi sustinuit. Nimirum hi codices non solum omnes interpolatae familiae correctiones atque interpolationes habent, sed nouas praeterea prope alterum tantum. Quae cuiusmodi sint, ex uno loco perspicere licet. Nam VII, 64, 1, cum reliqui codices haec exhibeant de Vercingetorige: 'ille imperat reliquis ciuitatibus obsides. Denique ei rei constituit diem: huc omnes equites XV milia numero celeriter conuenire iubet', quae corrupta esse uidebimus, hi egregii testes haec Caesaris uerba proferunt: 'diemque bello constituit, equites ex sua pecunia ut singulos denarios accipiant, constituit: hos omnes celeriter iubet conuenire'. Itaque hos codices ut testes nequaquam audiendos putauit. Coniectura quaedam eos recte emendata habere non nego. Nonnulla autem ex huiusmodi codice ascripta sunt margini Haun. pr., habetque Cuiacianus quoque quibusdam locis eadem, et consimili codice Aldus usus est.

Hos codices alia stirpe atque integros ex ipso codice archetypo esse deductos uel hoc ostendit, quod et soli Caesaris libros de bello ciuili eorumque supplementa seruauerunt et in libris de bello Gallico defectus integrorum explent. Sed longe pluribus locis additamenta habent, quorum pars non est necessaria, pars certissimae fraudis conuincitur, item inde a c. 40 libri primi de b. Gall. (nam initio modestius actum est) nullum caput praetermissum est, quin ea scriptura, quam integri codd. seruauerunt, immutaretur, quia aut mendosa uidebatur aut minus elegans aut minus usitata, denique nulla perspicua de causa. Non pauca ex eo quoque genere sunt, ut explicandi causa ascripta esse appareat. Audacia quidem tanta conspicitur, ut uel numeri legionum spatiorumque rerum atque locorum adiecti sint. Harum rerum exempla ascribere superuacaneum est, cum adeo sint frequentia, ut ratio horum codd. in quacumque parte librorum de b. Gall. collatis huius et alterius generis scripturis facillime cognosci queat. Partim quidem huius discrepantiae iam in codice archetypo fuisse ascriptam et a scriptore codicis integrorum principis, cum ea tantum excri-

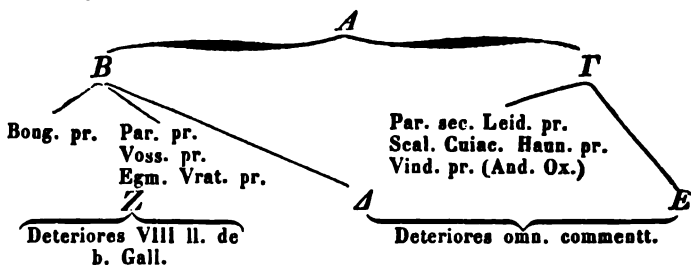
plane indoctus. Nam de b. Gall. III, 20, 2 Narboni et Tolosae tertium oppidum adiecit Carcasonem, de quo loco dicam, neque Heracleam quandam Sinticam fuisse ignoravit, etsi eam falso b. ciu. III, 79, 3 commemorari putavit: et quod eorund. comm. I, 16, 1 in omnibus codicibus legitur 'recepto Firmo expulsoque Lentulo', cum Caesarem scripsisse appareat, ut editur, 'recepto Asculo', potest sane illud petatum esse ex epistola Pompeii ap. Cic. ad Att. VIII, 12 B, 1, qui Caesarem Firmo progressum scribit. Satis autem antiquo tempore commentarios Caesaris interpolatos esse inde constat, quod Flodoardus, scriptor decimi saeculi, nonnulla ex eiusmodi Caesaris codice in historiam suam ecclesiae Remensis transtulit: et Parisinum secundum undecimo saeculo scriptum esse supra retulimus, eiusdemque aetatis codex huius familiae servatur in Vaticana bibliotheca, ubi est numero ter millesimus trecentessimus uicesimus quartus.

Praeter haec duo codicum genera nullus est, qui per se ipse testimonii fidem afferat. Maxima pars reliquorum codicum, quos uno nomine deteriores appellabimus, omnes commentarios continet, sex octo libros de bello Gallico, duo septem. Ex iis, qui octo commentarios de bello Gallico complectuntur, optimus est Bongarsianus secundus, sed quia nequaquam constanter cum integris consentit neque satis accurate a Grutero collatus est, ut certo de eo iudicare liceat, cum illis coniungere nolui; uehementer corrupti sunt hi quinque ex uno codice descripti: Gottorpianus siue Hauniensis alter, Leidensis tertius, Vossianus tertius, Vratislaviensis secundus, Bonnensis. Atque hi quidem ex integro codice Parisini primi et affinium simili (nam ne in his quidem extrema uerba c. 22 libri VII leguntur), sed librarii libidine deprauato originem ducunt: eorum codicum huius generis, quibus omnes commentarii continentur, haec est singularis condicio, ut in libris de bello Gallico ducti sint ipsi quoque ex integro codice, in reliquis uero ex interpolato. Id inde certissimum est, quod longe plurimis locis librorum de bello Gallico omnes reliqui codices a solis interpolatis discedunt, in commentariis autem de bello ciuili quique eos sequuntur deteriores in omnibus interpolationibus cum interpolatis consentiunt et raro ita ab iis discrepant, ut non librariorum iudicium uel errorem agnoscas. Haec res ideo uidetur accidisse, quod, cum hi codices scriberentur (neque enim ullus, de quo constet, saeculum quartum decimum excedit), omni-

um commentariorum soli interpolati supererant; casu autem factum est, ut is, qui codicem deteriorum principem scripsit, exemplar octo librorum de bello Gallico nancisceretur et postea demum, quam eos descripserat, alterum omnium commentariorum indeque suum apographum suppleret. Non sunt autem hi codices omnes eiusdem generis, sed hactenus differunt, quod alii aliis a librariis magis sunt deprauati et pro iudicio uniuscuiusque in libris de bello Gallico, cum interpolatum codicem nactus esset, correcti atque suppleti, ita ut nonnulli, uelut Dresdensis primus et Vindobonensis secundus, qui sunt ex eodem codice descripti, raro ab integris discedant, alii, ut Gothanus primus, fere omni ex parte interpolatorum similes sint. Admodum in hac re memorabilis est Petavianus codex, qui in libris de b. Gall., cum ex deteriore codice satis integro descriptus sit, a secunda manu omnes fere discrepantias interpolatorum codicum ascriptos habet. Duo codices, qui septem commentarios de b. Gall. continent, Dukerianus et Vindobonensis nonus, deprauatissimis huius partis adnumerandi sunt: neque certe meliorem habuit, qui eosdem libros Graece uertit, quem Schneiderus nescio quo iure impresso exemplari usum affirmat. Item Petrarcha in historia Caesaris admodum malum codicem omnium commentariorum expressit. Hi igitur codices, cum et librariorum iudicio et mixtis utriusque familiae scripturis adulteratum testimonium afferant, tum demum audiendi sunt, cum consensu omnium aut fere omnium, quid in codice eorum principe scriptum fuerit, ostenditur. Nam cum neque integer codex, unde libros de bello Gallico descriptos habent, neque interpolatus, ex quo in reliquis commentariis ducti sunt, supersit, uera quaedam seruauerunt, quae in integris et in interpolatis aut omnibus aut plerisque, quos habemus, oblitterata sunt. Ita de b. Gall. I, 39, 2, quem locum supra iam p. 41 commemoravi, cum Egm. et Vrat. pr. recte haec habent 'qui ex urbe amicitiae causa Caesarem secuti non magnum in re militari usum habebant' omissis iis, quae in reliquis integris et interpolatis adiciuntur, item II, 17, 4 'ut instar muri hae sepes munimenta praebarent', cum in integris 'munimentis' scriptum sit, in interpolatis 'munimentum', quod non reote a Schneidero praelatum est. Nam sepes, quae tota Neruiorum terra erant, necessario plura munimenta praebere dicenda erant, haec autem res non impediabat, quo minus singula muro compararentur. Memorabilius in libris de

bello ciuili et reliquis commentariis uera scriptura in deterioribus codd. seruata est, uelut b. ciu. II, 32, 9 'relinquitur noua religio', cum extremum uocabulum in interpolatis exciderit: et b. Afr. 60, 1, ubi auctor scripserat: 'ut ab sinistro eius cornu ordiar et ad dextrum perueniam. Habuit legionem' cett., altera pars horum uerborum in interpolatis legitur, altera in deterioribus. Verum huiusmodi perpauca sunt, neque ob ea maius pretium his codicibus constituere licet, quam a nobis constitutum est.

Subieci formam cognationis codicum secundum ea, quae disputauimus delineatam, ita ut eos codices, qui perierunt, Graecis litteris significarem.

Secundum haec non difficile est intellectu, quae ratio in recensendis Caesaris commentariis sequenda sit. Nam prima omnium cura conferenda erit ad scripturam codicis archetypi inueniendam. Ea in libris de bello Gallico efficietur aut ex omnium codicum consensu aut in dissensu utriusque familiae ex integris aut denique ex consensu alterius integrorum partis et interpolatorum. Apparet autem Bongarsianum primum eandem auctoritatem habere atque reliquos integros et deteriores ex eodem fonte ductos inter se consentientes, et propter ipsius codicis praestantiam paulo etiam maiorem. Reperta uero codicis archetypi scriptura aut ipsa uera erit, aut, si ita non potuisse a Caesare scribi demonstratum fuerit, coniectura illi fundamento innixa uerum eruendum erit. Etiam si autem mendosa erit integrorum codicum scriptura et interpolatorum aut deteriorum per se recta, tamen tum demum hos sequi licebit, cum ab eorum scriptura ita, ut in integris factum erit, aberrari potuisse apparebit. Menda enim integrorum codicum tamen ueritatem seruant licet obscuratam et inuolucris tectam, quae caute detrahenda sunt: reliquorum codicum omnia fraudis suspicio premit. Itaque cum quaeramus, quid

Caesar scripserit, non quid per se rectum sit, quae multa esse possunt, coniectura ex optimorum codicum uestigiis ducta sine ulla dubitatione blanditiis membranarum ea uestigia deserentibus praefenda est. Atque praestantia optimorum codicum factum est, ut commentarii de bello Gallico, maxime quidem priores, ea integritate nobis seruati sint, qua paucis ueterum libris ut nobis traderentur contigit. Eo miserior atque adeo desperata est condicio reliquorum commentariorum. Nam, cum hi solis interpolatis codicibus seruati sint, non solum uehementer genuinam formam adulteratam esse certum est, uerum etiam non pauca ita adulterata, ut fraudem ne agnoscere quidem liceat. Quot enim locos in libris de bello Gallico necessario ita a Caesare scriptos existimaremus, ut in interpolatis codicibus leguntur, nisi integri non Caesarem, sed magistrum ita scripsisse euincerent! Sed hanc partem deplorare licet: sicubi fraus se ipsa prodidit, acie mentis intenta certe coarguere eam possumus. Nam saepe hoc erit facilius quam demonstratis fallaciis inuestigare uerum. Saepe enim ne uestigia quidem antiquae scripturae seruata sunt, saepe interpolator, cum iam corruptam scripturam inuenisset, sua temeritate omne nobis emendandi fundamentum eripuit. Haec qui considerauerit, non mirabitur et interpolationes et uulnera grauissima nos in his libris detexisse. In qua re ita uersari studuimus, ut neue sine causa dubitaremus, neue, cum iustas causas uidissemus, dubitationem nostram premeremus. Superstitionem enim cum ubique tum maxime in hac parte scriptori exilio futuram, temeritate facile ipsum Caesarem pro magistro afflictum iri putabamus.

Hanc rationem atque uiam secutus uerba scriptoris recensui. Quo magis autem codicem archetypum exprimerem omnes interpolationes paulo maiores, quas in illo iam fuisse codices demonstrabant, uncis circumscribere quam eicere malui; quae exciderant et recte suppleri posse uidebantur, proclinatis litteris scripta addidi; neque codicum scripturam mutauī, nisi ubi certam emendationem tenebam, corruptelas, quibus neque ego neque superiores mederi potuerant, cruce notatas reliqui. Orthographiam quoque antiquiorem reducere conatus sum, quantum per antiquos codices et diligentiam eorum, a quibus collati sunt, licebat; constantiae quidem laudem in hac re nequaquam quaesiui, a qua ueteres scriptores longissime afuisse antiquissima litterarum monumenta euincunt. Verbis scriptoris subieci omnes discrepantias integrorum

et interpolatorum codicum. Eas praeter collationes Parisinorum codicum a Beyerlio institutas suppeditauerunt editio Oudendorpii, editiones octo commentariorum de bello Gallico Elberlingii et Whittii, quattuor priorum de bello Gallico Schneideri, Elberlingii observationes criticae ad commentarios de bello ciuili, Schneideri apparatus critici ad Caesaris commentarios pertinentis specimen, specimen nouae editionis commentariorum Caesaris, noua belli Hispaniensis recensio, qui tres libelli academici Vratislaviae annis 1839, 1827, 1837 editi sunt. Achaintrii editionem non habui neque, cum mihi Parisini codices collati essent, desideravi. Cum autem ex iis, quae Daehnius, Kreyssigius, Schneiderus inde protulerunt, intellegerem non solum multa falso ab Achaintrio relata esse, sed etiam utrumque codicem permutatum et primi Parisini scripturas iis locis commemoratas, qui in eo ne leguntur quidem, referendis omnibus his sordibus librum meum inquinare nolui, sed Parisini secundi scripturas ab eo enotatas ibi tantum posui, ubi is codex mihi collatus non erat. Ceterum et in Beyerlii et in aliorum collationibus hoc tenui, ut, ubi quid in codice scriptum esse silentio conferentis significabatur, codicis notam uncis includerem, si quid minus recte relatum uidebatur, interrogationis signum ascriberem: collationes Bongarsiani primi et Vossiani primi ab Oudendorpio, Grutero, Gudio, Plueschkio institutas, ubicumque discrepabant, diligenter secreui. Deteriores codices, ut meum de iis iudicium ferebat, generatim et ibi tantum commemoraui, ubi uel soli necessario sequendi erant uel testimonium unius et alterius reliquorum codicum confirmabant. Coniecturas recentiorum grammaticorum praeter eas, quas recepi, paucas commemoraui, quae, etsi non certae, satis tamen probabiles uiderentur. Atque quorum locorum scriptura aut ab superioribus idoneis argumentis constituta erat, aut ubi ea, quam nos primi posuissemus, ipsa se satis tueri uidebatur, de iis cur uerba faceremus, causam non esse putauimus, de reliquis locis iam his, quae excipiunt, disputabimus.

De b. Gall. igitur I, 2, 4 et in integris et in interpolatis codd. et longe plurimis deteriorum ita scriptum est: 'His rebus fiebat, ut et minus late uagarentur, et minus facile finitimis bellum inferre possent: qua ex parte homines bellandi cupidi magno dolore afficiebantur'. Quod cum dictum uideretur insolentius, aliqua ex parte homines dolore affici, positum est 'qua de causa'. Sed

Latinorum uocabulum, quod est 'pars', multo latiore habet usum quam uernaculum, quod ei respondet: qui usus ortus est diuersa diuidendi ratione, cum Latini res non solum secundum quantitatem, sed etiam secundum qualitatem partiantur et ea quoque, quae nobis rerum status atque condiciones aut ad eas aliquatenus pertinentia uidentur, ipsarum rerum partes existiment. Velut Cicero de inuent. I, 47, 88 his uerbis 'ambiguum si concesseris ex ea parte, quam ipse intellexeris, eam partem si aduersarius ad aliam partem per complexionem uelit accommodare, demonstrare oportebit non ex eo, quod concesseris, sed ex eo, quod ille sumpserit, confici complexionem', hic igitur uarias ambigui significationes partes eius dixit, non magis ex nostra consuetudine, quam 'partes eloquentiae' Brut. 93, 320 'longius autem procedens et cum in ceteris eloquentiae partibus, tum maxime in celeritate et continuatione uerborum adhaerescens'. Itaque saepe fit, ut, cum Latini aliqua ex parte aliquid accidisse dixerunt, nobis id factum esse dicendum sit insofern, in einer beziehung, in einer hinsicht. Atque eadem ratione uerba 'aliqua ex parte' posita sunt a Caesare et eo loco, quem supra posui, et b. ciu. III, 57, 3 'Scipionem ea esse auctoritate, ut non solum libere, quae probasset, exponere, sed etiam ex magna parte compellere atque errantem regere posset': a Cicerone ad Att. XV, 1 in. 'O factum male de Alexione! Incredibile est, quanta me molestia affecerit nec mehercule ex ea parte maxime, quod plerique mecum: ad quem igitur te medicum conferes?', Verr. I, 31, 99 'Video enim et ex iis, quae legi et audiui, intellego, in qua ciuitate non modo legatus populi Romani circumsessus, non modo igni, ferro, manu, copiis oppugnatus, sed aliqua ex parte uiolatus sit, ei ciuitati bellum indici solere' et 15, 41 'Cn. Dolabella cum proditione istius nefaria, tum improbo et falso eiusdem testimonio, tum multo ex maxima parte' (hauptsächlich nos diceremus) 'istius furtorum ac flagitiorum inuidia conflagrauit', pro Cael. 24, 59 'quo quidem tempore ille moriens, cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset, extremum sensum ad memoriam reipublicae reseruabat'; a Varrone de ling. Lat. IX, 29 p. 484 Sp. 'quod rogant, ex qua parte oporteat simile esse uerbum, ab uoce an a significatione, respondeamus a uoce'. Sic 'ab aliqua parte' dixit Liuius I, 32 'proximum regnum cetera egregium ab una parte haud satis prosperum fuerat, aut neglectis religionibus aut prae cultis' et XXVI, 16 'ita ad Ca-

puam res compositae consilio ab omni parte laudabili'; et 'in aliqua parte' uel 'in aliquam partem' Cicero pro Font. 14, 31 'postremo ipse cum in omnibus uitae partibus integer, tum in re militari exercitatus', ad Att. XI, 6, 2 'Brundisii iacere in omnes partes est molestum'; Caelius ad Cic. Fam. VIII, 11, 4 'denique malo in hanc partem errare, ut, quae non desideras, audias'; Quintil. X, 1, 26 'si necesse est in alteram errare partem' et §. 64 'praecipua tamen eius in commouenda miseratione uirtus, ut quidam in hac eum parte omnibus eius operis auctoribus praefecerant'.

Initio c. 8 haec leguntur: 'Interea ea legione, quam secum habebat, militibusque, qui ex prouincia conuenerant, a lacu Lemanno, qui in flumen Rhodanum influit, ad montem Iuram, qui fines Sequanorum ab Heluetiis diuidit, milia passuum decem nouem murum in altitudinem pedum sedecim fossamque perducit'. Sed cum constaret lacum Lemannum non influere in Rhodanum, sed Rhodanum per lacum perfluere, incisum illud 'qui in flumen Rhodanum influit' ab omnibus praeter Schneiderum pro corrupto habitum est. Is ita defendit. 'Rhodanum', inquit, 'non misceri lacu Lemanno geographi testantur. Itaque exiens aquas eius secum trahere et lacus in ipsum influere uidetur'. Ita puto: Caesari nimirum, cum locorum habitum describeret, quid ludibrio oculorum uideretur fieri, non, quid fieret, dicendum erat. Et tamen quid ea res ad munitionem Caesaris pertinebat? Corrupta esse haec uerba recte superiores iudicauerunt, sed emendationem neque illi inuenerunt neque mihi reperire contigit. Nam Glareani et Rhenani coniecturam 'quem flumen Rhodanum influit' pluribus nominibus uitiosam esse Schneiderus demonstrauit. Id certum est, his uerbis situm munitionis accuratius fuisse definitum. Itaque aut, qua flumen Rhodanus flueret, aut, qua idem ex lacu profluere, murum perductum esse Caesar demonstrasse uidetur.

C. 17, 2 Schneiderus ita edidit: 'Hos seditiosa atque improba oratione multitudinem deterrere, ne frumentum conferant: quod praestare debeat, si iam principatum Galliae obtinere non possint, Gallorum quam Romanorum imperia perferre; neque dubitare debeant, quin, si Heluetios superauerint Romani, una cum reliqua Gallia Haeduis libertatem sint erepturi'. In his 'praestare debeat' de Herzogii coniectura positum est: in codicibus legitur

'praestare debeant'. Verum uerbis 'praestare debeat' non significatur, ut Schneidero uisum est, 'es müsse den uorzug haben', sed 'es müsse besser sein': sententia autem requirit, ut dicatur 'quod iis uideri debeat praestare' uel 'quod praeferre debeant'. Faëro scribendum uidebatur 'quod praestare dicant', Whittius Lippertum et Maduigium secutus 'quod' post 'conferant' et utrumque 'debeant' deleuit, quae omnia longius a codicum scriptura discedunt. Nam Oudendorpius quis audiat, qui in editione minore retenta codicum scriptura 'ne frumentum conferant, quod praestare debeant' post 'perferre' ex duobus pessimis codd., Carrariensi et Dukeriano, adiecit 'satiùs esse'? Veram rationem iniiit Daehnius, qui haec ita scribenda esse monuit: 'hos seditiosa atque improba oratione multitudinem deterrere, ne frumentum conferant, quod praestare debeant: si iam principatum Galliae obtinere non possint, Gallorum quam Romanorum imperia praeferre, neque dubitare, quin' cett. 'Debeant', quod in codd. post 'dubitare' legitur, quam facili errore repeti potuerit, apparet: 'praeferre' autem et nulla fere mutatione efficitur et legitur in interpolatis codd. Se uero praeferre neque dubitare dicebant illi, qui Haeduos a conferendo frumento deterrebant, cum suam sententiam tamquam omnibus sequendam ponerent, plane ut Vercingetorix VII, 14 extr. 'haec si grauius aut acerba uideantur, multa illa grauius aestimare, liberos, coniuges in seruitutem abstrahi, ipsos interfici, quae sit necesse accidere uictis'. Ita enim ea uerba in integris codd. leguntur. Quod autem Whittio uerba 'quod praestare debeant' abundare uisa sunt, non est ea res a Caesare aliena.

C. 24, 2 in integris codd., quibuscum Whittius Hauniensem pr. consentire refert, ita scriptum est: 'Ipse interim in colle medio triplicem aciem instruxit legionum quattuor ueteranorum, ita, uti supra; sed in summo iugo duas legiones, quas in Gallia citeriore proxime conscripserat, collocari ac totum montem hominibus compleri et eum ab iis, qui in superiore acie constiterant, muniri iussit'. Haec seruauit Schneiderus atque ita tuetur, ut uerbis 'ita, uti supra' respici dicat ad ea, quae leguntur c. 22, 2 'Caesar suas copias in proximum collem subducit, aciem instruit': 'supra' autem factum recte dici, quod 'antea' accidisset, eodem modo, atque cum supra aliquid demonstratum esse dicatur. Sed cum supra aliquid demonstratum dicitur, perspicuum est id non tempore superiore, sed loco demonstratum dici, qui in libro supe-

rior est, ita ut 'supra' propriam et perpetuam significationem retineat. Similiter igitur hoc a Schneidero disputatum est, atque quod de b. Gall. II, 30, 4 vitiosam codicum scripturam 'nam plerumque omnibus Gallis prae magnitudine corporum suorum breuitas nostra contemptui est', ubi recte edebatur 'hominibus', ita defendit, ut 'plerumque omnes' intellegi iuberet, qui 'paene omnes' dici consuessent, et haec ascriberet V, 57, 3 'equites plerumque omnes tela intra uallum coniciebant' et VII, 84, 5 'omnia enim plerumque, quae absunt, uehementius hominum mentes perturbant': quibus locis quid impediret, quo minus 'plerumque' peruagata significatione uerbis coniungeretur, uellem exposuisset. Atque haec una res, quod necessario 'ita, uti antea' ponendum erat, illam optimorum codicum scripturam falsam esse comprobat. Itaque, ne longus sim, id omittam, quam recte Caesar ea, quae hic facta narrantur, cum iis, quae c. 22, 2 se fecisse demonstrauerat, comparaturus fuisse uideatur. In reliquis codicibus praeter perpaucos scriptum est 'ita uti supra se in summo iugo' cett. Inde in uno Leidensi codice, secundo, ut arbitror, effectum est, quod Oudendorpius edidit: 'ita uti supra se in summo iugo duas legiones — et omnia auxilia collocaret' cett. Verum tum extrema 'ac totum montem hominibus compleri et interea sarcinas in unum locum conferri et eum ab iis, qui in superiore acie constiterant, muniri iussit' forma orationis coniunguntur cum primis, cum res pertineat ad ea, quae proxima superiora sunt. Itaque recte Oudendorpius suspicatus est retento illo 'sed' optimorum codicum uerba 'ita uti supra' ascripta existimanda esse ab eo, qui hic locum illum capitis 22, quem supra posui, conferendum iudicaret. Quod autem Schneiderus praeterea ex omnibus codicibus restituit 'legionum quattuor ueteranorum', mihi non persuadetur Caesarem ita scripsisse: constanter enim dicuntur 'ueteranae legiones'. Quod si quis alterum recte dici probare uolet, ei id ipsum exemplis erit confirmandum atque eiusmodi, de quibus dubitare non liceat. Nam quod tironum legiones dicuntur, alia eius uocabuli forma est.

C. 28, 3 recte Oudendorpius ediderat 'quod omnibus fructibus amissis domi nihil erat, quo famem tolerarent, Allobrogibus imperauit, ut iis frumenti copiam facerent'. Nam cum 'fructibus' scriptum sit in codice omnium optimo, Bong. pr., et ex altera integrorum parte in Egm. et Vrat. pr., horum auctoritas non cedit consensui Par. pr. et Voss. pr. cum interpolatis et plerisque de-

terioribus, in quibus 'frugibus' legitur. Neque cuiquam persuaserit Schneiderus, quo minus peruagatius uocabulum 'fruges' alteri a librario substitutum esse uideatur. Sed Latini non raro fructus in toto agrorum pronentu significando posuerunt. Cuius rei quoniam Oudendorpius unum Linii exemplum protulit, reliqua poetarum et scriptorum aetate inferiorum, plura atque antiquiora ascripsi. Praeter Varronem enim in libris de re rustica, apud quem frequentissimum est, dixerunt ita Cic. de imp. Cu. Pomp. 6, 14 'Asia uero tam opima est et fertilis, ut et ubertate agrorum et uarietate fructuum et magnitudine pastionis et multitudine earum rerum, quae exportantur, facile omnibus terris antecellat', pro Font. 4, 10 'nectigal esse impositum fructibus nostris dicitur', de leg. agr. II, 32, 88 'ut esset locus comportandis condendisque fructibus', Cat. mai. 7, 24 'non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus' et 19, 70 'uer enim tamquam adolescentia significat ostenditque fructus futuros, reliqua tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt', ad Fam. XIII, 56, 2 'Heracleotae et Bargyletae, qui item debent, aut pecuniam soluant aut fructibus suis satisfaciant'; Sallustius in ep. Pomp. ad sen. p. 231 Gerl. 'Gallia superiore anno Metelli exercitum stipendio frumentoque aluit et nunc malis fructibus ipsa uix agitat'; Liuius II, 5 'forte ibi tum scges farris dicitur fuisse matura messi: quem campi fructum' cett., XXI, 63 'ad fructus ex agris uectandos', XXII, 15 'arbusta uineaeque et consita omnia magis amoenis quam necessariis fructibus', XLV, 13 'ea ex fructibus agri ab se dati, quae ibi proueniant'. Sed apud Caes. b. ciu. III, 58, 5 ferri nequit, quod in codicibus legitur: 'postquam non modo hordeum pabulumque omnibus locis herbaeque desectae, sed etiam fructus ex arboribus deficiebat'. Nam fructus ex arboribus necessario poma sunt intellegenda: at hic folia ex arboribus stricta (§. 3) significanda erant. Recte ibi Cellarius 'frons deficiebat' posuit.

C. 34, 1 perperam adhuc praelata est scriptura codd. Andini et Oxoniensis 'quamobrem placuit ei, ut ad Ariouistam legatos mitteret, qui ab eo postularent, uti aliquem locum medium utriusque colloquio diceret', cum in reliquis omnibus legatur 'deligeret'. Schneiderus uero causam etiam excogitanit, cur 'deligeret' falsum uideretur. 'Nam postulatio', inquit, 'Caesaris non ad delectum loci faciendum pertinebat, quasi multum retulisset, hic an ille de-

ligeretur, sed id postulabat, ut in colloquium ueniret, quod quo facilius impetraret, locum ipsi deligendum quidem relinquebat, sed non postulabat, ut deligeret, uerum ut constitueret locum, quem delegisset. Enimuero nihil sane referebat, qui locus deligeretur: at num ideo nullus erat deligendus? Deligendum fuisse ipse Schneiderus concedit; et, antequam id factum esset, ne in colloquium quidem ueniri potuisse apparet. Cum autem deligere aliquis locum iubetur, profecto ea ipsa re postulatur, ut, quem delegerit, alteri significet. Nisi forte, ut hoc ntar, b. ciu. I, 84, 2 uerbis 'uenitur in eum locum, quem Caesar delegit' declarari putamus in eum locum uentum esse, quem Caesar delegisset quidem, sed nulli significasset.

Sequuntur iam loci aliquot, ubi optimorum codicum scriptura ideo reiecta est, quia afferre aliquid uidebatur, quod alibi apud Caesarem non inueniretur. Quae causa nequaquam idonea uideri debet. Nam si id, quod optimi codices praebent, apud alios eiusdem siue adeo proximae aetatis scriptores inuenitur, quidni Caesarem quoque semel ita scripsisse eorum codicum auctoritati credamus? Itaque 40, 5 cum in Bong. pr. Par. pr. Egm. Vrat. pr. et melioribus deteriorum codicum scriptum sit 'quos tamen aliquid usus ac disciplina, quae a nobis accepissent, subleuarent', illud 'quae' reliquorum scripturae 'quam' praefendum est. Sane de b. ciu. II, 2, 5 'eruptiones fiebant ex oppido, ignesque aggeri et turribus inferebantur: quae facile nostri milites repellebant' neutrum pronominis, ut Schneiderus monuit, non ad uocabula superiora, sed ad enuntiata refertur. Sed eo loco, quem initio posui, Caesarem usum ac disciplinam non ad unam rem significandam coniunxisse, sed unumquodque uocabulum separatim posuisse numerus uerbi 'subleuarent' indicio est, et semel eum neutrum pronominis ad duo uocabula alius generis retulisse eo minus mirari debemus, cum ea ratio a nullo scriptore pro occasionis copia frequentata esse uideatur. Sed dixit ita Cic. de nat. deor. III, 24, 61 'quam' (fortunam dicit) 'nemo ab inconstantia et temeritate seiunget, quae digna certe non sunt deo', Sall. Cat. 5 'inopia rei familiaris et conscientia scelerum, quae utraque his artibus auxerat'. Quod autem c. 44, 19 in Bong. pr. Egm. Vrat. pr. et longe plurimis deteriorum codicum legitur 'qui nisi decedat atque exercitum deducat ex his regionibus, sese illum non pro amico, sed hoste habiturum', cum in reliquis codd. sit 'sed pro hoste', id

similiter ipse Caesar dixit hor. comm. VI, 11, 2, ubi in omnibus codd. praeter interpolatos scriptum est 'non solum in omnibus ciuitatibus —, sed paene etiam singulis domibus'. Aliorum scriptorum exempla haec sunt: Cic. pro Flacco 7, 17 'non solum in Graecia, sed prope cunctis gentibus', pro Sulla 20, 56 'non modo ob causam, sed etiam necessariam causam'; Corn. Nep. Alc. 4, 6 'non aduersus patriam, sed inimicos suos bellum gessit', Con. 5, 2 'non solum inter barbaros, sed etiam omnes Graeciae ciuitates'; Liv. XXXVII, 7 'non per Macedoniam modo, sed etiam Thraciam'; Tac. hist. I, 4 'non modo in urbe apud patres aut populum aut urbanum militem, sed omnes legiones ducesque'. Omissa in altero membro praepositione, cum uocabula, quae componuntur, iunctius coniungantur, fit, ut ipsa magis emineant. (Eiusd. cap. §. 22 apud Caesarem, ut hoc obiter moneam, inde, quod §. 19 scriptum est 'qui nisi decedat', effici non potest, quo minus in optimis et plurimis codd. recte legatur 'quod nisi discessisset et liberam possessionem Galliae sibi tradidisset'. Hic enim Arionistus id tantum postulat, ut abeat Caesar, ea postulatio, ut de possessione Galliae decedat, iis, quae adiuncta sunt, continetur.) Non rectius quam duobus superioribus locis Schneiderus egisse mihi uidetur c. 53, 4. Ibi enim cum duae essent scripturae, altera optimorum plurimorumque codd. 'duae fuerunt Ariouisti uxores — utraeque in ea fuga perierunt', altera interpolatorum (nam Achaintrius errore Parisinum primum pro secundo nominauit) 'utraque — periit', Schneiderus, quia alibi duos singulares homines uel res Caesar non plurali numero utrosque uel utrasque diceret (b. ciu. enim II, 6 in optimis codd. legi monuit 'utraque ex concursu laborarent'), hac igitur de causa ex tribus nullius auctoritatis codd. asciuit 'utraque — perierunt'. Nos optimorum codd. auctoritatem exemplis Ciceronis, licet de eo dubitauerit Zumptius ad Verr. III, 60, 140, Sallustii, Cornelii Nepotis, Liuii facile tuebimur.

C. 45, 1 in integris codd. legitur 'Multa a Caesare in eam sententiam dicta sunt, quare negotio desistere non posset, et neque suam neque populi Romani consuetudinem pati, uti optime merentes socios desereret': in interpolatis est 'meritos'. Participium praesentis temporis ideo improbauit Schneiderus, quod Haedui in colloquio cum Ariouisto de pace habito non propterea laudari debuissent, quod eum impugnando bene de Caesare mereren-

tur. Sane id ita ab hac re alienum est, ut mirer Schneidero in mentem uenisse. Simplicius dixisset bello contra Ariouistum gerendo Haeduos non mereri de Romanis, sed Romanos de Haeduis, qui auxilium ab illis implorauerant, ut Ariouisti iniuriis liberarentur. Nihilo minus recte Haedui optime merentes dicuntur. Neque enim facto solum bene mereri licet, sed etiam, ubi eius copia deficit, animo et uoluntate. Cf. Cic. pro Planc. 33, 80 'qui sunt boni ciues, qui belli, qui domi de patria bene merentes, nisi qui patriae beneficia meminerunt?' In inscriptionibus autem etiam mortuos bene merentes dici notum est.

C. 51, 1 in his uerbis: 'Postridie eius dici Caesar praesidium utrisque castris, quod satis esse uisum est, reliquit, omnes alarios in conspectu hostium pro castris minoribus constituit, quo minus multitudine militum legionariorum pro hostium numero ualebat, ut ad speciem alariis uteretur', frequens codd. mendum, quod recte iam sustulerat Manutius, ita ut 'quod minus' scriberet, reduxit Schneiderus. Nimirum iam Oudendorpius eo artificio usus erat, ut uerba 'quo minus' referenda diceret ad altera 'eo magis' superioribus cogitatione adicienda. Sed eo magis aliquam rem fieri, quo minus altera fiat, tum demum recte dici apparet, cum uerbum gradationem recipit. Constitui autem neque magis neque minus quicquam potest. Itaque dicendum fuisset 'eo plures alarios constituit, quo minus', quod tamen hic plane alienum est: omnes enim alarios Caesar constituerat. Et ne quis melius se rem habere existimet, cum sententia ita conformetur: 'ut eo magis ad speciem alariis uteretur, quo minus', non pro portione alterius rei augebatur species, sed constitutis demum alariis accedebat, cum antea non fuisset. Recte igitur Manutius causam a Caesare significatam esse iudicauit. Idem mendum est b. ciu. III, 58, 4 'cogebantur Corcyra atque Acarnania pabulum supportare, quoque erat eius rei minor copia, hordeo adaugere', ubi item gradatio non adaugendi uerbo, sed hordei numero conuenit. Sed hoc iam in Leid. sec. emendatum erat: eorund. comm. I, 52, 4 nos correximus 'ciuitatibus —, quod minor erat frumenti copia, pecus imperabat'. Apud Hirt. b. Gall. VIII, 9, 4 recte editur 'alter' (ordo), 'qui propior hostem in ipso uallo collocatus esset': in codd. ibi quoque scriptum est 'quo propior'.

C. 53, 2 ex Heinsii coniectura posui: 'Ibi perpauci aut uiribus confisi tranare contenderunt aut lintribus inuentis sibi salutem

pepererunt', cum in codd. esset 'repererunt'. Nam et in coniunctione uerborum similia significantium 'inuentis repererunt' lusus quidam inest a Caesaris simplicitate alienus, et ipsa res artificiose declarata est. Neque enim re uera inuentis lintribus Germani salutem consequerentur, sed tum demum, cum ipsi flumen traiecissent.

Extremo huius commentarii capite cum in codd. haec legatur: 'Hoc proelio trans Rhenum nuntiato Sueui, qui ad ripas Rheni uenerant, domum reuerti coeperunt: quos ubi, qui proximi Rhenum incolunt, perterritos senserunt, insecuti magnum ex iis numerum occiderunt', Beatus Rhenanus et ex particula 'ubi' recte effecit 'Vbios' (inepte enim omnes, qui Rhenum accolabant, Sueui adorti esse dicerentur, ut monuit Schneiderus), neque minus recte 'senserunt' propter illam particulam a uetere grammatico adiectam esse indicauit. Id alio loco comprobatur. Nam hor. comm. VI, 9, 8 cum Caesar scripsisset 'cognita Caesar causa reperit ab Sueuis auxilia missa esse: Vbiorum satisfactionem accipit, aditus uiasque in Sueuos perquirat', in codice archetypo positum est 'ubi horum satisfactionem accepit' tempore uerbi ad particulam 'ubi' accommodato: neque enim in duobus extremis cautiatis, quorum plane eadem condicio est, tempora uariari posse Clarkius intellexit. Schneiderus miratur, si uerbum 'senserunt' interpolatum sit, quid ita eodem loco in omnibus codd. legatur. Putes eum, ut omnes codices ex uno originem ducere ignouerit, ne mendam quidem ullum omnibus codd. commune in his libris inuenisse. Deinde, si 'senserunt' omittatur, Sueuos praeter expectationem perterritos dici queritur. Ipse igitur scripsit 'quos Vbii — ut perterritos senserunt' atque ita id, quod questus erat, remotum esse contendit. Haec quod non refello, ueniam me ab ipso impetraturum spero.

Initio secundi commentarii 'Cum esset Caesar in citeriore Gallia in hibernis, ita uti supra demonstraui, crebri ad eum rumores afferebantur, litterisque item Labieni certior fiebat omnes Belgas, quam tertiam esse Galliae partem dixeramus, contra populum Romanum coniurare', recte Goerlitzius (in emendatt. Julian. Viteb. 1837 editis) uerba 'in hibernis' spuria esse docuit. In fine enim superioris libri, quo hic respicitur, Caesar retulerat hiberna exercitus se in Sequanis collocasse, ipsum ad conuentus agendos

in citeriorem Galliam profectum esse. Neque hibernis, si quidem multitudinis numero una res notatur, alia nisi castra hominum multitudini ad hiemandum constituta significantur. Schneiderus uero etiam in citeriore Gallia hiberna commentus est. Videri enim ibi quoque Caesarem copias habuisse atque in earum hibernis conuentibus peractis commoratum esse. Habuit sine dubio copias, uerum non hiemandi causa eo deductas, sed quae praesidia in oppidis obtinerent. Deinde hiberna hoc loco, cum nulla re adiecta commemorarentur, non poterant alia intellegi quam ulterioris Galliae, quae sola legentes ex superiore commentario cognouerant.

C. 8, 3 restituenda erat haec scriptura: 'Vbi nostros non esse inferiores intellexit, loco pro castris ad aciem instruendam natura opportuno atque idoneo, quod is collis, ubi castra posita erant, paululum ex planitie editus tantum aduersus in latitudinem patebat, quantum loci acies instructa occupare poterat, atque ex utraque parte lateris deiectus habebat et in frontem leniter fastigatus paulatim ad planitiem redibat, ab utroque latere eius collis transuersam fossam obduxit' cett. Nam 'in frontem' est in integris codd. et longe plurimis deteriorum; 'frontem' omissa praepositione in interpolatis. Posterius Oudendorpius posuit, Schneiderus ex duobus nullius pretii codd. reduxit 'in fronte', quod antea edebatur, quia 'in frontem' ab librariis positum uideretur, qui fronte cacumen collis significari putassent. Quod nequaquam uerum est. Collis enim in frontem fastigatus est is, qui a tergo in frontem assurgit, ut uernacule dicam, nach uorne ansteigend. Itaque ad sententiam plane idem est, utrum in fronte, an in frontem fastigatus collis dicatur: nam hic a tergo assurgens in frontem a fronte rursus ad planitiem redit, ille fastigatus in fronte tergum habet ad planitiem descendens.

C. 12, 1 haec leguntur: 'Postridie eius dici Caesar, priusquam se hostes ex terrore ac fuga reciperent, in fines Suessionum, qui proximi Remis erant, exercitum duxit et magno itinere confecto ad oppidum Nouiodunum contendit'. Magno itinere confecto Nouiodunum contendisse Caesar ita demum dici poterat, ut duo itinera tamquam inter se separata intellegerentur, prius magnum, posterius, quo illo confecto Nouiodunum contendebatur. Sed iter ad oppidum Nouiodunum, quod re uera unum erat, ita diducere ineptum erat, nisi finis aliquis significaretur, ubi magnum iter confectum fuisset, ut inde quasi alterum nasceretur. Eiusmodi cum

pertinere uideri poterat. Sed adicienda haec uerba magistro uidebantur, qui non magis quam Schneiderus intellexeret, quemadmodum omnibus rebus, quae inferri possent, Neruii relanguescere animos existimare potuissent. Hoc autem nequaquam improbabile est. Nam eas res, quae ad necessarium usum pertinebant, ipsi habebant Neruii. Itaque homines duri omnia, quae importarentur, ut superuacanea dissoluere uitae frugalitatem et duritiem molliare arbitrabantur. Et re uera quae a mercatoribus Italicis et Massiliensibus, quos praecipue merces in has partes tuliase probabile est, inferrentur, ita comparata fuisse consentaneum est, ut ab ferorum hominum consuetudine ad maiorem cultum uoluptatemque differrent. Ceterum quam recte Neruii in ea opinione fuerint, nihil ad nos: id dico, quo minus fuerint, nihil obstare. Itaque uerba 'ad luxuriam pertinentium' eicienda sunt. Idem faciendum pronomine 'eorum', quod in omnibus codd. legitur. Nam primum in hac orationis forma: 'quod iis rebus relanguescere animos eorum et remitti uirtutem existimarent' necessario scribendum erat 'animos suos'. Recte enim Maduigius opusc. prior. p. 420 monuit pronomen demonstratiuum pro reflexiuo nisi in enuntiatione secundaria et tali quidem, cuius aliud esset subiectum quam primariae, substitui non posse. Atque ita a Caesare positum est hoc. comm. I, 5, 4 'persuadent Rauracis et Tulingis et Latobrigis finitimis, uti eodem usi consilio oppidis suis uicisque exustis una cum iis proficiscantur', c. 6, 3 'Allobrogibus sese uel persuasuros existimabant uel ui coacturos, ut per suos fines eos ire paterentur', c. 11, 3 'ita se omni tempore de populo Romano meritos esse, ut agri uastari, liberi eorum in seruitutem abduci, oppida expugnari non debuerint'. Accusatiuus autem cum infinitiuo non enuntiationem efficit, sed pars est enuntiationis. Itaque formam pronominis, quod ad accusatiuum pertinet, ad subiectum enuntiationis referre licet, ut factum est b. Afr. 79, 1 'aduersarios non uirtute eorum confidere, sed aquarum inopia fretos despicere se intellexit', contrarium numquam fieri potest. Vnus Caesaris locus VII, 21, 2 praeter hunc, de quo agimus, et ipse pronomen demonstratiuum uitiosum habet, qui quomodo corrigendus sit, infra dicetur. Eo autem loco, de quo dicere ingressi sumus, etiamsi pronomen reflexiuum positum esset, tamen sententiam ineptam esse iam alii monuerunt. Ridicule enim Neruii suam uirtutem suosque animos remitti existimasse dicerentur, quasi ex omnibus ipsi luxuriae

sint, dubium non est; sanauit autem dudum Morus ita scribendum esse iudicans: 'neque nostri longius, quam quem ad finem porrecta loca aperta pertinebant, cedentes insequi auderent'. Nul- lum enim uitium peruagatius est quam particulae copulativae per- uerse a librariis adiectae. Sic hor. comm. V, 18, 3 in Bong. pr. Leid. pr. Scal. Haun. pr. legitur 'ripa autem erat acutis sudibus praefixisque munita', et in codice archetypo fuit VII, 62, 8 'no- strorum militum uictorumque', VIII, 27, 2 'et Romanum et exter- num sustinere hostem', similiterque eiusd. lib. 10, 2 'aut nostri auxilia aut Gallorum Germanorumque'. Verba autem 'quem ad finem porrecta' coniungenda sunt cum uerbo 'pertinebant', et loca aperta ad aliquem finem porrecta pertinere eodem modo dicantur atque paulo post (§. 7) 'hostes in siluis additi latere'. Cf. b. Gall. VII, 59, 5 'legiones a praesidio atque impedimentis interclusas maximum flumen distinebat', b. ciu. I, 65, 1 'quos ubi Afranius procul uisos cum Petreio conspexit', 82, 4 'hinc duas partes acies occupabant duae, tertia uacabat ad incursum atque impetum re- licta'; Cic. pro Rab. perd. reo 7, 21 'utrum inclusum atque ab- ditum latere in occulto', de prou. cons. 4, 6 'cum Mithridatico impetus totumque Pontum armatum ceruicibus interclusum sui sustinerent'.

C. 24, 4 ante Aldum sic edebatur: 'Quibus omnibus rebus permoti equites Treueri, quorum inter Gallos uirtutis opinio es singularis, qui auxilii causa ab ciuitate ad Caesarem missi uene- rant, cum multitudine hostium castra nostra compleri, nostras le- giones premi ac paene circumuentas teneri, calones, equites, fun- ditores, Numidas diuersos dissipatosque in omnes partes fugeri uidissent, desperatis nostris rebus domum contenderunt' cett. Al- dus 'nostras', quod ante 'legiones' legitur, omisit secutus sine dubio codicem interpolatae familiae, cum neque in Haun. pr. e Vind. pr. ea uox extet, neque ex reliquis eiusdem familiae anno- tetur. Secuti sunt reliqui. Videbant enim non Romanas legiones discerni ab aliis legionibus, de quibus ne cogitari quidem poterat sed legiones a calonibus, equitibus reliquisque copiis. Schneiderus uero 'nostras legiones' restituit atque ita aptissime significari pu- tauit Treueros Romanorum potissimum res, qui longe alia fortuna uti consuessent, adeo afflictas miratos esse. Sed ea sententia al- hoc loco maxime aliena est. Neque enim ideo fugiebant Treueri quod ii, qui affligebantur, Romani erant, quasi remansuri fuissent.

scriptum fuisset, inde in integris codd. 'pugnant quo' effectum esse incredibile est. Itaque uerba 'pugnant quo' in codice archetypo ascripta esse arbitror ad proxima superiora 'omnibus in locis' explicanda, barbara oratione pro his: 'ubi pugnant'; inde a magistro, elegantiore homine, 'omnibus locis pugnae' effectum esse. Idem accidisse VII, 38 Whittius intellexit. Ibi §. 1 relatum erat Litaicum Haeduis affirmasse omnem eorum equitatum a Caesare trucidatum esse atque hoc eos ab iis, qui ex caede fugissent, cognoscere iussisse. Deinde §. 4 in integris codd. haec leguntur: 'producuntur ii, quos ille edocuerat, quae dici uellet, atque eadem, quae Litaicus pronuntiauerat, multitudini exponunt: multos equites Haeduorum interfectos' cett., in interpolatis scriptum est 'omnes equites'. Sed hoc magistro deberi, qui repugnantiam animaduertenterat, inde certum est, quod in uno interpolatorum, Scaligerano, 'multos' seruatum est eique 'omnes' ascriptum. Quare et ibi recte Whittius 'equites Haeduorum' scribendum esse significauit, et eo loco, a quo digressi sumus, legendum est 'omnibus in locis se legionariis militibus praeferrent'.

Lib. III, 9, 3 interpolationem dudum explosam reduxit Schneiderus. Ibi ita in codd. scriptum est: 'Veneti reliquaeque item ciuitates cognito Caesaris aduentu certiores facti, simul quod, quantum in se facinus admisissent, intellegebant (legatos, quod nomen ad omnes nationes sanctum inuiolatumque semper fuisset, retentos a se et in uincula coniectos), pro magnitudine periculi bellum parare instituunt'. Verba autem illa 'certiores facti' in ed. Florent. a. 1508 pro spuriis notata inde ab Aldo eiecta sunt. Schneiderus longa oratione defendit: sed summa totius disputationis haec est, ut certiores factos Venetos ita dici putet, quemadmodum uernacule dicatur 'sie erfahren, woran sie waren'. En, quicum mices in tenebris! 'Sie erfahren' uideo, at ubi, o bone, est illud 'woran sie waren'? Grammatica horum uerborum ratio defendi potest, si priora 'cognito Caesaris aduentu' non ad Venetos referimus, sed per se dicta statuimus (ut hor. comm. II, 4, 2 uerba 'omni Gallia uexata' et b. ciu. III, 38, 4 'cognitis insidiis' non ad subiecta enuntiati relata sunt), intellecto autem pronomine demonstratiuo certiores factos Venetos de ipso illo Caesaris aduentu existimamus, hoc modo, ut uernacule dicam, 'nachdem Caesars ankunft bekannt geworden war, dauon benachrichtigt'.

tialium fines exercitum introduxit'. Hic primum 'Carcasone', quod in interpolatis tantum codd. legitur, tollendum erat. Neque mirum potest uideri oppidum, quod medio aeuo constabat, magistro notum fuisse. Etenim certum interpolationis indicium est particula 'et' tertio loco posita, quam particulam non magis quam 'atque' uel 'ac' (nam encliticae 'que' alia causa est) tribus uel pluribus orationis membris aequaliter compositis neque Caesar neque Hirtius aequae atque reliqui huius aetatis scriptores extremis membris interponunt, sed aut omnibus locis aut nullo. Accurate de hac re exposuit Maduigijs opusc. prior. p. 333 sqq. Eadem re hor. comm. VII, 24, 1 in uerbis 'luto, frigore et assidujs imbris' cognoscitur 'lutum', quod in integris codd. scriptum non est, in interpolatis male adiectum esse. De b. ciu. II, 4, 4 in optimis codd., qui tamen sunt ipsi interpolati, legitur 'inujs, latitatis atque incognitis rebus', editur 'latitantibus'. Sed siue 'latitatis' corruptum est ex 'latitantibus', siue ipsum male ab eo, qui adiecit, scriptum, recte Oudendorpius monuit id ad superius uocabulum explicandum interpolatum uideri, ut inuisa ea dici, quae non uiderentur, legentes admonerentur. Nam duo uocabula idem significantia nullo modo hic ferri possunt. Reliqui autem loci, quibus illae particulae secus poni uidentur, aut in codicibus recte scripti sunt, aut aliam rationem habent. Sic de b. Gall. VIII, 8, 2 Oudendorpius in codd. tantum non omnibus legi refert 'legiones VII, VIII, VIII', estque ita in Par. pr., et b. ciu. I, 15 extr. in Par. sec. scriptum est 'Alba, ex Marsis et Pelignis, finitimis ab regionibus'. De b. Gall. autem I, 23, 1 'rei frumentariae prospiciendum existimauit: iter ab Heluetijs auertit ac Bibracte ire contendit', et VII, 40, 7 'Haedui manus tendere, deditionem significare et proiectis armis mortem deprecari incipiunt' atque 63, 8 'magno dolore Haedui ferunt se deiectos principatu, queruntur fortunae commutationem et Caesaris in se indulgentiam requirunt, neque tamen suscepto bello suum consilium ab reliquis separare audent' bipertita est oratio: primo loco alterum membrum sine copula adiungitur, quia euentus ab iudicio Caesaris magis separandus uidebatur, duobus libri VII locis idem in duobus prioris membri partibus factum est ob concitationem orationis. Sed tamen I, 23, 1 Beyerlinus in Par. pr. 'ac' secunda demum manu adiescit. VII, 40, 7 'et deditionem' legitur in interpolatis, quibus ille pro meritis ciuitatem

eius immunem esse iusserat, iura legesque reddiderat atque ipsi Morinos attribuerat' discernuntur, quae ciuitati acciderunt, et quae ipsi Commio; neque duo priora membra, quae pro uno sunt, ob ascensum ad maiorem rem copula coniunguntur. Neque minus bipertita sunt haec: b. ciu. I, 4, 3 'iudiciorum metus, adulatio atque ostentatio sui et potentium' (nam extremi genitiui ad utrumque nomen per 'atque' particulam coniunctum pertinent) et b. Gall. V, 39, 3 'Eburones, Neruii, Aduatuci atque horum omnium socii et clientes', ubi prius membrum est tripartitum. Haec igitur non magis offendunt, quam quae leguntur b. Gall. I, 46 in. 'equites Arionisti propius tumultum accedere et ad nostros adequitare, lapides telaque in nostros conicere' et 50 in. 'Caesar e castris utrisque copias suas eduxit paulumque a maioribus castris progressus aciem instruxit, hostibus pugnandi potestatem fecit', ubi plura ex eodem genere ascripsit Schneiderus. Potest autem particula 'et' uel 'ac' siue 'atque' uno loco interponi, cum aequalitas membrorum aliqua ex parte tollitur: quod fit uni potissimum membro aliqua re adiecta aut pluribus eo, quam superioribus, rebus comprehensis. Ita b. Gall. VI, 2, 3 in Par. pr. et plurimis codd. Oud. recte scriptum est 'Neruios, Aduatucos ac Menapios adiunctis cisrhenanis Germanis', siquidem Germani cum Menapiis potissimum coniuncti fuisse dicuntur: et eandem rationem haec habent: b. ciu. III, 4, 6 'Macedones, Thessalos ac reliquarum gentium et ciuitatum', eiusd. lib. 12, 4 'Bullidenses, Amantini et reliquae finitimae ciuitates', b. Afr. 20, 2 'sagittariis Ithyraeis, Syris et cuiusque generis', 70, 5 'circiter CCC amissis, multis uulneratis ac defessis instando omnibus'. Atque ut similem rem statim adiungam, eadem usus Caesariani ignorantia de b. Gall. VII, 54, 1 in interpolatis codd. scriptum est: 'ibi a Viridomaro atque Eporedorige Haeduus appellatus discit cum omni equitatu Litaicum ad sollicitandos Haeduos profectum esse opus esse et ipsos antecedere ad confirmandam ciuitatem', cum in reliquis codd. recte legitur 'opus esse ipsos', hac sententia, ut, cum Litaicus ad sollicitandam ciuitatem profectus sit, sese ad confirmandam proficisci debere Viridomarus et Eporedorix dicant. Etenim 'et' particulam (de qua re apud Ciceronem nondum constare scio) neque Caesar neque Hirtius in intentendo pro 'etiam' posuerunt. Nam b. Gall. I, 15, 3 'quo proelio sublatis Heluetii audacius subsistere nonnumquam et nouissimo agmine proelio nostros lacessere coeperunt' et

b. ciu. I, 14, 2 'Caesar enim aduentare iamiamque et adesse eius equites falso nuntiabantur' mira pertinacia grammatici sibi ipsi illuserunt. Altero enim loco quis non uidet rectissime ipsum Caesarem (hoc est cum legionibus) statim aduenturum dici, equitatum autem, qui praecedere agmen solet, adesse? et priore apertum est 'nonnumquam' utrique membro commune esse. Quod fieri non posse Schneiderum locis quibusdam collectis, quibus idem uocabulum ad prius tantum membrum pertinet, se probasse putare non arbitror: si putauit, non sum equidem adeo ineptus, ut in re notissima exempla colligam. Qui idem, cum gradationem impedimento esse ait, quo minus uerba 'subsistere' et 'laceessere' copula coniungantur, quid faciet extremis uerbis c. 23 'nostros a nouissimo agmine insequi ac laceessere coeperunt'? Quae autem de b. Gall. VII, 65, 5 leguntur, etiam aliis de causis corrupta existimanda sunt, de quibus suo loco dicetur. Sed ut ad locum de b. Gall. III, 20, 2, quem paene dimisimus, reuertar, Ciacconius uidit corrupta esse haec uerba: 'uiris fortibus Tolosa et Narbone, quae sunt ciuitates Galliae prouinciae finitimae, ex his regionibus nominatim euocatis'. Itaque deleta praepositione 'ex' ita haec constituenda dixit: 'uiris fortibus Tolosa et Narbone, quae sunt ciuitates Galliae prouinciae finitimae his regionibus, nominatim euocatis'. Qua emendatione nihil cogitari uerius potest. Schneiderus codicum scripturae patrocinio suscepto ablatiuos 'Tolosa et Narbone' non cum participio 'euocatis' coniungendos esse, sed 'uiros fortes Tolosa et Narbone' dici contendit ut Tolosates et Narbonenses, ciuitates autem illas Aquitaniae finitimas dici per se intellegi putat. Sed neque hoc uerum est, et homines Tolosates et Narbonenses euocatos dici ex Aquitania (aliae enim 'hae regiones' hoc est, in quibus Crassus erat, intellegi non possunt) plane ineptum est. Nam quis homo satis quidem sanus eos ex Aquitania potius conuocasset, ubi tot fuisse, ut Crassus eorum auxilio iuuari posset, ne credibile quidem est, quam ex ipsis ciuitatibus, quae et propinquae erant et omnem copiam praebebant? Aliam rationem a I. Fr. Gronouio ad Liu. XXV, 27 propositam, qui orationem enuntiato relatiuo interruptam uerbis 'ex his regionibus' redintegrari existimabat, ob breuitatem enuntiati interiecti recte Schneiderus improbauit. Sed quod putat, si ipsius sententia, quam modo refutauimus, non probaretur, ablatiuus 'Tolosa et Narbone' locum designari posse, unde litterae a Crasso missae essent, aut 'Tolosae'

antiquos et integros codd. non habemus, haec auctoritas desideratur: uno tamen loco, b. ciu. I, 36, 1 'classem quoque uersus dimittunt' scriptum est in Leid. pr; I, 25, 6. II, 8, 3. b. Afr. 24, 3 nihil ex bonis codd. notatur, nisi quod secundo loco in Par. sec. et Leid. pr. uox 'quoquo' omittitur. Ex aliis scriptoribus apud Vitruu. VIII, 1, 4 'quoque uersus' annotatur ex codice Cottoniano, ap. Colum. de arb. 4, 3 ex collatione Politiani, ap. Apul. Metam. II, 2, p. 88 Oud. ex Fuxensi et omisso 'uersum' ex Lipsiano, utroque deteriore. Reliquis locis, qui mihi noti sunt, Cat. de re rust. 15, Varr. de re rust. I, 10, 2, Cic. Phil. IX extr., Vitruu. II, 3, 3. III, 5, 3. IV, 1, 11. V, 1, 9. X, 14, 1 et 2, Colum. V, 1, 5. VIII, 3, 2. XI, 2, 28, de arb. 27, 2, Apul. Metam. VIII, 27, p. 580 Oud., Symmach. ep. I, 4 sine ulla discrepantia 'quoquo' editur. Quod in tanta criticorum securitate mirum uideri non debet.

C. 24 Caesar refert Aquitanos, quamuis sine periculo se dimicatu cum Crasso existimassent, tamen intercluso commeatu Romanos ad inopiam redigere eaque re recipere sese coactos in itinere impeditos adoriri maluisse. Deinde haec in codd. scripta sunt: 'Hoc consilio probato ab ducibus productis Romanorum copiis sese castris tenebant. Hac re perspecta Crassus, cum sua cunctatione atque opinione timidiore hostes nostros milites alacriores ad pugnandum effecissent, atque omnium uoces audirentur, expectari diutius non oportere, quin ad castra iretur, cohortatus suos omnibus cupientibus ad hostium castra contendit'. Hic uerba 'cum cunctatione sua atque opinione timidiore hostes' celt. inexplicabilem habent difficultatem. Hostium enim aliqua opinio, qua timidiore facti essent, intellegi non potest, quippe quos nulla ex parte timidos fuisse c. 25, 1 luculenter declaretur: 'cum item ab hostibus constanter ac non timide pugnaretur'. Potius his ipsis uerbis capitis 25 demonstratur Caesarem hoc loco, de quo agimus, Aquitanos timidos uisos esse Romanis militibus significasse. Itaque Schneiderus ita illa uerba conuertit: 'die ihrer zögerung und der meinung zufolge furchtsamer gewordenen feinde'. Sed cunctatione sua timidior non dicitur, quem timidiorem tu eius cunctatione commotus credas, sed qui re uera ipse cunctatione timidior factus est. Deinde cum haec uerba: 'cunctatione sua atque opinione timidiore' coniuncta existimantur, opinio necessario eorundem intellegenda est, quorum cunctatio erat, hoc est hostium.

rat. Qui tamen quod existimare uidetur, imperfecta ita tantum probari posse, si finis declararetur, eodem modo atque hic id tempus positum est a Cicerone ad Fam. I, 8, 10 'qui plus opibus, armis, potentia ualent, profecisse tantum mihi uidentur stultitia et inconstantia aduersariorum, ut etiam auctoritate iam plus ualerent'. Ipsum dicendi genus notissimum est.

C. 3, 3 haec est codd. scriptura: 'Ad alteram partem succedunt Vbii, quorum fuit ciuitas ampla atque florens, ut est captus Germanorum, et paulo quam sunt eiusdem generis et ceteris humaniores, propterea quod Rhenum attingunt, multumque ad eos mercatores uentitant, et ipsi propter propinquitatem quod Gallicis sunt moribus adsuefacti'. Hic uerba 'et paulo' cett. Oudendorpius ita enarrauit: 'et paulo humaniores, quam sunt homines eiusdem generis, et humaniores ceteris'. Quam sententiam ineptam esse Schneiderus uidit, cum et eiusdem generis homines et ceteri necessario utrique Germani intellegendi essent. Ipse Schneiderus unum codicem secutus, Leid. pr., ita edidit: 'et paulo, quam sunt eiusdem generis, sunt ceteris humaniores'; superius autem 'sunt' significare ait 'esse solent'. Id uero fieri nullo modo potest: neque singulari illius codicis scripturae maiorem auctoritatem quam coniecturae tribuendam esse apparet. Non probabiliora ab aliis proposita sunt. Vnus Th. Bentleius, et post eum Elberlingius, rectam orationis formam effecit, ut deletis utroque 'et' ita scriberetur: 'Vbii succedunt — paulo, quam sunt eiusdem generis ceteri, humaniores'. Mihi tamen potius in hunc modum haec constituenda uisa sunt: 'et paulo sunt eiusdem generis ceteris humaniores'. Nam haec forma orationis et ob superiora uerba 'ut est captus Germanorum' aptissima est (conceditur enim Germanorum iudicium aliqua ex parte etiam Romano homini probari posse) et, cum plura interiecta sint, melius haec plena oratione adiunguntur quam per appositionem. Denique origo interpolationis hac ratione facilius apparet. Nam particula 'quam' propter comparatiuum 'humaniores' adiecta est, ut III, 9, 6 eadem post 'plurimum'; deinde cum oratio hac re turbata esset, 'ceteris' interposito 'et' a superioribus uerbis separatum est. Neque enim antiqui librarii in forma orationis resarcienda sententiam curabant, ne formam quidem ultra proxima uerba. Et librariorum siue fraudem siue errorem hic uersatum esse sequentia probant, in quibus alterum 'quod', quod 'propinquitatem' sequitur, interpolatum esse omnes uiderunt.

C. 10 ex optimorum plurimorumque codd. consensu haec efficitur codicis archetypi scriptura: 'Mosa profluit ex monte Vosego, qui est in finibus Lingonum, et parte quadam ex Rheno recepta, quae appellatur Vacalus insulamque efficit Batauorum, in Oceanum influit neque longius ab Oceano milibus passuum LXXX in Rhenum influit'. Nam 'insulamquae' Bong. pr. et Voss. pr., 'insulaquae' Par. pr., 'insulaque' Par. sec. idem significare, quod in reliquis codd. legitur, 'insulamque', apertum est. Ea autem scriptura, quam supra posui, cur ferri non posset, satis est a Schneidero expositum. Nam neque idem flumen in Oceanum et aliquanto spatio antea in Rhenum influere potest, neque solus Vacalus, sed Vacalus Mosae coniunctus insulam Batauorum efficit. Itaque neque uerba 'in Oceanum influit' illo loco a Caesare poni potuisse et, cum illata essent, 'insulamque' adiecta particula copulatiua ad explendam orationem scriptum esse certum est. Igitur Schneiderus codicum quorundam deteriorum correctionem secutus extrema ita edidit: 'et parte quadam ex Rheno recepta, quae appellatur Vacalus, insulam efficit Batauorum neque longius ab Oceano milibus passuum LXXX in Rhenum influit': uerba autem 'in Oceanum influit' ascripta ab aliquo putat, qui Mosam non in Rhenum, sed in Oceanum influere sciret. Equidem Caesarem in hac re potuisse errare non negauerim, uerba autem eius redigi in eam formam, ut error ei affingatur, tum demum probari potest, cum correctio est certissima. Id uero nequaquam de ea scriptura credi potest, quam Schneiderus intulit. Etenim si Caesarem ita scripsisse statuimus: 'Mosa profluit ex monte Vosego, qui est in finibus Lingonum, et parte quadam ex Rheno recepta, quae appellatur Vacalus, insulam efficit Batauorum neque longius ab Rheno milibus passuum LXXX in Oceanum influit', neque Caesar errauit et, unde orta sit codicum scriptura, optime explicari potest. In extremis enim uerbis a librario, qui codicem archetypum scripsit, 'Rhennus' cum 'Oceano' permutatus est, ut, cum eo modo scribere deberet, quemadmodum posui, in hanc scripturam aberraret 'neque longius ab Oceano milibus passuum LXXX in Rhenum influit'. Deinde animaduerso errore in margine uerum posuit, 'in Oceanum influit', alteram erroris partem, quod antea 'ab Oceano' scripserat, aut ipse non notauit aut, cum item in margine ascripsisset 'ab Rheno', hoc ab insequente librario neglectum est, illa uerba 'in Oceanum influit' alieno loco posita sunt. Atque 'ab

Rheno' et 'in Oceanum' iam correxit, qui codicem Vindobonensem quartum scripsit, sed retentis superioribus uerbis 'in Oceanum influit': Aldus omnia ita, ut supra posui, edidit, nisi quod minus probabiliter non 'ab Rheno', sed 'ab eo' scripsit. Mihi uero ita, ut dixi, Caesarem re uera scripsisse persuasum est. Quod enim Schneiderus non intellegi putat, cur Mosa non longius milibus passuum LXXX ab Rheno in Oceanum influere dicatur, quod genus loquendi ibi locum habeat, ubi longius spatium expectasses, hic quoque ea expectatio erat. Nam ut duo magna flumina tam propinquo spatio in mare exirent, sane praeter expectationem accidebat.

Satis difficilia sunt, quae c. 22, 3 leguntur: 'Nauibus circiter LXXX onerariis coactis contractisque, quot satis esse ad duas transportandas legiones existimabat, quod praeterea nauium longarum habebat, quaestori, legatis praefectisque attribuit'. Codicum discrepantia hoc loco leuis est. Nam pro 'LXXX', qui numerus in codd. interpolatae familiae et quibusdam deterioribus legitur confirmaturque ab Orosio VI, 9, in reliquis scriptum est 'octingentis octoginta'. Deinde non 'quot satis' cett., sed ratione in inscriptionibus quoque peruagata 'quod' in optimis codd. scriptum est: numerale relatiuum necessario requiri postea uidebimus. Sed primum perperam octoginta naues onerariae coactae contractaeque dicuntur, duobus uerbis idem significantibus de una re positus. Neque id incommodum ita remouere licet, quemadmodum Schneidero uisum est, ut coactae naues intellegantur undique accitae et conuenire iussae, contractae, quae iam conuenerant. Hoc enim discrimen in illis uerbis non inest. Accedit altera difficultas eaque maior. C. enim 29, 2 haec leguntur: 'Ita uno tempore et longas naues, quibus Caesar exercitum transportandum curauerat quasque in aridum subduxerat, aestus compleuerat, et onerarias, quae ad ancoras erant deligatae, tempestas afflictabat'. Haec aperte iis, quae superiore loco leguntur, contraria sunt: solis enim onerariis ibi legiones transportatae esse dicuntur. Schneiderus autem miram quandam Caesaris consuetudinem excogitauit, quae eum, quod altero loco omiserat, altero supplere existimat: de qua re disputare nihil attinet. Ex illa duplici difficultate euadendi unam rationem reperio, ut contractas naues non easdem dici statuamus, quae coactae erant, LXXX onerarias, sed naues generaliter, uerba autem 'quot satis esse ad duas transportandas legiones

existimabat' ad alterum tantum participium 'contractisque' referamus atque sic haec uerba enarremus: 'nauibis circiter LXXX onerariis coactis et tot nauibus contractis, quot satis esse ad duas transportandas legiones existimabat'. Hoc modo et onerariis et longis nauibus exercitus traductus dicitur, ut recte c. 29, 2 longae naues commemorari potuerint, quibus id factum esset. Deinde iam recte duo uerba similis significationis ponuntur, utpote de duabus rebus, quemadmodum hor. comm. II, 25, 1 scriptum est 'centurionibus occisis signiferoque interfecto'. 'Quot' autem in hac ratione necessarium esse apparet. Orosium et eadem hic atque nos legisse neque aliter haec, quam uulgo fit, intellexisse uerba eius (VI, 9) ostendunt: 'nauibis circiter onerariis atque actuariis octoginta praeparatis in Britanniam transuehitur', nisi quod actuarias, ut alia aliis locis, ipse adiecit.

C. 38, 2 ex codicibus interpolatae familiae adhuc ita editum est: 'Qui cum propter siccitates paludum, quo se reciperent, non haberent, quo perfugio superiore anno erant usi, omnes fere in potestatem Labieni peruenerunt'. Sed in tribus optimis codd. legitur 'quo superiore anno perfuerant usi', cuius scripturae in reliquis correctio temptata est, uelut in Egm. et Vrat. pr. omisso 'per', in aliis 'semper' inde effecto. Verum uidit Weissenbornius, qui in Bergkii et Caesaris ephem. a. 1845 p. 53 scribendum dixit 'quo superiore anno perfugio fuerant usi'. Apertum est enim in optimis codd. ab eadem syllaba ad alteram aberratum, in interpolatis autem et uerborum collocationem et formam plusquamperfecti ad pernagatiorem rationem mutata esse. Nam quod Schneiderus scriptum fuisse putat 'quo superiore anno perfugio erant usi', ita causa aberrandi non erat. Plusquamperfecta autem eius formae, cuius est 'fueram usus', non solum ad alterum plusquamperfectum, sed aequè recte ad imperfectum, perfectum, praesens historicum referuntur: id enim Schneiderus negare, ex iis exemplis, quae ascripsit, colligo; nam ipsius uerba me parum intellegere facior. Cf. igitur Cic. pro Sulla 22, 63 'poenam ambitus auferabat, quae fuerat nuper superioribus legibus constituta', ad Att. II, 24, 3 'addidit ad extremum, cum iam dimissa contione reuocatus a Vatinius fuisset', ad Q. frat. II, 8, 2 'quod Idibus et postridie fuerat dictum de agro Campano actum iri, non est actum'; Sall. Iug. 52 'aduerso colle, sicuti praeceptum fuerat, euadunt', 59 'qui in proximo locati fuerant, paulisper territi perturbantur', 93 in.

‘Marius anxius trahere cum animo suo, omitteretne inceptum, an fortunam opperiretur, qua saepe prospere usus fuerat’, 109 ‘Iam rex, uti praeceptum fuerat, post diem decimum redire iubet’. Item in absoluta sententia ponitur apud Cic. in Pison. 7, 15 ‘huius populo ita fuerat ante uos consules libertas iussita’ cett. Itaque recte dudum praecipitur hanc plusquamperfecti formam usu eandem uim atque alteram accepisse.

Lib. V, 9 haec in codd. leguntur: ‘Caesar exposito exensitis et loco castris idoneo capto, ubi ex captiuis cognouit, quo in loco hostium copiae consediassent, cohortibus decem ad mare relictis et equitibus CCC, qui praesidio nauibus essent, de tertia uigilia ad hostes contendit, eo minus ueritus nauibus, quod in littore molli atque aperto deligatos ad ancoram relinquebat, et praesidio nauibus Quintum Atrium praefecit’. Verum extrema uerba non uno nomine mendosa sunt. Primum enim inepte Atrius praesidio nauibus praefectus esse dicitur, cum in uno homine nullum possit esse praesidium. Recte singularis homo praesidio, ut hoc uideat, relictus esse uel restitisse dicitur, omnino, cum uerbum ita comparatum est, ut de militibus quoque poni possit. Tum enim duce commemorato copias cum eo fuisse sponte intellegimus. Praeficiendi autem uerbo milites excluduntur. Accedit alia res. Nam cum iam supra cohortes decem et equites trecentos ad mare relictos esse declaratum sit, ridicule deinde Atrius nauibus praesidio praefectus dicitur, quasi haec duo essent diuersa praesidiorum genera. Leue hic mendum est. Scribendum est enim: ‘et praesidio nauibusque Quintum Atrium praefecit’. Praesidium est illud ipsum decem cohortium et equitum trecentorum. Eodem modo hor. comm. VI, 29, 4 scriptum est: ‘ei loco praesidioque C. Volcatium Tullum adolescentem praefecit’.

C. 12 initium secundum codd. ita scribendum est: ‘Britanniae pars interior ab iis incolitur, quos natos in insula ipsi memoria proditum dicunt, maritima pars ab iis, qui praedae ac belli inferendi causa ex Belgio transierunt (qui omnes fere iis nominibus ciuitatum appellantur, quibus orti ex ciuitatibus eo peruenerunt) et bello illato ibi permanserunt atque agros colere coeperunt’. Nam ‘ipsi’ non solum in integris et deterioribus codd. legitur, sed etiam in Haun. pr., in reliquis interpolatis est ‘ipsa’, ut editur. Ipsi Britanni hanc originem memoria proditam dicebant, quemad-

edit, alteram in Ivernos Q. Liceroni, tertiam in Esunios
 io, quartam in Remis cum T. Labieno in confinio Treue-
 niemare iussit, tres in Belgis collocavit, mirum visum est
 his compluribus Belgarum populis Belgas ita commemorari,
 cum nihil illi populi ad eos pertinuissent. Itaque cum in codd.
 his et ex codicibus in Haun. pr. And. Ox. scriptum esset
 in Belgio collocavit, id probatum est atque ea opinio orta,
 quam certa aliqua pars eius terrae, quam Belgae incolerent,
 sine dicta existimaretur. Neque occurrebat, quanto esset
 illas terrae nomine partem populi, qui eam terram habitaret,
 loci. Atque huic opinioni codicum auctoritas plane refragatur.
 Nam, quem locum initio posui, ubi Belgae videbantur re-
 stitui. invenimus Belgiam, eiusd. lib. 24, 2, quem locum
 commemoravi, ubi Belgiam ponendum arbitrabantur, in omni-
 bus. praeter paucos interpolatos Belgas: VIII autem, 46,
 ubi 1 Belgium nullam habet certae partis significationem.
 Restatque his, quae V, 24, 2 in codd. leguntur: 'tres in Bel-
 gis: his M. Crassum quaestorem et L. Munatium Plan-
 cium C. Trebonium legatos praefecit' et eiusd. lib. 25, 4 'L.
 C. Cicerone legione ex Belgio celeriter in Carnutes proficisci
 iussit: Belgium, ut debet, plane eodem modo atque Belgas
 vocat. Idem efficitur ex iis, quae VIII, 54, 4 scripta sunt:
 Ciceronem cum legionibus IV in Belgio collocat; C. Fabium
 cum in Haeduos dedit: Sic enim existimabat tutissimam
 viam ad Belgas. eorum maxima virtus. et Haedui quo-

ierunt — et bello sedato ibi permanserunt atque agros colere coeperunt'. Firmas enim sedes ponere Belgae et agros colere non illato, sed finito demum bello poterant. Ita II, 29, 4 de Aduatu haec referuntur: Hi multos annos a finitimis exagitati, cum alia bellum inferrent alias illatum defenderent, consensu eorum omnium pace facta hunc sibi domicilio locum delegerunt'.

C. 13, 3 haec leguntur: 'At illi intermisso spatio imprudentibus nostris atque occupatis in munitione castrorum, subito se ex siluis eiecerunt impetuque in eos facto, qui erant in statione praecastris collocati, acriter pugnaverunt duabusque missis subsidiis cohortibus a Caesare atque iis primis legionum duarum, cum haec perexiguo intermisso loci spatio inter se constitissent. nouo genere pugnae perterritis nostris per medios audacissime perreperunt seque inde incolumes receperunt'. Sed eius uocabuli, quod est spatium, propria uis est, ut de loco intellegatur. Itaque 'temporis spatium' et recte dici potest et saepe dicitur: potest enim id, quod in ipso spatii uocabulo, cum accurate dicitur, non inest, alteri adiecto declarari; atque similiter Hirtius VIII, 31, 2 coniuncti utroque uerbo 'spatium ac tempus' posuit. 'Locis' autem 'spatium' demum recte dicitur, cum aut loci spatium discernitur a temporis spatio, aut, si solum spatium poneretur, obscura oratio esset ut apud Lucret. II, 162 'multiplexque loci spatium transcurrere eodem tempore' et Caes. de b. ciu. III, 71, 3 'temporibus rerum et spatiis locorum'. Itaque dubitari non potest, quin eo loco, quem supra posui, genitiuus 'loci' explicandi causa ascriptus sit, nimirum ab eo, qui paulo ante uerba eadem 'intermisso spatio' de tempore posita uideret. Nam ipsi Caesari in re apertissima satisque multis uerbis interiectis id faciendum uideri non poterat.

C. 25, 3 Caesar Tasgetium, quem regem apud Carnutes constituerat, interfectum narrat. Ea uerba in integris codd. et deterioribus, ut uidetur, plerisque ita leguntur: 'Tertium iam hunc annum regnantem inimicis iam multis palam ex ciuitate et iis auctoribus eum interfecerunt'. Quorum uerborum haec est aperta sententia, Carnutes Tasgetium, qui tertium iam hunc, qui agebatur, annum regnabat, cum ei multi ex ciuitate palam inimici iique caedis auctores essent, interfecisse; neque in ea codicum scriptura quicquam praeter alterum 'iam' reprehendi potest. Id igitur delendum est, utpote errore a librario repetitum. Sed haec orationis forma magistro non satis elegans uisa est. Itaque in Haun. pr. et

Oxon. scriptum est: 'Tertium iam hunc annum regnantem ini-
nici palam multis ex ciuitate auctoribus interfecerunt', idemque
in Leid. pr., nisi quod alterum 'iam' seruatum uidetur; uerba 'et
is' et 'eum' etiam in Scal. omissa sunt. Quod autem Achain-
trius primum Parisinum pronomine 'eum' carere ait, ex mea col-
latione cum secundum appellare debuisse certum est.

Paulo post, §. 5, in omnibus codd. scriptum est 'Interim
ab omnibus legatis quaestoribusque, quibus legiones tradiderat,
certior factus est in hiberna peruentum locumque hibernis esse
munitionem'. Hic cum id quaeritur, pluresne Caesar quaestores uno
tempore habuerit, fieri potest, ut, cum tres prouincias obtineret,
item tres quaestores ei fuerint attributi, quemadmodum in Sici-
lia, cum in duas prouincias diuisa esset, quamuis ab uno praetore
obtineretur, duos quaestores fuisse ex Cic. in Verr. II, 4, 11 et
12 uidemus. Sed si singulae prouinciae suum quaeque quaestorem
habuerunt, in Gallia ulteriore ad exercitum unus quaestor, reliqui
in suis prouinciis fuisse uideri debent. Itaque apud Caesarem nus-
quam nisi hoc loco et huius libri c. 53, 6 plures quaestores com-
memorantur. Atque hic id facere Caesar uel ideo non poterat,
quod capite superiore, ubi, quibus legiones in hiberna ducendas
dedisset, exposuit, unum tantum quaestorem, M. Crassum, nomi-
nauerat. Nam quod ibi §. 3 in codd. scriptum est 'his M. Cras-
sum Quintum et L. Munatium Plancum et C. Trebonium legatos
praefecit', certum est 'Quintum' ex compendio, quo 'quaestor'
notabatur, ortum esse. Recte igitur Ciacconius pro 'quaestoribus'
ponendum dixit 'quaestore', quod se in duobus codd. nescio qui-
bus inuenisse ait. Pluralis numerus hic in omnibus codd. eodem
errore ortus est, quo IV, 22, 3 in interpolatis scriptum est
'quaestoribus, legatis praefectisque', cum adiunctorum uerborum
numerus compendii male explicandi causam praeberet. Quamob-
rem ne altero quidem loco, hui. lib. 53, 6, dubitabimus, quin
codd. scriptura 'ab L. Roscio quaestore, quem legioni tertiae de-
cima praefecerat, certior factus est' cett. ex compendio relatiui
per errorem repetito nata sit, recteque Oudendorpius uocem
'quaestore' delendam iudicauerit. M. Crassus enim, ut modo mo-
nui, hoc anno quaestor Caesaris erat, qui etiam c. 46, 1 et VI,
6, 1 commemoratur.

C. 43 acerrima oppugnatio hibernorum Q. Ciceronis narra-
tur, cum Galli ignibus coniectis casas Romanorum stramenticias

incendissent. Ibi §. 6 haec in codd. leguntur: 'Paulum quidem intermissa flamma et quodam loco turri adacta et contingente uallum tertiae cohortis centuriones ex eo, quo stabant, loco recesserunt suosque omnes remouerunt, nutu uocibusque hostes, si introire uellent, uocare coeperunt. Quorum progredi ausus est nemo. Tum ex omni parte lapidibus coniectis deturbati turrisque succensa est'. Sed Romanos succendisse turrim hostium nequaquam credi potest. Nam cum uenti maximi opportunitate usi Galli tota hiberna incendissent, turri, quae uallum contingebat, incensum apertum est ipsos Romanos incendium paulum intermissum redintegraturos atque aucturos fuisse, cum flammam ex turri et propinquitate loci et uenti magnitudine in castra perferri necesse esset. Scripsi igitur 'turrisque succisa est'. Etenim lapidibus coniectis et homines deturbabantur, et ipsa turris succidebatur. Idem mendum recte iam sublatum est IV, 19, 1, ubi in optimis plurimisque codd. legitur 'omnibus uicis aedificiisque incensis frumentisque succensis'.

C. 49, 1 edebatur 'Galli re cognita per exploratores obsidionem relinquunt, ad Caesarem omnibus copiis contendunt. Eae erant armatorum circiter milia sexaginta'. Verum in optimis utriusque familiae codd., item deterioribus quibusdam legitur 'armatae'. Atque id quidem ipsum ferri non potest (significaret enim milia LX copiarum Gallos habuisse, quod ineptum est), sed scribendum erat 'hae erant armata circiter milia sexaginta', quemadmodum Caesar dixit hor. comm. II, 4, 5 'hos posse conficere armata milia centum' et ibid. §. 8 'polliceri milia armata quinquaginta', ne plura ascribam. 'Hae' autem et 'haec' Oudendorpius legi ait in codd. quibusdam: illud, quod posui, est in Par. pr. Voss. pr. Egmont. Haun. pr., 'haec' in Bong. pr. Sed ad 'milia' pronominis forma accommodari non potest, cum non indefinite ponatur (quod cum sit, nos neutrum ponimus, Latini attractionis figura utuntur), sed ad certum uocabulum in superioribus uerbis positum pertineat. Haec enim sententia requiritur: hae copiae constabant armatis milibus LX. Hic etiam illud accedit, quod, si 'haec' scriptum fuisset, unde 'armatae' ortum esset, non intellexeretur.

C. 58, 4 secundum codd. ita scribendum est: 'Subito Labienus duabus portis omnem equitatum emittit, praecipit atque interdicat, proterritis hostibus atque in fugam coniectis (quod fore, sic-

ut accidit, uidebat) unum omnes peterent Induciomarum, neu quis quem prius uulneret, quam illum interfectum uiderit'. Nam 'petant' in interpolatis tantum inuentum est: in reliquis legitur 'peterent'. Contra 'uulneret' annotatur ex Bong. pr. Voss. pr. Egm. Leid. pr. Scal. Haun. pr. Oxon. plerisque deteriorum, et secundum Beyerlii silentium etiam in Par. pr. legitur. 'Viderit' autem auctoritate Bong. pr. et Par. pr. (hic quoque de eo meae collationis silentio confido) coniuncta cum Scal. Oxon. compluribusque deteriorum tutum uidetur: in reliquis et Haun. pr. est 'uideret'. Tempora in aptis enuntiationibus, cum per se plura recte poni possunt, a scriptoribus uariata esse complura exempla sunt. Ita Caesar de b. Gall. VII, 17, 3 scripsit 'summa difficultate rei frumentariae affecto exercitu usque eo, ut complures dies milites frumento caruerint et pecore extremam famem sustentarent', et secundum primam manum codicis Vaticani Cicero Phil. I, 15, 36 'qui ludis suis ita caruit, ut in illo apparatissimo spectaculo studium populus Romanus tribuerit absentis, desiderium liberatoris sui perpetuo plausu leniret'. Sed his duobus locis ipsi scriptores uideri possunt aliquod discrimen significare uoluisse, ut altera res in uniuersum facta indicaretur, altera ad certum tempus astringeretur. Alii loci hanc excusationem habent, quod diuersa tempora alia ad aliud uerbum referuntur aut in aliis enuntiationis ponuntur, ut haec apud Caes. b. Gall. I, 7, 3 'legatos ad eum mittunt, qui dicerent sibi esse in animo sine ullo maleficio iter per provinciam facere, propterea quod aliud iter haberent nullum: rogare, ut eius uoluntate id sibi facere liceat', VI, 9, 4 'legatos mittunt, qui doceant neque auxilia ex sua ciuitate in Treueros missa neque ab se fidem laesam: petunt atque orant, ut sibi parcat, ne communi odio Germanorum innocentes pro nocentibus poenas pendant: si amplius obsidum uellet, dare pollicentur': nam 'uelit' in interpolatis tantum codd. legitur; VII, 20, 7 'imperium se ab Caesare per prodicionem nullum desiderare, quod habere victoria posset, quae iam esset sibi atque omnibus Gallis explorata: quin etiam ipsis remittere, si sibi magis honorem tribuere, quam ab se salutem accipere uideantur'; b. ciu. I, 26, 3 'mandat, ut Libonem de concilianda pace hortetur, inprimis, ut ipse cum Pompeio colloqueretur, postulat'; Liu. XXII, 18 'prope precibus agens cum magistro equitum, ut plus consilio quam fortunae confidat et se potius ducem quam Sempronium Flaminiumque imitetur:

ne nihil actum censeret' cett. At ea, quae initio huius disputationis ex codd. posui, soli negligentiae scriptoris tribui possunt, similique in causa haec sunt: *Caes. b. Gall. VII, 86, 2* 'imperat, si sustinere non possit, deductis cohortibus eruptione pugnaret: id nisi necessario ne faciat', *VIII, 34, 4* 'quam ob causam C. Caninius toto oppido munitiones circumdare moratur, ne aut opus effectum tueri non posset aut pluribus in locis infirma disponat praesidia' (nam Caesaris loco 'pugnet' et Hirtii 'possit' in interpolatis tantum codd. leguntur); *Cic. pro Mur. 41, 89* 'quanta autem perturbatio fortunae atque sermonis, quod, quibus in locis paucis ante diebus factum esse consulem Murenam nuntii litteraeque celebrassent et unde hospites atque amici gratulatum Roman concurrerint, eo accedat ipse nuntius suae calamitatis'; *Liu. XXI, 30 extr.* 'proinde aut cederent animo atque uirtute genti per eos dies totiens ab se uictae, aut itineris finem sperent campum interiacentem Tiberi ac moenibus Romanis' et *XXXIII, 6* 'eos frumenti sibi centum milia imperasse: quod, quamquam sterilem terram arent ipsosque etiam agrestes peregrino frumento alerent, tamen, ne dessent officio, confecisse'; *Vitruu. II, 1, 6* 'cum ergo haec ita fuerint primo constituta, et natura non solum sensibus ornauiisset gentes, sed etiam cogitationibus et consiliis armauiisset mentes et subiecisset cetera animalia sub potestate, tum uero e fabricationibus aedificiorum gradatim progressi ad ceteras artes et disciplinas e fera agrestique uita ad mansuetam perduxerunt humanitatem' et *c. 2, 2* 'ex his ergo congruentibus cum res omnes coire nascique uideantur et eae in infinitis generibus rerum natura essent disparatae, putauit oportere de uarietatibus et discriminibus usus earum exponere'. Haec non omnia librariorum ludibria existimanda esse demonstrant uersus Vergilii *Aen. I, 297* 'haec ait et Maiæ genitum demittit ab alto, ut terrae utque nouae pateant Carthaginis arces hospitio Teucris: ne fati nescia Dido finibus arceret'. Verumtamen quae ex *Hirt. VIII, 34, 4* posui, tam incerta sunt, ut ibi 'possit' ponere equidem non dubitarim: 'possit' enim et 'posset' adeo fere semper in optimis codd. permutantur, ut eorum nulla in hac re auctoritas sit; item apud *Liu. XXXIII, 6* 'ararent' et apud *Ciceronem pro Mur. 41, 89* 'concurrerent' propter erroris facilitatem praeferenda arbitror. Reliqua mouenda non sunt. Sed apud *Caes. b. Gall. VII, 86, 2* ponendum est 'si sustinere non posset'. Omnibus enim locis, quibus

idem codd. forma aptae aut interpositae enuntiationis primae respondet, res in permutatione illa peruagata coniunctio 'possit' et 'posset' uertitur. Vid. b. Gall. I, 8, 2. V, 11, 1, 4. VII, 2, 2. 71, 3. Nam quae b. Gall. VII, 15, 4 legitur 'procumbunt omnibus Gallis ad pedes Bituriges, ne puluim prope totius Galliae urbem, quae et praesidio et ornamento sit ciuitati, suis manibus succendere cogerentur: facile se natura defensuros dicunt, quod prope ex omnibus partibus ne et palude circumdata, unum habeat et perangustum adiutorem quae ex optimis codd. restitui VII, 61 extr. 'parua missa, quae tantum progrediatur, quantum naves processissent, et c. 66 extr. 'sanctissimo iureiurando confirmari oportere, cito recipiatur, ne ad liberos, ne ad parentes, ad uxorem adiutorem habeat, qui non bis per agmen hostium perequasset', et b. 'proinde agmine impeditos adorirentur. Si pedites suis auxilium ferant atque in eo morentur, iter facere non posse' cett., haec rectissime dicuntur. Nam coniunctiuus et futurum exactum imperatiuus directae orationis in obliqua oratione, cum accurate utitur, in coniunctiuum imperfecti et plusquamperfecti transeunt. Iam tamen, 19, 5 retinui scripturam interpolatorum codd. 'quos sic animo paratos uideat, ut nullum pro sua laude periculum timeant, summae se iniquitatis condemnari debere, nisi eorum in sua salute habeat cariorem'. Nam si 'uideret' probamus, in reliquis codd. legitur, etiam 'recusarent' scribendum est, et correctionem unus Bong. pr. adiuuat, in quo est 'recusassent'.

Líb. VI, 11, 2 in his uerbis: 'In Gallia non solum in omnibus ciuitatibus atque in omnibus pagis partibusque, sed paene in singulis domibus factiones sunt' Dauisio 'partibusque' totum uisum est, quod partes ciuitatum Caesari pagi dicerentur. Sane ratio nulla est, cum ciuitates non solum in pagos, sed et in alias partes diuisae esse potuerint. Sed quod Clarkius 'pagosque partesque' eadem sententia dici existimabat atque 'pagosque pagorum', forma orationis nullas alias nisi Galliae partem tellegi patitur. Atqui ciuitates, pagi, domus species sunt in Gallia. Itaque uitium in eo positum est, quod partes cum orationis forma exaequantur, atque ita genus tamquam species ponitur. Atque hac de causa Dauisio assentiendum est. Id hic in codice archetypo factum est, idem I, 12, 4 in inter-

polatis accidit. Ibi enim in his uerbis: 'nam omnis ciuitas Heluetia in quattuor pagos diuisa est' in Par. sec. et Leid. pr. est 'partes uel pagos', in Voss. pr., sed sine dubio a secunda manu, 'partes' pro 'pagis' positae sunt.

C. 13, 9 restitui integrorum codd. scripturam 'His autem omnibus druidibus praeest unus, qui summam inter eos habet auctoritatem. Hoc mortuo aut, si qui ex reliquis excellit dignitate, succedit, aut, si sunt plures pares, suffragio druidum, nonnumquam etiam armis de principatu contendunt'. Quae uerba a nullo intellecta esse miror. Nam qui declarare uoluerunt, ad uerba 'suffragio druidum' suppleri iubent 'succedunt' neque animaduertunt, quam inepte plures succedere dicerentur, cum unum praecesso relatum esset. Ex ipsa orationis conformatione apparet 'contendunt' intellegendum esse. Suffragio enim druidum eodem modo atque armis contendebant, ut is, qui suffragiorum numero superasset, praeficeretur. Qui codicem interpolatorum principem recensuit, non magis haec perspexerat. Itaque et reliqua paulum immutauit et post uerba 'suffragio druidum' adiecit 'adlegitur'. Debebat certe 'deligitur', ut et Oudendorpius monuit, et is intellexit, qui id uerbum in Bong. pr. suprascriptis.

C. 26, 1 sic edebatur: 'Est bos cerui figura, cuius a media fronte inter aures unum cornu existit excelsius magisque directum iis, quae nobis nota sunt, cornibus. Ab eius summo sicut palmae rami quam late diffunduntur'. Et 'rami quam late' ex interpolatis codd. Oudendorpio scribendum uisum est. Secuti sunt reliqui, quamuis nemo, quae diceretur palma, intellexisse uideatur. De arbore enim, quae illo nomine appellatur, cogitasse arbitror. Quam si Caesar significasset, cornu illud, a quo rami diffunderentur, non palmae, sed stipiti palmae assimilauisset. Palmae dicuntur in arboribus nodi, unde rami prodeunt, quod cum prima ramorum parte, quasi digitis, dilatatae manus speciem praebent. Exempla huius uocabuli usus notauit Forcellinius ex Varrone, Columella, Plinio, quibus hoc Liuii addi potest XXXIII, 5 'quae cuiusque stipitis palma sit'. Iam si ita scribitur, ut supra posui, Caesar a summo cornus sicut a summo palmae ramos diffundi dicet. Quod non recte fit: non enim summum cornu summae palmae, sed toti palmae comparandum erat, cum inferior pars cornus stipiti similis esset. Sed, ut dixi, interpolatorum codd. ea scriptura est. In reliquis omnibus recte scriptum est 'Ab eius summo

sicut palmae ramique late diffunduntur'. Notum est dicendi genus, quo proprio uocabulo omissio figuratum, cui illud comparatur, substituitur: in qua re etsi particulae 'tamquam' et 'quasi' saepius possunt, tamen 'sicut' legitur etiam apud Cic. de inuent. II, 3, 8 'ex his duabus diuersis sicuti familiis'. Ab summo igitur cornu, quod stipitis locum obtinet, quasi palmae ramique diffundi dicuntur. Nam et plures palmae sunt, cum ii rami, qui a stipite nascuntur, rursus alios ramos emittant, et palmae non quidem ipsae per se, sed cum ramis coniunctae late diffunduntur.

C. 43, 4 in codd. haec scripta sunt: 'Ac saepe in eum locum uentum est tanto in omnes partes diuiso equitatu, ut non modo uisum ab se Ambiorigem in fuga circumspicerent captiui nec plane etiam abisse ex conspectu contenderent', cett. Hic 'non modo' ab eo positum esse apparet, qui responsurum his aliquid in sequentibus uerbis existimaret neque, quomodo solum 'modo' diceretur, intellexeret. Itaque 'non' recte in And. et Oxon. sublatum est. Sed cur omnes Vascosanum secuti 'circumspicerent' deleuerint, idoneam causam non reperiō. Captiui enim Ambiorigem, quem modo uidissent, subito e conspectu ablatum toto circuitu circumlatis oculis quaerebant mirabundi, quo peruenisset, neque abire potuisse sibi ipsi credentes: et hercule etiamnum se eum uidere longinquo aliquo loco contendebant. Atque eodem modo circumspicere aliquid, ut circumspiciendo quaeri aliquid significaret, quod nos dicimus 'sich nach etwas umsehn', Caesar dixit hor. comm. VI, 5, 3 'reliqua eius consilia animo circumspiciebat': neque enim Caesar Ambiorigis consilia tenebat et perpendebat, sed, quae esse possent, anquirebat. Quae uerba ut alia aliorum scriptorum alieno loco a Forcellinio collocata sunt. Eadem significatione, atque apud Caesarem ostendi, uerbum illud positum est a Cic. pro Quint. 31, 96. de leg. agr. I, 8, 23; Sall. in orat. Philippi p. 220 et Cottae p. 246 ed. Gerl.; Verg. Aen. XII, 896; Ouid. Metam. V, 71; Sen. epist. III, 1 (22), 2; Tac. ann. XIV, 35; Iustin. II, 12, 26. XXXI, 1, 8.

Lib. VII, 3 haec leguntur: 'Vbi ea dies uenit, Carnutes Cotuato et Conetodunno ducibus, desperatis hominibus, Genabum signo dato concurrunt'. Hirtius VIII, 38, 3 ita, ut ad hunc Caesaris locum respiciat (sic enim scribit: 'Cum in Carnutes uenisset, quorum in ciuitate superiore commentario Caesar exposuit

initium belli esse ortum'), 'principem sceleris illius et concitatorem belli Gutruatum' ad supplicium Caesarem depoposcisse refert: idemque nomen iterum paulo post scriptum est. Non poterat autem fieri, ut aut Hirtius in nomine hominis erraret, aut Caesar eum, qui concitator belli et auctor fuisset, taceret. Et etiamsi hoc concederemus et sic statuere uellemus, Gutruatum quidem auctorem rebellionis fuisse, Cotuatam autem et Conetodunnum primos arma cepisse, ne hoc quidem Hirtii uerba patiuntur, qui Gutruatum principem sceleris illius appellat. Itaque recte Ciaccominus et Vossius uidentur statuuisse Cotuatam et Gutruatum eundem hominem esse nomenque altero utro loco a librariis esse corruptum. Atque mihi et plenior nominis forma et, quod apud Hirtium bis legitur, persuadet nomen ei homini fuisse Gutruato. Quod autem Conetodunnum ab Hirtio non commemoratur, facilem habet explicationem, ut eum aut in bello occidisse aut fuga elapsum esse statnamus.

C. 4, 2 restitui codicum scripturam 'Cognito eius consilio ad arma concurritur. Prohibetur ab Gobannitione, patruo suo, reliquisque principibus, qui hanc temptandam fortunam non existimabant, expellitur ex oppido Gergouia'. Verbum 'prohibetur' Aldus eiecit codicem secutus Andini et Oxoniensis similem, in quibus non legitur. Recte Dauisius reduxerat. Nam quod Oudendorpio ideo delendum uisum est, quod prohiberi aliquis a Caesare non diceretur nisi adiecta re, a qua prohibitus esset, his locis redarguitur: b. Gall. I, 6, 1. III, 6, 3. V, 9, 3. b. ciu. I, 66 extr. III, 23 extr. 25, 2.

C. 12 in. in integris codd. haec leguntur: 'Vercingetorix, ubi de Caesaris aduentu cognouit, oppugnatione destitit atque obuiam Caesari proficiscitur. Ille oppidum oppugnare instituerat'. Sed haec manca esse ex iis apparet, quae initio c. 14 scripta sunt: 'Vercingetorix tot continuis incommodis Vellaunoduni, Genabi, Nouioduni acceptis'. Nam Nouiodunum et secundum haec necesse erat autem commemorari neque poterat alio loco nisi eo, quem supra posui. Atque ibi lacuna integrorum codd. ex interpolatis sic expletur: 'Ille oppidum Biturigum positum in uia Nouiodunum oppugnare instituerat', quae si a Caesare scripta credimus, causa, cur in integris codd. aberratum sit, apparet. Verum Oudendorpium, cum c. 55 hui. libri haec legerentur: 'Nouiodunum erat oppidum Harduorum ad ripas Ligeris opportuno loco posi-

lum', neque, quin c. 12 idem oppidum significaretur, dubitare sinerent extrema uerba superioris capituli 'exercitum Ligerem traducit atque in Biturigum fines peruenit', eo descendit, ut reliqua, quae in integris codd. non leguntur, omitteret, ex editione incerta et uno deteriore codice, quem errore Louaniensem tertium pro Leidensi tertio appellat, 'Nouiodunum' post 'oppidum' adiceret idque oppidum Haeduorum fuisse in finibus Biturigum positum arbitretur. Sed qui fiebat, ut Caesar Haeduorum oppidum oppugnaret, qui, cum haec gererentur, in amicitia Romanorum perseuerabant? Recte Nouiodunum et c. 12 oppidum Biturigum et c. 55 Haeduorum dicitur. Bituriges enim in fide Haeduorum fuerant et ab iis descuerant seque cum Vercingetorige coniunxerant (c. 5). Sed expugnatis eorum oppidis Nouioduno, id quod hoc ipso c. 12 et 13 narratur, et Auarico (c. 28) eos sub potestatem Haeduorum redisse apertum est. Itaque hoc loco de ueritate eorum, quae in interpolatis codd. scripta sunt, dubitandum non erat.

C. 14, 5 in oratione Vercingetorigis haec scripta sunt: 'Praeterea salutis causa rei familiaris commoda neglegenda: uicos atque aedificia incendi oportere hoc spatio a Boia quoque uersus, quo pabulandi causa adire posse uideantur'. Disputant interpretes, utrum Boia recte dicatur, an 'a Boiis' dicendum fuerit, neque uident Boios omnino hic commemorari non potuisse. Vercingetorix enim, cum oppidum Boiorum oppugnaret, cognito Caesaris aduentu relicta oppugnatione obuiam ei profectus ad Nouiodunum, Biturigum oppidum, Caesarem consecutus erat. Ibi fuso equitatu Vercingetorigis et recepto Nouioduno Caesar Auaricum, quod ipsum quoque Biturigum oppidum erat, castra mouerat. Haec narrantur c. 12 et 13. Deinde habita illa oratione a Vercingetorige, ex qua supra quaedam posui, Biturigum oppida a Gallis incensa esse et, cum Auaricum conseruari placuisset, eo Vercingetorigem Romanos secutum esse c. 15 et 16 refertur. Ex his rebus apparet, cum illa oratio haberetur, et Romanos et Gallos in Biturigum finibus fuisse, neque Vercingetorigem suadere potuisse, ut a Boia quoque uersus uici aedificiaque incenderentur. Neque omnino certa aliqua regio nominari potuit. Nam ea est illius consilii ratio, ut, ubicumque Romani essent, omnia in circuitu incenderentur, ne pabulari Caesar posset. Itaque generalis sententia requiritur. Id ii assecuti sunt, qui pro illis 'a Boia' scribendum putauerunt 'ab hoste', ut Ciacconius et Vrsinus, aut 'ab Romanis', quod

Vlerto Gall. p. 323 faciendum visum est. Sed neutra coniectura ullam habet probabilitatem. Sequendus est igitur Scaliger, qui uerba 'a Boia' spuria esse iudicauit. Ascripta sunt ab eo, qui certi alicuius loci significationem requiri et, cum supra c. 9, 6 Boiorum oppidum a Vercingetorige oppugnatum esse legisset, etiam hoc tempore Gallos ibi commoratos esse arbitraretur.

C. 18 Caesar, cum Vercingetorigem, ut pabulatoribus inidiaretur, a castris discessisse comperisset, ad opprimendos Gallos in castris relictos sese profectum esse refert. 'Illi', inquit, 'celeriter per exploratores aduentu Caesaris cognito: carros impeditamentaue sua in artiores siluas abdiderunt, copias omnes in loco edito atque aperto instruxerunt'. Deinde c. 19, 1 ille locus accuratius sic describitur: 'Collis erat leniter ab infimo accliuus. Hunc ex omnibus fere partibus palus difficilis atque impedita cingebat, non latior pedibus quinquaginta. Hoc se colle interruptis pontibus Galli fiducia loci continebant generatimque distributi in ciuitates omnia uada ac saltus eius paludis obtinebant, sic animo parati, ut, si eam paludem Romani perrumpere conarentur, haesitantes premerent ex loco superiore'. In qua palude quemadmodum saltus commemorari potuerint, nulla ratione neque intellegi neque explicari potest. Nam et paludem planam atque demissam fuisse necesse est, et qui fieri potuit, ut in tam exiguo spatio, cum palus non esset latior pedibus quinquaginta, non unus, sed plures saltus essent? Nam is quidem, qui hic 'waldige engpässe dieses sumpfes' interpretatur et saltus Thermopylarum ex Liu. XXXVI, 15 comparat, ueritus uidetur, ne ridendi materia hominibus deesset. Ego, quod Caesar scribere potuerit, unum inuenio: 'omnia uada ac transitus eius paludis', ut Hirtius VIII, 13, 1 dixit 'uada transitusque paludis', quamquam a litterarum similitudine nullam eius coniecturae commendationem esse uideo. Sed ne 'uada' quidem 'atque aditus', quod paulo propius accedere uideri potest, recte dicerentur, cum non aditus paludis a Gallis obtinebantur, sed potius, ut ita dicam, exitus: in altera enim parte in colle collocati haesitantes in palude Romanos premere uolebant.

C. 20, 2 oratio, qua Vercingetorix prodicionis a suis insimulatus se defendit, his uerbis incipit: 'Quod castra monisset, factum inopia pabuli etiam ipsis hortantibus, quod propius Romanos accessisset, persuasum loci opportunitate, qui se ipsum munitione defenderet'. Hic unum uitium aperuit Apitzius, quod ante

cum uiderat Th. Bentleius, necessario dicendum fuisse 'qui se ipse defenderet'. Sed ne 'munitione' quidem ille locus se defendere poterat. Nam neque supra ulla munitio commemorata est (est autem idem locus, cuius descriptionem paulo ante posui), neque Galli eo tempore omnino castra muniebant. Postea enim demum, Auarico a Caesare capto, suasu Vercingetorigis id facere instituerunt, quae res c. 29 extr. et 30, 4 ut ualde memorabilis refertur. Si quis autem locum non manu, sed palude munitum significari existimabit, id dicendum erat 'naturali munitione' uel similiter aliqua re adiecta. Bentleius coniecit 'qui se ipse sine munitione defenderet'. Atque eiusmodi plura excogitari possunt, quae tamen, cum non magis quam Bentleii coniectura placeant, tacere melius existimo. Certam emendationem non reperio.

C. 21, 2 haec in integris codd. leguntur: 'Statuunt, ut decem milia hominum delecta ex omnibus copiis in oppidum mittantur, nec solis Biturigibus communem salutem committendam censerent, quod penes eos, si id oppidum retinuissent, summam uictoriae constare intellegebant', nisi quod pro illis 'ex omnibus copiis', ut est in interpolatis, errore scriptum habent 'ex omnibus locis'. Sed uerba 'penes eos', si de Biturigibus intelleguntur, peruersam sententiam nasci apertum est, quasi ideo subsidium Galli in oppidum misissent, ne laus uictoriae ad solos Bituriges perueniret, quod eos communis salutis causa fecisse paulo ante declaratur. Et ne id quidem recte fit, ut summa uictoriae constare dicatur penes aliquem, quae aut stare penes Gallos hoc est in eorum potestate esse aut constare Gallis, qua re certa iis esse significaretur, dicenda erat. Nihil igitur lucramur eorum sententia, qui uerbis 'penes eos' omnes Gallos designari existimauerunt, etiamsi ita dici potuisse concederemus, quod fieri non posse supra p. 62 monui. Itaque cum corrupta esse illa uerba confitendum sit, recte Clarkio recipienda uisa sunt, quae in And. et Oxon. leguntur: 'quod paene in eo, si id oppidum retinuissent, summam uictoriae constare intellegebant'. Qua emendatione neque facilius neque aptius inueniri potest.

C. 28, 4 in omnibus codd. praeter interpolatos ita scriptum est: 'Sic et Genabi caede et labore operis incitati non aetate confectis, non mulieribus, non infantibus pepercerunt'; in interpolatis 'Genabensi caede' legitur, quod ab omnibus seruatum est. Et profecto, si genitiuus esset is, quo locus significatur, dure ponere-

tur, participiumque aliquod, uelut 'caede Genabi facta', desideraretur. Sed genitiuus 'Genabi' non alia ratione aptus est a 'caede'; quam 'operis' a 'labore', et 'caedes Genabi' ea sententia ponitur, qua nos dicimus 'das blutbad uon Genabum', ita ut genitiui eadem uis sit atque adiectiui 'Genabensis'. Eandem rationem haec habent: Caes. b. Gall. V, 54, 4 'Gallici belli officia', b. ciu. I, 4, 5 'iter Asiae Syriaeque', II, 32, 13 'Corfniensis ignominia, Italiae fuga, Hispaniarum deditio, Africi belli praecidia', Hirt. VIII praef. §. 2 'commentarii rerum gestarum Galliae', c. 48, 10 'quod insequens annus nullas habet magnopere Galliae res gestas', b. Alex. 42, 4 'fuga Pharsalici proelii', Cic. Verr. V, 6, 14 'bellum Italiae fugitiuorum', quod c. 15, 39 dicitur 'Italicum fugitiuorum bellum', pro Sext. 50, 106 'ludorum gladiatorumque consessus', quos 54, 115 'gladiatorios consessus' appellat, pro Flacco p. 81 Orell. 'Hispaniae, Galliae, Ciliciae, Cretae uitia et flagitia', pro Plancio 9, 24 'officia quaesturae tribunatusque', Phil. I, 15, 26 'Apollinarium ludorum plausus', VII, 5, 15 'scelera urbani consulatus', epist. ad Q. frat. I, 1, 25 'Mysiae latrocinia', orat. 31, 111 'oratio falsae legationis', Sall. Ing. 33 'Romae Numidiaequ facinora', Tac. ann. XIV, 9 'uia Miseni'.

C. 30, 4 haec in codd. leguntur: 'Simul in spem ueniebant eius affirmatione de reliquis adiungendis ciuitatibus, primumque eo tempore Galli castra munire instituerunt et sic sunt animo consternati, homines insueti laboris, ut omnia, quae imperarentur, sibi patienda existimarent'. Non negauerim equidem consternatione quadam animi fieri posse, ut aliquis omnes labores ab altero iniunctos patienter perferat; uerum oratio Vercingetorigis, qua haec, quae supra excipsi, effecta sunt, non solum nihil, quo consternarentur Galli, afferebat, sed ita comparata erat, ut animos eorum expugnatione Auarici perterritos erigeret atque excitaret. Itaque posui 'et sic sunt animo confirmati'.

C. 34, 1 edidi 'Hoc decreto interposito cohortatus Haeduos, ut controuersiarum ac dissensionis obliuiscerentur atque omnibus omissis rebus huic bello seruirent' cett. Oudendorpius ex codd. 'omnibus omissis his rebus' restituerat has res controuersias et dissensionem dici monens. Id ne Beroaldum quidem, cum primus pronomen deleret, fugisse arbitror, sed uidebat, ni fallor, ea ratione eandem rem sine causa bis inculcari. Contra 'omnibus omissis rebus' ad summum studium significandum aptissimum est.

Compositis Haedunorum controuersiis Caesar partitis cum T. Labieno copiis ipse cum VI legionibus ad oppidum Gergouiam secundum flumen Elauer profectus est. 'Qua re cognita', inquit c. 34 extr., 'Vercingetorix omnibus interruptis eius fluminis pontibus ab altera fluminis parte iter facere coepit'. Ita enim in integris codd. haec leguntur: in interpolatis pro altero 'fluminis' positum est 'Elaueris', cum repetitio eiusdem uocabuli displiceret. Deinde initium c. 35 item ex integris codd. ita constitui: 'Cum uterque utrimque exisset exercitus, in conspectu fereque e regione castris castra ponebant. Dispositis exploratoribus, necubi effecto ponte Romani copias traducerent, erat in magnis Caesaris difficultatibus res, ne maiorem aestatis partem flumine impediretur, quod non fere ante autumnum Elauer uado transiri solet'. Ita oratione distincta omnia optime habent. Cum enim Caesar in altera Elaueris parte esset, in altera Vercingetorix, eodem tempore uterque utrimque exibat itemque cotidie castra in conspectu fereque e regione ponebant. Nam Vercingetorix, ne Caesarem transire flumen pateretur, ex conspectu eum non dimittebat. In interpolatis codd. uerba 'in conspectu' superioribus coniuncta sunt et haec ita conformata: 'cum uterque utrique esset exercitui in conspectu', quemadmodum legitur in Par. sec. et Haun. pr. (idemque significat corruptela Leid. pr. 'exercitum conspectus'), uel, ut editar: 'cum uterque utrique esset exercitus in conspectu', quae in Scal. Cui. And. Oxon. scripta esse dicuntur. Tum necessario 'ponebant' mutatum est in 'ponerent' uel 'poneret'. Verba autem 'dispositis exploratoribus — traducerent' sequentibus coniunxi, quia hoc modo exploratores a Vercingetorige dispositos esse per se intellegitur; si superioribus adicerentur, et Caesarem et Vercingetorigem id fecisse intellegendum esset, quod propter uerba 'necubi effecto ponte Romani copias traducerent' ineptum est.

Excipiunt haec: 'Itaque, ne id accideret, siluestri loco castris positus e regione unius eorum pontium, quos Vercingetorix rescindendos curauerat, postero die cum duabus legionibus in occulto restitit, reliquas copias cum omnibus impedimentis, ut consuerat, misit captis quibusdam cohortibus, uti numerus legionum constare uideretur'. Verba 'captis quibusdam cohortibus' corrupta esse omnes consentiunt. Quid Caesar significare uoluerit, apertum est. Nam cum ex sex legionibus, quas habebat (34, 2), duas relinisset, quattuor reliquae ita ordinari debebant, ut sex legio-

num speciem praeberent. Iam cum in unaquaque legione essent manipuli triginta, in cohorte tres, ex quattuor legionibus sine centum et uiginti manipulis uno modo sex legiones effici poterant, ut singulis legionibus pro tricenis manipulis uiceni tribuerentur. Haec autem ita fiebat aptissime, ut singulis cohortibus singuli manipuli detraherentur: ita enim cohortium quoque numerus constabat. Itaque Caesarem ita scripsisse arbitror: 'cum duabus legionibus in occulto restitit, reliquas copias cum omnibus impedimentis, ut consuebat, misit manipulis singulis demptis cohortibus, uti numerus legionum constare uideretur': ea autem, quae in codicibus leguntur, 'captis quibusdam cohortibus' ita ex illis 'manipulis singulis demptis cohortibus' orta existimo, ut extritis syllabis, quas diuersae litterarum genere expressi, reliquae in formam quandam orationis corrumperentur. 'Captis' autem 'quibusdam cohortibus' in omnibus codicibus scriptum est praeter Leid. tert. Doru. Duk., in quibus est 'demptis quibusdam cohortibus', et And. et Oxon., in quibus 'captis quartis quibusque' (in Oxon. 'quidem') 'cohortibus' legitur: 'quartis' etiam in Leid. sec. scriptum est. Hos pessimos et nullius auctoritatis codices secuti plerique 'demptis' aut 'captis quartis quibusque cohortibus' ediderunt: quibus enarrandis Feldbauschius (in ephem. scholast. a. 1830 II, 13) operam perdidit.

C. 46, 1 haec eduntur: 'Oppidi murus ab planitie atque initio ascensus recta regione, si nullus amfractus intercederet, MCC passus aberat. Quidquid huic circuitus ad molliendum cliuum accesserat, id spatium itineris augebat'. In his uerbis nullum est uocabulum, quo pronomen 'huic' referri possit. Sententia enim haec est. Si recta regione aduerso colle ad oppidum proficisci licuisset, spatium itineris MCC passus fuisset. Sed collis nimis erat arduus, quo minus id fieri posset. Itaque ut molliore acclinitate iretur, primum obliquo colle sinistrorsum proficiscendum erat (nam a dextra parte Haedui mittebantur, c. 45 extr.) et deinde flexo in alteram partem itinere ad oppidum perueniendum. Igitur quod Morus 'huic' ad ascensum referri ait, collis (is autem hic dicitur ascensus) neque breuiore itinere minuebatur neque longiori augebatur, sed idem, atque erat, manebat. Atque ut omnino circuitus colli accedere dici possit, hic certe id fieri non poterat, cum proficiscentes circuitum in ipso colle facerent. Sed ne rectae quidem regioni aliquid circuitus accedere potest, cum regio, quae es linea mente inter duas res ducta, nulla possit circuitu ducta intel-

legi. Apertum est scribendum esse 'huc' idque ad passuum numerum referri.

C. 47, 1 sic edebatur: 'Consecutus id, quod animo proposuerat, Caesar receptui cani iussit legionisque decimae, quacum erat contionatus, signa constitere', quemadmodum est in interpolatis codd., nisi quod in iis, de quibus constat, 'constiterunt' legitur. Atque illa uerba 'quacum erat contionatus' acriter interpretes nexauerunt, ita ut alii monstra inde efficerent, uelut 'qua tum erat comitatus', 'quacum erat commoratus', 'qua cum maxime erat concomitatus', alii desperatione emendandi, etiamsi contionari aliquis cum multitudine a nullo scriptore Latino diceretur, tamen id ferendum existimarent. Melius sane erat uerbum 'contionatus' delere, id quod Maduigii suasu Whittius fecit, quamquam ne eius quidem rei ulla est probabilitas. In integris codd. scriptum est 'legionique decimae' et 'constituit'. Inde haec efficitur orationis forma: 'Consecutus id, quod animo proposuerat, Caesar receptui cani iussit legionique decimae, quacum erat, contionatus signa constituit': quae omni ex parte recta sunt. Datius enim 'legioni decimae' ad 'constituit' pertinet: contionandi autem uerbum, ut nequissime, absolute ponitur. Nam apud decimam legionem Caesarem contionatum esse ipsa res docebat: neque, quid contionatus esset, obscurum erat, scilicet, cum id, quod proposuisset, consecutus esset, recipiendum esse. Deinde ex integris codd. edidi 'Ac reliquarum legionum milites non exaudito sono tubae, quod satis magna ualles intercedebat, tamen ab tribunis militum legatibusque, ut erat a Caesare praeceptum, retinebantur'. Rectius enim copulatiua quam aduersatiua particula haec superioribus adiunguntur, cum idem tribuni legatique atque Caesar facerent.

C. 50, 2 in omnibus codd., de quibus constat, ita scriptum est: 'tametsi dextris humeris exsertis animaduvertebantur, quod insigne pacatum esse consuevit'. 'Pacatis', quod editur, Oudendorpius in Scal. Cuiac. Vrsin. And. Oxon. legi coniecit, quia ex iis nihil annotatum sit, nullo argumento: nam in Haun. pr. quoque 'pacatum' legitur. Atque 'pacatum' Oudendorpius ita probabat, ut alteram genitiui formam esse existimaret: quae a Caesaris usu plane aliena est. 'Pacatum insigne' etiam remoto illo artificio recte dici demonstrant, quae Cicero scripsit pro Sext. 43, 93 'haurire cotidie ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis innumerable pondus auri'.

C. 55, 9 sic edebatur: 'si ab re frumentaria Romanos excludere aut adductos inopia ex provincia excludere possent': atque in scriptum est in interpolatis codd., nisi quod in iis praepositio 'et' omittitur. Hanc scripturam ferri non posse omnes intellexerunt. Nam provinciam necessario eam intellegendam esse, quae postea Narbonensis appellata est, apertum est. Ab ea autem Romanos intercludere neque uolebant Galli neque poterant, omniaque, quae antea relata sunt, de incenso Novioduno, frumento reliquoque commeatu asportato aut corrupto, de praesidiis ad Ligerim dispositis eam rationem habebant, ut Romani et progredi prohiberentur et commeatus inopia coacti se reciperent in provinciam. Itaque Galli Labieno, qui in aliam partem missus erat, in colloquiis eos firmabant interclusum itinere et Ligeri Caesarem inopia frumentum coactum in provinciam contendisse, ut refertur c. 59, 1. In omnes codd. praeter interpolatos non 'ex provincia excludere' sed 'ex provincia expellere' exhibent. Itaque recte Nicasius Helebodius, Hotomanus, Lipsius scribendum dixerunt 'aut adductos inopia in provinciam expellere possent'. Mendum inde ortum est quod expelli in aliquem locum minus recte dici uidebatur; deinde in interpolatis codd. 'excludere' aut errore repetitum est aut id positum, quod Romanos ex provincia, in qua non essent, ne expelli quidem potuisse intellegebatur. Mire Whittius haec uerba ut scribenda dixi, constare negat cum sequentibus: 'quam ad spe multum eos adiuvabat, quod Liger ex niuibus creuerat, ut omnino uado non posse transiri uideretur', nimirum quia magnitudo fluminis frumentationem impedire potuisset, non efficere, quo facilius Romani expellerentur. At apertum est ipsam frumenti in altera ripa inopiam coacturam fuisse Romanos, ut, nisi Ligerim transire possent, se in provinciam reciperent. Ille tamen omnia illa 'aut adductos inopia ex provincia expellere' deleuit.

C. 56, 1 ante Oudendorpium ita fere edebatur: 'Quibus rebus cognitis Caesar maturandum sibi censuit, si esset in perficie dis pontibus periclitandum, ut prius, quam essent maiores eo effectae copiae, dimicaret. Nam ut commutato consilio iter in provinciam conuerteret, id ne tum quidem necessario faciendum existimabat, cum quod infamia atque indignitas rei et oppositus moeuus Ceuenna uiarumque difficultas impediabat, tum maxime quod a iuncto Labieno atque iis legionibus, quas una miserat, uehementer timebat'. In his prius 'quod' a Stephano adiectum est:

codd. omnibus abest. Sed ne illa quidem uerba 'id ne tum quidem' ita in codd. scripta sunt. In deterioribus enim est 'id ne metu quidem', in integris 'ut ne metu quidem', in Haun. pr. Oxon. Vrsin. 'ut nemo tunc quidem', idemque in reliquis eius familiae legi probabile est. Ex his codd. uestigiis recte Ciacconius effecit 'Nam ut commutato consilio iter in prouinciam conuerteret (ut nemo non tum quidem necessario faciendum existimabat), cum infamia — impediēbat, tum maxime, quod — timebat'. Vnum in his praetermissum est, quod Elberlingius recte animaduertit, ob uerbum 'impediēbat' scribendum fuisse 'nam ne commutato consilio' cett., idque, cum hae duae particulae saepe a librariis permutantur, corrigere non dubitauit. Tota quidem Ciacconii ratio ea de causa reici non debebat, multo minus Dauisiana praeferrī, qui retenta particula 'quod' uerbis 'cum infamia' a Stephano interposita, eadem orationis forma atque Stephanus scripsit 'id minime tum quidem necessario faciendum existimabat'. Quae quod Whittius detracto 'id' pronomine proxime ad optimos codd. accedere gloriatur, neminem crediturum arbitror: sed, quantumuis accedat, sententia ineptissima est. Qui enim conuenit eum, qui aliquid minime necessario faciendum existimat, eius sententiae hanc causam ponere, quod, quo minus id faciat, quibusdam rebus impediatur? Nam ut aliquis in illa sententia esse possit, liberam eum potestatem habere oportet, utrum facere uelit, an nolit. Illa uero causa ita recte adiceretur, si Caesar eam rem, de qua agebatur, necessario non faciendam existimasset. Eodem nomine ea reprehendenda esse apparet, quae ante Oudendorpium uulgata esse dixi.

Oppidum, quod c. 58, 2 et 6 et c. 60, 1 commemoratur, in editionibus Scaligerana antiquioribus et in recentioribus inde a Dauisio Melodunum appellatur. Primo loco Oudendorpius in Oxon. legi ait 'Metiosedum' (idemque est in Par. sec.), in Leid. pr. 'Meodunum sedum', in reliquis suis codd. 'Mellodunum, Melledunum, Miladunum cett.', quorum primum scriptum est in Par. pr. Voss. pr. a m. sec. Haun. pr., 'Melledunum' in Voss. pr. a m. pr., 'Mellidunum' in Egm. Altero et tertio loco 'Metiosedo' est in omnibus interpolatis et tertio etiam in Bong. pr.: in Par. pr. his locis scriptum est 'Medodone', Oudendorpius aliquot suos habere refert 'Melodone' et 'Medodone'. Iam cum his tribus locis unum idemque oppidum commemorari appareat, c. 58, 2 autem cum integris codd. Haun. pr. et, ut uidetur, Scal. et Cuiac., de

quibus tacetur, consentiant, Leid: uero pr. demonstrat in eo codice, unde descriptus est, integrorum scripturam a prima manu positam fuisse, non potest dubium uideri, quin omnibus tribus locis integri codices sequendi sint, licet c. 60, 1 optimus Bong. pr. ab iis discedat. Retinui autem Melodunum, quod c. 58, 6 codicum testimoniis satis firmatum uidetur, etsi apud medii aevi scriptores, quorum loci collecti sunt a Bouqueto in indicibus uol. II et III scriptorum rerum Gallicarum et Francicarum, huius oppidi nomen iisdem fere discrepantiis atque apud Caesarem obnoxium fuit. In itiner. Ant. p. 383 'Meoletum' appellatur, in tabula Peut. 'Meteglo'. Haec praemittenda erant, quo rectius de extremis uerbis c. 61 iudicaremus, ubi in Bong. pr. et interpolatis omnibus commemoratur 'Metiosedum', in 'aliis' Oudendorpiis legi ait 'Etlosedum, Eliosedum, Glosedum, Iosedam': in Par. pr. scriptum est 'Metlosedum'. Quid de hoc nomine statuendum uideatur, intellegetur, cum, quae superioribus cc. narrantur, considerauerimus. Labienus Agedico Lutetiam, quod erat oppidum. Senonum positum in insula Sequanae, secundo flumine contendit, ut e regione eius oppidi flumen traiceret et ad hostes, qui ibi conseruerant, perueniret. Postquam id ob paludem, quae ripas Sequanae impendebat, efficere non poterat, eodem, quo uenerat, itinere Melodunum peruenit, quod oppidum ipsum quoque in insula Sequanae positum erat, ibique deprehensis nauibus flumen transiit et Lutetiam contendit. Hostes eo oppido incenso se in alteram ripam contulerunt (c. 57 et 58). Sed interim Labienus ad Lutetiam de defectione Haeduorum Caesarisque difficultatibus certior factus Agedicum, ubi impedimenta exercitus reliquerat, reuerti constituit. Itaque cum ei rursus Sequana transeunda esset, ut hoc tutus ab hostium impetu efficeret, hanc rationem iniit, quae c. 60 refertur. 'Sub uesperum consilio conuocato cohortatus, ut ea, quae imperasset, diligenter industrieque administrarent, naues, quas Meloduno deduxerat, singulas equitibus Romanis attribuit et prima confecta uigilia IV milia passuum secundo flumine progredi ibique se expectari iubet. Quinque cohortes, quas minime firmas ad dimicandum esse existimabat, castris praesidio relinquit: quinque eiusdem legionis reliquas de media nocte cum omnibus impedimentis aduerso flumine magno tumultu proficisci imperat. Conquirat etiam lintres: has magno sonitu remorum incitatas in eandem partem mittit. Ipse post paulo silentio egressus cum tribus legionibus eum

locum petit, quo naues appellii iusserat'. Eo cum uenisset, oppressis hostium exploratoribus celeriter copiae tramittuntur. Pergit Caesar (c. 61, 3): 'Vno fere tempore sub lucem hostibus nuntiat in castris Romanorum praeter consuetudinem tumultuari, et magnum ire agmen aduerso flumine sonitumque remorum in eadem parte exaudiri, et paulo infra milites transportari'. Itaque hostes, cum tribus locis Romanos transire existimarent, suas quoque copias in tres partes distribuerunt, quae res eo loco, de quo agimus, c. 61, 5, declaratur: 'Nam praesidio e regione castrorum relicto et parua manu Metiosedum uersus missa, quae tantum progrediebatur, quantum naues processissent, reliquas copias contra Labienum duxerunt'. Hic Vkertus recte eos reprehendit, qui Metiosedum infra Lutetiam propius mare positum fuisse existimauerunt. Nam si ea pars hostium, quae Metiosedum uersus mittebatur, secundo flumine profecta esset, in eandem partem isset cum reliquis copiis, quae contra Labienum ducebantur. Itaque hanc paruam hostium manum aduerso flumine profectam esse apparet ad quinque cohortes, quae eo itinere a Labieno cum impedimentis missae erant, persequendas; et naues, quae hic commemorantur, eae intellegendae sunt, quas Caesar 60, 4 lintres appellauerat. Verum cum Caesar, quam in partem haec Gallorum manus profecta esset, significare uellet, incredibile est eum hoc eiusmodi oppido posito significasse, quod legentibus plane esset ignotum, praesertim cum c. 58, 2 et 6 et 60, 1 aliud oppidum in eadem regione positum commemorasset eiusque situm accurate declarasset. Itaque recte Scaliger et Vkertus idem hic oppidum positum fuisse statuerunt, quod illis locis erat nominatum, sed Scaliger interpolatos codices secutus est, nos cum Vkerto secundum ea, quae supra demonstrauimus, Melodunum restituemus. Neque id temere facimus. Nam cum c. 60, 1 Bong. pr. cum interpolatis 'Metiosedo' scriptum habeat, certo ea res indicio est iam in codice archetypo ei oppidi nomini, quod Caesar posuerat, aliud fuisse ascriptum. Id igitur ut reliquis locis ueram scripturam in parte codicum expulit, quid mirum est, quod c. 61, 5 idem in omnibus codd. factum est? Sed quae causa fuerit, ut pro Meloduno Metiosedum poneretur, aut quid hoc nomen significet, nescio. Melodunum autem praeter ea, quae de codicum auctoritate supra ostendi, ipso situ commendatur. Est enim id oppidum, quod hodie uocatur Melun: et in itiner. Ant. iter Lutetia Agedicum, quo Labienus profectus est, sic notatur:

‘Lutetiam, Mecletum, Condate, Agedincum’. Ascripsi locum ex uita S. Barboleni ap. Bouq. III p. 568, ubi quae narrantur, ex Caesare originem ducere apertum est: ‘Cum Iulius Caesar totum orbem Romano subiugasset imperio et nauali itinere ab urbe Senonum usque Meledunum castrum indeque Parisius cum sibi familiaribus Romanis ut ad Meldorum ciuitatem siue ad reliquas urbes adueniret, quae aquarum fluminibus muniebantur, contigit cum transitum hunc habere, sicut in gestis Romanorum legitur’.

C. 58, 6 non recte sic editur: ‘Hostes re cognita ab iis, qui Meloduno fugerant, Lutetiam incendi pontesque eius oppidi rescindi iubent: ipsi profecti a palude in ripis Sequanae e regione Lutetiae contra Labieni castra considunt’. Nam ex iis, quae c. 57 et paulo ante narrantur, apparet paludem, quae hic commemoratur, aut in utraque ripa Sequanae fuisse aut in ea tantum, quae Lutetiae erat contraria. Vtrum igitur uerum est, id constat, hostes, cum a Lutetia in aduersam ripam transirent, a palude non esse profectos. Siue enim palus in aduersa ripa erat, ad paludem potius proficiscebantur, siue in utraque, a palude non discedebant. Sed ‘profecti a palude’ in interpolatis tantum codd. legitur, in reliquis codd. Oudendorpii scriptum est ‘prospecta palude’ (atque ita est in Par. pr.), in duobus ‘perspecta’. Item in Bong. pr. Par. pr. Voss. pr. plurimisque Oudendorpii legitur ‘ad ripas’, in Haun. pr. ‘in ripas’. Itaque sic scripsi: ‘ipsi proiecta palude ad ripas Sequanae e regione Lutetiae contra Labieni castra considunt’. Considerabant enim post paludem, ut et Sequana et palude defenderentur. Quid requireretur, Ciacconius et Th. Bentleius uiderunt, quorum ille ‘protecti palude’, hic ‘obiecta palude’ scriptum fuisse coniecit.

Quae leguntur c. 64, 1: ‘Ipse imperat reliquis ciuitatibus ob-sides, denique ei rei constituit diem: huc omnes equites XV milia numero celeriter conuenire iubet, peditatu, quem antea habuerat, se fore contentum dicit’, haec igitur quin corrupta sint, dubitari non potest. Nam neque uox ‘denique’, in qua iam Hotomanus haeserat, ferri potest, cum una res antea posita sit et eiusmodi, quaecum id, quod ea uoce adiungitur, coniunctum sit; neque ‘huc’ habet, quo referatur. Bibracte enim, quo c. 63, 5 concilium Gal-lorum, in quo haec gesta sunt, conuenisse relatum est, et longius ab his uerbis remotum est, neque tota forma orationis eo aduerbium referri patitur. Mibi illa scriptura, quam supra posui, ex

hac orta uidetur: 'Ipse imperat reliquis ciuitatibus obsides denique ei rei constituit: omnes equites' cett., ita ut, cum errore scriptum esset 'denique' et 'ei rei', uel supra eas uoces uel in margine ascriptum existimem 'diem huic', quo 'diemque huic rei' corrigendum esse significaretur. Eae uoces deinde, ut saepe factum est, alieno loco illatae sunt, et pro 'huic' peruagato errore 'huc' scriptum.

C. 65, 5 in his uerbis: 'Eorum aduentu, quod minus idoneis equis ntebantur, a tribunis militum reliquisque, sed et equitibus Romanis atque euocatis equos sumit Germanisque distribuit' recte illa 'sed et' ante Scaligerum omittebantur. Nam ut 'et' particulam toleraremus, quam Caesarem numquam in intendendo posuisse p. 69 monui, quid ita mirabilius erat ab equitibus Romanis equos sumptos esse quam a tribunis, qua una ratione aduersatiua particula poni poterat? Idem autem uitium remanet, etiamsi alterum, quod 'reliquisque' nihil habet, quo referatur, ita remoueamus, ut excidisse uocabulum aliquod statuamus. Verba 'sed et' ab eo ascripta sunt, qui tribunos militum in equitum Romanorum numerum referri non posse existimaret et hos ab illis separare uellet. Sed tribunos militum iam temporibus liberae reipublicae equites Romanos fuisse (de inferioribus enim id satis notum est) dudum Lipsius de mil. Rom. II, 9 demonstrauit. Nam Appianus Pun. c. 104 anulos aureos eos gestasse refert: ὁ Σκιπίων τινὰ λύσας τῶν αἰχμαλώτων ἔπεμψε πρὸς Ἀσδρούβαν καὶ παρήγει θάψαι τοὺς χιλιάρχους. Ὁ δ' ἐρευνησάμενος τὰ νεκρὰ καὶ ἀπὸ τῆς σφραγίδος εὐρώων (χρυσοφοροῦσι γὰρ τῶν στρατευομένων οἱ χιλιάρχοι τῶν ἐλαττόνων σιδηροφορούντων) ἔταψεν αὐτούς. Et apud ipsum Caesarem hor. comm. III, 7, 3 cum narratum esset praefectos tribunosque militum complures a Venetis reliquisque maritimis ciuitatibus retentos esse, Caesar paulo post c. 10, 2 eas iniurias retentorum equitum Romanorum appellat, qui alii esse non possunt quam tribuni militum praefectique, quos antea retentos dixerat. Deinde b. ciu. I, 67, 2 de centurionibus et tribunis militum Afranii, qui apud Caesarem remanserant, haec leguntur: 'centuriones in priores ordines, equites Romanos in tribunicium restituit honorem', ubi equites Romanos dioi uides, qui tribuni fuerant in exercitu Afranii. Nam 'in priores ordines' recte eo loco Ciacconius coniecit, cum in codd. legatur 'ampliores ordines' omissa praepositione: ampliores autem ordines non di-

cuntur, sed superiores. Praeter illa 'sed et' Whittius etiam inferiora 'atque evocatis' uncis inclusit interpretem Graecum, si fallor, secutus. Evocatos in acie certe equis uti non potuisse et res ipsa docet, et, si exemplis opus est, Caes. de b. civ. III, 91. Qui igitur verba illa defendere volet, ei eo est confugiendum, ut honoris causa illis hominibus concessam fuisse statuat, ut in itineribus equo ueherentur, eisdemque ad reliquum priuatum suum equos habuisse. Tamen nihil usquam de hac re significari adeo mirum est, ut fere a Caesare 'atque legatis' scriptum esse erodam. Nam quemadmodum interpolari haec verba potuerint, non perspicio.

C. 66, 4 Vercingetorix praefectos equitum edocet, quemadmodum Romanos iter facientes premant, quae verba in optimis codd. ita scripta sunt: 'Proinde agmine impeditos adorirentur. Si pedites suis auxilium ferant, iter facere non posse, si, id quod magis futurum confidat, relictis impedimentis suae saluti consulant, et usu rerum necessariarum et dignitate spoliatum iri'. Hic ob illa: 'si relictis impedimentis suae saluti consulant' dubitatum est, num recte haberent superiora verba 'si pedites suis auxilium ferant'. Ex illis enim apparere visum est Vercingetorigem non hominibus, sed impedimentis auxilium laturos esse Romanos iudicauisse. Itaque iam in Leid. pr. scriptum est 'si impedimentis suis auxilium ferant', in edd. quibusdam uett., ut Vascosani, 'robus' post 'pedites' adiectum. Neque haec refutauit Clarkius, qui pronomine 'suis' et homines et res includi existimauit: eo enim praeter homines nihil hic significari potest. Recte hominibus auxilium laturos dici Romanos inde comprobatur, quod 'agmine impeditos', non impedimenta Vercingetorix equites adoriri iusserat. Itaque 'pedites' paulo aliter in prima enuntiati parte dici, aliter in altera intellegi statuendum est. Nam illic ea pars peditum significatur, quae ab incursu hostium libera erit, hic omnes. Iam quae sequuntur, ex interpolatis codd. ita edita sunt: 'Nam de equitibus hostium, quin nemo eorum progredi modo extra agmen audeat, ne ipsos quidem debere dubitare. Id quo maiore faciant animo, copias se omnes pro castris habiturum et terrori hostibus futurum'. In hac orationis forma verba 'ne ipsos quidem debere dubitare' nulla possunt alia sententia intellegi, quam Romanorum equites tam nullius momenti esse, ut ne cum Gallorum quidem equitatu congrredi auderent. Itaque suos ipse equites Vercingetorix non

magni faceret. Sed id plane contrarium est, cum equitibus tantum tribuat, ut eis uel legiones Caesaris se fugaturum confidat. In reliquis codd. legitur 'et ipsos quidem non debere dubitare'. Itaque haec ita scribenda censui: 'Nam de equitibus hostium, quin nemo eorum progredi modo extra agmen audeat, et ipsos quidem non debere dubitare, et, quo maiore faciant animo, copias se omnes pro castris habiturum et terrori hostibus futurum'. Ita his uerbis cum sequentibus coniunctis haec efficitur apta sententia: 'quin equites Romanorum progredi non auderent, ipsos quidem, etiamsi soli essent, dubitare non debere, sed quo maiore animo omnem dubitationem abiciant, se terrorem reliqui exercitus additurum'. Whittius optimorum codd. scripturam ita restituit, ut 'et' particulam, quae 'ipsos' praecedit, deleat et deinceps 'id' retineret: quo facto, quemadmodum uerba 'ipsos quidem' recte dicantur, non uideo.

C. 67, 3 Caesar scribere non potuit, quemadmodum editur: 'Impedimenta inter legiones recipiuntur'. Nam inter legiones impedimenta in agmine semper collocata erant, et inter singulas quidem legiones, cum nullus ab hoste timor erat: cum ad hostem appropinquabatur, maior pars legionum antecedeat, deinde impedimenta totius exercitus, his autem subsidio reliquae legiones sequebantur. Ita haec a Caesare referuntur hor. comm. II, 17, 2 et 19, 3. Hic autem cum equites Vercingetorigis a tribus partibus immissi essent, a primo agmine et duobus lateribus, ut supra narratum est, impedimenta undique legionibus circumdanda fuisse apparet. Itaque 'intra' posui.

C. 70, 3 sic edidi: 'Hostes in fugam coniecti se ipsi multitudine impediunt atque angustioribus portis relictis coaceruantur. Germani acrius usque ad munitiones sequuntur'. Nam in integris codd. (de Par. pr. falso, ut solet, Achaintrius retulit) scriptum est 'coaceruati tum Germani': inde in deterioribus quibusdam effectum est 'coaceruantur. Tum Germani'. In interpolatis legitur 'coartantur. Germani'. Illud, quod posui integrorum scriptura satis aperte significatur: neque 'tum' particula hic ferri potest. Nequaquam enim Germani, ut Gallos sequerentur, coacervationem eorum expectabant: et omnino mora, quae illa particula infertur, ab hac concitata narratione aliena est. 'Coartantur' autem magister posuit, cui item ut recentioribus quibusdam magistris, Caesaris interpretibus, uini homines non recte coaceruari dici uide-

bantur. Sed et de uinis et de cadaueribus id uerbum posuit Linius XXIV, 39 'caeduntur Hennenses cauea incluzi coaceruanturque non caede solum, sed etiam fuga, cum alii super aliorum capita ruerent atque integri sauciis, uini mortuis incidentes emularentur'.

Non constant sibi,¹ quae c. 73, 2 in codd. leguntur: 'Truncis arborum aut admodum firmis ramis abscisis atque horum delibratis ac praeacutis cacuminibus perpetuae fossae quinq. pedes altae ducebantur. Huc illi stipitem demissi et ab infimo reuincti, ne reuelli possent, ab ramis eminebant'. Nam truncos arborum ramos habuisse itemque in firmis ramis alios ramos fuisse supra non commemoratum est: itaque, quemadmodum illi stipitem continere ab ramis potuerint, non intellegitur. Id nero commemorandum erat necessario, cum in iis ramis, qui eminebant, tota rei ratio uerteretur: reliqua enim stipitis pars terra obruebatur. Est hic idem mendum, quod hor. comm. II, 19, 5 (p. 64) reprehendimus. Scripsit enim Caesar 'Truncis arborum admodum firmis ramis abscisis'. Truncos firmis ramis dici, qui firmos ramos habebant, apertum est. Id cum non intellegeretur, 'aut' interpositum est. Atque ita demum recte habent uerba 'atque horum delibratis ac praeacutis cacuminibus'. Neque enim truncorum cacumina delibrabantur aut ramorum uicem eorum obtinentium, sed ramorum truncis adhaerentium, qui soli eminebant.

C. 74 haec in codd. leguntur: 'His rebus perfectis regiones secutas quam potuit aequissimas pro loci natura XIV milia passuum complexus pares eiusdem generis munitiones, diuersas ab his, contra exteriorem hostem perfecit, ut ne magna quidem multitudine, si ita accidat, eius discessu munitionum praesidia circumfundi possent; aut cum periculo ex castris egredi cogatur, dierum XXX pabulum frumentumque habere omnes conuectum iubet'. Hic uerba 'eius discessu' recte non habere sensit Elberlingius. Qui enim discedere potuerit, nemo praeter Caesarem cogitari potest. Sed is neque discedere uolebat et, ne cogeretur, omnes frumentum paratum habere iubebat. Neque enim ex eo, quod in codd. scriptum est 'aut cum periculo' cett., contrarium effici potest. Nam frumenti conuectio alio spectare non poterat, quam ne Caesar discederet. Atque 'aut' ideo in codd. positum esse, quia haec uerba cum superioribus coniungenda uidebantur, omnes intellexerunt. Id dubitari potest, utrum 'neu', quod editur, Caesar

scripserit, an 'ac ne' uel 'et ne': id quod diiudicari nequit, cum, qui 'aut' posuit, non uideatur antiquae scripturae uestigia pressisse. Itaque cum uerba 'eius discessu' corrupta esse certum sit, scriptum fuisse existimo 'eius accessu', ita ut accessus exterioris hostis intellegatur, contra quem hae munitiones institutae dicuntur. Discessus autem ex accessu non difficilius corrumpebatur, quam apud Sall. Cat. 55 ascendere ex descendendo et plura similia.

C. 75 initium secundum integros codd. ita edidi: 'Dum haec apud Alesiam geruntur, Galli concilio principum indicto non omnes eos, qui arma ferre possent, ut censuit Vercingetorix, conuocandos statuunt, sed certum numerum cuique ex ciuitate imperandum' cett. Vnum mutavi, quod necessario 'eos' posui, cum in illis codd. 'hos' legatur. Sed mirum uideri potest illud 'cuique ex ciuitate': ac sane longe apertius in interpolatis codd. scriptum est 'cuique ciuitati'. Illud uero recte dicitur. Nam 'cuique' ex superiore Gallorum commemoratione accipiendum est, quasi 'cuique populo' positum esset. Plane eandem rationem habent haec: hor. comm. II, 4, 4 'de numero eorum' [Belgas dicit] 'omnia se habere explorata Remi dicebant, propterea quod propinquitatibus affinitatibusque coniuncti, quantam quisque multitudinem in communi concilio Belgarum ad id bellum pollicitus sit, cognouerint' et eiusd. lib. 10, 4 'hostes constituerunt optimum esse domum suam quemque reuerti, et, quorum in fines primum Romani exercitum introduxissent, ad eos defendendos undique conuenirent'. Singulis igitur populis cuique ex sua ciuitate certum numerum conficiendum principes imperasse dicuntur.

Sequitur enumeratio copiarum singulis ciuitatibus imperatarum. Qui locus ita fere editur: 'Imperant Haeduis atque eorum clientibus, Segusianis, Ambiuaretis, Aulercis Brannouicibus, Brannouiis, milia XXXV; parem numerum Aruernis adiunctis Eleutheris Cadurcis, Gabalis, Velaunis, qui sub imperio Aruernorum esse consuerunt; Senonibus, Sequanis, Biturigibus, Santonis, Rutenis, Carnutibus duodena milia; Bellouacis X; totidem Lemoniis; octona Pictonibus et Turonis et Parisiis et Heluiis; Suessionibus, Ambianis, Mediomatricis, Petrocoriis, Neruiis, Morinis, Nitiobrigibus quina milia; Aulercis Cenomanis totidem; Atrebatibus IV; Bellocassis, Lexouiis, Aulercis Eburonibus terna; Rauracis et Boiis XXX; uniuersis ciuitatibus, quae Oceanum attingunt quaeque eorum consuetudine Armoricae appellantur.

tar, quo sunt in numero Curiosolites, Rhodones, Ambibari, Caltes, Osismii, Lemouices, Veneti, Vnelli, VI. Ex his, cum Bellouaci suum numerum non complessent, sed, ut postea ostendunt, duo tantum milia misissent, c. 76, 2 secundum integros codd. equitum VIII, peditum circiter CCXL milia, secundum interpolatos equitum idem numerus, sed peditum circiter CCL milia et acta dicuntur. Atque integros codd. sine ulla dubitatione sequimur, nisi cum interpolatis consentiret Orosius VI. 11. Quoniam cum in numeris quibusdam emendatiore codice usum esse videmus (p. 39), interpolatos hic codicis archetypi scripturam servasse statuendum videtur. Eorum autem numerorum, qui saepe atque sunt, si pro decem Bellouacorum milibus duo ponimus, summo est milia CCLXXV: qua etsi codd. VI milibus minorum habent, tamen ea quoque iusto maior est; et complura hic turbata, cumque codices indicant. Ii primum pro Ambiuaretis habent Ambiuaretas. Lib. VII, 90, 6, ubi item Ambiuareti eduntur, in codd. Ambiuareti leguntur. Ambiuariti, quos IV, 9 extr. Caesar trans Mosam positos fuisse scribit, cum his Haeduorum clientibus, quos iis propinquos fuisse statuendum est, coniungi nequeunt. Eadem de causa ne Ambiliatos quidem, qui III, 9, 10 se sum Venetis aliisque maritimis coniunxisse dicuntur, qui in interpolatis codd. Ambiani notiore nomine, ab Orosio VI, 8 Ambiuariti appellantur, Haeduorum clientes fuisse existimabimus. Non sine specie Gla-reanus Ambibarios, qui infra inter ciuitates Armoricas leguntur (nam 'Ambibarii', non 'Ambibari' sunt in 'plurimis codd.' Oud. et Par. pr.), eosdem existimauit atque Ambiliatos. Ambiuaretos autem, qui hic Haeduorum clientes dicuntur, sane uerisimile est eosdem esse atque Ambilaretos, quos c. 90, 6 huius libri commemorari dixi. Ibi enim C. Antistius Reginus in Ambilaretos, T. Sextius in Bituriges missus dicitur: Bituriges autem ab Haeduis Ligeri diuisos fuisse ex c. 5, 4 huius libri scimus. Et quemadmodum Ambiliatos et Ambibarios eosdem fuisse recte forsitan Gla-reanus coniecerit, ita fieri potest, quod Vrsino uisum est, ut Ambiuareti siue Ambilareti iidem sint cum Haeduis Ambarris, qui I, 11, 4 necessarii et consanguinei Haeduorum appellantur. Sed cum haec omnia ob nimiam nominum discrepantiam incerta sint, ubique codices sequendos duxi. Deinde Brannouios sine idonea causa Ciacconius et Scaliger eiciendos putauerunt, utpote discrepanti scriptura Aulercorum Brannouicum ortos. Quidni enim et Branno-

ui fuerint, et pars Aulercorum, quod illis erat propinqua, Brannonicum cognomen ascierit? Paulo post pro 'Velaunis' in Haun. pr. scriptum est 'Vellaunis', 'Vellauniis' in Scal. et Cuiac., in ceteris Oudendorpii 'Vellauis' uel 'Vellauis': posterius legitur in Par. pr. Hoc reposui. Nam Straboni IV p. 290 Alm. appellantur *Ὀυελλαῖοι*, ibique Kramerus monuit singularem 'Vellauium' legi in inscriptionibus. Apud Ptolem. II, 7, 20 dicuntur *Ὀυέλαννοι*, ut in interpolatis codd. Caesaris. Statim in 'plerisque codd.' Oudendorpii, Par. pr. Haun. pr. inuerso ordine 'Sequanis, Senonibus' legitur. Et deinceps, ubi editur, 'Suessionibus, Ambianis, Mediomatricis' cett., pro 'Suessionibus', quos Vascosanum posuit, rursus in omnibus codd. scriptum est 'Senonibus'. Suessiones Hirtius VIII, 6, 2 Remis attributos fuisse refert, quod factum esse existimandum est secundo anno, quo Caesar in Gallia fuit, confecto bello Belgico, quo se ab Remis, quibuscum iam antea ciuitatem coniunxerant, separauerant (Caes. b. Gall. II, 3 extr.). Remi autem hoc totius Galliae bello constantissime in amicitia Caesaris permanserunt (hui. comm. 63, 7), neque Suessiones ab iis ad reliquos Gallos deferisse inde comprobatur, quod Hirtius illo loco, quem paulo ante commemorauimus, Bellouacos impressionem in fines eorum facere uoluisse narrat. Itaque Suessiones hic nominari non potuerunt: estque per se ipsum longe probabilius altero ntro loco Senonum nomen delendum esse. Ex mea autem ratione, quam in reliquis numeris ineundam docebo, posteriore delendum est, et ibi in margine Parisiorum nomini ascriptum puto ab eo, qui utrumque populum in insula Sequanae habitare aut ipse sciret aut ex h. l. 58, 3 cognosset. In eadem causa atque Senones sunt Lemouices, qui et post Bellouacos et iterum infra inter ciuitates Armoricas nominantur. Inter Armoricos autem (id est inter eos, qui mare accolebant: hoc enim illud nomen significat) plane incredibile est Lemouices a Caesare esse relatos, quos Aruernis propinquos fuisse ex Hirt. VIII, 46, 4 uideamus, quosque Ptolemaeus II, 7, 10 ἐν τῇ μεσογείᾳ habitasse refert. At deletis ibi Lemouicibus et priore loco post Bellouacos relictis ratio exitum non inuenit. Itaque mihi de hac re sic uidetur statuendum esse. Paulo inferius, ubi editur 'Atrebatibus IV; Bellocassis, Lexouiis, Aulerois Eburonibus terna', Oudendorpius annotat in 'mss. plerisque' legi 'et Aulercis', et eam particulam in optimis codd. ab eo esse inuentam indicio est, quod eadem mihi

ex Par. pr. annotatur. Quam particulam cum p. 68 docuerim ita a Caesare non poni, statim cogitur duos tantum populos (Aulercos autem Eburonices dicendos esse recte monuit Valesius) a Caesare coniunctos fuisse. Bellocasses uero, qui in edd. appellantur, alium numerum dedisse. Atqui cum populi hic secundum multitudinem hominum enumerentur, et Atrebates IV milia dederint, Aulerci Eburonices et populi proximis superior terna, apparet Bellocasses totidem dedisse, quot Atrebates. Itaque illud 'totidem', quod supra 'Lemouicibus' ascriptum legitur, hic collacari apte potest. Iam Lexouios ex Strab. IV p. 297 Alm. et Ptolem. II, 8, 5 maritimos fuisse scimus, üdemque a Caesare III, 9, 10 adiunguntur Osismis, qui infra in enumeratione ciuitatum Armoricarum Lemouices praecedunt. Haec cum considero, uel maxime mihi uidetur probabile non solum 'totidem', sed totum illud 'totidem Lemouicibus' huc esse transferendum et, cum errore scriptum esset 'Bellicassiss' (ita enim est in 'mss. multis' Oud. et Par. pr.) 'Lexouius et Aulercis Eburouicibus terna', ea uerba in margine ascripta esse, ut corrigeretur 'Bellicassiss totidem, Lemouicibus et Aulercis Eburouicibus terna'. Superiore autem loco post Bellouacos haec illata sunt ob similitudinem huius nominis cum Bellicassiss. Lexouios uero ut hic errore pro Lemouicibus scriptos, ita contrario errore inter ciuitates Armoricas Lemouices pro Lexouiis positos existimo. 'Bellicassiss' autem scriptum est, ut dixi, in Par. pr. et 'mss. multis' Oud.; 'Velliocassiss' in Haun. pr. Non est dubium, quin iidem sint, qui apud Caes. b. Gall. II, 4, 9 'Velocasses' appellantur in omnibus codd. Eosdem apud Hirt. VIII, 7, 4 'Velliocasses' Oudendorpius in codd. dixi refert (atque ita est in Par. pr., 'Velliocasses' in Haun. pr.), 'in aliis', addit, 'bene Velocasses'. Apud Orosium VI, 7 et 11, qui loci his duobus respondent, 'Velocasses' leguntur. Caesaris codicem VII, 75, de quo loco agimus, et VIII, 7, 4 'Velliocasses' tenendos demonstrant: neque enim nomina populorum summa constantia a Caesare scripta esse credo. Sed in superioribus uerbis superest, ut de Heluiis dicamus. Eos enim pro Heluetiis, qui in codd. leguntur, Vossius posuit neque ulla de causa et magno errore, cum Heluios in prouincia fuisse constet, et Caesar h. l. 64, 4 et 65, 2 eos cum Aruernis ad defendendam prouinciam proelio congressos et in oppida compulsos esse narret. Heluetii autem, etsi bello, quod primo anno, quo Caesar in Galliam uenit,

tero et dolorum numerus exciderit. Cum autem in hieue-
imi, hi in Haeduis positi essent (b. Gall. I, 28, 5. VII, 9, 6),
erat unus numerus utrisque coniunctim, sed idem tantum
populo separatim imperari. Iam supra monui ordinatos esse
secundum numeri, quem contulerint, magnitudinem. Rau-
er et Boii aut mille aut, id quod Stephanus et alii statue-
re milia dederant. Atque hunc numerum ratio uerum esse

Ita enim, si pro X Bellouacorum milibus duo ponimus, ex
tra, quos effecimus, summa conficitur milium CCLIX, de
to e. 76, 2 dici poterat fuisse eam equitum VIII milium et
circa CCL. Ad nomina autem ciuitatum Armoricarum
timet, Redones Schneiderus ad II, 34, 1 docuit sine aspi-
scribendos esse, idem ad eundem locum Osismos, non
a Caesarem nominasse. Veneti uero ciciendi sunt, quos
Caesar suo codice posuit, in quo ita erant collocati: 'Veneti,
que, Vaeli'; in reliquis codd. non leguntur. Et poterant
in emitti, quod Caesar quattuor annis antea omni senatu
inspecto reliquos sub corona uendiderat, ut ipse retulit III,
1. Redidi autem totum locum ita, ut codices exprimerem
omnia, nisi ubi certissima erat correctio, tollerem, hic
ut a Caesare scriptum existimo: 'Imperant Haeduis
num clientibus, Segusianis, Ambluaretis, Aulercis Bran-
ges, Brannouis, milia XXXV; parem numerum Aruernis
in Eleutheris Cadurcis, Gabalis, Velauis, qui sub imperio
arum esse consuerunt; Sequanis, Senonibus, Biturigibus,

sunt in numero Curiosolites, Redones, Ambibarii, Caletes, Osismi, Lexouii, Vnelli'.

Quae excipiunt, ab Oudendorpio ita sunt edita: 'Ex his Belouaci suum numerum non contulerunt, quod se suo nomine atque arbitrio cum Romanis bellum gesturos dicerent neque cuiusquam imperio obtemperaturos, rogati tamen ab Commio pro eius hospitio bina milia miserunt'. 'Bina' haec 'milia' posita sunt de Hotomani coniectura plane inepta, cum numeri distributio hic nulla neque ratio neque explicatio excogitari possit. Recte antea edebatur 'duo milia miserunt', quod in interpolatis codd. legi Haun. pr. demonstrat. Oudendorpius autem haec annotat: 'ita bene', inquit, 'Hotom. e ms. 'una'; uti et in Bong. pr. Petau. in mss. decem 'XXI' uel 'XX una'. Quid in optimis codd. scriptum sit, Par. pr. demonstrat, in quo haec legi Beyerlius notauit: 'pro eius hospitio XX una miserunt'. Haec scriptura nihil aliud significat quam hoc: '∞ ∞ una', id est 'pro eius hospitio duo milia una miserunt'. In interpolatis codd. 'una' omisum est, quia numerus uidebatur. Sed id aduerbium eodem modo positum est hor. comm. II, 29, 3 'impedimentis citra Rhenum dispositis custodiam ex suis ac praesidium sex milia hominum una reliquerunt', hoc est 'una cum impedimentis'. Cf. VI, 19 extr. VII, 50, 3. 56, 2. VIII, 14, 1. Item VII, 77, 5 restitui 'coactis una XL cohortibus' ex Par. pr. et plurimis codd. Oud.: in Bong. pr. scriptum est 'una de quadraginta', in Haun. pr. 'coactis de quadraginta', in Scal. Leid. pr. Oxon. hic quoque 'una' omisum est. Illa non est quod minus recte dicta uideantur quam haec Taciti ann. I, 18: 'una tres aquilas et signa cohortium locant'.

Initium c. 88 in codd. ita scriptum est: 'Eius aduentu ex colore uestitus cognito, quo insigni in proeliis uti consuerat, turmisque equitum uisis, quas se sequi iusserat, ut de locis superioribus haec decliui et deuexa cernebantur, hostes proelium committunt'. Sed primum incredibile est aduentum Caesaris et auxilium Romanis additum hostibus causam committendi proelii fuisse. Deinde hostes nequaquam tum demum proelium commiserunt, sed id longe antea fecerant, cum munitiones Romanorum oppugnare incipiebant, neque ex eo tempore impetum remiserant. Verum igitur uidit Iurinius, qui ita scribendum esse monuit: 'nostri proelium committunt'. Nam cum haec pars munitionum uehementissime conuigilaretur a Vercassiuellauno, Caesar Labieno, qui ibi

praecerat, VI cohortes subsidio miserat eique imperauerat, ut, si sustinere non posset, deductis cohortibus eruptione pugnaret (86, 1). Iam certior factus Caesar a Labieno extremum illud auxilium experiendum uideri, ipse eo contendit. Itaque Romani Caesaris aduentu animaduerso eruptionem faciunt. Ii autem recte dicuntur proelium committere, quia adhuc se ab hostium impetu defenderant, iam ipsi impetum ultro faciunt. Atque ideo Caesar in fine sup. cap. scribit 'accelerat Caesar, ut proelio intersit'. Ceterum, ut hoc obiter moneam, ducem illum Aruernum, qui in editionibus appellatur Vergassillaunus, non solum auctoritate integrorum codicum, sed etiam certa ratione Vercassiuellaunum dictum esse euincitur. Hoc enim nomen coniunctum est ex Cassinellauno, cuius nominis rex Britannorum commemoratur hor. comm. VI, 11, 9, et Celtico uocabulo 'fear', quod uirum significat, quemadmodum 'fear go breith' (uirum ad iudicium) a Caesare I, 16, 5 uergobretum dictum esse ex Obrinio monuit Oberlinus. Eodem modo ex Cingetorige (Treuerum eius nominis Caesar commemorat V, 3 sqq. et Britannum eiusd. lib. 22, 1) ortum est nomen Vercingetorigis.

C. 90, 4 ex interpolatis codd. editur 'T. Labienum duabus cum legionibus et equitatu in Sequanos proficisci iubet: huic M. Sempronium Rutilum attribuit. C. Fabium et L. Minucium Basilum cum duabus legionibus in Remis collocat'. In reliquis codd. scriptum est 'C. Fabium legatum': 'inepte', inquit Oudendorpius, 'quasi alii non legati fuissent'. Hic quoque perspicitur, quid inter integros et interpolatos codd. intersit. Minucium enim Basilum non legatum, sed praefectum equitum fuisse ex VI, 29, 4 colligitur, ubi cum omni equitatu ad Ambiorigem praemissus dicitur. Et Hirtius VIII, 6, 3 Fabium duabus legionibus praefuisse scribit, ut Basilum ei eodem modo atque Sempronium Rutilum Labieno attributum fuisse appareat.

Finis praefationis libri octauī A. Hirtii omnium consensu ita editur: 'Sed ego nimirum, dum omnes excusationis causas colligo, ne cum Caesare conferar, hoc ipso crimen arrogantiae subeo, quod me iudicio cuiusquam existimem posse cum Caesare comparari': et ita scriptum est in Par. sec. a m. pr. Haun. pr. Oxon.; in reliquis legitur 'ipsum', quod non minus rectum est. Hoc enim dicit Hirtius: ego dum omnes causas colligo, ne cum Caesare con-

ferar, hac re ipsum, quod vitare uolo, arrogantiae crimen sub-
uideor enim existimare me iudicio cuiusquam posse cum *Caesare*
comparari.

Lib. VIII, c. 4 haec in codd. scripta sunt: 'Caesar militibus
pro tanto labore ac patientia, qui brumalibus diebus; itimeribus
sicillimis, frigoribus intolerandis studiosissime permanserant in
bore, ducenos sestertios, centurionibus tot milia numum praestito
nomine condonanda pollicetur'; nisi quod in iis 'condonata' positi-
gato errore positum est. Sed singulis centurionibus ducenos numi
data esse incredibile est: neque statuere licet omnibus centurioni-
bus duarum legionum (tot enim cum Caesare fuisse c. 2, 1 dictum
est) ducenta milia tributa esse. Nam ea summa neque inter CXX
centuriones aequaliter distribui potest, neque inter XCVI, ut in
his cohortibus utriusque legionis, quae c. 2, 2 ad impeditum
relictae dicuntur, nihil condonatum existimaremus. Et, etiam si
fieri posset, tamen centurionibus nimia summa data esset; quae
parte item laborat, quod ab Oudendorpio ex uno deterrimo codice,
Bong. tert., positum est, 'II milia' hoc est 'bina'. Notum est enim
antiquitus institutum fuisse, ut centurionibus duplex eius summae
acciperent, quae militibus tribuebatur: eamque rationem Caesaris
tempore seruata esse Appiani uerba demonstrant, qui b. ciu. II,
102 ex pecunia a Caesare in triumpho traducta distributas refert
*στρατιώτῃ μὲν ἀνὰ πεντακισχιλίας δραχμὰς Ἀττικὰς, λοχα-
γῷ δ' αὐτοῦ τὸ διπλάσιον καὶ χιλιάρχῃ καὶ ἑνπάρχῃ τὸ ἑν
διπλάσιον*. Itaque, quin ea, quae supra posuimus, corrupta sint,
dubitare non licet; emendationem uero inuenire non potui.

C. 5, 2 codices ita exhibent: 'Caesar erumpentes eo maxime
tempore acerrimas tempestates cum subire milites nollet, in oppido
Carnutum Genabo castra ponit atque in tecta partim Gallorum
partim, quae coniectis celeriter stramentis tentoriorum integro-
rum gratia erant inaedificata, milites contegit'. Verum in *teoti*
contegi milites Latine dici recte iam Vossius negauit. Neque
enim hoc eo defendi potest, ut quibusdam uisum est, quod *abd*
aliquid in aliquem locum dicitur: quae enim *abduntur*, ea mouen-
tur, id quod contrarium est in contegendo. Itaque Hirtio dicendum
fuisset, ut Tacitus dixit Germ. 46 'nec aliud infantibus ferarum
imbriumque suffugium, quam ut in aliquo ramorum nexu conte-
gantur'. Ne id quidem credi potest ab instituta orationis forma
deflexisse scriptorem, cum in satis breui enuntiato reliqua omnia

ordine procedant, neque quicquam interiectum sit, quod turbare posset. Quod autem Vossius pro contegendo ponendum putabat 'collegit', probari nequit, cum milites non dispersi essent, sed coniecti. 'Coniecit' scribendum esse Morus uidit: sed reliqua templare non debebat. Tecta enim coniectis celeriter stramentis tentiorum integendorum gratia inaedificata recte dicuntur, quamquam paulo negligentius. Accurate ita dicendum erat, tecta inaedificata esse tentoriis positis eoque stramentis coniectis. Sed Hirtius, cum stramenta coniecta esse dixisset, ut tentoria tegerentur, tentoria antea posita esse et in ea stramenta coniecta, quod per se intellegebatur, planius declarare supersedit.

Verba c. 9, 3 in Par. pr., de quo errauit Achaintrius, et reliquis integris codd., ut a minoribus quibusdam discrepantiis discedamus, ita scripta sunt: 'Haec' (castra dicit Hirtius) 'imperat uallo pedum duodecim muniri, loriculam pro hac ratione eius altitudinis inaedificari, fossam duplicem pedum denum quinum lateribus deprimi directis, turres excitari crebras in altitudinem trium tabulatorum, pontibus traiectionis constratisque coniungi, quorum frontes uimineae loricae munirentur: ut ab hostibus duplici fossa, duplici propugnatorum ordine defenderentur, quorum alter ex pontibus, quo tutior altitudine esset, hoc audacius longiusque permetteret tela, alter, qui propior hostem in ipso uallo collocatus esset, ponte ab incidentibus telis tegeretur'. Pro uerbis illis 'loriculam pro hac ratione eius altitudinis inaedificari' in interpolatis codd. haec tantum leguntur: 'coronis inaedificari'. Haec inde orta sunt, quod magister in margine ad illa uerba annotauerat 'coronis', quo significaret loricae summae ualli praecincturae inaedificatam esse. Quamquam neque multitudinis numero uti debebat neque in terreno uallo de corona cogitare: muri lapidei corona commemoratur apud Curt. IX, 4, 30, parietum coronae saepe apud Vitruvium. Sed librarius hanc unam uocem pro omnibus illis 'loriculam pro hac ratione eius altitudinis' ponendam existimauit. Verum haec uerba, quemadmodum in optimis codd. leguntur, recte habere non possunt. Neque enim lorica ullam poterat rationem habere ad altitudinem ualli, ut, quo hoc esset altius, eo ipsa quoque altior inaedificaretur. Nam cum ad eos defendendos institueretur, qui in uallo stabant, militis altitudini accommodari debebat, ut et ipse tegeretur et tela desuper iacere et pugnare commode posset. Multo minus Hirtius pro hac ratione altitudinis ualli loricae inae-

dificatam dicere potuit, cum nulla ratio superioribus uerbis declarata esset. Mihi scribendum uidetur 'loriculam per aggerationem eius altitudini inaedificari'. Per aggerationem hanc lorica inaedificatam esse notatur, quia infra in pontibus uiminea lorica commemoratur. VI, 40, 6 ex cratibus pinnae loricaeque ualle attente dicuntur. Aggeratio, quo uocabulo usus est Vitruuius X, 16, 9 'naues supra aggerationem, quae fuerat sub aqua, sederunt', apud Hirtium eo minus offendere debet, cum non agger, sed ipsum aggerare significetur. Quod quorundam uerborum ordinem secundum optimos codd. mutauimus, de reliquis nihil monendum uidetur: id contra uulgarem regulam fit, quod 'fossam pedum denuum quinum' posui. Verum eodem modo Caes. b. Gall. I, 8, 1 'milium passuum decem nonem' scripsit, et Priscian. p. 1170 Putsch. Livium frequenter 'decem septem' dixisse tradit, apud quem XXXVIII, 38 uerba 'ne minores octonum denuum annorum non maiores quinum quadragenum' ipsa quoque illi regulae repugnant. Verba 'at ab hostibus duplici fossa, duplici propugnatorum ordine defenderentur' referuntur ad superiora 'haec imperat' cett., et castra defendi dicuntur. In interpolatis codd. pro his uerbis inepta quaedam posita sunt, ex quibus et optimorum codd. scriptura Dauisius ea conglutinauit, quae apud Oudendorpium leguntur, de quibus dicere nihil attinet.

C. 12, 1 Oudendorpius ex pessimis quibusdam codd. ita edidit: 'Quod cum cotidie fieret ac iam consuetudine diligentia minueretur, quod plerumque accidit diuturnitate, Bellouaci delecta manu peditum cognitis stationibus cotidianis equitum nostrorum siluestribus locis insidias disponunt eodemque equites postero die mittunt, qui primum elicerent nostros insidiis, deinde circumuentos aggredierentur'. 'Insidiis' Oudendorpius recte dici existimabat pro eo, quod antea edebatur, 'in insidias'. Debebat certe sequentibus uerbis coniungere. Cum in integris codd. omnia a §. 1 sup. cap. usque ad §. 3 huius cap. exciderint, interpolati hic primam auctoritatem obtinent. In omnibus autem eius generis praeter Scalig., in quo Oudend. 'insidiis' legi ait, scriptum est 'insidiae'. Itaque uidit Whittius id uocabulum tollendum esse: erat enim in margine ascriptum, ut, quid hoc loco contineretur, indicaret. Similiter uocabulum paulo inferius, c. 24, 3, in optimis codd. interpolatum est, ubi ex interpolatis editur 'ne quod simile incommodum accideret decursione barbarorum, ac superiore aestate Terge-

stinis acciderat, qui repentino latrocinio atque impetu eorum erant oppressi'. In reliquis scriptum est 'impetu incolae illorum' leniter in quibusdam medio uocabulo corrupto. Recte iam Vascosanus eiectis incolis edidit 'impetu illorum'.

C. 13 initium in codd. utriusque familiae sic scriptum est: 'Non intermittit interim cotidiana proelia in conspectu utrorumque castrorum, quae ad uada transitusque fiebant paludis'. Id ipsum probari nequit: nam quod Oudendorpius Caesarem proelia non intermisisse intellegi posse opinatur, neque adeo neglegenter scripsit Hirtius, et inferius 'fiebant' demonstrat certam personam ab eo non esse significatam. Ponendum erat, quod in Haun. pr. legitur, 'intermittunt'. Id eodem modo dixit Caesar b. Gall. I, 38, 5 'qua flumen intermittit' et Sen. epist. III, 8 (29), 7 'uitia eius, etiam si non excidero, inhibebo, si non desinent, intermittent: fortasse autem et desinent, si intermittendi consuetudinem fecerint'. Ita enim uerba 'non desinent, si intermittent' corrigenda uidentur: ineptule enim Seneca id tamquam certum poneret, quod statim mutari posse subiungit.

C. 14, 4 falsum non erat, quod Oudendorpius in prima editione posuerat: 'Ita cum paludem impeditam a castris castra diuidere (quae transeundi difficultas celeritatem insequendi tardare posset) atque id iugum, quod trans paludem paene ad hostium castra pertineret, mediocri ualle a castris eorum intercisum animum aduerteret, pontibus palude constrata legiones traducit'. In omnibus tamen codd. scriptum est 'palude impedita', et 'diuideret' in Voss. pr. Egm. Leid. pr. Scal. Cuiac. multisque deterioribus. In Bong. pr. haec ita leguntur: 'ita palude impedita a castris castra dum uideret'; in Par. pr. 'ita cum palude impedita a castris castra dum diuideret'; in Haun. pr. 'ita palude impedita castra castrisque dimitterent dum diuideret; ex Par. sec. Achaintrius haec protulit: 'ita cum palude impedita castra castris dimitterent dum diuideretur', passiuum 'diuideretur' ex hoc aequo falso, ut arbitror, atque quod idem in Par. pr. legi dixit. His discrepantiis motus Oudendorpius in altera editione tres deteriores codd. secutus haec posuit: 'ita cum palude impedita a castris castra diuiderentur', eademque Whittius, nisi quod 'cum' particulam post 'castra' retraxit. Haec ad codd. non propius accedunt quam ea, quae initio posui, et hoc nomine uitiosa sunt, quod prima enuntiatio ex Hirtii sententia ponitur, cum coniunctiuus adiuncti enuntiati 'quae diffi-

cultas — tardare posset' haec ex Caesaris mente declarata esse demonstret. Secundum scripturas binorum utriusque familiae codd., Bong. pr. Par. pr. Par. sec. Haun. pr., ita haec constituenda erant: 'Ita cum palude impedita a castris castra diuidi uideret', quae reliquorum quoque codd. scripturae optime conueniunt, si tamen accurate relatum est de omnibus.

C. 15, 5 in integris codd. haec leguntur: 'Bellouaci, cum Romanos ad insequendum paratos uiderent neque pernoctare aut diutius permanere sine periculo eodem loco possent, tale consilium sui recipiendi ceperunt. Fasces, ut consueuerant (namque in acie sedere Gallos consuesse superioribus commentariis Caesaris declaratum est), per manus stramentorum ac uirgultorum, quorum summa erat in castris copia, inter se traditos ante aciem collocarunt extremoque tempore diei signo pronuntiato uno tempore incenderunt'. Hic uerba 'namque in acie sedere Gallos consuesse superioribus commentariis Caesaris declaratum est' inexplicabilem habent difficultatem. Neque enim tale quicquam a Caesare usquam relatum est. Nam quod quidam Hirtium respicere arbitrati sunt ad ea, quae leguntur b. Gall. III, 18 extr. 'laeti ut explorata uictoria sarmentis uirgultisque collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt', neque de sedendo, in quo summa rei uertitur, ibi relatum est, et usus sarmentorum et uirgultorum ad fossas complendas Gallis non magis quam Romanis atque adeo omnibus populis familiaris uideri potest. Neque huius rei mentionem apud Caesarem perisse credibile est: superiores enim commentarii omni ex parte integri sunt. Et tamen haec res adeo notabilis erat, ut Caesarem, cum tot proelia narraret, eius non meminisse neque ullum alium scriptorem de ea mentionem iniecissemirabile uideri deberet. Nam quae ex aliis auctoribus prolata sunt, quamquam de aliis populis, tamen ne similia quidem sunt, uelut quod Strabo III p. 249 Alm. de Vettonibus scribit: *τοὺς Οὐέντωνας, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρήλθον στρατόπεδον, ἰδόντας τῶν ταξιαρχῶν τινὰς ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς περιπάτου χάριν μακρίαν ὑπολαμβάνοντας ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ ταῖς σκηναῖς, ὥς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυθέντας ἢ μάχεσθαι*. Neque conferri possunt, quae apud Liu. XXXV, 11 de Gallis leguntur: 'qui primo intenti paratique, si lacesserentur, in stationibus fuerant, iam inermes sedentesque pars maxima spectabant': nam cum Galli exitum con-

haec uerba inepte adici apparet : causa adiciendi erat, a scribebantur, ut in interpolatis codd. factum est : consederant (namque in acie sedere Gallos consuesse commentariis declaratum est). Itaque sic statuendum : codice archetypo uerbis 'ut consueuerant' ascriptam rae discrepantiam 'ubi consederant' eique reliqua, quibus comprobaretur. Deinde in integris codd. scriptura additamentum tantum ascitum esse, in incum librarius ea, quae suprascripta essent, sequi conbi consederant' quoque pro illis 'ut consueuerant' re-

, 2 restitui hanc scripturam : 'Equites cum intrare gum et flammam densissimam timerent' celt. Nam 'intrare fumum et flammam', in solis Haun. pr. And. tum est, cum iugum intrari non posse uideretur. Sed m intrandi uerbum poneret, de flamma potissimum comilia sunt haec Caes. b. Gall. III, 13 in. 'uada ac detus excipere', ubi mirabilia a Schneidero excogitata orum nescio quo hostili impetu ; VI, 37, 7 'deleto ex- e imperatore'; b. ciu. III, 10, 9 'depositis armis auxi- 1. XXXIV, 2 'foro et contionibus et comitiis immi- quod haec maiorem excusationem habent, cum uerbum , cui accommodatum est, adiciatur. Sed id item ne- a Cicerone in Verr. 17, 51 'cum populo Romano et in oratia esse'. quae eadem leguntur I. 8. 21. et I. 1. 1

tuendas'. At c. 54, 3 haec legimus: 'Caesar tamen, cum de uoluntate minime dubium esset aduersariorum suorum, Pompeio legionem remisit et suo nomine quintam decimam, quam in Gallia citeriore habuerat, ex senatus consulto iubet tradi. In eius locum tertiam decimam legionem in Italiam mittit, quae praesidia taceatur, ex quibus praesidiis quinta decima deducebatur'. Hinc recte iam Ciacconius statuit utroque loco eandem legionem ponendam esse, sed falsis quibusdam rationibus inductus eam quartam appellatam fuisse credidit. Neque duodecimam et quintam decimam in Gallia citeriore fuisse, sed unam; et quintam decimam utroque loco ponendam esse apparebit, cum, quot legiones Caesar in Gallia habuerit, exposuerimus. Cum Caesar pro consule in Galliam ueniret, in ulteriore prouincia una erat legio (I, 7, 2), tres circum Aquileiam hiemabant, duas ipse Caesar in citeriore prouincia conscripsit et has quinque in ulteriorem Galliam adduxit (I, 10, 3). Itaque primo anno sex legiones in exercitu Caesaris fuerunt, quod numerus I, 24, 2 legitur. Secundo anno duas legiones nouas conscripsit (II, 2): et II, 8, 5 octo legiones commemorari uidemus. Harum sex ueteranae initio Neruici proelii aderant, duae, quae eo anno conscriptae fuerant, sub finem proelii superuenerunt (c. 19, 2 et 5). Illae sex c. 23 appellantur VII, VIII, IX, X, XI, XII. Itaque cum eae legiones, quae in citeriore Gallia erant, primae numeratae esse uideantur, tres illas, quae aduentu in Galliam Caesaris circum Aquileiam hiemabant, septimam, octauam, nonam; unam, quae in ulteriore prouincia erat, decimam; duas, quae primo anno conscriptae sunt, undecimam et duodecimam; duas denique, quae hoc secundo anno accesserunt, tertiam decimam et quartam decimam appellatas esse statuemus. Et undecimam primo anno constitutam esse Hirtius VIII, 8, 2 confirmat, ubi septimam, octauam, nonam ueterrimas dicit, undecimam, licet octo stipendia meruisset, nondum tamen eandem uetustatis ac uirtutis cepisse opinionem. Proximis tribus annis nouas legiones conscriptas non esse et quinto anno exercitum etiamtum octo legionibus constituisse ex V, 8 uidemus, nisi quod eo anno quinque cohortes supra numerum fuerunt. Nam V, 24 Caesar legionibus hiberna ita distributa esse refert: 'unam', inquit, 'in Morinos duccendam C. Fabio legato dedit, alteram in Neruios Q. Ciceroni, tertiam in Esuuios L. Roscio' (hanc fuisse tertiam decimam c. 53, 6 declaratur), 'quartam cum T. Labieno in confinio Treuerorum

hiemare iussit, tres in Belgio collocavit (his M. Crassum quaestorem et L. Munatium Plancum et C. Trebonium legatos praefecit), eam, quam proxime trans Padum conscripserat, et cohortes quinque in Eburones misit: his militibus Q. Titurium Sabinum et L. Aurunculeium Cottam legatos praeesse iussit'. Quae uerba 'quam proxime trans Padum conscripserat' non ita intellegenda sunt, quasi ea legio hoc anno conscripta esset (octo enim legiones Caesarem iam secundo anno habuisse uidimus), sed significatur ea legio, quae secundo anno ultima constituta erat, quarta decima. Quindecim autem cohortes Sabini et Cottae insigni clade ab Ambiorige, rege Eburonum, in hibernis deletae sunt, uix ut pauci effugerent, quae res narratur inde a c. 26 usque ad c. 38. Itaque initio sexti anni Caesar et ipse delectum habuit et a Cn. Pompeio impetravit, ut, quos ille consul ex Gallia cisalpina sacramento rogauisset, ad signa conuenire et sibi tradi iuberet. Inde tres legiones effectas esse, ita ut amissarum cohortium numerus duplicaretur, VI, 1, 4 et 32, 5 declaratur. Ex his tribus legionibus cum una c. 32, 5 quarta decima appelletur, hanc in locum quartae decimae cum Cotta et Sabino amissae successisse, alteram autem, quam item ipse Caesar conscripserat, quintam decimam appellatam fuisse apparet. Tertiam uero, quam Cn. Pompeius dederat, re-tento eo nomine, quod is indiderat, primam dictam esse Hirt. VIII, 54, 2 demonstrat. Itaque sexto anno Caesar decem legiones in exercitu habuit, septem ueteranas, tres nouas. Atque is numerus et VI, 32 et 33 legitur et extremo sexto commentario in hiberna distributus dicitur. Septimi anni initio Caesar delectum quidem tota citeriore prouincia habuit (VII, 1, 1) supplementumque in Galliam ulteriorem adduxit (7, 5), quod postea Labieno, cum eum in aliam partem dimitteret, attribuit (57 in.), sed ante defectionem Haedunorum certe noua legio non accessit. Nam Caesar, cum hiberno etiam tum tempore anni ob rebellionem Galliarum ad exercitum uenisset et contra Vercingetorigem profisceretur, duas legiones Agedici impedimentis praesidio reliquit (10, 4). Has initio ueris, cum Caesar quasi nouum belli initium caperet (32, 2), exercitui rursus adiunctas esse inde apparet, quod Labienus c. 57 Agedici supplementum illud, de quo modo dixi, reliquisse dicitur. Itaque initio ueris Caesar exercitum in duas partes diuisit: quatuor legiones Labieno in Senones Parisiosque ducendas dedit, sex ipse in Aruernos duxit (34, 2), ita ut totum exercitum etiam tum

decem legionum fuisse uideamus. Et numerus sex legionum Caesaris ponitur etiam c. 40, quattuor Labieni 57 in. et 60. Sed certe sub finem aetatis noua legio aderat, quae sexta appellabatur. Nam extremo libro septimo Caesar se legiones ita in hibernis collocasse scribit, ut T. Labienum cum II legionibus in Sequanis, C. Fabium item cum II in Remis, C. Antistium Reginum in Ambilaretis, T. Sextium in Biturigibus, C. Caninium Rebilum in Rutenis cum singulis legionibus, Q. Tullium Ciceronem et P. Sulpicium Cabilloni et Matiscone ad Ararem poneret, ipse Bibracte hiemaret. Atqui ad Ararim quartam decimam, cui Cicero praecesse solebat (VI, 32, 5), et sextam legionem collocatas fuisse Hirt. VIII, 4, 3 refert ad extremum librum septimum respiciens. Mirum est autem neque, quando haec sexta legio conscripta sit, uquam referri (id quod in superioribus legionibus accurate a Caesare factum esse uidimus), neque eam numero notatam esse reliquis inferiorem, sed tamquam antiquissimam sextam esse appellatam. Itaque non sine causa conicere mihi uideor hanc fuisse legionem Alaudam, quam Suet. Caes. 24 ex transalpinis conscriptam postea uniuersam a Caesare ciuitate donatam esse scribit. Ea, cum auxiliaris omnia belli Gallici stipendia meruisset, numero quoque ueterrimis legionibus uidebatur adiungenda. Neque ignoro in inscriptionibus ap. Grut. 403, 2. 544, 2. 559, 7. Reines. 410, 35. Orell. 773 quintae legioni cognomen Alaudae apponi. Verum hanc quintam legionem inferiore tempore constitutam esse necesse est. Caesariana enim quinta legio anno 48 a Q. Cassio Longino in ulteriore Hispania conscripta est (Hirt. b. Alex. 50 et 53 extr.). Octauo igitur anno Caesar undecim legiones habuit. Nam cum eo anno unam legionem in Italiam misisset (VIII, 24, 3), deinde hiberna ita distributa esse Hirtius refert (46, 3), ut quattuor legiones in Belgio, duae in Haeduis, duae in Turonis, duae in Lemoicibus collocarentur. Nono autem anno Cicero ad Att. VII, 7, 6 Caesarem item undecim legiones tenere scribit. Sed hoc nono anno senatus consultum factum est, ut ad bellum Parthicum una legio a Cn. Pompeio, altera a C. Caesare traderetur. Itaque cum Pompeius eam legionem, quam Caesari sexto anno commodauerat, repeteret, Caesar et hanc tradidit et suo nomine eam, quam in citeriore Gallia habebat, dedit: in huius autem locum tertiam decimam in Italiam misit (VIII, 54). His igitur tribus detractis Caesar in ulteriore Gallia octo legiones retinebat: et nono anno

oni anni septem tantum legiones in ulteriore prouincia res-
 sissent. Duodecimam autem legionem Pompeio non esse tra-
 inde certum est, quod haec b. ciu. I, 15, 3 cum Caesare
 licitur. Itaque c. 24, 3 pro duodecima legione quinta de-
 monda est. Quod autem supra dixi Ciacconium utroque
 loco quartam legionem poni uoluisse, idem apud Caes. b.
 I, 88, 1, ubi de acie a Pompeio ad Pharsalum instituta haec
 erant in sinistro cornu legiones duae traditae a Cao-
 nio disensionis ex senatus consulto, quarum una prima,
 tantum appellabatur, pro tertia item quartam a Caesare
 esse existimabat. Causa, cur ita statueret, haec erat,
 annum VII, 219 in sinistro Pompeii cornu primam et quar-
 tam fuisse scriberet. Quod ad Hirtium attinet, non ui-
 detur legioni quintae decimae aliud nomen a Pompeio in-
 esse; ne suarum legionum seriem turbaret: neque tantum
 adhibendum est, ut apud Caes. b. ciu. III, 88, 1 eodum
 deservimus. Non numerari autem in reconsu legionum
 cohortes duas et uiginti, quas a L. Caesare legato, cum
 prouinciam intraperent, ex ipsa prouincia ad omnes par-
 tes anno VII, 65 refertur. Nam cum Caesaris aduentu
 legionem decimam in ulteriore Gallia fuisse constet, neque
 scriptas esse relata sit, quam enumeramus, nostra
 a Cicerone confirmetur, illas cohortes non legionarias,
 tres fuisse statuendum est.

L. A. sic caesari: tantum tantum procedere ante

66, 1 'imperat porta decumana legiones se ueteranas sequi'. Quibus autem locis accusatiuus cum actiue infinitiue ponitur, apud Caes. b. ciu. III, 42, 2 'eo partem nauium longarum commensum frumentum commeatumque comportari imperat' et b. Afr. II, 2, 2 'de nauibus imperat omnes egredi atque armatos in littore reliquos aduenientes milites expectare', eos ita comparatos esse uidentur, ut alter infinitiue, qui passiuam formam habet, proximum imperandi uerbo locum teneat, actiue negligentia quadam scriptoris ponatur aut illo uerbo se usurum non praecedentis aut non esse non attendentis. Ceterum quod apud Hirtium 'equitatum' posui, datiuum me intellegi uelle uix est, quod moncam.

C. 28, 2 haec edebantur: 'Cuius praeceptis ut res gereretur, Q. Atius Varus praefectus equitum, singularis et animi et prudentiae uir, suos hortatur agmenque hostium consequenti turmas partim idoneis locis disponit, partim equitum proelium committit'. Hic extrema eam tantum sententiam admittant, ut Varus equestre proelium commisisse dicatur. Id autem et putide admodum declaratur, cum nullas copias nisi equestres secum haberet, neque ita haec priori membro respondent. Edidi igitur 'turmas partim idoneis locis disponit, parte equitum proelium committit'.

C. 42, 4 in 'multis codd.' Oud. ita scriptum est: 'Res enim gerebatur et excelso loco et in conspectu exercitus nostri. Ita ut quisque poterat maxime insignis, quo notior testatiorque uirtus esset eius, telis hostium flammaeque se offerebat'; in Par. pr. et 'sex' codd. Oudendorpii 'ut' ante 'quisque', in Egm. 'poterat' omissum est. Interpolati hactenus discrepant, quod in iis legitur 'ita quam quisque'. 'Offerebant' ex paucis deterioribus editur. Sed codicum scriptura aperte falsa est. Aut enim dicendum erat 'ut quisque poterat maxime insigniter, telis se offerebat', aut 'ut quisque poterat, maxime insignem telisse offerebat'. Secundum 'sex' codd. Oud., inter quos optimos esse consensus Par. pr. docet, haec ita emendaui: 'Ita quisque, ut erat maxime insignis, quo notior testatiorque uirtus esset eius, telis hostium flammaeque se offerebat'.

Verba c. 48, 3 ita constituenda existimaui: 'Nouissime cum uehementius contenderetur, ac Volusenus ipsius intercepti Commii cupiditate pertinacius eum cum paucis insecutus esset, ille autem fuga uehementi Volusenum produxisset longius, inimicus homini suorum inuocat fidem atque auxilium, ne sua uulnera per fidem imposita paterentur impunita, conuersoque equo se a ceteris

incantius permittit in praefectum'. Hic uerba 'inimicus homini', quae in omnibus codd. leguntur, a criticis eiecta sunt; credo, quod inepte Commius, cum proelio cum Voluseno contenderet, huic inimicus dici uidebatur. Sed id hic rectissime fit. Commius enim cum Voluseno priuatas habebat inimicitias, quod per eum specie colloquii insidiis circumuentus grauiter erat uulneratus, quae res c. 23 narrata est. Itaque his uerbis declaratur, quid Commium permonerit, ut praefectum subito aggrederetur. Ante proxima uerba 'suorum inuocat fidem' uulgo haec inseruntur: 'repente omnium'. Verum ea in solis Haun. pr. Scal. Cuiac. leguntur. In Par. sec. et Leid. pr. 'repente', in Par. pr. Voss. pr. Egm. quibusdam deterioribus utrumque uocabulum omissum est. Itaque integros codices secutus sum. Deinde 'uulnera per fidem imposita' posui coniecturam Gruteri secutus. In interpolatis codd. scriptum est 'perfidia interposita'. In Par. pr. Voss. pr. et quibusdam deterioribus 'per fidem interpositam' legitur. De Egm. non constat per Oudendorpii oscitantiam, qui haec scribit: 'perfidia inposita' Egm. et Voss. sec. sed 'perfidia inposita' est in Andin. et Petauiano'. Neque 'per fidem interpositam' neque 'perfidia interposita' ferri possunt: illis enim participium aliquod ad 'uulnera' pertinens adiciendum erat, perfidia interposita dici nequit. Par. pr. et Voss. pr. scriptura recte Gruterum emendasse demonstrat 'per fidem imposita'. Vulnera enim imposita dicuntur per fidem datam nec seruata, ut his locis: Caes. b. Gall. I, 46, 3 'committendum non putabat, ut pulsus hostibus dici posset eos ab se per fidem in colloquio circumuentos'; Cic. de inuent. I, 39, 71 'qui saepenumero nos per fidem sefellerunt, eorum orationi fidem habere non debemus', pro Rosc. Am. 40, 116 'ad cuius igitur fidem confugiet, cum per eius fidem laeditur, cui se commiserit?'; Liu. I, 9 'per fas ac fidem decepti', XXXVIII, 25 'maior multo pars per fidem uiolati colloqui poenas morte luerunt'; Sen. de prouid. 3, 7 'multa milia ciuium Romanorum uno loco post fidem, immo per ipsam fidem trucidata'. Quae exempla alia aliis locis a grammaticis posita coniunxi.

C. 51 sic scripsi: 'Cum liberis omnis multitudo obuiam procedebat, hostiae immolabantur, tricliniis stratis fora templaque occupabantur, ut uel spectatissimi triumphi laetitia praecipere posset. Tanta erat magnificentia apud opulentiores, cupiditas apud humiliores'. Nam cum Caesaris aduentus 'expectatissimi triumphi', id

quod edebatur, speciem praeuisse dicitur, eo epitheto nihil earum rerum continetur, quae antea commemoratae sunt, ne laetitia quidem. Spectatissimus autem triumphus solemnibus uocabulo is ipse appellatur, cuius hic similitudo declaratur, qui et magnificentia et studio atque frequentia hominum celebratur.

C. 52, 4 haec in codd. leguntur: 'Nam C. Curio, tribunus plebis, cum Caesaris causam dignitatemque defendendam suscepisset, saepe erat senatui pollicitus, si quem timor armorum Caesaris laederet, et quoniam Pompeii dominatio atque arma non minimum terrorem foro inferrent, discederet uterque ab armis exercitusque dimitteret: fore eo facto liberam et sui iuris ciuitatem'. Hic quaerenti Th. Bentleio, quid tandem pollicitus esset Curio, Oberlinus respondit fore eo facto liberam ciuitatem. Id uero inepte Curio pollicitus diceretur, quod aut re ipsa enenturum quisque uidebat, aut, si etiam dimissis a Caesare et Pompeio exercitibus dubium esse posset, non polliceri, sed affirmare aut spondere poterat. Quid Curio pollicitus sit, sequentia docent: 'neque hoc tantum pollicitus est, sed etiam per se discessionem facere coepit'; discessionem enim de ea tantum re facere poterat, ut et Caesar et Pompeius ab armis discederent. Itaque ea uerba, quae initio posui, accurate ita erant enuntianda: 'C. Curio saepe erat senatui pollicitus, si Pompeius exercitus dimitteret, idem Caesarem esse facturum'. Sed interiectis quibusdam uerbis oratio ad iussiuam formam deflexa est 'discederet uterque ab armis', tamquam supra non pollicendi uerbum, sed postulandi uel simile positum esset. At uerba 'quoniam Pompeii dominatio atque arma non minimum terrorem foro inferrent', quibus causa declaratur, cur non solum a Caesare, sed etiam a Pompeio exercitus dimittendi uideantur, nullo modo cum protasi illa 'si quem timor armorum Caesaris laederet' coniungi possunt. Itaque particula 'et', quae 'laederet' sequitur, delenda est. Hoc uidit Whittius; sed 'si' particula ante 'discederet' adiecta dum formam orationis corrigit, sententia eandem peruersitatem nacta est, quam supra reprehendi. Ceterum sequentia quoque minus accurate conformata sunt: 'Neque hoc tantum pollicitus est, sed etiam per se discessionem facere coepit: quod ne fieret, consules amique Pompeii iusserunt atque ita rem moderando discussunt'. Extremum enim uerbum recte Iurinius ponendum dixit pro inepto 'discesserunt'. Sed idem 'moderando' insuper mutans, pro quo 'morando' poni uolebat, suam ipse emen-

ionem corrumpit. Haec igitur uerba ita scripta sunt, quasi superioribus accurate declaratum esset, quid Curio esset pollicitus. inde sequentis capitis initium 'Magnum hoc testimonium senatus erat uniuersi conueniensque superiori facto' cett. nihil habet in superioribus, quo referatur, cum senatum Curionis sententiam sequi uoluisse non declaratum sit. Id autem ita fuisse inde intellegendum est, quod consules rem artificio tantum moderando et discussisse dicuntur.

Cum finis octauī libri de bello Gallico perierit, dubitatum est, *rum* Hirtius narrationem usque ad ea, quae hodie initio *com-*
entariorum de bello ciuili leguntur, perduxisset, an etiam horum
itio quaedam perissent. Atque hoc Vossio et Glandorpio uisum
est, quia non credebant Caesarem ab his uerbis: 'Litteris Caesaris
consulibus redditus aegre ab iis impetratum est summa tribunorum
lebis contentione, ut in senatu recitarentur', ab his igitur Caesa-
rem initium facturum fuisse, ita ut neque, quamobrem misisset lit-
teras, neque, quas condiciones iis senatui tulisset, declararet. At
Caesarem non totam causam ciuilis dissensionis exposuisse octa-
uus Hirtii commentarius de bello Gallico docet, qui acta in hac re
eruo Sulpicio, M. Marcello consulibus et omnia fere sequentis
anni persecutus est. Iam extrema res apud Hirtium c. 55 haec
arratur, duas legiones a Caesare remissas per C. Marcellum Cn.
Pompeio traditas atque in Italia retentas esse. Hoc autem exitu
anni, quo L. Paullus, C. Marcellus consules fuerunt, gestum est
anno ante Idus Decembres (nam Curio, quem tum affuisse scimus,
est paulo peracto tribunatu profectus est ad Caesarem): neque
nequam amplius ab illis consulibus actum est. Vid. Cass. Dion.
XL, 64 — 66. Itaque inter ea, quae apud Hirtium supersunt, et
nitium librorum de bello ciuili nihil deest, quam ipsas illas lit-
teras, quae hic commemorantur, a Caesare missas esse. Quam-
tem si a Caesare expositam esse statuimus, nihil relinquetur, quod
apud Hirtium perire potuerit. Litterae autem Caesaris in senatu
traditae sunt ipsis Calendis Ianuariis, ut Cassius Dio refert XLI
in. Id uero plane conuenit Caesaris consuetudini, qui singulorum
annorum singulos commentarios componere solebat, id quod Hir-
tius commemorat VIII, 48, 10: a qua consuetudine semel ita re-
cessit, ut res primo anno belli ciuilis gestas ob copiam in duos li-
bros distribueret, quorum tamen alter pleraque ab aliis gesta com-

plectitur. Abruptum autem exordium librorum de bello civili eum non offendet, qui Caesarem res duorum superiorum annorum non praetermisisse, sed distulisse reputaverit, eoque minus, siquidem, ut nobis visum est, Caesar hos de bello civili commentarios ipse non edidit. Itaque recte Morus iudicavit eorum initio nihil deesse uideri.

Lib. I de b. civ. c. 2, 3, ubi ita editur: 'timere Caesarem abreptis ab eo duabus legionibus, ne ad eius periculum reservare et retinere eas ad urbem Pompeius uideretur', illud 'abreptis' in solo Leid. sec. legitur. In reliquis codd. scriptum est 'correptis' peruagato errore pro 'ereptis', cum praepositio, quae est 'con', littera c superducta lineola notaretur. Eripi aliquid ab aliquo dixit Cic. Verr. I, 41, 106. IV, 7, 14; in Vat. 12, 29.

C. 3, 2 in optimis codd. haec scripta sunt: 'Multi undique ex veteribus Pompeii exercitibus spe praemiorum atque ordinum euocantur, multi ex duabus legionibus, quae sunt traditae a Caesare, arcessuntur. Completur urbs et ius comitum tr. pl. centurio euocat'. Hic tria extrema uerba non potest dubium esse quin Oudendorpius recte ita emendauerit: 'tribunis, centurionibus, euocatis'. Nam uox 'plebis' adiecta potius a librario, quam 'militum' pro ea ponendum uideri debet. Sed quod idem pro illis 'et ius comitum' editionem Ven. a. 1494 secutus 'et eius comitum' scribendum existimauit, probari non potest. Nam aut comitum in urbe fuisse inepte demonstraretur, aut urbis comitum ab altero discerneret, quod nullum erat. Neque omnino recte urbs euocatis et duarum legionum tribunis atque centurionibus compleri dicitur, quorum hominum non magnus numerus erat. Itaque illa 'et ius' reliquias esse credo uocabuli 'militibus', cuius priorem partem superior uox absorbuerit, et haec ita scribenda esse arbitror: 'completur urbs militibus, comitum tribunis, centurionibus, euocatis'. Tribuni enim, centuriones, euocati, ut honestiores, eam partem fori occupauerant, quae curiae proxima erat.

C. 5, 3 haec apud Oudendorpium leguntur: 'Decurritur ad illud extremum senatus consultum, quo nisi paene in ipso urbis incendio atque in desperatione omnium salutis latorum audacia numquam ante discessum est, dent operam consules, praetores, tribuni plebis quique consulares sunt ad urbem, ne quid respublica detrimenti capiat'. Hic duo uitia recte sublata sunt, alterum a Kohlio, qui 'descensum est' ponendum dixit, alterum a Pantaga-

tho, qui paulo inferius scribendum esse uidit 'quique procons. sunt ad urbem', siue 'proconsules' siue 'pro consulibus' interpretari malimus. Oudendorpius in suis codd. scribi ait 'consules' uel 'conſ.': illud est in Haun. pr., hoc in Par. sec. In hoc autem et Leid. pr. atque Scal. 'sunt' non legitur, ut liberum fuerit coniunctiuum ponere: neque enim omitti uerbum in hac orationis forma poterat. Difficilius diiudicatur, quemadmodum uerba 'latorum audacia' corrigenda sint. Nam quod 'latores' Oudendorpius ita defendit, ut eos intellegi dicat, qui ad senatum tulissent, non ferebatur ad senatum, sed referebatur. Et tamen inepte audacia eorum, qui retulissent, ad illud senatus consultum descensum diceretur: neque enim referebatur, ut hoc uel illud decerneret senatus, sed de hac uel illa re quid uideretur, ut relatione quidem sententiae senatorum nulla ex parte impedirentur. Huc cum accederet, quod haec in generali sententia 'nisi paene in ipso urbis incendio numquam ante descensum esse' non recte poni uiderentur (nam quod I. Fr. Gronouius per exclamationem et admirationem adiecta putabat, a Caesaris genere alienum est), Dauisius uerba 'latorum audacia' delenda existimauit. Dubito tamen, an corrigendum sit 'paucorum audacia'. Pauci enim dicuntur Pompeiani propria factionis nobilium appellatione hui. lib. 22, 5. 85, 9 et ap. Hirt. b. Gall. VIII, 50, 2. 52, 3. Manutius latrones proposuit: sed ita paene ridicule summi in ciuitate uiri appellarentur. Dauisio autem ita occurreremus, ut negligentia quadam duas sententias in unam enuntiationem coniunctas dicamus, alteram hanc, numquam id senatus consultum nisi in summo discrimine factum esse, alteram, numquam paucorum audacia. Quod item factum est b. Gall. III, 17, 7 'id ea de causa faciebat, quod cum tanta multitudinem hostium, praesertim eo absente, qui summam imperii teneret, nisi aequo loco aut opportunitate aliqua data legato dimicandum non existimabat', ubi Ciacconius uocem 'legato' deleri uolebat.

C. 6, 2 secundum codd. Pompeius affirmare dicitur 'legiones habere sese paratas decem': quem numerum corruptum esse certum est. In Italia enim Pompeius tum duas legiones habebat a Caesare ex senatus consulto traditas (c. 3, 3), in Hispaniis, quas per legatos obtinebat, cum Afranio tres, cum Petreio duas, cum Varrone item duas (hui. l. 38, 1. 39, 1. II, 18, 1). Quod si quis Plutarcho Caton. 43 et Pomp. 52 atque Appiano b. ciu. II, 18

credet Pompeium etiam Africam tenuisse, id uel inde refellitur, quod eam prouinciam superiore anno C. Considium obtinuisse ex Cic. pro Lig. 1, 2 et hoc anno Tuberoni decretam esse ex Cass. c. 30 h. l. et aliis constat. Delectus autem ut in Italia haberetur, hoc demum tempore, quo Pompeius haec affirmavit, decretam esse §. 3 hui. cap. refertur. Itaque posui 'legiones habere satis paratas nouem'.

Vehementer corrupta sunt uerba c. 6, 4, quae in omnibus codd. ita scripta leguntur: 'Prouinciae priuatis decernuntur, duae consulares, reliquae praetoriae. Scipioni obuenerit Syria, L. Domitio Gallia. Philippus et Cotta priuato consilio praetereuntur, neque eorum sortes deiciuntur'. Nam 'Philippus et Cotta' nihil in Par. sec. legi notatur, idem de Haun. pr. affirmat Elberlingius, de Carrariensi Brutus, de suo codice Brantius, ut Oudendorpius errasse appareat, qui in Brantii codice, Carr. suisque Leid. pr. Scal. Cui. cett. 'Philippo et Cotta' scriptum esse refert. Marcellus, qui in editionibus pro Cotta legitur, a quo primum positus sit, nescio, nisi quod ab Aldo id factum esse suspicor. Disputant interpretes, qui Philippus et Cotta uel Marcellus dici uideatur, et, quamobrem in prouinciis decernendis ratio eorum fuerit habenda. Quae etsi pluribus argumentis conuinci possunt, tamen, ne longum sim, unum ponam, quo codicum scripturam falsam esse uanosque omnes explicandi conatus demonstratur. Caesar enim id notauit, quod prouinciae decretae essent priuatis, et quidem duae consulares Scipioni et L. Domitio Ahenobarbo. Itaque cum deinde duos homines nominaret, qui illas sortiri debuissent, apparet eos cum appellare oportuisse, qui tum non fuissent priuati. Ii uero nulli poterant alii esse, quam consules huius anni, C. Claudius Marcellus, L. Cornelius Lentulus Crus. Atque ex horum quidem nominibus ea, quae in codd. leguntur, oriri potuisse nemo sibi persuadebit. Mihi uero non dubium est, quin Philippus huc illatus sit ex superioribus uerbis 'de Fausto impedit Philippus, tribunus plebis'; Cotta autem ex nota, qua consules significantur, ortus, et deinde utrique nomini copula interiecta sit. Itaque haec sic scribenda arbitror: 'Scipioni obuenerit Syria, L. Domitio Gallia: consules priuato consilio praetereuntur, neque eorum sortes deiciuntur'. At si Caesar sine cupiditate scripsisset, prouincias priuatis decretas esse reprehendere non poterat. Nam consules anni 53 Cn. Domitius Calvinus, M. Valerius Messalla senatus consultum

faciendum curauerant, ne praetores atque consules nisi post quinque annos prouinciam administrarent: idque senatus consultum sequenti anno per Cn. Pompeium tertium consulem lege confirmatum est. Referuntur haec a Cassio Dione XL, 46 *δόγμα τε ἐποιήσαντο* (Domitium dicit et Messallam) *μηδὲνα μίτε στρατηγήσαντα μήθ' ὑπατεύσαντα τὰς ἔξω ἡγεμονίας, πρὶν ἂν πέντε ἔτη διέλθῃ, λαμβάνειν*, et de Pompeio c. 56 *τό τε δόγμα τὸ μικρὸν ἔμπροσθεν γινόμενον, ὥστε τοὺς ἄρχοντας ἐν τῇ πόλει μὴ πρότερον ἐς τὰς ἔξω ἡγεμονίας, πρὶν πέντε ἔτη παρελθεῖν, κληροῦσθαι ἐπεκύρωσεν*. Non definiuit Dio, a quo initio quinque illi anni numerati sint, sed, cum antea consules et praetores prouincias iam superiore anno decretas statim inito magistratu sortirentur, non dubitandum uidetur, quin ab initio magistratus, non ab exitu quinquennium numeratum sit. Sed hac lege efficiebatur, ut certe non ante quinquennium, postquam lata erat, essent, qui ex ea in prouincias mitterentur. Itaque eo confugiendum erat, ut, qui superioribus annis consules praetoresue fuissent neque in prouincias profecti essent, eas, in quibus succedi placeret, sortirentur. Quae res quemadmodum instituta sit, ex senatus consulto perspicui potest, quod anno 51 de praetoriis prouinciis factum est, quod senatus consultum a Caelio ad Ciceronem perscriptum legitur ep. ad Fam. VIII, 8, 8: 'Itemque senatui placere in Ciliciam prouinciam, in octo reliquis prouinciis, quas praetorii pro praetore obtinerent, eos, qui praetores fuerunt neque in prouinciam cum imperio fuerunt, quos eorum ex senatus consulto cum imperio in prouincias pro praetore mitti oporteret, eos sortito in prouincias mitti placere: si ex eo numero, quos ex senatus consulto in prouincias ire oporteret, ad numerum non essent, qui in eas prouincias proficiscerentur, tum, uti quodque collegium primum praetorum fuisset neque in prouincias profecti essent, ita sorte in prouinciam proficiscerentur: si ii ad numerum non essent, tum deinceps proximi cuiusque collegii, qui praetores fuissent neque in prouincias profecti essent, in sortem conicerentur, quoad is numerus effectus esset, quem ad numerum in prouincias mitti oporteret'. Senatus consultum, ex quo praetorii pro praetore mittendi dicuntur, apertum est illud intellegi, quod Domitio Caluino, Valerio Messalla consulibus factum erat. Itaque anno 50 primum ii sortito in prouincias proficisci iubentur, qui anno 55 praetores fuissent neque in prouincias profecti essent, si ii ad numerum non

essent, similiter sequentis anni praetores et ita deinceps, donec nouem praetores inuenti essent, qui in provincias profecti non essent. Idem hoc anno, de quo Caesar scribit, etiam in consularibus provinciis factum est. Certe L. Domitius Ahenobarbo, cui ultior Gallia euenit (cf. Cic. Fam. XVI, 12, 3), cum anno 54 consul fuisset, annus 49 legitimus erat provincias obtinendae. Eius collega Appius ex consulatu Ciliciam provinciam habuerat, id quod ex Ciceronis epistolis notum est: is enim ei successit. Itaque et sequentium annorum consules descendendum erat. Proximo consulum Messalla anno 51 lege Licinia ambitus condemnatus est (Cael. Fam. VIII, 2, 1. 4, 1). De Domitio Calpurnio, cur praetor sit, causam nescio; sed probabile est post consulatum idem ei, quod Messallae, accidisse: in eadem culpa fuisse certum est. Hoc si uerum est, anno 48 cum reliquis exilibus a Caesare restitutus uideri debet, cuius bello civili legatus fuit. Nam Cn. Domitius, praefectus equitum Curionis, qui b. ciu. II, 42 commemoratur, non fuit idem, ut Drumannus putauit. Praefecturae enim equitum non a consularibus, sed ab equitibus Romanis administrabantur. Sequebantur Cn. Pompeius tertium, Q. Caecilius Metellus Pius Scipio consules, quorum ille anno 49 etiam tum provincias obtinebat, huic alteram consularem provinciam decretam esse Caesar refert. Iam de eadem lege Pompeia siue senatus consulto Caesar etiam b. ciu. I, 85, 9 queritur, cum in oratione ad Afranium et Petreium haec commemorat: 'in se iura magistratuum commutari, ne ex praetura et consulatu, ut semper, sed per paucos probati et electi in provincias mittantur'. Neque post civilem dissensionem ea lex seruata est. Ita, ut nonnulla exempla posam, M. Lepidus ex praetura obtinuit Hispaniam citeriorem anno 48 (Caes. b. ciu. II, 21, 5. Hirt. b. Alex. 49, 3), Trebonius item ex praetura ulteriorem sequenti anno (Caes. b. ciu. III, 20, 1. Hirt. b. Alex. 63, 2): et M. Antonium atque Dolabellam ex consulatu in provincias profectos esse notum est, eoque anno etiam reliquos magistratus sortitos esse ex Cic. Phil. III, 10 apparet. Augustus demum legem Pompeiam retulit, de quo Sueton. Aug. 36 scribit 'auctor fuit, ne magistratus deposito honore statim in provincias mitterentur' et Cass. Dio LIII, 14 *κοινῇ δὲ δὴ πᾶσιν αὐτοῖς ἀπηγόρευσε μηδένα πρὸ πάντων ἐτῶν μετὰ τὸ ἐν τῇ πόλει ἄρξαι κληροῦσθαι*, quod tamen de iis provinciis constitutum esse, quae senatus populiue fuerunt, et ipsa res et superiora Dionis uerba

demonstrant. Itaque Caesar eo loco, unde disputatio nostra nata est, cum provincias priuatis decretas esse reprehendit, legem Pompeiam dissimulat. Cuius rei hanc causam fuisse arbitror. Viderenim haec constitutio de tempore sortiendarum provinciarum unum caput effecisse legis de iure magistratuum, quam Suetonius. 28 Pompeium tulisse refert. De ea autem lege hoc accidit, quod idem Suetonius ibidem narrat: 'M. Claudius Marcellus pro praefatus de summa se republica acturum retulit ad senatum, ut ei' (Caesarem dicit) 'succederetur ante tempus, quoniam bello confecto pax esset ac dimitti deberet uictor exercitus, et necessitudo comitiis haberetur, quando nec plebiscito Pompeius legem abrogasset. Acciderat autem, ut is legem de iure magistratuum ferens eo capite, quo a petitione honorum absentes summocabat, ne Caesarem quidem exciperet per obliuionem ac mox legem in aes incisa et in aerarium condita corrigeret errorem'. Quo recte Gronovio scribendum uisum est 'quando et plebiscito Pompeius postea obrogasset'. Plebiscitum autem illud, ut Caesaris absentis consularibus comitiis ratio haberetur, Pompeio tertium consulatum ante legem de iure magistratuum latum esse et Suetonius testatur et Cicero ad Att. VIII, 3, 2. Hic Pompeium privilegium Caesaris lege quadam sua ipsum sanxisse scribit: Marcellus Pompeium lege sua Caesare non excepto privilegium Caesaris sustinere, quodque is postea lege iam in aerarium condita id correxit (cf. Lips. ad Tac. ann. III, 51), non recte factum interpretatur. Eo autem tempore, quo Caesarem hos commentarios scribere statuimus, cum lex Pompeia non seruaretur, sperare potest Caesar fore, ut haec dissimulatio legentes fugeret.

In iis uerbis, quae proxima sunt apud Caesarem: 'In reliquis provincias praetores mittuntur', Pighio pro praetoribus 'praetorii' uendi uisi sunt. Etsi autem illa sic interpretari licet, ut missi fiant, qui pro praetoribus essent, tamen id male fit, quia Caesar, qui priuatis provincias decretas esse demonstrat, omnis eiusmodi ambiguitas uitanda erat. Huc accedit, quod supra iam declaratum erat reliquis provincias praeter duas consulares praefatas fuisse, et quod haec uerba incommode praeponuntur insequentibus: 'neque expectant, ut de eorum imperio ad populum transferatur' cett., quae de omnibus, qui provincias sortiti erant, intelligenda esse apparet. His de causis illa uerba spuria esse existimaui. reliqua quoque pars sexti capitis et totum insequens caput uehe-

mentissime interpolata sunt. §. enim 6 haec eduntur: 'Neque expectant, quod superioribus annis accideret, ut de eorum imperio ad populum feratur paludatique uotis nuncupatis exeant. Consulque, quod ante id tempus acciderat numquam, ex urbe proficiscuntur, lictoresque habent in urbe et Capitolio priuati contra omnia uetustatis exempla'. Hic uerba 'quod ante id tempus acciderat numquam' fuisse non posse Vossius intellexit. Nam etsi aliquantum ante hoc tempus consules per magistratum in urbe manere solebant, tamen nihil illud quidem impediēbat, quo minus in ipso magistratu, quo uerba eduntur, mitterentur. Itaque Cicero de hac ipsa consulum profectioe ad Atticum VIII, 15, 3 scribit 'ipsi consules, quibus more maiorum concessum est uel omnes adire prouincias', et duobus annis ante Caelius ad Ciceronem Fam VIII, 10, 2 consules omnino non debuisse habere nolle, quia timore Parthici belli oblato uererentur, ne consultum fieret, ut paludati exirent. Recte igitur Vossius haec uerba delenda esse iudicauit. Nam quam deinde excoGITauit rationem, ut hoc incisum ad sequentia traheretur 'lictioresque habent in urbe et Capitolio priuati', neque fieri id potest, nisi eo transferatur (quamobrem Petauius post 'lictioresque' inserendum uidebatur), neque ullo modo iis, quae ibi leguntur, 'contra omnia uetustatis exempla' illa uerba superaddi possunt. Non melius Denuisius haec ad superiora transferebat in hunc modum: 'neque expectant, quod superioribus annis acciderat, ut de eorum imperio ad populum feratur, paludatique uotis nuncupatis exeant, quod ante id tempus acciderat numquam'. Nam in hac oratione Caesar 'numquam' omisisset: et ridicule singulis enuntiatis illa quasi cauda agglutinatur. In omnibus autem codd. legitur 'exeunt': 'excant' coniectura est Glandorpīi, quam Vrsinus in suo codice inuenisse uideri uult. 'Exeunt' uerissimum est. In eo enim uersatur reprehensio, quod, cum imperium eorum a populo confirmatum non esset, tamen et insignia imperii gerebant et eodem modo, atque qui cum imperio exhibant, uota nuncupabant. Praeterea in Par. sec. Leid. pr. pluribus deterioribus scriptum est 'quod ante id tempus accidit numquam' tempore magistrī obseruationūculae, non Caesaris narrationi accommodato. Atque ab eodem magistro superiora quoque uerba 'quod superioribus annis acciderat' profecta sunt. Nam quod Caesar de imperio ad populum ferendum fuisse scribit, legem curiatam intellegi apertum est. Ea Liuius II, 52 rem militarem contineri dicit, Cicero de leg. agr. II, 12, 31 sine ea rem militarem

attingere non licere, idem de rep. II, 13, 25 eam iam Numam regem de imperio suo tulisse. Incredibile est igitur Caesari hanc rem, quae antiquissimis reipublicae institutis contineretur, superioribus annis accidisse uisam esse. Magister hic et ignorantiam et accidere illud suum retulit. Iam c. 7 plura eiusdem generis deprehendimus. Primum in uerbis §. 3 'Nouum in republica introductum exemplum queritur, ut tribunicia intercessio armis notaretur atque opprimeretur, quae superioribus annis armis esset restituta'. De tribunicia potestate a Sulla debilitata reliqui scriptores parum accurate tradiderunt, ut, quid tribunis ademptum, quid relictum esset, non definirent: in epitome Liuiani libri LXXXIX omne ius legum ferendarum ereptum esse refertur. Sed intercessionem quoque imminutam esse a Cicerone significari creditur, qui in Verr. I, 60, 155 ita scribit: 'petita multa est apud istum praetorem a Q. Opimio, qui adductus est in iudicium uerbo, quod, cum esset tribunus plebis, intercessisset contra legem Corneliam, re uera, quod in tribunatu dixisset contra alicuius hominis nobilis uoluntatem'. De quo loco, cum tota res obscura sit, nihil affirmare ausim. Nam, utut haec res se habuit, Caesar certe intercedendi potestatem a Sulla imminutam esse aperte negat, quippe qui iis, quae supra posui, haec adiungat: 'Sullam nudata omnibus rebus tribunicia potestate tamen intercessionem liberam reliquisse'. Itaque intercessionem ne restitutam quidem dicere poterat. Augetur peruersitas, quod id armis factum dicitur. Quod Oudendorpius ad inuidiam Pompeio faciendam Caesarem eumentum esse existimat. At non tam stolide mentiebatur Caesar, ut causam tribuniciam, quam se defendere simulat, ipse tamquam scelere contaminatam reprehenderet. Verba 'quae superioribus annis armis esset restituta' a magistro ad exornandam orationem ascripta sunt. Cum intercessio armis notata dicta esset, adiunxit armis restitutam, ut schema nasceretur, et illos suos superiores annos hic quoque infersit. Exciipiunt haec: 'Sullam nudata omnibus rebus tribunicia potestate tamen intercessionem liberam reliquisse, Pompeium, qui amissa restituisse uideatur, dona etiam, quae ante habuerint, ademisse'. Hic, si id ageretur, ut tribunicia potestas ludibrio haberetur, nihil poterat aptius dici quam iura tribunicia dona esse. Sed quaenam sunt illa dona, quae tribuni antea, hoc est, antequam tribunicia potestas a Pompeio restitueretur, habuerunt? Vnam intercessionem Caesar paulo ante a Sulla relictam dixit. Igitur ne multitudinis

quidem numerus aptus est. Reiectis alienis commentis Caesarem ita scripsisse statuendum est: 'Sullam nudata omnibus rebus tribunicia potestate tamen intercessionem liberam reliquisse, Pompeium, qui amissa restituisse uideatur, ademisso'. Eodem modo sequenti interpolata sunt: 'Quotiescumque sit decretum, darent magistratus operam, ne quid respublica detrimenti caperet, qua necesse est, quod senatus consulto populus Romanus ad arma sit vocatus, factum in perniciosis legibus, in vi tribunicia, in secessione populi, templis locisque editioribus occupatis (atque haec superioris aetatis exempla expiata Saturnini atque Gracchorum casibus decet); quarum rerum illo tempore nihil factum, ne cogitatum quidem: nulla lex promulgata, non cum populo agi coeptum, nulla secessio facta'. Animadverti puto, quantopere post gravem illam clausulam 'ne cogitatum quidem' extremum tricolon langueat. Duo autem priora membra 'nulla lex promulgata, non cum populo agi coeptum' eam habent sententiam, ut ne ea quidem, quae ab omnibus tribunis agi solabant, acta, et tamen illud senatus consultum factum dicatur. Plane contrarium est tertium membrum: id enim factum negatur, quo facto more maiorum ad senatus consultum illud decursum esse Caesar modo dixerat. Sed operam perdo compositionis vitia colligens, cum grammatica forma aperte soloeca sit. Omnia enim et superiora et insequentia obliquam orationem habent, hoc tricolon de improviso recta oratione ingruit. Itaque haec eicienda sunt.

C. 10 initium ita scribendum erat: 'Acceptis mandatis Roscius a Caesare Capuam peruenit ibique consules Pompeiumque invenit: postulata Caesaris renuntiat. Illi deliberata re respondent scriptaque ad eum mandata remittunt' cett. Editur 'Roscius cum L. Caesare': ut posui, est in optimis codd. Deinde uulgatur 'mandata per eos remittunt', quod recepta illa optimorum codd. scriptura ferri non potest. Atque Oudendorpius in Leid. pr. et Scal. 'permittunt' legi dicit, ex mea collatione Par. sec. certum est 'mandata permittunt' in illis quoque scriptum esse. Itaque 'mandata remittunt' posui. Sane Caesar c. 8 narrauerat L. Caesarem adolescentem ad se Pompeii mandata detulisse eademque fere Rosciam praetorem secum egisse: itaque se idoneos nactum homines ab iis petisse, ut sua quoque mandata ad Pompeium deferrent. Quamobrem hoc quidem dubium non est, quin utrique mandata perferenda data sint. Atque Cicero ad Att. VII, 13 B, 6. 14, 1 et saepius solum L. Caesarem mandata a Caesare attulisse ait: sed

idem VIII, 12, 1 'condiciones pacis per L. Caesarem et Fabatū allatas' commemorat: Fabatus autem est L. Roscius. Neque quicquam obstat, quo minus, ut Cicero unum L. Caesarem, sic Caesar solum Roscium nominaret, praesertim cum hic praetor esset, L. Caesar, quem Cic. ad Att. VII, 13 B, 6 'non hominem, sed scopas solutas' appellat et de quo a Caes. b. ciu. II, 23, 3 non optima referuntur, homo satis levis fuisse uideatur.

Seq. cap. §. 2 ita editur: 'polliceri se in prouinciam iturum neque, ante quem diem iturus sit, definire, ut si peracto Caesaris consulatu Pompeius profectus non esset, nulla tamen mendacii religione obstrictus uideretur'. Oudendorpius haec annotat: 'turbant hic', inquit, 'mss. In plerisque 'consulatu Caesaris'. 'Caesar' est in Voss. pro 'Pompeius' in Pet. Leid. pr. Cuiac. Voss. 'Cons'. deest in Louan. 'non' exulat quoque a Cui. Pet. Lou'. Haec quid sibi uelint, scriptura Par. sec. demonstrat, in quo mihi ita legi notatur: 'ut si peracto cons. Caesaris cons. praefectus esset nulla' cett. Scripsi igitur 'ut si peracto consulatu Caesaris non profectus esset'. Atque eo loco particula negatiua rectius ponitur, quia orationis uis in eam incumbit.

C. 14, 4 haec eduntur: 'gladiatoresque, quos ibi Caesar in ludo habebat, ad forum productos Lentulus libertati confirmat atque iis equos attribuit et se sequi iussit: quos postea monitus ab suis, quod ea res omnium iudicio reprehendebatur, circum familiares conuentus Campaniae custodiae causa distribuit'. Verum Latine gladiatores libertati non confirmantur, libertas confirmari gladiatoribus potest, cum promissa aut data stabilitur; hic autem promissa dicenda erat. In Par. sec. Scal. Cui. legitur 'libertatis confirmat', unde in Leid. pr. effectum est 'in libertatem confirmat'. Illa scriptura uocem aliquam excidisse demonstrat, a qua genitiuus aptus fuerit. Nam genitiuum confirmandi uerbo coniungi posse ludibrii causa, puto, a quibusdam defensum est. Scriptum fuit, ni fallor, 'spe libertatis confirmat'. Infra pro familiaribus recte Dauisius coniecit 'familias'. Vrsinus, siue potius Ciacconius, quod Cicero ad Att. VII, 14, 2 binos gladiatores singulis patribus familiarum distributos scribit, hic 'circum familiae patres' ponere uolebat, quae collocatio uerborum uitiosa est.

C. 15, 5, ubi edebatur 'in iis Camerino fugientem Vlcilem Hirrum', recte Glandorpius poni iussit 'Lucilium Hirrum'. In codd. scriptum est 'ucillum Hirrum'. Idem homo in senatus con-

sulto quodam a Caelio ad Ciceronem misso; quod legitur Fam. VIII, 8, 5, nunc quidem dicitur 'C. Lucceius C. f. Pap. Hirrus' sed de coniectura P. Manutii: in ed. Victoriana a. 1536, quatenus codex Mediceus a Furia collatus est, 'C. Lucius' scriptum esse neque a Furia ulla discrepantia notata. Hanc autem Hirrum Cic. ad Q. frat. III, 8, 4. 9, 3 scimus tribunum plebis de cunctis Cn. Pompeio deferenda ad populum ferro uoluisse. De qua re Plutarchus Pomp. 54 ita scribit: καὶ λόγος εὐθὺς ἐχώρει πρὸς τὸν ὑπὲρ δικτάτορος, ὃν πρῶτος εἰς μίσον ἐξεργαστὴν ἐπέμψεν Λουκίλλιος ὁ δήμαρχος τῇ δήμῳ παραγενέντι εὐδοκίᾳ δικτάτορα Πομπηΐον. Itaque nomen huic homini fuit Gaius Lucilio Hirro. Neque apud Caes. b. ciu. III, 82, 5 dubium est, quod Lucius Hirrus item ut apud Caelium errore pro Lucilio Hirro positus sit: idemque nomen ap. Varr. de re rust. II, 1, 2 restitutum est, ubi 'C. Lucilii Hirpi' scriptum est.

C. 22, 2 haec in codd. leguntur: 'Facta potestate ex oppido mittitur, neque ab eo prius Domitiani milites discedunt, quam in conspectum Caesaris deducatur. Cum eo de salute sua orat atque obsecrat, ut sibi parcat, ueteremque amicitiam commemorat Caesarisque in se beneficia exponit' cett. Atque haec Dauisius defendit locis quibusdam Plauti Asin. III, 3, 71 'hanc iube petere atque orare mecum', Curcul. III, 62 'tecum oro et quaeso' (adde Cas. III, 4, 5 'quid tecum orau?', Pers. I, 3, 37 'hoc enim iam here narraui tibi tecumque orau') et Terentii Hec. IV, 4, 64 'egi atque orau tecum'. Sed hoc sine dubio ex familiari uulgarique sermone petatum est, in quo, ut multa sunt liberiora, ita in hac quoque formula factum est, ut, quod in orando cum altero agebatur, ad hoc uerbum quasi orando inclusum orationis forma accommodaretur. Neque sine causa accidisse arbitror, ut Terentius, multo ille Plauto cautior et elegantior, ipsum agendi uerbum adiceret. Praeterea animaduertendum est ne comicos quidem aliter nisi in personali pronomine hac libertate usos esse. Apud alium autem scriptorem hoc dicendi genus inueniri non arbitror: a Caesare certe atque ab exculto et urbano sermone plane alienum est. Neque tamen, quod ante Dauisium fiebat, pro illo 'orat' ponendum erat 'agit', sed, ut Th. Bentleius uidit, hoc potius ante illud inserendum.

C. 35, 4 haec eduntur: 'principes uero esse earum partium Cn. Pompeium et C. Caesarem, patronos ciuitatis, quorum alter

agros Volcarum Arecomicorum et Heluiorum publice iis concesserit, alter bello uictas Gallias attribuerit uectigaliaque auxerit'. Sed **ridicule** Caesarem Massiliensibus Gallias attribuisse dici a Glandorpio animaduersum est, idemque haec ita emendauit: 'alter bello uictos Sallyas attribuerit', quae emendatio et Oudendorpio reliquisque probata est, neque ego aut meliorem aut certiore inueniri posse credo. Verum in eo, quantum scio, omnes errauerunt, quod Caesarem hoc fecisse statuunt. Nam Sallyes Massiliensibus uicinos fuisse notum est: Caesar autem cum iis populis, qui in prouincia fuerunt, nullum bellum habuit. Itaque hic factum esse statuendum est, quod saepe usu uenit, ut enuntiata, quae habent pronomen 'alter', inuerso ordine ad superiora nomina referrentur. Nam Pompeius, etsi ne eum quidem Sallyes uicisse relatum est, tamen et in ulteriore prouincia bellum gessit et ciuitates quasdam agris multauit. Sertoriano enim bello cum Pompeius in Hispaniam mitteretur, quaestor Sertorii L. Hirtuleius L. Valerio Praeconino legato et L. Mallio proconsule Galliae ulterioris fuis omnem ulteriorem prouinciam occupauerat et transitus Alpium praesidiis tenebat. Idem Hirtuleius apud Cic. pro Font. 1, 2 partis a Nieuburio repertae quaedam in Gallia instituisse dicitur. Itaque Pompeius apud Sallustium in historiis p. 230 Gerl. haec de se ad senatum scribit: 'quippe qui nomine modo imperii a uobis accepto diebus XL exercitum parauit hostesque in ceruicibus iam Italiae agentes ab Alpibus in Hispaniam summouit, per eas iter aliud atque Hannibal, nobis opportunius patefecit, recepi Galliam, Pyrenaeum' cett. Iam nonnulli Gallorum populi Hirtuleio se adiunxisse et aduenienti Pompeio restitisse uidentur. Nam Cic. de imp. Cn. Pomp. 11, 30 Pompeii legionibus iter in Hispaniam Gallorum interuentione patefactum esse commemorat. Idem autem pro Font. 2, 4 ex decreto Pompeii Gallos ait ex agris decedere coactos esse. Bello igitur Sertoriano etiam Sallyes a Pompeio uictos et Massiliensibus attributos esse existimandum est.

C. 38 in. manca codd. scriptura nescio a quo ita suppleta est: 'Aduentu L. Vibullii Rufi, quem a Pompeio missum in Hispaniam demonstratum est, Afranius et Petreius et Varro, legati Pompeii, quorum unus III legionibus Hispaniam citeriorem, alter a saltu Castulonensi ad Anam duabus legionibus, tertius ab Ana Vettonum agrum Lusitaniamque pari numero legionum obtinebat, officia inter se partiuntur'. Nam uerba 'III legionibus' et 'alter'

desunt in Par. sec. et octo codd. Oudendorpii. Supplementum ad sententiam rectum est. Nam et tres exercitus significandi sunt et Afranium tres legiones habuisse ex c. 39 certum est. Sed et formam orationis perspicendamque defectus causam rectiusque ita constituuntur: 'quorum unus Hispaniam citeriorem tribus legionibus, alter ulteriorem a salta Castulonensi ad Anam duabus legionibus, tertius ab Ana Vettonum agrum Lusitaniamque per numero legionum obtinebat'.

Quemadmodum de multis locis desperandum est in his libris, qui in solis interpolatis codd. servati sunt, ita omnia, quae a. 48 leguntur, graviter corrupta sunt. Atque initio quidam cineses, haec scripta sunt: 'Erant, ut supra demonstratum est, legiones Afranii tres, Petreii duae, praeterea scutatae citerioris provinciae et cetratae ulterioris Hispaniae cohortes circiter LXXX equitumque utriusque provinciae circiter V milia'. Scutatarum cohortium alibi Caesar mentionem non facit: cetratae vero, cum his nam ulterioris Hispaniae dicantur, tamen c. 48, 6 ex citeriore provincia commemorantur atque ita, ut error subesse non possit. Haec enim ibi leguntur: 'hos levis armaturae Lusitani peritique earum regionum' (nimirum circa Ilerdam) 'cetrati citerioris Hispaniae consecrabantur'. Deinde omnino auxilia ex ulteriore Hispania non aderant, quam provinciam M. Varro obtinebat, qui huius belli circa Ilerdam gesti particeps non fuit. Sed ut minus accurate a Caesare ulteriorem Hispaniam pro Lusitania nominatam concedamus, illud discrimen, quasi citerioris provinciae auxilia alio armaturae genere usi essent atque Lusitani, inane est. Nam ut 48, 6 cetratos citerioris Hispaniae commemorari vidimus, ita 75, 2 praetoriam cohortem cetratorum Petreii legimus. Et Celtiberi, quibus c. 38, 3 ab Afranio auxilia imperata esse relatum est, apud Liu. XXVIII, 2 et grauis armaturae milites scutatos habuisse dicuntur et levis armaturae, qui sine dubio cetrati fuerunt. Id enim verum est utriusque armaturae discrimen. Itaque verba 'citerioris provinciae' et 'ulterioris Hispaniae' spuria iudicanda sunt. Haec vero etiam inferiora 'utriusque provinciae' trahunt. Nam equites ex utraque provincia uenisse tum demum recte declararetur, si pedestria auxilia ex altera utra fuissent.

Commemoratis aduersariorum copiis de suis Caesar exponit. In qua re §. 3 haec leguntur: 'Audierat Pompeium per Mauritania cum legionibus iter in Hispaniam facere confestimque esse

ante omnia mouere uerebat, ut plures regiones in-
duceret, illa res, ut exercitus animos sibi conciliaret, ut
illum utilis, ita in aduentu Pompeii infirma erat. Atqui
ne credidisse quidem Caesarem uerisimile est, qui co-
rum Pompeii infirmitate et longiore spatio ad instru-
enda ei opus esse sciret et, si confestim per Mauritaniam
subuenire uoluisset, non in Graeciam, sed in Africam
fuisse reputaret. Contra in Graecia eum mansurum
praecidisse satis ex iis, quae cc. 25 et 29 scripsit, per-
Quod si uerba de expectatione aduentus Pompeii hic tol-
time reliquo Caesaris apparatui subiungitur, quemadmo-
do militum sibi conciliarit. Itaque 'audierant' scriptum
enuntiationem post primam h. c. §. positam fuisse exi-
franio enim atque Petreio haec fama animum addebat:
res atque condiciones Pompeii minus cognitae haberent
de suarum partium secundis rebus facilius crederent,
habere poterant. Ceterum haec uerba hac de causa huc
ant. Nam cum post primam §. ommissa et in margine es-
senta, ascriptumque, ut post uerba 'V milia' insererentur,
item alterius §. item millenarius numerus legebatur, quem
ipse uidebimus, errore ibi sunt collocata.

Caesaris autem copiis §. 2 haec eduntur: 'Caesar legio-
spaniam praemisera, ad VI milia auxilia peditum, equi-
tilia, quae omnibus superioribus bellis habuerat, et pa-
allia numerum. quem ipse parauerat, nominatim ex omni-

pius Ilerdam castra moueret, triplici acie instructa tertiam aciem castra a fronte fossa munisse refert. Postero autem die, cum tria latera munienda superessent, singula latera singulis attribuit legionibus, reliquas expeditas contra hostem constituit. Hae tres fuerunt (c. 42). Itaque omnino sex habuit. Idem numerus ex altero loco efficitur. Nam cum Afranium atque Petreium ab Ilerda discedentes persequeretur, unam legionem in castris reliquit (64, 5), in acie, quam postea contra Pompeianos instruxit, quinque legiones habuit (83, 2). Iam cum oppugnationem Massiliae appararet Caesar, c. 37 tres legiones cum C. Fabio legato in Hispaniam se praemisisse dixit, c. autem 40, 3 et 7 quattuor legiones Fabianae commemorantur, eoque biduo, quo ea, quae hoc c. 40 narrantur, gesta sunt, ipse Caesar cum equitibus nongentis, quos sibi praesidio reliquerat, aduenit et statim propius Ilerdam cum sex legionibus, ut modo uidimus, mouit (c. 41). Itaque cum reliquas tres legiones ad Fabium peruenisse nusquam relatum sit, etiam inde apparet, in hac, de qua agimus, copiarum enumeratione sex legiones sese praemisisse Caesarem retulisse. Atqui uerba 'ad sex milia auxilia peditum', etiamsi ita in codd. scripta essent, recta uideri non possent. Nam cum omnes copiae, quae deinceps enumerantur, auxilia sint, haec uox necessario initio erat ponenda. De codd. autem Oudendorpius haec scribit: 'nulla' uel addunt uel pro 'milia' habent mss. Ach. Stat. Brant. et mei septem'. Brantius autem in suo et Ciacconius in Statii libro ita legi referunt: 'ad VI milia auxilia peditum nulla, equitum' cett. Proxime ad uerum accedit Par. sec., in quo ita scriptum est: 'ad VI mil. auxilia peditum milla' hoc est 'milia'. Itaque cum relatiuum 'quae', quod uerba 'equitum III milia' sequitur, in nullo codice praeter Cuiac. legatur, haec ita scribenda esse apparet: 'Caesar legiones in Hispaniam praemiserat VI. Auxilia peditum . . milia, equitum III milia omnibus superioribus bellis habuerat'. Extremae litterae uerbi 'praemiserat' male repetitae praepositionem 'ad' genuerunt, 'milia' autem peruagato errore a librario adiectum est. Deinde manifestum est peditum auxilium numerum intercidisse. De auxiliis Caesaris Cicero ad Att. IX, 13, 4 sic scribit: 'nam ego hunc ita paratum uideo peditatu, equitatu, classibus, auxiliis Gallorum, quos *Ματίους ἐλάττειν*, ut puto, sed certe dicebat peditum decem milia, equitum sex polliceri sumptu suo annos decem'. Vbi cum de equitum numero recte referatur (nam auxilia, quae omnibus bellis ha-

baerat, Caesar a se duplicata esse statim demonstrat), non sine probabilitate coniciemus 'auxilia peditum V milia' apud Caesarem scriptum fuisse. Auxilia autem certe non omnia a Caesare in Hispaniam praemissa esse, id quod recte codd. scriptura significat, cc. 41 et 51 huius libri demonstrant. Priore loco ipse Caesar se cum nongentis equitibus in castra uenisse, altero aliquot diebus post aduentum suum sagittarios ex Rutenis, equites ex Gallia, praeterea cuiusque generis hominum milia VI aduenisse scribit. Quae excipiunt, optimos codd. seculi ita constituimus: 'et parem ex Gallia numerum, quam ipse pacauerat, nominatim ex omnibus ciuitatibus nobilissimo quoque euocato, hinc optimi generis hominum ex Aquitanis montanisque, qui Galliam prouinciam attingunt....' Apparet in fine et millenarium numerum et uerbum utrique enuntiato commune excidisse, neque, quod aut ipsum aptius sit aut ob sequens 'audierat' facilius omitti potuerit, inuenio quam 'addiderat' uel 'adiecerat', quod Iurinius addendd. p. 570 proposuit. Hoc si a Caesare positum est, supra non 'hinc', cui uocabulo nullum omnino accommodatum uerbum reperio, sed aut 'huc', ut in codice Achillis Statii legitur, aut, quod mihi quidem aptius uidetur, 'item' scripsit.

C. 40, 3 uulgo haec leguntur: 'Huc cum cotidiana consuetudine congressae pabulatoribus praesidio proprio legiones Fabianae duae flumen transissent, impedimentaue et omnis equitatus sequeretur, subito ui uentorum et aquae magnitudine pons est interruptus et reliqua multitudo equitum interclusa'. Hic primum 'congressae' ferri non potest. Nam quod aptum esset ad sententiam, ut congressae legiones dici existimarentur, quomodo Vossio uisum est, quae simul essent egressae siue ipsae siue cum pabulatoribus, id ab consuetudine omnium scriptorum abhorret. Quod autem Clarkius legiones in eum locum conuenisse dici putabat, non singulae ex castris missae, sed coniunctim uideri debent: neque tamen quisquam ita congregi legiones dixit. Recte Iurinius 'egressae' scribendum iudicauit, unde 'congressae' peruagato et facili errore nascebantur. Sed non magis sana sunt illa: 'praesidio proprio'. Proprium quidem praesidium per se recte dicitur, ut Dauius interpretatus est, quod consuesset cum pabulatoribus mitti. Sed datiuo casu finis designatur, unde absurda nasceretur sententia, duas legiones ea de causa missas esse, ut praesidio essent consueto. Iam in Par. sec. legitur 'praesidio proprio relegiones'.

Inde, quamquam litterae 're' punctis notatae sunt, quibus eas delendas esse significatur, non dubito, quin suppleto uocabulo scribendum sit: 'cum cotidiana consuetudine egressae pabulatoribus praesidio propiore *ponte* legiones Fabianae duae flumen transissent'. Duos enim pontes Fabium in Sicore fecisse initio capituli declaratum est. Eum autem pontem, quo legiones traductae sunt, castris propiorem fuisse ex §. 7 apparet, ubi Fabius interclusis legionibus ulteriore ponte subsidium misisse dicitur. Similiter III, 94, 6 ex uerbis 'ad praetoriam castra' in Par. sec. Leid. pr. Scal. factum est 'ad praetoriam castra'.

C. 48, 4 sic edunt: 'Ipsi Massilienses et celeritate nauium et scientia gubernatorum confisi nostros eludebant impetumque eorum excipiebant et, quoad licebat latiore spatio, producta longius acie circumuenire nostros aut pluribus nauibus adoriri singulas aut remos transcurrentes detergere, si possent, contendebant: cum propius erat necessario uentum, ab scientia gubernatorum atque artificiis ad uirtutem montanorum confugiebant'. Hic primum, cum in codd. scriptum esset 'latiore ut spatio', recte Vossius effecit 'quoad licebat latiore uti spatio'. Deinde notum est excipere impetum dici eum, qui locum non dimittit, sed aduersarium impetum facientem expectat et cum eo congreditur. Id autem

C. 58 in. haec eduntur: 'Ipsi Massilienses et celeritate nauium et scientia gubernatorum confisi nostros eludebant impetumque eorum excipiebant et, quoad licebat latiore spatio, producta longius acie circumuenire nostros aut pluribus nauibus adoriri singulas aut remos transcurrentes detergere, si possent, contendebant: cum propius erat necessario uentum, ab scientia gubernatorum atque artificiis ad uirtutem montanorum confugiebant'. Hic primum, cum in codd. scriptum esset 'latiore ut spatio', recte Vossius effecit 'quoad licebat latiore uti spatio'. Deinde notum est excipere impetum dici eum, qui locum non dimittit, sed aduersarium impetum facientem expectat et cum eo congreditur. Id autem

hisque rebus praeterueniens eos decedebant.

4 describitur, quemadmodum Afraniani a Caesaris equigmine carpti et male habiti sint. 'Prima luce', inquit 'ex superioribus locis, quae Caesaris castris erant conernebatur equitatus nostri proelio nouissimos illorum hementer, ac nonnumquam sustinere extremum agmen irumpi, alias inferri signa et universarum cohortium inres propelli'. Sustinuisse extremum agmen recte dicitur, noster impetusque equitum exciperet atque perferret. ruptum esse agmen credibile non est: quod cum accideram partem ab altera excludi et circumueniri necessitate res minime iis euenire poterat, qui impetum equitum erat. Itaque 'irumpi' posui. Equestri enim procella inlembi primos proteri et deici necesse erat; sed tum Afraniani signis equites rursus propellebant.

5, 3 haec edebantur: 'Illi necessario maturius, quam sent, castra ponunt. Suberant enim montes atque a milium quinque itinera difficilia atque angusta excipiebant. et montes se recipiebant, ut equitatum effugerent Caesaris atque in angustiis collocatis exercitum itinere prohiberent sine periculo ac timore Iberum copias traducerent. et illis conandum atque omni ratione efficiendum, sed totius atque itineris labore defessi, rem in posterum diem posuit. Verum quod Afraniani se intra montes recipere distulerant superioribus uerbis, quibus eos castra iam posu-

saris exercitum itinere prohiberent, ipsi sine periculo ac timore liberum copias traducerent.

C. 79 in. ex Ciacconii coniectura editur: 'Expeditae cohortes nouissimum agmen claudebant pluriesque in locis campestribus subsistebant'; in codd. omnibus scriptum est 'pluresque'. At 'pluries' Latinum uocabulum esse recte Gerardus Ioannes Vossius de uitiis serm. I, c. 25 et eum secutus Elberlingius obseru. critt. p. 80 negauerunt, idemque recte statuit, si maxime id inde defendi posset, quod Gellius V, 21 et Nonius p. 87 Merc. ex Plauti Persa (IV, 3, 65) et Catone 'compluries', sed ut minus usitatum, annotant, tamen tam antiquorum scriptorum usum nihil ad Caesarem pertinere. Quod autem ipsum 'pluries' nonnulli loco Trebellii Pollionis in Gallienis c. 1 defendunt, ibi quin 'pluries' errore a Boxhornio editum sit, non dubito. In aliis exemplaribus, quae Elberlingius inspexit, et eo, quod Lugd. Bat. a. 1671 ad Salmasianum expressum est, haec leguntur: 'Gallieno igitur et Volusiano consulibus Macrianus et Ballista in unum coeunt, exercitus reliquias conuocant et, cum Romanum in oriente nutaret imperium, quem facerent imperatorem, requirunt Gallieno tam neglegenter se agente, ut eius ne mentio quidem apud exercitum fieret. Denique cum plureis eius rei causa conuenissent, placuit, ut Macrianum cum filiis suis imperatorem dicerent'. Accusatiuis ille 'plureis' tolerari potest: ob sequentia nominatiuis praeferendus uidetur. Sed apud Caesarem recte Iurinius in addend. p. 570 codicum scripturam defendit. Plures apertum est cohortes dici. In campestribus autem locis maior erat uis equitatus Caesariani, qui nouissimum agmen carpebat. Itaque huiusmodi locis plures cohortes, quam in nouissimo agmine esse consuerant, subsistebant, quo maiore praesidio equites ad reliquum exercitum interim progredientem peruenire eumque male habere prohiberent. Nihil aut igitur, quare Elberlingius 'equitesque' corrigere templatet.

C. 80, 4 haec in codd. scripta sunt: 'Qua re animaduersione Caesar relictis legionibus subsequitur, praesidio impedimentis paucas cohortes relinquit'. Relictas legiones Oudendorpius dici existimabat, quod eae dimissis equitibus in castris remansissent. Sed in hac orationis forma uerba illa aliter intellegi non possunt, nisi ut Caesar legiones reliquisse, ipse subsecutus esse dicatur. Quod contra est: cum ipsis enim legionibus profectus est, quia equites pabulandi causa dimissi statim aduersarios sequi non poterant.

et haec commemorat. Neque nam se multum humilitate
qua temporis opportunitate postulare, quibus rebus opes
re suae, sed eos exercitus, quos contra se multos iam
erint, uelle dimitti. Neque enim sex legiones alia de causa

Hispaniam septimamque ibi conscriptam, neque tot tan-
assis paratas, neque summissos duces rei militaris peritos'.
magnam classem, nedum plures magnas classes in Hispania
esse nusquam significatum est. Nam eae naues, quas M.
l, 18 faciendas curasse dicitur, non admodum multae fue-
enim Gadibus, complures Hispali instituerat. Contra de-
eius rei commemoratio, quae nullo modo omitti poterat,
um, quorum Afranium et Petreium h. l. c. 39 octoginta
V milia equitum, Varronem II, 18 triginta cohortes ha-
fertur. Itaque Caesarem scripsisse arbitror 'tot tantaque
rata', classes autem, ut permulta in hoc codicum genere,
to mutandi libidine positas esse.

is, quae in eadem oratione §. 9 leguntur: 'in se etiam aeta-
tationem nihil ualere, quod superioribus bellis probati ad
os exercitus euocentur', particula 'quod' sententiam per-
Neque enim inde, quod superioribus bellis probati ad obti-
exercitus euocabantur, effici poterat aetatis excusationem
ere, cum multi sine dubio essent superioribus bellis pro-
imen ea aetate, quae excusationem non admitteret. Scri-
erat 'quom'. Tum enim, cum eiusmodi homines euocentur,
s quidem excusationem admitti queritur Caesar. Ceterum

dite, patres conscripti, me quoque non esse offensionum audium, quamquam hic non negligentia, sed ad nim orationis augendam ita scripsit. Aliam rationem habent haec: Caes. b. Gall. VI, 43, 4 'neque plane etiam abire ex conspectu contenderent' et Pomp. ap. Cic. ad Att. VIII, 12 D, 1 'neque etiam, qui ex delectibus conscripti sunt a consulibus, conuenerunt'. Nam in his 'neque etiam' est 'neque dum'.

Initium libri secundi in optimis codd. sic scriptum est: 'Dum haec in Hispania geruntur, C. Trebonius legatus, qui ad oppugnationem Massiliae relictus erat, duabus ex partibus aggerem, mureas turresque ad oppidum agere instituit. Una erat proxima portui naualibusque, altera ad partem, qua est aditus ex Gallia atque Hispania, ad id mare, quod adigit ad ostium Rhodani'. Ita enim haec distinguenda sunt, ut uerbis 'ad partem, qua' cett., quo accuratius situs locorum declaratur, superaddantur altera 'ad id mare, quod' cett. Aditum ipsa res docet ad Massiliam dici. Inepte Oudendorpius aditum ad mare interpretatus est; eo enim ex Gallia atque Hispania longe a Massilia adiri poterat. Idem uerba 'ad partem' delenda existimabat, quod haec mente ita supplerentur: 'altera pars ad partem'. Atqui in eo, quod 'pars' non posita est, sed intellegitur, idonea excusatio est. Verum 'adigit' corruptum esse omnes consentiunt: eos enim, qui idem atque 'adigitur' significare interpretantur, omittere possumus. Hoc ipsum 'adigitur' pro Caesaris simplicitate elatius est. Quod autem Stephanus edidit 'attingit ad ostium Rhodani', id poetis relinquendum est. Recte Heinsius apud Ouid. art. am. II, 701 ex 'melioribus codd.' posuit 'ad Venerem quicumque uoles attingere seram, si modo duraris, praemia digna feres' ('at' enim ibi alienum est, cum exemplis positae res concludatur), isque ibi contulit Plaut. Merc. I, 1, 32 'quae nihil attingunt ad rem'. Apud script. rhet. ad Horem. IV, 43, 55 recte nunc ita oratio distinguitur: 'nunc breuiter, ad hanc rem quod satis est, attingemus'. Praeterea unus locus prolatus est Melae I, 4, 1 'qua ad fluuium attingit', ubi praepositionem in codice quodam a se uiso Oudendorpius omitti testatur. Apud Caesarem equidem scribere non dubitavi 'quod adiacet ad ostium Rhodani'. 'Adiacet' peruagato errore in 'adicit' et hoc in 'adigit' transit.

Nihil peruersius est iis, quae c. 5, 3 eduntur: 'Facile erat ex castris C. Trebonii atque omnibus superioribus locis prospicere in urbem, ut omnis inuentus, quae in oppido remanserat, omnesque

s custodiisque aut muro', deinde autem 'manus' in eo co-
siderari. Ex iis, quae Oudendorpius notauit, apparet uerba
s custodiis' in margine ascripta fuisse iisque adiectum prius
a 'ex muro', posterius ad illa 'quae in oppido remanserat'
re. Itaque haec sic constituenda arbitror: 'ut omnis iuuen-
te custodiis in oppido remanserat, omnesque superioris ae-
m liberis atque uxoribus aut supplicis ex muro ad caelum
tenderent, aut templa deorum immortalium adirent et ante
ra proiecti uictoriam ab diis exposcerent'. Peruagata sunt
iae remanere', 'relinqui', alia, cum ad custodiam agendam
m esse significatur: pluralis numeri exemplum non habeo.
men obstat, quo minus recte ponatur. Ex 'publicis' effeci
is' retinuique accusatiuum, quia et supplex aliquis manus
et supplices manus tendere dicitur. Hoc modo dixit Cicero
nt. 16, 38 'tendit ad nos uirgo Vestalis manus supplices
, quas pro uobis diis immortalibus tendere consueuit'. Ce-
ex enuntiatis 'aut' particula discretis prius ad iuuentutem
re, alterum ad senes cum liberis atque uxoribus apertum est.
6, 2 haec edebantur: 'diductisque nostris paulatim nau-
artificio gubernatorum mobilitati nauium locus dabatur, et,
do nostri facultatem nacti ferreis manibus iniectis nauem
trant, undique suis laborantibus succurrebant'. Verum mo-
nauium non artificio gubernatorum locus dabatur, sed di-
anibus Caesarianorum, qua re Massilienses spatium nanci-

ita eduntur: 'Duae primum trabes in solo aeque longae distantes inter se pedes IV collocantur, inque eis columellae pedum in altitudinem V defiguntur. Has inter se capreolis molli fastigio coniungunt, ubi tigna, quae musculi legendi causa ponant, collocantur. Eo super tigna bipedalia iniciunt eaque laminis clavisque religant. Ad extremum musculi tectum trabesque extremas quadratas regulas IV patentes digitos defigunt, qui lateres, qui super musculo struantur, contineant. Ita fastigato atque ordinatim structo, ut trabes erant in capreolis collocatae, lateribus lutoque muscolis, ut ab igni, qui ex muro iaceretur, tutus esset, contegitur' cett. Hic recte constituta arbitror uerba 'ad extremum musculi tectam trabesque extremas', quamvis in Par. sec. et Leid. pr. legatur 'tectis trabes', in Scal. 'tecti trabes'. Nam ad extremum musculi, cum id ab extremo tecto discernitur, non apparet, quemadmodum regulae sustinendorum laterum causa defigi potuerint. Item recte in his 'lateribus lutoque' musculus contectus dicitur, ut c. 9, 3 conlationem summam lateribus lutoque constratam legimus: in Leid. pr. Scal. compluribus deterioribus codd. Oudendorpii 'in lateribus luto' scriptum est, in Par. sec., si Beyerlius recte de extremo uocabulo tacuit, 'in lateribus lutoque'. Verum uerba 'qui super musculo struantur' (in Par. sec. et 'plurimis' codd. Oud. est 'musculos') non habent rectam orationis formam. Nam praepositio 'super', cum locus significatur, in pedestri oratione semper accusatiuum adiunctum habet. Alterum Caesaris locum, hor. comm. III, 39, 2, ubi item uitiose edebatur 'faucibusque portus nauem onerariam submersam obiecit et huic alteram coniunxit, super qua turrim effectam ad ipsum introitum portus opposuit', ex Par. sec. et 'mss. et edd uett.' Oudendorpii correxi, in quibus 'super quas' legitur. Hic non dubito, quin deletu uocabulo scribendum sit 'qui superstruantur'. Non rectiora sunt uerba 'ita fastigato atque ordinatim structo', cum et Caesar hoc genere dicendi abstinerit, et alterum certe participium 'fastigato' poni non potuerit nisi re, quae fastigata esset, significata. Itaque aut post 'structo' excidit 'tecto', quod Oudendorpio in mentem uenit, aut paulo post 'musculus' delendum est, et hic adiciendum 'musculo'. Cui rei id suffragari uidetur, quod et supra eandem uocem delendam docuimus, et infra in Par. sec. non 'musculus', sed 'musculis' suprascripta littera o legitur.

C. 11, 3 in his uerbis: 'Musculus ex turri latericia a nostris telis tormentisque defenditur, hostes ex muro ac turribus submo-

et tormentis depellebant: qua re iis turris defendendae facultas eripiebant, non muri, quem nemo impugnabat. Id omittere videmus, quod Clarkius muri defendendi facultatem non datam ita dici existimabat, ut iis, qui in muro essent, se defendendi facultas erepta intellexeretur. Ciacconius uocem 'muri' tollendam videt. Sed rectius Grutero omnia haec: 'non datur libera muri defendendi facultas' commenticia uidebantur. Nam cum hostes ex tectis ac turribus summos esse declaratum esset, haec, quae et hostibus sponte intellegebantur et multo languidiora sunt, nihil attulerunt ad adicere. Enimuero inepte libera facultas data negatur, quasi hosti in defendendo concedere cuiquam in mentem uenire posset.

C. 15 haec in codd. leguntur: 'Aggerem nouigeneris atque inuicem ex latericiis duobus muris senum pedum crassitudine: eorum murorum contignationem facere instituerunt aequali latitudine, atque ille congesticius ex materia fuerat agger'. Duo muri per se aggerem non efficiebant: postquam contignati coniuncti erant, tum demum nascebatur id, quod eo nomine appellari poterat. Itaque 'contignatione' scribendum est. Recte nam deinde Stephanus posuit 'altitudine': nam et tota aggeris consistebat in altitudine, et in congesticio aggere, ad cuius modum opus extructus dicitur, supra c. 1 extr. altitudo erat declarata.

C. 24 in. contra Romanam consuetudinem edunt 'Curio Martellam nauibus praemittit', homine solo praenomine appellato. Significatur autem quaestor Curionis, qui classi praeerat,

C. 29 totam est perturbatissimum et foede laceratum. Quae ibi narrantur, referuntur ad res paulo ante gestas duobusque superioribus capitibus expositas. Earum rerum haec summa est. Castris a Curione prope Vticam positis proxima nocte centuriones Marsi duo cum manipularibus suis XXII ad Attium Varum perflugerant eique nuntiauerant militum animos a Curione alienos esse. Traduxerat autem Curio eas legiones, quae Corfinii in deditionem uenerant. Itaque Varus productis copiis, cum Curio quoque aciem instruxisset, misit Sextum Quintilium Varum quaestorem una cum Curionis militibus Corfinii captum et dimissum, qui exercitum Curionis circumire et oratione habita ad defectionem sollicitare coepit. 'Hac habita oratione', inquit Caesar c. 38 extr., 'nullam in partem ab exercitu Curionis fit significatio: atque ita suas uterque copias reducit'. Iam c. 39 haec excipiunt: 'Atque in castris Curionis magnus omnium incessit timor. Nam is uariis hominum sermonibus celeriter augetur. Unusquisque enim opiniones fingebat et ad id, quod ab alio audierat, sui aliquid timoris addebat. Hoc ubi uno auctore ad plures permanauerat, atque alius alii tradiderat, plures auctores eius rei uidebantur'. Hic a plerisque intellectum est pro particula 'atque' ponendam esse aduersatiuam 'at'. Timor enim, qui in castris ortus est, praeter expectationem accidit, cum milites a Quintilio Varo fide non essent demoti. Neque deinde 'nam' particulam ferri posse Vossius uidit. Quod autem is coniecit 'magnus omnium incessit timor animis: is uariis' celt., et prauam habet uerborum collocationem, et 'animos' ponendam erat. Neque enim hor. comm. III, 74, 2 recte legitur 'exercitus quidem omni tantus incessit ex incommodo dolor': Caesar ablatiuum posuerat 'exercitu quidem omni', quem librarii datiuum interpretati sunt. Mihi 'nam' illud sequentibus uerbis uidetur superscriptum fuisse, ut 'nam unusquisque opiniones' celt. legi posset significaretur, quemadmodum in hoc codd. genere saepe uariata oratio est. Elberlingius magnas hic sibi ipse difficultates excitauit, quae cum praeter ea, quae reprehendimus, nullae sint, de eius ratione dicere nihil attinet. Verba, quae supra excipsi, integra sunt, quae excipiunt, compluribus partibus truncata. Eduntur autem ita: 'Ciuile bellum, genus hominum, quod liceret libere facere et sequi, quod uellet, legiones eae, quae paulo ante apud aduersarios fuerant, nam etiam Caesaris beneficium mutauerat consuetudo, qua offerrentur municipia etiam diueris partibus coniuncta: neque

C. 39, 5 recte Ciacconius et Hotomann
etiamnum sit, 'capti homines equitesque proci-
dum contenderunt 'equique'. Iis Oberlinus
IX, 19, ubi haec scripta sunt: 'ipse traieciss-
nis Macedonibus, non plus triginta milibus ho-
milibus equitum maxime Thessalorum'. Non di-
equites ab hominibus tamquam peditibus, id quod
fecisse credebant, sed ueteranos Macedones ab

Extrema huius libri ita in omnibus fere o-
sunt: 'Quarum cohortium milites postero die
conspicatus suam esse praedicans praedam mag-
interfici iussit, paucos electos in regnum remisit
fidem ab eo laedi quereretur neque resistere aud-
oppidum uectus prosequentibus compluribus se-
numero erat Ser. Sulpicius et Licinius Damasipp-
quae fieri uellet, Vticae constituit atque impera-
post paucis se in regnum cum omnibus copiis
distinguenda esse, ut uerba 'cum Varus — auderet
sequentibus adiungerentur, monuit Maduigi-
Sed infra inepte paucis diebus Iuba quaedam co-
aeque post paucis profectus esse dicitur, quasi
set aut potuisset tam anxie et paene putide t-
ultimis diebus nihil esse

legiones in Illyricum duxit, et insequente hieme Gabinius cum legionibus tironum, quae nuper erant conscriptae, eodem peruenit (Hirt. b. Alex. 42 et 43 in.). Verum hae legiones Gabinii ad nostram rationem non pertinent: cum enim tironum dicantur nuperque conscriptae, apertum est eas superioris anni exitu, quo Caesar Brundisium uenit, nondum constitutas fuisse. Itaque quattuor Antonii legionibus et duabus Cornificii a duodecim legionibus, quae Brundisium uenerant, deductis ipsum Caesarem cum sex legionibus profectum esse colligitur. Idem numerus alia ratione efficitur. Caesar enim, posteaquam Antonius cum quattuor legionibus ad eum peruenit, deducta Orico legione, quam ibi adueniens praesidii causa posuerat, tribusque cohortibus relictis (c. 39) L. Cassium Longinum cum una legione in Thessaliam, C. Calpurnium Sabinum cum cohortibus quinque in Aetoliam, Cn. Domitium Calpurnium cum duabus legionibus in Macedoniam misit (c. 34). Quindecim autem Cassii et Calpurnii cohortes postea Fulio Caleno in Achaiam ducendas dedit. De qua re c. 55 in. ita scriptum est: 'Aetolia, Acarnania, Amphilochois per Cassium Longinum et Calpurnium Sabinum, ut demonstrauius, receptis temptandam sibi Achaiam paulo longius progrediendum existimabat Caesar. Itaque eo Calenum misit eique Sabinum et Cassium cum cohortibus adiungit'. Nam 'eique' recte Glandorpius scribendum coniecit, cum ederetur 'et Q. Sabinum': is enim Gaius Sabinus dicebatur. Quae uerba ne quis ita interpretetur, ipsum Calenum praeterea secum aliquid cohortium adduxisse uideri, ex Plut. Caes. 43 constat non plures quam quindecim cohortes cum eo in Achaia fuisse. Quintum autem Tillium et Lucium Canuleium, quos Caesar c. 42, 3 rei frumentariae causa in Epirum missos scribit, nullas copias secum habuisse ipsa res indicio est, cum ea regio statim post Caesaris aduentum in eius potestatem uenisset (c. 12 extr.). Sed cum deinde a Dyrrhachio in Thessaliam discederet Caesar, Apolloniae IV cohortes, Lissi unam, Orici III, quas ibi fuisse supra dixi, praesidio reliquit (c. 58), duas autem legiones, quas cum Domitio in Thessaliam miserat, rursus sibi coniunxit (c. 80). Iam de copiis, quae apud Pharsalum cum Caesare fuerunt, c. 89, 2 haec leguntur: 'Cohortes in acie LXXX constitutas habebat, quae summa erat milium XXII, cohortes II castris praesidio reliquerat'. At illum numerum octoginta cohortium, licet eundem ponat Orosius VI, 15, a Caesare positum non esse facile euincam. Caesarem enim ex

merum legimus ap. Plut. Caes. 42, Pomp. 69, Appian. b. ciu. II, 70), minus XXX milia ponat. Itaque computatis LXXV cohortibus, quae ad Pharsalum in acie erant, duabus, quae in castris remanserant, octo, quae Apolloniae, Orici, Lissi in praesidiis erant, quindecim, quae in Achaia missae erant, centum cohortes siue legiones decem efficiantur. Ex quibus cum quattuor legiones Antonius adduxerit, ipsum Caesarem hac quoque ratione sex legiones traduxisse reperimus. Itaque c. 2, 2 Caesarem 'LX cohortes legionariorum militum' scripsisse statuendum est: neque inde 'XV milia legionariorum militum' orta esse non uerisimile uidetur, si primo pro 'LX' peruagato errore 'XL' et pro hoc 'XV' posita, ex nota autem, qua cohortes significabantur, effectum esse 'eō', quomodo in Par. sec. 'millo' notatur, idque 'milia' librarium interpretatum esse existimamus. Equites ibi quingenti commemorantur, Plutarchus et Appianus sexcentos cum ipso Caesare traiecissee consentiant. Huc si adicimus octingentos, quos Antonius adduxit (c. 29), secundum Caesaris locum mille et trecenti, secundum Graecos scriptores mille et quadringenti efficiuntur. Cum autem Caesar paucos equites cum Caluisio et ducentos cum Cassio dimisisset (c. 34), quorum copias cum Caleno in Achaia missas ad Caesarem non reuertisse docui, Domitio Caluino, cui quingentos attribuerat (c. 34), rursus sibi coniuncto c. 84 mille equites se habuisse ostendit. Atque eundem mille equitum numerum ponunt Plut. Caes. 42, Appian. b. ciu. II, 70, Oros. VI, 15. Sed antequam a Dyrrhachio discederet Caesar, a Pompeio fusus equites aliquot amiserat. Nam c. 71 in optimis codd. haec leguntur: 'Duobus his unius diei proeliis Caesaris desiderauit milites DCCCCLX et notos equites Romanos Fleginatem Tuticanum Gallum, senatoris filium, G. Fleginatem Placentia, A. Granium Puteolis, M. Sacrativirum Capua, tribunos militum et centuriones XXXII'. Hic recte Aldus correxit 'Caesar desiderauit': in deterioribus codd. ille genitiuus causae fuit, ut deinde 'desiderati sunt' et pro proximis accusatiuis nominatiui ponerentur; reliquaque in his codd. et edd. ante Aldum ex iis expressis uehementer corrupta sunt. Sed in illis, quae supra posuimus, primum apparet Fleginatem, quem Aldus sine causa Fleginatem appellare maluit, alteroutro loco male repetitum esse. Deinde Tuticanus Gallus, senatoris filius, non poterat equitibus Romanis adnumerari, sed quamquam ipse non erat senator, ordinis tamen erat senatorii; quamobrem horum comm. I, 28 in simili

Contra in Cilicia et duas ueteranas legiones fuisse et infrequentes, quae causa erat, cur ex duabus una efficeretur, ex Cic. ep. ad Att. V, 15, 1 constat, qui se 'duas legiones exiles' habere scribit. Recte igitur Ciacconius.

Eiusd. c. §. 4 uerba 'octingentos ex seruis suis pastorumque suorum coëgerat' corrupta esse recte omnes consentiunt. Nam etiam non omnes pastores serui erant, quod Oudendorpio uisum est, tamen eos facultates rei familiaris tam tenues habuisse apparet, ut ridicule ex eorum seruis Pompeius aequae atque ex suis equitibus conscripsisse dicatur. Sed corrigendi rationes adhuc initalae suae parum probabiles, quas, ne longus sim, non commemorabo. Neque enim mihi aliter uidetur scribi potuisse quam hoc modo: 'octingentos ex seruis pastoribusque suis suorumque coëgerat'. Similiter ap. Cic. ad Att. IX, 13, 7 aberratum est in haec: 'nos quae monstra cotidie intellegamus ex illo libello, qui in epistolam coniectus est', cum scribendum esset 'cotidie legamus, intelleges ex illo libello' cett.

C. 6 optimos codd. secutus ita constitui: 'Caesar, ut Brundisium uenit, contionatus apud milites — conclamantibus omnibus, imperaret, quod uellet, quodcumque imperauisset, se aequo animo esse facturos, II Non. Ian. naues soluit. Impositae, ut supra demonstratum est, legiones VI. Postridie terram attingit Germiniorum. Saxa inter et alia loca periculosa quietam nactus stationem et portus omnes timens, quod teneri ab aduersariis arbitrabantur, ad eum locum, qui appellabatur † Pharsalia, omnibus nauibus ad unam incolumibus milites exposuit'. Numerum legionum secundum ea, quae supra disputaui, correxi. Sed editur 'pridie Non. Ian. naues soluit impositis — legionibus VII'; in optimis codd. scriptum est 'II Non. Ian. naues soluunt impositae — legiones VII'. Et primum quidem diei significatio eadem ap. Cic. ep. ad Brut. I, 14 extr. in codice Mediceo, b. Afr. 79, 2 et Hisp. 39 extr. in Par. sec., b. Afr. 19, 7 'II d. Non. Ian.' in eodem legitur, quae a librariis, cum 'pridie' inuenissent, inuecta esse nequaquam probabile uidetur, et eadem in inscriptionibus inueniri docuit Marinius act. frat. Arual. p. 50. Deinde 'soluit' sane necessarium est, sed, quod hoc uerbum a librariis pro consuetudine proximis uerbis accommodatum est, ea, quae sequuntur, neque corrigenda neque uero eicienda esse, id quod Aldo Manutio uidebatur, euincere potest. Sequentia Victorius ita mutauit, ut scriberet 'terram attingit Cerauniorum'

qui proelio congregitur, quod inauditum est, tamen hoc Bibulo ne in mentem quidem venire poterat, cum ipse in classe esset neque terrestres copias haberet, Caesaris naues abessent isque in terra esset. Deinde quid erat, cur Bibulus subsidium expectaret, qui maximam classem haberet? Scribendum est 'ne quod subsidium expectanti Caesari in conspectum venire posset'. Similia iam ab aliis proposita sunt, sed parum recte conformata. Sed ea, quae supra posui, manca esse ipsa eod. scriptura demonstrat; quod indicium a criticis ita obscuratum est, ut 'excubabat' ponerent. Quo facto sane haec uerba plenae sunt, sed quae deinceps leguntur, nullam omnino cum his coniunctionem habent. Superiore enim huius commentarii parte de rebus a Caesare in urbe actis, de ipsius atque Pompeii copiis, de traiectu exercitus Caesaris, de Bibuli in remissas naues acerbitate deque studio eiusdem reliquas Caesaris copias prohibendi relatatum est. Iam c. 9 haec inferuntur: 'Discessu Liburnarum ex Illyrico M. Octavius cum iis, quas habebat, nauibus Salonas peruenit', sequiturque narratio de Salonarum oppugnatione ab Octavio temptata, qua omissa Octavium appropinquante hieme Dyrrhachium ad Pompeium se recepisse extremo c. 9 refertur. Tum inde a c. 10 Caesar rursus suas res gestas, quas c. 8 reliquerat, persequitur, Vibullium se ad Pompeium misisse narrat uerbisque c. 11, 3 'at ille expositis militibus eodem die Oricum proficiscitur' ad ea, quae initio c. 8 narrata erant, redit. Liburnas autem in Illyrico fuisse ibique quaedam a Pompeianis gesta esse nusquam antea relatatum est. Iam illam Salonarum oppugnationem, de qua Caesar c. 9 refert, statim, postquam C. Antonius a Pompeianis in Illyrico captus esset, ab Octavio institutam esse ex Cass. Dion. XLII, 11 apparet, nisi quod is errore iam tum Gabinium in Illyricum uenisse scribit et haec cum altera expeditione Octavii coniungit, quam post pugnam Pharsalicam factam narravit Hirt. b. Alex. 43 — 48. Gaium autem Antonium et P. Cornelium Dolabellam illum Corcyrae Nigrae captum, hunc Illyrico eiectum esse ab eodem Octavio et Scribonio Libone Dio XLI, 40 narravit. Atqui Libonem atque Octavium Caesar c. 5, 3 Liburnicae atque Achaicae classis praefuisse, et c. 15, 6 Libonem se cum Bibulo coniunxisse scribit, ut cum afuisse et redisse item a Caesare relatatum fuisse apertum sit. Itaque cum extrema c. 8 imperfectam habeant orationis formam, sequentia c. 9 cum superioribus non cohaereant, non potest dubitari, quin hoc

exciderit narratio rerum a Libone et Octauiio in Illyrico
rum, quas paulo antea commemorauit. Ita uerba initio c. 9
a 'discessu Liburnarum' apte referuntur ad discessum Libo-
Illas autem res in Illyrico gestas ab se narratas esse Caesar
, 5 significat, ubi se exercitum C. Antonii a T. Pulione pro-
demonstrasse scribit, eiusdemque rei c. 10, 5 meminit: 'mi-
deditione ad Corcyram'. Atque excidisse alicubi harum rerum
tionem interpretes uiderunt, sed minus recte in fine secundi
entarii hoc factum existimauerunt. Nam etsi haec eo tem-
gesta sunt, quo Caesar in Hispania erat, id quod ex Dionis-
t. et Appian. b. ciu. II, 47 apparet, tamen res a Pompeianis
ecia gestae et multo aptius huic loco reseruabantur, ut Cae-
uem statum rerum apud aduersarios aduentu suo offendisset,
istraret, et hic ipse locus excidisse quaedam indicio est, quae
sse non potuerunt. Neque nostrae sententiae repugnat, quod
c. 4 in recensu copiarum Pompeii haec leguntur: 'His Anto-
s milites admiscuerat'. Ibi enim omnes copiae recensendae
, quas Pompeius aduentu Caesaris habebat, neque uerendum
ne legentes iis uerbis perturbarentur, praesertim cum paulo
le his rebus edocerentur. Neque omnino tam anxie Caesar
isse uideri debet. Subiciam autem, quae res praeter eas, quas
commemorauit, ex his commentariis excidisse et quo loco po-
uisse uideantur. Primum quod nonnulli opinati sunt narra-
s seditionis militum apud Placentiam, quae sub reditum ex
nia Caesaris accidit, in his libris perisse, eam rem a Cae-
relatam esse uerisimile non est. Sed c. 88, 2 tertii huius
entarii cohortes Hispanas ab Afranio ad Pompeium tradu-
sse Caesar se docuisse scribit, de qua re nusquam relatum
quando Afranius ad Pompeium peruenerit, nescimus, sed post
tum in Graeciam Caesaris id accidisse inde certum est, quod
a enumeratione copiarum, quas Pompeius in aduentu Caesa-
buit, Hispanae illae cohortes non commemorantur. Itaque
er octauum quidem et nonum caput haec res narrata esse
: quae enim ibi relata fuerunt, ante Caesaris aduentum gesta
locui. Praeter hunc autem locum uno c. 50 extremo lacuna
sed ibi permulta exciderunt. Earum rerum extrema fuisse
nationem Dyrrhachii a Caesare temptatam et oppugnationem
ris castrorum discessu eius a Pompeio institutam (quae nar-
: apud Cass. Dion. XLI, 50) ex initio c. 51 perspicitur. Eo
ur, ed. Nipperd.

igitur loco etiam illa de aduentu Afranii cum cohortibus Hispanis perisse et eam rem, dum Caesar Pompeium ad Dyrrhachium abigebat, gestam esse statuendum est. In primo et secundo commentario uerba quaedam alia alio loco exciderunt, integrae rerum gestarum narrationes non perierunt.

C. 10, 6 in mandatis, quae Caesar Vibullio ad Pompeium perferenda dedit, haec leguntur: 'proinde sibi ac reipublicae parcerent: quantum in bello fortuna posset, iam ipsi incommodis suis satis essent documento'. Verum adhortatio illa: 'iam ipsi incommodis suis satis essent documento' ab his uerbis plane aliena est. Inepte enim Caesar Pompeium adhortaretur, ne documenta, quantum fortuna posset, aliorum hominum expectaret, quasi si Caesar et Pompeius bellum gerere persenerassent, ea re alii homines documento futuri fuissent, aut id actum esset, ut quisquam documento esset. Itaque ante 'quantum' particulam 'cum' inserui. Commonefacit enim Caesar Pompeium, si id adhuc incertum fuisset, quanta esset fortunae uis, iam eius rei ipsos satis esse documento.

Eiusd. c. §. 10 secundum codd. scripturam Caesar pollicetur: 'Haec quo facilius Pompeio probari possent, omnes suas terrestres urbiumque copias dimissurum'. Sed urbium copiae quamuis a terrestribus discerni possint, ut illis praesidia in urbibus posita, his reliquae copiae, quae in agris sunt, significantur, tamen hoc ita demum recte fit, cum idonea utriusque generis discernendi causa est, uelut c. 15, 6 'quorum alter oppidi muris, alter praesidiis terrestribus praeerat', quae uerba interpretes hic ascripserunt. Quamquam is locus non omni ex parte id, quod concessimus, probat. Nam cum Oricum, de quo ibi dicitur, maritimum oppidum esset, praesidia in eius muris disposita quodam modo maritima erant. In iis autem uerbis, quae initio posuimus, ut nulla causa erat terrestres copias in duo genera diducendi, ita maritimarum copiarum commemoratio desideratur. Itaque scribendum puto 'omnes suas terrestres nauiumque copias'. Error commutatione peruagata litterarum u et b ortus est.

Iam supra monui inde a c. 10 Caesarem ad suas res, quas c. 8 reliquerat, reuerti. Ibi igitur se Vibullium bis, Corfinii et in Hispania, captum et dimissum pro suis in eum beneficiis idoneum iudicasse scribit, cui mandata ad Pompeium perferenda daret, eaque mandata deinceps exponit. Quibus statim initio c. 11 haec subiunguntur, ut quidem in codd. scripta sunt: 'Bibulus his expositis Cor-

eius aduentu cognito profectus inde redeuntibus Caesaris nauibus occurrerat easque incenderat et omnia littora a Salonis ad Oricum occupauerat, quae c. 8 referuntur, et deinde eum ad Oricum fuimus ex uerbis c. 15 apparet 'Bibulus, ut supra demonstratum est, erat cum classe ad Oricum'. Verba, quae paulo post leguntur, 'antequam de mandatis agi inciperet' rectam formam non habent. Nam res aliqua agi coepisse et incepisse recte dicitur, etsi Caesar hoc quoque genere abstinuit, ut p. 19 monui, re uero, quae agitur, non significata Latini constanter dixerunt 'agi coeptum est' et 'incipitur'. Neque enim apud Corn. Nep. Epam. 10, 3 tutum est, quod editur 'postquam apud Cadmiam cum Lacodaemoniis pugnari coepit'. Nam in optimo codice Danielino pluribusque mediocribus legitur 'pugnare coepit', in Guelpherbytano, qui Danielino bonitate proximus est, 'pugnatum est coepit': 'pugnari' in hoc et Sangalensi a secunda demum manu positum est. Itaque ibi scribendum est 'pugna coepit'; apud Caesarem 'agi inciperetur'. Deinde ex codd. scriptura 'atque eidem' recte nescio a quo effectum est 'atque ideo'. Sed uerba 'omnibus copiis' eo loco, quo in codd. ponuntur, cum ferri non posse intellectum esset, male ad extrema translata sunt in hunc modum: 'ut adesse Caesarem omnibus copiis nuntiaret'. Nam Vibullium, qui cum Caesare traiecisset, latere non poterat non omnes copias, sed dimidiam tantum partem traductam esse. Itaque Heldius uerba 'omnibus copiis' commenticia iudicauit. De qua re eo minus dubitare licet, quod ea ideo tam peruerse collocata esse apparet, quia in margine erant ascripta. Extrema uerba 'ut adesse Caesarem nuntiaret' pinguiter adiciuntur, cum id Vibullium spectauisse supra iam declaratum sit. Non sine causa igitur Grutero haec quoque spuria uidebantur. Cum tamen uerba 'omnibus copiis' his ascripta esse certum sit, eam suspicionem non admiserim. Potius cum in Par. sec. et Leid. pr. scriptum sit 'et adesse' cett., correxi 'et adesse Caesarem nuntiauit'.

Magnae turbae leuibus de causis excitatae sunt initio c. 13. Ea uerba sic edebantur: 'At Pompeius cognitis iis rebus, quae erant Orici atque Apolloniae gestae, Dyrrhachio timens diurnis eo nocturnisque itineribus contendit. Simulac Caesar appropinquare dicebatur, tantus terror incidit eius exercitui, quod properans noctem diei coniunxerat neque iter intermiserat, ut paene omnes in Epiro finitimisque regionibus signa relinquerent, complures arma proicerent ac fugae simile iter uideretur'. Hic mirum Heldio

modum tuto legati uenire et, quae uellent, exponere possent, cartumque ei rei tempus constituitur'. Hic recte in codice Noruicensi scriptum est 'locutus est'. Sequentia autem ab his uerbis separanda sunt. Nam neque uerbum substantiuum in tali oratione omisit Caesar, neque tam turpiter in breui oratione institutae formae oblitus est, quod scriptori belli Africani accidisse uidimus. Deinde uerba 'atque una etiam' cett. corrupta esse apertum est. In Par. sec. Haun. pr. Leid. pr. aliisque Oudendorpii haec ita scripta sunt: 'atque una uis utrumque'. Vnde admodum scite ab Elberlingio haec effecta sunt: 'atque una uisurum, quemadmodum tuto legati uenire et, quae uellent, exponere possent'. Sed 'una' in hac oratione ferri non posse ipse Elberlingius intellexit. Reliquis igitur retentis, quae is inuenit, 'atqueund' hoc est 'atque eundem' ponendum putauit.

C. 22 recte Vossius scribendum dixit 'Interim Milo dimissis circum municipia litteris ea, quae faceret, iussu atque imperio facere Pompeii, quae mandata ad se per Vibullium delata essent' cett. Nam et codices, in quibus 'Bibullium' legitur, illud magis quam 'Bibulum' commendant, et I, 34 in., postquam ibi codices optimos secuti uerba 'in Hispaniam' sustulimus, Vibullium Massiliam adisse demonstratur, in qua urbe Milo exul degebat.

C. 25 Caesar de cunctatione suorum scribit, qui, quamuis hiems praecipitauisset, tamen nondum secundum commeatum a Brundisio traicere ausi erant. Ibi §. 2 haec in codd. leguntur: 'quantoque eius amplius processerat temporis, tanto erant alacriores ad custodias, qui classibus praeceperant, maioremque fiduciam prohibendi habebant; et crebris Pompeii litteris castigabantur, quoniam primo uenientem Caesarem non prohibuissent, ut reliquos eius exercitus impedirent: duriusque cotidie tempus ad transportandum lenioribus uentis expectabant'. Extrema uerba ita conformata sunt, ut necessario ad praefectos classis Pompeianae referenda sint: uerba autem 'ad transportandum lenioribus uentis' de Caesarianis tantum a Brundisio transmittere cupientibus dici potuerunt. Nam Heldius mirabiliter haec ita interpretatus est, quo leniores uenti futuri essent, eo difficilius a Caesarianis transmissum iri Pompeianos sperasse. Quasi, ut alia omittam, durius tempus aliud dici posset, quam hibernum tempestatibusque infestum. Neque, cum hiems praecipitauisset, leniores, sed uehementiores uenti consequebantur. Sed etiamsi forma orationis ad Caesarianos haec

referrī pateretur, sententia tamen inepta esset, quae alia inesse non potest, nisi haec: expectabant cotidie durius tempus, quo lenioribus uentis transmitterent. Nam quae Oudendorpius sibi inuenisse uisus est, Caesarianos, dum leniores uentos expectarent, durius cotidie accepisse tempus, eorum nihil uideo. Sententiam requiri apertum est huiuscemodi: tempus cotidie durius spem lenioribus uentis tramittendi ademisse. Itaque sic scripsi: 'duriusque cotidie tempus ad transportandum lenioribus uentis non spectabat'. Particula negatiua separata est a copulatiua ad uim illius augendam. Cf. b. Gall. III, 29, 2 'uti opus necessario intermitteretur, et continuatione imbrium diutius sub pellibus milites contineri non possent', b. ciu. I, 81, 2 'et eo die tabernacula statui passus non est', Corn. Nep. Them. 3, 1 'longiusque barbaros progredi non paterentur'.

Quae c. 26 de Antonii et Caleni profectio leguntur, partim ex codd. scriptura bene constituit Elberlingius, de parte minus recte disputauit. Ea autem uerba ita scribenda sunt: 'nacti austrum naues soluunt atque altero die Apolloniam [Dyrrhachium] praeteruehuntur. Qui cum essent ex continenti uisi Coponius, qui Dyrrhachii classi Rhodiae praeerat, naues ex portu educit, et, cum iam nostris remissione uento appropinquasset, idem auster increbruit nostrisque praesidio fuit. Neque uero ille ob eam causam conatu desistebat, sed labore et perseuerantia nautarum et uim tempestatis superari posse sperabat, praeteruectosque Dyrrhachium magna ui uenti nihilo secius sequebatur'. 'Apolloniam Dyrrhachium' scriptum est in Par. sec. Leid. pr. Scal. Haun. pr. compluribusque deteriorum. In quibus uerbis cum neque asyndeton ferri, neque hic iam Dyrrhachium praeteruehi Caesariani dici possint, quos postea demum, cum eos Coponius leniore uento paene assecutus esset, id oppidum uento rursus increbrescente praeteruectos esse declaretur, his de causis Elberlingius recte statuit Dyrrhachium interpolatum esse ex uerbis c. 30, 1 'praeteruectas Apolloniam Dyrrhachiumque naues uiderant'. Sed quod deinde scribendum existimauit 'et cum iam nostri — appropinquassent', mihi id, quod Vascosanus posuit ipseque supra scripsi, retinendum uidetur, licet in omnibus codd. legatur 'appropinquassent', et 'nostris' in Cuiac. tantum duobusque deterioribus. Quod autem Oudendorpius 'nostris' et 'appropinquassent' edidit et hoc ad 'naues' retulit, ea orationis forma nimis impedita est. Caesariani uero non

recte Coponio appropinquare dicuntur, quos neque sponte id fecisse probabile est, cum summum periculum afferret, neque ulla res, ut facerent, cogebat. Ante omnia, ut recte de his uerbis iudicetur, sciendum est Coponium longas naues habuisse, Antonium longe maximam partem onerarias. De illo quod dixi, et ipsa res et Appianus b. ciu. II, 59 demonstrat. Antonium perpaucas longas habuisse inde perspicitur, quod Caesar, qui iisdem nauibus traiecerat, h. l. c. 7 duodecim tantum longas secum fuisse scribit et in iis constratas non plures quam quattuor. Itaque Coponii naues omnibus rebus instructae et habiles erant ad remigandum, Antonianarum omnis uis in uelis consistebat, eaque *μεγάλα ἱστία* Appianus in his commemorat. Iam appropinquantibus Dyrrhachium Caesarianis cum Coponius ad eos contendisset, leniore uento fiebat, ut Caesariani tardius procederent, et Coponius eos paene consequeretur; sed cum uentus rursus increbruisset, prius eum praeuertebant, quam ad eos perueniret, et durante eodem uento post se relinquebant. Coponius autem nihilo minus 'labore et perseuerantia nautarum uim tempestatis superari posse sperabat' hoc est, remigando se celerius iturum, quam Antoniani uenti magnitudinis ferebantur. Ita haec intellegenda esse et Appiani narratio ostendit et Caesaris uerba, quae statim sequuntur, 'Nostri usi fortunae beneficio tamen impetum classis timebant, si forte uentus remisisset'.

C. 35, 1 in codd. ita scriptum est: 'Ex his Caluiscus primo aduentu summa omnium Aetolorum receptus uoluntate praesidiis aduersariorum Calydona et Naupacto relictis omni Aetolia potitus est'. Itaque 'a praesidiis' scripsi. 'Reiectis' enim, quod pro 'relictis' editur, in uno Par. tert. scriptum est, idque alienissimum exemplis Oudendorpius defendit. Si 'reiectionis' in omnibus codd. legeretur, assentiendum esset Ciacconio, qui 'deiectis' conieiebat. Paulo post in his uerbis: 'Hegesaretus, ueteris homo potentiae, Pompeianis rebus studebat: Petreius, summae nobilitatis adolescens, suis ac suorum opibus Caesarem enixe iuuabat', nomen Petreium non conuenire homini Thessalo intellectum est. Apud Cic. Phil. XIII, 16, 33 Antonius in litteris ad senatum missis haec queritur: 'securi percussos Paetum et Menedemum, ciuitate donatos et hospites Caesaris, laudastis'. In codd. ibi scriptum est 'Petrum'. Eum eundem hominem esse atque hunc Petreium coniunctio cum Menedemo docet, quem principem Macedoniae liberae in suis partibus fuisse Caesar extremo superiore ca-

pile demonstrat. Petri tamen nomen in homine ipsius Graeciae ante Christiana tempora reperiri non uidetur. Itaque optime M. Hauptius Petraeum illum hominem dictum fuisse coniecit, quod nomen et ad Petreium et ad Petrum proxime accedit legiturque ap. Polyb. IV, 24 et V, 17.

C. 36, 1 haec leguntur: 'Eodemque tempore Domitius in Macedoniam uenit, et, cum ad eum frequentes ciuitatum legationes conuenire coepissent, nuntiatum est adesse Scipionem cum legionibus magna et opinione et fama omnium: nam plerumque in nouitate fama antecedit'. Haec extrema sententia inepte adicitur. Nam famam in noua re praecurrere, res adeo nota est, ut id putide moneatur. Ex iis autem, quae deinceps de Scipione narrantur, perspicitur eum famae non respondisse. Itaque scribendum uidetur 'nam plerumque in nouitate fama rem excedit'. Quo minus enim totam sententiam spuriam existimem, nouitas impedit, quo uocabulo ita magistrum usum fuisse non arbitror.

Sequuntur haec: 'Hic nullo in loco Macedoniae moratus magno impetu tetendit ad Domitium et, cum ab eo milia passuum XX afuisset, subito se ad Cassium Longinum in Thessaliam conuertit. Hoc adeo celeriter fecit, ut simul adesse et uenire nuntiaretur'. Verum extrema superioribus uerbis non respondent. Neque enim aduentus solum, sed uel maxime discessus celeritas declaranda erat. Edidi igitur, quod me scriptum esse a Caesare M. Hauptius monuit, 'abisse et uenire'. Inuersus rerum ordo ipsam celeritatem significat.

C. 37, 2 sic scripsi: 'Sed cum esset inter bina castra campas circiter milium passuum VI, Domitius castris Scipionis aciem suam subiecit, ille a uallo non discedere perseuerauit. Ac tamen aegre retentis Domitiani militibus est factum, ne proelio contenderetur'. Nam 'attamen', quod in codd. legitur, contrariam sententiam inferret, quasi, cum Scipio in loco munitissimo constitisset, Domitius iniquo, id expectari debuisset, ut Domitiani proelium committerent. Eadem causa est uerborum c. 87, 5, ubi Labienus, postquam Caesaris exercitum maximam partem nouis militibus constare asseuerauit, non poterat adicere 'Attamen, quod fuit roboris duobus proeliis Dyrrhachinis interiit': recte ibi in Par. sec. et Leid. pr. scriptum est 'ac tamen'. Accurate de hoc uitio satis frequenti disputauit Maduigius ad Cic. de fin. p. 289 et 429.

C. 38 narratur Domitium, ut Scipionem ad pugnam eliceret,

se angustiis rei frumentariae adductum discedere simulauisse neque longe progressum omnem exercitum in insidiis collocasse. Intae quae excipiunt, ita eduntur: 'Scipio ad sequendum paratus equitatum magnamque partem leuis armaturae ad explorandum iter Demitii et cognoscendum praemisit. Qui cum essent progressi primaeque turmae insidias intrauissent, ex fremitu equorum illata suspicione ad suos se recipere coeperunt, quique hos sequebantur, celerem eorum receptum conspicati restiterunt. Nostri cognitis insidiis, ne frustra reliquos expectarent, duas nacti hostium turmas exceperunt'. Verum uerba illa 'leuis armaturae' in nullo codice, de quo quidem constet, leguntur: in Louaniensi pro iis positum est 'exercitus'. Neque in iis, quae sequuntur, aliae copiae praeter equites commemorantur. Itaque 'equitum magnam partem' scriptum fuit, et peruagato errore factum est, ut ex 'equitum' efficeretur 'equitatum'. Deinde ad coniungendam orationem sequentibus uerbis copula adiecta est. Quod autem infra editur 'duas nacti hostium turmas', illud 'hostium' in omnibus codd. superioribus uerbis 'cognitis insidiis' interpositum est. Falso igitur ibi magister declarauerat, cuius insidiae cognitae dicerentur, recteque Vascosanus et alii hostes eiecerant.

Cn. Pompeius filius, cum ad Oricum cum classe uenisset, et nauem in introitu portus positam expugnauit et eodem tempore ex altera parte nauibus mole quadam traiectis in portum peruenit. Verba c. 40, 4, quibus posterior res declaratur, in tribus optimis totidemque deterioribus codd. ita scripta sunt: 'eodemque tempore ex altera parte molem tenuit naturalem obiectam, quae paene insulam oppidum effecerat, IV biremes subiectis scutulibus impulsas uectibus in interiorem partem traduxit'. Situm horum locorum recte declarauit Ciacconius. Ex Caesaris enim uerbis perspicitur peninsulam a continente procucurrisse, ita ut caput eius, in quo oppidum Oricum positum erat, continenti rursus appropinquaret, et obiectu peninsulae portus angusto introitu efficeretur. Prima pars peninsulae, qua continenti cohaerebat, moles a Caesare appellatur. Confirmantur haec Plinii hist. nat. II, 89, 204 'Epidaurus et Oricum insulae esse desierunt', quae uerba Ciacconius ascripsit. Is uero, cum inepte ederetur, ut etiamnum fit, 'quae paene insulam contra oppidum effecerat', coniectura id ipsum inuenit, quod ex optimis codd. supra posui, nisi quod recte praeterea 'efficiebat' legendum dixit: plusquamperfectum enim positum est ab

to, qui 'paene' non ad 'insulam', sed ad uerbum pertinere arbitrat^{ur}. Superiora uerba corrupta esse idem Ciacconius uidit, nihil tamen, quod probabile uideri possit, effecit. Quod uerba 'IV biremes in interiorem partem traduxit' sine copula adiunguntur, indicio est haec cum superioribus uerbis unam effecisse enuntiationem. Neque uero, si quis poneret 'et quattuor biremes — in interiorem partem traduxit', quod Clarkio uisum est, superiora recta essent. Nam cum moles diceretur obiecta, non poterat iis uerbis superaddi adiectiuum 'naturalis', sed 'moles naturaliter obiecta' diceunda erat. Itaque ita scriptum fuisse arbitror: 'eodemque tempore ex altera parte mole tenui naturaliter obiecta — quattuor biremes — in interiorem partem traduxit'. Ex his ea, quae nunc leguntur, ita orta sunt, ut primum exitus uocabulorum 'tenui naturaliter' permutarentur, quod item b. Gall. VI, 21, 5 factum est in optimo Bong. pr., ut 'feminam notitiae' scriberetur, cum deberet 'feminae notitiam'. Deinde cum pro 'tenuit' i. e. 'tenuiter' scriptum esset 'tenuit' idque uerbum uideretur, accusatiui 'molem naturalem obiectam' effecti sunt. Quos accusatiuos ideo non retinui, quia adiecto loco, in quem aliquid traductum esset, Latinis durum uisum est duplicem accusatiuum ponere, sed aut ea forma usi sunt, quam posui (eandem autem habent haec Liuii XXXV, 48 'equitum innumerabilem uim traici Hellesponto in Europam'), aut altera, quae est apud Caes. b. Gall. I, 35, 3 'ne quam multitudinem hominum amplius trans Rhenum in Galliam traderet'. Denique 'scutula', quibus naues traductae dicuntur, qualia fuissent, nemo probabiliter explicauit. Hoc quoque emendauit Ciacconius suculas a Caesare positas esse docens. Suculae enim erant in machinis torcularibus ligna rotunda, quae uectibus uersabantur, quod apparet ex Vitruu. I, 1, 8. X, 2, 2 multisque aliis eius libri locis. Idem mendum, quod hic apud Caesarem uidimus, apud Catonem quoque de re rust. 68 recte criticis tollendum uisum est.

Eiusd. c. 40, 5 haec in codd. leguntur: 'Hoc confecto negotio D. Laelium ab Asiatica classe abductum reliquit, qui commeatus Bullide atque Amantia importari in oppidum prohibebat'. Sed si Laelius iam commeatus Oricum importari prohibuisset, non intellegitur, cur eum Pompeius ab Asiatica classe abductum Orici reliquisse dicatur. Apertum est eum relictum esse, ut tum demum commeatus importari prohiberet. Itaque 'prohibeat' scribendum erat. Coniunctiuum praesentis temporis Caesar etiam h. l. c. 20 extr. per-

fecto subiecit: 'legem promulgavit, ut sexenni die sine usuris creditae pecuniae solvantur'. 'Sexenni' enim 'die' recte Manutius coniecit, cum in codd. legeretur 'sexies seni dies'. Nam quae ibi ab aliis excogitata sunt, nullam habent verisimilitudinem.

C. 44, 4 ita in codd. scriptum est: 'Atque ut nostri perpetuas munitiones uidebant perductas ex castellis in proxima castella, ne quo loco erumperent Pompeiani et nostros post tergum adorirentur, timebant, ita illi interiore spatio perpetuas munitiones efficiebant, ne quem locum uenire possent'. Hic primū iudicasse apertum est, quod adiectum sit, causa in primis, qui perpetuas munitiones perductas esse scriptum est, et in omnibus locis emendando proxime ad id quod 'iungebant' coniciens: ceratque ipsos a tergo circumferendum 'timebant' delendum, quod referatur, et, cur editur quidem supra 'nostri', sed 'qui' in nullo codice scribantur. In hoc inepto uerbo igitur accessit idem Faërus nondum reperta est. Muencherus in ephemer. scholast. a. 1828 p. 562 haec ita conformauit: 'atque ut nostris perpetuas munitiones uidebant perductas —, ita illi — efficiebant'. Sed, ne quid de duritie compositionis dicam, Caesaris munitiones nequaquam erant perfectae. Contendebant enim Caesariani etiam tum munitionibus cum Pompeianis, illi, ut Pompeium quam angustissime concluderent, hi, ut Caesarianos quam maxime extenderent, id quod superioribus et inferioribus uerbis declaratur. Itaque 'a nostris perducī uidebant' scribendum fuisset.

C. 48 in. ita editur: 'Est etiam genus radicis inuentum ab iis, qui fuerant cum Valerio, quod appellatur chara', quae a quo posita sint, nescio: in codd. scriptum est 'qui fuerant ualeribus'. Nihil igitur attinet demonstrare, quantopere illa 'cum Valerio' et ipsa inepta sint et a Vossio inepte sint explicata. In codicum scriptura Gruterus oppidi nomen latere arbitrabatur, eique Oudendorpius assentitur. Sed neque est in his regionibus urbs similis nominis, neque in oppido radices inuentas esse credibile est; et eos milites hanc radicem reperisse apparet, qui Pompeium munitionibus obsidebant. Mihi scribendum uidetur 'qui fuerant in uallibus'. Valles in his locis commemorantur 49, 4: neque improbabile eam huius radicis fuisse naturam, ut maxime locis demissis nasceretur.

C. 49, 4 dubitatum est de his uerbis: 'ut erant loca mon-

lucosa et ad specus angustiae uallium', neque forma orationis neque sententia satis intellecta. Valles adeo angustae fuisse dicuntur, ut specubus similes essent, superimpendentibus rupibus et fere coniectis. Praepostere specus interpretantur canales et hic et b. Alex. 6, 1 et 5, 1, ubi quod aquaeductus subterranei specus appellantur, non discedi a proprio significato apparet. 'Ad' praepositio in comparando eodem modo atque apud Caesarem posita est a Cic. pro Vareno (fragm. p. 443 Orell.) 'L. ille Septimius diceret (etenim est ad L. Crassi eloquentiam grauis et uehemens et inabilis, Erucius hic noster Antoniaster est)...' Ita enim haec distinguenda sunt. Deinde ab Liu. XXII, 22 'homini non ad cetera Punica ingenia callido'; M. Aurel. ad Front. II, 9 (p. 54 ed. Rom.) 'iam conticinium atque matutinum atque diluculum usque ad solis ortum gelidum, ad Algidum maxime'.

Eiusd. c. §. 6 haec eduntur: 'At Caesaris exercitus optima ualitudine summaque aquae copia utebatur, tum commeatus omni genere praeter frumentum abundabat: quibus cotidie melius succedere tempus maioremque spem maturitate frumentorum proponi uidebant'. Relatium 'quibus' Heldius neutro genere dictum ad res secundas antea commemoratas referri interpretatur. Sed aestimatum tempus (id enim instare inferiora demonstrant) neque maiorem salubritatem affererat neque aquae copiam. Neque omnino haec commoda augeri Caesariani cupiebant, quibus plenissimis fruebantur, sed frumenti inopiam leuari. 'Succedere' uero sine consequi sine feliciter euenire interpretamur, ferri nequit. Prius enim plane ineptum est, altera ratione neque tempus succedere potest, sed res tantum, quam humano labore efficere licet, neque ulli quicquam nisi homini agenti. Ei ipsam actionem substituit Linius, cum incepto, spei, fraudi, facinori aliquid succedere diceret XXIV, 19. XXXIII, 5. XXXVIII, 25. XLIV, 11: antiquiores se ab hoc genere abstinerunt. Sed ne scriptum est quidem in codd. 'succedere', sed 'subterere' aut 'subterrere'. Inde quemadmodum haec emendanda sint, nescio. Nam Oudendorpius et Vossius, quorum alter 'succurrere', alter 'subuenire' scriptum fuisse coniecit, uitium, quod in pronomine inesse reprehendimus, non sustulerunt.

C. 50, 1 haec de Pompeianis referuntur: 'Illi cum animaduertissent ex ignibus nocte cohortes nostras ad munitiones excubare, silentio aggressi uniuersas intra multitudinem tela conicie-

bant et se confestim ad suos recipiebant'. Verum ita in quinque tantum deterioribus codd. scriptum est, in reliquis 'aduersi uniuersas'. Prius hac de causa pro 'adgressi' positum uidetur ('adgressi' autem certa coniectura scriptum arbitror, cum nullum uideatur alterum uerbum huic loco aptum reperiri posse), sed, ut dicere institueram, ex 'adgressi' factum est 'aduersi', quia sequenti uoci suprascriptum erat 'uersi', ut 'uniuersi' legendum esse significaretur. Et 'aggressi uniuersi intra multitudinem sagittas coniciebant' necessario requiri quia non tam id agebatur, ut Pompeiani uniuersas mu rederentur, quam ut omnes milites uno tempore sa ent, ne Caesariani prioribus telis admoniti ab insequerent et celerius se expedirent, quam Pompeiani se rece

C. 54 peruerse ita Pompeius noctu magnis additis munitionibus reliquis diebus extruxit et in altitudinem pedum XV effectis operibus unam partem castrorum obtexit et quinque intermissis diebus alteram noctem subnubilam nactus extructis omnibus castrorum portis et ad impediendum obiectis tertia inita uigilia silentio exercitum eduxit' cett. Nam neque extrui castrorum portae recte dicuntur, neque omnes portae: sed, ut sententia nasceretur, fores omnibus portis impositas esse dicendum erat. In optimis codd. legitur 'obstructis', nam 'obstruxit' Par. sec. idem significat. Id recepi et post 'omnibus' adieci 'rebus', quod facile excidebat. Ita omnes res (nos dicimus alles mögliche) castrorum portis obstructae et ad impediendum obiectae dicuntur. Nam si quis ascito illo 'obstructis' portas interpretari uellet fores easque obiectas dici existimaret, hae praepostere prius obstructae, deinde ipsae obiectae dicerentur: et erat maius impedimentum in iis, quae obstruebantur, quam in foribus.

C. 63, 6 in codd., de quibus constat, haec leguntur: 'Nam ut ad mare nostrae cohortes nonae legionis excubuerant, accessere subito prima luce Pompeiani exercitus aduentus extitit: simul nauibus circumuecti milites in exteriorem uallum tela coniciebant, fossaeque aggere complebantur, et legionarii interioris munitionis defensores scalis admotis tormentis cuiusque generis telisque terrebant'. Quod enim inde ab Oudendorpio post 'simul' adicitur 'ex' praepositio, eam errore primum in Oudendorpii exemplar irrepsisse monuit Elberl. obss. p. 75. Sed in superioribus uerbis, de quibus dicere constitui, inter uerba 'exercitus' et 'aduentus' uulgo inserun-

tur haec: 'nouisque eorum'. Quae siue in uno et altero deteriorum codd. siue in impresso libro primum posita sunt, certum est de coniectura ad supplendam orationem adiecta esse. Neque tamen eo additamento quicquam ad ea uerba emendanda profectum est. Nullo enim modo hic plures exercitus Pompeiani commemorari potuerunt. Nam cum cohortes Pompeianae numero sexaginta (62, 2) in aduersas Caesaris munitiones impetum facerent, et simul milites leuis armaturae sagittariiue nauibus circumuecti a tergo impugnarent, hae duae exercitus partes, quae ne coniunctae quidem Pompeii exercitum efficiebant (is enim uouem legionum erat eo tempore, uid. c. 4), peruerse singulae Pompeiani exercitus appellarentur. Iam in codd. scriptura, quam supra posui, recta sunt haec uerba: 'accessere subito prima luce Pompeiani', reliqua 'exercitus aduentus extilit' neque ulla ratione cum illis cohaerent et, quo minus corrupta uideantur, ipsorum uerborum integritas repugnat. Atqui ea uerba eandem sententiam referunt, quam superiora habent. Non dubitandum est igitur, quin hic duplicem deprehendamus scripturam, et genuinam et commentum a magistro suprascriptum. Cum enim Caesar scripsisset 'accessere subito prima luce Pompeiani', magistro pro his ponendum uisum est 'subito prima luce Pompeiani exercitus aduentus extilit': casus autem, quod neque ipse uerbum 'accessere' deleuit, neque consilium eius a librariis perspectum est, antiquam scripturam seruauit. Idem euenit hui. l. c. 9, 6, ubi in codd. haec leguntur: 'cum iis, quos nuper maximi liberauerant': 'maxime', quod editur, neque ad 'nuper' neque ad 'liberauerant' relatum aptum est. 'Maximi' siue potius 'maxumi' ortum est ex 'manumis', quas syllabas uerbo 'liberauerant' suprascripserat magister, ut 'manumiserant' legendum esse significaret. Item c. 13, 5 in his uerbis: 'Caesar praeeoccupato itinere ad Dyrrhachium finem properandi facit' in codd. scriptum est 'praefecto occupato' uel 'perfecto' uel 'profecto', quorum medium poni uolebat magister. Nam cum praepositiones 'per' et 'prae' eodem compendio notarentur, duas tantum postremas syllabas supranotauerat. Quod autem 'perfecto itinere' eo loco poni non poterat, ineptiae a nostro homine non abhorrent.

C. 65, 4 haec in codd. leguntur: 'Neque multo post Caesar significatione per castella fumo facta, ut erat superioris temporis consuetudo, deductis quibusdam cohortibus ex praesidiis eodem uenit. Qui cognito detrimento cum animaduertisset Pompeium

extra munitiones egressum, castra secundum mare, ut libere pabulari posset nec minus aditum nauibus haberet, commutata ratione belli, quoniam propositum non tenuerat, iuxta Pompeium munire iussit'. Hic primum uerbis 'castra secundum mare', etiamsi per se suppleto 'animaduertisset' recte dicerentur, tamen adiciendum erat 'eius', ut Pompeii castra dici intellexeretur. Sed ut hoc toleretur, in extremis certe uerbis 'iuxta Pompeium munire iussit' desideratur castrorum commemoratio. Nam neque solo muniendi uerbo castrorum munitio indicatur, neque ex superioribus illis 'castra secundum mare' primum uocabulum hic intellegere licet, cum quia nimis multa sunt interiecta, tum quod ibi alius castra atque hic significantur. Haec incommoda ita nonnulli declinare sibi uisi sunt, ut uerba 'castra secundum mare iuxta Pompeium munire iussit' coniungerent omniaque et haec et interposita de Caesare dici opinarentur. Verum ea ratione primum tam contorta efficitur oratio, qualem nemo in scribendo mediocriter uersatus instituisse. Nam uerba 'commutata ratione belli, quoniam propositum non tenuerat' necessario subiungenda erant illis 'Pompeium extra munitiones egressum', et quia cum his sententia coniuncta sunt, et ne reliqua turbarent atque discinderent. Deinde, quod illam rationem plane euertit, uerba 'ut libere pabulari posset nec minus aditum nauibus haberet' uni conueniunt Pompeio. Is enim munitionibus a Caesare circumdatus summa pabuli inopia erat affectus eaque ipsa de causa erumpendi consilium ceperat (58, 4): Caesar incluso Pompeio neque pabulatione prohiberi poterat et, si eam facultatem relinere uoluisset, non iuxta Pompeium castra ponere, sed quam longissime discedere debebat, ne Pompeii equitatu longe superiore impediretur. Neque naues Caesaris ullae aderant (paucas enim, quas Orici et Lissi habuerat, a Cn. Pompeio filio incensas esse c. 40 relatum est), et de Italicis com meatibus dudum desperauerat (42, 3). Itaque transpositis potius uerbis 'castra secundum mare' haec ita constituenda censui: 'Qui cognito detrimento cum animaduertisset Pompeium extra munitiones egressum, ut libere pabulari posset nec minus aditum nauibus haberet, commutata ratione belli, quoniam propositum non tenuerat, castra secundum mare iuxta Pompeium munire iussit'.

C. 66, 2 ante Oudendorpium sic edebatur: 'Superioribus diebus nona Caesaris legio, cum se obiecisset Pompeianis copiis atque opere, ut demonstrauius, circummuniret, castra eo loco posuit';

et ita in optimis codd. legi indicio est, quod 'opere' ex Par. sec. annotatur. Sed in his uerbis desiderata est commemoratio eorum, qui opere a noua legione circummuniti essent. Cui rei Oudendorpius ita succurrit, ut ex quattuor deterioribus codd. ederet 'opera'. Verum num opera circummuniri ea dicere liceat, quae in circuitu muniuntur, uehementer dubito. 'Opere' uero 'circummuniret' rectissimum est: nam ex superioribus uerbis accusatiuus 'Pompeianas copias' asciscendus est. Eodem modo oratio instituta est b. Gall. VII, 81, 3 'dat tuba signum suis Vercingetorix atque ex oppido educit'.

C. 67, 1 in his uerbis: 'Eo signo legionis illato speculatores Caesari renuntiarunt. Hoc idem uisum ex superioribus quibusdam castellis confirmauerant' necessario scribendum erat 'confirmauerant'. Confirmationem enim nuntium sequi tenemus, ni fallor. Item 'rem nuntiarunt' a Caesare scriptum esse certum est mihi: nam 'renuntiarunt', etsi non falsum, tamen durissimum est. Excipiunt haec: 'Is locus aberat a nouis Pompeii castris circiter passus quingentos. Hanc legionem sperans Caesar se opprimere posse et cupiens eius diei detrimentum sarcire, reliquit in opere cohortes duas, quae speciem munitionis praeberent, ipse diuerso itinere, quam potuit occultissime, reliquas cohortes numero XXXIII, in quibus erat legio nona multis amissis centurionibus deminutoque militum numero, ad legionem Pompeii castraque minora duplici acie duxit'. Verum, cum Caesar castra iuxta Pompeium muniret (c. 65 extr.), incredibile est eum duas cohortes eam speciem praebituras existimasse, ut Pompeius re uera castra muniri arbitraretur. Deinde quod deinceps Caesar reliquas cohortes ad legionem Pompeii opprimendam se duxisse scribit, omnes copias, quae praeter has cohortes aderant, in castris relictas esse demonstrat. Atqui longe plures XXXV cohortibus tum affuisse uel ex c. 75 uidemus. Nam cum Caesar statim post rem male gestam, quae deinceps refertur, in Thessaliam proficisceretur, unam legionem impedimentis praesidio praemisit, duas in castris retinuit, reliquas eodem itinere, quo impedimenta, misit et paulo post ipse secutus est. Itaque minimum quinque legiones affuerunt. Demonstraui autem supra p. 153 sqq. Caesarem omnino in Graecia decem legiones habuisse. Ex eo numero hoc tempore afuerunt duae legiones cum Domitio Caluino in Macedonia, quindecim cohortes cum Fusio Caleno in Achaia; tres cohortes Orici erant in praesidio

(39, 1), itemque Lissi praesidium erat (40, 6). Hic unam cohortem fuisse certo inde conicere licet, quod, cum Caesar in Thessaliam discederet, ibi una cohors relicta dicitur c. 78, 5. Orici enim quoque tres cohortes, quas ibi fuisse uidimus, ibid. relictas scribit neque poterat, cum Dyrrhachio Apolloniam et inde per Epirum et Athamaniam in Thessaliam proficisceretur, quam ad oppidum Gomphos ingressus est (75, 1. 78, 1. 5. 79, 2. 7. 80, 1), hoc itinere Lissum adire. Nam quod Caesarem per Epirum et Athamaniam profectum dixi, cum 78, 5 in codd. legatur 'per Epirum et Acarnaniam iter facere coepit', recte Drumannum hist. Rom. III, 501 posterius nomen emendasse ipse locorum situs docet. Praeterea ne Apolloniam quidem sine praesidio fuisse credibile est. Quam rem si quis ideo negare uellet, quod Caesar 78, 1 sibi a Dyrrhachio discedenti necesse fuisse scribit ad praesidium urbis relinquendum adire Apolloniam et §. 5 eiusd. c. se praesidio Apolloniae cohortes quattuor, Orici tres, Lissi unam reliquisse, Orici et Lissi id praesidium iam fuisse uidimus, neque quicquam est, cur is, qui ex aliqua regione discedit, minus recte eos, qui in ea regione sunt, quam eos, quos ibi ponit, relinquere dicatur. Quamobrem Caesar Apolloniam ideo adisse existimandus est, ut praesidiis, quae collocauerat, mandata de tuendis oppidis daret, et uel maxime probabile uidetur Apolloniae quoque quattuor cohortes iam tum in praesidio fuisse, cum Caesar Dyrrhachii Pompeium consideret. Summa igitur copiarum, quae hoc tempore aberant, cum cohortes quadraginta tres fuerint, cohortes quinquaginta septem apud Caesarem adfuerunt. Itaque eo loco, quem supra posui, plures quam triginta quinque cohortes a Caesare commemoratas esse certum est. Vtrum autem earum tantum cohortium numerus, quae in castris relictae sunt, corruptus sit, an alter quoque trium et triginta, quae cum Caesare profectae dicuntur, diiudicari nequit.

Res, quae c. 67 et sqq. narrantur, hoc modo gestae sunt. Castra minora, quo legio Pompeii ducta erat, ad quam opprimendam Caesar proficiscebatur, duplicem habebant munitionem alteram alteri inclusam, ita ut interior castelli obtineret locum. Ab angulo autem castrorum sinistro munitio erat ad flumen perducta passuum circiter CCCC (c. 66). Itaque cum Caesar duplici acie ad castra accessisset, hoc est acie in duo cornua diuisa, sinistro cornu, ubi erat ipse, legionem Pompeianam celeriter ex uallo de-

turbavit et, cum se illa in interius castellum recepisset, eo quoque irrupit (c. 67). Sed dextrum Caesaris cornu ad munitionem illam ad flumen pertinentem peruenit eamque, cum partem ualli castrorum existimaret, sequi coepit, ut per portam intraret; deinde animaduerso errore prorutis munitionibus defendente nullo transcendit, equitatusque Caesaris eas cohortes secutus est (c. 68). Verum interim re nuntiata Pompeius quinque legiones subsidio suis adduxit. Nam c. 69, 1, cum in optimis codd. legatur 'V legione ab opere deducta subsidio suis duxit', non 'V legionem — deductam', ut editur, sed 'V legiones — deductas' scribendum esse certum est. Caesar enim, cum amplius tres legiones eduxisset (c. 67, 3), c. 72, 2 paucitatem militum suorum commemorat; id quod inepte faceret, si duabus Pompeianis legionibus resistendum fuisset. Deinde Orosius VI, 15 Pompeium omnibus copiis oppressae legioni succurrisse scribit. Eae autem omnes copiae, cum Pompeius cum sex legionibus erupisset (c. 62, 2) et unam legionem in uetera castra remisisset (c. 66, 1), ipsae quinque legiones erant. Itaque Pompeio cum legionibus appropinquante, cum eodem tempore equitatus eius ad Caesaris equites accederet, legio Pompeiana in castris a Caesare oppressa et iam ad decumanam portam reiecta, ultro in Caesarianos impetum fecit, eaque consecuta sunt, de quibus ipsum Caesarem audiamus c. 69, 2. 'Equitatus', inquit, 'Caesaris, quod angusto itinere per aggeres ascendebat, receptui suo timens initium fugae faciebat. Dextrum cornu, quod erat a sinistro seclusum, terrore equitum animaduerso, ne intra munitionem opprimeretur, ea parte, quam proruerat, sese recipiebat, ac plerique ex his, ne in angustias inciderent, ex X pedum munitione se in fossas praecipitabant' cett. Ita enim haec emendanda erant. Editur primum 'ex parte, qua proruebat': quibus uerbis quid est ineptius, ibi milites Caesaris se recepisse dici, ubi proruerint? Neque uero ex parte, quam proruerat, cornu se recipiebat, sed ex circuitu munitionis se recipiens ea parte munitionum, quam proruerat (c. 68, 3), iter faciebat. Atque 'ea parte' iam Dausius correxit. Non rectius deinceps editur 'X pedum munitionis se in fossas praecipitabant'. Hi enim milites ea parte ualli, quae proruta erat, ab aliis occupata ex integra munitione desiliebant. Quod si quis opinatur eum, qui se in fossas X pedum munitionis praecipitare dicatur, sponte intellegi ex munitione eius altitudinis desilire, neque hoc uerum est, cum sublata munitione fossae relinqui possint, nequequisquam satis qui-

dem sanus ita scribet, ut talem rem per ambages eloquatur. Haec igitur dextro cornu gerebantur, de sinistro, ubi ipse Caesar erat, §. 4 haec in edd. leguntur: 'Sinistro cornu milites, cum ex uallo Pompeium adesse et suos fugere cernerent, ueriti, ne angustiis intercluderentur, cum extra et intus hostem haberent, eodem, quo uenerant, receptui sibi consulebant, omniaque erant tumultus, timoris, fugae plena, adeo ut, cum Caesar signa fugientium manu prehenderet et consistere inberet. alii dimissis equis eundem cursum conficerent, alii ex metu dimitterent, neque quisquam receptui ferri non posse aperiosuit. Quamquam accurate uenerant, itinere sibi consulebant, generali uocabulo speciale ut, huic accommodata sunt. e fig. II §. 1 'magnus ancillalabatur', cum haec significaret: 'magna multitudo comitatus appellabatur'. Perperam is locus corruptus uisus est. Ex eodem enim genere haec sunt: Cic. Phil. VIII, 1, 3 'maiores nostri tumultum Gallicum, praeterea nullum nominabant' et de off. III, 10, 44 'nam si omnia facienda sint, quae amici uelint, non amicitiae tales, sed coniurationes putandae sint', Caes. b. Gall. VI, 40, 6 'neque eam quam profuisse aliis uim celeritatemque uiderant imitari potuerunt', Sen. de benef. II, 1, 2 'nam cum in beneficio iucundissima sit tribuentis uoluntas' cett. et epist. I, 3, 5 'nam illa tumultu gaudens non est industria, sed exagitatae mentis concursatio, et haec non est quies', Tac. ann. XIV, 15 'nec ulla moribus olim corruptis plus libidinum circumdedit quam illa colluies'. Sed grauius corrupta sunt inferiora uerba 'alii dimissis equis eundem cursum conficerent'. Primum enim qui fugientibus in mentem uenire poterat, ut equos dimitterent? Deinde ea, quae hic narrantur in sinistro cornu gerebantur, equitatus autem, ut supra dixi, omnis in dextro cornu erat (c. 68 extr.), idque a sinistro erat seclusum (69, 3). Apparet igitur nullos hic equos commemorari potuisse: nam ex legionariis, qui soli cum Caesare erant, nemo profecto equo uehebatur. Quod si quis haec postea coniuncto in fuga utroque cornu gesta existimare uellet, primum ita rebus in sinistro cornu gestis coniunguntur ut de hoc tantum intellegi possint; deinde equitum tam exiguum erat momentum, ut Caesar perterritis legionariis et fugientibus de illis retinendis ne cogitare quidem posset. Et tamen uerba 'equis

dimissis nullam recipiunt corruptelae suspicionem. Itaque haec magistro tribuenda sunt, qui dimissos equos non sine schemate interpolauit, cum alios signa dimisisse legisset. Ceterum in codd., de quibus constat, scriptum est 'confugerent', non 'conficerent'. Iade effecti 'alii eundem cursum coniungerent'. Quae excipiunt, sic edebantur: 'His tantis malis haec subsidia succurrebant, quo minus omnis deleteretur exercitus, quod Pompeius insidias timens (credo, quod haec praeter spem acciderant eius, qui paulo ante ex castris fugientes suos conspexerat) munitionibus appropinquare aliquamdiu non audebat, equitesque eius angustiis portisque a Caesaris militibus occupatis ad insequendum tardabantur. Ita paruae res magnum in utramque partem momentum habuerunt. Munitiones enim a castris ad flumen perductae expugnatis iam castris Pompeii propriam expeditamque Caesaris uictoriam interpellauerunt, eadem res celeritate insequentium tardata nostris salutem attulit'. Hic extrema uerba demonstrant angustias portasque a Caesarianis occupatas, quibus equites Pompeii ad insequendum tardati dicuntur, in munitionibus a castris ad flumen pertinentibus positas fuisse. Atque in eum locum equitatum Pompeii impetum fecisse ex c. 69, scimus. At has munitiones nullam omnino portam habuisse eamque causam fuisse, cur a dextro Caesaris cornu prouerentur, itemque hac parte proruta id cornu se recepissee easque angustias fugientium multitudine occupatas fuisse supra c. 68 et 69 demonstratum est. Inde perspicuum est portas hic non magis commemorari potuisse quam paulo ante equos. In tribus optimis quattuorque deterioribus codd. ea uerba ita scripta sunt: 'angustis portis atque his a Caesaris militibus occupatis'. Itaque haec ita sunt constituenda: 'equitesque eius angustiis atque his a Caesaris militibus occupatis ad insequendum tardabantur'. In eo codice, quo magister usus est, 'angustis' erat scriptum, ut in antiquis libris solet. Id cum ei homini adiectiuum uideretur, uocabulum deesse opinatus portas adiecit, quarum angustias in eiusmodi casu saepe fugientibus impedimento fuisse legerat. Poterit alicui in mentem uenire 'angustiis prorutis' effingendum esse. Verum angustiae neque per se recte prorui dicuntur et efficiebantur demum eo loco, quo uallum prorutum erat.

C. 73, 5 recte sic editur: 'Sed siue ipsorum perturbatio siue error aliquis siue etiam fortuna partem iam praesentemque uictoriam interpellauisset, dandam omnibus operam, ut acceptum in-

nus discedit, quod post 'egerunt' adicitur 'Cassius'. Quae in Leid. pr. et Scal. scripta sunt, deletio uerbo 'egerunt' optime habent. Id illatum est a magistro, qui se in paulo longiore enuntiatione non expediret et haec ad Caesarianos referenda existimaret. Ii uero plane nihil pari atque antea ratione egerunt. Nam Messanae, quae res paulo ante relata est, ne temptarunt quidem naues defendere, et uix oppidum retentum est, hic, ut deinceps refertur, non solum naues seruatae sunt, sed etiam Cassius cum detrimento repulsus. Contra Cassius eodem modo atque Messanae secundum nactus uentum naues ad incendia instructas immisit. Sed numerum quadraginta nauium onerariarum, quas Cassius ad incendium praeparatas immisisse dicitur, multis partibus uero maiorem esse et ex ipsa re apparet et ex eo, quod dicam. Nam Caesarianae classis dimidiam partem Vibone, dimidiam Messanae fuisse initio b. c. declaratum est. Messanae autem omnes naues incensae sunt, quae fuerunt numero XXXV. Itaque quadraginta nauibus immisis Cassius sibi ipse par detrimentum atque Caesari intulisset. Animaduerti arbitror, cum Messanae XXXV naues Caesaris fuerint, uel maxime probabile esse alteram dimidiam classis partem, quae erat Vibone, quadraginta nauium fuisse. Itaque hic non magis quam §. 2 numerum nauium a Cassio ad incendium immissarum declaratum putaui, sed uerba 'circiter quadraginta' post superiora 'applicatisque nostris ad terram nauibus' collocaui, ut hic item atque §. 2 numerus nauium Caesarianarum significaretur. In uerbis, quae paulo ante in codd. leguntur, 'sed opportunissime nuntiis allatis oppidum fuit defensum' Maduigius opusc. alt. p. 222 demonstrauit 'fuit' ferri non posse. Ipse delendum iudicauit: mihi, quia deinde aliud subiectum infertur, propabilius uisum est 'oppidum st defensum' a Caesare scriptum fuisse, ex qua scriptura aliis locis illud 'fuit' natum esse idem Maduigius docuit.

C. 105, 5 inter prodigia, quae uictoriam Caesaris portenderant, hoc refertur: 'Item Trallibus in templo Victoriae, ubi Caesaris statuam consecrauerant, palma per eos dies in tecto inter coagmenta lapidum ex pauimento extitisse ostendebatur'. Verum uerba illa 'in tecto' refragantur consentienti testimonio Val. Max. I, 6, 12 et Plut. Caes. 47, qui palmam sub statua Caesaris enatam esse referunt. Itaque non possunt haec eo defendi, quod etiam tecta pauisse antiquos scimus, id quod de Alexandrinis Hirt. b. Alex. 1, 3 refert. Potius Hirtii uerba 'tectaque sunt rudere aut

pauimentis' ansam dederunt magistro, ut hic 'in lecto' adiceret. Nam qui corrigere ea uerba uoluerunt, ex iis unus Oudendorpius effecit, quod speciem aliquam habeat, 'integra'. Verum integra palma non est palma iustae magnitudinis, qualem hanc fuisse Valerius scribit, sed nulla ex parte truncata, quae res inepte commemoraretur.

C. 108, 3 in codd., ut uidetur, omnibus praeter Leid. pr. haec scripta sunt: 'In testamento Ptolemaei patris heredes erant scripti ex duobus filiis maior et ex duabus ea, quae aetate antecederat', atque haec grammaticis recta uisa sunt, quia datiuo filiis et filios et filias significare liceret. Verum id ita fieri posse, ut hic factum est, ut ex superiore filiorum commemoratione deinde datiuo 'duabus' cogitatione 'filiabus' adiciatur, neque credibile est neque ullo exemplo comprobatur. Itaque recte in Leid. pr. 'duabus filiabus' scriptum est. Nam etsi hunc unum codicem scripturam codicis archetypi seruasse non est probabile, praesertim qui apud Hirt. quoque b. Alex. 33, 2 pro 'duabus filiis' scriptum habet 'duabus filiabus', tamen in eo coniectura uerum positum arbitror. Nam si quis 'filiabus' non adicere, sed pro 'duabus' ponere uelit, id hoc loco, ubi accuratissima oratio requiritur, admittendum non uidetur.

C. 112, 3 haec edebantur: 'In hac sunt insula domicilia Aegyptiorum et uicis oppidi magnitudine, quaeque ubique naues imprudentia aut tempestate paulum suo cursu decesserint, has more praedonum diripere consuerunt'. Sed Pharitas omnes naues, quae ubique cursu decesserint, diripere non potuisse apertum est. In Par. sec. scriptum est 'quaeque ubique naues', in Leid. pr. 'quicumque naues', in Leid. sec. 'quamquam ibique naues', in Vrs. et Pet. 'quaeque ubi naues', in Bong. et Voss. 'ubique' omissum est: de reliquis codd. tacetur. Ego sic edidi: 'quaeque ibi cumque naues — paulum suo cursu decesserunt'. Nam 'decesserunt' pro soloeco coniunctiuo recte est in 'quattuor codd.' Oud. et Par. sec. Paulo post (§. 5) posui 'Hoc tum ueritus Caesar hostibus in pugna occupatis militibus expositis Pharumprehendit'. Nam quod editur 'hostibus in pugna occupatis militibusque expositis', hoc modo res diuersissimae coniunguntur.

Apud Hirt. b. Alex. c. 1, 2 haec in codd. scripta sunt: 'Interim munitiones cotidie operibus augentur, atque omnes oppidi partes, quae minus esse firmae uidentur, testudinibus ac musculis aptantur, ex aedificiis autem per foramina in proxima aedificia

aptantur, eorum neutrum aptum est, prius ne codicum quæstigia premit. Scribendum erat 'temptantur'.

C. 7 Oudendorpius retinuit hanc scripturam: 'Quo facto duone sublata tantus incessit timor, ut ad extremum casum per omnes deducti uiderentur, atque alii morari Caesarem dicerent, naues conscendere iuberet, alii multo grauiorem extimescecasum, quod neque celari Alexandrinis possent in apparanda, cum tam paruo spatio distarent ab ipsis, neque illis imminenti atque insequentibus ullus in naues receptus daretur'. Sed ipse Oudendorpius probabat hæc, quæ in omnibus codd. leguntur: 'alii grauius extimescerent casum', et casum eum dici interpretur, quod aqua ab Alexandrinis erat corrupta. Verum tum dictum erat 'illum casum', et ne hoc quidem ad sententiam aptum

Neque enim casum illum timebant Caesariani, quippe qui metuebant, sed ne effugere non possent. Fugiendum autem omnibus erat, sed alteri fuga se salutem parere sperabant, alteri saltem fugere non posse intellegebant eoque maiore timore cruciabantur. Itaque de M. Hauptii sententia retento illo 'grauius' omnium codicum 'casum' deleui utpote a magistro ascriptum, qui casum desiderabat et superiora memoria tenebat 'ut ad extremum casum periculi omnes deducti uiderentur'. Deinde pro soloecismo 'Alexandrinis' ex Par. sec. Scal. Voss. posui 'Alexandrinorum'. Neque uero hoc loco ex codicibus emendato dubitandum quin uno, qui præter hunc eodem uitio laborat, Corn. Nep.

C. 13, 5 haec in codd. leguntur: 'Caesar Rhodias naues IX habebat (nam decem missis una in cursu littore Aegyptio defece- rat), Ponticas VIII, Lycias V, ex Asia XII'. Verum uerba 'in cursu' et 'littore Aegyptio' inter se contraria sunt: cursus enim in littore Aegyptio erat confectus. Praeterea necessario 'in littore Aegyptio' ponendum erat. Itaque 'littore' a magistro adiectum iudicavi, cui cursus Aegyptius insolentius dici uideretur. Ceterum ne haec iis repugnare uideantur, quae Caesar b. ciu. III, 106, 1 tradit, se nauibus longis in mare et Asiaticis paucis Alexandria peruenisse, Hirtius in commentarii scribit: 'bello Alexandrino conflato Caesarem etque ex Syria Ciliciaque omnes naves illas post aduentum Caesaris remissas esse'.

C. 16, 1 cum in codd. haec legantur: 'Minime autem par erat proelii, stris enim pulsus neque terra neque mari effugium datur, omniaque uictoribus erant futura in incerto' cett., sponte apparet pro illo 'pulsis' non 'prorsus' ponendum, sed id spurium iudicandum fuisse. Nam 'uictis' et positione et propter inferius 'uictoribus' tutum est.

Eiusd. c. §. 6 retinenda erat uulgata scriptura haece: 'Itaque hoc animo est decertatum, ut neque maritimis nauticisque sollertia atque ars praesidium ferret, neque numero nauium praestantibus multitudo prodesset, neque flexi ad uirtutem e tanta multitudine uiri uirtuti nostrorum possent adaequari'; nisi quod, cum in Par. sec. et Scal. 'adaequarent' legatur, ex Voss. et Leid. sec. 'adaequare' recepi. Verum, de qua re dicere uolebam, 'flexi' proxime accedit ad 'flecti' ('flecti' scriptum fuisse puta), quod in optimis et omnibus fere codd. legitur. Dauisius scribendum putabat 'electi', motus, ni fallor, uerbis 'e tanta multitudine'. Sed ea aequae recta sunt, cum 'flexi' ponuntur. Dicendum enim erat eos homines, siue flexos siue electos, ad uirtutem, multos fuisse. Vtrum igitur posueris, cum ii homines ex magna multitudine prodisse dicantur, ipsos quoque multos fuisse sponte intellegitur. Flexi autem ad uirtutem rectissime dicuntur, qui omissa arte et sollertia, qua nihil proficiebant, ad manus et corporis uires uertebantur. Kreyssigius uni deterrimo codici, Par. tert., in quo est 'frecti', tantum trahi ut 'erecti' efficeret.

Initium c. 17 ita editur: 'Hoc ne sibi saepius accidere posset, omni ratione Caesar contendendum existimauit, ut insulam

molemque ad insulam pertinentem in suam redigeret potestatem. Perfectis enim magna ex parte munitionibus in oppido et illam et urbem uno tempore temptari posse confidebat'. Haec uerba aliter intellegi non possunt, nisi ut Caesar eodem tempore et insulam Pharum et ipsam Alexandriam oppugnare uoluisset dicatur. Nam nicus, quem in insula fuisse Caesar b. ciu. III, 112, 3 demonstrauit, non poterat urbs appellari. At Alexandriam Caesarem non eodem tempore oppugnare uoluisset ex insequenti narratione certum est. Solam enim insulam aggressus est et cepit; per molem ab insula ad urbem pertinentem (quae moles *ἑπταστάδιον* dicebatur) postero demum die progressus est et alterum pontem ex duobus Alexandriae propiorem occupauit (c. 19, 2). Iam in Par. sec. scriptum est 'in oppido et illam urbem'; in Leid. pr. Scal. Cuiac. 'in oppido et illa in urbem'; in Pet. Vrs. Voss. 'in oppido et illam in urbe'. Itaque Hirtium ita scripsisse existimaui: 'Perfectis enim magna ex parte munitionibus in oppido etiam illa urbem uno tempore temptari posse confidebat'. Hoc enim Caesaris consilium erat, ut, cum perfectis munitionibus, quas in ipsa urbe instituerat, ibi omnibus copiis non indigeret, capta insula et heptastadio, quo insula cum urbe coniungebatur, uno tempore et ex suis munitionibus, quae perfectae erant, et illa parte ab heptastadio Alexandriam oppugnaret. Urbs et oppidum Alexandria paruo spatio interiecto etiam c. 1, 4 et 5 appellatur. Oudendorpius, cum coniceret 'et illam et turrem', non meminerat turrem, quae ad orientalem insulae partem sita ipsa quoque Pharus dicebatur, statim moto bello a Caesare esse occupatam, quod narrauit b. ciu. III, 112.

Eiusd. c. §. 3 haec excipiebant: 'Quo capto consilio cohortes X et leuis armaturae electos, quos idoneos ex equitibus Gallis arbitrabatur, in nauigia minora scaphasque imponit, inde alteram insulae partem destinendae manus causa constrictis nauibus aggreditur praemiis magnis propositis, qui primus insulam cepisset'. Hic primum recte Lipsius scribendum iudicauit 'quosque idoneos' cett. Nam etsi equites quoque leuis armaturae erant, tamen dicendum erat 'et equitum leuis armaturae electos', et incredibile est Caesarem peditibus eius generis usum non esse, qui multo facilius et imponi in scaphas et inde pugnare possent. Deinde ineptum est uocabulum 'inde': nam neque ex eodem loco ea fiebant, quae subiecta sunt, neque posteriore tempore. Scriptum est ita in duobus deterioribus codd., in aliis deterioribus legitur 'inque', in Par.

uero sec. et Leid. pr. 'in'. Hinc apparet librarium orationem conformandam putasse: 'imponit in alteram insulae partem'. Ique praepositionem 'in' deleui.

Quae sequuntur, ita a superioribus edita sunt: 'Ac primo petum nostrorum pariter sustinuerunt: uno enim tempore et tectis aedificiorum propugnabant et littora armati defendebant, propter asperitatem loci non facilis nostris aditus dabatur, et phis nauibusque longis quinque mobiliter et scienter angustias tuebantur. Seu cognitis uadisque pertemptant atque hos sunt alii subsecuti aequo institerant, impetum eiecerunt. His pulsis custodia portus relictas applicauerunt seque ex nauibus ad aedificia applicauerunt. Quis est, qui ad littora et uicinia applicauerunt, eos intellegendos eiecerunt, eos quinque mobiliter et scienter angustias loci tutati esse dicuntur. Itaque male in quibusdam prioribus codd. scriptum est 'hi pulsus'. Sed qui ita posuit, perspicue extremis uerbis subiectum addendum fuisse. In duobus deterioribus codd., Reg. et Noru., legitur 'custodia portus relictas ad littora et uicinia applicauerunt': idque Oudendorpius in quoque plerisque codd. legi ait, si excerptis sit fides habenda. ipsum uero neque in Leid. pr. neque in primis edd. 'naues' innuisse affirmat. Nunc in reliquis optimis legi mea collatio Par. sec. cet. Sed licet, cum naues applicauisse dicuntur, prima uerba resint, tamen tum reliqua adici non poterant 'seque ex nauibus ad aedificia eiecerunt' nullo certo subiecto significato. Re haec a Iurinio ita emendata sunt: 'His pulsas custodias portus cti naues ad littora et uicinia applicauerunt seque ex nauibus ad aedificia eiecerunt'.

Initio c. 21 haec legebantur: 'Caesar, quoad potuit contendendo suos ad pontem ac munitiones contendere, eodem in periculo uersatus est, postquam uniuersos cedere animaduertit, in nauigium se recepit'. Sed uerba 'quoad potuit — contendere' modo recte habent. Siue enim Caesarem cohortando suos, qui potuisset, ut ad pontem contenderent, in eodem periculo uersasse dici statuimus, siue quoad potuisset ipse ad pontem contendere, utrumque ineptum est, cum ei neque cohortandi neque pontem contendendi facultas umquam eriperetur. Deinde

contendere' falsum est: Caesariani enim, cum pontem contra Alexandrinos praeuallarent (19, 4. 20, 5), in ipso ponte erant. Scribendum erat, ut coniecit Iurinius in addend. p. 571, 'Caesar, sed potuit cohortando suos ad pontem ac munitiones continere, sedem in periculo uersatus est'.

C. 22 duobus locis quaedam excidisse notandum erat in hunc modum: 'Hoc detrimento milites nostri tantum afuerunt, ut peribantur, ut incensi atque incitati magnas accessiones fecerint operibus hostium expugnandis, in proeliis cotidianis, quandoque fors obtulerat, procurentibus et erumpentibus Alexandrinis manum . . . comprehendi multum operibus . . . et ardentibus studiis militum, nec diuulgata Caesaris hortatio subsequi leuatum aut laborem aut pugnandi poterat cupiditatem, ut magis terrendi et continendi a periculosissimis essent dimicationibus, iam incitandi ad pugnaudum'. Quae post uerba 'erumpentibus Alexandrinis' leguntur, superioribus non cohaerere intellectum est, et lacuna ante 'manum' significata. Sed non magis haec: 'manum comprehendi multum operibus' in ulla forma coniungi poterunt. 'Manum' autem superioribus adiungere licet, ut inde excidisse statuamus 'conserentes' uel simile quid. Verba 'comprehendi multum operibus' reliquiae sunt huiusmodi sententiae, Caesarem comprehendi multum operibus noluisse, id est, cum milites Alexandrinos assidue premerent et repellerent, necessario conuequebatur. Proxima 'et ardentibus studiis militum' extrema fuerunt deperditi enuntiati: nam neque cum superioribus cohaerent, et a sequentibus uerbis 'nec diuulgata' nouum enuntiatum incipit, quod superiori illi coniunctum fuit.

C. 25, 2 haec legebantur: 'Itaque expeditis nauigiis locis nostris ad Canopum in statione dispositis nauibus insidiabantur hostibus commeatibus. Quod ubi Caesari nuntiatum est, classem iubet expediti atque instrui'. His uerbis ridicule Alexandrini aut, in nauigia expediscent, naues disposuisse dicuntur, aut uelocibus nauigiis dispositis commeatibus nauibus insidiati esse, quasi, cum ius declaratum esset, alterum nauibus factum esse, cuiquam obuium esse potuisset. In optimis codd. non legitur 'commeatiis', sed 'commeatu'. Itaque Hirtius ita scripserat: 'nauibus insidiabantur nostris commeatuque. Quod ubi' cett. Deinde in iisdem codd. legitur 'unam classem iubet expediti'. Inde effeci 'suam classem'. Prius uocabulum recte praeponitur, cum Caesaris classis

namque Alexandri^{orum} opponatur. Cf. c. 46, 7 'sequuntur hunc
sue naves nonnullae'.

Eiusd. c. §. 5 ita editur: 'Nam cum ad Canopum ventum
esset, instructaque utrimque classis conflixisset, et sua consuetu-
dine Euphrator primus proelium commisisset et illic triremem
hostium perforasset ac demersisset, proximam longius insecutus
parum celeriter insequentibus reliquis circumventus ab Alexandri-
nis est'. Oudendorpius, cum in codd. non 'illic', sed 'illi' inuenis-
set, hanc esse antiquam illius uocis formam defendit. Satius erat
docere, quid ita Hirtius significandum putasset eam rem eo loco
gestam esse, quod mihi quidem putide fieri uidetur. In optimis
quattuorque deterioribus codd. legitur 'illi — perforassent ac de-
mersissent'. Itaque cum uerba errore multitudinis numeri formam
accepissent, quoniam ita subiectum desiderabatur, 'illi' interpola-
tum esse existimari.

C. 28, 3 in optimis codd. duobusque deterioribus sic scriptum
est: 'Consederat cum copiis rex loco natura munito, quod erat
ipse excelsior planitie ex omnibus partibus subiecta, tribus autem
ex lateribus uariis generum munitionibus tegebatur': editur 'uariis
genere'. Sed uarium genere tum demum aliquid dicere licet, cum
generi siue cogitatione sine oratione alia res opponitur. Id ab hoc
loco alienum esse apparet. Codicum scriptura mihi indicari uide-
tur exitus uocabulorum permutatos esse (de quo uitii genere dis-
p. 171) scribendumque 'uariis generibus munitionum tegebatur'.

C. 29, 4 haec edebantur: 'Itaque eodem tempore equites
Germani dispersi uada fluminis quaerentes partim demissioribus
ripis flumen tranarunt, et legionarii magnis arboribus excisis, quae
longitudine utramque ripam contingerent, proiectis repentinaque
aggere iniecto flumen transierunt'. In Par. sec. Leid. pr. duobusque
deterioribus codd. legitur 'uada fluminum', quod mihi potius obserua-
tionem prodere magistri, quae uada dicerentur, explicantis, quam
librarii errori tribuendum uisum est, cuius causa non apparet.
Deinde non poterant duo participia hoc modo componi: 'magnis
arboribus excisis proiectis'. Diuersum est enim, quod Clarkius
contulit ex Caes. b. ciu. III, 100 extr. 'ante proelium in Thes-
sali

munitum': nam uerba 'in Thessalia factum' pro ap-
pudorpius plane, quid ageretur, non intellexit,
aditos delectos equites' similiter dici existi-
matione et proiectae sint eo tempore, quo

haec facta narrantur, neque excisae a legionariis repertae, non licebat alterum participium pro adiectiuo ponere, qua una ratione copulatiua particula recte omittebatur. Id perspexit, qui 'et proiectis' scripsit, quod legitur in quibusdam deterioribus codd. Sed cum complura uerba post 'excisis' interiecta essent, 'proiectis iis' ponere praestabat.

Quae c. 33 extr. de discessu ab Alexandria Caesaris leguntur: 'Sic rebus omnibus confectis et collocatis ipse itinere terrestri profectus est in Syriam', iis contraria esse, quae c. 66, 1 de eiusdem profectione ex Syria referuntur: 'ipse eadem classe, qua uenerat, proficiscitur in Ciliciam', Vsserium (annall. a. 3957) secutus posteriore loco notauit Dauisius eamque manifestam Hirtii *ἐναντιολογίαν* appellauit. Id plane incredibile est, Hirtium, quem Antiochiae apud Caesarem fuisse supra p. 10 demonstraui, non solum in hac re errasse, sed etiam altero loco uerum, altero falsum retulisse. Nos uero cognito codicum genere non dubitabimus hanc discrepantiam magistro acceptam referre. Itaque cum Ioseph. antiqq. XIV, 8, 3, ut monuit Dauisius, Caesarem in Syriam nauigasse referat, eundemque nauibus in Ciliciam uenisse ex Cic. Phil. II, 11, 26 constet, c. 33 uerba 'itinere terrestri' eicienda fuerunt.

C 36, 4 haec in codd. leguntur: 'Quibus ex castris cum locus angustus atque impeditus esset transeundus, Pharnaces in insidiis delectos pedites omnesque paene disposuit equites, magnam autem multitudinem pecoris intra eas fauces dissipari iussit paganosque et oppidanos in iis locis obuersari, ut siue amicus siue inimicus Domitius eas angustias transiret, nihil de insidiis suspicaretur, cum in agris et pecora et homines animaduerneret uersari tamquam amicorum aduentu, ut in hostium fines ueniret, praeda diripienda milites dissiparentur dispersique caederentur'. Nam 'ut siue amicus siue inimicus Domitius' in omnibus codd. scriptum est; 'aduentu ut in hostium fines' est in Par. sec. Leid. pr. Scal. Voss., nisi quod cum aliis codd. 'aduentus' exhibent. Editur supra 'ut si amicus Domitius' et deinde 'sin uero ut in hostium fines ueniret', quae nequaquam ex iis, quae supra posui, probabiliter effici apparet. A uerbis 'ut in hostium fines ueniret' alteram sententiae partem incipere idque ibi significandum fuisse, itemque uerba 'siue inimicus' supra, ubi in codd. leguntur, inepta esse, cum eadem sententia extremis uerbis declaretur, manifestum est. Itaque ea, quae in codd. leguntur, ita seruanda existimaui,

ut uerba 'sine inimicus' praeponerem inferioribus 'ut in hostium fines ueniret'. Adiuncta autem sunt superioribus cum propter formae similitudinem tum, quia duobus enuntiatis duplici particula 'sive' discretis non recte singulis sua cuique apodosis subici uidebatur. Id autem eodem modo fit ap. Cic. Phil. XIV, 5, 13 'nam sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium, sive gratias agebant, eo maius, sive utrumque, nihil magnificentius excogitari potest', et de fin. I, 1, 3 'sive enim ad sapientiam perueniri potest, non paranda nobis solum ea, sed fruenda etiam est, sive hoc difficile est, tamen nec modus est ullus inuestigandi ueri, nisi inueneris, et quaerendi defatigatio turpis est, cum id, quod quaeritur, sit pulcherrimum'.

C. 37, 5 ferri non possunt, quae Oudendorpius ex optimis codd. compluribusque deteriorum recepit: 'Perfecit inceptum castrorum opus Domitius parte copiarum pro uallo instituta'. Institutum enim ea tantum, quae non sunt, quemadmodum eo loco, quem Oudendorpius ascripsit, b. Gall. I, 23 in., duplex acies institui dicitur. Recte edebatur 'instructa': codices 'constituta' ponendum esse demonstrant.

C. 39 in. haec in codd. leguntur: 'Domitius autem, cum Caesaris magis periculo quam suo commoueretur neque se tuto discessurum arbitraretur, si condiciones, quas reiecerat, rursus appeteret aut sine causa discederet, ex propinquis castris in aciem exercitum eduxit'. Sed illa 'sine causa' inepta sunt. Nam Domitius et satis grauem causam discedendi habebat, quod a Caesare Alexandriae obsessio euocabatur (38, 1), neque ulla causa, quare ei discedendum fuisset, iter poterat tutius effici. Atque ut hic ea uerba ponuntur, causam discedendi eam nancisci uoluisse Domitius uidetur, ut proelio cum Pharnace decertasset, quasi, cum acie uictus esset, quod fieri posse eum fugere non poterat, tutius fuisset discessurus. Verum, quomodo haec uerba emendanda sint, non inuenio.

Pharnaces ab oppido Nicopoli duas fossas directas in eum locum deduxerat, quo longius progredi non constituerat. Intra has fossas aciem instruebat equitatu ab utroque latere extra fossam collocato (c. 38, 3). Contra eum Domitius ita aciem disposuit, ut in dextro cornu legionem tricesimam sextam collocaret, Ponticam in sinistro, Deiotari legiones in media acie (39, 2). Proelio commisso legio XXXVI equitatum regis fugauit, fossam transiit auersoque hastas est aggressa. Deinde de Pontica legione c. 40, 2

antea erat cum fossam transire non posset. Atque haec re-
anda putavi: 'fossam autem circumire ac transcendere co-
isset'. Recte Oudendorpius contra Clarkium disputat fossas
Pharnace institutas non a fronte et tergo aciei ductas fuisse
altera fossa quid poterat institui peruersius?), sed a duobus
us: id quod ita esse ipsa Hirtii uerba docent. Quod igitur
a legio fossam circumire uoluisse dicitur, ita est intellegen-
eam ad sinistram partem cessisse, ut regionem fossae supe-
deinde autem conuersa ad fossam perueniret eamque tran-
ret. Neque hic, quid requireretur, Iurinium fugit, sed
coniecit 'fossam autem transire acies secunda conata esset',
codicibus longius recedit, neque, quid ita secunda tantum acies
transire uoluerit, intellegitur.

L. 45, 2 edebatur 'distensis suis nauibus', eratque hoc uni-
quod sciam, exemplum, quo a distendendo formari disten-
confirmaretur. At in optimis codd. 'distersis' legitur, quod
rsis' scriptum fuisse demonstrat. Longe autem plurimorum
rum, quae a tendendo descendunt, et ualde rara sunt huius
e exempla et pleraque non satis a codicibus firmata.

L. 49, 2 haec eduntur: 'pecuniae locupletibus imperabantur,
Longinus sibi expensas ferri non tantum patiebatur, sed etiam
at, in gregem locupletium simultatium causae tenues conicie-
r'. Toto hoc loco de quaestu agitur, quem Cassius pecuniis
uincialibus exprimendis exercuerit. Ad quam rem quid per-
at, quod locupletes leui de causa odisset? Et quale hoc est

aut uernaculae legionis miles aut diuturnitate iam factus prouincia, quo in numero erat secunda legio, non cum omni prouincia consenserat in odio Cassii. Verum inepte uernaculae legionis milites dicerentur ab iis, qui nati erant in prouincia: hos enim ipsos milites in prouincia fuisse natos nomen legionis demonstrat. Scribendum erat 'ut uernaculae legionis miles'.

C. 55, 3 mihi non persuadetur sana esse haec uerba: 'Minutium libertis tradit excrucium, item Calpurnium Saluanum, qui proficitur indicium coniuratorumque numerum auget, uere, ut quidam existimant, ut nonnulli queruntur, coactus. Iisdem cruciatibus affectus L. Mergilio. Squillus nominat plures, quos Cassius interfici iubet'. Nam ut 'affectus' positum concedamus pro 'affectus est', quod hic admodum dure fieret, tamen iis, quae de Mergilione referuntur, male sequentia a superioribus diiunguntur, cum utroque in eadem re uersentur. Et mirum est Mergilionem cruciatibus affectum aut nullos nominasse aut hoc non ab Hirtio esse relatum. Viderat haec Ciacconius, sed, ut erat temerarius in coniectando, 'affecti' efficiebat, inter Mergilionem et Squillum copulam inseribat, denique 'nominant' scribebat. Aut ante uerba 'Squillus nominat plures' quaedam exciderunt, aut Squillus eiciendus est, quem c. 52, 4 statim post Mergilionem nominatum hic desiderare poterat magister, praesertim cum ad iacentem Cassium inuolasset eumque leuibus plagis sauciasset.

Initio c. 57 ita editur: 'Interim L. Titius, qui eo tempore tribunus militum in legione uernacula fuerat, nuntiat fama legionem XXX, quam Q. Cassius legatus simul ducebat, cum ad oppidum Leptim castra haberet, seditione facta centurionibus aliquot occisis, qui signa tolli non patiebantur, discessisse et ad secundam legionem contendisse, quae ad fretum alio itinere ducebatur'. Verum quid illud 'simul' sibi uellet, neque explicauit quisquam, neque explicari potest. Vere egregia est neque digna, quae Oberlinum tantum praeconem inueniret, emendatio Iurini ita haec conformantis: 'nuntiat eam a legione XXX, quam Q. Cassius legatus simul ducebat, — discessisse'. Haec inde confirmantur, quod §. 3 uernaculi re uera ad secundam legionem peruenisse dicuntur, tricosimani autem ad imperatorem suum Carmonam. Deinde ita demum apparet, quamobrem haec a tribuno legionis uernaculae nuntiata sint. De Lepti mihi non magis quam aliis quicquam compertum est. Quod autem eiusdem nominis urbs in Africa fuit, recte non

tis causae visum est Vkerlo, cur in Hispania fuisse negaretur. idem causa est eorum, quae §. 6 eiusd. c. in codd. leguntur: 'Cassius his rebus incensus mouet castra et postero die Segouiam flumen Siciliense uenit'. Nam quod Segouiam in citeriore provincia commemorat Plin. hist. nat. III, 3, 27, nihil obstat, quoniam plura oppida huius nominis, item ut aliorum, in Hispaniis fuerunt. Siciliense uero flumen in Hispania appellatum esse satis minus est. De Singuli fluuio iam cogitauerunt interpretes. Id igitur Hirtio 'flumen Singiliense' nominatum existimo adiectiuo de angili oppido usitato, ut ex inscriptt. notauit Furlanettus in Forc. xico. Cassius Carmona Cordubam contendens altero die Segouiam uenit (57, 2. 59, 3): Singulis autem, qui in Baetim influunt, a Corduba non longe erat remotus.

C. 58 haec in codd. leguntur: 'Interim Thorius ad Cordubam steres legiones adducit; ac, ne dissensionis initium natum sediosa militum suaeque natura uideretur, simul ut contra Q. Cassium, qui Caesaris nomine maioribus uiribus uti uidebatur, aequo potentem opponeret dignitatem, Cn. Pompeio se provinciam recipere uelle palam dictitabat. Et forsitan etiam hoc fecerit odio Caesaris et amore Pompeii, cuius nomen multum poterat apud eas regiones, quas M. Varro obtinuerat. Sed id, qua mente, communis erat coniectura: certe hoc prae se Thorius ferebat' cett. Nam uerba 'sed id, qua mente, communis erat coniectura' ita scripta sunt in omnibus codd. Quae si eo modo distinguuntur, ut feci, ut uerba 'qua mente' explicationis causa pronomini adiciantur, nihil obest, quod reprehendi possit. Nam et 'faceret' ex superioribus uerbis 'et forsitan etiam hoc fecerit' recte intellegitur, et 'communis coniectura' dicitur, quae erat omnium. Itaque hoc dicit Hirtius, Thorium re uera Pompeio provinciam recipere uelle omnes suspicabantur: certum hoc est, eum hanc uoluntatem prae tulisse.

Quae legebantur c. 62, 1: 'Paucis diebus Cassii litteris accitus rex Bogud cum copiis uenit adiungitque ei legionem, quam secum adduxerat, compluresque cohortes auxilarias Hispanorum', accitis, quae sequuntur, repugnant. Nam §. 3 narratur Bogudem munitionibus, quibus Cassius Vliae clausus obsidebatur, repulsum se coniungere cum eo nequisse. Quod si adiungendi uerbum figurate positum interpretamur, ea significatione cohortibus Hispanis conueniret, non item legioni Bogudis, quae, cum huius imperio

plane esset subiecta, non poterat ad partes Cassii perducta dici. Recte Iurinius emendavit 'adiungitque ei legioni, quam secum adduxerat, complures cohortes auxilarias Hispanorum'.

C. 63, 5 edunt 'Non tantum indutiis factis, sed prope iam constituta opera cum complanarent' cett. Verum et uehementer inconcinnus est haec orationis forma, neque 'prope' quid sibi uelit, intellegitur, neque constituta opera recte dicuntur. Itaque suppleto uocabulo sic scribendum iudico: 'Non tantum indutiis factis, sed prope iam *pax* constituta, complanarent'. Desiderari aliquid iam Iurinius senserat, sed minus probabiliter 'constitutis omnibus' coniecit.

C. 66, 6 sic editur: 'Fratrī autem Ariobarzanis Ariarathi, cum bene meritis uterque eorum de republica esset, ne aut regni hereditas Ariarathen sollicitaret, aut heres regni terreret Ariobarzanem, Armeniam minorem attribuit, quae sub eius imperio ac ditione esset'. Sed neque haec ita gesta sunt, neque Ariarathen regni terrere Ariarathen potuit, qui ipse erat ille heres. Quae autem intellegi posse putat heredem regni terruisse Ariobarzanem, hoc aliter fieri non potest, nisi scribatur 'aut ipse heres regni terreret'. Atqui in omnibus codd. praeter duos deteriores legitur 'fratri autem Ariobarzanis Ariarathi'. Itaque forma orationis, quae fuisset, Iurinius uidit, qui haec ita constituebat: 'Fratrī autem Ariobarzanis Ariarathi, cum bene meritis uterque eorum de republica esset, ne aut regni hereditas Ariarathen sollicitaret, aut heres regni terreret Ariobarzanem, Armeniam minorem attribuit, quae sub eius imperio ac ditione esset'. Atque Cic. Phil. II, 37, 94 et de diu. I, 15, 27 et II, 37, 79 Armeniam minorem Deiotaro adeptam scribit. Sed accuratius Cassius Dio XLI, 63 et XLII, 48 partem tantum Armeniae minoris ablatam esse Deiotaro refert neque eam Ariarathi tributam, sed Ariobarzani. Itaque retenta codd. scriptura haec uerba in hunc modum supplenda sunt: 'Fratrī autem Ariobarzanis Ariarathi, cum bene meritis uterque eorum de republica esset, ne aut regni hereditas Ariarathen sollicitaret, aut heres regni terreret Ariobarzanem, partem Armeniae minoris concessit eumque Ariobarzani attribuit, qui sub eius imperio ac ditione esset'. Ita enim et causa defectus apparet, et haec narratio, nisi quod paulo est accuratior, cum Cassio Dione conuenit. Neque quae Cic. ad Att. XIII, 2, 2 scribit 'Ariarathes, Ariobarzanis filius, Romam uenit. Vult, opinor, regnum aliquod emere a Caesare. Nam quomodo nunc est, pedem

ubi ponat in suo, non habet', iis, quae apud Hirtium suppleuimus, repugnant, cum pars illa Armeniae minoris Ariarathi non propria concessa sit. Ne quis autem Ariarathen, Ariobarzanis filium, qui apud Ciceronem dicitur, alium putet atque Ariarathen, quem Hirtius fratrem Ariobarzanis appellat, id quod factum est in Orellii onomastico Tulliano, inde, quod Hirtius Ariarathen heredem regni appellat, fratrem eius Ariobarzanen filium non habuisse apparet. Ariobarzanen et Ariarathen apud Hirtium commemoratos filios fuisse Ariobarzanis Cic. ad Fam. II, 17, 2 demonstrat. Ceterum ipsa uerba, quae suppleui, me non praestare uix est, quod moneam.

C. 72 in. edebatur 'Zela est oppidum in Ponto posito ipso, ut in plano loco, satis munitum: tumulus enim naturalis ueluti manu factus excelsiore undique fastigio sustinet murum'. In codd. legitur 'Zela est oppidum in Ponto positum, ipsum ut in plano loco satis munitum'. Atque haec recta Oudendorpio uisa sunt. Verum ex iis, quae adiunguntur, apparet Zelam situ satis munitam fuisse, iis autem, quae in codd. leguntur, operibus munita diceretur. Ad sententiam igitur recta sunt, quae eduntur. Sed poterat paulo propius ad codd. accedi, ut ita scriberetur: 'Zela est oppidum in Ponto, positum ipsum, ut in plano, loco satis munito'. Oppidum ipsum satis munito loco positum dicitur, quia proxima plana erant, cum ipsum in monte iaceret. Similia haec sunt c. 28, 3 'considerat cum copiis rex loco natura munito, quod erat ipse excelsior planitie ex omnibus partibus subiecta' et 36, 3 'quod oppidum positum in Armenia minore est plano ipsum loco montibus tamen altis ab duobus lateribus obiectis'.

Initium c. 77 in codd. ita scriptum est: 'Tali uictoria totiens uictor Caesar incredibili est laetitia affectus, quod maximum bellum tanta celeritate confecerat, quodque subiti periculi recordatione laetior, quod uictoria facilis ex difficillimis rebus acciderat'. Hic recte editur 'recordatio est laetior', quod primum in ed. Mediol. a. 1477 positum est. Sed restat alterum uitium. Peruerse enim altera laetitiae causa primae per copulam adiungitur, tertia copulam non habet. Deinde inepte Caesar ideo laetatus esse dicitur, quia subiti periculi recordatio esset laetior, quasi is delectatus esset reputando, quam uoluptatem ex memoria huius periculi capturnus esset. Et quid ita subiti periculi recordatio laetior est aliis periculi recordatione? Scribendum erat 'quoque subiti periculi

recordatio est laetior, quod victoria facilis ex difficillimis rebus acciderat'.

Bell. Afr. 2, 4 sic scripsi: 'Ita uento certo celerique nauigio uectus post diem quartum cum longis paucis nauibus in conspectum Africae uenit: namque onerariae reliquaeque praeter paucas uento dispersae atque errabundae diuersa loca petierunt'. Edebatur 'onerariae reliquae praeter paucas', quasi longae naues omnes cum Caesare fuissent. Sed et paucas cum eo fuisse modo dictum erat, et longarum quoque partem deerrauisse ex c. 7, 3 apparet 'eodem naues onerariae et longae nonnullae casu aduenerunt'.

Initium c. 3 in optimis siue potius omnibus codd. ita scriptum est: 'Postquam Adrumetum accessit, ubi praesidium erat aduersariorum, cui praecerat C. Considius, et a Clupeis secundum oram maritimam cum equitatu Adrumetum Cn. Piso, cum Maurorum circiter III milibus, apparuit, ibi paulisper Caesar ante portum commoratus, dum reliquae naues conuenirent, exponit exercitum: nisi quod Oudendorpius ex omnibus codd. posuit 'Mauris', ut ante Scaligerum edebatur. Sed recte hunc 'Maurorum' posuisse Par. sec. demonstrat, in quo legitur 'Mauro'. Cetera rectissime habent. A Clupeis Adrumetum Piso apparuisse dicitur, hoc est ita, ut Adrumetum peteret. Neque enim Adrumeti cum apparuisse, ut editur, inde perspicitur, quod nulla deinceps mentio eius infertur. Verba 'cum Maurorum circiter III milibus' per appositionem superaddita sunt superioribus 'cum equitatu': neque haec duriora sunt quam extrema c. 6 'Itaque eo die castra posuit ad oppidum Ruspina, Cal. Ian.'

C. 6, 3 haec in codd. leguntur: 'Accidit res incredibilis, ut equites minus XXX Galli Maurorum equitum duo milia loco perlerent fugarentque in oppidum'. Verum equitum Gallorum numerus rectus non est. Cum enim Caesar cum omnibus copiis esset in itinere, si plures equites quam triginta habuit, apertum est eum non tam exiguum numerum duobus hostium milibus commissurum fuisse. Atqui supra c. 3, 2 cum centum et quinquaginta equitibus Caesarem in Africam peruenisse relatum est. Itaque hic ponendi sunt 'equites minus CC Galli'. Nisi c. 3, 2 'equites CL' errore scripti sunt pro 'CCL' et hic 'triginta' pro 'trecentis'.

In fine c. 7 quaedam deesse ipsa orationis forma indicio est. Leguntur ibi haec: 'Remiges interim, qui aequatum e nauibus exi-

erant, subito equites Mauri neque opinantibus Caesarianis adorti multos iaculis conuulnerarunt, nonnullos interfecerunt. Latent enim in insidiis cum equis inter conualles, non ut in campo comminus depugnent . . . . . Caesar interim in Sardiniam nuntios cum litteris et in reliquis prouinciis finitimas dimisit' cett. Post 'depugnent' adici debebat contrarium, quod facerent Mauri. Vitiosam esse orationem Morus uidit, sed perperam omnia recta fore confusus est, si poneretur 'non, ut in campo, comminus depugnant'. Quasi in campo Numidae comminus depugnare soliti essent!

C. 8 ante haec uerba: 'interim cum X nauibus longis ad reliquas naues ouerarias conquirendas, quae deerrassent, et simul mare tuendum ab hostibus iubet proficisci', nomen eius hominis, qui missus esset (nisi plures fuerunt), excidisse recte Clarkius animaduertit. Nam quod adicit fieri posse, ut uocabulum 'interim' ex illo nomine ortum sit, quae Dauisii sententia erat, ea uox, quae quauis fere pagina huius libri legitur, temptanda non est. Vt nunc illa uerba leguntur, necessario coniungenda essent cum superioribus 'exoneratisque partim nauibus longis Rabirium Postumum in Siciliam ad secundum commeatum arcessendum mittit', ita ut eidem Rabirio negotium datum diceretur nauium conquirendarum marisque tuendi. Verum ita ineptum erat nauium numerum ad posteriorem rem datum declarare in priore re nullo posito, quasi ad commeatum arcessendum aut nullas naues habuisset aut alium numerum. Deinde commeatus arcessi et naues conquiri mareque custodiri uno tempore non poterant: neque enim illa res eam moram ferebat, quam hae afferebant. Praeterea, cum c. 26, 3 litterae in Siciliam ad Alienum et Rabirium missae dicantur, ut quam celerrime secundum commeatum imponerent, Rabirium in Sicilia mansisse apparet.

Eiusd. c. §. 4 haec in codd. leguntur: 'Haec ita imperabat unicuique, ita praecipiebat, uti, fieri posset necne, locum excusatio nullum haberet nec moram tergiuersatio'. Certe, ut reliqua sana essent, 'possent' ponendum erat, cum id uerbum ad pronomen 'haec' pertineret. Verum quae est ista excusatio, utrum aliquid fieri potuerit necne? Nam in hac orationis forma equidem ne uestigium quidem sententiae uideo. Debebat autem id dici, Caesarem praeceptorum diligentia iis, quibus illas res mandauerat, omnem excusationem ademisse, ne re male gesta dicere liceret, ita eam comparatam fuisse, uti fieri non posset. Itaque sic posui:

‘Haec ita imperabat unicuique, ita praecipiebat, uti fieri non posse neque locum excusatio ullum haberet nec moram tergiuersatio’.

C. 17 haec in codd. scripta sunt: ‘Caesar interim consilio hostium cognito iubet aciem in longitudinem quam maximam porrigi et alternis conuersis cohortibus, ut una post alteram ante signa tenderet, ita coronam hostium dextro sinistroque cornu mediam diuidit et unam partem ab altera exclusam equitibus intrinsecus adortus cum peditatu telis coniectis in fugam uertit neque longius progressus uer-
pars equitum peditum-
guenda sunt, ut uerba
coniungantur: ‘ita’ aute-
quam maximam porrecta
ante signa tenderet’ rect
hostium circumuentus, el
3). Itaque cum milites in
et ita dextro et sinistro cornu coronam hostium diuisisse dicitur, simplicem eum aciem instruxisse, hoc est singulas cohortes collocasse, apertum est. Hoc modo una pars hostium ante aciem erat, altera a tergo. Haec res quid postulauerit, perspicuum est. Ad eam enim quoque partem hostium, quae a tergo erat, pars suarum copiarum conuertenda Caesari erat, ut ab utraque parte impetu facto, id quod deinde accidisse legimus, hostes profligarentur. Iam uero si ita cohortes essent conuersae, ut una post alteram tenderet, omnes aut in dextrum aut in sinistrum cornu spectassent, hoc est in eam partem, ubi hostes non erant, latera autem aperta eo conuertissent, ubi hostes constiterant. Deinde quemadmodum ita alternae cohortes conuersae sint, item quomodo effectum sit, ut ante signa tenderent, ne intellegi quidem potest. Verum uidit Schnellius et ante eum Ablancurtius, qui Caesarem Gallice uertit, haec ita esse scribenda: ‘alternis conuersis cohortibus, ut una post, altera ante signa tenderet’. Etenim cum simplex esset acies, ut monui, secunda, quarta, sexta, denique altera quaeque cohors (eae enim sunt alternae cohortes) in contrariam partem conuertebatur. Ita et in utramque partem acies instruebatur, et eae cohortes, quae non mouebantur, post signa tendebant, quae conue-
erant, ante signa. Denique longitudo aciei, id quod magni
momenti, non minuebatur.

C. 18, 4 sic edidi: ‘Cum ab hostibus eodem modo pugnare-

tur nec comminus ad manus rediretur, Caesarisque equites iumenta ex nausea recenti, siti, languore, paucitate, uulneribus defatigata ad insequendum hostem perseuerandumque cursum tardiora haberent, dieique pars exigua iam reliqua esset, cohortibus equitibus circumdatis cohortatur, ut uno ictu contenderent neque remitterent, donec ultra ultimos colles hostes repulissent atque eorum essent potiti'. In codd. scriptum est 'cohortibus equitibusque circumdatis'. Ea uerba in hanc tantum sententiam intellegi possunt, ut Caesar sibi cohortes equitesque dicatur circumdedit, quod ineptum est. Quae antea de defatigatione equitum leguntur, aliquid a Caesare factum esse demonstrant, quo huic incommodo mederetur. Recte igitur in ed. Basileensi, qua usus est Daehnius, legitur 'cohortibus equitibus circumdatis'. Nam cum equites essent ad pugnam inutiles, iis Caesar cohortes circumdedit, ut et ipsi requiescerent et ab hostium impetu defenderentur.

Sequitur c. 19, quod totum est perturbatissimum. Initium ita constitui: 'Interim ea re gesta et proelio dirempto ex aduersariis perfugere plures ex omni genere hominum, et praeterea intercepti [hostium] complures equites peditesque'. 'Perfugae', ut editur, intercipi non poterant, nisi qui a Caesare perfugissent, quod hic ineptum est. Recte Gudius coniecit, quod posui. 'Hostium' autem, quod rectius abesse Oudendorpio uidebatur, delendum est necessario. Neque enim alii quam hostium equites peditesque intercipi poterant, et illud uocabulum eam sententiam inferret, quasi ii, qui perfugissent, hostes non fuissent. Sequentia in codd. recte ita scripta sunt: 'Ex quibus cognitum est consilium hostium, eos hac mente et conatu uenisse, uti nouo atque inusitato genere proelii tirones legionarii paucique perturbati Curionis exemplo ab equitatu circumuenti opprimerentur'. Editur 'tirones legionarii pauci', quasi tirones non fuissent legionarii. Hoc dicit scriptor, hostes legionarios circumuenire uoluisse, qui et tirones essent et pauci. Excipiunt haec: 'et ita Labienum dixisse pro contione, tantam sese multitudinem auxiliorum aduersariis ministraturum, ut etiam caedendo in ipsa uictoria defatigati uincerentur atque a suis superarentur'. Pro Labieno in omnibus codd. Iuba legitur, quem tum non affuisse ex c. 25 constat. Labieni autem hanc orationem fuisse docent, quae §. 6 leguntur: 'hac spe atque audacia inflammatus Labienus' celt. Iubae nomen etiam c. 30, 2 inepte in omnibus codd. adiectum est. Hic Labienus pri-

mum in ed. Ven. a. 1482 positus uidetur. Sequentia ita confor-
manda arbitror: 'quippe qui in illa re sibi confideret, primum,
 quod audierat Romae legiones ueteranas dissentire neque in Atri-
 cam uelle transire' cett. In omnibus codd. praeter Cuiac. et quosdam
 deteriores legi uidetur 'quippe quis'. Deinde editur 'in illorum sibi
 confideret multitudine', quod scriptum est in Scal. Cuiac. Pet. Noru.,
 qui duo postremi tamen 'non illorum' exhibent. In Leid. pr. est
 'quippe quis in illorum fide sibi confideret'. In Par. sec. legitur
 'quippe quis in illorum sibi confideret', idemque in Lou. Dorn. Leid.
 sec. cod. Ciacc., nisi quod in illis duobus est 'quippe qui non', in
 his 'quippe qui in nullo'. Scripturam Par. sec. codicem archety-
 pum referre cum ex consensu deteriorum codd. tum ex discrepan-
 tia reliquorum bonorum perspicitur, quae indicio est et 'multito-
 dine' et 'fide' librariorum supplementa esse. Ea igitur hic inepta esse
 quid demonstrem? Mibi illud 'illorum' (ita enim fere 'illorum' scri-
 bitur in codd.) ortum esse uisum est ex 'illa re': non repugno ta-
 men, quo minus uocabulum excidisse et haec uerbi causa ita scri-
 pta fuisse uideantur: 'qui in illorum perniciem sibi confideret'. Ad-
 iunguntur haec, ut mihi quidem emendanda uisa sunt: 'deinde,
 quod triennio in Africa suos milites consuetudine retentos fideles
 sibi iam effecisset, maxima autem auxilia haberet Numidarum
 equitum leuisque armaturae, praeterea ex fuga proelioque Pompe-
 iano [Labienus], quos secum a Brundisio transportauerat equites
 Germanos Gallosque ibique postea ex hybridis, libertinis seruisque
 conscripserat. armauerat, uti frenatos constituerat'. Labieni no-
 men deletum erat in ed. Ven. a. 1482; reduxit Oudendorpius
 omnes codd. secutus. Iam uerba 'praeterea ex fuga' cett. a superio-
 ribus separantur, et tota enuntiatio ita enarratur: Labienus equites
 armauerat, quos secum transportauerat ibique postea conscripserat'.
 Verum hoc modo inepte Labienus ex fuga proelioque Pompe-
 iano equites armasse diceretur: nam 'equites ex fuga proelioque Pom-
 peiano' interpretari non possumus, cum equites in enuntiatione
 relatiua positi sint. Apertum est igitur haec cum superioribus
 uerbis coniungenda esse, quemadmodum feci, ut 'haberet' cogita-
 tione repetatur. Tum autem certum est Labieni nomen hic poni
 non posse, cum tota haec oratio ipsius Labieni sit. At supra con-
 iectura tantum confisi Labienum pro Iuba posuimus. Fecimus id
 quidem certissima coniectura. Et tamen, etiamsi superiora alius
 locutus esset, hic Labieni nomen certe post relatiuum ponendum

fuisset. Qui supra Labieni nomen mutauerat, cum haec de Iuba dici non posse uideret, hic illud importune inculcauit. Extrema horum uerborum in Par. sec. Leid. pr. Scal. duobusque deterioribus codd. ita scripta sunt: 'conscripserat, armauerat, uti frenato condidicerat'. 'Condidicerat' etiam ex Cui. annotatur, in quo quin reliqua quoque eodem modo legantur, non dubito. Editur nescio qua auctoritate, sed aut nulla aut pessima, 'armauerat equoque uti frenato condocuerat'. Ex codicum scriptura non moleste formare mihi uisus sum 'uti frenatos constituerat'. Frenatus Labieni eques c. 61, 3 a Numidis Gaetulisque sine frenis discernitur. Constituendi autem uerbum eodem modo ponitur ab Hirtio b. Alex. 34, 4 'adiungit Domitius legioni XXXVI duas ab Deiotaro, quas ille disciplina atque armatura nostra complures annos constitutas habebat', quae repetuntur 68, 4, similiterque a Caesare b. Gall. VI, 1, 4 'tribus ante exactam hiemem et constitutis et adductis legionibus'. Excipiunt haec: 'praeterea regia auxilia elephantis CXX equitatusque innumerabilis, deinde legiones conscriptas ex cuiusque modi generis amplius XII milibus'. Editur 'elephantes' et 'conscriptae'. Sed cum haec ad superiora pertinere et a uerbo 'haberet' apta esse appareat, in Par. autem sec. et Voss. 'elephantis', in Leid. pr. 'elephanti', in Scal. et Pet. 'elephantos' legatur, 'conscriptas' corrigere non dubitauim. Verum in illis: 'legiones conscriptas ex cuiusque modi generis amplius XII milibus' numerus XII milium nimis exiguus quibusdam uisus est, cum de omnibus, ut arbitror, Pompeianorum copiis dici putarent. Verum Labienus auxilia tantum enumerat, quibus solis eum Caesarianos obrutorum sperasse §. 2 declaratum est, et paulo ante Numidis, Gallis Germanisque, reliquis, quos ipse parauerat, commemoratis iam regia auxilia adiungit. Iuba autem quattuor legiones habebat (c. 1, 4); quae si XII milibus hominum constiterunt, unaquaeque erat trinorum milium, qui numerus nihil est, quod uero inferior uideatur. Concluditur hic locus his uerbis: 'Hac spe atque audacia inflammatus Labienus cum equitibus Gallis Germanisque MDC, Numidarum sine frenis VII milibus, praeterea Petreiano auxilio adhibito equitibus MDC, peditum ac leuis armaturae quater tanto, sagittariis ac funditoribus hippotoxotisque compluribus, his copiis II d. Non. Ian. post diem VI, quam Africam attigit, in campis planissimis purissimisque ab hora diei quinta usque ad solis occasum est decertatum'. In his uerbis bis ab instituta oratione

cum est, primum inde a uerbis 'his copiis', quae secundum a 'hac spe atque audacia inflammatus Labienus' sequi debebat decertauit; uerum interiecta sunt haec: 'post diem VI, quam Africam attigit', quasi sequeretur 'Caesar decertauit', sed ea quoque forma relicta postremo ponitur 'decertatum est'. Quod autem in codd. legitur 'post diem III, quam Africam attigit', recte Ciacconius diem sextum ponendum iudicauit. Nam ex c. 1, 2 scimus Caesarem, cum a. d. VI Cal. Ian. Lilybaei naues conscendisset, post diem quartum in Africa uenisse, hoc est a. d. III Cal. Ian. Ab eo dies erat, sed sextus. statuitque pridie demum esse, deinde contra Ruspina pridie Non. Ian., non tres dies efficit. Verum eodem egressum esse Caesarem, ut notati sunt, certum est. Cum enim copias ad Adrumetum exposuisset, ibi una nocte atque die fuit (5, 1). Ita enim dicit scriptor, non uno die et nocte, ut Oudendorpius refert. Ex illo ordine perspicitur noctem esse eiusdem diei, quo egressus erat, diem autem ex consuetudine pro die ac nocte poni. Inde mouit et eodem die, quo mouerat, Ruspina peruenit, qui dies fuit Cal. Ian. (6, 6). A. d. IV Non. Ian. a Ruspina Leptim profectus est et III Non. Ruspina rediit (9, 1). Sub uesperum eius diei naues conscendit, ut suis nauibus, quae decurrerent, succurreret (10, 2), cumque noctem in nauibus consumpsisset, sub lucem naues, de quibus timebat, aduenerunt (11, 1). Itaque militibus expositis frumentatum profectus est, in eoque itinere hoc proelium, de quo c. 12—19 refertur, accidit. Sex igitur dies accurate notatos habemus.

C. 26, 2 ita edebatur: 'Interim nobiles homines ex suis opibus perfugere et in castra Caesaris deuenire et de aduersariorum eius crudelitate acerbitateque commemorare coeperunt. Quorum lacrimis querellisque Caesar commotus, cum antea constitisset in statu castris, aestate inita cunctis copiis auxiliisque actis bellum cum suis aduersariis gerere instituit'. Hic primum 'actis' ineptum est neque legitur nisi in deterioribus codd., in Leid. pr. est 'aggregatis', in Par. sec. et Scal. 'agitis'. Illud temeraria correctione positum esse apparet, ex hoc Scaliger recte effecit 'accitis'. Verum si Caesar cunctis copiis auxiliisque accitis aestate demum inita bellum

gesturus fuisset, quid erat, quod Afrorum lacrimis querellisque commotus uideretur? Atqui in Par. sec. Leid. pr. Scal. haec leguntur: 'cum antea constituisset e statuiis castris'. Haec scriptura, cum nihil adiciatur, quod constituerit Caesar, quaedam excidisse satis luculenter demonstrat. Is defectus in hunc fere modum supplendus est: 'Quorum lacrimis querellisque Caesar commotus, cum antea constituisset e statuiis castris aestate inita cunctis copiis auxiliisque accitis *bellum gerere, iam, simulac secundus commeatus aduenisset*, bellum cum suis aduersariis gerere instituit'. Hac ratione et, cur aberratum sit, apparet, et eorum uerborum, quae exciderunt, hanc fuisse sententiam, quam posui, sequentia demonstrant: 'litterisque celeriter in Siciliam [missis] ad Alienum et Rabirium Postumum conscriptis [et] per catascopum mittit, ut sine mora ac nulla excusatione hiemis uentorumque quam celerissime exercitus sibi transportaretur' cett. Ita enim haec in Par. sec. Leid. pr. Scal. scripta sunt, quae deletis iis uerbis, quae uncis circumscripti, rectissime habent. Vulgo 'missis' omittitur et deinde 'et per catascopum missis' ponitur, quo facto oratio exitum non inuenit. Secundum autem commeatum expectasse Caesarem, ut rem gereret, etiam ex c. 31, 9 perspicitur: 'Itaque constituerat gloriam exultationemque eorum pati, donec sibi ueteranarum legionum pars aliqua in secundo commeatu occurrisset'. Et postquam secundus commeatus aduenit, re uera Caesarem ex statuiis castris progredi uidemus (c. 37, 1).

Initio c. 29 haec leguntur: 'Turmae interim equitum, quae pro uallo in stationibus esse solebant ab utrisque ducibus, cotidie minutis proeliis inter se depugnare non intermittunt'. Verba 'ab utrisque ducibus' Dauisius superioribus 'in stationibus esse solebant' adiungenda contendit. Nam Clarkium quis audiat iunctis his cum insequentibus uerbis subintelligere iubentem haec pauca: 'e castris emissae'? Verum ne Dauisii quidem ratio recta est. Nam turmae in statione esse ab utrisque ducibus plane insolenter dicuntur. Mihi non dubium est, quin uerba 'ab utrisque ducibus' errore hic repetita sint ex initio superioris cap. 'dum haec ad Ruspinam ab utrisque ducibus administrantur'. Verisimile est enim haec uerba in altera pagina e regione illorum fuisse posita.

Initium c. 31 ita fuit emendandum: 'Quibus rebus cognitis Caesar iubet milites, qui extra munitiones processerant [quique] pabulandi aut lignandi *causa* aut etiam muniendi gratia uallum

petierant quaeque ad eam rem opus erant, omnes intra munitiones minutatim modesteque sine tumultu aut terrore se recipere alique in opere consistere'. In eodd. haec ita scripta sunt, quemadmodum Oudendorpius edidit: 'qui extra munitiones processerant quique pabulandi aut lignandi aut etiam muniendi gratia uallem petierant quique ad eam rem opus erant'. Sed primum ineptum est eos, qui extra munitiones processerant, separari ab iis, qui aliqua de causa idem fecerant. Itaque prius 'quique' delendum erat. Quo facto sponte apparebat pabulandi aut lignandi' excidisse 'causa'. Haec enia prioribus adiungenda, sequentia 'aut etiam muniendi' necessario ad uerbum 'petierant' referenda sunt. Librarii omnia coniungebant, quia postea 'gratia' ponebatur, quia 'causa' superuacaneum existimauerunt, deinde, cum ita oratio, post 'processerant' adiecerunt 'quique'. Abruptam orationem ferendam duxerit et haec ita conueniens: 'qui extra munitiones processerant, pabulandi aut lignandi aut etiam muniendi gratia uallem petierant', ut extremis uerbis explicetur, cur milites processerint, is opinionem abiciet, cum 'uallem' ferri non posse perspexerit. Nam cum milites muniendi gratia uallem petisse dicuntur, hoc ita tantum intellegi potest, eos in ualle nescio qua munitionem instituisse. At quales illae munitiones foissent, unde milites, cum hostis accederet, essent reuocandi? Neque ualles ulla ante commemorata est. Recte ante Oudendorpium edebatur 'uallum petierant', quod nescio a quo primum positum sit. Vallum petere dicuntur ii, qui palos uallo faciendo siue uallos petunt, ut apud Liu. III, 27. VIII, 38; 'uallum ferre' legitur apud eund. XXIII, 16. XXXIII, 6. Flor. II, 18, 10, ubi uid. Duker. et Drakenb. ad Liu. VIII, 38. Denique item recte ante Oud. editum esse 'quaeque ad eam rem opus erant', uix est, quod moneam. Nam Oudendorpius nugatur, cum, qui ad eam rem opus erant, calones et lixas dici opinatur.

C. 34 in his uerbis: 'legiones equitesque ex nauibus egressos iubet ex languore nauseaque reficere, dimissos in castella munitionesque disponit', alienum est dimittendi uerbum, quasi Caesar milites nescio quo ablegasset, quos in castris misisse uerba 'in castella munitionesque' demonstrant. Posui i 'diuisos'.

C. 37 in., ubi haec leguntur: 'naues VI onerarias statim in'

bet Lilybaeum ad reliquum exercitum transportandum proficisci', numerus navium nimis exiguus est. Singulas enim naues circiter ducentos milites sustulisse ex Caes. b. Gall. IV, 37 in., b. ciu. III, 28, 3 apparet. C. 53 autem h. l. duae legiones Caesaris onerariis navibus a Sicilia profectae esse dicuntur. Quot naues in Siciliam missae sint, definire nequimus, cum, quo numero illae legiones fuerint, non teneamus. Sed mihi uerisimile uidetur a scriptore nullum navium numerum esse positum et notam senarii numeri repetita extrema syllaba superioris uocabuli ortam esse.

Eiusd. c. §. 3 haec edebantur: 'Hic campus mirabili planitie patet milia passuum XII: quem iugum ingens a mari ortum neque ita praecaltum uelut theatri efficit speciem'. Ingens iugum Clarkius in longitudinem dici existimabat; quae longitudo definita iam erat: neque enim iugum longius erat quam planities. Sed qualis haec oratio est: iugum campum theatri speciem efficit? Scripserat auctor 'quem iugum cingens'.

Initium c. 38 sic edebatur: 'Caesar ad iugum, de quo docui, ascendit atque in unumquemque collem turres castellaque facere coepit'. De accusatio 'in unumquemque collem' postea uidebimus: iam Caesarem turres in unoquoque colle fecisse negamus. Turres enim fuisse in collibus extremo sup. cap. declaratum est: 'In hoc iugd colles sunt excelsi pauci, in quibus singulae turres speculaeque singulae perueleres erant collocatae', idque confirmatur inferioribus uerbis 'postquam non ita longe ab ultimo colle turrique fuit' cett. Atqui in Leid. pr. et Pet. non 'turres', sed 'turrem' scriptum est. Non dubitavi igitur, quin copula, quae castellis adiungitur, transposita haec ita scribenda essent: 'in unumquemque collem turremque castella facere coepit'. Accusatiuus autem praepositioni 'in' coniunctus distributionem designat, nobisque haec ita uertenda essent: 'hügel für hügel und thurm für thurm'. Paucas, ut frequentissimae rationis, exempla ascripsi. Cic. de inuent. I, 12, 16 'exempla autem cuiusque generis tum commodius expositari uidemur, cum in unumquodque eorum argumentorum copiam dabimus', II, 3, 11 'nunc certos confirmandi et reprehendendi in singula causarum genera locos tradendos arbitramur'; ad Att. XI, 22, 2 'itineria enim ita facit, ut multos dies in oppidum ponat'; Planc. ad Cic. Fam. X, 24, 1 'facere non possum, quin in singulas res meritaque tua tibi gratias agam'. Verum hoc modo defendi non possunt, quae c. 68, 2 leguntur, 'castris ex campo in collem ac

tutiora loca collocatis': ibi recte Lipsius 'collatis' ponendum dixit.

C. 40, 5 manifesto corrupta sunt haec verba: 'nonnulli, qui ex Curionis proelio capti conseruatique parem gratiam in fide partienda praestare uoluerant'. Nam quod Oudendorpius Gallos Germanosque ideo fidem partitos dici interpretatur, quia antea Curioni, nunc Labieno se addixissent, non partienda fide Labieno gratiam praestare poterant, sed conseruanda. Iam in Par. sec. legitur 'peruenta', eique ascriptum est. Ex illo non dubitavi efficere 'in

C. 41, 2 haec infimas iugi radices minus mille passuum erant legiones Iuliae unde aquari reli eductis omnibus copiis Caesar instructa acie secundum es leniter accessit, iamque , quod Scipio tenebat, abritus, ne oppidum amitteret, ri eius exercitus consueat, e instructa ex instituto suo, prima equestri turmatim directa elephantisque turrilis interpositis armatisque, suppetias ire contendit. Quod ubi Caesar animaduertit, arbitratus Scipionem ad dimicandum paratum ad se certo animo uenire in eo loco, quo paulo ante commemorauimus, ante oppidum constitit suamque aciem mediam eo oppido texit, dextrum sinistrumque cornu, ubi elephanti erant, in conspectu patenti aduersariorum constituit'. Verum extrema uerba non posse ad Caesarem referri Clarkius intellexit. Caesar enim neque oppido Vzitta mediam aciem tegere poterat, cum id ab aduersariis teneretur, neque elephantos tum habebat, eos autem, quos c. 72, 3 ex Italia transportasse dicitur, ut milites bestiis assuescerent, in aciem non educabat. Contra et Scipionis elephanti paulo ante commemorati sunt, et eum oppido se texisse cum ipsa res docet tum uerba cap. seq. §. 3 'hostesque mediam aciem suam oppido texisse'. Deinde quae initio seq. cap. leguntur: 'Cum iam prope solis occasum Caesar expectauisset, neque ex eo loco, quo constiterat, Scipionem progredi propius se animaduertisset', indicio sunt hic locum, in quo constitisset Scipio, fuisse declaratum. Recte igitur Clarkio quaedam excidisse uisa sunt, sed errauit, quod id ante uerba 'in eo loco, quo paulo ante commemorauimus' factum putauit. De Scipione enim nihil eiusmodi commemoratum erat: et referuntur illa ad superiora 'iamque minus mille passuum ab oppido Vzitta, quod Scipio tenebat, aberant legiones Iulianae'. Itaque, quae hic desido-

rantur, post uerba ‘ante oppidum constitit’ exciderunt. Videntur autem ea, quae de Scipione relata erant, ipsa quoque in ea uerba, quae modo posui, desisse eaque causa omittendi fuisse.

C. 42, 3 corrupta sunt haec: ‘praesertim cum milites a mane diei ieiuni sub armis stetissent defatigati’. Neque enim defatigati stetisse dici poterant, qui tum demum stando essent defatigati. ‘Defatigati’ eiciendi sunt, quos magister ieiunis substituere, aut omnino defatigatos fuisse milites significare uolebat.

Initio c. 43 in Par. sec. haec leguntur: ‘Interim Considius, qui Acillam et VIII cohortes stipendiarias Numidis Gaetulisque obsidebat’ cett., atque ita ante Dauisium edebatur, nisi quod ‘octo cohortes’ ponebantur. Is Pet. et Noru. secutus scripsit ‘qui Acillam VIII cohortibus stipendiariis — obsidebat’. Quibus quod Oudend. Leid. pr. et Scal. accedere scribit, in quibus ‘et IX’ legatur, non ‘cohortibus stipendiariis’ in iis codd. inuenisse existimandus est, sed illa ‘et IX’ scripta putabat pro nota octonarii numeri ‘IIIX’, qua ipse uti solet. C. 33, 3 relatum est Considium, cum octo cohortes obsidendo oppido pares non iudicaret, praeterea equestres copias a Labieno adduxisse. Itaque codd. scriptura sic erat conformanda: ‘qui Acillam ... et VIII cohortibus stipendiariis Numidis Gaetulisque obsidebat’. Periit enim equitum commemoratio.

C. 45, 3 centurio legionis Caesarianae quartae decimae, cum captus esset a Scipione, inter alia haec dicit, ut quidem in codd. leguntur: ‘Egone contra Caesarem, imperatorem meum, apud quem ordinem duxi, eiusque exercitum, pro cuius dignitate uictoriaque amplius XXXVI annis depugnaui, aduersus armatusque consistam?’ Quartam decimam legionem p. 119 docui anno 53 conscriptam esse. Sed centurionem eius legionis iam antea in exercitu Caesaris militasse uerisimile est. Verum cum annos numeret, quibus pro dignitate Caesariani exercitus depugnauerit, non posse enim ultra annum 58 progredi, quo Caesar in Galliam uenit, apertum est, et uehementer errat Glandorpius, qui annos a praetura Caesaris numerandos existimauit. At uel ex eo inde tempore uix dimidium spatium conficitur eius, quod hic positum est. Itaque auctorem ita scripsisse arbitror: ‘pro cuius dignitate uictoriaque amplius tricies armis depugnaui’. Ita b. Alex. 74, 3 legati Pharnacis gloriati esse dicuntur exercitum eius uicies et bis in acie confixisse. Hic uero, quia ‘amplius’ adicitur, plenus

numerus erat ponendus. Quamobrem ipsum numerum, quem posui, non praesto.

C. 49 haec et in codd. scripta et a superioribus edita sunt: 'Caesar, postquam animaduertit Scipioni auxilia fero, quae expectasset, omnia conuenisse neque moram puguandi ullam fore, per iugum summum cum copiis progredi coepit et brachia protinus decere et castella munire propiusque Scipionem capiendo loca excelsa occupare contendit. Aduersarii magnitudine copiarum confisi proximum collem occupauerunt atque ita longius sibi progrediendi eripuerunt facultatem. Eiusdem collis occupandi gratia Labienus consilium ceperat et, quo propiore loco fuerat, eo celerius occurrerat'. Verum aduersarios colle occupando sibi longius progrediendi facultatem non adepturos, sed paraturos fuisse interpretes intellexerunt. Itaque pronomen reflexiuum pro demonstratio poni et ad Caesarem referri contenderunt. Quod etsi in *secundaria* tantum enuntiatione fieri potest, tamen sententia eo artificio nihilo aptior efficitur. Nam aduersarios collem occupauisse insequentibus demum uerbis refertur, et, quod ibi Labienus hunc eundem collem et occupare uoluisset et occupauisset dicitur, indicio est superioribus uerbis declaratum esse Caesarem hunc collem capere constituisse. Sensit haec Clarkius, sed, cum corruptae scripturae patrocinari cuperet, ineptias quasdam adiecit memoratu indignas. Mihi certum est sic scriptum fuisse: 'propiusque Scipionem capiendo loca excelsa occupare contendit, ne aduersarii magnitudine copiarum confisi proximum collem occuparent atque ita longius sibi progrediendi eriperent facultatem'. Cum 'ne' particula extrita esset, ad restituendam orationis formam perfecta sunt posita. Deinde scribendum esse 'eiusdem collis occupandi Labienus consilium ceperat' Clarkius animaduertit. Neque enim consilium aliquod, per quod colle potiretur, Labienus ceperat, qua una ratione 'causa' recte adiciebatur. Nam id consilium, quod deinceps exponitur, et post occupatum collem captum erat et ad insidias Caesari struendas pertinebat.

Harum insidiarum ratio explicatur c. 50, quae uerba sic eduntur: 'Erat conuallis satis magna latitudine, altitudine praerupta crebris locis speluncae in modum subrutis, quae erant transgredienda Caesari, antequam ad eum collem, quem capere uolebat, perueniretur, ultraque eam conuallem oliuetum uetus crebris arboribus condensum'. In Par. sec. Leid. pr. cod. Vrs. est 'transgre-

dae'. Recte Vascosanus posuit 'quae erat transgredienda': scriptorem haec ad conuallem retulisse docent uerba 'ultraque conuallem' et §. 2 'prius necesse esse conuallem oliuetumque transgredi'. Pluralis 'transgrediendae' positus est, quia supra 'conua' legebatur, quae forma in commentariis de bello Gallico contra in optimis codd. seruata in reliquis libris a magistro mutata est. Sequentia sic eduntur: 'Hic cum Labienus animaduertit Caesarem, si uellet eum locum occupare, prius necesse esse conuallem oliuetumque transgredi, eorum locorum peritus in insidiam parte equitatus leuique armatura consedit et praeterea montem collesque equites in occulto collocauerat, ut, cum ex improviso legionarios adortus esset, ex colle se equitatus ostenderet et re duplici perturbatus Caesar eiusque exercitus retro regrediendi neque ultra procedendi oblata facultate circumuentus concideretur'. In codd. post uerba 'et praeterea montem collesque' haec adiciuntur: 'Caesari subito se ostenderet', quae uerba uariandae orationis causa inferioribus colle se equitatus ostenderet' a magistro ascripta perperam illata esse nescio quis primus perspexerit. Sed una cum 'collesque' eiciendum erat. Nam neque plures colles hic commemorare licebat, et ridicule componuntur haec 'post montem collesque' (ita enim quidam ediderunt), cum mons idem sit atque mons. Oudendorpius, cum infra poneudum putaret 'ex colle se ostensus subito Caesari ostenderet', id assecutus est, quod magistro recte scribendum uidebatur. Neque enim auctorem ibi ita scribere indicio est, quod deinceps Caesaris nomen posuit. Excipiunt: 'Caesar postquam equitatu ante praemisso inscius insidiarum ad eum locum uenisset, abusi siue obliti praeceptorum Labienii ueriti, ne in fossa ab equitibus opprimerentur, rari ac singuli prope prodire et summa petere collis: quos Caesaris equites secuti partim interfecerunt partim uiuorum sunt potiti, deinde unus collem petere contenderunt atque eum decusso Labienii praesidio celeriter occupauerunt'. Qui hic abusi nescio recte dicuntur, eos intellegi, quos Labienus in ipsa conualle occiderat, cum ex fossae commemoratione apparet, tum quod una collis petiuerunt, et quod Caesariani insecuti collem occupauerunt et inde praesidium (qui sunt equites post montem occisi, uid. §. 3) decusserunt. Sed 'abusi' corruptum esse omnes credunt. Nam etiamsi abusos siue oblitos praeceptorum con-

iungeremus et alterum 'siue' non superiori respondere sed sequentia adiungere statueremus, tamen ineptum erat abusos praeceptis dici, qui praeceptis plane contraria faciebant. Daehnius coniecit 'cum ad eum locum uenisset arbusti' idque arbustum oliuetum dici interpretatur. Verum hoc oliuetum ultra conuallum erat (§. 1), hi homines in conualle. Praeterea necessario declarandum erat, qui siue obliti praeceptorum siue ueriti essent, ne opprimerentur, neque id satis perspicue fit pronomine 'illi' adiecto, quod Daehnio faciendum uidebatur, cuius tamen rei ne ipsius quidem ulla est probabilitas. Pro abusus illis ponendierant 'abdit'.

Inde a fine c. 51 haec leguntur: 'Dum haec opera, quae ante dixi, fiebant a legionibus, interim pars acie instructa sub hoste stabat, equites barbari leuisque armaturae procliis minutis comminus dimicabant. Caesar ab eo opere cum iam sub uesperum copias in castra reduceret, magno incursu cum omni equitatu leuique armatura Iuba, Scipio, Labienus in legionarios impetum fecerunt. Equites Caesariani ui uniuersae subitaeque hostium multitudinis pulsati parumper cesserunt'. Animaduertit Dausius extremis uerbis et iis, quae deinceps leguntur, hostes in equitatum Caesaris impetum fecisse demonstrari. Itaque uerba 'in legionarios impetum fecerunt' corrupta iudicauit. Et sane legionarii dici solent pedites legionum. Verum hic non moleste intelleguntur legionarii equites, cum proximis superioribus uerbis commemorantur 'equites barbari leuisque armaturae'. Notum est autem aliquantum ante haec tempora equitatu ciuium Romanorum non usos esse Romanos. Relinquitur igitur, ut equites auxiliares diuisos fuisse statuamus partemque leui armaturae, partem item, ut antiquitus fiebat, legionibus attributam esse. Idque ita fuisse ex Tac. ann. IV, 73 et hist. I, 57 uidemus, ubi 'turmae sociales equitesque legionum' et 'equites legionis auxiliorumque' commemorantur. Sed ne quis hoc post liberam demum rempublicam institutum credat, ne de superiore quidem tempore testimonium deest. Plutarchus enim Anton. 37 haec de Antonii exercitu refert: *ἦσαν δὲ Ῥωμαίων μὲν ἀντὶ τῶν ἑξακισμύριοι πεζοὶ καὶ τὸ Ῥωμαίοις συντεταγμένοι ἱππικὸν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν μύριοι, τῶν δ' ἄλλων ἑθνῶν ἐγένοντο τρεῖς μυριάδες σὺν ἱππεῦσιν ὁμοῦ καὶ ψιλοῖς*. Vnde simul id perspicitur, equites legionibus attributos Gallos et Hispanos fuisse. Leuis autem armaturae equites praecipue Numidas fuisse consentaneum est. Atque eos barbaros dicit scriptor, quia a cultu Romanorum maxime abhorrebant.

Inde a c. 59 acies Scipionis et Caesaris declarantur. De iore haec in codd. leguntur: 'Scipio hoc modo aciem direxit. collocavit in fronte suas et Iubae legiones, postea autem Numidas (subsidiaria acie ita extenuatos et in longitudinem directos, ut vocal simplex esse acies media ab legionariis militibus uideretur a cornibus autem duplex esse existimabatur): elephantos dextro sinistroque cornu collocauerat aequalibus inter eos intervallis insertis, post autem elephantos armaturas leues Numidasque auxiliares substituerat'. Hic primum posui 'post eas autem Numidas' est. Nam 'post ea' de loco tum demum recte dicitur, cum novum pronomini superioribus verbis accommodatum est. Deinde inderabilia sunt haec: 'in cornibus autem duplex esse existimabatur'. Atque enim cornua ne commemorata quidem sunt, sequentibus autem verbis nihil eiusmodi refertur, quamobrem cornua duplicis aciei speciem praebere potuerint. Quamquam, ut apte illa verba interponerentur, omnino antea ratio cornuum iis consentanea declarari debebat. Itaque haec ascripta sunt a magistro, quia scriptor mediam aciem simplicem visam esse dixerat.

De Caesaris acie quae c. 60 legebatur, quin corrupta essent, non poterat dubium videri. Ea, quantum fieri poterat, codices servatos sic conformavi: 'Caesaris autem acies hoc modo fuit collocata, ut ab sinistro eius cornu ordiar et ad dextrum perueniam. habuit legionem X, VIII in sinistro cornu, XXV, XXVIII, XIII, IIII, XXVIII, XXVI in media acie. In suo autem dextro cornu secunda acie veteranarum legionum partem cohortium collocauerat, praeterea ex tironum paucas adiecerat. Tertiam autem aciem in sinistrum suum cornu contulerat et usque ad aciei suae mediam legionem porrexerat et ita collocauerat, uti sinistrum suum cornu triplex esset'. Hic quod numeros quosdam legionum mutavi, de ea re statim separatim dicam: reliqua utrum ex codicum scriptura probabiliter effecta sint necne, ipsa demonstrant; recta esse ostendam. In ipsa acie Caesar habuit octo legiones: unam, quae quinta appellabatur, equitibus praesidio praemisit (§. 4). Illas octo legiones in sinistro cornu et media acie collocauerat triplici acie instructas (id quod secundae et tertiae aciei commemoratio docet), cuius triplicis aciei p. 155 ante rationem fuisse demonstraui, ut in prima acie quaternae cohortes uniuscuiusque legionis ponerentur, in secunda ternae, in tertia item ternae. Itaque cum omnes legiones in sinistro

cornu et media acie essent dispositae, dextrum cornu non poterat aliter institui, nisi ut ex illis legionibus cohortes quaedam detraherentur. Igitur Caesar e secunda acie ueteranarum legionum, quae fuerunt X et IX in sinistro cornu, XIII et XIV in media acie, partem cohortium detraxit eoque paucas ex tironum legionibus adiecit et has in dextro cornu posuit. Quot autem cohortes in dextro cornu collocatae sint, scriptor non declarauit, sed duodecim fuisse sequentia ostendunt. Tertia enim acies in sinistrum cornu collata esse dicitur. Media acie legionem triplex esse dicitur, acie usque ad mediam totius aciei legionem triplex esse dicitur, acie igitur duplex erat. Media acie decima: cohortes enim, quae in dextro cornu collocatae sunt, una legione numerantur. Iam cum tertia acies instituta esset, quattuor cohortium esset, ut in aciem haberent, quae sunt in tertiae aciei cohortes totidem e secunda acie detractis autem cohortes in secunda acie positae esse apparet. Quo facilius haec intellegantur, formas aciei Caesarianae subieci. Initio igitur acies hoc modo fuit collocata:

Sinistr. cornu		Media acies					
X	IX	XXV	XXVIII	XIII	XIV	XXIX	XXVI

Deinde dextro cornu instituto haec fere eius forma erat:

Sinistr. cornu		Media acies						Dextr. cornu	
X	IX	XXV	XXVIII	XIII	XIV	XXIX	XXVI		

Postremo haec efficiebatur:

Sinistr. cornu		Media acies						Dextr. cornu	
X	IX	XXV	XXVIII	XIII	XIV	XXIX	XXVI		

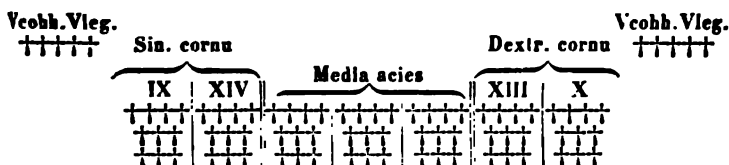
Iam de legionibus Caesaris dicendum est, quas hoc bello in Africa habuerit. Traiecit autem ipse in Africam cum sex legionibus, quinque tironum, una ueterana, quae quinta appellabatur (1, 5. 2, 1). Praeter has sex legiones secundo commeatu duae ueteranae (c. 34, 4 et 37) et tertio commeatu totidem (c. 53), ut ex numero uidemus, item ueteranae ad Caesarem uenerunt. Itaque ex-

itus Caesaris in Africa fuit decem legionum, quinque ueteranarum, quinque tironum. Inde apparet c. 66, ubi VIII legiones ueteranae Caesaris commemorantur, numerum corruptum esse. Cum ad duas Labieni legiones excipiendas Caesar proficisceretur (65, 3) uerisimile est quinarium numeri notam delendam esse. Deinde quibusdam locis nomina legionum non recta seruata sunt. Duae legiones ueteranae, quae secundo comaeatu aduenerunt, c. 34, 4 appellantur XIII et XIV, et c. 45 in. centurio XIV legionis commemoratur, qui cum commilitonibus aliquot in naui, quae in secundo comaeatu aberrauerat, a classe Vari et M. Octauii captus erat (c. 44, 2). Duae ueteranae, quae tertio comaeatu traiectae sunt, c. 53 in. in Par. sec. recte dicuntur X et VIII (edebatur ibi 'IX et X'), in Leid. pr. aberratum est, in quo 'X et XI' legitur: item c. 54 eodem comaeatu tribunum decimae legionis traiecisse refertur. Sed decimae legionis miles iam c. 16 commemoratur, aliquantum antequam decima legio in Africam traiceretur. Hoc inde factum est, quod Caesar ipse secum praeter sex legiones septem cohortes ueteranas traduxerat, quas scriptor belli Africani c. 10, 2 in classe cum Sulpicio et Vatinius rem gessisse scribit. Vterque autem classe dimicauerat paulo post pugnam Pharsalicam, Sulpicius in Sicilia contra C. Cassium, de qua re Caesar b. ciu. III, 101 retulit, Vatinius in Illyrico contra M. Octavianum, quas res Hirtius narrauit b. Alex. 44 sqq. Vtroque loco eos milites aegrorum numero relictos esse demonstratur, cum Caesar contra Pompeium in Graeciam proficisceretur: atque ex aegris cohortes Brundisii factas esse Caesar b. ciu. III, 87, 4 ostendit. Ex harum igitur cohortium numero septem, quas ipse Caesar initio trauxit, ad eas legiones ueteranas pertinuisse, quae secundo et tertio comaeatu aduenerunt, et rursus iis coniunctas esse inde apparet, quod post harum aduentum non commemorantur. Sed, ut ad nomina legionum reuertamur, c. 60 in descriptione aciei Caesarianae recte XIII et XIV in media acie collocatae esse dicuntur, sed in sinistro cornu in codicibus IX et VIII ponuntur. Pro his igitur X et VIII restitui, quorum nomina et iis, quae supra retuli, satis firmata sunt, et c. 81 in omnibus codd. leguntur. Cum autem c. 60 quinque legiones ueteranae commemorentur (quinta, quae equitibus praesidio praemissa erat, decima et nona, quae in sinistro cornu, tertia decima et quarta decima, quae in media acie collocatae erant), neque plures quam quinque ueteranas legiones Caesarem in Africa habuisse constet, quattuor reliquas, quarum

nomina ibidem ponuntur, tironum fuisse necesse est. Eae in codicibus appellantur XXX, XXVIII, XXIX, XXVI. Verum tricesima legio hoc tempore ueterana erat. Eam enim legionem a Caesare iam anno 49 Q. Cassio Longino in ulteriore Hispania attributam et paulo ante in Italia conscriptam esse Hirt. b. Alex. 53 extr. refert (cf. 54, 2. 57, 1 et 3). Itaque pro ea quintam et uicesimam posui cum propter mutationis facilitatem, tum quia ita ordo legionum in dextra parte, uicesimae sextae et uicesimae nonae, respondet ordinem legionum, uicesimae quintae et uicesimae octavae, cuius nomen c. 60 non ponitur (fuisse ostendi), cum fuisse statuendum est. num non recta in codici sec. et Leid. pr. leguntur. Uticae hiemis gratia suorum. Sicily aduentu celeriter deducit. Cum proxime antea, c. 53, legiones decimam et nonam ex Sicilia traiecisce relatum sit, horum nomina c. 62 restituenda uideri possunt. Sed Vari classis iam c. 44, 2 commemoratur ibique milites, qui secundo commeatu cum legionibus tertia decima et quarta decima traiecerant et aberrauerant, ab ea exceptos esse narratur. Itaque c. 62 scribendum est 'cognito legionis XIII et XIII ex Sicilia aduentu', id quod ad codicum quoque scripturam proxime accedit. Alter locus paulo grauius corruptus legitur c. 81. Ibi haec eduntur: 'Quo postquam Caesar peruenit et animaduertit aciem pro uallo Scipionis elephantosque dextro sinistroque cornu collocatos et nihilo minus partem militum castra non ignauiter munire, ipse acie triplici collocata legione decima secundaque dextro cornu, VIII et IX sinistro oppositis, V legionibus in quarta acie, ante ipsa cornua quinque cohortibus contra bestias collocatis' cett. Hic primum legiones 'X IIque' ortae sunt ex 'X XIIIque' altera denarii numeri nota extrita et pro ternario numero eodem errore binario posito, item VIII errore posita est pro XIII. Sed ne inferiora quidem 'V legionibus in quarta acie' cett. recta sunt. Decem enim legiones in Africa affuisse uidimus. Ex his Caesar, cum ad Thapsum eam aduenisse quae c. 81 describitur, instrueret, duas legiones cum Aspreo castris praesidio reliquerat (c. 80, 4). At binis legionibus in quibus positus quinque cohortibus ante cornua, si praeterea quin-

e legiones in quarta acie essent collocatae, non octo, sed omnes decem legiones in in acie affuissent, et tamen nullae superfuissent, nec in media acie collocarentur. Denique plane incredibile est quinque legiones in quarta acie positas esse. Nam cum prima, secunda, tertia uel quocumque acies instructa dicitur, singulas cohortes poni intellegendum est. At quinquaginta cohortibus in quarta acie positae haec immanem longitudinem accepisset. In Par. sec. Leid. pr. Pet. scriptum est 'V legiones in quarta acie'. Inde facillima emendatione haec ita restituuntur: 'acie triplici collocata, legione decima tertiadecimaque dextro cornu, quartadecima et nona sinistro oppositis, quinta legione in quarta acie ad ipsa cornua quinque cohortibus contra bestias collocatis' cett. Itaque Caesar triplicem aciem instruxit legionum septem, ita ut binas ueteranas in cornibus poneret; tres tironum in media acie collocatas esse scriptor non declarauit, quia sponte intellegebatur, id quod eodem modo factum est a Caesare b. ciu. III, 89. Deinde in quarta acie quintam legionem opposuit, ita ut ad cornua quinque cohortes collocaret, id est dimidiam legionem ad dextrum, dimidiam ad sinistram. Haec igitur fuit aciei forma:

Ita autem, ut dixi, auctorem scripsisse c. 84 confirmat, ubi certamen militis legionis quintae cum elephanto refertur. Et Appianus b. ciu. II, 96 legionem quintam, quia elephantis opposita rem bene gessisset, simulacra harum bestiarum in signis gestasse refert. Ceterum illo loco belli Africani, de quo modo diximus, in Par. sec. scriptum est 'animaduertit aciem pro uallo Scipionis contra elephantos dextro sinistroque cornu collocatis', similiaque in reliquis codd. leguntur. Quae scriptura indicio est uerba 'contra elephantos dextro sinistroque cornu collocatis' a magistro ascripta fuisse inferioribus 'ad ipsa cornua quinque cohortibus contra bestias collocatis', ut ea uel explicaret uel immutaret, deinde autem ex margine in alienum locum translata esse. Itaque illa uerba delenda esse significauimus. Sed ut, quae de legionibus Caesaris disputauimus, complectamur, decem legiones hoc bello in Africa fuisse uidimus,

quinque ueteranas, quae appellabantur quinta, nona, decima, ter-
tiadecima, quartadecima, item quinque tironum, quarum quattuor
nominabantur uicesima quinta, uicesima sexta, uicesima octaua,
uicesima nona, unius nomen nescimus.

C. 61, 2 edidi 'Iamque Caesar cum exercitum intra suas
munitiones reducere coepisset, subito uniuersus equitatus ulterior
Numidarum Gaetulorumque sine frenis ab dextra parte se mouere
propiusque Caesaris castra, quae erant in colle, se conferre coe-
pit'. Nam ulterior equi rum Gaetulorumque is est,
quem Scipionem longius prum suisque copiis prome-
uisse et ad radices collis, ur castra habebat, appulisse
c. 59, 5 relatum est. V es in dextro Scipionis cornu
erant collocati. Itaque cum astra Caesaris conferrent, ut
Caesarianos se recipientes rent (59, 5), non ad dextram
partem se monebant, ut in um est, sed a dextra Scipio-
nis parte ad sinistram Caes. de scribendum erat 'frena-
tus autem Labieni eques in loco permanere legionesque de-
tinere', quod optimi codd. Par. sec. et Leid. pr. confirmant,
quorum in altero scriptum est 'destinere' primae syllabae
i littera suprascripta, in altero 'destituere'. Prohibebantur enim
legiones ab equitibus, quo minus se recipere possent. Quo-
modo distentae sint, ut editur, hoc est in pluribus rebus simul
occupatae, non intellegitur. Sequuntur haec: 'cum subito pars
equitatus Caesaris cum leui armatura contra Gaetulos iniussu ac
temere longius progressi paludemque transgressi multitudinem ho-
stium pauci sustinere non potuerunt leuique armatura deserti ac
pulsu conuulneratique uno equite amisso, multis equis sauciis, leuis
armaturae XXVII occisis ad suos refugerunt'. Hic primum equites
'a leui armatura deserti' dicendi erant. Verum non equites a leui
armatura esse desertos, sed hanc ab illis satis inde apparet, quod
leuis armaturae XXVII, eques omnino unus cecidit. Itaque sic
posui: 'leuique armatura deserti pulsus conuulneratique'.

Sequentia ita edebantur: 'Quo secundo equestri proelio facto
Scipio laetus in castra nocte copias reduxit. Quod proprium gau-
dium bellantibus fortuna tribuere non decreuit. Namque postero
die Caesar cum parte equitatus sui Leptim frumenti gratia ~~msy.~~
In itinere praedatores equites Numidas Gaetulosque ex improviso
adorti circiter centum partim occiderunt partim uiuorum potiti ~~sunt~~.
Relatium uerbis 'proprium gaudium bellantibus fortuna tribuere non

reuit' praemissum Iosephus Scaliger delendum significauerat: cum reprehendunt et indignabundi, cur id fecerit, requirunt. Scilicet uidebat ille relatiuo posito sententiam ad solum Scipionem referri, participio 'bellantibus' adiecto ad omnes, quicumque umquam lum gererent. Sed relatiuo sublato coniunctio horum uerborum a superioribus tollitur. Itaque potius 'bellantibus' delendum est. Igitro enim declarandum uidebatur, cui proprium gaudium trium non esset. In sequentibus uerbis haec: 'frumenti gratia' non uatur nisi in uno et altero deteriorum codd. et ne in his quidem re discrepantia. His deletis reliqua Clarkius uidit in Vossiano libere recte ita conformata esse: 'namque Caesar cum partem equis sui Leptim misisset, in itinere' cett. Quae edebantur, non solum durissima, sed ne sana quidem erant. Cum enim, quid cum parte nitatus missum esset, nemo ipse intellegere posset, id necessario declarandum erat, item participio 'adorti' subiectum erat addendum.

Initium c. 63 sic edidi: 'Caesar interim celeriter per nuntios castris, cum opera circumiret, certior factus, quae aberant a Roma milia passuum sex, equo admissis omnibus rebus celeriter peruenit Leptim ibique hortatur, omnes ut se naues consecrantur; [postea] ipse paruulum nauigium conscendit, in cursu pulchram multitudinem nauium perterritum atque trepidantem nactus stium classem sequi coepit'. Hic de reliquis rebus non est, quod attatur: pro illis 'postea ipse', quae leguntur in Par. sec. Leid. Scal., 'primum ipse' editur, cui, quid deinceps respondeat, non habeo. 'Postea' autem moram et cunctationem iufert a festinatione Caesaris alienissimam. Itaque hoc delendum significauit.

C. 66 in. haec in codd. leguntur: 'Caesar interim de insidiis ibi ex perfugis certior factus paucos dies ibi commoratus, dum festes cotidiano instituto saepe idem faciendo in negligentiam adicerentur, subito mane imperat porta decumana legiones se VIII Ileranas cum parte equitatus sequi atque equitibus praemissis neque inantes insidiatores subito in conuallibus latentes leui armatura percussit circiter D, reliquos in fugam turpissimam coniecit'. Numerum VIII legionum ueteranarum rectum non esse, supra p. 219 demonstrauimus. Verum paulo ante, quod Caesar 'paucos dies ibi commoratus' dicitur, peruerse 'ibi' ponitur, cum castra, quae sola intellegi possunt, longe antea, c. 65, 2, tota insidiarum declaratione interiecta, commemorantur. Atque ut hoc negligentiae scriptoris tribueremus, illis castris commoratum esse Caesarem ita demum recte de-

clararetur, si aut ante hanc expeditionem aut postea in iisdem castris non fuisset; quod contra est. Nam quod ipse cum parte copiarum expeditionem fecit, qua confecta eodem die in castra rediit, cum interim eadem castra teneret, nihilo minus ibi commorabatur. Neque enim aliter haec interpretari licet, nisi ut Caesaris commemoratione totum exercitum comprehendi intellegamus. Auctor scripserat 'paucos dies moratus'. Commorandi uerbum etiam b. Gall. VIII, 4, 3 pro morando in interpolatis codd. legitur. In extrema enuntiati parte offendit, quod remissis equitibus tamen leui armatura concidisse Labienum. Nam elsi equites quoque leuis armaturae fuisse uidimus, cum leuis armatura nulla re adiecta ponitur, semper pedes cantur. Equites autem rem gessisse sequentia docent: 'in Labienus cum uniuerso equitatu fugientibus suis suppetias occidit huius uim multitudinis cum equites pauci Caesariani iam se non possent' celt. Itaque haec ita correxi: 'subito in conuulsis latentes ex leui armatura concidit circiter D'. Nam ab Labieno leuem armaturam in insidiis positam esse extremo sup. cap. declaratum est.

C. 67 extr. Scipionem ad Aggar sex milia passuum longe a Caesaris castris consedissee, et cum uterque eadem castra teneret, c. 75 in. Caesarem progressum ab suis castris milia passuum V a Scipionis circiter duum milium interiecto spatio, c. 77 extr. autem in edd. eundem VIII milibus passuum ab suis castris, ab Scipionis uero IV milibus longe aciem instruxisse narratur. Ex his locis quominus duobus prioribus numeros rectos existimemus, causa nulla est, cum Caesarem, quo aequiore loco aciem instrueret, ad dextram aut ad sinistram partem a suis castris discessisse probabile sit, ita ut spatium inter ipsius castra et aciem atque inter hanc et Scipionis castra longius intercederet quam inter utraque castra. Sed quemadmodum Caesar, cum sex milia passuum inter ipsius et Scipionis castra interessent, ita instruere aciem potuerit, ut ab illis octo, ab his quattuor abesset, non intellegitur. Iam quae c. 77 extr. in codd. pro quattuor milibus leguntur, aperte duo milia significant. Itaque pro VIII milibus quinque ponenda putari deleta ternarii numeri nota, quam repetita prima littera sequentis uocabuli, quod est 'milibus', ortam esse uerisimile est. Verum postquam c. 67 extr. inter Caesaris et Scipionis castra sex milia interfuisse declaratum est, initio c. 68 haec eduntur: 'Oppidum erat Zeta, quod aberat a Scipione milia passuum X, ad eius regionem et partem castrorum collocatum.'

a Caesare autem diuersum ac remotum, quod erat ab eo longe milia passuum XVIII'. Hic apertum est non potuisse inter Caesaris castra et oppidum longius spatium intercedere, quam inter castra Caesaris et Scipionis atque huius castra et oppidum intererat: id nulla re cogimur ut cum Glandorpio inter Caesaris castra et oppidum id spatium intercessisse statuamus, quod ex illis interuallis conficitur. Nam si a Caesaris castris recta regione ad oppidum peruenire licebat Scipionis castra ad alteramutram partem relinqui, breuius interuallum erat. Itaque Leidensem pr. secutus pro XVIII milibus XIV posui; ex quo numero et XIX milia, quae in Scal. sunt, et, modo secundum antiquiorem consuetudinem XIII scribamus, XVIII milia, ut in Par. sec. legitur, facile oriebantur.

C. 70 extr. ita edebatur: 'Scipio interim legiones productas cum elephantis, quos ante castra in acie terroris gratia in conspectu Caesaris collocauerat, reducit in castra'. Verum soli elephantum terrorem Caesarianis inferre non poterant, neque ii tantum, sed legiones quoque in acie erant collocatae. Itaque 'quas' scripsi.

C. 78, 7 scribendum fuit: 'Caesar alteram alam mittit, qui satagentibus celeriter succurrerent'. Nam 'occurrerent', quod editur, non comprehendit id, quod hic significandum erat, subsidio equites missos esse. Itaque 'subsidio' uel 'auxilio' uel 'suppetias occurrerent' auctor scripsisset, ut facere consuevit, cum hoc uerbo in tali re nititur.

C. 80 in. haec eduntur: 'Erat stagnum salinarum, inter quod et mare angustiae quaedam non amplius mille et quingentos passus intererant; quas Scipio intrare et Thapsitanis auxilium ferre conabatur. Quod futurum Caesarem non fecellerat. Namque pridie in eo loco castello munito ibique trino praesidio relicto ipse cum reliquis copiis lunatis castris Thapsum operibus circummuniuit'. Hoc trium praesidium nihili esse apertum est: neque in codd. ita legitur. Nam in Par. sec. et Scal. scriptum est 'III praesidio relicto', in Leid. pr. 'cohortibus tribus praesidio relicto', in deterioribus quibusdam 'magno praesidio'. Supplementum librarii, qui Leid. pr. scripsit, corripuit Oudendorpius 'cohortium trium' ponens. Potius ipsi suppleamus 'III legionum praesidio relicto': nam cohortibus tribus Caesar se Scipionem retenturum sperare non poterat.

C. 85, 4 sic edidi: 'Qui postquam ad ea castra, quae petebant, perfugerunt, ut relictis castris rursus sese defenderent, ducemque aliquem requirerent, quem respicerent, cuius auctoritate imperioque

rem gererent, [qui] postquam animaduerterunt neminem ibi esse [praesidio], protinus armis abiectis in regia castra fugere contendunt'. Hic de reliquis rebus dictum est p. 17: 'praesidio' quod eiciendum significaui, haec causa fuit. Scipionis enim legiones ad antiqua castra, quae pridie reliquerant, fugisse c. 83 extr. relatum est. Itaque ibi se praesidium inuenturos esse plane expectare non poterant. Neque uero illi praesidium requirebant, ut quos suo praesidio confisos castra reficere et se defendere paulo ante dictum sit, sed ducem quaerebant, quem Deleto igitur 'praesidio' ad uerba 'neminem ibi esse' bus dux intellegendus est.

C. 86 in. haec in cod. t: 'Caesar trinis castris potiusque compluribus se recepit L a et statim ex itinere ante oppidum Thapsum constitit cum turribus ornamentis ornatos ante oppidum instructos constituit'. Hic numerum interfectorum hostium correxì ex Plat. Caes. 53, qui haec refert de Caesare: *ἡμέρας δὲ μιᾶς μέρει μικρῶ τριῶν στρατοπέδων ἐγκρατὴς γέγονώς καὶ πεντακισμυρίους τῶν πολεμίων ἀνὴρηνκὼς οὐδὲ πεντήκοντα τῶν ἰδίων ἀπέβαλεν*. Nam cum auctor superiore capite retulisset omnes Pompeianos, qui in castra refugerant, crudelissime esse interfectos, nihil erat, quod numerum uero minorem poneret. Deinde 'capit', quod 'captos' praecedit, delendum esse uidit Glandorpheus. Ridicule enim Caesar ante Thapsum constitisse et cum exercitu elephantos uenatus diceretur, quos in proelio captos esse ipsa res docet. Vides magistrum rhetorem. Verum numerus quoque elephantorū emendandus erat. Aduersarii enim Caesaris CXX elephantos habuerunt (c. 1, 4): sed eos omaes Iuba fuisse inde apparet, quod 19, 5 inter regia auxilia enumerantur. Iuba uero cum contra Sittium in regnum proficisceretur, triginta tantum elephantos apud Scipionem reliquit (25, 5): neque plures affuisse, priusquam Iuba rediret, c. 30, 2 confirmatur, ubi Scipionem uniuersis copiis productis eum numerum habuisse refertur. Cum autem Iuba rediret, XXX elephantos adduxit (48, 1), ut eum reliquos sexaginta cum Saburra contra Sittium misisse statuendum sit. Itaque c. 48, 6 Scipio uniuersas suas regisque copias cum elephantis LX produxisse dicitur.

Cum plures postea non accesserint, is numerus hic quoque ponendus est: et eum proelio Thapsitano captum esse Orosius VI, 16 refert. *6: 97, 1* edebatur 'nectigalibusque regiis abrogatis ex regaque prouincia facta'. Verum Caesarem, quem pecunia uel

xime indignis scimus, nequaquam uerisimile est uectigalia regia sustulisse. Pro 'abrogatis' autem in Par. sec. et Cuiac. scriptum est 'togatis', in Scal. 'irrogatis', in Leid. pr. 'erogatis'. Hoc rexi atque uectigalia a Caesare exacta dici interpretor, qua significatione illud uerbum ponitur ap. Cic. ad Att. V, 21, 7. VI, 1, 1. Irrogari noua uectigalia dicuntur. Sequentia sic edebantur: Ibi bonis uenditis eorum, qui sub Iuba Petreioque ordines duxerant, item Thapsitanis HS uicesies, conuentui eorum HS tricesies, drumetinis HS tricesies, conuentui eorum HS quinquagies mul-
to nomine imponit'. Verum in Par. sec. Leid. pr. Pet. Noru. scriptum est 'itemque Thapsitanis'. Hinc Clarkius excidisse uadam suspicabatur. Sed id, cum omnia oppida alicuius momenti enumerentur, probabile non uidetur. Nam Vticae quidem commemorationem Clarkium desiderare non debuisset c. 90 ostendit. Ique potius illud 'itemque' collocandum existimaui ante uerba Adrumetinis HS tricesies'. Adrumetini enim tantundem, quantum conuentus Thapsitanus, pependerunt.

Superiores commentarios de bello ciuili, Alexandrino, Africano praeter interpolationes magistri grauioris corruptelae duobus meritis affectos animaduertere licuit, ut et complura omittantur, et oratio uerbis quibusdam in alienum locum translatis tueretur. Prioris generis maxime insignia exempla sunt b. ciu. I, 1, 1. 39, 2. II, 29. III, 8 extr. 22, 2. 50 extr. 71 in. b. lex. 12, 1. 22, 2. 66, 6. b. Afr. 2, 2. 7 extr. 26, 3. 41, 3. in., alterius b. ciu. I, 39, 3. 64, 7. II, 5, 3. 28, 1. III, 65, 101, 5. b. Alex. 36, 5. b. Afr. 54, 1. 87, 2. 97, 2. Iam commentarius de bello Hispaniensi, ad quem reliquis profligatis cedimus, praecipue illis mendorum generibus adeo corruptus est laceratus, uix ut unam et alteram paginam integram continuare gendo liceat. Cum autem optimorum codicum scriptura plerumque ipsa aperte mendi genus demonstret, de satis multis huius libri his hic disputandum non existimaui admonitionem et corruptelae tationem sufficere confisus. Nam mira quidem artificia, quibus Schneiderus (in specimine nouae recensiois commentariorum de illis C. Iulii Caesaris) omnia menda defendere sibi uisus est, ut futarem, a me impetrare non potui.

Compluribus uerbis omittendis statim ipsum libri initium dematum est. Ibi haec eduntur: 'Pharnace superato, Africa re-

cepta qui ex his proeliis cum adolescente Cn. Pompeio profugissent, cum et ulterioris Hispaniae potitus esset, dum Caesar muneribus dandis in Italia detinetur, quo facilius praesidia contra compararet Pompeius, in fidem uniuscuiusque ciuitatis confugere coepit'. Hic primum Pharnacen superatum plane inepte commemorari, cum ea res nihil omnino ad ea, quae deinceps referuntur, pertineat, neque alios fugit neque eum, qui in Leid. pr. scripsit 'Scipione superato'. Atqui res in Hispania gestae Hirtius b. Alex. c. 48 orsus a discessu ex Hispania Caesaris, Pharnace Petreioque et Varrone, quo loco Caesar b. ciu. II, Hispanienses reliquerat, narrat usque ad aduentum C. Tullii autem, cum anno 48 praetor urbanus fuisset (Caes. b. Afr. II, 20); anno 47 Q. Cassius Longinus in ulteriore prouincis uictus est, et Caesar in uel Octobri mense Romam rediit (Cic. ad Fam. XIV, 1, 2; Appian. b. Afr. II, 20, 21, 2). Haec consideranti una ratio apparet, qua initio commentarii de bello Hispaniensi apte Pharnaces commemorari potuerit. Nimirum post uerba 'Pharnace superato' quaedam excidisse statuendum est, quibus declarauerat scriptor, quid Caesar, cum ex Asia redisset, de Hispania constituisset, quaeque ibi res usque ad confectum in Africa bellum accidissent. Eas res plenius reliquis scriptoribus narrauit Cassius Dio XLIII, 29: auctor belli Hispaniensis item ut res post Africam receptam usque ad aduentum in Hispaniam Caesaris gestas breuiter et summatim significauerat. Verum non saniora sunt, quae uerba 'Africa recepta' excipiunt. Nam cum Gnaeo Pompeio, qui iam initio belli Africani in insulas Baleares profectus erat (b. Afr. 23), nemo poterat Africa a Caesare recepta profugere. Quod autem Glandorpio pro Cn. Pompeio Sextus ponendus uidebatur, omni probabilitate destituitur. Id uero nequaquam casu factum arbitror, quod in Par. sec. et Vind. pr. non 'cum adolescente', sed in illo 'cum adolescentes', in hoc 'cum adolescentules' scriptum est. Hic quoque omissis quibusdam uerbis reliqua turbata esse indicio est, quod neque de illis, qui profugissent, quicquam deinceps refertur, quo ea uerba referri possint, et statim haec de Cn. Pompeio adiunguntur: 'cum et ulterioris Hispaniae potitus esset'. Nam etiamsi 'et' pro 'etiam' positum interpretemur, quod neque in Caesaris Hirtiique libris aut in bello Africano factum est neque in hoc commentario nisi hic et c. 23, 7, ubi 'et' in Leid. pr. omissum est, tamen, ut Cn. Pompeius etiam

alteriore Hispania potitus dici posset, antea declarandum erat, quid praeterea fecisset. Denique ante uerba 'quo facilius praesidia contra compararet Pompeius' apertum est eius rei commemorationem desiderari, contra quam praesidia a Pompeio comparata sint. Ibi igitur ostenderat auctor Caesarem Fabium Maximum et Q. Pedium legatos cum exercitu misisse: et ad ea uerba etiam superiora 'dum Caesar muneribus dandis in Italia detinetur' pertinuisse uidentur.

Eiusd. c. §. 4, ubi haec leguntur de Cn. Pompeio: 'ex quibus si qua oppida ui ceperat, cum aliquis ex ea ciuitate optime de Cn. Pompeio meritis cuius esset, propter pecuniae magnitudinem aliqua ei inferebatur causa, ut eo de medio sublato ex eius pecunia latronum largitio fieret', recte animaduertit Oudendorpius incredibile esse tanta Cn. Pompeium fuisse dementia, ut aut de se aut de patre suo optime meritos circumueniret et interficeret. Itaque 'optime de C. Caesare meritis' scribendum esse coniecit. At bene de C. Caesare meriti auctori omnino optime meriti uidebantur: illa 'de Cn. Pompeio' a magistro adiecta sunt, qui haec uerba explicare conatus turpiter errauit.

Initium c. 6 sic edebatur: 'Id cum animaduertisset aduersarios minime uelle, quos ideo a uia retraxerat, ut in aequum deduceret, copiis flumen traductis noctu iubet ignes fieri magnos: ita, firmissimum eius castellum, Ateguam proficiscitur'. Illic cum nihil supra esset significatum, a uia aduersarios a Caesare retractos esse, sed c. 4 relatum Caesarem Cordubam profectum ea re Cn. Pompeium coëgissee, ut Vliae oppugnationem dimitteret et ipse quoque Cordubam iter faceret, recte Ciacconius 'ab Vlia retraxerat' scribendum iudicauit. Verum neque ideo Caesar Pompeium ab Vlia retraxerat, ut eum in aequum deduceret, sed ut Vliam obsidione liberaret, neque 'ideo' in optimis codd. legitur, sed 'quoniam'. Atque hoc quidem recepto oratio exitum non inuenit: et sequentia postulant, ut Caesar Pompeium eadem ratione in aequum deducere uoluisset dicatur, qua eum ab Vlia retraxerat. Nam utramque rem ita efficere conatus est, ut oppida partium Pompeianarum aggredereetur atque ita eo, quo uolebat, Pompeium sequi cogeret. Itaque cum 'ut', quod ante uerba 'in aequum deduceret' ponitur, in Leid. pr. et Doru. scriptum non sit, haec ita conformanda existimaui: 'Id cum animaduertisset aduersarios minime uelle, quo eos, quomodo ab Vlia retraxerat, in aequum deduceret, copiis flumine' [ita est enim in quinque codd. Oud. et Par. sec.] 'traductis noctu iubet

ignes fieri magnos' cett. Nam 'quoniam' in codd. litteris 'qm' aut solis (Papias p. 1661 P.) aut, ut hic in Par. sec. factum est, superducta linea notatur: at easdem litteras 'qm' Probus p. 1529 et Paulus Diaconus p. 1629 P. 'quomodo' significare tradunt, Quae deinceps eduntur: 'Id cum Pompeius ex perfugis rescisset, ea die per uiarum angustias carra complura multosque lanistas retraxit', nulla ex parte optimorum codd. scripturae similia sunt. Nam in Par. sec. legitur 'rescisset qua die facultatem et angustias carra complura multos lanistas' retinere dictum est: Lipsius 'lanistas' coniecerunt. In nactus per conuallem retraxit', ex quibus 'n.

C. 7 extr., pos
maxime confidebat, enu-

ex fugitiuis auxiliares consistebant: nam de leui armatura et equitatu longe et uirtute et numero nostri erant superiores'. Hic leue est, quod reprehendunt, minus recte legiones ex fugitiuis consistere dici, quae constare ex iis dicendae erant. Quis enim umquam legiones auxiliares audiuit? quod hic eo ineptius est, quod his uerbis nouem legiones, quas praeter quattuor illas antea enumeratas habebat Pompeius, significantur. Quid autem auxiliaribus est cum fugitiuis? Denique quae est ista collocatio uerborum 'reliquae ex fugitiuis auxiliares consistebant'. C. 30 de copiis Pompeii haec leguntur: 'Erat acies XIII aquilis constituta, quae lateribus equitatu tegebatur cum leui armatura milibus VI: praeterea auxiliares accedebant prope alterum tantum'. Itaque illo loco, de quo diximus, aut 'auxiliares' a magistro, qui lecto initio c. 30 eorum commemorationem desiderabat, in margine ascripti et perperam inter uerba auctoris positi sunt, aut ipse auctor hic quoque auxiliares commemorauit, uerbaque eius truncata sunt.

Initio c. 8 inepte edebatur 'Accedebat huc, ut longius bellum duceret Pompeius, quod loca sunt edita et ad castrorum munitiones non parum idonea': nihil enim antea erat relatum, quo haec accessisse dici possent. Correximus igitur 'accidebat hoc', uel potius scripturam Par. sec. restitui: nam 'accedebat' plerumque pro 'accidebat' in codd. scribitur, 'hoc' autem ('h' puncto supra ascripto) mit Beyerliius. Ostenderat auctor reliquas copias

Leid. pr. et Scal., nisi quod hic inepte commemorari in-
is', Scaliger 'multasque bandanda uidentur: 'rescisset, carra complura mulos onustos ecipere non dubitauit.

legiones Pompeii, quibus is haec adiunguntur: 'reliquae

Pompeii praeter quattuor legiones non magni momenti fuisse. Itaque, ne quis miraretur, quod Pompeius tamen bellum longius duxisset, quamobrem id accidisset, declarauit. Adiunguntur autem his uerbis haec: 'Nam fere totius ulterioris Hispaniae regio propter terrae fecunditatem inopem difficilemque habet oppugnationem et non minus copiosam aquationem'. Hic inepte terrae fecunditatem causa fuisse dici, ut oppugnatio inops esset et aquatio non minus copiosa, Lipsius intellexit. Nam Oudendorpius quidem non leniter nugatur, qui ob terrae fecunditatem culturam siluarum neglectam putat ideoque res ad oppugnationem necessarias defuisse. Coniciebat autem Lipsius 'terrae infecunditatem' et deinceps tamen non nimis copiosam aquationem' scribendum esse. Verum et fecunditatem Hispaniae ulterioris Strabo et Plinius (hist. nat. III, 7) laudant, neque in ea aquae copiam desideres, atque in hac parte, ubi bellum gerebatur, flumen Salsum ab auctore belli Hispaniensis commemoratur. Neque uero id solum ineptum est, quod ipsius reprehendit, sed etiam, quod oppugnationis difficultas et non minus copiosa aquatio coniunguntur, quae res diuersissimae sunt. Itaque mihi auctor sic uidetur scripsisse: 'Nam tota fere ulterioris Hispaniae regio propter terrae fecunditatem et non minus copiosam aquationem longam difficilemque habet oppugnationem'. Terrae enim fecunditate et copiosa aquatione efficiebatur, ut obsessi quae fame neque siti facile ad deditionem compellerentur. Transendorum autem uerborum remedio nos recte in hoc libro uti uigini documento sunt, quae c. 9 leguntur.

Extremo c. 8 relatum est in colle quodam, qui Castra Postumana appellabatur et a Pompeii castris milia passuum quattuor erat, Caesarem castellum constitutum habuisse. 'Quod Pompeius', inquit auctor c. 9 in., 'quod eodem iugo tegebatur loci difficultas et remotum erat a castris Caesaris, animaduvertebat loci difficultatem et, quia flumine Salso intercludebatur, non esse commensurum Caesarem, ut in tanta loci difficultate ad subsidium mittendum se committeret'. Sic enim extrema uerba emendanda sunt, cum in omnibus fere codd. legeretur 'ad subsidium mittendum se mitteret': in uno cod. Vrsini scriptum est, quod editur, 'ad subsidium submittendum se mitteret', in Pet. et Noru. effectum est 'ad subsidium ueniret'. Iam Glandorpius coniecerat 'ad subsidium submittendum se committeret'. Reliqua, ut posui, scripta sunt in Par. sec. et, ut puto, in Vind. pr., cum Schneiderus quo-

que ita ediderit, leniter in quibusdam rebus reliquis bonis discrepantibus. Schneiderus 'quod' illud initio positum particulam esse iudicauit et uerba sequentis §. 'ita fretus opinione tertia uigilia profectus castellum oppugnare coepit' superioribus adiunxit, ut apodosin efficerent. Verum hac ratione uerba 'et remotum erat', quae ad castellum extremo superiore capite commemoratum referenda sunt, duritie ne in hoc quidem libro tolerabili inferuntur. Potius 'quod' illud pronomen esse existimaui et auctorem, cum initio constituisset uerbo 'anima accommodatum, deinceps formam deseruisse. Hæc quod attinebat, Pompeium castellum erat positum Caesaris, animaduertens flumine Salso interius. Ita enim, 'existimandum fuisse sequentia docent; sed more suo neglectum, nam quoque ad uerbum 'animaduertebat' retulit. Verum sequuntur hæc: 'Ita fretus opinione tertia uigilia profectus castellum oppugnare coepit, ut laborantibus succurreret. Nostri, cum appropinquassent, clamore repentino telorumque multitudine iactus facere coeperunt, uti magnam partem hominum uulneribus afficerent. Quo peracto cum ex castello repugnare coepissent, maioribusque castris Caesari nuntius esset allatus, cum III legionibus est profectus: et, cum ad eos appropinquasset, fugaperterriti multi sunt interfecti, complures capti' cett. At Pompeius, cum castellum Caesaris oppugnaret, nullo modo id facere poterat, ut laborantibus succurreret. Nam laborantes partium Pompeii solos, qui Ateguæ a Caesare obsidebantur, intellegere possumus, quamquam id ipsum uix fieri potest, cum ii antea omnino non sint commemorati. Verum ne his quidem oppugnando castello succurrebat Pompeius, cum castellum ab oppido et castris Caesaris, quibus id obsidebatur, remotum esset atque ultra flumen Salsum positum, id quod paulo ante relatam est. Neque magis 'nostri' sequentibus uerbis conuenit. Neque enim Caesariani appropinquarunt, ut qui in castello essent, neque eos clamorem sustulisse et iactus facere coepisse, sed Pompeianos proxima docent: 'Quo peracto cum ex castello repugnare coepissent'. Itaque illa uerba 'ut laborantibus succurreret nostri' una littera adiecta, ut 'nostri' scriberem, collocaui post uerba 'cum tribus legionibus est profectus'.

Ibi cum excidissent et in margine essent suppleta, errore superiore loco posita sunt, quia, ut altero uerba 'et cum ad eos appropinquasset', ita priore 'cum appropinquassent' legebantur.

Initium c. 12 sic edebatur: 'Postero die ex legione uernacula milites sunt capti ab equitibus nostris II, qui dixerunt se seruos esse. Cum uenirent, cogniti sunt a militibus: qui antea cum Fabio et Pedio fuerant et a Trebonio transfugerant'. Hic extrema uerba necessario maiore distinctione a superioribus separanda sunt, ut feci, et de duobus militibus legionis uernaculae intellegenda, qui a Caesarianis capti erant. Nam in Caesaris exercitu ii, qui a Trebonio, legato Caesaris, transfugerant, esse non poterant. Verum ne illa quidem ratione ea uerba tueri licet. Nam cum Fabium et Pedium aliquantum post Trebonium a Caesare in Hispaniam missos esse constet, qui a Trebonio transfugerant, numquam cum Fabio et Pedio fuisse apertum est: et utramque legionem uernaculam a Trebonio transfugisse auctor c. 7, 4 retulit: 'duae fuerunt uernaculae, quae a Trebonio transfugerant'. Si in omnibus codd. ita scriptum esset, ut supra posui, non posset dubitari, quin uerba 'a Trebonio transfugerant' ex hoc ipso loco c. 7, quem modo ascripsi, male hic illata essent. Sed cum in Leid. pr. legatur 'et cum Trebonio transfugerant', in Par. sec. 'et Trebonio transfugerant', uerbis 'et Trebonio' retentis solum 'transfugerant' interpolatum iudicavi. Hoc sublato minore distinctione post 'militibus' posita uerba 'qui cum Fabio et Pedio fuerant et Trebonio' referenda sunt ad proximum 'militibus'. Nam cum c. 7, 4 h. libri praeter duas uernaculas, quarum altera accuratius secunda appellabatur, nullae legiones a Trebonio transfugisse dicantur, tricesimam et uicesimam primam, quae praeter illas in ulteriore prouincia fuerunt (b. Alex. 53, 6: nam quintam Caesar secum in Africam duxerat, uid. har. qu. p. 218 sqq.), in fide mansisse apparet. Eae igitur postea in Pedii quoque et Fabii exercitu fuerant: et militibus earum legionum, cum Q. Cassio Longino pro praetore ulteriorem Hispaniam obtinente una cum uernaculis meruissent, uernacularum legionum milites noti erant.

Eodem capite inde a §. 5 haec leguntur: 'Praeterito noctis tempore eruptionem ad legionem VI fecerunt, cum in opere nostri distenti essent, acriterque pugnare coeperunt: quorum uis repressa a nostris, etsi oppidani superiore loco defendebantur. Hi cum eruptionem facere coepissent, tamen uirtute militum no-

strorum, [qui] etsi inferiore loco premebantur, tamen repulsi aduersarii bene multis uulneribus affecti in oppidum se contulerunt. Hic quod in codd. scriptum est 'l. cum eruptionem' celt., idem mendum etiam b. Afr. 87, 3 inuenitur, et b. ciu. II, 41, 4 in Par. sec. legitur 'sed hi erant numero CC, reliqui in itinere substituerant. L. Hi quaecumque in partem impetum fecerant', qui tamen locus docet b. Afr. 87, 3 et b. Hisp. 12, 5, quo de loco agimus, non 'ii', ut editur, sed 'hi' ponendum fuisse, quod per se ipsum quoque probabilitur, recte Scaliger tollit etiam alterum 't' uero Clarkio post 'qui' cionem hic non admiserit mirere, manifestum est coepissent' immutatis p. dem dici, quae proxima 'qui', quod ante 'etsi' legitur, sed idem ultra necessarii' deleri uolebat. Quod disse uisa sunt, eam suspicquod a nullo animaduersum 'Hi cum eruptionem facere et forma orationis plane caerant narrata: quod incredibile est auctorem facere uoluisse. Et tamen, cum in his satis multa scriptori propria legantur, 'aduersarii', 'bene multis', 'uulneribus affecti', de quibus dixi p. 24 et 27, a magistro haec adiecta esse non arbitror, sed ipsum scriptorem utramque enuntiationem posuisse et siue dubitantem, utram relinqueret, neutram delesse siue, cum ipse alteram utram delendam notauisset, hanc rem a librariis praetermissam esse.

C. 13 restituta optimorum codd. scriptura duobus locis lacunam notaui in hunc modum: 'glans missa est inscripta, quo die ad oppidum capiendum accederent, se scutum esse positurum. Quaspe nonnulli, dum sine periculo murum ascendere et oppido potiri posse se sperant, postero die ad murum opus facere coeperunt et bene magna prioris muri parte deiecta . . . . . Quo facto ab oppidanis, ac si suarum partium essent, conseruati . . . . . missos facere loricatos, qui praesidii causa praepositi oppido a Pompeio essent, orabant. Quibus respondit Caesar se condiciones dare, non accipere consueuisse. Ibi cum in oppidum reuertissent, relato responso clamore sublato omni genere telorum emissio pugnare pro muro toto coeperunt'. Et priore quidem loco uel forma orationis quaedam excidisse demonstrat. Sed operae pretium est luculento exemplo ostendere optimorum codicum indicia non impune contemni. Etiam si enim illa obscurantur, quemadmodum factum est, ut 'pars deiecta est' scriberetur (poterat autem aliquanto callidius

st deiecta'), necessario tamen, ut proxima adiungi possent,andum erat, qua ratione milites illi Caesariani, qui partemiecerant, in potestatem oppidanorum peruenissent. Allectum, quem post 'conseruati' notauī, sola quidem sententia apertissime indicat. Nam neque milites Caesarianos abis conseruatos probabile est Caesarem orasse, ut praesiompeianum dimitteret, et, ut hoc ita factum esset, certemin erat, quem orassent, itemque oppidanos dedendi oppidim cepisse et captos milites Caesarianos remisisse iisque se, ut condiciones dedendi oppidi ad Caesarem perferrent.

oppidanos per legatos ex suo numero condiciones perfecurasse inferiora docent 'Ibi cum in oppidum reuertissent':nim Caesarianos milites ab oppidanis dimissos cum Caesarisio, quod refertur, in oppidum regressos esse credibile est. am autem inde ortam existimo, quod scriptum erat 'commissique sunt facti', ita ut hinc ad uerba 'missos facere'etur.

extremis uerbis c. 14 'Qui cum aliquo loco a nostris reissent, ut consuessent, ex simili uirtute clamore facto auerit proelium facere' coniunctiuus 'consuessent' tolerari need, quomodo haec emendanda sint, non reperio. Cetera recta sunt. Nam uerba 'ex simili uirtute' per irrisionem r. Vt enim Pompeiani, cum cedentibus Caesarianis longogrediebantur, uirtutem sine periculo simulabant, ita, cumliendi copia esset, forti clamore ignauiam tegebant, sedsum abnuebant.

rior pars c. 15 interpolando corrupta est. Prima uerbaunt: 'Fere apud exercitus haec est equestris proclii con: cum eques ad dimicandum dimisso equo cum peditite conr, nequaquam par habetur. Id quod in hoc accidit proelio'. quod supra demonstratum est, nequaquam in eo proelio quod deinceps refertur, sed plane contrarium. Cum enimCaesariani cum peditibus Pompeii congressi ex equis desent, ea re uicisse Pompeianos dicuntur. Neque equitemarem esse habitum ex Caes. b. Gall. V, 16, 2 perspicitur, ites suos magno cum periculo cum essedariis Britannorumse refert, propterea quod hi ex essedis desilirent et pediipari proelio contenderent. Itaque illa 'dimisso equo' maaccepta tuli, ut ap. Caes. b. ciu. III, 69, 4 'dimissis equis'.

Et ne a proximis quidem idem homo se abstinuit. 'Cum pedites leui armatura lecti ad pugnam equitibus nostris necopinantibus uenissent, idque in proelio animaduersum esset, complures ex equis descenderunt. Ita exiguo tempore eques pedestre, pedes equestre proelium facere coepit' cett. Cum equites Caesariani ex equis descendissent, sane fiebat, ut ii pedestre proelium facerent; pedites quidem quomodo equestre proelium fecerint, plane intellegi nequit. Verba 'pedes equestre' aeque inepte interpolata sunt, atque b. Afr. 59, 2, cum auctor n. . . . . simplicem uisam esse dixisset, magister in cornibus . . . . . timatam esse adiecit.

C. 16, 2 haec in cod. . . . . 'Ita igne telorumque multitudine iacta cum bene . . . . . tem muri consumpsissent'. Hic murus necessario uallum, quo circumdata erat Alerio neque per se recte murus appellatur, et hic eo minus re factum esse credibile est, quod uallum contra muri ructum erat. Itaque 'bene magnam partem temporis' posui. Similia leguntur c. 12, 4 'ignem multum telorumque multitudinem iactando bene magnum tempus consumpserunt'. Ex 'temporis' factum est 'muri', cum 'tempuris' scriptum esset, et librarius alteram partem superioris uocabuli iterare neglexisset. Contrario errore apud Tac. ann. IV, 13 scriptum est 'ob atrocitatem temporum', cum deberet 'ob atrocitatem morum', ut recte Lipsius emendauit.

Orationem Tullii legati, quae c. 17 legitur, sic constitui: 'Vtinam quidem dii immortales fecissent, ut tuus potius miles quam Cn. Pompeii factus essem et hanc uirtutis constantiam in tua uictoria, non in illius calamitate praestarem. Cuius funestae laudes quoniam ad hanc fortunam reciderunt, ut ciues Romani indigentes praesidii . . . . . et propter patriae luctuosam perniciem dedimur hostium numero, qui neque in illius prospera acie primam fortunam, neque in aduersa secundam obtinuimus [uictoriam]'. Hic iis, quibus ipsa codd. scriptura non demonstrabit post uerba 'indigentes praesidii' quaedam deesse, uerbis perstruere non conabor. Sed 'uictoriam' ideo delendam significauimus, quod ineptissime Tullius, cum partes, quas secutus erat, uincerentur, sibi uictoriam contingere flagitaret. Queritur ille, quod, cum rebus Pompeii prospere fluentibus ipse et ciues sui primum locum gratiae apud Pompeium non tenuissent, in aduersa fortuna non secundus locus, hoc est remotior a periculis iis tribueretur, sed obsessi maximas ex

omnibus calamitates perferrent. Sequuntur haec: 'Qui legionum tot impetus sustentantes, nocturnis diurnisque temporibus gladio-
rum ictus telorumque missus expectantes, relictī et deserti a Pom-
peio, tua uirtute superati salutem a tua clementia deposcimus, pe-
timus, ut qualem . . . . gentibus me praestiti, similem in ciuium
deditione praestabo'. 'Nocturnis diurnisque temporibus' scripsi pro
'operibus', quae ut tolerari possent, haec uerba superioribus erant
adiungenda: operibus enim expectari nihil potest. Verum sequen-
tia ne inepta sint, adiungi aliquid, quo augeantur, necesse est: nam
gladiatorum ictus et telorum missus in bello quis miles non expe-
ctat? Deinde 'relictī et deserti a Pompeio' ponendi erant: cum
enim 'uicti et deserti' dicuntur, ut editur, peruerse deinceps 'tua
uirtute superati' inferuntur, tamquam inter uictos et Caesaris uir-
tute superatos nescio quod discrimen intercederet. Ceterum nisi
lubricum esset in loco manco aliquid de forma orationis consti-
tuere, praeoptarem 'sustentamus' et 'expectamus', ut enuntiatio
primaria a uerbis 'relictī et deserti' inciperet. Sed inter uerba
'qualem' et 'gentibus' uel post hoc uocabulum finem orationis Tullii
et initium responsi Caesaris perisse manifestum est. Vt illa uerba
edidi, in Par. sec. leguntur, neque, quin reliqui boni consentiant,
dubito, etsi de codicibus neglegenter relatum est. Etenim ante
Dausium haec sic edebantur: 'petimusque, ut, qualem te gentibus
praestitisti, similem in ciuium deditione praestes', atque ita in suis
codd. Oudendorpius legi refert, cui de Leid. pr. non credo, etsi
pro illo 'praestes' eum 'praestari' exhibere ait, quod mihi in eo
codice pro Parisini secundi 'praestabo' scriptum esse certum est.
Sed illis uerbis Dausius ex codice Thuaneo Goduini haec adiecit,
quae in Regio quoque Clarkius se inuenisse ait: 'Et qualem, ait,
gentibus me praestiti, similem in ciuium deditione praestabo'. Ni-
mirum neque in codice Thuaneo neque in Regio haec uerba su-
prioribus addi, sed pro illis poni, codex pessimus Parisinus nu-
mero 5768 saec. XIV demonstrat, qui quin ipse ille Thuaneus
Goduini sit, dubium non est. In eo enim haec ita scripta sunt: 'sa-
ludem a tua clementia deposcimus petimusque. Et qualem, ait,
me gentibus praestiti, similem in ciuium deditione me praestabo'.
Itaque quae inde a Dausio hoc loco edita sunt, nullius codicis au-
thoritate nituntur, sed duobus diuersis emendandi conatibus con-
glutinatis effecta sunt. In quibus ne id reprehendam, quod tam-
quam infans et elinguis Caesar extrema tantum Tullii uerba

repetit, quae res scriptori tribui potest, etsi non absurda Tullii oratio cum certe sententias orationum re vera habitatum expressisse demonstrat, — sed quis tandem scriptor aetatis quidem paulo antiquioris exterarum nationes nulla re adiecta gentes appellauit?

Initio c. 18 ne vestigium quidem sententiae relictum esse manifestum est. Temere igitur Glandorpius, quod hic nescio qui C. Antonius commemoratur, initio c. 17 pro Catone Lusitano C. Antonium ponendum coniecit. Atque Schneiderus, homo cautissimus, cum id nomen ibi in duobus codd., Dresd. pr. et Vind. sec., scriptum inuenire non dubitauit, etsi eum, cui uel corruptissima sanae sententiae initium c. 18 integrum existimare non sustinuisse signum indicio sunt, quae inter Tiberium et Tullium posuit. Tamen mancum esse certum est, ubi defectus acciderit, non mirari posse.

C. 18, 4 sic edidi: Pompeius dominus in Caesaris castris fuisset (uxorem et reliquerat), dominum iugulauit et ita clam a Caesaris praesens in Pompeii castra discessit et indicium glande scriptum misit, per quod certior fieret Caesar, quae in oppido ad defendendum compararentur. Ita litteris acceptis, cum in oppidum reuertisset, qui mittere glandem inscriptam solebat . . . . . Insequenti nocte duo Lusitani fratres transfugae nuntiarunt, quam Pompeius contionem habuisset cett. Hic primum mirum uideri potest seruum illum in castris Pompeii comperire potuisse, quae in oppido ad defendendum compararentur, cum oppidum Caesaris munitionibus esset circumdatum. Verum tamen, cum c. 16 in. legamus tabellarium a Pompeio missum in oppidum peruenisse, per huiusmodi occasiones seruum ea, quae Caesarianis enuntiabat, cognouisse statuendum est. Deinceps 'reuertissent' et 'solebant' edebatur, et, quae hoc uerbum sequuntur, superioribus coniungebantur. Sed Lusitanos fratres ex castris Pompeii transfugisse apparet: qui glandem inscriptam mittere solebant, in oppidum reuertisse dicuntur; et ne plures quidem glandem misisse usquam relatum est, sed unum illum seruum. In Par. sec. et tribus deterioribus codd. scriptum est 'reuertisset'. Hoc recepto Schneiderus reliqua seruauit, ut antea uulgabantur. Videtur igitur uerba 'cum in oppidum reuertisset' ad seruum retulisse, altera 'qui glandem inscriptam mittere solebant' ad fratres Lusitanos. Sed, ut iam dixi, unum seruum glandem miscrat, neque uideo, quid reditus serui in oppidum ad transfugium Lusitanorum pertineat, aut, quem-

admodum aut hi aut seruus litteras accepisse dici potuerint. Itaque 'solebat' scripsi et inferiora lacuna significata separavi. Litterae dicuntur, quae seruus glandi inscripserat, easque Caesariani accepisse intellegendi sunt, sed uerba, ad quae haec pertinebant, perierunt. Seruum autem ex castris Pompeii in oppidum reuertisse ex c. 20, 3 perspicitur, ubi haec referuntur: 'Hoc praeterito tempore in oppido, quod fuit captum, seruus est pressus in cuniculo, quem supra demonstraui dominum iugulasse: is uiuus est combustus'.

C. 21, 2 haec in codd. scripta sunt: 'Et eo tempore circiter XI equites ad aquatores nostros excucurrerunt, nonnullos interfecerunt, item alios uiuos abduxerunt: e quibus capti sunt equites VIII'. 'E quibus' scriptum est in Par. sec. et Leid. pr., idemque Schneiderus consensu, ut arbitror, Vindobonensis primi ductus posuit: antea edebatur 'ex equitibus'. Illud ad aquatores Caesarianos refertur, similiterque haec dicta sunt atque b. Alex. 18 extr. 'multi tamen ex iis capti interfectique sunt, sed numerus captiuorum omnino fuit sexcenti'. Verum equites Pompeianos, qui nonnullos interfecerunt, octo uiuos abduxerunt, plures quam undecim fuisse necesse est. Itaque equidem non dubitavi 'XL equites' ponere.

C. 22, 1 in Par. sec. et Leid. pr. haec scripta sunt: 'Hoc praeterito tempore qui in oppido Ategua Bursauonenses capti sunt, legati profecti sunt cum nostris, uti rem gestam Bursauonensibus referrent', nisi quod in Par. sec. et 'codd.' Oud. pro 'Ategua' legitur 'Articula'. Antea edebatur 'Bursauolenses' et 'Bursauolensibus', cuius nominis oppidum in Hispania nemo commemorat: Schneiderus optimorum codd. scripturam restituit. Verum ne Bursauonenses quidem hic commemorari poterant. Ii enim, ut ex Plin. hist. nat. III, 3, 24 apparet, qui Bursauonenses appellat, in Hispania citeriore cis Iberum positi erant, quam omnem regionem Caesar tenebat. Recte Ciacconius et Glandorpius Vrsauonenses ponendos dixerunt, quos auctor hui. lib. c. 26. 41. 28, ubi in codd. legitur 'Versauonensium', commemorat et in partibus Pompeii fuisse ostendit: idemque oppidum Plinius quoque hist. nat. III, 1, 12 et Strabo III p. 208 Alm. in hac regione ulterioris prouinciae, ubi bellum gerebatur, positum fuisse demonstrant. Ego tamen Vrsauonenses scripsi, cum Vrsu, Vrsao, Vrsauo aequae recte dicantur, item ut Vrgao et Vrgauonenses. Refertur igitur, cum

os legatos speculatores Atius potest?), sed Vrsaonenegua a Caesare capta esset. Im excidisse notandum erat. Taliger eicienda significanti, sine ulla dubitatione proprie huius libri auctorem lo-

C. 24, 2 haec leguntur: 'Pompeius cum animaduertet ret castello se excludi Aspauia, quod est ab Veubi milia passuum V, haec res necessario deuocabat, ut ad dimicandum descenderet, neque tamen aequo loco sui potestatem faciebat, sed ex grumo excelsum tumulum capiebat, usque eo, ut necessario cogeretur iniquum locum subire'. Verum primum eo, quod Pompeius excelsum tumulum capiebat, nullo modo effici poterat, ut ipse cogeretur iniquum locum subire, quam rem iis euenturam fuisse apparet, qui Pompeium tumulum illum obtinentem aggredierentur. Deinde, quae statim adiciuntur: 'Quo de facto cum utrorumque copiae tumulum excellentem petissent, prohibiti a nostris sunt, deiecti planitie', nec cepisse quidem tumulum Pompeium demonstrant, sed capere uoluisse, neque id eum fecisse ex grumo, quod ita demum recte diceretur, si tumulus in grumo positus fuisset, sed ex planitie. Itaque post uerba 'ex grumo' nonnulla perisse significauimus. Fuerant autem eo loco haec fere declarata: inter utramque aciem excelsum tumulum fuisse; uter eum cepisset, eum aduersarios iniquum locum subire coacturum fuisse. Eiusd. c. §. 5 sic edidi: 'Vndique cedentibus aduersariis non parum magna in caede uersabantur. Quibus mons, non uirtus saluti fuit subsidio. Quod nisi aduesperasset, a paucioribus nostris omni auxilio priuati essent'. Editur uulgo 'quo subsidio, nisi aduesperasset, a paucioribus nostris omni auxilio priuati essent'. Verum qui fieri potest, ut uerbis 'quo subsidio' su-

peraddantur altera 'omni auxilio'? Itaque, cum in Par. sec. scriptam sit 'quod subsidio', illud uocabulum huic postposui. Similiter auctor scripsit c. 40, 8 'quae res eorum uitae fuit subsidio'.

C. 25, 2 eodem modo scripsi atque Schneiderus: 'Cum nostri in opere essent, equitum copiae concursus facere coeperunt, simulque uociferantibus legionariis, cum locum efflagitarent ut consueti insequi existimare posses paratissimos esse ad dimicandum, nostri ex humili conualle bene longe sunt egressi' cett. Nam scriptura Par. sec. 'existimare posse speratissimos esse' et Leid. pr., in quo eadem scripta sunt omisso tamen 'esse', satis aperte 'existimare posses paratissimos esse' significant. Longe tamen absum, ut illa uerba hac ratione in integrum restituta credam, quod Schneiderus minore distinctione post 'insequi' et maiore post 'dimicandum' posita se assecuturum sperasse uidetur. Ridicule enim legionarii locum efflagitarent, quod se consuetos esse insequi dicerent. Ea enim omnium, ni fallor, consuetudo erat, siquidem uicissent. Et longe uerisimilius est Caesarianos uociferatos esse, cum Pompeiani, quos Schneiderus id fecisse statuit, initio capitis praeter equites nullo loco aequo se commisisse dicantur.

Quae inde a §. 6 eiusdem capitis leguntur, ita exhibui, ut in Par. sec. et reliquis optimis codd. scripta sunt. In quibus ipsa codd. scriptura manifesto duas lacunas aperuit, unam ante uerba 'quorum pugna esset prope profecto dirempta', alteram ante inferiora 'castra constituit'. Praeterea uerba 'ita audi cupidique suarum quisque ex partium uirorum fautorumque uoluntas habebatur' omni sententia destituta sunt. Satis autem multa hic desiderari facile est intellectu. Nam postquam §. 4 relatum est Antistium Turpionem Pompeianum et Q. Pompeium Nigrum Caesarianum ad singulare certamen utrimque esse progressos, de ipso certamine eorum ne uerbum quidem legimus. Deinde initio c. 26 narratur Caesarem turmam Cassianam et leuem armaturam ob uirtutem praemiis affecisse, quarum illa antea ne commemoratur quidem, haec commemoratur c. 25, 7, sed qua in re fortiter fecerit, nihil traditur. Neque §. 7 uerba 'ut supra demonstraui' quicquam habent in superioribus, quo referri possint, ubi tamen probabile est 'equitum congressum' scribendum esse, et haec ad proelium equestre pertinere, quo scriptor turmam Cassianam insignem uirtutem praestitisse narrauerat.

C. 29 in. haec edebantur: 'Planities inter utraque castra in-

tercedebat circiter milia passuum V, ut auxilia Pompeii duabus defenderentur rebus, oppidi excelsi et loci natura'. Hic oppidi excelsi naturam nullam aliam interpretari licet, quam excelsum oppidi situm, ita ut his uerbis eadem res atque proximis, 'loci natura', demonstraretur. At scriptor non una re, sed duabus Pompeium defensum esse declarare uolebat. Eae quae essent, et supra c. 28, 4 ostendit his uerbis: 'etenim et natura loci defendebatur et ipsius oppidi munitione, ubi castra constituta', et hui. cap. §. 8 haec scripsit de Pompeianis: 'neque tamen illi a sua consuetudine discedebant, ut aut ab excelso loco aut ab oppido discederent'. Itaque edidi 'oppido et excelsi loci natura'. Nam quod Clarkius scribendum coniecit 'oppido excelso et loci natura', ita id, quod reprehendimus, non tollitur, cum uerbis 'oppido excelso' non munitione, sed situs oppidi significetur. Verum plane peruerse auxilia Pompeii his duabus rebus defensa dicuntur, id quod toti aciei Pompeianae contigisse apparet. Mihi non est dubium, quin auctor 'praesidia Pompeii' posuerit, quemadmodum c. 30, 1 aciem Caesaris 'nostra praesidia' appellauit: magister autem pro sua consuetudine praesidiis uocabulum affinis significationis, sed in hac re ineptum substituit. Sequuntur haec: 'Hinc dirigens proxima planities aequabatur. Cuius decursum antecede-
bat riuus, qui ad eorum accessum summam efficiebat loci iniquitatem: nam palustri et uoraginoso solo currens erat dextram'; quae mihi sana uidentur, etsi parum proprie et perspicue ab auctore scripta. Ab excelso loco, in quo oppidum erat positum, planities proxima direxisse, hoc est recta regione propagasse, et in ea re ipsa aequata esse dicitur. Decursus autem planitiei discessus eius a monte intellegendus est. Monti enim propinquum fuisse riuum et proxima et, quae extremo capite leguntur, demonstrant. Neque uero uerba 'currens erat' coniungenda sunt, sed flumen illud, quod uoraginoso solo currebat, ad dextram positum fuisse dicitur. Proxima sic edebantur: 'Et Caesar, cum aciem directam uidisset, non habuit dubium, quin media planities in aequum ad dimicandum aduersarii procederent. Hoc erat in omnium conspectu. Huc accedebat, ut locus illa planities equitatum ornaret et diei solisque serenitas, ut mirificum et optandum tempus prope ab diis immortalibus illud tributum esset ad proelium committendum'. Initio horum uerborum, cum in omnibus codd. Oudendorpii et Par. sec. non 'et', sed 'id quod' scriptum esset, 'itaque Caesar' edidi. In inferioribus uerbis reprehendere pos-

sem, quod locus illa planitie ornasse equitatum diceretur, qui ei accommodatus uel secundus dicendus erat: neque diei solisque serenitas equitatum magis quam reliquas copias ornabat. Verum haec omitto, id intolerabile est, scriptorem postulare, ut Pompeiani in planitiem descenderent, quia ea secunda esset equitatui, quo genere copiarum c. 7 extr. Caesarem longe superiorem fuisse declarauit. In Par. sec. et Leid. pr. scriptum est 'serenitatem', in hoc praeterea 'equitatem', hoc est 'aequitatem'. Inde haec ita emendandi: 'Huc accedebat, ut locus illa planitie aequitatem ornaret diei solisque serenitate'. Hoc dicit scriptor: locus illa planitie aequus erat, ea autem aequitas solis splendore maiorem speciem accipiebat. Quod aequitatem ab ipso loco ornatam dixit, cum aequitatem loci ornatam dicere deberet, simile est planitiei proxima dirigenti hui. c. §. 2 et balistae missae c. 13 extr. 'Et' particula, quae post 'ornaret' legitur, aut proximis superioribus litteris male repetitis orta est, aut a librariis, postquam 'serenitatem' scripserant, sarcienti orationis causa adiecta. Neque enim per particulas 'et' eique respondentem 'que' duo nomina componi Maduigijs ad Cic. de fin. p. 730 demonstrauit. Nam b. Alex. 44, 5, ubi haec leguntur: 'quem tamen diutius in rebus secundis et fortuna, quae plurimum potest, diligentiaque Cornificii et uirtus Vatinii uersari passa non est', etsi aptius uideri potest ex altera parte fortunam, ex altera duorum hominum diligentiam atque uirtutem collocari, tamen non sine causa Hirtius fortunam Cornificiique diligentiam coniunxit et ab his uirtutem Vatinii separauit. Cum enim de hac deinceps esset dicturus, ea re consequbatur, ut uirtus Vatinii orationis pondere insigniretur, legentesque iam tum ad hanc potissimum animum attenderent.

C. 30 extr. demonstratur Mundensi proelio Caesarem dextro cornu legionem decimam, sinistro tertiam et quintam et in eodem cornu et reliqua auxilia et equitatum collocasse. Id eum hac de causa fecisse apparet, quod ad dextram aciei partem riuus erat palustri et uoraginoso solo currens (c. 29, 2), quae res equitatum ad rem gerendam inutilem fecisset. Sed c. 31, 4 haec edebantur: 'Dextrum demonstrauimus decumanos cornu tenuisse: qui etsi erant pauci, tamen propter uirtutem magno aduersarios timore eorum opera afficiebant, quod a suo loco hostes uehementer premere coeperunt, ut ad subsidium, ne ab latere nostri occuparent, legio aduersariorum traduci coepta sit ad dextrum. Quae simul est

mota, equitatus Caesaris sinistram cornu premere coepit. At illi **eximia uirtute** proelium facere incipiunt, ut locus in acie ad subsidium ueniendi non daretur. Hic Glandorpius intellexit, cum legio **decima dextro** Caesaris cornu collocata sinistram Pompeianorum **cornu premeret**, legionem a Pompeianis non ad dextrum, sed ad **sinistram cornu** traductam esse, itemque equites Caesaris **sinistro cornu** collocatos non sinistram, sed dextram Pompeianorum cornu **pressasse**. Idem prius mendum recte sustulit, ita ut 'a dextro' scribendum diceret, alterius neque ipse neque Schnellius probabile remedium inuenit: hic enim 'dextrum cornu premere coepit', Glandorpius 'equitatus Caesaris, qui sinistram cornu tenebat, premere coepit' proposuit. Sufficiebat leni correctione 'sinistro cornu' scribere. Proxima in Par. sec. Leid. pr. Scal. sic scripta sunt: 'ita uti **eximia uirtute** proelium facere possent, ut' (de Vind. pr. hoc unum traditur, eum 'possunt' exhibere), et in Par. sec. et Leid. pr. 'in aciem' legitur. Itaque suspicionem Oudendorpii secutus

'possent' delendum significavi et totum locum ita conformavi: 'Quae simul est **mota, equitatus** Caesaris **sinistro cornu** premere coepit: at illi **eximia uirtute** proelium facere, ut locus in **acie** ad subsidium ueniendi non daretur'. 'Illi' et necessarium est, ut haec ad decumanos referri possint, et propius ad codicum scripturam accedit. 'Ita', quod in codd. legitur, duabus postremis litteris uerbi 'coepit' male repetitis ortum est. 'Possent' autem, cum errore 'ita uti' scriptum esset, ad supplendam orationem adiectum est.

Quae initio c. 32 de uallo referuntur, quo Caesariani post pugnam oppidum Mundam circumdederunt, sic edebantur: 'Ex hostium armis pro cespite cadauera collocabantur, scuta et pila pro uallo, insuper occisi et gladii et mucrones et capita hominum ordinata ad oppidum conuersa uniuersa hostium timorem, uirtutisque insignia proposita uiderent et uallo circumcluderentur aduersarii, ita Galli tragulis iaculisque oppidum ex hostium cadaueribus sunt circumplexi, oppugnare coeperunt': in quibus uerbis tribus locis defectus signa ponebantur, ante uerba 'insuper occisi' et 'proposita uiderent' et 'ita Galli'. Verum primum omnium aperta est inepte cadauera 'ex hostium armis' collocata dici; deinde, cum cadauera pro cespite collocata esse declaratum esset, male deinceps repeti insuper occisos ordinatos esse. Neque in optimis codd. 'occisi et gladii et mucrones et capita' legitur, sed in Par. sec. scriptum est 'et gladio ut mucro et capita', in Leid. pr. 'in gladio

in ueru et capita'. Itaque haec sic conformaui: 'Ex hostium nis scuta et pila pro uallo, pro cespite cadauera collocabantur, super [occisi] in gladiatorum mucrone capita hominum ordinata oppidum conuersa uniuersa hostium timorem. . . ' Occisi illi a matro cadaueribus ascripti et deinde ex margine alieno loco illati it. Post 'timorem' autem quae leguntur, et forma orationis et sententia plane a superioribus abhorrent. Itaque hic quaedam de eo significaui. Sententiam superiorum uerborum ita explere ausum: 'uniuersa hostium timorem augebant'. Vniuersa enim uentur res supra commemoratae, uallum ex cadaueribus et armis uictum capitaeque gladiis suffixa. Perperam deinceps post uerba uirtutisque insignia' lacuna notata est. Nam rectissime Pompeiani uirtutis insignia proposita uidisse dicuntur, nimirum cadauera et arma suorum a Caesarianis in modum tropaei circum opum aggerata. Neque temere me fecisse existimo, quod Petamum codicem secutus 'sunt', quod post 'circumplexi' legitur, lendum significaui. Hac ratione apodosin a uerbis 'ita Galli' inuere, coniectiuos autem 'uiderent' et 'circumcluderentur' a parula 'cum', quae cum aliis uerbis periit, aptos fuisse statuendum est.

C. 34 refertur, cum Caesar castra ad Cordubam posuisset, oppido discordiam ortam esse inter Caesarianos atque Pompeianos. Deinde §. 2 haec in codd. scripta sunt: 'Erant hic legiones, ex perfugis conscriptae, partim oppidanorum serui, qui erant lexto Pompeio manumissi; qui in Caesaris aduentum descendere coeperunt. Legio XIII oppidum defendere coepit: nam, cum a repugnarent, turres ex parte et murum occuparunt. Denuo legatos ad Caesarem mittunt, ut sibi legiones subsidio intromitterent. Hoc cum animaduernerent homines fugitiui, oppidum incendere coeperunt' cett. Hic uerba 'qui in Caesaris aduentum descendere coeperunt' per se ipsa referre licet ad ea, quae initio prioris capitis narrantur, cum Caesar Cordubam appropinquasset, eos, qui ex Mundensi proelio eo confugissent, ponte occupato Caesarianos transitu prohibere conatos esse. Verum tum proxima clausula intellegenda, ut legio tertiadecima oppidum contra Caesarianos defendisse diceretur, quod contra perfugas et libertinos factum esse sequentia docent. Deinde uerba 'nam cum a repugnarent' corrupta sunt: neque enim qui neque cui rei repugnauerint, intellegitur. Neque denuo Cordubenses legatos ad

Caesarem mittabant, quippe quos id iam antea fecisse nusquam relatum sit, nisi forte haec uerba eo referri posse putamus, quod primo aduentu in Hispaniam Caesaris legati Cordubenses ad eum uenerunt (c. 2). His rebus facillime ita subuentum iri existimavi, ut hoc modo scriberem: 'Erant hic legiones, quae ex perfugis conscriptae, partim oppidanorum serui, qui erant a Sexto Pompeio manumissi; qui in Caesaris aduentum discordare coeperunt. Legio XIII oppidum defendere coepit: nam, cum iam depugnarent, turres ex parte et murum occuparunt. Denique legatos ad Caesarem mittunt, ut sibi legiones subsidio intromitteret'. Perfugae et libertini, qui dedito oppido de salute desperabant, cum reliquis, quibus Caesar recipiendus uidebatur, discordabant. Ab his legio XIII oppidum defendit et, cum discordia iam eo peruenisset, ut armis inter se depugnarent, turres et murum occupauit. Denique Caesarem in oppidum ascuerunt.

Hispani cum Pompeiani clam adducta Lusitanorum manu praesidium Caesaris, quod initio oppido erat receptum, trucidassent, Caesar, ne Lusitani oppidum, si ui expugnare conaretur, incenderent, noctu eos eruptionem facere patitur. Tum c. 36, 3 haec in codd. legimus: 'Ita erumpendo naues, quae ad Baetim flumen fuissent; incendunt. Nostri dum incendio detinentur, illi profugiunt et ab equitibus conciduntur. Quo facto oppido recuperato Astam iter facere coepit'. Verum quid erat, quod Caesar Lusitanos consulto erumpere pateretur, si hoc facto nihil erat acturus, sed incendio nauium suos detineri sinebat? Quid autem Lusitanos mouebat, ut profugerent potius, quam in oppidum se recipere? Enimuero hoc erat Caesaris consilium, ut, dum Lusitani extra urbem essent hique nauium incendio detinerentur, ipse urbe potiretur et exclusos Lusitanos profugere cogeret. Itaque illa uerba mutila sunt et sic distinguenda: 'Nostri, dum incendio detinentur. . . . illi profugiunt et ab equitibus conciduntur', quae hoc modo supplere licet: 'Nostri, dum incendio detinentur illi, oppido potiuntur; illi profugiunt' cett.

C. 37 narratur Cn. Pompeium Carteiae, cum inter Caesarianos et Pompeianos seditio atque caedes orta esset, nauibus longis occupatis saucium profugisse. Reliqua eius cap. uerba inde a §. 2 sic edebantur: 'Didius, qui Gadis classi praefuisset, ad quem simul nuntius allatus est, confestim sequi coepit: partim peditatus et equitatus ad persequendum celeriter iter faciebant. Item quarto die

us. Neque enim satis probabiliter 'Gadibus' scribi existimo, Glandorpio uisum est, inauditum autem ablatiuum 'Gadi', qui in e Noruicensi legitur, satis inconsiderate a Schneidero receptum or. Deinde in Par. sec. et Leid. pr. scriptum est 'partim is et equitatus', et 'pedibus' item in omnibus fere deterioribus legitur. Aptissime autem, cum Didius classe Pompeiam per- retur, reliqui pedibus, hoc est terrestri itinere, profecti dicun- Sed cum scriptor eos, qui pedibus iter faciebant, a nauiganti- iscerneret, non poterat eosdem ab equitibus separare, qui illa re non minus pedibus iter faciebant. Itaque uerba 'et equita- magistro adiecta iudicaui, qui initio seq. cap. legisset equites mites ad persequendum missas esse, neque, quemadmodum is iter fieri diceretur, teneret. Proxima uerba in Par. sec. Leid. pr. sec. sic scripta sunt: 'item quarto die nauigatione itim consequentes'. Hic quoque duabus uocibus transpositis leniter correcta totum locum ita conformaui: 'Didius, qui praefuisset, simulatque Gadis nuntius allatus est, confestim coepit; partim pedibus ad persequendum celeriter iter facie- tem confestim consequentes. Quarto die nauigationis, quod ati a Carteia profecti sine aqua fuissent, ad terram applicant. aquantur, Didius classe occurrit, naues incendit, nonnullas

3x hoc proelio cum Cn. Pompeius cum paucis profugisset et . natura munitum occupasset, Caesariani, qui terrestri itinere sciebant, de ea re certiores facti diem et noctem iter faciunt.

quo navibus a Didio incensis et captis profugerat, et ex sequentibus verbis apparet (quae etsi corrupta sunt, tamen 'munitum locum natura' §. 4 commemorari videmus) et ex Appiani verbis b. civ. II, 105 καὶ διαπλεύσας ἐπὶ χωρίον ἐθεραπεύετο. Itaque cum in Vind. pr. et compluribus deterioribus Schneideri scriptum esset 'ad turrem', in Par. sec. 'quem esset ablatum', in Leid. pr. 'cum esset oblatus', sic edidi: 'Ita lectica ad turrem cum esset allatus, in ea tenebatur'. Reliqua huius capituli ita exhibui, ut in optimis codd. scripta sunt. Ea ad deo corrupta sunt, ut equidem ad emendandi desperationem adactus sum. Suspiciones tamen duas non reticebo, si quid aliis prodesse poterunt, primam, fieri posse, ut verba §. 4 'praesidio fuisset conspectus celeriter', quae eadem §. 3 leantur, alteram, paulo inferius scribendum esse 'quamvis magna multitudo perpauca homines ex superiore loco defendere possent'. Neque enim, qui aduersarium a superiore loco propulsare uult, inde descendet, sed ipsa altitudine subeuntem premet.

C. 40 haec narrantur: 'Didius, quem supra demonstrauimus, illa affectus laetitia proximo se recepit castello nonnullasque naues ad reficiendum subduxit et, quamvis . . . essent, brachium . . .' Sic enim extrema uerba, quae ex Par. sec. et Leid. pr. adieci (neque, quin eadem in reliquis bonis legantur, mihi dubium est), distinguenda uidebantur; quorum hanc sententiam fuisse arbitror, Didium, quamvis naues satis tuto uel satis propinquo loco collocatae essent, brachium a castello ad eas perduxisse. Quae sequuntur, ita erant constituenda: 'Lusitani, qui ex pugna superfuere, ad signum se receperunt et bene magna manu comparata ad Didium se reportant. Huic etsi non aberat diligentia ad naues tuendas, tamen nonnumquam ex castello propter eorum crebas excursions eliciebatur et prope cotidianis pugnis . . . insidias ponunt et tripertito signa distribuunt. Erant parati, qui naues incenderent, incensisque † qui subsidium repeterent: hi sic dispositi erant, ut a nullo . . . conspectu omnium ad pugnam contendunt'. Prima lacuna ante uerba 'insidias ponunt' ideo notanda fuit, quia incredibile est Lusitanos in cotidianis pugnis semper eodem modo insidias posuisse, ut tripertito signa distribuerent, qua re cognita insidiarum ratione omnem earum usum sustulissent. Deinde, si superiora illa uerba coniungerentur, etiam, quae deinceps referuntur, cotidie a Lusitanis facta dicerentur, quae semel facta esse et iis insidiis

cumuentum Didium interisse sequentia docent. Itaque declarat scriptor Didium prope cotidianis pugnis cum Lusitanis concuisse, hos uero aliquot pugnis factis circumueniendi Didii conium cepisse et insidias posuisse, ita ut tripartito signa distriberent. Sequentibus igitur uerbis, quemadmodum tres Lusitanorum partes dispositae fuerint, quidque unicuique parti mandatum, declarari necesse est. Eorum uerborum postrema obscuratis licum indiciis sic edebantur: 'hi sic dispositi erant, ut a nullo aspectu omnium ad pugnam contenderent', quo facto non tres, sed duae tantum partes demonstrantur: codicum scriptura, quam praeposui, etsi integram orationem non praestat, tamen aperte, ubi loco quaedam exciderint, ostendit. Etenim quae insidiarum ratio fuerit, narratione rei gestae, quae illa uerba excipit, docet. 'Ita cum ex castello Didius ad propellendum processisset a copiis, signum a Lusitanis tollitur, naues incenduntur, simulque, qui ex castello ad pugnam processerant, eodem signo, fugientes latrones dum persequuntur, a tergo insidiae clamore sublato circumueniunt'. Hic, quod ad propellendum Didius processisset, documentum est unam Lusitanorum partem ad castellum accessisse et Didium eliciuisse, deinde simulata fuga produxisse. Alia signo dato naues incendit, tertia eodem signo Didium primam partem persequentem a tergo circumuenit. Harum partium una significatur superioribus uerbis: 'erant parati, qui naues incendunt'. Proximis uerbis 'incensisque qui subsidium repeterent' eam retineri necesse est, quae Didium a tergo circumuenit. Sed ea uerba adeo corrupta sunt, ut non uideantur restitui posse: nam Andorpii coniectura 'repellerent' nihil proficimus. Reliqua sic ut supplenda: 'hi sic dispositi erant, ut a nullo *conspici possent*' et, quae de ea parte, quae Didium ex castello eliceret, dicta sunt, '*reliqui in conspectu omnium ad pugnam contendunt*'.

C. 41, 2 de Vrbae haec in Par. sec. et Leid. pr. scripta sunt: 'quod oppidum magna munitione continebatur, sic ut ipse non solum opere, sed etiam natura aditus ad oppugnandum eadem appeteret'. Editur uulgo 'natura editus' et ex Scaligeri coniectura 'abuerteret', quod debebat esse 'auerteret', ut Godwinus uolebat. 'Aditus oppugnationis' legitur ap. Hirt. b. Alex. 35, 'difficilis ad oppugnationem accessus' b. Afr. 5. Vtrum autem aditus ad oppugnandum hostem aspelleret' uel 'absterreret', an 'aditus hostium' emendandum sit, nihil definitio. Quae sequuntur opti-

mos codices secutus sic edidi: 'Huc accedebat, ut aqua praeterquam in ipso oppido [nam] circumcirca nusquam reperiretur propius milia passuum VIII; quae res magno erat adiumento oppidanis. Tum praeterea accedebat, ut aggerem . . . materiesque, unde soliti sunt turris † agi, propius milia passuum VI non reperiebatur. † Ac Pompeius ad oppidum oppugnationem tutiorem efficeret, omnem materiem circum oppidum succisam intro conegessit'. Ex particula 'nam', quae post uerba 'in ipso oppido' legitur, Oudendorpius e . . . mira oscitantia, cum de Vrbis oppido Munda' omnes ante Schneiderum retinuerat . . . anum et Noruicensem secutus, quo pertineat, statim uidebatur praeterea accedebat, ut aggerem † agi, propius milia passuum VI imo aspectu apparebat, Clarissimus ait 'ut—reperirentur' scribendum fuisse. Verum incredibile est propius milia passuum sex circa oppidum neque terram neque lapides neque cespites inuenta esse, unde agger fieri posset. Itaque cum in Par. sec. Leid. pr. Doru. scriptum sit 'aggerem', post hoc uocabulum nonnulla excidisse statuendum est, quibus nescio quae difficultas aggeris extruendi declarata erat. Proxima autem uerba non a particula 'ut' apta fuerunt, sed absoluta oratione posita sunt. Scripsi autem 'reperiebatur', ut est in Par. sec. et Petau., quia, quid praeter materiem commemorari potuerit, non inuenitur. Neque rectius 'unde solitae sunt turres agi' editur. Turres enim agi ita dicuntur, ut ad oppidum moueri intellegantur: hic extrui uel aedificari dicendae erant. In Par. sec. autem et Leid. pr. legitur 'unde soliti sunt' et in illo praeterea 'turris'. Illud nihil aliud significat, quam quod in primis edd. scriptum est, 'soliti sunt', hoc uerbum actiuum positum fuisse demonstrat. Iam sepositis paulisper his uerbis sequentia consideremus. Ea aperte corrupta sunt, neque meliora erant, quae edebantur: 'Ac Pompeius, ut oppidi oppugnationem tutiorem efficeret' cett. Mihi ex omnium codicum scriptura, quam supra posui (in solo Petauiano 'ut ad oppidum' legitur), haec uidentur efficienda esse: 'Pompeius, ut oppidum ad oppugnationem tutius efficeret': certe hanc sententiam requiri apparet. Verum ea, cum non noua res adiciatur, sed, cur materies prope oppidum defecerit, declaretur, non copulatiua particula, sed causali supe-

tribus uerbis adiungenda erat. Huc igitur pertinere puto illud *am*, quod supra deleuimus. Sed quid particula *'ac'* faciemus? In his uerbis, a quibus modo digressi sumus, in Scal. et Leid. sec. om *'agi'*, sed *'et'* scriptum est. Id mihi uidetur indicio esse probo *'agi'* ponendum esse *'ac'*, post hanc particulam autem et commemorationem alterius rei, quae materia fieri soleret (uineas *hanc* puto), et uerbum actiuum excidisse. *'Nam'* et *'ac'* particulae, cum in margine fuissent ascriptae, alieno loco illatae sunt.

C. 42, 7, ubi haec in codd. scripta sunt: *'An me deleto non animaduertebatis decem habere legiones populum Romanum, quae non solum uobis obsistere, sed etiam caelum diruere possent?'*, *omnium* numerum deleui. Nam cum Cn. Pompeius adolescens Hispaniam ueniret, quod factum est initio belli Africani (b. Afr. 3), omnes prouinciae praeter Africam et Hispaniam ulteriorem a Caesaris potestate erant. In his igitur plures quam decem legiones fuisse quid demonstrari opus est? Numerus aut male repetita proxima superiore littera ortus est, aut a magistro interpolatus, qui b. Gall. VIII, 39, 4 item legionum numerum, II, 2, 5 uerba *'duodecimo die'* adiecit.

In scripturae discrepantiis uerbis scriptoris subiecta

A significat codicem Bongarsianum primum (*Aq* ex collatione Græci in exemplari Fabriciano, *As* ex collatione Oudendorpii, *At* ex collatione Plueschii),

B — — — Parisinum primum,

C — — — Vossianum primum (*Cq* ex collatione Gudii in exempl. Fabr., *Co* ex collatione Oudendorpii),

D — — — Egmondanum,

E — — — Vratislaviensem primum,

a — — — Parisinum secundum,

b — — — Leidensem primum,

c — — — Scaligeranum,

d — — — Cuicacianum,

e — — — Hauniensem primum,

f — — — Vindobonensem primum. Quae notae cum his u-

cis ( ) circumscriptae sunt, secundum silentium eius, qui contulit, de codice referri indicatur; cum iisdem interrogandi signum ascriptum est, de fide uel silentii uel diserti testimonii dubitandum uideri. Vid. qu. p. 37—50. Littera *u* notauit scripturam uulgatam, id est editionis Oudendorpianae a. 1737, cuius tamen discrepantia ibi tantum relata est, ubi perspicuitatis causa id faciendum uidebatur. Eiusdem Oudendorpii uerba sunt, quae nullo nomine adiecto his signis ' ' inclusi. Littera *P*. numero apposito indicatur pagina quaestionum.

C. IVLII CAESARIS
C O M M E N T A R I I
CVM SVPPLEMENTIS
A. HIRTII ET ALIORVM.

E. WILLI LARSEN

I I H A V E S E N T M Y C O P Y

RECEIVED: 25 SEPTEMBER 1984

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO GALLICO
COMMENTARIUS PRIMVS.

Gallia est omnis diuisa in partes tres; quarum unam inco-
unt Belgae, aliam Aquitani, tertiam qui ipsorum lingua Celtae,
stra Galli appellantur. Hi omnes lingua, institutis, legibus in- 2
rae differunt. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen, a Belgis
latrona et Sequana diuidit. Horum omnium fortissimi sunt Bel- 3
ae, propterea quod a cultu atque humanitate prouinciae longissi-
absunt, minimeque ad eos mercatores saepe commeant atque
, quae ad effeminandos animos pertinent, inportant, proximique 4
nt Germanis, qui trans Rhenum incolunt, quibuscum continen-
bellum gerunt. Qua de causa Heluetii quoque reliquos Gallos
tute praecedunt, quod fere cotidianis proeliis cum Germanis

SCRIPTURAE DISCREPANTIA. Incipit liber Gaii Caesaris belli Gallici Iuliani
narratione temporum, *tum rubro* incipit liber Suetonii *A*; Incipint (*sic*)
ri Gaii Caesaris belli Gallici Iuliani de narratione temporum *B*; Incipiunt
ri Gaii Caesaris belli Gallici Iulii Celsi de narratione temporum *E*; Inci-
unt libri Gaii Iulii Caesaris belli Gallici de narratione temporum *ac*. 'De
ratione temporum *hoc opus inscribunt Db*: in *f* inscriptio nulla est. *P.*
octo. 1 omnis est *f*. tres partes *Ef*, partis tres *a*, partes tris *b*.
2 alteram Aquitani *Aimoiaus de gest. Franc. praef. c. 4* apud
equatum, cuius tamen duo *codd.* aliam tenent. 3 nostra autem
dii *b*. hii *E*. 4 Garonna *BEf*, Garomna *Aimoiaus*.
commeant *f*. 8 inportant *ABDE*. 9 Renum *BEf*. qui-
s cum *deleto* cum et eodem ante quibus *suprascripto B*, cum quibus
moiaus. 10 Heluitii *A* semper. 11 fore *f*. cotidianis
Est, ubicumque nihil annotauero, B; cotidianis f. praeliis ante
rr. *B*.

- contendant, cum aut suis finibus eos prohibent, aut ipsi in eorum
 5 finibus bellum gerunt. Eorum una pars, quam Gallos optinere
 dictum est, initium capit a flumine Rhodano; continetur Garumna
 flumine, Oceano, finibus Belgarum; attingit etiam ab Sequanis et
 6 Heluetiis flumen Rhenum; uergit ad septentriones. Belgae ab
 extremis Galliae finibus oriuntur; pertinent ad inferiorem partem
 fluminis Rheni; spectant in septentrionem et orientem solem.
 7 Aquitania a Garumna flumine ad Pyrenaeos montes et eam par-
 tem Oceani, quae est ad Hispaniam, pertinet; spectat inter occa-
 sum solis et septentriones.
- 2 Apud Heluetios longe nobilissimus fuit et ditissimus Orgeto-
 rix. Is M. Messala et M. Pisone consulibus regni cupiditate in-
 ductus coniurationem nobilitatis fecit et ciuitati persuasit, ut de
 2 finibus suis cum omnibus copiis exirent: perfacile esse, cum uir-
 3 tute omnibus praestarent, totius Galliae imperio potiri. Id hoc
 facilius eis persuasit, quod undique loci natura Heluetii continen-
 tur: una ex parte flumine Rheno latissimo atque altissimo, qui
 agrum Heluetium a Germanis diuidit; altera ex parte monte Iura
 altissimo, qui est inter Sequanos et Heluetios; tertia lacu Lemano
 et flumine Rhodano, qui prouinciam nostram ab Heluetiis di-
 4 uidit. His rebus fiebat, ut et minus late uagarentur et minus li-
 cile finitimis bellum inferre possent; qua ex parte homines bellar-

1 cum *codd. constanter*, quum u. aut a suis *Aimoinus*.
 prohibeant *m. pr. f.* 2 optinere *ABE.* 3 Rodano *f.* Ga-
 runna *ABEf*, Garumna *Aimoinus.* 4 Oceanum *codd. omnes.*
 fluis *B*, in finibus *Aimoinus.* a *E.* 5 Renum *Bf.*
 a septentrione *Aimoinus.* 6 partem *om. E.* 7 Reni *Bf.*
 septentrionem *ABEf Aimoinus*, septentriones u. 8 Aquitanici *DE*.
 Garumna *ABCDEf*, Garumna *Aimoinus.* ad] usque ad *At-*
moinus. Pyrenaeos *Af.* et ad eam (*Aπ*)? *C? e.* 9 Oceani
om. Aimoinus. qua *DE.* est *ABCE, om. f Aimoinus et in B*
postea deletum est. pertinens *DE.* 10 septentrionis *f.* septen-
 trionem *E Aimoinus.* 11 nobilissimos ante *corr. B.* fuit et ditis-
 simus '*ms. plerique*', *ABCD*, omnes *Schneideri*; et ditissimus fuit u.
 Orgentorix *A semper.* 12 Marco Messala *E et sec. m. B.*
 et P. M. Pisone *ABC*, et Publio Marco Pisone *DE et sec. m. B.* 14 per-
 facile est *m. pr. A.* 15 omnes *m. pr. C.* praestarent] spectarent
C. Galliae sese imperio *b.* 16 natura *suprascripto m. sec. tua B*
et in marg. item sec. m. qua loci natura Heluetii continebantur.
 17 Reno *BCf.* 19 tertio *DE.* 20 Rodano *Bm. pr. et f.*
 qui] ubi *f.* 22 finitimis ut bellum *BC 'Leidd. 2'.* potuissent *f.*
 qua ex parte '*ueteres mss. 14' ABCDE def*; qua de causa u. *P. 50.*

di cupidi magno dolore adiciebantur. Pro multitudine autem ho- 5
minum et pro gloria belli atque fortitudinis angustos se finis ha-
bere arbitrabantur, qui in longitudinem milia passuum CCXL in
latitudinem CLXXX patebant. His rebus adducti et auctori- 3
3 late Orgetorigis permoti constituerunt ea, quae ad proficiscendum
pertinerent, comparare, iumentorum et carrorum quam maximum
numerum coëmere, sementes quam maximas facere, ut in itinere
copia frumenti suppeteret, cum proximis ciuitatibus pacem et ami-
citiā confirmare. Ad eas res conficiendas biennium sibi satis 2
esse duxerunt: in tertium annum profectionem lege confirmant.
Ad eas res conficiendas Orgetorix deligitur. Is sibi legationem 3
ad ciuitates suscepit. In eo itinere persuadet Castico, Cataman- 4
taloedis filio, Sequano, cuius pater regnum in Sequanis multos
annos optinuerat et a senatu populi Romani amicus appellatus
erat, ut regnum in ciuitate sua occuparet, quod pater ante habue-
rat; itemque Dumnorigi Haeduo, fratri Diuitiaci, qui eo tempore 5
principatum in ciuitate optinebat ac maxime plebi acceptus erat,
ut idem conaretur, persuadet eique filiam suam in matrimonium
dat. Perfacile factu esse illis probat conata perficere, propterea 6
quod ipse suae ciuitatis imperium optenturus esset: non esse du- 7
bium, quin totius Galliae plurimum Heluetii possent; se suis copiis
suoque exercitu illis regna conciliaturum confirmat. Hac oratione 8
adducti inter se fidem et iusiurandum dant et regno occupato per
tres potentissimos ac firmissimos populos totius Galliae sese potiri

1 adiciebantur *ABC*. autem] enim *m. sec. f.* 2 fortitudi
et inter uersus *nis f.* finis *m. pr. A.* 3 longitudine *C.* mil'
AB, mille *DE f. et suprasc.* in *C*, milibus *b.* ducentorum quadraginta
DE. 4 hiis *E.* 5 proficiscendum *E*, perficiendum *D.* 7 se-
mentis ante *corr. f.* 9 et 11 re addita *m. pr. s. A.* 9 biennium
om. C. 10 dixerunt *ascripto m. pr.* duxerunt *C et cum u super i f.*
tertiā annuam *C*, tertio anno *f.* 11 res confirmandas *b.*
delegitur *f*, eligitur *m. sec. B*, derigitur *b.* is ibi (*sed in inferiore*
marg. is sibi) *B*, is ubi *CDE.* 12 Catamantaloedis *BDE*, Cataman-
taloedis *A*, Catamantaloedis *C*, Catamantaloedis *f.* 14 optinuerat
ABC. ab *f.* senatu populi Romani *ABCDE abef*, S. P.
P. Q. R. u. 16 'Haeduo uel Heduo *ms. hic et infra*'. Haeduo
ACD f. et, nisi aliter referam, semper B; Aeduo *E et semper u.*
Diuitiaci *A*, Diuitiaci *C.* 17 in ciuitate in *marg. supplet f.*
optinebat *AB.* 19 facile *E.* factum *C*, facto *b f.*
illis esse *E.* 20 suae *om. m. pr. B.* optenturus *A.* 21 totis *A.*
22 consiliatorum *E.* hac] ac *suprasc. m. sec. h B.* 24 po-
tissimos *E.* post potiri *m. sec. inter uers.* imperio *add. A.*
Caesar, ed. Nipperd. 17

4 posse sperant. Ea res est Heluetiis per indicium enuntiata. Mo-
ribus suis Orgetorigem ex uinculis causam dicere coëgerunt. Da-
2 mnatum poenam sequi oportebat, ut ignicremaretur. Die constituta
causae dictionis Orgetorix ad iudicium omnem suam familiam, ad
hominum milia decem, undique coëgit et omnes clientes obaera-
tosque suos, quorum magnum numerum habebat, eodem conduxit:
3 per eos, ne causam diceret, se eripuit. Cum ciuitas ob eam rem
incitata armis ius suum exsequi conaretur, multitudinemque homi-
4 num ex agris magistratus cogerent, Orgetorix mortuus est; ne-
que abest sus- pectio, ut Heluetii arbitrantur, quin ipse sibi mortem
5 conscuerit. Post eius mortem nihilo minus Heluetii id, quod con-
2 stituerant, facere conantur; ut e finibus suis exeant. Vbi iam se
ad eam rem paratos esse arbitrati sunt, oppida sua omnia, numero
ad duodecim, uicos ad quadringentos, reliqua priuata aedificia in-
3 cendunt, frumentum omne, praeterquam quod secum portaturi
erant, comburunt, ut domum reditionis spe sublata paratiores ad
omnia pericula subeunda essent, trium mensum molita cibaria sibi
4 quemque domo efferre iubent. Persuadent Rauracis et Tulingis
et Latobrigis finitimis, uti eodem usi consilio oppidis suis uicisque
exustis una cum iis proficiscantur, Boiosque, qui trans Rhenum
incoluerant et in agrum Noricum transierant Noreiamque oppugna-
6 rant, receptos ad se socios sibi adsciscunt. Erant omnino itinera
duo, quibus itineribus domo exire possent: unum per Sequanos,
angustum et difficile, inter montem Iuram et flumen Rhodanum,
uix qua singuli carri ducerentur; mons autem altissimus inpende-
2 bat, ut facile perpauci prohibere possent: alterum per provinciam
nostram, multo facilius atque expeditius, propterea quod inte-

1 ea res est 'mss. 13 uetustiores' *ABCef*, ea res *d*, postquam e
res est *DE*, ea res ut est *u*. enuntiata itemque nuntius *reliquaque*
quae inde descendunt, semper A et, ubi nihil monuero, B. 2 uinculi
ABCDE. 3 constitutae *DE.* 4 ad iudicium *A.* 5 familiam
suam *A.* 5 decem milia *C.* 6 perduxit *f.* 7 per] et *E.*
11 mortem eius *f.* 12 ut et finibus *B.* 15 praeterquam quod *AI*
praeter quod *BCbcdef.* 17 mensum *A et suprasc. m. sec. i B, mor-*
sium *u.* 18 neque *f.* Rauracis *E.* et *om. b.* Tulingis
suprasc. extremae syll. u B, Tulinguis Cf. 19 Latobrigis *BCDEd*
Latouicis *A, Latocucis f et m. sec. in marg. B.* finitimis suis uti *A*
usi *om. m. pr. b.* 20 cum his *ABf*, cum hiis *E.* Rhe-
num *B, Renum f.* 21 obpugnant *DEf.* 22 adsciscunt (*B*) *CDI*
adsciscunt *f.* 24 Rodanum *f.* 25 autem] enim *f.* inpendebat
BCf. 26 alterum iter per *A.* 27 inter fines Heluetiorum *codd*

finis Heluetiorum et Allobrogum, qui nuper pacati erant, Rhodanus fuit isque nonnullis locis uado transitur. Extremum oppidum 3 Allobrogum est proximumque Heluetiorum finibus Genua. Ex eo oppido pons ad Heluetios pertinet. Allobrogibus sese uel persua-
 5 suros, quod nondum bono animo in populum Romanum uiderentur, existimabant, uel ui coacturos, ut per suos fines eos ire paterentur. Omnibus rebus ad profectionem comparatis diem dicunt, 4 qua die ad ripam Rhodani omnes conueniant. Is dies erat a. d. v Kal. Apr. L. Pisone, A. Gabinio consulibus.

10 Caesar cum id nuntiatum esset, eos per prouinciam nostram iter facere conari, maturat ab urbe proficisci et quam maximis potest itineribus in Galliam ulteriorem contendit et ad Genuam peruenit. Prouinciae toti quam maximum potest militum numerum 2 imperat (erat omnino in Gallia ulteriore legio una), pontem, qui
 15 erat ad Genuam, iubet rescindi. Vbi de eius aduentu Heluetii 3 certiores facti sunt, legatos ad eum mittunt nobilissimos ciuitatis, cuius legationis Nammeius et Verucloetius principem locum optinebant, qui dicerent sibi esse in animo sine ullo maleficio iter per prouinciam facere, propterea quod aliud iter haberent nullum: ro-
 20 gare, ut eius uoluntate id sibi facere liceat. Caesar, quod memoria tenebat L. Cassium consulem occisum exercitumque eius ab Heluetiis pulsum et sub iugum missum, concedendum non putabat; neque homines inimico animo data facultate per prouinciam itineris 5 faciundi temperaturos ab iniuria et maleficio existimabat. Tamen, 6
 25 ut spatium intercedere posset, dum milites, quos imperauerat,

Heluetiorum inter fines u. 1 Adlobrogum ante corr. B, Allogobrum f. pacti marg. B C. Rodanus f. 2 hisque A. 3 Allogobrum f. finibus om. b. Genua codd., Geneua u. 5 populo Romano DE, publica re f. 7 rebus om. f. comparatis ABC. 8 Rodani f, fluminis Rhodani C. omnes ante ad rip. ponit E. ad v B et codd. Schneideri. 9 Kal. (AB), Kl' CDE, K. f. Apr. (AB), Aprilis E, Apl' f. Lucio Ef. Aulo AB Ef. 10 per inter uers. m. sec. f. 12 contendit ulteriorem f. 12 et 15 Genuam codd., Genuam u. 13 prouincieque E. potest ABCDE ef et int. uers. uel. m. b; om. u. 17 Nammeius ACDE, Nameius (B) du, Namprocius uel Namprocius f. Verucloetius BC, Verucletius Aq, Verudecius def (hic eius), Verudecius DE, Verudoctius An dubis et u. principum ABCDE, principe suprasc. um a. Post principum in B folia 3, 4, 5, 6 exciderunt. optinebant Aa. 19 iter om. f. rogarent m. pr. Ao, rogaret Aq. 21 Lucium Ef. eius om. f. 22 iugo ef et m. sec. C. 24 faciundi A.

conuenirent, legatis respondit diem se ad deliberandum sumpturum:
 8 si quid uellent, ad Id. April. reuerterentur. Interea ea legione,
 quam secum habebat, militibusque, qui ex provincia conuenerant,
 a lacu Lemanno, † qui in flumen Rhodanum influit, ad montem Iu-
 ram, qui fines Sequanorum ab Heluetiis diuidit, milia passuum de-
 cem nouem murum in altitudinem pedum sedecim fossamque per-
 2 ducit. Eo opere perfecto praesidia disponit, castella communit,
 quo facilius, si se inuito transire conarentur, prohibere possit.
 3 Vbi ea dies, quam constituerat cum legatis, uenit, et legati ad eum
 reuerterunt, negat se more et exemplo populi Romani posse iter 10
 ulli per prouinciam dare et, si uim facere conentur, prohibitorum
 4 ostendit. Heluetii ea spe deiecti nauibus iunctis ratibusque com-
 pluribus factis, alii uadis Rhodani, qua minima altitudo fluminis
 erat, nonnumquam interdiu, saepius noctu, si perrumpere possent,
 conati operis munitione et militum concursu et telis repulsi hoc 15
 9 conatu destiterunt. Relinquebatur una per Sequanos uia, qua Se-
 2 quanis inuitis propter angustias ire non poterant. His cum sua
 sponte persuadere non possent, legatos ad Dumnorigem Haeduum
 3 mittunt, ut eo deprecatore a Sequanis impetrarent. Dumnorig
 gratia et largitione apud Sequanos plurimum poterat et Heluetiis 20
 erat amicus, quod ex ea ciuitate Orgetorigis filiam in matrimonium
 duxerat, et cupiditate regni adductus nouis rebus studebat et
 4 quam plurimas ciuitates suo beneficio habere obstrictas uolebat.
 Itaque rem suscipit et a Sequanis impetrat, ut per fines suos

1 sumpturum, non sumturum, A a omnes Schneideri itemque postea
 similia, si nihil annotabo, semper B. 2 ad codd., a. d. u. Id.
 A, yd. E, Idus (af). April' A C D, April' af. ea om. f.
 legatione D E. 3 ex om. f. 4 qui cett. P. 52. in om. b.
 Rodanum fluit f. 5 decem et nouem C e, (P. 114), nouem b.
 6 pedum xv C. fossam f. 8 possit A C D (a) b d f et (secun-
 dum Whittium) e, posset E. Addend. ad P. 85. 9 dies om. et sec. m.
 ante uenit ponit f. 10 reuerterentur E f, reuertuntur c '2 Leidd'.
 publice rei f. 11 prohibitorum] se add. D E. 12 quam pluribus C.
 13 Rodani f. altitudo ipsius erat b, altitudo erat fluminis C.
 14 nonnumquam f et corr. alia m. D, nonnumquam (a) u. nocte D E.
 15 munitione] conatione D E. taelis A. 18 persuadere
 non poterant 'mss. 11' A C D E a e f. Dumnorigem A q, Dumnorigi-
 nem A x, Dumnorigem f. Heduum a. 19 eodem precatore b.
 21 matrimonia ante corr. a. 23 suo beneficio 'sedecim mei' A C D E a d f;
 suo sibi ben. u. 24 'suos] aluerni add. E, sed uirgula, ut uidetur,
 deletum' Schneid.

Heluetios ire patiantur, obsidesque uti inter sese dent, perficit : Sequa-
ni, ne itinere Heluetios prohibeant; Heluetii, ut sine maleficio et in-
iuria transeant. Caesari renuntiatur Heluetiis esse in animo per agrum 10
Sequanorum et Haeduorum iter in Santonum fines facere, qui non
5 longe a Tolosatium finibus absunt, quae ciuitas est in prouincia.
Id si fieret, intellegebat magno cum periculo prouinciae futurum, 2
ut homines bellicosos, populi Romani inimicos, locis patentibus
maximeque frumentariis finitimos haberet. Ob eas causas ei mu- 3
nitioni, quam fecerat, T. Labienum legatum praefecit; ipse in Ita-
10 liam magnis itineribus contendit duasque ibi legiones conscribit et
tres, quae circum Aquileiam hiemabant, ex hibernis educit et, qua
proximum iter in ulteriorem Galliam per Alpes erat, cum his quin-
que legionibus ire contendit. Ibi Centrones et Graioceli et Catu- 4
riges locis superioribus occupatis itinere exercitum prohibere co-
15 nantur. Conpluribus his proeliis pulsus ab Ocelo, quod est citerioris 5
prouinciae extremum, in fines Vocontiorum ulterioris prouinciae
die septimo peruenit; inde in Allobrogum fines, ab Allobrogibus
in Segusianos exercitum ducit. Hi sunt extra prouinciam trans
Rhodanum primi. Heluetii iam per angustias et fines Sequanorum 11
20 suas copias traduxerant et in Haeduorum fines peruenerant eorum-
que agros populabantur. Haedui, cum se suaque ab iis defendere 2
non possent, legatos ad Caesarem mittunt rogatum auxilium: Ita 3
se omni tempore de populo Romano meritos esse, ut paene in con-
spectu exercitus nostri agri uastari, liberi eorum in seruitutem
25 abduci, oppida expugnari non debuerint. Eodem tempore Haedui 4

- 1 ire Heluetios (*Aπ*)? et errore u. perfecit 'mss. 10' E a.
2 ne in itinere a b et m. pr. f. 3 renuntiantur a et m. pr. f. 4 He-
duorum a. Santonum C a. 6 intellegebat, non intelligebat, E f et
semper A item a et postea B, cum tacebo. cum magno C D.
9 T. om. et ter sup. uers. ponit a, Titum D E f. Labiaenum A. in Ita-
liam] militiam C. 10 legationes m. pr. f. 11 circa b f et ante
corr. a. Aquileam f. hiemabant A. exhibernis f.
12 cum iis A C, cum hiis E. 13 Centrones 'mss. plerique' A C D E a f.
Gaiocaeli A, Gaioceli a d f. 15 conpluribus A C a. iis A D, hiis E.
citerioris] ulterioris f. 16 in finibus b c. Vocotiorum f.
17 Allobrocom C, Allogobrum f. fines et ab D E. 18 Sebusia-
na 'plerique' A C D E a, Sebusiones f. hii E f. 19 Rodanum a f.
iam om. m. pr. f. 20 transduxerant, sed del. ns, C et semper u.
Heduorum et 21 Hedui a. 21 ab iis 'antiquiores mss.' A,
ab hiis E, ab his a f. 22 laegatos A. 23 poene A. 24 nostri
om. D E, p. r. a b d, sui f. 25 Haedui del. f, Hedui a.

Ambarri, necessarij et consanguinei Haeduorum, Caesarem certio-
 5 hostium prohibere. Item Allobroges, qui trans Rhodanum vicis
 possessionesque habebant, fuga se ad Caesarem recipiunt et de-
 6 monstrant sibi praeter agri solum nihil esse reliqui. Quibus rebus
 adductus Caesar non expectandum sibi statuit, dum omnibus for-
 tunis sociorum consumptis in Santonos Heluetii peruenirent.
 12 Flumen est Arar, quod per fines Haeduorum et Sequanorum
 in Rhodanum influit, incredibili lenitate, ita ut oculis, in utram
 partem fluat, iudicari non possit. Id Heluetii ratibus ac lintibus
 2 iunctis transibant. Vbi per exploratores Caesar certior factus est
 tres iam partes copiarum Heluetios id flumen traduxisse, quartam
 fere partem citra flumen Ararim reliquam esse, de tertia vigilia
 cum legionibus tribus e castris profectus ad eam partem peruenit,
 3 quae nondum flumen transierat. Eos impeditos et inopinantes ad-
 gressus magnam partem eorum concidit: reliqui sese fugae man-
 4 darunt atque in proximas silvas abdiderunt. Is pagus appellaba-
 tur Tigurinus: nam omnis ciuitas Heluetia in quattuor pagos
 5 diuisa est. Hic pagus unus, cum domo exisset patrum nostrorum
 memoria, L. Cassium consulem interfecerat et eius exercitum sub
 6 iugum miserat. Ita siue casu siue consilio deorum immortalium,
 quae pars ciuitatis Heluetiae insignem calamitatem populo Romano
 7 intulerat, ea princeps poenas persoluit. Qua in re Caesar non so-
 lum publicas, sed etiam priuatas iniurias ultus est, quod eius

1 Heduarum *a.*   Caesarem *om. f.*   2 'com, *sup. u super o,*
 dep. *Ap' Schneid., depulatis et po int. uers. f.*   3 Allobroges *E.*
 Rodanum *Ef.*   6 expectandum *(a) f.*   7 Santonos *ADEb c ef,*
 Santonos *Ca.*   8 Heduarum *a.*   9 Rodanum *af.*   fluit *f.*
 utram] quam *Ap, m. pr. Ao, manu emendatoris eraso priore Aq, quod*
credo, et f.   10 influat *m. pr. A, defluat m. pr. C.*   indicare *f.*
 non] uix *Aimoinus praef. c. 4.*   id] in *Ao, in id Aq.*   lintibus *A.*
 11 esset *f.*   12 partes copiarum *ACD a omnes Schneid.*
 cop. part. *u.*   traduxisse *Cp, traduxisse Co.*   13 fere *ACDE,*
 uero *(a) b cf.*   circa *C.*   14 e *om. a.*   15 transierant *m. pr. f.*
 inopinatos *b.*   adgressus *ACaf.*   16 partem eorum *A(D) Ee,*
 eor. part. *(a) bf.*   reliquis esse fugae *A, reliqui se fugae af,*   reliqui
 fugae sese *u contra codd. et edd. superiores.*   17 silvas proximas *af.*
 his *m. pr. f.*   appellatur *Cb.*   18 Tigurinus *A.*   quatuor
 tuor *Aa.*   pagos] partes *C?, partes uel pagos a bf. P. 85.*   19 est
 diuisa *af.*   unus *om. f.*   20 Lucium *Ef.*   21 sine casu *f,*
 immortalium *AD et, qui ante deorum ponunt, a f.*   22 publice rei *f,*
 23 eas *m. pr. f.*   princeps per poenas *E.*   non solum Caesar *f,*

DE BELLO GALLICO

- I cum periculo fecerit, et ob eam causam, quam diu potest
 tacuisse. Caesar hac oratione Lisci Dumnorigem, Diuitiaci
 rem, designari sentiebat, sed, quod pluribus praesentibus eas
 tractari nolebat, celeriter concilium dimittit, Liscum retinet.
 quaerit ex solo ea, quae in conuentu dixerat. Dicit liberius
 atque audacius. Eadem secreto ab aliis quaerit; reperit esse uera:
 3 Ipsum esse Dumnorigem, summa audacia, magna apud plebem
 propter liberalitatem gratia, cupidum rerum nouarum. Compluris
 annos portoria reliquaue
 4 tio redempta habere, pro
 5 nemo. His rebus et suam
 6 largiendum magnas comp
 7 sumptu semper alere et
 8 etiam apud finitimas ciu
 9 causa matrem in Bitur
 10 simo collocasse, ipsum
 11 matre et propinquas suas nuptum in alias ciuitates collocasse. Fa
 uere et cupere Heluetiis propter eam adfinitatem, odisse etiam suo
 nomine Caesarem et Romanos, quod eorum aduentu potentia eius
 deminuta, et Diuitiacus frater in antiquum locum gratiae atque
 12 honoris sit restitutus. Si quid accidat Romanis, summam in spem
 per Heluetios regni obtinendi uenire; imperio populi Romani non
 modo de regno, sed etiam de ea, quam habeat, gratia desperare.
 13 Reperiebat etiam in quaerendo Caesar, quod proelium equestre
 aduersum paucis ante diebus esset factum, initium eius fugae fa
 ctum a Dumnorige atque eius equitibus (nam equitatui, quem au
 xilio Caesari Haedui miserant, Dumnorix praeerat): eorum fuga
 14 reliquum esse equitatum perterritum. Quibus rebus cognitis, cum
 ad has suspensiones certissimae res accederent, quod per fines Se
 quanorum Heluetios traduxisset, quod obsides inter eos dandos

4 tractari <i>b.</i>	5 a solo quae <i>b.</i>	6 repperit <i>a.</i>	8 com-
pluris 'mss. 10', complares (<i>a</i>); compluribus annis <i>b.</i>			9 Heduarum <i>a.</i>
10 illo dicente 'mss. plerique' <i>af.</i>		liceri <i>Aldus</i> ; licere <i>ADE</i> ,	
dicere 'idem mss.', qui dicente, <i>af.</i>		15 Viturigibus 'mss. plerique' <i>a.</i>	
ac potentissimo <i>om. a</i> 'mss. 4'.		18 adfinitatem <i>Aaf.</i>	
etiam suorum <i>a ante corr. et b.</i>	23 habebat <i>a</i> 'mss. quidam'.		
24 repperiebat <i>a.</i>	in quaerendo 'mss. ueteres. multi et uetustissimi'		
<i>AE et m. sec. ? C</i> ; inquirendo <i>a f et m. pr. ? C.</i>	25 esset <i>om. C.</i>		
26 equitatu <i>u contra codd.</i>	27 Hedui <i>a.</i>	28 equitatum	
esse <i>b.</i>			

, quod ea omnia non modo iniussu suo et ciuitatis, sed
 scientibus ipsis fecisset, quod a magistratu Haeduorum
 er, satis esse causae arbitrabatur, quare in eum aut ipse
 rteret, aut ciuitatem animaduertere iuberet. His omni- 2
 : unum repugnabat, quod Diuitiaci fratris summum in po-
 omanum studium, summam in se uoluntatem, egregiam
 uitiam, temperantiam cognouerat: nam, ne eius supplicio
 animum offenderet, uerebatur. Itaque prius, quam quic- 3
 aretur, Diuitiacum ad se uocari iubet et cotidianis inter-
 remotis per C. Valerium Procillum, principem Galliae
 ae, familiarem suum, cui summam omnium rerum fidem
 cum eo colloquitur: simul commonefacit, quae ipso prae- 4
 concilio Gallorum de Dumnorige sint dicta, et ostendit,
 aratim quisque de eo apud se dixerit. Petit atque horta- 5
 ine eius offensione animi uel ipse de eo causa cognita sta-
 . ciuitatem statuere iubeat. Diuitiacus multis cum lacrimis 20
 m complexus obsecrare coepit, ne quid grauius in fratrem
 t: Scire se illa esse uera, nec quemquam ex eo plus quam 2
 s capere, propterea quod, cum ipse gratia plurimum domi
 reliqua Gallia, ille minimum propter adolescentiam posset,
 uisisset; quibus opibus ac neruis non solum ad minuendam 3
 sed paene ad perniciem suam uteretur. Sese tamen et
 aeterno et existimatione uulgi commoueri. Quod si quid ei 4
 e grauius accidisset, cum ipse eum locum amicitiae apud
 eret, neminem existimaturum non sua uoluntate factum;
 re futurum, uti totius Galliae animi a se auerterentur.
 m pluribus uerbis flens a Caesare peteret, Caesar eius 5
 prendit; consolatus rogat, finem orandi faciat; tanti eius
 gratiam esse ostendit, uti et reipublicae iniuriam et suum
 eius uoluntati ac precibus condonet. Dumnorigem ad se 6
 ratrem adhibet; quae in eo reprehendat, ostendit, quae

Haeduorum a. 6 Romanum 'abest ab mss. 12'. 8 quic-
 f, quidquam D, quitquam E. 9 cotidianis a. 10 Pro-
 Troaueillum 'uelustissimi' Schneid., Traueillum af: 'mss. nostri
 a uel Troaueillum uel Traueillum'. Vid. c. 47, 4. 53, 5.
 C. 12 colloquitur f. 14 unusquisque b. 16 mul-
 17 complexans m. pr. b. 20 ille] ipse C. minime
 . a. 21 creuissent C, creuisse 'mss. 9', eum creuisse D.
 bis haec cum incipit fol. 7 B. 28 dextram prendit 'mss. plures
 iores' (B); dexteram prendit E. consolatusque eum rogat D.

DE BELLO GALLICO

ipse intellegat, quae ciuitas queratur, proponit; monet, ut in reliquum tempus omnes suspiciones uitet; praeterita se Diuitiaco fratri condonare dicit. Damnorigi custodes ponit, ut, quae agat, quibuscum loquatur, scire possit.

- 21 Eodem die ab exploratoribus certior factus hostes sub monte condesse milia passuum ab ipsius castris octo, qualis esset natura montis et qualis in circuitu ascensus, qui cognoscerent, misit. Renuntiatum est facilem esse. De tertia uigilia Titum Labienum, legatum pro praetori, qui cum hostibus in regionibus et iis ducibus, qui montis ascendere iubet; quid orta uigilia eodem itinere, quod antea, uterque omnem ante se mittit. Considius habebatur et in exercitu si fuerat, cum exploratoribus. Eius mons a Labieno teneretur, qui mille et quingentis passibus abesset, neque, ut postea ex captiuis comperit, aut ipsius aduentus aut Labieni cognitus esset, Considius equo admissio ad eum accurrit, dicit montem, quem a Labieno occupari uoluerit, ab hostibus teneri: id se a Gallicis armis atque insignibus cognouisse.
- 3 Caesar suas copias in proximum collem subducit, aciem instruit. Labienus, ut erat ei praeceptum a Caesare, ne proelium committeret, nisi ipsius copiae prope hostium castra uisae essent, ut undique uno tempore in hostes impetus fieret, monte occupato nostros expectabat proelioque abstinebat. Multo denique die per exploratores Caesar cognouit et montem a suis teneri et Heluetios castra mouisse et Considium timore perterritum, quod non uidisset, pro uiso sibi renuntiasse. Eo die quo consueuerat interuallo hostes sequitur et milia passuum tria ab eorum castris castra ponit. Postridie eius diei, quod omnino biduum supererat, cum exercitui fru-

2 Denitiaco ante corr. B.

7 ascensus et 10 ascendere B.

7 cognosceret 'mss. 18' ABCDEef.

8 Titum ABCDEF, T, u.

9 'iis uel his ACb', his B(E)a e(f).

11 hostendit ante corr. B.

13 P. A, om. B et reliqui fere omnes.

15 a Labieno ego, 'a L. u.

Lucio Labieno mss. plerique', a Lucio Labienio B; a T. Labieno u.

17 ex] a D.

18 ad eum om. C.

20 a Gallicis (B) CDE

Gallicis A, aut Gallicis e.

21 seducit b.

24 montem occup

25 expectabat (B).

die exacto per D.

26 castra] contra m. p.

27 prouiso B, ex inprouiso D.

28 pronuntiauisse D.

quitur b.

30 exercitum C, exercitu f 'mss. 3'.

mentum metiri oporteret, et quod a Bibracte, oppido Haeduum longe maximo et copiosissimo, non amplius milibus passuum XVIII aberat, rei frumentariae prospiciendum existimavit: iter ab Helvetiis auertit ac Bibracte ire contendit. Ea res per fugitivos L. 2
 3 Aemilii, decurionis equitum Gallorum, hostibus nuntiat. Hel- 3
 vetii, seu quod timore perterritos Romanos discedere a se existi-
 marent, eo magis, quod pridie superioribus locis occupatis proelium
 non commisissent, siue eo, quod re frumentaria intercludi posse
 confiderent, commutato consilio atque itinere conuerso nostros a
 10 nouissimo agmine insequi ac lacessere coeperunt. Postquam id 24
 animu aduertit, copias suas Caesar in proximum collem subdu-
 cit equitatuque, qui sustineret hostium impetum, misit. Ipse in- 2
 terim in colle medio triplicem aciem instruxit legionum quattuor
 ueteranarum [ita, uti supra]; sed in summo iugo duas legiones,
 11 quas in Gallia citeriore proxime conscripserat, et omnia auxilia
 conlocari ac totum montem hominibus compleri et interea sarcinas 3
 in unum locum conferri et eum ab his, qui in superiore acie con-
 stiterant, muniri iussit. Heluetii cum omnibus suis carris secuti 4
 impedimenta in unum locum contulerunt; ipsi confertissima acie 5
 20 reiecto nostro equitatu phalange facta sub primam nostram aciem
 successerunt. Caesar primum suo, deinde omnium ex conspectu 25
 remotis equis, ut aequato omnium periculo spem fugae tolleret,
 cohortatus suos proelium commisit. Milites e loco superiore pilis 2
 missis facile hostium phalangem perfrugerunt. Ea disiecta gladiis
 23 destictis in eos impetum fecerunt. Gallis magno ad pugnam erat 3
 impedimento, quod pluribus eorum scutis uno ictu pilorum trans-
 fixis et conligatis, cum ferrum se inflexisset, neque euellere ne-
 que sinistra impedita satis commode pugnare poterant, multi ut 4
 diu iactato brachio praeoptarent scutum manu emittere et nudo

4 ac, quod 'meliores plerique agnoscunt', supra uers. sec. m. B.
 P. 68. 5 nunciatur pr. m. B. 11 animu aduertit A(B) C, ad-
 uertit *suprasc.* anim f, animaduertit alii 13 quattuor A B C D.
 14 ueteranarum duo dett.; ueteranorum B et reliqui. P. 54. ita uti
 supra 'suspicio esse glossam'. P. 53. sed AB, in quo d m. sec. del.,
 CDE?; se reliqui fere omnes. 16 conlocari A B C D E. post
 compleri m. sec. uellet *suprasc.* habet f. 18 consecuti b. 19 inpe-
 dimenta AC. 20 nostro equitatu] nostro equitu A m. pr., 'a nos.
 exercitu b'. 21 ea disiecta — fecerunt om. E. 25 destictis
 A(B) C D b c. erant ante corr. B. 26 eorum om. f. tran-
 fixis m. pr. B. 27 conligatis A B C f. inflexisset A B C D E b c,
 inflexisset f corr. 28 impedita AC. 29 scuta e manu A.

5 corpore pugnare. Tandem uulneribus defessi et pedem referre et,
 quod mons suberat circiter mille passuum, eo se recipere coepe-
 6 runt. Capto monte et succedentibus nostris Boii et Tulingi, qui
 hominum milibus circiter XV agmen hostium claudebant et nom-
 inis praesidio erant, ex itinere nostros latere aperto adgressi cir-
 cumuenire, et id conspicati Heluetii, qui in montem sese recepe-
 7 rant, rursus instare et proelium redintegrare coeperunt. Romani
 conuersa signa bipartito intulerunt: prima et secunda acies, uti-
 8 ctis ac summotis resisteret, tertia, ut uenientes sustineret. Ita
 ancipiti proelio diu atque acriter pugnatum est. Diutius cum sus-
 tinere nostrorum impetus non possent, alteri se, ut coeperant, in
 montem receperunt, alteri ad impedimenta et carros suos se coo-
 9 tulerunt. Nam hoc toto proelio, cum ab hora septima ad uesperum
 10 pugnatum sit, auersum hostem uidere nemo potuit. Ad multam
 noctem etiam ad impedimenta pugnatum est, propterea quod pro
 uallo carros obiecerant et e loco superiore in nostros uenientes
 tela coniciebant, et nonnulli inter carros rotasque mataras ac tra-
 11 gulas subiciebant nostrosque uulnerabant. Diu cum esset pugna-
 tum, impedimentis castrisque nostri potiti sunt. Ibi Orgetorix
 12 filia atque unus e filiis captus est. Ex eo proelio circiter
 hominum milia CXXX superfuerunt eaque tota nocte conti-
 nenter ierunt: nullam partem noctis itinere intermisso in
 fines Lingonum die quarto peruenerunt, cum et propter uul-
 nera militum et propter sepulturam occisorum nostri triduum
 13 morati eos sequi non potuissent. Caesar ad Lingonas litteras num-
 tiosque misit, ne eos frumento neuē alia re iuarent: qui si iun-

2 mille *A(B) Ef, m. u.* 3 succedentibus *ante corr. B.*
 5 ex *om. D.* apertos *b.* adgressi *ABDf.* circumueniens
codd. omnes. 8 bipartito *E*; tripartito *C*, tripartito *correctus in prima*
syll. f, qui in antepenultima ubique per habet. 9 summotis, non sub-
 motis, *ABf*; semotis *E.* sustineret] exciperet *u cum uno et altero dett.*
 10 ancipiti *addita a sec. m. B.* sustinere nostrorum impetus *ABCD Eo,*
ant. nostr. impetum f; nostrorum impetus sustinere errore u: cum sustinere
non possent nostros, alteri b. 12 recerunt, *sed corr. pr. m., B.*
 impedimenta *Af*, 'item 15 et 19, quibus tamen locis Fabriciani exemplaris
 testimonio de *A* contradicit Pluschkius' *Schneid.* 14 aduersum
 'mss. 12' *D E e* et *ante corr. A*; in *f int. a* et *u litura est.* 16 abiecerant
ante corr. B. 17 coniciebant et 18 subiciebant *B atque ita con-*
stanter omnia, quae a iaciendo descendunt, cum nihil annotabo.
 20 filiae *Cf.* 23 quarto *(B) Ef*, quarta *A*, *IV u.* 25 Lingonas
 non Lingones, *(B) Cbf*, Ligonas *A.*

sent, se eodem loco, quo Heluetios. habiturum. Ipse triduo inter-
misso cum omnibus copiis eos sequi coepit. Heluetii omnium rerum 27
inopia adducti legatos de deditione ad eum miserunt. Qui cum eum 2
in itinere conuenissent seque ad pedes proiecissent subpliciterque
locuti flentes pacem petissent, atque eos in eo loco, quo tum es-
sent, suum aduentum expectare iussisset, paruerunt. Eo postquam 3
Caesar peruenit, obsides, arma, seruos, qui ad eos perfugissent,
poposcit. Dum ea conquiruntur et conferuntur, nocte intermissa 4
circiter hominum milia VI eius pagi, qui Verbigenus appellatur,
siue timore perterriti, ne armis traditis supplicio adficerentur,
siue spe salutis inducti, quod in tanta multitudine dediticiorum
suam fugam aut occultari aut omnino ignorari posse existimarent,
prima nocte e castris Heluetiorum egressi ad Rhenum finesque
Germanorum contenderunt. Quod ubi Caesar rescit, quorum per 28
fines ierant, his, uti conquirerent et reducerent, si sibi purgati esse
uellent, imperauit: reductos in hostium numero habuit; reliquos 2
omnes obsidibus, armis, perfugis traditis in deditionem accepit.
Heluetios, Tulingos, Latobrigos in fines suos, unde erant profecti, 3
reuerti iussit, et quod omnibus fructibus amissis domi nihil erat,
quo famem tolerarent, Allobrogibus imperauit, ut iis frumenti co-
piam facerent: ipsos oppida uicosque, quos incenderant, restituere
iussit. Id ea maxime ratione fecit, quod noluit eum locum, unde 4
Heluetii discesserant, uacare, ne propter bonitatem agrorum Ger-
mani, qui trans Rhenum incolunt, e suis finibus in Heluetiorum
fines transirent et finitimi Galliae prouinciae Allobrogibusque es-
sent. Boios petentibus Haeduis, quod egregia uirtute erant cogniti, 5
ut in finibus suis collocarent, concessit; quibus illi agros dederunt
quosque postea in parem iuris libertatisque condicionem, atque

- 1 habitum *m. pr. B.* 2 eos *om. f.* 4 ad pedes] eius *add. DE b.*
subpliciterque *B.* 5 pacem flentes *b*; flentes *om. E*; pecem *pr.*
m. B. tum *sec. m. sup. uers. B*, tunc *f.* 6 suum aduentum] se *b.*
expectare *B.* 9 sex (*B*). Verbigenus *A (B) C D E e f alii-*
que, Vrbigenus eum aliquot dett. u. 10 adficerentur *ABC.*
11 dediticiorum *CD f.* 16 reductus, *sed corr., B.* 18 Latobricos *D.*
19 fructibus *A D E*; frugibus *B e reliquique fere omnes P. 54.*
20 ut his *AB E f*, ut hiis *C.* 21 restaurare *b c.* 22 ea *om. C.*
24 e *om. ABC b f*, a *E.* 26 Heduis *B.* 27 in *om. b.*
dederunt] contulerunt *D.* 28 quos postea *b c.* in parem
Albus; in partem *codd.* libertatemque *m. pr. Co*, libertateque *Cp.*
condicione *A dubitante de extrema syll. Plutschkio*, condicione
BCE f. atque] ut *add. DE.*

- 29 ipsi erant, receperunt. In castris Heluetiorum tabulae repertae sunt litteris Graecis confectae et ad Caesarem relatae, quibus in tabulis nominatim ratio confecta erat, qui numerus domo exisset eorum, qui arma ferre possent, et item separatim pueri, senes mulieresque. Quarum omnium rerum summa erat capitum Heluetiorum milia CCLXIII, Tulingorum milia XXXVI, Latobrigorum XIII, Rauracorum XXIII, Boiorum XXXII; ex his, qui arma ferre possent, ad milia nonaginta duo. Summa omnium fuerunt ad milia CCCLXVIII. Eorum, qui domum redierunt, censu habito, ut Caesar imperauerat, repertus est numerus milium C et X.
- 30 Bello Heluetiorum confecto totius fere Galliae legati, principes ciuitatum, ad Caesarem gratulatum conuenerunt: Intellegere sese, tametsi pro ueteribus Heluetiorum iniuriis populi Romani ab his poenas bello repetisset, tamen eam rem non minus ex usu terrae Galliae quam populi Romani accidisse, propterea quod eo consilio florentissimis rebus domos suas Heluetii reliquissent, uti toti Galliae bellum inferrent imperioque potirentur locumque domicilio ex magna copia deligerent, quem ex omni Gallia opportunissimum ac fructuosissimum iudicassent, reliquasque ciuitates stipendiarias haberent. Petierunt, uti sibi concilium totius Galliae in diem certam indicere idque Caesaris uoluntate facere liceret: sese habere quasdam res, quas ex communi consensu ab eo petere uellent. Ea re permissa diem concilio constituerunt et iureiurando, ne quis enuntiaret, nisi quibus communi consilio mandatum esset, inter se sanxerunt. Eo concilio dimisso idem principes ciuitatum, qui ante fuerant, ad Caesarem reuerterunt petieruntque, uti sibi secreto

3 erant ante corr. B. exissent b. 5 Orosius VI, 7: Horum fuit, cum primum progressa est, omnis multitudo Heluetiorum, Tulingorum, Latobrogiorum, Rauracorum et Boiorum utriusque sexus ad centum quinquaginta et septem milia hominum. Ex his quadraginta et septem milia in bello ceciderunt: cetera in terras proprias remissa sunt. 6 XIII Af, XIV(B) u. 7 ferre possent] possent portare f. 8 ad milia — fuerunt om. f. nonaginta duo ABE, xen u. summe m. pr. A. fuerat D, suorum b. 9 domum DEf, de domo A, domo B et ceteri tantum non omnes. 13 iam etsi CD et, in quo i correctione effectum est, B. populi Romani A(B) CDE; alii ambiguo compendio, ut p. R. e. ab his ABf, ab hiis E; ab iis u. 15 p. R. B, populo R. D. 18 deligerent corr. in i f, delegerint b. 21 indiceret m. sec. b. 23 concilium A. constituerunt] statuerunt C. 24 concilio m. pr. A. 25 idem ABCDEf, non iidem. 26 reuersi sunt b et in marg. C. secro A.

in occulto de sua omniumque salute cum eo agere liceret. Ea re 2
 impetrata sese omnes flentes Caesari ad pedes proiecerunt: Non
 minus se id contendere et laborare, ne ea, quae dixissent, enun-
 tiarentur, quam uti ea, quae uellent, impetrarent, propterea quod,
 si enuntiaturum esset, summum in cruciatum se uenturos uiderent.
 Locutus est pro his Diuitiacus Haeduus: Galliae totius factiones 3
 esse duas: harum alterius principatum tenere Haeduos, alterius
 Aruernos. Hi cum tantopere de potentatu inter se multos annos 4
 contenderent, factum esse, uti ab Aruernis Sequanisque Germani
 mercede arcesserentur. Horum primo circiter milia XV Rhenum 5
 transisse: posteaquam agros et cultum et copias Gallorum homines
 feri ac barbari adamassent, traductos plures: nunc esse in Gallia
 ad centum et XX milium numerum. Cum his Haeduos eorumque 6
 diuites semel atque iterum armis contendisse; magnam calamita-
 tem pulsos accepisse, omnem nobilitatem, omnem senatum, omnem
 equitatum amisisse. Quibus proeliis calamitatibusque fractos, qui 7
 et sua uirtute et populi Romani hospitio atque amicitia plurimum
 ante in Gallia potuissent, coactos esse Sequanis obsides dare no-
 bilissimos ciuitatis et iureiurando ciuitatem obstringere, sese neque
 obsides repetituros neque auxilium a populo Romano inploraturos
 neque recusaturos, quo minus perpetuo sub illorum ditione atque
 imperio essent. Vnum se esse ex omni ciuitate Haeduorum, qui 8
 adduci non potuerit, ut iuraret aut liberos suos obsides daret. Ob 9
 eam rem se ex ciuitate profugisse et Romam ad senatum uenisse
 auxilium postulatam, quod solus neque iureiurando neque obsidi-
 bus teneretur. Sed peius uictoribus Sequanis quam Haeduis uictis 10
 accidisse, propterea quod Ariouistus, rex Germanorum, in eorum
 finibus consedisset tertiamque partem agri Sequani, qui esset opti-
 mus totius Galliae, occupauisset et nunc de altera parte tertia Se-
 quanos decedere iuberet, propterea quod paucis mensibus ante Ha-
 rudum milia hominum XXIII ad eum uenissent, quibus locus ac
 sedes pararentur. Futurum esse paucis annis, uti omnes ex Gal- 11
 liae finibus pellerentur, atque omnes Germani Rhenum transirent:
 neque enim conferendum esse Gallicum cum Germanorum agro,

2 flentes] gentes A.	4 ea om. b.	6 littera t in Diuitiacus
rec. m. B.	Haeduos <i>suprase.</i> u B.	10 arcessirentur b.
primum A.	12 in Galliam b.	13 centum B, c u.
raturus B.	21 ditione (B) u.	20 inplo-
quatuor E.	34 cum om. A.	31 xxiiii A Cf, xxiv (B) u, uiginti

facultas daretur, Sequanis vero, qui intra fines suos Ariouistum
 iissent, quorum oppida omnia in potestate eius essent, omnes
 alas essent perferendi. His rebus cognitis Caesar Gallorum 33
 as uerbis confirmavit pollicitusque est sibi eam rem curae fu-
 a: magnam se habere spem et beneficio suo et auctoritate ad-
 um Ariouistum finem iniuriis facturum. Hac oratione habita-
 liam dimisit. Et secundum ea multae res eum hortabantur, 2
 : sibi eam rem cogitandam et suscipiendam putaret, inpri-
 quod Haeduos, fratres consanguineosque saepenumero a se-
 appellatos, in seruitute atque in ditione uidebat Germanorum
 i eorumque obsides esse apud Ariouistum ac Sequanos in-
 iebat; quod in tanto imperio populi Romani turpissimum sibi
 publicae esse arbitrabatur. Paulatim autem Germanos con- 3
 ere Rhenum transire et in Galliam magnam eorum multitudi-
 menire populo Romano periculosum uidebat, neque sibi ho- 4
 s. feros ac barbaros temperaturos existimabat, quin, cum
 um Galliam occupauissent, ut ante Cimbri Teutonique fecis-
 in provinciam exirent atque inde in Italiam contenderent,
 ertim cum Sequanos a provincia nostra Rodanus diuideret;
 : rebus quam maturrime occurrendum putabat. Ipse autem 5
 iestas tantos sibi spiritus, tantam arrogantiam sumpserat, ut
 ias non uideretur. Quamobrem placuit ei, ut ad Ariouistum 34
 is mitteret, qui ab eo postularent, uti aliquem locum medium
 que conloquio deligeret: uelle sese de re publica et summis
 que rebus cum eo agere. Ei legationi Ariouistus respondit: 2
 id ipsi a Caesare opus esset, sese ad eum uenturum fuisse;
 d ille se uelit, illum ad se uenire oportere. Praeterea se ne- 3
 iae exercitu in eas partes Galliae uenire audere, quas Caesar
 leret, neque exercitum sine magno commeatu atque moli-
 in unum locum contrahere posse. Sibi autem mirum uideri, 4

- 2 recipissent *m. pr. B.* 4 futurae *b.* 6 hac] ac *m. pr. B.*
 dimissit *ante corr. B.* 10 seruitutem *D.* ditione *suprasc.*
 . de *B.*, deditione *C? b d.* 13 paulatim, *itemque* paulum, paullo,
 per contra *codd. ubique u.* 15 uidebat *m. sec. supra uers. B.*
 16 optemperaturos *A c.*, obtemperaturos *B et reliqui praeter unum*
 17 occupauissent *ACDf aliique*, occupauisset *E*; occupassent
 . 19 Rodanus *suprasc. h B.* 21 tantam sibi *arr. D.*
 ique *b.* (conloquio *ABCf*) colloqui *b.* deligeret] diceret
 55. 26 ipsi] ei *b.* 29 molimento *Faërnus*, emolimento
 . u super i posita *f.*, emolamento *reliqui.*

DE BELLO GALLICO

in sua Gallia, quam bello uicisset, aut Caesari aut omnino populo Romano negotii esset. His responsis ad Caesarem relatis terum ad eum Caesar legatos cum his mandatis mittit: Quoniam tanto suo populiue Romani beneficio adfectus, cum in consulatu suo rex atque amicus a senatu appellatus esset, hanc sibi populiue Romano gratiam referret, ut in colloquium uenire inuitatus grauarietur neque de communi re dicendum sibi et cognoscendum 3 putaret, haec esse, quae ab eo postularet: primum, ne quam multitudinem hominum am-
deinde obsides, quos ha-
permitteret, ut, quos i-
ceret; neue Haeduos i-
4 bellum inferret. Si id i-
tuam gratiam atque am-
sese, quoniam M. Mess-
set, uti, quicumque Gali-
reipublicae facere posset, Haeduos ceterosque amicos populi Ro-
36 mani defenderet, se Haeduum iniurias non neglecturum. Ad haec Ariouistus respondit: Ius esse belli, ut, qui uicissent, iis, quos uicissent, quemadmodum uellent, imperarent: item populum 30 Romanum uictis non ad alterius praescriptum, sed ad suum arbitrium imperare consuesse. Si ipse populo Romano non praescriberet, quemadmodum suo iure uteretur, non oportere sese a populo Romano in suo iure impediri. Haeduos sibi, quoniam belli fortunam temptassent et armis congressi ac superati essent, stipendarios esse factos. Magnam Caesarem iniuriam facere, qui 4 suo aduentu uectigalia sibi deteriora faceret. Haeduis se obsides redditurum non esse, neque iis neque eorum sociis iniuria bellum inlaturum, si in eo manerent, quod conuenisset, stipendiumque 5

2 relatis *Dresd. pr. et Vind. sec.*; legatis *B e 'optimi' Schneid.*, alii corruptiora. 4 adfectus *B*. 6 colloquium *AB*. 8 hominum multitudinem errore *u*. 10 Heduis *B*. 12 sociisque (*B*)? *Faëni coniectura Scaliger atque u*. 13 sibi] sui *D*. populiue Ro *D b*. 15 sese] scire sese *b d*. M. Pisone *Glandorptus*, Pisone *E*, L. (*sic B suprasc. o*) uel Lucio Pisone reliqui. 16 quicumque *B*. prouintiam *pr. m. B*. optineret *B*. 19 his, quos *ABDEf*. 20 idem *B 'mss. nouem'*, id ē *C*, id est *A e*. 23 sese *A*; se *B et reliqui*. 24 impediri *B*. 25 stipendiosos, sed a antepenultimas *suprasc.*, *B*. 28 neque his *ABEf*. iniuriis *b*. 29 inlaturum *ABEf*. conuenisset (*B*) *CD*, conuenissent *Af et m. pr. E*.

quotannis penderent; si id non fecissent, longe iis fratrum no-
men populi Romani afuturum. Quod sibi Caesar denuntiaret se 6
Haednorum iniurias non neglecturum, neminem secum sine sua
perniciē contendisse. Cum uellet, congregaretur: intellecturum, 7
quid inuicti Germani, exercitatissimi in armis, qui inter annos
XIII tectum non subissent, uirtute possent. Haec eodem tempore 37
Caesari mandata referebantur, et legati ab Haeduis et a Treueris
ueniebant: Haedui questum, quod Harudes, qui nuper in Galliam 2
transportati essent, fines eorum popularentur: sese ne obsidibus
10 quidem datis pacem Ariouisti redimere potuisse; Treueri autem 3
pagos centum Sueuorum ad ripam Rheni consedis-
se, qui Rhenum transire conarentur; his praeesse Nasuam et Cimerium fratres.
Quibus rebus Caesar uehementer commotus maturandum sibi exi- 4
stimauit, ne, si noua manus Sueuorum cum ueteribus copiis Ario-
15 uisti sese coniunxisset, minus facile resisti posset. Itaque re fru- 5
mentaria quam celerrime potuit comparata magnis itineribus ad
Ariouistum contendit. Cum tridui uiam processisset, nuntiatum 38
est ei Ariouistam cum suis omnibus copiis ad occupandum Veson-
tionem, quod est oppidum maximum Sequanorum, contendere tri-
20 duque uiam a suis finibus profecisse. Id ne accideret, magnopere 2
sibi praecauendum Caesar existimabat. Namque omnium rerum, 3
quae ad bellum usui erant, summa erat in eo oppido facul-
tas, idque natura loci sic muniebatur, ut magnam ad ducendum 4
bellum daret facultatem, propterea quod flumen [alduas] Du-
25 bis ut circino circumductum paene totum oppidum cingit;
reliquum spatium, quod est non amplius pedum sexcentorum, 5
qua flumen intermittit, mons continet magna altitudine, ita, ut

1 longe his *B* et tantum non omnes, longe illis *b*. 2 afuturum
A(B)DE et *m. sec. C*, affuturum e 'nonnulli', abfuturum (*f*). 5 in-
uictissimi *b*. inter *ADEbe*, intra *Bf*. 6 xiv (*B*) *u*.
7 Treueris *Aef* 'multi hic et dein', Treuiris (*B*) et ubique *u*. 8 quae-
stum ante corr. *B*. 9 ne) non *C*. 10 Treueri *ABDEf*.
12 his *ABEf*, iis *u*. Natsuam *D*. 14 cum int. uers. *b*.
16 celerrime ante corr. *B*. 17 nuntiatum *m. pr. B*. 20 a om. *b*.
profecisse *ADE*, item *B*, in quo e super *f* et as super e *m. sec. po-*
nit; processisse a *ef* aliquo. accideret suprasc. altera e *B*.
magnopere suprasc. o ante *p B*, magno opere *Cu*. 22 facultas] diffi-
cultas codd. praeter unum et alterum det. 24 alduas dubis *Bf* et con-
iunctim *ACDE* et reliquique plerique; Dubis *Valerius*. 25 circum-
dultum *C*. 26 non est *f*. sescentorum *B*. 27 ut] u *m. pr. B*,

DE BELLO GALLICO

6 radices montis ex utraque parte ripae fluminis contingant. Hunc
7 murus circumdatus arcem efficit et cum oppido coniungit. Huc Caesar magnis nocturnis diurnisque itineribus contendit occupatoque oppido ibi praesidium conlocat.

- 39 Dum paucos dies ad Vesontionem rei frumentariae commea-
tusque causa moratur, ex percontatione nostrorum uocibusque
Gallorum ac mercatorum, qui ingenti magnitudine corporum Ger-
manos, incredibili uirtute atque exercitatione in armis esse prae-
dicabant (saepenumeros ingressos ne uultum quidem
atque aciem oculorum obtuisse), tantus subito timor
omnem exercitum occu- mediocriter omnium mentes
2 animosque perturbaret. ortus est a tribunis militum
praefectis reliquisque, q. incitiae causa Caesarem se-
3 cuti non magnum in re n- uabebant: quorum alius alia
causa inlata, quam sibi am necessariam esse diceret, 15
petebat, ut eius uolunta- ret; nonnulli pudore addacti,
4 ut timoris suspicionem uitarent, remanebant. Hi neque uultum
fingere neque interdum lacrimas tenere poterant: abditi in taber-
naculis aut suum satum querebantur, aut cum familiaribus suis
5 commune periculum miserabantur. Volgo totis castris testamenta 20
obsignabantur. Horum uocibus ac timore paulatim etiam ii, qui
magnum in castris usum habebant, milites centurionesque quique
6 equitatu praecerant, peturbabantur. Qui se ex his minus timidos
existimari uolebant, non se hostem uereri, sed angustias itineris,
magnitudinem siluarum, quae intercederent inter ipsos atque Ario- 25

1 radices montis ADE, item B, in quo eius post radices m.
sec. supasc.; radices eius montis f. 3 nocturnis om. m. pr. C.

diurnisque BC,

4 conlocat ABf.

5 dum]

cum B. 6 percontatione ABCf, percunctatione (E) et ubique u.

9 his ABef; eis u.

10 dicebant in marg. b suppletum om.

u paucique pessimi.

12 ab f.

13 reliquisque B.

secuti non

magnum in re DE et dett. fere omnes: secuti non magnum periculum mise-
rabantur in re B, in quo uerba periculum miserabantur deleta et sec. m.
eadem et quod ñ magnum superscripta sunt; secuti non magnum periculum
miserabantur, quod non magnum in re C; secuti magnum periculum misera-
bantur, quod non magnum in re A (sed miserebantur cum puncto sub
e ante a) a b (hic miserebantur) def. P. 41 extr. et 47. 15 inlata ABf.

20 uolgo B et m. sec. C.

21 hi ABef.

22 quique C et corr. B, ut

quisque AD et ante corr. B, quique qui b.

23 equitata u cum 'Ves-

stano'.

24 itineris, magnit. 'mss. plerique' ADE et m. pr. B; itineris

et magnit. u.

25 intercederent inter ipsos atque Arouistum B, 'mss.

ueteres plerique', 'fere iidem, qui et ante magnitudinem om.' Schneid.:

rem frumentariam, ut satis commode supportari posset, bant. Nonnulli etiam Caesari nuntiabant, cum castra 7 signa ferri iussisset, non fore dicto audientes milites ne- r timorem signa laturos. Haec cum animaduertisset, 40 consilio omniumque ordinum ad id consilium adhibitis us uehementer eos incusauit: primum, quod, aut quam aut quo consilio ducerentur, sibi quaerendum aut cogi- arent. Ariouistum se consule cupidissime populi Romani 2 appetisse: cur hunc tam temere quisquam ab officio dis- iudicaret? Sibi quidem persuaderi cognitis suis postu- 3 aequitate condicionum perspecta eum neque suam neque ani gratiam repudiaturum. Quod si furore atque amen- 4 bellum intulisset, quid tandem uererentur? aut cur de aut de ipsius diligentia desperarent? Factum eius hostis 5 patrum nostrorum memoria, cum Cimbris et Teutonibus pulsis non minorem laudem exercitus quam ipse im- eritis uidebatur; factum etiam nuper in Italia serui li- uos tamen aliquid usus ac disciplina, quae a nobis acce- i- bant. Ex quo iudicari posse, quantum haberet in 6 instantia, propterea quod, quos aliquamdiu inermes sine uis- sissent, hos postea armatos ac uictores superassent. uos esse eosdem, quibuscum saepenumero Heluetii con- 7 solum in suis, sed etiam in illorum finibus plerumque ;, qui tamen pares esse nostro exercitui non potuerint.

que Ariouistum intercederent *f* (*hic intenderent*) *Aldus et seqq.*
In B m. sec. uerba inter — Ariouistum inclusit et intercederent
que Ariouistum suprascripsit, sed cederent inter rursus doluit.
nuntiant AD et m. pr. B, in quo sec. m. initio re et b super r
nuntiant e u. 3 ferre CD. 5 concilio 'aliis' f, et
t. e super s posuit. omnium ord. A. concilium 'alii' E.
is om. A. 10 iudicasset siquidem persuadere A. 11 ac-
ditionum B; aequitate et conditione C? b c d, et in B sec. m. et
cionum et e super um posuit; aequitate conditionum u.
B, sed — sis ante corr. 14 hosti A. 16 Gaio ABCDEF,
18 usus ad disciplinam b. quae ADE et m. pr. B, quam u.
19 iudicare D. posse 'mas. et odd. qdd.', posset u.
A et m. pr. B, inermes a et reliqui fere omnes. 21 uictores
B. 22 hos esse eosdem ABD; hos esse Germanos e et sec.
tiliaque Oud. inuenit in 'mss. recentioribus'. 23 post in
uilibus 'mss. 10' et int. uers. sec. m. B. illorum] suis 'mss.
illorum int. uers. sec. m. B. 24 superassent B e.
cum uno et altero det.

DE BELLO GALLICO

- 8 Si quos aduersum proelium et fuga Gallorum commoueret, hos, si quaerent, reperire posse diurnitate belli defetigatis Gallis Ariouistum, cum multos menses castris se ac paludibus tenuisset neque sui potestatem fecisset, desperantes iam de pugna et dispersos subito adortum magis ratione et consilio quam uirtute uicisse. Cui rationi contra homines barbaros atque imperitos locus fuisset, haec ne ipsum quidem sperare nostros exercitus capi posse. Qui suum timorem in rei frumentariae simulationem angustiasque itineris conferrent, facere aut sperare aut praescribendum Sequanos, Le in agris frumenta matura Quod non fore dicto aut se ea re commoueri: audiens non fuerit, aut quo facinore comperto perpetua uita, felicitatem Heluetiorum bello esse perspectam. Itaque se, quod in longiorem diem conlaturus fuisset, repraesentaturum et proxima nocte de quarta uigilia castra moturum, ut quam primum intellegere posset, utrum apud eos pudor atque officium, an timor ualeret. Quod si praeterea nemo sequatur, tamen se cum sola decima legione iturum, de qua non dubitaret, sibi eam praetoriam cohortem futuram. Huic legioni Caesar et indulserat praecipue et propter uirtutem confidebat maxime. 41 Hac oratione habita mirum in modum conuersae sunt omnium

- 1 moueret *m. pr. A.* hoc ante corr. *B.* 2 quaerent] quaerere uellent *b.* repperire *B.* defetigatis *Ao*, defatigatis (*Δ*) reliqui. 5 adortum] ad austrum *b*, Ariouistum *D.* 6 hac] ac *ABCD* e. 8 simulationem deleta *sec. m. postrema litt. B.* itineris *m. pr. B.* 'mss. et edd. qdd.', 'sic mss. omnes, non itinerum, sed extat tamen itinerum in *C*' Exempl. Fabr.; itinerum *e u* et *m. sec. B.* 9 conferrent *f*, conferret *ABCE*. 10 uiderentur] auderent *C? f* 'mss. 6' et *sec. m. B.* 11 Lingonas *b f*. 12 ministrare *B.* 13 post audientes contra codd. milites add. *u.* 14 quibuscumque (*B*). 16 conuictam] conuictam codd. fere omnes. 17 perpetua uita, felicitatem *Carrariensis*: 'reliqui omnes uitae et pars perpetuae, pars felicitate exhibent' *Schneid.*, perpetua uitae felicitate *B* et, qui perpetuam, *D*; felicitatem *om. f*. 18 conlaturus *ABDE f*. fuisset *ABE*, esset *C? d e f* et *sec. m. B.* repraesentaturum] osse add. 'mss. multi' et *sec. m. B.* 19 castra *om. A.* 21 ualeret *ABD (E)*, plus ualeret *e f u* et *sec. m. B.* 23 eam *om. C.* et *om. b d*. 24 praecipuae cum puncto sub *a B.* 25 hac] ac *m. pr. B.*

mentes, summaque alacritas et cupiditas belli gerendi innata est, princepsque decima legio per tribunos militum ei gratias egit, quod 2 de se optimum iudicium fecisset, seque esse ad bellum gerendum paratissimam confirmavit. Deinde reliquae legiones cum tribunis 3 militum et primorum ordinum centurionibus egerunt, uti Caesari satisfacerent: se neque umquam dubitasse neque timuisse neque de summa belli suum iudicium, sed imperatoris esse existimauisse. Eorum satisfactione accepta et itinere exquisito per Diuitiacum, 4 quod ex aliis ei maximam fidem habebat, ut milium amplius quin- 50 quaginta circuitu locis apertis exercitum duceret, de quarta uigilia, ut dixerat, profectus est. Septimo die, cum iter non intermitte- 5 ret, ab exploratoribus certior factus est Ariouisti copias a nostris milibus passuum quattuor et XX abesse. Cognito Caesaris ad- 42 uentu Ariouistus legatos ad eum mittit: quod antea de colloquio 15 postulasset, id per se fieri licere, quoniam propius accessisset, seque id sine periculo facere posse existimare. Non respuit con- 2 dicionem Caesar iamque eum ad sanitatem reuerti arbitrabatur, cum id, quod antea petenti denegasset, ultro polliceretur, magnam- 3 que in spem ueniebat pro suis tantis populique Romani in eum 20 beneficiis cognitis suis postulatis fore, uti pertinacia desisteret. — Dies conloquio dictus est ex eo die quintus. Interim saepe ultro 4 citroque cum legati inter eos mitterentur, Ariouistus postulauit, ne quem peditem ad conloquium Caesar adduceret: uereri se, ne per insidias ab eo circumueniretur: uterque cum equitatu ueniret: 25 alia ratione sese non esse uenturum. Caesar, quod neque conlo- 5 quium interposita causa tolli uolebat neque salutem suam Gallorum equitatu committere audebat, commodissimum esse statuit omni- bus equis Gallis equitibus detractis eo legionarios milites legionis decimae, cui quam maxime confidebat, inponere, ut praesidium

3 esse om. C. 4 deinde] denique b. cum tribunis — cen-
turiionibus ABE, per tribunos — centuriones C? b d e f et sec. m. B.
5 uti] per eos add. C? b d e f et sec. m. B. 6 se] seque b. nec um-
quam ADE (umquam A Df, non unquam). 7 esse om. A. 8 Diui-
ciacum m. pr. B. 9 ex aliis ei causis fidem maximam b. 13 quattuor
et xx B, iv et xx u. 14 ante f. 16 existimare ADE, existimaret
Bef. condicionem B, non conditionem. 21 conloquio B.
saepe ultro citroque cum ABE 'mas. plerique', cum saepe ultro citroque u:
ia f cum legati post saepe ponitur: saepe int. uers. C, om. b. 23 conlo-
quium B. 24 uterque] sed uterque b. 25 sese AE 'mas. 8', se (B)
u, om. b f. conloquium B. 27 esse om. m. pr. b. 28 eo] in
eos B C. 29 quam] quod A et m. pr. B. inponere ABf.

DE BELLO GALLICO

6 quam amicissimum, si quid opus facto esset, haberet. Quod cum fieret, non inridicule quidam ex militibus decimae legionis dixit: plus, quam pollicitus esset, Caesarem facere: pollicitum se in cohortis praetoriae loco decimam legionem habiturum ad equum re-
 43 scribere. Planicies erat magna et in ea tumultus terrenus satis grandis. Hic locus aequo fere spatio ab castris Ariouisti et Caesaris aberat. Eo, ut erat dictum, ad colloquium venerunt. Legionem Caesar, quam equis deuexerat, passibus ducentis ab eo tumulto constituit. Item Ariouisti pari intervallo constituerentur et praeter se denos
 3 runt. Ariouistus, ex eo colloquio. Vbi eo uentum est, Caesar eum beneficia commemorauit, quod amicus, quod munera amplissime missa; quam contigisse et pro magnis hominum, cum neque aditum neque
 5 num officiis consuesse beneficium ac liberalitate sua ac
 6 senatus ea praemia consecutum. Docebat etiam, quam ueteres quamque iustae causae necessitudinis ipsis cum Haeduis intercederent, quae senatusconsulta quotiens quamque honorifica in eos facta essent, ut omni tempore totius Galliae principatum Haedui tenuissent,
 7 prius etiam, quam nostram amicitiam appetissent. Populi Romani hanc esse consuetudinem, ut socios atque amicos non modo sui nihil deperdere, sed gratia, dignitate, honore auctiores uelit esse:

- 1 facto opus *Cb.*   2 inridicule *ADEF.*   3 facere *ef; d.*
 facere *ABEB*, sed in *B* ei deletum est.   se *ABD(E)*, esse 'multi'
of et m. sec. B.   4 ad equum *ABCDEf*, nunc ad equum *u.*
 rescribere *om. b.*   5 ea] itinere *D.*   terreus contra *codd. u.*
 6 aequum fere spatium *f*, aequatio *C.*   a *f.*   Ariouisti
 et Caesaris] utriusque *ef*, utriusque *cu.*   7 dictum est *D.*   collo-
 quium *B.*   8 deuexerat *C? bf et m. sec. B.*, nexerat *ABDE.*
 10 equo *D.*   colloquerentur et 11 colloquium *B.*   11 adduceret *A.*
 ubi] cum *A*, ut *f et m. sec. in marg. B.*   12 commemorauit]
 praedicauit *Oxon. et sec. m. in marg. B.*   14 amplissime *ABCE*, am-
 plissima margo *C m. pr. ? pro uar. lect.*, tam amplissima *bc def et m. sec.*
in marg. B.   pro magnis] a Romanis pro maximis *e et Aldus*,
 a Romanis proximis *C? et m. sec. in marg. B.*   15 illum docebat *C*,
 dicebat illum *d.*   cum] quando *C? bf et m. sec. B.*   16 benefi-
 cium ante *corr. B.*, beneficium *D.*   ac] hac *D.*   17 docebat] di-
 cebat *b*, 'item *d* cum glossa al' referebat', referebat uel dicebat *m. sec. in*
marg. B., id est referebat uel dicebat margo *C.*   18 Heduis *B.*
 19 quotienscumque *b.*   22 atque (an et hoc et amicos?) *om. b.*
 suis *A*   23 auctores *m. pr. B.*

quod uero ad amicitiam populi Romani adtulissent, id iis eripi quis
 pati posset? Postulauit deinde eadem, quae legatis in mandatis 9
 dederat, ne aut Haeduis aut eorum sociis bellum inferret; obsides
 redderet; si nullam partem Germanorum domum remittere posset,
 5 et ne quos amplius Rhenum transire pateretur. Ariouistus ad po- 44
 stulata Caesaris pauca respondit, de suis uirtutibus multa praedi-
 cauit: Transisse Rhenum sese non sua sponte, sed rogatum et 2
 accessitum a Gallis; non sine magna spe magnisque praemiis do-
 mum propinquosque reliquisse: sedes habere in Gallia ab ipsis con-
 10 cessas, obsides ipsorum uoluntate datos; stipendium capere iure
 belli, quod uictores uictis inponere consuerint. Non sese Gallis, 3
 sed Gallos sibi bellum intulisse: omnes Galliae ciuitates ad se op-
 pugnandum uenisse ac contra se castra habuisse; eas omnes co-
 pias a se uno proelio pulsas ac superatas esse. Si iterum experiri 4
 15 uelint, se iterum paratum esse decertare; si pace uti uelint, ini-
 quum esse de stipendio recusare, quod sua uoluntate ad id tempus
 pependerit. Amicitiam populi Romani sibi ornamento et praesi- 5
 dio, non detrimento esse oportere, idque se ea spe petisse. Si
 per populum Romanum stipendium remittatur et dediticii subtra-
 20 hantur, non minus libenter sese recusaturum populi Romani ami-
 citiam, quam adpetierit. Quod multitudinem Germanorum in Gal- 6
 liam traducat, id se sui muniendi, non Galliae inpugnandae causa
 facere: eius rei testimonium esse, quod nisi rogatus non uenerit
 et quod bellum non intulerit, sed defenderit. Se prius in Galliam 7
 25 uenisse quam populum Romanum. Numquam ante hoc tempus
 exercitum populi Romani Galliae prouinciae sinibus egressum.
 Quid sibi uellet, cur in suas possessiones ueniret? Prouinciam 8

1 populum R. D. adtulissent Af. id his AB longe plurimi
 Schneideri, id a se f. 2 deinde om. 'mss. 11' et m. pr. B. 6 suis]
 quidem add. f. 7 Rhenum om. ef. sese om. f. 9 concessa C.
 11 inponere ABf. 12 expugnandum bcd f. 13 omnes
 cum puncto sub e et i suprasc. B. 14 a se in proelio D. pulsas
 ABCDE, fasas bf et in marg. m. sec. B. experiri uellent in marg.
 sec. m. B. 15 se iterum paratum esse ACDE, se iterum paratum B, se pa-
 ratum f. pace uti] pacem ef. uellent, iniquum E; mallet, iniquum ef.
 17 perpenderit DE, dependerit C? bcef et m. sec. in marg. B.
 18 idque se ea spe] idque se hac spe A, id per se ac saepe b. 21 adpe-
 tierit AB, in quo punctum sub d et p suprasc., DEF. 22 se] facere
 add. C. (inpugnandae B) oppugnandae b. 23 testimonio C? bdf
 et m. sec. B. 25 numquam ADf, nunquam (B). 26 fines def.
 ingressum ef. 27 quid sibi] quod si A. cur] quod m. pr. C.

DE BELLO GALLICO

suam hanc esse Galliam, sicut illam nostram. Vt ipsi concedi non oporteret, si in nostros fines impetum faceret, sic item nos esse iniquos, quod in suo iure se interpellaremus.

9 Quod fratres Haeduos appellatos diceret, non se tam barbarum neque tam imperitum esse rerum, ut non sciret neque bello Allobrogum proximo Haeduos Romanis auxilium tulisse neque ipsos in his contentionibus, quas Haedui secum et cum Se-

10 quanis habuissent, auxilio populi Romani usos esse. Debere se suspicari simulata Caes-   a, quod exercitum in Gallia

11 habeat, sui opprimendi   e. Qui nisi decedat atque 10
exercitum deducat ex   i, sese illum non pro amico,

12 sed hoste habiturum. Q   iterfecerit, multis sese nobi-
libus principibusque pop   ratum esse facturum: id se ab
ipsis per eorum nuntios   abere, quorum omnium gra-
13 tiam atque amicitiam ei   mere posset. Quod si disces- 15
sisset et liberam possessu   e sibi tradidisset, magno se
illum praemio remuneraturum et quaecumque bella geri uellet

45 sine ullo eius labore et periculo confecturum. // Multa ab Caesare
in eam sententiam dicta sunt, quare negotio desistere non posset,
et neque suam neque populi Romani consuetudinem pati, uti optime 20
merentes socios desereret, neque se iudicare Galliam potius esse

2 Ariouisti quam populi Romani. Bello superatos esse Aruernos et Ru-
tenos ab Quinto Fabio Maximo, quibus populus Romanus ignouisset

3 neque in prouinciam rede-gisset neque stipendium inposuisset. Quod
si antiquissimum quodque tempus spectari oporteret, populi Romani 25

1 sicut om. b.   3 quod] qui u cum 'mss. quibusdam', quos deteriores fuisse Schneiderus docuit.   4 quod fratres Haeduos appellatos diceret ABCD(E): quod a se Haeduos amicos appellatos diceret Schneiderus ait legi in a ef 'uariato tamen nominis amicos loco', quod in e ante diceret positum est; a se et amicos Oud. inuenit in bcd, sed in nullo suo codice illo ordine Haeduos appellatos amicos. In C pro uar. lect. ascriptum est si amicos, et in B sec. m. in marg. a $\int_a^{ea}$ micos posuit. (Heduos o).

6 bellum A.   7 ipsis BCD.   10 discedat f.   12 sed hoste ADE, sed pro hoste u. P. 56.   se f: in A sese an esse scriptum esset, dubitabat Plueschkus.   15 decessisset b ef et in marg. pro uar. lect. C, item in marg. B sec. m. de posuit. P. 57.   16 Galliam D.   17 quaecumque A(B) f.   18 ab A(B)DE, a (f).   20 et om. ef.   21 merentes ABCDE, meritos b cf. P. 57.   22 Rutones A.   23 Quinto B, Q. u.   Maximo cum puncto sub u et i suprasc. B.   24 inposuisset ABef.   25 quodque om. m. pr. b.   spectare A, expectari D.   populo Ro b.

iustissimum esse in Gallia imperium; si iudicium seuatus ob-
 seruari oporteret, liberam debere esse Galliam, quam bello
 uictam suis legibus uti uoluisset. Dum haec in conloquio ge- 46
 rantur, Caesari nuntiatum est equites Ariouisti propius tumultum
 1 accedere et ad nostros adequitare, lapides telaque in nostros coni-
 cere. Caesar loquendi finem facit seque ad suos recepit suisque 2
 imperauit, ne quod omnino telum in hostes reicerent. Nam etsi 3
 sine ullo periculo legionis delectae cum equitatu proelium fore ui-
 debat, tamen committendum non putabat, ut pulsus hostibus dici
 30 posset eos ab se per fidem in conloquio circumuentos. Postea- 4
 quam in uolgus militum elatum est, qua adrogantia in con-
 loquio Ariouistus usus omni Gallia Romanis interdixisset, im-
 petumque in nostros eius equites fecissent, eaque res conloquium
 ut diremisset, multo maior alacritas studiumque pugnandi maius
 15 exercitui iniectum est. Biduo post Ariouistus ad Caesarem legatos 47
 mittit: Velle se de his rebus, quae inter eos agi coeptae neque
 perfectae essent, agere cum eo: uti aut iterum conloquio diem
 constitueret aut, si id minus uellet, e suis legatis aliquem ad se
 mitteret. Conloquendi Caesari causa uisa non est, et eo magis, 2
 20 quod pridie eius diei Germani retineri non poterant, quin in no-
 stros tela conicerent. Legatum e suis sese magno cum periculo ad 3
 eum missurum et hominibus feris obiecturum existimabat. Com- 4
 modissimum uisum est Gaium Valerium Procellum, C. Valeri Caburi
 filium, summa uirtute et humanitate adulescentem, cuius pater a Gaio

1 esse in Gallia imperium in *B* sec. m. inclusit eademque in marg.
 ascripsit et 284, 25 ante quodque ponenda significauit: in Galliam *C*.
 2 debere om. *C*. 3 in om. *b*. conloquio *B*. 5 ad om. *d e f*. coni-
 cere praeter *B* etiam 'mss. ut apud nostrum et alios ubique in compositis
 a tacito'; coicere *b* et *m. sec.* in marg. *B*. 6 facit *ABDE f*; fecit *m. sec.*
B u. recipit *A*. 8 delectae] commissum add. *C? b* et *m. sec.* in
 marg. *B*. 9 ut] ne *d*. 10 conloquio *B*. 11 uolgus *BC*. est om. *D*.
 adrogantia *B*. conloquio *B*. 12 usus om. *b*. omnem
 Galliam *DE*. impetumque — fecissent om. *D*. 13 eius om. *f*.
 fecisset *f*. res om. *f*. conloquium *B*. 14 ut *A(B) C c*,
 om. *DE d e f*. 15 exercitu (*B*)? et cum uno det. *u*. 17 conloquio *B*.
 18 e *AB*, om. *DE*, ex *f*. 19 conloquendi *B*. 21 ad coni-
 cerent in marg. co posuit sec. m. *B*. e *ABDE* et x suprasc. *C*, ex *f*.
 magno] ex magno *C*. 22 Verba §. 4 in marg. *B* sec. m. repe-
 tita sunt cum his discrepantiis, quas indicabo. 23 Gaium *B*, om. sec.
m. in marg., *C. u.* Pricillum *DE*. Valeri *BC b* et corr. *f*, qui ante
 corr. Valeri; Valerii *u*. Cabuli *b*. 24 adulescentem *m. pr. A* et *m.*
sec. in marg. *B*, adolescentem (*B*) *u*. Gaio *B*, *C. m. sec.* in marg. *B* et *u*.

suam
cedi
item
9 Qu
ru
h
10
1
suam
diei
suum
inter
sua
vistus
omnib
5 erant
6 causa
7 uiore
longius

Flaeto Flacco ciuitate donatus erat, et propter fidem et propter
linguae Gallicae scientiam, qua multa iam Ariouistus longinqua
consuetudine utebatur, et quod in eo peccandi Germanis causa
non esset, ad eum mittere et Marcum Metium, qui hospitio
5 Ariouisti utebatur. His mandauit, ut, quae diceret Ariouistus,
6 cognoscerent et ad se referrent. Quos cum apud se in castris
Ariouistus conspexisset, exercitu suo praesente conclamauit: quid ad
se uenirent? an speculandi causa? Conantis dicere prohibuit et
48 in catenas coniecit. Eodem die castra promouit et milibus pas-
2 suum sex a Caesaris castris sub monte consedit. Postridie eius
diei praeter castra Caesaris suas copias traduxit et milibus pas-
suum duobus ultra eum castra fecit, eo consilio, uti frumento com-
meatuque, qui ex Sequanis et Haeduis subportaretur, Caesarem
3 intercladeret. Ex eo die dies continuos quinque Caesar pro castris
suas copias produxit et aciem instructam habuit, ut, si uellet Ari-
4 ouistus proelio contendere, ei potestas non deesset. Ariouistus his
omnibus diebus exercitum castris continuit, equestri proelio co-
tidie contendit. Genus hoc erat pugnae, quo se Germani exercu-
5 erant. Equitum milia erant sex, totidem numero pedites uelocis-
simi ac fortissimi, quos ex omni copia singuli singulos suae salutis
6 causa delegerant: cum his in proeliis uersabantur. Ad eos se equi-
tes recipiebant: hi, si quid erat durius, concurrebant, si qui gra-
7 uiore uulnere accepto equo deciderat, circumsistebant; si quo erat
longius prodeundum aut celerius recipiendum, tanta erat horum ex-

1 Flaeto B. ciuitate om. m. sec. in marg. B. et propter
fidem — consuetudine utebatur] quorum amicitia iam Ariouistus longinqua
consuetudine utebatur, et propter fidem et propter linguae Gallicae scientiam
m. sec. in marg. B et, qui longa pro longinqua, duo codd. Vrsini et, qui
Ar. iam a longinqua, f. 2 Galliae D. 4 et] et una m. sec. in marg. B.
Marcum Metium d et Metium etiam e f, M. Mettium m. sec. in
marg. B; Marium Titium ABC (hic Titum) DE. Vid. c. 53 extr.
5 utebatur ABC (E) b c 'aliquo magno numero'; usus erat ex Schneideri-
anis solus f m. sec. in marg. B Aldus u. 6 apud se om. b d.
in castris] suis add. b. 8 conantis BC et m. pr. f, qui corr. conantes-
que habet. 10 a om. b. 12 commeatuque] 'C caret τῷ que et pro
eo in marg. habet quod'. Sed uid. seq. annot. 13 qui] quod b et m. sec.
in marg. B. subportaretur ABDEf. 15 suis D et m. pr. b.
17 continens b. 18 contendebat b. 21 eos AB E f 'mis.
multi, hos u. 22 qui] quis DE b f, quid a. 23 deciderat A(B) D b;
deciderant E f idemque Schneiderus in AD b legi et Oudendorpii de his
testimonio aut non credere sese aut eum a Plueschkio de A et exemplari
Fabr. de D erroris convinci significare uidetur.

ercitate celeritas, ut iubis equorum subleuati cursum adaequa-
 rent. Vbi eum castris se tenere Caesar intellexit, ne diutius 49
 comneatu prohiberetur, ultra eum locum, quo in loco Germani
 consederant, circiter passus sexcentos ab iis, castris idoneum lo-
 cum delegit acieque triplici instructa ad eum locum uenit. Primam 2
 et secundam aciem in armis esse, tertiam castra munire iussit.
 Hic locus ab hoste circiter passus sexcentos, uti dictum est, abe- 3
 rat. Eo circiter hominum numero sedecim milia expedita cum
 omni equitatu Ariouistus misit, quae copiae nostros perterrerent
 et munitione prohiberent. Nihilo secius Caesar, ut ante consti- 4
 tuerat, duas acies hostem propulsare, tertiam opus perficere iussit.
 Munitis castris duas ibi legiones reliquit et partem auxiliorum, 5
 quattuor reliquas in castra maiora reduxit. Proximo die instituto 50
 suo Caesar e castris utrisque copias suas eduxit paulumque a ma-
 ioribus castris progressus aciem instruxit, hostibus pugnandi po-
 testatem fecit. Vbi ne tum quidem eos prodire intellexit, circiter 2
 meridiem exercitum in castra reduxit. Tum demum Ariouistus
 partem suarum copiarum, quae castra minora oppugnaret, misit.
 Acriter utrimque usque ad uesperum pugnatum est. Solis occasu 3
 suas copias Ariouistus multis et inlatis et acceptis uulneribus in
 castra reduxit. Cum ex captiuis quaereret Caesar, quamobrem 4
 Ariouistus proelio non decertaret, hanc reperiēbat causam, quod
 apud Germanos ea consuetudo esset, ut matresfamiliae eorum
 sortibus et uaticinationibus declararent, utrum proelium committi
 ex usu esset, necne; eas ita dicere: non esse fas Germanos su- 5
 perare, si ante nouam lunam proelio contendissent. Postridie eius 51
 diei Caesar praesidium utrisque castris, quod satis esse uisum

- 2 sese m. sec. B, quod Oud. 'mss. fere omnes' secutus mutauit.
 4 passum b. sescentos m. pr. B. ab his ABEf, ab eis Clarkius et u.
 6 muniri A. 7 hic] is b c. sescentos m. pr. B.
 8 numero om. cf. 9 terrerent D et m. pr. B. 10 munitiones b.
 13 quattuor A, quatuor (B) E, iiii f. reliquas] legiones add.
 'mss. nonnulli' et m. sec. B. 14 paulumque ACDE, paulumque (B);
 paulumque f 'mss. 4'. 15 castris om. cf u. hostibus ADE,
 hostibusque B (diserto testimonio) (f) u. P. 69. 17 in om. m. pr. C.
 18 quae] ut b. 19 utrimque Af, utrinque (B). uesperam D.
 20 inlatis ABEf. 22 repperiebat B. 23 ea om. b.
 matresfamilias D. eorum om. D. 24 sortibus uaticinationibusque
 declararent m. pr. b. 25 esset int. uers. C. 26 nonam C? Oxon.
 et m. sec. B. 27 praesidium (Ao) BEo ('sed, ut uidetur, alia lectio
 ibi prius fuit postea ead. m. mutata' Elberl.) f; praesidio (An)? C b, et
 in B litteris ium punctis notatis ead. m. o supraso. esse om. m. pr. b.

DE BELLO GALLICO

est, reliquit, omnis alarios in conspectu hostium pro castris minoribus constituit, quod minus multitudine militum legionariorum pro hostium numero ualebat, ut ad speciem alariis uteretur; ipse triplici instructa acie usque ad castra hostium accessit. Tum demum necessario Germani suas copias castris eduxerunt generatimque constituerunt paribus internallis, Harudes, Marcomanos, Triboces, Vangiones, Nemetes, Sedusios, Sueuos, omnemque aciem suam redis et carris circumdederunt, ne qua spes in fuga relinqueretur. Eo mulieres inscipientes passis manibus flentes manibus traderent. Caesar quaestorem praefecit, ut ei ipse a dextro cornu, quod animaduenerat, proelium signo dato impetum fecerant, ut spatium praestarent, ut hostes coniciendi non daretur. Reiectis pilis comminus gladiis pugnatum est. At Germani celeriter ex consuetudine sua phalange facta impetus gladiatorum exeperunt. Reperti sunt complures nostri milites, qui in phalangas insilirent et scuta manibus reuellerent et desuper uulnerarent. Cum hostium acies a sinistro cornu pulsa atque in fugam conuersa esset, a dextro cornu uehementer multitudine suorum nostram

1 reliquit *C.* omnis *ABE.* alarios *A.* 2 quod *P.*
Manutius, quo *codd. P. 58.* pro *om. b.* 4 demum] uero pro *uar.*
lect. C. 6 instituerunt *C?* '3 alii' et *m. sec. B.* paribus *ADE,*
paribusque *B* deserto *testim. (f) u.* Arudes *Orosius VI, 7.*
Marcomanos 'A et alii', Marcomannos *B* 'quidam'; Marcomani *Orosius Hauercampi*, sed Marcomones *cod. Langobardicus*, Marcomani *Portensis cum Freculpho.* Triboces *ABE,* Triboces *C? f et m. sec. B* itemque Triboci *Orosius.* 7 Vangiones, Nemetes *om. b.* Sedusios *om. b,*
Edures *Orosius Hauercampi*, qui tamen in omnibus *codd. a se consultis*
Edures inuenit. Suebos *ABD.* 8 redis *ADEf,* rhedis (*B*).
9 in] ad *b.* proficiscentes *ABD(E)f;* proficiscentes milites
C? bce, et milites in *B sec. m. sup. uers. posuit.* 10 passis] passim
D, expansis *b;* sparsis *suprasc. in C.* manibus *ABCDEabdesf,*
crinibus cum paucis *pessimis u.* inplorabant *B.* 12 testis, sed
cum e super *i, A.* 13 esse *om. BCD.* 14 animum aduerteret *f,* animo
aduerterat *b.* 16 procucurrerunt *D.* ut ad spatium *C.*
coniciendi 'mss. et semper', coniciendi (*B*). 17 reiectis] relictis *b d*
et pro *uar. lect. C et m. sec. in marg. B.* 19 complures *B.*
milites *om. b.* phalangas *A(BD)E,* phalangam *C? b f,* phalangem *d.*
20 et scuta] et *om. b.* 21 fuga *A.* conuersa] coniecta
Oxon. et m. sec. in marg. B.

aciem premebant. Id cum animaduertisset Publius Crassus adu-
lescens, qui equitatu praecerat, quod expeditior erat quam ii, qui
inter aciem uersabantur, tertiam aciem laborantibus nostris sub-
sidio misit. Ita proelium restitutum est, atque omnes hostes terga
uerterunt neque prius fugere destiterunt, quam ad flumen Rhenum
milia passuum ex eo loco circiter quinquaginta peruenerunt. Ibi
perpauci aut uiribus confusi tranare contenderunt aut lintribus in-
uentis sibi salutem pepererunt. In his fuit Ariouistus, qui nauiculam
deligatam ad ripam nactus ea profugit: reliquos omnes equitatu
consecuti nostri interfecerunt. Duae fuerunt Ariouisti uxores,
una Sueua natione, quam domo secum duxerat, altera Norica, re-
gis Voctionis soror, quam in Gallia duxerat a fratre missam:
utraque in ea fuga perierunt. Duae filiae harum, altera occisa,
altera capta est. Gaius Valerius Procillus, cum a custodibus in
fuga trinis catenis uinctus traheretur, in ipsum Caesarem hostis
equitatu persequentem incidit. Quae quidem res Caesari non mino-
rem quam ipsa uictoria uoluptatem adtulit, quod hominem honestissi-
mum prouinciae Galliae, suum familiarem et hospitem, ereptum e
manibus hostium sibi restitutum uidebat, neque eius calamitate de
tanta uoluptate et gratulatione quicquam fortuna deminuerat. Is se
praesente de se ter sortibus consultum dicebat, utrum igni statim
necaretur, an in aliud tempus reseruaretur: sortium beneficio se esse
incolumem. Item Marcus Metius repertus et ad eum reductus est.

- 1 Publius *B*, *P. u.* adolescens *B* et *suprasc. o. A.* 2 equi-
tatu cum uno pessimo *u.* hi, qui *codd. et edd.* 3 intra *C? Ozon.*
et *m. sec. B.* aciem] partem *C? f et m. sec. B.* 6 milibus *b.*
quinquaginta *Orosius VI, 7; quinque codd. Caesaris.* perue-
nerunt *e (f), peruenerint A (B) DE, peruenirent b.* 7 tranatare *b c,*
transnatare *f.* 8 pepererunt *Heinsius, repererunt codd. (sed repper.*
B). P. 58. 9 equites consecuti *c, consecuti equites b ef.* 10 nostri
om. D. 11 quam a domo *C? b c d e f et m. sec. B.* duxerat
ADE; eduxerat B C b c d e, adduxerat f. Norici *sec. m. in marg. B.*
12 Voctionis *Af, Voccionis E, Boccionis CD, hoccionis linea per*
superiorem partem litterae h ducta B. 13 utraque — perierunt
ABC (E) b, utraque — periit a d e f. P. 57. harum] earum *b.*
14 Gaius *ABCDE, G. d, C. fu.* Procillus *DE.* 15 (hostis
ABD b c) hostium *C? d e et m. sec. B.* 16 equitatu *B D d, equitatum*
AC b c e. insequentem *b d e.* 17 adtulit *B.* 18 eruptum *A.*
e] de C? b. 19 uiderat *AD et m. pr. B.* 20 quicquam *B.*
diminuerat *B 'mss. plerique'.* is] hic *b.* 21 ter sortibus]
tergoribus *AD, terroribus m. pr. B.* 22 necaretur] cremaretur *m. pr. C.*
23 Marcus *B, M. u.* Metius *ACD d f 'mss. longe plurimi et*
uolustiores', Mecius E, Mettius (B) u. ad ipsum omissio et *b.*
Caesar, ed. Nipperd.

DE BELLO GALLICO

54 Hoc proelio trans Rhenum nuntiato Sueni, qui ad ripas Rhen-
uenerant, domum reuerti coeperunt; quos Vbii, qui proximi Rhe-
num incolunt, perterritos [senserunt] insecuti magnum ex his nu-
2 merum occiderunt. Caesar una aestate duobus maximis bellis con-
fectis maturius paulo, quam tempus anni postulabat, in hiberna in-
3 Sequanos exercitum deduxit; hibernis Labienum praeposuit; ipse
in citiorem Galliam ad conuentus agendos profectus est.

C. IV   ESARIS
DE BE   GALLICO

COMMENTARIVS SECVNDVS.

Cum esset Caesar in citiore Gallia [in hibernis], ita ut supra demonstrauius, crebri ad eum rumores afferebantur, litterisque item Labieni certior fiebat omnes Belgas, quam tertiam esse Galliae partem dixeramus, contra populum Romanum coniurare 2 obsidesque inter se dare. Coniurandi has esse causas: primum, 5

1 Renum *f.* Suebi *B C.* Reni *f.* 2 Vbii *Rhenanus,*
ubi *codd.* 3 *senserunt deleuit Rhenanus: in f post insecuti legitur,*
sed impositis litteris b a. P. 59. *ex his magnum f (hiis E).*
5 *postulat f.* hiberna *C,* hyberna *hic et 6* hybernus *f.* 6 *pro-*
posuit E. Iulius Celsus Constantinus u. c. legi. C. Caesaris C. f. belli
Gallicii liber I *explicit B et, qui Cesaris, E.* *Explicit liber primus f. In B*
sec. m. ascriptis in alio ita: Iulii Caesaris b. G. liber I explicit.

Incipit liber secundus *Baf*; incipit 11 feliciter *m. sec. B.* 1 caete-
riore ante corr. *B*, interiore ante corr. *C*, om. *E.* in hibernis delendum
uidit Goerlitzius. *P.* 59. hibernis, omisso in, *f* (hic hyb.) et *Vaticanus* 3324.
ut *E.* 2 supra om. *f Vaticanus* 3324, superius *b.* demon-
strauimus] dispositis int. uers. add. *f.* rumores ad eum *f.*
adferebantur (*a*). 3 omnis *Vaticanus* 3324. terciam *m. pr. B.*
4 Gallia ante corr. *a.* 5 dare om. *A.* causas esse *af.*

ererentur, ne omni pacata Gallia ad eos exercitus noster
eretur; deinde, quod ab nonnullis Gallis sollicitarentur, par- 3
ti, ut Germanos diutius in Gallia uersari noluerant, ita po-
romani exercitum hiemare atque inueterascere in Gallia mo-
erebant, partim qui mobilitate et leuitate animi nouis imperiis
ant, ab nonnullis etiam, quod in Gallia a potentioribus atque 4
ti ad conducendos homines facultates habebant, uulgo regna
abantur, qui minus facile eam rem imperio nostro consequi
nt. His nuntiis litterisque commotus Caesar duas legiones 2
riore Gallia nouas conscripsit et inita aestate, in interiorem
m qui deduceret, Quintum Pedium legatum misit. Ipse, cum 2
m pabuli copia esse inciperet, ad exercitum uenit. Dat ne- 3
a Senonibus reliquisque Gallis, qui finitimi Belgis erant, uti
uae apud eos gerantur, cognoscant seque de his rebus cer-
a faciant. Hi constanter omnes nuntiauerunt manus cogi, 4
itam in unum locum conduci. Tum uero dubitandum non 5
imauit, quin ad eos proficisceretur. Re frumentaria compa- 6
astra mouet diebusque circiter quindecim ad fines Belgarum
nit. Eo cum de inprouiso celeriusque omni opinione uenis- 3

1 pacata ante corr. A. 2 ab cum puncto sub b B, int. uers.
nonnullis] numero nullis f. 3 qui] a int. uers. add. f.
et dett.; om. reliqui. uersari nollent a (hic suprasc. uel no-
t) cef Vaticanus 3324. 4 hyemare f, gemare ante corr. B.
uiscere DE. 5 super qui add. a f. 6 ab] a C. quod
f. a om. f. 7 his A(B) C D (E f) u. ad ducendos f.
uulgo Vaticanus 3324. 8 eam rem] ea DE. Imperio
ef Vaticanus 3324, in imperio B C D (E) d. nostro om. DE; a
se. o et separatim u B, non C Vaticanus 3864. 9 his A B C D E
nus 3864 a cef Vaticanus 3324, iis u. duos E. 10 ceteriore
corr. B. inita A B D E d, ineunte C? a b cef Vaticanus 3324 et
. B. aestate] hyeme d. in ulteriorem Galliam b cef Vatica-
24. 11 qui deduceret om. m. pr. C. Quintum A B E,
um f, Q. u. 12 inceperat b. 13 senioribus f. 14 se-
nte corr. B. 15 hii E, huic f. nuntiabant b. manum
rr. a. 16 exercitum A B (E Vaticanus 3864), exercitus C?
f Vaticanus 3324 et m. sec. B. non int. uers. f. 17 ad
odecimo die add. C? a d o et int. uers. m. sec. B, xii diebus add. f.
proficiscerentur m. pr. f. comparata A B E Vaticanus 3864,
a (hic suprasc. uel comparata) c d e f (Vaticanus 3324).
nit DE. diebusque] et diebus b f Vaticanus 3324. quinde-
(B) C D E, xv a (f) u. 19 de om. Vaticanus 3324. in-
o (A) B C D f. omni A (B) C Vaticanus 3864 (a) b cef Vati-
3324, omnium E Flodoardus hist. eccl. Rem. I, 2 ed. Coluener.
eth. patr. Lugdun. Tom. XVII p. 506 b). opinione enenisset A.

DE BELLO GALLICO

set, Remi, qui proximi Galliae ex Belgis sunt, ad eum legatos
 2 Iecium et Andocumborium, primos ciuitatis, miserunt, qui dicerent
 se suaque omnia in fidem atque in potestatem populi Romani per-
 mittere, neque se cum Belgis reliquis consensisse neque contra
 3 populum Romanum coniurasse, paratosque esse et obsides dare et
 imperata facere et oppidis recipere et frumento ceterisque rebus
 4 iuare; reliquos omnes Belgas in armis esse, Germanosque, qui
 5 cis Rhenum incolant, sese cum his coniunxisse, tantumque esse
 eorum omnium furorem, quos quidem, fratres consan-
 guineosque suos, qui ex eodem legibus utantur, unum
 imperium unumque magis habere, detertere po-
 4 tuerint, quin cum his eodemque imperio ab his quaereret, quae
 ciuitates quantaequum ab his quaereret, quae
 reperiebat: plerosque, qui quid in bello possent, sic
 antiquitus traductos, sicut ab Germanis Rhenumque
 2 losque, qui ea loca incolant, itatem ibi consedis-
 se solosque esse, qui patrum

2 Iecium *C*, Siccium *AB* (*hic corr. in S*) *DE Vaticanus* 3864 *a de*
Vaticanus 3324, Siccium *f. Vid. c. 6, 4. 7, 1.* Andocumborium *AB*
CE Vaticanus 3864 et 3324, Andocium borium *D*, Andecomborium *d*; Ande-
 brogium *a* (*hic suprasc. cumborium*) *ef Flodoardus*, margines *C Vaticanus*
 3324 et *sec. m. marg. B.* ciuitatis] suae *add. C? a ef Vaticanus* 3324
Flodoardus et int. vers. sec. m. B. qui dicerent *om. ef Vaticanus* 3324,
inter vers. ponit a. 3 se] seque *f.* fide *A.* atque in potestatem *AB*
CD Vaticanus 3864, atque potestatem reliqui (atque amicitiam *Flodoar-*
us, qui uu. permittit — Romanum om.) 4 neque se] *Suessiones f.*
 Belgis reliquis *ABCD (E)*, reliquis Belgis *ef Vaticanus* 3324.
 consensisse] se *inter vers. add. f.* 5 ante coniurasse *add. omnino (a)*
b c ef Flodoardus. 6 caeterisque *A Vaticanus* 3324. 7 omni-
Vaticanus 3324 et *suprasc. e a.* 8 cis Rhenum] ripas Rheni *a f Vati-*
canus 3324 *Flodoardus* (*hic et f Rheni*), et in *B m. sec.* ripas in *marg. et i*
super extremum nomen Rhenum posuit; in a suprasc. est uel qui cis Rhe-
 num. incolant *AB Vaticanus* 3864, incolunt *CD (E f) Flodoardus*
et m. sec. B. 9 eorum *om. b.* furores *A.* ut nec *DE.*
 Suessionis *m. pr. f*, Suessones *Flodoardus.* fratres et consanguineos
 suos *b.* 10 eodem] eorum *DE.* iure et isdem *ABCD Vaticanus*
 3864: iure, isdem *E et litura interiecta superscriptoque et a*; iure, eisdem
ef Vaticanus 3324 *Flodoardus.* utuntur *C? et m. sec. B.* et unum
 imperium unumque magistratum *f*; unumque magistratum *Flodoardus*; unum
 magistratum *Vaticanus* 3324 et, qui uu. imperium unumque *int. vers. ha-*
bet, a. 11 cum illis *a b ef Vaticanus* 3324 *Flodoardus.* 12 quin] qui
DE et m. pr. Vaticanus 3864. cum iis *Vaticanus* 3324 et *m. pr. ? C et*
m. sec. B. ab hiis *E.* quaererent *m. pr. a.* quae *ne f.*
 14 repperiebat *AB CDE f Vaticanus* 3324. Belgos *E.* ab *A (B)*
CD (E), a a f Vaticanus 3324. Renumque *f.* 15 transductos *fot*
m. pr. a. 16 qui in ea loca *c.* expulissent *ante corr. AB.*

eos Bellouacos et uirtute et auctoritate et hominum numero
 ; hos posse conficere armata milia centum, pollicitos ex eo
 ro electa sexaginta totiusque belli imperium sibi postulare.
 siones suos esse finitimos; latissimos feracissimosque agros 6
 lere. Apud eos fuisse regem nostra etiam memoria Diuitia- 7
 totius Galliae potentissimum, qui cum magnae partis harum
 um, tum etiam Britanniae imperium optinuerit: nunc esse
 Galbam: ad hunc propter iustitiam prudentiamque suam to-
 belli summam omnium uoluntate deferri; oppida habere nu-
 XII, polliceri milia armata quinquaginta; totidem Neruios, 8
 maxime feri inter ipsos habeantur longissimeque absint; quin- 9

1 Teutonos cum e super os a. 2 snos fines a f Vaticanus 3324.
 prohibuissent f Vaticanus 3324 et ante corr. a. 3 memoriam

1. pr. f. 5 adfinitatibusque B. 6 quisque] quis f.
 illo E. ait A(B) CD(E), esset a b f Vaticanus 3324.

uerant E, cognouerant a Vaticanus 3324, cognoscerant et corr.— rent f.

8 Bellouagos DE a b c f Vaticanus 3324; et Bellouagi Langobardi-
 uisti VI, 7, Bellouagi semper Portensis. 9 eos f Vaticanus

mililia ante corr. B. centum] c f. pollicitus C et
 lum Oth. Iahnium B. ex quo Beyerlius pollicitosque notauit.

etiam ex d. 10 lecta] e f, iidemque et (a) et m. sec. int. uers.

in addunt. Orosius: Bellouagi, qui ceteris numero et uirtute prae-
 uiderentur, habere lectissima sexaginta milia armatorum. sexa-

AB CDE, lx (f) u. totius belli DE et addito que int. uers. a.

ssones codd. Orosii. finitimos; latissimos B (DE) et A, qui

nos int. uers. habet m. pr. secundum Pluschke., sec. m., ut Ouden-

utrum est: finitimos; fines latissimos C? a b c f, et fines in B m. sec.

rs. posuit. ferocissimosque C. agros om. A, post possidere

t a f. 12 Denitiacum C et deleta e a. Deuiciacum A et deleta c

DE BELLO GALLICO

decim milia Atrebates, Ambianos decem milia, Morinos XXV milia, Menapios VII milia, Caletos X milia, Velocasses et Veromanduos totidem, Aduatucos decem et nouem milia; Condrusos, Eburones, Caeroces, Paemanos, qui uno nomine Germani appellantur, arbitrari ad XL milia.

5 Caesar Remos cohortatus liberaliterque oratione prosecutus omnem senatum ad se conuenire principumque liberos obsides ad se adduci iussit. Quae omnia ab his diligenter ad diem facta sunt.

2 Ipse Diuitiacum Haedu cohortatus docet, quanto opere rei publicae con- intersit manus hostium dis- 10
tineri, ne cum tanta tempore conflegendum sit.

3 Id fieri posse, si suas in fines Bellouacorum intro-
duxerint et eorum eperint. His mandatis eum

4 ab se dimittit. F. rum copias in unum locum
coactas ad se uenire longe abesse ab iis, quos mi- 13

decim ABE, xv (f.) u.

1 milia ter om. d; in a f primo loco linea numero superscripta significatur, item infra aliquoties in iisdem et Vaticano 3324.

Ambianos m. pr. f.

decim cum e super i B;

Orosius: Atrebates et Ambiani decem milia.

Morenos Vaticanus

3864 et ante corr. B.

uigintiquinque E, xxii f.

2 Mo-

naptios m. pr. a f.

vii 'mss. plerique' AB Vaticanus 3864, sep-

tem E; viii de Vaticanus 3324, viii a f Orosius.

decem E.

Velocasses A, Ceulocasses DE.

Veremanduos E; Veremandi

Langobardicus et Portensis Orosii.

3 Aduatucos a d e (Vatica-

mus 3324), Aduatucos et corr. — ticos f; Catuatos ABE Vaticanus 3864. In B. m. sec. in marg. Hatuutucos posuit, in a uel Catuatos superscriptum est. Aduatici Orosius Hauercampi, Atuati Portensis cum Pre-
culpho. decem et nouem AE, decem et viii B Vaticanus 3864, x et viii C, x et ix D; xviii a f Vaticanus 3324, xix e; octodecim Orosius.

Condrusos Vaticanus 3864 et cum puncto sub o penultimos B, Condrusos suprasc. u super o antepen. A, Condrusos DE; Condrusos Langobardicus Orosii, Condrusos Portensis.

4 Eburones ante Condrusos ponunt a, qui et interpunit, et f, in quo Eburones sunt. Eburones Portensis Orosii.

Caeroces ABDE Vaticanus 3864, Ceroces G; Caeroces Vaticanus 3324 et Orosii Langobardicus, Ceroces a b d f et Portensis Orosii.

Caemanos Vaticanus 3324 et Orosius, Cemanos a b d et, qui Cemanos, f; Procmanos E.

5 arbitrari ante corr. A; arbitrati E. quadraginta E. milia om. a. 9 Diuitiacum A et m. pr. B, Diuitiacum f.

Haedum praeter B etiam C Vaticanus 3864, Hedum A a. magnopere cum o super o B, magno opere C.

10 reip. et in marg. m. antiqua popularis C. salutis om. A. manus omnium hostium C. detineri C, destinari f.

12 Bellouacorum Vaticanus 3864 et m. pr. AB, Bellouagorum DE a f. intro-
duxerint] destineri cum a super ae add. f. 13 cum ad se A, cum a se a f.

14 omnis cum e super i a. 15 his, quos eodd. (hiis E) et Flodoardus.

rat, exploratoribus et ab Remis cognouit, flumen Axonam, quod
in extremis Remorum finibus, exercitum traducere maturauit
que ibi castra posuit. Quae res et latus unum castrorum ripis 5
minis muniebat et, post eum quae essent, tuta ab hostibus red-
bat et, commeatus ab Remis reliquisque ciuitatibus ut sine peri-
lo ad eum portari posset, efficiebat. In eo flumine pons erat. 6
praesidium ponit et in altera parte fluminis Quintum Titurium
binum legatum cum sex cohortibus relinquit; castra in altitudi-
nem pedum XII uallo fossaque duodeuiginti pedum munire iubet.
his castris oppidum Remorum nomine Bibrax aberat milia 6
numm octo. Id ex itinere magno impetu Belgae oppugnare coc-
runt. Aegre eo die sustentatum est. Gallorum eadem atque 2
legarum oppugnatio est haec. Vbi circumiecta multitudine homi-
um totis moenibus undique in murum lapides iaci coepti sunt,
urusque defensoribus nudatus est, testudine facta portas succe-
nt murumque subruunt. Quod tum facile fiebat. Nam cum tanta 3
altitudo lapides ac tela conicerent, in muro consistendi potestas
at nulli. Cum finem obpugnandi nox fecisset, Iccius Re- 4
us, summa nobilitate et gratia inter suos, qui tum oppido

1 et om. DE. Axona d, Anxonam c, Xxonam m. pr. A.
inibus Remorum A. 4 munitum Flodoardus. et post —
idebat om. m. pr. A. quae erant a d e f Flodoardus, quae erat b.
6 possent (Ax)? C? a b c e f Flodoardus et m. sec. B. effi-
bant m. pr. a. fons erat A. 7 Quintum ABE, Q. u, om. f
Flodoardus et m. pr. a. 8 sex BE, vi a (f). cohortibus f.
inquit AB (hic cum puncto sub n) D(E), reliquit (a) e f (hic reliquit)
Flodoardus. altitudine ABCD Vaticanus 3864 a. 9 pedum XII
namque pedum XVIII Flodoardus Colueneri, cuius tamen codd. ea, quae
pra leguntur, tenent. duodecim E. duo de xx AB.
miri A. iussit b. 10 ab ipsis castris b e Flodoardus.
prax quod aberat Flodoardus. 11 octo] XVIII Flodoardus Colu-
ri, sed codd. eius octo praebent. id om. Flodoardus; in B ei
si mta (sic) m. sec. superscriptum est. opugnare B.
sustentata Flodoardus. estque Gallorum f. eadem om. C
Flodoardus. 13 est om. Flodoardus. haec CDE Flodoardus
deleta e B, deletum in f; hac a, ac A, at b c d e. 14 moenibus]
antibus b e et pro uar. lect. d. in murum lapides ABE f Flodoar-
s codd. ante u, quae tacite lapides in murum. 15 portis Flodoardus.
suecedunt duo dett. et Flodoardus, succedunt reliqui. 16 quod
m] quod tam A, aditu apud Flodoardum duo codd. Colueneri.
umque tanta b e f Flodoardus. 17 coicerent B n super o sec. m. ad-
eta; coniciebant e Flodoardus, coiciebant f, coniciebat b. ante in
ure add. ut b e f Flodoardus. potestas esset idem. 18 nulla b.
obpugnandi B. Iccius D, Iccius b et superscripto Iccius e.

praefuerat, unus ex iis, qui legati de pace ad Caesarem uenerant, nuntium ad eum mittit, nisi subsidium sibi submittatur, sese diutius sustinere non posse. Eo de media nocte Caesar isdem ducibus usus, qui nuntii ab Iccio uenerant, Numidas et Cretas sagittarios et funditores Baleares subsidio oppidanis mittit; quorum aduentu et Remis cum spe defensionis studium propugnandi accessit, et hostibus eadem de causa spes potiundi oppidi discessit. Itaque paulisper apud oppidum morati agrosque Remorum depopulati omnibus uicis aedificiisque, quos adire potuerant, incensis ad castra Caesaris omnibus copiis contenderunt et ab milibus passuum minus duobus castra posuerunt; quae castra, ut fumo atque ignibus significabatur, amplius milibus passuum octo in latitudinem patebant. Caesar primo et propter multitudinem hostium et propter eximiam opinionem uirtutis proelio supersedere statuit, cotidie tamen equestribus proeliis, quid hostis uirtute posset et quid nostri auderent, periclitabatur. Vbi nostros non esse inferiores intellexit, loco pro castris ad aciem instruendam natura opportuno atque idoneo, quod is collis, ubi castra posita erant, paululum ex planicie editus tantum aduersus in latitudinem patebat, quantum loci acies instructa occupare poterat, atque ex utraque parte lateris deiectus habebat et in frontem leniter fastigatus paulatim ad planiciem redibat, ab utroque latere eius collis transuersam fossam obduxit circiter passuum quadringentorum et ad extremas fossas castella constituit ibique tormenta conlocauit, ne, cum aciem instruxisset, hostes,

1 praecerat *DE*. unus *Flodoardus*, unum *codd. Caesaris*.
 ex his *A(B)CDEf Flodoardus*, ex hiis *E*. nuntium *codd. et Flodoardus*, nuntios *Aldus* u. 2 ad eum *om. b.* sibi mittatur
b c e Flodoardus. 3 isdem *f*, hisdem *ADE*, hisdem *deleta h B. En*
C in exempl. Fabr. et isdem et hisdem refertur. 5 Balearesque *B*
'ms. 4'. 7 potiundi cum *e super u sec. m. posita B*, potiendi *C et m.*
pr. A. 9 aedificiisque] Remorum *add. m. pr. A*. quos *A(B)*
CDE, quo *e f Flodoardus. Vid. Cic. Fam. V, 21, 5 et de nat. deer. II,*
62, 156. potuerant *ABD*, poterant *E e f Flodoardus*. 10 con-
 tenderent *C*. a *C Flodoardus*. 11 ut ex fumo igneque *b*.
 12 latitudine *b*. 13 eximiam] nimiam *m. pr. A*. 15 uirtutis *d*.
 16 periclitabatur] sollicitationibus exquirebat *C? a b d e f et m. sec.*,
 quae periclitabatur *deleuit, B*. 17 oportuno *B*. 18 planitie
m. pr. B. editis eum u *super o B*. 20 occupare] tenere *c d f*.
 deiectis eum u *super tis B*. 21 in frontem *ABCDE*, fron-
 tem (omisso in) *b d e f. P. 60.* fastigatus *Aldus*; castigatus
codd., qui ABDE add. castratus, quod in B deletum est. redie-
 bat *AD*. 24 conlocauit *B*.

quod tantum multitudine poterant, ab lateribus pugnantes suos circumuenire possent. Hoc facto duabus legionibus, quas proxime 5 conscripserat, in castris relictis, ut, si quo opus esset, subsidio duci possent, reliquas sex legiones pro castris in acie constituit. 2 Hostes item suas copias ex castris eductas instruxerant. Palus 9 erat non magna inter nostrum atque hostium exercitum. Hanc si nostri transirent, hostes expectabant; nostri autem, si ab illis initium transeundi fieret, ut impeditos adgrederentur, parati in armis erant. Interim proelio equestri inter duas acies contendebatur. 2 Vbi neutri transeundi initium faciunt, secundiore equitum proelio nostris Caesar suos in castra reduxit. Hostes protinus ex eo loco 3 ad flumen Axonam contenderunt, quod esse post nostra castra demonstratum est. Ibi vadis repertis partem suarum copiarum traducere conati sunt, eo consilio, ut, si possent, castellum, cui prae- 13 erat Quintus Titurius legatus, expugnarent pontemque interscinderent; si minus potuissent, agros Remorum popularentur, qui 5 magno nobis usui ad bellum gerendum erant, commeatuque nostros prohiberent. 4 Caesar certior factus ab Titurio omnem equitatum 10 et levis armaturae Numidas, funditores sagittariosque pontem traducit atque ad eos contendit. Acriter in eo loco pugnatum est. 2 Hostes impeditos nostri in flumine adgressi magnum eorum numerum occiderunt: per eorum corpora reliquos audacissime transire 3 conantes multitudine telorum repulerunt; primos, qui transierant, equitatu circumuentos interfecerunt. Hostes ubi et de expugnando 4 oppido et de flumine transeundo spem se fefellisse intellexerunt

1 ab, non a, 'mess. meliores' D E f et cum puncto sub h B.
 3 si quod b, si qua cum uno Petau. u. 5 adductas D. in-
 straxerant A. paulus cum puncto sub u B. 6 nostrum] a
 puncto supposito et m suprascripta m. pr. B. 7 expectabant B.
 8 adgrederentur A B C f. 10 nostris equitum proelio b, equi-
 tum nostrorum proelio D. Codd. Achaintrii equitum proelio nostri ha-
 bere dicuntur; sed in B nostris legi diserto Beyerlii testimonio constat.
 12 esse etiam post Flodoardus. 13 copiarum suarum Flodoar-
 dus. transducere f Flodoardus. 15 Quintus B, Q. u.
 intersciderent D, interciderent Flodoardus Colueneri, sed interscinde-
 rent codd. eius. 17 commeatusque nostros sustinebant Aldus et Flo-
 doardus. 18 Caesar post certior supra uers. add. f, post Titurio po-
 nunt D E b, ubi in C Arionistus legitur; om. reliqui, etiam Flodoardus,
 ut Vossius refert, sed apud Coluenerum scriptum est Caesar certior.
 ab A (B) C D, a edd. ante u. omnem aequitatem Flodoardus.
 21 impeditos B. adgressi A B f. 23 telorum] et audacia add.
 Flodoardus. repulerunt B. primosque qui b. 25 sese b.

neque nostros in locum iniquiorem progredi pugnandi causa uiderunt, atque ipsos res frumentaria deficere coepit, concilio conuocato constituerunt optimum esse domum suam quemque reuertiet, quorum in fines primum Romani exercitum introduxissent, ad eos defendendos undique conuenirent, ut potius in suis quam in alienis finibus decertarent et domesticis copiis rei frumentariae uterentur.

5 Ad eam sententiam cum reliquis causis haec quoque ratio eos deduxit, quod Diuitiacum atque Haeduos finibus Bellouacorum adpropinquare cognouerant. His persuaderi, ut diutius morarentur neque suis auxilium ferrent, non poterat. Ea re constituta secunda 10 uigilia magno cum strepitu ac tumultu castris egressi nullo certo ordine neque imperio, cum sibi quisque primum itineris locum peteret et domum peruenire properaret, fecerunt, ut consimilis fatigae profectio uideretur. Hac re statim Caesar per speculatores cognita insidias ueritus, quod, qua de causa discederent, nondum 15 perspexerat, exercitum equitatumque castris continuit. Prima luce confirmata re ab exploratoribus omnem equitatum, qui nouissimum agmen moraretur, praemisit. His Quintum Pedium et Lucium Aurunculeium Cottam legatos praefecit. Titum Labienum legatum cum legionibus tribus subsequi iussit. Hi nouissimos adorti et 20 multa milia passuum prosecuti magnam multitudinem eorum fugientium conciderunt, cum ab extremo agmine, ad quos uentum erat, consisterent fortiterque impetum nostrorum militum sustinerent, priores, quod abesse a periculo uiderentur neque ulla necessitate neque imperio continerentur, exaudito clamore perturbatis 25 ordinibus omnes in fuga sibi praesidium ponerent. Ita sine ullo periculo tantam eorum multitudinem nostri interfecerunt, quantum fuit diei spatium, sub occasumque solis destiterunt seque in castra, 12 ut erat imperatum, receperunt. Postridie eius diei Caesar, prius-

2 ipsis b. concilio Ef, consilio ABCD. 3 et circulo
circumscriptum est in B, item 5 ut. 8 Diuitiacum] quoque add.
'mss. 7' et m. sec. int. uers. B. Bellouacorum CD bc et m. sec. B.
adpropinquare Af. 10 ferre bc. 11 ac tumultu in
marg. b. 14 ac re m. pr. B. 15 quod om. C. discederunt
m. pr. B. 17 equitum A. 18 morarentur m. pr. b. hic
ABD(E), eique ef et m. sec. B. Quintum B, Q. u. Lucium
B, L. u. 19 Titum B, T. u. 20 tribus om. D. adorti b.
22 ad quod b. uentum fuerat b. 24 a om. b. 26 po-
nerent] posuerunt DE b, sumerent e. 28 sub occasu solis b f.
ante destiterunt add. sequi ef et m. sec. B. 29 post tridie D.

quam se hostes ex terrore ac fuga reciperent, in fines Suessionum, qui proximi Remis erant, exercitum duxit et magno itinere [confecto] ad oppidum Nouiodunum contendit. Id ex itinere oppugnare 2 conatus, quod uacuum ab defensoribus esse audiebat, propter latitudinem fossae murique altitudinem paucis defendentibus expugnare non potuit. Castris munitis uineas agere quaeque ad 3 oppugnandum usui erant comparare coepit. Interim omnis ex fuga 4 Suessionum multitudo in oppidum proxima nocte conuenit. Cele- 5 riter uineis ad oppidum actis, aggere iacto turribusque constitutis 10 magnitudine operum, quae neque uiderant ante Galli neque audierant, et celeritate Romanorum permoti legatos ad Caesarem de deditione mittunt et petentibus Remis, ut conseruarentur, impetrant. Caesar obsidibus acceptis primis ciuitatis atque ipsius Galbae re- 13 gis duobus filiis armisque omnibus ex oppido traditis in deditionem 15 Suessiones accepit exercitumque in Bellouacos ducit. Qui cum se 2 suaque omnia in oppidum Bratuspantium contulissent, atque ab eo oppido Caesar cum exercitu circiter milia passuum quinque abesset, omnes maiores natu ex oppido egressi manus ad Caesarem tendere et uoce significare coeperunt sese in eius fidem ac potestatem uenire neque contra populum Romanum armis contendere. Item, cum ad oppidum accessisset castraque ibi poneret, pueri mulieresque ex muro passis manibus suo more pacem ab Romanis petierunt. Pro his Diuitiacus (nam post discessum Belgarum di- 14 missis Haeduorum copiis ad eum reuerterat) facit uerba: Bello- 2 uacos omni tempore in fide atque amicitia ciuitatis Haeduae fuisse: 25 impulsos ab suis principibus, qui dicerent Haeduos ab Caesare in 3 seruitutem redactos omnes indignitates contumeliasque perferre, et ab Haeduis defecisse et populo Romano bellum intulisse. Qui 4 eius consilii principes fuissent, quod intellegerent, quantam calamitatem ciuitati intulissent, in Britanniam profugisse. Petere non 5

1 hostes se *sf.* ex pauore *sf.* 2 proxime remanserant exercitum *D.* [confecto] *P. 60.* 3 Nouiodunum *b.* expugnare *b.*
4 cognatus *A.* 6 quae ad *b.* 7 omnes *A.* 8 Suessionum *m. pr. B.* proxima in nocte *A.* 12 deditione *m. pr. B.*
13 ipsius Galliae *b.* 15 Suessiones *m. pr. B.* Bellouagos *B C D b c.*
17 milia *om. A B D*, mit *int. uers. m. sec. B.* 21 accessisset] uenisset *b.* 22 sparsis manibus *C.* 24 reuersus erat *b.* Bellouagos *B.*
26 impulsos *ABf.* ab suis (*B*) *C D E f*, a suis (*Axq*)? ab Caesare *Oudendorpius*, ad Caesarem *AB*, a Caesare *m. sec. B u.*
29 eius *ABDE*, huius *C? f et m. sec. B.* 30 Britanniam *m. pr. B.*

solum Bellouacos, sed etiam pro his Haeduos, ut sua clementia ac
6 mansuetudine in eos utatur. Quod si fecerit, Haeduum aucto-
ritatem apud omnes Belgas amplificaturum; quorum auxiliis atque
15 opibus, si qua bella inciderint, sustentare consuerint. Caesar ho-
noris Diuitiaci atque Haeduum causa sese eos in fidem receptu-
rum et conservaturum dixit; quod erat ciuitas magna inter Belgas
auctoritate atque hominum multitudine praestabat, sexcentos ob-
2 sides poposeit. His traditis omnibusque armis ex oppido conlatis
ab eo loco in fines Ambianorum peruenit, qui se suaque omnia sine
3 mora dederunt. Eorum fines Nerui attingebant; quorum de na- 10
4 tura moribusque Caesar cum quaereret, sic reperiebat: Nullam
aditum esse ad eos mercatoribus; nihil pati uini reliquarumque re-
rum inferri, quod iis rebus relanguescere animos [eorum] et re-
5 mitti uirtutem existimarent: esse homines feros magnaeque uirtu-
tis: increpitare atque incusare reliquos Belgas, qui se populo Ro- 15
6 mano deditissent patriamque uirtutem proiecissent; confirmare
sese neque legatos missuros neque ullam condicionem pacis acce-
16 pturos. Cum per eorum fines triduum iter fecisset, inueniebat ex
captiuis Sabim flumen ab castris suis non amplius milia passuum
2 X abesse: trans id flumen omnes Neruios consedissee aduentumque 20
ibi Romanorum expectare una cum Atrebatibus et Veromanduis, fini-
3 timis suis (nam his utrisque persuaserant, uti eandem belli fortu-
4 nam experirentur); expectari etiam ab his Aduatucorum copias
5 atque esse in itinere: mulieres quique per aetatem ad pugnam
inutiles uiderentur in eum locum coniecisse, quo propter paludes 25
17 exercitui aditus non esset. His rebus cognitis exploratores cen-
2 turionesque praemittit, qui locum idoneum castris deligant. Cum

1 Bellouagos *m. sec. B.* pro iis *B.* sua *om. b. f.*
4 incident *D.* 6 dixit; quod *AB CDE*, dixit et quod *c. f.*
7 sescentos *B.* 8 conlatis *AB f.* 9 Ambianorum *A et m.*
pr. B. 12 ad hos *b.* rerum in ferri *ABDE*; rerum ad luxuriam
pertinentium inferri *a. f.*, et in *B* tria media uerba *m. sec. in inferiori*
marg. posuit. P. 61. 13 iis *AB(E)*, hiis *C*; his *c. f.* lan-
guescere *b.* [eorum] *P. 62.* et remitti uirtutem *A(B) CDE*,
uirtutemque remitti *c. f.* 16 dedissent *AB CDE.* proiecissent]
prae *m. sec. in marg. B.* 17 se *b.* condicionem *B.* 18 tri-
duo *b. f.* 19 captiuis] eorum *add. C? b d et m. sec. B.* Sabini
E. f. 21 expectare *B.* Atrebatibus *ABDE*, Atrebatibus *sec. m.*
B. u. Viromanduis *b.* finitissimis *A.* 23 expectari *B.*
Aduatucorum *c d*, Aduatinorum *D.* 25 inutiles] esse *add. C? b 'duo*
alio' et sec. m. B. paludis *m. pr. B.* 26 essent *b.* 27 ca-
stris idoneum *f.* cum *BE c. f. 'mss. 13', cumque (A?) u.*

dediticiis Belgis reliquisque Gallis conplures Caesarem secuti
 iter facerent, quidam ex his, ut postea ex captiuis cognitum
 , eorum dierum consuetudine itineris nostri exercitus perspecta
 ste ad Neruios peruenerunt atque his demonstrarunt inter sin-
 las legiones impedimentorum magnum numerum intercedere, ne-
 esse quicquam negotii, cum prima legio in castra uenisset,
 iquaeque legiones magnum spatium abessent, hanc sub sarcinis
 riri; qua pulsa impedimentisque direptis futurum, ut reliquae 3
 atra consistere non auderent. Adiuuabat etiam eorum consilium, 4
 i rem deferebant, quod Neruii antiquitus, cum equitatu nihil
 ssent (neque enim ad hoc tempus ei rei student, sed, quidquid
 ssunt, pedestribus ualent copiis), quo facilius finitimorum equi-
 am, si praedandi causa ad eos uenissent, impedirent, teneris
 oribus incisis atque inflexis crebrisque in latitudinem ramis
 tis et rubis sentibusque interiectis effecerant, ut instar muri
 e sepes munimenta praeberent, quo non modo non intrari, sed
 perspicui quidem posset. His rebus cum iter agminis nostri im- 5
 directur, non omittendum sibi consilium Neruii existimauerunt.
 ci natura erat haec, quem locum nostri castris delegerant. Col- 18
 ab summo aequaliter decliuus ad flumen Sabim, quod supra no-
 nauimus, uergebat. Ab eo flumine pari adeliuitate collis nasce- 2
 tar aduersus huic et contrarius, passus circiter ducentos infimus
 rtus, ab superiore parte siluestris, ut non facile introrsus per-
 ci posset. Intra eas siluas hostes in occulto sese continebant; 3

- 1 conplures *B*. 4 bis *Af*, iis (*B*) *CDE*. 5 impedimen-
 um *B*. 6 quicquam *B*. 7 magno spatio *b*, magna spatia *c*.
 apedimentisque *B*. 9 adiuuabant *ADE* et ante corr. *B*, adiura-
 t *C*. etiam om. *b*. 10 differebant *AD*, differebat *B* suprascri-
 s a ante t rursusque deleta; deferebat *C?*, et in *B* sec. m. e deletis it
 praecripsit. cum om. *ADE* et m. pr. *B*. 11 quicquid *B*.
 iapedirent *BCf*. 14 inflexis crebrisque *D?* secundum exempl.
 ibi. (*bc*) *ef*, inflexis crebris *a*; om. *AB*, in quo sec. m. inflexis cre-
 isque suprascripsit, *E* et secundum *Oud. D*. 15 enatis om. *abcof*.
 ortaxis *b*. effecerat *C*, effecerunt *D*. 16 munimenta deterio-
 r; munimentis *ABCDE*; munimentum *bc*, monimentum *f. P. 47*.
 o] quod *b*. non modo non *ABEEf*, non modo *b*. 17 posset *ef*,
 mit 'longo plurimi' *DE* et m. pr. *B*. 18 obmittendum *AC*.
 i om. 'mss. 8' et m. pr. *B*. existimauerunt *AB*, aestimauerunt *DE*.
 20 decliuus *C*. Sabinum *f*. 21 (adeliuitate *ABC*) de-
 nitate *bdf*. 22 passibus 'mss. 5' et sec. m. *B*. ducentos cum
 uper o sec. m. posita *B*. infimis *b*. 23 a *f*, et in *B* punctum
 sub *b*. 24 possit *ADE*. inter *b*.

DE BELLO GALLICO

3 rto loco secundum flumen paucae stationes equitum uideban-
 luminis erat altitudo pedum circiter trium. Caesar equitatu
 4 emisso subsequebatur omnibus copiis; sed ratio ordoque agmi-
 aliter se habebat, ac Belgae ad Nervios detulerant. Nam
 5 id ad hostis adpropinquabat, consuetudine sua Caesar sex le-
 giones expeditas ducebat; post eas totius exercitus impedimenta
 6 conlocarat; inde duae legiones, quae proxume conscriptae erant,
 7 totum agmen claudebant praesidioque impedimentis erant. Equi-
 tes nostri cum fundis silvas transgressi cum
 8 hostium equitatu proenu- nt. Cum se illi identidem in
 siluas ad suos reciperent silua in nostros impetum la-
 cerent, neque nostri lon- quem ad finem porrecta loca
 9 aperta pertinebant, cedi- auderent, interim legiones
 sex, quae primae uener- nenso castra munire coepe-
 10 runt. Vbi prima inpe- exercitus ab iis, qui in siluis
 11 abditis latebant, uisa sunt s inter eos committendi proe-
 lii conuenerat, ut intra siluas aciem ordinesque constituerant at-
 que ipsi sese confirmauerant, subito omnibus copiis prouolauerunt
 12 impetumque in nostros equites fecerunt. His facile pulsus ac pro-
 turbatis incredibili celeritate ad flumen decucurrerunt, ut paene
 13 uno tempore et ad siluas et in flumine et iam in manibus nostris
 14 hostes uiderentur. Eadem autem celeritate aduerso colle ad nostra
 15 castra atque eos, qui in opere occupati erant, contenderunt. Cae-
 16 sari omnia uno tempore erant agenda: uexillum proponendum,
 quod erat insigne, cum ad arma concurrere oporteret, signum tuba
 17 dandum, ab opere reuocandi milites, qui paulo longius aggeris pe-

2 circiter pedum trium *ef.* 3 subseq. cum omnibus *D.* 5 quod ad
m. pr. Co?; quoad *det m. pr.?* itemque *sec. Cq*, quo ad *bef*; quod *AE* et
B, in quo *sec. m.* d deleta ad *suprascriptit.* hostis *AC* (*hic m. pr.*)
E b d f, hostes (*B*) *e.* adpropinquabat *Af.* 6 totius *m. pr. B.*
 impedimenta *Af.* 7 conlocarat *B.* proxume cum i super
u B. 8 impedimentis *Af.* 9 transgressis *m. pr. C.* 10 i-
 dem *b.* 12 porrecta loca aperta *Morus*, porrecta ac loca aperta *codd.*
P. 63. 14 sex *om. b f.* primae] ante *b d f.* opere dimisso *a e.*
 15 impedimenta *B.* iis *B*, his *u.* in silua *C b*, in siluas *e.*
 17 conuenerant *C* et ante *corr. B.* ut *BC*; ita ut *u*, sed ita in
ADE post ordinesque legitur, in *B sec. m. int. uers. adiectum est.*
 19 proturbatis *A(B) D* et pro *uar. lect.?* *C*, turbatis *f*, perturbatis (*E*) *e*
reliqui. 20 decucurrerunt *A(B) D b e f* 'aliquae', non decurrerunt.
 21 et iam *DE*, etiam *ABC*, et *b d f.* 23 Caesari autem
 omnia *A.* 25 signum tuba dandum *om. d.* 26 reuocari *b c.*

li causa processerant, arcessendi, acies instruenda, milites
ortandi, signum dandum. Quarum rerum magnam partem 2
poris breuitas et successus hostium inpediebat. His difficulta- 3
is duae res erant subsidio, scientia atque usus militum, quod
erioribus proeliis exercitati, quid fieri oporteret, non minus
mode ipsi sibi praescribere, quam ab aliis doceri poterant, et
d ab opere singulisque legionibus singulos legatos Caesar dis-
ere nisi munitis castris uetuerat. Hi propter propinquitatem 4
eleritatem hostium nihil iam Caesaris imperium expectabant,
per se, quae uidebantur, administrabant. Caesar necessariis 21
us imperatis ad cohortandos milites, quam in partem fors optu-
decucurrit et ad legionem decumam deuenit. Milites non lon- 2
re oratione cohortatus, quam uti suae pristinae uirtutis memo-
m retinerent neu perturbarentur animo hostiumque impetum
iter sustinerent, quod non longius hostes aberant, quam quo 3
um adici posset, proelii committendi signum dedit. Atque in 4
ram partem item cohortandi causa profectus pugnantibus oc-
rit. Temporis tanta fuit exiguitas hostiumque tam paratus ad 5
icandum animus, ut non modo ad insignia adcommodanda, sed
m ad galeas induendas scutisque tegimenta detrudenda tempus
erit. Quam quisque ab opere in partem casu deuenit quaeque 6
na signa conspexit, ad haec constitit, ne in quaerendis suis
nandi tempus dimitteret. Instructo exercitu, magis ut loci na- 22
i deiectusque collis et necessitas temporis, quam ut rei milita-
ratio atque ordo postulabat, cum diuersis legionibus aliae alia
arte hostibus resisterent, sepibusque densissimis, ut ante de-

1 arcessendi *D.* 2 signum] tuba *add. d.* 3 temporum *b.*
successus *A* (*is m. pr. subcessus*) *BDE*, incursus *b ef*; in *B sec.*
et incursus *suprascriptit.* inpediebat *B.* 9 expectabant *BCD*,
spectabant (*AE*) *e*; spectabant *b f.* 10 necessariis *supra uers.*, sed
nr., *B.* 11 fors *A(B) CD(E)*; sors *ef.* optulit *B.*
12 decucurrit *A(B) C(E)*, decurrit *f.* decumam *D et m.*
AB. 13 cohortatus *ABD(E)* 'mss. 14', est cohortatus *C? ef*
l. sec. B. 15 quam quod telum *d.* 16 (adici *praeter B* 'mss.
adigi *d.*, abici *b.* 17 causa] 'gratia *C suprasc. causa*'.
urrit *om. A.* 19 adcommodanda *m. pr. B.* 20 induendas *ABC*
b ef. scutorumque *suprasc. in A.* detrudenda *AB* '9 alii', detra-
la (*Ef*) reliqui plerique *et m. sec. B.* 21 ab opere in partem *ABC*
ef, in partem ab opere *u.* quaque *b.* 22 signa prima *b c.*
a quaerendo suos *c.*, ne inquirendo suos *b ef.* 24 delectusque *AB*
abe. 25 diuersis legionibus *ABCD b e omnes Schneideri praeter*
m det., diuersis locis legiones *u.* 26 sepibusque] sentibusque *C.*

monstrauimus, interiectis prospectus impediretur, neque certa subsidia conlocari neque, quid in quaque parte opus esset, provideri
 2 neque ab uno omnia imperia administrari poterant. Itaque in tanta
 23 rerum iniquitate fortunae quoque euentus uarii sequebantur. Legionis nonae et decimae milites, ut in sinistra parte acie consti-
 5 terant, pilis emissis cursu ac lassitudine exanimatos uulneribusque confectos Atrebates (nam his ea pars obuenerat) celeriter ex
 loco superiore in flumen compulerunt et transire conantes insecuti
 2 gladiis magnam partem eorum impeditam interfecerunt. Ipsi transire
 flumen non dubitauerunt et in locum iniquum progressi rursus 10
 3 resistentes hostes redintegrato proelio in fugam coniecerunt. Item alia in parte diuersae duae legiones, undecima et octaua, profligatis
 Veromanduis, quibuscum erant congressi, ex loco superiore in
 4 ipsis fluminis ripis proeliabantur. At totis fere a fronte et ab sinistra parte nudatis castris, quom in dextro cornu legio duodeci-
 15 ma et non magno ab ea interuallo septima constitisset, omnes Nervi
 uii confertissimo agmine duce Boduognato, qui summam imperii
 5 tenebat, ad eum locum contenderunt; quorum pars aperto latere legiones circumuenire, pars summum castrorum locum petere coe-
 24 pit. Eodem tempore equites nostri leuisque armaturae pedites, 20
 qui cum iis una fuerant, quos primo hostium impetu pulsos dixeram, cum se in castra reciperent, aduersis hostibus occurrebant ac
 2 rursus aliam in partem fugam petebant, et calones, qui ab decumana porta ac summo iugo collis nostros uictores flumen transisse
 conspexerant, praedandi causa egressi, cum respexissent et hostes 25
 in nostris castris uersari uidissent, praecipites fugae sese mandabant.
 3 Simul eorum, qui cum impedimentis ueniebant, clamor fremitusque oriebatur, alique aliam in partem perterriti ferebantur.
 4 Quibus omnibus rebus permoti equites Treueri, quorum inter

2 conlocari B.

nec quid b.

5 acie A(B) DE b e f, aciei e.

6 lacessitudine A.

7 nam iis B.

8 compulerunt B.

10 rursus resistentes ABDE; rursus regressos ac resistentes e f, et in B sec. m. regressos ac *suprascriptit*; rursus regressi ac resistentes C?

11 (coiecerunt A) dederunt b c d e f.

13 Viromanduis ABCD b.

ex eo loco C.

14 at totis a e f, a totis sec. m. in marg. B; adtonitis

BC, attonitis *reliqui*.

ab sinistra ABDE, a sinistra (f).

15 quom] quo ABCDE, cum (f).

17 Boduognato D.

19 coe-

perunt b.

21 quique cum C? D? f et m. sec. B.

22 castris b.

23 ab C? b e f et sec. m. B, om. ABDE.

decuma e, decima

b, decumana *suprasc.* A.24 et summo e; ac de summo, *sed deleta*

de, A.

transisse A(B) CD(E), transire e f.

29 Treueri B 'mss'.

illos uirtutis opinio est singularis, qui auxilii causa ab ciuitate
 .Caesarem missi uenerant, cum multitudine hostium castra com-
 eri, legiones premi et paene circumuentas teneri, calones, equi-
 s, funditores, Numidas diuersos dissipatosque in omnes partes
 gere uidissent, desperatis nostris rebus domum contenderunt;
 omanos pulsos superatosque, castris impedimentisque eorum ho- 5
 es potitos ciuitati renuntiauerunt. Caesar ab decimae legionis 25
 hortatione ad dextrum cornu profectus, ubi suos urgeri signis-
 ie in unum locum conlatis duodecimae legionis confertos milites
 bi ipsos ad pugnam esse impedimento uidit, quartae cohortis omni-
 is centurionibus occisis signiferoque interfecto, signo amisso,
 liquarum cohortium omnibus fere centurionibus aut uulneratis
 t occisis, in his primipilo P. Sextio Baculo, fortissimo uiro,
 altis grauibisque uulneribus confecto, ut iam se sustinere non
 asset, reliquos esse tardiores et nonnullos ab nouissimis deserto
 oelio excedere ac tela uitare, hostis neque a fronte ex inferiore
 eo subeuntes intermittere et ab utroque latere instare et rem
 se in angusto uidit neque ullum esse subsidium, quod summitti
 asset, scuto ab nouissimis uni militi detracto, quod ipse eo sine 2
 uto uenerat, in primam aciem processit centurionibusque nomi-
 titim appellatis reliquos cohortatus milites signa inferre et mani-
 dos laxare iussit, quo facilius gladiis uti possent. Cuius aduentu 3
 e inlata militibus ac redintegrato animo, cum pro se quisque in
 spectu imperatoris etiam in extremis suis rebus operam nauare
 peret, paulum hostium impetus tardatus est. Caesar, cum septi- 26

2 ad Caesarem missi *ABCDE*, missi ad Caesarem *fu*. castra
 compleri *BE*; castra compleri nostra *D?*; castra nostra compleri *e (f) u*,
 in *B sec. m.* nostra *suprascriptit*. 3 legiones *efu*, nostras legio-
 nes *ABCDE*. *P. 64.* 8 cohortamine *C.* a dextro *D.*
 conlatis *m. pr. B.* 10 ipsis in *codd. Achaintrii legi dicitur, quod*
de B falsum est, neque de a credo, cum ipsos ex omnibus suis reduxerit
Und., idque etiam in e scriptum sit. uidit *codd. omnes, om. u.*
 signifero interfecto *bf.* 13 primipilo *ABE 'mss. plerique'; primo-*
 pilo *b e*, primo pilo *ef.* Baculo] Baccio, sed correctum *ead. m. Ba-*
 culo, *C? et sec. m. in marg. B.* Pactio *a.* fortissimo uiro *om. f.*
 grauioribus *b.* se *om. c.* 15 esse traditores *A.* deserto
 d, desertos reliquit. 16 tela uidere *m. pr. B.* hostis *ADE.*
 a *om. b c.* 18 ullum subsidium *b c.* summitti *B.* 22 huius
 aduentu *e.* 23 inlata *AD et m. pr. B.* 24 in extremis *Aq? def,*
 extremis *non BCE.* nauare *D b.* 25 cuperent *b ef,* cuperam *E.*
 paululum *b.*

mam legionem, quae iuxta constiterat, item urgeri ab hoste uidis-
 set, tribunos militum monuit, ut paulatim sese legiones coniunge-
 2 rent et conuersa signa in hostes inferrent. Quo facto cum alius
 alii subsidium ferret, neque timerent, ne auersi ab hoste circum-
 3 uenirentur, audacius resistere ac fortius pugnare coeperunt. In-
 terim milites legionum duarum, quae in nouissimo agmine prae-
 sidio impedimentis fuerant, proelio nuntiato cursu incitato in sum-
 4 mo colle ab hostibus conspiciebantur, et Titus Labiennus castris
 hostium potitus et ex loco superiore, quae res in nostris castris
 gererentur, conspicatus decimam legionem subsidio nostris misit. 10
 5 Qui, cum ex equitum et calonum fuga, quo in loco res esset, quan-
 toque in periculo et castra et legiones et imperator uersaretur,
 27 cognouissent, nihil ad celeritatem sibi reliqui fecerunt. Horum
 aduentu tanta rerum commutatio est facta, ut nostri etiam qui
 uulneribus confecti procubuissent, scutis innixi proelium redinte- 15
 grarent, tum calones perterritos hostes conspicati etiam inermes
 2 armatis occurrerent, equites uero, ut turpitudinem fugae uirtute
 delerent, omnibus in locis [pugnant quo] se legionariis militibus
 3 praeferrent. At hostes etiam in extrema spe salutis tantam uirtu-
 tem praestiterunt, ut, cum primi eorum cecidissent, proximi ia- 20
 4 centibus insisterent atque ex eorum corporibus pugnarent; his de-
 iectis et coaceruatis cadaueribus, qui superessent, ut ex tumulo
 5 tela in nostros conicerent et pila intercepta remitterent: ut non
 nequiquam tantae uirtutis homines iudicari deberet ausos esse
 transire latissimum flumen, ascendere altissimas ripas, subire ini- 25
 quissimum locum; quae facilia ex difficillimis animi magnitudo red-

- 1 iuxta] uix *D b c.*   urgeri *DE et ante corr. B.*   hosti-
 bus *b.*   3 inferret *m. pr. B.*   cum] in *DE.*   alius *A*
 (*hic i suprasec.*) *BC*, aliis *DE e f.*   4 alii *om. DE.*   ferret
ABC, ferrent *DE e f.*   5 audacius *m. pr. B.*   repugnare *b.*
 7 incitata *A.*   8 Titus *B, T. u.*   9 potius *m. pr. B.*
 ex eo loco *b.*   superiore *om. m. pr. b.*   11 cum equitate *b.*
 essent *D.*   12 impericulo *B.*   imperator uexaretur *b.*
 14 commutatione facta *ante corr. A*, commutatio facta est *tacite contra*
codd. u.   15 procubuerant *f.*   16 tum *om. d f.*   17 occurre-
 rent *e f.*, occurrerunt *ABE 'mss. plerique'*.   18 pugnant quo *ABCDE*,
 pugnae *e f. P. 65.*   19 at *om. D.*   22 coacerbatus *A et m. pr. B.*
 ex eo tumulo *b.*   23 nostris *D et m. pr. B.*   conicerent
praeter B 'mss.', coicerent *b.*   24 nequiquam *AC et corr. B*, neque-
 quam *E f et ante corr. B.*   deberet (*B*)? *Aldus*, deberent *codd. omnes.*
 ausos esse] ausi quod essent *e f.*   25 ascendere *B.*   26 rede-

1. Hoc proelio facto et prope ad internecionem gente ac 28
 20 Nerviiorum redacto maiores natu, quos una cum pueris
 ribusque in aestuaria ac paludes coniectos dixeramus, hac
 1 nuntiata, cum uictoribus nihil impeditum, uictis nihil tutum
 arentur, omnium, qui supererant, consensu legatos ad Cae- 2
 1 miserunt seque ei dediderunt et in commemoranda ciuitatis
 itate ex sexcentis ad tres senatores, ex hominum milibus LX
 1 quingentos, qui arma ferre possent, sese redactos esse
 mt. Quos Caesar, ut in miseros ac supplices usus miseri- 3
 1 uideretur, diligentissime conseruauit suisque finibus atque
 is uti iussit et finitimis imperauit, ut ab iniuria et maleficio
 neque prohiberent.

Aduatuci, de quibus supra scripsimus, cum omnibus copiis 29
 10 Nerviis uenirent, hac pugna nuntiata ex itinere domum
 torunt; cunctis oppidis castellisque desertis sua omnia in 2
 1 oppidum egregie natura munitum contulerunt. Quod cum 3
 1 milibus in circuitu partibus altissimas rupes despectusque ha-
 , una ex parte leniter adcliuis aditus in latitudinem non am-
 ducentorum pedum relinquebatur; quem locum duplici altis-
 muro munierant: tum magni ponderis saxa et praeacutas tra-
 muro conlocabant. Ipsi erant ex Cimbris Teutonisque pro- 4
 qui, cum iter in prouinciam nostram atque Italiam facerent,
 pedimentis, quae secum agere ac portare non poterant, citra
 1 Rhenum depositis custodiam ex suis ac praesidium sex mi-

C et m. sec. B. 1 internecionem (*AB*), internicionem *Ef*, in-
 ouem *D*. gente agnomine *BC*. 3 coniectos *Glandorpius*; con-
 (*A*), collectos *reliqui codd.* *Vid. c. 16, 5.* hac] ac *ABC et m.*

5 superarent cum a *super e ultimas sec. m. posita B*, su-
 1 *C.* 7 *DC (B).* 111 (*B*). 8 *D (B).* sese om. *m.*

11 iniuriis *b.* 13 Aduatuci '*mss. meliores*', Atuatuci *B.*
 de quibus supra scripsimus om. *m. pr. b*, de q. s. diximus *f*.

] ac *ABC.* ex itinere *A*, ex itinere *suprasc. ti C.* 15 reuersi
 oppidis et castellis *des. b.* 18 adcliuis *B.* latitu-

, altitudinem *A*, altitudine *D* idque in *B* sec. *m. suprascrpsit.*
 10 centorum mit pedum *B*, cc milium pedum *C.* 20 munierunt

1 21 conlocabant *B*, collocabant *ACDE et m. sec. B*; collo-
f, collocarunt *e*, collocauerant *b.* 22 iter per prouinciam *b et*

r. lect. C. 23 iis (*B*) *CD*, is *E*, his *Af.* circa flumen *C.*

24 depositus *B.* custodiam ex suis ac praesidium *ADE*, cu-
 ex suis ac praesidio *B (diserto testim.) C et f*, custodiam ex suis ac
 10 *b et c.*

DE BELLO GALLICO

5 lia hominum una reliquerunt. Hi post eorum obitum multos annos
a finitimis exagitati, cum alias bellum inferrent, alias inlatum de-
fenderent, consensu eorum omnium pace facta hunc sibi domicilio
30 locum delegerunt. Ac primo aduentu exercitus nostri crebras ex
oppido excursiones faciebant paruulisque proeliis cum nostris con- 3
2 tendebant; postea uallo pedum XII in circuitu quindecim milium
3 crebrisque castellis circummuniti oppido sese continebant. Vbi
uineis actis aggere extracto turrim procul constitui uiderunt, pri-
mum inridere ex muro a are uocibus, quod tanta ma-
4 chinatio ab tanto spatio quibusnam manibus aut qui- 19
bus uiribus praesertim ho lae staturae (nam plerumque
hominibus Gallis prae n corporum suorum breuitas no-
stra contemptui est) ta rrim in muro sese conlocare
31 confiderent? Vbi uero dpropinquare moenibus uide-
runt, noua atque inusita moti legatos ad Caesarem de 15
2 pace miserunt, qui ad hunc uenti: non existimare Roma-
nos sine ope diuina bellum gerere, qui tantae altitudinis machina-
3 tiones tanta celeritate promouere possent, se suaeque omnia eorum
4 potestati permittere dixerunt. Vnum petere ac deprecari: si forte
pro sua clementia ac mansuetudine, quam ipsi ab aliis audirent, 2
statuisset Aduatucos esse conseruandos, ne se armis despoliaret.
5 Sibi omnes fere finitimos esse inimicos ac suae uirtuti inuidere; a
6 quibus se defendere traditis armis non possent. Sibi praestare, si
in eum casum deducerentur, quamuis fortunam a populo Romano
pati, quam ab his per cruciatum interfici, inter quos dominari con- 2
32 suessent. Ad haec Caesar respondit: Se magis consuetudine sua

1 hii B.   2 inlatum m. pr. B.   6 XII (B) C, om. ADEbf.
xv (B) df.   milium om. df.   7 se A.   8 (extracto,
non exstructo, B) constructo b.   9 inridere m. pr. B.   crepitare b.
quo tanta contra omnes codd. Scaliger et u.   10 institueretur
bcdef. Vid. Sen. uit. beat. c. 26.   11 plerumque hominibus tres de-
teriores; plerisque omnibus c, et plerisque post Gallis Cq habere dicitur;
plerumque omnibus reliqui codd. P. 54.   13 contemptui (B).   in
muro bcf, in muros reliqui.   conlocare B.   14 adpropinquare
ABf.   moenibus] muris bcf.   15 atque] et C.   16 non exi-
stimare ABDE, non se existimare (f) u et m. sec. B.   17 diuina]
deorum bcef.   18 promouere possent ABDE; promouere et ex pro-
pinqunitate pugnare possent ae(f), et in B quattuor media uerba sec. m.
in inferiore marg. posuit.   19 precari b.   20 audirent A(B) CD
(E) be, audissent f.   21 statuissent cum puncto sub n B.   despo-
riaret cum l super priore r A.   25 his] aliis b.   cruciatus b f.
26 ante ad haec add. quibus C? bf (is habet ad hoc) et sec. m. B.

quam merito eorum ciuitatem conseruaturum, si prius, quam muram aries attigisset, se dedidissent: sed deditiois nullam esse 2
 conditionem nisi armis traditis. Se id, quod in Neruiis fecisset, faci-
 darum finitumisque imperaturum, ne quam dediticiis populi Romani
 5 iniuriam inferrent. Re nuntiata ad suos, quae imperarentur, fa-
 cere dixerunt. Armorum magna multitudine de muro in fossam, 4
 quae erat ante oppidum, iacta, sic ut prope summam muri aggeris-
 que altitudinem acervi armorum adaequarent, et tamen circiter
 parte tertia, ut postea perspectum est, celata atque in oppido re-
 10 tenta portis patefactis eo die pace sunt usi. Sub uesperum, Caesar 33
 portas claudi militesque ex oppido exire iussit, ne quam noctu
 oppidani ab militibus iniuriam acciperent. Illi ante inito, ut intel- 2
 lectum est, consilio, quod deditioe facta nostros praesidia dedu-
 cturos aut denique indiligentius seruatuos crediderant, partim cum
 5 iis, quae relinuerant et celauerant, armis, partim scutis ex cortice
 factis aut uiminibus intextis, quae subito, ut temporis exiguitas
 postulabat, pellibus induxerant, tertia uigilia, qua minime arduus
 ad nostras munitiones ascensus uidebatur, omnibus copiis repen-
 tino ex oppido eruptionem fecerunt. Celeriter, ut ante Caesar 3
 10 imperarat, ignibus significatione facta ex proximis castellis eo
 concursum est, pugnatumque ab hostibus ita acriter est, ut a uiris 4
 fortibus in extrema spe salutis iniquo loco contra eos, qui ex nullo
 turribusque tela iacerent, pugnari debuit, cum in una uirtute omnis
 spes salutis consisteret. Occisis ad hominum milibus quattuor 5
 15 reliqui in oppidum reiecti sunt. Postridie eius diei refractis por-
 tis, cum iam defenderet nemo, atque intromissis militibus nostris
 sectionem eius oppidi uniuersam Caesar uendidit. Ab iis, qui eme- 7

- 2 dedissent *B* 'mss. 7'. 3 condicionem *B*. Neruios *o f*.
 4 finitumisque *A* et *m. pr. B*. populo Romano *sec. m. B*.
 5 nuntiata *m. pr. B*. suos] illi se *add. b c f*. dixerunt fa-
 cere *e*. 8 adaequarentur *D*; coaequarent, *sed suprasc. ead m. ad, C*.
 9 perspectum] *co super per sec. m. B*, compertum *b f*. 10 pace]
 parte *e*. sub uespere *b c f*. 12 ab (*A B*) *C D (E)*, *a f*. 13 de-
 ducturos *A B D (E)*, in *B sec. m.* in *super de scripsit*; non inducturos *b o d*
o f, non indulturos *C*? 14 indulgentius *b o et int. uers. C et sec. m.*
in marg. B. cum his *codd. et u*. 18 ascensus *B*. repentino
A B D E; repente *o (f)* atque, ut arbitror, *a*, quem *Achaintrius de B ta-*
cus repentino exhibere narrat, item *sec. m. B* et reliqui plerique.
 21 acriter est *A B C D E f* 'undecim', acriter *u*. 23 in *om. A*.
 24 salutis *om. f*. milia *D E f*. quattuor *A B*, quattuor (*E f*).
 26 cum nemo defenderet *f*. atque ultro inmissis *b c*.
 27 ab his *codd. et u*.

DE BELLO GALLICO

rant, capitum numerus ad eum relatus est milium quinquaginta trium.

- 34** Eodem tempore a Publio Crasso, quem cum legione ^{una} miserat ad Venetos, Vnellos, Osismos, Curiosolitas, Esuuios, Aulercos, Redones, quae sunt maritumae ciuitates Oceanumque attingunt, certior factus est omnes eas ciuitates in dicionem potestatemque populi Romani esse redactas. His rebus gestis omni Gallia pacata tanta huius bellum ad barbaros opinio perlata est, uti ab iis nationibus, quae incolebant, mitterentur legati ad Caesarem, qui secerentur. Quas legationes properabat, inita proxima Carnutes, Andes Turcones erant, ubi bellum gestum. **4** Italiam profectus est quindecim supplicatio decemque ante id tempus accidit nulli.

3 Publio *B*, *P. u.* 4 Osismos *ABC f*, Osimos *DE*, Osismios *u.* Coriosolitas *A*, Coriosolitos *f*. Esuuios *Whittius*, Esbios *e*, Sesuvios reliqui boni omnes. *Vid. III, 7 extr. V, 24, 2.* 5 Redones *f*, Rhodones *(A) B(E) u.* *Vid. VII, 75, 4.* maritumae *m. pr. B.* 6 in ditionem *e*, in deditionem reliqui. 8 opinio *B.* prolata est *A*, uenit *B.* 9 ab his *codd. et u.* 10 qui se *AE*, quae nationes se *b*, quae se *(B) e et reliqui.* 11 quod] eo quod *sec. m. pro var. lect. A.* 12 initio proximae aestatis *b d f.* 13 Carnotes *A.* Turcones quae *que Ae.* 14 hibernacula *ABDE*; hiberna *e (f) plerique, et in B cula, nescio an sec. m., deletum est.* Iulius Celsus Constantinus *u. c.* legi. Flanius Licinius Firminus Lupicinus legi *ABCDEc.* Belli Gallici liber secundus explicit *B.*

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO GALLICO
COMMENTARIUS TERTIVS.

Cum in Italiam proficisceretur Caesar, Seruium Galbam cum
ione XII et parte equitatus in Nantuatis, Veragros Sedunosque
sit, qui ab finibus Allobrogum et lacu Lemanno et flumine Rho-
no ad summas Alpes pertinent. Causa mittendi fuit, quod iter 2
r Alpes, quo magno cum periculo magnisque cum portoriis mer-
tores ire consuerant, patefieri uolebat. Huic permisit, si opus 3
se arbitretur, uti in his locis legionem hiemandi causa conlo-
ret. Galba secundis aliquot proeliis factis castellisque conplu- 4
us eorum expugnatis missis ad eum undique legatis obsidibus-
e datis et pace facta constituit cohortes duas in Nantuatibus
nlocare et ipse cum reliquis eius legionis cohortibus in uico
ragrorum, qui appellatur Octodurus, hiemare; qui uicus positus 5
ualle non magna adiecta planicie altissimis montibus undique
stinetur. Cum hic in duas partes flumine diuideretur, alteram 6
stem eius uici Gallis ad hiemandum concessit, alteram uacuum

Incipit liber III feliciter B. 1 Seruium A(B)CDEf, Seru. u.
a) ac D. in Nantuatis B, in "antuatis C, inantuatis A ('is accus. est
nem in bc'); in mantuates DE, in antuates sec. m. in marg. B, in atua-
nf. 3 ab (B)DE et tacite u, a (f). 4 Alpīs C. 5 magnisque cum
et. (B)CD(E) 'mss. omnes'; magnisque port. e, magnis port. f. 6 con-
uerant A(B)CD(E), consueuerant f. 7 esset cum puncto sub t B.
h ABCf, hiis E, iis Dd; eis ex uno det. u. conlocaret B. 8 ali-
ud B. conpluribus B. 9 undique int. uers. C. 10 cohortes cum
super e B, cohortis C. in mantuatibus DE, in antuatibus ABC,
tatuatibus f. 11 conlocare B. 12 Octodurus A et Orocius VI, 8;
ctodorus BCD reliqui. 13 abiecta b. planicie A, planitie Bf.
14 hinc AB (is ante corr.) DEbc. flumen AD et m. pr. B.
diuideretur ante flumine ponit f. alteram — concessit om. C;
tam partem c. 15 ad gemandum m. pr. B; ad hiemandum p. 312, 1
et cohortibus de Hotomanni coni. posita habet u.

DE BELLO GALLICO

- ab his relictam cohortibus adtribuit. Eum locum uallo fossaque
2 muniuit. Cum dies hibernorum complures transissent, frumen-
tumque eo conportari iussisset, subito per exploratores certior
factus est ex ea parte uici, quam Gallis concesserat, omnes noctu
discessisse, montesque, qui impenderent, a maxima multitudine
2 Sedunorum et Veragrorum teneri. Id aliquot de causis acciderat,
ut subito Galli belli renouandi legionisque opprimendae consilium
3 caperent: primum, quod legionem neque eam plenissimam detra-
ctis cohortibus duabus
4 petendi causa missi eram
etiam, quod propter iniqui-
lem decurrerent et tela
5 in um su eri
...
...
... occupare cona
3 sibi persuasum habebant. His nuntiis acceptis Galba, cum neque
opus hibernorum munitionesque plene essent perfectae, neque de
frumento reliquoque commeatu satis esset prouisum, quod deditio-
ne facta obsidibusque acceptis nihil de bello timendum existima-
uerat, consilio celeriter conuocato sententias exquirere coepit.
2 Quo in consilio, cum tantum repentini periculi praeter opinionem
accidisset, ac iam omnia fere superiora loca multitudine armatorum
completa conspicerentur, neque subsidio ueniri neque commeatus
3 subportari interclusis itineribus possent, prope iam desperata sa-
lute nonnullae huiusmodi sententiae dicebantur, ut impedimentis

1 ab his *B*, 'ab iis et ab his *mss. et edd. qdd.*'; ab illis *sec. m. B* et *Schneiderus*, qui tacet. adtribuit *B*. 2 complures *B*.
frumentumque] et frumentum *b f*. 3 conportari *B*. 5 montes,
qui *C*. (impenderent *A f*) impedirent *D b*. 6 aliquid *B*.
8 eam *e f*, tam *ABCDE*. detractis cohortis cohortibus *C*.
9 singillatim *AD et m. sec. B*, singilatim *m. pr. B*, singulatim *C*.
10 amissi *m. pr. A*. erant] absentibus *add. u*, quod *om. ABDE*, *m*
B sec. m. int. uers. posuit. 11 quod *om. b c d f*, cum *m. pr. C*.
12 decurrerent *A*. impetum suum posse *f*. 13 sustineri *AD*
(*E*) *b c*, sustinere *B C f*. 16 finitima *Vossius propter inferiora* sibi
persuasum habebant. *Sed cf. b. Hisp. 22, 8* 'neque sibi ullam spem uictoriae
propositam habere'. 18 opus] tempus *f et sec. m. in marg. B et*
pro uar. lect. item in marg. C. plenae *AC*. 20 timendo *A*.
21 et 22 consilio *ABD (E) e*, concilio *f et m. sec. B*. 22 cum in tau-
tum *C D c*. opinationem *m. pr. A*. 25 subportari *BC f*.
26 eiusmodi dicebantur sententiae *b*.

relictis eruptione facta isdem itineribus, quibus eo peruenissent,
ad salutem contenderent. Maiori tamen parti placuit hoc reser- 4
uato ad extremum consilio interim rei euentum experiri et castra
defendere. Breui spatio interiecto, uix ut iis rebus, quas consti- 4
5 taissent, conlocandis atque administrandis tempus daretur, hostes
ex omnibus partibus signo dato decurrere, lapides gaesaeque in
uallum conicere. Nostri primo integris uiribus fortiter repugnare 2
neque ullum frustra telum ex loco superiore mittere, ut quaeque
pars castrorum nudata defensoribus premi uidebatur, eo occurrere
10 et auxilium ferre, sed hoc superari, quod diuturnitate pugnae ho- 3
stes defessi proelio excedebant, alii integris uiribus succedebant;
quarum rerum a nostris propter paucitatem fieri nihil poterat, ac 4
non modo defesso ex pugna excedendi, sed ne saucio quidem eius
loci, ubi constiterat, relinquendi ac sui recipiendi facultas dabatur.
15 Cum iam amplius horis sex continenter pugnaretur, ac non solum 5
uires, sed etiam tela nostros deficerent, atque hostes acrius insta-
rent languidioribusque nostris uallum scindere et fossas complere
coepissent, resque esset iam ad extremum perducta casum, Pu- 2
blius Sextius Baculus, primi pili centurio, quem Neruico proelio
20 compluribus confectum uulneribus diximus, et item Gaius Voluse-
nus, tribunus militum, uir et consilii magni et uirtutis, ad Galbam
adcurrunt atque unam esse spem salutis docent, si eruptione facta
extremum auxilium experirentur. Itaque conuocatis centurioni- 3
bus celeriter milites certiores facit, paulisper intermitterent proe-
25 liam ac tantummodo tela missa exciperent seque ex labore reli-

1 isdem *DEf*, hisdem *ABC*. 3 et *om. A*. 4 iis *C?* et
no. m. B, *om. ABDE*, his *u*. 5 (conlocandis *B*) conloquendis *cum*
puncto sub u A. 6 decurrere] in pedes *add. C?* et *sec. m. B*.
gaesaeque AB (is g sec. m. in marg.) C; *telaque DE*, *tela f*, *hastas tela b*.
Orosius: raros per uallum propugnatores saxis telisque onerant. 7 ual-
lem b. coicere *B*. propugnare *f*. 8 ut quaque *DE*, et
quaecumque b c d f. 9 concurrere *b*. 10 osten *m. pr. B*.
11 proelio] *cum proel. int. uers. C*. succedebant *m. pr. B*. 13 eius]
et b, *eo c*. 14 recipiendi] *parciendi b*. 15 sex *A(B)E*; *vi (f)*,
qui ante horis ponit. 16 nostros *Heinsius*, nostris *codd. Vid. II*,
10, 4. V, 33, 1. b. ciu. II, 41, 7: apud Val. Max. V, 1 ext. 3 scriben-
dum est nisi unum nobis defuisset. 17 et] *ac f*. fossam *A*.
18 ante perducta *add. deducta, sed duobus punctis suppositis, E*.
Publius B, P. u. 19 Baculus *Orosio appellatur Pacuuius*.
20 Gaius *ABCDE, C. (f) u*. 21 uiri *c*. 22 (adcurrunt
ABC) occurrunt *b*. docerent *cum punctis sub re B*.
24 facti *C*.

DE BELLO GALLICO

cerent, post dato signo ex castris erumperent atque omnem spem
6 salutis in uirtute ponerent. Quod iussi sunt, faciunt ac subito
 omnibus portis eruptione facta neque cognoscendi, quid fieret, ne-
2 que sui colligendi hostibus facultatem relinquunt. Ita commutata
 fortuna eos, qui in spem potiundorum castrorum uenerant, undi-
 que circumuentos interficiunt et ex hominum milibus amplius XXX,
 quem numerum barbarorum ad castra uenisse constabat, plus ter-
 tia parte interfecta reliquos perterritos in fugam coniciunt ac ne
3 in locis quidem superie hostium copiis fuis ar-
 suas recipiunt. Quo pr Galba nolebat atque
 aliis occurrisset rebus inopia permotus poster
5 prouinciam reuerti con- morante incolumem legi-
 duxit ibique hiemauit.

7 His rebus gestis cum omnibus de causis Caesar pacatam Gal-
 liam existimaret, superatis Belgis, expulsis Germanis, uictis in
 Alpibus Sedunis, atque ita inita hieme in Illyricum profectus esset,
 quod eas quoque nationes adire et regiones cognoscere uolebat,
2 subitum bellum in Gallia coortum est. Eius belli haec fuit causa.

Publius Crassus adulescens cum legione septima proximus mare
3 Oceanum in Andibus hiemarat. Is, quod in his locis inopia fru-
 menti erat, praefectos tribunosque militum complures in finitimas
4 ciuitates frumenti causa dimisit; quo in numero erat Titus Terra-

1 ex (AB) CDE, e f. 5 potiundorum AD '6 alii' et m. pr. B. amplius triginta milia barbarorum tunc caesa referuntur Orosius. 10 exustis C. in castra munitionesque] intra munitiones f. 11 suas om. C. receperunt m. pr. C. 12 alio sese f et sec. m. B, alio quam b. 15 prouincia C. 16 in antuatis B et coniunctim A ('per i etiam b et 4 alii'); in mantuates DE, in atuates f, in antuatos C? et sec. m. B. inde om. C. Allobroges ABCEf 'mss. plerique', Allobrogas u. 18 Caesar om. m. pr. b. 20 ita 'om. b d': sed uide seq. discrep. iuita] in f. in om. A b e f. 21 et om. f. 23 Publius B, P. u. adulescens ABDE: in A et B o est su- per u, sed in hoc sec. m. 24 in Andibus] qui in Andibus C? b et sec. m. B, qui andibis f: apud Andegauos Orosius. hiemarat ABCEf, hie- mauerat CDE. P. 21. 25 complures B. 26 frumenti commea- tusque petendi causa b c d e f. erat] et CD, est Ef, qui addit in Se- suuios. Titus B, T. fu.	3 quid facerent b. 4 itaque Cb. 7 plus tertia parte]

sidius missus in Esuuios, Marcus Trebius Gallus in Curiosolitas, Quintus Velaninus cum Tito Sillio in Venetos. Huius est ciuitatis 8 longe amplissima auctoritas omnis orae maritimae regionum earum, quod et naues habent Veneti plurimas, quibus in Britanniam .
 5 nauigare consuerunt, et scientia atque usu nauticarum rerum reliquos antecedunt et in magno impetu maris atque aperto paucis portibus interiectis, quos tenent ipsi, omnes sere, qui eo mari uti consuerunt, habent uectigales. Ab his fit initium retinendi Sillii 2 atque Velanii, quod per eos suos se obsides, quos Crasso dedissent, recipituros existimabant. Horum auctoritate finitimi ad- 3 ducti (ut sunt Gallorum subita et repentina consilia) eadem de causa Trebium Terrasidiumque retinent, et celeriter missis legatis per suos principes inter se coniurant nihil nisi communi consilio acturos eundemque omnis fortunae exitum esse laturos, reliquas- 4
 15 que ciuitates sollicitant, ut in ea libertate, quam a maioribus acceperant, permanere quam Romanorum seruitutem perferre malent. Omni ora maritima celeriter ad suam sententiam perducta 5 communem legationem ad Publium Crassum mittunt, si uelit suos recipere, obsides sibi remittat. Quibus de rebus Caesar ab Cras- 9
 20 so certior factus, quod ipse aberat longius, naues interim longas aedificari in flumine Ligere, quod influit in Oceanum, remiges ex provincia institui, nautas gubernatoresque comparari iubet. His 2 rebus celeriter administratis ipse, cum primum per anni tempus

- 1 in Esuuios (A) B C D E 'optimi', numellos sesuuios e, in Vnel-
 los f. M. Trebius (B) u, Trebius omisso praenomine f, intrecuiris e.
 Coriosolitas f. 2 Quintus B, Q. u. Velonius A.
 Tito B, T. u. Sillio A B C f 'plurimi', filio D. 3 maritimae om. f.
 4 habeant m. pr. b. Venetii b, Naneti suprasec. rec. m. A sem-
 per. Britanniam B D, Brittanniam C et fere ubique f, Britanniam E.
 5 consuerint m. pr. C. nauticarum om. f, nautarum D E.
 rerum b c f, om. A B C D E. reliquos] ceteros b e f. 7 eo] eodem
 b f; idemque de D tradit Oud., sed falso, ut exempl. Fabr. docet.
 ubi om. m. pr. b. 8 his A B C D E f, iis u. Sillii A B C D E f.
 9 Velanii altera i postea ead. m. adiecta f, Velanii an Velonii dubie
 Ax, Vellanii B C D E, Vellani b: atque hic cum a d e f add. et si quos in-
 tercipere putuerunt. 10 recipituros A B e, omnes cum u super i,
 sed in B sec. m. scripta. 11 de om. b. 14 eundemque — laturos
 om. f. 15 acceperint e f. 16 malint e f. 18 Publium B, P. u.
 19 recipere (B) C D (E), om. A; recuperare b d e f. sibi om.
 b d f. ab B C D (E) 'mas.', a f. 21 Ligere A B D E; Ligeri f et
 sec. m. B, Ligeris b o. influit Oceanum b c e f 'Parisienses' Schneid.,
 sed non B. 22 instituit b f. comparare suprasec. i C.

DE BELLO GALLICO

3 it, ad exercitum contendit. Veneti reliquaeque item ciuitates
 ito Caesaris aduentu [certiores facti], simul quod, quantum in
 se racinus admisissent, intellegebant, legatos, quod nomen ad
 omnes nationes sanctum inuiolatumque semper fuisset, retentos ab
 se et in uincla coniectos, pro magnitudine periculi bellum parare
 et maxime ea, quae ad usum nauium pertinent, providere institu-
 4 unt, hoc maiore spe, quod multum natura loci confidebant. Pede-
 stria esse itinera concisa aestuariis, nauigationem inpeditam pro-
 5 pter inscientiam locoru e portuum sciebant, neque
 nostros exercitus prop opiam diutius apud se morari
 6 posse confidebant: ac contra opinionem acciderent,
 tamen se plurimum na omanos neque ullam facultat-
 tem habere nauium m rum, ubi bellum gesturi es-
 7 sent, uada, portus, in c longe aliam esse nauiga-
 tionem in concluso ma astissimo atque apertissimo
 8 Oceano perspiciebant. asiliis oppida muniunt, fru-
 9 menta ex agris in oppida conportant, naues in Venetiam, ubi Caes-
 arem primum esse bellum gesturum constabat, quam plurimas
 10 possunt, cogunt. Socios sibi ad id bellum Osismos, Lexouios,
 Namnetes, Ambiliatos, Morinos, Diablintres, Menapios adsciscunt;
 10 auxilia ex Britannia, quae contra eas regiones posita est, arces-
 sunt. Erant hae difficultates belli gerendi, quas supra ostendimus,
 2 sed multa Caesarem tamen ad id bellum incitabant: iniuriae re-

1 contendit] peruenit, *sed illo ead. m. superscripto, C.* 2 [cer-
 tiores facti] *P. 66.* 3 intelligebant *sec. m. B.* ad *A B C D E*,
 apud *e f.* 4 ab se (*AB*) *Ee*, a se *f.* 5 uincla *B C D*.
 6 instituere *D.* 8 inpeditam *B.* 11 acciderant *A B C*.
 12 tamen *om. f.* posse quam Romanos *codd. omnes.* ullam *om.*
m. pr. A. 14 nosse *b e.* 15 in concluso uastissimo mari *bc* (*Al*
cluso) *f.* atque in uastissimo atque apertissimo (*B C D E*); atque in
 uastissimo *A*; atque in apertissimo *e* (*in cuius marg. ead. m. iustissimo po-*
suit) et omisso in *f*, atque in aperto *b*, atque in paratissimo *c.* 16 per-
 spiciebant] respiciunt *b.* 17 conportant *B.* 18 primum esse bel-
 lum *A B C D E*, primum bellum *b d f.* constabant conplurimas *ante*
corr. B. 19 Osismos *A f* et *Orosii Langobardicus*, Ossismos *B E d* et
Portensis Orosii; Osismios *u.* Lexouios *b d*, Lexobios *B.* 20 Na-
 mnetes *B* et *Orosii Langobardicus* atque *Portensis*, Nannetes *u.* Am-
 biliatos *d?*, Ambianos *a b c e f* et *pro uar. lect. ? d* (*contra, puto*); Ambia-
 ritos *Orosius*. Diablintres *A B E*, Dialintres *C*; Diablintes *b c*, Diablintes
fu et apud Orosium Langobardicus et Portensis. 21 Brittania *B.*
 arcessiunt *b.* 22 hae] hecce *B*, heae *C*, ee *D*; unde eae *Whittius*.
 belligerandi *b.* 23 sed tamen Caesarem multa *C D*, sed multa tamen
 Caesarem *E*, sit tamen multa Caesarem *f.* iniuria *f.*

tentorum equitum Romanorum, rebellio facta post deditionem, defectio datis obsidibus, tot ciuitatum coniuratio, inprimis, ne hac parte neglecta reliquae nationes sibi idem licere arbitrarentur. Itaque cum intellegeret omnes fere Gallos nouis rebus studere et 3
 5 ad bellum mobiliter celeriterque excitari, omnes autem homines natura libertati studere et condicionem seruitutis odisse, priusquam plures ciuitates conspirarent, partiendum sibi ac latius distribuendum exercitum putauit. Itaque Titum Labienum legatum in Treueros, qui proximi flumini Rheno sunt, cum equitatu mittit. Huic 2
 10 mandat, Remos reliquosque Belgas adeat atque in officio contineat Germanosque, qui auxilio a Belgis arcessiti dicebantur, si per uim nauibus flumen transire conentur, prohibeat. Publium Crassum 3 cum cohortibus legionariis XII et magno numero equitatus in Aquitaniam proficisci iubet, ne ex his nationibus auxilia in Galliam
 15 mittantur, ac tantae nationes coniungantur. Quintum Titurium 4 Sabinum legatum cum legionibus tribus in Vnellos, Curiosolites Lexouiosque mittit, qui eam manum distinendam curet. Decimum 5 Brutum adolescentem classi Gallicisque nauibus, quas ex Pictonibus et Santonis reliquisque pacatis regionibus conuenire iusserat,
 20 praeficit et, cum primum posset, in Venetos proficisci iubet. Ipse eo pedestribus copiis contendit. Erant eiusmodi fere situs oppidorum, ut posita in extremis lingulis promunturiisque neque pedibus aditum haberent, cum ex alto se aestus incitauisset, quod [bis] accidit semper horarum XII spatio, neque nauibus, quod rur-

2 tot ciuium coniuratio *f.* 3 licere *om. C.* 4 intellegeret *sec. m. B.* 6 libertati studere] 'libertatis studiose incitari uel studio inc. *io d' a f.*, quorum studiose *f.*, studio se *de.* condicionem (*B.*).
 8 Titum *B.*, T. u., *om. Flodoardus p. 507 a.* in] inter *b.* Treueros *B.*, Treuiros *Flodoardus.* 9 flumini *om. f.* Rheno *m. pr. A.*, Reno *Flodoardus.* sunt *om. b.* aequitatu *B.* misit *C.*
 11 ab Belgis *B* et *b* uel ab *int. uers. posito C.*, abbellis *A* ('ab ante *b* Caesar nusquam uidetur posuisse' *Schneid.*); Gallis *omisso a f.*
 12 Publium *B.*, P. u. 13 duodecim (*B.*) 15 Quintum *B.*, Q. u.
 16 Curiosolites *A.*, Coriosolites *BCD*, Curiosolites *E.*, Coriosolitas *f.* 17 Lexouiosque *b.*, Lexobiosque *B.* Decimum *ABE.*, D. u et adiecto *sec. m. int. uers. ecium f.* 18 adolescentem *BDE* et cum *o* super *u A.* 19 Sanctonis *C.*, Santoniis *f.* conuenire fecerat, praefecit *f.* 21 eo] cum *f.* obpidorum *A.* 22 lingulis et in marg. Lingurum *e.* promunturiisque *BC*, promunturiisque cum *o* super *mu A.*, promuntoriisque 'plerique', promuntoriisque *DE f.* *Vid. insc. Orell. 3671.* 24 his *om. Oxon.*, his *e. P. 67.*
 accedit *ABCDE.* duodecim *E.*

DE BELLO GALLICO

2 sus minuente aestu naues in uadis adflictarentur. Ita utraque re
 3 oppidorum oppugnatio inpediebatur; ac si quando magnitudine
 operis forte superati, extruso mari aggere ac molibus atque his
 oppidi moenibus adaequatis, suis fortunis desperare coeperant,
 magno numero nauium adpulso, cuius rei summam facultatem ha-
 bebant, sua deportabant omnia seque in proxima oppida reci-
 4 piebant: ibi se rursus isdem opportunitatibus loci defendebant.
 5 Haec eo facilius magnam partem aestatis faciebant, quod nostrae
 naues tempestatibus de summaque erat uasto atque
 aperto mari, magnis aes e prope nullis portibus, diffi-
 13 cultas nauigandi. Namq naues ad hunc modum factae
 armataeque erant: c o planiores quam nostrarum
 nauium, quo facilius sum aestus excipere possent;
 2 prorae admodum ere m puppes ad magnitudinem
 3 fluctuum tempestatum atae; naues totae factae ex 15
 4 robore ad quamuis nim et m perferendam; transtra pe-
 dalibus in altitudinem trabibus confixa clauis ferreis digiti pollicis
 5 crassitudine; ancorae pro funibus ferreis catenis reuinctae;
 6 pelles pro uelis alutaeque tenuiter confectae, hae siue propter lini
 inopiam atque eius usus inscientiam, siue eo, quod est magis ue- 20
 risimile, quod tantas tempestates Oceani tantosque impetus uen-
 torum sustineri ac tanta onera nauium regi uelis non satis com-
 7 mode posse arbitrabantur. Cum his nauibus nostrae classi eius-
 modi congressus erat, ut una celeritate et pulsu remorum praesta-
 ret, reliqua pro loci natura, pro ui tempestatum illis essent aptiora 25

1 imminuente *b.* adflictarentur *B.* 2 (inpediebatur *B.*) im-
 pediebatur *m. pr. A.* at si *b.* 3 fortue ante corr. *B.* extruso
 promari aggere *c et, qui corr.* extructo, *f;* extruso mari pro aggere *b* (ex-
 cluso *uar. lect. A.*) his] hisdem *c et m. sec. f et secundum exempli.*
Fabr. d. isdem *b et pr. m. f et secundum Oud. d;* his ferme contra
codd. u. 4 moenibus oppidi *b d.* 5 adpulso *B.* 7 isdem *A B*
C et m. pr. f, qui hisdem sec. m.; id est DE. oportunitatibus *B.*
 8 magna parte satisfaciebant *DE.* 9 detenebantur *pr. m. A B.*
 10 magno *D.* portibus corr. *f.* 12 erant *om. b.* 13 uada
om. f. a decessum addita *c int. uers. C,* ac cessum interiecta *litura f.*
 15 adcommodatae *B.* 16 robor *m. pr. B.* quasuis — pot-
 ferendas *D.* transtra ex pedalibus *e,* transtra sexpedalibus corr. *f.*
 17 in latitudinem contra *codd. u.* 18 grossitudine *sec. m. B.*
 ancorae *A B. 'mss. plerique',* anchorae *DE f.* 20 eo *om. e f.*
 22 sustinere *A B C D.* 23 posse *om. e d e f et m. pr. a b.*
 24 ut in una *b.* caeleritate *B.* pulsu remorum] incitationem *add.*
b, incitatione add. d.

et accommodatiora. Neque enim his nostrae rostro nocere pote-
rant (tanta in iis erat firmitudo), neque propter altitudinem facile
telum adiciebatur, et eadem de causa minus commode copulis con-
tinebantur. Accedebat, ut, cum saeuire uentus coepisset et se
5 uento dedissent, et tempestatem ferrent facilius et in uadis consi-
sterent tutius et ab aestu relictæ nihil saxa et cautes timerent;
quarum rerum omnium nostris nauibus casus erat extimescendus.
Conpluribus expugnatis oppidis Caesar, ubi intellexit frustra tan- 14
tum laborem sumi neque hostium fugam captis oppidis reprimi ne-
10 que iis noceri posse, statuit expectandam classem. Quæ ubi con- 2
uenit ac primum ab hostibus uisa est, circiter CCXX naues eorum
paratissimæ atque omni genere armorum ornatissimæ profectæ
ex portu nostris aduersæ constiterunt; neque satis Bruto, qui 3
classi præerat, uel tribunis militum centurionibusque, quibus sin-
15 gularæ naues erant adtributæ, constabat, quid agerent aut quam
rationem pugnae insisterent. Rostro enim noceri non posse co- 4
gnouerant; turribus autem excitatis tamen has altitudo puppium ex
barbaris nauibus superabat, ut neque ex inferiore loco satis com-
mode tela adici possent et missa ab Gallis grauius acciderent.
20 Vna erat magno usui res præparata a nostris, falces præacutæ 5
insertæ adfixæque longuriis, non absimili forma muralium fal-
cium. His cum funes, qui antemnas ad malos destinabant, con- 6
prehensi adductique erant, nauigio remis iucitato præerumpeban-
tur. Quibus abscisis antemnae necessario concidebant, ut, cum 7

- 1 accommodatiora *m. pr. B*, commodatiora *b*. 2 in eis *b u*, in
his reliqui *codd. et add.* 3 copulis *Palatinus*; scopulis *cum u super*
pe B, scopulis *reliqui*. 4 cum] cum se *C*. saeuire uentus coe-
pisset *om. e f.* et se, ita ut se *int. uers. legatur, sed ead.*, ut *Beyer-*
lio uidetur, m. scriptum, B; se, *omisso et, C? D? e f*; utrumque *om.*
AE. 5 uento se dēdissent *DE*. et ante tempestatem *om. b*.
6 totius *m. pr. B*. relictæ *f*, rei relictæ *AB C D E b*, derelictæ *u*.
nil *b*. cotes *b c f*. 7 erant extimescendi *b c f*. 8 con-
pluribus *B*. expugnatis] oppugnatis *add. C*. 10 iis *AB E*, his *u*.
expectandam *B*. 11 ab *om. b*. ducentas *xx ABC*, du-
centas uiginti *DE*. 12 profecta ex portu *A*, e portu profectæ *f*.
14 tribunus *m. pr. B*. 15 adtributæ *B*. quam rationem *A (B)*
C D E f, qua ratione '*ms. plerique*'. 16 non posse *om. C*. 19 ab
(B) C D (E) '*ms.*', a *f*. 21 insertæ *om. f*. (adfixæque *AB C*)
affixæ *f*. moralium *B C D*, ruralium *c*. faccium *C*. 22 an-
temnas '*ms. uetustissimi et hic et ubique*', antemnas *hic B*. ad ma-
los *om. f*. destinabant *a b c*, destinebant *E f*, distinebant *A e et corr.*
m. sec. B, delinebant *C et ante corr.*, ut *uidetur, B*. comprehensi *B*.
23 prorumpebantur *b f*. 24 quibus præcisis *b e f*.

DE BELLO GALLICO

omnis Gallicis nauibus spes in uelis armamentisque consisteret,
 8 his ereptis omnis usus nauium uno tempore eriperetur. Reliquum
 erat certamen positum in uirtute, qua nostri milites facile supera-
 bant, atque eo magis, quod in conspectu Caesaris atque omnis ex-
 ercitus res gerebatur, ut nullum paulo fortius factum latere pos-
 9 set; omnes enim colles ac loca superiora, unde erat propinquus
 15 despectus in mare, ab exercitu tenebantur. Disiectis, ut diximus,
 antennis, cum singulas binae ac ternae naues circumstelerant,
 milites summa ui tra- ostium naues contendebant.
 2 Quod postquam barbari erterunt, expugnatis coppla- 10
 ribus nauibus, cum ei eriretur auxilium, fuga salu-
 3 tem petere contenderu- onuersis in eam partem nau-
 bus, quo uentus fereb- o malacia ac tranquillitas ex-
 4 titit, ut se ex loco com- ossent. Quae quidem res ad
 5 negotium conficiendu- oportuna: nam singulas no- 13
 stri consectati expugnaui- paucae ex omni numero no-
 etis interuentu ad terram peruenerint, cum ab hora fere quarta
 16 usque ad solis occasum pugnaretur. Quo proelio bellum Veneto-
 2 rum totiusque orae maritimae confectum est. Nam cum omnis
 iuuentus, omnes etiam grauioris aetatis, in quibus aliquid consilii 20
 aut dignitatis fuit, eo conuenerant, tum nauium quod ubique fuerat
 3 in unum locum coëgerant; quibus amissis reliqui neque quo se re-
 ciperent, neque quemadmodum oppida defenderent, habebant.
 4 Itaque se suaque omnia Caesari dediderunt. In quos eo grauius
 Caesar uindicandum statuit, quo diligentius in reliquum tempus a 25

- 3 nostri] nisi *pr. m. B.*   5 gerebantur *cum puncto sub o B.*
 paullo (*B.*).   7 deiectis *a*; igitur *add. C.*   8 ac (*B.*) *C e (f)* 'omnes';
 et *D*, aut *E.*   circumsteterent *b c e f*, circumsteterant, *ut Achaintrius*
refert, B, pro quo a appellandum fuisse et Beyerlii silentium et scri-
ptura b c e f docet.   10 fieri *om. b.*   animaduenerant *D.*
 conpluribus *B.*   11 repperiretur *B.*   12 contendebant *b c f.*
 13 quo] in quam *c f et sec. m. b.*   malacia *B (diserto testim.)*,
 malatia *A*, malicia *CDE*; mollities *b et corr. f.*   extitit *B.*
 14 mouere *b c d et, qui ante ex loco ponit, f.*   15 maximae *b c d (de*
quo Oudendorpio refragatur exempl. Fabr.) e f et m. pr. B.   oppor-
 tunitati *b c d e f, sed hic oportunitati, ut oportuna ABD.*   16 sectati *D.*
 17 peruenerint *b f.*   quarta *AE, iii suprasc. a f, iv (B).*
 18 quod proelio *pr. m. B.*   19 totius ante totiusque *add. pr. m. B.*
 maritimae *B D.*   20 iuuentus *m. pr. B.*   grauiore et *sec. m. etate*
 super aetatis *B.*   22 unum in locum *f.*   24 dediderunt *m. pr. B.*
 25 quo] quod *D b.*

barbaris ius legatorum conseruaretur. Itaque omni senatu necato reliquos sub corona uendidit.

Dum haec in Venetis geruntur, Quintus Titurius Sabinus 17 cum iis copiis, quas a Caesare acceperat, in fines Vnellorum per- 5 uenit. His praeerat Viridouix ac summam imperii tenebat earum 2 omnium ciuitatum, quae defecerant, ex quibus exercitum magnas- que copias coëgerat; atque his paucis diebus Aulerci Eburouices 3 Lexouique senatu suo interfecto, quod auctores belli esse nole- bant, portas clausurunt seque cum Viridouice coniunxerunt; 10 magnaque praeterea multitudo undique ex Gallia perditorum ho- 4 minum latronumque conuenerat, quos spes praedandi studiumque bellandi ab agricultura et cotidiano labore reuocabat. Sabinus 5 idoneo omnibus rebus loco castris sese tenebat, cum Viridouix con- tra eum duum milium spatio consedisset cotidieque productis co- 15 piis pugnandi potestatem faceret, ut iam non solum hostibus in contemptionem Sabinus ueniret, sed etiam nostrorum militum uo- cibus nonnihil carperetur; tantamque opinionem timoris praebuit, 6 ut iam ad uallum castrorum hostes accedere auderent. Id ea de 7 causa faciebat, quod cum tanta multitudine hostium praesertim eo 20 absente, qui summam imperii teneret, nisi aequo loco aut oppor- tunitate aliqua data legato dimicandum non existimabat. Hac con- 18 firmata opinione timoris idoneum quendam hominem et callidum delegit, Gallum, ex iis, quos auxilii causa secum habebat. Huic 2 magnis praemiis pollicitationibusque persuadet, uti ad hostes trans- 25 eat, et, quid fieri uelit, edocet. Qui ubi pro perfuga ad eos uenit, 3 timorem Romanorum proponit, quibus angustiis ipse Caesar a Ve- netis prematur, docet, neque longius abesse, quin proxima nocte 4 Sabinus clam ex castris exercitum educat et ad Caesarem auxilii ferendi causa proficiscatur. Quod ubi auditum est, conclamant 5 30 omnes occasionem negotii bene gerendi amittendam non esse, ad

1 obseruaretur <i>b</i> .	3 Quintus <i>ABDE</i> , <i>Q. (f) u.</i>	4 iis
(<i>B</i>) <i>D</i> , is <i>C</i> , hiis <i>E</i> , his <i>f</i> .	5 is <i>B</i> , iis <i>AE</i> .	Vridouix <i>d</i> , Viri-
duouix ' <i>D et deinceps</i> '.	7 iis <i>ABDE</i> .	Aulerci <i>ABCDE</i> , Au-
relici <i>b o</i> .	8 Lexouique <i>D</i> .	9 seque Viridouici <i>b</i> .
10 tenebat <i>A</i> , se tenebat <i>b f</i> .	14 duorum <i>b</i> .	16 contemptum <i>b f</i>
(Ceterum contemptionem, non contemtionem, <i>ACDE</i> et ubique <i>B</i> et hoc et similia, nisi aliud monuero).	18 de <i>om. f</i> .	21 legato <i>P. 127</i> .
haec] ac <i>B 'mss. multi'</i> .	23 dilegit <i>m. pr. B</i> , deligit <i>b</i> .	
ex his <i>codd. edd. ante Ald. et u.</i>	25 et <i>om. e</i> .	uellet <i>m. pr. C</i> .
ubi profuga <i>b</i> .	27 premebatur <i>b</i> .	30 occasionem <i>B</i> .

- 6 castra iri oportere. Multae res ad hoc consilium Gallos hortabatur: superiorum dierum Sabini cunctatio, perfugae confirmatio, inopia cibariorum, cui rei parum diligenter ab iis erat prouisum, spes Venetici belli et quod fere libenter homines id, quod uolunt, 7 credunt. His rebus adducti non prius Viridouicem reliquosque duces ex concilio dimittunt, quam ab his sit concessum, arma uti capiant et ad castra contendant. Qua re concessa laeti ut explorata uictoria sarmentis uirgultisque collectis, quibus fossas Romanorum 19 compleant, ad castra pergunt. Locus erat castrorum editus et paulatim ab imo adeliuis circiter passus mille. Huc magno cursu 10 contenderunt, ut quam minimum spatii ad se colligendos armamentosque Romanis daretur, exanimatique peruenerunt. Sabinus suos hortatus cupientibus signum dat. Impeditis hostibus propter ea, quae ferebant, onera subito duabus portis eruptionem fieri iubet. Factum est opportunitate loci, hostium inscientia ac defatigatione, uirtute militum et superiorum pugnarum exercitatione, ut ne unum quidem nostrorum impetum ferrent ac statim terga 4 uerterent. Quos inpeditos integris uiribus milites nostri consecuti magnum numerum eorum occiderunt; reliquos equites consecuti 5 paucos, qui ex fuga euaserant, reliquerunt. Sic uno tempore et de nauali pugna Sabinus et de Sabini uictoria Caesar certior factus est, ciuitatesque omnes se statim Titurio dederunt. Nam ut ad bella suscipienda Gallorum alacer ac promptus est animus, sic mollis ac minime resistens ad calamitates perferendas mens eorum est.
- 20 Eodem fere tempore Publius Crassus, cum in Aquitaniam peruenisset, quae pars, ut ante dictum est, et regionum latitudine et multitudine hominum ex tertia parte Galliae est aestimanda,

2 percunctatio b. 3 ab his *ABf*, ab hiis *E*. 6 consilio b.
 arma uti capiant] ut copiam faciant *f*. 8 sarmentis] sacramentis *A*. 10 adeliuis *B*. 11 spatium b. 13 hortatur *C*.
 14 ea om. b. 15 oportunitate *B*. defatigatione *AO DE*
et cum a super se sec. m. posita B et cum puncto sub e et a suprasc. f,
 defatigatione (*An*) *u*. 16 et superiorum *ABCDEf*, superiorum
inuilo Oud. u. 18 uerterunt *D*. inpeditos *B*, om. *f*.
 nostri] nisi *m. pr. B*. 19 equites] eorum *add. bc*. 21 certior
 factus est *deleto sec. m. est D*; est certior factus *e*, certior factus *A(B)*
C(Ef). 22 ciuitates, *omisso que, E*. omnes *se m. pr. B*.
 dederunt b. 24 ferendas b. 26 Publius *B, P. u*. 28 Gallia
A et m. pr. B. aestimanda *A*.

cum intellegeret in iis locis sibi bellum gerendum, ubi paucis ante annis Lucius Valerius Praeconinus legatus exercitu pulso interfectus esset, atque unde Lucius Mallius proconsul impedimentis amissis profugisset, non mediocrem sibi diligentiam adhibendam intellegebat. Itaque re frumentaria prouisa, auxiliis equitatuque comparato, multis praeterea uiris fortibus Tolosa et Narbone, quae sunt ciuitates Galliae prouinciae finitimae his regionibus, nominatim euocatis in Sontiatum fines exercitum introduxit. Cuius aduentu cognito Sontiates magnis copiis coactis equitatuque, quo plurimum ualebant, in itinere agmen nostrum adorti primum equestre proelium commiserunt, deinde equitatu suo pulso atque insequentibus nostris subito pedestres copias, quas in conualle in insidiis conlocauerant, ostenderunt. Illi nostros disiectos adorti proelium renouarunt. Pugnatum est diu atque acriter, cum Sontiates superioribus uictoriis freti in sua uirtute totius Aquitaniae salutem positam putarent, nostri autem, quid sine imperatore et sine reliquis legionibus adulescentulo duce efficere possent, perspicere cuperent: tandem confecti uulneribus hostes terga uertere. Quorum magno numero interfecto Crassus ex itinere oppidum Sontiatum oppugnare coepit. Quibus fortiter resistentibus uincas turresque egit. Illi alias eruptione temptata, alias cuniculis ad aggerem uincasque actis, cuius rei sunt longe peritissimi Aquitani, propterea quod multis locis apud eos acrae et secturaeque sunt, ubi dili-

1 in illis locis *ef*, in his locis *reliqui codd. et u.* 2 Lucius *ABDE*, L. (*f*) *u.* Varius *c.* Praeconinus *A(B)DE*; P. coninus *cf*, P. communis *b.* legatus] legionum *b.* 3 Lucius *ABDE*, L. *f* (*is post nomen ponit suprasc. litt. ha*) *u.* Mallius *ABCDE*; Manlius *af*, Manilius *e.* proconsul (*B*) *f*, praconsul *E*, procons. *AC*.
4 ammissis *B.* 5 equitatumque *m. pr. B.* 6 comparato *B.*
Tolose *A*: Carcasone *add. bcd f* (*hic Circasone*). *P. 67.* Narbonae *AB*, Narbona *bf.* In marg. *B sec. m. scripsit* Tolosa, Narbona, quorum ciuitat. 7 finitimae Galliae prou. *f.* his regionibus *Ciaccontus*, ex his regionibus *codd. P. 70.* 8 Sontiatum *ABCDE*; Sontiatum *f*, Sotiatium *e.* Sotiates *Orosii Langobardicus*, Sociates *suprasc. t Portensis.* 9 Sonciates *DE.* 10 in *om. b.* nostrum *sup. uers. sec. m. B.* 11 commiserunt *B.* 12 pedestris *f.* 13 conlocauerant *B.* ii nostros *B.* 14 Sonciates *E*, Sociates *D*, Sotiates *corr. in tiarcs f.* 16 nostri] *n supraposita i m. pr. B.*
17 adulescentulo duce *om. f* (adulescentulo *BDE et cum o super u A*). 18 tandem *f*, tamen *reliqui.* uerterunt *b ef.* 19 Sonciatium *E*, Sontiatium (*sed prius ti int. uers.*) *f.* 22 Equitani *m. pr. B.*
23 acarii *f.* secturaeque *ABC e et plerique*, securaeque *DE*, aeseuraeque *f*: secturae *u.* Mihi scribendum uidetur ferrariaeque.

- gentia nostrorum nihil his rebus profici posse intellexerunt, legatos ad Crassum mittunt seque in deditionem ut recipiat, petunt.
- 23 Qua re impetrata arma tradere iussi faciunt. Atque in ea re omnium nostrorum intentis animis alia ex parte oppidi Adiatunnus, quae summam imperii tenebat, cum DC deuotis, quos illi soldarios appellabant, quorum haec est condicio, ut omnibus in uita commodis una cum iis fruatur, quorum se amicitiae dediderint, si quid his per uim accidat, aut eundem casum una ferant aut sibi mortem consciscant; neque adhuc hominum memoria repertus est quisquam, qui eo interfecto, cuius se amicitiae deuouisset, mori recusaret: 10
- 4 cum his Adiatunnus eruptionem facere conatus clamore ab ea parte munitionis sublato, cum ad arma milites concurrissent, uehementerque ibi pugnatum esset, repulsus in oppidum tamen, uti eadem deditionis condicione uteretur, ab Crasso impetrauit. Armis obsidibusque acceptis Crassus in fines Vocationum et Tarusatium profectus est. Tum uero barbari commoti, quod oppidum et natura loci et manu munitum paucis diebus, quibus eo uentum erat, expugnatum cognouerant, legatos quoque uersum dimittere, coniurare, 3 obsides inter se dare, copias parare coeperunt. Mittuntur etiam ad eas ciuitates legati, quae sunt citerioris Hispaniae finitumae 20
- 4 Aquitaniae: inde auxilia ducesque arcessuntur. Quorum aduentu magna cum auctoritate et magna cum hominum multitudine bellum 5 gerere conantur. Duces uero ii deliguntur, qui una cum Quinto

4 intenti animi C. alias b. Adiatunnus ABDE, Adiatonous C; Adcatuannus e f et secundum exempl. Fabr. d, Adcantuannus b et secundum Oud. d idemque uel Adiatunnus c. Nicolaus Damascenus ap. Athen. VI, 249 b Ἀδιάννον τὸν τῶν Σωριανῶν βασιλέα appellat.

5 cum sec. m. sup. uers. B. sexcentis (B). ante deuotis add. conductis D. soldarios f: οἰλοδοῦρους editur ap. Athenaeum ex epitome et Eustathio, qui eam sequitur; antea erat οἰλοδοῦρους. 6 conditio (B). ut ABE, uti f u. 7 cum his codd. et edd. perfruantur b. quid his f; quid is E, quid dns cum duobus punctis sub A, quid iis (B) u. 8 una om. b. 9 consciscant] aduocent uel inferant pro uar. lect. sec. m. A. 10 mortem recusaret b e f.

11 his ADE f, hiis C, iis (B) u. Adiatunnus hic etiam C; Schneideriani et B ut supra. 12 munitionis] eruptionis b d. 14 condicione (B). ab Crasso A(B)CDE; a Crasso f, qui haec post impetrauit ponit. 15 Vocationum d et syllaba ca suprasc. f; Vocationum AB CD, Vocationum E. 18 quoque ABDE e, quoquo C? f et sec. m. B. P. 71. uersum ABCDE, uersus e f. 20 legati suprasc. in A. finitumae AB. 21 arcessiuntur b. 22 auctoritate] maturitate D. 23 uero hi B. diliguntur m. pr. B. Quinto B, Q. u.

Sertorio omnes annos fuerant summamque scientiam rei militaris habere existimabantur. Hi consuetudine populi Romani loca ca- 6
pere, castra munire, commeatibus nostros intercludere instituunt. Quod ubi Crassus animaduertit, suas copias propter exiguitatem 7
non facile diduci, hostem et uagari et uias obsidere et castris satis praesidii relinquere, ob eam causam minus commode frumentum commeatumque sibi supportari, in dies hostium numerum augeri, non cunctandum existimauit, quin pugna decertaret. Hac re ad 8
consilium delata, ubi omnes idem sentire intellexit, posterum diem 10
pugnae constituit. Prima luce productis omnibus copiis duplici 24
acie instituta, auxiliis in mediam aciem coniectis, quid hostes consilii caperent, expectabat. Illi, etsi propter multitudinem et uete- 2
rem belli gloriam paucitatemque nostrorum se tuto dimicatu-
ros existimabant, tamen tutius esse arbitrabantur obsessis uis com- 15
meatu intercluso sine ullo uulnere uictoria potiri et, si propter 3
inopiam rei frumentariae Romani sese recipere coepissent, impe-
ditos in agmine et sub sarcinis infirmiore animo adoriri cogita-
bant. Hoc consilio probato ab ducibus productis Romanorum co- 4
piis sese castris tenebant. Hac re perspecta Crassus cum sua 5
cunctatione atque opinione timoris hostes nostros milites alacrio- 20
res ad pugnandum effecissent, atque omnium uoces audirentur,
expectari diutius non oportere, quin ad castra iretur, cohortatus
suos omnibus cupientibus ad hostium castra contendit. Ibi cum 25
alii fossas complerent, alii multis telis coniectis defensores uallo
munitionibusque depellerent, auxiliaresque, quibus ad pugnam non
multum Crassus confidebat, lapidibus telisque subministrandis et
ad aggerem cespitibus conportandis speciem atque opinionem pu-
gantium praeberent, cum item ab hostibus constanter ac non ti-
mide pugnaretur, telaque ex loco superiore missa non frustra

2 exestimabantur hii cum ~ super h B. 3 insistent b e f.
5 deducti A B C D, 'plerique', omnes Schnoideri praeter unum del.
hostem euagari D. 8 exestimauit B, putauit b. ac re B.
ad sec. m. sup. uers. B. 10 duplici aciae B. 11 coniectis C e d,
collectis A B D E e f. 12 expectabat B. et ueterum C, et propter
ueterem b. 13 toto et 14 totius m. pr. B. 15 ullo om. b f.
17 infirmiore A B E 'plurimi uetustissimique'; inferiore b e d e, inferiori f.
20 atque om. f. opinione A. timoris Stephanus, timi-
diores codd. P. 72. 21 ad pugnam f. effecissent A B (sed hic
eff-) C D E; effecisset e, fecisset f. 22 expectari B. 23 ubi cum
fossas b f. 24 complerent B. 26 lapidibusque et telis C.
27 conportandis B.

- 2 acciderent, equites circumitis hostium castris Crasso renuntiauerunt
non eadem esse diligentia ab decumana porta castra munita *fenci-*
26 lemque aditum habere. Crassus equitum praefectos cohortatus,
ut magnis praemiis pollicitationibusque suos excitarent, quid fieri
2 uelit, ostendit. Illi, ut erat imperatum, eductis iis cohortibus, 1
quae praesidio castris relictæ intritæ ab labore erant, et longiore
itinere circumductis, ne ex hostium castris conspici possent, omni-
um oculis mentibusque ad pugnam intentis celeriter ad eas, quas
3 diximus, munitiones peruenerunt atque his proutis prius in hosti-
um castris constiterunt, quam plane ab his uideri aut, quid rei ge- 10
4 reretur, cognosci posset. Tum nero clamore ab ea parte audito
nostri redintegratis uiribus, quod plerumque in spe uictoriae acci-
5 dere consuevit, acrius inpugnare coeperunt. Hostes undique cir-
cumuenti desperatis omnibus rebus se per munitiones deicere et
6 fuga salutem petere intenderunt. Quos equitatus apertissimis 15
campis consecutus ex milium L numero, quæ ex Aquitania Can-
tabrisque conuenisse constabat, uix quarta parte relicta multa
27 nocte se in castra recipit. Hac audita pugna maxima pars Aquita-
niae sese Crasso dedit obsidesque ultro misit; quo in numero
fuerunt Tarbelli, Bigerriones, Ptianii, Vocates, Tarusates, Ele- 20
2 sates, Gates, Ausci, Garumni, Sibuzates, Cocosates: paucae ul-
timæ nationes anni tempore confisæ, quod hiems suberat, hoc fa-
cere neglexerunt. 11
28 Eodem fere tempore Caesar, etsi prope exacta iam aestas

1 accederent *DE*, accedere *ABC*. ante equites *add.* sisuba-
tes *f.* renuntiauerunt (*B*). 2 diligentia esse *b.* 5 uelit (*Δπ*),
uellit *cum puncto sub priore* 1 *B*; uellet *DE f* 'mei 10'. iis *A et cum*
puncto sub priore 1 *B*, is *C*; inde *DE*; *iiii abcdef*. cohortibus] le-
gionibus *a.* 6 interitæ *Ee*, interritæ *ABC* (*hic int. uers.*) *Dd*, in-
tegræ *f.* 7 circumspici possent *b.* 8 celeriter *om. f.* 9 per-
uenerant *A.* proutis *Faërnus*; proutis *ABE* *e* 'omnes', praeru-
ptis *f.* 10 his *Af*, hiis *E*, iis (*B*) *u.* 12 nostri] nihil *m. pr. B.*
13 inpugnare *B.* 15 contenderunt *f.* 16 quinquaginta (*B*).
18 recipit *ABCD*, recepit *u.* hac] *ac B.* 19 dedit *A.*
misit] obtulit *b*, detulit *f.* 20 Ptianii *ABDE*, Ptiani *Cd*,
Pthiciani *f*; Preciani *u.* Elusates *d*, Elustates *dubio Δπ*, Flustates
BE f et 'ceteri uel Frustates'. 21 Gates *ADEdf*, Gaites *cum*
puncto sub priore 1 *B*, Gartes *C*; Garites *u.* Garunni *B.* Sibuz-
ates *Abc*, Sibutzates *BE*: Liberones. Sanina. Catesta. rusates. auscisi.
bulates *f* 'h. e. Liberones, Sani, Vacates, Tarusates, Ausci, Sibulates'
Schneid. 22 nationes] ciuitates *c.* hiemps *B.*
hoc] id *e.*

erat, tamen, quod omni Gallia pacata Morini Menapiique supererant, qui in armis essent neque ad eum umquam legatos de pace misissent, arbitratus id bellum celeriter confici posse eo exercitum adduxit; qui longe alia ratione ac reliqui Galli bellum gerere coeperunt. Nam quod intellegebant maximas nationes, quae proelio contendissent, pulsas superatasque esse continentesque siluas ac palodes habebant, eo se suaque omnia contulerunt. Ad quarum initium siluarum cum Caesar peruenisset castraque munire instituisset, neque hostis interim uisus esset, dispersis in opere nostris subito ex omnibus partibus siluae euolauerunt et in nostros impetum fecerunt. Nostri celeriter arma ceperunt eosque in siluas repulerunt et conpluribus interfectis longius inpeditionibus locis secuti paucos ex suis deperdiderunt. Reliquis deinceps diebus Caesar siluas caedere instituit, et ne quis inermibus imprudentibusque militibus ab latere impetus fieri posset, omnem eam materiam, quae erat caesa, conuersam ad hostem conlocabat et pro uallo ad utrumque latus extruebat. Incredibili celeritate magno spatio paucis diebus confecto, cum iam pecus atque extrema inpedimenta ab nostris tenerentur, ipsi densiores siluas peterent, eiusmodi sunt tempestates consecutae, uti opus necessario intermitteretur et continuatione imbrium diutius sub pellibus milites contineri non possent. Itaque uastatis omnibus eorum agris, uicis aedificiisque incensis Caesar exercitum reduxit et in Aulercis Lexouiisque, reliquis item ciuitatibus, quae proxime bellum fecerant, in hibernis conlocauit.

1 Menapique *A*, Menapii *E*. 2 essent] erant *A*. ad eum
post pace ponit *f*. umquam *ABCf*. 3 misissent *B*. cae-
leriter confici *B*, confici celeriter *f*. 4 adducit cum *x* super *c* *C*, du-
xit *f*. natione *m. pr. B*. bellum agere instituerant *abce f et*
secundum *Oud. d*, in quo exempl. *Fabr.* bellum gerere instituerant *legi*
refert. 5 nam *om. bcd f*. 6 continentes siluas *b*. 7 palu-
des quas habebant *bcd f*. 8 Caesar cum peruenisset *ef*. 10 silua
euolauerunt *m. pr. B*. 11 nostri] nihil *m. pr. B*. coeperunt *B*.
silua *A*, siluam *ef*. repulerunt *B*. 12 conpluribus *B*.
inpeditionibus *B initio in sec. m. suprasc.* 13 ex] de *D* se-
cundum *Oud.*, qui errauit. deperdiderunt *ABCDE de*, disperdide-
runt *b f*. 14 instituit] coepit *b*. imprudentibusque *A (is que m. pr.*
om.) BCD f. 16 conlocabat *B*. 17 extruebat *B*. 18 inpedimenta
AB f. a nostris *b f*. 19 tempestate sunt *f*, tempestates sunt *Aldus*
et seqq. ante u. 23 Caesar *om. b f*. reduxit *f*, perduxit *ABCDE*.
Lexouiisque *B 'mss. plurimi'*. 24 item in ciuitatibus *bc*. proxi-
me (*d*) *est*, qui proximae, *f*; maxime *AB (is maximae) CDE 'omnes mei'*.
conlocauit *B*. Iulius Celsus Constantinus u. c. legi belli Gallici
liber tertius explicat *B*.

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO GALLICO
COMMENTARIUS QVARTVS.

Ea, quae secuta est, hieme, qui fuit annus Gneo Pompeio, Marco Crasso consulibus Vsipetes Germani et item Tencteri magna cum multitudine hominum flumen Rhenum transierunt, non longe 2 a mari, quo Rhenus influit. Causa transeundi fuit, quod ab Sue- uis complures annos exagitati bello premebantur et agricultura 5 prohibebantur.

3 Sueuorum gens est longe maxima et bellicosissima Germa-
4 norum omnium. Hi centum pagos habere dicuntur, ex quibus
quotannis singula milia armatorum bellandi causa ex finibus edu-
5 cunt. Reliqui, qui domi manserunt, se atque illos alunt. Hi rur- 10
6 sus in uicem anno post in armis sunt, illi domi remanent. Sic ne-
7 que agricultura nec ratio atque usus belli intermittitur. Sed pri-
uati ac separati agri apud eos nihil est, neque longius anno rema-
8 nere uno in loco incolendi causa licet. Neque multum frumento,
sed maximam partem lacte atque pecore uiuunt multumque sunt in 15

Incipit liber IIII lego feliciter *B.* 1 qui fuit] quieuit *C.* Gneo
A B C D E, Gneo *f*; Cn. *u.* 2 Marco Crasso *A B C D E*, M. Crasso *u*;
et M. Crasso *b*, et Crasso *f.* consule *b.* Tencteri *A*, Tancteri
D, Tancteri *E*, Toncteri *C*, Tuncteri *B*, optencteri *omissis* et item *et*
corr. in ept et ri f; Tenchtheri *Aldus et u.* 4 quo] cui *f.* a Sue-
uis *e f 'mss. qdd.'* 5 complures *B.* exagitata *m. pr. B.*
praeuebantur *B.* et ab agricultura *b.* 8 hii *E.* 9 quodannis
m. pr. B., singulis annis *f.* bellandi ex causa *B et sec. m. C. et*,
qui *pr. m. causa om.*, *A.* ex finibus *A(B) C*; ex finibus suis *D E*,
suis ex finibus *e (is e ut 'mss. qdd.')* *f.* producant *m. pr. b.*
10 manserunt *A B C D E*; remanserunt *e*, remanserint *a f*; manserint *u.*
ollos *ante corr. B.* 11 in uicem *om. C E.* 12 nec *A(B) C*
D E e, neque *f.* atque] neque *C.* 14 colendi *e f.* 15 ma-
xima parte *D b.*

ationibus; quae res et cibi genere et cotidiana exercitatione et 9
 libertate uitae, quom a pueris nullo officio aut disciplina adsuefacti
 nihil omnino contra uoluntatem faciant, et uires alit et inmani
 corporum magnitudine homines efficit. Atque in eam se consue- 10
 tudinem adduxerunt, ut locis frigidissimis neque uestitus praeter
 nuda haberent quicquam, quarum propter exiguitatem magna est
 corporis pars aperta, et lauarentur in fluminibus. Mercatoribus 2
 et aditus magis eo, ut, quae bello ceperint, quibus uendant, ha-
 rant, quam quo ullam rem ad se inportari desiderent. Quin etiam 2
 mentis, quibus maxime Galli delectantur quaeque inpenso parant
 elio, Germani inportatis non utuntur, sed quae sunt apud eos
 la, parua atque deformia, haec cotidiana exercitatione summi ut
 t laboris efficiunt. Equestribus proeliis saepe ex equis desiliunt 3
 pedibus procliantur, equosque eodem remanere uestigio adsue-
 runt, ad quos se celeriter, cum usus est, recipiunt; neque eo- 4
 n moribus turpius quicquam aut inertius habetur, quam ephip-
 i uti. Itaque adquemuis numerum ephippiatorum equitum quam- 5
 pauci adire audent. Vinum ad se omnino inportari non sinunt, 6
 d ea re ad laborem ferendum remollescere homines atque effe-
 iari arbitrantur. Publice maximam putant esse laudem, quam 8
 ssime a suis finibus uacare agros: hac re significari magnum
 aerum ciuitatum suam uim sustinere non posse. Itaque una ex 2
 te a Sueuis circiter milia passuum sexcenta agri uacare dicun-
 . Ad alteram partem succedunt Vbii, quorum fuit ciuitas am- 3

- 2 quod a pueris *codd. P. 25.* adsuefacti *B.* 3 inmani *A*
D. 5 abduxerunt *BCD.* neque] non *DE.* 6 pellis,
 pelles, *ABC b 'alii'.* haberent *ABC (hic ante praeter) f 'ferre*
us', habent b; habeant DE. quicquam *B.* 7 lauuntur *codd.*
us. P. 73. 8 est aditus *ABCDE b e f,* est ad eos aditus *u.*
 magis *b e f.* 9 ulla ad se *b.* inportari *ABCD.* desi-
 unt *A.* 10 Gallia delectatur *e f.* (inpenso *B*) immenso *b d f.*
 11 importatis *e f;* importatis his *reliqui (sed inportatis ABCDE);*
utaticis Oudendorpius. 12 parua *a b c d e f;* paua *cum r super*
et p punctis circumscripta A, praua (*B*) *CDE.* 14 adsuefecerunt
CDE; assuefaciant b c d et, qui asuef., f. 15 est] poscit *b c d e f.*
 16 quicquam *B.* etphippiis *B,* ephippiis '*mss. nonnulli*' et
m. B. 17 ephippiatorum *B 'mss. nonnulli'.* 18 inportari
CD. sinunt] patiuntur *f.* 21 ab suis *b.* uacare] uagari
D. 22 ciuitatum *A;* ciuitatem *f,* ciuitatum *reliqui,* non
 esse *e f.* ita una *C.* 23 sexcenta *A,* sescenta *B,* ne *D,*
 centi *E;* centum *d, c f, e e.* 24 Vbii] ubi hi *C,* ubi et *DE.*

pla atque florens, ut est captus Germanorum, et paulo [quam] sunt eiusdem generis [et] ceteris humaniores, propterea quod Rhenum attingunt, multumque ad eos mercatores uentitant, et ipsi propter
 4 propinquitatem [quod] Gallicis sunt moribus adsuefacti. Hos cum Sueui multis saepe bellis experti propter amplitudinem grauitatem-
 4 que ciuitatis finibus expellere non potuissent, tamen uectigales sibi
 4 fecerunt ac multo humiliores infirmioresque redegerunt. In eadem causa fuerunt Vsipetes et Teneteri, quos supra diximus, qui com-
 2 plures annos Sueuorum uim sustinuerunt; ad extremum tamen agris expulsi et multis locis Germaniae triennium uagati ad Rhe-
 10 num peruenerunt; quas regiones Menapii incolebant et ad utram-
 3 que ripam fluminis agros, aedificia uicosque habebant, sed tantae multitudinis aditu perterriti ex iis aedificiis, quae trans flumen ha-
 buerant, demigrauerunt et cis Rhenum dispositis praesidiis Ger-
 4 manos transire prohibebant. Illi omnia experti, cum neque uicon-
 tendere propter inopiam nauium neque clam transire propter co-
 5 stodias Menapiorum possent, reuerli se in suas sedes regionesque
 5 simulauerunt et tridui uiam progressi rursus reuerterunt atque
 6 omni hoc itinere una nocte equitatu confecto inscios inopinantes-
 6 que Menapios oppresserunt, qui de Germanorum discessu per ex-
 20 ploratores certiores facti sine metu trans Rhenum in suos uicos
 7 remigrauerant. His interfectis nauibusque eorum occupatis, pri-
 usquam ea pars Menapiorum, quae citra Rhenum erat, certior fieret, flumen transierunt atque omnibus eorum aedificiis occupa-
 tis reliquam partem hiemis se eorum copiis aluerunt. 25
 5 His de rebus Caesar certior factus et infirmitatem Gallorum ueritus, quod sunt in consiliis capiendis mobiles et nouis plerum-

1 quan sunt C. P. 74 et addend. 2 et] sunt b. 3 multi-
 que e, quod Oud. secundum 'longe plurimos' mutauit. uentitant m.
 m. B. 4 Gallicis om. f. adsuefacti B. 5 grauitatem
 ciuitatis praemisso int. uers. et f, ciuitatis et grauitatem b. 8 Ten-
 etheri A, Tenchteri BCDE, Eptencheri f. cum plures ABCD.
 10 locis Germaniae ABE et, qui Germani, f; Germaniae locis ne-
 glegentia u. triennio b. 11 et] hi bcd f. 13 aditu A(B)C,
 aduentu e et edd. ante u, om. b. ex his codd. et edd., nisi quod b
 his om. 14 demigrauerunt f, demigrare e. et] eo D. 20 op-
 presserunt] percusserunt C. 22 remigrauerunt sec. m. f (remigauerunt
 pr.), transmigrauerant C. 23 quae om. f. citra B, circa b.
 Rhenum qui in suis sedibus erat e f, qui sec. m. quae pro qui habet;
 Rhenum quieta in suis sedibus erat c. 24 eorum om. b. 25 reli-
 qua parte b c.

que rebus student, nihil his committendum existimauit. Est enim 2
hoc Gallicae consuetudinis, uti et uiatores etiam inuitos consistere
cogant et, quid quisque eorum de quaque re audierit aut cognou-
erit, quaerant, et mercatores in oppidis uulgus circumsistat qui-
busque ex regionibus ueniant quasque ibi res cognouerint, pro-
nuntiare cogant. His rebus atque auditionibus permoti de summis 3
saepe rebus consilia ineunt, quorum eos in uestigio poenitere ne-
cesse est, cum incertis rumoribus seruiant, et plerique ad uolun-
tatem eorum ficta respondeant. Qua consuetudine cognita Cae- 6
sar, ne grauiori bello occurreret, maturius, quam consuerat, ad
exercitum proficiscitur. Eo cum uenisset, ea, quae fore suspi- 2
tus erat, facta cognouit: missas legationes ab nonnullis ciuitatibus 3
ad Germanos inuitatosque eos, uti ab Rheno discederent, omnia-
que, quae postulassent, ab se fore parata. Qua spe adducti Ger- 4
mani latius uagabantur et in fines Eburonum et Condruorum,
qui sunt Treuerorum clientes, peruenerant. Principibus Galliae 5
euocatis Caesar ea, quae cognouerat, dissimulanda sibi existima-
uit eorumque animis permulsis et confirmatis equitatuque imperato
bellum cum Germanis gerere constituit. Re frumentaria compa- 7
rata equitibusque delectis iter in ea loca facere coepit, quibus in
locis esse Germanos audiebat. A quibus cum paucorum dierum 2
iter abesset, legati ab iis uenerunt, quorum haec fuit oratio:
Germanos neque priores populo Romano bellum inferre neque ta- 3
men recusare, si lacessantur, quin armis contendant, quod Germa-
norum consuetudo haec sit a maioribus tradita, quicumque bellum

1 est enim hoc *ABCDE*; est autem hoc *u*, est hoc inquam *Aimoi-*
nus praef. c. 8. 3 quid *Aimoinus*, quod *codd. Caesaris.* de
qua re *b*, de quacunque re *Aimoinus.* 6 cogat *b e f.* rebus (*A*) *BC*
DE Aimoinus, rumoribus *b c d e f.* 7 in uestigio *ABCDE b e f*, e ue-
stigio *Aimoinus u.* *Vid. Liu. XXII, 49. Tac. hist. IV, 60. Verus ad Front.*
p. 187 ed. Rom. 8 incertis moribus *ABCDE codd. Aimoini* (motibus
Bouquetus). 10 ni grauiori *m. pr. B.* consueuerat *f.*
11 suspicatus fuerat *b.* 12 a nonnullis *e f.* 13 a Rheno *f.*
omnia quaeque *BCDE e f 'mss.'* 14 a se *f.* abducti *C.*
15 latius uagabantur *ABCDE*; latius iam uagabantur *e f*, iam latius ua-
gabatur *b.* in finibus *b f.* inter Eburonum et clientes *posita*
om. f. Condruorum *b 'alii'*, Condruorum *ABE 'plerique'*.
16 Treuerorum *B 'mss.'* peruenerunt *f.* 17 euocatis *e f*, uocatis
ABCDE. 19 gerere] agere *E.* 20 equitatibusque *b.* fa-
cere coepit post audiebat *ponit b.* 21 locis *om. b.* 22 ab his
codd. 25 haec *om. A.* tradita] ut *add. D b.* quicum
bellum *B.*

- inferant, resistere neque deprecari. Haec tamen dicere, uenisse
 4 inuitos, eiectiones domo; si suam gratiam Romani uelint, posse iis
 utiles esse amicos; uel sibi agros adtribuant uel patiantur eos te-
 5 nere, quos armis possederint: sese unis Sueuis concedere, quibus
 ne diu quidem immortales pares esse possint; reliquum quidem in
 8 terris esse neminem, quem non superare possint. Ad haec quae
 uisum est Caesar respondit; sed exitus fuit orationis: Sibi nullam
 2 cum his amicitiam esse posse, si in Gallia remanerent; neque
 uerum esse, qui suos fines tueri non potuerint, alienos occupare;
 neque ullos in Gallia uacare agros, qui dari tantae praesertim mul-
 3 titudini sine iniuria possint; sed licere, si uelint, in Vbiorum fini-
 bus considerare, quorum sint legati apud se et de Sueuorum iniuriis
 9 querantur et a se auxilium petant: hoc se Vbiis imperaturum. Le-
 gati haec se ad suos relatueros dixerunt et re deliberata post diem
 2 tertium ad Caesarem reuersuros: interea ne propius se castra mo-
 ueret, petierunt. Ne id quidem Caesar ab se impetrari posse dixit.
 3 Cognouerat enim magnam partem equitatus ab iis aliquot diebus
 ante praedandi frumentandique causa ad Ambiuaritos trans Mo-
 sam missam: hos expectari equites atque eius rei causa moram
 interponi arbitrabatur.
- 10 Mosa profluit ex monte Vosego, qui est in finibus Lingonum,
 et parte quadam ex Rheno recepta, quae appellatur Vacalus † in-
 2 sulamque efficit Batavorum, in Oceanum influit neque longius ab

2 eiectiones de domo *e f.* iis *ADE*, is *C*; eis (*B*) *fu.*
 3 adtribuant *ABCDE f.* 5 immortales *ACD.* possent *A*, pot
E, possunt *b.* reliquum — possint *om. D.* 6 quae uisum est
 Caesar *ABCDE*, Caesar quae uisum est *corr. in ae f Ald. u.* 8 cum
 hiis *E.* 10 multitudine *ante corr. B.* 11 uellint *cum puncto sub*
priore l B. 13 quaerantur *B.* hoc se Vbiis imperaturum
b; hoc suebis imperaturum *A (is cum ii super bis) BC et, qui sueuiis,*
DE; hoc se ab Vbiis impetraturum *e f et, qui hoc se idem ab, a*; hoc se
 ab iis impetraturum *Morus (imper. B).* 15 proprius *B.* mouerent *b.*
 16 petierunt *b f.* ab se imperare *ante corr. B.* 17 ab his
ABEF. 19 (expectari *B*) spectari *D.* 21 Linguonum *b.*
 22 et] ex *E.* Vacalus *ABDE e f et sec. m. C*; Vaculus *m. pr. C et*
Aimoinus praef. c. 4, qui addit uulgo autem dicitur *Walis*; *Walis d*, *Vua-*
lis margo C. insulamque *DE b e f*, insulamque *AC*, insulaque *B*,
 insulaque *a*; insulam *c Aimoinus. P. 75.* 23 efficiens *litt. ens altera*
seriptione ead. m. additis f. Batavorum *f et Aimoinus, qui additis*
uerbis quae rustico sermone uocatur *Battua desinit*; *Vatauorum ACDE et,*
in quo sup. uers. sec. m. add. uulgo dicitur *batua, B.* in Oceanum
 influit *om. c.*

Oceano milibus passuum LXXX in Rhenum influit. Rhenus autem 3
 itur ex Lepontiis, qui Alpes incolunt, et longo spatio per fines
 antuatium, Helueticorum, Sequanorum, Mediomatricum, Tribu-
 rum, Treuerorum citatus fertur et, ubi Oceano adpropinquauit, 4
 plures defluit partes multis ingentibusque insulis effectis, qua-
 m pars magna a feris barbarisque nationibus incolitur, ex quibus 5
 nt, qui piscibus atque ouis auium uiuere existimantur, multisque
 pitibus in Oceanum influit.

Caesar cum ab hoste non amplius passuum XII milibus abes- 11
 t, ut erat constitutum, ad eum legati reuertuntur; qui in itinere
 ngressi magnopere, ne longius progrediretur, orabant. Cum id 2
 n inpetrassent, petebant, uti ad eos equites, qui agmen anteces-
 sissent, praemitteret eosque pugna prohiberet, sibi ut potesta-
 n faceret in Vbios legatos mittendi; quorum si principes ac se- 3
 tus sibi iureiurando fidem fecisset, ea condicione, quae a Cae-
 re ferretur, se usuros ostendebant: ad has res conficiendas sibi
 dui spatium daret. Haec omnia Caesar eodem illo pertinere 4
 bitrabatur, ut tridui mora interposita equites eorum, qui abes-
 nt, reuerterentur; tamen sese non longius milibus passuum quat-
 or aquationis causa processurum eo die dixit: huc postero die 5
 am frequentissimi conuenirent, ut de eorum postulatis cognosce-
 t. Interim ad praefectos, qui cum omni equitatu antecesserant, 6
 ttit qui nuntiarent, ne hostes proelio lacesserent et, si ipsi la-
 sserentur, sustinerent, quoad ipse cum exercitu propius acces-
 set. At hostes, ubi primum nostros equites conspexerunt, quo- 12
 m erat V milium numerus, cum ipsi non amplius octingentos

1 influit] transit *contra codd. notos u.* 3 Nautantium *BC*,
 tuantium *D*, Natuancium *E*; Namuetum *e*, Nemetum *f*; *om. Aimoinus*
ref. c. 1. Sequanorum *om. Aimoinus.* Mediomatricum *ABE*
ss. qdd. Aimoinus, Mediomatricorum *f u.* Tribucorum *codd., om.*
fimoinus. 4 Treuerorum, non Treuir., *B*; Treuerorumque *mss. non-*
lli, atque Treuerorum *Aimoinus.* Oceanum *f.* adpropinquauit *AB*
D f et. qui appr., E e; appropinquat *b c Aimoinus, idemque de D falso*
fert Oud. 5 defluit *AB C D E Aimoinus*, diffluit *f u.* 'multis-
 e *ing. b'.* 7 qui solis piscibus *Aimoinus.* atque qui ouis *b.*
 8 fluit *Aimoinus.* 11 longius] ulterius *b.* 12 inpetras-
 nt *B.* 13 ut *A C D E*, uti *(B)? f u.* 14 mittendi *m. pr. B.*
 fecisset *A B C D E a b e f*, fecissent *u.* condicione *(B).* 16 ho-
 mdebant *ante corr. B.* 19 quattuor *AB*, quatuor *E*, *iiii f.*
 20 hunc *C.* 21 frequentissime *D b.* 25 at *om. D.*
 v, omisso milium, *A*; duorum milium *D E.* octingentos *A B E*,
re suprasc. tos f.

equites haberent, quod ii, qui frumentandi causa ierant trans Mosam, nondum redierant, nihil timentibus nostris, quod legati eorum paulo ante a Caesare discesserant atque is dies indutiis erat
 2 ab his petitus, impetu facto celeriter nostros perturbauerunt; rursus resistentibus consuetudine sua ad pedes desiluerunt, subfossis
 3 equis conpluribusque nostris deiectis reliquos in fugam coniecerunt atque ita perterritos egerunt, ut non prius fuga desisterent, quam
 4 in conspectum agminis nostri uenissent. In eo proelio ex equi-
 5 bus nostris interficiuntur quattuor et septuaginta, in his uir fortissimus Piso Aquitanus, amplissimo genere natus, cuius auus in
 6 ciuitate sua regnum obtinuerat amicus ab senatu nostro appellatus.
 7 Hic cum fratri intercluso ab hostibus auxilium ferret, illum ex periculo eripuit, ipse equo uulnerato deiectus, quoad potuit, fortis-
 8 sime restitit: cum circumuentus multis uulneribus acceptis cecidisset, atque id frater, qui iam proelio excesserat, procul animadu-
 9 lisset, incitato equo se hostibus optulit atque interfectus est. Hoc
 10 facto proelio Caesar neque iam sibi legatos audiendos neque condiciones accipiendas arbitrabatur ab iis, qui per dolum atque insi-
 11 dias petita pace ultro bellum intulissent: expectare uero, dum hostium copiae augerentur equitatusque reuenteretur, summae demen-
 12 tiae esse iudicabat, et cognita Gallorum infirmitate, quantum iam apud eos hostes uno proelio auctoritatis essent consecuti, sentiebat; quibus ad consilia capienda nihil spatii dandum existimabat.
 13 His constitutis rebus et consilio cum legatis et quaestore communicato, ne quem diem pugnae praetermitteret, opportunissima res
 14 accidit, quod postridie eius diei mane eadem et perfidia et simula-

1 quod hii corr. in ii f, quod reliqui DE. trans Mosam ierant
 CD, erant trans Mosam profecti b f. 3 inditiis B, inditus C, indutus
 cum l super du f; induciis u. Gell. I, 25. 4 ab his ABC f, ab eis
 Eu. turbauerunt A. rursus resistentibus AB CDE; rursus
 his resistentibus b e f, rursus resistentibus nostris u. 5 desiluerunt
 A(B) CD, desilierunt E et corr. f. subfossis 'ceteri' BCD et, qui
 suff., E; suffossisque (Aπ)? b c f u. 6 (conpluribusque B) compluri-
 bus b. coniecerunt] coëgerant b c. 8 in conspectu E a b e f.
 nostri sec. m. int. uers. B, ni C. 9 quattuor ABCD, quatuor E,
 m f. septuaginta (B) DE, lxx cum rasura post alteram x f.
 in iis AB, in is E. uir] fuit add. b. 11 a senatu f.
 nostro] non m. pr. B. 12 ex om. b e. 14 decidisset b.
 15 at id m. pr. B. procul om. b. animum aduertisset f.
 16 optulit B. 17 conditiones (B). 18 ab iis B, ab his u.
 19 expectare B. 25 opportunissima res (Aπ)? e f, opportunis-
 sime res BCDE. An res delenda est? 26 prius et om. b. simula-

: usi Germani frequentes omnibus principibus maioribusque
 adhibitis ad eum in castra uenerunt, simul, ut dicebatur, sui 5
 andi causa, quod contra, atque esset dictum et ipsi petissent,
 lium pridie commisissent, simul ut, si quid possent, de indu-
 allendo impetrarent. Quos sibi Caesar oblatos gauisus illos 6
 eri iussit; ipse omnes copias castris eduxit equitatumque,
 recenti proelio perterritum esse existimabat, agmen subse-
 ussit. Acie triplici instituta et celeriter octo milium itinere 14
 ecto prius ad hostium castra peruenit, quam, quid ageretur,
 nani sentire possent. Qui omnibus rebus subito perterriti, et 2
 ritate aduentus nostri et discessu suorum, neque consilii ha-
 li neque arma capiendi spatio dato perturbantur, copiasne ad-
 us hostem ducere, an castra defendere, an fuga salutem petere
 staret. Quorum timor cum fremitu et concursu significaretur, 3
 es nostri pristini diei perfidia incitati in castra inruperunt.
 loco, qui celeriter arma capere potuerunt, paulisper nostris 4
 iterunt atque inter carros impedimentaue proelium commise-
 : at reliqua multitudo puerorum mulierumque (nam cum omni- 5
 suis domo excesserant Rhenumque transierant) passim fugere
 it; ad quos consecrandos Caesar equitatum misit. Germani 15
 tergum clamore audito, cum suos interfici uiderent, armis ab-
 s signisque militaribus relictis se ex castris eiecerunt, et cum 2
 onfluentem Mosae et Rheni peruenissent, reliqua fuga despe-
 magno numero interfecto reliqui se in flumen praecipitauerunt
 e ibi timore, lassitudine, ui fluminis oppressi perierunt. No- 3
 ad unum omnes incolumes perpaucis uulneratis ex tanti belli
 re, cum hostium numerus capitum CCCCXXX milium fuisset,
 castra receperunt. Caesar iis, quos in castris retinuerat, 4
 edendi potestatem fecit. Illi supplicia cruciatusque Gallorum 5

1 et perfidia Germani usi *f.*   2 purgandi sui *f.*   4 induciis
 u.   5 gauisus *e f.*, ganis *a*; grauius *ABCDE b c et sec. m. a.*
 bet *b.*   11 consilium *b.*   13 ducere *ABCDE*; educere *e f.*,
 ris educere *b.*   15 pristina *b.*   inruperunt *ABE f.*   16 quo
ABCDE; quorum *a b d e f et, 'ut uidetur', c.*   21 terga *f.*
 castris *f.*   24 reliquis se ante *corr. B.*   in flumen ante se
et E; in flumine *b c.*   25 ui fluminis *Ab c e f*; *om. C.* in fluminis
 a fluminis alueo *DE*, flumine *sec. m. B C.*   27 cum et hostium *b.*
ccccxxx A et suprasc. torum et *ta B f.*, quadringentorum triginta
Orosius: ad quadringenta quadraginta milia.   23 iis *Aldus*,
odd.

ueriti, quorum agros uexauerant, remanere se apud eum uelle dixerunt. His Caesar libertatem concessit.

- 16 Germanico bello confecto multis de causis Caesar statuit sibi Rhenum esse transeundum; quarum illa fuit iustissima, quod, cum uideret Germanos tam facile impelli, ut in Galliam uenirent, suis quoque rebus eos timere uoluit, cum intellegerent et posse et aude-
 2 dere populi Romani exercitum Rhenum transire. Accessit etiam, quod illa pars equitatus Vspetum et Tencterorum, quam supra commemorauimus praedandi frumentandique causa Mosam transisse neque proelio interfuisse, post fugam suorum se trans Rhenum in
 3 fines Sugambrorum receperat seque cum iis coniunxerat. Ad quos cum Caesar nuntios misisset, qui postularent, eos, qui sibi Gal-
 4 liaeque bellum intulissent, sibi dederent, responderunt: Populi Romani imperium Rhenum finire: si se inuito Germanos in Galliam transire non aequum existimaret, cur sui quicquam esse im-
 5 perii aut potestatis trans Rhenum postularet? Vbi autem, qui uni ex Transrhenanis ad Caesarem legatos miserant, amicitiam fecerant, obsides dederant, magnopere orabant, ut sibi auxilium fer-
 6 ret, quod grauiter ab Sueuis premerentur; uel, si id facere occupationibus reipublicae prohiberetur, exercitum modo Rhenum
 7 transportaret: id sibi ad auxilium spemque reliqui temporis satis futurum. Tantum esse nomen atque opinionem eius exercitus Ariouisto pulso et hoc nouissimo proelio facto etiam ad ultimas
 8 Germanorum nationes, uti opinione et amicitia populi Romani tuti esse possint. Nauium magnam copiam ad transportandum exerci-
 17 tum pollicebantur. Caesar his de causis, quas commemorauimus, Rhenum transire decreuerat; sed nauibus transire neque satis tutum esse arbitrabatur, neque suae neque populi Romani dignitatis esse
 2 statuebat. Itaque, etsi summa difficultas faciendi pontis propone-

2 hiis f. 4 esse om. m. pr. b. 5 in om. D. 8 Ten-
 cterorum B C D; Tenetherorum A E, Tenetherorum f. 9 memorari A.
 11 Sugambrorum A B C D E f et ap. Orosium VI, 9 plerique He-
 uercampi et Portensis, Sigambrorum u. iis] populis f. 12 cum
 om. a. 15 quicquam B. 16 Vbi B. 17 legatos om. e f,
 ante ad Caesarem ponit b. 19 a Sueuis D E. 20 reipublicae
 a b c d e f, populi Romani A B C E 'ceteri'. 21 ad supplens Aldus,
 om. A B C D E f 'plerique'. 22 nomen] apud eos add. a b c d e.
 eius exercitus] exercitus Romani a b c d e. 23 Ariouisto m. pr. B.
 25 ad transportandum Rhenum exercitum b. 27 ante neque add. se b.
 28 prius esse om. E b. arbitrabatur ante corr. B.
 29 faciendi A (B) C D E f 'mss.', faciendi u.

batur propter latitudinem, rapiditatem altitudinemque fluminis, tamen id sibi contendendum aut aliter non traducendum exercitum existimabat. Rationem pontis hanc instituit. Tigna bina sesquipedalia paulum ab imo praeacuta dimensa ad altitudinem fluminis interuallo pedum duorum inter se iungebat. Haec cum machinationibus inmissa in flumen delixerat fistucisque adegerat, non sublicae modo directe ad perpendicularum, sed prone ac fastigate, ut secundum naturam fluminis procumberent, his item contraria duo inferiore parte contra uim atque impetum fluminis conuersa statuebat. Haec utraque insuper bipedalibus trabibus inmissis, quantum eorum tignorum iunctura distabat, binis utrimque fibulis ab extrema parte distinebantur; quibus disclusis atque in contrariam partem reuinctis tanta erat operis firmitudo atque ea rerum natura, ut, quo maior uis aquae se incitauisset, hoc artius inligata tenebantur. Haec directa materia iniecta contexebantur ac longuriis cratibusque consternebantur; ac nihilo secius sublicae et ad inferiorem partem fluminis oblique agebantur, quae pro ariete subiectae et cum omni opere coniunctae uim fluminis exciperent, et aliae item supra pontem mediocri spatio, ut, si arborum trunci siue naues deiciendi operis essent a barbaris missae, his defensoribus earum rerum uis minueretur, neu ponti nocerent. Diebus decem, quibus materia coepta erat conportari, omni opere effecto exercitus traducitur. Caesar ad utramque partem pontis firmo

2 aut] haud <i>C et sec. m. B.</i>	3 sequipedalia <i>A.</i>	4 paululum <i>b.</i>
dimensa <i>in marg. A.</i>	5 iungebant <i>b.</i>	cum machinationibus <i>m. pr. B.</i>
6 inmissa <i>ACDf.</i>	in flumine <i>b.</i>	delixerat <i>B.</i>
fistucisque <i>DE</i> , festuculisque <i>bcd f.</i>	7 directe <i>Ed f.</i>	directae <i>C D et sec. m. B.</i>
directae <i>u.</i>	prone <i>ACDEde et sec. m. f (fuerat proni)</i> , pronae <i>B.</i>	prone <i>u.</i>
fastigate <i>AEE f.</i> , fastigatae <i>B.</i> , fatigatae <i>b.</i> , fastigate <i>C?</i>	8 his <i>BE f.</i> , iis <i>Au.</i>	duo <i>codd., non u.</i>
9 disiuncta <i>ab e.</i>	inferiori <i>C.</i>	11 (inmissis <i>AB f.</i>) inmissa <i>b.</i>
12 utrimque <i>A(B) D f.</i> , non utrinque.	13 destinebantur <i>f.</i> , destinebantur <i>C et sec. m. B.</i> , destinabantur <i>E.</i>	14 operis fortitudo <i>b.</i>
15 (inligata <i>AB CDE</i>) ligata <i>f.</i>	16 directa (<i>B</i>) et <i>sec. m. C</i>	(<i>fuerat iniecta 'uel tale' Ex. Fabr.</i>), directae ' <i>mss.</i> ' <i>DE e f et cum i super de A.</i>
materie <i>b d f.</i> , materiae <i>e.</i>	ac] et (<i>B</i>)? <i>f et tacite u.</i>	17 subliquae <i>b.</i>
et <i>A(B) CDE e, om. f.</i>	18 obliquae <i>C f.</i> : oblique — 19 fluminis <i>om. DE.</i>	pro pariete cum <i>tribus dett. u.</i>
20 super <i>b.</i>	21 operis <i>A(B) CDE</i> , operis causa <i>e f.</i>	22 neu] nec <i>b.</i>
23 conportari <i>B.</i>	opere] ponte <i>b.</i>	24 transducitur <i>f.</i>

Caesar, ed. Nipperd.

- 3 praesidio relicto in fines Sugambrorum contendit. Interim a com-
 pluribus ciuitatibus ad eum legati ueniunt; quibus pacem atque
 amicitiam petentibus liberaliter respondit obsidesque ad se adduci
 4 iubet. Sugambri ex eo tempore, quo pons institui coeptus est,
 fuga comparata hortantibus iis, quos ex Teneteris atque Vsipectibus
 apud se habebant, finibus suis excesserant suaeque omnia exporta-
 19 uerant seque in solitudinem ac siluas abdiderant. Caesar paucos
 dies in eorum finibus moratus omnibus uicis aedificiisque incensis
 frumentisque succisis se in fines Vbiorum recepit atque iis auxili- 10
 um suum pollicitus, si ab Sueuis premerentur, haec ab iis cogno-
 2 uit: Sueuos, posteaquam per exploratores pontem fieri comperis-
 sent, more suo concilio habito nuntios in omnes partes dimisisse,
 uti de oppidis demigrarent, liberos, uxores suaeque omnia in siluis
 deponerent, atque omnes, qui arma ferre possent, unum in locum
 3 conuenirent: hunc esse delectum medium fere regionum earum, 15
 quas Sueui optinerent: hic Romanorum aduentum expectare atque
 4 ibi decertare constituisse. Quod ubi Caesar comperit, omnibus
 rebus iis confectis, quarum rerum causa traducere exercitum con-
 stituerat, ut Germanis metum iniceret, ut Sugambros ulcisceretur,
 ut Vbios obsidione liberaret, diebus omnino decem et octo trans 20
 Rhenum consumptis satis et ad laudem et ad utilitatem profectum
 arbitratus se in Galliam recepit pontemque rescidit.
- 20 Exigua parte aestatis reliqua Caesar, etsi in his locis, quod
 omnis Gallia ad septentriones uergit, maturae sunt hiemes, tamen
 in Britanniam proficisci contendit, quod omnibus fere Gallicis bel- 25

1 Sugambrorum *f*; Sygambrorum *BC*, Sigambrorum *ADE*.
 intendit *b d f*. 3 liberaliter respondit *om. f.* obsides ad *f*.
 4 Sugambri *e f*, Sigambri *A(B)CDE*: ante Sugambri *add.* at *b c f*, ut *e*.
 quod pons *C*. 5 his *f*. Teneteris *A*, Teneteris *f*; Then-
 eteris *BCDE*. 9 frumentis, *omisso* que, *D*. succisis *pauci dett.*,
 succensis *reliqui* (succensis *e*). atque his *f*. 10 pollicitus est
 si *b*. Suebis et deinde Suebos *A* 'aliquo' et *m. pr. B*. ante haec
add. et *C*. ab his *f*, habis *C*; omnia *b*. congruit *b*. 12 con-
 silio *e*. misisse *C? b et sec. m. B* (*fuerat* dimisse). 13 in siluis
ABCDE e e, *om. f*; in siluas *u*. 15 medio *m. pr. C*. 16 opti-
 nerent *B*. (expectare *B*) spectare *e*. 18 rebus his *ABCDE*,
 his rebus *f u*. exercitum traducere *f*. 19 Sugambros *BCDE* et
eum i super u A, Sugambros *f*. 20 decem et octo *A(B)DE*, *x* et
 octo *C*; *xviii f*, *xvii b c*. 21 profectum *BCDE*; pfectum *a*, perfectum
Ab e f. 24 septentriones *Ab c e et corr. f* (*erat* septentrionis), septen-
 trionem *BE*. maturae sunt] matuesunt et in marg. mansuescunt *A*.
 25 Britanniam *B*, Brittaniam *A*, Brittaniam *CD f*.

ostibus nostris inde sumministrata auxilia intellegebat et, si 2
us anni ad bellum gerendum deficeret, tamen magno sibi usui
arbitrabatur, si modo insulam adisset et genus hominum per-
isset, loca, portus, aditus cognouisset; quae omnia fere Gallis
incognita. Neque enim temere praeter mercatores illo adit 3
quam, neque iis ipsis quicquam praeter oram maritimam atque
regiones, quae sunt contra Gallias, notum est. Itaque uocatis 4
undique mercatoribus neque quanta esset insulae magnitudo,
e quae aut quantae nationes incolerent, neque quem usum
haberent aut quibus institutis uterentur, neque qui essent ad
rum nauium multitudinem idonei portus, reperire poterat.
haec cognoscenda, priusquam periculum faceret, idoneum esse 21
ratus Gaium Volusenum cum naui longa praemittit. Huic 2
lat, ut exploratis omnibus rebus ad se quam primum reuerta-
Ipse cum omnibus copiis in Morinos proficiscitur, quod inde 3
breuissimus in Britanniam traiectus. Huc naues undique ex 4
imis regionibus et quam superiore aestate ad Veneticum bel-
effecerat classem iubet conuenire. Interim consilio eius co- 5
et per mercatores perlato ad Britannos a compluribus insulae
atibus ad eum legati ueniunt, qui polliceantur obsides dare at-
imperio populi Romani obtemperare. Quibus auditis liberali- 6
pollicitus hortatusque, ut in ea sententia permanerent, eos do-
remittit et cum iis una Commium, quem ipse Atrebatibus su- 7
tis regem ibi constituerat, cuius et uirtutem et consilium pro-
t et quem sibi fidelem esse arbitrabatur, cuiusque auctoritas
is regionibus magni habebatur, mittit. Huic imperat, quas 8

- 1 sumministrata *B.* 2 defecerat *b c.* 3 et genus *ABE*
igne; genus, *omisso* et, *e fu.* 5 illo adit *pauci dett.*, illo adit
DE; 'adit illos uel illos adit *b*', adit ad illos *e f et* 'forsan *d*'.
que is *E*, neque his *f.* 7 Gallias *ABCDE e f*, Galliam *a.*
tis *ABCDE*, euocatis *a b e f.* 8 undique *om. C.* 10 ad
rem *E*, ad maioris *b c.* 11 nauigium *b c*, nauigiorum *f.*
multitudinis *b c e et*, qui *corr. sec. m.* multitudines, *f.* reppe-
d, reperiri *b c.* 12 periculum *A et m. pr. B.* 13 Gaium *AB*
E, *C. fu.* naue *b.* 14 ut *BE edd. ante u*, uti (*An*)? *b fu.*
rebus *om. D.* 16 Britanniam *B.* 18 fecerat *e f et*, 'ut pu-
b ed'. 19 Britanos *B.* compluribus *B.* insulae *BCDE*
igne, eius insulae (*An*)? *f u.* 20 pollicerentur *b c e* 22 pol-
ur *b.* eos *om. m. pr. C.* 23 cum iis *ABCDE*, cum his
25 esse *om. Eu.* 26 his *A f*, hiis *E*, is *BC.*
ni *ABCE a b c e*, magna *f.*

DE BELLO GALLICO

- sit, adeat ciuitates horteturque, ut populi Romani fidem sequaz-
- 9 ...., seque celeriter eo uenturum nuntiet. Volusenus perspectis
regionibus omnibus, quantum ei facultatis dari potuit, qui naui
egredi ac se barbaris committere non auderet, quinto die ad Cae-
- 22 sarem reuertitur quaeque ibi perspexisset renuntiat. Dum in his
locis Caesar nauium parandarum causa moratur, ex magna parte
Morinorum ad eum legati uenerunt, qui se de superioris temporis
consilio excusarent, quod homines barbari et nostrae consuetudi-
nis imperiti bellum pop-
- 2 perasset, facturos pollic, cissent, seque ea, quae im-
accidisse arbitratus, q sibi Caesar satis opportune 10
nolebat neque belli, r tergum hostem relinquere
habebat neque has t r anni tempus facultatem
anteponendas iudicaba m occupationes Britanniae
3 Quibus adductis eos in, numerum obsidum imperat.
onerariis coactis contra. . Nauibus circiter LXXX 11
portandas legiones existimabat, quod praeterea nauium longarum
4 habebat, quaestori, legatis praefectisque distribuit. Huc accede-
bant XVIII onerariae naues, quae ex eo loco ab milibus passuum
octo uento tenebantur, quo minus in eundem portum uenire pos- 20
5 sent: has equitibus distribuit. Reliquum exercitum Quinto Tita-
rio Sabino et Lucio Aurunculeio Cottae legatis in Menapios atque
in eos pagos Morinorum, ab quibus ad eum legati non uenerant,
6 ducendum dedit; Publium Sulpicium Rufum legatum cum eo prae-

1 hortaturque *m. pr. B.* ut *A a b e f*; *om. C D E et secundum*
Achaintrium B, de quo *Beyerlius minus recte tacere uidetur.* 2 sed-
que *A.* 3 regionibus omnibus *Ab BC (E) 'multi alii'*; regionibus,
omisso omnibus, (Aπ)? b c e f. ei] et *B C D E.* facultatis *(B) C*
D E f, facultas *A.* qui ex naue *b.* 4 diem *D.* 5 in
iis *B.* 7 ueniunt *b.* 9 seque] sed quae *A.* 10 polli-
cerentur *e f*, pollicentur *A B E 'multi'*; pollicebantur *b.* haec *b f.*
Caesar satis opportune *A B C E 'ms. fere'*, satis opportune Caesar
f u. 13 tantularum *e f*, tantarum *A B C D E.* occupationes]
sibi *add. b c e f.* Britanniae *B.* 14 iis *A B C D E*, his *f.*
obsidum numerum *ex uno b u.* 15 recipit *f.* LXXX *a b c e f*
Orosius, octingentis octoginta *B C D E et cum punctis sub octoginta A.*
16 quod satis *A B C D E e f. P. 76.* legiones transportandas,
sed prius int. uers., f. 17 quod praeterea *A B C*, quot praeterea *D E*;
quicquid praeterea *f u.* 18 habebat] id *add. b c.* quaestoribus *e*
d f. P. 81. 19 xviii] viii *A*, octodecim *(B).* ab *A (B) C D E b*,
a e f. 20 uenire *B E e f 'plurimi'*, peruenire *(Aπ)? u.* 21 tri-
buit *f.* Quinto *B*, Q. *u.* 22 Lucio *B*, L. *u.* 23 a quibus *f.*
24 ducendum *A B E*, deducendum *a b c d e f.* Publium *B*, P. *u.*

sidio, quod satis esse arbitrabatur, portum tenere iussit. His con- 23
stitutis rebus nactus idoneam ad nauigandum tempestatem tertia
tere uigilia soluit equitesque in ulteriorem portum progredi et na-
ues conscendere et se sequi iussit. A quibus cum paulo tardius 2
esset administratum, ipse hora circiter diei quarta cum primis na-
uibus Britanniam attigit atque ibi in omnibus collibus expositas
hostium copias armatas conspexit. Cuius loci haec erat natura, 3
atque ita montibus angustis mare continebatur, uti ex locis supe-
rioribus in litus telum adigi posset. Hunc ad egrediendum nequa- 4
quam idoneum locum arbitratus, dum reliquae naues eo conueni-
rent, ad horam nonam in ancoris expectauit. Interim legis tri- 5
bunisque militum conuocatis et quae ex Voluseno cognosset, et
quae fieri uellet, ostendit monuitque, ut rei militaris ratio, maxi-
me ut maritumae res postularent, ut quae celerem atque instabi-
lem motum haberent, ad nutum et ad tempus omnes res ab iis ad-
ministrarentur. His dimissis et uentum et aestum uno tempore 6
nactas secundum dato signo et sublatiis ancoris circiter milia pas-
suum septem ab eo loco progressus aperto ac plano litore naues
constituit. At barbari consilio Romanorum cognito praemisso 24
equilatu et essedariis, quo plerumque genere in proeliis uti con-
suerunt, reliquis copiis subsecuti nostros nauibus egredi prohibe-
bant. Erat ob has causas summa difficultas, quod naues propter 2
magnitudinem nisi in alto constitui non poterant, militibus autem
ignotis locis, impeditis manibus magno et graui onere armorum
25 oppressis simul et de nauibus desiliendum et in fluctibus consisten-

3 uigilia naues soluit *f*, uigilia noctis naues soluit *b*. equites
quos in *D*, equites in *b*. progredi nauesque *b*. 4 cum paulo *AB*
Eae f, cum id paulo *b c*. 5 hora circiter diei quarta *ABE edd. ante*
u, hora diei circiter quarta *fu*. 6 Britanniam *B*. 7 armatas *om. m.*
pr. b. erat *om. m. pr. b*. 8 atque ita *ABCDEe*; adeo *b c d*,
adeo eo *f*. montium angustis *f*. ut *f*. 9 adigi *ABCDE*
a b e f, adici ('uel adici') 'forsan *c*' *u*. hunc adgrediendum *d*, hunc
adgrediendi *b*. nequaquam idoneum locum arbitratus *ABCDE*; lo-
cum nequa. idon. arb. *f et omissu* idoneum *b*, nequa. idon. arb. locum *u*.
11 ancoris *B*, anchoris *u*. (expectauit *B*) spectauit *D*.
12 cognosset *B* 'uelustiores', cognouisset *e et sec. m. B*. 13 maxime-
que ut *b o d*. 14 maritumae *A (B)*. ut quae *Lipsius*, ut quam
codd. 15 ab iis *A (B) C*, ab his *E f*. 16 et aestatem *b*.
17 secundum] simul *b*. ancoris *AB*, anchoris *u*. mille passus *e*.
18 aperto *om. ABC* '8 alii'. 24 onore armorum *m. pr. B*;
armorum onere *cum uno b u*. 25 expressis *m. pr. C*, pressis *e f*.
et de] et *a e e*, *e f*, et cum *b*.

DE BELLO GALLICO

et cum hostibus erat pugnandum, cum illi aut ex arido
 dum in aquam progressi omnibus membris expeditis, notissim
 audacter tela conicerent et equos insuefactos incitarent.
 bus rebus nostri perterriti atque huius omnino generis pugnae
 periti non eadem alacritate ac studio, quo in pedestribus uli
 proeliis consuerant, nitebantur. Quod ubi Caesar animaduertit,
 naues longas, quarum et species erat barbaris inusitatio et motus
 ad usum expeditior, paulum remoueri ab onerariis nauibus et re-
 mis incitari et ad latus a
 dis, sagittis, tormentis h
 2 res magno usui nostris
 motu et inusitato genere
 3 ac paulum modo pedem
 ctantibus, maxime prop
 aquilam ferebat, conte-
 niret, 'desilite', inquit,
 dere: ego certe meum reipublicae atque imperatori officium prae-

4 stituro'. Hoc cum uoce magna dixisset, se ex naui proiecit atque
 5 in hostes aquilam ferre coepit. Tum nostri cohortati inter se, ne
 6 tantum dedecus admitteretur, uniuersi ex naui disiluerunt. Hos
 item ex proximis [primis] nauibus cum conspexissent, subsequi
 26 hostibus adpropinquant. Pugnatum est ab utrisque acriter. No-
 stri tamen, quod neque ordines seruare neque firmiter insistere
 neque signa subsequi poterant, atque alius alia ex naui, quibuscum-
 que signis occurrerat, se adgregabat, magnopere perturbabantur;

1 prius cum om. m. pr. b. aut — aut] uel — uel b. 2 paulum
 ABCDEe 'longe plurimi et uetustiores', paululum fu. expeditis
 Aef, expediti reliqui. 3 factos, supraso. sec. m. insue, C.
 5 non eadem (A)B (hic ante corr. eandem) CDEF; omnes eadem e, non
 omnes eadem 'forsan cd' u. 6 cosuerant f, consueuerant 'C solus'.
 nitebantur Oxon., uitebantur A; utebantur reliqui. animu
 aduertit f. 7 erat om. ABCDE. 8 paulo e, paululum f.
 10 hostis A. summoneri ABCDE, non submoueri. 13 retta-
 lerunt cum puncto sub altera t B. atque] at bcdef. 15 obte-
 status bdf. 16 milites ABCDE, commilitones abcdef (Achaie-
 trium codd. permutasse mea collatio codicis B docet). Vid. Liu. III, 27.
 nisi si uultis f. 18 uoce magna ABCDEF, magna uoce u.
 se ex naui proiecit ABE edd. ante u, ex naui se proiecit fu.
 19 hortati A. 20 ex] de b. desiluerunt A(B)CDF, desilierunt
 E et sec. m. CD. 21 primis eiciendum dixit Hotomannus.
 22 adpropinquant BC, adpropinquauerunt b (Ceterum adpr., non appr.,
 ABCDF). 24 quibuscumque (B). 25 adgregabat ABC f.
 magno opere ante corr., ut uidetur, fu. perturbantur ABCDE.

hostes uero notis omnibus uadis, ubi ex litore aliquos singu- 2
lares ex naui egredientes conspexerant, incitatis equis impeditos 3
adoriebantur, plures paucos circumsistebant, alii ab latere aperto 3
in uniuersos tela coniciebant. Quod cum animaduertisset Caesar, 4
scaphas longarum nauium, item speculatoria nauigia militibus 4
compleri iussit et, quos laborantes conspexerat, his subsidia sub- 5
mittebat. Nostri, simul in arido constiterunt, suis omnibus con- 5
secutis in hostes impetum fecerunt atque eos in fugam dederunt 5
neque longius prosequi potuerunt, quod equites cursum tenere at- 6
que insulam capere non potuerant. Hoc unum ad pristinam fortu- 6
nam Caesari defuit. Hostes proelio superati, simul atque se ex 27
fuga receperunt, statim ad Caesarem legatos de pace miserunt, 7
obsides daturus quaeque imperasset facturos esse polliciti sunt. 8
Vna cum his legatis Commius Atrebas uenit, quem supra demon- 9
straueram a Caesare in Britanniam praemisum. Hunc illi e naui 3
egressum, cum ad eos oratoris modo Caesaris mandata deferret, 4
comprehenderant atque in uincula coniecerant: tum proelio facto 4
remiserunt et in petenda pace eius rei culpam in multitudinem con- 5
iecerunt et propter imprudentiam ut ignosceretur, petiuerunt. Cae- 5
sar questus, quod, cum ultro in continentem legatis missis pacem 6
ab se petissent, bellum sine causa intulissent, ignoscere impruden- 6
tiae dixit obsidesque imperauit; quorum illi partem statim dede- 6
runt, partem ex longinquiore locis arcessitam paucis diebus sese 7
daturus dixerunt. Interea suos remigrare in agros iusserunt, prin- 7
cipesque undique conuenire et se ciuitatesque suas Caesari com- 8
mendare coeperunt. His rebus pace confirmata post diem quar- 28
tum, quam est in Britanniam uentum, naues XVIII, de quibus su-
pra demonstratum est, quae equites sustulerant, ex superiore por-
tu leni uento soluerunt. Quae cum adpropinquarent Britanniae et 2

2 naue b. 4 animum aduertisset fu. 6 his ABCDEF, iis u. 10 non potuerant Lipsius, non potuerunt codd. 12 de pa-
ce legatos C. 13 facturos esse BCDE, facturos sese A; sese factu-
ros bcdef. 15 Britanniam B. 16 oratoris modo Caesaris] impe-
ratoris Andin. Ozon. u. deferret ABCDE, perferret bcdef.
17 comprehenderant B. 18 et om. ABCD. impetenda B.
coniecerunt] contulerunt bcdef. 19 imprudentiam Af. 21 impru-
dentiae ABCDf. 23 paucis post diebus bdf. se daturus esse
dixerunt bf. 25 conuenire ABCDE; conuenere ef, conuenerunt c.
commendare coeperunt ABCDE; commendare e, commendauerunt f.
26 quartam (B)? 27 Britanniam B. octodecim (B), x et viii D.
supra om. A. 29 adpropinquarent ABCDf. Britanniae B.

ex castris uiderentur, tanta tempestas subito coorta est, ut nullae earum cursum tenere posset, sed aliae eodem, unde erant profectae, referrentur, aliae ad inferiorem partem insulae, quae est propius solis occasum, magno sui cum periculo deicerentur; quae tamen ancoris iactis cum fluctibus complerentur, necessario aduersa nocte in altum proeclatae continentem petierunt. Eadem nocte accidit, ut esset luna plena, qui dies maritimos aestus maximos in Oceano efficere consuevit, nostrisque id erat incognitum. Ita uno tempore et longas naues, quibus Caesar exercitum transportandum curauerat quasque in aridum subduxerat, aestus compleuerat, et onerarias, quae ad ancoras erant deligatae, tempestas adfligebat, neque ulla nostris facultas aut administrandi aut auxiliandi dabatur. Compluribus nauibus fractis reliquae cum essent funibus, ancoris reliquisque armamentis amissis ad nauigandum inutiles, magna, id quod necesse erat accidere, totius exercitus perturbatio facta est. Neque enim naues erant aliae, quibus reportari possent, et omnia deerant, quae ad reficiendas naues erant usui, et, quod omnibus constabat hiemari in Gallia oportere, frumentum his in locis in hiemem prouisum non erat. Quibus rebus cognitis principes Britanniae, qui post proelium ad Caesarem conuenerant, inter se conlocuti, cum equites et naues et frumentum Romanis deesse intellegerent et paucitatem militum ex castrorum exiguitate cognoscerent, quae hoc erant etiam angustiora, quod sine impedimenti Caesar legiones transportauerat, optimum factu esse duxerunt rebellione facta frumento commeatuque nostros prohibere et rem in hiemem producere, quod his superatis aut reditu interclusis neminem postea belli inferendi causa in Britanniam transiturum confidebant. Itaque rursus coniuratione facta paulatim ex

- 1 subito tempestas b. quohorta deletis qu et c suprasc. B, orta b. 3 referentur B. propie, suprasc. prope, A. 4 cum periculo sui f. (deicerentur ADEf) deiecerentur BC. 5 ancoris AB, anchoris u. 6 petiuerunt f. 10 compleuerat Aπ (qui secundum Oud. pr. m. om.) BCDE, complebat bcdef. 11 ancoras AB. adfligebat ABCDf. 12 nequa ulla B. 13 cum pluribus ABCef. cum om. ef. ancoris AB. 14 reliquisque om. b. 15 id om. f. 17 naues erant usui] eas usui sunt bcdef. 18 hiemari abcef, hiemare reliqui. 19 in hieme Cb. 20 post proelium factum ad ea, quae iusserat Caesar, facienda conuenerant bcdef. 21 conlocuti ABCf. cum et equites f. 23 quae hoc] quia haec f. impedimenti f. 24 factum BCDb. 26 his Ef; hiis D, iis (AB)C. 27 Britanniam B. 28 confitebant m. pr. B. rursum C.

castris discedere ac suos clam ex agris deducere coeperunt. At 31
 Caesar, etsi nondum eorum consilia cognouerat, tamen et ex
 euentu nauium suarum et ex eo, quod obsides dare intermiserant,
 fore id, quod accidit, suspicabatur. Itaque ad omnes casus subsi- 2
 dia comparabat. Nam et frumentum ex agris cotidie in castra
 conferebat et quae grauissime adflictae erant naues, earum mate-
 ria atque aere ad reliquas reficiendas utebatur et quae ad eas res
 erant usui ex continenti conportari iubebat. Itaque, cum summo 3
 studio a militibus administraretur, XII nauibus amissis, reliquis ut
 nauigari commodè posset, effecit. Dum ea geruntur, legione ex 32
 consuetudine una frumentatum missa, quae appellabatur septima,
 neque ulla ad id tempus belli suspicione interposita, cum pars ho-
 minum in agris remaneret, pars etiam in castra uentitaret, ii, qui
 pro portis castrorum in statione erant, Caesari nuntiauerunt pul-
 15 uerem maiorem, quam consuetudo ferret, in ea parte uideri, quam
 in partem legio iter fecisset. Caesar id, quod erat, suspicatus, 2
 aliquid noui a barbaris initum consilii, cohortes, quae in stationi-
 bus erant, secum in eam partem proficisci, ex reliquis duas in sta-
 tionem cohortes succedere, reliquas armari et confestim sese sub-
 20 sequi iussit. Cum paulo longius a castris processisset, suos ab 3
 hostibus premi atque aegre sustinere et conferta legione ex omni-
 bus partibus tela conici animaduertit. Nam quod omni ex reliquis 4
 partibus demesso frumento pars una erat reliqua, suspicati hostes
 huc nostros esse uenturos noctu in siluis delituerant; tum disper- 5
 25 sos depositis armis in metendo occupatos subito adorti paucis in-
 terfectis reliquos incertis ordinibus perturbauerant, simul equitatu
 atque essedis circumdederant. Genus hoc est ex essedis pugnae. 33
 Primo per omnes partes perequitant et tela coniciunt atque ipso

1 ac] aut <i>ABCDE</i> , et <i>b c f</i> .	ad Caesar <i>B</i> .	2 ex <i>om</i> .
<i>D</i> .	5 comparabat <i>B</i> .	6 grauissime <i>B</i> .
		adflictae <i>ABCD</i> .
8 ex] in <i>b</i> .	(conportari <i>B</i>) comparari <i>b d e f</i> .	cum
summo <i>ABCDEF</i> 'mss. 12', cum id summo <i>u</i> .		9 duodecim (<i>B</i>).
10 possit, efficit <i>b</i> .	11 una <i>om. b</i> .	apellabatur <i>f</i> , appella-
tur <i>b</i> .	13 in castris <i>E</i> .	ii <i>ADE</i> , i <i>B</i> ; hi <i>f</i> .
m. pr. <i>B</i> .	14 nuntiauerunt <i>BCDE</i> 'plerique', renuntiauerunt (<i>Απ</i>)?	qui per portis
<i>f</i> u (— ciauerunt (<i>B</i>)).	16 inter fecisset ante corr. <i>B</i> .	17 ali-
quidque <i>D</i> .	nouum <i>b</i> .	18 ex reliquis duas <i>ABE</i> , duas ex reliquis
		<i>C? e f</i> u: 'mss. omnes duas ex reliquis uel ex reliquis duas'.
19 cohortes <i>ABCDE</i> , <i>om. b c f</i> .	se subsequi <i>f</i> .	21 conserta <i>b</i> .
22 animum aduertit <i>f</i> .	23 una pars <i>f</i> .	26 perturbauerunt <i>E b f</i> .
27 atque] ex <i>add. b</i> .		circumdederunt <i>b</i> , circumdauerant <i>A</i> .
28 equitant <i>b</i> .		

ex] et ex *e f.* 3 pedites *b e f.* paulatim *A B C D E* 'omnes'; paulatim *a e*, paululum *f.* 4 cursus *b c*, se *a e f.* conlocant *A B C D f.* 7 uti *A B C D E*, ut *f.* 9 se inde *A B C D E*, inde se *f u.* 10 totissime *m. pr. B.* 11 opportunissime *m. pr. B.* 12 se *op. e*, post timore *ponit Aldus et int. uers. f.* 13 ad lacessendum *A (B)* *c' d' b*, ad lacessendum hostem *e f.* et committendum *e f.* 15 legiones conduxit *C.* 16 inter agros *D.* discerunt *m. pr. B.* 17 dies complures *f* (complures *A B C*). 18 hostes *b.* 22 demonstrauerant *C D.* rebns] diebus *b d f.* 23 multitudo *A.* 23 ut si *e f.*, et si *A B C D E.* 26 triginta *(B).*

2 insinuauerunt *A D f.*, insinuauerint *(B) C E e et sec. m. f.*

ex] et ex *e f.* 3 pedites *b e f.* paulatim *A B C D E* 'omnes'; paulatim *a e*, paululum *f.* 4 cursus *b c*, se *a e f.* conlocant *A B C D f.*

7 uti *A B C D E*, ut *f.* 9 se inde *A B C D E*, inde se *f u.*

10 totissime *m. pr. B.* 11 opportunissime *m. pr. B.* 12 se *op. e*, post timore *ponit Aldus et int. uers. f.* 13 ad lacessendum *A (B)*

c' d' b, ad lacessendum hostem *e f.* et committendum *e f.* 15 legiones conduxit *C.*

16 inter agros *D.* discerunt *m. pr. B.*

17 dies complures *f* (complures *A B C*). 18 hostes *b.* 22 demonstrauerant *C D.*

rebns] diebus *b d f.* 23 multitudo *A.*

23 ut si *e f.*, et si *A B C D E.* 26 triginta *(B).*

1 tanto spatio secuti, quantum cursu et uiribus efficere potue- 3
 t; complures ex iis occiderunt, deinde omnibus longe lateque
 2 iis incensis se in castra receperunt. Eodem die legati ab 36
 3 libus missi ad Caesarem de pace uenerunt. His Caesar nume- 2
 4 obsidum, quem ante imperauerat, duplicauit eosque in conti-
 tem adduci iussit, quod propinqua die aequinoctii infirmis na-
 5 uis hiemi nauigationem subiiciendam non existimabat. Ipse ido- 3
 6 m tempestatem nactus paulo post mediam noctem naues sol-
 7 quae omnes incolumes ad continentem peruenerunt, sed ex 4
 8 merariae duae eosdem, quos reliqui, portus capere non potue-
 9 t et paulo infra delatae sunt. Quibus ex nauibus cum essent 37
 10 ositi milites circiter trecenti atque in castra contenderent, Mo-
 11 , quos Caesar in Britanniam proficiscens pacatos reliquerat,
 12 praedae adducti primo non ita magno suorum numero circum-
 13 erunt ac, si sese interfici nollent, arma ponere iusserunt. Cum 2
 14 orbe facto sese defenderent, celeriter ad clamorem hominum
 15 inter milia sex conuenerunt. Qua re nuntiata Caesar omnem
 16 castris equitatum suis auxilio misit. Interim nostri milites in- 3
 17 m hostium sustinuerunt atque amplius horis quattuor fortis-
 18 e pugnaverunt et paucis uulneribus acceptis complures ex his
 19 iderunt. Postea uero quam equitatus noster in conspectum ue- 4
 20 , hostes abiectis armis terga uerterunt magnusque eorum nu-
 21 us est occisus. Caesar postero die Titum Labienum legatum 38
 22 i iis legionibus, quas ex Britannia reducerat, in Morinos, qui
 23 allionem fecerant, misit. Qui cum propter siccitates paludum, 2

- 1 quanto cursu *ef.*   2 complures *B.*   iis *A(B)CDE*, his *f.*
 lateque afflictis incensisque se cum solis *And. Oxon. u.*   5 an-
 1 *BCDE*, antea *fu.*   7 hiemi *ABDabcd ef*, hiemis *CE et sec.*
B.   subiiciendam *Aef et, de quibus*, subic. *an* subiic. *habeant*,
constat, bcde; subiicienda *B*, subitienda *C.*   8 nactus *AO*, nan-
ax; nactus *u.*   9 in continentem *b.*   sed *om. ef.*
is ABCDE, his *fu.*   eosdem] duos *add. A.*   quos reliqui,
is ABCDE; portus, quos reliquae *e (hic relique) f.*   11 quum
 ?   12 trecenti *A(B)CDE*, *ccc suprasc. ti f.*   13 Britani-
B.   pacato, sed *s ab ead. m. supra ascripta, B.*   16 sese de-
at m. pr. B.   17 sex *A(B)E*, *vi (f).*   18 auxilium *A.*
 inpetum *B.*   19 quattuor *AB*, quatuor *E*; *iiii suprasc. or f.*
 20 complures *B.*   his *Af et sec. m. B*, *is B*, *hiis E*; *iis u.*
 21 in conspectu *A.*   23 Titum *B*, *T. u.*   24 iis *(B)E*, *is*
 his *A*; *om. b f.*   Britania *B.*   25 siccitatem *b f.*
 udis *f.*

DE BELLO GALLICO

3 quo se recipere, non haberent, quo superiore anno perfugio fue-
 rant usi, omnes fere in potestatem Labieni peruenerunt. At Q.
 Titurius et L. Cotta legati, qui in Menapiorum fines legiones duxe-
 rant, omnibus eorum agris uastatis, frumentis succisis, aedificiis
 incensis, quod Menapii se omnes in densissimas siluas abdiderant, 5
 se ad Caesarem receperunt. Caesar in Belgis omnium legionum
 hiberna constituit. Eo duae omnino ciuitates ex Britannia obsides
 5 miserunt, reliquae neglexerunt. His rebus gestis ex litteris Cae-
 saris dierum uiginti sup[er] tu decreta est.

C. IVL

ESARIS

DE BELLO GALLICO

COMMENTARIUS QVINTVS.

L. Domitio, Ap. Claudio consulibus discedens ab hibernis
 Caesar in Italiam, ut quotannis facere consueuerat, legatis imperat,
 quos legionibus praefecerat, uti, quam plurimas possent, hieme
 2 naues aedificandas ueteresque reficiendas curarent. Earum modum

1 habebant b. quo superiore anno perfugio fuerant usi *Weissenbornius*; quo superiore anno perfuerant usi *AB* et quattuor litteris post
 quo *crasis* et *d* super ue *posita* rursusque *deleta* *C*, quo superiore anno
 fuerant usi *DE*; quo perfugio superiore anno erant usi *a b d e f*. *P. 77.*
 2 omnes fere *om.* *b c d f*; fere *om.* *m. pr. C.* uenerunt *b c d f*.
 at quem Titurius *B.* 3 Lucius *B.* 4 aedificiisque incensis *b c e f*.
 6 ad Caesarem se *f.* 7 Britania *B.* 8 reliqui *b.* Iu-
 lius Celsus Constantinus u. c. legi belli Gallici liber III explicit *B.*

Incipit liber v lege feliciter in Domino *B.* 1 Lucio *u*, *om.* *B*
 'plerique'. Ap., *suprasc. sec. m.* *io, B.* 2 consueuerat, non con-
 sueuerat, (*B*) e 'mei quindecim'; instituerat, *ascripto pro uar. lect.* consue-
 uerat, *c.* 4 modum] rerum *C.*

formamque demonstrat. Ad celeritatem onerandi subductiones-
 que paulo facit humiliores, quam quibus in nostro mari uti con-
 suuimus, atque id eo magis, quod propter crebras commutationes
 aestuum minus magnos ibi fluctus fieri cognouerat, ad onera, ad
 multitudinem iumentorum transportandam paulo latiores, quam
 quibus in reliquis utimur maribus. Has omnes actuarias imperat 3
 fieri, quam ad rem multum humilitas adiuuat. Ea, quae sunt usui 4
 ad armandas naues, ex Hispania adportari iubet. Ipse conuentibus 5
 Galliae citerioris peractis in Illyricum proficiscitur, quod a Pirustis
 finitumam partem prouinciae incursionibus uastari audiebat. Eo 6
 cum uenisset, ciuitatibus milites imperat certumque in locum con-
 uenire iubet. Qua re nuntiata Pirustae legatos ad eum mittunt, 7
 qui doceant nihil earum rerum publico factum consilio, seseque
 paratos esse demonstrant omnibus rationibus de iniuriis satisfac-
 cere. Percepta oratione eorum Caesar obsides imperat eosque ad 8
 certam diem adduci iubet; nisi ita fecerint, sese bello ciuitatem
 persecuturum demonstrat. Iis ad diem adductis, ut imperauerat, 9
 arbitros inter ciuitates dat, qui litem aestument poenamque con-
 stituant. His confectis rebus conuentibusque peractis in citerio- 2
 rem Galliam reuertitur atque inde ad exercitum proficiscitur. Eo 2
 cum uenisset, circuitis omnibus hibernis singulari militum studio
 in summa omnium rerum inopia circiter sexcentas eius generis,
 cuius supra demonstrauius, naues et longas XXVIII inuenit in-
 structas neque multum abesse ab eo, quin paucis diebus deduci
 possint. Conlaudatis militibus atque iis, qui negotio praefuerant, 3
 quid fieri uelit, ostendit atque omnes ad portum Itium conuenire

- 1 demonstrant *c*, demonstrauit *b*. 4 ad onera, ad multitudinem
B; ad onera et ad multitudinem *u*, sed '*mss. carent et, alii ad, in b ac*'.
 5 paulo altiores *be* (paulo latiores etiam *Priscian. p. 770 P.*).
 quam quibus in reliquis utimur maribus *Priscian. (B) 'mss. mei quindecim'*,
 quam quibus in reliquis maribus uti adsueuerant *b c d e*. 7 adiuuabat *b*.
 8 adportari *B*. 9 a piratis *d et pro uar. lect. c*. — 10 fini-
 tumam *AD*. eo conuenisset *m. pr. B*. 12 ad eum legatos *b*.
 13 nihil eorum publico *D*. facto *b*. seque *b*. 14 rationibus
om. e. 15 percepta *ABCD*, accepta *b c d e. Vid. VI, 8, 7*.
 ratione eorum *b c e*. 17 iis *B Aldus*, his *edd. ante Ald. Steph. u.*
 18 ciuitatem *A*. aestument *ABD*. 19 iis conf. *B*.
 conuentisque *AD*. peractis] paratis *b*. 21 cum peruenisset *b*.
 circuitis *b*. 22 sescentas *m. pr. B*. 23 cuius] quas *b*.
 longas duodeviginti *b c*. 24 qui *m. pr. B*. 25 possint *ABC*
De 'plerique', possent u conlaudatis *B*.

DE BELLO GALLICO

- iubet, quo ex portu commodissimum in Britanniam traiectum esse cognouerat, circiter milium passuum XXX [transmissum] a conti-
- 4 nenti: huic rei quod satis esse visum est militum reliquit. Ipse cum legionibus expeditis IIII et equitibus DCCC in fines Treuerorum proficiscitur, quod hi neque ad concilia ueniebant neque im-
- 3 perio parebant Germanosque Transrhenanos sollicitare dicebantur. Haec ciuitas longe plurimum totius Galliae equitatu ualet magnas-
- que habet copias peditum Rhennumque, ut supra demonstrauimus;
- 2 tangit. In ea ciuitate [redacted] ipatu inter se contendebant;
- 3 Idutiomarus et Cingetorix [redacted] alter, simulatque de Caesaris [redacted]
- legionumque aduentu [redacted] ad eum uenit, se suosque
- omnes in officio futuros, [redacted] icitia populi Romani defectu-
- 4 ros confirmauit quaeque in [redacted] gererentur ostendit. At In-
- duitiomarus equitatum per [redacted] gere iisque, qui per aetatem
- in armis esse non poterat [redacted] m Arduennam abditis, quae [redacted]
- ingenti magnitudine per [redacted] Treuerorum a flumine Rhe-
- 5 no ad initium Remorum pertinet, bellum parare instituit. Sed posteaquam nonnulli principes ex ea ciuitate et familiaritate Cingetorigis adducti et aduentu nostri exercitus perterriti ad Caesarem uenerunt et de suis priuatim rebus ab eo petere coeperunt;
- quoniam ciuitati consulere non possent, ueritus, ne ab omnibus
- 6 desereretur, Indutiomarus legatos ad Caesarem mittit: Sese idcirco ab suis discedere atque ad eum uenire noluisse, quo facilius ciuitatem in officio contineret, ne omnis nobilitatis discessu plebs
- 7 propter imprudentiam laberetur: itaque esse ciuitatem in sua potestate, seseque, si Caesar permitteret, ad eum in castra

1 Britanniam *B*. 2 mille passus *e*. triginta (*B*).
transmissum *delendum uidit Faërnus* (transmissum *e*). 3 huic regi ante
corr. B. reliquit *A C b e*, relinquit *B*. 4 *iv (B)*. Treuerorum
B 'mss. plerique'. 10 Indutiomarus *Be 'mss. plurimi et uetustiores'* u; atque ita legitur apud *Cic. p. Font. 8, 17. 12. 26. 17, 36 et, de cuius codd. non satis constat, Flor. III, 10, 7. At Caesaris codd. non constare B demonstrat, et Indutiomarus tuetur Cass. Dio XL, 11. 31 et Oros. VI, 10.* e quibus *A B C D*, ex quibus *u*. 13 Treueris *B*.
Indutiomarus (*B*), Indutiomarus *u*. 15 Arduennam *AD*.
16 Treuerorum *B*. 18 familiaritate] auctoritate *b c d e*. Cingetorigis *m. pr. B*. 20 priuatis *b d e*. ab eo] habeo *B*, ad eum *b*.
21 possent *b d*, posset *Be 'ceteri omnes'*. ueritus, ne ab omnibus desereretur, Indutiomarus *B et reliqui praeter b d, qui Indutiomarus ante ueritus ponunt* (Indutiomarus hic diserto *testim. B, Indutiomarus u*).
25 imprudentiam *B*. 26 seseque *B, 'sese uel seseque mss. nonnulli'; seque u*.

uenturum, suas ciuitatisque fortunas eius fidei permissurum. Caesar, 4
 etsi intellegebat, qua de causa ea dicerentur, quaeque eum res ab
 instituto consilio deterreret, tamen, ne aestatem in Treueris con-
 sumere cogeretur omnibus ad Britannicum bellum rebus compara-
 5 tis, Indutiomarum ad se cum CC obsidibus uenire iussit. His ad- 2
 ductis, in iis filio propinquisque eius omnibus, quos nominatim
 euocauerat, consolatus Indutiomarum hortatusque est, uti in offi-
 cio maneret; nihilo tamen secius principibus Treuerorum ad se 3
 conuocatis hos singillatim Cingetorigi conciliauit, quod cum merito
 10 eius a se fieri intellegebat, tum magni interesse arbitrabatur eius
 auctoritatem inter suos quam plurimum ualere, cuius tam egregiam
 in se uoluntatem perspexisset. Id tulit factum grauitur Indutioma- 4
 rus, suam gratiam inter suos minui, et, qui iam ante inimico in
 nos animo fuisset, multo grauius hoc dolore exarsit.

15 His rebus constitutis Caesar ad portum Itium cum legionibus 5
 peruenit. Ibi cognoscit LX naues, quae in Meldis factae erant, 2
 tempestate reiectas cursum tenere non potuisse atque eodem, un-
 de erant profectae, reuertisse; reliquas paratas ad nauigandum
 atque omnibus rebus instructas inuenit. Eodem equitatus totius 3
 20 Galliae conuenit numero milium quattuor principesque ex omnibus
 ciuitatibus; ex quibus perpaucos, quorum in se fidem perspexerat, 4
 relinquere in Gallia, reliquos obsidum loco secum ducere decre-
 uerat, quod, cum ipse abesset, motum Galliae uerebatur. Erat 6
 una cum ceteris Dumnorix Haeduus, de quo ante ab nobis dictum
 25 est. Hunc secum habere in primis constituerat, quod eum cupi-
 dum rerum nouarum, cupidum imperii, magni animi, magnae inter

1 uenturum, suas *B* 'mss. longe plurimi'; uenturum et suas *u*.
 Ide *b*. 2 qua de causa haec dicebantur *b*. quaeque eum *b*, quae-
 cumque eam *B C D*. 3 Treueris *B*. 4 Britannicum *B*. con-
 paratis *B*. 5 Indutiomarum *Bu*. ducentis (*B*). iis adductis
m. pr. B. 6 in his *e*. filii *a b c d e*. 7 Indutiomarum (*B*),
 Indutiomarum *u*. est *om. b*. 8 maneret *A B C* o 'aliquo 4', per-
 maneret *u*. Treuerorum *B*. 9 uocatis *b*. 10 a se *B* et reli-
 qui, ab se *b c u*. tum] tamen *b*. 11 quam plurimum] multum *C*.
 tam *om. d*. 12 id tulit factum grauitur *B* 'mss. aliorum et mei
 11', id factum grauitur tulit *o u*. Indutiomarum (*B*), Indutiomarum *u*.
 16 sexaginta *D*. 19 equitatus totius Galliae *B* *edd. reliquae*,
 totius Galliae equitatus *Stephanus et sine annotatione u*. 20 perue-
 nit *D*. quattuor *B*, non quatuor. omnibus ex cum uno pessi-
 mo *u*. 21 paucos *A*. 24 ante ab nobis *A B* 'plerique' et, de qui-
 bus, ab *an a* habeant, non constat, *C D*; ab nobis antea *u*. 25 ha-
 bere *A B b e* et in marg. *d*; habere *sec. m B*, abire *C D c d*.

DE BELLO GALLICO

2 Gallos auctoritatis cognouerat. Accedebat huc, quod in concilio
Haeduum Dumnorix dixerat sibi a Caesare regnum ciuitatis de-
ferri; quod dictum Haedui grauiter ferebant neque recusandi aut
deprecandi causa legatos ad Caesarem mittere audebant. Id factum
3 ex suis hospitibus Caesar cognouerat. Ille omnibus primo preci-
bus petere contendit, ut in Gallia relinqueretur, partim, quod in-
suetus nauigandi mare timeret, partim, quod religionibus impediri
4 sese diceret. Posteaquam id obstatum sibi negari uidit, omni spe
inpetrandi adempta principij
5 hortarique coepit, uti in
non sine causa fieri, ut G
consilium Caesaris, ut, q
6 reretur, hos omnes in Bri
quis interponere, iusiuram
liae intellexissent, commu
7 pluribus ad Caesarem defer
tantum ciuitati Haeduae dignitatis tribuebat, coërcendum atque
deterrendum, quibuscumque rebus posset, Dumnorigem statuebat;
2 quod longius eius amentiam progredi uidebat, prospiciendum, ne
3 quid sibi ac reipublicae nocere posset. Itaque dies circiter XXV 20
in eo loco commoratus, quod Corus uentus nauigationem impe-
diebat, qui magnam partem omnis temporis in his locis flare con-
sueuit, dabat operam, ut in officio Dumnorigem contineret, nihilo
4 tamen secius omnia eius consilia cognosceret: tandem idoneam
nactus tempestatem milites equitesque conscendere in naues iubet. 25
5 At omnium inpeditis animis Dumnorix cum equitibus Haeduum
6 a castris insciente Caesare domum discedere coepit. Qua re nun-
tiata Caesar intermissa profectione atque omnibus rebus postposi-
tis magnam partem equitatus ad eum insequendum mittit retrahi-

1 quod in <i>B et ceteri</i> , quod iam in <i>b e</i> .	3 graue <i>m. pr. C</i> .
5 ex suis hostibus <i>A</i> .	6 relinqueretur] remitteretur <i>b et pro</i>
<i>uar. lect. c.</i>	7 quod legionibus <i>b</i> .
<i>'mss. plerique'</i> , sese diceret impediri <i>u</i> .	9 inpetrandi <i>B</i> .
12 in conspectum <i>c</i> .	14 ut, quid esset <i>b</i> .
17 tribuebat <i>B et reliqui</i> , tribuerat <i>b c e</i> .	18 qui-
20 noceri <i>c</i> .	19 perspiciendum <i>ABCD 'mss. qui-</i>
21 Chorus <i>B 'mss. plerique'</i> .	22 in is <i>B</i> .
25 in naues <i>A(B)C b c</i> , naues <i>e</i> .	26 omnibus <i>A</i> .
27 nesciente <i>D</i> .	29 misit <i>b c e</i> .

imperat; si uim faciat neque pareat, interfici iubet nihil hunc 7
absente pro sano facturum arbitratus, qui praesentis imperium
lexisset. Ille enim reuocatus resistere ac se manu defendere suo- 8
aque fidem implorare coepit saepe clamitans liberum se liberaeque
ciuitatis. Illi, ut erat imperatum, circumstant hominem atque 9
efficiunt: at equites Haedui ad Caesarem omnes reuertuntur.

His rebus gestis Labieno in continente cum tribus legio- 8
is et equitum milibus duobus relicto, ut portus tueretur et rem
uentariam prouideret quaeque in Gallia gererentur cogno-
et consiliumque pro tempore et pro re caperet, ipse cum quin- 2
legionibus et pari numero equitum, quem in continenti reli-
rat, ad solis occasum naues soluit et leni Africo prouectus me-
circiter nocte uento intermisso cursum non tenuit et longius
tus aestu orta luce sub sinistra Britanniam relictam conspexit.
n rursus aestus commutationem secutus remis contendit, ut 3
i partem insulae caperet, qua optimum esse egressum superiore
late cognouerat. Qua in re admodum fuit militum uirtus lau- 4
da, qui necloriis grauibisque nauigiis non intermisso remigandi
re longarum nauium cursum adaequarunt. Accessum est ad 5
anniam omnibus nauibus meridiano fere tempore, neque in eo
hostis est uisus; sed, ut postea Caesar ex captiuis cognouit, 6
magnae manus eo conuenissent, multitudine nauium perterri-
rat, quae cum annotinis priuatisque, quas sui quisque commodi
erat, amplius octingentae uno erant uisae tempore, a litore dis-
serant ac se in superiora loca abdiderant. Caesar exposito ex- 9
itu et loco castris idoneo capto, ubi ex captiuis cognouit, quo
oco hostium copiae consedissent, cohortibus decem ad mare
ctis et equitibus trecentis, qui praesidio nauibus essent, de ter-

1 imperauit *b c e*. hunc] eum *b c*. 2 facturum] futurum *b*.
5 esse ciuitatis *A B C D*, cinitatis esse *u*. 6 equites Haedui *A*
D e, Aedui equites *u* (Aedui (*B*)). 7 continenti *b c e*. 8 rem
uentariam *D*, re frumentaria *A B C*; rei frumentariae *a e*. 9 quae-
] ne quae *b*. gererentur] fierent *b d*. 11 reliquerat, ad solis
usum *B et ceteri*; relinquebat, solis occasu *a b c d e*. 14 Britani-
B. 15 consecutus *b*. 18 remigandi] nauigandi *b*. 20 Bri-
am *B*. 21 cognouit *B* '*mss. plurimi*', comperit *u*. 22 magna *A*.
multitudo *m. pr. B*. 23 sui quisque commodi *A(B) C D*, sui
modi quisque causa *e*. 24 *decc (B)*. uno erant uisae tempore
diserto testim.) '*mss. mei omnes*'; una erant uisae, timore *a e et pro uar*.
. c. disceserant *B*. 25 superiore loco *pro uar. lect. A*.
decc (B). de *om. d*.
cesar, ed. Nipperd.

DE BELLO GALLICO

1 tia uigilia ad hostes contendit eo minus ueritus nauibus, quod in
 litore molli atque aperto deligatas ad ancoram relinquebat, et prae-
 2 sidio nauibusque Quintum Atrium praefecit. Ipse noctu progres-
 3 sus milia passuum circiter XII hostium copias conspicatus est. Illi
 equitatu atque essedis ad flumen progressi ex loco superiore no- 5
 4 stros prohibere et proelium committere coeperunt. Repulsi ab
 equitatu se in siluas abdiderunt locum nacti egregio et natura et
 opere munitum, quem domestici belli, ut uidebantur, causa iam
 5 ante praeparauerant: scribis successis omnes introi-
 6 tus erant praecclusi. ri propugnabant nostrosque 10
 7 intra munitiones ing At milites legionis septimae
 testudine facta et nes adiecto locum ceperunt
 8 eosque ex siluis ex lueribus acceptis. Sed eos
 fugientes longius C. tuit, et quod loci naturam
 ignorabat, et quod consumpta munitioni castro- 15
 10 rum tempus relinqui- die eius diei mane tripartito
 milites equitesque in expeditionem misit, ut eos, qui fugerant, per-
 2 sequerentur. His aliquantum itineris progressis, cum iam extremi
 essent in prospectu, equites a Quinto Atrio ad Caesarem uenerunt,
 qui nuntiarent superiore nocte maxuma coorta tempestate prope 20
 omnes naues adflictas atque in litore eiectas esse, quod neque an-
 corae funesque subsisterent, neque nautae gubernatoresque uim
 3 tempestatis pati possent: itaque ex eo concursu nauium magnam
 11 esse incommodum acceptum. His rebus cognitis Caesar legiones
 equitatumque reuocari atque in itinere resistere iubet, ipse ad na- 25
 2 ues reuertitur; eadem fere, quae ex nuntiis litterisque cognouerat,
 coram perspicit, sic ut amissis circiter XL nauibus reliquae tamoa
 3 refici posse magno negotio uiderentur. Itaque ex legionibus fa-
 4 bros deligit et ex continenti alios arcessi iubet; Labieno scribit,

2 ancoram *B*, 'anchoram *mss. plurimi et meliores*'; ancoras *e*.

3 nauibus *codd. et edd. P. 78.* Quintum *B*, *Q. u.* 7 nacti *C*,
 nacti *u.* 8 uidebantur *B* '*mss. 5*', uidebatur *u.* 12 et *om. b e*.

munitiones *B*. 16 tripartito *A C*, non tripartito. 17 mi-

lite *ABC*. 18 iis aliquantum *B*. 19 Quinto *B*, *Q. u.* Atrio]

Titurio *b*. 20 maxuma *B*. cohorta *B*. 21 adflictas *B*.

in litus *b c d e*. ancorae *B*, non anchorae. 22 funesque] neque

funes *b*. nim tempestatis pati *Be edd. ante u*, nim pati tempestatis *u*.

24 'equit. reu. et leg. *b*': reuocare *A*. 25 in itinere resistere *B*

'*mss. plerique*', itinere desistere *b c d e*. 26 litteris cognouerat *b*.

27 praespicit *B*, praespicit *D*. 29 deligi *e*, delegit *ex b et aliquot*

dett. u. arcessi *Be* '*plerique*', arcessiri *b c d*.

ut, quam plurimas posset, iis legionibus, quae sunt apud eum, na-
ues instituat. Ipse, etsi res erat multae operae ac laboris, tamen 5
commodissimum esse statuit omnes naues subduci et cum castris
una munitione coniungi. In his rebus circiter dies X consumit ne 6
nocturnis quidem temporibus ad laborem militum intermissis. Sub- 7
ductis nauibus castrisque egregie munitis easdem copias, quas an-
te, praesidio nauibus reliquit, ipse eodem, unde redierat, profici-
scitur. Eo cum uenisset, maiores iam undique in eum locum co- 8
piae Britannorum conuenerant summa imperii bellique admini-
strandi communi consilio permissa Cassiuellauno; cuius fines a
maritimis ciuitatibus flumen diuidit, quod appellatur Tamesis, a
mari circiter milia passuum LXXX. Huic superiore tempore cum 9
reliquis ciuitatibus continentia bella intercesserant; sed nostro ad-
uentu permoti Britanni hunc toti bello imperioque praefecerant.

15 Britanniae pars interior ab iis incolitur, quos natos in insula 12
ipsi memoria proditam dicunt, maritima pars ab iis, qui praedae 2
ac belli inferendi causa ex Belgio transierunt (qui omnes fere iis
nominibus ciuitatum appellantur, quibus orti ex ciuitatibus eo per-
uenerunt) et bello inlato ibi permanserunt atque agros colere coe-
perant. 20 Hominum est infinita multitudo creberrimaeque aedificia 3
fere Gallicis consimilia, pecorum magnus numerus. Utuntur aut 4
aere [aut nummo aereo] aut taleis ferreis ad certum pondus exa-
minatis pro nummo. Nascitur ibi plumbum album in mediterra- 5
neis regionibus, in maritumis ferrum, sed eius exigua est copia;
25 aere utuntur importato. Materia cuiusque generis ut in Gallia est
praeter fagum atque abietem. Leporem et gallinam et anserem 6
gustare fas non putant; haec tamen alunt animi uoluptatisque causa.

1 quam] quas b.	possit c c. Addend. ad p. 85.	4 sub-
iungi A.	rebus om. C.	decem (B).
nauibus] quae ante praesidio nauibus fuerant b c d e.	6 quas ante, praesidio	7 relinquit c c.
redierat] uenerat b.	9 Britanorum B.	10 'Casibellano
uel Casiuellano mss. quidam: Cassouellauno Langobardicus Orosii VI, 9.		
11 diuit m. pr. B.	14 praefecerunt D.	15 interior om. A,
inferior a b c.	16 ipsi B e 'ceteri', ipsa b c d. P. 78.	marituma
A, mari tum B C; maritimi D.	17 Belgis cum paucis dott. u. P. 79.	
transierunt 'mss. qdd.', transierant Bu.	19 inlato B. P. 79	
extr. permanserunt B 'ceteri', remanserunt b c d e.	21 pecorum	
(B) 'cuncti', pecoris c.	magnus] ingens b c d et, qui post numerus	
ponit, c.	22 'aut nummo aereo uel aureo multi codd.': aut nummo	
aereo a e, aut nummo aureo B.	aut taleis a b e, aut aliis A B C D e.	
23 pro nummo om. c.	24 maritumis A.	eius om. b.
		23 *

DE BELLO GALLICO

Loca sunt temperatiora quam in Gallia remissioribus frigoribus.
18 Insula naturā triquetra, cuius unum latus est contra Galliam. Hu-
 ius lateris alter angulus, qui est ad Cantium, quo fere omnes ex
 Gallia naues appelluntur, ad orientem solem, inferior ad meridiem
2 spectat. Hoc pertinet circiter milia passuum quingenta. Alterum
 uergit ad Hispaniam atque occidentem solem; qua ex parte est
 Hibernia, dimidio minor, ut aestimatur, quam Britannia, sed pari
3 spatio transmissus atque ex Gallia est in Britanniam. In hoc me-
 dio cursu est insula, quae cum Monas: conplures praeterea
 minores subiectae insulae sunt; de quibus insulis nonnulli
4 scripserunt dies continui, quibus neque luna neque sol
 nihil de eo percontationibus percipiuntur, nisi certis ex aqua men-
5 suris breuiores esse quam septem dies, quibus noctes uidebamus. Huius
 est longitudo lateris, unum milium, septingentorum mili-
6 um. Tertium est contra Germaniam, cui parti nulla est obiecta
 terra, sed eius angulus me ad Germaniam spectat.

Hoc milia passuum octingenta in longitudinem esse existimatur.
7 Ita omnis insula est in circuitu uicies centum milium passuum.
14 Ex his omnibus longe sunt humanissimi, qui Cantium incolunt,
 quae regio est marituma omnis, neque multum a Gallica differunt
2 consuetudine. Interiores plerique frumenta non serunt, sed lacte
 et carne uiuunt pellibusque sunt uestiti. Omnes uero se Britanni
 uitro inficiunt, quod caeruleum efficit colorem, atque hoc horridiores

- 1 remissior et frigoribus *e*, rem. etiam frig. *b*.   2 insulae *D*.
 triquetra *e*, triquadra *abc*; utrique *B*: '*mss. plerique* utrique, utri-
 usque, utrisque, utique'.   3 omnes Galliae naues *b*.   5 expectat
BCD.   hoc pertinet *ABCD*, hoc latus tenet *bcd*.   *D* (*B*).
 7 Hibernia] insula *add. bcde*.   aestimatur (*B*) '*mss. nouem*, in
 quibus *b*'; existimatur *e*.   Britannia *B*.   8 transmissus] transitus *b*.
 Britanniam *B*.   9 cursu *om. b*.   conplures *B*.   10 sub-
 iectae *B et reliqui*, obiectae *bcde*.   insulis *om. m. pr. C*.
 11 xxx (*B*).   12 percontationibus, non percunct., *B*, et 'percunctationi-
 bus *sine potius* percontationibus *mss. omnes*'.   repperiebamus *B*.
 13 uidebamus *om. e*.   14 ut eorum fert opinio *bce*.   *occe* (*B*).
 16 expectat *BCD*.   17 hoc *B* '*mei sedecim*', huic *bcde*.
occe (*B*).   in latitudinem *D*.   existimatur] arbitrantur *bce*.
 18 centum milium (*B*) atque ita '*uel c milium*' *ACDb*, *c mill. e*.
 19 ex iis *B*.   20 marituma *AB*.   a Gallica *bce*, Gallica
ABCD.   21 frumenta conserunt *D*.   22 Britani *B*.   23 ui-
 tro *an nitro in e legeretur*, *Elberlingius discernere non potuit*; ultro *B*
 '*mss. 14*'.   horridiores *B* '*ceteri omnes*'; horribiliores *be*, horribiliore
e; horridiore *u*.

sunt in pugna aspectu; capilloque sunt promisso atque omni 3
parte corporis rasa praeter caput et labrum superius. Vxores ha- 4
bent deni duodenique inter se communes et maxime fratres cum
fratribus parentesque cum liberis; sed qui sunt ex his nati, eorum 5
5 habentur liberi, quo primum uirgo quaeque deducta est.

Equites hostium essedariiue acriter proelio cum equitatu 15
nostro in itinere conflixerunt, tamen ut nostri omnibus partibus
superiores fuerint atque eos in siluas collesque compulerint; sed 2
conpluribus interfectis cupidius insecuti nonnullos ex suis amise-
10 runt. At illi intermisso spatio imprudentibus nostris atque occu- 3
patis in munitione castrorum subito se ex siluis eiecerunt inpetu-
que in eos facto, qui erant in statione pro castris collocati, acriter
pugnauerunt duabusque missis subsidio cohortibus a Caesare atque 4
his primis legionum duarum, cum hae perexiguo intermisso [loci]
15 spatio inter se constitissent, nouo genere pugnae perterritis no-
stris per medios audacissime perruperunt seque inde incolumes re-
ceperunt. Eo die Quintus Laberius Durus, tribunus militum, in- 5
terficitur. Illi pluribus submissis cohortibus repelluntur. Toto 16
hoc in genere pugnae, cum sub oculis omnium ac pro castris di-
20 micaretur, intellectum est nostros propter grauitatem armorum,
quod neque insequi cedentes possent neque absignis discedere au-
derent, minus aptos esse ad huius generis hostem, equites autem 2
magno cum periculo proelio dimicare, propterea quod illi etiam
consulto plerumque cederent et, cum paulum ab legionibus nostros
25 remouissent, ex essedis desilirent et pedibus dispari proelio con-
tenderent. Equestris autem proelii ratio et cedentibus et insequen- 3

1 ad aspectu capillorum sunt promiscuo *b* (aspectu (*B*), non ad aspectu).
atque] et *b c*. 3 deni duas denique *D*. 4 parentes cum *D*.
sed qui *A b c e*, sed si qui (*B*) *u*. ex iis *B*. 5 quo *A (B) C*
D, quibus *b e*. primo *e*. uirgines quaeque ductae sunt *c e et*, qui
deductae, *b*. 6 essedarii acriter *b*. proelium *C*. 7 nostro]
non *m. pr. B* tamen *A (B) C D*, ita tamen *b c e*. ut nostri] utrum
B C D. 8 eos] omnes *B C D*. compulerint *B*. 9 compluribus
B. 10 imprudentibus *B*. 11 munitiones *D*. inpetuque *B*.
12 in nostros facto *D*. 13 atque iis *B*. 14 'cum haec uel
haec *A b*'. [loci] *P. 80*. 15 pertemptis nostris *A B C*, pertempla-
tis nostris *sec. m. A*. 16 perruperunt (*B*) *e* 'ceteri', proruperunt *b u*.
17 Quintus *B*, *Q. u*. Laberius] Labienus *b d e Orosius. P. 44*
extr. 18 immissis *b c d e*. 19 dimicarentur *A*. 20 armorum]
armaturae *b c d e*. 23 proelio *A B C D*, om. *a b c d e*. 24 ab om.
b c. 25 desilirent *B*.

DE BELLO GALLICO

- 4 tibus par atque idem periculum inferebat. Accedebat huc, ut nunquam conferti, sed rari magnisque intervallis proeliarentur stationesque dispositas haberent, atque alios alii deinceps exciperent, 17 integrique et recentes defetigatis succederent. Postero die procul a castris hostes in collibus constiterunt rarique se ostendere et lenius quam pridie nostros equites proelio laessere coeperunt. Sed meridie, cum Caesar pabulandi causa tres legiones atque omnem equitatum cum Gaio Trebonio legato misisset, repente ex omnibus partibus ad pabulatores sic uti ab signis legionibus eos impetu facto repulerunt 10 subsidio confisi equites, cum hostes egerunt magnoque colligendi neque consistendi derunt. Ex hac fuga protelia discesserunt, neque post 13 copiis hostes contenderunt.
- 18 Caesar cognito consilio eorum ad flumen Tamesim in fines Cassiellauni exercitum duxit; quod flumen uno omnino loco pedibus, atque hoc aegre, transiri potest. Eo cum venisset, animum aduertit ad alteram fluminis ripam magnas esse copias hostium instructas. Ripa autem erat acutis sudibus praefixis munita, eisdemque generis sub aqua defixae sudes flumine tegebantur. His rebus cognitis a captivis perfugisque Caesar praemisso equitatu 5 confestim legiones subsequi iussit. Sed ea celeritate atque eo impetu milites ierunt, cum capite solo ex aqua extarent, ut hostes 20 impetum legionum atque equitum sustinere non possent ripasque dimitterent ac se fugae mandarent. Cassiellaunus, ut supra demonstrauimus, omni deposita spe contentionis dimissis amplioribus copiis milibus circiter quattuor essedariorum relictis itinera nostra

- 1 nunquam (B). 2 conserti b. 3 alii om. be. 4 defetigatis A (is cum puncto sub se et a suprasc.) B et, qui pro praemitit, D. 5 lenius ABCD; lentius e, latius b. 6 laessere B. 8 Gaio B, C. u; Q. be. 9 partibus e, om. B 'mss. 13'. 10 repulerunt B. 11 quoad d, quod Ae; quo reliqui. 12 post ac (B)? be de; post, omisso se, 'mss. 15'. magno eorum b. 14 prius ex om. b. ex ac B. 15 undique om. b. 16 unquam B. 17 Tamesim B, 'Thamesim mss. plerique' Orosius (sed in eius codd. praeter alia Tamensim legitur); Tamesin u. Cassiellauni B. 21 praefixisque Abce. 22 his rebus B. 24 atque eo impetu AB C D a, atque impetu e. 25 extarent B. 27 Cassiellaunus B. 29 quattuor (B). relictis] retentis (c).

seruabat paulumque ex uia excedebat locisque impeditis ac silue-
 stribus sese occultabat atque iis regionibus, quibus nos iter factu-
 ros cognouerat, pecora atque homines ex agris in siluas compelle-
 bat et, cum equitatus noster liberius praedandi uastandique causa 2
 se in agros eiecerat, omnibus uiis semitisque essedarios ex siluis
 emittebat et magno cum periculo nostrorum equitum cum iis con-
 fligebat atque hoc metu latius uagari prohibebat. Relinquebatur, 3
 ut neque longius ab agmine legionum discedi Caesar pateretur, et
 tantum in agris uastandis incendiisque faciendis hostibus nocere-
 10 tur, quantum labore atque itinere legionarii milites efficere pote-
 rant. Interim Trinobantes, prope firmissima earum regionum ci- 20
 uitas, ex qua Mandubracius adulescens Caesaris fidem secutus ad
 eum in continentem Galliam uenerat, cuius pater in ea ciuitate
 regnum obtinuerat interfectusque erat a Cassiuellauno, ipse fuga
 15 mortem uitauerat, legatos ad Caesarem mittunt pollicenturque se- 2
 se ei dedituros atque imperata facturos; petunt, ut Mandubracium 3
 ab iniuria Cassiuellauni defendat atque in ciuitatem mittat, qui
 praesit imperiumque optineat. His Caesar imperat obsides qua- 4
 draginta frumentumque exercitui Mandubraciumque ad eos mittit.
 20 Illi imperata celeriter fecerunt, obsides ad numerum frumentumque
 miserunt. Trinobantibus defensis adque ab omni militum iniuria 21
 prohibitis Icenii, Cangi, Segontiaci, Ancalites, Bibroci, Cassi le-
 gationibus missis sese Caesari dedunt. Ab his cognoscit non longe 2
 ex eo loco oppidum Cassiuellauni abesse siluis paludibusque muni-
 25 tum, quo satis magnus hominum pecorisque numerus conuenerit.
 Oppidum autem Britanni uocant, cum siluas impeditas uallo atque 3
 fossa munierunt, quo incursionis hostium uitandae causa conuenire

1 paulumque *B* e 'ceteri', paululumque *C*. 2 se *b c*.
 5 eiecerat *ABCD*, effunderet *b c d e*. uiis] notis add. e *And. Oxon*.
 11 Trinobantes *b*. 12 Mandubracius *B* 'plerique', Mandubra-
 tius ubique *u. Orosius VI*, 9, apud quem editur Trinobantum firmissima
 ciuitas cum Androgorio duce, sed cum Androgio est in *Langobardico*, ui-
 detur cum Mandubragio scripsisse, quod ap. *Caes. c. 22 extr. in B legi-*
tur; certe M initio adicienda est. adulescens *B*. 13 pater] *Ima-*
uentius add. edd. et Imannuetitius e. 14 interfectus a *Cass. m. pr. A*.
 16 Mandubracium *B*. 18 optineat *B*. iis Caesar *ABD*.
 21 Trinobantibus *ABC b*. adque *B*, non atque. 20 frumenta *b e*.
 21 Icenii, Cangi *Lipsius ad Tac. ann. XII*, 32; *Cenomagui et in marg. Cenomanni*
D, Cenimagui reliqui codd. et edd. 23 ab iis *B*. 27 munierint
b c. incursiones hostium uitandi *b c*, non *e*.

DE BELLO GALLICO

4 consuerunt. Eo proficiscitur cum legionibus: locum reperit egregie natura atque opere munitum; tamen hunc duabus ex partibus
 5 oppugnare contendit. Hostes paulisper morati militum nostrorum impetum non tulerunt seseque alia ex parte oppidi eiecerunt.
 6 Magnus ibi numerus pecoris repertus, multique in fuga sunt con-
 22 prehensi atque interfecti. Dum haec in his locis geruntur, Cassiuellaunus ad Cantium, quod esse ad mare supra demonstraui-
 mus, quibus regionibus quattuor reges praeerant, Cingetorix, Caruilus, Taximagulus, Segou-
 actis omnibus copiis i
 2 oppugnent. Ii id
 tis eorum int
 3 columes reduxe
 trimentis accept
 fectione ciuitatum,
 4 ad Caesarem mittit. i
 atque his imperat, uti com-
 improviso adorian-
 nostri eruptione facta mul-
 i duce Lugotorige suos in-
 hoc proelio nuntiato tot de-
 axime etiam permotus de-
 tem Commium de deditio-
 stituisset hiemare in conti-
 nenti propter repentinos Galliae motus, neque multum aestatis su-
 peresset, atque id facile extrahi posse intellegeret, obsides imperat
 et, quid in annos singulos uectigalis populo Romano Britannia pen-
 5 deret, constituit; interdicit atque imperat Cassiuellauno, ne Man-
 23 dubratio neu Trinobantibus noceat. Obsidibus acceptis exercitum
 2 reducit ad mare, naues inuenit refectiones. His deductis, quod et
 captiuorum magnum numerum habebat, et nonnullae tempestate
 deperierant naues, duobus commeatibus exercitum reportare in-
 3 stituit. Ac sic accidit, uti ex tanto nauium numero tot nauigatio-
 nibus neque hoc neque superiore anno ulla omnino nauis, quae
 4 milites portaret, desideraretur; at ex iis, quae inanes ex conti-
 nenti ad eum remitterentur et prioris commeatus expositis militi-
 bus et quas postea Labienus faciendas curauerat numero LX, per-

1 repperit B.	5 comprehensi B.	6 cum haec B 'mss. 11'.
in iis B.	8 quattuor B, non quatuor.	Cartuilius b.
9 Segonax A B C D b c, Segonax u.	atque iis B.	12 Lugotorige
A(B)CD, Legotorige a; Cingetorige e 'mss. quidam'.		15 ciuitatum e.
16 constituisset hiemare B et reliqui; statuisset hiemem, adiecto agere post motus, b c d e.	19 quid e; quod m. pr. et quot sec. B, 'quod uel quot mss. plerique, sed quod uetustiores'.	Britania B.
20 Casuellauno B.	Mandubragio, deleta g et c sec. m. suprasc., B.	
21 Trenouantibus B.	noceat B reliqui et sec. m. a, bellum faciat a d e.	22 iis deductis B.
		23 captiuorum in magnum A.
24 deportare b d e.	constituit e.	25 ac si m. pr. B.
A b d e.	27 atque ex iis b.	26 nulla
	29 Lauienus A C.	

caae locum caperent, reliquae fere omnes reicerentur. Quas 5
a aliquamdiu Caesar frustra expectasset, ne anni tempore a na-
tione excluderetur, quod aequinoctium suberat, necessario
iustius milites conlocavit ac summa tranquillitate consecuta, se- 6
da inita cum soluisset uigilia, prima luce terram attingit omnes-
: incolumes naues perduxit.

Subductis nauibus concilioque Gallorum Samarobriuae per- 21
e, quod eo anno frumentum in Gallia propter siccitates angu-
as prouenerat, coactus est aliter ac superioribus annis exercitum
hibernis conlocare legionesque in plures ciuitates distribuere.
e quibus unam in Morinos ducendam Gaio Fabio legato dedit, 2
eram in Neruios Quinto Ciceroni, tertiam in Esuuios Lucio
Roscio; quartam in Remis cum Tito Labieno in confinio Treue- 3
rum hiemare iussit; tres in Belgis conlocavit: his Marcum Cras- 3
sum quaestorem et Lucium Munatium Plancum et Gaium Trebo-
num legatos praefecit. Vnam legionem, quam proxime trans Pa- 4
m conscripserat, et cohortes V in Eburones, quorum pars ma-
ma est inter Mosam ac Rhenum, qui sub imperio Ambiorigis et
Atuolci erant, misit. His militibus Quintum Titurium Sabinum 5
Lucium Aurunculeium Cottam legatos praeesse iussit. Ad hunc 6
modum distributis legionibus facillume inopiae frumentariae sese
deri posse existimauit. Atque harum tamen omnium legionum 7
terna praeter eam, quam Lucio Roscio in pacatissimam et quie-
simam partem ducendam dederat, milibus passuum centum con-
uebantur. Ipse interea, quoad legiones conlocatas munitaque 8
berna cognouisset, in Gallia morari constituit. Erat in Carnu- 25

1 reicerentur e, relicerentur B 'ms. fere omnes'.	2 expectas-
: B. a om. b e, et c.	4 conlocavit B. summam tranquil-
item consecutus e et 'forsan d'.	5 inita om. d e f. attingit D.
7 Samarobriuae corr. B, Samorobrinae b.	8 quo anno Flo-
ardus. in Gallia om. idem.	9 ac] a b. 10 conlocare B.
11 quibus] his Flodoardus.	Gaio B, C. u. 12 Quinto B,
u. Esuuios Whittius, Essuos codd. et Flodoardus.	Lucio B,
u. 13 Tito B, T. u.	Treherorum cum u super b B, Treuiro-
m Flodoardus.	14 in Belgio d e. P. 79. conlocavit B.
treum B, M. u.	15 quaestorem 'forsan d'; om. e, Quintum reliqui.
81. et L. (B) u.	Municium B: 'Municium, Minutium, Minu-
um, Munacium mss'.	Gaium B, C. u. 19 Catuolci B 'ms. 14',
tiuolci u. Vid. c. 26, 1. VI, 31, 5.	Quintum B, Q. u. 20 Lu-
m B, L. u.	praeesse] esse b c. 21 facillume A.
Lucio B, L. u.	Ruscio B. 24 mililibus ante corr. B.
(conlocatas B) collocasset b e.	26 in Galliam e. Carno-

nia quidam, qui iam ante missu Caesaris ad Ambiorigem
are consuerat; apud quos Ambiorix ad hunc modum locutus
Sese pro Caesaris in se beneficiis plurimum ei confiteri de- 2
quod eius opera stipendio liberatus esset, quod Aduatucis,
nis suis, pendere consuesset, quodque ei et filius et fratris
ab Caesare remissi essent, quos Aduatuci obsidum numero
s apud se in seruitute et catenis tenuissent; neque id, quod 3
de oppugnatione castrorum, aut iudicio aut uoluntate sua
e, sed coactu ciuitatis, suaeque esse eiusmodi imperia, ut non
haberet iuris in se multitudo, quam ipse in multitudinem.
ati porro hanc fuisse belli causam, quod repentinae Gallorum 4
rationi resistere non potuerit. Id se facile ex humilitate sua
re posse, quod non adeo sit imperitus rerum, ut suis copiis
um Romanum superari posse confidat. Sed esse Galliae com- 5
consilium: omnibus hibernis Caesaris oppugnandis hunc esse
m diem, ne qua legio alterae legioni subsidio uenire posset.
facile Gallos Gallis negare potuisse, praesertim cum de recu- 6
da communi libertate consilium initum uideretur. Quibus 7
am pro pietate satisfecerit, habere nunc se rationem officii
eneficiis Caesaris: monere, orare Titurium pro hospitio, ut
ae militum saluti consulat. Magnam manum Germanorum 8
ietam Rhenum transisse; hanc adfore biduo. Ipsorum esse 9
lium, uelintne prius, quam finitimi sentiant, eductos ex hi-
s milites aut ad Ciceronem aut ad Labienum deducere, quo-
dter milia passuum circiter quinquaginta, alter paulo amplius
absit. Illud se polliceri et iureiurando confirmare tutum iter 10
lues daturum. Quod cum faciat, et ciuitati sese consulere, 11

1 missi *A*, iussu corr. *e* (*fuerat* missu, ut uidetur). 2 consue-
CD, consuerant *A*; consueuerant *b e*, consueuerat *u*. ad hunc
s (*B*) 'ceteri', in hunc modum *b c d e*. 3 se post in om. *m*.
5 finitumis *A B C D*. 7 missi *A*. id] hii *b e*.
riat *b c e*. de impugnatione *b*. 10 haberent *C*. 13 quod
- posse om. *e*. 14 superari posse *B et reliqui*, se superare posse
16 alterae *A B et, qui altero, C D*; alteri *a e*. possent *C*.
17 recipienda ante corr. *e*. 18 initium ante corr. *B*.
miam proprietate *B* 'ms. 8'. 20 hospitio *B*. 21 manum]
um *B*. 23 finitimi *A B D*. 24 milites ad Cic. *b c e*. aut
rum *b*. 26 ab iis *B*; ab his 'mei ms.', idemque codd. *Achaintrii*
coro dicuntur; om. *e*. tutum iter *A (B) C D*, tutum se iter *e*.
27 per fines *A B C D*; per suos fines *e*, et 'suos seruant *b c*'; per fines
e.

- quod hibernis leuetur, et Caesari pro eius meritis gratiam referre.
- 28 Hac oratione habita discedit Ambiorix. Arpineus et Iunius, quae audierunt, ad legatos deferunt. Illi repentina re perturbati, etsi ab hoste ea dicebantur, tamen non negligenda existimabant maximeque hac re permouebantur, quod ciuitatem ignobilem atque humilem Eburonum sua sponte populo Romano bellum facere ausam uix erat credendum. Itaque ad consilium rem deferunt, magnaue inter eos existit controuersia. Lucius Aurunculeius compluresque tribuni militum et centuriones nihil temere caesaris discedendum existimabant: quantasuis, non posse munitis hibernis hostium impetum munierint: re frumentariis et a Caesare conue aut turpius, quam auctum? Contra ea Titurius sero facturos clamitabat, cum maiores manus hostium adiunctis Germanis conuenissent, aut cum aliquid calamitatis in proximis hibernis esset acceptum. Breuem consulendi esse occasionem. Caesarem arbitrari profectum in Italiam; neque aliter Carnutes interficiendi Tasgetii consilium fuisse capturos, neque Eburones, si ille adesset, tanta contemptione nostri ad castra uenturos esse. Non hostem auctorem, sed rem spectare: subesse Rhenum; magno esse Germanis dolori Arionisti mortem et superiores nostras uictorias; ardere Galliam tot contumeliis acceptis sub populi Romani imperium redactam superiore gloria rei

2 discessit b. Arpineus *ABCD b c* (de suis codd. *Oud. recte ad 27, 1, hic minus accurate tradidit Arpineus in iis legi*), Arpinus *e*.
 3 audierunt *B 'mss. plerique'*; audierant *e et edd. ante Cellarium*, quocum audierint *u*. 4 tamen non *ABCE*, non tamen *u*. negligenda *ACD et semper B*, non negligenda. 8 extitit controuersia *b*, controuersia orta est *a*, ex iis tot causis controuersia orta est *d*. Lucius *B*, L. *u*. compluresque *B*. 10 existimabant *BD*. 11 sustinere *b*. 13 inlatis *B*. 14 proxumis *AB*. 15 quid esse *b c d e*, quid esset *B 'ceteri'*. 16 capare *m. pr. B*. 18 manus hostium *B et edd. ante u*, quae tacite hostium manus. aut] ut *BCD*. 21 interficiendi *ABDb*, non interficiendi. 22 tanta *ABCD b*, tanta cum *u*. contentione *'mss. plurimi'* et cum puncto sub secunda *n et p sec. m. suprasc. B*. 23 spectare *e*, expectare *B 'ex meis mss. 9'*. 24 magnum *A*. Germanos *b*. doloris *D*. Arionisti sortem *Cluuerius*. 26 populo Romano *e*. imperio *b*. superiorem gloriam *d e*.

militaris extincta. Postremo quis hoc sibi persuaderet, sine certa 5
 re Ambiorigem ad eiusmodi consilium descendisse? Suam senten- 6
 tiam in utramque partem esse tutam: si nihil esset durius, nullo
 cum periculo ad proximam legionem peruenturos; si Gallia omnis
 1 cum Germanis consentiret, unam esse in celeritate positam salu-
 tem. Cottae quidem atque eorum, qui dissentirent, consilium quem 7
 habere exitum? in quo si non praesens periculum, at certe lon-
 ginquā obsidione fames esset timenda. Hac in utramque partem 30
 disputatione habita, cum a Cotta primisque ordinibus acriter resi-
 20 steretur, 'uincite', inquit, 'si ita uultis', Sabinus, et id clariore
 uoce, ut magna pars militum exaudiret; 'neque is sum', inquit, 2
 'qui grauissime ex uobis mortis periculo terrear: hi sapient; si
 grauius quid acciderit, abs te rationem reposcent; qui, si per te 3
 liceat, perendino die cum proximis hibernis coniuncti communem
 15 cum reliquis belli casum sustineant, non reiecti et relegati longe
 ab ceteris aut ferro aut fame intereant'. Consurgitur ex consilio; 31
 comprehendunt utrumque et orant, ne sua dissensione et pertina-
 cia rem in summum periculum deducant: facilem esse rem, seu 2
 maneat, seu proficiscantur, si modo unum omnes sentiant ac pro-
 20 bent; contra in dissensione nullam se salutem perspicere. Res 3
 disputatione ad mediam noctem perducitur. Tandem dat Cotta
 permotus manus: superat sententia Sabini. Pronuntiatur prima 4
 luce ituros. Consumitur uigiliis reliqua pars noctis, cum sua
 quisque miles circumspiceret, quid secum portare posset, quid ex
 25 instrumento hibernorum relinquere cogeretur. Omnia excogitan- 5
 tur, quare nec sine periculo maneat, et languore militum et ui-
 giliis periculum augeatur. Prima luce sic ex castris proficiscuntur, 6
 ut quibus esset persuasum non ab hoste, sed ab homine amicissimo

1 extinctam *de* (extincta *B*). 2 re] *spo de*. descedisse *anto*
corr. B. 3 in utramque partem *b c d e*, in utraque parte *B* 'ceteri'.
 si nihil esset *B* 'ceteri', si nil sit *b c d*. 4 cum *om. Graeuus u*.
 5 consentiret *B* 'ceteri', consentiat *b c d*. 7 habere *Stephanus*, haberet
edd. non post periculum ponunt *B* 'mss. multi'. longa *e*. 8 ti-
 menda *B* 'ceteri', pertimescenda *b d e*. hac] ac *B*. in utramque par-
 tem *e*, in utraque parte *B* 'mss. multi'. 10 inquit *B*. 12 mortis in
 periculo *b e*. sapient; si *A B C D e*: sapient et, si *u*. 14 super perendi-
 no ponit adu biu temporis (*sic*) *B*. 15 non reiecti *Be* 'mss. mei 13',
 nec reiecti *b d*. 16 consurgitur ex] cum se *b*. 17 comprehendunt *B*.
 18 summam *m. pr. A*. 20 in discessione *b*. 22 manum *A*.
 23 consummitur *B*. reliqua *om. b*. 24 milites *m. pr. C*.
 portari possit *b*. 26 ne sine *b*. languore *b*.

Ambiorige consilium datum, longissimo agmine maximisque impedimentis. At hostes, posteaquam ex nocturno fremitu uigiliisque de protectione eorum senserunt, conlocatis insidiis bipertito in siluis opportuno atque occulto loco a milibus passuum circiter duobus Romanorum aduentum expectabant, et cum se maior pars agminis in magnam conuallem demisisset, ex utraque parte eius uallis subito se ostenderunt nouissimosque premere et primos prohibere ascensu atque iniquissimo nostris loco proelium committere coeperunt. Tum demum impidare et concursare conueniente et opportuno tempore, ut eum omnes circum accidere consuevit, qui in itinere accideret, et obsequeretur, nulla in re communi adisquae militibus imperatoris. Cum propter longitudinem agminis minus facile omnia per se obire et, quid quoque loco faciendum esset, providere possent, iusserunt pronuntiare, ut impedimenta relinquerent atque in orbem consisterent. Quod consilium etsi in eiusmodi casu reprehendendum non est, tamen incommode accidit: nam et nostris militibus spem minuit et hostes ad pugnam alacriores effecit, quod non sine summo timore et desperatione id factum uidebatur. Praeterea accidit, quod fieri necesse erat, ut uulgo milites ab signis discederent, quae quisque eorum carissima haberet, ab impedimentis petere atque arripere

- 1 impedimentis *B.* 2 ex] de *b.* 3 eorum] eius *b.*
 (conlocatis *B.*) conlatis *m. pr. C.* bipertito *B.* non bipartito.
 5 expectabant *B.* et *om. b c e.* maior *om. b c e.* 6 demisisset *B.* dimisisset '*mss. plerique*'. 7 nouissimoque *C.* 8 ascensu *B.* non adscensu. nostris *b c d e*, nostrorum *B 'ceteri'*. 9 Titurius, qui *B 'ceteri'*; Titurius, ut qui *b c e.* 10 et cum uno *del. om. u.*
 11 ut ei *b e.* difficere *B.* 12 accedere *B C D.* 13 cogitasse uideretur haec *d e.* 16 cum *B 'mss. fere omnes'*; quod cum *b*, cumque *u.* 17 minus facile *e*, non facile *b*; minus facere *B 'mss. plurimi'*. omnia per se *A B C D*, per se omnia *Aldus u.* obire] obedire *D.* 18 providere] scire *a e.* iusserunt] tamen *add. b.*
 pronuntiare *A B C D a b*, pronuntiari *e.* 20 reprehendum *m. pr. B.*
 incomode *B.* 21 hostem *b.* 22 ad pugnam *A b e*, ad pugnandum *B et reliqui.* alacriorem *b.* fecit *b d e.* 23 propterea *b.* 24 ut *om. b.* quae quisque *A*, quaeque quisque *reliqui.*
 25 arripere cum quattuor *del. u.*

properaret, clamore et fletu omnia complerentur. At barbaris 34
 consilium non defuit. Nam duces eorum tota acie pronuntiare
 iusserunt, ne quis ab loco discederet: illorum esse praedam atque
 illis reservari, quaecumque Romani reliquissent: proinde omnia
 in victoria posita existimarent. Erant et uirtute et numero pu- 2
 gnando pares nostri; tametsi ab duce et a fortuna deserebantur,
 tamen omnem spem salutis in uirtute ponebant, et quotiens quae-
 que cohors procurrerat, ab ea parte magnus numerus hostium ca-
 debat. Qua re animaduersa Ambiorix pronuntiare iubet, ut pro- 3
 cul tela coniciant neu propius accedant et, quam in partem Ro-
 mani impetum fecerint, cedant (leuitate armorum et cotidiana ex- 4
 ercitatione nihil iis noceri posse), rursus se ad signa recipientes
 insequantur. Quo praecepto ab iis diligentissime obseruato, cum 35
 quaequam cohors ex orbe excesserat atque impetum fecerat, ho-
 stes uelocissime refugiebant. Interim eam partem nudari necesse 2
 erat et ab latere aperto tela recipi. Rursus, cum in eum locum, 3
 unde erant egressi, reuerti coeperant, et ab iis, qui cesserant, et
 ab iis, qui proximisteterant, circumueniebantur; sin autem locum 4
 tenere uellent, nec uirtuti locus relinquebatur, neque ab tanta
 multitudinis coniecta tela conferti uitare poterant. Tamen tot in- 5
 commodis conflictati, multis uulneribus acceptis resistebant et
 magna parte diei consumpta, cum a prima luce ad horam octauam
 pugnaretur, nihil, quod ipsis esset indignum, committebant. Tum 6
 Tito Baluentio, qui superiore anno primum pilum duxerat, uiro
 forti et magnae auctoritatis, utrumque femur tragula traicitur;
 Quintus Lucanius, eiusdem ordinis, fortissime pugnans, dum cir- 7

1 et fletu BCDE, ac fletu u et 'sic mss. mei omnes uel et fletu'.

2 pronuntiare ABCD, pronuntiare e. 4 reservare B.

quaecumque (B), non quaecunque. 5 posita] esse add. bc. exi-
 stimarent BD. pugnando b et aliquot dett., pugnandi reliqui.

6 tamen etsi e. 7 salutis spem b. quotienscumque cohors b (quo-
 tiens B et 'semper mss.'). 8 procurrerat B et reliqui, procurreret a
 bce. numerus hostium B, hostium numerus edd. 10 neu] ne ut

C, nec bc. 12 nihil his B, nihil ex his e et sic 'uel ex hiis' bc.

13 diligentissime B. 16 recipi A(B)CD, recipere bcde. rur-
 sum b. 17 progressi abc. ab his C. 18 ab his C.

19 nec uirtuti A(B)CD (Oudendorpii nota: 'sic mss., non nec' ad proxi-
 mum neque pertinet). ab, non a, (B)CD 'mss. meliores'. 20 te-
 la confertis uitari bc.

tot tamen b, tamen tam multis e. 21 con-
 flictati] afflicti b. 24 Tito ABCD, T. u. deduxerat b.

25 auctoritatis C. traicitur praeter B etiam AC, trahicitur D.

26 Quintus BCD, Q. u. Lucianus b. fortissime A.

DE BELLO GALLICO

cuto filio subuenit, interficitur; Lucius Cotta legatus omnes
 tes ordinesque adhortans in aduersum os funda vulneratur.
 rebus permotus Quintus Titurius, cum procul Ambiorigem
 cohortantem conspexisset, interpretem suum Gneum Pompe-
 2 ium ad eum mittit rogatum, ut sibi militibusque pareat. Ille ap-
 pellatus respondit: si uelit secum conloqui, licere; sperare a mul-
 titudine impetrari posse, quod ad militum salutem pertineat; ipsi
 uero nihil nocitum iri, inque eam rem se suam fidem interponere.
 3 Ille cum Cotta saucio co- uideatur, pugna ut excedant
 et cum Ambiorige una co- sperare ab eo de sua ac mi- 10
 4 litum salute impetrari p- e ad armatum hostem iturum
 37 negat atque in eo perse- as quos in praesentia tribu-
 nos militum circum se- morum ordinum centuriones
 se sequi iubet et, cum- rigem accessisset, iussus ar-
 ma abicere imperatum, , ut idem faciant, imperat. 15
 2 Interim, dum de condic- e agunt, longiorque consulto
 ab Ambiorige instituitur sermo, paulatim circumuentus interfici-
 3 tur. Tum uero suo more uictoriam conclamant atque ululatum
 4 tollunt impetuque in nostros facto ordines perturbant. Ibi Lucius
 Cotta pugnans interficitur cum maxima parte militum. Reliqui se 20
 5 in castra recipiunt, unde erant egressi. Ex quibus Lucius Petro-
 sidius aquilifer, cum magnamultitudine hostium premeretur, aqi-
 lam intra uallum proiecit, ipse pro castris fortissime pugnans oc-
 6 ciditur. Illi aegre ad noctem oppugnationem sustinent; noctu ad
 7 unum omnes desperata salute se ipsi interficiunt. Pauci ex proe- 25
 lio lapsi incertis itineribus per siluas ad Titum Labienum legatum
 in hiberna perueniunt atque eum de rebus gestis certiore faciant.

1 Lucius <i>BCD</i> , <i>L. u.</i>	2 in aduersum os <i>A(B)CD</i> ; aduersus os <i>d</i> et, qui hos, e et, de quibus, os an hos habeant, incertum est, <i>b e</i> .
3 Quintus <i>BCD</i> , <i>Q. u.</i>	4 Gneum <i>ABCD</i> ; <i>Gn. d.</i> , <i>Gn. u.</i>
5 appellatus <i>B.</i>	6 conloqui <i>B.</i>
8 nihil nocitum iri <i>A(B)CD</i> ; non nocitum iri e et secundum exempl. Fabr. <i>d.</i> , non nociturum <i>b</i> et secundum <i>Oud. d.</i> in quam rem <i>b e e</i> .	se suam <i>A(B)CD</i> , se suamque <i>'mss. 8'</i> .
10 (conloquantur <i>BD</i>) conlocantur <i>C.</i>	sperare <i>A(B)C</i> <i>D</i> , sperare se <i>e</i> .
11 impetrari <i>B</i> e et reliqui, impetrare <i>Ab</i> .	12 persenerat] constitit <i>e d e</i> .
13 abicere praeter <i>B</i> etiam <i>ACD</i> .	ut] id ut <i>b</i> , is ut <i>e</i> .
14 imperant <i>D</i> .	16 con-
17 conditionibus (<i>B</i>).	19 facito <i>C</i> .
Lucius <i>B</i> , <i>L. u.</i>	20 reliquis se ante corr. <i>B</i> .
21 unde fuerant <i>b</i> .	Lucius <i>BCD</i> , <i>L. u.</i>
24 aegre ea nocte <i>D</i> .	25 e proelio <i>b</i> .
26 lapsi <i>ABCD</i> , elapsi <i>b c d e</i> .	Titum <i>BCD</i> , <i>T. u.</i>
27 hibernia <i>C</i> .	

Hac victoria sublatus Ambiorix statim cum equitatu in Adua- 38
 tacos, qui erant eius regno finitimi, proficiscitur; neque noctem
 neque diem intermittit peditatumque subsequi iubet. Re demon- 2
 strata Aduatucisque concitatis postero die in Nervios peruenit
 hortaturque, ne sui in perpetuum liberandi atque ulciscendi Roma- 3
 nos pro iis, quas acceperint, iniuriis occasionem dimittant: inter- 3
 sectos esse legatos duos magnamque partem exercitus interisse de-
 monstrat; nihil esse negotii subito oppressam legionem, quae cum 4
 Cicerone biemet, interfici; se ad eam rem proficetur adiutorem.
 Facile hac oratione Nervii persuadet. Itaque confestim dimissis 39
 nuntiis ad Ceutrones, Grudios, Leuacos, Pleumoxios, Geidunnos,
 qui omnes sub eorum imperio sunt, quam maximas manus possunt
 cogunt et de inproviso ad Ciceronis hiberna aduolant nondum ad
 eum fama de Titurii morte perlata. Huic quoque accidit, quod fuit 2
 necesse, ut nonnulli milites, qui lignationis munitionisque causa
 in siluas discessissent, repentino equitum aduentu interciperentur.
 His circumuentis magna manu Eburones, Nervii, Aduatuci atque 3
 horum omnium socii et clientes legionem oppugnare incipiunt. No-
 stri celeriter ad arma concurrunt, uallum conscendunt. Aegre is 4
 dies sustentatur, quod omnem spem hostes in celeritate ponebant
 atque hanc adepti uictoriam in perpetuum se fore uictores confide-
 bant. Mittuntur ad Caesarem confestim ab Cicerone litterae ma- 40
 gnis propositis praemiis, si pertulissent: obsessis omnibus uiis
 missi intercipiuntur. Noctu ex materia, quam munitionis causa 2
 conportauerant, turres admodum CXX excitantur incredibili cele-
 ritate; quae deesse operi uidebantur, perficiuntur. Hostes postero 3
 die multo maioribus coactis copiis castra oppugnant, fossam com-

- 1 hac] ac B. Atuatucos Dd, Antuatucos ABC. 2 regni C.
 finitimi A. 3 peditatum omisa copula b. subsequi Ab;
 sese subsequi BCqD 'alii', sese sequi Co 'alii', se subsequi u. 6 pro
 his B. 7 duo cum solo Andino u. interisse] interipere C.
 9 interfici sed eam A et a inter se et d suprasc. B; interfici posse ad eam
 b d. rem] se add. b. 10 ac oratione B. 11 Pleumoxios A
 d, Pleumoximos BCb c. Geidunnos A Co d, Geidunnos BCqD, Gei-
 dunos bc; Geidunos u. 12 sunt] continebantur bcde. P. 8.
 13 cogant b. inproviso B. aduolent b. 14 fama] forma C.
 15 qui de lignationis b. 17 iis BD, is C. Atuatuci d.
 atque orum B. 18 socii clientesque b. 22 ab, non a, A
 (B)C. 23 pertulissent B. 24 missi om. b. ex materia B
 'ms. 15'; ea materia bc, ex ea materia u. 25 conportauerant B.
 27 coactis copiis ABCDe, copiis coactis u.

DE BELLO GALLICO

4 plent. Eadem ratione, qua pridie, ab nostris resistitur. Hoc idem
 5 reliquis deinceps fit diebus. Nulla pars nocturni temporis ad labo-
 rem intermittitur; non aegris, non uulneratis facultas quietis da-
 tur. Quaecumque ad proximi diei oppugnationem opus sunt, no-
 6 ctu comparantur; multae praeustae sudes, magnus muralium pilo-
 rum numerus instituitur; turres contabulantur, pinnae loricaeque
 7 ex eratibus attexuntur. Ipse Cicero, cum tenuissima uoletudine
 esset, ne noctu opus ad quietem relinquebat,
 41 ut ultro militum coi ibi parcere cogeretur. Tunc
 duces principesque Ni quem sermonis aditum cau- 10
 samque amicitiae cum ant, conloqui sese uelle di-
 2 cunt. Facta potestate mbiorix cum Titurio egerat,
 3 commemorant: omnem Galliam; Germanos Rhenum
 4 transisse; Caesaris hiberna oppugnari. Addunt
 etiam de Sabini mo a ostentant fidei faciundae 15
 5 causa. Errare eos die... iam ab his praesidii sperent,
 qui suis rebus diffidant; sese tamen hoc esse in Ciceronem popu-
 lumque Romanum animo, ut nihil nisi hiberna recusent atque hanc
 6 inueterascere consuetudinem nolint: licere illis incolumibus per se
 ex hibernis discedere et, quascumque in partes uelint, sine metu 20
 7 proficisci. Cicero ad haec unum modo respondit: non esse con-
 suetudinem populi Romani accipere ab hoste armato condicionem:
 8 si ab armis discedere uelint, se adiutore utantur legatosque ad
 Caesarem mittant; sperare pro eius iustitia, quae petierint, im-
 42 petratos. Ab hac spe repulsi Neruii uallo pedum IX et 25

1 eadem ratione, qua pridie, ab nostris *B et edd. ante Aldum*; a no-
 stris eadem ratione, qua pridie *Aldus et u.*, nisi quod haec cum *AC* ab *ha-*
bet. 2 reliquis deinceps *B Stephanus*, deinceps reliquis *ceteras edd.*:

'in *mss.* sedes uocis deinceps ita uariatur, ut in *his* sit reliquis deinceps,
 in illis reliquis fit deinceps, in aliis, ut uulgo; atque in *C* non comparat,
 nisi *sec. m.* ad marg.' 3 datur] non aegris *add. B*, sed punctis *infra*
et supra positis. 4 quaecumque (*B*), non quaecumque. opus sunt]

oppossunt *BC*, oppossent *D*; sed in *CD* *Oudendorpius* oppugnationem *de-*
siderari significare uidetur. 6 loricaeque *ABCD b.* 7 conte-
 xuntur *b.* ualitudine *B 'mss.'* 9 incursu *c.* tum *b c.*

11 conloqui *B.* 13 omnes esse in armis Gallos *D.* 16 quidquam
 (*B*). praesidiis *D b.* 17 in Cicerone *b.* populique (*et sequens*
uocabulum per notam, ut arbitror) *b c.* 19 inueterescere *ABCD.*

20 quascumque (*B*). in *b c*, om. *B 'mss. 13'.* 22 accipere
B 'ceteri', ullam accipere *b c d e.* conditionem (*B*). 23 legatos

ad Caesarem *C.* 24 sperare] se *add. b c d e.* 25 ix, supra *ascripto mo,*
B et 'nouem uel ix AC D'; x *e Orosius VI, 10;* xi *u:* xii, omisso *et, Whitti-*
us. Vid. II, 5, 6. 30, 2. VII, 72, 4. VIII, 9, 3. b. ciu. I, 61 extr. et hic §. 2.

fossa pedum XV hiberna cingunt. Haec et superiorum annorum con-
suetudine ab nobis cognouerant et quosdam de exercitu habebant ca-
ptiuos, ab his docebantur; sed nulla ferramentorum copia, quae
esset ad hunc usum idonea, gladiis cespites circumcidere, manibus
sagulisque terram exhaurire nitebantur. Qua quidem ex re homi-
num multitudo cognosci potuit: nam minus horis tribus milium
passuum XV in circuitu munitionem perfecerunt reliquisque diebus
turres ad altitudinem ualli, falces testudinesque, quas idem captiui
docuerant, parare ac facere coeperunt. Septimo oppugnationis die
maximo coorto uento feruentes fusili ex argilla glandes fundis et
seruefacta iacula in casas, quae more Gallico stramentis erant
tectae, iacere coeperunt. Hae celeriter ignem comprehenderunt et
uenti magnitudine in omnem locum castrorum distulerunt. Hostes
maximo clamore sicuti parta iam atque explorata uictoria turres
testudinesque agere et scalis uallum ascendere coeperunt. At tanta
militum uirtus atque ea praesentia animi fuit, ut, cum undique
flamma torrerentur maximaque telorum multitudo premerentur
suaeque omnia impedimenta atque omnes fortunas conflagrare in-
tellegerent, non modo demigrandi causa de uallo decederet nemo,
sed paene ne respiceret quidem quisquam, ac tum omnes acerru-
me fortissimeque pugnarent. Hic dies nostris longe grauissimus
fuit; sed tamen hunc habuit euentum, ut eo die maximus numerus
hostium uulneretur atque interficeretur, ut se sub ipso uallo

- 1 fossa p̄., *suprasc. sec. m.* pedum, *B.* quindecim (*B*).
2 ab nobis *B* et *sic* 'uel a nobis, quod est in recentioribus, ceteri'; a no-
stris *b c d e.* exercitu *m. pr. B.* habebant *B* 'osteri', nacti
a b c d e. 3 ab iis *B.* nulla (*B*) 'mss. 19', nulla his *e.*
quae esset *B* et reliqui, quae sunt *b c e.* 4 cespites 'mss. plerique',
caespites *B*; caespitem *e u.* 5 haurire *D.* nitebantur aliquot
dott., uidebantur *ABCD*; cogebantur *b c d e.* 6 milium p̄. xv in cir-
cuitu munitionem perfecerunt *ABCD* (sed in circuitum *ABD*; pedum
sec. m. super p̄. B); decem milium in circuitu munitionem pedum xv per-
fecerunt *b c d e.* *Orosius*: uallum pedum x et fossam pedum xv per milia
passuum xv in circuitu perfecerunt. 8 ad latitudinem *b.*
idem *B* 'mss. plerique', non iidem. 10 cohorto *B.* fundas *b.*
11 casa *C.* stramentis *ante corr. B.* 13 locum castro-
rum *B*, castrorum locum *Aldus et u.* 14 sicuti *B* 'ceteri', insecuti
quasi *a b c d e.* peracta iam et explorata *b.* 15 ascendere *B.*
16 undique *e*, ubique *B* 'mss. 10'. 17 telorum] tuorum *m. pr. B.*
20 ne om. *b.* acerrume *ABD.* 22 maximus] magnus *m.*
pr. b. numerus hostium *B e edd. reliquae*, hostium numerus *Ste-
phanus u.*

tegunt, in hostem tela uniuersi coniciunt neque dant regrediendi
ultatem. Transfigitur scutum Pulioni et uerutum in balteo de- 7
tur. Auertit hic casus uaginam et gladium educere conanti 8
stram moratur manum, impeditumque hostes circumsistunt. Suc- 9
rit inimicus illi Voreus et laboranti subuenit. Ad hunc se 10
festim a Pulione omnis multitudo conuertit: illum ueruto arbi-
tari occisum. Gladio comminus rem gerit Voreus atque uno 11
fecto reliquos paulum propellit; dum cupidius instat, in locum 12
sectus inferiorem concidit. Huic rursus circumuento fert subsi- 13
m Pulio, atque ambo incolumes compluribus interfectis summa
a laude sese intra munitiones recipiunt. Sic fortuna in conten- 14
se et certamine utrumque uersauit, ut alter alteri inimicus au-
to salutique esset, neque diiudicari posset, uter utri uirtute an-
rendus uideretur.

Quanto erat in dies grauior atque asperior oppugnatio, et 45
xime quod magna parte militum confecta uulneribus res ad pau-
tem defensorum peruenerat, tanto crebriores litterae nuntiique
Caesarem mittebantur; quorum pars deprehensa in conspectu
trorum militum cum cruciatu necabatur. Erat unus intus Ner- 2
s nomine Vertico, loco natus honesto, qui a prima obsidione ad
erionem perfugerat suamque ei fidem praestiterat. Hic seruo 3
libertatis magnisque persuadet praemiis, ut litteras ad Caesa-

1 protegunt, in hostem *B* 'mss. aliorum et mei 5' (puto 15); prote-
t hostes, in illum *b c d e*. tela uniuersi *A (B) C* 'mss.', tela uni-
a *D*; uniuersi tela (*e*) 'alii'. progrediendi *b c e*, progrediendi *d*,
e regrediendi *u*. 2 tran gitor, *suprase. sec. m. sñ, B*; transigitur
e. *T.* Pulloni *B*, Pullonis *C b et sec. m. A.* uerrutum *B*, ue-
i *D.* 3 hic *e*, huic *B* 'mss. 13'. adducere *D.* conanti
5) *b e et u*, cum fuisset conantis. 4 impeditumque *B et reliqui*,
editum *e d e*. 5 illic *b*. Voreus *B*. 6 Pullone *B*.
t conuertit incipit lacuna in *B*. illum ueruto arbitrantur occisum
tim *pr. m.* (occisum, *sec. transfixum*) partim *sec.* (ueruto, fuerat nero)
diptensis: illum uero obscurantur occisum *A C D*; illum ueruto trans-
m arbitrantur *a e et pars codd. Oud.* 7 gladio comminus rem gerit
onus *A C D*; Voreus gladio rem comminus gerit *a et*, qui gladiatorem
minus, e itemque, sed comminus rem, *pars codd. Oud.* (Voreus *a*).
8 in locum deiectus inferiorem *edd. ante Aldum et rursus tacite u*,
ocum inferiorem deiectus *a Aldus*. 9 hinc rursus *a*. subsidi-
fort *a*. 10 Pullo *a*. incolomes cum *u super lo a*. 11 se
t, qui post munitiones ponit, *a*. 12 utrumque seruauit *C*.
utri om. *b*. 15 et maxime quidem quod *b*. 19 necabantur *b*.
unus inter Nerviis *D*. 21 hinc seruo *A*, huic seruo *b d e*.

tatus peditatusque copias Treuerorum tria milia passuum longe
 nis castris consedissee. Caesar consilio eius probato, etsi opi- 48
 e trium legionum deiectus ad duas redierat, tamen unum com-
 is salutis auxilium in celeritate ponebat. Venit magnis itine- 2
 s in Nerviurum fines. Ibi ex captiuis cognoscit, quae apud
 ronem gerantur, quantoque in periculo res sit. Tum cuidam 3
 quitibus Gallis magnis praemiis persuadet, uti ad Ciceronem
 tolam deferat. Hanc Graecis conscriptam litteris mittit, ne in- 4
 epta epistola nostra ab hostibus consilia cognoscantur. Si adi- 5
 ion possit, monet, ut tragulam cum epistola ad amentum deli-
 intra munitionem castrorum abiciat. In litteris scribit se cum 6
 onibus profectum celeriter adfore; hortatur, ut pristinam uir-
 retineat. Gallus periculum ueritus, ut erat praeceptum, 7
 gulam mittit. Haec casu ad turrim adhaesit neque ab nostris 8
 io animaduersa tertio die a quodam milite conspicitur, dempta
 Ciceronem deferatur. Ille perlectam in conuentu militum recitat 9
 ximaeque omnes laetitia afficit. Tum fumi incendiorum procul 10
 abantur; quae res omnem dubitationem aduentus legionum
 ulit. Galli re cognita per exploratores obsidionem relinquunt, 49
 Caesarem omnibus copiis contendunt. Hae erant armata circi-
 milia LX. Cicero data facultate Gallum ab eodem Verticone, 2
 m supra demonstrauius, repetit, qui litteras ad Caesarem de-
 it; hunc admonet, iter caute diligenterque faciat: perscribit in 3
 ris hostes ab se discessisse omnemque ad eum multitudinem
 uertisse. Quibus litteris circiter media nocte Caesar adlati 4
 s facit certiores eosque ad dimicandum animo confirmat. Po- 5
 o die luce prima mouet castra et circiter milia passuum quat-
 r progressus trans uallem et riuum multitudinem hostium con-

1 Treuerorum (a).	III <i>suprasc.</i> a a.	3 communius salutis
communi salute a (is comuni) b e.	10 deligatam C D.	11 mu-
nem 'mss. plerique', munitiones (a) e u.	obiiciat b (abiciat e,	
adlat (a)).	cum legione esse profectum a b.	13 a uoce pericu-
rurus incipit B, sed alia manu.	14 turrem b.	adhesit B.
15 dempta] tollitur cum punctis sub t et tur b.	16 perlecta b.	
17 afficit B.	20 hae B C D, he e, haec A; eae u.	armata
, armatae A B C b e 'et alii 5'; armatorum u. P. 82.	21 sexaginta	
Gallum eundem Verticonem b d e.	22 reperit 'mss.' praeter	
s dett., repperit B.	deferat B et reliqui, referat b d e.	
discesse b.	25 mediam noctem e.	Caesar post litteris ponit b.
adlati B.	26 postera B 'mss. 7'.	27 mouit b.
r, non quatuor, B.	28 uallem B et ceteri, uallem magnam b c d e.	

DE BELLO GALLICO

6 erat magni periculi res tantulis copiis iniquo loco dimi-
 tum, quoniam obsidione liberatum Ciceronem sciebat, aequo
 no remittendum de celeritate existumabat: consedit et, quam
 7 aequissimo loco potest, castra communit atque haec, etsi erant
 exigua per se, uix hominum milium septem praesertim nullis cum
 impedimentis, tamen angustis uiarum, quam maxime potest, con-
 trahit, eo consilio, ut in summam contemptionem hostibus ueniat.
 8 Interim speculatoribus in omnes partes dimissis explorat, quo
 50 commodissime itine possit. Eo die paruulis eques-
 sibus proeliis ad uallem uenit, quo sese suo loco continent: 10
 2 Galli, quod ampliores et admodum conuenerant, expecta-
 3 bant; Caesar, si foretatione hostes in suum locum
 elicere posset, ut citius proelio contenderet, si
 id efficere non posset tineribus minore cum peri-
 4 culo uallem riuum a luce hostium equitatus ad 15
 5 castra accedit proeliis equitibus committit. Cae-
 sar consulto equites castra recipere iubet, simul
 ex omnibus partibus castra altiore uallo muniri portasque obsrui
 atque in his administrandis rebus quam maxime concursari et cum
 51 simulatione agi timoris iubet. Quibus omnibus rebus hostes inui- 20
 2 tati copias traducunt aciemque iniquo loco constituunt, nostris ue-
 ro etiam de uallo deductis propius accedunt et tela intra munitio-
 3 nem ex omnibus partibus coniciunt praeconibusque circummissis
 pronuntiari iubent, seu quis Gallus seu Romanus uelit ante horam
 tertiam ad se transire, sine periculo licere; post id tempus non 25
 4 fore potestatem: ac sic nostros contempserunt, ut obstructis in
 speciem portis singulis ordinibus cespitem, quod ea non posse in-

1 tantulis copiis *ABC* 'ceterique', cum tantis copiis *b c d e*.
 2 tum *A(B)CD*, tunc *b c e*. aequo animo *Be* (hic equo) *edd. ante Scalig. praeter Stephan. omnes*, eoque omnino *Steph. Scal. et u cum hac annotatione*: 'pro eoque in *mss. plurimis* est aequoque uel equoque. Animo etiam legas in *Louan. Duker. Oxon. et aliis*'; quae quin erroris et neglegentiae plena sint, mihi dubium non est. Ne ante consedit desideres itaque, cf. *hor. comm. I, 23, 1*. 3 existumabat *A*. 4 potest loco ex *b u*. 6 impedimentis *B*. tamen in angustis *D*. 9 commodissimo *b e*. ualles *B* 'mss. 12'. possit *A(B)C c* 'mss. longe plurimi et optimi', posset *e*. 10 se in suo loco *b*. 11 expectabant *B*. 14 efficere] fieri *b c d e*. cum *om. b e*. 15 aequitatus et 16 aequitibus et 17 aequites *B*. 18 munire *b*. 20 agi timoris *B edd. ante Graeu.*, timoris agi *Graeu. u*. 24 seu quis Romanus *e*. 27 ea *b d e*, eas *B et reliqui*.

rumpere uidebantur, alii uallum manu scindere, alii fossas com-
 re inciperent. Tum Caesar omnibus portis eruptione facta equi- 5
 que emisso celeriter hostes in fugam dat, sic uti omnino pu-
 ndi causa resisteret nemo, magnumque ex eis numerum occi-
 atque omnes armis exuit. Longius prosequi ueritus, quod sil- 52
 paludesque intercedebant neque etiam paruulo detrimento illo-
 a locum relinqui uidebat, omnibus suis incolumibus copiis eo-
 die ad Ciceronem peruenit. Institutas turres, testudines mu- 2
 onesque hostium admiratur; legione producta cognoscit non de-
 um quemque esse reliquum militem sine uulnere: ex his omni- 3
 iudicat rebus, quanto cum periculo et quanta cum uirtute res
 t administratae. Ciceronem pro eius merito legionemque con- 4
 dat; centuriones singillatim tribunosque militum appellat, quo-
 a egregiam fuisse uirtutem testimonio Ciceronis cognouerat.
 casu Sabini et Cottae certius ex captiuis cognoscit. Postero 5
 contione habita rem gestam proponit, milites consolatur et con-
 nat: quod detrimentum culpa et temeritate legati sit acceptum, 6
 aequiore animo ferendum docet, quod beneficio deorum im-
 talium et uirtute eorum expiato incommodo neque hostibus
 tina laetatio neque ipsis longior dolor relinquatur. Interim ad 53
 bienum per Remos incredibili celeritate de uictoria Caesaris fa-
 perferitur, ut, cum ab hibernis Ciceronis milia passuum abes-
 circiter LX, eoque post horam nonam diei Caesar peruenisset,
 e mediam noctem ad portas castrorum clamor oreretur, quo
 more significatio uictoriae gratulatioque ab Remis Labieno fie-
 . Hac fama ad Treueros perlata Indutiomarus, qui postero die 2
 tra Labieni oppugnare decreuerat, noctu profugit copiasque
 nes in Treueros reducit. Caesar Fabium cum sua legione re- 3

- 1 manu om. m. pr. b.   2 aequitatuque B.   3 in fugam dat
 dd. ante Ald., dat in fugam Aldus u.   sic] set ante corr. B.
 is (B) CD 'aliquo' u, his odd. ante u.   5 prosequi noluit ueritus
 e.   6 neque etiam P. 145.   7 locum eos relinqui b e.   co-
 om. b c e.   9 legione producta B odd. ante u, quae tacite producta
 ione.   10 quemquam b e.   reliquum B 'ceteri', relictum b c d e.
 ex iis B.   11 quanta uirtute b c e.   12 conlaudat B.
 egregio D.   16 concione (B).   18 ferendum A C D.
 laetatio A B C D, laetitia e 'alii'.   22 milia passuum abesset circi-
 tx A (B) C b; milia passuum xl. abesset e, et 'circiter om. quoque c d'
 ragiata (B)).   24 ad] ante b.   oreretur A B C.   26 ac
 ma B.   Treueros B.   Indutiomarus (B), Induciomarus u.
 ustra b.   28 Treueros B.   cum sua legione remittit in hiber-

DE BELLO GALLICO

mittit in hiberna, ipse cum tribus legionibus circum Samarobriam
 4 trinis hibernis hiemare constituit et, quod tanti motus Galliae exti-
 terant, totam hiemem ipse ad exercitum manere decrevit. Nam
 illo incommodo de Sabini morte perlato omnes fere Galliae ciuita-
 5 tes de bello consultabant, nuntios legationesque in omnes partes
 dimittebant et, quid reliqui consilii caperent, atque unde initium
 belli fieret, explorabant nocturnaque in locis desertis concilia ha-
 6 bebant. Neque ullum fere totius hiemis tempus sine sollicitudine
 Caesaris intercessit, quod consiliis ac motu Gallorum
 7 nuntium acciperet. In consilio [quaestore], quem le-
 gioni tertiae decimae praefig-
 8 rum copias earum ciuita-
 gnandi sui causa conue-
 9 hibernis suis afuisse, se-
 10 disse, adeo ut fugae sin-
 cipibus cuiusque ciuita-
 11 tis alias territando, cum se
 scire, quae fierent, denuntiaret, animas cohortando magnam partem
 12 Galliae in officio tenuit. Tamen Senones, quae est ciuitas in primis
 firma et magnae inter Gallos auctoritatis, Cauarinum, quem Cae-
 sar apud eos regem constituerat, cuius frater Moritasgus aduentu
 13 in Galliam Caesaris cuiusque maiores regnum obtinuerant, inter-
 ficere publico consilio conati, cum ille praesensisset ac profugisset,
 14 usque ad fines insecuti regno domoque expulerunt et missis ad
 Caesarem satisfaciendi causa legatis, cum is omnem ad se sena-
 15 tum venire iussisset, dicto audientes non fuerunt. Tantum apud
 homines barbaros ualuit esse aliquos repertos principes inferendi

na *ABC*, cum legione in sua remittit hiberna *b c e*. (*Falso Oud. suos omnes praeter b c cum legione sua remittit in hiberna exhibere narrat*).

- 1 Samarobrium *B* 'mss. uetustiores multi'. 2 extiterant *B*.
 9 consiliis *B e* et reliqui, conciliis *b c*. 10 Lucio *B*, *L. u.*
 quaestore *B* 'ceteri omnes', quod delendum suspicatus est *Oud.*; legato *e*
And. Oxon. u. P. 81. 11 factus est *ABC e* 'mss. plerique', est fa-
 ctus *u.* 12 Armonicae *b*. 13 milium *B* 'mss. 8'. 14 fuisse
e (afuisse *ABCD*, non abfuisse). 16 euocatis *A(B)CD*; conuocatis
b, uocatis *e*. alios territando *sec. m. e.* cum sciret *d e*.
 17 quae fierent] deficere *d e*. denuntiaret post cohortando ponunt *B*
 'mss. omnes fere', om. *d e* (denunciaret (*B*)). alios cohortando *sec.*
m. e. 18 in primis (*B*). 20 Moritasgus ante, cuius mai. regn.
 obt. ante aduentum Caes. in Gall. *b c*. 22 ac profugisset om. *b*.
 23 usque in fines *A*. prosecuti *m. pr. C*, et secuti *A*. 24 satis-
 faciendi *B*, satisfaciendi 'mss. plerique'. 26 esse aliquos repertos *B*
 'mss.'; aliquos esse repertos *e*, esse repertos aliquos *u.* inferendi

belli tantamque omnibus uoluntatum commutationem attulit, ut praeter Haeduos et Remos, quos praecipuo semper honore Caesar habuit, alteros pro uetere ac perpetua erga populum Romanum fide, alteros pro recentibus Gallici belli officiis, nulla fere ciuitas fuerit non suspecta nobis. Idque adeo haud scio mirandumne sit, cum compluribus aliis de causis, tum maxime, quod ei, qui uirtute belli omnibus gentibus praeferebantur, tantum se eius opinionis deperdidisse, ut a populo Romano imperia perferrent, grauissime dolebant. Treueri uero atque Indutiomarus totius hiemis nullum tempus intermiserunt, quin trans Rhenum legatos mitterent, ciuitates sollicitarent, pecunias pollicerentur, magna parte exercitus nostri interfecta multo minorem superesse dicerent partem. Neque tamen ulli ciuitati Germanorum persuaderi potuit, ut Rhenum transiret, cum se bis expertos dicerent, Ariouisti bello et Tencetorum transitu: non esse amplius fortunam temptaturos. Hac spe lapsus Indutiomarus nibilo minus copias cogere, exercere, a finitumis equos parare, exules damnatosque tota Gallia magnis praemiis ad se allicere coepit. Ac tantam sibi iam his rebus in Gallia auctoritatem comparauerat, ut undique ad eum legationes concurrerent, gratiam atque amicitiam publice priuatimque peterent. Vbi intellexit ultro ad se ueniri, altera ex parte Senones Carnutesque conscientia facinoris instigari, altera Neruios Aduatucosque bellum Romanis parare, neque sibi uoluntariorum copias defore, si ex finibus suis progredi coepisset, armatum concilium indicit. Hoc more Gallorum est initium belli: quo lege communi omnes puberes armati conuenire consuerunt; qui ex iis nouissimus con-

belli *B* 'mss. plerique', belli inferendi (*e*) *u.* 1 tantamque] tanquam *b.*
omnibus uoluntatum *A(B)C* (uoluntatem et uoluptatem in aliis inuenit *Oud.*), omnium uoluntatis *a b c e* *Flodoardus.* commutationum
A, commutationemque *D.* 2 Heduos *Flodoardus.* 4 Gallici belli
(*B*) 'mss. omnes', belli Gallici *Flodoardus.* 6 quod ei, qui *B* et sic
'uel hi uel ii, qui reliqui'; quod qui *b c d e.* 8 a populo Romano *ABD*
et, qui ea pro *a, C*; populi Romani *e Aldus.* 9 Treueri *B.* uero
om. *b.* Indutiomarus (*B*), Induciomarus *u.* 10 Renum *B.*
11 magna ex parte *C.* 14 Thincetherorum *B* et sic aut 'Tencatherorum
cett. mss.' 15 temptaturos *B* et sic uel tentaturos *e* et reliqui, tentan-
dam *a b c.* ac spe *B.* 16 Indutiomarus (*B*), Induciomarus *u.*
exercere] exarare *D.* finitumis *AD.* 18 his *B* edd. priores, iis
P. Manutius u. 22 instigare *A e.* 24 indicit *b e.* 25 initum
bellum *D.* quod lege *b e.* 26 puberes armati *e*, puberes et armati
B 'mss. 12'. consuerunt] coguntur *e.* conuenit *ABC* '9 alii',

21 *prociptu.* Labienus, cum
 castris sese teneret, de suo
 2 quam occasionem rei bene g
 a Cingetorige atque eius pro
 quam in concilio habuerat,
 equitesque undique euocat:
 3 Interim prope cotidie cum on
 eius uagabatur, alias ut situr
 loquendi aut territandi causa:
 4 uallum coniciebant. Labienus
 58 timorisque opinionem, quibusc
 maiore in dies contemptione
 nocte una intromissis equitib
 quos arcessendos curauerat, ta
 intra castra continuit, ut null
 2 Treucros perferri posset. Inte
 dutionarius ad castra accedit at
 mit; equites tela coniciunt et
 3 nostros ad pugnam euocant. N
 4 uisum est, sub uesperum disper

uenit *eu.* *Fid. VI, 37, 6 et conuocare*
 4 *inducat]* indicandum curat *ede.*

hunc *b.* iturum *B et reliq*
 finibus *m. pr. B.* 8 castra Labie
Gracilius u. obpugnaturum *B*
 10 ne *eu.*

Labiens duabus portis omnem equitatum emittit; praecipit atque interdicat, proterritis hostibus atque in fugam coniectis (quod fore, sicut accidit, uidebat) unum omnes peterent Indutiomarus, ne quis quem prius uulneret, quam illum interfectum uiderit, quod 5 mora reliquorum spatium nactum illum effugere nolebat; magna 5 proponit iis, qui occiderint, praemia; summittit cohortes equitibus subsidio. Comprobat hominis consilium fortuna, et cum unum 6 omnes peterent, in ipso fluminis uado deprehensus Indutiomarus interficitur, caputque eius refertur in castra: redeuntes equites, 7 quos possunt, consecantur atque occidunt. Hac re cognita omnes 7 Eburonum et Neruiorum, quae conuenerant, copiae discedunt, pauloque habuit post id factum Caesar quietiorem Galliam.

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO GALLICO
COMMENTARIUS SEXTVS.

Multis de causis Caesar maiorem Galliae motum expectans per Marcum Silanum, Gaium Antistium Reginum, Titum Sextium

1 dimittit *b.* 2 proterritis *ABCD* et, ut uidetur, *e*; proterritis
add. ante *u.* 3 accedit *m. pr. B.* peterent *B* et reliqui, petant
b c c. P. 82 extr. Indutiomarus (*B*), Indutiomarus *u.* neu]
nes *b.* 4 quis quem *A(B)CD*, quisquam alium *b c.* quam] pri-
us *C.* uiderit *A(B)c*, uideret *e* et reliqui. 6 his *B.* qui
occiderunt *c.* summittit *B*, non submittit. 8 Indutiomarus (*B*),
Indutiomarus *u.* 10 ac re *B.* Iulius Celsus Constantinus *u. c.*
legi. *C. Cesari (sic) belli Gallici liber v explicat B.*

Incipit liber III (*sic*) *B.* 1 multum Caesar *b.* expectans *B.*
2 Marcum *B, M. u.* Silanum *b.* Gaium *B, C. u.*
Titum *B, T. u.*

DE BELLO GALLICO

- 2 legatos delectum habere instituit; simul ab Gneo Pompeio proconsule petit, quoniam ipse ad urbem cum imperio reipublicae causa remaneret, quos ex Cisalpina Gallia consulis sacramento rogasset, ad signa conuenire et ad se proficisci iuberet, magni interesse etiam in reliquum tempus ad opinionem Galliae existumans tantas uideri Italiae facultates, ut, si quid esset in bello detrimenti acceptum, non modo id breui tempore resarciri, sed etiam maioribus 4 augeri copiis posset. Pompeius et reipublicae et amicitiae tribuisset, celeriter per suos delectu tribus ante exactam hiemem et conuictis legionibus duplicatoque 10 earum cohortium numero Q. Titurio amiserat, et celeritate et copiis docuit, Romani disciplina atque opes possent.
- 2 Interfecto Indutiomaro, ad eius propinquos a Treueris imperium deferri, imos Germanos sollicitare et 15 pecuniam polliceri non desistunt. ab proximis impetrare non possent, ultiores temptant. Inuentis nonnullis ciuitatibus iureiurando inter se confirmant obsidibusque de pecunia cauent: Amborigem sibi societate et foedere adiungunt. Quibus rebus cognitis Caesar, cum undique bellum parari uideret, Neruios, Aduatucos ac Menapios adiunctis Cisrhenanis omnibus Germanis esse in armis, Senones ad imperatum non uenire et cum Carnutibus finitumisque ciuitatibus consilia communicare, a Treueris Germanos crebris legationibus sollicitari, maturius sibi de bello cogitandum 3 putauit. Itaque nondum hieme confecta proximis quattuor coactis 25 legionibus de inproviso in fines Neruiorum contendit et, priusquam illi aut conuenire aut profugere possent, magno pecoris atque hominum numero capto atque ea praeda militibus concessa uastatis 3 que agris in deditionem uenire atque obsides sibi dare coegit. Eo

- 1 dilectum *A(B)CD*, delatum *a*. ab negeo *B*, ab *Cn. u.*
 3 remaneret (*B*) 'mss. 15'; remanebat *bde*, manebat *c*. quod ex *b*.
 consules *b*. rogasset *b*. 5 existumans *AB*. 7 resarciri *B et reliqui*, sarciri *e Oxon.* 8 augeri *B 'plerique'*, adaugeri *bc de.* 9 dilectu *A(B)CD*. 10 duplicato earum *b*. 11 numerum *C et ante corr. B*. 14 Indutiomaro (*B*), Induciomaro *u.*
 15 Treueris *B*. imperium] regnum *m. pr. b*. 18 obsidibusque et de *b*. 19 coniungunt *b*. 20 uiderat *A*, uideretur *C*. Atuatucos *B*. 21 ac *B et reliqui*, om. *bce. P. 69.* Cisrenanis *B*.
 22 finitumisque *ABD*. 23 ab Treuiris *b*, ad Treuiros *A (Treueris B)*. 25 quattuor *B*, non quatuor. 26 inproviso *B*.

celeriter confecto negotio rursus in hiberna legiones reduxit. Concilio Galliae primo uere, ut instituerat, indicto, cum reliqui 4 praeter Senones, Carnutes Treuerosque uenissent, initium belli ac defectionis hoc esse arbitratus, ut omnia postponere uideretur, 5 concilium Lutetiam Parisiorum transfert. Confines erant hi Senonibus ciuitatemque patrum memoria coniunxerant, sed ab hoc consilio afuisse existimabantur. Hac re pro suggestu pronuntiata 6 eodem die cum legionibus in Senones profisciscitur magnisque itineribus eo peruenit. Cognito eius aduentu Acco, qui princeps eius 4 consilii fuerat, iubet in oppida multitudinem conuenire. Conantibus, priusquam id effici posset, adesse Romanos nuntiatur. Ne- 2 cessario sententia desistunt legatosque deprecandi causa ad Caesarem mittunt: adeunt per Haeduos, quorum antiquitus erat in fide ciuitas. Libenter Caesar petentibus Haeduis dat ueniam excusa- 3 tionemque accipit, quod aestium tempus instantis belli, non quaestionis esse arbitrabatur. Obsidibus imperatis centum hos Haeduis 4 custodiendos tradit. Eodem Carnutes legatos obsidesque mittunt 5 uti deprecatoribus Remis, quorum erant in clientela: eadem ferunt responsa. Peragit concilium Caesar equitesque imperat ciuitati- 6 bus. Hac parte Galliae pacata totus et mente et animo in bellum 5 Treuerorum et Ambiorigis insistit. Cauarinum cum equitatu Senonum secum proficisci iubet, ne quis aut ex huius iracundia aut ex eo, quod meruerat, odio ciuitatis motus existat. His rebus 3 constitutis, quod pro explorato habebat Ambiorigem proelio non 25 esse concertaturum, reliqua eius consilia animo circumspiciebat. Erant Menapii propinqui Eburonum finibus, perpetuis paludibus 4 siluisque muniti, qui uni ex Gallia de pace ad Caesarem legatos numquam miserant. Cum his esse hospitium Ambiorigi sciebat;

2 Gallia b.	ut B et reliqui, uti b c.	3 Treuerosque B.
5 Parisaeorum B, Pariseorum C.	hii B.	6 sed] et b.
7 afuisse, non abfuisse, A (B) CD; affuisse e.	ac re B.	
9 Acico ABCD bc, Accho e.	10 ante conantibus add. et b.	
13 adeunt] ad eum B 'ms. 7'.	Heduos B.	14 Heduis B.
15 accepit b.	16 arbitratur ABCD.	Heduis B.
17 tradit b.	18 depraecatoribus B, deprecationibus Flodoardus.	Remis, in quorum erant clientela Flodoardus.
20 ac parte B.	21 Treuerorum B.	Amborigis B.
22 and — aud B; prius om. b.	23 odii b c.	existat B.
24 pro om. c.	25 concertaturum reliqui; concertaturum tenturum BC, concertaturum temptaturum D; contenturum a e. P. 45.	26 Eburorum B.
28 nunquam (B).	his B edd. ante Aldum, ille Aldus u.	

DE BELLO GALLICO

item per Treueros uenisse Germanis in amicitiam cognouerat.
5 Haec prius illi detrahenda auxilia existimabat, quam ipsum bello
lacesseret, ne desperata salute aut se in Menapios abderet aut cum
6 Transrhenanis congredi cogeretur. Hoc inito consilio totius exer-
citus impedimenta ad Labienum in Treueros mittit duasque legio-
nes ad eum proficisci iubet; ipse cum legionibus expeditis quinque
7 in Menapios proficiscitur. Illi nulla coacta manu loci praesidio
freti in siluas paludesque confugiunt suaeque eodem conferunt.
6 Caesar partitis copiis eum confestim adit tripertito, aedificia
quaeque incendit, magnumque hominum numero perit.
2 Quibus rebus coacti Menapii ad eum pacis petendae causa
3 mittunt. Ille obsidibus ac firmat, si aut Ambiorige-
4 His confirmatis rebus Labienum cum equitatu custodis
loco in Menapiis relinquit; Treueros proficiscitur.
7 Dum haec a Caesare geruntur, Treueri magnis coactis pedi-
tatus equitatusque copiis Labienum cum una legione, quae in eo-
2 rum finibus biemauerat, adoriri parabant, iamque ab eo non lon-
gus bidui uia aberant, cum duas uenisse legiones missu Caesaris
3 cognoscunt. Positis castris a milibus passuum XV auxilia Germa-
4 norum expectare constituunt. Labienus hostium cognito consilio
sperans temeritate eorum fore aliquam dimicandi facultatem prae-
sidio quinque cohortium impedimentis relicto cum uiginti quinque
cohortibus magnoque equitatu contra hostem proficiscitur et mille
5 passuum intermisso spatio castra communit. Erat inter Labie-
num atque hostem difficili transitu flumen tripisque praeruptis. Hoc
neque ipse transire habebat in animo neque hostes transituros

1 Treueros <i>B.</i>	Germanis <i>b c e</i> , Germanos <i>B</i> 'reliqui'.
2 bellum <i>A</i> , bellum <i>b c d</i> .	3 Menapiis <i>b e</i> .
5 Treueros <i>B.</i>	4 Transrhenanis <i>B.</i>
superducta linea <i>B.</i>	9 Gaio <i>B</i> , <i>C. u.</i> legato <i>om. e.</i> <i>M.</i>
' <i>ms. plerique</i> ', non tripartito.	10 adit (<i>B</i>) <i>c e</i> , adiit <i>reliqui</i> .
11 succendit <i>m. pr. C.</i>	12 qui-
bus ex rebus <i>b c</i> .	13 se habiturum in numero <i>b c</i> , se numero habita-
rum <i>e</i> .	14 legatos in finibus <i>b</i> .
16 reliquit <i>b</i> .	Treueros <i>B.</i>
17 geruntur] aguntur <i>C.</i>	Treueri <i>B.</i>
19 biemauerat <i>B et</i>	
<i>reliqui</i> , hiemabat <i>b c e</i> .	21 quindecim (<i>B</i>).
22 expectare <i>B.</i>	
23 temeritatem <i>b c</i> , non <i>e</i> .	praesidio quinque cohortium <i>B c d</i> ;
quinque cohortium praesidio <i>e Aldus</i> 'contra <i>ms.</i> ', praesidio cohortium quia-	
que <i>edd. ante Ald. u.</i>	24 xxv (<i>B</i>).
27 difficile <i>D.</i>	28 habe-
bat in animo <i>B et reliqui</i> , in animo habebat <i>b c (e)</i> .	

existimabat. Augebatur auxiliorum cotidie spes. Loquitur in 6
concilio palam, quoniam Germani adpropinquare dicantur, sese
suas exercitusque fortunas in dubium non deuocaturum et postero
die prima luce castra moturum. Celeriter haec ad hostes deferun- 7
tar, ut ex magno Gallorum equitum numero nonnullos Gallicis
rebus fauere natura cogebat. Labienus noctu tribunis militum 8
primisque ordinibus conuocatis, quid sui sit consilii, proponit et,
quo facilius hostibus timoris det suspicionem, maiore strepitu et
tumultu, quam populi Romani fert consuetudo, castra moueri iu-
bet. His rebus fugae similem profectionem effecit. Haec quoque 9
per exploratores ante lucem in tanta propinquitate castrorum ad
hostes deferuntur. Vix agmen nouissimum extra munitiones pro- 8
cesserat, cum Galli cohortati inter se, ne speratam praedam ex
manibus dimitterent; longum esse perterritis Romanis Germano-
rum auxilium expectare, neque suam pati dignitatem, ut tantis
copiis tam exiguum manum praesertim fugientem atque impeditam
adoriri non audeant, flumen transire et iniquo loco committere
proelium non dubitant. Quae fore suspicatus Labienus, ut omnes 2
citra flumen eliceret, eadem usus simulatione itineris placide pro-
gredebatur. Tum praemissis paulum impedimentis atque in tu- 3
mulo quodam collocatis 'habetis', inquit, 'milites, quam petistis,
facultatem: hostem impedito atque iniquo loco tenetis: praestate 4
eandem nobis ducibus uirtutem, quam saepenumero imperatori
praestitistis, atque illum adesse et haec coram cernere existimate'.
Simul signa ad hostem conuerti aciemque dirigi iubet et paucis 5
turmis praesidio ad impedimenta dimissis reliquos equites ad latera
disponit. Celeriter nostri clamore sublato pila in hostes immittunt. 6
Illi, ubi praeter spem quos fugere credebant infestis signis ad se
ire uiderunt, impetum modo ferre non potuerunt ac primo concursu
in fugam coniecti proximas siluas petierunt. Quos Labienus equi- 7

1 cotidie (B).	2 concilio Aldus, consilio (B) e 'mss. mei 14, in
quibus optimi quique'.	adpropinquare B. dicebantur b.
4 prima luce om. b.	celeriterque haec C.
qui, equitatus b c e.	5 equitum B et reli-
B et reliqui.	nonnullos Gallicis b c e, nonnullos Gallos Gallicis
7 conuocatis B et reliqui, coactis e And. Ozon.	
8 suspencionem A.	et tumultu] multo D.
10 effecit B 'mss. 8', eff-	10 effecit B 'mss. 8', eff-
cit u.	
13 intra se C.	15 auxilio et in marg. auxilia A. expe-
17 committere proelium B, proelium committere u.	
19 citra] extra C.	22 in impedito D.
24 atque illum adesse B	
'reliqui', adesse eum b c.	29 uidere b.
30 proximas AD.	
petierant A b c e, petiuerunt B et reliqui.	

item per Treu-
 5 Haec prius illi
 lacesseret, n
 6 Transhena
 citus impe
 nes ad ei
 7 in Men:
 freti i
 6 Caesar
 quae
 uic
 2 Qu
 3 mi
 fi
 4 i
 7
 7 sua ciuitate in Treueros missa, neque ab se fidem laesam: petunt
 atque orant, ut sibi parcat, ne communi odio Germanorum inno-
 centes pro nocentibus poenas pendant; si amplius obsidum uellet, 20
 8 dare pollicentur. Cognita Caesar causa reperit ab Sueuis auxilia
 missa esse; Vbiorum satisfactionem accipit, aditus uiasque in
 10 Sueuos perquirat. Interim paucis post diebus fit ab Vbiis certior
 Sueuos omnes in unum locum copias cogere atque iis nationibus,

1 compluribus B. 3 Treuerorum B. domo b. rece-
 perunt B 'plerique', contulerunt ce. 4 his B edd. ante Ald., iis Al-
 dus u. Indutiomari (B), Induciomari u. actores D. fue-
 runt b. 5 excesserunt e et sic 'uel excesserant mss. plerique', exces-
 serant B edd. ante Ald.; excessere Aldus u. 8 Treueros B.
 9 Renum B. una erat B 'ceteri omnes', erat altera e And. Oxon.
 10 Treueris B. ad eos Ambiorix receptum B C D; Ambiorix re-
 ceptum ad eos e, Ambiorix ad eos receptum u et 'sic mss.'? 11 paulo e.
 12 exercitum om. b. 14 Treueris B. ad pontem praesidio
 B 'mss. plurimi', praesidio ad pontem (e) u. his B Aldus, iis P. Ma-
 nutius u. 15 oreretur A et m. pr. B atque, ut uidetur, e.
 ubi i B, ubi 'mss. plerique'. 17 auxilia ex sua ciuitate B 'plerique',
 ex sua ciuitate auxilia (e) u. 18 Treueros B. 20 penas m. pr. B.
 obsidium A e. nellet B 'reliqui', uelit b ce. P. 83. 21 da-
 ri b ce. repperit B. 22 Vbiorum And. Oxon., ubi horum reliqui.
 accipit cod. Vrsini, accepit reliqui. P. 59. 23 Suebos B.
 inquirat D. 24 Suebos B. unum in locum b (e) u. copias
 agere b. atque his B.

quae sub eorum sint imperio, denuntiare, ut auxilia peditatus equitatusque mittant. His cognitis rebus rem frumentariam pro- uidet, castris idoneum locum deligit; Vbiis imperat, ut pecora deducant suaque omnia ex agris in oppida conferant, sperans barbaros atque imperitos homines inopia cibariorum adductos ad iniquam pugnandi condicionem posse deduci, mandat, ut crebros exploratores in Sueuos mittant quaeque apud eos gerantur cognoscant. Illi imperata faciunt et paucis diebus intermissis referunt: Sueuos 4 omnes, posteaquam certiores nuntii de exercitu Romanorum uenerint, cum omnibus suis sociorumque copiis, quas coëgissent, penitus ad extremos fines se recepisse: siluam esse ibi infinita magnitudine, quae appellatur Bacenis; hanc longe introrsus pertinere et pro natio muro obiectam Cheruscos ab Sueuis Sueuosque ab Cheruscis iniuriis incursionibusque prohibere: ad eius initium siluae Sueuos aduentum Romanorum expectare constituisse.

Quoniam ad hunc locum peruentum est, non alienum esse uidetur de Galliae Germaniaeque moribus et, quo differant haec nationes inter sese, proponere. In Gallia non solum in omnibus ciuitatibus atque in omnibus pagis [partibusque], sed paene etiam singulis domibus factiones sunt, earumque factionum principes sunt qui summam auctoritatem eorum iudicio habere existimantur, quorum ad arbitrium iudiciumque summa omnium rerum consiliorumque redeat. Itaque eius rei causa antiquitus institutum uidetur, ne quis ex plebe contra potentiores auxilii egeret: suos enim quisque opprimi et circumueniri non patitur, neque, aliter si faciat, ullam inter suos habet auctoritatem. Haec eadem ratio est in summa totius Galliae: namque omnes ciuitates in partes diuisae sunt duas. Cum Caesar in Galliam uenit, alterius factionis prin-

1 sint <i>A(B)CD</i> , sunt <i>e</i> .	uti cum uno <i>Oxon. u.</i>	4 ex]
de <i>b</i> .	5 adductos] afflictos <i>b</i> .	ad iniquam] ad aliquam <i>d</i> , in aliquam <i>ce</i> .
6 conditionem cum <i>c</i> super <i>t</i> sec. <i>m.</i> posita <i>B</i> .		adduci <i>b</i> .
7 Suebos <i>B</i> .	8 Suebos <i>B</i> .	11 se <i>Be</i> 'ms. omnes fere', sese inuito <i>Oud. u.</i>
12 Bacinis <i>b c</i> .		hanc <i>b c e</i> , ac <i>B</i> 'ceteri'.
13 Cheruscos ab <i>A(B)CD</i> , non Cheruscos <i>a</i> .		Suebis Suebosque <i>B</i> .
15 Suebos <i>B</i> .	expectare <i>B</i> .	17 quo] quod <i>C</i> ;
modo int. uers. add. <i>A</i> .	19 plagis <i>c</i> .	partibusque delendum ut debatur <i>Danisto</i> , partibus omnia copula <i>C. P. 85</i> .
		pene <i>B</i> .
	etiam singulis <i>B</i> et reliqui, etiam in singulis <i>b c e. P. 57</i> .	
21 existimantur <i>ABD</i> .	22 consiliumque <i>b c</i> .	23 itaque <i>B</i> 'reli-
qui'; idque <i>b d e</i> , id <i>c</i> .	Post antiquitus defectus est in <i>B</i> .	25 et] ac <i>b</i> .
26 faciant (<i>a</i>) <i>b e u</i> .	inter suos ullam <i>a</i> .	habent conti. <i>Oud. n</i> .

DE BELLO GALLICO

2 cipes erant Haedui, alterius Sequani. Hi cum per se minus uale-
rent, quod summa auctoritas antiquitus erat in Haeduis magna-
que eorum erant clientelae, Germanos atque Ariouistum sibi ad-
iunxerant eosque ad se magnis iacturis pollicitationibusque perdu-
3 xerant. Proeliis uero compluribus factis secundis atque omni no-
bilitate Haeduorum interfecta tantum potentia antecesserant, ut
4 magnam partem clientium ab Haeduis ad se traducerent obsides-
que ab iis principum filios et publice iurare cogerent
nihil se contra Sequanos et partem finitimi agri
per uim occupatam pos-
5 tinerent. Qua necessitas uitiacum auxilii petendi cau-
6 sa Romam ad senatum uita re redierat. Aduentu
Caesaris facta com-
ueteribus clientelis
quod hi, qui se ad eo-
ggregationem atque aequiore imperio se uti uidebant, reliquis rebus eorum
gratia dignitateque amplificata Sequani principatum dimiserant.
7 In eorum locum Remi successerant: quos quod adaequare apud
Caesarem gratia intellegebatur, ii, qui propter ueteres inimicitias
nullo modo cum Haeduis coniungi poterant, se Remis in clientelam 20
8 dicabant. Hos illi diligenter tuebantur: ita et nouam et repente
9 collectam auctoritatem tenebant. Eo tum statu res erat, ut longe
principes haberentur Haedui, secundum locum dignitatis Remi ob-
13 tinerent. In omni Gallia eorum hominum, qui aliquo sunt numero
atque honore, genera sunt duo. Nam plebes paene seruorum ha- 25
2 betur loco, quae nihil audet per se, nullo adhibetur consilio. Ple-
rique, cum aut aere alieno aut magnitudine tributorum aut iniuria
3 potentiorum premuntur, sese in seruitutem dicant nobilibus. In

1 Haedui hic et deinceps etiam a. 2 erat om. D. 3 erant
om. a b c d e. Ariobixtum C et Ariobistum cum x super s a.
6 tanta b. 8 ab his a. 9 finitimi AC. 12 infecta e And.
Oxon. et per inter n et f superscripto a, imperfecta reliqui. 14 clien-
telis ueteribus a. 15 hii a. adgregauerant a. conditione (a).
17 dignitateque reliqui, dignitate (a) b e. 19 hi, qui a.
21 dicabant A (a) b d e; dicebant C, ducebant D. 22 eo cum statu e,
eo tum in statu D. erant b. 23 Haedui haberentur a. 24 qui
in aliquo a b e. 25 plebes A C D (a) b c e, plebs Aimoinus praef. c. 5.
habentur b. 26 quae] qui b. nihil habet per se 'mss. 11'
Aimoinus, per se nihil audet (a) u. nullo A C D Aimoinus, nulli a e :
et nullo u, sed et om. 'mss. 11' a e Aimoinus. concilio b. 27 cum
aere b e. 28 potentium b. in seruitutem sese a. dicant] ad-
dicunt Aimoinus.

hos eadem omnia sunt iura, quae dominis in seruos. Sed de his duobus generibus alterum est druidum, alterum equitum. Illi rebus diuinis intersunt, sacrificia publica ac priuata procurant, religiones interpretantur: ad eos magnus adolescentium numerus disciplinae causa concurrit, magnoque hi sunt apud eos honore. Nam fere de omnibus controuersiis publicis priualisque constituent, et, si quod est admissum facinus, si caedes facta, si de hereditate, de finibus controuersia est, idem decernunt, praemia poenasque constituunt; si qui aut priuatus aut populus eorum decreto non stetit, sacrificiis interdicunt. Haec poena apud eos est grauissima. Quibus ita est interdictum, hi numero impiorum ac sceleratorum habentur, his omnes decedunt, aditum sermonemque defugiunt, ne quid ex contagione incommodi accipiant, neque his petentibus ius redditur neque honos ullus communicatur. His autem omnibus druidibus praest unus, qui summam inter eos habet auctoritatem. Hoc mortuo aut, si qui ex reliquis excellit dignitate, succedit, aut, si sunt plures pares, suffragio druidum, nonnumquam etiam armis de principatu contendunt. Hi certo anni tempore in finibus Carnutum, quae regio totius Galliae media habetur, considunt in loco consecrato. Huc omnes undique, qui controuersias

- 1 sunt omnia *Aimoinus*. 4 ad eos ego, ad hos *codd. Aimoinus*.
Addend. ad P. 103. 5 hi a *Aimoinus edd. ante Ald.*, ii *Aldus u.*
7 facinus admissum a. si de hereditate, de finibus a e *Aimoinus omnes-*
que Oud. praeter D; si de hereditate, si de finibus *D u.* 8 idem a
'ms. uetustiores', non iidem. decernunt (a) b c, discernunt *A C D e*
Aimoinus. 9 si qui *D (a) b e 'quinque alii'*, si quia *suprasc. autem A*;
si quis *Aimoinus edd. ante u.* priuati a b e. populus *A C a b e*
Aimoinus Hotomani, publicus u *Aimoinus Bouqueti.* 10 steterit b c
Aimoinus, non (a) neque e. 11 ita om. e. hi a *Aimoinus edd.*
ante Ald., ii *Aldus u.* 12 his *Aimoinus edd. ante Ald.*, iis u; ab his
a e, ab iis b c *Aldus.* discedunt b c e, non (a). aditum reliqui et
Aimoinus, aditum eorum a b e. sermonemque] atque sermonem a.
diffugiunt *Aimoinus.* 13 incomodi a. his a *Aimoinus edd.*
ante Ald., iis *Aldus u.* 14 onos A. 16 hoc mortuo aut si reliqui
('Dulterius interpolauit si mortuo succedit eius heres, aut si'); hoc mortuo
si (a) b c d e *Aimoinus.* qui *C D (a) b e et m. pr. A*, quis *Aimoinus*
edd. ante u. dignitati succedit *Aimoinus.* 17 aut si e reliqui
Aimoinus, at si (a) And. Oxon. pares plures a. suffragio drui-
dam, nonnumquam reliqui et *Aimoinus*; suffragio druidum adlegitur, non-
numquam a c d et m. pr., ut *Elberlingio uisum est, e (Whittius alligitur*
legit) et, qui adligitur b: in A sec. m. deligitur, in e item sec. m. eligitur
suprascriptit. P. 86. (nonnumquam (a)). 18 tempore anni a.
19 qua regio b.

DE BELLO GALLICO

38

2 ci
re
q
i
3
4

11 habent, convenient eorumque decretis iudiciisque parent. Disci-
plina in Britannia reperta atque inde in Galliam translata esse exi-
12 stimatur, et nunc, qui diligentius eam rem cognoscere uolunt,
14 plerumque illo discendi causa proficiscuntur. Druides a bello ab-
esse consueverunt neque tributa una cum reliquis pendunt, militiae
2 vacationem omniumque rerum habent immunitatem. Tantis cari-
tati praemis et sua sponte multi in disciplinam conveniunt et a
3 parentibus propinquisque mittuntur. Magnum ibi numerum ur-
sum ediscere dicuntur. Itaque annos nonnulli uicenos in disci-
plina permanent. Neque fas esse existimant ea litteris mandare,
cum in reliquis fere rebus, publicis priuatisque rationibus Graecis
4 litteris utantur. Id mihi duabus de causis instituisse uidentur,
quod neque in uulgum disciplinam efferri uelint neque eos, qui
discunt, litteris confisos minus memoriae studere; quod fere pler-
5 que accidit, ut praesidio litterarum diligentiam in perdiscendo
ut memoriam remittant. Inprimis hoc uolunt persuadere, non in-
terire animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios, atque
hoc maxime ad uirtutem excitari putant metu mortis neglecto.
6 Multa praeterea de sideribus atque eorum motu, de mundi ac ter-
rarum magnitudine, de rerum natura, de deorum immortalium ui-
7 ac potestate disputant et iuuentuti tradunt. Alterum genus est
equitum. Hi, cum est usus atque aliquod bellum incidit (quod fere
ante Caesaris aduentum quotannis accidere solebat, uti aut ipsi
inurias inferrent aut inlatas propulsarent), omnes in bello uersan-
8 tur, atque eorum ut quisque est genere copiisque amplissimus, ita
9 plerimos circum se ambactos clientesque habet. Hanc unam gra-
10 tiam potentiamque nouerunt. Natio est omnis Gallorum admodum

1 decretis iudiciisque a e 'mss.' Stephanus, iudiciis decretisque re-
liquae edd. ante u. Aimoinus. Verbo parent incipit rursus B.
2 Britannia m. pr. B. existumatur D. 5 consueuerunt Aimoinus.
una] umquam be. 6 immunitatem B. 11 in om. A.

publicis et priuatis rat. b. 12 litteris utantur B reliqui Aimoinus,
utantur litteris b e. 14 discunt B reliqui Aimoinus, discant b e.
16 in primis (B). 18 maxime om. b e. 19 multi b. ac co-
rum Aimoinus. 20 immortalium B. uia m. pr. A. 22 quod
fere ante Caesaris aduentum B (is Caesaris) Aimoinus edd. ante Ald.; 'quod
fere ante aduentum Caesaris mss. plerique?', quod ante Caesaris aduentum
fere Aldus u. 23 quod annis m. pr. B. accedere B C D.
ut Aimoinus. 24 inlatas B. 25 est om. Aimoinus. copis
amplissimus e, et eadem post copiisque amplissimus add. b. 26 habet
B reliqui Aimoinus, habent b e. 27 omnis b d e, omnium A (B) C D
Aimoinus.

ta religionibus, atque ob eam causam, qui sunt adfecti grauio- 2
s morbis quique in proeliis periculisque uersantur, aut pro ui-
is homines immolant aut se immolatu- uouent administrisque
a sacrificia druidibus utuntur, quod, pro uita hominis nisi ho- 3
is uita reddatur, non posse deorum immortalium numen pla-
arbitrantur, publiceque eiusdem generis habent instituta sa-
cia. Alii inmani magnitudine simulacra habent, quorum con- 4
a uiminibus membra uiuis hominibus complent; quibus succen-
circumuenti flamma exanimantur homines. Supplicia eorum, 5
in furto aut in latrocinio aut aliqua noxia sint comprehensi,
sara dis immortalibus esse arbitrantur; sed, cum eius generis
in defecit, etiam ad innocentium supplicia descendunt. Deum 17
time Mercurium colunt: huius sunt plurima simulacra. Hunc
num inuentorem artium ferunt, hunc uiarum atque itinerum
om, hunc ad quaestus pecuniae mercaturasque habere uim ma-
iam arbitrantur. Post hunc Apollinem et Martem et Iouem et 2
seruam. De his eandem fere, quam reliquae gentes, habent
nionem: Apollinem morbos depellere, Mineruam operum atque
sciorum initia tradere, Ionem imperium caelestium tenere,
tem bella regere. Huic, cum proelio dimicare constituerunt, 3
quae bello ceperint, plerumque deuouent: quom superauerunt,
alia capta immolant reliquasque res in unum locum conferunt.
tis in ciuitatibus harum rerum exstructos tumulos locis conse- 4
is conspicari licet; neque saepe accidit, ut neglecta quispiam 5
gione aut capta apud se occultare aut posita tollere auderet,
nissimumque ei rei supplicium cum cruciatu constitutum est.

- 1 adfecti B. 4 nisi e *Aimoinus*, non nisi *ABCD* b c.
mis uita A e, uita hominis reliqui *Aimoinus*. 5 non posse B 're-
f' *Aimoinus*, non posse aliter b c e et m. sec. A. 7 alii magnitu-
humani b et, qui humani, c (inmani B). habent om. e.
aminantur B. 10 aut in latrocinio A(B) C D *Aimoinus*, aut latro-
e. noxia A e, noxa (B) e reliqui *Aimoinus*. sunt *Aimoinus*.
comprehensi B. 11 dis *ABD*, non diis. 12 defecit B
e. 8, deficit (e) *Aimoinus* u. 'innocentium D' (puto nocentium).
13 plura A. 19 initium A. caeleste *Aimoinus* (coelestium
21 ceperint B (is coeperint) 'mei omnes' *Aimoinus*, ceperunt e.
quom superauerunt *Clarkius*, quae superauerint codd. et *Aimoinus*.
22 reliquasque res B 'ceteri' *Aimoinus*, reliquas res b c d.
istructos D. consecratis locis b. 24 namque saepe sicut ac-
b. 25 relegione A. apud se om. e. aud posita B.
26 grauissimumque ibi supplicium ('uel suppl. ibi') horum delictorum
cruciatu a b d e.

2 matione facta cum dotibus coniunctim ratio habetur fructu
 superari, ad eum pars utriusque
 3 porum pervenit. Viri in uxores
 habent potestatem; et cum pate-
 cessit, eius propinqui conveniunt
 nem venit, de uxoribus in ser-
 et, si conpertum est, igni atque
 4 interficiunt. Funera sunt pro-
 ptuosa; omniaque, quae vivis co-
 inferunt, etiam animalia, ac pau-
 cientes, quos ab iis dilectos esse
 20 fectis una cremabantur. Quae ci-
 blicam administrare existimantur,
 quid de republica a finitimis rumor
 2 gistratum deferat neque cum quo ali-
 mines temerarios atque imperitos
 facinus impelli et de summis rebus

1 pronatos b. idque ex drui
 Aimoinus. spatium b e. 3 fini-
 pr. B. 5 a Aimoinus.
 Aimoinus u. 7 ad se ire b.
 8 adsistere (B). nique quantas b.
 puto). 11 ante uter addunt ut b. et
 Aimoinus. cum fructu b.

stratus quae uisa sunt occultant quaeque esse ex usu in- 3
erunt multitudini produnt. De republica nisi per concilium
non conceditur. Germani multum ab hac consuetudine diffe- 21

Nam neque druides habent, qui rebus diuinis praesint, ne-
sacrificiis student. Deorum numero eos solos ducunt, quos 2
nt et quorum aperte opibus iuuantur, Solem et Vulcanum et
m, reliquos ne fama quidem acceperunt. Vita omnis in ue- 3
nibus atque in studiis rei militaris consistit: ab paruulis la-
ie duritiae student. Qui diutissime impuberes permanserunt, 4
nam inter suos ferunt laudem: hoc ali staturam, ali uires
eque confirmari putant. Intra annum uero uicesimum semi- 5
otitiam habuisse in turpissimis habent rebus; cuius rei nulla
cultatio, quod et promiscue in fluminibus perluuntur et pelli-
ut paruis rhenonum tegimentis utuntur magna corporis parte
. Agriculturae non student, maiorque pars eorum uictus in 22
, caseo, carne consistit. Neque quisquam agri modum cer- 2
ant fines habet proprios; sed magistratus ac principes in an-
ingulos gentibus cognationibusque hominum, qui una coierunt,
um et quo loco uisum est agri adtribuunt atque anno post
ransire cogunt. Eius rei multas adferunt causas: ne adsidua 3
etudine capti studium belli gerendi agricultura commutent;
os fines parare studeant, potentioresque humiliores posses-
us expellant; ne accuratius ad frigora atque aestus uitandos

1 quae uero ex usu *b.*   indicauerunt *ABCe*, indicauerint *u*
nus.   2 re populi *b.*   3 multum a consuetudine Gallorum dif-
Aimoinus praef. c. 2.   5 ante deorum add. de Aimoinus.
ntar m. pr. B.   Solem] scilicet add. Aimoinus.   7 nec fa-
ceperunt Aimoinus.   omnis inuentionibus m. pr. B.   8 a
b.   9 impubes *b.*   10 maxime *A.*   suos] Sueuos *b.*
laudem ferunt Aimoinus.   ali uires *B* reliqui Aimoinus, ali hoc
b de (sed alii hic et antea *B* e 'mss. plurimi' Aimoinus).   11 se-
motitiae *A.*   14 rhenonum (*B*) *C* e Aimoinus; 'rhenorum uel re-
ceteri uelustiores, renonum, rerum uel renum alii'.   tegimentis
non per u'; tegumentis *B* Aimoinus.   15 eorum uictus *B* e reliqui
inus, uictus eorum *b* 'aliquo' u.   in lacte, caseo, carne (*B*) *C D* reli-
a lacte, caseo carneque Aimoinus; in lacte et caseo et carne *b* e.
nationesque *BC*, cognationique *D*, cognationibus omitta copula *b.*
a una *B* 'mss. 11', qui sua *D*, quique una *b* e e.   coierunt *B* (*is*
it) e reliqui Aimoinus, coierint *b* u.   19 et quo e Aimoinus, ei
'plerique'.   adtribuunt *B.*   post annum Aimoinus.
ferant *B.*   ne] quod neque *b.*   adsidua *B.*   21 bellige-

DE BELLO GALLICO

aedificent; ne qua oriatur pecuniae cupiditas, qua ex re factiones
 4 dissensionesque nascuntur; ut animi aequitate plebem contineant,
 23 cum suas quisque opes cum potentissimis aequari uideat. Ciuita-
 tibus maxima laus est quam latissime circum se uastatis finibus
 2 solitudines habere. Hoc proprium uirtutis existimant, expulsos
 agris finitimos cedere, neque quemquam prope audere consistere;
 3 simul hoc se fore tutiores arbitrantur repentinae incursionis timore
 4 sublato. Cum bellum ciuitas aut inlatum defendit aut infert, ma-
 gistratus, qui ei bello pra-
 5 tem, deliguntur. In pac-
 principes regionum atque
 6 siasque minuunt. Latro-
 fines cuiusque ciuitatis hui-
 7 desidia minuentae causa
 cipibus in concilio dixit se
 tur, consurgunt ii, qui et
 8 auxilium pollicentur atque ab multitudine conlaudantur: qui ex his
 secuti non sunt, in desertorum ac proditorum numero ducuntur,
 omniumque his rerum postea fides derogatur. Hospitem uiolare
 9 fas non putant; qui quacumque de causa ad eos uenerunt, ab in-
 iuria prohibent, sanctos habent, hisque omnium domus patent ui-
 24 ctusque communicatur. Ac fuit antea tempus, cum Germanos
 Galli uirtute superarent, ultro bella inferrent, propter hominum
 multitudinem agrique inopiam trans Rhenum colonias mitterent.
 2 Itaque ea, quae fertilissima Germaniae sunt, loca circum Hercy-
 niam siluam, quam Eratostheni et quibusdam Graecis fama notam

1 neque oriatur <i>'mss. 3' Aimoinus.</i> <i>Aimoinus</i> ; latissimis <i>a b e</i> , latissimas <i>u.</i> 10 nullis <i>A.</i> ubi quisque ex <i>b.</i> 19 his <i>B Aimoinus edd. ante Ald. (sed haec post rerum), iis Aldus (is quoque post rerum) u.</i> 21 sanctos habent <i>B 'plerique' Aimoinus</i> , sanctosque habent <i>e u.</i> hisque <i>B e Aimoinus et sic 'uel iisque plerique' (iisque edd. ante Ald.), iis Aldus u.</i> 23 inferrent ac propter <i>Aimoinus.</i> Germaniae sunt <i>B C Aimoinus praef. c. 1, sunt Germaniae u.</i> Hircaniam <i>b 'et dein', Herciniam Aimoinus.</i> Eratosteni <i>B 'omnes'.</i>	4 latissime <i>B 'plerique'</i> 5 expulsis <i>B C.</i> 8 inlatum <i>B.</i> 12 latrocinium <i>D.</i> 14 desidiam <i>A.</i> 16 hi, qui <i>B Aimoinus</i> conlaudantur <i>B.</i> 18 dicuntur <i>ante corr. B.</i> ex his <i>B Aimoinus edd. ante Ald., ex iis Aldus u.</i> 20 quacumque <i>b c e</i> , quaque (<i>B reliqui Aimoinus.</i> ab <i>om. a b e.</i>) 25 itaque]

esse uideo, quam illi Orcyniam appellant, Volcae Tectosages occupauerunt atque ibi consederunt; quae gens ad hoc tempus his 3 sedibus sese continet summamque habet iustitiae et bellicae laudis opinionem. Nunc quidem in eadem inopia, egestate patientiaque 4 Germani permanent, eodem uictu et cultu corporis utuntur; Gal- 5 lis autem prouinciarum propinquitas et transmarinarum rerum notitia multa ad copiam atque usus largitur, paulatim adsuefacti superari multisque uicti proeliis ne se quidem ipsi cum illis uirtute comparant. Huius Hercyniae siluae, quae supra demonstrata est, 25 latitudo nouem dierum iter expedito patet: non enim aliter finiri potest, neque mensuras itinerum nouerunt. Oritur ab Heluetiorum et Nemetum et Rauracorum finibus rectaque fluminis Danubii regione pertinet ad fines Dacorum et Anartium; hinc se flectit 3 sinistrorsus diuersis ab flumine regionibus multarumque gentium 15 fines propter magnitudinem adtingit; neque quisquam est huius 4 Germaniae, qui se [aut audisse] aut adisse ad initium eius siluae dicat, cum dierum iter LX processerit, aut, quo ex loco oriatur, acceperit: multaque in ea genera ferarum nasci constat, quae reliquis 5 in locis uisa non sint; ex quibus quae maxime differant ab ceteris 20 et memoriae prodenda uideantur, haec sunt. Est bos cerui figura, 26 cuius a media fronte inter aures unum cornu existit excelsius ma-

- 1 Orcyniam *A(B) C b* 'aliquae multi', Orcyniam *Aimoinus*.
 Volgae *B C D* 'alii' *Aimoinus*, ungo *e* 'plerique'. occupauerunt]
 nuncupauerunt *Aimoinus*. 2 ad] usque ad *Aimoinus*. his *B Ai-*
moinus *edd. priores*, *lis P. Manutius u.* 3 iustitiam *b.* 4 nunc
 quidem *Dukerianus et Aimoinus*; nunc quod *B* 'longe plurimi' *Aldus*, nunc
 quoniam *b c e*, nuncque *edd. ante Ald.* et nunc quoque *ex Petauiano u haec*
superioribus uerbis coniungentes. patientiaque *Aldus*; patientia, qua
codd. Aimoinus edd. ante Ald. u. Oudendorpii et primarum edd. ratio
uerba uersus 8 cum illis contra sententiam scriptoris ad Volcae Tecto-
sages referre cogit; Aldus apodosi paulatim adsuefacti cett. pronomem hi
praemittere debebat. (patientia *B*). 6 prouinciarum *B e* 'reliqui' *Ai-*
moinus, prouinciae *m. pr. Dukerianus u.* 7 usum *b c e.* *ante*
paulatim add. qui Aimoinus. adsuefacti (*B*). 8 nec se quidem
Aimoinus. 9 Hercyniae *Aimoinus.* 10 expedito itinere *b.*
 11 Heluetiorum *B* 'ms. uetustiores'. 12 Rauracorum *e Aimoinus*, Ra-
 uacorum *b*; Rauriacorum *C*, Tauriacorum *B* 'plurimi'. 13 regione et
 pertingit ad *Aimoinus.* huc *b.* 14 a flumine *Aimoinus.*
 15 adtingit *B.* nec quisquam *b.* 16 aut audisse *om. And. Oxon.*
ad om. Aimoinus. 17 sexaginta (*B*), LXIX *b c*: in *A xl supra-*
scriptum est. processerint *A.* 18 multaque *B e Aimoinus* 'ms.
omnes praeter unum *det.*, quocum multa *u.* 19 non sunt *Aimoinus.*
ceteris] aliis *Aimoinus.* 20 memoria *b c e.* 21 unum cornu
 inter aures *b.* existit *B.*

DE BELLO GALLICO

2 gisque directum his, quae nobis nota sunt, cornibus: ab eius
 3 summo sicut palmae ramique late diffunduntur. Eadem est femi-
 27 nae marisque natura, eadem forma magnitudoque cornuum. Sunt
 item, quae appellantur alces. Harum est consimilis capris figura
 et uarietas pellium, sed magnitudine paulo antecedunt mutilaeque
 sunt cornibus et crura sine nodis articulisque habent neque quietis
 2 causa procumbunt neque, si quo adflictae casu conciderunt, erigere
 3 sese aut subleuare possunt. His sunt arbores pro cubilibus: ad
 28 eas se adplicant atque ita reclinatae quietem capiunt.
 4 Quarum ex uestigiis cum uersum a uenatoribus, quo se
 recipere consuerint, omnes ab radicibus subruunt aut
 accidunt arbores, tantum species earum stantium relin-
 5 quatur. Huc cum se con- clinauerunt, infirmas arbores
 28 pondere adfligunt atque cadunt. Tercium est genus
 eorum, qui uri appellantur magnitudine paulo infra ele-
 2 phantos, specie et colore et uis audiri. Magna uis eorum est et
 magna uelocitas, neque homini neque ferae, quam conspexerunt,
 3 parcant. Hos studiose foueis captos interficiunt. Hoc se labore
 durant adulescentes atque hoc genere uenationis exercent, et qui
 plurimos ex his interfecerunt, relatis in publicum cornibus, quae
 4 sint testimonio, magnam ferunt laudem. Sed adsuescere ad homi-
 5 nes et mansuefieri ne paruuli quidem excepti possunt. Amplitudo
 cornuum et figura et species multum a nostrorum bouum cornibus

- 1 ab] et b, et ab *Aimoinus*. 2 ramique late *B* 'reliqui'; rami
 quam late *b c d e*, rami late *Aimoinus*. *P.* 86. diffundunt *b c e*.
 4 altes *B* 'mss. longe plurimi'. capreis *Oxon. et Salmasius exercit.*
Plin. p. 164 *ed. Traiect.* 1689. Sed uid. *Schreber. Saeugethiere V*, 1 *p.*
 1324. 5 paellium ante corr. *B*. mutileque *B*. 6 articulisque
ABCD. 7 sine quo ante corr. *B*. adflictae *B*. concide-
 runt *B e reliqui*, acciderunt *C*; conciderint *D b c Aimoinus*. 8 ant]
 ac b. 9 adplicant *B*. paulo *m. pr. B*, paululum *Aimoinus*.
 11 consueuerint *Aimoinus*. 12 abscidunt *b d (non e)*, absciunt *Ai-*
moinus. 13 reclinauerunt *B C D e*, reclinauerint *u Aimoinus*.
 14 adfligunt *B*. 15 earum, quae *Aimoinus*. elefantos *B* 'pluri-
 que'. 16 et figura *om. b*. uis eorum est *B* 'plerique' *Aimoinus*;
 uis est eorum *e*, est uis eorum 'alii': in *b* est *int. uers. legitur*, *om. cum*
aliquot dett. u. 17 uelocitas et neque *b*. conspexerunt *B* 'mss.
 et add. qdd.', conspexerint *u Aimoinus*. 18 captos foueis *Aimoinus*.
 19 durant adulescentes *B e reliqui Aimoinus*, durant homines adele-
 scentes *b c (adul. BC)*. uenationis se exercent *Aimoinus*. 20 in-
 terfecerint *c Aimoinus*. 21 adsuescere (*B*). 22 mansuefieri *A b*
ce, mansueti fieri *B* 'ceteri' *Aimoinus*. 23 a *b c e Aimoinus, om.*
ABCD.

differt. Haec studiose conquisita ab labris argento circumcludunt 6
atque in amplissimis epulis pro poculis utuntur.

Caesar, postquam per Vbios exploratores conperit Sueuos 29
sese in siluas recepissee, inopiam frumenti ueritus, quod, ut supra
5 demonstrauius, minime omnes Germani agriculturae student,
constituit non progredi longius; sed, ne omnino metum reditus sui 2
barbaris tolleret atque ut eorum auxilia tardaret, reducto exerci-
tu partem ultimam pontis, quae ripas Vbiorum contingebat, in lon-
gitudinem pedum ducentorum rescindit atque in extremo ponte 3
10 turrim tabulatorum quattuor constituit praesidiumque cohortium
duodecim pontis tuendi causa ponit magnisque eum locum muni-
tionibus firmat. Ei loco praesidioque Gaium Volcatium Tullum
adulescentem praefecit. Ipse, cum maturescere frumenta incipe- 4
rent, ad bellum Ambiorigis profectus per Arduennam siluam, quae
15 est totius Galliae maxima atque ab ripis Rheni finibusque Treue-
rorum ad Nervios pertinet milibusque amplius quingentis in lon-
gitudinem patet, Lucium Minucium Basilum cum omni equitatu
praemittit, si quid celeritate itineris atque opportunitate temporis
proficere possit; monet, ut ignes in castris fieri prohibeat, ne qua 5
20 eius aduentus procul significatio fiat: sese confestim subsequi di-
cit. Basilus, ut imperatum est, facit. Celeriter contraque omnium 30
opinionem confecto itinere multos in agris inopinantes deprehen-
dit: eorum indicio ad ipsum Ambiorigem contendit, quo in loco
cum paucis equitibus esse dicebatur. Multum cum in omnibus re- 2
25 bus tum in re militari potest fortuna. Nam *sicut* magno accidit

1 studiosae B.	3 conperit B.	Suebos B.	4 se b.
5 demonstramus C, ostendimus b.		9 extrema parte D.	
10 turrem b.	quattuor B, non quatuor.	12 praesidio omisa co-	
pula D.	Gaium B, C. u; Quintum b c.	Vulcatium 'mss. omnes',	
Vulcatium B.	13 adulescentem B C.	inciperent] cepissent b.	
14 quae est om. b.	15 maximam b.	a ripis Aimoinus	
praef. c. 4.	Treuerorum B Aimoinus.	16 ad Nervios pertinet om.	
Aimoinus.	milibus amplius Aimoinus.	quingentis codd. et Ai-	
moinus, quinquaginta Orosius VI, 10 (Hauercampus tacite contra codd.			
quingenta posuit. Vid. Grubitz. emend. Oros. p. 35).		17 Lucium B,	
L. u.	'Munitium, Minutium mss.'	Basilium B 'mss.'	18 oport-
unitate B.	19 perficere C.	possit tres dett., posset B e 'reliqui'.	
Addend. ad P. 85.	ignes in castris fieri B e 'mss. plerique'; in castris		
ignes fieri 'alii', ignes fieri in castris u.	21 Basilus B.	est]	
erat b.	23 ipsum om. b.	25 sicut adiecit R. Stephanus, om. B.	
e 'mss. plerique'.			

- casu, ut in ipsum incautum etiam atque imparatum incideret, priusque eius aduentus ab omnibus uideretur, quam fama ac nuntius adferretur, sic magnae fuit fortunae omni militari instrumento, quod circum se habebat, erepto, redis equisque comprehensis ipsum
- 3 effugere mortem. Sed hoc quoque factum est, quod aedificio circumdato silua, ut sunt fere domicilia Gallorum, qui uitandi aestus causa plerumque siluarum atque fluminum petunt propinquitates, comites familiaresque eius angusto in loco paulisper equitum notis
- 4 strorum uim sustinuerunt, dum ex suis intulit: fuit illis in equum qui tulerunt. Sic et ad subitum fortuna ualuit. Ambiorix, quod proelio dimicandum et repentino equitum aduentu subsequi crederet, dubium
- 2 est. Sed certe dimissis suis sibi quemque consulere iussit. Quorum pars in siluam, pars in continentes
- 3 paludes profugit; qui proximi Oceano fuerunt, his insulis sese occultaerunt, quas aestus efficere consuerunt: multi ex suis finibus
- 5 egressi se suaeque omnia alienissimis crediderunt. Catuolcus, rex dimidiae partis Eburonum, qui una cum Ambiorige consilium inierat, aetate iam confectus, cum laborem aut belli aut fugae ferre non posset, omnibus precibus detestatus Ambiorigem, qui eius consilii auctor fuisset, taxo, cuius magna in Gallia Germanique
- 32 copia est, se exanimauit. Segni Condrusique, ex gente et numero Germanorum, qui sunt inter Eburones Treuerosque, legatos ad

1 etiam atque *B* e 'quidam', atque etiam *u.* (imparatum *B*) et imparatum *b.* 2 aduentus eius *bcd*, non *e.* ab omnibus *Abcd*, ab hominibus (*B*) *u.* ac] aut *b.* nuntius *ABCD*; nuntius aduentus *bcd*, nuntiis *u.* 3 adferretur (*B*). 4 rhaedis *B*, rhedis *u.* *Vid. I, 51, 2.* comprehensis *B.* 5 hoc quoque factum est *B* 'ceteri'; hoc factum est *bce*, hoc eo factum est cum quattuor dett. *u.* 6 ferac *B.* domicilia] aedificia *bce.* 7 atque *B* 'mss. et edd. qdd.', ac *u.* 9 quidam de suis *b.* 10 sic et ad (*B*) 'mss. mei tantum non omnes', sic ad *e.* 13 existimaret *D.* equitatus *be.* 15 certe clam dimissis cum solis *And. Oxon. u.* 17 qui hinc proximi *bc*, qui hinc proximi *d* et alterumutrum *e.* Oceanum cum solis *And. Oxon. u.* his insulis *bde*; hi in siluis *B*, 'ii in siluis mss. mei 12' et omisso in *A* (sed cum 'plerique' habeant hi, in mss. 12 *Oudendorpii idem*, quod in *B*, in *A* hi siluis legi apparet). 18 consueuerunt *b.* 19 Catuolcus *ABCD bc*, Catuolcus *u.* 21 laborem aut belli *Abce*, laborem belli *B* 'reliqui'. 22 praecibus *B.* 23 cui *C.* 25 Eurones *D.* Treuerosque *B.*

Caesarem miserunt oratum, ne se in hostium numero duceret ne-
 ce omnium Germanorum, qui essent citra Rhenum, unam esse
 causam iudicaret: nihil se de bello cogitauisse, nulla Ambiorigi
 auxilia misisse. Caesar explorata re quaestione captiuorum, si 2
 qui ad eos Eburones ex fuga conuenissent, ad se ut reducerentur,
 imperauit; si ita fecissent, fines eorum se uiolaturum negauit.
 Tam copiis in tris partes distributis inpedimenta omnium legionum 3
 Aduatucam contulit. Id castelli nomen est. Hoc fere est in me- 4
 diis Eburonum finibus, ubi Titurius atque Aurunculeius hiemandi
 causa consederant. Hunc cum reliquis rebus locum probarat, tum 5
 quod superioris anni munitiones integrae manebant, ut militum
 laborem subleuaret. Praesidio inpedimentis legionem quartamde-
 cimam reliquit, unam ex his tribus, quas proxume conscriptas ex
 Italia traduxerat. Ei legioni castrisque Quintum Tullium Cicero- 6
 nem praefecit ducentosque equites adtribuit. Partito exercitu Ti- 33
 tum Labienum cum legionibus tribus ad Oceanum uersus in eas
 partes, quae Menapios attingunt, proficisci iubet; Gaium Trebo- 2
 mium cum pari legionum numero ad eam regionem, quae ad Adua-
 tuos adiacet, depopulandam mittit; ipse cum reliquis tribus ad 3
 flumen Scaldem, quod influit in Mosam, extremasque Arduennae
 partis ire constituit, quo cum paucis equitibus profectum Ambiori-
 gem audiebat. Discedens post diem septimum sese reuersurum 4
 confirmat; quam ad diem ei legioni, quae in praesidio relinqueba-
 tur, deberi frumentum sciebat. Labienum Treboniumque horta- 5
 tur, si reipublicae commodo facere possint, ad eum diem reuertan-
 tur, ut rursus communicato consilio exploratisque hostium ratio-

1 mittunt <i>b</i> .	3 Ambigro <i>m. pr. B</i> .	4 mississe <i>B</i> .
7 tris <i>A</i> , non tres.	inpedimenta <i>B</i> .	9 atque] et <i>b</i> .
barat <i>B</i> 'mss. 4', probaret 'mss. 6'; probabat <i>e u</i> .		10 pro-
12 inpedimentis <i>B</i> .	13 ex his <i>B</i> edd. priores, ex iis <i>Stephanus u</i> .	tunc <i>B</i> 'mss. 5'.
proxume <i>B</i> .	14 Quintum <i>B</i> , <i>Q. u</i> .	15 praefecit <i>A(B) C D</i> ,
praefecit <i>e</i> .	ducentisque <i>m. pr. B</i> .	equites] ei add. <i>b</i> .
adtribuit <i>B</i> .	partitoque exercitu <i>A</i> , parthico exercitu <i>D</i> .	Titum
<i>B</i> , <i>T. u</i> .	17 attingunt <i>B</i> .	Gaium <i>B</i> , <i>C. u</i> .
		18 quae ad
Aduatuos <i>B D</i> 'reliqui' et <i>m. sec. C</i> , quae Aduatuos <i>m. pr. C</i> ; quae Adua-		
tucis <i>b e d</i> et, qui Atuatucis, <i>e</i> .	20 'Scaldem uel Scaldim mss. omnes':	
Scaldem (<i>B</i>), Scaldin <i>e</i> .	21 partis <i>ABC</i> , non partes.	22 aude-
bat <i>m. pr. B</i> .	descendens <i>B</i> 'mss. 3'.	24 deberi frumentum <i>B</i>
edd. ante <i>u</i> , frumentum deberi (<i>e</i>) et tacite <i>u</i> .		25 rei pop. <i>Ri A C D</i> ,
rei <i>PR B</i> .	eum <i>B</i> 'mss. plurimi', eam <i>Aldus u</i> .	26 rur-
sum <i>b</i> .		

DE BELLO GALLICO

34 nibus aliud initium belli capere possint. Erat, ut supra demon-
strauimus, manus certa nulla, non oppidum, non praesidium, quod
2 se armis defenderet, sed omnis in partis dispersa multitudo. Vbi
cuique aut ualles abdita aut locus siluestris aut palus impedita
3 spem praesidii aut salutis aliquam offerebat, consederat. Haec
loca uicinitatibus erant nota, magnamque res diligentiam require-
bat non in summa exercitus tuenda (nullum enim poterat uniuersum
accidere), sed in singulis
4 citus pertinebat. Nam e-
bat, et siluae incertis oc-
5 bebant. Si negotium con-
interfici uellet, dimittenda
6 tes; si continere ad signi
consuetudo exercitus Romani
barbaris, neque ex occulto
7 singulis deerat audacia. Vt in eiusmodi difficultatibus, quantum
diligentia prouideri poterat, prouidebatur, ut potius in nocendo
aliquid praetermitteretur, etsi omnium animi ad ulciscendum ar-
8 debant, quam cum aliquo militum detrimento noceretur. Dimittit
ad finitimas ciuitates nuntios Caesar: omnes ad se uocat spe prae-
dae ad diripiendos Eburones, ut potius in siluis Gallorum uita quam
legionarius miles periclitetur, simul ut magna multitudine circum-
9 fusa pro tali facinore stirps ac nomen ciuitatis tollatur. Magnus

- 1 belli initium *b (e) u.* possint *e*, possent (*B*) et reliqui. Ad-
dend. ad P. 85. 2 praedium *AB C D e.* 3 omnis in partis *Ab*,
in omnes partes *B et reliqui.* ubi cuique *ce*, ubicumque *B 'reliqui'.*
4 aud *ter B.* ualles *ABC*, uallis *u.* abditae *B.*
locis siluestribus palus *e And. cod. Vrs.* 5 praesidiana *bc.*
consideret *D.* 6 uicinitatibus] in ciuitatibus *bd.*
nota] cognita *b.* 8 ab *And. Oxon., om. reliqui.* 11 occultatis-
que *b.* ante itineribus *add. in bc.* confertis *B CD.* 13 in-
terfici uellet *And. Oxon., interfici uellent Be 'mei omnes'.* deduce-
dique *'mss. 3' et sec. m. B.* 14 contineri *bc.* manipulos uellet
e And. Oxon., manipulos uellent B 'mei omnes'. 15 postulabant *C.*
erat ipse *b.* 17 audacia *B.* ut *Be 'mei 11', at cum And. u.*
19 praetermitteretur *B 'reliqui', omitteretur e 'forsan d' u.*
ad ulciscendum] adolescentum *D.* 20 noceret *A.* dimittit ad fini-
timas ciuitates nuntios Caesar *B 'mss. plerique', Caesar ad finitimas ciui-*
tates nuntios dimittit (*e*) *u.* 21 omnes ad se uocat *B 'ceteri'; omnes*
euocat *bc d e.* 23 legionarios ante *corr. B.* periclitetur *A(B)*
C D e, periclitaretur *e.*

undique numerus celeriter conuenit. Haec in omnibus Eburonum 35
partibus gerebantur, diesque adpetebat septimus, quem ad diem
Caesar ad impedimenta legionemque reuerti constituerat. Hic, 2
quantum in bello fortuna possit et quantos adferat casus, cognosci
potuit. Dissipatis ac perterritis hostibus, ut demonstrauius, ma- 3
nus erat nulla, quae paruam modo causam timoris adferret. Trans 4
Rhenum ad Germanos peruenit fama, diripi Eburones atque ultro
omnes ad praedam euocari. Cogunt equitum duo milia Sugambri, 5
qui sunt proximi Rheno, a quibus receptos ex fuga Tencteros at-
que Vsipeles supra docuimus. Transeunt Rhenum nauibus rati- 6
busque triginta milibus passuum infra eum locum, ubi pons erat
perfectus praesidiumque ab Caesare relictum: primos Eburonum
fines adeunt; multos ex fuga dispersos excipiunt, magno pecoris
numero, cuius sunt cupidissimi barbari, potiuntur. Inuitati praeda 7
longius procedunt. Non hos palus in bello latrociniisque natos,
non siluae morantur. Quibus in locis sit Caesar, ex captiuis quae-
runt; profectum longius reperiunt omnemque exercitum discessisse
cognoscunt. Atque unus ex captiuis 'Quid uos', inquit, 'hanc mi- 8
seram ac tenuem sectamini praedam, quibus licet iam esse fortu-
natissimis? Tribus horis Aduatucam uenire potestis: huc omnes
suas fortunas exercitus Romanorum contulit: praesidii tantum 9
est, ut ne murus quidem cingi possit, neque quisquam egredi extra
munitiones audeat'. Oblata spe Germani quam nacti erant prae- 10
dam in occulto relinquunt; ipsi Aduatucam contendunt usi eodem
duce, cuius haec indicio cognouerant. Cicero, qui omnes supe- 36
riores dies praeceptis Caesaris cum summa diligentia milites in ca-
stris continuisset ac ne calonem quidem quemquam extra munitio-
nem egredi passus esset, septimo die diffidens de numero dierum

- 2 (adpetebat B) accedebat b. 3 impedimenta B. 4 adferat
(B). 6 adferret B. 7 ad Germanos om. b. diripiendi b.
8 Sigambri (B) u. 9 proximi ABCD. Thencteros B,
Tenctheros u. 10 transeunt Abce; transeunti BC, transeunt hii D.
ratibus omitta copula D. 12 perfectus ABC'Dbe, imperfe-
ctus u. 17 repperiunt B. 18 hanc om. A. 19 fortunatissi-
mis B (secundum silentium Beyerlii, testimonium Achaintrii) cd et m.
pr. C, fortunatissimos e 'reliqui mei'. 20 conuenire b. 22 ut ne
murus quidem bcd, ut numerus quidem B 'reliqui'. ne quisquam A.
23 Germani] romani m. pr. B. 24 reliquant B. 25 qui
omnes B et reliqui, qui per omnes bcd e (in Oud. nota malo 'praepositio
ad est scriptum est, cum deberet 'praepositio adest'). 26 cum summa
BCD reliqui, summa bcd e. 27 tenuisset B.

DE BELLO GALLICO

- Caesarem** fidem seruaturum, quod longius progressum audiebat,
2 **neque** ulla de reditu eius fama adferebatur, simul eorum permotus
 nocibus, qui illius patientiam paene obsessionem appellabant, si-
 quidem ex castris egredi non liceret, nullum eiusmodi casum
 expectans, quo nouem oppositis legionibus maximoque equitata
 dispersis ac paene deletis hostibus in milibus passuum tribus offen-
 di posset, quinque cohortes frumentatum in proximas segetes mit-
3 tit, quas inter et castra unus omnis collis intererat. Conplures
 erant ex legionibus aegri quibus qui hoc spatio dierum
 conualuerant, circiter CCLX milibus uno milio una mittuntur; magna
 praeterea multitudo calonu- is iumentorum, quae in ca-
37 stris subsederant, facta pot- itur. Hoc ipso tempore et
 casu Germani equites interi- tinusque eodem illo, quo ue-
 nerant, cursu ab decuma- castra inrumpere conantur,
2 **nec** prius sunt uisi obiectis e siluis, quam castris adpro-
 pinquarent, usque eo ut qui- tenderent mercatores reci-
3 piendi sui facultatem non haberent. Inopinantes nostri re noua
 perturbantur, ac uix primum impetum cohors in statione sustinet.
4 Circumfunduntur ex reliquis hostes partibus, si quem aditum re-
5 perire possent. Aegre portas nostri tuentur, reliquos aditus locus
6 ipse per se munitioque defendit. Totis trepidatur castris, atque
 alius ex alio causam tumultus quaerit; neque quo signa ferantur,
7 neque quam in partem quisque conueniat, prouident. Alius iam
 castra capta pronuntiat, alius deleto exercitu atque imperatore
8 uictores barbaros uenisse contendit; plerique nouas sibi ex loco
 religiones fingunt Cottaeque et Titurii calamitatem, qui in eodem
9 occiderint castello, ante oculos ponunt. Tali timore omnibus per-

1 longius progressum *B et reliqui*, longius eum progressum *b c d e*.
 2 adferebatur *B*. 3 pene *B*, plane *b*. obsidionem *b*.
 5 expectans *B*. expositis *A*. 6 pene *B*. 7 mittit *B* 'reliqui';
 misit *c d e et*, qui post intererat ponit, *b*. 8 complures *B*. 9 erant
 ex legionibus *B* 'ceteri', erant in castris ex legionibus *b c d e*. qui hoc]
 quos ad huc *A*. 10 trecenti (*B*). 12 subsederant *B et reliqui*,
 subsederat *b c d e*. subsequitur *b*. casu et tempore *b*. 13 su-
 perueniunt *b*. 14 decimana *ABD*. in castris *D*, om. *b d e*.
 (inrumpere *B*) erumpere *D*. 15 adpropinquarent *B*. 17 nostri]
 nihil *m. pr. B*. 18 in stationem *A*. 19 reperire *B*. 20 no-
 stri erasum in *B*, om. *C D*. reliquosque aditus *b*. 23 prouidet *b*.
 iam castra capta *B Haun. sec.*; castra iam capta *e Stephanus*, iam
 capta castra reliquae *edd. ante u* 'contra *mss.*', capta iam castra *u*.
 25 nouas ibi *D*. 26 quae in eodem acciderit castello *sec. m. A*.

territis confirmatur opinio barbaris, ut ex captiuo audierant, nul-
lum esse intus praesidium. Perrumpere nituntur seque ipsi adhor- 10
tantur, ne tantam fortunam ex manibus dimittant. Erat aeger 38
cum praesidio relictus Publius Sextius Baculus, qui primum pilam
ad Caesarem duxerat, cuius mentionem superioribus proeliis feci-
mus, ac diem iam quintum cibo caruerat. Hic diffusus suae atque 2
omnium saluti inermis ex tabernaculo prodit: uidet imminere ho-
stes atque in summo esse rem discrimine: capit arma a proximis
atque in porta consistit. Consequuntur hunc centuriones eius co- 3
hortis, quae in statione erat: paulisper una proclium sustinent.
Relinquit animus Sextium grauib. acceptis uulneribus: aegre per 4
manus tractus seruat. Hoc spatio interposito reliqui sese con- 5
firmant tantum, ut in munitionibus consistere audeant speciemque
defensorum praebeant. Interim confecta frumentatione milites no- 39
stri clamorem exaudiunt: praecurrunt equites; quanto res sit in
periculo, cognoscunt. Hic uero nulla munitio est, quae perterri- 2
tos recipiat: modo conscripti atque usus militaris imperiti ad tri-
bunum militum centurionesque ora conuertunt; quid ab his prae-
cipiatur, expectant. Nemo est tam fortis, quin rei nouitate per- 3
turbetur. Barbari signa procul conspicati obpugnatione desistant: 4
redisse primo legiones credunt, quas longius discessisse ex capti-
uis cognouerant; postea despecta paucitate ex omnibus partibus
impetum faciunt. Calones in proximum tumultum procurrunt. 40
Hinc celeriter deieci se in signa manipulosque coniciunt: eo ma-
gis timidos perterrent milites. Alii, cuneo facto ut celeriter per- 2
rumpant, censeant, quoniam tam propinqua sint castra, et si pars
aliqua circumuenta ceciderit, at reliquos seruari posse confidunt;
alii, ut in iugo consistent atque eundem omnes ferant casum. 3
Hoc ueteres non probant milites, quos sub uexillo una profectos 4
docuimus. Itaque inter se cohortati duce Gaio Trebonio, equite

3 e manibus b.	4 cum praesidio B 'reliqui', in praesidio b c d e.
Publius B, P. u.	5 ad Caesarem A (B) C D b, apud Caesarem e.
adduxerat b.	7 imminere B.
	8 esse rem B edd. ante u,
rem esse (e) et sine annotatione u.	9 consequatur B, sequuntur e.
11 relinquit B, reliquit A b.	grauus A.
13 spemque defensorum b.	15 res sit B edd. ante
u, sit res (e) et tacite u.	17 impediti b.
19 expectant B.	20 obpu-
25 cuneo] cum eo B.	27 ceciderint
D, occiderit b.	30 Gaio B, C. u.

DE BELLO GALLICO

Romano, qui eis erat praepositus, per medios hostes perrumpunt
5 incolumesque ad unum omnes in castra perveniunt. Hos subsecuti
6 calones equitesque eodem impetu militum uirtute seruantur. At
ii, qui in iugo constiterant, nullo etiam nunc usu rei militaris per-
cepto neque in eo, quod probauerant, consilio permanere, ut se
loco superiore defenderent, neque eam quam prodesse aliis uim
celeritatemque uiderant imitari potuerunt, sed se in castra recipere
7 conati iniquum in locum demiserunt. Centuriones, quorum non-
nulli ex inferioribus ordi- rum legionum uirtutis causa
in superiores erant ordines. nis traducti, ne ante partam
rei militaris laudem amitte- sine pugnantes conciderunt.
8 Militum pars horum uirtute hostibus praeter spem inco-
41 lumis in castra peruenit, i- ris circumuenta periit. Ger-
mani desperata expugnal- m, quod nostros iam consti-
tisse in munitionibus uide- a praeda, quam in siluis de-
2 posuerant, trans Rhenum sese receperunt. Ac tantus fuit etiam
post discessum hostium terror, ut ea nocte, cum Gaius Volusenus
missus cum equitatu ad castra uenisset, fidem non faceret adesse
3 cum incolumi Caesarem exercitu. Sic omnino animos timor prae-
occupauerat, ut paene alienata mente deletis omnibus copiis equi-
tatum se ex fuga recepissee dicerent neque incolumi exercitu Ger-
4 manos castra oppugnaturus fuisse contenderent. Quem timorem
42 Caesaris aduentus sustulit. Reuersus ille euentus belli non igno-
rans unum, quod cohortes ex statione et praesidio essent emissae,
questus — ne minimo quidem casu locum relinquere debuisset —
multum fortunam in repentino hostium aduentu potuisse iudicauit,
2 multo etiam amplius, quod paene ab ipso uallo portisque castrorum
3 barbaros auertisset. Quarum omnium rerum maxime admirandum
uidebatur, quod Germani, qui eo consilio Rhenum transierant, ut

2 incolomesque <i>B.</i>	4 ii om. <i>b.</i>	6 prodesse <i>B</i> 'mss. pleri- que', profuisse <i>e u.</i>
<i>mss. multi</i> .	7 potuerunt <i>e</i> , potuerant <i>B et sic</i> 'et poterant sese <i>b.</i>	8 demiserunt <i>B Aldus</i> , dimiserunt <i>e add.</i>
ante <i>Ald.</i> ; dimiserant 'mss. 9', demiserant <i>prima u.</i>	12 summotis <i>B.</i>	
ante hostibus <i>add.</i> paulisper <i>b.</i>	14 oppugnatione <i>b.</i>	
16 se <i>b.</i>	17 Gaius <i>B, C. u.</i>	18 ad] in <i>b.</i>
<i>m. pr. B.</i>	omnino <i>B</i> 'reliqui', omnium <i>b c d e.</i>	19 cum incolumem
rat <i>b c d.</i>	20 pene <i>B.</i>	timor occupaue-
se <i>a c d e.</i>	equitatum se <i>B</i> 'ceteri', equitatum tantum	
25 casui <i>c e.</i>	26 indicauit <i>A (B) C b:</i> in <i>e utrum</i> indi-	
cauit an iudicauit <i>esset</i> , <i>Elberlingius discernere non potuit.</i>	27 ca-	
strorum om. <i>d.</i>	28 auertisset <i>A (B) C b c</i> , auertissent <i>e.</i>	29 con-
silio] animo <i>m. pr. b.</i>		

biorigis fines depopularentur, ad castra Romanorum delati optimum Ambiorigi beneficium obtulerunt.

Caesar rursus ad uexandos hostes profectus magno coacto 43
aero ex finitimis ciuitatibus in omnes partes dimittit. Omnes 2
atque omnia aedificia, quae quisque conspexerat, incendeban-
; praeda ex omnibus locis agebatur; frumenta non solum tanta 3
titudine iumentorum atque hominum consumebantur, sed etiam
i tempore atque imbribus procubuerant, ut, si qui etiam in
esentia se occultassent, tamen his deducto exercitu rerum omni-
inopia pereundum uideretur. Ac saepe in eum locum uentum 4
tanto in omnis partis diuiso equitatu, ut modo uisum ab se Am-
rigem in fuga circumspicerent captiui nec plane etiam abisse ex
spectu contenderent, ut spe consequendi inlata atque infinito 5
ore suscepto, qui se summam ab Caesare gratiam inituros pu-
ent, paene naturam studio uincerent, semperque paulum ad
nam felicitatem defuisse uideretur, atque ille latebris aut sal- 6
us se eriperet et noctu occultatus alias regiones partesque pete-
non maiore equitum praesidio quam quattuor, quibus solis ui-
suam committere audebat. Tali modo uastatis regionibus 44
exercitum Caesar duarum cohortium damno Durocortorum Remo-
n reducit concilioque in eum locum Galliae indicto de coniura-
re Senonum et Carnutum quaestionem habere instituit et de 2
cone, qui princeps eius consilii fuerat, grauiore sententia pro-
tata more maiorum supplicium sumpsit. Nonnulli iudicium 3
iui profugerunt. Quibus cum aqua atque igni interdixisset, duas
iones ad fines Treuerorum, duas in Lingonibus, sex reliquas

- 2 obtulerunt *B* 'mss. mei 12'; obtulerant *e Aldus*, obtulerint *edd.*
e Ald. u. 3 rursus *om. c.* 4 finitimis *A B C D.* 5 omnia
b. incendebantur] pecora interficiebantur *add. e And. Oxon.*
6 tanta *B* 'reliqui', a tanta *b d e.* 7 hominum iumentorumque
titudine *b.* etiam *om. e Oxon.* 9 his *B edd. ante Ald.*, iis
lus u. 11 omnis partis *A*, omnis partes *B*; omnibus partibus *m.*
C. ut modo *And. Oxon.*, ut non modo *reliqui. P. 87.* 12 in
ra *A.* circumspicerent *B e reliqui*, conspicerent *b c d*; *om. u.*
13 inlata *B.* 14 ab Caesare *A (B) C D*, non a Caesare.
pene *B.* paululum *b.* 16 latebris aut saltibus *B* 'longe plu-
ri'; latebris aut siluis aut saltibus *b e et, qui ac siluis, d.* 17 et]
b. noctu occupatus *b c*, non *e.* 18 equitatum *C* *b et ante corr.*
quattuor *B*, non quatuor. 20 duarum cohortium damno *om.*
doerdus c. 1. 21 deducit *D.* 23 pronuntiat more *B*, 'pronun-
t ac more *mss. et edd. qdd.*' 25 aquam atque ignem *b.* 26 Tre-
uerorum *B.* sex] et *B C D* 'mss. et edd. quaed.'

DE BELLO GALLICO

in Senonum finibus Agedici in hibernis conlocavit frumentoque exercitui prouiso, ut instituerat, in Italiam ad conuentus agendos profectus est.

C. IVLII CAESARIS DE BELLO GALLICO COMMENTARII SEPTIMVS.

Quieta Gallia Caesar, ut constituerat, in Italiam ad conuentus agendos proficiscitur. Ibi cognoscit de Clodii caede senatusque consulto certior factus, ut omnes iuniores Italiae coniurarent, delectum tota prouincia habere instituit. Eae res in Galliam Transalpinam celeriter perferuntur. Addunt ipsi et adfingunt rumoribus Galli, quod res postulare uidebatur, retineri urbano motu Caesarem neque in tantis dissensionibus ad exercitum uenire posse. Hac impulsu occasione, qui iam ante se populi Romani imperio subiectos dolerent, liberius atque audacius de bello consilia inire incipiunt. Indictis inter se principes Galliae conciliis siluestribus ac remotis locis queruntur de Acconis morte; posse hunc casum ad ipsos recidere demonstrant: miserantur communem Galliae fortu-

1 Agedici *B et sic aut Agedici 'ceteri'*, Agedinci *A b c e.* conlocavit *B.* 2 exercitu *b u.* Iulius Celsus Constantinus u. c. lege (*sic*) Gai Caesaris belli Gallici liber vi explicit.

Incipit liber vii *B.* 2 de Clodii (*B*) '*mss.*', de P. Clodii *e.* senatusque consulto *Be 'mei, quotquot ipse consului'*; de senatusque consulto '*fortasse d' Aldus u. Vid. Plut. Marc. c. 9.* 3 dilectum *A (B) C.* 4 habere *om. b c.* 5 proferuntur *C.* adfingunt *B.* 9 incipiunt] ceperunt *b.* 10 consiliis *B 'mss. plerique'.* 11 quaeruntur *B.* posse hunc casum ad ipsos recidere *B 'mss. plurimi'*, hunc casum ad ipsos recidere posse (*e*) *Aldus u (recedere m. pr. B).* 12 monstrant *b.*

nam: omnibus pollicitationibus ac praemiis deposcunt, qui belli initium faciant et sui capitis periculo Galliam in libertatem uindicerent. Inprimis rationem esse habendam dicunt, priusquam eorum clandestina consilia efferantur, ut Caesar ab exercitu intercludatur. 5 Id esse facile, quod neque legiones audeant absente imperatore ex 7 hibernis egredi, neque imperator sine praesidio ad legiones peruenire possit. Postremo in acie praestare interfici, quam non ueterem belli gloriam libertatemque, quam a maioribus acceperint, recuperare. His rebus agitatis profitentur Carnutes se nullum periculum 10 communis salutis causa recusare principesque ex omnibus bellum facturos pollicentur et, quoniam in praesentia obsidibus cauere inter se non possint, ne res efferatur, ut iureiurando ac fide sanciantur, petunt, conlatis militaribus signis, quo more eorum grauissima caerimonia continetur, ne facto initio belli ab reliquis 15 serantur. Tum conlaudatis Carnutibus dato iureiurando ab omnibus, qui aderant, tempore eius rei constituto ab concilio disceditur. Vbi ea dies uenit, Carnutes Cotuato et Conetodunno ducibus, desperatis hominibus, Genabum signo dato concurrunt ciuesque Romanos, qui negotiandi causa ibi constiterant, in his Gaium 20 Fusum Citam, honestum equitem Romanum, qui rei frumentariae inssu Caesaris praecerat, interficiunt bonaque eorum diripiunt. Celesiter ad omnes Galliae ciuitates fama perfertur. Nam ubicumque maior atque inlustrior incidit res, clamore per agros regionesque

- 2 initium *b c d e*, initia *B* 'reliqui'. faciat — uindictet *b c e*.
 3 inprimis *B* 'reliqui', eius inprimis *b c d e* (in primis (*B*)). rationem esse habendam *B e* 'plerique'; rationem habendam *b u*, ante quam erat rationem habendam esse. 5 audeant absente imperatore *B C D e*, absente imperatore audeant *u*. 7 possit (*B*) *e*, posset 'mss. plerique'; om. m. pr. *b*. 8 acceperint (*B*) *e*, acceperant 'mss. plerique'.
 10 communis om. *b*. 11 cauere inter se *B e* edd. ante *u*, inter se cauere 'ex mss. optimis' ? *u*. 12 possint *b c e*, possent *B* et reliqui. efferantur *D*. ut] aut *B* 'plerique'. 13 conlatis *B*. quo *b c e*, quod *B* 'longe plurimi'. grauissima caerimonia continetur *B* 'longe plurimi', grauissimae caerimoniae continentur *b c e* (ceremonia (*B*)).
 15 conlaudatis *B*. dato om. *D*. 17 Cotuato *P*. 87. Conetodunno *e*; Conconnetodunno *B* 'et sic fero *C D*' *W'hitt.*, 'Conconetoduno, dunno, domno mss. plerique'; Conetoduno *u*. 18 Genabum (*B*) 'hic loci nullus meorum habet, sed uel Genabin uel Genabim uel Genebin'; Genabi m. sec. *b*. signo dato *B e* 'mss. plurimi', dato signo *u*.
 19 negociandi *B*. Gaium *B*; *G*. et *b*, *C*. *u*. 20 Fusum *A B C D*, Fusum *u*. Citam *A (B) C D b d*, Citan *e*. rei frumentariae] causa add. *b e*. 21 praecerant *b*. 22 ubicumque *D*, ubique *B e* et sic 'uel ubicumque mss. qdd.'; ubi *u*. 23 inlustrior *B*.

DE BELLO GALLICO

significat; hunc alii deinceps excipiunt et proxumis tradunt, ut
3 tam accidit. Nam quae Genabi oriente sole gesta essent, ante pri-
 mam confectam uigiliam in finibus Aruernorum audita sunt, quod
4 spatium est milium passuum circiter centum LX. Simili ratione
 ibi Vercingetorix, Celtilli filius, Aruernus, summae potentiae ada-
 lescens, cuius pater principatum Galliae totius obtinuerat et ob
 eam causam, quod regnum adpetebat, ab ciuitate erat interfectus,
2 conuocatis suis clientibus facile incendit. Cognito eius consilio ad
 arma concurritur. Prohibe-
 quisque principibus, qui h-
3 bant, expellitur ex oppido
 agris habet delectum ege-
4 quoscumque adit ex ciuit-
 tur, ut communis liberta-
 copiis aduersarios suos,
5 ex ciuitate. Rex ab suis
 Dimittit quoque uersus lega-
6 tiones; obtestatur, ut in fide maneant. Celeriter sibi Senones,
 Parisios, Pictones, Cadurcos, Turonos, Aulercos, Lemouices,
7 Andos reliquosque omnes, qui Oceanum adtingunt, adiungit: omni-
 um consensu ad eum deferitur imperium. Qua oblata potestate
 omnibus his ciuitatibus obsides imperat, certum numerum militum
8 ad se celeriter adduci iubet, armorum quantum quaeque ciuitas
9 domi quodque ante tempus efficiat, constituit; inprimis equitatu
 studet. Summae diligentiae summam imperii seueritatem addit;
10 magnitudine supplicii dubitantes cogit. Nam maiore commisso
 delicto igni atque omnibus tormentis necat, leuiore de causa auri-

1 hunc *And. Oxon.*, hinc *b e*; hanc *B* 'reliqui'. proxumis *A*
BD. 2 nam cum haec Genabi *b*. 4 milium passuum circiter *B et*
reliqui, milium circiter *b d e*. 5 ubi *A*. adulescens *BCD*.
 7 regnum] obtinebat, *sed punctis circumscriptum*, add. *B*.
 adpetebat *B*. interdictus *e*. 8 facile incendit *A (B) C D*, fa-
 cere intendit *b c d e*. 9 prohibetur cum 4 *dett. om. u. P. 88*.
 ab Gobannitione *B* 'longe plurimi', a Gobannitino *b c d*; ab Gobannitione *u*.
 10 tentandi *b*. 11 Gergobia *ABC*. destitit *A (B) C D*,
 desistit *e*. 12 dilectum *A (B) C*. hac] ac *B*. 13 quos-
 cumque (*B*), non — cunque. 16 abpellatur *B*. quoque uersus
BCD, quoquo uersus *u. P. 71*. 18 Turonos *ABC D c d*, Tursomnos
e; Turones *u*. Aulercos 'mss. plurimi', Auleucus *B*. 19 Andos
ABC D d e, Andros *b c*; Andes *u*. adtingunt *B*. adiungunt *A*
BC. 22 iussit *B* 'plerique'. 23 in primis (*B*). 26 igne *B*
 'mss. 11'.

bus desectis aut singulis effossis oculis domum remittit, ut sint reliquis documento et magnitudine poenae perterreant alios. His 5 suppliciis celeriter coacto exercitu Lucretium Cadurcum, summae hominem audaciae, cum parte copiarum in Rutenos mittit; ipse in Bituriges proficiscitur. Eius aduentu Bituriges ad Haeduos, quorum 2 erant in fide, legatos mittunt subsidium rogatum, quo facilius hostium copias sustinere possint. Haedui de consilio legatorum, 3 quos Caesar ad exercitum reliquerat, copias equitatus peditatusque subsidio Biturigibus mittunt. Qui cum ad flumen Ligerim uenissent, quod Bituriges ab Haeduis diuidit, paucos dies ibi morati neque flumen transire ausi domum reuertuntur legatisque nostris 5 renuntiant se Biturigum perfidiam ueritos reuertisse, quibus id consilii fuisse cognouerint, ut, si flumen transissent, una ex parte ipsi, altera Aruerni se circumsisterent. Id eane de causa, quam 6 legatis pronuntiarunt, an perfidia adducti fecerint, quod nihil nobis constat, non uidetur pro certo esse proponendum. Bituriges eorum 7 discessu statim cum Aruernis iunguntur.

His rebus in Italiam Caesari nuntiatis, cum iam ille urbanas 6 res uirtute Cn. Pompei commodiorem in statum peruenisse intellexeret, in Transalpinam Galliam profectus est. Eo cum uenisset, 2 magna difficultate adiciebatur, qua ratione ad exercitum peruenire posset. Nam si legiones in prouinciam arcesseret, se absente in 3 itinere proelio dimicaturas intellegebat; si ipse ad exercitum contenderet, ne iis quidem eo tempore, qui quieti uiderentur, suam salutem recte committi uidebat. Interim Lucretius Cadurcus in 7 Rutenos missus eam ciuitatem Aruernis conciliat. Progressus in 2 Nitiobriges et Gabalos ab utrisque obsides accipit et magna coacta manu in prouinciam Narbonem uersus eruptionem facere contendit: Qua re nuntiata Caesar omnibus consiliis anteuertendum exi-

2 deterreant <i>b.</i>	7 possent <i>b.</i>	9 subsidio] consilio <i>A.</i>
Biturigibus <i>B.</i>	13 consilium <i>D.</i>	cognouerunt <i>D.</i>
ex parte <i>b.</i>	15 pronuntiarint <i>B</i> 'mss. fere omnes',	pronuntiauerint <i>b. e.</i>
16 proponendum <i>A B C D</i> ,	ponendum <i>b c d e.</i>	17 statim cum
Aruernis iunguntur <i>A B C D</i> ,	statim se cum Aruernis coniungunt <i>b c d e.</i>	
18 Italia <i>b.</i>	19 Guei <i>m. sec. B.</i>	Pompei <i>B.</i>
21 adiciebatur <i>B.</i>	peruenisse <i>b.</i>	22 prouintiam <i>B.</i>
arcessiret <i>sec. m. C.</i>	24 ne his quidem <i>B.</i>	eo tempore qui quieti
'ustustiores' et, in quo qui sup. uers. est, <i>B;</i>	qui eo tempore pacati <i>d e</i>	'et ceteri eius sectae'.
25 Lucretius <i>B</i> 'mss. 6'.	26 in iciobriges <i>A.</i>	
27 Gabales <i>b c.</i>	accepit <i>b.</i>	28 prouintiam <i>B.</i>
Narbonam 'hic et infra <i>C b c</i> '.		

DE BELLO GALLICO

4 stimauit, ut Narbonem proficisceretur. Eo cum uenisset, timen-
tes confirmat, praesidia in Rutenis prouincialibus, Volcis Areco-
micis, Tolosatibus circumque Narbonem, quae loca hostibus erant
5 finitima, constituit, partem copiarum ex prouincia supplementum-
que, quod ex Italia adduxerat, in Heluios, qui fines Aruernorum
8 contingunt, conuenire iubet. His rebus comparatis represso iam
Lueterio et remoto, quod intrare intra praesidia periculosum pu-
2 tabat, in Heluios proficiscitur. Etsi mons Ceuenna, qui Aruernos
ab Heluiis discludit, durè impediēbat, tamen discu-
ita uis patefactis summo
3 uenit. Quibus oppressis munitos existimabant, ac
tempore anni semitae pat-
sime possint uagentur ei-
4 rant. Celeriter haec fam-
runtur; quem perterriti omnes Aruerni circumsistunt atque obse-
crant, ut suis fortunis consulat, neue ab hostibus diripiantur, prae-
5 sertim cum uideat omne ad se bellum translatum. Quorum ille
precibus permotus castra ex Biturigibus mouet in Aruernos uer-
9 sus. At Caesar biduum in his locis moratus, quod haec de Ver-
cingetorige usu uentura opinione praeceperat, per causam supple-
2 menti equitatusque cogendi ab exercitu discedit, Brutum adolescen-
tem his copiis praeficit; hunc monet, ut in omnis partes equites
quam latissime peruagentur: daturum se operam, ne longius trideo
3 ab castris absit. His constitutis rebus suis inopinantibus quam

2 prouincialibus *B.* Aretomicis '*mss. fere omnes*'. 3 ho-
stibus *B.* 5 in Heluios *b.* 6 in rebus *B.* 8 mons *om. B* '*ple-
rique*'. 9 durissimo tunc tempore *c.* iter *om. b.* 10 discissa
b c e, discissa *d.* sex post pedum ponunt *b c d e.* altitudine *b e.*
11 sudore *ABCD*, labore *e* et interpolati. *Vid. Cic. diu. in Caec.*
22, 72. *de leg. agr. II*, 26, 69. 13 quidem *om. b c e.* umquam *B,*
non umquam. 15 possint (*B*) *e* et cum *CD b c* '*aliisque*' *u*, cum fuisset
possent. 16 haec fama ac nuntii — perferuntur *BD*, haec fama ac
nuntii — perferunt *a*, haec fama nuntii — perferuntur *b c e.* 18 neue ab
hostibus diripiantur *B* '*reliqui*', neu se ab hostibus diripi patiatur *b c d e.*
19 uideant *A.* 20 praecibus *B.* in] per *ABCD*.
21 ad Caesar *m. pr. B.* his *B* *edd. priores*, iis *P. Manutius u.*
Vercingetore *d.* 22 usus *B* '*mss. 9*'. 23 discessit *b.* adu-
lescentem *ABCD*. 24 his copiis *B* *edd. priores*, iis copiis *P. Manu-
tius (sed errore is) u.* praefecit *b.* omnis *ABC.* 26 ab
om. b. ante his *add. sed A.* ante suis *add. omnibus b c d e.*

maximis potest itineribus Viennam peruenit. Ibi nactus recen- 4
tem equitatum, quem multis ante diebus eo praemisera, neque di-
urno neque nocturno itinere intermisso per fines Haeduum in
Lingones contendit, ubi duae legiones hiemabant, ut, si quid etiam
5 de sua salute ab Haeduis iniretur consilii, celeritate praecurreret.
Eo cum peruenisset, ad reliquas legiones mittit priusque omnes in 5
unum locum cogit, quam de eius aduentu Aruernis nuntiari posset.
Hac re cognita Vercingetorix rursus in Bituriges exercitum redu- 6
cit atque inde profectus Gorgobinam, Boiorum oppidum, quos ibi
10 Heluetico proelio uictos Caesar conlocauerat Haeduisque adtri-
buerat, oppugnare instituit. Magnam haec res Caesari difficulta- 10
tem ad consilium capiendum adferebat, si reliquam partem hiemis
uno loco legiones contineret, ne stipendiariis Haeduum expugna-
tis cuncta Gallia deficeret, quod nullum amicis in eo praesidium
15 uideretur positum esse; si maturius ex hibernis educeret, ne ab re
frumentaria duris subuectionibus laboraret. Praestare uisum est 2
tamen omnis difficultates perpeti, quam tanta contumelia accepta
omnium suorum uoluntates alienare. Itaque cohortatus Haeduos 3
de supportando comaeatu praemittit ad Boios, qui de suo aduentu
20 doceant hortenturque, ut in fide maneat atque hostium impetum
magno animo sustineant. Duabus Agedici legionibus atque impe- 4
dimentis totius exercitus relictis ad Boios proficiscitur. Altero die 11
cum ad oppidum Senonum Vellaunodunum uenisset, ne quem post
se hostem relinqueret, quo expeditiore re frumentaria uteretur,
21 obpugnare instituit idque biduo circumuallauit; tertio die missis 2
ex oppido legatis de deditione arma conferri, iumenta produci,
sexcentos obsides dari iubet. Ea qui conficeret, C. Trebonium 3

1 uenit *b.* nactus *A* et ante corr. *B*, nactus *u* et corr. *B*.
4 si quod *B* 'ms. 7'. 8 ac re *B*. Vergingetorix *B*.
reduxit *b.* 9 Gorgobinam *ABCD*, Gortonam *abcde* (Gergobinam
edd. ante *Ald.* et *Stephanus*, Gergobiam *Aldus*, Gergouiam *P. Manutius u*).
quod sibi *ABC*. 10 Heluetio *c.* uictor *A*. conloc-
uerat *B*. adtribuerat *B*. 12 adferebat *B*. 13 uno loco *AB*
CDe, uno in loco *u*. stipendiis *b.* 14 defeceret *m. pr. B*.
amicis *om. c.* in ea *b.* 15 uideret *BD bce*. 'ab esse us-
que ad ne exulant ab *b*'. si maturius *Be* 'reliqui', sin maturius *cd*.
17 omnis *B*. 18 cohortatos *m. pr. B*. 21 Agedinci *Be*
'ms. tantum non omnes', Agedici *u*. 23 Vellaunum *C*.
25 obpugnare *B*. idque] eoque *b c.* 26 conferri *ABCD*, offerri
b; proferri *e u*. 27 sescentos *B*. Gaium *sec. m. B*.

DE BELLO GALLICO

legatum relinquit. Ipse, ut quam primum iter faceret, Genabum
4 Carnutum proficiscitur; qui tum primum adlato nuntio de oppugna-
tione Vellaunoduni, cum longius eam rem ductum iri existimarent,
praesidium Genabi tuendi causa, quod eo mitterent, comparabant.
5 Huc biduo peruenit. Castris ante oppidum positis diei tempore
exclusus in posterum oppugnationem differt quaeque ad eam rem
6 usui sint militibus imperat et, quod oppidum Genabum pons flumi-
nis Ligeris continebat, ne noctu ex oppido profugerent,
7 duas legiones in armis et... Genabenses paulo ante
mediam noctem silentio e... ressi flumen transire coepe-
8 runt. Qua re per explo... iata Caesar legiones, quas
expeditas esse iusserat, p... sis intromittit atque oppido
potitur perpaucis ex hostium... sideratis, quin cuncti ea-
pererentur, quod pontis at... angustiae multitudinis fugam
9 intercluserant. Oppidu... incendit, praedam militibus
donat, exercitum Ligerem... que in Biturigum fines per-
12 uenit. Vercingetorix, ubi de Caesaris aduentu cognouit, oppugna-
2 tione destitit atque obuiam Caesari proficiscitur. Ille oppidum
3 Biturigum positum in uia Nouiodunum oppugnare instituerat. Quo
ex oppido cum legati ad eum uenissent oratum, ut sibi ignoscere
suaeque uitae consuleret, ut celeritate reliquas res conficeret, qua
pleraque erat consecutus, arma conferri, equos produci, obsides
4 dari iubet. Parte iam obsidum tradita, cum reliqua administraren-
tur, centurionibus et paucis militibus intromissis, qui arma iumen-
taque conquirerent, equitatus hostium procul uisus est, qui agmen
5 Vercingetorigis antecesserat. Quem simulatque oppidani conspex-
runt atque in spem auxilii uenerunt, clamore sublato arma capere,
6 portas claudere, murum complere coeperunt. Centuriones in op-

1 iter conficeret <i>a b e</i> .	Genabin <i>b c</i> ; Cenapum <i>Orosius VI, 11</i> ,
qui id cum <i>Auarico</i> confudit.	2 adlato <i>B</i> . 3 Vellanduni <i>C</i> .
6 expugnationem <i>b</i> .	8 contingebat <i>a b c d e</i> ; quod recepissem, nisi ad
continebat recte cum altera ripa cogitatione adici existimarem.	10 co-
perunt <i>B</i> .	11 nutiata <i>B</i> . Caesar <i>B 'mss. 9'</i> .
et reliqui, uiui <i>b d e</i> ; cuncti uiui peruersa <i>Oud. coni. u</i> .	13 cuncti <i>B</i>
multitudinis <i>B</i> et reliqui, multitudini <i>b c d e</i> .	14 itineris <i>b</i> .
<i>C D</i> , Ligerim <i>u</i> .	16 Ligerem <i>AB</i>
<i>A(B)C</i> , desistit <i>e</i> .	17 cognouit, ab oppugnatione <i>b</i> .
om. <i>ABCD. P. 88</i> .	18 destitit
quas plerasque <i>b</i> .	uerba inter oppidum et oppugnare interiecta
22 conferri <i>ABCD</i> , proferri <i>b c d e</i> .	21 celeriter <i>C</i> .
23 tra-	
data] data <i>e</i> .	22 ceperunt <i>B</i> .

pido, cum ex significatione Gallorum noui aliquid ab iis iniri consilii intellexissent, gladiis dstrictis portas occupauerunt suosque omnes incolumes receperunt. Caesar ex castris equitatum educi iubet, proelium equestre committit: laborantibus iam suis Germanos equites circiter CCCC summittit, quos ab initio habere secum instituerat. Eorum impetum Galli sustinere non potuerunt atque in fugam coniecti multis amissis se ad agmen receperunt. Quibus profligatis rursus oppidani perterriti comprehensos eos, quorum opera plebem concitatam existimabant, ad Caesarem perduxerunt seseque ei dederunt. Quibus rebus confectis Caesar ad oppidum Auaricum, quod erat maximum munitissimumque in finibus Biturigum atque agri fertilissima regione, profectus est, quod eo oppido recepto ciuitatem Biturigum se in potestatem redacturum confidebat.

Vercingetorix tot continuis incommodis Vellaunoduni, Genabi, Nouioduni acceptis suos ad concilium conuocat. Docet longe alia ratione esse bellum gerendum, atque antea gestum sit. Omnibus modis huic rei studendum, ut pabulatione et com meatu Romani prohibeantur. Id esse facile, quod equitatu ipsi abundant et quod anni tempore subleuentur. Pabulum secari non posse; necessario dispersos hostes ex aedificiis petere: hos omnes cotidie ab equibus deleri posse. Praeterea salutis causa rei familiaris commoda negligenda: uicos atque aedificia incendi oportere hoc spatio [a Boia] quoque uersus, quo pabulandi causa adire posse uideantur. Harum ipsis rerum copiam suppetere, quod, quorum in finibus bellum geratur, eorum opibus subleuentur: Romanos aut inopiam non

- 1 aliquid *om. b.* ab iis *B Aldus*, ab his *edd. ante Ald. Stephanus u.* 2 dstrictis (*B*) *CD b e*, non districtis. 3 ex castris] exercitum *b.* 4 proelium *ABC*, proeliumque *u.* 5 summittit *B*, non submittit. habere secum *B 'codd. multi'*, secum habere *u.* 7 ammissis *B.* reciperunt *m. pr. B.* 8 comprehensos *B.* 9 excitatam *m. pr. b.* produxerunt *c e.* 10 seque *b.* rebus *b c d e*, *om. B 'reliqui'*. 11 in] a *b e.* 13 in potestatem se *b.* 15 tot] tum *D.* 17 'esse b' (*an om. ?*). gestum sit *B 'mss. plerique'*, sit gestum *Aldus u.* 18 et *c*, aut *B 'mss. plurimi'*. 19 facile, quod *e*; facile, ut *ABD.* habundent *B.* 20 secare *b c e.* 21 hos *om. b d*, os *B.* ab equitatu *b e.* 22 deleri a *c d e*, delere *b*; diligi *ABCD.* 23 negligenda, non negligenda, praeter *B etiam ACD.* uicos aedificiaque *b.* 24 a Boia uncis inclusit *Scaliger. P. 89.* quoque uersus *B 'mss. multi'*, quoque uersus *u. P. 71.*

DE BELLO GALLICO

2 pabulatum uenturos arbitraretur. Quibus rebus cognitis media
 3 nocte silentio profectus ad hostium castra mane peruenit. Illi ce-
 leriter per exploratores aduentu Caesaris cognito carros impedi-
 mentaque sua in artiores siluas abdiderunt, copias omnis in loco
 4 edito atque aperto instruxerunt. Qua re nuntiata Caesar celeriter
 19 sarcinas conferri, arma expediri iussit. Collis erat leniter ab in-
 fimo adeliuis. Hunc ex omnibus fere partibus palus difficilis atque
 2 impedita cingebat non latius quinquaginta. Hoc se colle
 interruptis pontibus Galli continebant generatimque
 distributi in ciuitates omni saltus eius paludis optine-
 bant sic animo parati, ut, si lem Romani perrumpere co-
 3 narentur, haesitantes pre- co superiore, ut, qui propin-
 quitatem loci uideret, paraequo Marte ad dimicandum
 existimaret, qui iniquitat is perspiceret, inani simula-
 4 tione sese ostentare co- indignantes milites Caesar,
 quod conspectum suum hostes periclitari possent, tantulo spatio in-
 teriecto et signum proelii exposcentes edocet, quanto detrimento
 et quot uirorum fortium morte necesse sit constare uictoriam;
 5 quos cum sic animo paratos uideat, ut nullum pro sua laude peri-
 culum recusent, summae se iniquitatis condemnari debere, nisi
 6 eorum uitam sua salute habeat cariorem. Sic milites consolatus
 eodem die reducit in castra reliquaue, quae ad oppugnationem
 20 pertinebant oppidi, administrare instituit. Vercingetorix, cum ad
 suos redisset, proditionis insimulatus, quod castra propius Roma-
 nos mouisset, quod cum omni equitatu discessisset, quod sine im-
 25 perio tantas copias reliquisset, quod eius discessu Romani tanta
 2 opportunitate et celeritate uenissent: non haec omnia fortuito aut

- 2 illic *B* 'mss. 4'. 4 artiores (*B*)? 'contra mss. orthogra-
 phiam'. omnis *A C D* et *pr. m. B*. 5 operto *A*. 6 leniter
b d e, leuiter *B* 'alii'. 7 adeliuis *B*. 10 distributis *B* 'mss. 8'.
 † saltus *P. 90*. paludis] certis custodiis *add. b c d e*, quae *B*
 et 'reliqui' omittunt. optinebant *B*. 12 praemerent *B*.
 13 uideret — (14) existimaret — perspiceret — (15) cognosceret *A (B)*
C D; uiderent — existimarent — perspiceret — cognosceret *b e*, uiderent —
 existimarent — perspicerent — cognoscerent *e*. 14 condicionis *B*, non
 conditionis. 15 indignatis militibus *b c*. 16 perferre *B* 'reliqui',
 ferre *b c d e*. 18 et quod *B*. 19 uideat *b e*, uideret *B* et reliqui.
P. 85. 20 recusent (*B*) *C D b e*, recusant *A*. condempnari *B*.
 debere *A*. 21 habeat] estimet *m. pr. b*. consolatos *AB*
C D. 22 reliqua quaeque *B* 'mss. qdd.'. 23 pertinebant oppidi *B*
 'mss. qdd.', oppidi pertinebant *u*. 24 Romanis *D*. 25 omni om. *b*.
 27 fortuito *C b c e* et *pr. m. B* et *sec. ? A*, fortuito *sec. m. B*.

sine consilio accidere potuisse; regnum illum Galliae malle Caesaris concessu quam ipsorum habere beneficio — tali modo accusatus ad haec respondit: Quod castra mouisset, factum inopia pabuli etiam ipsis hortantibus; quod propius Romanos accessisset, persuasum loci opportunitate, qui se † ipsum munitione defenderet: equitum uero operam neque in loco palustri desiderari debuisse et illic fuisse utilem, quo sint profecti. Summam imperii se consulto nulli discedentem tradidisse, ne is multitudinis studio ad dimicandum inpelleretur; cui rei propter animi mollietiem studere omnes uideret, quod diutius laborem ferre non possent. Romani si casu interuenerint, fortunae, si alicuius indicio uocati, huic habendam gratiam, quod et paucitatem eorum ex loco superiore cognoscere et uirtutem despicere potuerint, qui dimicare non ausi turpiter se in castra receperint. Imperium se ab Caesare per proditionem nullum desiderare, quod habere uictoria posset, quae iam esset sibi atque omnibus Gallis explorata: quin etiam ipsis remittere, si sibi magis honorem tribuere, quam ab se salutem accipere uideantur. ‘Haec ut intellegatis’, inquit, ‘a me sincere pronuntiarī, audite Romanos milites’. Producit seruos, quos in pabulatione paucis ante diebus exceperat et fame uinculisque excruciatuerat. Hi iam ante edocti, quae interrogati pronuntiarent, milites se esse legionarios dicunt; fame et inopia adductos clam ex castris exisse, si quid frumenti aut pecoris in agris reperire possent: simili omnem exercitum inopia premi, nec iam uires sufficere cuiusquam nec ferre operis laborem posse: itaque statuisset imperatorem, si nihil in oppugnatione oppidi profecissent, triduo exercitum deducere. ‘Haec’, inquit, ‘a me’, Vercingetorix, ‘beneficia habetis, quem proditionis insimulatis; cuius opera sine uestro sanguine tantum exercitum uictorem fame consumptum uidetis; quem tur-

1 accidisse b. 5 que se ipsum A. P. 90. 6 desiderare m. pr. A. 7 illic e, illis B ‘*mss. plerique*’. 8 ne his B. 9 in-
pelletur (sic) B. 11 interuenerint e, interuenerint B et sic ‘et interue-
nissent *mss. et edd. qdd.*’ habenda gratia b. 15 possit b.
16 remittere Stephanus, remitteret B e ‘*plerique*’. 18 ut
om. C. inquit B. 21 quae] quae cum e super a sec. m. posita B.
22 fame atque inopia addictos b. 23 reperiri possit b (repperire
B). 24 praemi B. cuiusquam B e et omnes Oud. praeter 4 dett.,
quibuscum cuiquam u. 26 profecissent B (is profic.) ‘*reliqui*’, profe-
cisset b c d e. triduum A. 27 perducere m. pr. B, prodeducere D.
29 fame consumptum B ‘*reliqui*’, fame paene consumptum b c d e.

DE BELLO GALLICO

- piter se ex fuga recipientem ne qua ciuitas suis finibus recipiat,
21 a me prouisum est'. Conclamat omnis multitudo et suo more ar-
 mis concrepat, quod facere in eo consuerunt, cuius orationem ad-
 probant: summum esse Vercingetorigem ducem, nec de eius fide
2 dubitandum, nec maiore ratione bellum administrari posse. Sta-
 tuunt, ut X milia hominum delecta ex omnibus copiis in oppidum
3 mittantur, nec solis Biturigibus communem salutem committendam
 censent, quod paene in eo oppidum retinuissent, summam
 uictoriae constare intel-
22 Singularem militum virtuti consilia cuiusquemodi
 Gallorum occurrebant, prout e genus solertiae atque ad
 omnia imitanda et efficienda quoque traduntur, aptissi-
2 mum. Nam et laqueis fallacibus tormentis introrsus red-
 uci solent, quos, cum destinauerant, ex cuniculis subtrahebant,
 eo scientius, quod apud ferrariae atque omne ge-
3 nus cuniculorum notum atque usitatum est. Totum autem murum
 ex omni parte turribus contabulauerant atque has coriis intexerant.
4 Tum crebris diurnis nocturnisque eruptionibus aut aggeri ignem
 inferebant aut milites occupatos in opere adoriebantur et nostra-
 rum turrium altitudinem, quantum has cotidianus agger expresse-
5 rat, commissis suarum turrium malis adaequabant et apertos ca-
 niculos praeusta et praeacuta materia et pice seruefacta et maximi
 ponderis saxis morabantur moenibusque appropinquare prohibe-
23 bant. Muri autem omnes Gallici hac fere forma sunt. Trabes di-
 rectae perpetuae in longitudinem paribus interuallis, distantes in-
2 ter se binos pedes, in solo conlocantur. Haere uinciuntur introrsus

1 ex fuga *B* 'reliqui', ex hac fuga *a b c*. 2 clamat *A*.
 3 adprobant *B*. 4 Vercingetorigem *b*. 6 xl milia *D*; x supra-
 scripta m *B*, x (omisso milia) *C*. dilecti *C*, deiecta *e*. copiiis *b c*
d e, locis *B* 'ceteri'. 7 mittantur *B* 'ceteri', submittantur *b c d e*.
 8 paene in eo *And. Oxon.*, penes eos *reliqui*. *P. 91.* 10 uirtute *b*.
 huiuscemodi *b c d e*. 11 solertiae *B*, non sollertiae. 12 et
 efficienda (*B*) 'mss. praeter unum alterumque', atque efficienda *e Aldus*.
 qua ea quoque *b c*. traduntur *Be et reliqui*, tradantur *b c d*.
 13 aduertebant *d*. 15 sunt magnae *b*. 17 omnibus *C*.
 18 crebrius cum puncto sub u *B*. 20 altitudini *e*. quoti-
 diani aggeres *D*, quotidianas aggere *b*, quotidiano aggere *c*. expres-
 serant *D b c*. 21 et apertos — (23) prohibebant *om. B C D*.
 24 muri autem omnes Gallici hac fere forma sunt *B* (*is ac*) 'reliqui', muris
 autem omnibus Gallicis haec fere forma est *b c e*. directe *A b* 'et alii',
 directae *e*. 26 conlocantur *B*. 'hae uel eae reuinciuntur *A C b c*,
 haere uinciuntur *B*, aere uinciuntur *e*. introrsus *D b c d*, extrorsus *Be*
reliquae.

et multo aggere uestiuntur: ea autem, quae diximus, interualla grandibus in fronte saxis effarciuntur. His conlocatis et coagmentatis alius insuper ordo additur, ut idem illud interuallum seruetur, neque inter se contingant trabes, sed paribus intermissae spatiis singulae singulis saxis interiectis arte contineantur. Sic deinceps omne opus contexitur, dum iusta muri altitudo expleatur. Hoc cum in speciem uarietatemque opus deforme non est alternis trabibus ac saxis, quae rectis lineis suos ordines seruant, tum ad utilitatem et defensionem urbium summam habet opportunitatem, quod et ab incendio lapis et ab ariete materia defendit, quae perpetuis trabibus pedes quadragenos plerumque introrsus reincta neque perrumpi neque distrahi potest. His tot rebus impedita opugnatione milites, cum toto tempore frigore et adsiduis imbris tardarentur, tamen continenti labore omnia haec superauerunt et diebus XXV aggerem latum pedes CCCXXX, altum pedes LXXX extruxerunt. Cum is murum hostium paene contingeret, et Caesar ad opus consuetudine excubaret militesque hortaretur, ne quod omnino tempus ab opere intermitteretur, paulo ante tertiam uigiliam est animaduersum fumare aggerem, quem cuniculo hostes succenderant, eodemque tempore toto muro clamore sublato duabus portis ab utroque latere turrium eruptio fiebat, alii faces atque aridam materiem de muro in aggerem eminus iaciebant, picem reliquasque res, quibus ignis excitari potest, fundebant, ut, quo primum curretetur aut cui rei ferretur auxilium, uix ratio iniri posset. Tamen, quod instituto Caesaris semper duae legiones pro castris excubabant pluresque partitis temporibus erant in opere, celeriter factum est, ut alii eruptionibus resisterent, alii turres reducerent aggeremque interscinderent, omnis uero ex castris multi-

2 conlocatis *B*. et coagmentatis coagmentatis *ABCD*.

3 additur *Be* 'reliqui omnes', adicitur cum solo *Doru. u.* 4 partibus

ante corr. *B*. intermissis *b*. 5 arte] in arce *b*. 6 iuxta *AD*.

compleatur *bce*. 7 hoc tum *b*. 8 saxisque rectis *m. pr. B*.

11 quadringenos *A*. 12 his *Be* edd. priores, iis *P. Manutius u.*

impedita *B*. 13 frigore *B* 'reliqui'; luto, frigore *bcd e*.

P. 68. adsiduis *B*. 14 tardarentur *Ace*, traderentur *BC*

D. 16 extruxerunt *B*. is om. *A*. pene *B*.

et om. *B* 'mss. 10'. 17 consuetudinem *A*. hortaretur *Be* 'reli-

qui', cohortaretur *e And. Oxon.* 19 fumigare *b*. 20 eodem tem-

pore *b e, non e*. 21 ab utraque parte turrium *b*. 22 materiem *A*

materiam *B* 'plerique'. reliquas res *BCD e*. 24 curretetur *B*

et reliqui, occurreret *a bce*. 25 semper duae *B* edd. ante *Ald.*,

duae semper *Aldus u.* 28 inter se scinderent *c*.

DE BELLO GALLICO

- 25 tudo ad restinguendum concurreret. Cum in omnibus locis consumpta iam reliqua parte noctis pugnaretur, semperque hostibus spes uictoriae redintegraretur, eo magis, quod deustos pluteos turrium uidebant nec facile adire apertos ad auxiliandum animaduvertebant, semperque ipsi recentes defessis succederent omnemque Galliae salutem in illo uestigio temporis positam arbitrarentur, accidit inspectantibus nobis, quod dignum memoria uisum praetercundum non existimaui-
 2 eundum non existimaui- ante portam oppidi Gallus
 per manus seui ac picis t in ignem e regione turris
 proiciebat: scorpione ab o traiectus exanimatusque 10
 3 concidit. Hunc ex proxu centem transgressus eodem
 illo munere fungebatur; e ictu scorpionis exanimato
 4 alteri successit tertius et t , nec prius ille est a pro-
 pugnatoribus uacuis relic am restincto aggere atque
 26 omni ex parte summotis n .. est pugnandi factus. Omnia 15
 experti Galli, quod res nulla successerat, postero die consilium ceperunt ex oppido profugere hortante et iubente Vercingetorige.
 2 Id silentio noctis conati non magna iactura suorum sese effecturos sperabant, propterea quod neque longe ab oppido castra Vercingetorigis aberant, et palus, quae perpetua intercedebat, Romanos 20
 3 ad insequendum tardabat. Iamque hoc facere noctu apparabant, cum matresfamiliae repente in publicum procurrerunt flentesque proiectae ad pedes suorum omnibus precibus petierunt, ne se et communes liberos hostibus ad supplicium dederent, quos ad capien-
 4 dam fugam naturae et uirium infirmitas inpediret. Vbi eos in sententia perstare uiderunt, quod plerumque in summo periculo timor misericordiam non recipit, conclamare et significare de fuga Ro-

4 animum aduertebant *ex solis And. Oxon. u.* 5 ipsi] illi *A.*
 7 praetercundum *B e 'reliqui', praetermittendum And. Oxon. u.*
 8 Gallus per manus *B et reliqui*; Gallus, qui per manus *be.*
 9 sebi *d.* 10 proiciebat (*B*). scorpione *B et 'hic et mox' AC.*
 11 hunc et *ex A.* proxumis *BD.* 13 alteri *B et reliqui,*
 altero *b c d e.* 14 locus *om. b.* 15 omni ex parte *a,* omni ea parte
B et reliqui; omni parte *b c d e.* summotis *B, non submotis.* ho-
 stibus *om. e.* 17 ceperunt] fecerunt *be.* 19 sperabant] putabant
e et, qui alterum habet pro uar. lect., c. Vercingetoria (— rix puto)
 20 aberant] habebat *b e.* quae perpetua *B et reliqui,* per-
 petua quae *b c c.* 21 tardebat *D.* haec *ABC be.* 22 publicum]
 medium *b.* procurrerant *b c.* 23 praecibus *B.* petiuerunt
b c. 24 quas *D b c e.* 25 inpediebat *b (inpediret B).* in
 praesentia *A.* 27 recepit *A.*

manis coeperunt. Quo timore perterriti Galli, ne ab equitatu Ro- 5
manorum viae praeoccuparentur, consilio destiterunt. Postero die 27
Caesar promota turri directisque operibus, quae facere instituerat,
magno coorto imbre non inutilem hanc ad capiendum consilium
5 tempestatem arbitratus est, quod paulo incautius custodias in muro
dispositas uidebat, suosque languidius in opere uersari iussit et,
quid fieri uellet, ostendit. Legionibusque intra uineas in occulto 2
expeditis cohortatus, ut aliquando pro tantis laboribus fructum
uictoriae perciperent, iis, qui primi murum ascendissent, praemia
10 proposuit militibusque signum dedit. Illi subito ex omnibus parti- 3
bus euolauerunt murumque celeriter compleuerunt. Hostes re no- 28
ua perterriti muro turribusque deiecti in foro ac locis patentiori-
bus cuneatim constiterunt, hoc animo, ut, si qua ex parte obuiam
contra ueniretur, acie instructa depugnarent. Vbi neminem in ae- 2
5 quum locum sese demittere, sed toto undique muro circumfundi
uiderunt, uerili, ne omnino spes fugae tolleretur, abiectis armis
ultimas oppidi partes continenti impetu petiuerunt, parsque ibi, 3
cum angusto exitu portarum se ipsi premerent, a militibus, pars
iam egressa portis ab equitibus est interfecta. Nec fuit quisquam,
10 qui praedae studeret. Sic et Genabi caede et labore operis inci- 4
tati non aetate confectis, non mulieribus, non infantibus peperc-
runt. Denique ex omni numero, qui fuit circiter milium XL, uix 5
DCCC, qui primo clamore audito se ex oppido eiecerunt, incolumes
ad Vercingetorigem peruenerunt. Quos ille multa iam nocte si- 6

- 1 ceperant *B*. 3 directisque *B C e* et *secund. Achaintr. a*, qui
falso in B perfectisque *legi narrat*; perfectisque *b c d* et, ut arbitror, *a*.
4 cohorto *B*. imbre *B 'reliqui'*, imbri *d e*. 5 est *om. e*.
6 suosque *B et reliqui*, suos quoque *c d e*. 7 legionibusque *AB*
CD, legiones *e u*. intra uineas *e u*; extra uineas *A*, extra castra ni-
neas *B C D*, iuxta uineas *pro uar. lect. b*. in occulto *om. b c*, non *a*.
8 expeditis *AB C D*, expeditas *e u*. cohortatus *reliqui*, cohort-
tatur (*B*)? *b c e u*. 9 iis *Aldus*, his (*B*) *edd. ante Ald. u.* pri-
mum *b*. (*ascendissent B*) *escendissent m. pr. a*, ut puto, quod *falso*
Achaintrius de Bretulit, *excondissent e*. 10 subito] celeriter *m. pr. b*.
12 patentibus *b e* (*patencioribus B*). 14 pugnarent *b*.
17 continuo impetu *cod. Vrsini Oxon. et omisso impetu e*. 18 porta-
rum exitu cum uno *b u*. praemerent *B*. 19 iam *om. D*.
20 sic] sed *b*, sed et *D*. Genabi *B et reliqui*, Genabensi *b c d e*.
P. 91. 22 omni numero *B et reliqui*, omni eo numero *a b c d e*.
milium *xl B 'mss. plurimi'*, *xl milium (e) Aldus (is quadraginta) u.*
uix octoginta *Orosius VI, 11*. 23 eiecerunt *B 'mss. plurimi'*,
eiecerant *u*. 24 Vercingetorigem *b*. nocte silentio ex fuga exco-

DE BELLO GALLICO

29 lentio ex fuga excepit ueritus, ne qua in castris ex eorum concursu
 et misericordia uulgi seditio oreretur, ut procul in uia dispositis
 familiaribus suis principibusque ciuitatum disparandos deducendos-
 que ad suos curaret, quae cuique ciuitati pars castrorum ab initio
 30 obuenerat. Postero die concilio conuocato consolatus cohortatus-
 que est, ne se admodum animo demitterent, ne perturbarentur in-
 2 commodo. Non uirtute neque in acie uicisse Romanos, sed arti-
 ficio quodam et scientia oppugnationis, cuius rei fuerint ipsi impe-
 3 riti. Errare, si qui in b secundos rerum prouentus
 4 expectent. Sibi numquam aricum defendi, cuius rei 10
 testes ipsos haberet; sed fa dentia Biturigum et nimia
 5 obsequentia reliquorum, uti modum acciperetur. Id ta-
 6 men se celeriter maiorib; sanaturum. Nam quae ab
 reliquis Gallis ciuitates dis is sua diligentia adiunctu-
 rum atque unum consiliu-iae effecturum, cuius con- 15
 sensui ne orbis quidem te, obsistere; idque se prope
 7 iam effectum habere. Interea aequum esse ab iis communis salutis
 causa impetrari, ut castra munire instituerent, quo facilius repen-
 30 tinos hostium impetus sustinerent. Fuit haec oratio non ingrata
 Gallis, et maxime, quod ipse animo non defecerat tanto accepto 20
 incommodo neque se in occultum abdiderat et conspectum multitu-
 2 dinis fugerat; plusque animo providere et praesentire existimaba-
 tur, quod re integra primo incendendum Auaricum, post deserere-
 3 dum censuerat. Itaque ut reliquorum imperatorum res aduersae
 auctoritatem minuunt, sic huius ex contrario dignitas incommodo 25
 accepto in dies augebatur. Simul in spem ueniebant eius adfirma-
 4 tione de reliquis adiungendis ciuitatibus; primumque eo tempore
 Galli castra munire instituerunt et sic sunt animo confirmati, ho-
 mines insueti laboris, ut omnia, quae imperarentur, sibi patienda

plit (B) 'reliqui, etiam c d'; nocte silentio sic excepit a b, nocte sic ex fuga
 excepit e. 1 ex cursu eorum b. 2 oreretur A B C. 6 animo

om. b. ne perturbarentur B 'mss. plerique', nene perturbarentur w.

9 omnis A B C. prouentus B a e reliqui, euentus b d.

10 nunquam (B). 11 imprudentia B. 12 tamen sceleriter A, ta-

men celeriter b. 13 senaturum m. pr. A C. 14 Galliae D.

desentirent A. 15 consensui e et reliqui, consensu (B)? b c.

17 ab his B. 18 repetentinos B. 19 sustinerent B 'reliqui', su-

stinere possent b c d e. 20 et maxime B 'mss. plur.', maxime e w.

21 se om. B 'mss. fere'. 22 ante fugerat add. non D.

23 postea b. 25 e contrario b. 26 affirmatione B. 28 con-

firmati ego, consternati codd. P. 92. 29 patienda existimarent B 'reli-

existimarent. Nec minus, quam est pollicitus, Vercingetorix ani- 31
mo laborabat, ut reliquas ciuitates adiungeret, atque eas donis
pollicitationibusque alliciebat. Huic rei idoneos homines deligebat, 2
quorum quisque aut oratione subdola aut amicitia facillime capere
5 posset. Qui Auarico expugnato refugerant, armandos uestiendos- 3
que curat; simul, ut deminutae copiae redintegrarentur, imperat 4
certum numerum militum ciuitatibus, quem et quam ante diem in
castra adduci uelit, sagittariosque omnes, quorum erat permagnus
numerus in Gallia, conquiri et ad se mitti iubet. His rebus cele-
10 riter id, quod Auarici deperierat, expletur. Interim Teutomatus, 5
Ollouiconis filius, rex Nitiobrigum, cuius pater ab senatu nostro
amicus erat appellatus, cum magno equitum suorum numero et
quos ex Aquitania conduxerat ad eum peruenit.

Caesar Auarici complures dies commoratus summamque ibi 32
15 copiam frumenti et reliqui commeatus nactus exercitum ex labore
atque inopia refecit. Iam prope hieme confecta cum ipso anni tem- 2
pore ad gerendum bellum uocaretur et ad hostem proficisci con-
stituisset, siue cum ex paludibus siluisque elicere siue obsidione
premere posset, legati ad eum principes Haeduorum ueniunt ora-
20 tum, ut maxime necessario tempore ciuitati subueniat: summo 3
esse in periculo rem, quod, cum singuli magistratus antiquitus
creari atque regiam potestatem annum obtinere consuescent, duo
magistratum gerant et se uterque eorum legibus creatum esse di-
cat. Horum esse alterum Conuictolitauem, florentem et inlustrem 4
25 adolescentem, alterum Cotum, antiquissima familia natum atque
ipsum hominem summae potentiae et magnae cognationis, cuius
frater Valetiacus proximo anno eundem magistratum gesserit.

qui, patienda et perferenda existimarent *b c d e*. 2 atque eas *B* 'reli-
qui', atque earum principes *b c d e*. donis pollicitationibusque *a b c*
d e, bonis pollicitationibus *B* 'reliqui'. 3 alliciebat *A*. diligebat
C. 4 capere *A*, capi *e u*; *om. B* 'nouem ex meis' et in *iis C*.
5 effugerant *b*. 6 deminutae *b c d*, diminutae *B* 'reliqui'. 7 diem
et castra *A*. 8 magnus *A*. 9 numerus in Gallia *B et reliqui*, in
Gallia numerus *b (e)*. 10 Teutomatus (*B*), Tautomatus *C*; Teutomotus
A b c d e. 11 Sollouiconis *D*, Allouiconis *b c d*. Nitiobrogum *B*
'*ms. plerique*'. 14 Auarici *e et, ut puto, a, in quo Achaintrius Aua-*
rico legi tradit; Auarico *A B C D*. 15 nactus *A*, nactus *reliqui*.
16 refecit *A*. 17 instituisset *A*. 19 praemere *B*. uenerunt *b*.
20 subueniret *b*. 22 annuam *b e*. 24 Conuictolitauem *B*
'*ms.*', Conuictolitauem *b*, Conuictolitatem *e*; Conuictolitatem *u*. inlu-
strem *B*. 25 adolescentem *A C D*, aduliscentem *B*. Cottum *b*.
27 Valetiacus *B D c d*, altiacus *e*; 'Valetiatius uel Valeciatus *A C b*'.

DE BELLO GALLICO

- 5** Ciuitatem esse omnem in armis; diuisum senatum, diuisum popu-
lum, suas cuiusque eorum clientelas. Quod si diutius alatur con-
trouersia, fore, uti pars cum parte ciuitatis confligat. Id ne acci-
33 dat, positum in eius diligentia atque auctoritate. Caesar, etsi a
bello atque hoste discedere detrimentosum esse existimabat, tamen
non ignorans, quanta ex dissensionibus incommoda oriri consues-
sent, ne tanta et tam coniuncta populo Romano ciuitas, quam ipse
semper aluisset omnibusque rebus ornasset, ad uim atque arma
descenderet, atque ea
2 cingetorige arcesseret, quod legibus Haeduorum
excedere ex finibus non
rum deminuisse uideretur
tamque omnem et quos
3 euocauit. Cum prope o
paucis clam conuocatis a
fratrem a fratre renuntiatum, cum leges duo ex una familia uiuo
utroque non solum magistratus creari uetarent, sed etiam in se-
4 natu esse prohiberent, Cotum imperium deponere coëgit, Conui-
ctolitauem, qui per sacerdotes more ciuitatis intermissis magistra-
34 tibus esset creatus, potestatem obtinere iussit. Hoc decreto inter-
posito cohortatus Haeduos, ut controuersiarum ac dissensionis ob-
liuiscerentur atque omnibus omissis rebus huic bello seruirent ea-
que, quae meruissent, praemia ab se deuicta Gallia expectarent
equitatumque omnem et peditum milia decem sibi celeriter mitte-

1 esse omnem *ABCe*, omnem esse *u.*   populum, suas *Bae* 're-
liqui'; populum in suas *Scaliger*, 'cui astipulari uidentur *And. Oxon.*', *u.*
4 etsi bello *be*.   8 rebus] iisque *r. suprasc. in b.*   atque
arma *Be* 'plerique', atque ad arma *u.*   9 descenderet *bcd*, discede-
ret *B* 'reliqui'.   minus confideret *B* 'iidem *mss.*, qui discederet *exhi-*
bent'; minus sibi confideret *bcd*.   Vercintorige *B.*   11 iis *Aldus*,
his *Bedd. ante Ald. u.*   12 de iure aut de legibus *A(B)CDu* (*fuerat*
de iure aut legibus), de legibus aut iure *e.*   14 ad se Decetiam *Aa* (*u*
Decetia) *bcd* et omissis ad se *e*, ad se etiam *B* et sic 'uel etiam ad se aut
simpliciter ad se *mss. plerique*'.   15 conuenisse doceretur perpaucis *A.*
16 euocatis *b.*   17 fratrem ex fratre *D.*   duo *A(B)Ce*,
non duos.   19 Cottum *b.*   Conuictolitauem *B* '*mss.*', Conuictolita-
uium *b*; Conuictolitanem *u.*   22 dissensionis *B* '*mss. multi*', dissensio-
num *bcd*.   23 omissis rebus *Beroaldus*, omissis his rebus *codd. P. 92.*
ea, quae *e* '*mss. plerique*'; atque *b*'.   24 expectarent *B.*
25 x (*B*).

rent, quae in praesidiis rei frumentariae causa disposeret, exercitum in duas partes diuisit: quattuor legiones in Senones Parisios- 2
que Labieno ducendas dedit, sex ipse in Aruernos ad oppidum
Gergouiam secundum flumen Elauer duxit; equitatus partem illi
5 adtribuit, partem sibi reliquit. Qua re cognita Vercingetorix omni- 3
bus interruptis eius fluminis pontibus ab altera fluminis parte iter
facere coepit.

Cum uterque utrimque exisset exercitus, in conspectu fere- 35
que e regione castris castra ponebant. Dispositis exploratoribus,
10 ne cubi effecto ponte Romani copias traducerent, erat in magnis
Caesaris difficultatibus res, ne maiorem aestatis partem flumine
impediretur, quod non fere ante autumnum Elauer uado transiri
solet. Itaque, ne id accideret, siluestri loco castris positus e re- 2
gione unius eorum pontium, quos Vercingetorix rescindendos cu-
15 rauerat, postero die cum duabus legionibus in occulto restitit; re- 3
liquas copias cum omnibus impedimentis, ut consueuerat, misit
† captis quibusdam cohortibus, uti numerus legionum constare uide-
retur. His quam longissime possent egredi iussis, cum iam ex diei 4
tempore coniecturam ceperat in castra peruentum, isdem sublicis,
20 quarum pars inferior integra remanebat, pontem relicere coepit.
Celeriter effecto opere legionibusque traductis et loco castris ido- 5
neo delecto reliquas copias reuocauit. Vercingetorix re cognita, 6
ne contra suam uoluntatem dimicare cogeretur, magnis itineribus
antecessit. Caesar ex eo loco quintis castris Gergouiam peruenit 36
25 equestrique eo die proelio leui facto perspecto urbis situ, quae po-

2 quattuor <i>B</i> , non quatuor.	Parasiosque <i>B</i> .	5 adtribuit <i>B</i> .
cognita a Vercingetorige <i>b e</i> .	6 ab altera fluminis parte <i>B et</i>	
<i>reliqui</i> , ab altera Elaueris parte <i>a b c d e</i> .	7 cepit <i>B</i> .	8 uterque
utrimque exisset <i>B (sed exisset) 'reliqui'</i> , uterque utriusque esset <i>a b c d e</i> .		
<i>P. 93.</i> exercitui in conspectu <i>a e</i> , exercitum conspectus <i>b</i> .	9 po-	
nebant <i>A B C D</i> ; ponerent <i>b</i> , poneret <i>a e</i> .	11 Caesaris difficultatibus	
<i>B e et sic 'uel diff. Caesaris mss. et add. qdd.'</i> , Caesari difficultatibus <i>b c</i> .		
12 non nisi fere <i>b</i> .	13 accederet <i>m. pr. B</i> .	castris posi-
tis] <i>'omisso castris habent sitis mss. 9, situs D; positus int. uers. b'</i> .		
14 rescindendos <i>B</i> .	15 postero die] postridie <i>b d e</i> .	17 captis, ut
<i>Elberlingio uidetur, e. P. 93.</i>	18 egredi <i>B 'reliqui'</i> , progredi <i>b c d e</i> .	
dici <i>om. b e</i> .	19 coniecturam <i>m. pr. B</i> .	ceperat <i>B 'ce-</i>
<i>terti'</i> , ceperit <i>A</i> ; caperet <i>b c d e</i> .	in castra <i>om. b</i> .	proutentum <i>b</i> .
hisdem <i>B</i> , iisdem <i>u</i> .	sub locis qua <i>b</i> .	20 permaneret
<i>D</i> .	21 traductis e <i>'ceteri'</i> ; <i>om. A B C D</i> .	22 Vercingeto-
rur <i>B</i> .	25 eo die proelio <i>B C D e 'mss. multi'</i> , proelio eo die <i>u</i> .	

DE BELLO GALLICO

sita in altissimo monte omnis aditus difficilis habebat, de expugnatione desperavit, de obsessione non prius agendum constituit, quam rem frumentariam expedisset. At Vercingetorix castris prope oppidum positis mediocribus circum se intervallis separatim singularum ciuitatum copias conlocauerat atque omnibus eius iugi colibus occupatis, qua despici poterat, horribilem speciem praebebat principesque earum ciuitatum, quos sibi ad consilium capiendum delegerat, prima luce cotidie ad se conuenire iubebat, seu quid communicandum, seu quid fere diem intermittebat, riis, quid in quoque esse. Erat e regione oppidi c munitus atque ex omni pastri, et aquae magna paruidebantur. Sed is locus tur. Tamen silentio noci subsidio ex oppido ueniri posset, deiecto praesidio potitus loco duas ibi legiones conlocauit fossamque duplicem duodenum pedum a maioribus castris ad minora perduxit, ut tuto ab repentino hostium incursu etiam singuli commeari possent.

37 Dum haec ad Gergouiam geruntur, Conuictolitanis Haeduus, cui magistratum adiudicatum a Caesare demonstrauiamus, sollicitatus ab Aruernis pecunia cum quibusdam adolescentibus conloquitur; quorum erat princeps Litaicus atque eius fratres, amplissima familia nati adolescentes. Cum his praemium communicat

1 omnis *BD.* de oppugnatione *b e.* 2 desperavit, de obsessione *e; om. ABCD.* instituit *b.* 3 prope oppidum positus *ABCDd,* prope oppidum in monte positus *e u.* 5 ciuitatum *ACD,* ciuitatum (*B*). conlocauerat *B.* 7 ciuitatum *ACD,* ciuitatum (*B*). 8 cotidie *om. b d e.* conuenire iubebat *B et reliqui,* iubebat conuenire *b (e) u.* seu quit — seu quit *B.* 11 perspiceret *duo del.*, perspiceretur *B 'reliqui';* periclitaretur *e et, 'nisi imponant excerpta', c d.* 15 ab his *B edd. ante Ald.,* ab iis *Aldus u.* non minus *b,* atque *idne an* non nimis *in e* legeretur, discernere *Elberlingius* non potuit; non minimis *sec. m. A.* 16 ex *om. D b.* 17 uenire possent *e.* deiectus *BC.* 18 conlocauit *B.* 21 geruntur] aguntur *b.* Conuictolitanis *ABCD,* Conuictaius *bc;* Conuictolitanis *u.* 22 adiudicatum] adsignatum *b c d e.* 23 adolescentibus *B.* conloquitur *B.* 24 Litaiceus *B,* 'Litauius, Lietauiceus, Lietauictus, Litaiceus, Litauietus *cett. mss. hic et infra.* Vid. c. 40, 7 et *Cass. Dion. XL, 37.* 25 adolescentes *B 'AC et semper'. cum his B edd. ante Ald.,* cum iis *Aldus u.* praemium (*B*) *a e 'longe plurimi',* primum *b d.*

hortaturque, ut se liberos et imperio natos meminerint. Vnam esse 3
 Haeduorum ciuitatem, quae certissimam Galliae uictoriam detineat;
 eius auctoritate reliquas contineri; qua traducta locum consistendi
 Romanis in Gallia non fore. Esse nonnullo se Caesaris beneficio 4
 affectum, sic tamen, ut iustissimam apud eum causam obtinuerit;
 sed plus communi libertati tribuere. Cur enim potius Haedui de 5
 suo iure et de legibus ad Caesarem disceptatorem, quam Romani
 ad Haeduos ueniant? Celeriter adulescentibus et oratione magi- 6
 stratus et praemio deductis, cum se uel principes eius consilii fore
 profiterentur, ratio perficiendi quaerebatur, quod ciuitatem temere
 ad suscipiendum bellum adduci posse non confidebant. Placuit, 7
 ut Litaicus decem illis milibus, quae Caesari ad bellum mitteren-
 tur, praeficeretur atque illa ducenda curaret, fratresque eius ad
 Caesarem praecurrerent. Reliqua qua ratione agi placeat, consti-
 tuunt. Litaicus accepto exercitu, cum milia passuum circiter 38
 XXX ab Gergouia abesset, conuocatis subito militibus lacrimans,
 ‘Quo proficiscimur’, inquit, ‘militēs? Omnis noster equitatus, 2
 omnis nobilitas interit; principes ciuitatis, Eporedorix et Virido-
 marus, insimulati proditiōis ab Romanis indicta causa interfecti
 sunt. Haec ab ipsis cognoscite, qui ex ipsa caede fugerunt: nam 3
 ego fratribus atque omnibus meis propinquis interfectis dolore pro-
 hibeor, quae gesta sunt, pronuntiare’. Producentur hi, quos ille 4
 edocuerat, quae dici uellet, atque eadem, quae Litaicus pronun-
 tiauerat, multitudini exponunt: equites Haeduorum interfectos, 5
 quod conlocuti cum Aruernis dicerentur; ipsos se inter multitudi-
 nem militum occultasse atque ex media caede fugisse. Concla- 6
 mant Haedui et Litaicum obsecrant, ut sibi consulat. ‘Quasi 7

1 hortaturque, ut *ABCD*; hortaturque eos, ut *e*. 2 detineat
 ‘alii’, dedetineat *ABCD*; distineat *e u*. 3 reliquos *b e*. 7 dis-
 ceptatorem *d*. 8 adulescentibus *B*. 9 forte *A*. 10 pro-
 fiteatur *b*. 12 uti (*B*)? et cum solo *Oxon. u*. Litaiceus *B*; Li-
 etonitaius cum *b*, Conuictolitaius *c*. Caesarem *m. pr. B*. 14 in-
 stituit *b*. 15 Litaiceus *B*. passus *b*. circiter *xl b d*.
 18 Eporedorix *c*. 20 ab ipsis *B* ‘*mss. fere omnes*’; ab his *e Aldus*,
 ab iis *Stephanus u*. 22 hi *B e* edd. ante *Ald.*, ii *Aldus u*: duo su-
 prase. habet *A*. 23 docuerat *b*. Litaiceus *B*. 24 equi-
 tes *Whitius*; multos equites *B* ‘*plurimi*’ et *sec. m. a*, omnes equites *a d e*
 et pro *uar. lect. c. P. 66*. 25 conlocuti *B*. 26 fugisse *B* ‘*pleri-
 que*’; profugisse *b*, profugisse *u*. 27 Litaiceum *B*. obse-
 rant, ut sibi consulat *B e* edd. ante *u*; ut sibi consulat, obsecrant *sine an-
 notatione u*.

DE BELLO GALLICO

uero', inquit ille, 'consilii sit res, ac non necesse sit nobis Gergo-
 8 uiam contendere et cum Aruernis nosmet coniungere. An dubita-
 mus, quin nefario facinore admissio Romani iam ad nos interficien-
 dos concurrant? Proinde, si quid in nobis animi est, persequamur
 9 eorum mortem, qui indignissime interierunt atque hos latrones in-
 terficiamus'. Ostendit ciues Romanos, qui eius praesidii fiducia
 una erant: magnum numerum frumenti commeatusque diripit,
 10 ipsos crudeliter excruciatos interficit. Nuntios tota ciuitate Hae-
 duorum dimittit, eodem e caede equitum et principum
 permouet; hortatur, ut atque ipse fecerit, suas in- 10
 39 iurias persequantur. Ep- duus, summo loco natus adu-
 llescens et summae domi t una Viridomarus, pari aetate
 et gratia, sed genere di- Caesar ab Diuitiaco sibi tran-
 ditum ex humili loco ad- nitatem perduxerat, in equi-
 2 tum numero conuenerant ab eo euocati. His erat inter 13
 se de principatu contentio a magistratuum controuersia
 alter pro Conuictolitai, alter pro Coto summis opibus pugnaue-
 3 rant. Ex iis Eporedorix cognito Litaici consilio media fere no-
 cte rem ad Caesarem desert; orat, ne patiatu ciuitatem prauis
 adolescentium consiliis ab amicitia populi Romani deficere; quod 24
 futurum prouideat, si se tot hominum milia cum hostibus coniun-
 xerint, quorum salutem neque propinqui neglegere, neque ciuitas
 40 leui momento aestimare posset. Magna affectus sollicitudine hoc
 nuntio Caesar, quod semper Haeduorum ciuitati praecipue indul-
 serat, nulla interposita dubitatione legiones expeditas quattuor 24
 2 equitatumque omnem ex castris educit, nec fuit spatium tali tem-
 pore ad contrahenda castra, quod res posita in celeritate uideba-
 3 tur; Gaium Fabium legatum cum legionibus duabus castris praec-

1 ille om. C.	4 quit B.	in nobis animi est B et re-
liquit, est in nobis animi b And. Oxon. u.		5 atque os B.
7 erant: magnum B 'reliqui', erant: continuo magnum b c d e.		fr-
menti om. b.	8 intercept b.	9 ante eodem add. in b c d e.
10 permouet (B) et tres dett., permonet reliqui.		11 adulescens B.
13 ab Diuitiaco sibi B 'mss. plerique', sibi ab Diuitiaco eu.		
14 loco om. b.	16 magistratus b.	17 Conuictolitai A, Conuicto-
litaue. 'mss. 4'; Conuictolitano BC, Conuictolitai b c; Conuictolitane u.		
Cotto AB b.	pugnauerant ABCD, pugnauerat e.	18 Li-
tauicci B.	fere om. b.	20 adolescentium B.
ret c.	si] ne B 'mss. 10'.	21 prouide-
	22 neglegere praeter B etiam AC.	
23 leni b.	24 quod] qui b d e.	praecipuae B.
25 quattuor B, non quatuor.	26 fuerit c.	28 Gaium om. B
'mss. multi', C. u.		

sidio relinquit. Fratres Litauci cum comprehendi iussisset, paulo ante reperit ad hostes fugisse. Adhortatus milites, ne necessario tempore itineris labore permoueantur, cupidissimis omnibus progressus milia passuum XXV agmen Haeduum conspicatus inmisso equitatu iter eorum moratur atque inpedit interdicitque omnibus, ne quemquam interficiant. Eporedorigem et Viridomarum, quos illi interfectos existumabant, inter equites uersari suosque appellare iubet. His cognitis et Litauci fraude perspecta Haedui manus tendere, deditionem significare et proiectis armis mortem deprecari incipiunt. Litaucus cum suis clientibus, quibus more Galorum nefas est etiam in extrema fortuna deserere patronos, Gergouiam profugit. Caesar nuntiis ad ciuitatem Haeduum missis, qui suo beneficio conseruatos docerent, quos iure belli interficere potuisset, tribusque horis noctis exercitui ad quietem datis castra ad Gergouiam mouit. Medio fere itinere equites a Fabio missi, quanto res in periculo fuerit, exponunt. Summis copiis castra oppugnata demonstrant, cum crebro integri defessis succederent nostrosque adsiduo labore defatigarent, quibus propter magnitudinem castrorum perpetuo esset isdem in uallo permanendum. Multitudine sagittarum atque omnis generis telorum multos uulneratos; ad haec sustinenda magno usui fuisse tormenta. Fabium discessu eorum duabus relictis portis obstruere ceteras pluteosque uallo addere et se in posterum diem similemque casum apparare. His rebus cognitis Caesar summo studio militum ante ortum solis in castra peruenit.

Dum haec ad Gergouiam geruntur, Haedui primis nuntiis ab Litaucico acceptis nullum sibi ad cognoscendum spatium relinquunt. Impellit alios auaritia, alios iracundia et temeritas, quae maxime

1 reliquit <i>b</i> .	Litaucici <i>B</i> .	comprehendi <i>B</i> .	iussit set
ante corr. <i>B</i> .	2 reperit <i>B</i> .	fugisse <i>B</i> 'reliqui',	profugisse <i>b c</i>
<i>de</i> .	4 inmisso <i>B</i> .	5 inpedit <i>B</i> .	6 Eporedorigem <i>ABC D</i> .
7 existumabant <i>ABCD</i> .	8 his <i>B</i> edd. priores, iis <i>P</i> .	Manu-	
tus <i>u</i> .	Litaucici <i>B</i> .	9 tendere, deditionem <i>A(B) C</i>	(<i>is de</i> ditione)
<i>D</i> ; tendere et deditionem <i>e</i> .	<i>P</i> . 68.	deprecare <i>D</i> .	10 incipiunt]
ceperunt <i>b</i> .	Litaucens 'hic retinent <i>msa. meliores</i> ' et deserto testi-		
monio <i>B</i> .	12 uerbis Caesar nuntiis redit antiquior manus <i>B</i> .		
13 mouet <i>b</i> .	ab Fabio cum solis	<i>And. Oxon. u.</i>	17 crebo <i>B</i> .
18 adsiduo <i>B</i> .	19 isdem <i>B</i> 'plerique';	eisdem <i>b</i> 'et alii' <i>u</i> ,	eadem <i>D</i> .
20 omni genere <i>abc</i> .	23 similemque casum apparare	<i>B</i> 'reliqui', similem ad casum parare <i>bcd</i> .	
21 trinis <i>ede</i> , tribus <i>b</i> .	27 Litaucico <i>B</i> .	reliquant <i>m. pr.</i>	<i>B</i> .
28 impellit <i>B</i> .			

DE BELLO GALLICO

illi hominum generi est innata, ut leuem auditionem habeant pro
3 re conperta. Bona ciuium Romanorum diripiunt, caedes faciunt,
4 in seruitutem abstrahunt. Adiuuat rem proclinatam Conuictolita-
 uis plebemque ad furorem impellit, ut facinore admissio ad sanita-
5 tem reuerti pudeat. Marcum Aristium, tribunum militum, iter ad
 legionem facientem fide data ex oppido Cabillono educunt: idem
6 facere cogunt eos, qui negotiandi causa ibi constiterant. Hos con-
 tinuo in itinere adorti om-
 diem noctemque obsiden-
43 multitudinem armatorum
 eorum milites in potestat-
2 um, nihil publico factum
 bonis direptis decernunt,
3 gatos ad Caesarem sui p-
 ciperandorum suorum cau-
 pendio ex direptis bonis, quod ea res ad multos pertinebat, timore
 poenae exterriti consilia clam de bello inire incipiunt ciuitatesque
4 reliquas legationibus sollicitant. Quae tametsi Caesar intellege-
 bat, tamen quam mitissime potest legatos appellat: nihil se propter
 inscientiam leuitatemque uulgi grauius de ciuitate iudicare neque
5 de sua in Haeduos beneuolentia deminuere. Ipse maiorem Galliae
 motum expectans, ne ab omnibus ciuitatibus circumsisteretur, con-
 silia inibat, quemadmodum ab Gergouia discederet ac rursus
 omnem exercitum contraheret, ne profectio nata ab timore defe-
44 ctionis similis fugae uideretur. Haec cogitanti accidere uisa est

- 1 generis *B.* habeant *a e 'reliqui'*, habent *BCD.* 2 con-
 perta *B.* 3 inclinatam *b c d e.* Conuictolitanis *u et cum u super i*
sec. m. posita B tacente de n ultimae Beyerlio. 4 plebem ad faue-
 rem *b.* impellit *B.* salanitatem ante corr. *B.* 5 reuerti pu-
 deat *B et reliqui*, pudeat reuerti *b(e) 'alii'.* Marcum *B, M. u.*
 6 fide data *B et reliqui*, data fide *b(e) 'alii'.* Cauillono *B 'mss. ad*
unum omnes'. 8 in *om. B e 'mss. plurimi'.* 9 utrumque *B, non*
 utrinque. 10 armatorum *B 'reliqui'*, ad arma *b c d e.* 12 nihil in
 publico *c.* questionem *B.* 13 Litauii *B.* fratrumque *m.*
pr. B, 'fr. eius b'. 14 recipiendorum *cum u super i sec. m. posita B.*
 15 compendio *B.* 16 timore *B 'reliqui'*, et timore *b c d e.*
 17 extriti *C.* ciuitates reliquas *D.* 20 inscitiam et leuitatem
 uulgi *b.* 21 Aeduos (*B*)? beneuolentia (*B*), beniuolentia '*pluri-*
que'. deminuere *B, diminuere 'plurique'.* maiorem] deinde *add.*
D. 22 expectans *B.* ciuitatibus *om. e And. Oxon.* 23 ab
 Gergouia *A, ad Gergouiam D; a Gergouia B reliquique.* rursus *b.*
 24 contrahere *B.* ab timore (*B*) '*mss. 10 meliores'*, non a li-
 more. 25 similisque fugae *e Oxon.* cogitandi *m. pr. B.*

facultas bene rei gerendae. Nam cum in minora castra operis
perspiciendi causa uenisset, animaduertit collem, qui ab hostibus
tenebatur, nudatum hominibus, qui superioribus diebus uix prae
multitudine cerni poterat. Admiratus quaerit ex perfugis causam; 2
3 quorum magnus ad eum cotidie numerus confluebat. Constabat 3
inter omnes, quod iam ipse Caesar per exploratores cognouerat,
dorsum esse eius iugi prope aequum, sed hunc siluestrem et an-
gustum, qua esset aditus ad alteram partem oppidi; uehementer 4
huic illos loco timere nec iam aliter sentire uno colle ab Romanis
10 occupato, si alterum amisissent, quin paene circumuallati atque
omni exitu et pabulatione interclusi uiderentur: ad hunc munien- 5
dum omnes a Vercingetorige euocatos. } Hac re cognita Caesar 45
mittit complures equitum turmas; eis de media nocte imperat, ut
paulo tumultuosius omnibus locis uagarentur. Prima luce magnum 2
15 numerum impedimentorum ex castris mulorumque produci deque
his stramenta detrahi mulionesque cum cassidibus equitum specie
ac simulatione collibus circumuehi iubet. His paucos addit equites, 3
qui latius ostentationis causa uagarentur. Longo circuitu easdem
omnes iubet petere regiones. Haec procul ex oppido uidebantur, 4
10 ut erat a Gergonia despectus in castra, neque tanto spatio, cer-
ti quid esset, explorari poterat. Legionem unam eodem iugo mit- 5
tit et paulum progressam inferiore constituit loco siluisque occul-
tat. Augetur Gallis suspicio, adque omnes illo munitionum copiae 6
traducuntur. Vacua castra hostium Caesar conspiciatus tectis in- 7

1 rei gerendae *B et reliqui*, gerendae rei *b And. Oxon.* in mi-
nora *B e 'plerique'*, minora in *u.* 7 sed hunc siluestrem *A B C D b*;
sed siluestrem *c d*, sed siluestre *e u.* 8 partem oppidi; uehementer
huic illos loco *B et reliqui*: oppidi partem; huic loco uehementer illos *b d (e)*.
10 altero cum *u super o B.* amississent *B.* ante quin
add. non dubitari b d e. 11 muniendum omnes *B 'mss. plerique'*, mu-
niendum locum omnes *e u.* 12 Vercintorige *B.* ac re *B.*
13 complures *B.* turmas eisdem media nocte imperat *B 'reliqui'*: tur-
mas eodem media nocte iis imperat *d et, qui imperat iis, b et, qui imperat*
his, e: turmas eo de media nocte; iis imperat *e u.* 14 omnibus locis
B e 'ceteri', omnibus in locis *b c d.* uagarentur *B 'ceteri'*; peruaga-
rentur *c d e*, peruagantur *b.* 15 mulorumque produci neque his stra-
menta *e et, qui iis habere dicuntur, b c d*; *om. B 'reliqui'*: deque *Dauis-*
sus, eque Scaliger, atque Ciacconius. 16 quassidibus *C.* specie
adsimulatione *A (spetie m. pr. B).* 18 latius] cautius *pro uar. lect. c.*
uagantur *b.* 20 Gergobia *B.* 22 paulum *B e reliqui*, paulo
AD b. 23 suspitio *B.* adque *B.* illo munitionum *B et reli-*
qui, illo ad munitionem b c d e.

DE BELLO GALLICO

signibus suorum occultatisque signis militaribus raros milites, ne
ex oppido animaduenterentur, ex maioribus castris in minora tra-
ducit legatisque, quos singulis legionibus praefecerat, quid fieri
uelit, ostendit: inprimis monet, ut contineant milites, ne studio
pugnandi aut spe praedae longius progrediantur; quid iniquitas
loci habeat incommodi, proponit: hoc una celeritate posse mutari;
occasionis esse rem, non proelii. His rebus expositis signum dat
et ab dextra parte alio tempore Haeduos mittit.
Oppidi murus ab pla- ascensus recta regione, si
nullus amfractus interci- passus aberat: quidquid huc
circuitus ad molliendum serat, id spatium itineris au-
gebat. A medio fere coi- inem, ut natura montis fere-
bat, ex grandibus saxis urum, qui nostrorum impe-
tum tardaret, praeduxi- que inferiore omni spatio ua-
cuo relicto superiorem usque ad murum oppidi den-
sissimis castris compleuerant. dato signo celeriter ad mu-
nitionem perueniunt eamque transgressi trinis castris potiuntur;
ac tanta fuit in castris capiendis celeritas, ut Teutomatus, rex
Nitiobrigum, subito in tabernaculo oppressus, ut meridie conque-
uerat, superiore corporis parte nudata uulnerato equo uix se ex
manibus praedantium militum eriperet. Consecutus id, quod ani-
mo proposuerat, Caesar receptui cani iussit legionique decimae,
quacum erat, contionatus signa constituit. Ac reliquarum legio-
num milites non exaudito sono tubae, quod satis magna ualles in-

- 1 ne e u, qui A B C D.   2 animaduenteretur e, aduenteretur b.
4 uelit A C e, uellet B u.   in primis (B).   6 mutari B 'mss.
11', uitari e u.   8 dextra A B C e, dextera u.   ascensu B.
Haeduos b c d e, ad Haeduos B 'reliqui'.   mittit ad oppidi A.
9 muros A B C D, muris b.   ab (B) u, at A; a 'multi'.   planities
B silente de t Beyerlio.   adque B.   ascensus B.   ante recta
add. a b.   10 amfractus A B C b, non anfractus.   quicquid B.
huc ego, huic codd. P. 94.   11 spatium itineris augebatur b e.
12 a medio e Haun. sec. edd. omnes ante Grauiam alteram, et
medio (B)? Graeu. alt. u.   longitudinem b c d e, longitudine B et re-
liqui.   13 quo b e.   nostrum e 'mss. 11'.   14 tardarent b e,
traderet m. pr. B.   atque inferiorem partem omissis mediis A.
17 perueniunt m. pr. B.   18 Teutomatus b c, uotomatus A a, uitomatus d;
uotomatus B et sic 'uel notomatus, uocomatus, uatomatus, notomatus
alii'   20 nuda b c e.   22 canere b.   legionique B 'reli-
qui', legionisque a b c d e. P. 95.   23 contionatus B, non concionatus.
constituit B 'reliqui'; constiterunt a b e, constiterunt c d.   ac A B
C D, at e u.   legionum milites B 'mss. plerique', milites legionum u.
24 audito b.   sono tubae B, tubae sono u.   magna ualles inter-

tercedebat, tamen ab tribunis militum legatisque, ut erat a Caesare praeceptum, retinebantur. Sed elati spe celeris uictoriae et 3 hostium fuga et superiorum temporum secundis proeliis nihil adeo arduum sibi esse existimauerunt, quod non uirtute consequi possent, neque finem prius sequendi fecerunt, quam muro oppidi portisque adpropinquarunt. Tum uero ex omnibus urbis partibus orto 4 clamore qui longius aberant repentino tumultu perterriti, cum hostem intra portas esse existimarent, sese ex oppido eiecerunt. Matresfamiliae de muro uestem argentumque iactabant et pecto- 5 re nudo prominentes passis manibus obtestabantur Romanos, ut sibi parcerent neu, sicut Auarici fecissent, ne a mulieribus quidem atque infantibus abstinere: nonnullae de muris per manus de- 6 missae sese militibus tradebant. Lucius Fabius, centurio legionis 7 VIII, quem inter suos eo die dixisse constabat excitari se Auari- 8 censibus praemiis neque commissurum, ut prius quisquam murum ascenderet, tres suos nactus manipulares atque ab iis subleuatus murum ascendit: hos ipse rursus singulos exceptans in murum extulit. Interim ii, qui ad alteram partem oppidi, ut supra demon- 9 strauimus, munitionis causa conuenerant, primo exaudito clamore, 10 inde etiam crebris nuntiis incitati, oppidum a Romanis teneri, praemissis equitibus magno concursu eo contenderunt. Eorum ut 2 quisque primus uenerat, sub muro consistebat suorumque pugnantium numerum augebat. Quorum cum magna multitudo conuenisset, matresfamiliae, quae paulo ante Romanis de muro manus ten- 3 debant, suos obtestari et more Gallico passum capillum ostentare 4 liberosque in conspectum proferre coeperunt. Erat Romanis nec 4

cedebat *ABD* et, qui intercedebant cum puncto sub *n*, *C*; magnae ualles intercedebant *a b c*. 1 ab tribunis *A(B) C D*, non a tribunis.

3 et superiorum *B 'reliqui'*, superiorumque *b c d e*. 4 sibi esse existimauerunt *B 'reliqui'*, sibi existimabant (*omisso esse*) *b c d e*. posset

ante corr. *B*. 5 finem prius *Be 'plurimi'*, prius finem *u*. 6 appropinquarant *BD reliqui*, appropinquauerunt *C*; appropinquarent *be 'aliqui'* (adp. *B*). 7 tumultu *B*. hostem (*B*) '*plerique*', hostes *e*.

8 existimarent *ABC*. se *b*. deiecerunt *D*. 9 uestes *b*. pectoris sine prom. cum *solis And. Oxon. u*. 11 ne a mulieribus *ABCD*, ne mulieribus *e u*. 12 de muro *b o d e*. 13 *L. Fabius u*, Labius *ABC*. 16 ascenderet *B*. nactus *m. pr. B*.

17 ascendit *B*. hos *BD 'plerique'*, hoc cum *a super c C*; eo *d*, eos (*e*) *u*. 18 interim hi *B*. 20 deinde etiam *b*. a Romanis *B 'mss. plerique'*, ab Romanis *u*. 21 concurso ante corr. *B*, conuersu *A*; cursu *a b e*. 24 de muro *om. e Oxon*. 25 passum capillum *b d e*. 26 coepere *b*.

Caesar, ed. Nipperd.

DE BELLO GALLICO

- loco nec numero aequa contentio; simul et cursu et spatio pugnae
 49 defatigati non facile recentes atque integros sustinebant. Caesar,
 cum iniquo loco pugnari hostiumque augeri copias uideret, prae-
 metuens suis ad Titum Sextium legatum, quem minoribus castris
 praesidio reliquerat, misit, ut cohortes ex castris celeriter educe-
 2 ret et sub infimo colle ab dextro latere hostium constitueret, ut,
 si nostros loco depulsos uidisset, quo minus libere hostes insequere-
 3 rentur, terreret. Ipse paulum ex eo loco cum legione progressus,
 50 ubi constiterat, euentum expectabat. Cum acerrime com-
 minus pugnaretur, hostes confecto, nostri uirtute confide-
 rent, subito sunt Haedui et Abimarchi nostris aperto, quos Cae-
 sar ab dextra parte alio loco adhaerere adhaerenda causa miserat.
 2 Hi similitudine armorum et stragularum nostris perterriti, ac
 tametsi dextris humeris adhaerere adhaerenda causa miserat.
 pacatum esse consuevit, ut cum illis adhaerenda causa miserat.
 3 ab hostibus factum existimatum, cum illis adhaerenda causa miserat.

centurio quique una murum ascenderant circumuenti atque inter-
 4 fectione muro praecipitabantur. Marcus Petronius, eiusdem legionis
 centurio, cum portas excidere conatus esset, a multitudine oppres-
 sus ac sibi desperans multis iam uulneribus acceptis manipularibus
 suis, qui illum secuti erant, 'Quoniam', inquit, 'me una uobiscum
 seruare non possum, uestrae quidem certe uitae prospiciam, quos
 cupiditate gloriae adductus in periculum deduxi. Vos data facul-
 5 tate uobis consulite'. Simul in medios hostis inrupit duobusque
 6 interfectis reliquos a porta paulum summouit. Conantibus auxiliari
 suis 'Frustra', inquit, 'meae uitae subuenire conamini, quem iam
 sanguis uiresque deficiunt. Proinde abite, dum est facultas, uos-

2 fatigati A.	3 copias augeri b.	4 Titum B, T. u.
5 misit ABCD a b e, mittit 'alii' u.	ex castris om. b d e.	6 ab
extro m. pr. B.	latere om. A.	7 dispulsos b.
ex c, paulatim ab b.	9 expectabat B.	10 pugnaretur om. ABCD.
12 ascensu B.	distinendi causa omisso manus b c, non e.	
15 pacatum B a e 'reliqui mei omnes'; pacatis, 'ut uidetur, c d And. Oxon.		
cod. Vrs., ex quibus nihil uarietatis annotatum est, Aldus u. P. 95.		
16 Lucius B, L. u.	Fabius] Sabinus A.	17 ascenderant B.
18 muro B et reliqui, de muro b c d e.	praecipitabantur B e 'ceteri',	
praecipitantur b c d.	Marcus B, M. u.	Petronius B 'reliqui' et,
qui et praemittit, D; praetor b, Petreius de.	19 a om. b.	20 ac
sui desperans ABCD.	iam om. e.	23 facultata m. pr. B.
24 hostis B C D.	(inrupit B) erupit b.	25 paulo D, paululum
b c e.	summouit B, non subm.	27 proinde abite B e 'reliqui',
proinde hinc abite d u.		

que ad legionem recipite'. Ita pugnans post paulum concidit ac
suis saluti fuit. Nostri, cum undique premerentur, XLVI centu- 51
rionibus amissis deieci sunt loco. Sed intolerantius Gallos inse-
quentes legio decima tardauit, quae pro subsidio paulo aequiore
5 loco constiterat. Hanc rursus XIII legionis cohortes exceperunt, 2
quae ex castris minoribus eductae cum Tito Sextio legato cepe-
rant locum superiorem. Legiones, ubi primum planiciem adtixe- 3
runt, infestis contra hostes signis constiterunt. Vercingetorix ab 4
radicibus collis suos intra munitiones reduxit. Eo die milites sunt
10 paulo minus septingenti desiderati. Postero die Caesar contione 52
advocata temeritatem cupiditatemque militum reprehendit, quod
sibi ipsi iudicauissent, quo procedendum aut quid agendum uidere-
tur, neque signo recipiendi dato constitissent neque ab tribunis
militum legatisque retineri potuissent. Exposuit, quid iniquitas loci 2
15 posset, quid ipse ad Auaricum sensit, cum sine duce et sine
equitatu deprehensis hostibus exploratam uictoriam dimisisset, ne
paruum modo detrimentum in contentione propter iniquitatem loci
accideret. Quanto opere eorum animi magnitudinem admiraretur, 3
quos non castrorum munitiones, non altitudo montis, non murus
20 oppidi tardare potuisset, tanto opere licentiam adrogantiamque re-
prehendere, quod plus se quam imperatorem de uictoria atque exitu
rerum sentire existimarent; nec minus se ab milite modestiam et 4
continentiam quam uirtutem atque animi magnitudinem desiderare.
Hac habita contione et ad extremam orationem confirmatis militi- 53
25 bus, ne ob hanc causam animo permouerentur neu, quod iniquitas
loci adtulisset, id uirtuti hostium tribuerent, eadem de protectione

1 paulum *B et reliqui*, paululum *b c*. 2 nostri] nisi *m. pr. B*.
vi et xl *b*. 4 pro *int. uers. b*. 6 aeductae *B*. Tito
B, T. u. locum ceperant *eum b Oxon. u.* 7 planitiem (*B*).
adtigerunt *B*. 8 hostem *c*. extiterunt *b*. 9 munitiones
recepit reduxit *b*. sunt ante desiderati *ponit b*. 10 paulum
ABC. sextiaginti *B*. contione *B*, non concione. 12 iudicasset
b. 13 constitissent *m. pr. B*. ab tribunis *A(B)CD*,
non a tribunis. 14 exposuit *B et reliqui*, exposito *b c*. 15 cum]
quid *b*. 16 dimisisset *B*. 18 accideret *A(B)CD b c*, acciperet *c*.
quanto opere et 20 tanto opere *A(B)CD*, non quantopere et tanto
pere. 19 quos *b c d e*, quod *B 'reliqui'*. muros *BC*, muri *D*.
20 potuissent *D*. (adrogantiamque *B*) et arrogantiam *b*.
22 ab milite *B et sic 'uel a milite reliqui'*, in milite *b c d e*. et conti-
nentiam *om. b d e*. 23 atque *om. b*. 24 contione *B*. ad
extremam orationem *ABC D*, ad extremum oratione *b c d e*. 26 adtu-
liisset *B*. id *om. D*. uirtuti hostium] hosti *e And. Oxon.*

DE BELLO GALLICO

cogitans, quae ante senserat, legiones ex castris eduxit aciemque
 2 idoneo loco constituit. Cum Vercingetorix nihilo magis in aequum
 locum descenderet, leui facto equestri proelio atque secundo in
 3 castra exercitum reduxit. Cum hoc idem postero die fecisset, satis
 ad Gallicam ostentationem minuendam militumque animos con-
 4 firmandos factum existimans in Haeduos mouit castra. Ne tum
 quidem insecutis hostibus tertio die ad flumen Elauer pontes reli-
 54 cit eoque exercitum i Haeduis appellatus d
 tandos Haeduos profecti
 2 mandam ciuitatem. perspectam habebat
 ciuitatis existimabat,
 inferre iniuriam uideri
 3 Discedentibus his brei
 4 et quam humiles acceperat, compulsos in oppida, multatos agris
 omnibus ereptis copiis, inposito stipendio, obsidibus summa cum
 contumelia extortis, et quam in fortunam quamque in amplitudi-
 nem deduxisset, ut non solum in pristinum statum redissent, sed
 omnium temporum dignitatem et gratiam antecessisse uiderentur.
 55 His datis mandatis eos ab se dimisit. Nouiodunum erat oppidum

1 quem ante deleta sec. m. m B. eā castra A. 2 con-
 stituit B. nihilo magis Vascosanus, nihilo minus codd. 3 atque
 secundo B 'reliqui', atque eo secundo b c d e. 6 mouit castra B 'pla-
 rique', castra mouit u. ne om. b c. 7 flumen om. D. Elau-
 ber B, laber A. pontes B 'reliqui', pontem b c d e. Vid. 34, 3. 35, 2.
 56, 1. reficit B 'reliqui'; refecit d, effecit e, fecit b c. 8 eoque
 exercitum A B C '4 alii'; atque exercitum c d alii, exercitumque b. Vid.
 VIII, 27, 2. b. Hisp. 6, 1. traducit 'reliqui', traduxit b c d e et secun-
 dum Beyerlii de duabus ultimis silentium B. adque B. Epori-
 dorige 'mss. multi hic et infra', Operidorige C, Operidigne B. 9 Li-
 tauiccum B. 10 ipsos B 'reliqui', et ipsos b c d e. P. 69. antec-
 dere A B C D a b c e, praecedere u. 11 etsi multis iam rebus perfidiam
 Haeduum A (B) C D; etsi multis iam rebus Aeduum perfidiam Caesar e,
 et 'in nonnullis Caesar ponitur ante etsi, in aliis Caesar perf. Aed.'
 12 atque eorum b. maturari e, maturandi b c. 13 pertinendos e
 And. Oxon. non constituit B '10 mei'; non sensuit constituit e, non
 censuit Aldus u. 14 daret b e. aliquam timoris b. suspi-
 tionem B. 15 discedentibus m. pr. B. Aeduos (B)? expo-
 nit cum 2 dett. u. 16 acceperat] et add. B 'mas. plurimi', non e.
 compulsos B. in oppida] inopia D. 17 copiis] sociis d e.
 inposito B. 18 et in eam fortunam amplitudinemque duxisse
 b c e. 20 antecessisse B. 21 dimittit cum b e u. Nouiodo-
 num B C.

Haeduorum ad ripas Ligeris opportuno loco positum. Hac Caesar 2
omnes obsides Galliae, frumentum, pecuniam publicam, suorum
atque exercitus impedimentorum magnam partem contulerat; huc 3
magnum numerum equorum huius belli causa in Italia atque Hi-
5 spania coemptum miserat. Eo cum Eporedorix Viridomarusque 4
uenissent et de statu ciuitatis cognouissent, Litaicum Bibracti ab
Haeduis receptum, quod est oppidum apud eos maximae auctorita-
tis, Conuictolitauim magistratum magnamque partem senatus ad
cum conuenisse, legatos ad Vercingetorigem de pace et amicitia
10 concilianda publice missos, non praetermittendum tantum commo-
dum existimauerunt. Itaque interfectis Nouioduni custodibus qui- 5
que eo negotiandi causa conuenerant pecuniam atque equos inter
se partiti sunt; obsides ciuitatum Bibracte ad magistratum dedu- 6
cendos curauerunt; oppidum, quod a se teneri non posse indica- 7
15 bant, ne quod esset usui Romanis, incenderunt; frumenti quod su- 8
bito potuerant nauibus auexerunt, reliquum flumine atque incen-
dio corruerunt. Ipsi ex finitimis regionibus copias cogere, prae- 9
sidia custodiasque ad ripas Ligeris disponere equitatumque omni-
bus locis iniciendi timoris causa ostentare coeperunt, si ab re fru-
20 mentaria Romanos excludere aut adductos inopia in prouinciam
expellere possent. Quam ad spem multum eos adiuuabat, quod 10
Liger ex niuibus creuerat, ut omnino uado non posse transiri ui-
deretur. Quibus rebus cognitis Caesar maturandum sibi censuit, 56
si esset in perficiendis pontibus periclitandum, ut prius, quam es-
24 sent maiores eo coactae copiae, dimicaret. Nam ne commutato 2

3 impedimentorum *B.* 5 coemptum *Abu* (*fuerat* coemptorum),
ceptum *e*; coemptus *CD* et *tacente de emt Beyerlio B.* 6 Litaicum *B.*
Bibracti *ABCD*, Bibracte *e u.* 8 Conuictolitabim *B* et *sio* aut
— uim aut — uem '*mss.*'; Conuictolitauim *u*, et in *B* sec. *m.* *b* deleta *n* su-
prascriptit. 9 Vercingetorigem *B.* 10 concilianda *int. uers. b.*
praetermitt. *B.* 11 Nouiodunis, sed *s* sec. *m.* *adiecta, B*, Nouio-
duniis *C.* 12 negotiandi causa *B* '*reliqui*', negotiandi aut itineris causa
b e d e. 13 ciuitatis *suprasc. A.* 14 a se *ABCD* '*plerique*', ab
se (*e*) *u.* indicabant] putabant *m. pr. b.* 15 quod *Oudendorpius*,
quo *BCD* '*quingus alii*'; cui *e u.* 16 aduexerunt *b.* 17 corru-
perunt *C* et *m. pr. B.* regionibus] ciuitatibus *b.* 19 iniciendi *B.*
si ab re *A(B) CD*; si re *b e*, ut ab re *d*, aut re si re *e.* 20 in-
oppia *B.* in prouinciam *Nicasius Hellobodius*; ex prouincia (*B*) et *re-*
liqui, prouincia *b o d e. P. 96.* 21 expellere *B* et *reliqui*, excludere
b e d e. 22 transsiri *B.* 24 si esset] nec esse *b.* 25 eo *om. b.*
nam ut commutato *codd. et edd. P. 96.*

DE BELLO GALLICO

consilio iter in provinciam converteret, ut nemo non tum quidem
necessario faciundum existimabat, cum infamia atque indignitas
rei et oppositus mons Ceuenna uiarumque difficultas inpediebat,
tum maxime, quod abiuncto Labieno atque iis legionibus, quas una
3 miserat, uehementer timebat. Itaque admodum magnis diurnis
nocturnisque itineribus confectis contra omnium opinionem ad Li-
4 gerem uenit uadoque per equites inuento pro rei necessitate oppor-
tuno, ut brachia modo atque humeri ad sustinenda arma liberi ab
aqua esse possent, dispos
atque hostibus primo asp
5 traduxit frumentumque in
his rebus exercitu iter in
57 Dum haec apud Cae
to, quod nuper ex Italia
dimentis praesidio, cum
Id est oppidum Parisioru
qui uim fluminis refringeret,
oatis incolumem exercitum 10
coris copiam nactus repleto
ere instituit.
ur, Labienus eo supplemen-
icto Agedici, ut esset inpe-
nibus Lutetiam proficiscitur. 15
situm est in insula fluminis

2 Sequanae. Cuius aduentu ab hostibus cognito magnae ex finitimis
3 ciuitatibus copiae conuenerunt. Summa imperii traditur Camulo-
geno Aulerco, qui prope confectus aetate tamen propter singula-
4 rem scientiam rei militaris ad eum est honorem euocatus. Is cum
animaduertisset perpetuam esse paludem, quae influeret in Sequa-
nam atque illum omnem locum magnopere inpediret, hic consedit
58 nostrosque transitu prohibere instituit. Labienus primo uincas
agere, cratibus atque aggere paludem explere atque itor munire
2 conabatur. Postquam id difficilius confieri animaduertit, silentio e
castris tertia uigilia egressus eodem, quo uenerat, itinere Melodu-

1 ut nemo non tum quidem *Claudianus*; ut ne metu quidem *ABCD*,
ut nemo tunc quidem *e Oxon. cod. Vrs.*, id ne metu quidem '*reliqui*'.

2 faciundum *ABCD*, non faciendum. 3 Ceuennae *BCD*. *P. 17 extr.*

inpediebat *B*. 4 abiuncto *bcd*, adiuncto *Be* '*mss. mei 10*'.

atque his *sec. m. B*.

5 diurnis nocturnisque *BCDe*, diurnis

atque nocturnis *u*. 6 Ligerem *A et m. pr. B*, Ligerim *u et sec. m. B*.

7 uenit *Be* '*mss. longe plurimi*', peruenit *u*. re *c*. 8 su-

stentanda *b*. 9 restringeret *b*. 10 aspectu *B*. 12 his *Bedd.*

prior, iis *P. Manutius u*. in *sec. m. super uers. B*, inter *e*.

Senones *B et reliqui*, Senonas *bce*. 14 Agedinci *B* '*plerique*', Agedincum *D*; Agedinci *u*. ut esset] in ciuitate sed *D*. inpedimen-

tis *B*. 15 *iv (B)*. 16 id] quod *bc*, non *e*. quod positum est

B et reliqui, positum *bcd e*. 17 Sequani *D*. finitimi *B*.

19 confectus erat aetate *b*. 21 animum aduertisset *e And. Oxon.*

22 magno inpediret opere *e (inp. B)*. 25 cum fieri *B*. ani-

num aduertit *e*. 26 Meliodunum *Be et sec. m. C*, Melledunum *m. pr.*

num peruenit. Id est oppidum Senonum in insula Sequanae pos- 3
tum, ut paulo ante de Lutetia diximus. Deprensus nauibus circi- 4
ter quinquaginta celeriterque coniunctis atque eo militibus iniectis
et rei nouitate perterritis oppidanis, quorum magna pars erat ad
5 bellum euocata, sine contentione oppido potitur. Refecto ponte, 5
quem superioribus diebus hostes resciderant, exercitum traducit
et secundo flumine ad Lutetiam iter facere coepit. Hostes re co- 6
gnita ab iis, qui Meloduno fugerant, Lutetiam incendi pontesque
eius oppidi rescindi iubent; ipsi proiecta palude ad ripas Sequanae
10 e regione Lutetiae contra Labieni castra considunt. Iam Caesar 59
a Gergouia discessisse audiebatur, iam de Haeduorum defectione
et secundo Galliae motu rumores adferebantur, Gallique in conlo-
quiis interclusum itinere et Ligeri Caesarem inopia frumenti coac-
tum in prouinciam contendisse confirmabant. Bellouaci autem 2
15 defectione Haeduorum cognita, qui ante erant per se infideles, ma-
nus cogere atque aperte bellum parare coeperunt. Tum Labienus 3
tanta rerum commutatione longe aliud sibi capiendum consilium,
adque antea senserat, intellegebat neque iam, ut aliquid acquire- 4
ret proelioque hostes lacesseret, sed ut incolumem exercitum Age-
20 dicum reduceret, cogitabat. Namque altera ex parte Bellouaci, 5
quae ciuitas in Gallia maximam habet opinionem uirtutis,

C, Mellidunum D ('*mss.* Meliodunum, Melodunum, Miladunum *cott.*'); Meo-
dunum sedum b, Metiosedum a Oxon. 1 Senonum om. b. in in-

sulla ante corr. B, l. in. siluae A, in ins. — C, in insula fluminis D.

Sequanae A D, Sequana B C c d e.

2 de Lutetia B (is — cia) e 'reli-

qui', Lutetiam And. Oxon. u.

deprensus A B C D, deprensus u.

3 iniectis B 'reliqui', impositis b c d e.

4 ad bellum erat cum

b et 2 *dott.* u.

5 refecto A.

6 resciderant b.

traduxit D.

8 ab his B. qui A C b e 'alique', qui a (B) u.

'Melodone

et Melodone aliqui', m. dodone super lacunam e sec. m. posita B; Metiosedo

a b c d e.

fugerant 'plerique' et sec. m. B (pr. fugerent), profugerant

om.

incendunt b e.

9 proiecta palude ego; prospecta palude B

'reliqui', profecti a palude b c d e (hic ab). P. 100.

ad ripas A B C

'5 alii'; in ripas e, in ripa b, in ripis u.

10 ex regione B '*mss.* 3'.

11 a om. b.

Gergouia B 'multi'.

12 et om. b.

adfereban-

tur B.

conloquiis B.

13 Ligeri (B) C D '6 alii', non Ligere.

14 autem om. b c e.

15 quia ante erant B (is antea) D et m. pr.

C, qui erant ante e.

16 cum Labienus B '*mss.* 10'.

17 commu-

tione *suprasc.* o (super u puto) A.

18 adque B.

adquireret B.

19 proelio quo C.

lacesserent punctis infra et supra n posi-

tis B.

Agedincum '*mss.*', Egedincum B, et integrum (neque deinceps

reduceret, sed lacesseret) D; Agedincum u.

20 nam cum ex altera

parte e.

21 magnam b.

opinionem B.

DE BELLO GALLICO

instabant, alteram Camulogenus parato atque instructo exercitu te-
nebat; tum legiones a praesidio atque impedimentis interclusas ma-
ximum flumen distinebat. Tantis subito difficultatibus obiectis ab
60 animi uirtute auxilium petendum uidebat. Sub uesperum consilio
conuocato cohortatus, ut ea, quae imperasset, diligenter industrie
que administrarent, naues, quas Meloduno deduxerat, singulas
equitibus Romanis adtribuit et prima confecta uigilia quattuor mi-
lia passuum secundo flumine silentio progredi ibique se expectari
2 iubet. Quinque cohortes, e firmas ad dimicandum esse
3 existimabat, castris praes- it; quinque eiusdem legionis 10
reliquas de media nocte c impedimentis aduerso flumine
4 magno tumultu proficisci lonquirit etiam lintres: has
magno sonitu remorum eandem partem mittit. Ipse
post paulo silentio egrus us legionibus eum locum pe-
61 tit, quo naues appelli am esset uentum, explorato- 15
res hostium, ut omni erant dispositi, inopinantes,
quod magna subito erat coorta tempestas, ab nostris opprimuntur;
2 exercitus equitatusque equitibus Romanis administrantibus, quos
3 ei negotio praefecerat, celeriter transmittitur. Vno fere tempore
sub lucem hostibus nuntiat in castris Romanorum praeter con- 20
suetudinem tumultuari et magnum ire agmen aduerso flumine soni-
tumque remorum in eadem parte exaudiri et paulo infra milites
4 nauibus transportari. Quibus rebus auditis, quod existimabant
tribus locis transire legiones atque omnes perturbatos defectione
Haeduorum fugam parare, suas quoque copias in tres partes distri- 25
5 buerunt. Nam praesidio e regione castrorum relicto et parua ma-

1 instabat <i>B</i> 'mss. 8'.	instucto <i>m. pr. B</i> .	2 cum legiones
<i>B</i> 'mss. 8'.	3 destinabat <i>b c</i> .	4 auxium <i>m. pr. B</i> .
dum ante corr. <i>B</i> .	sub uesperum <i>B</i> 'reliqui', itaque sub uesperum	5 industriae-
<i>b c d e</i> .	consilio <i>A(B) C D e</i> '5 alii', non concilio.	6 quas <i>A b c e</i> , quas <i>a (B) u</i> .
quae <i>B</i> .	7 equitibus <i>om. b</i> .	adtribuit <i>B</i> .
<i>A a b c d e</i> .	8 ibi se <i>A</i> .	expectari <i>B</i> .
	9 ad id <i>B</i> .	10 reliquit <i>b</i> .
	11 auerso <i>b</i> .	12 tumulto cum u super o <i>B</i> .
<i>pr.</i> , lintres <i>sec. B</i> .	13 eadem <i>m. pr. B</i> .	14 paulo post <i>b</i> , et in
e signum inuertendi ordinis est.	petiit <i>b</i> .	15 qua <i>A</i> .
16 ut 'agnoscunt optimi meorum, ut <i>A b c d</i> '; <i>om. B</i> .	18 equitatus-	
quae <i>B</i> .	20 sub luce <i>b</i> .	21 auerso <i>b</i> .
<i>B</i> .	audiri <i>b e</i> .	25 tres (<i>B</i>) edd. ante u (<i>unus Aldus</i> treis), tris
tacite u.	26 nam praesidio <i>B e</i> 'reliqui', nam et praesidio <i>c d</i> .	
e <i>om. B</i> 'mss. 8'.		

Melodunum versus missa, quae tantum progrediatur, quantum
ues processissent, reliquas copias contra Labienum duxerunt.
ima luce et nostri omnes erant transportati, et hostium acies 62
rnebatur. Labienus milites cohortatus, ut suae pristinae virtu- 2
et secundissimorum proeliorum retinerent memoriam atque
am Caesarem, cuius ductu saepenumero hostes superassent,
essentem adesse existimarent, dat signum proelii. Primo con- 3
rau ab dextro cornu, ubi septima legio constiterat, hostes pel-
ulur atque in fugam coniciuntur; ab sinistro, quem locum duo- 4
cima legio tenebat, cum primi ordines hostium transfixi telis
acidissent, tamen acerrime reliqui resistebant, nec dabat suspi-
nam fugae quisquam. Ipse dux hostium Camulogenus suis ad- 5
at atque eos cohortabatur. Incerto nunc etiam exitu uictoriae, 6
m septimae legionis tribunis esset nuntiatum, quae in sinistro
rnu gererentur, post tergum hostium legionem ostenderunt si-
aque intulerunt. Ne eo quidem tempore quisquam loco cessit, 7
d circumnenti omnes interfectique sunt. Eandem fortunam tulit 8
mulogenus. At ii, qui praesidio contra castra Labieni erant re-
ti, cum proelium commissum audissent, subsidio suis ierunt col-
aque cepérunt neque nostrorum militum uictorum impetum su-
perare potuerunt. Sic cum suis fugientibus permixti, quos non 9
nae montesque texerunt, ab equitatu sunt interfecti. Hoc nego- 10
confecto Labienus reuertitur Agedicum, ubi impedimenta totius

1 Melodunum *Vherlus*; Metiosedum *A a b c d*, Metlosedum *B*, 'etlo-
lum, eliosedum et glosedum, iosedum *alii*'. *P. 97 sqq.* progre-
tur *ABCD*, progredetur *e u. P. 85.* 3 nostri] nihil *m. pr. B.*
4 cohortatur *b.* 5 et secundissimorum *B 'reliqui'*, et tot se-
cidissimorum *b c d e.* retinerent memoriam *B*, memoriam retinerent
et sic 'uel inuerso ordine' *ACD b c*: in *e*, ex quo *Elberlingius* nihil
soter retinerent annotat, idem ordo atque in *u* esse uidetur. 6 su-
masset ante corr. *B.* 7 praesentem *om. e And. Oxon.* 8 ho-
s pelluntur atque *om. Ae And. Oxon.* 9 duodecima *e Aldus et sic*
f xii Ad; quinta decima *B et sic 'uel xv reliqui'*. 10 telis *B 'reli-*
t', pilis *c d e.* 13 atque eos] eosque *b.* cohortatus *B 'mss. 8'*,
rtabatur *b e.* incerto *B 'mss. plerique'*, at incerto *e u.* nunc
am *B 'idem codd.'*, etiam nunc *u.* 14 cum a septima legione *B*, 'cum
n legione *mss. idem*'. 16 intulerunt *B.* neo quidem *m. pr. B.*
17 ciruanti *m. pr. B.* interfecti sunt *b e.* 18 at hi *B.*
stra castra Labieni *b c d e*, contra Labienum *B 'ceteri'*. 19 commis-
m] esse *add. b.* 20 coeperunt *B.* uictorum *e And. Oxon.*, ui-
orumque *B 'reliqui'*. 23 Agedicum *B 'plerique'*, Agedicum *b*;
gendicum *u.* impedimenta *B.*

DE BELLO GALLICO

exercitus relicta erant: inde cum omnibus copiis ad Caesarem peruenit.

63 Defectione Haeduorum cognita bellum augetur. Legationes
 2 in omnes partes circummittuntur: quantum gratia, auctoritate, pe-
 3 cunia ualent, ad sollicitandas ciuitates nituntur; nacti obsides, 5
 quos Caesar apud eos deposnerat, horum supplicio dubitantes ter-
 4 ritant. Petunt a Vercingetorige Haedui, ut ad se ueniat rationes-
 5 que belli gerendi communicet. Re impetrata contendunt, ut ipsis
 summa imperii tradatur, et conuersiam deducta totius Gal-
 6 liae concilium Bibracte in- em conueniunt undique fre- 10
 quentes. Multitudinis sub- mittitur: ad unum omnes
 7 Vercingetorigem probant. Ab hoc concilio Remi,
 Lingones, Treueri affu- quod amicitiam Romanorum
 sequebantur; Treueri, longius et ab Germanis pre-
 mebantur, quae fuit ci- toto abessent bello et neu- 15
 8 tris auxilia mitterent. e Haedui ferunt se deie-

ectos principatu, queruntur, commutationem et Caesaris

indulgentiam in se requirunt, neque tamen suscepto bello suam

9 consilium ab reliquis separare audent. Inuiti summae spei adule-

64 scentes Eporedorix et Viridomarus Vercingetorigi parent. Ipse 20

imperat reliquis ciuitatibus obsides† denique ei rei constituit diem

huc. Omnes equites, quindecim milia numero, celeriter conuenire

2 iubet; peditatu, quem antea habuerat, se fore contentum dicit, ne-

que fortunam temptaturum aut in acie dimicaturum, sed, quoniam

abundet equitatu, perfacile esse factu frumentationibus pabulatio- 25

3 nibusque Romanos prohibere, aequo modo animo sua ipsi frumenta

corrum pant aedificiaque incendant, qua rei familiaris iactura per-

1 inde e, indiem ABCD.	3 augebatur be.	legiones B
'mss. 6'.	6 disposuerat b.	7 ut cum 5 pessimis om. u.
8 bel-	9 et om. b.	rem — deduci B 'mss. 10'.
ligerandi b.	10 eod-	11 multitudinis And. Oxon.,
dem post conueniunt ponit b, om. de.	12 Vercingetoriginem ante corr. B.	13 Tre-
multitudines reliqui.	15 neutri b.	ueri hic et deinceps B.
16 ferunt] fuerunt D.	17 quaeruntur B.	18 indulgentiam in se requirunt B et reli-
19 adulscientes B.	20 ipse B 'plerique', ille eu.	21 † denique
— huc. P. 100.	22 milia om. B, linea numeri notae superducta	23 quam m. pr. B.
significatur in a.	24 aut in acie A	25 factum bc, non e.
'plerique'; antea habuerit e, ante habuerit u.	27 quo ab rei b	
(B) CD, aut acie c.		
et, qui a, c.		

num imperium libertatemque se consequi uideant. His consti- 4
 s rebus Haeduis Segusianisque, qui sunt finitimi prouinciae,
 em milia peditum imperat; huc addit equites octingentos. His 5
 efficit fratrem Eporedorigis bellumque inferri Allobrogibus iu-
 . Altera ex parte Gabalos proximosque pagos Aruernorum in 6
 laios, item Rutenos Cadurcosque ad fines Volcarum Arecomi-
 um depopulandos mittit. Nihilo minus clandestinis nuntiis le- 7
 ionibusque Allobrogas sollicitat, quorum mentes nondum ab
 eriore bello resedisse sperabat. Horum principibus pecunias, 8
 iati autem imperium totius prouinciae pollicetur. Ad hos omnes 65
 ms prouisa erant praesidia cohortium duarum et uiginti, quae
 ipsa prouincia ab Lucio Caesare legato ad omnes partes oppo-
 bantur. Heluii sua sponte cum finitimis proelio congressi pel- 2
 itar et Gaio Valerio Donnotauro, Caburi filio, principe ciuita-
 , compluribusque aliis interfectis intra oppida ac muros compel-
 itur. Allobroges crebris ad Rhodanum dispositis praesidiis ma- 3
 a cum cura et diligentia suos fines tuentur. Caesar, quod ho- 4
 s equitatu superiores esse intellegebat et interclusis omnibus
 ieribus nulla re ex prouincia atque Italia subleuari poterat,
 ns Rhenum in Germaniam mittit ad eas ciuitates, quas superio-
 us annis pacauerat, equitesque ab his arcessit et leuis armata-
 : pedites, qui inter eos proeliari consuerant. Eorum aduentu, 5
 ad minus idoneis equis utebantur, a tribunis militum reliquisque
 d et] equitibus Romanis atque euocatis equos sumit Germanis-

1 se (B)? b c d e, om. A C D a? (Et Beyerlium et Achaintrium hic
 casse arbitror, illum silentio, hunc, quod pro consuetudine B et a per-
 tauerit). contitulis m. pr. B. 2 Segusianisque B. fini-

ei prouinciae B e et reliqui, finitimi prouinciae e u. 3 x (B).

equites uoccc b c. 4 Eporedorigis B. inferri B 'reliquit',
 uro b o d e. 5 Gaballos B 'plerique'. 6 item in Rutenos b e.

Volgarum B 'fere omnes'. Aremicorum A B C, Aremicarum e,

amicorum b. 8 Allobrogas A (B) C D, Allobroges e. sollici-
 B, sollicitant b. 9 residisse B C, redisse b. 10 prouinciae]

itatis b. 12 ex ipsa prouincia B 'mss. 16', ex ipsa coacta prouincia

Lucio B, L. u. 13 congressis ante corr. B, congressus C.

14 Gaio B, C. u. Donnotauro B et sic 'uel Donnotauro mss.
 idem'; duummiro d, Donotauro u. Cabuli b. 15 compluribus

: B. oppida ac muros B et sic 'uel et muros reliqui'; oppida muros
 e d et, qui pr. m. murosque om., sec. m. b. compelluntur #

17 fines om. errore Graec. u. 19 nulla in re b. 20 na ..
 pr. b. 22 consuerant A B C D e, consueuerant u.

. add. ante Lips. et Scal., sedant ante corr. B. P. 101.

102. assumit b.

DE BELLO GALLICO

66 que distribuit. Interea, dum haec geruntur, hostium copiae ex
 Aruernis equitesque, qui toti Galliae erant imperati, conueniunt.
 2 Magno horum coacto numero, cum Caesar in Sequanos per extre-
 mos Lingonum fines iter faceret, quo facilius subsidium prouinciae
 ferri posset, circiter milia passuum decem ab Romanis trinis ca- 5
 3 stris Vercingetorix consedit conuocatisque ad concilium praelectis
 equitum uenisse tempus uictoriae demonstrat. Fugere in prouin-
 4 ciam Romanos Galliaque excedere. Id sibi ad praesentem obti-
 nendam libertatem satis reliqui temporis pacem atque
 5 otium parum profici: maius coactis copiis reuersuros ne- 10
 que finem bellandi facturum agmine impeditos adoriren-
 5 tur. Si pedites suis auxiliisque in eo morentur, iter fa-
 cere non posse; si, id quod futurum confidat, relictis impe-
 dimentis suae salutis con- rerum necessariarum et di-
 6 gnitate spoliatum iri. Idibus hostium, quin nemo eo- 15
 rum progredi modo extrahat, et ipsos quidem non de-
 bere dubitare, et quo maiore faciant animo, copias se omnes pro
 7 castris habiturum et terrori hostibus futurum. Conclamant equi-
 tes: sanctissimo iureiurando confirmari oportere, ne tecto recipia-
 tur, ne ad liberos, ne ad parentes, ad uxorem aditum habeat, qui
 67 non bis per agmen hostium perequitasset. Probata re atque omni-
 bus iureiurando adactis postero die in tres partes distributo equi-
 tatu duae se acies ab duobus lateribus ostendunt, una primo agmi-
 2 ne iter impedire coepit. Qua re nuntiata Caesar suum quoque
 3 equitatum tripartito diuisum contra hostem ire iubet. Pugnatur 25

2 tota Gallia <i>a c d e</i> . <i>m. pr. B.</i> prouintiae <i>B</i> . 10 proficere <i>m. sec. C</i> . 11 bellandi <i>B e</i> <i>reliqui</i> , belli <i>b d</i> . 12 pedites] impedimentis <i>b. P. 102</i> . 13 confidebat <i>e et</i> , qui credat praemittit, <i>b</i> . 14 necessarium <i>B C</i> . 15 spoliari <i>b</i> . 16 mo- do <i>om. b e</i> . et ipsos quidem non debere <i>B 'mei reliqui'</i> , ne ipsos qui- dem debere <i>b c d e</i> . 17 et quo <i>ego</i> , id quo <i>codd. P. 102</i> . 18 ter- rori hostibus non defuturum <i>a d</i> , terrori hostium non defuturum <i>c e</i> , terro- rem hostium non defuturum <i>b</i> . conclamante <i>ante corr. B</i> . 20 ad uxorem <i>B e (is et b uxores) 'reliqui'</i> , ne ad uxorem <i>c d et sec. m. A</i> . 21 bis <i>om. A e</i> . perequitasset <i>B et reliqui</i> , perequitarit <i>e And. Ozon</i> . (hic — tauerit) <i>u. P. 85</i> . 22 iureiurando <i>B 'reliqui'</i> , ad iusiurandum <i>b c d e</i> . actis <i>b</i> . tres (<i>B</i>) <i>edd. ante u (solus Aldus treis)</i> , tris sine annotatione <i>u</i> . 23 una primo <i>B 'mss. multi'</i> ; una a prima <i>b</i> , una a primo <i>e u</i> . 25 tripartito <i>B</i> , non tripartito.	3 in Sequanos <i>om. b d e</i> . 5 ferre <i>b e</i> . x (<i>B</i>). 8 Gal- liamque <i>ante corr. B</i> . 11 belli <i>b d</i> . 12 pedites] impedimentis <i>b. P. 102</i> . 13 confidebat <i>e et</i> , qui credat praemittit, <i>b</i> . 14 necessarium <i>B C</i> . 15 spoliari <i>b</i> . 16 mo- do <i>om. b e</i> . et ipsos quidem non debere <i>B 'mei reliqui'</i> , ne ipsos qui- dem debere <i>b c d e</i> . 17 et quo <i>ego</i> , id quo <i>codd. P. 102</i> . 18 ter- rori hostibus non defuturum <i>a d</i> , terrori hostium non defuturum <i>c e</i> , terro- rem hostium non defuturum <i>b</i> . conclamante <i>ante corr. B</i> . 20 ad uxorem <i>B e (is et b uxores) 'reliqui'</i> , ne ad uxorem <i>c d et sec. m. A</i> . 21 bis <i>om. A e</i> . perequitasset <i>B et reliqui</i> , perequitarit <i>e And. Ozon</i> . (hic — tauerit) <i>u. P. 85</i> . 22 iureiurando <i>B 'reliqui'</i> , ad iusiurandum <i>b c d e</i> . actis <i>b</i> . tres (<i>B</i>) <i>edd. ante u (solus Aldus treis)</i> , tris sine annotatione <i>u</i> . 23 una primo <i>B 'mss. multi'</i> ; una a prima <i>b</i> , una a primo <i>e u</i> . 25 tripartito <i>B</i> , non tripartito.	4 Lig orum 8 Gal- liamque <i>ante corr. B</i> . 11 belli <i>b d</i> . 12 pedites] impedimentis <i>b. P. 102</i> . 13 confidebat <i>e et</i> , qui credat praemittit, <i>b</i> . 14 necessarium <i>B C</i> . 15 spoliari <i>b</i> . 16 mo- do <i>om. b e</i> . et ipsos quidem non debere <i>B 'mei reliqui'</i> , ne ipsos qui- dem debere <i>b c d e</i> . 17 et quo <i>ego</i> , id quo <i>codd. P. 102</i> . 18 ter- rori hostibus non defuturum <i>a d</i> , terrori hostium non defuturum <i>c e</i> , terro- rem hostium non defuturum <i>b</i> . conclamante <i>ante corr. B</i> . 20 ad uxorem <i>B e (is et b uxores) 'reliqui'</i> , ne ad uxorem <i>c d et sec. m. A</i> . 21 bis <i>om. A e</i> . perequitasset <i>B et reliqui</i> , perequitarit <i>e And. Ozon</i> . (hic — tauerit) <i>u. P. 85</i> . 22 iureiurando <i>B 'reliqui'</i> , ad iusiurandum <i>b c d e</i> . actis <i>b</i> . tres (<i>B</i>) <i>edd. ante u (solus Aldus treis)</i> , tris sine annotatione <i>u</i> . 23 una primo <i>B 'mss. multi'</i> ; una a prima <i>b</i> , una a primo <i>e u</i> . 25 tripartito <i>B</i> , non tripartito.

una omnibus in partibus. Consistit agmen; impedimenta intra le-
giones recipiuntur. Si qua in parte nostri laborare aut grauius 4
premi uidebantur, eo signa inferri Caesar aciemque constitui iu-
bebat; quae res et hostes ad insequendum tardabat et nostros spe
auxilii confirmabat. Tandem Germani ab dextro latere summum 5
iugum nacti hostes loco depellunt; fugientes usque ad flumen, ubi
Vercingetorix cum pedestribus copiis consederat, persequuntur
conpluresque interficiunt. Qua re animaduersa reliqui, ne circum- 6
irentur, ueriti se fugae mandant. Omnibus locis fit caedes. Tres 7
nobilissimi Haedui capti ad Caesarem perducuntur: Cotus, prae-
fectus equitum, qui controuersiam cum Conuictolitani proxumis
comitiis habuerat, et Cauarillus, qui post defectionem Litaici pe-
destribus copiis praefuerat, et Eporedorix, quo duce ante aduen-
tum Caesaris Haedui cum Sequanis bello contenderant. Fugato 68
omni equitatu Vercingetorix copias, ut pro castris conlocauerat,
reduxit protinusque Alesiam, quod est oppidum Mandubiorum, iter
facere coepit celeriterque impedimenta ex castris educi et se sub-
sequi iussit. Caesar impedimentis in proximum collem deductis 2
duabus legionibus praesidio relictis secutus, quantum diei tempus
est passum, circiter tribus milibus hostium ex nouissimo agmine
interfectis altero die ad Alesiam castra fecit. Perspecto urbis situ 3
perterritisque hostibus, quod equitatu, qua maxime parte exerci-
tus confidebant, erant pulsus, adhortatus ad laborem milites circum-
uallare instituit.

Ipsa erat oppidum Alesia in colle summo admodum edito 69

1 una omnibus *B et reliqui*, una tunc omnibus *bc (istum) de*.
consistit (*B*) *b c d e*, constitit '*reliqui*'. intra *ego*, inter *codd. P.* 103.

2 nostri] nihil *m. pr. B.* 3 constitui *ABCD*; conferri *b*, con-
uertere *e u.* 4 spes *C.* 6 nacti *puncto notata n B C*, nacti *A*; nacti
u. 7 persequuntur *B.* 8 (conpluresque *B*) pluresque *b.* cir-
cumirentur *BCD et*, qui circuir., '*reliqui*'; circumuenirentur *b c d e*.

10 Cotys *B et sic 'uel Cotis mss. 7'*, Cottus *b.* 11 Conuictolitani *B et*
sic 'uel aui uel aio mss.', Conuictolitane *u.* proxumis *ACD*.

12 Litaici *B.* 13 Eporedorix *B.* 14 bello *om. b.* 15 co-
pias *B et reliqui*, copias suas *b c d e*. conlocauerat *B.* 16 Alexi-
um *D.* 17 ex *om. b.* 18 impedimentis *B.* proximum *BD*.

19 duabus *ABCD b 'ceterique'*, duabusque *e u.* secutus] ho-
stem *add. A b d e (hic hostes)*. 20 passum ante *corr. B.*

21 Alesiam *B.* 22 territisque *b.* qua *Vasconius*, quo *codd.*
maximo *a b d e*, maxima *reliqui (maxima B)*. parte exercitus
om. de et m. pr. a b. 23 confidebant *a c d e*; confidebat *reliqui*,
etiam *b.* circumuallare *ABCD*, Alesiam circumuallare *e u.*

25 Alesia *B et reliqui omnes, om. e And. Oxon.*

DE BELLO GALLICO

2 loco, ut nisi obsidione expugnari non posse uideretur; cuius col-
 3 lis radices duo duabus ex partibus flumina subleuebant. Ante id
 oppidum planicies circiter milia passuum tria in longitudinem pa-
 4 tebat: reliquis ex omnibus partibus colles mediocri interiecto spa-
 5 tio pari altitudinis fastigio oppidum cingebant. Sub muro, quae
 pars collis ad orientem solem spectabat, hunc omnem locum co-
 6 piaae Gallorum compleuerant fossamque et maceriam sex in altitu-
 7 dinem pedum praeduxerant. Eius munitionis, quae ab Romanis
 instituebatur, circuitus XI milia passuum tenebat. Castra oppor-
 tunis locis erant posita ibique viginti tria facta; quibus in
 castellis interdum stationes praeteriret: haec eadem noctu ex-
 10 tur. Opere instituto fit equis terminatam collibus tria in
 2 praemonstrauimus. Sui praemonstrantibus nostris Caesar Ge-
 stris constituit, ne qua subito inruptio ab hostium peditatu fiat.
 3 Praesidio legionum addito nostris animus augetur: hostes in fugam
 coniecti se ipsi multitudine impediunt atque angustioribus portis
 4 relictis coaceruantur. Germani acrius usque ad munitiones se-
 5 cuntur. Fit magna caedes: nonnulli relictis equis fossam transire
 et maceriam transcendere conantur. Paulum legiones Caesar,
 6 quas pro uallo constituerat, promoueri iubet. Non minus, qui in-
 tra munitiones erant, perturbantur Galli: ueniri ad se confestim

1 non posse *B et reliqui*, posse non *b d*. 2 duo *om. sec. m. C.*
 id *om. e.* 3 planities *B*, non planities. milia passus *b*,
 m. p. m. pr. *B*. ut (*B*). 5 cingebat *e*. muroque pars 'mss.
 plerique' et *sec. m. B*. 6 solem *om. b d e*. huc *D*. 8 per-
 duxerant *D*, produxerant *b e*. 9 xi milia *D*, xi *suprascripta m B*; x
 m. *b c*, x mil' *e*; xi milium *u*. 10 *xxiii (B)*. quibus in castellis
 (*B*) u et sic 'uel in quibus castellis reliqui', in quibus (*omissis* castellis) *b*
d e. 11 ponebantur *B 'reliqui'*, disponebantur *b c d e*. 12 praesi-
 diis detinebantur *b e*. 13 planities (*B*). 14 mil' *e*, 'mill. unus et
 alter'. in longitudinem *om. a b e*. 15 uia ab utrisque *ante corr.*
B, ut utrimque *D*. 16 summittit *B*, non submittit. 17 (inruptio
B) eruptio *b*. 18 addito et nostris *b e*. animis *C et m. pr. B*.
 augetur et hostes sunt in *b e*, sed *e* sunt post coniecti collocare uide-
 tur. 19 impediunt *B*. 20 coaceruati tum Germani *B et sic 'uel*
cum Germ. A C D, coartantur Germani *b c d e. P. 103*. acriusque (*om.*
us) *B*. ad muros persequuntur *b d (secuntur B)*. 22 materiam *B*.
 conabantur *b*. paululum *b c*. 23 qui *om. b*. 24 erant *om. b*.
 perturbantur Galli *B C D (apud Whitt. errore perturbabantur scriptum*
est) 'plerique', Galli perturbantur (*e*) *u*. ueniri *c d e*, uenire *B 'plerique'*.

existimantes ad arma conclamant; nonnulli perterriti in oppidum
 inrumpunt. Vercingetorix iubet portas claudi, ne castra nudentur. 7
 Multis interfectis, compluribus equis captis Germani sese recipiunt.
 Vercingetorix, priusquam munitiones ab Romanis perficiantur, 71
 5 consilium capit, omnem ab se equitatum noctu dimittere. Disce- 2
 dentibus mandat, ut suam quisque eorum ciuitatem adeat omnes-
 que, qui per aetatem arma ferre possint, ad bellum cogant. Sua 3
 in illos merita proponit obtestaturque, ut suae salutis rationem ha-
 beant neu se optime de communi libertate meritum in cruciatum
 10 hostibus dedant. Quod si indiligentiores fuerint, milia hominum
 delecta octoginta una secum interitura demonstrat. Ratione inita 4
 se exigue dierum triginta habere frumentum, sed paulo etiam lon-
 gius tolerari posse parcendo. His datis mandatis, qua opus erat 5
 intermissum, secunda uigilia silentio equitatum mittit. Frumentum 6
 15 omne ad se referri iubet; capitis poenam iis, qui non paruerint,
 constituit: pecus, cuius magna erat copia ab Mandubiis compulsa, 7
 uiritim distribuit; frumentum parce et paulatim metiri instituit. 8
 Copias omnes, quas pro oppido collocauerat, in oppidum recepit.
 His rationibus auxilia Galliae expectare et bellum parat admini- 9
 20 strare. Quibus rebus cognitis ex perfugis et captiuis Caesar haec 72
 genera munitionis instituit. Fossam pedum uiginti directis lateri-
 bus duxit, ut eius fossae solum tantundem pateret, quantum sum-

- 2 inrumpunt *B*. iubet portas *B* *edd.* ante *u*, portas iubet (*e*) et
sine annotatione u. 3 compluribus *B*. 5 demittere *B* '*mss.* 3'.
 discedentibus *BC*, conscedentibus *D*. 6 omnes qui *b e*.
 7 possent *B* '*mss.* 11'. 8 obtestatur ut *e*. 9 optime de communi
 libertate *BCD* *edd.* ante *Ald.*, de communi libertate optime (*e*) *Aldus u.*
 10 quod si *A* (*B*) *CD b*, qui si *e*. indulgentiores *b*. 11 *lxxx*
 (*B*). una *om. e*. ratione inita se exigue dierum triginta habere
 frumentum *A*, ratione inita exigue dierum triginta frumentum (*omissis se et*
habere) *BC* '*plerique*'; ratione inita frumentum se exigue dierum triginta
 habere *b c d e* (*xxx* (*B*)). 13 tolerari *B* '*mss.* 11'; *om. b*, tolerare *e u*.
 his datis mandatis] his dictis *a e*. quam opus erat *BCD*, et
 'quam uel quia uel qua opus erat *mss.* *plerique*'; qua erat nostrum opus *e u*.
 14 ante equitatum *add* exercitum *b*. mittit *ABCD*, dimittit
e u. 16 copia ab Mand. compulsa *B* '*mss.* multi, in quibus etiam Man-
 dubiis' (*ut item in B*); ab Mand. compulsa copia *Aldus u*. 18 recepit
B '*mss.* 11', recipit *e u*. 19 expectare *B*. parat administrare *B*
 '*mss.* 11', administrare parat *Aldus u*. 20 cognitis ex perfugis et ca-
 ptiuis *B et reliqui*, ex perfugis et captiuis cognitis *b* (*is profugis*) *And. Oxon.*
 21 *xx* (*B*). directis *ABCe*. 22 eius fossae *AB et reli-*
qui, eius *d e f*. solum *om. A*. summae fossae labra *B reliquique*

DE BELLO GALLICO

- 2 mae fossae labra distarent. Reliquas omnes munitiones ab ea fossa pedes quadringentos reduxit, id hoc consilio, quoniam tantum esset necessario spatium complexus, nec facile totum corpus corona militum cingeretur, ne de inproviso aut noctu ad munitiones hostium multitudo aduolaret, aut interdiu tela in nostros operi 3
3 destinatos conicere possent. Hoc intermisso spatio duas fossas quindecim pedes latas, eadem altitudine perduxit; quarum interiorrem campestribus ac demissis locis aqua ex flumine deriuata con-
4 pleuit. Post eas aggerem duodecim pedum extruxit. Huic loricam pinnaeque commissuras pluteorum addiderunt, et turres toto opere 10
73 se distarent. Erat eodem tantis munitiones fieri non minus, quibus ab castris progredi-
li temptare atque erumpere duodecim pedum extruxit. Huius loricam pinnaeque commissuras pluteorum addiderunt, et turres toto opere 10
2 facere conabantur. Quare ad haec rursus opera addendum Caesar putauit, quo minore numero militum munitiones defendi possent. Itaque truncis arborum admodum firmis ramis abscisis atque horum delibratis ac praeacutis cacuminibus perpetuae fossae qui- 20
3 nos pedes altae ducebantur. Huc illi stipites demissi et ab infimo
4 reuincti, ne reuelli possent, ab ramis eminebant. Quini erant ordines coniuncti inter se atque implicati; quo qui intrauerant, se

et, qui summa, b; summa labra d e. 1 distarent B et reliqui, distabant c d e. munitiones B. 2 pedes quadringentos B et (de quibus, numerum litteris an nota scriptum habeant, non constat) A C D; pedibus cccc e Aldus. 3 spatium e b (sed hic spat. necess. esset); spatio A B C D. complexus B. nec facile B e reliqui, ne facile b c d. corpus (B) reliqui; om. e, opus b c d. 4 corona militum (B) Gualtherianus Steph. Graeu. et sine annotatione u, militum corona reliquae edd. ante u. inproviso B. ad] in be. 6 coicere B. 7 xv (B), om. A c. 8 dimissis B 'plerique'. compleuit B. 9 postea agg. b. uallem b. xii (B), xv C. extruxit B. 10 luricam b. pennaesque C. grandibus aceruis D. emineantibusque d, non e. 11 aggeris e, aggeres B 'mss. multi'. qui] ut b d. ascensum B. 12 turres ex toto m. pr. b. 13 eodem be, eo B et reliqui. 15 nonnumquam B. nostra] n̄ suprasc. sec. m. secta B. 18 quod minore D. 19 truncis arborum admodum firmis ramis ego, truncis arborum aut admodum firmis ramis codd. P. 104. 20 dolabratis cum uno et altero det. u. ac praeacutis A C D b c, atque praeacutis (B)? 21 ducuntur b. demisi B. 22 erant b c d e, om. B 'reliqui'. 23 (implicati B) complicati b.

COMM. VII CAP. 73—75.

ipsi acutissimis uallis induebant. Hos cippos appellabant. Ante quos obliquis ordinibus in quincuncem dispositis scrobes tres in altitudinem pedes fodiebantur paulatim angustiore ad infimum fastigio. Huc teretes stipites feminis crassitudine ab summo praeacuti et praeusti demittebantur, ita ut non amplius digitis quattuor ex terra eminent; simul confirmandi et stabiliendi causa singuli ab infimo solo pedes terra exculcabantur, reliqua pars scrobis ad occultandas insidias uiminibus ac uirgultis integebatur. Huius generis octoni ordines ducti ternos inter se pedes distabant. Id ex similitudine floris lilium appellabant. Ante haec taleae pedem longae ferreis hamis infixis totae in terram infodiebantur mediocribusque intermissis spatiis omnibus locis disserebantur; quos stimulos nominabant. His rebus perfectis regiones secutus quam potuit ac quissimas pro loci natura quattuordecim milia passuum complexus paris eiusdem generis munitiones, diuersas ab his, contra exteriorem hostem perfecit, ut ne magna quidem multitudine, si ita accidat, eius discessu munitionum praesidia circumfundi possent; ac ne cum periculo ex castris egredi cogatur, dierum triginta pabulum frumentumque habere omnes conuectum iubet.

Dum haec apud Alesiam geruntur, Galli concilio principum indicto non omnes eos, qui arma ferre possent, ut censuit Vercingetorix, conuocandos statuunt, sed certum numerum cuique ex ciuitate

- 1 ipso m. pr. B. cipos D. adpellabant B? ante b c d e, a. B 'reliqui'. 2 quos B 'reliqui', hos b c d e. obliquis e pars dd. Oud., obliquos A B C D. quincuncem B. tres in alt. pedes B 'reliqui'; trium in alt. pedum b c d, in alt. trium pedum e (in altitudine A). 3 ad summum fastigio d. 4 feminis] uiminis b. crassitudine 1 e supers B. 5 demittebantur B. digitis iii contra eminent b c uttuor B). 6 singuli et ab b c. 7 pedes] tres add. b c et, ut arbitrio, a, quod falso Achaintrius de B tradit: de e incertum est iii, an in us. terra om. b. 8 uirgultis integebatur b c d e; uinculis tegebatur, uinculis impediabatur B (is inp.) et sic 'uel uinculis reliqui'. 9 duode, iuncti B et sic 'uel uincti reliqui'. 10 taliae 'mss. quidd.', ne D, tala m. pr. et talia sec. B. 11 amis c. infixis c d e, e B 'reliqui'. effodiebantur b c e. mediocribus intermissis 12 timulos A. 14 xiv (B). milia passuum] pedes b. complexus B. 15 paris Oudendorptus, pari A B C D; pares u. 17 eius discessu. P. 104. ac ne] aut B 'mss. fere omnes', ut u. 18 cogantur cum uno det. u atque ita e, sed cum puncto xxx (B). 19 omnes habere b. 20 apud B 'reliqui', 21 omnes hos, qui B 'reliqui'; omnes, qui c d e. Addend. ad 22 cuique ex ciuitate B 'ceteri', cuique ciuitati b c d e. P. 105. , ed. Nipperd.

DE BELLO GALLICO

imperandum, ne tanta multitudine confusa nec moderari nec
 2 discernere suos nec frumentandi rationem habere possent. Im-
 perant Haeduis atque eorum clientibus, Segusianis, Ambluaretis,
 Aulercis Brannouicibus, Brannouiis, milia XXXV; parem nume-
 rum Aruernis adiunctis Eleutheris Cadurcis, Gabalis, Vellauiis, 5
 3 qui sub imperio Aruernorum esse consueverunt; Sequanis, Senoni-
 bus, Biturigibus, Santonis, Rutenis, Carnutibus duodena milia;
 Bellouacis X; totidem Lemouicibus; octona Pictonibus et Turonis
 et Parisiis et Heluetiis nbianis, Mediomatricis, Pe-
 trocoriis, Neruiis, Mor gigibus quina milia; Aulercis 10
 Cenomanis totidem; Ati Veliocassis, Lexouiis et
 4 Aulercis Eburouicibus ti is et Boiis. . ; XXX uniuers-
 sis ciuitatibus, quae Oc nt quaeque eorum consuetu-
 dine Armoricae appella in numero Curiosolites, Re-
 5 dones, Ambibarii, Ca Lemouices, Vnelli. Ex his 15
 Bellouaci suum numeru ierunt, quod se suo nomine
 atque arbitrio cum Romanis bellum gesturos dicebant neque cuius-
 quam imperio optemperaturos; rogati tamen ab Commio pro eius
 76 hospitio duo milia una miserunt. Huius opera Commii, ut antea

- 1 nec emoderari *C D.*   2 frumentandi rationem *e And. Oron.*
cod. Vrs., frumenti rationem *d*, 'ni fallunt excerpta': frumentationem *B*
 'reliqui'.   *De §§. 2 — 4 uid. P. 105 sqq.*   3 Haeduis et eorum *b.*
 Ambluaretis *codd.*, Ambluaretis *Steph. u.*   4 Blannouicibus *A.*
 Blannouiis *B et sic 'uel Blamnouiis mss. 10 meliores'*.   partem
 numerum *B.*   5 Eleutheris *B*, Eleutetis '*mss. plerique*', Heluetetis et *b.*
 Gaballis '*mss. quid.*'   Vellauiis *B et sic 'uel Vellauiis ceteri'*;
 Vellaunis *c d e*, Velaunis *u.*   6 Sequanis, Senonibus *B e 'mss. plerique'*;
 Senonibus, Sequanis *u.*   8 Turonibus *b c d.*   9 Heluetiis *B et sic*
 'uel Eluetiis *mss. omnes*', Heluiis *Vossius u.*   Senonibus *codd.*, Sues-
 sionibus *Vascosanus u.*   Petragoriis *b.*   10 Nitobrogibus *B 'ple-*
 'rique'.   milia *om. c d.*   11 Cenomannis *B.*   Adrebatibus *B.*
iv (B).   Veliocassis *e*; Belliocassis *B et sic 'uel Baiocassis*
mss. multi', Bellocassis *u.*   Lexouiis et Aulercis *B 'mss. plerique'*;
 Lexouiis, Aulercis *u*: Aulercis *om. b d.* (Lexouiis *B et sic 'et Lexouiis mss.*
multi').   12 Eburouicibus *Valesius*, Eburonibus *codd.*   defectum
post Boiis ego notaui.   14 Curiosolites *B 'plerique'*.   Redones *A*
B, Rhedones *u.*   15 Ambibarii *B e 'plurimi'*, Ambarii *b c*; Ambibarii *u.*
 Caletes *cod. Ortelii*, Cadetes *reliqui.*   Osismi *B e*, Osismi *u.*
 Lemouices, Vnelli *B 'reliqui'*; Veneti, Lemouices, Vnelli *c*; Lemo-
 uices, Veneti, Vnelli *vi u.*, sed *vi quattuor tantum dett. addunt.*
 16 compleuerunt *B 'reliqui'*, contulerunt *a c d e.*   17 gesturos] esse
add. b.   dicebant *B 'mss. 10'*, dicerent *u.*   18 optemperaturos *B.*
 19 duo milia *e*, xx *B. P. 110.*   una miserunt *B*, miserunt *e.*
 ut *B et reliqui*, ita ut *b c d e.*   antea *om. b.*

demonstrauimus, fideli atque utili superioribus annis erat usus in Britannia Caesar; quibus ille pro meritis ciuitatem eius immunem esse iusserat, iura legesque reddiderat atque ipsi Morinos attribuerat. Tamen tanta uniuersae Galliae consensio fuit libertatis uindicaudae et pristinae belli laudis recuperandae, ut neque beneficiis neque amicitiae memoria monerentur, omnesque et animo et opibus in id bellum incumberent. Coactis equitum VIII milibus et pedum circiter CCL haec in Haeduorum finibus recensebantur, numerusque inibatur, praefecti constuebantur. Commio Atrebat, Viridomaro et Eporedorigi Haeduis, Vercassiuellauno Aruerni, consobrino Vercingetorigis, summa imperii traditur. His delecti ex cinitatibus attribuuntur, quorum consilio bellum administrarentur. Omnes alacres et fiduciae pleni ad Alesiam proficiscuntur, neque erat omnium quisquam, qui aspectum modo tantae multitudinis sustineri posse arbitraretur, praesertim ancipiti proelio, cum ex oppido eruptione pugnaretur, foris tantae copiae equitatus peditatusque cernerentur.

At ii, qui Alesiae obsidebantur, praeterita die, qua auxilia suorum expectauerant, consumpto omni frumento inseci, quid in Haeduis gereretur, concilio coacto de exitu suarum fortunarum consultabant. Ac uariis dictis sententiis, quarum pars deditionem, pars, dum uires suppeterent, eruptionem censebat, non praeter-

2 Britania *B.* quibus ille pro meritis *B et reliqui*, pro quibus meritis (*omisso ille*) *b c d e.* immunem *B.* 3 reddiderat quae ipsi Morinos *BC*; reddiderat quae ipse Morinis *A et, qui ipsis, D: redd. ipsique Morinos deteriores aliquot. P. 68.* 4 tamen tanta *B 'mss. plurimi'*, tanta tamen *u.* consensio *om. b.* 5 belli *om. b.* recipiendae *m. pr. e: causa int. uers. add. b.* 6 omnes et *e.* 7 in hoc bello *D.* milibus *om. B.* et pedum *m. pr. B.* 8 ccl *b c e Orosius VI, 11; cxxx altera c sec. m. addita B, cxxl u. P. 106.* 9 inibantur *B.* Commius Atrebas, Viridomarus et Eporedorig Haedui *b d e* (*Eporiderige B.*) 10 Vercassianeuno *B,* 'Vercasianeuno, Vercassianeuno et similiter *mss. multi*'; Vergasillauno *b c d e,* Vergasillauno *u. P. 111.* 11 consubrina *B.* dilecti *m. pr. A.* 12 attribuuntur] traduntur *b.* 13 fiducia *b c e.* Alesiam *B.* 14 aspectum *B.* modo *om. b e.* 15 sustinere *BCD.* 18 at hi *B.* obsidebantur *C.* auxilia suorum *B 'mss. plurimi'*, suorum auxilia *u.* 19 expectauerant *B.* 20 concilii *BC,* consilio *A e.* coacti *m. sec. C.* suarum fortunarum *B 'mss. plurimi'*, fortunarum suarum *u.* 21 ac uariis *B et reliqui*, apud quos uariis *a b d e.* sententiis dictis *e.* quarum *int. uers. b,* quorum *e.* 22 censebat *B e 'mss. 11', censebant u.*

DE BELLO GALLICO

eunda oratio Critognati uidetur propter eius singularem et nefa-
 3 riam crudelitatem. Hic summo in Aruernis ortus loco et magnae
 habitus auctoritatis, 'Nihil', inquit, 'de eorum sententia dicturus
 sum, qui turpissimam seruitutem deditionis nomine appellant, ne-
 que hos habendos ciuium loco neque ad concilium adhibendos cen- 5
 4 seo. Cum his mihi res sit, qui eruptionem probant; quorum in
 consilio omnium uestrum consensu pristinae residere uirtutis me-
 5 moria uidetur. Animi est ista mollitia, non uirtus, paulisper ino-
 6 priam ferre non posse. orti offerant, facilius repe-
 7 riuntur, quam qui dolori rant. Atque ego hanc sen- 10
 tentiam probarem (tantu lignitas potest), si nullam
 8 praeterquam uitae nostra ri uiderem: sed in consilio
 capiendo omnem Galliam quam ad nostrum auxilium
 9 concitauimus. Quid ho XXX uno loco interfectis
 propinquis consanguinei nimi fore existumatis, si 15
 9 paene in ipsis cadaueribu etare cogentur? Nolite hos
 uestro auxilio expoliare, qui uestrae salutis causa suum periculum
 t neglexerunt, nec sultitia ac temeritate uestra aut animi imbecilli-
 tate omnem Galliam prosternere et perpetuae seruituti subicere.
 10 An, quod ad diem non uenerunt, de eorum fide constantiaque du- 20
 bitatis? Quid ergo? Romanos in illis ulterioribus muntionibus
 11 animine causa cotidie exerceri putatis? Si illorum nuntiis confir-
 mari non potestis omni aditu praesepto, his utimini testibus adpro-
 pinquare eorum aduentum; cuius rei timore exterriti diem noctem-

1 oratio Critognati uidetur *B* e '*iidem mss.*', uidetur oratio Critogna-
 ti *u.* et '*iidem mss.*' *edd. ante Ald.*, ac (*B*)? *edd. post Ald.*

5 consilium e '*mss.* 5'. 6 cum his *B* *edd. ante Ald.*, cum iis *Aldus u.*

8 mollitia *a b e* et *sec. m.* *A*, molestia *AB* '*mss.* 8'; mollities '*forsan*
c d' *u.* uirtutis *b.* paulisper inopiam *B C D* '*plerique*', in-

opiam paulisper (*e*) *u* (inopiam *B*). 9 reperiuntur *B* (*is repp.*) *C D*.

11 tantum apud me *B* '*maxima mstorum turba*', nam apud me tan-
 tum *a b o d e*. 12 fieri *om. b.* 13 quum ad *B*. auxi-

lium] consilium *A*. 14 quid hominum *e*, quid in hominum *A B C D b*.

Lxxxx A, nonaginta *D*. interfectis quid propinquis *b c*.

15 existumatis *B*. 16 hos uestro auxilio expoliare *A B C D c*; hoc ue-

stro auxilio spoliare eos *b d e*, sed *e* nostro (expoliare *B*). 18 neglexe-

runt *B C D e* '*mss. et edd. qdd.*', neglexerint *u.* animi imbecillitate *B*

edd. ante Ald., imbecillitate animi *Aldus u.* 19 subicere *B* et reliqui,

addicere *b c d e*. 21 Romanos in illis ult. mun. animine causa *a d e*;

Romanorum animos in illis ult. mun. sine causa reliqui et *sec. m. a*, sed in

om. Ab. 23 praeserpto *A*, praerepto *b c*. his *B e* *edd. ante Ald.*,

iis *Aldus u.* adpropinquare *B*. 24 timore *om. b*.

que in opere uersantur. Quid ergo mei consilii est? Facere, quod 12
 nostri maiores nequaquam pari bello Cimbrorum Teutonumque fe-
 cerunt; qui in oppida compulsi ac simili inopia subacti eorum cor-
 poribus, qui aetate ad bellum inutiles uidebantur, uitam tolerane-
 runt neque se hostibus tradiderunt. Cuius rei si exemplum non 13
 haberemus, tamen libertatis causa institui et posteris prodi pulcher-
 rimum iudicarem. Nam quid illi simile bello fuit? Depopulata 14
 Gallia Cimbri magnaue inlata calamitate finibus quidem nostris
 aliquando excesserunt atque alias terras petierunt; iura, leges,
 10 agros, libertatem nobis reliquerunt. Romani uero quid petunt 15
 aliud aut quid nolunt, nisi inuidia adducti, quos fama nobiles po-
 tentesque bello cognouerunt, horum in agris ciuitatibusque consi-
 dere atque his aeternam iniungere seruitutem? Neque enim ulla
 alia condicione bella gesserunt. Quod si ea, quae in longinquis 16
 5 nationibus geruntur, ignoratis, respicite finitimam Galliam, quae
 in provinciam redacta iure et legibus commutatis securibus sub-
 iecta perpetua premitur seruitute. Sententiis dictis constituunt, 78
 ut ii, qui uoletudine aut aetate inutiles sunt bello, oppido excedant,
 atque omnia prius experiantur, quam ad Critognati sententiam de-
 scendant: illo tamen potius utendum consilio, si res cogat atque 2
 auxilia morentur, quam aut deditionis aut pacis subeundam condi-
 cionem. Mandubii, qui eos oppido receperant, cum liberis atque 3
 uxoribus exire coguntur. Hi, cum ad munitiones Romanorum ac- 4
 cessissent, flentes omnibus precibus orabant, ut se in seruitutem
 15 receptos cibo iuuarent. At Caesar dispositis in uallo custodibus 5
 recipi prohibebat.

- 1 est consilii *b*.   2 nostri] *m m. pr. B*.   3 compulsi *B*.
 4 ad bellum inutiles *B* *edd. ante Ald.*, inutiles ad bellum *Aldus u.*
 7 ille *m. pr. B*.   8 inlata *B*.   quidem *A (B) C D b c*, *om. e*.
 9 recesserunt *A*.   petiuerunt *b c*.   10 libertatem *om. b*.
 13 ulla alia *B* *edd. ante Ald. et sine dubio 'reliqui'*, in quibus et
 'edd. pp.' *Oud.* umquam ulla *legi narrat*; umquam alia *b c d e*. *Coniunge*
 ulla bella.   14 condicione (*B*).   15 respice *m. pr. B*.
 16 communitatis *d*.   17 praemittitur *B*.   18 ut hi *B* et sic 'uel
 ut ii *mss. 10'*, ut *e u.*   uoletudine *B*, ualitudine *e* 'mss. fere omnes'
 et *sec. m. B*.   sint *e*.   19 experiantur *e*, expediantur *A B*
C D.   ad Critognati sententiam descendant *Aldus*; ab Critognati sen-
 tentia discedant *codd.*, nisi quod abegritognati *B*, discedant sententia *e*.
 20 illo tamen potius *c d* et, qui prius, *e*; illo tamen tempore potius
reliqui.   utendo *b*.   21 auxia *B*.   quam aut deditionis (*B*)
 'mss.', quam deditionis *e*.   conditionem (*B*).   23 Romanorum *om. e*.
 24 praecibus *B*.   orabant *b c d e*, orant *B* 'reliqui'.   25 cu-
 stodibus *B* 'reliqui', custodiis *c d e*.

DE BELLO GALLICO

79 Interea Commius reliquique duces, quibus summa imperii
 permissa erat, cum omnibus copiis ad Alesiam perueniant et colle
 2 exteriori occupato non longius mille passibus ab nostris munitio-
 nibus considunt. Postero die equitatu ex castris educto omnem
 eam planiciem, quam in longitudinem tria milia passuum patere 5
 demonstrauius, complent pedestresque copias paulum ab eo loco
 3 abditas in locis superioribus constituunt. Erat ex oppido Alesia
 despectus in campum. Concurrunt his auxiliis uisis; fit gratulatio
 4 inter eos, atque omnia festiuitatem excitantur. Itaque
 productis copiis ante op- et et proximam fossam cra- 10
 tibus integunt atque a- neque ad eruptionem atque
 80 omnes casus comparant exercitu ad utramque par-
 tem munitionum disposit- teniat, suum quisque locum
 teneat et nouerit, equi educi et proelium committi
 2 iubet. Erat ex omnibus unum undique iugum te- 15
 nebant, despectus, atque s intenti pugnae prouentum
 3 expectabant. Galli inter equites raros sagittarios expeditosque le-
 uis armaturae interiecerant, qui suis cedentibus auxilio succurre-
 rent et nostrorum equitum impetus sustinerent. Ab his complures
 4 de inprouiso uulnerati proelio excedebant. Cum suos pugna su- 20
 periores esse Galli considerent et nostros multitudine premi uide-
 rent, ex omnibus partibus et ii, qui munitionibus continebantur,
 et hi, qui ad auxilium conuenerant, clamore et ululatu suorum
 5 animos confirmabant. Quod in conspectu omnium res gerebatur
 neque recte ac turpiter factum celari poterat, utrosque et laudis 25
 6 cupiditas et timor ignominiae ad uirtutem excitabant. Cum a me-
 ridie prope ad solis occasum dubia uictoria pugnaretur, Germani

1 reliquique B 'mss. plurimi', et reliqui e u.	2 Alesiam B.
3 longius b d et addito quam e, longe B 'reliqui'.	n passibus
cum solis And. Oxon. u.	5 planitiem (B).
6 paulo A, paululum b c.	iv milia AD.
7 abditas e, additas B 'mss. 7'.	8 con-
currunt B 'reliqui', concurretur c d e.	9 laeticiam B.
que A.	itaque] at-
10 'proximam AC' (an proxumam?)	gratibus m. pr. B.
13 munitionis b e.	ut suis subueniat b.
intenti B 'plerique', omnium militum intenti animi b c d e.	16 omnes milites
bant B.	17 expecta-
18 cadentibus b c.	19 susterent m. pr. B.
20 in-	20 in-
pruiso B.	pugnae a b e (hic pugne).
(sed haec etiam paulo ante), ii Aldus u.	23 hi B edd. ante Ald.
B C, tegi D.	conuenerunt B.
ac A(B) C D b, aut e.	25 recti
quidquid D.	factum om. B 'mss. 9',
poterat om. B 'mss. 7'.	26 ad uirtutem om. b.
excitabant (B) 'mss. plerique', excitabat e.	27 prope usque
ad b.	

una in parte confectis turmis in hostes impetum fecerunt eosque
 propulerunt; quibus in fugam coniectis sagittarii circumuerti inter- 7
 fectique sunt. Item ex reliquis partibus nostri cedentes usque ad 8
 castra insecuti sui colligendi facultatem non dederunt. At ii, qui 9
 ab Alesia processerant, maesti prope uictoria desperata se in op-
 pidum receperunt. Vno die intermisso Galli atque hoc spatio ma- 81
 gno cratium, scalarum, harpagonum numero effecto media nocte
 silentio ex castris egressi ad campestris munitiones accedunt.
 Subito clamore sublato, qua significatione qui in oppido obsideban- 2
 tur de suo aduentu cognoscere possent, crates proicere, fundis, 10
 sagittis, lapidibus nostros de uallo proturbare reliquaue, quae ad
 oppugnationem pertinent, parant administrare. Eodem tempore 3
 clamore exaudito dat tuba signum suis Vercingetorix atque ex op-
 pido educit. Nostri ut superioribus diebus, ut cuique erat locus 4
 adtributus, ad munitiones accedunt; fundis librilibus sudibusque, 15
 quas in opere disposuerant, ac glandibus Gallos proterrent. Pro- 5
 spectu tenebris adempto multa utrimque uulnera accipiuntur. Con-
 plura tormentis tela coniciuntur. At Marcus Antonius et Gaius 6
 Trebonius legati, quibus hae partes ad defendendum obuenerant,
 qua ex parte nostros premi intellexerant, his auxilio ex ulteriori- 82
 bus castellis deductos sumittebant. Dum longius ab munitione
 aberant Galli, plus multitudine telorum proficiebant; posteaquam
 propius successerunt, aut se stimulis inopinantes induebant aut in
 scrobes delati transfodiebantur aut ex uallo ac turribus traieci
 pilis muralibus interibant. Multis undique uulneribus acceptis nulla 2

- 1 confectis *b c.* hostem *b c.* 2 interfecti sunt *b.*
 3 usque *om. b d e.* ad *b c d e*, in *B* 'reliqui'. 4 consecuti *b c.*
 qui Alesiae *c* (Alesia *B*). 5 maesti *B*, non maesti. 7 arpa-
 gonum *B* 'mss. fere omnes'. 8 ex *om. b.* 11 proturbare *A B C D*
e; perturbare adiecto ceperunt eodemque punctis notato *b*, deturbare *c d.*
 reliqua quaeque *B.* 12 parant *B c* 'mss. tantum non omnes',
 pararent *b*; *om. Aldus u.* 14 ut cuique *A B C*, suis cuique *D b c* (hic
 cuiusque) *d e.* erat locus *B c* *edd. ante Graeu.*, locus erat *Graeu. u.*
 15 attributus *reliqui*, definitus *And. Oxon. u* (adtr. *B*). librilibus
om. d e. 16 Gallos glandibus, omisso ac, *B* 'mss. 9'. proterrent *A*
B C D a c, perterrent *u.* 17 utrimque *B*, non utrinque. complura *B.*
 18 coiciuntur *B.* Marcus *B*, *M. u.* Gaius *B*, *C. u.*
 19 A Trebonius *c.* hae *B* *edd. ante Ald.*; eae *Aldus u.*, eae *b.* defen-
 dum *m. pr. B.* uenerant *A.* 20 his *B* *edd. ante Ald.*, his *Aldus u.*
 21 sumittebant *B*, non subm. ad munitionem *B* 'mss. 9'.
 23 proprius *B.* se stimulis *B* '10 mei', se ipsi stimulis *u.*
 24 delati *B* 'reliqui', delapsi *a b c d e.* 25 muralibus] in ualli-
 bus *b.* interiebant *A B C D.*

DE BELLO GALLICO

munitione perrupta, cum lux adpeteret, ueriti, ne ab latere aperto
 ex superioribus castris eruptione circumuenirentur, se ad suos re-
 3 ceperunt. At interiores, dum ea, quae a Vercingetorige ad eru-
 4 ptionem praeparata erant, proferunt, priores fossas explent, diu-
 tius in his rebus administrandis morati prius suos discessisse co-
 5 gnouerunt, quam munitionibus adpropinquarent. Ita re infecta in
 83 oppidum reuerterunt. Bis magno cum detrimento repulsi Galli,
 quid agant, consulunt; locorum peritos adhibent: ex his superio-
 2 rum castrorum situs) gnoscunt. Erat a septen-
 trionibus collis, quem-) tudinem circuitus opere cir- 10
 cumplecti non potuerant,) ssario paene iniquo loco et
 3 leniter decliui castra f) Gaius Antistius Reginus et
 Gaius Caninius Rebilu) uabus legionibus obtinebant.
 4 Cognitis per explorat) duces hostium LX milia ex
 omni numero deligi) m, quae maximam uirtutis 15
 5 opinionem habebant,) to agi placeat, occulte inter
 se constituunt; adeundi tempus ueniunt, cum meridies esse uidea-
 6 tur. His copiis Vercassiullaunum Aruernum, unum ex quattuor
 7 ducibus, propinquum Vercingetorigis, praeficiunt. Ille ex castris
 prima uigilia egressus prope confecto sub lucem itinere post mon- 20
 tem se occultauit militesque ex nocturno labore sese reficere ius-
 8 sit. Cum iam meridies adpropinquare uideretur, ad ea castra,
 quae supra demonstrauius, contendit; eodemque tempore equi-
 tatus ad campestris munitiones accedere et reliquae copiae pro

- 1 (adpeteret *B*) appareret *b*. 4 praeparauerant proferunt *AB*
C D a b e. 5 his *B* *edd.* ante *P. Manut.*, iis *P. Manutius u*.
 morati] occupati *b*. 6 mutionibus ante *corr. B*, munitiones *m. pr. C*.
 adpropinquarent *B*. 7 reuertuntur *b*. 8 ex his *B* 'reliqui',
 ab his *b c d e*. 9 septtrionibus *m. pr. B*. 10 complecti *b*.
 11 poterant *b e*. necessario *B et reliqui*, necessarioque *b c e*.
 12 leniter *e*, leuiter *B* '11 mei'. fecerunt *B et reliqui*, fecerant
b c e. Gaius *B*, *C. u*. 13 *C. Caninius P. Manutius u*, *Can-*
nius omisso praenomine B; 'L. uel Lucius Caninius *A C D 6 alii*'.
 Reuilus *B* 'decem mei' et *suprasc. b A*. 11 (*B*). 14 legio-
 nibus *A B C D*. milia *om. B*. 15 diligunt *A*, delegunt *B C D*.
 ciuitatum *D*. 16 quid] qui *e*. quoquo *A B C D a b c*, quo *e*.
 17 meridie *A B C b c e*. uideretur *A*. 18 his *e* *edd. ante*
Ald., iis (*B*) *Aldus u*. Vercassiullaunum *B*, 'Vercasinellaunum *ms.*
fere omnes', Cassiullaunum *b*; Vergasillaunum *u*. quattuor *B*.
 20 prope *om. D*. 22 iam ad meridiem appropinquare *e et*, qui
 propinquare, *b c* (adprop. *B*). 23 condit *m. pr. B*. eodemque in
 tempore *B*, eodem tempore *b c*.

castris sese ostendere coeperunt. Vercingetorix ex arce Alesiae 84
 suos conspicatus ex oppido egreditur; cratis, longurios, musculos,
 falces reliquaque, quae eruptionis causa parauerat, profert. Pu- 2
 gnatur uno tempore omnibus locis, atque omnia temptantur: quae
 5 minime uisa pars firma est, hinc concurritur. Romanorum manus 3
 tantis munitionibus distinetur nec facile pluribus locis occurrit.
 Multum ad terrendos nostros ualet clamor, qui post tergum pu- 4
 gnantibus extitit, quod suum periculum in aliena uident salute
 constare: omnia enim plerumque, quae absunt, uehementius ho- 5
 10 minum mentes perturbant. Caesar idoneum locum nactus, quid 85
 quaque ex parte geratur, cognoscit; laborantibus summittit. Vtris- 2
 que ad animum occurrit unum esse illud tempus, quo maxime con-
 tendi conueniat: Galli, nisi perfregerint munitiones, de omni sa- 3
 lute desperant; Romani, si rem optinuerint, finem laborum omnium
 15 expectant. Maxime ad superiores munitiones laboratur, quo Ver- 4
 cassiullaunum missum demonstrauius. Iniquum loci ad decli-
 uitatem fastigium magnum habet momentum. Alii tela coniciunt, 5
 alii testudine facta subeunt; defatigatis in uicem integri succedunt.
 Agger ab uniuersis in munitionem coniectus et ascensum dat Gal- 6
 20 lis et ea, quae in terra occultauerant Romani, contegit; nec iam
 arma nostris nec uires suppetunt. His rebus cognitis Caesar La- 86
 bienum cum cohortibus sex subsidio laborantibus mittit: imperat, 2
 si sustinere non posset, deductis cohortibus eruptione pugnaret;
 id nisi necessario ne faciat. Ipse adit reliquos, cohortatur, ne la- 3

2 cratis *Vrsinus*, castris *B* 'plurimi'; a castris *b c d e*. mulcu-
 los *B* 'mss. 8'. 3 reliqua queque *er. B*, reliquaque *er. c*. para-
 uerat *b c d e*, parauerant *B* 'reliqui'. profert *om. c*. 4 locis] oc-
 currit *add. c*, acriter *add. b*. qua ex uno *det. u*. 5 minimae
 cum puncto sub *a B*. uisa *om. b e*. firma esset *b e*. 7 ualet
B 'reliqui', ualuit *d And. Oxon.* postergum *B*. 8 (extitit) *B*
 existit *b e*. uideant *b*. salute *A B C D b c et sec. m. a*, uirtute
ae. 9 constare (*B*) *e* 'reliqui'; consistere 'uidetur legi in *d And.*: nam
excerpta nihil de uarietate monent'. 11 quaque] qua *B* 'mss. 11'.
 ex parte *B* 'mss. 13', in parte *b c d e*. laborantibus] auxilium
add. D. summittit *B*, non subm. utrimque, *sed corr. ead. m., B*.
 12 esse illud *B edd. ante Ald.*, illud esse *Aldus u*. tempus]
 praedicat *add. b e*. 14 optinuerint *B*. 15 expectant *B*.
 Vercassiullaunum *B et cetera ut p. 456, 18*. 16 iniquum *B a* 'reli-
 qui omnes', exiguum *e And. Oxon.* decliuitatem] adscensus *D*.
 19 ascensum *B*. 20 in terra *B e reliqui*, in terram *d And. Oxon.*
 23 posset *Louaniensis*, possit *reliqui*. pugnaret *B et reliqui*,
 pugnet *b e. P. 84*. 24 adit] ad id *b c*, id *e*. cohortatur *e*, cohor-
 talus *B* 'mss. 12'.

DE BELLO GALLICO

ium Basilum cum legionibus duabus in Remis conlocat,
6 ne quam ab finitumis Bellouacis calamitatem accipiant. Gaium
Antistium Reginum in Ambilaretos, Titum Sextium in Bituriges,
Gaium Caninium Rebilum in Rutenos cum singulis legionibus mit-
7 tit. Quintum Tullium Ciceronem et Publium Sulpicium Cabilloni
et Matiscone in Haeduis ad Ararim rei frumentariae causa conlo-
8 cat. Ipse Bibracte hiemare constituit. † His litteris cognitis Ro-
mae dierum uiginti supplicatio redditur.

A.

T I I

DE BELLO GALLICO

COMMENTARIVS OCTAVVS.

Coactus adsiduis tuis uocibus, Balbe, cum cotidiana mea re-
cusatio non difficultatis excusationem, sed inertiae uideretur de-
2 precationem habere, rem difficillimam suscepi. Caesaris nostri

1 Minutium <i>B.</i>	Basilum <i>om. Flodoardus.</i>	legionibus dua-
bus <i>B Flodoardus</i> , duabus legionibus <i>u.</i>	conlocat <i>B.</i>	2 ab (<i>B</i>) <i>C</i>
<i>D b</i> , non <i>a.</i> finitumis <i>A D.</i>	Gaium <i>B, C. u.</i>	3 Ambilaretos
<i>B 'mss.'</i> , Ambilaretos <i>u. P. 106.</i>	Titum <i>B, T. u.</i>	4 Gaium <i>B,</i>
<i>C. u.</i> 5 Quintum <i>B, Q. u.</i>	Publium <i>B, P. u.</i>	Cabilloni
<i>'mss. plerique'</i> , Cabillonni <i>B</i> , Cabiloni <i>'alii'</i> ; Canillonni <i>b.</i>		6 ad ad Ar.
<i>B.</i> conlocat <i>B.</i>	7 his litteris cognitis <i>A B C D c</i> , huius anni rebus	
cognitis <i>a b e</i> ; his rebus litteris Caesaris cognitis <i>u.</i>	8 xx (<i>B</i>).	
redditur <i>codd.</i> , indicitur <i>u.</i>	Iulius Celsus Constantinus <i>u. c. legi. Com-</i>	
mentarius Caesaris liber septimus explicit <i>B.</i> Explicit liber septimus <i>a et,</i>		
qui vii, <i>e.</i>		

A. Hirtii *A c*; A. Hirtii Panse rerum gestarum C. Caesaris *a*, et Bir-
tio Pansae hunc librum ascribunt *mss. aliquot uetustiores, praenomen An-*
li *add. b'*. Incipit liber octauus feliciter *B.* Incipit viii *e. P. 9.* 1 ad-
siduis *B.* 3 rem *om. B 'mss. 8'*, post difficillimam ponunt *edd.*

commentarios rerum gestarum Galliae non conhaerentibus superio-
ribus atque insequentibus eius scriptis contexui nouissimumque
imperfectum ab rebus gestis Alexandriae confeci usque ad exitum
non quidem ciuilis dissensionis, cuius finem nullum uidemus, sed
uitae Caesaris. Quos utinam qui legent scire possint quam in-
uitus susceperim scribendos, quo facilius caream stultitiae atque
arrogantiae crimine, qui me mediis interposuerim Caesaris scri-
ptis. Constat enim inter omnes nihil tam operose ab aliis esse 4
perfectum, quod non horum elegantia commentariorum superetur.
Qui sunt editi, ne scientia tantarum rerum scriptoribus deesset, 5
adeoque probantur omnium iudicio, ut praerepta, non praebita fa-
cultas scriptoribus uideatur. Cuius tamen rei maior nostra quam 6
reliquorum est admiratio: ceteri enim, quam bene atque emen-
date, nos etiam, quam facile atque celeriter eos perfecere, scimus.
Erat autem in Caesare cum facultas atque elegantia summa scri- 7
bendi, tum uerissima scientia suorum consiliorum explicandorum.
Mihi ne illud quidem accidit, ut Alexandrino atque Africano bello 8
interessent; quae bella quamquam ex parte nobis Caesaris ser-
mone sunt nota, tamen aliter audimus ea, quae rerum nouitate
aut admiratione nos capiunt, aliter, quae pro testimonio sumus 9
dicturi. Sed ego nimirum, dum omnes excusationis causas colligo,
ne cum Caesare conferar, hoc ipsum crimen adrogantiae subeo,
quod me iudicio cuiusquam existimem posse cum Caesare compa-
rari. Vale.

Omni Gallia deuicta Caesar cum a superiore aestate nullum 1
bellandi tempus intermisisset militesque hibernorum quiete reficere
a tantis laboribus uellet, complures eodem tempore ciuitates reno-
uare belli consilia nuntiabantur coniurationesque facere. Cuius 2
rei uerisimilis causa adferebatur, quod Gallis omnibus cogni-
tum esset neque ulla multitudine in unum locum coacta resisti

1 conhaerentibus *Schneiderus*; comparentibus *A*, comparantibus *B C*
b de '6 alti'; comparandos *Aldus u.* 2 nouissimum quae *B*, nouissime-
que *e.* 3 imperfectum *B.* 5 legerent *A.* 6 atque *B.*
8 operosum *b e.* 10 rerum] gestarum *add. a b c d e.* deesset *b e*
d e, desit *B et reliqui.* 13 quam bene quam emendate *b.* 14 eos
om. *b.* perfecere] perscripserit *Suetonius Caes. c. 56.* 17 illud
B. 18 quamquam (*B*). 19 sunt *B D*, st' *C*; sint *A b c d e.*
audimus *b.* 22 ipsum (*B*) et reliqui, ipso *a e Oxon*: 'de d dubito'.
P. III. adrogantiae *B.* 26 intermisisset *m. pr. B.* 29 adfe-
rebatur *B.*

DE BELLO GALLICO

- posse Romanis, nec, si diuersa bella conplures eodem tempore intulis-
 sent ciuitates, satis auxilii aut spatii aut copiarum habiturum exerci-
 3 tum populi Romani ad omnia persequenda; non esse autem alicui
 ciuitati sortem incommodi recusandam, si tali mora reliquae possent
 2 se uindicare in libertatem. Quae ne opinio Gallorum confirmaretur,
 Caesar Marcum Antonium quaestorem suis praefecit hibernis;
 ipse equitum praesidio pridie Kal. Ianuarias ab oppido Bi-
 bracte proficiscitur a Haeduarum conlocauerat
 2 gionem XI, quae proxima
 tuenda relictis reliquum
 gum inducit, qui, cum
 unius legionis hibernis
 3 rent coniurationesque
 dit, quod inparatis dis-
 ullo rura colentes prius ab equitatu opprimerentur, quam confugere
 2 in oppida possent. Namque etiam illud uulgare incursionis ho-
 stium signum, quod incendiis aedificiorum intellegi consuevit, Cae-
 saris erat interdicto sublatum, ne aut copia pabuli frumentique, si
 longius progredi uellet, deficeretur, aut hostes incendiis terreren-
 3 tur. Multis hominum milibus captis perterriti Bituriges, qui pri-
 mum aduentum potuerant effugere Romanorum, in finitimas ciui-
 tates aut priuatis hospitibus confisi aut societate consiliorum confu-
 4 gerant. Frustra: nam Caesar magnis itineribus omnibus locis
 occurrit nec dat ulli ciuitati spatium de aliena potius quam de do-
 mestica salute cogitandi; qua celeritate et fideles amicos retinebat
 5 et dubitantes terrore ad condiciones pacis adducebat. Tali condi-
 cione proposita Bituriges, cum sibi uiderent clementia Caesaris

1 posse a Romanis <i>ABCDbe</i> .	conplures <i>B</i> .	intolissent
(<i>B</i>) <i>e reliqui</i> , inissent <i>And. Oxon. u.</i>	3 prosequenda <i>b</i> .	4 incom-
modae <i>B</i> , incommode <i>CD</i> .	recusandum <i>B</i> .	6 Marcum <i>B</i> , <i>M. u.</i>
7 equitum praesidio <i>B 'reliqui'</i> , cum equitatus praesidio <i>b c d e</i> .		
cal. (<i>B</i>).	Ianuarias <i>ABCD</i> , Ian. <i>e</i> .	8 XIII <i>Glareanus</i> , XII <i>codd.</i>
(duodecimam <i>B</i>). <i>Vid. e. 11, 1 et VII, 51, 2. 90, 6.</i>		9 conlocauerat <i>B</i> .
10 undecimam <i>B</i> .	impedimenta <i>B</i> .	11 tuenda <i>om. e And. et m.</i>
<i>pr. unus Achaintii, a, ni fallor.</i>		13 potuerint <i>ABCD e</i> ; poterant
<i>b d</i> , potuerant <i>e</i> .	15 inparatis <i>B</i> .	disiectisque <i>Vascosanur</i> , de-
iectisque <i>codd.</i>	17 incursionibus <i>m. pr. C</i> .	hostium signum <i>A</i>
(<i>B</i>) <i>CD</i> , signum hostium <i>b d e</i> .	18 aedificiorum <i>B</i> .	Caesaris
erat <i>A (B) CD</i> , Caesaris id erat <i>b c d e</i> .	20 uellent <i>D</i> .	defieceret
<i>b</i> .	22 potuerant effugere <i>ABCD e 'mss. tantum non omnes'</i> , effugere	
potuerant <i>u</i> .	23 societate <i>B</i> .	27 condiciones et conditione (<i>B</i>).

reditum patere in eius amicitiam finitimasque ciuitates sine ulla
 poena dedisse obsides atque in fidem receptas esse, idem fecerunt.
 Caesar militibus pro tanto labore ac patientia, qui brumalibus die- 4
 bus itineribus difficillimis, frigoribus intolerandis studiosissime per-
 manserant in labore, ducenos sestertios, centurionibus † tot milia
 nummum praedae nomine condonanda pollicetur legionibusque in
 hiberna remissis ipse se recipit die XXXX Bibracte. Ibi cum ius 2
 diceret, Bituriges ad eum legatos mittunt auxilium petatum contra
 Carnutes, quos intulisse bellum sibi querebantur. Qua re cognita, 3
 cum dies non amplius decem et octo in hibernis esset moratus, le-
 giones XIII et VI ex hibernis ab Arare educit, quas ibi conlocatas
 explicandae rei frumentariae causa superiore commentario demon-
 stratum est: ita cum duabus legionibus ad persequendos Carnutes
 proficiascitur. Cum fama exercitus ad hostes esset perlata, cala- 5
 mitate ceterorum ducti Carnutes desertis uicis oppidisque, quae
 tolerandae hiemis causa constitutis repente exiguis ad necessitatem
 aedificiis incolebant (nuper enim deuicti conplura oppida dimise-
 rant), dispersi profugiunt. Caesar erumpentes eo maxime tempore 2
 acerrimas tempestates cum subire milites nollet, in oppido Carnu-
 tum Cenabo castra ponit adque in tecta partim Gallorum, partim
 quae coniectis celeriter stramentis tentoriorum integendorum gra-
 tia erant inaedificata, milites coniecit. Equites tamen et auxilia- 3
 rios pedites in omnes partes mittit, quascumque petisse dicebantur
 hostes; nec frustra: nam plerumque magna praeda politici nostri
 reuertuntur. Oppressi Carnutes hiemis difficultate, terrore periculi, 4

2 in fide e.	3 patientia B.	5 sestios B.	tot reliqui
omnes, u cum Bong. tert. u. P. 111.	6 condonanda Bong. tert., con-		
donata reliqui.	7 se om. m. pr. B.	recipit A b, recepit B e reli-	
qui.	xxx BC, tricesimo D.	9 Carnotes b semper.	quaere-
bantur B.	10 dies hic ponunt B edd. ante Ald. Steph., post decem et		
octo Aldus u.	moratus B e 'reliqui', commemoratus c d.	legionem b.	
11 sextam (B).	Arari b e.	educit Aldus, et 'ex c d nihil	
uarietatis enotatum est'; ducit A B e 'reliqui omnes'.		conlocatas B.	
15 ceterum m. pr. B.	16 constitutis — aedificiis] ad necessita-		
	tem repente exigua constituerant aedificia e And. Oxon.	17 conplura	
B.	amiserant b c d e.	18 profugerunt D.	19 'acerrimas A
adque B, non atque.	partim ante Gallorum om. b.	partim quae	
21 tentorium b c e, centuriorum C.	22 coniecit Morus, contegit codd.		
P. 112.	23 dimittit b.	quascumque (B), non — cunque.	
25 periculi] perculsi b.			

DE BELLO GALLICO

cum tectis expulsi nullo loco diutius consistere auderent nec siluarum praesidio tempestatibus durissimis tegi possent, dispersi
6 magna parte amissa suorum dissipantur in finitimas ciuitates. Caesar tempore anni difficillimo, cum satis haberet conuenientes manus dissipare, ne quod initium belli nasceretur, quantumque in ratione esset, exploratum haberet sub tempus aestiuorum nullum summum bellum posse conflari, Gaium Trebonium cum duabus legionibus, quas secum habebat, in hibernis Genabi conlocauit; ipse, cum crebris legationibus, ut sciret, quid fieret Bellouacis, qui belli gloria Gallos omnes praestabant, finitimasque his ciuitates duce Correo Commio Atrebate exercitus comparare atque in unum conuocare, ut omni multitudine indubitate, facerent inpressionem, pertinere autem in illa dignitatem, sed etiam ad salutem suam iudicaret non
3 publica meritis accipere, legionem ex hibernis euocat rursus undecimam, litteras autem ad Gaium Fabium mittit, ut in fines Suessionum legiones duas, quas habebat, adduceret, alteramque ex duabus ab Labieno arcessit. Ita, quantum hibernorum opportunitas bellicae ratio postulabat, perpetuo suo labore in uicem legionibus
7 expeditionum onus iniungebat. His copiis coactis ad Bellouacos proficiscitur castrisque in eorum finibus positis equitum turmas dimittit in omnes partes ad aliquos excipiendos, ex quibus hostium consilia cognosceret. Equites officio functi renuntiant paucos in aedificiis esse inuentos, atque hos, non qui agrorum colendorum causa remansissent (namque esse undique diligenter demigratum),
2 sed qui speculandi causa essent remissi. A quibus cum quaereret Caesar, quo loco multitudo esset Bellouacorum quodue esset con-

5 quantumcumque b.	6 esset om. b.	7 Gaium B, C. u.
8 Cenabi B.	conlocauit B.	9 con B.
10 his A		
'mss. omnes', iis B.	11 Correo b c semper optimique Orosii VI, 11;	
Corbeo B et reliqui.	Comio (B).	13 Suessionum hic et infra B
'mss. plerique'.	adtributi B.	inpressionem B.
17 Gaium		
B, C. u.	uti ex 2 dett. u.	19 ab B 'cuncti', a e.
Labieno		
e, Lucio Labieno B et sic 'uel L. Labieno reliqui' praeter 2 dett.; T. Labieno u.	itaque b c e.	21 onus impingebat c.
A.	cognoscerent b e.	25 incolendorum And. Oxon., et in e ante
colendorum litura est.	26 remansisset ante corr. B.	27 spect-
landi causa B 'reliqui', speculandi gratia b c d e.	28 esset post multitudo	
om. b.	quodue, ut uidetur, e.	

Alium eorum, inueniebat: Bellouacos omnes, qui arma ferre pos- 4
sent, in unum locum conuenisse, itemque Ambianos, Aulercos,
Caletos, Velliocassis, Atrebatas; locum castris excelsum in silua
circumdata palude delegisse, impedimenta omnia in ultiores sil-
5 uas contulisse. Conplures esse principes belli auctores, sed mul-
titudinem maxime Correo optemperare, quod ei summo esse odio
nomen populi Romani intellexissent. Paucis ante diebus ex his 5
castris Atrebatem Commium discessisse ad auxilia Germanorum
adducenda; quorum et uicinitas propinqua et multitudo esset infi-
6 nita. Constituisse autem Bellouacos omnium principum consensu, 6
summa plebis cupiditate, si, ut diceretur, Caesar cum tribus le-
gionibus ueniret, offerre se ad dimicandum, ne miseriore ac duriore
postea condicione cum toto exercitu decertare cogerentur; si ma- 7
iores copias adduceret, in eo loco permanere, quem delegissent,
8 pabulatione autem, quae propter anni tempus cum exigua tum dis-
iecta esset, et frumentatione et reliquo commeatu ex insidiis pro-
hibere Romanos. Quae Caesar consentientibus pluribus cum co- 8
gnosset atque ea, quae proponerentur, consilia plena prudentiae
longeque a temeritate barbarorum remota esse iudicaret, omnibus
9 rebus inseruiendum statuit, quo celerius hostis contempta sua pau-
citate prodiret in aciem. Singularis enim uirtutis ueterrimas le- 2

1 inueniebat] cognoscebat *e And. Oxon. cod. Vrs.* 2 Aulercos
B et sic aut 'Aulercos, Amuras, Mularitos mss.', Alurcos apud Orosium
mss. quidam Hauercampi. 3 Caletos, non Caletes, *Be 'plerique'; Sa-*
letos apud Orosium mss. quid. Hauercampi et Portensis. Velliocassis
B et Velliocassis 'mss. plerique', Veliocassis e et sic uel Velocarses uel Ve-
liocarses uel Veliocasos apud Orosium mss. quidam Hauercampi; Velocas-
ses 'al.' et Orosius. P. 108. Atrebatas *B 'mss. plerique' et ap. Oro-*
sius tres Leidenses et Portensis, Atrebatos A et 'alii'; Atrebatos e et Oro-
sus. In silua circumdata palude *AB c d e 'ceteri', impedita circumda-*
tum palude And. Oxon. 4 impedimenta omnia *B edd. ante Ald. Ste-*
phanus, omnia impedimenta Aldus u. 5 complures *B.* 6 Cor-
reo *hic A(B) C b c d.* optemperare *B.* 7 nomen *B.* 8 po-
puli *om. b.* 8 Atrebatem *AB c 'mss. omnes', om. e Oxon.*
11 dicebatur cum 3 *dett. u.* Caesar ante ut diceretur ponit *e.*
12 offerre (*B*)? *b c d e, offerrent reliqui.* sese *b et, qui ante offerre*
ponit, e. 13 condicione (*B*). 14 adduceret et in eo loco perma-
neret *B.* 17 Caesar cum sentientibus *e.* cum *om. e.* co-
gnosset *AB C D 'mss. 7', cognouisset (e) u.* 19 esset *m. pr. B.*
20 rebus *om. e And.* hostis *A, hostes B D e reliqui.* sua
AB e, suorum (B) reliqui. 21 prodiret *AB D, prodirent*
e reliqui.

DE BELLO GALLICO

giones VII, VIII, VIII habebat, summae spei delectaeque iuuentotis XI, quae octauo iam stipendio tamen in conlatione reliquarum non-
3 dum eandem uetustatis ac uirtutis ceperat opinionem. Itaque con-
 cilio aduocato rebus iis, quae ad se essent delatae, omnibus expo-
 sitis animos multitudinis confirmat. Si forte hostes trium legio-
 num numero posset elicere ad dimicandum, agminis ordinem ita
 constituit, ut legio septima, octaua, nona ante omnia irent impe-
 dimenta, deinde omni-
 mediocrem, ut in expi-
 ne maioris multitudi-
4 ipsi depoposcissent. H-
 in conspectum hostium
9 Cum repente instru-
 Galli uiderent, quori-
 perlata, siue certamini
 tione nostri consilii copias instruunt pro castris nec loco superiore
2 decedunt. Caesar, etsi dimicare optauerat, tamen admiratus tan-
 tam multitudinem hostium ualle intermissa magis in altitudinem
3 depressa quam late patente castra castris hostium confert. Haec
 imperat uallo pedum XII muniri, loriculam † pro hac ratione eius
 altitudinis inaedificari; fossam duplicem pedum denum quinum la-
 teribus deprimi directis; turris excitari crebras in altitudinem tri-

1 VIII, VIII B; VIII et IX u, sed et om. e 'mss. tantum non omnes';
 VIII et IX D (puto VIII et VIII). electaeque be. 2 iam om. be.
 stipendio B 'mss. plerique', stipendio functa b c d e. in om.
 b c d e. (conlatione B) collocatione c e. 3 concilio Vascosan-
 et 'forsan unus et alter mss.', consilio B reliqui. 4 conuocato D.
 5 fortue B. 7 septima et octaua atque nona b. irent
 (B) C b c e 'alii' u (fuerat iret). 8 quod ita tamen D. 11 po-
 poscissent b. hac] ac B. quadrano D. 12 in conspectu
 omnium scelerius hostium opinione eorum exercitum adduxit e: in conspectu
 etiam C D. 13 cum] quas cum c, quas legiones b d e. legiones
 om. b d e. 14 Galli] cum add. b d e. uiderent e, uiderunt B
 'mss. et edd. qdd.' fiducia be. 15 siue expectatione Ae, seu
 expectatione (B) u (expect. B). 19 depressam D. patentem D,
 patentia b. 20 muniri e, munire B 'mss. 12'. loriculam pro hac
 ratione eius altitudinis inaedificari B et, ex quibus nonnulli loricam uel lu-
 ricam habent, 'ceteri' et, qui et praemittit et hac om. (id quod de B quo-
 que falso Achaintrius retulit), sec. m. a; coronis inaedificari a e. P. 113.
 21 denum quinum B 'mss. plerique', denum et quinum D; quindenum
 b, quinum denum u. P. 114. 22 deprimi directis A B C D 'mss. pluri-
 mi', directis deprimi (e) u (direct. A B C e). turris A B C.
 excitari crebras B edd. ante Ald., crebras excitari Aldus u.

um tabulatorum, pontibus traiectionis constratisque coniungi, quorum
frontes viminea lorica munirentur: ut ab hostibus duplici fossa, 4
duplici propugnatorum ordine defenderentur, quorum alter ex pon-
tibus, quo tutior altitudine esset, hoc audacius longiusque permit-
5 teret tela, alter, qui propior hostem in ipso uallo conlocatus esset,
ponte ab incidentibus telis tegetetur. Portis fores altioresque tur-
res imposuit. Huius munitionis duplex erat consilium. Namque 10
et operum magnitudinem et timorem suum sperabat fiduciam bar-
baris allaturum, et cum pabulatum frumentatumque longius esset
10 proficiscendum, paruis copiis castra munitione ipsa uidebat posse
defendi. Interim crebro paucis utrimque procurrentibus inter bina 2
castra palude interiecta contendebatur; quam tamen paludem non-
numquam aut nostra auxilia Gallorum Germanorumque transibant
acriusque hostes insequabantur, aut uicissim hostes eadem trans-
15 gressi nostros longius summoueabant. Accidebat autem cotidianis 3
pabulationibus (id quod accidere erat necesse, cum raris disiectis-
que ex aedificiis pabulum conquiretetur), ut impeditis locis dispersi
pabulatores circumuenirentur; quae res, etsi mediocri detrimentum 4
iumentorum ac seruorum nostris adferebat, tamen stultas cogita-
20 tiones incitabat barbarorum, atque eo magis, quod Commius, quem
profectum ad auxilia Germanorum arcessenda docui, cum equiti-
bus uenerat; qui tametsi numero non amplius erant quingenti,
tamen Germanorum aduentu barbari nitebantur. Caesar, cum 11

2 lorica *ABC b*, lorica *D*. ut ab hostibus duplici fossa, du-
plici propugnatorum ordine defenderentur *B* et sic 'uel' defenderetur' *AC*
D; ut hostis a duplici propugnatorum ordine depelleretur *a c* et, qui post
depelleretur addit fossa duplici, *e*; ut hostis a duplici fossa duplici propu-
gnatorum ordine defenderetur *u. P. 114.* 3 quorum] quo *b*.
4 permitteret tela *B* et sic 'uel' tela permitteret *mss. constanter*; tela per-
mitterentur *b*, tela permitteret *u.* 5 qui *And. Oxon.*, quo reliqui.
P. 58. propior *B*. hostem *om. b.* in ipso *e*; *om. B*, atque
'ipso et in ipso abest a mstis et add. quibusdam'. conlocatus *B*.
9 ablatum *b*. 11 interea *b*. crebra *m. pr. D.* utrimque (*B*).
12 nonnumquam *B*. 13 auxilia Gallorum *Oxon.*, auxilia aut Gallo-
rum reliqui. 14 hostes] nostri *e And. Oxon.*, hostes nostri *b*.
Inseq. ac uicissem *b*. eadem *b c e*, eodem *B 'ceteri'*. 15 summo-
uebant *B*. 17 ex *om. b e*. impedimentis *B 'mss. 7'*. di-
persi *b c d e*, dispersis *B et reliqui.* 18 pabulatorii *B 'mss. 8'*.
19 adferebat *B*. 22 tamen etsi *b c*, non *e*. quingenti (*B*) '*mss.*'
Praeter unum det., *d e*. 23 tamen] sed tamen *b c e*. nitebantur
AB 'mss. innumeri', inflabantur *a b c d e*.

DE BELLO GALLICO

- animaduenteret hostem complures dies castris palude et loci natura munitis se tenere neque oppugnari castra eorum sine dimicatione pernicioſa nec locum munitionibus claudi niſi a maiore exercitu poſſe, litteras ad Trebonium mittit, ut quam celerrime poſſet legionem XIII, quae cum T. Sextio legato in Biturigibus hiemabat, arceſſeret atque ita cum tribus legionibus magnis itineribus ad ſe ueniret; ipſe equites in uicem Remorum ac Lingonum reliquarumque ciuitatum, quorum multitudine euocauerat, praefidio pabulorum neſcio quibus incuſſiones ſuſtinerent. Quod ne diligentia minueretur, quod ne ſeuouaci delecta manu peditum in noſtrorum ſilueſtribus locis poſtero die mittunt, qui prius de circumuentos aggredierentur quibus ille dies fungendi munus obuenerat. Namque hi, cum repente hoſtium equites animaduertiffent ac numero ſuperiores paucitatem contempſiffent, 4 cupidius inſecuti peditibus undique ſunt circumdati. Quo facto perturbati celerius, quam conſuetudo fert equeſtris proelii, ſe receperunt amiſſo Vertiſco, principe ciuitatis, praefecto equitum; 5 qui cum uix equo propter aetatem poſſet uti, tamen conſuetudine Gallorum neque aetatis excuſatione in ſuſcipienda praefectura 6 uſus erat neque dimicari ſine ſe uoluerat. Inſtantur atque incitantur hoſtium animi ſecundo proelio, principe et praefecto Remorum 7 interfecto, noſtrique detrimento admonentur diligentius exploratis locis ſtationes diſponere ac moderatius cedentem inſequi hoſtem. 13 Non intermittunt interim cotidiana proelia in conſpectu utrorumque caſtrorum, quae ad uada tranſitusque fiebant paludis. Qua

1 animum aduenteret *ex And. Oxon. u.* hoſtes *e And. Oxon.*
 complures *B.* locis *B e 'mss. et edd. qdd.'* 2 oppugnare
B 'mss. et edd. qdd.' 3 niſi — (14) aggredierentur *om. ABCD.*
 4 ad Gaium Trebonium *b.* poſſit *b.* 6 magnis *e et reliqui,*
 quam magnis *b.* 7 in uicos *b.* 8 quarum *e Oxon.* 10 miſer-
 eretur] inueniretur *b c.* 13 eademque *b c e.* 14 inſidiae *abde,*
 inſidiis *cu: inſuſit W'hittius. P. 114.* 15 mala *e Oxon.* ille
 dies *B 'mss.'*, ille locus *a e.* 16 hi *B edd. ante Ald., ii Aldus u.*
 animum aduertiffent *ex And. Oxon. u.* 18 peditibus *B 'reliqui',*
 peditibus *b c d e.* 19 equeſtri ſe proelio receperunt *b.* 20 Ver-
 tiſco] Verutio *add. e d, Neruto add. b. Vid. Cic. Verr. II, 76, 187.*
 23 neque dimicari — uoluerat *om. b.* inſtantur *a e 'forſan etiam ed',*
 inflammantur *B et reliqui.* 27 intermittunt *e, intermittit ABCDb;*
 intermittuntur *u. P. 115.* utrorumque *B.*

contentione Germani, quos propterea Caesar traduxerat Rhenum, ut equitibus interpositi proeliarentur, cum constantius uniuersi paludem transissent paucisque resistentibus interfectis pertinacius reliquam multitudinem essent insecuti, perterriti non solum ii, qui
 5 aut comminus opprimebantur aut eminus uulnerabantur, sed etiam, qui longius subsidiari consueuerant, turpiter refugerunt nec prius 3 finem fugae fecerunt saepe amissis superioribus locis, quam se aut in castra suorum reciperent, aut nonnulli pudore coacti longius profugerent. Quorum periculo sic omnes copiae sunt perturbatae, 4
 10 ut uix indicari posset, utrum secundis minimisque rebus insolentiores, an aduerso mediocri casu timidiores essent. Conpluribus 14 diebus isdem in castris consumptis, cum propius accessisse legiones et Gaium Trebonium legatum cognoscent, duces Bellouacorum ueriti similem obsessionem Alesiae noctu dimittunt eos, quos aut
 15 aetate aut uiribus inferiores aut inermes habebant, unaque reliqua impedimenta. Quorum perturbatum et confusum dum explicant 2 agmen (magna enim multitudo carrorum etiam expeditos sequi Gallos consuevit), oppressi luce copias armatorum pro suis instrunt castris, ne prius Romani persequi se inciperent, quam longius
 20 agmen impedimentorum suorum processisset. At Caesar neque 3 resistentes adgrediundos tanto collis ascensu iudicabat, neque non usque eo legiones admouendas, ut discedere ex eo loco sine periculo barbari militibus instantibus non possent. Ita, cum palude 4 impedita a castris castra diuidi uideret, quae transeundi difficultas

2 equitibus *om. e.* interpositi *e And. Oxon.*, interpositis *B et reliqui.* 3 transisset *ante corr. B.* resistentibus *A e.* in resistentibus *B 'mss. fore omnes'.* pertinacius *B.* 4 reliqui *D.* 6 consueuerant *B C D*, consueuerant *u.* 8 nonnulli *C.* pudore *B a e 'mss. omnes', pauore u.* longius effugerent *A.* 10 iudicare *B.* minimisque *AB 'mstorum turba'; paruulisque b c d, paruulis a e.* 11 aduerso mediocri casu *AB 'reliqui'; aduersis mediocribus e et, qui casu addit, b.* compluribus *B.* 12 hisdem *B, iisdem u.* in *And. Oxon. Voss. sec., om. reliqui.* proprius *B.* 13 Gaium *B, C. u.* cognoscent *A et m. pr. B.* 14 obsidionem *b.* 18 pro *cod. Ciarconit, in reliqui.* 20 processissent *C.* at *om. A.* Caesar neque resistentes aggrediundos tanto collis ascensu indicabat *AB et reliqui;* Caesar neque resistentes neque cedentes tanto collis ascensu lacessendos iudicabat *b d e (aggrediundos A C D et adgrediundos B idemque ascensu).* 22 ex loco *e And. Oxon.* 23 cum *om. A e.* palude impedita *codd., paludem impeditam u (impedita B).* 24 a castris castra] castra castris dimitterent *a et, qui castrisque, e.* diuidi uideret *ego; dum diuideret B e, dum dinideretur a, dum uideret A, diuideret C D b c d; diuidere u. P. 115.*

DE BELLO GALLICO

- celeritatem insequendi tardare posset, adque id iugum, quod trans paludem paene ad hostium castra pertineret, mediocri ualle a castris eorum intercisum animum aduerteret, pontibus palude constricta legiones traducit celeriterque in summam planiciem iugi peruenit, quae decliui fastigio duobus ab lateribus munebatur. 5
- 5 Ibi legionibus instructis ad ultimum iugum peruenit aciemque eo loco constituit, unde tormento missa tela in hostium cuneos conici possent. Barbari enim cum dimicare non recusarent, si forte Romani subituras dimittere non 15
- 2 permanserunt. Quae tunc cognita Caesar XX cohortibus instructis castrisque muniri iubet castra. Absolutis operibus pro ut 16
- 4 tis equis in statione quendum paratos u. noctare aut diutius permanere sine periculo eodem loco possent, tale consilium sui recipiendi ceperunt. Fasces, ut consueuerant [namque in acie sedere Gallos consuesse superioribus commentariis Caesaris declaratum est], per manus stramentorum ac uirgultorum, quorum summa erat in castris copia, inter se traditos ante aciem conlocarunt extremoque 20
- 6 tempore diei signo pronuntiato uno tempore incenderunt. Ita continens flamma copias omnes repente a conspectu texit Romanorum.
- 16 Quod ubi accidit, barbari uehementissimo cursu refugerunt. Caesar, etsi discessum hostium animaduertere non poterat incendiis

1 tardari b.	adque B, non atque.	id] ad AD.	2 poe-
ne usque ad b.	3 animum aduerteret A(B)CD, non animadu.		
4 planitiem (B).	iugi an pro eo uallis int. uers. b.	5 prouenit c.	
qui b.	a lateribus C.	6 ubi A b e.	9 paulatim B
'reliqui', paulatimque b c d e.	10 possent B 'ceteri', auderent b c d e.		
turbarentur b e.	11 Caesar cognita b.	12 castris b.	
eo] e A.	munire A a, Menapios munire b c d e.	absolutis b c d,	
absolutos e; ac solutis B 'reliqui', idque Achaintrius de B tacens in e	legi falso, ut arbitror, refert.	13 pro uallo legiones B 'mss. plurimi',	
legiones pro uallo u.	conlocat B.	14 statione B 'mss. qq.', sta-	
tionibus u.	15 remanere b.	16 periculo A B a 'mss. mei', eiba-	
riis cum And. Oxon. u.	ante eodem add. in b.	ceperunt B	
'mss. mei', receperunt A; iurierunt cum And. Oxon. u.	17 ut consue-		
uerant B et reliqui, ubi consederant b c d e.	namque B 'mss. omnes'		
nam e. Vncos de W'assii sententia posui. P. 116.	18 consuesse om.		
Caesaris B 'reliqui', om. b c d e.	19 per manus post copia d		
Faërne coniectura posita habet u.	20 collocarunt B 'atq', collocaue-		
runt b c d (concl. B).	24 animum aduertere ex And. Oxon. u.		

oppositis, tamen id consilium cum fugae causa initum suspicaretur, legiones promouet, turmas mittit ad insequendum; ipse ueritus insidias, ne forte in eodem loco subsistere hostis atque elicere nostros in locum conaretur iniquum, tardius procedit. Equites cum 2 intrare summum iugum et flammam densissimam timerent ac, si qui cupidius intrauerant, uix suorum ipsi priores partes animaduertenter equorum, insidias ueriti liberam facultatem sui recipiendi Bellouacis dederunt. Ita fuga timoris simul calliditatisque plena 3 sine ullo detrimento milia non amplius decem progressi hostes loco munitissimo castra posuerunt. Inde cum saepe in insidiis equites 4 peditesque disponent, magna detrimenta Romanis in pabulationibus inferebant. Quod cum crebrius accideret, ex captiuo quodam 17 conperit Caesar Correum, Bellouacorum ducem, fortissimorum milia sex peditum delegisse equitesque ex omni numero mille, quos in insidiis eo loco conlocaret, quem in locum propter copiam frumenti ac pabuli Romanos missuros suspicaretur. Quo cognito 2 consilio legiones plures, quam solebat, educit equitatumque, qua consuetudine pabulatoribus mittere praesidio consuerat, praemit- tit: huic interponit auxilia leuis armaturae; ipse cum legionibus 3 quam potest maxime adpropinquat. Hostes in insidiis dispositi, 18 cum sibi delegissent campum ad rem gerendam non amplius patentem in omnes partes passibus mille, siluis undique aut impeditissimo flumine munitum, uelut indagine hunc insidiis circumdederunt.

- 1 inita *BCD*. 2 promouet, turmas mittit *e* et, qui mouet *b*; promouet et turmas mittit *c d*: promouit *A*, promouit et *B* reliquique (et hi et *A* omissis turmas mittit). 3 subsistere *e* 'reliqui omnes', subsisteret (*B*)? *Noru.* et 'forsan *Oxon.*' 4 iniquum *B*. 5 summum iugum *A* *B* 'mei omnes', fumum *e* *And. Oxon. P. 117.* 6 animaduertenter (*B*) 'ceteri'; animum aduerterent *e*, aduerterent cum *And. Oxon. u.*
 10 equites peditesque] castra *m. pr. b.* 12 cum *om. B.* crebrius] saepius *b.* 13 conperit *B.* Corbeum *m. pr. B.* fortissimum *b.* 14 sex] ex *B.* ex *om. m. pr. B.* quos insidiis *e Oxon.*
 15 collocaret *e* reliqui et secundum *Bayerlii de extrema silentium B.* collocarat *C D b c* (conl. *B*). in quem *b e* locum omitterentes.
 16 Romanos missuros *AB* 'ceteri', Romanos pabulatum missuros *a b c d e.*
 17 consilio legiones *B* 'reliqui', consilio Caesar legiones *b d e.* soleret *e Oxon.* 18 praesidio *B e reliqui*, praesidia *A*; *om. b.*
 20 adpropinquat *B.* hostes insidiis positi *e And. Oxon.* 21 gerendum *m. pr. C.* 22 passus *b.* siluis undique aut impeditissimo flumine munitum *A* (*is m. pr. impetissimo et recent. impetuosissimo*) *BCD*; siluis undique impeditissimis aut altissimo flumine munitum *a c d et, qui flumine altissimo, b e.*

DE BELLO GALLICO

2 Explorato hostium consilio nostri ad proeliandum animo atque armis parati, cum subsequenter legionibus nullam dimicationem
3 recusarent, turmatim in eum locum deueniunt. Quorum aduentu cum sibi Corneus oblatam occasionem rei gerendae existimaret, primum cum paucis se ostendit atque in proximas turmas impetum
4 fecit. Nostri constanter incursum sustinent insidiatorum neque plures in unum locum conueniunt; quod plerumque equestribus proeliis cum propter aliuem timorem accidit, tum multitudine ipsorum detrimentum acci-
19 positis turmis in uicem rari proeliarentur neque ab circumueniri suos paterentur, 10
2 erumpunt ceteri Corne- siluis. Fit magna contentione diuersum proeli- diutius pari Marte iniretur, paulatim ex siluis inst- procedit peditum, quae no- stros coëgit cedere i- celeriter subueniunt leuis ar- maturae pedites, qu- missos docui, turmisque no- 15
3 strorum interpositi conueniunt. Pugnatur aliquamdiu pari contentione; deinde, ut ratio postulabat proelii, qui sustine- rant primos impetus insidiarum, hoc ipso fiunt superiores, quod
4 nullum ab insidiantibus imprudentes acceperant detrimentum. Ac- cedunt propius interim legiones, crebrique eodem tempore et no- 20
5 adesse. Qua re cognita praesidio cohortium confisi nostri acerrime proeliantur, ne, si tardius rem gessissent, uictoriae gloriam com-
6 municasse cum legionibus uiderentur; hostes concidunt animis at- que itineribus diuersis fugam quaerunt. Nequiquam: nam quibus 25
7 bantur. Victi tamen perculsiue maiore parte amissa consternati

1 expl. host. cons. nostri *ABCD*, nostri expl. host. cons. *bcd.*
2 demicationem *B*. 3 conueniunt *b*. aduentu] aditu
And. Oron. 4 Corneus *m. pr. B*. 5 primum *ABCDE*, primus *B*
'reliqui'. proximas *B*. 6 incursum *B et reliqui*, impetum *a b.*
8 timorem *om. b c.* accidit *om. b.* tum] cum *b c.*
9 rare *b c e.* 10 a *b.* circumuenire *b c.* 11 ceteri] celeriter
add. e. 12 inirentur *B*. 13 ex] in *A*. 14 coëgit *B 'mss. 14*
meliores', cogit *e.* 15 missos] esse *add. b e.* 16 interpositi *e, im-*
terpositis *B 'mss. plerique'*. 19 imprudentes *B*. 20 proprius *B*.
crebrisque *b e.* tempore nostris *e And.* 21 nuntia def
runtur *e And. Oron. (adferuntur B)*. 24 atque in itineribus *B 'm-*
10'. 25 nequiquam *ABCD*. 26 iis *om. e And.* 27 perc-
sique *b.* amissa consternati *AB 'reliqui'*; amissa, quo fors tulerat, co-
sternati *b c d e.*

profugiunt partim siluis petitis, partim flumine (qui tamen in fuga a nostris acriter insequentibus conficiuntur), cum interim nulla calamitate uictus Correus excedere proelio siluasque petere aut inuitantibus nostris ad deditionem potuit adduci, quin fortissime proeliando compluresque uulnerando cogeret elatos iracundia uictores in se tela conicere. Tali modo re gesta recentibus proelii uestigiis ingressus Caesar, cum uictos tanta calamitate existumaret hostes nuntio accepto locum castrorum relicturos, quae non longius ab ea caede abesse plus minus octo milibus dicebantur, tametsi flumine impeditum transitum uidebat, tamen exercitu tracto progreditur. At Bellouaci reliquaeque ciuitates repente ex fuga paucis atque his uulneratis receptis, qui siluarum beneficio casum euitauerant, omnibus aduersis, cognita calamitate, interfecto Correo, amisso equitatu et fortissimis peditibus, cum aduentare Romanos existimarent, concilio repente cantu tubarum conuocato conclamant, legati obsidesque ad Caesarem mittantur. Hoc omnibus probato consilio Commius Atrebas ad eos confugit Germanos, a quibus ad id bellum auxilia mutuatus erat. Ceteri e uestigio mittunt ad Caesarem legatos petuntque, ut ea poena sit contentus hostium, quam si sine dimicatione inferre integris posset, pro sua clementia adque humanitate numquam profecto esset inlaturus. Adfectas opes equestri proelio Bellouacorum esse; delectorum peditum multa milia interisse, uix refugisse nuntios caedis. Tamen magnum ut in tanta calamitate Bellouacos eo proelio commodum esse consecutos, quod Correus, auctor belli, concitator multitudinis, esset interfectus. Numquam enim senatum tantum in ciuitate illo uiuo quantum imperitam plebem potuisse. Haec orantibus legatis commemorat Caesar: Eodem tempore superiore anno Bellouacos ceterasque Galliae ciuitates suscepisse bellum: pertinacissime hos ex omnibus in sententia permansisse neque ad sanitatem

1 perfugiunt <i>e.</i>	fugam <i>c.</i>	2 a <i>om. e And.</i>	conficiun-
tur] interficiuntur <i>b.</i>	3 Corbeus <i>B.</i>	5 compluresque <i>B.</i>	elatos <i>om. e And. Oxon.</i>
7 existumaret <i>AB C.</i>	6 coicere <i>B.</i>	regasta <i>m. pr. B.</i>	
14 Corbeo <i>B.</i>	9 ix milibus <i>e.</i>	13 uitauerant <i>b.</i>	
16 mittuntur <i>C b.</i>	17 confugit <i>B 'reliqui'</i> ; profugit <i>b ed,</i> perfugit <i>e.</i>	18 erat ad bellum aux. mut. <i>b e.</i>	21 adque
<i>B.</i>	numquam <i>B.</i>	iuulaturus <i>B.</i>	22 (adfectas <i>B</i>) affectas <i>a b e.</i>
23 magnum tamen <i>b.</i>	25 esse <i>om. b e.</i>	Corbeus <i>B.</i>	
Conciliator <i>a And. Oxon.,</i> consiliator <i>e.</i>		26 interfectos <i>m. pr. B.</i>	
numquam (<i>B</i>).			

3 suam committere salutem. Nam superio
 Caesare in Gallia citeriore ius dicente,
 set sollicitare ciuitates et coniurationem
 4 infidelitatem eius sine ulla perfidia iudicau
 quia non arbitrabatur uocatum in castra
 cautionem faceret, Gaium Volusenum Qui
 per simulationem colloqui curaret inter
 5 delectos idoneos ei tradit centuriones. Ci
 esset, et, ut conuenerat, manum Comm
 centurio uel inuseta re permotus uel cel
 hibitus Commii conficere hominem non
 6 primo ictu gladio caput percussit. Cum
 essent, non tam pugnandi quam diffugiend
 lium: nostrorum, quod mortifero uulnere
 fectum; Gallorum, quod insidiis cognitis
 extimescebant. Quo facto statuisset Com
 in conspectum cuiusquam Romani uenire.

1 deductos *b.*   intellere *m. pr. B.*
Graeu. u.   5 sibi *om. b.*   ipsi *om. e.*
 7 ciuitatium *ABC*, non ciuitatum.   qui *A*
be.   10 Titus *B, T. u.*   11 caeterio
 15 Gaium *B, C. u.*   16 colloqui *m.*;
 17 idoneos *om. m. pr. b*, idoneos ei *om. ae.*
exempl. Fabr. ex A et tradit et tradidit, quod
est.   colloquium *B.*   18 et *om. e.*
 arripuisset] et *add. ABC de.*   19 uel in
codd.

Bellicosissimis gentibus deuictis Caesar, cum uideret nullam 24
iam esse ciuitatem, quae bellum pararet, quo sibi resisteret, sed
nonnullos ex oppidis demigrare, ex agris diffugere ad praesens
imperium euitandum, plures in partes exercitum dimittere consti-
tuit. M. Antonium quaestorem cum legione duodecima sibi con- 2
iungit. C. Fabium legatum cum cohortibus XXV mittit in diuer-
sissimam partem Galliae, quod ibi quasdam ciuitates in armis esse
audiebat neque C. Caninium Rebilum legatum, qui in illis regio-
nibus erat, satis firmas duas legiones habere existumabat. Titum 3
Labienum ad se euocat; legionem autem XV, quae cum eo fuerat
in hibernis, in togatam Galliam mittit ad colonias ciuium Roma-
norum tuendas, ne quod simile incommodum accideret decursione
barbarorum, ac superiore aestate Tergestinis acciderat, qui re-
pentino latrocinio atque impetu illorum erant oppressi. Ipse ad 4
uastandos depopulandosque fines Ambiorigis proficiscitur; quem
perterritum ac fugientem cum redigi posse in suam potestatem
desperasset, proximum suae dignitatis esse ducebat, adeo fines
eius uastare ciuibus, aedificiis, pecore, ut odio suorum Ambiorix,
si quos fortuna reliquos fecisset, nullum reditum propter tantas
calamitates haberet in ciuitatem. Cum in omnes partes finium 25
Ambiorigis aut legiones aut auxilia dimisisset atque omnia caedi-
bus, incendiis, rapinis uastasset, magno numero hominum inter-

1 uictis *b c.* 2 iam *om. b c.* bellum pararet *A b c d e*, bel-
lum id pararet *B 'mss. 11'*. quo *A B d e*, quod '*plurimi*' et *sec. m. B.*
3 diffugere *B 'mss. 14'*, defugere *A e.* 5 *M. superducta linea*
B, om. A. duodecima *B* et sic '*uel xii mss. tantum non omnes*' *c*, un-
decima *P. Manutius u.* 6 *G. superducta linea B.* 7 Galliae par-
tem cum *b Oxon. u.* 8 *G. linea superducta B.* in illis reg. erat
A B C D, in illis reg. praeerat *d* et omisso *ia b c e.* 9 existumabat *A B*
(*is* exist.) *C.* Titum (*B*), *T. u.* 10 uocat *b.* legionem au-
tem *B* et reliqui, legionemque *b c d e.* xv ego; xii *codd.*, sed duodeci-
mam (*B*). *P. 117.* fuerat hibernis *A.* 12 decursione *A (B) C e* et
'*multi ex meis*', de incursione *b c d.* 13 superiori *A b.* acciderat
B 'mss. plerique', accideret *D*; accidisset *Aldus u.* qui] quod *D.*
14 latrocinio *B.* impetu illorum *Vascosanus*; impetu incolae il-
lorum *B* et sic '*uel in colle uel incolae ceteri*', impetu eorum *b c d e. P. 114.*
15 depopulandosque] oppugnandosque *b e*, oppugnandosque occupan-
dos *d.* 16 praeterritum *A.* ac '*mss. tantum non omnes*', atque (*B*).
17 educebat *A.* 19 reliquos fecisset *B edd. ante Ald.*, fecisset
reliquos *Aldus u.* 20 habeat *b.* omnis ex uno *Oxon. u.*
partes finium *A b c d e*; partes fines *B C D (is* finis), fines partium *a.*
21 dimisisset *B.* atque *om. b e.*

...atque ex captivis cert
 minum milibus a Dumnaco, duce Andu
 mone oppugnari neque infirmas legione.
 3 deret, castra posuit loco munito. Dum
 Caninium cognosset, copiis omnibus ac
 4 Romanorum oppugnare instituit. Cum c
 tione consumpsisset et magno suorum
 munitionum conuellere potuisset, rursus
 27 redit. Eodem tempore C. Fabius legat
 fidem recipit, obsidibus firmat litterisque
 tior, quae in Pictonibus gerantur. Quib
 2 scitur ad auxilium Duratio ferendum. At
 bii cognito desperata salute, si tempore
 Romanum externum sustinere hostem et i

1 Treueros *B* 'mss. uetustiores', non Tri
 exercita *ABCD*. 4 umquam *B*. 5 (C
 nius] Rebilus *add. bc*. 6 Pectonum *B*.
 potius Durati *mss. per t hic et infra, non c*. 7
 7 manserat Romanorum *B* 'reliqui', Ron
 cum *om. A*. 8 Limonem *ed. inc. a*.
 uetustiores' *u*. 10 a *ABCD*, *om. e*.
 Lemonem *mss. tantum non omnes*, Limonem *B*.
 Lemoni *u*. 12 posuit loco munito *B edd. ai*
Aldus u. dum *C*. adpropinquare *B*.
c, cognoscet *c*; cognouisset *inuito Oud. u*.
 gnationem *a ce*. 16 Limonem (*B*) et sic
Dbcd u.

ios, repente ex eo loco cum copiis recedit nec se satis tutum
 e arbitratur, nisi flumine Ligeri, quod erat ponte propter ma-
 tudinem transeundum, copias traduxisset. Fabius, etsi non- 3
 n in conspectum uenerat hostibus neque se Caninio coniunxe-
 , tamen doctus ab iis, qui locorum nouerant naturam, potissi-
 me credidit hostes perterritos eum locum, quem petebant, petitu-
 . Itaque cum copiis ad eundem pontem contendit equitatuque 4
 tum procedere ante agmen imperat legionum, quantum cum
 cessisset, sine defatigatione equorum in eadem se reciperet ca-
 a. Consecuntur equites nostri, ut erat praeceptum, inuadunt- 5
 : Dumnaci agmen et fugientes perterritosque sub sarcinis in
 iere adgressi magna praeda multis interfectis potiuntur. Ita re
 ie gesta se recipiunt in castra. Insequenti nocte Fabius equi- 28
 praemittit sic paratos, ut configerent atque omne agmen mo-
 entur, dum consequeretur ipse. Cuius praeceptis ut res gere- 2
 ur, Quintus Atius Varus, praefectus equitum, singularis et ani-
 et prudentiae uir, suos hortatur agmenque hostium consecutus
 mas partim idoneis locis disponit, parte equitum proelium com-
 tit. Configit audacius equitatus hostium succedentibus sibi 3
 litibus; qui toto agmine subsistentes equitibus suis contra no-
 os ferunt auxilium. Fit proelium acri certamine. Namque no- 4
 i contemptis pridie superatis hostibus, cum subsequi legiones
 minissent, et pudore cedendi et cupiditate per se conficiendi
 elii fortissime contra pedites proeliantur, hostesque nihil am- 5

1 ex eo B 'mss. plerique', eo ex u. se om. b. 2 fore] fu-
 B. arbitrabatur b. flumine Ligeri B 'reliqui', flumen Lige-
 b c d e. 4 conspectu a c et secundum Achaintrium, cui Beyerlii
 ntium refragatur, B. uenerat hostium a, hostium uenerat b c e.
 se Caninio B 'mss. 13'; secum Caninium b, se cum Caninio e u.
 irritos b e. eum locum b c d e, non eum locum B 'reliqui'.
 ebant B et reliqui, petebat b e. 7 equitatuque ego, equitatumque
 d. P. 121. 9 defatigatione B C D. 10 consecuntur B.
 eis erat C. praeceptum] imperatum b. 11 in e, om. B 'mss.
 . 12 adgressi B. ita (B) 'omnes', itaque e. 13 inse-
 nte B 'mss. 6'. 14 configeretur b. omne om. e Oxon. cod. Vrs.
 16 Quintus B b, Q. u. Atius Vrsinus; Tatiatus D, Citatius b c,
 ntius B e (hic — cius) 'reliqui'. Vid. b. ciu. III, 37, 5. Varus] Du-
 b. 18 turbas A. parte ego, partim codd. P. 122.
 configit B a e 'reliqui', consistit And. Oxon. u. audatus B.
 subsistentes b c d e, subsistentibus B 'reliqui'. 22 superatis Ciac-
 ius, superatisque B e 'mss. plerique'. 23 recedendi m. pr. C.

DE BELLO GALLICO

plus copiarum accessurum credentes, ut pridie cognouerant, de-
 29 lendi equitatus nostri nacti occasionem uidebantur. Cum aliquam-
 diu summa contentione dimicaretur, Dumnaeus instruit aciem,
 quae suis esset equitibus in uicem praesidio: cum repente confer-
 2 tae legiones in conspectum hostium ueniunt. Quibus uisis percul-
 sae barbarorum turmae ac perterritae acies hostium perturbato
 3 impedimentorum agmine magno clamore discursuque passim fugae
 3 se mandant. At nostri paulo ante cum resistantibus
 fortissime conflixerant, acies elati magno undique cla-
 more sublato cedentibus quantum equorum uires ad
 4 persequendum dextrae ualent, tantum eo proelio
 4 interficiunt. Itaque aut armatorum aut eorum,
 qui eo timore arma pro-
 30 impedimentorum. Quis lectis omnis multitudo capitur
 nem, qui, ut primum constaret Drappetem Seno-
 hominibus, seruis ad libertatem uocatis, exulibus omnium ciuita-
 tum ascitis, receptis latronibus impedimenta et commeatus Roma-
 norum interceperat, non amplius hominum milibus ex fuga quinque
 collectis prouinciam petere unaque consilium cum eo Lucterium
 Cadurcum cepisse, quem superiore commentario prima defectione
 2 Galliae facere in prouinciam uoluisse impetum cognitum est, Ca-
 ninus legatus cum legionibus duabus ad eos persequendos conten-
 dit, ne detrimento aut timore prouinciae magna infamia perditorum

- 1 credentes *om. A.* cognouerunt *B.* 2 nati *A.* nacti reli-
 qui. 3 summe *m. pr. B.* 4 cum *B et reliqui,* tum *b c d e.*
 5 conspectu *c.* uenerunt *b c, non e.* 6 ac (*B*) et reliqui, *om. b d e.*
 perterrita *b d e.* 7 impeditorum agmine *b,* agmine impedimento-
 rum *e.* magno *om. de.* 8 mendant *m. pr. B.* 12 milibus
 passuum *add. B 'mss. 9'.* duodecim (*B*). aut ante armatorum
om. b e. 13 eo *B 'reliqui', om. b c d e.* timore *b c d e,* tempore
B 'reliqui'. 14 dum *b.* Drappetem *A B C D;* Drappen *a,* Drap-
 petem *u cum hac annotatione: 'sic mss. constanter, non Drapetem, et in*
nominatio Drappes cett., nisi quod b c d' (itemque e et Orosius VI, 11)
'Draptēs, Draptis in gen. et in accus. Drapten perpetuo; in b tamen ali-
quando Diraptēs'. 16 exulibus omnibus omnium *a b e.* ciuitatum
ex uno And. u. 17 ascitis *A b c d e, om. B C D.* latronibus *A b*
c d e, latrocinii *B C D.* comitatus *a d e et int. uers. b.* 18 homi-
 nibus *b c, non e.* milibus ex fuga quinque *B edd. ante Ald. (hae v);*
 duobus milibus ex fuga quinque *A, duobus milibus ex fuga e And. Oxon.*
 21 uoluisse impetum *B edd. ante Ald., impetum uoluisse Aldus u.*
 23 ne detrimento aut timore *A B c 'uetustissimi' et cum litura post*
ne e (timore aut detrim. alii Oud.), ne de detrimento aut timore And. Oxon. u.
 proditorum *b.*

ominum latrociniis caperetur. Gaius Fabius cum reliquo exercitu 31
a Carnutes ceterasque proficiscitur ciuitates, quarum eo proelio,
quod cum Dumnaco fecerat, copias esse accisas sciebat. Non 2
nim dubitabat, quin recenti calamitate summissiores essent futu-
ae, dato uero spatio ac tempore eodem instigante Dumnaco pos-
sent concitari. Qua in re summa felicitas celeritasque in recipien- 3
is ciuitatibus Fabium consequitur. Nam Carnutes, qui saepe ue-
luti numquam pacis fecerant mentionem, datis obsidibus ueniunt
ad ditionem, ceteraeque ciuitates positae in ultimis Galliae fini- 4
bus, Oceano coniunctae, quae Armoricae appellantur, auctoritate
adductae Carnutum aduentu Fabii legionumque imperata sine mo- 5
ra faciunt. Dumnacus suis finibus expulsus errans latitansque so-
lus extremas Galliae regiones petere est coactus. At Drappes 32
maque Lucterius, cum legiones Caniniumque adesse cognoscerent
se ne sine certa pernicie persequente exercitu putarent prouin-
ciae fines intrare posse nec iam libere uagandi latrociniorumque
faciendorum facultatem haberent, in finibus consistunt Cadurco-
rum. Ibi cum Lucterius apud suos ciues quondam integris rebus 2
multum potuisset, semperque auctor nouorum consiliorum magnam
apud barbaros auctoritatem haberet, oppidum Vxellodunum, quod
a clientela fuerat eius, egregie natura loci munitum, occupat suis
et Drappetis copiis oppidanosque sibi coniungit. Quo cum confe- 33
tim Gaius Caninius uenisset animaduerneretque omnes oppidi par-
tes praeruptissimis saxis esse munitas, quo defendente nullo tamen
armatis ascendere esset difficile, magna autem impedimenta oppi-
danorum uideret, quae si clandestina fuga subtrahere conarentur,
fugere non modo equitatum, sed ne legiones quidem possent,

1 Gaius B, C. u.	2 Carnutes 'b semper'.	3 accisas ABC
ocelisas D; accitas e, ascitas b.	4 summissiores B, non subm.	
instigante AB 'reliqui', instante b c d e.	6 cumeitari B.	8 num-
nam B, non nunq.	10 Oceanoque e Oxon.	16 nec tam B et ali-
uot Oud.	libere AB 'ceteri', liberam a b c e.	latrociniorumque
faciendorum AB b c 'ceteri', latrocinandique a e.	17 in finibus consi-	
stant A et, qui constituunt, B C D (sed de Det illud et consistere in eo legi-	bud. tradit); consistunt in finibus b c, consistunt in agris a e.	19 post
ueter add. esset c d idemque post nouorum e et post consiliorum b.		
0 Vx l dunum, priori lacunae el et alteri u sec. m. suprascriptis, B; Au-		
illio demum A C D b c d; Veludunum sec. m. C, et hoc atque similia ap-		
prostum in codd. Hauercampi leguntur, Velotunum in Portensi.		
1 egregie natura loci A B C D, natura loci egregie (e) u.	22 festim	
1. pr. B.	23 Gaius B, C. u.	aduerteretque b.
c d e, quod 'mss. plurimi'.	25 ascendere B.	24 quo (B)

DE BELLO GALLICO

- 2 tripertito cohortibus diuisis trina excelsissimo loco castra fecit; a quibus paulatim, quantum copiae patiebantur, uallum in oppidi
34 circuitum ducere instituit. Quod cum animaduertenterent oppidani miserrimaque Alesiae memoria solliciti similem casum obsessionis uererentur, maximeque ex omnibus Lucterius, qui fortunae illius periculum fecerat, moneret frumenti rationem esse habendam, constituunt omnium consensu parte ibi relicta copiarum ipsi cum expeditionis ad importandum frumentum proficisci. Eo consilio probato proxima nocte duobus
3 pido Drappes et Lucterius Cadurcorum, qui ibi morantur, partim prohibere frumentum numerum frumentationibus nocturnis casam Gaius Caninius tione aut opus effectum tueri non possunt aut plurimis in locis infirma
35 disponat praesidia. Magna copia frumenti comparata considunt Drappes et Lucterius non longius ab oppido X milibus, unde paulatim frumentum in oppidum subportarent. Ipsi inter se prouincias partiuntur: Drappes castris praesidio cum parte copiarum restitit;
3 Lucterius agmen iumentorum ad oppidum ducit. Dispositis ibi praesidiis hora noctis circiter decima siluestribus angustisque itineribus frumentum importare in oppidum instituit. Quorum strepitum uigiles castrorum cum sensissent, exploratoresque missi, quae gererentur, renuntiassent, Caninius celeriter cum cohortibus armatis ex proximis castellis in frumentarios sub ipsam lucem impetum fecit. Ii repentino malo perterriti diffugiunt ad sua praesidia; quae nostri ut uiderunt, acrius contra armatos incitati nemi-

1 tripertito *B*, non tripart. excelsissimo *de*, celsissimo *B* 'reliqui'; excellentissimo *b c*. facit *e Oxon*. 3 animus aduerterat *ex uno And. u*. 4 solliciti ante corr. *B*. causam *A*. obsidionis *b*. 5 ilius ante corr. *B*. 7 ibi om. *b*. 8 comportandum *b*. 9 proxima *A*. 10 hi *B edd. ante Ald., ii Aldus u*. 11 eos om. *C*. 13 comparant *B*. nonnumquam *B*. 15 Gaius *B, C. u*. moratur] conatur *be*. 16 possit *b c d e*, posset *B* 'reliqui'. *P. 84*. plurimis locis *b*, pluribus locis *e*. 17 considet *B* 'mss. 10'. 18 non] nec *C*. longe *b*. decem (*B*). 19 subportarent *B*. 20 patiuntur *B*. 21 ad] in *a b e*. ducit *B* 'reliqui', duxit *e*; adducit *a et*, 'nisi excerpta fallunt, *c d*'. 23 in- 25 gererentur *B C b e et sec. m. ? A*, agerentur *u*. 27 facit *b e*. ii] in *B C*. 28 nostri] nihil *m*. *e b Oxon*.

nem ex eo numero uiuum capi patiuntur. Profugit inde cum paucis Lucterius nec se recipit in castra. Re bene gesta Caninius ex 36 captiuis comperit partem copiarum cum Drappete esse in castris a milibus longe non amplius XII. Qua re ex compluribus cognita, 5 cum intellegeret fugato duce altero perterritos reliquos facile opprimi posse, magnae felicitatis esse arbitrabatur neminem ex caede refugisse in castra, qui de accepta calamitate nuntium Drappeti perferret. Sed in experiundo cum periculum nullum uideret, equitatum omnem Germanosque pedites, summae uelocitatis homines, 10 ad castra hostium praemittit; ipse legionem unam in trina castra distribuit, alteram secum expeditam ducit. Cum propius hostis 3 accessisset, ab exploratoribus, quos praemisera, cognoscit castra eorum, ut barbarorum fere consuetudo est, relictis locis superioribus ad ripas fluminis esse demissa; at Germanos equitesque in 15 prudentibus omnibus de inproviso aduolasse proeliumque commississe. Qua re cognita legionem armatam instructamque adducit. 4 Ita repente omnibus ex partibus signo dato loca superiora capiuntur. Quod ubi accidit, Germani equitesque signis legionis uisus uehementissime proeliantur. Confestim cohortes undique impetum 5 faciunt omnibusque aut interfectis aut captis magna praeda potuntur. 20 Capitur ipse eo proelio Drappes. Caninius felicissime re gesta sine ullo paene militis uulnere ad obsidendos oppidanos reuertitur externoque hoste deleto, cuius timore antea diuidere praesidia et munitione oppidanos circumdare prohibitus erat, opera undique 25 imperat administrari. Venit eodem cum suis copiis postero 3 die Gaius Fabius partemque oppidi sumit ad obsidendum.

1 profugit *B* 'ceteri', effugit *c. e.* 4 longe ante non collocaui, quod in *B* et reliquis post eam uocem legitur, in *b c d e* omittitur.
 re om. *B* 'mss. 4'. pluribus *b.* 5 perterreri reliquos facile et opprimi *b e* (pro facile ante corr. facere *B*). 6 infelicitatis *Dauisius*: tu sequentia sic explica: si nemo — refugisset. nemines *A.* ex caede fugisse *C*; ex caede refugere *b c*, excedere fugere *e.* 8 referret *b.*
 9 uelocitatis] felicitatis *A.* homines *B C D a b c e u* (fuerat omnes). 10 in trina *a e*, intra *B* et reliqui plerique. 11 proprius *B.* hostis *A B C D*, hostes *e* 'reliqui'. 13 fere consuetudo est *B e* 'reliqui', fert consuetudo cum *And. Oxon. u.* 14 dimissa *b e.*
 equitesque (*B*) *C D*, equites *A b e.* inprudenter *B.* 15 omnibus] heminibus *b c e.* inproviso *B.* proeliumque *B e* 'mss. plerique', et proelium *u.* commississe *B.* 18 equitesque (*B*) *C D*, equites *A b d e.* 22 poene *B.* 23 antea diuidere *A B d* 'reliqui'; diuine uel diuine *e*, augere *And. Oxon. et sec. m. d.*, et hi et *e* omisso antea.
 26 Gaius *B, C. u.*

Caesar ed. Nipperd.

DE BELLO GALLICO

- 38 Caesar interim M. Antonium quaestorem cum cohortibus XV in Bellouacis relinquit, ne qua rursus nouorum consiliorum capien-
 2 dorum Belgis facultas daretur. Ipse reliquas ciuitates adit, obsi-
 des plures imperat, timentes omnium animos consolatione sanat.
 3 Cum in Carnutes uenisset, quorum in ciuitate superiore commen-
 tario Caesar exposuit initium belli esse ortum, quod praecipue eos
 propter conscientiam facti timere animaduertebat, quo celerius ci-
 uitatem timore liberaret, principem sceleris illius et concitorem
 4 belli, Gutruatum, ad sup-
 quidem suis se committeba
 5 tus in castra perducitur.
 suam naturam concursu n
 detrimenta belli Gutruato
 39 exanimatum corpus seci
 fit certior, quae de Dra
 2 consilio permanerent oppugnabat, tamen pertinaciam magna poena esse adficiendam iudicabat,
 ne uniuersa Gallia non sibi uires defuisse ad resistendum Roma-
 nis, sed constantiam putaret, neue hoc exemplo ceterae ciuitates
 3 locorum opportunitate fretae se iudicarent in libertatem, cum
 omnibus Gallis notum esse sciret reliquam esse unam aestatem
 suae prouinciae, quam si sustinere potuissent, nullum ultra peri-
 4 culum uererentur. Itaque Q. Calenum legatum cum legionibus

1 XII m. pr. A. 2 Bellouacis] Belgis B 'mss. 9'. relinquit
 B 'mss. 9', relinquit u. capiendorum Belgis] ad capiendum bellum ac.
 5 in post cum om. A. quorum in ciuitate B 'ceteri', quorum con-
 silio in ciuitate de. 7 conscientia B. animum aduertebat ex solu
 And. Oxon. u. quod celerius D. 8 timore B 'reliqui', metu b c d e.
 9 Gutruatum d'plerique meliores'; Gutruatum A, Gutuatrum B;
 Gutruatum e et praemisso M. b, M. Gutirnatum c. P. 87. depoposcit
 B C D b '4 alii', deposcit u. nec ciuibus A. 10 suis om. A.
 11 producitur b c, non e. supplicio e. 12 suam naturam
 A B C D 'mss. quidd.', naturam suam (e) u. concursu maximo militum
 B 'mss. quidd.', maximo militum concursu u. qui omnia B et reliqui;
 qui ei omnia A b, qui et omnia e. 13 belli] a add. codd., quod delouit
 Vascosanus. Gutruato hic A B C b d. accepto B. 14 ferere-
 tur B. Canini 'mss. multi'. 15 quoque in] et in quo b e.
 17 pertinaciam B. magnam C. adficiendam B.
 iudicabit sec. m. B, iudicauit C. 18 non ibi uires defuisse B C D, non
 uires sibi defuisse e; non defuisse uires sibi u cum hac annotatione: 'sic
 mss., non u. sibi d.; def. ibi mss. 9'. 'Hic autem desinit manus ut-
 tust a A'. P. 39. 21 esse om. e Oxon. 23 Quintum sec. m. B.
 legionibus B et reliqui, legionibus duabus b c d e.

reliquit, qui iustis itineribus subsequeretur; ipse cum omni equitatu quam potest celerrime ad Caninium contendit.

Cum contra expectationem omnium Caesar Vxellodunum uenisset oppidumque operibus clausum animaduertit neque ab oppugnatione recedi uideret ulla condicione posse, magna autem copia frumenti abundare oppidanos ex perfugis cognosset, aqua prohibere hostem temptare coepit. Flumen infimam uallem diuidebat, 2 quae totam paene montem cingebat, in quo positum erat praeruptum undique oppidum Vxellodunum. Hoc auertere loci natura 3 prohibebat: in infimis enim sic radicibus montis ferebatur, ut nullam in partem depressis fossis deriuari posset. Erat autem oppidanis difficilis et praeruptus eo descensus, ut prohibentibus nostris siue vulneribus ac periculo uitae neque adire flumen neque arduo se recipere possent ascensu. Qua difficultate eorum cognita Caesar sagittariis funditoribusque dispositis, tormentis etiam quibusdam locis contra facillimos descensus conlocatis aqua fluminis prohibebat oppidanos. Quorum omnis postea multitudo aquatorum 41 unum in locum conueniebat sub ipsius oppidi murum, ubi magnus fons aquae prorumpebat ab ea parte, quae fere pedum CCC interuallo fluminis circuitu uacabat. Hoc fonte prohiberi posse oppidanos cum optarent reliqui, Caesar unus uideret, e regione eius uineas agere aduersus montem et aggerem instruere coepit magno cum labore et continua dimicatione. Oppidani enim loco superiore 3

1 reliquit *'mss. longe plurimi'*, reliquit *B*; relinquit *e* u. sub-
sequeretur *'reliqui'*, se subsequeretur (*B*) ? *b c d e*. 3 (expectationem
B) expectationes *D*. Vxellodunum cum u super o sec. m. posita *B*,
Vsellodunum *C*, Vsellodunum *b*; Auxiliodunum sec. m. *D*. 4 animum
aduertit ex uno Oxon. u. 5 condicione (*B*). 6 profugis *b*.
cognosset *B C D*, cognouisset *e*; conuenisset *A*. 7 temptare int.
vers. *b*. 9 Vxellodunum cum u super lo sec. m. posita *B*; *C* et *b*, ut
supra. hoc auertere (*B*) et reliqui; flumen auerti *e* And. Oxon. et, si
fallor, a, de quo tacens Achaintrius in *B* Oudendorpii coniecturam hoc fla-
men auerti legi narrat. 10 in infimis enim sic *B* *'reliqui'*, sic enim
imis (sine in) *a e*. 11 depræssis *B*. possit *e* Oxon. 12 de-
scensus ante corr. *B*. 14 ascensu *B*. 15 conlocatis *B*.
17 aquatorum *B C D b c d e*, aquatum *u*. 18 sub ipsius oppidi murum,
ubi magnus (*B*) *C D*; sub ipsius enim oppidi murum magnus *c d* et, qui mro,
b et, qui ipsum, *e*. 19 aquae *B C D*, om. *e*. pede *B C D*.
trecentorum (*B*). 20 ante fluminis add. *a c e*. circumita *A*.
21 uideret *B C a b c d e*; uideret, quanto cum periculo id fieret *D*; uideret
non sine magno periculo *u*. *e* om. *B* *'mss. 6'*. 22 aduersus] con-
tra *e* And. Oxon. aggerem instruere *B* *'reliqui'*, aggeres struere *b c*
d e. magno cum labore] cum magna *b c d e*. 23 enim] uero *b c*.
superiori *b*.

DE BELLO GALLICO

decurrunt et eminus sine periculo proeliantur multosque pertinaciter succedentes uulnerant; non deterrentur tamen milites nostri uineas proferre et labore atque operibus locorum uincere difficultates. Eodem tempore cuniculos tectos ab uineis agunt ad caput fontis; quod genus operis sine ullo periculo, sine suspitione hostium facere licebat. Extruitur agger in altitudinem pedum sexaginta, conlocatur in eo turris decem tabularum, non quidem quae moenibus aequaret (id enim nullis oneribus effici poterat), sed quae superare fontis fastigium possent ad fontis aditum, ne non tantum pecora adque multitudo siti consumebatur. pice, scandulis complent; que tempore acerrime praeparantur.

1 decurrunt et *B et reliqui* us tamen secundum parum accuratam Oudendorpii annotationem et omitti existimandum esset; decurrentes *cde*, discurrentes *b*. eminus *Bcd et reliqui*, om. *be*.
 proeliantur — uulnerant; non deterrentur tamen *B et reliqui*: proeliabantur — uulnerabant, ut tamen non deterrentur *cd et*, qui terrerentur, *be*.
 3 et labore om. *abce*. locorum uincere (*B*) *edd. ante u*, uincere locorum sine annotatione *u*. 4 cuniculos tectos *Bedd. ante Ald*, tectos cuniculos *Aldus u*. ab uineis agunt ad caput *Dauisius*, ad uineas agunt et caput *B (is capud) e 'mss. 12 uel plures'*; agunt ad caput *And. Oxon. et pro uar. lect. e*, ad aggeres ac uineas agunt ad caput *A*.
 5 periculo, sine *B 'mss. 10'* et etiam post sine addito *D*; periculo et sine *u*. suspitione] susceptione *BC*. 6 extruitur (*B*). pedes *B 'mss. 11'*. sexaginta *Orosius VI, 11 et LX in marg. pro uar. lect. e*; sex *B et sic uel vi e 'reliqui'*; ix ex *And. Oxon. u. P. 39*. 7 conlocatur *B*. tabularum *m. pr. B*. quidem om. *e And. Oxon*.
 8 aequaret *BC*, idque legisse *Orosius uidetur (uid. seq. annot.)*; adaequaret *bce u (fuerat aequaretur)*. *Cic. off. I, 1, 3*. 9 superare fontis fastigium posset *B (is suparare) reliqui*; superaret fontis fastigium *e And. Oxon. cod. Vrs. et, ut puto, a, ex quo Achaintrius de B tacens alteram scripturam retulit. Codd. Orosii*: extruitur agger et turris pedum sexaginta, cuius uertex aequare ad fontis locum possit; quae *Hauercampus sus coniectura mutauit. Vid. Grubitz. emend. Oros. p. 36*. 10 aditum *B 'mss. plerique'*, aditus *e And. Oxon*. possent aquari *B 'ceteri'*; possent adaquari *bcd*, adaquarentur *e (is adeq.) And. Oxon.*, adaquaretur *a*.
 11 adque *B*, non atque. magna om. *e And. Oxon*. hostium multitudo *Bedd. ante Ald. et, qui mult. hostium?, 'mss. 10'*; hominum multitudo *e u. Orosius*: oppidani autem, ubi exanimari siti non solum pecora sua, uerum etiam infirmiores hominum aetates uident *ceff*. 12 sibi *C et sec. m. B*. sebo *D*. 13 scandulis *ex aliquot dett. et codd. Orosii u*. implet et eas ardentem (*an eas om.?*) *b*, completas et ardentem *e And. Oxon*. eodemque *B 'mss. 8'*, eodem *u*.

dimicationis periculo deterreant Romanos. Magna repente in ipsis 2
 operibus flamma extitit. Quaecumque enim per locum praecipitem
 missa erant, ea vineis et aggere suppressa comprehendebant id
 ipsum, quod morabatur. Milites contra nostri, quamquam pericu- 3
 5 loso genere proelii locoque iniquo premebantur, tamen omnia for-
 tissimo sustinebant animo. Res enim gerebatur et excelso loco et 4
 in conspectu exercitus nostri, magnusque utrimque clamor orieba-
 tur. Ita quisque, ut erat maxime insignis, quo notior testatiorque
 uirtus esset eius, telis hostium flammaeque se offerebat. Caesar 43
 10 cum complures suos uulnerari uideret, ex omnibus oppidi partibus
 cohortes montem ascendere et simulatione moenium occupandorum
 clamorem undique iubet tollere. Quo facto perterriti oppidani, 2
 cum, quid ageretur in locis reliquis, essent suspensi, reuocant ab
 impugnandis operibus armatos murisque disponunt. Ita nostri fine 3
 15 proelii facto celeriter opera flamma comprehensa partim restin-
 guunt, partim interscindunt. Cum pertinaciter resisterent oppidani, 4
 magna etiam parte amissa siti suorum in sententia permanerent,
 ad postremum cuniculis uenae fontis intercisae sunt adque auersae.
 Quo facto repente perennis exaruit fons tantamque attulit oppida- 5
 20 miss salutis desperationem, ut id non hominum consilio, sed deorum
 uoluntate factum putarent. Itaque se necessitate coacti tradide-
 runt. Caesar, cum suam lenitatem cognitam omnibus sciret neque 44

1 dimicationis periculo *B 'ceteri'*, dimicatione et periculo *e And.*
Oxon. cod. Vrs. deterrentur Romani *And. cod. Vrs. et inuerso or-*
dine e. in] ex *A.* 2 extitit *B.* quaecumque (*B*), non — cun-
 que. locum *om. A.* 3 comprehendebant *B.* 5 praemebantur
B. fortissimo *Be 'reliqui'*, paratissimo *And. Oxon. et in marg. e.*

6 et ante excelso *om. b.* 7 magnus *b.* 8 ita quisque, ut
 erat ego, ita quisque poterat *B 'mss. 6'*; ita ut quisque poterat '*mss. multi*'
 (poterat *om. D*), ita quam quisque poterat *a b c e. P. 122.* 9 esset eius
B add. ante Ald., et '*eius locum uariat in mss. fere omnibus*'; eius esset
Aldus u. offerebant *ex 2 del. et A u.* 10 complures *B.*

11 ascendere *B.* moeniorum *b.* 12 attollere *b.* terribi *b e.*

13 suspensi *B C D b c d e*, ignari *And. Oxon. et in marg. e.*
 15 opera *om. b.* (comprehensa *B*) compressa *b.* 17 magna
 etiam *Be 'mss. mei omnes'*, et iam magna *cod. Vrs. u.* amissa siti
 suorum *B 'plerique'*, suorum siti amissa *e u.* permanerent *e And.*
Oxon. et 'm. pr. uetusta, quae hic rursus apparet' (at uid. P. 39) A; per-
 manebant *B et reliqui (apud Oud. permaneant errore scriptum est).*

18 adque *B.* 19 facto *om. D.* repente perennis exaruit fons tan-
 tantamque *B C D A et, qui m. pr. tantam, b*; repente fons perennis exhaustus
 tantam *e And. Oxon.* 21 se necessitate coacti *B add. ante Ald.*, ne-
 cessitate coacti se *Aldus u.* 22 Caesar] itaque *add. C et sec. m. sup.*
uers. B.

DE BELLO GALLICO

- uereretur, ne quid crudelitate naturae uideretur asperius fecisse, neque exitum consiliorum suorum animaduverteret, si tali ratione diuersis in locis plures consilia inissent, exemplo supplicii deterrendos reliquos existimauit. Itaque omnibus, qui arma tulerant, manus praecidit uitamque concessit, quo testatior esset poena im-
2 proborum. Drappes, quem captum esse a Caninio docui, siue indignitate et dolore uinculorum siue timore grauioris supplicii pau-
3 cis diebus cibo se abstinuit atque ita interiit. Eodem tempore Lu-
 ceterius, quem profugisse e ipsi, cum in potestatem ue-
 nisset Epasnaecti Aruerni mutandis locis multorum 10
 fidei se committebat, quod n- us sine periculo commoratu-
 rus uidebatur, cum sibi cons- uam inimicum deberet Caes-
 sare habere), hunc Eps- ernus, amicissimus populi
 Romani, sine dubitatione ad Caesarem deduxit.
45 Labienus interim in iestre proelium facit secun- 15
 dum compluribusque Treuer- is et Germanis, qui nullis
 aduersus Romanos auxilia denegabant, principes eorum uiuos red-
2 igit in suam potestatem atque in his Surum Haeduum, qui et uir-
 tutis et generis summam nobilitatem habebat solusque ex Haeduis
46 ad id tempus permanserat in armis. Ea re cognita Caesar, cum 20
 in omnibus partibus Galliae bene res geri uideret iudicaretque
 superioribus aestiuis Galliam deuictam subactamque esse, Aquita-
 niam numquam adisset, per Publium Crassum quadam ex parte

2 consilii sui *b e*. 3 consilia inissent *B 'ceteri'*, rebellare coe-
 pissent *e Oxon. et pro uar. lect. c*. 5 uitamque *B 'reliqui'*, uitam *be*.
Orosius: Caesar autem omnibus, qui arma tulerant, manus sustulit et uitam
 reliquit, quo testatior esset etiam posteris poena improborum. 6 indi-
 gnitate *B C D a b c e A*, indignatione *d And. Oxon.* 7 et dolore *om. a*
b c d e A. paucis diebus *om. b*. 8 cibo se *B 'reliqui'*, se cibo *e et*
inuito Oud. u. 9 exscripsi *D*. 10 mutatis *b*. 12 Caesar *b*.
 15 Treueris *B*, non Treuir. facit secundum *B 'mss. multi'*, se-
 cundum facit *u*. 16 compluribus et Treu. et Germanis interfectis *b et*,
qui etiam pro priore et, e (compl. et Treueris B). nullis *B 'reliqui'*,
 nulli *be. Vid. Nep. Them. 4, 1*. 17 denegabant *m. pr. B*. redi-
 git in suam potestatem *B C D e A*; in suam redegit potestatem *u*, sed redigit
'mss. mei praeter b c d' et 'plerique ordinem mutant redigit in suam pot'
 18 his *B edd. ante Ald.*, iis *Aldus u*. uirtutem *BC*.
 21 in *om. b*. partibus Galliae (*B*) *edd. ante u*, Galliae partibus (*e*)
et sine annotatione u. geri *B 'mss. 11'*, gestas *e u*. 22 aestiuis
 bellis *D*. subactamque *B 'reliqui'*, et subactam *b c d e*. 23 num-
 quam *B*, non nunq. adisset *B 'reliqui'*, ipse adisset *e And. Oxon. A*.
 per *B 'plerique'*, sed per *e u*. Publium *B, P. u*.

deuicisset, cum duabus legionibus in eam partem Galliae est pro-
fectus, ut ibi extremum tempus consumeret aestiuorum. Quam 2
rem sicuti cetera celeriter feliciterque confecit. Namque omnes
Aquilaniae ciuitates legatos ad Caesarem miserunt obsidesque ei
5 dederunt. Quibus rebus gestis ipse equitum praesidio Narbonem 3
profectus est, exercitum per legatos in hiberna deduxit: quattuor 4
legiones in Belgio conlocauit cum M. Antonio et C. Trebonio et
P. Vatinio legatis, duas legiones in Haeduos deduxit, quorum in
omni Gallia summam esse auctoritatem sciebat, duas in Turonis
6 ad fines Carnutum posuit, quae omnem illam regionem coniunctam
Oceano continerent, duas reliquas in Lemouicum finibus non longe
ab Aruernis, ne qua pars Galliae uacua ab exercitu esset. Paucos 5
dies ipse in prouincia moratus, cum celeriter omnes conuentus per-
cucurrisset, publicas controuersias cognosset, bene meritis prae-
mia tribuisset (cognoscendi enim maximam facultatem habebat, 6
quali quisque fuisset animo in totius Galliae defectione, quam
sustinuerat fidelitate atque auxiliis prouinciae illius), his confectis
rebus ad legiones in Belgium se recipit hibernatque Nemetocennae.
Ibi cognoscit Commium Atrebatem proelio cum equitatu suo conten- 47
disse. Nam cum Antonius in hiberna uenisset, ciuitasque Atreba- 2
tam in officio esset, Commius, qui post illam uulnerationem, quam
supra commemorauimus, semper ad omnes motus paratus suis ciuibus

- 1 Galliae *B* 'mss. longe plurimi', om. *e u.* 2 ut ibi *BA* 'reli-
qui', ubi *e Oxon.* 3 sicuti *B e* 'mss. plerique', sicut *u.* caetera
(*B*). 4 ad Caesarem *B* 'reliqui', ad eum *b c d e.* 5 equitum prae-
sidio *B* 'plerique'; cum equitum praesidio *a* (is equitatus) *b* (hic equitatus)
e d, cum praesidio equitum *e.* Narbonam *b c e A.* 6 quattuor *B*,
non quatuor. 7 conlocauit *B.* Marco *sec. m. B.* *G. supraso.*
sec. m. aio B. 8 Publio *sec. m. B.* Vatinio legatis *B* 'mss. plo-
rique'; Vatinio Tullio legatis *b c e* (is legato, ut 'mss. 5'), Vatinio et Q. Tul-
lio legatis *Aldus u.* legiones *B* 'mss. plurimi', om. *e u.* Haeduis
a b e (Haeduos *e*). deduxit *B C A*, dedit *D*; constituit *a b c e*, misit *om*
And. Oxon. u. 9 Turonis *b c d e*; Turones 'reliqui', Torones *B.*
10 illam *B C D A*, om. *e u.* 11 finibus (*B*) *A* 'reliqui', fines *b d e.*
12 ipse paucos dies *b e.* 13 percurrisset *b.* 14 cognosset
DA, cognosceat *B*, cognosceret *C*; cognouisset (*e*) *u.* 15 habuerat *b e.*
16 fuisset animo in tot. Gall. def. *B* 'plerique'; animo in rempubli-
cam fuisset tot. Gall. def. *cd et*, qui republica, *b et*, qui *R. P.*, *e.*
17 his *e*, om. *B C D.* confectis rebus *B* *edd. ante Ald.*, rebus confe-
ctis *e Aldus u.* 'rebus confectis uel confectis rebus plerique'. 18 re-
cepit *b e.* hibernauitque *e A*, hiernauitque *b.* Nemetocennae *b.*
20 Adrebatum *B.* 21 in om. *b.* esset *B* 'reliqui', ma-
neret *b d e.* 22 commemorauimus 'mss. fere omnes', commemorauimus
(*B*) ? *e.*

DE BELLO GALLICO

- esse consuesset, ne consilia belli quaerentibus auctor armorum duxque deesset, parente Romanis ciuitate cum suis equitibus latro-
ciniis se suosque alebat infestisque itineribus commeatus complures, qui conportabantur in hiberna Romanorum, intercipiebat.
- 48 Erat attributus Antonio praefectus equitum C. Volusenus Quadra-
tus, qui cum eo hibernaret. Hunc Antonius ad persequendum equi-
2 tatum hostium mittit. Volusenus ad eam uirtutem, quae singularis
erat in eo, magnum odium Commii adiungebat, quo libentius id
faceret, quod imperabatur.
- 3 tes eius adgressus secunda hementius contenderetur,
mii cupiditate pertinacius e-
tem fuga uehementi Volus-
mini suorum inuocat fidem
inposita paterentur inpun-
4 cantius permittit in praefect
5 tes paucosque nostros conuertunt atque insequuntur. Commius
incensum calcaribus equum coniungit equo Quadrati lanceaque in-
6 festa magnis uiribus medium femur traicit Voluseni. Praefecto
uulnerato non dubitant nostri resistere et conuersis equis hostem
7 pellere. Quod ubi accidit, complures hostium magno nostrorum im-

1 esset *m. pr. B.* querentibus *B.* 2 Romanis] sibi omni
D. latrocinii se suosque *BCDA*, se suosque latrociniiis (*e*) *u.*
4 (couportabantur *B*) portabantur *m. pr. b.* 5 C. Volusenus Quadratus
ante hunc (6) ponunt *b c d e* (*G* *suprase. sec. m.* aius *B*). 6 hibernaret *B*
'reliqui', hibernaret *b c d e.* equitatum hostium (*B*) *edd. ante u.* hosti-
um equitatum (*e*) *u.* 7 Volusenus ad *Be* 'ceteri', Volusenus autem ad
d And. Oxon. eam] partis *add. a b c*, partem *add. e.* quae] qui
b. 8 erat in eo *B* 'mss. plerique', in eo erat *u.* quod libentius *B*
C D. 9 imperabatur] iniungebatur *b.* equites eius *B Gualtheria-*
nus Stephanus, eius equites *Aldus u.* 10 adgressus *B.* 13 pro-
duxisset longius (*B*) *C D A*, longius produxisset (*e*) *u.* inimicus homini
B (*is inimicos*) *C* (*hic tum praemittit?*) *D a b c d e*, *om. aliquot dell. u. P.*
122. 14 ante suorum *add. omnium a b*, repente omnium *c d e*, repente
A. per fidem inposita *Gruterus*, per fidem interpositam *BC et sup.*
uers. A; perfidia interposita *b c d e. P. 123.* 15 paterentur impunita
BCDA; inulta paterentur *b e et inuerso ordine u* (impunita *B*). 16 hoc
B 'ceteri', *om. de.* 17 atque] et *b.* insequuntur *B.* 18 con-
iungit *B* 'alii', iungit *b c d e.* 19 magnis uiribus medium femur traicit
Voluseni *B et, qui a ante magnis add., C D b* (*hic medium om.*) *c et, qui*
ibidem ac ponit, A; medium femur eius magnis uiribus traicit *e And. Oxon.*
20 uulnerato et statim uulnerantur *A.* conuersis equis *B et re-*
liqui; conuersi equis *b*, conuersi *e And. Oxon.* 21 complures *B.*

petra percussi vulnerantur ac partim in fuga proteruntur, partim
intercipiuntur; quod malum dux equi uelocitate euitauit: ac sic
proelio secundo grauiter ab eo vulneratus praefectus, ut uitae pe-
riculum aditurus nideretur, refertur in castra. Commius autem 8
siue expiato suo dolore siue magna parte amissa suorum legatos
ad Antonium mittit seque et ibi futurum, ubi praescripserit, et ea
facturum, quae imperarit, obsidibus firmat; unum illud orat, ut 9
timori suo concedatur, ne in conspectum ueniat cuiusquam Romani.
Cuius postulationem Antonius cum iudicaret ab iusto nasci timore,
10 ueniam petenti dedit, obsides accepit.

Scio Caesarem singulorum annorum singulos commentarios 10
confecisse; quod ego non existimaui mihi esse faciendum, propter-
ea quod insequens annus, L. Paulo, C. Marcello consulibus,
nullas habet magnopere Galliae res gestas. Ne quis tamen igno- 11
15 raret, quibus in locis Caesar exercitusque eo tempore fuissent,
pauca esse scribenda coniungendaque huic commentario statui.

Caesar in Belgio cum hiemaret, unum illud propositum habe- 49
bat, continere in amicitia ciuitates, nulli spem aut causam dare
armorum. Nihil enim minus uolebat, quam sub decessu suo ne- 2
20 cessitatem sibi aliquam inponi belli gerendi, ne, cum exercitum
deducturus esset, bellum aliquod relinqueretur, quod omnis Gallia
libenter sine praesenti periculo susciperet. Itaque honorifice ciui- 3
tates appellando, principes maximis praemiis adficiendo, nulla onera

1 ac B 'mss. et edd. qdd.', et u.	in fugam b c e.	prote-
runtur] 'peterr. b'.	2 intercipientur B.	quod malum Noruicensis,
quod ubi malum reliqui.	uitauit b e.	ac sic proelio secundo gra-
uiter ab eo vulneratus Noruicensis et, qui si pro sic, B 'reliqui' et int.	5 suo int. uers. b.	
uers. A; grauiter vulneratus a e et m. pr. A.	7 imperarit B e 'meliores ple-	
6 seque et ibi B C D b c d A, seque ibi e.	obsidibus firmat B 'ceteri',	
rigue' u (suorat imperauerit), imperat A.	9 cuius B A 'reliqui', quam b c d e.	
obsidibus datis firmat b c d e A.	12 propterea om. e Oxon.	
iudicaret] aestimaret b.		
13 L. Aldus, T. B e et sic 'seu Tito mss. fere omnes'; tribuno sec. m. B.		
Paulo (B) Aldus, Paullo P. Manutius u.	C.] consulatu sec. m.	
B. consulibus] concessa B.	14 nullas habet magnopere Galliae	
res gestas B 'alii': nullas res Galliae habet magno opere gestas u, qui 'ordo		
est fide mstorum omnium antiquorum' ? et e; magno opere est in C D e A:		
gesta C, egestas A.	15 fuisset e 'mss. 5'.	16 esse B 'mss. 9',
om. u.	17 illud om. b e.	18 continendi b e.
Oxon.	19 decessu suo C, decessum suum e; discessu suo B et reliqui.	
20 inponi B.	22 susciperent e.	23 (adficiendo B) donando
D.	onera B (is m. pr. honera) 'reliqui', onera noua b c d e.	

DE BELLO GALLICO

50 iniungendo defessam tot aduersis proeliis Galliam condicione pa-
 riori meliore facile in pace continuit. Ipse hibernis peractis con-
 tra consuetudinem in Italiam quam maximis itineribus est profe-
 ctus, ut municipia et colonias appellaret, quibus M. Antonii, quae-
2 storis sui, commendauerat sacerdotii petitionem. Contendebat
 enim gratia cum libenter pro homine sibi coniunctissimo, quem
 paulo ante praemisera ad petitionem, tum acriter contra factionem
 et potentiam paucorum, qui M. Antoni repulsa Caesaris deceden-
3 tis gratiam conuellere cup-
 quam Italiam attingeret, in-
 stam sibi causam municipi-
 gratias ageret, quod freq-
4 uentilissent, simulque se e-
 daret, propterea quod i-
 Lentulum et C. Marcelli-
 et dignitatem Caesaris spo-
 cum is multo plus gratia suffragiisque ualuisset, quod sibi coniu-
51 ctus et familiaritate et consuetudine legationis esset. Exceptus
 est Caesaris aduentus ab omibus municipiis et coloniis incredibili
 honore atque amore. Tum primum enim ueniebat ab illo uniuersae
2 Galliae bello. Nihil relinquebatur, quod ad ornatum portarum,
 itinerum, locorum omnium, qua Caesar iturus erat, excogitari pos-
3 erat. Cum liberis omnis multitudo obuiam procedebat, hostiae
 omnibus locis immolabantur, tricliniis stratis fora templaque occu-

1 iniungendo *BCDA*, imponendo *b c d e* et *sec. m. A.* defes-
 sam *om. A.* condicione (*B*). parcendi *b* et *pro nar. lect. A.*
 4 M. Antonium quaestorem suum *D.* 5 commendauerat *BCD*,
 commendaret *eu.* petitione *BD.* 6 tum libenter *sec. m. b.*
 8 M. *om. e Oxon.*, in *b.* Antoni *C.* decentis *D* et *m. pr. B*, de-
 cedentem *b.* 9 gratiam conuellere *BCDA*, conuellere gratiam (*e*) *u.*
 10 audiuit *e.* 13 sequentis anni *B et reliqui*, in sequentis anni
b c d e. commendaret *B 'mss. 12'*, commendaret petitione *b c d e A.*
 14 Lucium *sec. m. B.* 15 G. *B.* 16 spoliarent *B e reliqui*,
 exspoliarent *And. Oxon. u.* Ser. *Be*, Sergio *u.* consolatam *m.*
pr. B. 17 suffragii ualuisset *e And.* 18 consuetudine *BCDA* et
pro nar. lect. c, necessitudine *e u.* exceptus — (*p* 492,1) admonebantur
om. BCD, sed ad calcem *CD* usque ad syllabam *Caes. uerborum cum*
 Caesaris causam (*p* 491, 16) suppleta sunt. 19 est *om. e Oxon.*
 20 honore atque *om. b*, atque amore *om. e et m. pr. a.* tum] cum *A.*
 enim ueniebat primum *a.* 22 locorum *Ca b c e Au* (fuerat lo-
 corumque). esset *a.* poterat *a e 'mss. plerique'*, posset *u.*
 23 cum liberis post procedebat *ponit a.* omnium *C.* procedit *b.*
 omnibus locis hostiae *a.*

pabantur, ut uel spectatissimi triumphi laetitia praecipi posset. Tanta erat magnificentia apud opulentiores, cupiditas apud humi-
 liores. Cum omnes regiones Galliae togatae Caesar percucurris- 52
 set, summa celeritate ad exercitum Nemetocennam rediit legioni-
 busque ex omnibus libernis ad fines Treuerorum euocatis eo pro-
 fectus est ibique exercitum lustrauit. T. Labienum Galliae toga- 2
 tae praefecit, quo maiore commendatione conciliaretur ad consula-
 tus petitionem. Ipse tantum itinerum faciebat, quantum satis esse
 ad mutationem locorum propter salubritatem existimabat. Ibi 3
 quamquam crebro audiebat Labienum ab inimicis suis sollicitari
 certiorque fiebat id agi paucorum consiliis, ut interposita senatus
 auctoritate aliqua parte exercitus spoliaretur, tamen neque de La-
 bieno credidit quicquam neque, contra senatus auctoritatem ut ali-
 quid faceret, potuit adduci. Iudicabat enim liberis sententiis pa- 4
 trum conscriptorum causam suam facile optineri. Nam C. Curio,
 tribunus plebis, cum Caesaris causam dignitatemque defendendam
 suscepisset, saepe erat senatui pollicitus, si quem timor armorum
 Caesaris laederet, quoniam Pompei dominatio atque arma non mi-
 nimum terrorem foro inferrent, discederet uterque ab armis exer-
 citusque dimitteret: fore eo facto liberam et sui iuris ciuitatem.
 Neque hoc tantum pollicitus est, sed etiam per se discessionem 5
 facere coepit; quod ne fieret, consules amicique Pompei inusserunt
 atque ita rem moderando discusserunt. Magnum hoc testimonium 53
 senatus erat uniuersi conueniensque superiori facto. Nam Mar-
 cellus proximo anno, cum impugnaret Caesaris dignitatem, contra
 legem Pompei et Crassi retulerat ante tempus ad senatum de Cae-
 saris prouinciis, sententiisque dictis discessionem faciente Marcel-
 lo, qui sibi omnem dignitatem ex Caesaris inuidia quaerebat, se-
 natus frequens in alia omnia transiit. Quibus non frangebantur 2

1 spectatissimi *ego*, exspectatissimi *codd. P. 123.* percipi *a o*
 'mss. 4'. 2 humiliores *e*; meliores *C b c et sec. m. a*, opulentiores *a*.

4 summa celeritate (*a*) et reliqui, summa cum celeritate *b c e et A*,
 'cutus hic rursus incipit manus recens' (*P. 39*). Nemetocennam *b*.

redit *e* 'mss. 3'.

5 Treuirorum *a*.

11 fieret *b*.

13 quicquam *a*, non quidq.

14 poterat *b*.

abduci *a*.

15 (opti-

neri *a*) oblinere *A*.

Curio] centurio *a*.

18 laederet] et *add. codd.*

P. 124.

Pompei *a*.

19 foro] fore *e*, sero *b*.

inferret *a b o*.

20 suo *a*.

22 fieret] faceret *b*.

consules amicique] omnes

amici *A And. Oxon.*

Pompei *a*.

23 discusserunt *Iurinius*, dis-

cesserunt *codd. P. 124.*

25 impugnaret *a*.

26 Pompei *a*.

27 prouintiis *a*.

28 ex] de *b*.

29 transit *a o* '3 *alii*'.

rum suorum, Pompeio legionem i
cimam, quam in Gallia citeriore
bet tradi. In eius locum tertiam
tit, quae praesidia tueretur, ex
4 deducebatur. Ipse exercitui distri
legionibus quattuor in Belgio coll
5 Haeduos deducit. Sic enim exis
si Belgae, quorum maxima uirt
summa esset, exercitibus continer
55 est. Quo cum uenisset, cognoscit
giones duas ab se remissas, quae
Parthicum bellum duci, Cn. Pom
2 tentas esse. Hoc facto quamqua
contra Caesarem pararetur. tamen

1 admovebantur e. quo] ut
et, qui pararent sec. m. in marg., B.
uar. lect. A, necessitudines e u.
non B. mitteretur (B) e reliqu
5 duae B 'mss. 6', hae duae e u.
uni Caesari u. Gn. B. 6 mise
Caesaris a b e, Caesari B et reliqui.
D. de uoluntate minime dubium esi
plerique'; de uoluntate aduersariorum se
nulli) e d A et, qui se exspoliari, e.
peii C; Cn. Pompeio u. 10 SC, s
infra B. iubet tradi (C) "

statuit, quoad sibi spes aliqua relinqueretur iure polius disceptandi quam belli gerundi. Contendit . . .

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO CIVILI
COMMENTARIVS PRIMVS.

Litteris [a Fabio C.] Caesaris consulibus redditis aegre ab his impetratum est summa tribunorum plebis contentione, ut in senatu recitarentur; ut uero ex litteris ad senatum referretur, impetrari non potuit. Referunt consules de republica [in ciuitate]. L. Len- 2
tulus consul senatui reiue publicae se non defuturum pollicetur, si audacter ac fortiter sententias dicere uelint; sin Caesarem re- 3
spiciant atque eius gratiam sequantur, ut superioribus fecerint temporibus, se sibi consilium capturum neque senatus auctoritati obtemperaturum: habere se quoque ad Caesaris gratiam atque ami- 4
ciam receptum. In eandem sententiam loquitur Scipio: Pompeio

2 belli gerundi *BD*, belligerandi *Ca b c d e*. contendit *B C b* et
additis quadam utraque die futurum *D, om. e*. A. Hirtii rerum gestarum
C. Caesaris lib. viii explicit *a*. Iulius Celsus Constantinus u. c. legi tantum
felicitate *B. G. Caesaris pont. max. ephimeris (sic)* rerum gestarum belli Gal-
lici liber viii explicit felicitate *B et omisso felicitate E*: 'ephemeridis titulum
in librorum fronte nullus exhibet codex, sed post librum octauum ita fini-
unt *CD adduntque pontificis maximi*'.

Incipit liber primus belli ciuillis felicitate *a*. 1 a Fabio cum Cae-
sar a, a Fabio Caesare *b*; 'C. Caesaris a Fabio *ms. plerique*': uncus *Scaliger*
posuit. *Vid. Appian. b. ciu. II, 32. Cass. Dio XLI in.* his *a*
edd. ante Ald. Stephanus, iis Aldus u. 3 refertur *a*. 4 in ciui-
tate *inclusit Scaliger. Vid. c. 6 in.* 5 senatui *a 'alii' et seo. m. b,*
senatu *u.* reip. *a b.* 6 ac] aut *a b.* sin G. Caesarem *ante*
corr. a. 10 recepturum *a*.

DE BELLO CIVILI

esse in animo reipublicae non deesse, si senatus sequatur; si con-
 2 setetur atque agat lenius, nequiquam eius auxilium, si postea velit,
 senatum imploraturum. Haec Scipionis oratio, quod senatus in
 urbe habebatur Pompeiusque aderat, ex ipsius ore Pompeii mitti
 2 uidebatur. Dixerat aliquis leniorem sententiam, ut primo M. Mar-
 cellus, ingressus in eam orationem, non oportere ante de ea re ad
 senatum referri, quam delectus tota Italia habiti et exercitus con-
 scripti essent, quo praesidio tuto et libere senatus, quae uellet,
 3 decernere auderet; ut M. ui censebat, ut Pompeius in
 suas provincias proficiscer ia esset armorum causa: li-
 mere Caesarem ereptis ab 10 legionibus, ne ad eius peri-
 4 culum reservare et retin bem Pompeius uideretur; ut
 M. Rufus, qui sententia eis fere mutatis rebus seque-
 5 batur. Hi omnes conu li consulis correpti exagita-
 bantur. Lentulus sent pronuntiaturum se omnino
 negavit. Marcellus peric 11 tiis a sua sententia discessit.

6 Sic uocibus consulis, terrore praesentis exercitus, minis amicorum
 Pompei plerique compulsi inuiti et coacti Scipionis sententiam se-
 7 cuntur: uti ante certam diem Caesar exercitum dimittat; si non
 8 faciat, eum aduersus rempublicam facturum uideri. Intercedit M. 20
 Antonius, Q. Cassius, tribuni plebis. Refertur confestim de in-
 tercessione tribunorum. Dicuntur sententiae graues: ut quisque
 acerbissime crudelissimeque dixit, ita quam maxime ab inimicis
 3 Caesaris conlaudatur. Misso ad uesperum senatu omnes, qui sunt
 eius ordinis, a Pompeio euocantur. Laudat Pompeius atque in po- 25
 2 sterum confirmat, segniores castigat atque incitat. Multi undique
 ex ueteribus Pompei exercitibus spe praemiorum atque ordinum
 euocantur, multi ex duabus legionibus, quae sunt traditae a Cae-
 3 sare, arcessuntur. Completur urbs † et ius, comitium tribunis,
 4 centurionibus, euocatis. Omnes amici consulum, necessarii Pompei 30

1 si cunctetur a 'mss.', sin cunctetur u.   2 nequiquam a.
 5 Marcello b.   6 antea ante corr. a.   7 dilectus a b.   10 ne-
 que esset a 'mss. 4'.   11 ereptis ego, correptis codd. P. 126.
 13 Callidii ante corr. a.   14 consulis om. b.   15 pronuntiaturum,
 non — ciat., itemque nuntius reliquaque, quae inde descendunt, ubicum-
 que tacebo, a.   18 Pompei a.   secuntur a.   20 facturam m.
 pr. a.   21 Q.] que a.   24 conlaudatur a.   26 seniores a b.
 27 Pompei a.   29 arcessuntur a, arcessiuntur b.   et ius
 comitium a b e d. P. 126.   tribunis, centurionibus, euocatis Oudendor-
 pius; tr. pl. centurio euocat a b e d.   30 Pompei a.

atque eorum, qui ueteres inimicitias cum Caesare gerebant, in senatum coguntur; quorum uocibus et concursu terrentur infirmiores, dubii confirmantur, plerisque uero libere decernendi potestas eripitur. Pollicetur L. Piso censor sese iturum ad Caesarem, item 6
 5 L. Roscius praetor, qui de his rebus eum doceant: sex dies ad eam rem conficiendam spatii postulant. Dicuntur etiam ab non- 7
 nullis sententiae, ut legati ad Caesarem mittantur, qui uoluntatem senatus ei proponant. Omnibus his resistitur, omnibusque oratio 4
 consulis, Scipionis, Catonis opponitur. Catonem ueteres inimi- 2
 10 tia Caesaris incitant et dolor repulsae. Lentulus aeris alieni magnitudine et spe exercitus ac prouinciarum et regum appellandorum
 largitionibus mouetur seque alterum fore Sullam inter suos gloria-
 tur, ad quem summa imperii redeat. Scipionem eadem spes pro- 3
 nuntiae atque exercituum impellit, quos se pro necessitudine par-
 15 titurum cum Pompeio arbitratur, simul iudiciorum metus, adulatio atque ostentatio sui et potentium, qui in republica iudiciisque tum plurimum pollebant. Ipse Pompeius ab inimicis Caesaris incitatus 4
 et quod neminem dignitate secum exaequari uolebat totum se ab eius amicitia auerterat et cum communibus inimicis in gratiam red-
 20 ierat, quorum ipse maximam partem illo adfinitatis tempore iniunxerat Caesari; simul infamia duarum legionum permotus, quas 5
 ab itinere Asiae Syriaeque ad suam potentiam dominatumque conuerterat, rem ad arma deduci studebat. His de causis aguntur 5
 omnia raptim atque turbate. Nec docendi Caesaris propinquis eius
 25 spatium datur, nec tribunis plebis sui periculi deprecandi neque etiam extremi iuris intercessione retinendi, quod L. Sulla reliquerat, facultas tribuitur, sed de sua salute septimo die cogitare co- 2
 guntur, quod illi turbulentissimi superioribus temporibus tribuni plebis VIII denique mense suarum actionum respicere ac timere
 30 consuerant. Decurritur ad illud extremum atque ultimum senatus- 3

1 amicitias b.	4 iterum m. pr. a.	6 ab a, a u.
8 pro oratio spatium uacuum est in a.	12 Syllam (a).	13 Scy- pionem a.
15 arbitrabatur b.	16 obtestatio b.	potentum b.
republica] rebus a.	18 dignitate secum a edd. ante u, secum dignitate sine annotatione u.	20 adfinitatis a.
Caesar a 'mss.'	22 Asiae a.	21 Caesari Aldus,
raptim a b ed.	eius om. b.	23 hiis a.
26 Sylla (a).	25 sui post periculi repetit a.	24 raptim Aldus,
'mei decem' i. e. omnes.	29 octauo denique mense Aldus, octo denique menses a	30 con- suerat a.
	suarum] uariarum a b c.	

DE BELLO CIVILI

- consultum, quo nisi paene in ipso urbis incendio atque in desperatione omnium salutis † latorum audacia numquam ante descensum est: dent operam consules, praetores, tribuni plebis quique pro consulibus sint ad urbem, ne quid respublica detrimenti capiat.
- 4 Haec senatusconsulto perscribuntur a. d. VII Id. Ian. Itaque V primis diebus, quibus haberi senatus potuit, qua ex die consulatum iniit Lentulus, biduo excepto comitali et de imperio Caesaris et de amplissimis uiris, tribuni plebis, grauissime acerbissimeque
- 5 decernitur. Profugiunt sibi ad urbem, ubi be tribuni plebis seseque ad Caesarem conferunt. Is eum ad urbem rat Rauennae expectabatque suis lenissimis postulatis rati quae hominum aequitate res
- 6 ad otium deduci posset. Scipionem ostenderat, agit; bus habetur extra urbem senatus. Pompeius eadem iudicia Scipionem ostenderat, agit; audat; copias suas exponit: senatus uirtutem constanterea cognitum comperitum- 15
- 2 legiones habere sese paratque sibi alieno esse animo nunc milites neque iis posse per-
- 3 suaderi, uti eum defendant aut sequantur saltem. De reliquis rebus ad senatum refertur: tota Italia delectus habeatur; Faustus Sulla propere in Mauritaniam mittatur; pecunia uti ex aerario
- 4 Pompeio detur. Refertur etiam de rege Iuba, ut socius sit atque 20 amicus: Marcellus uero passurum in praesentia negat. De Fausto
- 5 impedit Philippus, tribunus plebis. De reliquis rebus senatusconsulta perscribuntur. Prouinciae priuatis decernuntur, duae consulares, reliquae praetoriae. Scipioni obuenerit Syria, L. Domitio Gallia: † Philippus et Cotta priuato consilio praetereuntur, neque 25
- 6 eorum sortes deiciuntur. [In reliquis prouincias praetores mittuntur.]

1 pene a. 2 † latorum P. 126. nunquam (a). descensum Kohlius, discessum codd. 3 praett. d, P. R. be. plebis om. d. pro consulibus Pantagathus; cons. a, consules e et alterum-utrum 'mss.' 4 sint om. a b c, sunt edd. 5 SCTo a b e. ad e et ante corr. a. VII a e et reliqui, VIII 3 dett. u. Id. Ian. a e. 10 expectabatque a. 11 leuissimis a. 12 ocium a. extra urbem senatus a Stephanus, senatus extra urbem reliquae edd. 13 agit om. b. 14 conlaudat a. 15 ix ego, x codd. P. 127. 16 hiis a. 18 dilectus a b c d. habetur b, habeantur cum 2 dett. u. Faustus illa a. 19 propere codd., pro praetore P. Ma- nutius u. mittitur a 'mss. plerique'. 21 uero] non a b c d. passurum a b, passurum se u. 22 Philippus a. 24 Domicio a. 25 Philippus a. P. 128. Cotta a b c d e, Marcellus u (quod no- men male existimaui ab Aldo esse positum; legitur iam in superioribus edd.). 26 deiciuntur similiterque reliqua ab iaciendo ducta, ubicum- que tacebo, a. De uncis hoc et sequente capite positus uid. P. 131—134.

Neque expectant, [quod superioribus annis acciderat,] ut de eorum imperio ad populum feratur, paludatique uotis nuncupatis exeunt. Consules [quod ante id tempus accidit numquam,] ex 7 urbe profiscuntur, lictoresque habent in urbe et Capitolio priuati 5 contra omnia uetustatis exempla. Tota Italia delectus habentur, 8 arma imperantur; pecuniae a municipiis exiguntur, e fanis tolluntur: omnia diuina humanaque iura permiscuntur.

Quibus rebus cognitis Caesar apud milites contionatur. 7 Omnium temporum iniurias inimicorum in se commemorat; a quibus 10 deductum ac deprauatum Pompeium queritur inuidia atque obtreptione laudis suae, cuius ipse honori et dignitati semper fauerit adiutorque fuerit. Nouum in republica introductum exemplum 2 queritur, ut tribunicia intercessio armis notaretur atque obprimeretur [quae superioribus annis armis esset restituta]. Sul- 3 lam nudata omnibus rebus tribunicia potestate tamen intercessionem liberam reliquisse; Pompeium, qui amissa restituisset uideatur, 4 [dona etiam, quae ante habuerint,] ademisse. Quotienscum- 5 que sit decretum, darent operam magistratus, ne quid respublica detrimenti caperet (qua uoce et quo senatusconsulto populus Romanus 20 ad arma sit uocatus), factum in perniciosis legibus, in uis tribunicia, in secessione populi templis locisque editioribus occupatis; atque haec superioris aetatis exempla expiata Saturnini atque Gracchorum casibus docet; quarum rerum illo tempore nihil factum, ne cogitatum quidem [: nulla lex promulgata, non cum populo 25 agi coeptum, nulla secessio facta]. Hortatur, cuius imperatoris ductu VIII annis rempublicam felicissime gesserint plurimaque 6 proelia secunda fecerint, omnem Galliam Germaniamque pacauerint, ut eius existimationem dignitatemque ab inimicis defendant. Conclamant legionis XIII, quae aderat, milites (hanc enim initio 7 30 tumultus euocauerat; reliquae nondum uenerant): sese paratos

1 expectant a.	3 exeunt a 'reliqui', exeant cod. Vrs. u. P. 132.
accidit a b, acciderat u.	nunquam (a).
ex codd.	priuati Stephanus, priuatim codd.
8 conclonatur (a).	10 deductum a 'mss. tantum non omnes',
seductum b. Vid. b. Gall. VII, 37, 6. Cic. Fam. XIV, 4, 2.	depriuatum a.
12 exemplum reliquaeritur ante corr. a.	13 tribunicia (a),
itemque 15; sed 21 tribunicia.	obprimeretur a.
17 habueriat a b c, habuerit cum 2 dett. u.	quocienscumque a.
18 sit b.	operam magistratus a Stephanus, magistratus operam
reliquae odd.	22 exemplis a.
a.	25 successio b.
30 uenerant a b d, conuenerant u.	26 VIII anni

DE BELLO CIVILI

8 esse imperatoris sui tribunorumque plebis iniurias defendere. Co-
gnita militum uoluntate Ariminum cum ea legione proficiscitur ibi-
que tribunos plebis, qui ad eum confugerant, conuenit; reliquas
2 legiones ex hibernis euocat et subsequi iubet. Eo L. Caesar ado-
lescens uenit, cuius pater Caesaris erat legatus. Is reliquo ser- 5
mone confecto, cuius rei causa uenerat, habere se a Pompeio ad
3 eum priuati officii mandata demonstrat: Velle Pompeium se Cae-
sari purgatum, ne ea, quae reipublicae causa egerit, in suam con-
tumeliam uertat. Sempe, reipublicae commoda priuatis neces-
situdinibus habuisse potius, quam quoque pro sua dignitate 10
debere et studium et iracundiam reipublicae dimittere neque
adeo grauius irasci inimicis illis nocere se speret, rei-
publicae publicae noceat. Pauca priuatis addit cum excusatione
Pompeii coniuncta. Eiusdem eisdem uerbis praetor Ro-
scius agit cum Caesare eum commemorasse demon- 15
9 strat. Quae res etsi ni-
si iniurias pertinere uideban-
tur, tamen idoneos nactus homines, per quos ea, quae uellet, ad
eum perferrentur, petit ab utroque, quoniam Pompeii mandata ad
se detulerint, ne grauentur sua quoque ad eum postulata deferre,
si paruo labore magnas controuersias tollere atque omnem Italiam 20
2 metu liberare possint. Sibi semper primam reipublicae fuisse di-
gnitatem uitaeque potiore. Doluisse se, quod populi Romani be-
neficium sibi per contumeliam ab inimicis extorqueretur, ereptoque
semenstri imperio in urbem retraheretur, cuius absentis rationem
3 haberi proximis comitiis populus iussisset. Tamen hanc iacturam 25
honoris sui reipublicae causa aequo animo tulisse: cum litteras ad
senatum miserit, ut omnes ab exercitibus discederent, ne id quidem
4 impetrauisset. Tota Italia delectus haberi, retineri legiones II,
quae ab se simulatione Parthici belli sint abductae, ciuitatem esse
in armis. Quonam haec omnia nisi ad suam perniciem pertinere? 30

4 hybernis a.	7 priuatim b.	9 conuertat b.	necessi-
tudinibus a b c d e, necessitatibus u.	10 potiora a.	12 ut a b d,	
ne u.	so om. b.	speraret b.	14 uerbis Clarkius; rebus a b
et reliqui, de quibus constat, u; de rebus Aldus et seqq. ante u.			
21 primam P. R. a b c et secundum Oud. d, P. R. primam secundum ex.			
Fabr. d, primam e; reipublicae primam edd.	22 quod pro beneficio a		
'mei praeter d'.	23 ab inimicis om. b.	24 semenstri a 'ms. 3'.	
cuius] sibi b.	26 sui] proprii b.	27 miserat ante corr. a.	
28 impetrauisset a b.	dilectus a b.	29 Partici a.	

Sed tamen ad omnia se descendere paratum atque omnia pati rei- 5
publicae causa. Proficiscatur Pompeius in suas provincias, ipsi
exercitus dimittant, discedant in Italia omnes ab armis, metus e
ciuitate tollatur, libera comitia atque omnis respublica senatui po-
5 puloque Romano permittatur. Haec quo facilius certisque condi- 6
cionibus fiant et iureiurando sanciantur, aut ipse propius accedat
aut se patiaturs accedere: fore, uti per colloquia omnes controuer-
siae componantur. Acceptis mandatis Roscius a Caesare Capuam 10
peruenit ibique consules Pompeiumque inuenit: postulata Caesaris
10 renuntiat. Illi deliberata *re* respondent scriptaque ad eum manda- 2
ta remittunt; quorum haec erat summa: Caesar in Galliam reuer- 3
teretur, Arimino excederet, exercitus dimitteret; quae si fecisset,
Pompeium in Hispanias iturum. Interea, quoad fides esset data 4
Caesarem facturum, quae polliceretur, non intermissuros consules
15 Pompeiumque delectus. Erat iniqua condicio postulare, ut Caesar 11
Arimino excederet atque in prouinciam reuerteretur, ipsum et pro-
uincias et legiones alienas tenere; exercitum Caesaris uelle di-
mitti, delectus habere; polliceri se in prouinciam iturum neque, 2
ante quem diem iturus sit, definire, ut, si peracto consulatu Cae-
10 saris non profectus esset, nulla tamen mendacii religione obstri-
ctus uideretur: tempus uero colloquio non dare neque accessurum 3
polliceri magnam pacis desperationem adferebat. Itaque ab Ari- 4
mino M. Antonium cum cohortibus V Arretium mittit; ipse Ari-
mini cum duabus [legionibus] subsistit ibique delectum habere in-
15 stituit; Pisaurum, Fanum, Anconam singulis cohortibus occupat.
Interea certior factus Iguuium Thermum praetorem cohortibus V 12
tenere, oppidum munire, omniunq[ue] esse Iguuinorum optimam
erga se uoluntatem, Curionem cum tribus cohortibus, quas Pisauri

1 atque — causa om. b. 2 proficiscitur m. pr. a. 4 tol-
lantur b. 5 conditionibus (a). 6 sanctiatur a. 8 a Caesare
a b c d, cum L. Caesare u. P. 134. 10 re supplouit Gruterus, om.
codd. 11 remittunt ego, permittunt a b c; per eos remittunt u.
15 dilectus a, dilectum b. conditio (a). 16 ipsum in prouincias
m. pr. a. 18 dilectus a b. 19 consulatu Caesaris 'mss. plerique'
et, qui conſ., a; Caesaris consulatu u. 20 non profectus esset ego;
conſ. profectus esset a (is praef.) d, conſ. profectus non esset b; Pompeius
profectus non esset u. P. 135. 22 adferebat a. 24 legionibus
delendum uidit Dauisius. dilectum a b. 25 Pisaurum ante corr.
a. 26 Iguuium et 27 Iguuinorum et 500, 4 Iguuium Aldus nepos, Tigui-
lam et Tiguiunorum et Tigiam a b c d. 28 cohortibus] legionibus b.

delectumque colonorum, qui lege Julia Capuam deducti erant, habere instituunt; gladiatoresque, quos ibi Caesar in ludo habebat, ad forum deductos Lentulus *spe* libertatis confirmat atque his equos adtribuit et se sequi iussit; quos postea monitus ab suis, quod ea
 5 res omnium iudicio reprehendebatur, circum familias conuentus
 Campaniae custodiae causa distribuit.

Auximo Caesar progressus omnem agrum Picenum percurrit. 15
 Cunctae earum regionum praefecturae libentissimis animis eum recipiunt exercitumque eius omnibus rebus iuuant. Etiam Cingu-
 10 lo, quod oppidum Labienus constituerat suaque pecunia exaedifi-
 cauerat, ad eum legati ueniunt quaeque imperauerit se cupidissime facturos pollicentur. Milites imperat: mittunt. Interea legio XII 3
 Caesarem consequitur. Cum his duabus Asculum Picenum proficiscitur. Id oppidum Lentulus Spinther X cohortibus tenebat; qui
 15 Caesaris aduentu cognito profugit ex oppido cohortesque secum abducere conatus magna parte militum deseritur. Relictus in iti-
 nere cum paucis incidit in Vibullium Rufum missum a Pompeio in
 agrum Picenum confirmandorum hominum causa. A quo factus Vibullius certior, quae res in Piceno gererentur, milites ab eo ac-
 20 cipit, ipsum dimittit. Item ex finitimis regionibus quas potest con- 5
 trahit cohortes ex delectibus Pompeianis; in his Camerino fugien-
 tem Lucilium Hirrum cum sex cohortibus, quas ibi in praesidio habuerat, excipit; quibus coactis XIII efficit. Cum his ad Domiti- 6
 um Ahenobarbum Corfinium magnis itineribus peruenit Caesarem-
 25 que adesse cum legionibus duabus nuntiat. Domitius per se circi- 7
 ter XX cohortes Alba, ex Marsis et Pelignis, finitimis ab regioni-

- 1 dilectumque a 'mss. 5'. 3 deductos a b, productos d u.
 spe libertatis ego, libertatis a c d; in libertatem b, libertati u. P. 135.
 atque om. b. bis a edd. ante Ald. Stephanus, iis Aldus u.
 4 adtribuit a. 5 familias Rubenius, familiares codd. P. 135; ubi falso
 Dausium pro Rubenio nominaui. 7 maximo Caesar progressu a b c d.
 13 Picenumque c. 14 Spinter ante corr. a, Pisther b.
 16 adducere a 'mss. 5'. magna a 'mss. 4', a magna u. 17 Bibul-
 lium a 'mss. 7', Bubillium e. 19 Bibullius a e 'mss. 7'. 21 dile-
 ctibus a. his a edd. ante Ald. Stephanus, iis Aldus u. fugiente
 a b c. 22 Lucilium Glandorpius, acillum a b c d; Vlcillem u. P. 135.
 Hirrum d, Hyrrum a; Hircum b. ibi praesidio b. 23 exce-
 pit b. effecit b. his a edd. ante Ald. Stephanus, iis Aldus u.
 Domicium a. 24 Achenobarbum a, 'Aenob. Enob. Henob. Ahe-
 nobardum mss.' Cohorñuim b, Cohortiuim a. Caesarem que-
 que adesse b. 26 finitimis a b d, et finitimis u.

DE BELLO CIVILI

- 16 bus coëgerat. Recepto Asculo expulsoque Lentulo Caesar con-
 2 quiri milites, qui ab eo discesserant, delectumque institui iubet;
 ipse unum diem ibi rei frumentariae causa moratus Corfinium con-
 3 tendit. Eo cum uenisset, cohortes V praemissae a Domitio ex op-
 4 pido pontem fluminis interrompebant, qui erat ab oppido milia pas-
 17 suum circiter III. Ibi cum antecursoribus Caesaris proelio com-
 misso celeriter Domitiani a ponte repulsi se in oppidum receperunt.
 4 Caesar legionibus traductis in oppidum constitit iuxtaque murum
 17 castra posuit. Re cognita Pompeium in Apuliam pe-
 ritos regionum magno prelo Pompeio cum litteris mittit, qui
 petant atque orent, ut si Caesarem duobus exerciti-
 bus et locorum angustis id posse frumentoque prohi-
 2 beri. Quod nisi fecerit, ue amplius XXX magnumque
 numerum senatorum atque romanorum in periculum esse
 3 uenturum. Interim suos tormenta in maris disponit
 4 certasque cuique partes ad urbem attribuit; militibus in
 contione agros ex suis possessionibus pollicetur, quaterna in sin-
 18 gulos iugera et pro rata parte centurionibus euocatisque. Interim
 Caesari nuntiatur Sulmonenses, quod oppidum a Corfinio VII mi-
 lium interuallo abest, cupere ea facere, quae uellet, sed a Q. Lu-
 2 cretio senatore et Attio Peligno prohiberi, qui id oppidum VII co-
 hortium praesidio tenebant. Mittit eo M. Antonium cum legionis
 XIII cohortibus V. Sulmonenses, simulatque signa nostra uide-
 runt, portas aperuerunt, uniuersique, et oppidani et milites, obui-
 3 am gratulantes Antonio exierunt. Lucretius et Attius de muro se
 4 deiecerunt. Attius ad Antonium deductus petit, ut ad Caesarem
 mitteretur. Antonius cum cohortibus et Attio eodem die, quo pro-
 4 fectus erat, reuertitur. Caesar eas cohortes cum exercitu suo con-
 iunxit Attiumque incolumem dimisit. Caesar primis diebus castra
 magnis operibus munire et ex finitimis municipiis frumentum com-
 5 portare reliquasque copias expectare instituit. Eo triduo legio VIII

1 Asculo *Aldus*, Firmo *a b c d*. P. 46.

2 dilectumque *a b*.

3 commoratus *b*.

4 Domicio *a*.

7 recipiant *b*.

8 transdu-

etis *a*.

13 cohortes amplius *b*.

15 uenturum] missurum *b*.

disposuit *b*.

17 concione (*a*).

quaterna margo *Vascosani*, XI

codd.

20 sed] seque *b*.

21 Actio '*mss. plerique*'.

23 XIII

Vossius, VIII *codd*.

signa nostra *a*, nostra signa *edd*.

25 Anto-

nio] animo *b illo superscripto*.

29 incolomem *a*.

primis *a 'mss.*

mei omnes, tribus primis *Aldus u*.

30 finitimis *a*.

31 expe-

ctare *a*.

ad eum uenit cohortesque ex nouis Galliae delectibus XXII equi-
 tesque ab rege Norico circiter CCC. Quorum aduentu altera ca-
 stra ad alteram oppidi partem ponit: his castris Curionem prae-
 cit. Reliquis diebus oppidum uallo castellisque circumuenire in- 6
 stituit. Cuius operis maxima parte effecta eodem fere tempore
 missi a Pompeio reuertuntur. Litteris perlectis Domitius dissimu- 19
 lans in concilio pronuntiat Pompeium celeriter subsidio uenturum
 hortaturque eos, ne animo deficiant quaeque usui ad defendendum
 oppidum sint parent. Ipse arcano cum paucis familiaribus suis col- 2
 loquitur consiliumque fugae capere constituit. Cum uultus Domi-
 tii cum oratione non consentiret atque omnia trepidantius timidius-
 que ageret, quam superioribus diebus consuisset, multumque cum
 suis consiliandi causa secreto praeter consuetudinem colloqueretur,
 concilia conuentusque hominum fugeret, res diutius tegi dissimu-
 larique non potuit. Pompeius enim rescripserat: sese rem in sum- 3
 mum periculum deducturum non esse, neque suo consilio aut uo-
 luntate Domitium se in oppidum Corfinium contulisse: proinde, si 4
 qua fuisset facultas, ad se cum omnibus copiis ueniret. Id ne fieri
 posset, obsidione atque oppidi circummunitione fiebat. Diulgato 20
 Domitii consilio milites, qui erant Corfinii, prima uesperis secessio-
 nem faciunt atque ita inter se per tribunos militum centurionesque
 atque honestissimos sui generis conlocuntur: obsideri se a Cae- 2
 sare, opera munitionesque prope esse perfectas; ducem suum Do-
 mitium, cuius spe atque fiducia permanserint, proiectis omnibus
 fugae consilium capere: debere se suae salutis rationem habere. 15
 Ab his primo Marsi dissentire incipiunt eamque oppidi partem, 3
 quae munitissima uideretur, occupant, tantaque inter eos dissensio 4
 existit, ut manum conserere atque armis dimicare conentur; post
 paulo tamen internuntiis ultro citroque missis quae ignorabant, de
 L. Domitii fuga, cognoscunt. Itaque omnes uno consilio Domi- 5
 tium productum in publicum circumsistunt et custodiunt legatosque
 ex suo numero ad Caesarem mittunt: sese paratos esse portas
 aperire quaeque imperauerit facere et L. Domitium uiuum eius
 potestati tradere. Quibus rebus cognitis Caesar, etsi magni inter- 21

1 dilectibus *a b.*6 a Pompeio *a b d.*, ad Pompeium *u.*7 concilio '*mess. plerique*', consilio *a u.*9 sint *om. b.*

arcano

b c d., archaico *a.*suis *om. d.*18 fuisset facultas *a b.*, facultasfuisset *u.*20 milites *inf. uers. b.*21 tribunum *a b.*

23 con-

locuntur *a.*28 (existit *a*) existit (*b*).30 Domitii *m. pr. a.*33 eius potestati *a b d.*, in eius potestatem *u.*

esse arbitrabatur quam primum oppido potiri cohortesque ad se in castra traducere, ne qua aut largitionibus aut animi confirmatione aut falsis nuntiis commutatio fieret uoluntatis, quod saepe in bello

2 paruis momentis magni casus intercederent, tamen ueritus, nemilum introitu et nocturni temporis licentia oppidum diriperetur, eos, qui uenerant, collaudat atque in oppidum dimittit, portas murosque adseruari iubet. Ipse iis operibus, quae facere insituerat, milites disponit non certis spatiis intermissis, ut erat superiorum dierum consuetudo, sed p

4 tingant inter se atque omilum et praefectos circurptionibus caueant, sed

5 adseruent. Neque uer

6 omnium fuit, qui ea nocepectatio, ut alius in tur, quid ipsis Corfinien

iliis stationibusque, ut conem expleant; tribunos mihortatur, non solum ab erum hominum occultos exitus ac languido animo quisquam it. Tanta erat summae rerum mente atque animo trahere-15 Domitio, quid Lentulo, quid

22 reliquis accideret, qui quosque euentus exciperent. Quarta uigilia circiter Lentulus Spinther de muro cum uigiliis custodibusque nostris colloquitur: uelle, si sibi fiat potestas, Caesarem conuenire.

2 Facta potestate ex oppido mittitur, neque ab eo prius Domitiani 20

3 milites discedunt, quam in conspectum Caesaris deducatur. Cum eo de salute sua agit, orat atque obsecrat, ut sibi parcat, uelermque amicitiam commemorat Caesarisque in se beneficia expo-

4 nit; quae erant maxima: quod per eum in collegium pontificum uenerat, quod prouinciam Hispaniam ex praetura habuerat, quod 25

5 in petitione consulatus erat subleuatus. Cuius orationem Caesar interpellat: se non maleficii causa ex prouincia egressum, sed uti se a contumeliis inimicorum defenderet, ut tribunos plebis in eare ex ciuitate expulsos in suam dignitatem restitueret, ut se et populum Romanum factione paucorum oppressum in libertatem uindi-30 6 caret. Cuius oratione confirmatus Lentulus, ut in oppidum reueri

4 intercederent *b*. 7 adseruari *a*. his *a*. 11 et] at-
que *b*. 13 adseruent *a*. uero *Faërnus*, eo *codd*. 14 sum-
mae *Lipsius*, summa *codd*. 15 expectatio *a*. 17 exciperent *bc*,
excipient *a*. circiter uigilia *b u*. 21 conspectu *a b c*.
22 agit *Th. Bentleius*, om. *codd*. *P.* 136. ut sibi *a edd. ante Ald.*,
sibi ut *Aldus u*. 25 Hyspaniam *a*. ex praefectura *a b*.
26 petitione *a*. erat *ab*, ab eo erat *u*. subleuatus] sublimatus *b*.
28 in ea re *abc*, ea re *u*. 30 factione paucorum *a*, paucorum
factione *edd*. 31 uti (*a*)? et cum uno *det. u*.

liceat, petit: quod de sua salute impetrauerit, fore etiam reliquis ad suam spem solatio; adeo esse perterritos nonnullos, ut suae uitae durius consulere cogantur. Facta potestate discedit. Caesar, 23 ubi luxit, omnes senatores senatorumque liberos, tribunos militum equitesque Romanos ad se produci iubet. Erant † quinquaginta 2 ordines L. Domitius, P. Lentulus Spinther, L. Vibullius Rufus, Sex. Quintilius Varus quaestor, L. Rubrius; praeterea filius Domiti aliique complures adolescentes et magnus numerus equitum Romanorum et decurionum, quos ex municipiis Domitius euocauerat. Hos omnes productos a contumeliis militum conuiciisque 3 prohibet; pauca apud eos loquitur, quod sibi a parte eorum gratia relata non sit pro suis in eos maximis beneficiis; dimittit omnes incolumes. HS LX, quod aduexerat Domitius atque in publico deposuerat, adlatum ad se ab Huiris Corfiniensibus Domitio reddit, 4 ne continentior in uita hominum quam in pecunia fuisse uideatur, etsi eam pecuniam publicam esse constabat datamque a Pompeio in stipendium. Milites Domitianos sacramentum apud se dicere 5 iubet atque eo die castra mouet iustumque iter conficit VII omnino dies ad Corfinium commoratus et per fines Marrucinatorum, Frentanorum, Larinatum in Apuliam peruenit.

Pompeius his rebus cognitis, quae erant ad Corfinium gestae, 24 Luceria proficiscitur Canusium atque inde Brundisium. Copias 2 undique omnes ex nouis delectibus ad se cogi iubet; seruos, pastores armat atque iis equos adtribuit: ex his circiter CCC equites 15 conficit. L. Manlius praetor Alba cum cohortibus sex profugit, 3

4 luxit *a b*, illuxit *u*. senatorum liberos *b*. 5 quinquaginta ordines *codd.*, senatorii ordinis *u*: quinque senatorii ordinis *Dauisius*; quod ita probabile uidetur, si senatorii post ordinis collocetur ibique s excidisse existimetur. 6 Domitius *a*. L. Vibullius *Scaliger* (Vibullius *Aldus*); L. Caecilius Spinther *a* (*is Cec.*) *e* (*hic Spinter*) '*mss. mei omnes*', *om. edd. ante Ald. Vid. c. 15, 4. 34, 1. III, 10, 1. Caecilius ex Cic. Fam. VIII, 8, 5 oscitanter Domitio ascriptus et deinde cum cognomine Lentuli alieno loco illatus genuinam scripturam expulisse uidetur, ut P. 46 de Firmo monui.* 7 Sextus *a*. Domiti *a*. 8 quamplures *a*. 11 sibi aperte *a*. 13 incolomes *a*. 'HS LX uel H LX d', H LX *a*; LX (*omisso HS*) *c*, peculium LX *suprasc.* stipendium *b*. publico *a b*, publicum *u*. 14 adlatum *a*. duumuiris *Aldus*; iis uiris *a*, his uiris *b edd. ante Ald.*, his uiris *d*. reddidit *b*. 16 esse] fuisse *b*. 19 ad] apud *b*. 21 his *a edd. priores*, iis *P. Manutius u*. 23 dilectibus *a*. 24 atque hiis *a*, atque his *edd.* ex his *a edd. ante Ald. Stephanus*, ex iis *Aldus u*. 25 Albam *a* '*mss. plerique*'.

Rutilius Lupus praetor Tarracina cum tribus; quae procul equita-
tum Caesaris conspicatae, cui praeerat Vibius Curius, relicto prae-
4 tore signa ad Curium transferunt atque ad eum transeunt. Item
reliquis itineribus nonnullae cohortes in agmen Caesaris, aliae in
equites incidunt. Reducitur ad eum deprensus ex itinere N. Ma-
5 gius Cremona, praefectus fabrum Cn. Pompeii. Quem Caesar ad
eum remittit cum mandatis: quoniam ad id tempus facultas collo-
quendi non fuerit, atque in se Brundisium sit venturus, interesse
6 reipublicae et communis salutis ut in Pompeio colloqui; neque
uero idem profici longo it-
25 ferantur, ac si coram de-
datis mandatis Brundis-
III et reliquis, quas ex
2 compleuerat: Domitiana
ciliam miserat. Reper-
magna parte exercitus, et
3 tibus uiginti; neque certum inueniri poterat, obtinendine Brundi-
sii causa ibi remansisset, quo facilius omne Hadriaticum mare
extremis Italiae partibus regionibusque Graeciae in potestate ha-
beret atque ex utraque parte bellum administrare posset, an inopia
4 nauium ibi restitisset, ueritusque, ne ille Italiam dimittendam non
existimaret, exitus administrationesque Brundisini portus inpedire
5 instituit. Quorum operum haec erat ratio. Qua fauces erant an-
gustissimae portus, moles atque aggerem ab utraque parte litoris
6 iaciebat, quod his locis erat uadosum mare. Longius progressus, 25
cum agger altiore aqua contineri non posset, rates duplices quo-
7 que uersus pedum XXX e regione molis conlocabat. Has quater-
nis ancoris ex IIII angulis destinabat, ne fluctibus mouerentur.

1 Rutilius a.	Tarrachina a b.	quae om. a.	2 Vibi-
us Glandorpius; Biuius reliqui codd., Buuius b.	Curius] praetor add.		
b.	4 aliam a.	5 deprensus a, deprehensus edd.	N. Perizo-
nus, Cn. codd. Vid. Plut. Pomp. 63.	6 Cremonae a b c.	8 ipse	
Ciacconius, ad se codd.	Brondisium a.	9 et] ut a b c.	
10 profici a b, perfici u.	conditiones et 11 conditionibus (a).		
13 et Petauianus, ut a b; om. u.	dilectu a.	15 Dyrrachium (a).	
19 regionibusque om. b.	potestate 'mss. omnes' et linea extre-		
mae apposita a, potestatem u.	21 ille Italiam a, Italiam ille edd.		
22 administrationesque int. uers. b.	inpedire a.	24 moles a et	
deteriores, molem edd. ante u.	26 quoque uersus ego, quoque uersus		
(a) edd. P. 72.	conlocabat a.	28 ancoris (a),	
anchoris u.	destinabat a b c d.		

His perfectis collocatisque alias deinceps pari magnitudine rates 8
iungebat. Has terra atque aggere integebat, ne aditus atque in- 9
cursus ad defendendum impediretur; a fronte atque ab utroque
latere cratibus ac pluteis protegebat; in quarta quaque earum tur- 10
res binorum tabulatorum excitabat, quo commodius ab impetu na-
vium incendiisque defenderet. Contra haec Pompeius navis ma- 26
gnas onerarias, quas in portu Brundisino deprehenderat, adorna-
bat. Ibi turres cum ternis tabulatis erigebat easque multis tormen-
tis et omnigenere telorum completas ad opera Caesaris appellebat,
ut rates perrumperet atque opera disturbaret. Sic cotidie utrim- 2
que eminens fundis, sagittis reliquisque telis pugnabatur. Atque
haec Caesar ita administrabat, ut condiciones pacis dimittendas
non existimaret; ac tametsi magnopere admirabatur Magium, quem
ad Pompeium cum mandatis miserat, ad se non remitti, atque ea
res saepe temptata etsi impetus eius consiliaque tardabat, tamen
omnibus rebus in eo perseuerandum putabat. Itaque Caninium 3
Rebilum legatum, familiarem necessariumque Scriboni Libonis,
mittit ad eum colloqui causa; mandat, ut Libonem de concilianda
pace hortetur; inprimis, ut ipse cum Pompeio colloqueretur, po-
stulat: magnopere sese confidere demonstrat, si eius rei sit pote- 4
stas facta, fore, ut aequis condicionibus ab armis discedatur; cuius
rei magnam partem laudis atque existimationis ad Libonem per-
venituram, si illo auctore atque agente ab armis sit discessum.
Libo a conloquio Canini digressus ad Pompeium proficiscitur. 5
Paulo post renuntiat, quod consules absint, sine illis non posse
agi de compositione. Ita saepius rem frustra temptatam Caesar 6
aliquando dimittendam sibi iudicat et de bello agendum. Prope 27
dimidia parte operis a Caesare effecta diebusque in ea re consum-
ptis VIII naues a consulibus Dyrrhachio remissae, quae priorem
partem exercitus eo deportauerant, Brundisium reuertuntur. Pom- 2

2 ne om. a c.	6 navis a, non naues.	8 turris b.
ternis] donis b.	9 et] ex b.	appellabat a.
b.	cotidie, nisi aliter referam, semper a.	10 praeurperet
		utrinque (a), om. b.
12 Caesar ita a, ita Caesar edd.	condiciones (a).	14 re-
mitti] reueri b.	15 temptata, ubicumque tacebo, a.	17 necessa-
rium omitta copula a 'mss. 6'.	Scriboni a b.	19 in primis (a).
21 conditionibus (a).	24 a] ad ante corr. a.	conloquio a.
Canini a.	25 non posse agi de compositione a b c d, de compo-	
sitione agi non posse u.	28 diebus in b.	consumptis, non con-
		sumtis, et similiter omnia huius generis, ubicumque nihil monuero, a.
29 Dirrachio a.		

debatur. Interea ueterem exercitum, duas Hispanias confirmari, 3
 quarum erat altera maximis beneficiis Pompei deuincta, auxilia,
 equitatum parari, Galliam Italiamque temptari se absente nolebat.
 Itaque in praesentia Pompei sequendi rationem omittit, in Hispa- 30
 5 niam proficisci constituit: duumiris municipiorum omnium impe-
 rat, ut naues conquirant Brundisiumque deducendas curent. Mit- 2
 tit in Sardiniam cum legione una Valerium legatum, in Siciliam
 Curionem pro praetore cum legionibus IIII; eundem, cum Siciliam
 recepisset, protinus in Africam traducere exercitum iubet. Sar-
 10 diniam obtinebat M. Cotta, Siciliam M. Cato; Africam sorte Tu-
 bero obtinere debebat. Caralitani, simul ad se Valerium mitti au- 3
 dierunt, nondum profecto ex Italia sua sponte Cottam ex oppido
 eiciunt. Ille perterritus, quod omnem prouinciam consentire intel-
 legebat, ex Sardinia in Africam profugit. Cato in Sicilia naues 4
 15 longas ueteres reficiebat, nouas ciuitatibus imperabat. Haec ma-
 gno studio agebat. In Lucanis Brutiisque per legatos suos ciui-
 um Romanorum delectus habebat, equitum peditumque certum nu-
 merum a ciuitatibus Siciliae exigebat. Quibus rebus paene per- 5
 20 fectis aduentu Curionis cognito queritur in contione sese proiectum
 ac proditum a Cu. Pompeio, qui omnibus rebus imparatissimis
 non necessarium bellum suscepisset et ab se reliquisque in senatu
 interrogatus omnia sibi esse ad bellum apta ac parata confirmauis-
 set. Haec in contione questus ex prouincia fugit. Nacti uacuas 31
 25 ab imperiis Sardiniam Valerius, Curio Siciliam cum exercitibus
 eo perueniunt. Tuberus, cum in Africam uenisset, inuenit in pro-
 uincia cum imperio Attium Varum; qui ad Auximum, ut supra
 demonstrauius, amissis cohortibus protinus ex fuga in Africam

1 Hispanias *a*. 2 erat altera *a* *Stephanus*, altera erat *ceteras*
edd. Pompei *a* et Pompeii *edd. ante u*, Pompeio *sine annotatione u*.
 4 Pompei *a*. sequendi *a*, sequi *b*; insequendi *u*. Hispan-
 niam *a*. 8 pro praetore *Petanianus*, prop. R. *a b*; propraetorem *u*.
 IIII *Dauisius*, III *codd. Fid. II*, 23, 1. 37, 4. 9 Africa trans-
 ducere *a*. 10 Cocta *a*. 12 profectum *b*. Cottam ex oppido
a *Stephanus*, ex oppido Cottam *ceterae edd.* 13 intellegebat *a* et 3
dett., intellexeret *u* (intelligere, non intelligere, ubique *a*). 15 hoc *b*.
 16 Brutiisque *a* et omitta copula *c*. 17 dilectus *a*. 18 pe-
 ne *a*. 19 concione (*a*). 20 imparatissimis *a* (*is* imper.) '*mss. et*
edd. qdd.', imparatissimus *u*. 21 reliquisset in senatum *cum punctis*
sub set et suprasc. que *a*. 23 concione (*a*). 24 imperiis] prouin-
 cias *add. b*. Sycliam *a*. 26 cum imperio *om. b*. ad auxili-
 um m m m a

peius s
 Italia
 3 incipi
 secti
 teas
 4 de
 in
 5
 6
 28
 32
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1 dilectuque a.
 habet et deinde usum.
 tudine 'mss. ut semper'.

2 notitia om. m. pr. b, qui noticiam in marg.
 5 adfectum a. 6 valetudinem a, vali-
 terra a b. ancoris (a), non anchoris.

10 coacto] et acto a b c.

11 expectato a.

13 ab oetrib.

pl. a. 14 Catonem — repugnantem — extrahentem a b.

16 cur

fleri b. si probasset a 'mss. 8', sin probasset Aldus u.

17 cursu

uti a. 19 atque] et b.

20 quid quod ab alterorum a b.

22 legionibus Aldus, legibus codd.

24 conditiones (a).

expetita

a b (is exped.) c, et expetita u.

25 hortatur a b c d, orat u.

ut

a b c d, om. u.

26 sint a.

29 Pompeius paulo ante a Stephanus,

paulo ante Pompeius reliquae edd.

gati mitterentur, his auctoritatem attribui timoremque eorum, qui mitterent, significari. Tenuis atque infirmi haec animi uideri. Se uero, ut operibus anteire studuerit, sic iustitia et aequitate uelle superare. Probat rem senatus de mittendis legatis; sed, qui mitterentur, non reperiiebantur, maximeque timoris causa pro se quisque id munus legationis recusabat. Pompeius enim discedens ab urbe in senatu dixerat eodem se habiturum loco, qui Romae remansissent et qui in castris Caesaris fuissent. Sic triduum dispositionibus excusationibusque extrahitur. Subicitur etiam L. Metellus, tribunus plebis, ab inimicis Caesaris, qui hanc rem distrahat reliquasque res, quascumque agere instituerit, impediat. Cuius cognito consilio Caesar frustra diebus aliquot consumptis, ne reliquum tempus amittat, infectis iis, quae agere destinauerat, ab urbe proficiscitur atque in ulteriorem Galliam peruenit. Quo cum uenisset, cognoscit missum a Pompeio Vibullium Rufum, quem paucis ante diebus Corfinio captum ipse dimiserat; profectum item Domitium ad occupandam Massiliam nauibus actuariis septem, quas Igili et in Cosano a priuatis coactas seruis, libertis, colonis suis compleuerat; praemissos etiam legatos Massilienses domum, nobiles adulescentes, quos ab urbe discedens Pompeius erat adhortatus, ne noua Caesaris officia ueterum suorum beneficiorum in eos memoriam expellerent. Quibus mandatis acceptis Massilienses portas Caesari clauferant; Albicos, barbaros homines, qui in eorum fide antiquitus erant montesque supra Massiliam incolebant, ad se uocauerant; frumentum ex finitimis regionibus atque ex omnibus castellis in urbem conuexerant; armorum officinas in urbe instituerant; muros, portas, classem reficiebant. Euocat ad

1 his <i>a</i> edd. ante <i>Aldum</i> , iis <i>Aldus</i> u.	attribuit <i>a</i> b.
2 significare <i>a</i> b.	se uero] siu cum o super u <i>a</i> .
anteire <i>c</i> d, anteiri <i>a</i> b.	et] atque <i>b</i> .
9 excusati omnibusque <i>a</i> , omnibusque <i>b</i> .	11 quascumque (<i>a</i>).
13 amittat <i>ego</i> , mittat <i>a</i> b; omittat u.	infectis is <i>a</i> .
que] et <i>b</i> .	cum peruenisset <i>b</i> .
15 missum <i>a</i> b c, missum in Hispaniam <i>Aldus</i> u. P. 166.	Vibellium <i>a</i> , Iubellium <i>e</i> et alterum utrum 'mss. plerique'.
17 occupandam (<i>a</i>) 'mss. plerique', occupandum u.	
18 Sigili <i>a</i> c d, Sigilli <i>b</i> ; Igilii u.	Casano <i>a</i> , Casano <i>b</i> .
19 Massilienses <i>a</i> .	20 adulescentes <i>a</i> .
22 Maxilienses <i>a</i> .	23 Albicos <i>a</i> .
25 atque in omnibus <i>a</i> b.	26 officinas in urbem <i>a</i> b.
27 instituerant] euexerant <i>m. pr.</i> <i>a</i> .	portas classem <i>c</i> , portis classem <i>a</i> , portas claustris <i>b</i> ; classem portas <i>u</i> .

patronos ciuitatis: quorum alter agr
et Heluorum publice iis concesserit: a
5 tribuerit uectigaliaque auxerit. Qua
parem se quoque uoluntatem tribuere
36 contra alterum iuuare aut urbe aut po
inter eos aguntur, Domitius nauibus l
iis receptus urbi praeficitur: summa ei
2 titur. Eius imperio classem quoque i
naues, quas ubique possunt, deprehen
cunt, parum clauis aut materia atque a
3 liquas armandas reficiendasque utuntur
est in publicum conferunt; reliquas m
4 sidionem urbis, si accadat, reseruant.
Caesar legiones tres Massiliam adduci
pugnationem urbis agere, naues longas
5 instituit. Quibus effectis armatisque di
teria caesa est, adductisque Massilian
C. Trebonium legatum ad oppugnationem

- 1 Massilia *aliquot dett.*, Massiliam *a*
is *a.* inferendi *om. b.* 5 oratio
quo', legati orationem domum *a.* 6 res
b. 7 Romanum *om. a 'mss. 7'.*
8 decernere *I. Fr. Gronovius*, discerni
9 illarum *b.* 10 Volgarum *a 'mss*
(Heluorum *P. Maasius*), Heluorum *a.* Helu
qui Volgarum. *'et Heluorum'*

Dum haec parat atque administrat, C. Fabium legatum cum 37
 legionibus III, quas Narbone circumque ea loca hiemandi causa
 disposuerat, in Hispaniam praemittit celeriterque saltus Pyrenaeos
 occupari iubet, qui eo tempore ab L. Afranio legato praesidiis te-
 5 nebantur. Reliquas legiones, quae longius hiemabant, subsequi 2
 iubet. Fabius, ut erat imperatum, adhibita celeritate praesidium 3
 ex saltu deiecit magnisque itineribus ad exercitum Afranii con-
 tendit. Aduentu L. Vibullii Rufi, quem a Pompeio missum in Hi- 38
 spaniam demonstratum est, Afranius et Petreius et Varro, legati
 10 Pompeii, quorum unus Hispaniam citeriorem *tribus legionibus, al-*
ter ulteriorem a saltu Castulonensi ad Anam duabus legionibus,
 tertius ab Ana Vettonum agrum Lusitaniamque pari numero le-
 gionum optinebat, officia inter se partiuntur, uti Petreius ex Lu- 2
 sitania per Vettones cum omnibus copiis ad Afranium proficiscatur,
 15 Varro cum iis, quas habebat, legionibus omnem ulteriorem Hi-
 spaniam teneatur. His rebus constitutis equites auxiliaque toti Lu- 3
 sitaniae a Petreio, Celtiberiae, Cantabris barbarisque omnibus,
 qui ad Oceanum pertinent, ab Afranio imperantur. Quibus coa- 4
 ctis celeriter Petreius per Vettones ad Afranium peruenit, consti-
 20 tuuntque communi consilio bellum ad Ilerdam propter ipsius loci
 opportunitatem gerere. Erant, ut supra demonstratum est, legio- 39
 nes Afranii III, Petreii duae, praeterea scutatae [citerioris prouin-
 ciae] et cetratae [ulterioris Hispaniae] cohortes circiter LXXX
 equitumque [utriusque prouinciae] circiter V milia. Caesar legio- 2
 25 nes in Hispaniam praemisera[ad]t [VI milia]. Auxilia peditum . .
 milia, equitum III milia omnibus superioribus bellis habuerat et pa-
 rem ex Gallia numerum, quam ipse pacauerat, nominatim ex omni-

- 3 Hispaniam a. saltus Pyrenaeos a, Pyrenaeos saltus edd.
 (Pirenos b). 5 hiemabant a. 7 exaltu a. 8 L. a 'ceteri',
 om. b. Vibullii a, Iubuli e: 'Vibuli, Bibuli, Vibelli, Vibili, Iubillii mss.'
 Hispania a e. 10 tribus legionibus, alter ulteriorem ego sup-
 plement, om. a 'mss. 8'. P. 137; ubi quod me originem uulgatae scripturae
 ignorare dixi, ea Aldo debetur. 12 ab om. b e. Bettonum a:
 'Betonum, Bettonum, Vetonum, Vectonum mss. hic et mox'. 13 opti-
 nebat a. 15 cum is a. 16 toti Stephanus, totius codd.
 17 Celtiberiae a 'reliqui', Celtiberis 2 dott. u. 19 ad erarium a b.
 constituuntque a b, constituunt u. 20 Ilerdam a.
 22 et 23 et 24 uncas ego posui. P. 138. 24 equitumque a b, equitum u.
 De §. 2 uid. P. 139. 25 ad vi mil. auxilia peditum milia a.
 26 omnibus reliqui, quae omnibus d. 27 quam b d, quamquam
 a; quem u. pacauerat a b c d, parauerat u.
 Caesar, ed. Nipperd.

uterque legiones reducit in castra. Eo biduo Caesar cum equiti- 41
 bus DCCCC, quos sibi praesidio reliquerat, in castra peruenit.
 Pons, qui fuerat tempestate interruptus, paene erat reffectus: hunc
 nocte perfici iussit. Ipse cognita locorum natura ponti castrisque 2
 5 praesidio sex cohortis reliquit atque omnia impedimenta et postero
 die omnibus copiis triplici instructa acie ad Ilerdam proficiscitur
 et sub castris Afranii constitit et ibi paulisper sub armis moratus
 facit aequo loco pugnandi potestatem. Potestate facta Afranius
 copias educit et in medio colle sub castris constituit. Caesar, ubi 3
 10 cognovit per Afranium stare, quo minus proelio dimicaretur, ab
 infimis radicibus montis intermissis circiter passibus CCCC castra
 facere constituit et, ne in opere faciundo milites repentino hostium 4
 incursu exterrerentur atque opere prohiberentur, uallo muniri ue-
 luit, quod eminere et procul uideri necesse erat, sed a fronte con-
 15 tra hostem pedum XV fossam fieri iussit. Prima et secunda acies
 in armis, ut ab initio constituta erat, permanebat; post hos opus
 in occulto a III acie fiebat. Sic omne prius est perfectum, quam 5
 intellexeretur ab Afranio castra muniri. Sub uesperum Caesar 6
 intra hanc fossam legiones reducit atque ibi sub armis proxima
 10 nocte conquiescit. Postero die omnem exercitum intra fossam 42
 continet et, quod longius erat agger petendus, in praesentia simi-
 lem rationem operis instituit singulaque latera castrorum singulis
 attribuit legionibus munienda fossasque ad eandem magnitudinem
 perfici iubet; reliquas legiones in armis expeditas contra hostem
 15 constituit. Afranius Petreiusque terrendi causa atque operis im-
 pediendi copias suas ad infimas montis radices producunt et proe-
 lio laessunt, neque idcirco Caesar opus intermittit confisus prae- 3
 sidio legionum trium et munitione fossae. Illi non diu commorati 4
 nec longius ab infimo colle progressi copias in castra reducunt.
 30 Tertio die Caesar uallo castra communit; reliquas cohortes, quas 5
 in superioribus castris reliquerat, impedimenta ad se traduci

- 2 sibi *Aldus*, ibi *a b d*. 3 pene *a*. 4 nocte *a b c*, noctu *u*.
 5 ex cohortis *a*, x cohortis *b*. reliquid *a et* reliquit '*mss. 2*'
edd. ante Graeu. praeter Steph., relinquit Steph. Graeu. u. 6 ante
 omnibus *add. cum b*. 10 per *om. a 'mss. 8'*. 11 infirmis *a*.
 12 faciundo *a b, non faciundo*. 13 prohibentur *a*. metuit *a b*.
 14 contra *Aldus*, castra contra *a 'mss. plerique'*. 16 post hoc
b. 17 a III] XIII *a b*. 18 Caesar] castra ante *corr. a*. 21 prae-
 sentiam *b c*. 25 Petroniusque ante *corr. a*. terendi *a*.
 26 suas copias *b*. 27 intermisit *c*. 29 infirmo ante *corr. a*.
 30 quas *om. a*.

5 itinere ad eundem occupandum lo
 proelio, et quod prius in tumultum A
 pelluntur atque aliis summissis subsi
 44 gna legionum recipere coguntur. G
 rum, ut magno impetu primo procur
 rent, ordines suos non magnopere se
 2 gnarent; si premerentur, pedem refe
 existimarent cum Lusitanis reliquis
 3 pugnae adsuefacti; quod fere fit, qui
 ueterauerit, ut multum earum regio
 4 Haec tum ratio nostros perturbauit in
 circumiri enim sese ab aperto latere
 trabantur; ipsi autem suos ordines se
 dere neque sine graui causa eum loci
 5 consuerant oportere. Itaque perturba
 in eo cornu constiterat, locum non te
 45 lem sese recepit. Caesar paene omni
 ter opinionem consuetudinemque acci

1 inter oppidum Ilerdam et proximum
 Ilerda et proximo colle *codd.* 2 Preteci
 cios *sive planities mei omnes*, planitia *a.*

4 occupauisset *a b*, occupasset *u.*

5 contulerat *a.*

7 structa *secundum*
non retulit, Oudendorpius in duobus dett.
occupare a Stephanus, occupare cum tumultu.

nem nonam subsidio ducit; hostem insolenter atque acriter nostros insequentem subprimit rursusque terga uertere seque ad oppidum Ilerdam recipere et sub muro consistere cogit. Sed nonae legionis milites elati studio, dum sarcire acceptum detrimentum uolunt, 5 temere insecuti longius fugientis in locum iniquum progrediuntur et sub montem, in quo erat oppidum positum Ilerda, succedunt. Hinc se recipere cum uellent, rursus illi ex loco superiore nostros 3 premebant. Praeruptus locus erat, utraque ex parte directus ac 4 tantum in latitudinem patebat, ut tres instructae cohortes eum lo- 10 cum explerent, ut neque subsidia ab lateribus submitti neque equites laborantibus usui esse possent. Ab oppido autem decliuus locus tenui fastigio uergebat in longitudinem passuum circiter CCCC. Hac nostris erat receptus, quod eo incitati studio inconsultius pro- 6 cesserant; hoc pugnabatur loco, et propter angustias iniquo et 15 quod sub ipsis radicibus montis constiterant, ut nullum frustra telum in eos mitteretur. Tamen uirtute et patientia nitebantur atque omnia uulnera sustinebant. Augebatur illis copia, atque ex castris 7 cohortes per oppidum crebro submittebantur, ut integri defessis succederent. Hoc idem Caesar facere cogeatur, ut summissis in 8 20 eundem locum cohortibus defessos reciperet. Hoc cum esset modo pugnatum continenter horis quinque, nostrique grauius a multitudine premerentur, consumptis omnibus telis gladiis destitutis impetum aduersus montem in cohortis faciunt paucisque deiectis reliquos sese conuertere cogunt. Submotis sub murum cohortibus 2 25 ac nonnulla parte propter terrorem in oppidum compulsis facilis est nostris receptus datus. Equitatus autem noster ab utroque latere, etsi deiectis atque inferioribus locis constiterat, tamen in summum iugum uirtute conititur atque inter duas acies perequitas commodiorem ac tutiorem nostris receptum dat. Ita uario certa- 4 30 mine pugnatum est. Nostri in primo congressu circiter LXX ceciderunt, in his Q. Fulginius ex primo hastato legionis XIII, qui

1 nouam a 'mss. 3'.	sub dio ducit b.	2 subprimit a.
3 nouae 'mss. 3'.	5 longius a b, om. u.	fugientis a.
6 monte c.	positum int. uers. b.	10 ut neque a b, et neque
u. ab lateribus a, a lateribus edd.	11 decliuus a c d et m. pr. b,	
editus sec. m. b.	15 in eos telum b.	17 augebatur illis copia
a b c, augebantur illis copiae u.	19 summissis m. pr., submissis sec. a.	
22 destitutis 3 dett., destitutis (a) edd. ante u.	23 cohortis a b.	
deiectis a.	27 dilectis a.	in summum edd. ante u, sum-
mam a; summum in b u.	28 conititur a.	30 nostri primo b.
31 Fulginius primus hastatus Vascosanus: at uid. II, 35, 1.		

co atque impari congressi numero q
 nuissent, quod montem gladiis destric
 co superiore terga uertere aduersari
 4 dum compulissent. Illi eum tumultum,
 48 gnis operibus munierunt praesidium
 etiam repentinum incommodum biduo,
 enim tempestas cooritur, ut numqua
 2 fuisse constaret. Tum autem ex omi
 ac summas ripas fluminis superauit poi
 3 bius fecerat, uno die interruptit. Qu
 exercitui Caesaris attulit. Castra eni
 est, cum essent inter flumina duo, Sici
 lium XXX, neutrum horum transiri pot
 4 his angustiiis continebantur. Neque c
 amicitiam accesserant, frumentum supp
 latum longius progressi erant, interclus
 maximi commeatus, qui ex Italia Galli
 5 peruenire poterant. Tempus erat auter
 frumenta in hibernis erant neque multu
 ciuitates exinanitae, quod Afranius pa
 Caesaris aduentum Ilerdam conuexera

2 uulneratur <i>a</i> .	interficiunt <i>a</i> .
6 cominus (<i>a</i>).	tam <i>a b c</i> . tamen <i>a</i>
distrietis <i>edd. ante a</i> .	ascendissent (<i>a</i>
15 gestas tanta <i>a</i> .	16 quo oritur
maioris <i>a</i> .	17

Caesar superioribus diebus consumpserat : pecora, quod secundum 6
 poterat esse inopiae subsidium, propter bellum finitimae ciuitates
 longius remouerant. Qui erant pabulandi aut frumentandi causa 7
 progressi, hos leuis armaturae Lusitani peritique earum regionum
 5 cetrati citerioris Hispaniae consecrabantur; quibus erat procliuē
 tranare flumen, quod consuetudo eorum omnium est, ut sine utri-
 bus ad exercitum non eant. At exercitus Afrani omnium rerum 49
 abundabat copia. Multum erat frumentum prouisum et conuectum
 superioribus temporibus, multum ex omni prouincia comportaba-
 10 tur; magna copia pabuli suppetebat. Harum omnium rerum facul- 2
 tales sine ullo periculo pons Ilerdae praebebat et loca trans flumen
 integra, quo omnino Caesar adire non poterat. Hae permanse- 50
 runt aquae dies complures. Conatus est Caesar reficere pontes :
 sed nec magnitudo fluminis permittebat, neque ad ripam dispositae
 15 cohortes aduersariorum perfici patiebantur; quod illis prohibere 2
 erat facile cum ipsius fluminis natura atque aquae magnitudine,
 tum quod ex totis ripis in unum atque angustum locum tela iacie-
 bantur; atque erat difficile eodem tempore rapidissimo flumine 3
 opera perficere et tela uitare. Nuntiatum Afranio magnos commea- 51
 20 tus, qui iter habebant ad Caesarem, ad flumen constitisse. Vene-
 rant eo sagittarii ex Rutenis, equites ex Gallia cum multis carris
 magnisque impedimentis, ut fert Gallica consuetudo. Erant prae- 2
 terea cuiusque generis hominum milia circiter VI cum seruis libe-
 25 risque; sed nullus ordo, nullum imperium certum, cum suo quis-
 que consilio uteretur, atque omnes sine timore iter facerent usi
 superiorum temporum atque itinerum licentia. Erant complures 3
 honesti adulescentes, senatorum filii et ordinis equestris; erant le-
 gationes ciuitatum; erant legati Caesaris. Hos omnes flumina
 continebant. Ad hos opprimendos cum omni equitatu tribusque 4
 30 legionibus Afranius de nocte profisciscitur imprudentesque ante mis-
 sis equitibus adgreditur. Celeriter sese tamen Galli equites expe-

2 inopiae] in opere a 'mss. 6'.

6 transire a, non transire.

earum ante corr. a.

utribus Aldus, utrisque a 'mss. 6'.

7 Afrani a.

10 omnium rerum a Stephanus, rerum omnium ceterae edd.

16 cum a b, tum u.

17 tum om. a b.

19 comitatus edd.

P. 142.

23 libertisque Hotomanus; sed liberos recte Apitzius reu-
 interpretatus est.

25 consilio] iudicio m. pr. b.

usu a b d.

27 adulescentes a.

legiones ante corr. a.

29 et tribus b.

30 imprudentisque b (inpr. a).

31 adgreditur a.

sese tamen a,

tamen sese edd.

propter eximiam uirtutem ex infer-

5 peruenerat; uulnerantur ampli-
tur T. Caecilius, primi pili

47 III, milites amplius CC. S

2 se utrique superiores disc-
cum esse omnium iudici-
stetissent et nostrorum
lumque tenuissent, q-

3 congressu terga ue-
co atque impari e-
nuissent, quod n-
co superiore te-

4 dum compulsi-

48 gnis operibu-
etiam repen-
enim temp-

2 fuisse cor-
ac sum-

3 bius fe-
exerci-
est, c-

lium

4 his
ami-
lat-
m-

5 1

propter certamine res ge-
stinuere; sed, ubi s-
paciis amissis sese in pro-
tempus magnum attulit nos-
spatium se in loca superiora
die sagittarii circiter CC, equites
entorum non magnus numerus. His
reuit; quae fere res non solum inopia
luri temporis timore ingrauescere consue-
L in singulos modios annona peruenerat, 10
frumenti deminuerat, atque incommoda in
tam paucis diebus magna erat rerum facta
fortuna inclinauerat, ut nostri magna inopia ne-
cerum conflictarentur, illi omnibus abundarent rebus
habereant. Caesar iis ciuitatibus, quae ad eius 11
quod minor erat frumenti copia, pecus im-
calones ad longinquiores ciuitates dimittebat; ipse prae-
inopiam quibus poterat subsidiis tutabatur. Haec Afra-
Petreiusque et eorum amici pleniora etiam atque uberiora
ad suos perscribebant. Multa rumore adfingebantur, ut 20
bellum confectum uideretur. Quibus litteris nuntiisque Ro-
perlati magni concursus ad Afranium magnaeque
gratulationes fiebant; multi ex Italia ad Cn. Pompeium proficisce-
bantur, alii, ut principes talem nuntium attulisse, alii, ne euentum
belli expectasse aut ex omnibus nouissimi uenisse uiderentur. 25
Cum in his angustiis res esset, atque omnes uiae ab Afranianis
militibus equitibusque obsiderentur, nec pontes perfici possent, im-
perat militibus Caesar, ut naues faciant, cuius generis eum supe-
rioribus annis usus Britanniae docuerat. Carinae ac prima statu-

1 id dum *a d*, hi dum *edd*.3 sese in proximos montes *a Stephanus*;in montes proximos se *b*, sese in montes proximos *ceterae edd*.5 superiora loca *b*.10 ad denarios *L Aldus*, ad *XL 'ms, mei'* etcum *a super x a*.11 deminuerat (*a*) *b*, diminuerat *u*.

13 mutatio

b. hac *a*.necessarium *a*.14 habundarent *a*.

15 Caes-

saris ciuitatibus *a*.16 quod *Stephanus*, quo *codd. P. 58*, ubi non re-te *a me hunc locum correctum dixi*.

20 multa rumore adfingebantur

ego (multa rumor affingebat *Stephanus*); multarum rumore orat fingeant *a*
et, qui fingeat, *b*, 'm. rumores fingeant *c*'; multa rumor fingeat *u*.21 pene *a*.22 magnaeque *a b*, magnae *u*.24 tale *b*.

29 ac

prima ego, ac primum *a b c d*; primum ac *u*.

mina leui materia fiebant; reliquum corpus nauium uiminibus con-
textum coriis integebatur. Has perfectas carris iunctis deuehit 3
noctu milia passuum a castris XXII militesque his nauibus flumen
transportat continentemque ripae collem improviso occupat. Hunc 4
5 celeriter, priusquam ab aduersariis sentiat, communit. Huc le-
gionem postea traicit atque ex utraque parte pontem instituit, bi-
duo perficit. Ita commeatus et qui frumenti causa processerant 5
tuto ad se recipit et rem frumentariam expedire incipit. Eodem 55
die equitum magnam partem flumen traiecit. Qui inopinantis pa-
10 bulatores et sine ullo dissipatos timore adgressi magnum numerum
iumentorum atque hominum intercipiunt cohortibusque cetratis 2
subsidio missis scienter in duas partes sese distribuunt, alii ut
praedae praesidio sint, alii ut uenientibus resistent atque eos pro-
pellant, unamque cohortem, quae temere ante ceteras extra aciem 3
15 procurrerat, seclusam ab reliquis circumueniunt atque interficiunt
incolumesque cum magna praeda eodem ponte in castra reuer-
tuntur.

Dum haec ad Ilerdam geruntur, Massilienses usi L. Domitii 56
consilio nauis longas expediunt numero XVII, quarum erant XI te-
20 ctae. Multa huc minora nauigia addunt, ut ipsa multitudine nostra 2
classis terreatur. Magnum numerum sagittariorum, magnum Al-
bicorum, de quibus supra demonstratum est, imponunt atque hos
praemiis pollicitationibusque incitant. Certas sibi deposcit naues 3
Domitius atque has colonis pastoribusque, quos secum adduxerat,
25 complet. Sic omnibus rebus instructa classe magna fiducia ad no-
stras naues procedunt, quibus praecerat D. Brutus. Hae ad insu-
lam, quae est contra Massiliam, stationes obtinebant. Erat multo 57
inferior numero nauium Brutus; sed electos ex omnibus legioni-
bus fortissimos uiros, antesignanos, centuriones, Caesar ei classi
30 adtribuerat, qui sibi id muneris depoposcerant. Hi manus ferreas 2

1 leui *b cd*, ex leui (*a*) *u*.   intextum *b*.   6 transicit *a*, 'tra-
hecit *uol* transiecit aut traiecit *mss. mei*'.   ex] ab *b*.   instituit *a*
be, institutum *u*.   perficit biduo *c*.   7 commeatus *a* 'reliqui', comi-
tatus *ex. P. 142*.   9 inopinantis *a b*.   pabulatoris *a*.   10 ad-
gressi *a*.   magnum *ego*; iam magnum *a b c*, quam magnum *u* praeter
uum Caesaris.   11 cohortibus *a*.   cetratis *P. Manutius*, centu-
riatis *edd*.   19 nauis *a*.   22 monstratum *b*.   23 et pollicita-
tionibus *b*.   28 nauium numero *b u*.   electos *a* 'mss. plerique',
electos *u*.   30 adtribuerat *a*.   hi *a* *edd. ante Ald. Stephanus*, ii
Aldus u.

58 operam studebant. Ipsi Massilienses
 tia gubernatorum confisi nostros elu-
 cipiebant et, quoad licebat latiore uti
 circumuenire nostros aut pluribus na-
 2 mos transcurrentes detergere, si posi-
 pius erat necessario uentum, ab scier-
 3 ficiis ad uirtutem montanorum confug-
 exercitatis remigibus minusque periti
 qui repente ex onerariis nauibus eran-
 uocabulis armamentorum cognitis, tum
 nauium impediabantur: factae enim su-
 4 eundem usum celeritatis habebant. Ita
 pugnandi daretur, aequo animo singu-
 atque iniecta manu ferrea et retenta u-
 bant atque in hostium naues transcende-
 bicorum et pastorum interfecto parten-
 nullas cum hominibus capiunt, reliquas
 die naues Massiliensium cum iis, quae:
 59 Hoc primum Caesari ad Ilerdam
 2 ponte celeriter fortuna mutatur. Illi per-
 nus libere, minus audacter uagabantur

1 numero *om. a*, ante instruxerant *po*
Stephanus, utrimque est *reliquae edd.* (utrimque)

6 ante exercitati *add.* et *a b.* h

ii *Idus u.* deprecatur

progressi spatio, ut celerem receptum haberent, angustius pabulabantur, alias longiore circuitu custodias stationesque equitum uisabant, aut aliquo accepto detrimento aut procul equitatu uiso ex medio itinere proiectis sarcinis fugiebant. Postremo et plures intermittere dies et praeter consuetudinem omnium noctu constituerant pabulari. Interim Oscenses et Calagurritani, qui erant cum 60 Oscensibus contributi, mittunt ad eum legatos seseque imperata facturos pollicentur. Hos Terraconenses et Iacetani et Ausetani 2 et paucis post diebus Illurgauonenses, qui flumen Hiberum attingunt, insecuntur. Petit ab his omnibus, ut se frumento iuuent. 3 Pollicentur atque omnibus undique conquisitis iumentis in castra deportant. Transit etiam cohors Illurgauonensis ad eum cognito 4 ciuitatis consilio et signa ex statione transfert. Magna celeriter commutatio rerum. Perfecto ponte, magnis quinque ciuitatibus 5 ad amicitiam adiunctis, expedita re frumentaria, extinctis rumoribus de auxiliis legionum, quae cum Pompeio per Mauritaniam uenire dicebantur, multae longinquiores ciuitates ab Afranio desciscunt et Caesaris amicitiam sequuntur. Quibus rebus perterritis 61 amicis aduersariorum Caesar, ne semper magno circuitu per pontem equitatus esset mittendus, nactus idoneum locum fossas pedum XXX in latitudinem complures facere instituit, quibus partem aliquam Sicoris auerteret uadumque in eo flumine efficeret. His 2 paene effectis magnum in timorem Afranius Petreiusque perueniunt, ne omnino frumento pabuloque intercluderentur, quod multum Caesar equitatu ualebat. Itaque constituunt ipsi *his* locis excedere et in Celtiberiam bellum transferre. Huic consilio subfragabatur etiam illa res, quod ex duobus contrariis generibus quae superiore bello cum L. Sertorio steterant ciuitates uictae nomen atque imperium absentis Pompeii timebant, quae in amicitia manserant magnis adfectae beneficiis eum diligebant; Caesaris autem erat in barbaris nomen obscurius. Hic magnos equitatus magna-

1 pabulantur <i>a b</i> .	8 Terraconenses <i>b</i> .	Auscitani <i>a</i> .
9 Hiberum <i>b</i> , Hyberum <i>a</i> ; Iberum ubique <i>u</i> .		10 insecuntur <i>a</i> .
12 Lurgauonensis <i>a b</i> .	15 extinctis <i>a</i> .	18 amicitiam <i>a</i> .
21 latitudinem (<i>a</i>) reliqui, altitudinem <i>b</i> .		22 Sicores <i>a</i> , Sicoros <i>b</i> .
23 pene <i>a</i> .	25 ipsi his Oudendorpius (<i>sed</i> iis), ipsi <i>a</i> 'ms. omnes'.	
26 subfragabatur <i>a</i> .	28 cum Sestorio <i>b</i> .	29 Pompeii
post absentis ponendum uidit Dausius, ante magnis (30) ponunt codd.		
30 adfectae <i>a</i> .	31 erat in barbaris <i>a</i> Stephanus, in barbaris erat	
ceterae edd.	hic <i>a b</i> edd. ante Steph., hinc Stephanus <i>u</i> .	magna

DE BELLO CIVILI

que auxilia expectabant et suis locis bellum in hiemem ducere co-
 4 gitabant. Hoc inito consilio toto flumine Hiberno naues conquirere
 et Octogesam adduci iubent. Id erat oppidum positum ad Hiberum
 miliaque passuum a castris aberat XX. Ad eum locum fluminis na-
 uibus iunctis pontem imperant fieri legionesque duas flumen Sico- 5
 62 rim traducunt, castra muniunt uallo pedum XII. Qua re per explo-
 ratores cognita summo labore militum Caesar continuato diem no-
 ctemque opere in flumine anertendo huc iam reduxerat rem, ut
 equites, etsi difficulter atq- bat, possent tamen atque au-
 2 derent flumen transire, p- tantummodo humeris ac sum- 11
 mo pectore extare et cu- aquae tum etiam rapiditate
 3 fluminis ad transeundum. Sed tamen eodem fere tem-
 pore pons in Hiberno pro- untia batur, et in Sicori ua-
 63 dum reperiabatur. Iam- gis illi maturandum iter exi- 11
 stimabant. Itaque dual- us cohortibus Ilerdae praesi-
 dio relictis omnibus copis- anseunt et cum duabus legio-
 2 nibus, quas superioribus diebus traduxerant, castra iungunt. Re-
 linquebatur Caesari nihil, nisi uti equitatu agmen aduersariorum
 male haberet et carperet. Pons enim ipsius magnum circuitum
 habebat, ut multo breuiore itinere illi ad Hiberum peruenire pos- 20
 3 sent. Equites ab eo missi flumen transeunt et, cum de tertia ui-
 gilia Petreius atque Afranius castra mouissent, repente sese ad
 nouissimum agmen ostendunt et magna multitudine circumfusa mo-
 64 rari atque iter impedire incipiunt. Prima luce ex superioribus lo-
 cis, quae Caesaris castris erant coniuncta, cernebatur equitatus 25
 nostri proelio nouissimos illorum premi uehementer ac nonnum-
 2 quam sustinere extremum agmen atque inrumpi, alias inferri signa
 et uniuersarum cohortium impetu nostros propelli, dein rursus

- auxilia b. 1 expectabant a. hyemem a. 2 Hiberno 'mss.
 semper' et, ubicumque tacebo, a. nauis cum 3 dett. et 'aliis' u.
 conquirere tologesma a b. 4 miliaque passuum a castris aberat xx Ste-
 phanus; milia v passuum a castris aberat xx a edd. ante Steph., 'milia v p.
 aberat a c. xx mss. omnes et edd. pp.' v 5 Sicorum b. 6 trans-
 ducunt a. castra a b, castraque u. 8 reduxerat a 'ceteri',
 duxerat unus del.; deduxerat Achilles Statius u. 11 exstare et a c,
 exstarent b (ext. a). 12 impedirentur 3 dett., non impedirentur a 'ple-
 rique' (inp. a). 13 Hybero a. 16 Sicoram a, Sicorum b.
 17 traduxerunt b. iungunt a b, coniungunt u. 19 pons] post a.
 20 Hyberum a. 24 locis] castris illo suprasc. b. 25 quae
 om. a. 26 (nonnunquam (a)) nunquam b. 27 inrumpi ego, inter-
 rumpi codd. P. 143. ferri a 'mss. 4'.

uersos insequi. Totis uero castris milites circulari et dolere 3
tem ex manibus dimitti, bellum *non* necessario longius duci;
turiones tribunosque militum adire atque obsecrare, ut per eos
esar certior fieret, ne labori suo neu periculo parceret: paratos
e sese, posse et audere ea transire flumen, qua traductus esset
uitatus. Quorum studio et uocibus excitatus Caesar, etsi time- 4
tae magnitudini fluminis exercitum obicere, conandum ta-
natque experiendum iudicat. Itaque infirmiores milites ex omni- 5
centuriis deligi iubet, quorum aut animus aut uires uidebantur
tinere non posse. Hos cum legione una praesidio castris relin- 6
t; reliquas legiones expeditas educit magnoque numero iumen-
um in flumine supra atque infra constituto traducit exercitum.
uci ex his militibus abrepti ui fluminis ab equitatu excipiuntur 7
subleuantur; interit tamen nemo. Traducto incolumi exercitu
ias instruit triplicemque aciem ducere incipit. Ac tantum fuit 8
militibus studii, ut milium sex ad iter addito circuitu magnaue
uadum fluminis mora interposita eos, qui de tertia uigilia exis-
it, ante horam diei VIII consequerentur. Quos ubi Afranius 65
cul uisos cum Petreio conspexit, noua re perterritus locis su-
ioribus constitit aciemque instruit. Caesar in campis exercitum 2
icit, ne defessum proelio obiciat: rursus conantes progredi in-
quitur et moratur. Illi necessario maturius, quam constituerant, 3
tra ponunt. Suberant enim montes, atque a milibus passuum V
iera difficilia atque angusta excipiebant. Hos montes intrare 4
iebant, ut equitatum effugerent Caesaris praesidiisque in angu-
s collocatis exercitum itinere prohiberent, ipsi sine periculo ac
ore Hiberum copias traducerent. Quod fuit illis conandum at- 5
omni ratione efficiendum; sed totius diei pugna atque itineris
ore defessi rem in posterum diem distulerunt. Caesar quoque
proximo colle castra ponit. Media circiter nocte iis, qui ada- 66

2 non 3 *dett.*, *om. reliquit.* 5 eo *b.* 7 magnitudini fluminis
magnitudinis flumini *u.* 8 iudicabat *b.* infirmioris *a.*
paucis *a b c.* abrepti ui fluminis *ego*, arma in flumine *a b c*; ui flu-
is abrepti *Aldus u.* 14 interit *a 'Lou. et 3 alii'*, interiit *u.*
ad uadum *hic ponit c*, post addito (16) *a (is adudum) 'reliquit'*. exi-
it *a.* 18 'quos ubi uidit *Afr. cett. b'*. 20 constitit *codd.*, con-
it *Ciacconius u.* 21 conantis *b.* progredi] proficisci *b.*
montes intrare cupiebant *ego*, montes intra se recipiebant *codd.*; intra
ites se recipiebant *Aldus u. P. 143.* 27 Hyborum *a.* 28 sed
t *reliquit.* 30 proximum collem *b.* his *a*, 'hi uel ii *b'*).

que ?

326

4 gita!

et /

m

62

quandocumque longius a castris processerant, ab equitibus correptis
 ab his certior Caesar duces aduersariorum silentio copias ca-
 stris educere. Quo cognito signum dari iubet et uasa militari more
 conculcari. Illi exaudito clamore ueriti, ne noctu impediti sub
 onere configere cogerentur aut ne ab equitatu Caesaris in angu-
 stias tenerentur, iter supprimunt copiasque in castris continent.
 3 Postero die Petreius cum paucis equitibus occulte ad exploranda
 loca proficiscitur. Hoc idem fit ex castris Caesaris. Mittitur L.
 4 Decidius Saxa cum paucis, qui loci naturam perspiciat. Vterque
 idem suis renuntiat: V milia passuum proxima intercedere itineris
 campestris, inde excipere loca aspera et montuosa; qui prior has
 angustias occupauerit, ab hoc hostem prohiberi nihil esse negotii.
 67 Dispuntur in consilio ab Petreio atque Afranio et tempus profe-
 ctionis quaeritur. Plerique censebant, ut noctu iter facerent:
 2 posse prius ad angustias ueniri, quam sentiretur. Alii, quod pri-
 die noctu conclamatum esset in Caesaris castris, argumenti sume-
 3 bant loco non posse clam exiri. Circumfundi noctu equitatum
 Caesaris atque omnia loca atque itinera obsidere; nocturnaue
 proelia esse uitanda, quod perterritus miles in ciuili dissensione
 4 timori magis quam religioni consulere consueuerit. At lucem mul-
 tum per se pudorem omnium oculis, multum etiam tribunorum mi-
 litum et centurionum praesentiam adferre; quibus rebus coërceri
 5 milites et in officio contineri soleant. Quare omni ratione esse in-
 terdiu perrumpendum: etsi aliquo accepto detrimento, tamen sum-
 6 ma exercitus salua locum, quem petant, capi posse. Haec uincit
 in consilio sententia, et prima luce postridie constituunt proficisci.
 68 Caesar exploratis regionibus albente caelo omnes copias castris
 educit magnoque circuitu nullo certo itinere exercitum ducit. Nam
 quae itinera ad Hiberum atque Octogesam pertinebant castris ho-

1 correpti *a b*.2 castris *om. b*.3 militaria more *a c et*,qui more *super uers. habet, b*.10 intercideret *a itemque, puto, 'mss.*5', quos *Oud. intercedere habere ait.*12 prohibere *a 'mss. mei omnes**praeter Voss.'*13 ab Petreio atque *a b*, a Petreio et *u*.

15 senti-

retur *c et 2 dett.*, sentirentur *reliqui*.16 in *om. a b*.

Caesaris

castris *a*, castris Caesaris *edd.*17 equitatu *b*.

18 atque itinera

in *marg. b*.obsidere *a b c*, obsideri *u*.20 consueuerit *a*, consue-uit *'reliqui'*; consueuerit *2 dett. u*.ad lucem *codd.*22 adferre *a*.coherceri *a*.23 esse *om. b*.24 aliquando *a*, aliquanto *b*.accepta *a*.25 uincit *Louaniensis*, euincit *a b*; euicit *c*.26 consilio *'mss. omnes'*, concilio *(a)*.sententiarum *a*.

27 coelo

(a).28 magnoque in circuitu *c*.ducit *Aldus*, educit *a b c*.nam quae *b c*, namque *a*.29 Hiberum *a*.Otogesam *a*.

n oppositis tenebantur. Ipsi erant transcendendae ualles ma- 2
ae ac difficillimae, saxa multis locis praerupta iter impedi-
., ut arma per manus necessario traderentur, militesque in-
i subleuatique alii ab aliis magnam partem itineris confice-
t. Sed hunc laborem recusabat nemo, quod eum omnium la- 3
um finem fore existimabant, si hostem Hiberno intercludere et
mento prohibere potuissent. Ac primo Afraniani milites uisen- 69
ansa lacti ex castris procurrebant contumeliosisque uocibus
sequebantur: necessarii uictus inopia coactos fugere atque ad
dam renerti. Erat enim iter a proposito diuersum, contrariam-
in partem iri uidebatur. Duces uero eorum consilium suum 2
libus ferebant, quod se castris tenuissent; multumque eorum
uionem adiuuabat, quod sine iumentis impedimentisque ad iter
lectos uidebant, ut non posse inopiam diutius sustinere confi-
mt. Sed, ubi paulatim retorqueri agmen ad dextram conspe- 3
ant iamque primos superare regionem castrorum animum ad-
lerunt, nemo erat adeo tardus aut fugiens laboris, quin statim
ris exeundum atque occurrendum putaret. Conclamatur ad ar- 4
atque omnes copiae paucis praesidio relictis cohortibus exe-
rectoque ad Hiberum itinere contendunt. Erat in celeritate 70
re positum certamen, utri prius angustias montesque occupa-
t: sed exercitum Caesaris uiarum difficultates tardabant, Afra-
copias equitatus Caesaris insequens morabatur. Res tamen ab 2
anianis huc erat necessario deducta, ut, si priores montes,
petebant, attingissent, ipsi periculum uitarent, impedimenta
nq exercitus cohortisque in castris relictas sernare non possent;
ms interclusis exercitu Caesaris auxilium ferri nulla ratione
erat. Confecit prior iter Caesar atque ex magnis rupibus na- 3
planiciem in hac contra hostem aciem instruit. Afranius,
ab equitatu nouissimum agmen premeretur, ante se hostem

- 3 ut om. a b.   necessaria ante corr. a.   inermi 3 dett.,
mis a b; inermes edd. ante u.   7 frumento Vossianus, frumentum
pnt.   9 necessarii Aldus, nec necessarii a b d; nec non necessarii
ff. u.   ad om. b.   10 Herdar a.   11 in om. a b.   con-
m anum a Stephanus, suum consilium reliquae edd.   12 se om. a b.
14 possent a 'mss. 3'.   inopiam diutius a, diutius inopiam edd.
15 dexteram a 'alii'.   16 animum aduerterunt (a) b, non ani-
u.   18 putarent b u.   20 Hyberum a.   21 utri (a), 'ut uel
mss.'   24 Afranis a.   ducta a b.   montis ex uno det. u.
26 cohortisque a, om. b.   relict a b.   29 planitiem (a).
Stephanus, hanc a 'mss. 7'.   30 ab om. b.   ante a, et ante edd.

uero id Caesarem fugiebat, tanto
 perterritum exercitum sustinere
 tum undique equitatu, cum in loc
 2 tur; idque ex omnibus partibus a
 legati, centuriones tribunique n
 3 committere. Omnium esse militu
 nos contra multis rebus sui timori
 subuenissent, quod de colle non d
 cursus sustinerent conlatisque in
 4 que ordines neque signa seruarent
 ret, datum iri tamen aliquo loco
 inde decedendum esset Afranio n
 72 Caesar in eam spem uenerat, se
 rum rem conficere posse, quod r
 2 clusisset. Cur etiam secundo pr
 cur uulnerari pateretur optime de
 fortunam periclitaretur? praeserti
 3 toris consilio superare quam gladi
 dia ciuium, quos interficiendos uic
 4 lumibus rem optinere malebat. H
 non probabatur; milites uero palat
 talis occasio uictoriae dimitteretur,

2 cohortis *a b.*   excellentiss
 gensam *a.*   6 cohortis *a b.*
us om a

non esse pugnatu-
 5 ex eo loco degreditur, ut timorem aduersariis minuat. Petreius
 atque Afranius oblata facultate in castra sese referunt. Caesar
 praesidiis montibus dispositis omni ad Hiberum intercluso itinere
 10 quam proxime potest hostium castris castra communit. Postero
 die duces aduersariorum perturbati, quod omnem rei frumentariae
 fluminisque Hiberi spem dimiserant, de reliquis rebus consultabant.
 Erat unum iter, Ilerdam si reuerti uellent; alterum, si Tarraco-
 2 nem peterent. Haec consiliantibus eis nuntiantur aquatores ab
 10 equitatu premi nostro. Qua re cognita crebras stationes disponunt
 equitum et cohortium alariarum legionariasque intericiunt cohortis
 uallumque ex castris ad aquam ducere incipiunt, ut intra munitio-
 nem et sine timore et sine stationibus aquari possent. Id opus in-
 ter se Petreius atque Afranius partiuntur ipsique perficiendi ope-
 15 ris causa longius progrediuntur. Quorum discessu liberam nacti
 milites colloquiorum facultatem uulgo procedunt, et quem quisque
 in castris notum aut municipem habebat conquirunt atque euocat.
 Primum agunt gratias omnes omnibus, quod sibi perterritis pridie
 2 pepercissent: eorum se beneficio uiuere. Deinde imperatoris fidem
 10 quaerunt, rectene se illi sint commissuri, et, quod non ab initio
 fecerint armaque cum hominibus necessariis et consanguineis con-
 tulerint, queruntur. His prouocati sermonibus fidem ab imperatore
 3 de Petreii atque Afranii uita petunt, ne quod in se scelus conce-
 pisse neu suos prodidisse uideantur. Quibus confirmatis rebus se
 15 statim signa translaturus confirmant legatosque de pace primorum
 ordinum centuriones ad Caesarem mittunt. Interim alii suos in
 4 castra inuitandi causa adducunt, alii ab suis abducuntur, adeo ut
 una castra iam facta ex binis uiderentur; compluresque tribuni
 militum et centuriones ad Caesarem ueniunt seque ei commendant.
 20 Idem hoc fit a principibus Hispaniae, quos euocauerant et secum
 in castris habebant obsidum loco. Hi suos notos hospitesque quae-
 rebant, per quem quisque eorum aditum commendationis haberet

1 paululum cum 2 dett. 'et 3 aliis' u. 2 degreditur a b, digre-
 ditur u. 4 ante montibus add. in 2 dett. u. 9 nuntiantur a b,
 nuntiat u. 11 (intericiunt etiam e) interficiunt b. (cohortis a)
 cohortibus b. 13 ut sine timore a. 14 perficiendi a. 21 ar-
 ma quicum a. 24 prodidisset ante corr. a. 25 legatos de b.
 27 ab suis adducuntur (a). 28 iam facta om. b. 29 et
 om. a b. 30 quos a b, quos illi u. 31 hi a edd. ante Ald. Ste-
 phanus, ii Aldus u.

Caesar, ed. Nipperd.

DE BELLO CIVILI

6 ad Caesarem. Afranii etiam filius adulescens de sua ac parentis
 7 sui salute cum Caesare per Sulpitium legatum agebat. Erant ple-
 na laetitia et gratulatione omnia, eorum, qui tanta pericula uitas-
 se, et eorum, qui sine uulnere tantas res confecisse uidebantur, ma-
 gnumque fructum suae pristinae lenitatis omnium iudicio Caesar
 75 ferebat, consiliumque eius a cunctis probabatur. Quibus rebus
 nuntiatis Afranio ab instituto opere discedit seque in castra reci-
 pit, sic paratus, ut uidebatur, ut, quicumque accidisset casus, hunc
 2 quieto et aequo animo, uero non deserit sese. Ar-
 mat familiam: cum hac cohorte cetratorum barbaris- 10
 que equitibus paucis, be, quos suae custodiae causa
 habere consuerat, imp, aduolat, colloquia militum
 interrumpit, nostros, quos deprendit interficit.
 3 Reliqui coeunt inter se, periculo exterriti sinistras sa-
 gis innoluunt gladiosq, itque ita se a cetratis equiti- 15
 busque defendunt casu, itate confisi seque in castra
 recipiunt et ab iis cohortibus, quae erant in statione ad portas,
 76 defenduntur. Quibus rebus confectis flens Petreius manipulos cir-
 cumit militesque appellat neu se neu Pompeium, imperatorem suum,
 aduersariis ad supplicium tradant, obsecrat. Fit celeriter concur- 20
 2 sus in praetorium. Postulat, ut iurent omnes se exercitum duc-
 que non deserturos neque prodituros neque sibi separatim a reli-
 3 quis consilium capturos. Princeps in haec uerba iurat ipse; idem
 iusiurandum adigit Afranium: subsequuntur tribuni militum centu-
 4 rionesque; centuriatim producti milites idem iurant. Edicunt, pe- 25
 nes quem quisque sit Caesaris miles, ut producat: productos pa-
 lam in praetorio interficiunt. Sed plerosque ii, qui receperant, ce-
 5 lant noctuque per uallum emittunt. Sic terrore oblato a ducibus
 crudelitas in supplicio, noua religio iurisiurandi spem praesentis
 deditionis sustulit mentesque militum conuertit et rem ad pristi- 30
 77 nam belli rationem redegit. Caesar qui milites aduersariorum in
 castra per tempus colloqui uenerant summa diligentia conquiri et

1 adulescens a.	2 sui om. b.	Sulpitium a.	5 lenita-
tis om. b.	8 quicumque (a).	10 praetoriam cohortem a b.	
12 colloquia a.	13 a a, ac 'mss. 4' (i. e. a c., ni fallor); ab u.		
deprendit a, non deprehendit.	17 ab his a.	stationes a.	
18 circumit a 2 dett., circuit u.	19 Pompeium a b, Pompeium absen-		
tem u.	21 postulant codd.	iurent] uenirent a 'mss. 2'.	
26 sit om. b.	27 'ii uel hi b c', hi (a) u.	28 terrore oblato a c et,	
qui ablato, b; terror oblatus u.			

remitti iubet. Sed ex numero tribunorum militum centurionumque 2
 nonnulli sua uoluntate apud eum remanserunt. Quos ille postea
 magno in honore habuit; centuriones in priores ordines, equites
 Romanos in tribunicium restituit honorem. Premebantur Asra- 78
 5 niani pabulatione, aquabantur aegre. Frumenti copiam legionarii
 nonnullam habebant, quod dierum XXII ab Ilerda frumentum iussi
 erant efferre, cetrati auxiliaresque nullam, quorum erant et facul- 2
 tates ad parandum exiguae et corpora insueta ad onera portanda.
 Itaque magnus eorum cotidie numerus ad Caesarem perfugiebat.
 10 In his erat angustiiis res. Sed ex propositis consiliis duobus expli- 3
 citius uidebatur Ilerdam reuerti, quod ibi paulum frumenti relique-
 rant. Ibi se reliquum consilium explicaturos confidebant. Tarraco 4
 aberat longius; quo spatio plures rei posse casus recipere intelle-
 gebant. Hoc probato consilio ex castris proficiscuntur. Caesar 5
 15 equitatu praemisso, qui nouissimum agmen carperet atque impedi-
 ret, ipse cum legionibus subsequitur. Nullum intercedebat tempus,
 quin extremi cum equitibus proeliarentur. Genus erat hoc pugnae. 79
 Expeditae cohortes nouissimum agmen clauderant pluresque in lo-
 cis campestribus subsistebant. Si mons erat ascendendus, facile 2
 20 ipsa loci natura periculum repellebat, quod ex locis superioribus
 qui antecesserant suos ascendentes protegebant: cum uallis aut lo- 3
 cus decliuus suberat, neque ii, qui antecesserant, morantibus opem
 ferre poterant, equites uero ex loco superiore in auersos tela con-
 ciebant, tum magno erat in periculo res. Relinquebatur, ut, cum 4
 25 eiusmodi locis esset appropinquatum, legionum signa consistere
 iuberent magnoque impetu equitatum repellerent, eo summo re-
 pente incitati cursu sese in uallis uniuersi demitterent atque ita
 transgressi rursus in locis superioribus consisterent. Nam tantum 5
 ab equitum suorum auxiliis aberant, quorum numerum habebant

3 in priores *Claconius*, ampliores *abc*; in ampliores *α*. P. 101.
 equitum in *b*. 4 tribunitium (*a*). 5 legionari *a*.

6 nonnullam *Gryphus*, nonnulli *codd.* 7 auxiliaresque *b*. 8 ad
 prandium *a* 'omnes mei'. 10 explicitus *a et sic aut explicitis* 'mss.
qdd.', expeditus *pro uar. lect. c.* 11 paulum *a* 'mss. plerique', pau-
 lulam *α*. 12 Terraquo *a b*. 16 intercedebat *b*. 18 pluries-
 que *Claconius u. P. 144.* 19 ascendendus (*a*). 21 ante suos
add. desuper ex 5 dett., quorum tres suos om., u. ascendentes *b*
 (asc. (*a*)). 22 hi *a, om. b*. 23 auersos *Vrsinus*, aduersos *codd.*
 24 res. Relinquebatur *Oudendorpius*; res rei inquirebatur *a*, res re-
 linquirebantur *b*, rei tum inquirebatur *c*. 26 summo *a*, non subm.
 27 uallis *a* 'mss. 3', uallem *b*. dimitterent *a* 'mss. plerique'.

...missos equites par-
runt, sese subito proripiunt hora
spem nacti morae discessu nostroru.

4 Qua re animum aduersa Caesar † r
praesidio impedimentis paucas coh
qui pabulatores equitesque reuocari

5 cotidianum itineris officium reuerti
uissimum agmen, adeo ut paene te
milites, etiam nonnulli centuriones, i

81 Caesaris atque uniuersum immineba-
randum idoneum locum castris neq
cultate consistunt necessario et pro

2 loco castra ponunt. Sed isdem de ca
demonstratae, proelio non lacessit et
sus non est, quo paratiores essent

3 noctu siue interdiu erumperent. Illi
tota nocte munitiones proferunt castr
idem postero die a prima luce faciunt
sumunt. Sed quantum opere proces-

tanto aberant ab aqua longius, et pra

4 dia dabantur. Prima nocte aquandi-
stris; proximo die praesidio in castri

5 copias educunt, pabulatum emittitur
lis habere Caesar et necessariam sul

decertare malebat. Conatur tamen eos uallo fossaque circummu-
nire, ut quam maxime repentinas eorum eruptiones demoretur;
quo necessario descensuros existimabat. Illi et inopia pabuli ad 6
ducti et quo essent ad id expeditiores omnia sarcinaria iumenta
5 interfici iubent. In his operibus consiliisque biduum consumitur; 82
tertio die magna iam pars operis Caesaris processerat. Illi impe-
diendae rei [quae munitionis fiebat] causa hora circiter VIII si-
gno dato legiones educunt aciemque sub castris instruunt. Caesar 2
ab opere legiones renocat, equitatum omnem conuenire iubet, aciem
10 instruit: contra opinionem enim militum famamque omnium uideri
proelium defugisse magnum detrimentum adferebat. Sed eisdem 3
de causis, quae sunt cognitae, quo minus dimicare uellet, moueba-
tur, atque hoc etiam magis, quod spatii breuitas etiam in fugam
coniectis aduersariis non multum ad summam uictoriae iuuare pot-
15 erat. Non enim amplius pedum milibus duobus ab castris castra 4
distabant: hinc duas partes acies occupabant duae; tertia uacabat
ad incursum atque impetum militum relicta. Si proelium commit- 5
teretur, propinquitas castrorum celerem superatis ex fuga rece-
ptum dabat. Hac de causa constituerat signa inferentibus resistere,
20 prior proelio non lacessere. Acies erat Afraniana duplex legio- 83
num V; tertium in subsidiis locum alariae cohortes obtinebant:
Caesaris triplex; sed primam aciem quaternae cohortes ex V le- 2
gionibus tenebant, has subsidiariae ternae et rursus aliae totidem
suae cuiusque legionis subsequebantur; sagittarii funditoresque
25 media continebantur acie, equitatus latera cingebat. Tali instru- 3
cta acie tenere uterque propositum uidebatur: Caesar, ne nisi co-
actus proelium committeret; ille, ut opera Caesaris impediret.
Producitur tum res, aciesque ad solis occasum continentur: inde
utrique in castra discedunt. Postero die munitiones institutas Cae- 4

1 circummunire a 'reliqui omnes', circumuenire 3 dett. u.
6 impedimenti rei b. 7 quae munitionis fiebat causa a et, qui munitiones, b; quae munitionis causa fiebat reliqui: unciis inclusa spuria esse Fa-
ërnus uidit. VIII a, 'ix mss. 5'; VIII u. 8 educunt Stephanus,
ducunt a 'mss. plerique'. 10 instruunt a. 11 proelium defugisse
Hotomanus, proelio diffugisse codd. adferebat a. 16 duae a r 6
dett. 'et alii', om. u. uocabatur d. 17 occursum b. 19 de-
sistere a 'mss. plerique'. 21 tertium Ciacconius, tertia codd.
23 et rursus aliae om. a, rursus aliae om. b. 24 legioñ a, legionum b c.
25 cingebant b. 26 ne nisi — committeret ego, nisi — commit-
tere a b; nisi — non committere u. 28 producantur b. tam ego,
tamen codd. 29 in castra om. b.

DE BELLO CIVILI

sar parat perficere; illi uadum fluminis Sicoris temptare, si trans-
 5 ire possent. Qua re animaduersa Caesar Germanos leuis arma-
 turæ equitumque partem flumen traicit crebrasque in ripis custo-
 84 dias disponit. Tandem omnibus rebus obsessi, quartum iam diem
 sine pabulo retentis iumentis, aquae, lignorum, frumenti inopia 5
 conloquium petunt et id, si fieri possit, semoto a militibus loco.
 2 Vbi id a Caesare negatum et, palam si colloqui uellent, concessum
 est, datur obsidis loco Caesari filius Afranii. Venitur in eum lo-
 3 cum, quem Caesar delegauit. Utroque exercitu loquitur
 Afranius: Non esse autem militibus succensendum, quod tu
 fidem erga imperatorem perdidisti. Pompeium conseruare uolae-
 4 rint. Sed satis iam fecissis supplicii tulisse. Per-
 pessos omnium rerum inuolutos prohiberi aqua, p
 5 neque animo ignominiam orare atque obsecrare, si
 ad ultimum supplicium progredi necesse habeant. Haec quam pot-
 85 est demississime et subiectissime exponit. Ad ea Caesar respon-
 dit: Nulli omnium has partis uel querimoniae uel miserationis mi-
 2 nus conuenisse. Reliquos enim omnis officium suum praestitisse: 20
 se, qui etiam bona condicione, et loco et tempore aequo, configere
 noluerit, ut quam integerrima essent ad pacem omnia; exercitum
 suum, qui iniuria etiam accepta suisque interfectis quos in sua po-
 testate habuerit conseruauit et texerit; illius denique exercitus mi-
 lites, qui per se de concilianda pace egerint; qua in re omnium 25
 3 suorum uitae consulendum putarint. Sic omnium ordinum partis
 in misericordia constituisse: ipsos duces a pace abhorruisse; eos
 neque colloqui neque indutiarum iura seruasse et homines imperi-
 4 tos et per colloquium deceptos crudelissime interfecisse. Accidisse
 igitur his, quod plerumque hominum nimia pertinacia atque arro- 30

2 animum aduersa ex uno det. u.	6 colloquia a b, colloquio c
(conl. a).	7 si quid loqui b.
'mss. omnes'.	11 uoluerint (a)? Aldus, uoluerunt
13 pene a.	feras Vossius, feminas codd.
14 prohyberi altero loco a.	15 ita se b.
18 demississime a.	
et a b, atque u.	19 partis a b.
20 omnis a b.	officium suum
a Stephanus, suum officium ceterae edd.	prestittisse a.
om. a 'mss.'	conditione ne a.
et loco om. b.	22 noluerit
Aldus, noluerint a b.	26 partis a b.
28 neque colloquii om. e ed.	
Graeu. et sine annotatione u (colloqui a).	induciarum (a).
om. b.	29 et
30 hominum a b c d, hominibus u.	

gantia accidere soleat, uti eo recurrant et id cupidissime petant,
 quod paulo ante contempserint. Neque nunc se illorum humilitate
 neque aliqua temporis opportunitate postulare, quibus rebus opes
 augeantur suae; sed eos exercitus, quos contra se multos iam an-
 5 nos aluerint, nelle dimitti. Neque enim sex legiones alia de causa 6
 missas in Hispaniam septimamque ibi conscriptam neque † tot tan-
 tasque classis paratas neque submissos duces rei militaris peritos.
 Nihil horum ad pacandas Hispanias, nihil ad usum provinciae pro- 7
 uisum, quae propter diuturnitatem pacis nullum auxilium deside-
 10 rarit. Omnia haec iam pridem contra se parari: in se noui generis 8
 imperia constitui, ut idem ad portas urbanis praesideat rebus et
 duas bellicosissimas provincias absens tot annis obtineat; in se 9
 iura magistratum commutari, ne ex praetura et consulatu, ut
 semper, sed per paucos probati et electi in provincias mittantur;
 15 in se etiam aetatis excusationem nihil ualere, quom superioribus
 bellis probati ad optinendos exercitus euocentur; in se uno non 10
 seruari, quod sit omnibus datum semper imperatoribus, ut rebus
 feliciter gestis aut cum honore aliquo aut certe sine ignominia do-
 mum reuertantur exercitumque dimittant. Quae tamen omnia et 11
 20 se tulisse patienter et esse laturum: neque nunc id agere, ut ab
 illis abductum exercitum teneat ipse, quod tamen sibi difficile non
 sit, sed ne illi habeant, quo contra se uti possint. Proinde, ut es- 12
 set dictum, provinciis excederent exercitumque dimitterent; si id
 sit factum, se nociturum nemini. Hanc unam atque extremam esse
 25 pacis condicionem. Id uero militibus fuit pergratum et iucundum, 86
 ut ex ipsa significatione cognosci potuit, ut, qui aliquid iusti in-
 commodi expectauissent, ultro praemium missionis ferrent. Nam 2
 cum de loco et tempore eius rei controuersia inferretur, et uoce et
 manibus uniuersi ex uallo, ubi constiterant, significare coeperunt,
 30 ut statim dimitterentur, neque omni interposita fide firmum esse
 posse, si in aliud tempus differretur. Paucis cum esset in utram- 3

2 humilitate *Aldus*, humanitate *codd.* 3 oportunitate *a.*
 6 neque † tot *P. 145.* 7 classis *a b.* 8 quorum *a b.* 11 *Hispa-*
nias a. 11 praesideat *Aldus*, praesidia *codd. Vid. Vell. II, 48, 1.*
 12 annis *a b.*, annos *u.* 14 sed *Aldus*, sit *codd.* 15 etiam
a b., om. *u.* quom *ego*, quod *codd. P. 145.* 16 optinendos *a.*
 23 si *Aldus*, sed si *codd.* 24 se nociturum *a 'mss. plerique'*,
 nociturum se *Aldus u.* esse pacis *a Stephanus*, pacis esse *reliquae*
edd. 26 cognosci potuit *a Stephanus*, potuit cognosci *reliquae edd.*
 aliqui *a 'mss. 4'.* iusti *a b c.*, iuncti *u.* 27 expectauissent *a.*

2 quascumque postea controuersia
 3 sponte ad Caesarem in ius adier
 stipendium ab legionibus paene s
 illi diem nondum uenisse diceren
 4 latum est, eoque utrique, quod
 circiter tertia exercitus eo biduo
 cedere, reliquas subsequi iussit,
 stra facerent, eique negotio Q. F
 5 Hoc eius praescripto ex Hispania
 atque ibi reliqua pars exercitus di

1 ei *a b*, *ii u.*   2 possession
 mentum *a b c d*, sacramento *u.*   6

amiserant *codd.*, amiserint *u.*

codd.   8 his *a edd. priores*, *iis F*
 (*a*), non — cunque.   habuerunt *a*
lielmus; intus *a et reliqui boni*, iustius

11 pene *a.*   flagitarentur *Al*
 stulatum est '*reliqui*', postulatum *a uni*
 16 Fusum *cod. Jrs.*; Fuseium *a et sic*

Calenum (*a*) '*omnes*', Kalenum *u*
 missa est *a et reliqui*, dimissa *m. pr. b.*
 civilis *a.*

C. IVLII CAESARIS
DE BELLO CIVILI
COMMENTARIVS SECVNDVS.

Dum haec in Hispania geruntur, C. Trebonius legatus, qui ad oppugnationem Massiliae relictus erat, duabus ex partibus aggerem, vineas turresque ad oppidum agere instituit. Vna erat proxima portui naualibusque, altera ad partem, qua est aditus ex 5 Gallia atque Hispania, ad id mare, quod adiacet ad ostium Rhodani. Massilia enim fere ex tribus oppidi partibus mari adluitur; 3 reliqua quarta est, quae aditum habeat ab terra. Huius quoque spatii pars ea, quae ad arcem pertinet, loci natura et ualle altissima munita longam et difficilem habet oppugnationem. Ad ea per- 4 ficienda opera C. Trebonius magnam iumentorum atque hominum multitudinem ex omni prouincia uocat; uimina materiamque comportari iubet. Quibus comparatis rebus aggerem in altitudinem pedum LXXX extruit. Sed tanti erant antiquitus in oppido omni- 2 um rerum ad bellum apparatus tantaque multitudo tormentorum, 15 ut eorum uim nullae contextae uiminibus uineae sustinere possent. Asseres enim pedum XII cuspidibus praefixi atque hi maximis bal- 2 listis missi per IIII ordines cratium in terra desigebantur. Itaque 3 pedalibus lignis coniunctis inter se porticus integebantur, atque hac agger inter manus proferebatur. Antecedebat testudo pedum 4 20 LX aequandi loci causa facta item ex fortissimis lignis, conuoluta omnibus rebus, quibus ignis iactus et lapides defendi possent. Sed 5 magnitudo operum, altitudo muri atque turrium, multitudo tormentorum omnem administrationem tardabat. Crebrae etiam per Al- 6

Incipit liber secundus eiusdem operis a.

1 legatus om. c.

4 portu b.

quae est a.

5 adiacet ego; adigit codd., ntsi quod a

ante corr. adgit. P. 146.

hostium a.

6 tribus ex 'mss. et cdd.

qdd.' adluitur a.

7 ab terra a, ad terram unus det. et '3 alii';

a terra u.

11 euocat Ciacconius.

13 extruit a.

16 ballistis

(a), non balistis.

20 conuoluta a c, euoluta reliqui.

23 crebrae

etiam ego, crebrae tamen codd.

liam uersus perleat praemissaque cla
 liensisque de suo aduentu certiores fi
 tur, ut rursus cum Bruti classe ad
4 Massilienses post superius incommodi
 rum ex naualibus productas nauis re
 armauerant (remigum, gubernatoru
2 piscatoriasque adiecerant atque conte
 lorum remiges tuti: has sagittariis
3 Tali modo instructa classe omnium
 uirginum precibus et fletu excitati, e
 uenirent, non minore animo ac fiduci
4 naues conscendunt. Communi enim
 [latitatis] atque incognitis rebus magis
 exterreamur; ut tum accidit. Aduen
5 spe et uoluntate ciuitatem compleuer
 ex portu exeunt et Tauroënta, quod
 ad Nasidium perueniunt ibique naue
 conflagrandum animo confirmant et cor
5 pars adtribuitur Massiliensibus, sinist
 contendit aucto nauium numero. Nam
 Arelate per Caesarem, captivae Mas
 Has superioribus diebus refecerat atque

2 milites repellebant a *miss.* plerique
 3 opidum *a.* 6 Fiebat autem *a.*

Itaque suos cohortatus, quos integros superauiſſent ut uictos con-
 temnerent, plenus ſpei bonae atque animi aduerſus eos proficiſci-
 tur. Facile erat ex caſtris C. Treboni atque omnibus ſuperiori-
 3 bus locis proſpicere in urbem, ut omnis iuuentus, quae in oppido
 5 remaſerat, omneſque ſuperioris aetatis cum liberis atque uxori-
 bus † ex publicis cuſtodiis quae aut muro ad caelum manus ten-
 derent, aut templa deorum immortalium adirent et ante ſimulacra
 proiecti uictoriam ab diſ expoſcerent. Neque erat quiſquam omni-
 4 um, quin in eius diei caſu ſuarum omnium fortunarum euentum
 10 conſistere exiſtimaret. Nam et honeſti ex iuuentute et cuiusque 5
 aetatis ampliſſimi nominatim euocati atque obſecrati nauis conſcen-
 derant, ut, ſi quid aduerſi accidisset, ne ad conandum quidem ſibi
 quicquam reliqui fore uiderent; ſi superauiſſent, uel domeſticis
 opibus uel externis auxiliis de ſalute urbis confiderent. Commiſſo 6
 15 proelio Maſſilienſibus reſ nulla ad uirtutem defuit; ſed memores
 eorum praeceptorum, quae paulo ante ab ſuis acceperant, hoc ani-
 mo decertabant, ut nullum aliud tempus ad conandum habituri ui-
 derentur, et quibus in pugna uitae periculum accideret non ita
 multo ſe reliquorum ciuium fatum antecedere exiſtimarent; qui-
 20 bus urbe capta eadem eſſet belli fortuna patienda. Diductiſque 2
 noſtris paulatim nauibus artificio gubernatorum mobilitati nauium
 locus dabatur, et ſi quando noſtri facultatem nacti ferreis manibus
 iniectis nauem religauerant, undique ſuis laborantibus ſuccurre-
 bant. Neque uero coniuncti Albicis comminus pugnando deficie- 3
 25 bant neque multum cedebant uirtute noſtris. Simul ex minoribus
 nauibus magna uis eminus miſſa telorum multa noſtris de impro-
 uiſo imprudentibus atque impeditis uulnera inferebant. Conſpica- 4
 taeque naues triremes duae nauem D. Bruti, quae ex inſigni facile
 agnoſci poterat, duabus ex partibus ſeſe in eam incitauerant. Sed
 30 tantum re prouiſa Brutus celeritate nauis eniſus eſt, ut paruo mo-

1 ut om. m. pr. b.   contempnerent a.   3 Treboni a.
 6 ex publicis cuſtodiis quae aut muro 'mss. plerique', publicis cuſtodiisque
 aut muro a; publicisque cuſtodiis aut ex muro Aldus u. P. 146.   coe-
 lum (a).   manus om. a.   7 immortalium a.   8 diſ a, 'hiſ uel
 hiſ mss.'; diſ u.   9 in om. a b c.   10 conſistere] ſuſtinere b.
 11 nauis a.   13 quicquam a, non quidquam.   18 acciderat
 a et ſto 'uel accederet mss. plerique'.   20 pacienda a.   21 artifi-
 cio b 2 dett., et artificio reliqui. P. 147.   23 nauim b.   27 impru-
 dentibus a.   28 inſigni 2 dett.; igni a o, igne d, ſignis b.
 29 agnoſcere a.   30 deniſus b.

nauium nulla desiderata est: ex
 pressae, IIII captae, una cum Na
 3 teriorem Hispaniam petiuerunt.
 Massiliam huius nuntii perferen
 urbi, omnis sese multitudo effu
 4 excepit, ut urbs ab hostibus capta
 silienses tamen nihilo secius ad de
 coeperunt.
 8 Est animaduersum ab legion.
 ris administrabant, ex crebris h
 esse praesidio posse, si ibi pro c
 latere sub muro fecissent. Quam
 2 humilem paruamque fecerunt. Hu
 maior oppresserat uis, propugnabat
 sequendum hostem procurrebant. I
 3 des XXX, sed parietum crassitudo
 rerum omnium magister usus, hom
 est magno esse usui posse, si haec e
 9 Id hac ratione perfectum est. Vbi
 contabulationem, eam in parietes i
 rum extrema parietum structura te
 2 ignis hostium adhaeresceret. Hanc

1 concitatae b.   2 utraque a
 bu (*fuera*t perfracto), praefecto (*sic*) a
 det. u.

tum tectum plutei ac uinearum passum est, latericulo adstruxerunt supraque eum locum II tigna transuersa iniecerunt non longe ab extremis parietibus, quibus suspenderent eam contignationem, quae turri tegimento esset futura, supraque ea tigna directo transuersas trabes iniecerunt easque axibus religauerunt (has paulo longiores atque eminentiores, quam extremi parietes erant, effecerant, ut esset, ubi tegimenta praependere possent ad defendendos ictus ac repellendos, cum inteream contignationem parietes extruerentur) eamque contabulationem summam lateribus lutoque constrauerunt, ne quid ignis hostium nocere posset, centonesque insuper iniecerunt, ne aut tela tormentis immissa tabulationem perforingerent, aut saxa ex catapultis latericium discuterent. Storias autem ex funibus ancorariis tres in longitudinem parietum turris lateras IIII pedes fecerunt easque ex tribus partibus, quae ad hostes uergebant, eminentibus trabibus circum turrim praependentes religauerunt; quod unum genus tegimenti aliis locis erant experti nullo telo neque tormento traici posse. Vbi uero ea pars turris, quae erat perfecta, tecta atque munita est ab omni ictu hostium, pluteos ad alia opera abduxerunt; turris tectum perse ipsum pressionibus ex contignatione prima suspendere ac tollere coeperunt; ubi, quantum storiarum demissio patiebatur, tantum eleuabant. Intra haec tegimenta abditis atque munitis parietibus lateribus extruebant rursusque alia pressione ad aedificandum sibi locum expugnabant. Vbi tempus alterius contabulationis uidebatur, ligna ut primo tecta extremis lateribus instruebant exque ea contiguatione rursus summam contabulationem storiasque eleuabant. In tuto ac sine ullo uulnere ac periculo sex tabulata extruxerunt in nostrasque quibus in locis uisum est ad tormenta instructa aedificando reliquerunt. Vbi ex ea turri quae circum turrim uergeret

1 latericulo codd. latericula
longe a 'mei 7', ii non longe
a b. 5 eaque b. 8 interea a.
effecerunt u. 11 immissa a b, missa u.
anch. 14 eosque a. 23 pressione a c, pensione b
a b. 16 quod ad unum a b c. storiasque omissis mediis c.
bus u. 20 ceperunt a. struenda a b.

DE BELLO CIVILI

- se posse confisi sunt, musculum pedes LX longum ex materia bipedali, quem a turri latericia ad hostium turrim murumque perducere, facere instituerunt; cuius musculi haec erat forma. Duae primum trabes in solo aequae longae distantes inter se pedes III collocantur, inque eis columellae pedum in altitudinem V defiguntur. Has inter se capreolis molli fastigio coniungunt, ubi tigna, quae musculi tegendi causa ponant, collocantur. Eo super tigna bipedalia iniciunt eaque laminis clavisque religant. Ad extremum musculi tectum trabesque quadratas regulas III patentis er [musculo] struantur, con-
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

1 pedes 2 dett., pedum reliqui. *Fid. Maduig. obseru. ad gramm. Lat. p. 81.*
 3 ut puto, cum trabes bipedales sexaginta pedes longae satis quidem firmae materiae reperiri non uideantur. Quod autem Lipsius musculum ix pedes longum fuisse putauit, id spatium neque idoneum hominum numerum neque uectes satis longos capiebat.
 4 lateritia (a). 4 longe b. pedum b. 5 columellae (a) 3 dett., non columnellae. 7 eos super b. 8 immittunt ea laminis b. 9 tectique trabes a b, tecti trabes c. 10 musculo P. Manutius, musculos a 'mss. plurimi'. P. 147. struantur] conantur b. 11 fastigato (a) 3 dett., non fastigiato. 12 lateribus Aldus, in lateribus a b c. luto ommissa copula b c. musculis cum o super i a. igni 'mss. potiores' et corr. a, igne ante corr. a. 14 inmissa a. possit b. 16 ipsum a. perficiunt] perducunt pro uar. lect. c. 18 coniungatur b. 20 per mouent b. 24 a lateribus a 'mss. et edd. qdd.', ab lateribus u. furcis ommissa copula c.

sculus ex turri latericia a nostris telis tormentisque defenditur; hostes ex muro ac turribus submouentur [: non datur libera muri defendendi facultas]. Compluribus iam lapidibus ex ea, quae sub- 4 erat, turri subductis repentina ruina pars eius turris concidit, 5 pars reliqua consequens procumbebat: cum hostes urbis direptione 12 perterriti inermes cum infulis se porta foras uniuersi proripiunt, ad legatos atque exercitum supplices manus tendunt. Qua noua re 2 oblata omnis administratio belli consistit, militesque auersi a proelio ad studium audiendi et cognoscendi feruntur. Vbi hostes ad 3 10 legatos exercitumque peruenerunt, uniuersi se ad pedes proiciunt; orant, ut aduentus Caesaris expectetur. Captam suam urbem ui- 4 dere; opera perfecta, turrim subrutam: itaque ab defensione desistere. Nullam exoriri moram posse, quo minus, cum uenisset, si imperata non facerent ad nutum, e uestigio diriperentur. Docent, 5 15 si omnino turris concidisset, non posse milites contineri, quin spe praedae in urbem irrumperent urbemque delerent. Haec atque eiusdem generis complura ut ab hominibus doctis magna cum misericordia fletuque pronuntiantur. Quibus rebus commoti legati 13 milites ex opere deducunt, oppugnatione desistunt; operibus custodias relinquunt. Indutiarum quodam genere misericordia facto 2 aduentus Caesaris expectatur. Nullum ex muro, nullum a nostris mittitur telum: ut re confecta omnes curam et diligentiam remittant. Caesar enim per litteras Trebonio magnopere mandauerat, 3 ne per uim oppidum expugnari pateretur, ne grauius permoti milites et defectionis odio et contemptione sui et diutino labore omnes 25 puberes interficerent; quod se facturos minabantur, aegreque tunc 4 sunt retenti, quin oppidum irrumperent, grauiusque eam rem tulerant, quod stetisse per Trebonium, quo minus oppido potirentur, uidebatur. At hostes sine fide tempus atque occasionem fraudis 14 30 ac doli quaerunt interiectisque aliquot diebus nostris languentibus atque animo remissis subito meridiano tempore, cum alius disces-

2 *unctis inclusa suspecta erant Grutero. P. 148.*

3 iam] tum b.

ex illa b.

5 procombebat a.

cum a b c, tum u.

ho-

stes urbis a b d 5 *dett.*; hostes turris repentina ruina commoti, inopinato male turbati, deorum ira percussi, urbis u.

6 se a '*mss. plerique*', se-

se u.

10 proiciunt (a).

11 expectetur a.

captant a.

12 turrim a, turrem u.

ab defensione a 3 *dett.*, ad defensionem b; a

defensione u.

14 faceret a.

15 spe] se a b.

19 ex] ab b.

deducunt a b.

oppugnatione a.

operis custodias a b.

20 indu-

ciarum (a).

21 expectatur a.

25 contentione a '*mss. plurimi*'.

4. . . . . gentes pers
 . . . . . sculum turri
 5. . . . . scum labor hos
 . . . . . lateriit. Temptau
 6. . . . . tatem nacti tempest
 . . . . . aggeremque eruptione
 . . . . . Sed ut superioris tempo
 . . . . . ita proximi diei casu
 . . . . . Itaque multis interfecti
 . . . . . Trebonius ea , quae s
 . . . . . studio administrare et relicere
 . . . . . res et apparatus male cecidisse
 . . . . . atis suam uirtutem irrisui fore p
 . . . . . animo comportari posset, nihil era
 . . . . . age lateque in finibus Massiliensi
 . . . . . rem noui generis atque inauditum c
 . . . . . num pedum crassitudine atque eori
 . . . . . cere instituerunt aequa fere altitudi
 2 materia fuerat agger. Vbi aut spatii
 . . . . . materiae postulare uideretur, pilae
 . . . . . gua iniciuntur, quae firmamento ess
 3 lignatum eratibus consternitur, erat

1 quieti dedisset *a.*   2 rumpu
 aduerbi *ca. m. a. d. l. c.*   3 rumpu
ca. m. a. d. l. c. p. m. a. d. l. c. m. a. d. l. c.
 4. . . . .

miles dextra ac sinistra muro tectus, aduersus plutei obiectu operi
 quaecumque sunt usui sine periculo subportat. Celeriter res admi- 4
 nistratur: diurni laboris detrimentum solertia et uirtute militum
 breui reconciliatur. Portae quibus locis uidetur eruptionis causa
 5 in muro relinquuntur. Quod ubi hostes uiderunt, ea, quae diu lon- 16
 goque spatio refici non posse sperassent, paucorum dierum opera
 et labore ita resecta, ut nullus perfidiae neque eruptioni locus esset
 nec quicquam omnino relinqueretur, qua aut ui militibus aut igni
 operibus noceri posset, eodemque exemplo sentiunt totam urbem, 2
 10 qua sit aditus ab terra, muro turribusque circummuniri posse, sic
 ut ipsis consistendi in suis munitionibus locus non esset, cum paene
 inaedificata in muris ab exercitu nostro moenia uiderentur ac te-
 lum manu coniceretur, suorumque tormentorum usum, quibus ipsi 3
 magna sperauissent, spatio propinquitatis interire parique condi-
 15 cione ex muro ac turribus bellandi data se uirtute nostris adae-
 quare non posse intellegunt, ad eadem deditionis condiciones re-
 currunt.

M. Varro in ulteriore Hispania initio cognitis iis rebus, quae 17
 sunt in Italia gestae, diffidens Pompeianis rebus amicissime de
 20 Caesare loquebatur: praecoccupatum sese legatione ab Cn. Pom- 2
 peio, teneri obstrictum fide; necessitudinem quidem sibi nihilo mi-
 norem cum Caesare intercedere, neque se ignorare, quod esset
 officium legati, qui fiduciarum operam obtineret, quae uires suae,
 quae uoluntas erga Caesarem totius provinciae. Haec omnibus
 25 ferebat sermonibus neque se in ullam partem mouebat. Postea 3
 uero, cum Caesarem ad Massiliam detineri cognouit, copias Pe-
 treii cum exercitu Afranii esse coniunctas, magna auxilia conue-
 nisse, magna esse in spe atque expectari et consentire omnem ci-
 teriorem prouinciam quaeque postea acciderant, de angustiis ad
 30 Ilerdam rei frumentariae, accepit, atque haec ad eum latius atque

1 dextera (a) u: at dextra hic quoque *codd.* tueri *Schneiderus* p. 43
affirmat. obiectu *Aldus*, obiecto a 'mei 5'. 2 quaecumque a,
 non — eunque. sunt usui a, usui sunt *edd.* subportat a.
 3 solertia a. 4 reconciliatur *codd.*, reconcinnatur *Aldus* u.
 7 ita om. b. nullus *Stephanus*, nullius a b. 8 nec a, neque *edd.*
 quicquam a, non quidquam. qua a 'msa. 7', quo u. uij eis
 a b, ab eis c. 10 circummuniri *Aicardus*, circumiri *codd.* 11 pene a.
 12 media a. telum — coniceretur a b c, tela — conicerentur u.
 13 suorum *omissa copula* b. 14 conditlone (a). 15 se
 uirtute a, uirtute se *edd.* 16 condiciones (a). 18 ulteriori b.
 Hispania a. hiis a. 21 minus b. 28 expectari a.
 Caesar, ed. Nipperd. 35

1 sisset, *se quoque ad motus fortunae mo-*
 arma n. *Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 2 punt, *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 sic di. *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 torn. *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 3 qu. *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 p. *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 4 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 5 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 6 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 7 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 8 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 9 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 10 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 11 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 12 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 13 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 14 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 15 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 16 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 17 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 18 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 19 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 20 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 21 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 22 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 23 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 24 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 25 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 26 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 27 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 28 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 29 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*
 30 *aliquosque. Delictum habuit tota prouincia, legionibus completis*

- 1 praescribat a. motus a b, motum u. 2 dilectam a.
 4 Pompeioque a 'mss. 7'. 5 faceret b. 6 complures a.
 Hispali P. Manutius, in Hispali codd. 7 Gadis 'mss plerique',
 Gades a. 8 Gaiumque Gallonium a, Gaium Callonium b; Caiumque
 Gallonium u. 11 Galloni a. 12 conciones (a). 15 perterri-
 tis a, perterritus b. ciuis a b. 16 HS] CH a. 18 Caesaris
 a b c. his a edd. ante Ald., iis Aldus u. 20 orationes b.
 21 prouincia a. 23 his a. 24 ratio enim haec erat b c, ratio haec
 enim erat a. Gadis a et 'hic et infra b et plerique mss.' 28 lia-
 lia a. 31 Hispaniam a.

cum Q. Cassio, tribuno plebis, ipse de equitibus magnis itineribus
 progreditur edictumque praemittit, ad quam diem magistratus prin-
 cipesque omnium ciuitatum sibi esse praesto Cordubae uellet. Quo 2
 edicto tota prouincia pernulgato nulla fuit ciuitas, quin ad id tem-
 5 pus partem senatus Cordubam mitteret, non ciuis Romanus paulo
 notior, quin ad diem conueniret. Simul ipse Cordubae conuentus 3
 per se portas Varroni clausit, custodias uigiliasque in turribus mu-
 roque disposuit, cohortes duas, quae colonicae appellabantur, cum 4
 eo casu uenissent, tuendi oppidi causa apud se retinuit. Isdem 5
 10 diebus Carmonenses, quae est longe firmissima totius prouinciae
 ciuitas, deductis tribus in arcem oppidi cohortibus a Varrone
 praesidio per se cohortes eiecit portasque praeclusit. Hoc uero 20
 magis properare Varro, ut cum legionibus quam primum Gadis
 contenderet, ne itinere aut traiectu intercluderetur: tanta ac tam
 15 secunda in Caesarem uoluntas prouinciae reperiebatur. Progresso 2
 ei paulo longius litterae Gadibus redduntur, simulatque sit cogni-
 tum de edicto Caesaris, consensisse Gaditanos principes cum tri-
 bunis cohortium, quae essent ibi in praesidio, ut Gallonium ex op-
 pido expellerent, urbem insulamque Caesari seruarent. Hoc initio 3
 20 consilio denuntiauisse Gallonio, ut sponte sua, dum sine periculo
 liceret, excederet Gadibus; si id non fecisset, sibi consilium ca-
 pturos. Hoc timore adductum Gallonium Gadibus excessisse. His 4
 cognitis rebus altera ex duabus legionibus, quae uernacula appel-
 labatur, ex castris Varronis adstante et inspectante ipso signa
 25 sustulit seseque Hispalim recepit atque in foro et porticibus sine ma-
 leficio consedit. Quod factum adeo eius conuentus ciues Romani 5
 comprobauerunt, ut domum ad se quisque hospitio cupidissime re-
 ciperet. Quibus rebus perterritus Varro, cum itinere conuerso 6
 sese Italicam uenturum praemisisset, certior ab suis factus est
 30 praeclusas esse portas. Tum uero omni interclusus itinere ad Cae-

1 de equitibus a b, cum de equitibus u.	2 praegreditur edictum
praemittit b.	3 ciuitatum f.
5 Cordubae a b.	non a b, nullus u.
pr. b.	9 hisdem a, iisdem u.
10 totius (10) ponit a.	12 iniecit a b c.
16 Gadibus a 3 dett.; ei a Gadibus b, a Gadibus Aldus u.	13 Gadis a.
18 in om. b.	20 sponte sua a, sua sponte edd.
21 Gadibus excederet b.	ibi a b.
24 ipso a.	25 Hispali a b.
Italianam codd.	uenturum] esse add. b.
promisisset codd.	29 Italicam Faërnus, praemisisset 'uir doctus',

DE BELLO CIVILI

sarem mittit paratum se esse legionem, cui insserit, tradere. Ille
 8 ad eum Sextum Caesarem mittit atque huic tradi iubet. Tradita
 legione Varro Cordubam ad Caesarem uenit; relatis ad eum pu-
 blicis cum fide rationibus quod penes eum est pecuniae tradit et,
 21 quid ubique habeat frumenti et nauium, ostendit. Caesar contione
 habita Cordubae omnibus generatim gratias agit: ciuibus Romanis,
 quod oppidum in sua potestate studuissent habere; Hispanis, quod
 praesidia expulissent; Gaditanis, quod conatus aduersariorum in-
 fregissent seseque in lib-
 turionibusque, qui eo pra-
 2 lia sua uirtute confirmass-
 12 Varroni ciues Romani p-
 liberius locutos hanc pe-
 dam publicis priuatisqu-
 3 complet biduumque Cor-
 cunias monumentaque, q-
 uatam domum, referri in templum iubet. Prouinciae Q. Cassium
 4 praeficit: huic IIII legiones attribuit. Ipse iis nauibus, quas M.
 Varro quasque Gaditani iussu Varronis fecerant, Tarraconem
 paucis diebus peruenit. Ibi totius fere citerioris prouinciae lega-
 5 tiones Caesaris aduentum expectabant. Eadem ratione priuatim
 ac publice quibusdam ciuitatibus habitis honoribus Tarracone dis-
 cedit pedibusque Narbonem atque inde Massiliam peruenit. Ibi
 legem de dictatore latam seseque dictatorem dictum a M. Lepido
 praetore cognoscit. 25

22 Massilienses omnibus defessi malis, rei frumentariae ad sum-
 mam inopiam adducti, bis nauali proelio superati, crebris eruptio-
 nibus fusi, graui etiam pestilentia conflictati ex diutina conclusione
 et mutatione uictus (panico enim uetere atque ordeo corrupto

1 sese <i>a</i> .	cuius erit <i>a</i> .	2 Sextum <i>a</i> , Sex. <i>u</i> .	tradere
iubet <i>b</i> .	5 quid ubique <i>a b</i> , quod ubique <i>u</i> .	et nauium <i>a b</i> . ac na-	
uium <i>u</i> .	concione (<i>a</i>).	6 agi <i>a</i> .	7 Hispaniis <i>b</i> , Hispalis <i>c</i> .
9 in <i>om. a</i> .	11 confirmauissent <i>b</i> .	12 remitti <i>a</i> .	
his <i>a</i> .	13 cognouit <i>b</i> .	quibusdam popl'is <i>e</i> .	15 Gadis <i>a</i> .
16 monumentaque <i>a b</i> , non monum.	17 prouinciaeque Cassium		
<i>a</i> , prouinciaeque Q. Cassium <i>b</i> .	18 his <i>a</i> .	19 Tarraconam <i>ac</i> .	
20 fere <i>om. b</i> .	21 expectabant <i>a</i> .	22 quibusquedam <i>c</i> .	
quibus quaedam <i>a</i> ; quibusque <i>c</i> .	23 Narbonam <i>b</i> .	24 de dicta-	
tore] deditionis <i>a</i> , deditionis <i>b c</i> .	Lepido P. R. <i>a</i> .	27 nauali	
proelio <i>a</i> , proelio nauali <i>edd</i> .	crebis <i>a</i> .	28 ex] et <i>b</i> .	29 or-
deo 'mss.', hordeo (<i>a</i>) <i>u</i> .			

omnes alebantur, quod ad huiusmodi casus antiquitus paratum in publicum contulerant) deiecta turri, labefacta magna parte muri, auxiliis prouinciarum et exercituum desperatis, quos in Caesaris potestatem uenisse cognouerant, sese dedere sine fraude constituent. Sed paucis ante diebus L. Domitius cognita Massiliensium 2 uoluntate nauibus III comparatis, ex quibus duas familiaribus suis attribuerat, unam ipse conscenderat, nactus turbidam tempestatem profectus est. Hunc conspicatae naues, quae missu Bruti consue- 3 tudine cotidiana ad portum excubabant, sublatis ancoris sequi coeperunt. Ex his unum ipsius nauigium contendit et fugere perse- 4 ueravit auxilioque tempestatis ex conspectu abiit, duo perterrita concursu nostrarum nauium sese in portum receperunt. Massi- 5 lienses arma tormentaue ex oppido, ut est imperatum, proferunt, naus ex portu naualibusque educunt, pecuniam ex publico tradunt. Quibus rebus confectis Caesar magis eos pro nomine et uetustate 6 quam pro meritis in se ciuitatis conseruans duas ibi legiones praesidio reliquit, ceteras in Italiam mittit; ipse ad urbem proficiscitur.

Idem temporibus C. Curio in Africam profectus ex Sicilia 23 et iam ab initio copias P. Atti Vari despiciens duas legiones ex III, quas a Caesare acceperat, Dequites transportabat biduoque et noctibus tribus nauigatione consumptis adpellit ad eum locum, qui appellatur Aquilaria. Hic locus abest a Clupeis passuum XXII mi- 2 lia habetque non incommodam aestate stationem et duobus eminentibus promuntoriis continetur. Huius aduentum L. Caesar filius 3 cum X longis nauibus ad Clupeam praestolans, quas naues Vticae ex praedonum bello subductas P. Attius reficiendas huius belli causa curauerat, ueritus nauium multitudinem ex alto refugerat adpulsaeque ad proximum litus trireme constrata et in litore relicta

2 magna om. b.	5 Massiliensibus a.	8 profectus est a
'mss. plerique', est profectus u.	nauesque a.	missu a b 'et alii',
iussu u.	9 anchoris (a) u.	10 his a edd. ante Ald., iis Aldus u.
11 tempestatis om. a.	conspecto abijt b.	14 nauis a b.
17 reliquit a b, relinquit u.	18 isdem a, hisdem 'de more plerique'; iisdem u.	19 Atti
a b.	Curio] centurio b c.	Africam a.
Varri a 'plurimi'.	20 acceperat quas a Caesare a.	
o equites a 'mss. 7', et o equites u.	21 adpellit a.	22 Aquilaria
b; Anquilaria a, Anquillaria c; Anguillaria 5 dett. et schol. Lucan. IV, 386.	passus b.	23 incommoda a b.
24 promuntoriis a, non promont.	filicum x a.	25 Clippeam a.
P. Attius] Varrus b.	27 ueritus Carrariensis, ueritusque reliqui.	28 adpulsaeque a.

multas cum Curione intercedebat, quod tribunus plebis legem promulga-
uerat, qua lege regnum Iubae publicauerat. Concurrunt 5
equites inter se; neque uero primum impetum nostrorum Numidae
ferre potuerunt, sed interfectis circiter CXX reliqui se in castra ad
5 oppidum receperunt. Interim aduentu longarum nauium Curio 6
pronuntiare onerariis nauibus iubet, quae stabant ad Vticam nu-
mero circiter CC, se in hostium habiturum loco, qui non e uestigio
ad castra Cornelianae uela direxisset. Qua pronuntiatione facta 7
temporis puncto sublatis ancoris omnes Vticam relinquunt et quo
10 imperatum est transeunt. Quae res omnium rerum copia comple-
uit exercitum. His rebus gestis Curio se in castra ad Bagradam 26
recipit atque uniuersi exercitus conclamatione imperator appella-
tur posteroque die exercitum Vticam ducit et prope oppidum castra
ponit. Nondum opere castrorum perfecto equites ex statione nun- 2
15 tiant magna auxilia equitum peditumque ab rege missa Vticam ue-
nire; eodemque tempore uis magna pulueris cernebatur, et uesti-
gio temporis primum agmen erat in conspectu. Nouitate rei Cu- 3
rio permotus praemittit equites, qui primum impetum sustineant
ac morentur; ipse celeriter ab opere deductis legionibus aciem in-
20 struit. Equitesque committunt proelium et, priusquam plane le- 4
giones explicari et consistere possent, tota auxilia regis impedita
ac perturbata, quod nullo ordine et sine timore iter fecerant, in
fugam coniciunt equitatuque omni fere incolumi, quod se per litora
celeriter in oppidum recepit, magnum peditum numerum interfici-
25 unt. Proxima nocte centuriones Marsi duo ex castris Curionis 27
cum manipularibus suis XXII ad Attium Varum perfugiunt. Hi, 2
siue uere quam habuerant opinionem ad eum perferunt, siue etiam
auribus Vari seruiunt (nam, quae uolumus, et credimus libenter

7 e uestigio (a), ex uestigio cum 'mss.' u. 8 uela direxisset
Stephanus; uela duxisset 'mss. 4', traduxisset a b c. 9 anchoris (a) u.
reliquerunt b. 10 repleuit b. 12 recipit a 3 dott., recepit
'ceteri'. 13 exercitum Vticam a, Vticam exercitum edd. 15 per-
uenire eodem tempore b. 16 uestigio a 'mei 10', e uestigio u.
20 equitesque a e 'mss. omnes', equites Scaliger u. legiones fortasse
magistro debentur, cum explicari minus apte dicantur milites in opere
dispersi, aptissime perturbatum auxiliorum regionum agmen. 23 con-
ciant Elberlingius; coniciant se a (sed coic.), se coniciant reliqui.
quod semper littera cum o super te a. 24 recipit a. interficiun-
tar a. 25 Curionis] centurionis b. 26 Atticum a. 27 siue
uere a 'mss. 6', seu uere u. 28 namque uolumus a.

DE BELLO CIVILI

et, quae sentimus ipsi, reliquos sentire speramus), confirmant qui-
 3 dem certe totius exercitus animos alienos esse a Curione maxime-
 que opus esse in conspectum exercitum venire et colloquendi dare
 4 facultatem. Qua opinione adductus Varus postero die mane legio-
 nes ex castris educit. Facit idem Curio, atque una ualle non ma- 5
 28 gna interiecta suas uterque copias instruit. Erat in exercitu Vari
 Sextus Quintilius Varus, quem fuisse Corfini supra demonstratum
 est. Hic dimissus a Caesare in Africam uenerat, legionesque eas
 traduxerat Curio, quas sup- emporibus Corfinio receperat
 Caesar, adeo ut paucis mut- trionibus idem ordines mani- 10
 2 pulique constarent. Hanc b- pellationis causam Quintilius
 circuire aciem Curionis atq- re milites coepit, ne primam
 sacramenti, quod apud Dor- te apud se quaestorem dixis-
 3 sent, memoriam deponeren- ra eos arma ferrent, qui ea-
 dem essent usi fortuna e- obsidione perpassi, neu pro 13
 his pugnarent, a quibus cum contumelia perfugae appellarentur.

Huc pauca ad spem largitionis addidit, quae ab sua liberalitate, si
 4 se atque Attium secuti essent, expectare deberent. Hac habita
 oratione nullam in partem ab exercitu Curionis fit significatio, at-
 29 que ita suas uterque copias reducit. At in castris Curionis ma- 20
 gnus omnium incessit timor. [nam] Is uariis hominum sermonibus
 celeriter augetur. Vnusquisque enim opiniones fingeat et ad id,
 2 quod ab alio audierat, sui aliquid timoris addebat. Hoc ubi uno
 auctore ad plures permanuerat, atque alius alii tradiderat, plures
 3 auctores eius rei uidebantur. Civile bellum; genus hominum, cui 21
 liceret libere facere et sequi, quod uellet; legiones eae, quae paulo
 ante apud aduersarios fuerant (nam etiam Caesaris beneficium mu-
 4 tauerat consuetudo, qua offerrentur . . . . . municipia etiam

1 quidam a.	2 certe om. b.	maximeque a 'mss. plerique',
maxime P. Manutius u.	3 conspectum Stephanus, conspectu a b c.	
et om. a.	4 postera a b.	legionem b.
a 'mss.', Quintilius P. Manutius u.		7 Quintilius
strauimus b.	9 transduxerat a.	Corfini a 'mss.' demon-
(is quos) b.	10 idem a b 'aliquae', iidem u.	11 Quintilius e,
Quintilius u.	12 circuire a b, circumire u.	primam 2 dett. odd.
ante Scal., prima a 3 dett.; primi cod. Vrs. Scaliger u.		16 his a odd.
prioris, iis P. Manutius u.	cum contumelia ego, contumelia a b c.	
17 huc a b, his u.	18 expectare a.	ahie-
c. 29 uid. P. 150 sqq.	at P. Manutius, atque an	
25 cui Oudendorpius, quod codd.	21	
uel a.	hae 'mss. multi'.	28 Lacu
ego posui.		

aduersis partibus coniuncta († neque enim ex Marsis Pelignisque ueniebant, ut qui superiore nocte . . . . . in contuberniis † commilitesque nonnulli grauiora . . . . . sermones militum dubii durius accipiebantur, nonnulli etiam ab iis, qui diligentiores uideri uolebant, fingeantur. Quibus de causis consilio uocato de summa rerum deliberare incipit. Erant sententiae, quae conandum omnibus modis castraque Vari oppugnanda censerent, quod *in* huiusmodi militum consiliis otium maxime contrarium esse arbitrarentur: postremo praestare dicebant per uirtutem in pugna belli fortunam 2 experiri, quam desertos et circumuentos ab suis grauissimum supplicium perpeti. Erant, qui censerent de tertia uigilia in castra 3 Cornelia recedendum, ut maiore spatio temporis interiecto militum mentes sanarentur, simul, si quid grauius accidisset, magna multitudinem nauum et tutius et facilius in Siciliam receptus daretur. 15 Curio utrumque improbens consilium, quantum alteri sententiae 31 deesset animi, tantum alteri superesse dicebat: hos turpissimae fugae rationem habere, illos etiam iniquo loco dimicandum putare. ‘Qua enim’, inquit, ‘fiducia et opere et natura loci munitissima 2 castra expugnari posse confidimus? Aut uero quid proficimus, si 3 accepto magno detrimento ab oppugnatione castrorum discedimus? 10 Quasi non felicitas rerum gestarum exercitus beneuolentiam imperatoribus et res aduersae odia colligant! Castrorum autem mutatio quid habet nisi turpem fugam et desperationem omnium et alienationem exercitus? Nam neque prudentes suspicari oportet 25 sibi parum credi, neque improbos scire sese timeri, quod illis licentiam timor augeat noster, his studia deminuat. Quod si iam’, 5 inquit, ‘haec explorata habeamus, quae de exercitus alienatione dicuntur, quae quidem ego aut omnino falsa aut certe minora opi-

1 aduersis *Carrariensis*, diuersis *reliqui*. 2 commilitesque
codd., commilitonesque *P. Manutius u.* 3 grauiora *abc*, grauiore *u.*
dubii 2 *delt.*, dubia *abc*; uulgo *u.* 4 accipiebantur nonnulli
abc; accipiebant, nonnulla *u.* ab *lis a.* 5 quibus] rebus *add.*
b. uocato *ab*, conuocato *u.* 7 in *suppleuit Clarkius, om. codd.*
9 prestare *a.* 11 perpeti *ab*, pati. Porro *u.* 12 Cornelia
abc, Cornelianna u. 13 si quid] quicquid *ante corr. a.* 15 quau-
tum sententiae *a*, quantum uoi sententiae *b.* 18 inquit *a.* 21 fe-
licitas ‘*mei*’, et felicitas (*a*)? *Aldus u.* beniuolentiam *a ‘mss.’*
imperatoris *c.* 22 colligant *bc*, colligent *a*; concilient *u.* 24 alie-
nationem] desperationem *b.* prudentes *cod. Vrs. 2 delt.*; prudentes *re-*
liqui, sed prudentis *b.* 26 deminuat *a ‘mss. et edd. qdd.’* 27 in-
quit *a.* habeamus *a 2 delt.*, habemus *Aldus u.*

DE BELLO CIVILI

nione esse confido, quanto haec dissimulare et occultari, quam per
6 nos confirmari praestet? An non, uti corporis uulnera, ita exerci-
 citus incommoda sunt tegenda, ne spem aduersariis angeamus?
7 At etiam, ut media nocte proficiscamur, addunt, quo maiorem,
 credo, licentiam habeant, qui peccare conentur. Namque huius-
 modi res aut pudore aut metu tenentur; quibus rebus nox maxime
8 aduersaria est. Quare neque tanti sum animi, ut sine spe castra
 oppugnanda censeam, neque tanti timoris, ut ipse deficiam, atque
 omnia prius experienda a me, atque ex parte iam me una
32 uobiscum de re iudicium facere. Cuius auctoritatem aduocat militum. Cuius
 ad Corfinium Caesar, ut nunc auctoritate eorum suam faciat
2 omnia, inquit, 'deinceps et Caesar amicissime de
 Pompeius enim nullo proelio prius uestri facti praeiudicio demo-
 tus Italia excessit; Caesar me, quem sibi carissimum habuit, pro-
 uinciam Siciliam atque Africam, sine quibus urbem atque Italiam
3 tueri non potest, uestrae fidei commisit. Adsunt, qui uos hortentur,
 ut a nobis desciscatis. Quid enim est illis optatius, quam uno
20 tempore et nos circumuenire et uos nefario scelere obstringere?
4 aut quid irati grauius de uobis sentire possunt, quam ut eos pro-
 datis, qui se uobis omnia debere iudicant, in eorum potestatem ue-
5 niatis, qui se per uos perisse existimant? An uero in Hispania
 res gestas Caesaris non audistis? duos pulsos exercitus, duos su-
25 peratos duces, duas receptas provincias? haec acta diebus XL, qui-
6 bus in conspectum aduersariorum uenerit Caesar? An, qui inco-
 lumes resistere non potuerunt, perditi resistant? uos autem incerta
 uictoria Caesarem secuti diiudicata iam belli fortuna uictum sequa-
7 mini, cum uestri officii praemia percipere debeatis? Desertos
30 enim se ac proditos a uobis dicunt et prioris sacramenti mentionem

1 hoc b. occultari (a) b, occultare u. 2 praestet b 5 dett.,
 praestat (a) (is prest.). 4 at Aldus, aut codd. 10 concionem (a).
 14 omnia inquit a (sed inquit), inquit omnia edd. 15 amicissis-
 me a. gauissime ab. 17 prouinciam a 'mei 4', prouinciamque u.
 18 urbem] urbs. ē. ante corr. a. 19 adsunt] nobis add. a b.
 20 discedatis b. 24 periisse Graeu. et sine annotatione u.
 Hispaniam b. 27 conspectum 4 dett., conspectu reliqui.
 28 incerta Aldus, certa a 'mss. plurimi'.

faciunt. Vosne uero L. Domitium, an uos Domitius deseruit? 8
 Nonne extremam pati fortunam paratos proiecit ille? nonne sibi
 clam uobis salutem fuga petiuit? nonne proditi per illum Caesaris
 beneficio estis conseruati? Sacramento quidem uos tenere qui po- 9
 5 tuit, cum proiectis fascibus et deposito imperio priuatus et captus
 ipse in alienam uenisset potestatem? Relinquitur noua religio, ut
 eo neglecto sacramento, quo tenemini, respiciatis illud, quod dedi-
 tione ducis et capitis deminutione sublatum est. At, credo, si Cae- 10
 sare[m] probatis, in me offenditis. Qui de meis in uos meritis prae-
 10 dicaturus non sum, quae sunt adhuc et mea uoluntate et uestra
 expectatione leuiora; sed tamen sui laboris milites semper euentu
 belli praemia petiuerunt, qui qualis sit futurus, ne uos quidem du-
 bitatis: diligentiam quidem nostram aut, quem ad finem adhuc res 11
 processit, fortunam cur praeteream? An poenitet uos, quod sal- 12
 15 num atque incolumem exercitum nulla omnino naue desiderata
 traduxerim? quod classem hostium primo impetu adueniens profligauerim? quod his per biduum equestri proelio superauerim? quod
 ex portu sinuque aduersariorum CC naues onerarias adduxerim
 eoque illos compulerim, ut neque pedestri itinere neque nauibus
 20 commeatu inuari possint? Hac uos fortuna atque his ducibus re- 13
 pudiat Corfiniensem ignominiam, Italiae fugam, Hispaniarum de-
 ditionem, Africi belli praeiudicia sequimini! Equidem me Caesa- 14
 ris militem dici uolui, uos me imperatoris nomine appellauistis.
 Cuius si uos poenitet, uestrum uobis beneficium remitto, mihi me-
 25 um nomen restituite, ne ad contumeliam honorem dedisse uidea-
 mini. Qua oratione permoti milites crebro etiam interpellabant, 33

1 uosne uero <i>deleto</i> ne a, uos uero b.	Domitius a 'mss. mul-
ti', L. Domitius u.	2 nonne sibi a b, non sibi u.
3 nonne proditi	
a b, non proditi u.	4 reseruati b.
6 religio om. a b c.	7 quo
a b, quo nunc u.	te memini a.
9 in me <i>Petauianus</i> , iam me a	
'mss. plerique'.	praedicaturus <i>Stephanus</i> , praeiudicaturus a c 5 dett.
11 expectatione a.	13 res om. e.
14 fortunam a b c e, for-	
tunamque u.	praeterea a.
penitet a.	16 adueniens om. b.
18 oneratas a e.	20 possent b.
trepidatis b.	21 Ita-
liae fugam, Hispaniarum deditionem, Africi belli praeiudicia <i>Ciacconius</i> ; in	
Italiae fuga, in Hispaniarum deditionem, in Africi bellum praeiudicia a et,	
qui deditione et Africae, b (<i>praeterea Oud. haec de codd. tradit, cunctos</i>	
<i>habere</i> in Italiae fuga, plerosque an in H. deditione in uel an in Af. b. prae-	
iudicio; sed deditionem seruare c et 3 dett. et duos ex his 3 dett. cum b	
praeiudicia); an Italiae fugam, an Hispaniarum deditionem, an Africi belli	
praeiudicia <i>Aldus</i> u.	24 poenitet a.
25 nomen restituite a, resti-	
tuite nomen <i>edd.</i>	26 etiam a b, etiam dicentem u.

- ut magno cum dolore infidelitatis suspicionem sustinere uideren-
 2 tur, discedentem uero ex contione uniuersi cohortantur, magno
 sit animo, ne cubi dubitet proelium committere et suam fidem uir-
 3 tutemque experiri. Quo facto commutata omnium et uoluntate et
 opinione consensu summo constituit Curio, cum primum sit data 5
 4 potestas, proelio rem committere posteroque die productos eodem
 5 loco, quo superioribus diebus constiterat, in acie collocat. Ne
 Varus quidem Attius dubitat concione producere, siue sollicitandi
 milites siue aequo loco din-
 34 termittat. Erat uallis in-
 est, non ita magna, at d
 si aduersariorum copiae ti
 2 quiore loco proelium com
 titi equitatus omnis et u
 3 cum se in uallem demitter
 tum et duas Marracinorum cohortes mittit; quorum primum impe-
 tum equites hostium non tulerunt, sed admissis equis ad suos re-
 fugerunt: relictis ab his qui una procurrerant leuis armaturae cir-
 cumueniebantur atque interficiebantur ab nostris. Huc tota Vari
 4 conuersa acies suos fugere et concidi uidebat. Tunc Rebilus, le- 20
 gatus Caesaris, quem Curio secum ex Sicilia duxerat, quod ma-
 gnum habere usum in re militari sciebat, 'perterritum', inquit,
 'hostem uides, Curio: quid dubitas uti temporis opportunitate?'
 5 Ille unum elocutus, ut memoria tenerent milites ea, quae pridie
 confirmassent, sequi sese iubet et praecurrit ante omnes. Adeo 25
 erat impedita uallis, ut in ascensu nisi subleuati a suis primi non
 6 facile eniterentur. Sed praeoccupatus animus Attianorum militum
 timore et fuga et caede suorum nihil de resistendo cogitabat,

- 2 concione (a). 3 ne cubi a b c, neu u. dubitent b.
 4 et uoluntate a 'mss. et edd. qdd.', uoluntate u. 5 summo Holoma-
 nus, suo codd. 6 posteroque a 3 dett., postero u. 7 nec ab.
 9 militis a b c. 11 est om. m. pr. b. magna Ciacconius,
 magno codd. Vid. c. 27, 4. at Fossianus, aut reliqui. ascensu
 (a). 12 expectabat a. 14 armaturae Aldus, armatura et codd.
 interiectio a b c. 15 dimitterent codd. cernebatur b c.
 16 cohortis a b. 17 admissis 2 dett., amissis reliqui.
 18 armatura a b. 20 tuce a b, tum Aldus u. 23 uidens a.
 oportunitate a. 24 pridie a; pridie sibi edd., sed sibi pridie Step-
 nus. 25 se iubet 'mss. plerique'. adeo b, adeoque a edd.
 26 ascensu (a). ab suis b. 28 timore Aldus, tempore a 'mss. f'.

omnesque se iam ab equitatu circumueniri arbitrabantur. Itaque priusquam telum abici posset, aut nostri propius accederent, omnis Vari acies terga uertit seque in castra recepit. Qua in fuga Fa- 35
bius Peliguus quidam ex infimis ordinibus de exercitu Curionis
5 primum agmen fugientium consecutus magna uoce Varum nomine appellans requirebat, uti unus esse ex eius militibus et monere uelle aliquid ac dicere uideretur. Vbi ille saepius appellatus aspe- 2
xit ac restitit et, quis esset aut quid uellet, quaesiuit, humerum apertum gladio appetit paulumque afuit, quin Varum interficeret;
10 quod ille periculum sublato ad eius conatum scuto uitauit. Fabius a proximis militibus circumuentus interficitur. Hac fugientium 3
multitudine ac turba portae castrorum occupantur atque iter impeditur, pluresque in eo loco sine uulnere quam in proelio aut fuga
intereunt, neque multum afuit, quin etiam castris expellerentur, 4
15 ac nonnulli protinus eodem cursu in oppidum contenderunt. Sed 5 cum loci natura et munitio castrorum aditum prohibebant, tum quod ad proelium egressi Curionis milites iis rebus indigebant, quae ad oppugnationem castrorum erant usui. Itaque Curio exercitum in 6
castra reducit suis omnibus praeter Fabium incolumibus, ex nu-
10 mero aduersariorum circiter DC interfectis ac . . uulneratis; qui omnes discessu Curionis multique praeterea per simulationem uulnerum ex castris in oppidum propter timorem sese recipiunt. Qua 7
re animaduersa Varus et terrore exercitus cognito bucinatore in castris et paucis ad speciem tabernaculis relictis de tertia uigilia
25 silentio exercitum in oppidum reducit. Postero die Curio obsidere 36
Vticam et uallo circummunire instituit. Erat in oppido multitudo

1 se iam *a*, se *b*; iam se *edd.* 2 abici *a* et sic 'uel abiici *mss.*',
adici *cod. Vrs. u.* 6 esse *Aldus*, esset *a* '*mss. plerique*'. 7 uelle
aliquid *a* (*sed uellet ante corr.*), aliquid uelle *edd.* aspexit (*a*).
9 afuit *f*, fuit *a b*; abfuit *u.* 11 interficitur circumuentus *a.* hac
d, ac reliquit *bont.* 14 afuit *af*, abfuit *u.* 16 'aditum prohib. tum
mss.' et prohibebant 5 *dett. hoc est omnes, in quibus hoc uerbum legi con-*
stat; adiri tunc *a* et sic 'uel tum' *a b c d Vossianus*, adiri tunc non posset
Petauianus, adiri tum non poterat *Louantensis*; aditum prohibebat tum *u*
(prohibebat *primus P. Manutius*). 17 bis *a.* 19 educit *a.*
incolumibus *a.* 20 ac uulneratis reliqui praeter unum *dett.*, ac mille
uulneratis *cod. Vrs. Parisinus tertius u. Vid. Appian. b. ciu. II, 44.*
21 praeterea ex simulatione *u. in c. b.* 23 animum aduersa ex uno
dett. u. bucinatore *a* '*mss. plerique*', non buccia. 24 castris pau-
cisque *b.* tabernaculi *a* '*plerique*'. 25 obsidere Vticam *a*, Vticam
obsidere *edd.* 26 circummunire *b.* oppidum *a b.*

impulsus equitatum omnem prima nocte ad castra hostium mittit ad flumen Bagradam; quibus praecerat Saburra, de quo ante erat auditum, sed rex omnibus copiis insequabatur et sex milium passuum intervallo a Saburra consederat. Equites missi nocte iter 4
 5 conficiunt, imprudentis adque inopinantis hostis aggrediuntur. Numidae enim quadam barbara consuetudine nullis ordinibus passim consederant. Hos oppressos somno et dispersos adorti magnum 5 eorum numerum interficiunt; multi perterriti profugiant. Quo facto ad Curionem equites reuertuntur captiuosque ad eum reducant.
 10 Curio cum omnibus copiis quarta uigilia exierat cohortibus V castris praesidio relictis. Progressus milia passuum VI equites conuenit, rem gestam cognouit; e captiuis quaerit, quis castris ad Bagradam praesit: respondent Saburram. Reliqua studio itineris 3 conficiendi quaerere praetermittit proximaque respiciens signa,
 15 'Videlisne', inquit, 'milites, captiuorum orationem cum perfugis conuenire? abesse regem, exiguas esse copias missas, quae paucis equitibus pares esse non potuerint? Proinde ad praedam, ad gloriam properate, ut iam de praemiis uestris et de referenda gratia cogitare incipiamus'. Erant per se magna, quae gesserant equites, 4
 20 praesertim cum eorum exiguus numerus cum tanta multitudine Numidarum conferretur. Haec tamen ab ipsis inflatus commemorabantur, ut de suis homines laudibus libenter praedicant. Multa 5 praeterea spolia praeferebantur, capti homines equique producebantur, ut, quidquid intercederet temporis, hoc omne uictoriam
 25 morari uideretur. Ita spei Curionis militum studia non deerant. Equites sequi iubet sese iterque accelerat, ut quam maxime ex fuga perterritos adoriri posset. At illi itinere totius noctis confecti subsequi non poterant, atque alii alio loco resistebant. Ne haec quidem Curionem ad spem morabantur. Iuba certior factus a Sa- 40
 30 barra de nocturno proelio II milia Hispanorum et Gallorum equi-

1 impulsus a.	2 Bragadam b.	3 pass. a, passus b.
4 a inuito Oud. om. u.	5 prudentisque ad inop. a b c (inopinantis hostis a).	
6 enim] autem a b.	11 mil. passus a, mille passus b.	
12 e captiuis a b, ex captiuis u.	13 respondens a.	14 conficiendi ex uno det. u.
15 inquit a.	profugis b.	16 paucis] diebus add. a b c.
17 potuerint a 2 dett., potuerant u.	19 equites] milites a b.	21 inflatus a.
22 omni uictoria morari uteretur a b.	28 nec a b.	20 quidem a b c, quidem res u.
morabantur b c, morabatur (a) u.		

DE BELLO CIVILI

tum, quos suae custodiae causa circum se habere consue-
 rat, et pe-
 ditum eam partem, cui maxime confidebat, Saburrae summisit;
 2 ipse cum reliquis copiis elephantisque LX lentius subsequitur.
 3 Suspensus praemissis equitibus ipsum affore Curionem Saburra
 copias equitum peditumque instruit atque bis imperat, ut simula- 5
 tione timoris paulatim cedant ac pedem referant: sese, cum opus
 esset, signum proelii daturum et quod rem postulare cognouisset
 4 imperaturum. Curio ad superiorem spem addita praesentis tem-
 poris opinione hostes fu-
 41 bus in campum ducit. Q-
 2 sus, confecto iam labore
 suis signum Saburra, ac-
 hortari incipit; sed pedit
 3 equites in aciem mittit.
 tur, ut spem omnem in
 defessis neque equitibus u-
 pugnandum uirtusque deerat; sed hi erant numero CC, reliqui in
 4 itinere substiterant. Hi, quamcumque in partem impetum fece-
 rant, hostes loco cedere cogeant, sed neque longius fugientes
 5 prosequi nec uehementius equos incitare poterant. At equitatus 20
 hostium ab utroque cornu circuire aciem nostram et auersos pro-
 6 terere incipit. Cum cohortes ex acie procucurrissent, Numidae
 integri celeritate impetum nostrorum effugiebant rursusque ad or-
 dines suos se recipientes circuibant et ab acie excludebant. Sic
 neque in loco manere ordinesque seruare neque procurrere et ca- 25
 7 sum subire tutum uidebatur. Hostium copiae summissis ab rege
 auxiliis crebro augebantur; nostros uires lassitudine deficiebant,
 simul ii, qui uulnera acceperant, neque acie excedere neque in lo-
 cum tutum referri poterant, quod tota acies equitatu hostium cir-
 8 cumdata tenebatur. Hi de sua salute desperantes, ut extremo 30

1 quod suae a.	2 submitit a b c; submittit u (summ. a).
3 elephantisque a.	4 affore a.
10 ducit a b, deducit u.	7 rem postulare] postulare tempus b.
13 peditum b et secundum Achaintrium a, quod Beyerlius non retulit.	12 circuire 'mss. et edd. qdd.'
14 immittit 'mss. 3' et corr. a.	16 et om. a.
17 sed hi a edd. ante Ald., sed ii Aldus u.	17 sed hi a edd. ante Ald., sed ii Aldus u.
erant om. m. pr. b.	18 substi- terant] -L- add. a.
quamcumque (a).	20 nec om. a.
21 circuire a 'mss. et edd. qdd.', non circuire.	22 pro- cucurrissent (a) c, non procurr.
24 circuibant a 'mss. et edd. qdd.', non circuib.	25 seruarent quae procurrere a.
26 uidebantur a.	27 nostros c, nostris a b.
28 hi a.	

uitae tempore homines facere consuerunt, aut suam mortem miserabantur aut parentes suos commendabant, si quos ex eo periculo fortuna seruare potuisset. Plena erant omnia timoris et luctus. Curio, ubi perterritis omnibus neque cohortationes suas neque 42
5 preces audiri intellegit, unam ut in miseris rebus spem reliquam salutis esse arbitratu proximos colles capere uniuersos atque eo signa inferri iubet. Hos quoque praecupat missus a Saburra equitatus. Tum uero ad summam desperationem nostri perueniunt 2
et partim fugientes ab equitatu interficiuntur, partim integri pro-
10 cumbunt. Hortatur Curionem Cn. Domitius, praefectus equitum, 3
cum paucis equitibus circumstans, ut fuga salutem petat atque in castra contendat, et se ab eo non discessurum pollicetur. At Cu- 4
rio numquam se amisso exercitu, quem a Caesare fidei commissum acceperit, in eius conspectum reuersurum confirmat atque ita proe-
15 lians interficitur. Equites ex proelio perpauci se recipiunt; sed 5
ii, quos ad nouissimum agmen equorum reficiendorum causa substituisse demonstratum est, fuga totius exercitus procul animaduersa sese incolumes in castra conferunt. Milites ad unum omnes interficiuntur. His rebus cognitis Marcus Rufus quaestor in castris 43
10 relictus a Curione cohortatur suos, ne animo deficient. Illi orant atque obsecrant, ut in Siciliam nauibus reportentur. Pollicetur magistrisque imperat nauium, ut primo uespere omnes scaphas ad litus adpulsas habeant. Sed tantus fuit omnium terror, ut alii ad- 2
esse copias Iubae dicerent, alii cum legionibus instare Varum
25 iamque se puluerem uenientium cernere, quarum rerum nihil omnino acciderat, alii classem hostium celeriter aduolaturam suspicarentur. Itaque perterritis omnibus sibi quisque consulebat. Qui in 3
classe erant, proficisci properabant. Horum fuga nauium onerariarum magistris incitabat: pauci lenunculi ad officium imperiumque
30 conueniebant. Sed tanta erat completis litoribus contentio, qui 4
potissimum ex magno numero conscenderent, ut multitudine atque

2 eo] suo a b. 5 audire sine annotatione u. ia miseris
a 'mss. et odd. qdd.', miseris in u. spem ad reliqua b. 9 partem
integri a. 10 praefectus] PR a, pr. b c d. eque b c d et secundum
Achaetrium a, de quo tacet Beyerliius. 13 nunquam (a). 14 ac-
ceperit se in inuito Oud. u. 15 ex proelio perpauci a 'mss. plerique',
perpauci ex proelio u. sed hi a. 19 Marcus a, Martius b c;
M. u. 21 deportentur b. 22 scaphas a. 23 adpulsas a.
29 imperium conueniebant a. 30 littoribus a.
Caesar, ed. Nipperd. 36

- onere nonnulli deprimerentur, reliqui hoc timore propius adire tardarentur. Quibus rebus accidit, ut pauci milites patresque familiae, qui aut gratia aut misericordia ualerent aut naues adnare possent, recepti in Siciliam incolumes peruenirent. Reliquae copiae missis ad Varum noctu legatorum numero centurionibus sese ei dediderunt. Quarum cohortium milites postero die ante oppidum Iuba conspicatus suam esse praedicans praedam magnam partem eorum interfici iussit, paucos electos in regnum remisit, cum Varus suam fidem ab eo laetaretur neque resistere auderet.
- 3 Ipse equo in oppidum uenit, cum centibus compluribus senatoribus, quo in numero erat C. Sulpicius et Licinius Damasippus, iuribusque constituit atque imperavit, cum omnibus copiis recepit.

C. IVLII CAESARIS DE BELLO CIVILI

COMMENTARIUS TERTIUS.

Dictatore habente comitia Caesare consules creantur Iulius Caesar et P. Seruilius: is enim erat annus, quo per leges ei consulem fieri liceret. His rebus confectis, cum fides tota Italia esset

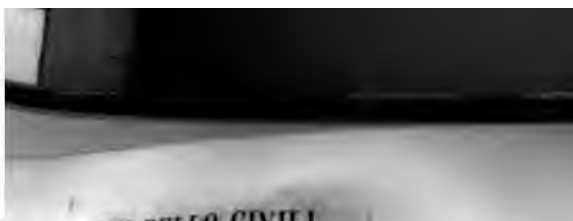
- 1 reliqui — tardarentur *om. e.* hoc timore *a* 'reliqui', ob timorem *cod. Vrs. u.* tardarent *b.* 2 rebus *om. a b.* patresque *a.* 6 quarum cohortium milites *b c.* quarum cohortes milites militum *a;* quorum cohortes militum *u.* 7 praedem *a.* 9 ledi *a.* 11 Seru. (*a*). Sulpitius *a.* 12 [diebus] *P. 152.* 13 diebusque *cod. Vrs. 2 dett.*, diebus aeque *reliqui.* Explicit C. Caesaris belli ciuilis liber secundus *a.*

Incipit liber tertius eiusdem operis *a.*
3 totam Italiam *a.*

2 leges] *les a.*

angustior neque creditae pecuniae soluerentur, constituit, ut arbitri darentur; per eos fierent aestimationes possessionum et rerum, quanti quaeque earum ante bellum fuisset, atque hae creditoribus traderentur. Hoc et ad timorem nouarum tabularum tollendum 3
5 minuendumque, qui fere bella et ciuiles dissensiones sequi consueuit, et ad debitorum tuendam existimationem esse aptissimum existimauit. Itemque praetoribus tribunisque plebis rogationes ad populum ferentibus nonnullos ambitus Pompeia lege damnatos illis temporibus, quibus in urbe praesidia legionum Pompeius habuerat, 4
10 quae iudicia aliis audientibus iudicibus, aliis sententiam ferentibus singulis diebus erant perfecta, in integrum restituit, qui se illi initio ciuilis belli optulerant, si sua opera in bello uti uellet, proinde aestimans, ac si usus esset, quoniam sui fecissent potestatem. Statuerat enim prius hos iudicio populi debere restitui, quam suo 6
15 beneficio uideri receptos, ne aut ingratus in referenda gratia aut arrogans in praeripiendo populi beneficio uideretur. His rebus et 2 feriis Latinis comitiisque omnibus perficiendis XI dies tribuit dictaturaque se abdicat et ab urbe proficiscitur Brundisiumque peruenit. Eo legiones XII, equitatum omnem uenire iusserat. Sed 2
20 tantum nauium reperit, ut anguste + XV milia legionariorum militum, DC equites transportare possent. Hoc unum [inopia nauium] Caesari ad celeritatem conficiendi belli defuit. Atque hae ipsae 3 copiae hoc infrequentiores imponuntur, quod multi Gallicis tot bellis defecerant, longumque iter ex Hispania magnum numerum 25
deminuerat, et grauis autumnus in Apulia circumque Brundisium

- 3 fuisset *a b*, fuissent *u*. haec *a*, eae *Aldus u* (ea *edd.* ante *Ald.*). 4 tabularum *ante corr. a*. 5 ferre *a*. 7 itemque *a b*, item *u*. 8 dampnatos *a*. 9 urbem *a c*. 10 fererentibus *a*. 11 initio *Stephanus*; in ocio *a*, in otio *b*. 12 optulerant *a*. 13 usus] eius *b*. sui fecissent *Beronaldus*, suffecissent *codd.* 14 prius hos *a* (sed hoc, ut '*mss. plerique*'), hos prius *edd.* 16 beneficio praeripiendo populi *a*. 17 comitiis omni- bus *b*. per- 18 se- 19 equitatumque *b*, et equitatum (*a*)? *Cellarius*. 20 rep- 21 de *Ciac-* 22 ad celeritatem conficiendi belli *a*; a conficiendi belli celeritate *b*, ad conficiendi belli celeritatem *edd.* 23 ante im- 24 ponuntur repetunt copiae *a b*. Galli *codd.* 25 diminuerat *a* '*mss. plerique*'.

DE BELLO CIVILI

ex saluberrimis Galliae et Hispaniae regionibus omnem exercitum
valetudine temptauerat.

3 Pompeius annum spatium ad comparandas copias nactus,
quod vacuum a bello atque ab hoste otiosum fuerat, magnam ex
Asia Cycladibusque insulis, Corcyra, Athenis, Ponto, Bithynia, 5
Syria, Cilicia, Phoenice, Aegypto classem coëgerat, magnam omni-
2 bus locis aedificandam curauerat; magnam imperatam Asiae, Sy-
riae regibusque omnib
iae populis pecuniam ex
4 ciarum, quas ipse obtin
effecerat ciuium Romano
nam ex Cilicia ueteran
pellabat; unam ex Cret
dimissi a superioribus i
duas ex Asia, quas i

t tetrarchis et liberis Acha-
iam societates earum provin-
ciarum coëgerat. Legiones 11
ex Italia, quas traduxerat;
nam ex duabus gemellam ap-
t ex ueteranis militibus, qui
his prouinciis consederant;
1 conscribendas curauerat. 11

2 Praeterea magnum numerum ex Thessalia, Boeotia, Achaia Epi-
roque supplementi nomine in legiones distribuerat: his Antonia-
3 nos milites admiscuerat. Praeter has expectabat cum Scipione ex
Syria legiones 11. Sagittarios Creta, Lacedaemone, ex Ponto at-
que Syria reliquisque ciuitatibus 11 milia numero habebat, fundi- 20
torum cohortes sexcenarias 11, equitum VII milia. Ex quibus DC
Gallos Deiotarus adduxerat, D Ariobarzanes ex Cappadocia; ad
eundem numerum Cotys ex Thracia dederat et Sadalam filium mi-
4 serat; ex Macedonia CC erant, quibus Rhascypolis praeerat, excel-
lenti uirtute; D ex Gabinianis Alexandria, Gallos Germanosque, 25
quos ibi A. Gabinius praesidii causa apud regem Ptolemaeum re-

2 ualitudine a 'mss. plerique ac semper'.	4 bello et hoste b.
5 Cycladibusque a.	Corcyra a.
Bithynia a.	6 Sicilia
b.	Phoenice a, Fenice b.
Egipto a.	7 Siriae a.
8 re-	gibus omnibus b.
dinastis et tetrarchis a.	9 magnam Aldus.
magnas a 'mss. plerique'.	10 obtinuerat b.
12 Cilicia Ciacconius, Sicilia codd. P. 157.	14 missi b.
his a edd. priores, iis P. Manutius u.	16 Thessalia a.
prouinciis] regionibus b.	17 plerumque a.
Boetia a 'mss. ut semper'.	Epirosque a b.
18 expectabat a.	19 Siria a.
Creta a 'mss. 4', ex Creta u.	Lacedaemone a.
ex Ponto a 'mss. plerique', Ponto u.	20 Siria a.
milia om. a.	21 ex quibus om. b.
23 Cotys Oudendorpius, Cotus codd.	Trachia a.
Sadalam Oudendorpius, Sasalam codd.	24 erant om. b.
Rhascypolis Oudendorpius, Rascipolis edd. ante u: 'mss. omnino omnes consentiunt in littera l'.	25 Gal-
lianis a c, Galienianis b.	26 Ptolomeum a.

liquerat, Pompeius filius cum classe adduxerat; DCCC ex † seruis
 suis pastorumque suorum coëgerat; CCC Tarcondarius Castor et 5
 Donnilaus ex Gallograecia dederant (horum alter una uenerat,
 alter filium miserat); CC ex Syria a Commageno Antiocho, cui
 5 magna Pompeius praemia tribuit, missi erant, in his plerique hip-
 potoxotae. Huc Dardanos, Bessos partim mercenarios, partim 6
 imperio aut gratia comparatos, item Macedones, Thessalos ac re-
 liquarum gentium et ciuitatum adiecerat atque eum, quem supra
 demonstrauius, numerum expleuerat. Frumenti uim maximam 5
 10 ex Thessalia, Asia, Aegypto, Creta, Cyrenis reliquisque regionibus
 comparauerat. Hiemare Dyrrhachii, Apolloniae omnibusque 2
 oppidis maritimis constituerat, ut mare transire Caesarem prohi-
 beret, eiusque rei causa omni ora maritima classem disposuerat.
 Praecerat Aegyptiis nauibus Pompeius filius, Asiaticis D. Laelius 3
 15 et C. Triarius, Syriacis C. Cassius, Rhodiis C. Marcellus cum
 C. Coponio, Liburnicae atque Achaicae classi Scribonius Libo et
 M. Octavius. Toti tamen officio maritimo M. Bibulus praeposi- 4
 tus cuncta administrabat: ad hunc summa imperii respiciebat.

Caesar, ut Brundisium uenit, contionatus apud milites, quo- 6
 10 niam prope ad finem laborum ac periculorum esset peruentum, ae-
 quo animo mancipia atque impedimenta in Italia relinquerent, ipsi
 expediti naues conscenderent, quo maior numerus militum posset
 imponi, omniaque ex uictoria et ex sua liberalitate sperarent,
 conclamantibus omnibus, imperaret, quod uellet, quodcumque im- 2
 25 perauisset, se aequo animo esse facturos, II Non. Ian. naues soluit.
 Impositae, ut supra demonstratum est, legiones VI. Postridie

1 DCCC a c; nccc, quos u. ex † seruis celt. P. 158. 2 sua-
 ram a. 3 Donnilaus aut Domnilaus 'mss. qdd.', Domnilaus a; Doni-
 laus u. Gallogrecia a. 4 Commageno 'mss.', Comageno (a) u.
 Anthio a. 5 Pompeius praemia a, praemia Pompeius edd.
 6 Bessos a. mercenarios a. 7 Macedones a 'mss. plerique', Ma-
 cedonas u. 10 Thessalia a. Aegypto a. Cirenis a.
 11 hiemare a. Dyrrhachii Stephanus; Dyrrachium b, Dyrrachium a;
 Dyrrachio 'ceteri'. Apollonia a 'mss. cuncti'. 12 transire Caesarem a, Caesarem transire edd. 13 eiusque 'mss. omnes', eius (a)?
 Lipsius. hora a. maritima a c. 14 Aegyptiis a. Le-
 lius a. 15 Triarius a. Syriacis a. 16 Coponio Triarius, Pomponio a et sic 'uel Pompeio mss.' classis a. 17 maritimo a.
 19 peruenit b. contionatus (a). 20 ad om. b. 23 et
 sua b. 24 quodcumque (a), non — cunque. 25 esse om. b.
 u a 'reliqui', om. c; pridie u. P. 158. solunt a b c. 26 imposi-
 tae — legiones a (is leg) b c, impositis — legionibus u. vi ego, vii
 codd. P. 153 — 156. postpridie a b c, pridie d.

- 3 terram attigit Germiniorum. Saxa inter et alia loca periculosa quietam nactus stationem et portus omnes timens, quod teneri ab aduersariis arbitrabantur, ad eum locum, qui appellabatur † Pharsalia, omnibus nauibus ad unam incolumibus milites exposuit.
- 7 Erant Orici Lucretius Vespillo et Minucius Rufus cum Asiaticis nauibus XVIII, quibus iussu D. Laelii praeerant, M. Bibulus cum 2 nauibus CX Corcyrae. Sed neque illi sibi confisi ex portu prodire sunt ausi, cum Caesar omnino XII naues longas praesidio duxisset, in quibus erant consules etque Bibulus impeditis nauibus occurrit, quod prius ad 1 le eius aduentu fama omnino is militibus naues eadem nocte, ut reliquae legiones equi- officio praepositus erat Fufius transportandis legionibus adhiberet. Sed serius a terra praenotatae naues neque usae nocturna 3 aura in redeundo offenderunt. Bibulus enim Corcyrae certior factus de aduentu Caesaris sperans alicui se parti onustarum nauium occurrere posse inanibus occurrit et nactus circiter XXX in eas indiligentiae suae ac doloris iracundiam erupit omnesque incendit eodemque igne nautas dominosque nauium interfecit magnitudine poenae reliquos terreri sperans. Hoc confecto negotio a Salonis ad Oricum portus, stationes litoraue omnia longe lateque classibus occupauit custodiisque diligentius dispositis ipse grauissima hieme in nauibus excubans neque ullum laborem aut munus despiciens, ne quod subsidium expectanti Caesari in
- 1 Germiniorum *a b c d*, Cerauniorum *u.* P. 158. 2 timentes *a b*.
quod *a b d*, quos *u.* 3 arbitrabantur *a b*, arbitrabatur *u.*
appellabatur *a b*, appellatur *u.* † Pharsalia P. 159. 5 erant (*a*)
b, erat *u.* Vespillo Glandorpius, Bispillo *a* 'mss. plerique et meliores'.
Minutius *a*. 6 praeerant P. Manutius, praeerat *codd.*
7 illi Iurinius; *iii a b c*, *iiii de*; *ii u.* 9 constrictae *iii Vrsinus*;
constructae illi *ce et*, qui ille, *a b et*, qui illae, *d.* impedimentis *a.*
11 usus *a.* 12 eas] eius *b.* 14 Fufius (*a*) *c*, Fusius (*b*).
15 Calenus (*a*) 'omnes', Kalenus *u.* 16 profectae *b.* 17 Corcyre
a. 20 indiligentiae *cod. Vrsini*, diligentiae reliqui. iracundiam
Faërnus, iracundia *codd.* 21 interfecit *c.* 22 terreri *a b*, deter-
reri *c*; detertere *u.* 23 Sasonis *b c d*. ad Oricum portus *ego*;
ad Orici portum *codd.*, sed Corici *a c d*, Corcyi *b*. P. 159. littoresque
cum *a super es a.* 24 disposuitis ante *corr. a.* 25 hyeme *a.*
excubans *a* 'mei omnes, si Vossianum excipias'; excubabat *u.*
26 ne quod Oudendorpius, neque *codd.* expectanti Caesari in *ego*,
expectans si in Caesaris *codd.* (exp. *a*).

conspectum uenire posset . . . . .
. . . . .
. . . . .

Discessu Liburnarum ex Illyrico M. Octavius cum iis, quas habebat, nauibus Salonas peruenit. Ibi concitatis Dalmatis reliquisque barbaris Issam a Caesaris amicitia auertit; conuentum Salonis cum neque pollicitationibus neque denuntiatione periculi permouere posset, oppidum oppugnare instituit. Est autem oppidum et loci natura et colle munitum. Sed celeriter ciues Romani ligneis effectis turribus his sese munierunt et, cum essent infirmi ad resistendum propter paucitatem hominum crebris confecti uulneribus, ad extremum auxilium descenderunt seruosque omnes puberes liberauerunt et praeseclis omnium mulierum crinibus tormenta effecerunt. Quorum cognita sententia Octavius quinque castris oppidum circumdedit atque uno tempore obsidione et oppugnationibus eos premere coepit. Illi omnia perpeli parati maxime a re frumentaria laborabant. Cui rei missis ad Caesarem legatis auxilium ab eo petebant; reliqua, ut poterant, incommoda per se sustinebant. Et longo interposito spatio cum diuturnitas oppugnationis negligentiores Octavianos effecisset, nacti occasionem meridiani temporis discessu eorum pueris mulieribusque in muro dispositis, ne quid cotidiana consuetudinis desideraretur, ipsi manu facta cum iis, quos nuper [maximi] liberauerant, in proxima Octavi castra irruerunt. His expugnatis eodem impetu altera sunt adorti, inde tertia et quarta et deinceps reliqua omnibusque eos castris expulerunt et magno numero interfecto reliquos atque ipsum Octavianum in naues confugere coegerunt. Hic fuit oppugnationis exitus. Iamque hiems adpropinquabat, et tantis detrimentis receptis Octavius desperata oppugnatione oppidi Dyrrhachium sese ad Pompeium recepit.

1 conspectum 2 *det.*, complexum *reliquit*. Lacunam ego significat. P. 159. 4 ante discessu 'uidetur esse post in c'. Illyrico a. cum his a. 6 Issam P. Manutius, Bissam a 'ms. plerique'. Vid. b. Alex. 47, 3. 10 his a cod. Vrs. edd. ante Ald. (is et reliqui ante Scal. om.), iis Scaliger u. 12 puberes a. 17 cui rei missis ego, qui remissis *cod.*; quare missa Brutus u. 18 incommoda per se a, per se incommoda *edd.* 19 negligentiores, non neglig., a et ubicumque *tacebo*. 21 depositis a. 22 cum his a. 23 maximi a b c d, quod *uncis seclusi*; manumissos u. P. 175. Octavi a. inruerant a. 25 omnibus eos b. 28 hiemps a. adpropinquabat a. receptis a 'reliquit', acceptis *cod.* Vrs. u. 29 Dyrrhachium a. se b. 30 recipit a.

- 3 terram attigit Germiniorum. Saxa inter et alia loca
 quietam nactus stationem et portus omnes timens, quod
 aduersariis arbitrabantur, ad eum locum, qui appellatur
 salia, omnibus nauibus ad unam incolumibus
 7 Erant Orii Lucretius Vespillo et Minucius P. Ma-
 nauibus XVIII, quibus iussu D. Laelii praece-
 2 nauibus CX Corcyrae. Sed neque illi sibi
 sunt ausi, cum Caesar omnino XII nauibus
 3 set, in quibus erant constratae IIII, neque
 bus dispersisque remigibus satis ma-
 continentem uisus est Caesar, quod
 8 in eas regiones perferretur. Ex
 ete Brundisium a Caesare remigibus ad Coreyam. Pro-
 2 tatusque transportari possent, quantum in bello fortuna
 Calenus legatus, qui celeriter
 beret. Sed serius a terra, dum sibi uterque confideret et
 3 aura in redeundo offende- alteri paulum modo tribuisset for-
 ctus de aduentu Caesaris, rationibus pacis eum, qui superior ui-
 um occurrere posse in parte contentum, qui se omnia habitu-
 eas indiligentiae sua rationes pacis, quoniam antea conuenire non
 cendit eodemque in ab senatu et a populo peti debere. Interea et
 4 gnitudine poenae placere oportere, si uterque in contione statim
 a Salonis ad Orii proximo exercitum dimissurum. Depositis ar-
 que classibus omnibus, quibus nunc confiderent, necessario populi sena-
 uissima hiem fore utrumque contentum. Haec quo facilius Pom-
 munus despicerent, omnes suas terrestres et urbiumque copias
 1 Ger. Vibullius his expositis [Corcyrae] non minus neces-
 quo existimauit de repentino aduentu Caesaris Pompeium
 appellabat, uti ad id consilium capere posset, antequam de
 b, erat u. 2 uenisse e. 4 iudicauit b. P. 163.
 res'. 7 finem ponere atque ab b. 8 utrique (a). 9 possint a b.
 7 illi in 1 Vibullium Aldus, Bibulum a e: 'Iubilium, Bibulum, Bibullum, Bi-
 constr. 2 uenisse e. 4 iudicauit b. P. 163.
 15 C. 11 in Vascosanum, om. codd. 12 se b c, a a. 14 quom
 a. 16 agenda ante corr. a. 18 conditionibus
 Fe. 20 conditiones (a). ante b. 21 ab populo b.
 re. 22 conacione (a). 24 necessario om. b. 26 et urbiumque P. 162.
 e. 27 dimissuros a. Vibullius Aldus, Bibulus a e 'omnes'. P. 162.
 Corcyrae 'mss. mei omnes', Corcira a, Cortyre e; a Caesare P. Ma-
 uilius (non Aldus, ut P. 163 dixi) u. 29 addit a. 30 incipere-
 me ego, inciperet codd. ideo] eidem codd. nocte a e 'mss. ple-
 que', et nocte u. ac die a b e, et die u.

COMM. III CAP. 10 — 13.

M. Octavius
ibi comitatus
sua auctoritate
est iura
Hoc est
etiam
etiam
etiamEst iura
Hoc est
etiam
etiam
etiamHoc est
etiam
etiam
etiam
etiamHoc est
etiam
etiam
etiam
etiamHoc est
etiam
etiam
etiam
etiamHoc est
etiam
etiam
etiam
etiam

us copiis] mutatis ad celeritatem iumentis ad
adesse Caesarem nuntiauit. Pompeius 2
ia iterque ex Macedonia in hiberna
hebat. Sed re noua perturbatus
re coepit, ne Caesar orae ma-
rsitis militibus eodem die 3
L. Torquatus, qui iussu
ibi Parthinorum habebat,
endere, cum Graecos murum
eret, illi autem se contra imperi- 4
esse negarent, oppidani autem etiam
ere conarentur, desperatis omnibus au-
se atque oppidum Caesari dedit incolu-
atus est. Recepto Caesar Orico nulla inter- 12
oniam proficiscitur. Cuius aduentu audito L.
ibi praeerat, aquam comportare in arce atque eam
desque ab Apolloniatibus exigere coepit. Illi uero da- 2
negare neque portas consuli praeclusuros neque sibi iudi-
sumptuos contra atque omnis Italia populusque Romanus
cauisset. Quorum cognita uoluntate clam profugit Apollonia 3
Staberius. Illi ad Caesarem legatos mittunt oppidoque recipiunt.
Hos secuntur Bullidenses, Amantini et reliquae finitimae ciuitates 4
tolaque Epiros et legatis ad Caesarem missis, quae imperaret, fa-
cturos pollicentur. At Pompeius cognitis his rebus, quae erant 13
25 Orici atque Apolloniae gesta, Dyrrhachio timens diurnis eo no-
cturnisque itineribus contendit. Simul Caesar appropinquare dice- 2

1 omnibus copiis hic ponunt codd., post Caesarem (2) Aldus u.

- 2 et a b e, ut u. nuntiauit ego, nuntiaret codd. 3 iterque] itque
(sic) a, atque b c. hyberna Appolloniam Dirachiumque a. 5 Ap-
polloniam a. maritumae a. 6 eodem die om. b. 7 Orscum a.
8 Partinorum a. 9 Grecos a. 10 ascendere (a). ius-
sisset b. se om. 'mss. 4', post pugnatos (11) ponit b. 11 esse om.
a. autem melius om. 7 dett. 15 Appolloniam a. cuius a b,
cuius u. 16 Staberius Aldus nepos, Straberius a 'mss. et edd. qdd.'
arce a b, arcem u. 19 populus Romanus a (is p. r.) 'mss. multi'.
21 Straberius a. 22 hoc a. secuntur a. Bullidenses Gla-
reanus, Billidenses a et sic aut 'Byllidenses, Bellidenses mss.' Aman-
tini Vuscosanus, Amathini a et sic aut Amatini 'mss.'; Amantiani Ciacconius
u. 23 Epiros a b, non Epirus. 24 his a e, iis Stephanus u.
25 gesta a b, gestae u. Dirachio a. diurnis seu nocturnisque a,
diurnis seu nocturnis b, diurnis nocturnisque e. 26 simul Oudendor-
pius, simulac codd. P. 164.

- 10 Demonstravimus L. Vibullium Rufum, Pompeii praefectum,
 bis in potestatem pervenisse Caesaris atque ab eo esse dimissum,
 2 semel ad Corfinium, iterum in Hispania. Hunc pro suis beneficiis
 Caesar idoneum iudicauerat, quem cum mandatis ad Cn. Pompe-
 ium mitteret, eundemque apud Cn. Pompeium auctoritatem habere 5
 3 intellegebat. Erat autem haec summa mandatorum. Debere utrum-
 que pertinaciae finem facere et ab armis discedere neque amplius
 4 fortunam periclitari. Satis esse magna utrimque incommoda ac-
 cepta, quae pro disciplina et s habere possent, ut reliquos
 5 casus timerent: illum Italia amissa Sicilia et Sardinia 10
 duabusque Hispaniis et coh Italia atque Hispania civium
 Romanorum centum atque morte Curionis et detrimento
 6 Africani exercitus tanto editione ad Coreyram. Pro-
 inde sibi ac reipublicae pa m, quantum in bello fortuna
 7 posset, iam ipsi incommis- tis essent documento. Hoc 15
 unum esse tempus de pace agendum, cum sibi uterque confideret et
 pares ambo uiderentur; si uero alteri paulum modo tribuisset for-
 tuna, non esse usurum condicionibus pacis eum, qui superior ui-
 deretur, neque fore aequa parte contentum, qui se omnia habitu-
 8 rum confideret. Condiciones pacis, quoniam antea convenire non 20
 9 potuissent, Romae ab senatu et a populo peti debere. Interea et
 reipublicae et ipsis placere oportere, si uterque in contione statim
 iurauisset se triduo proximo exercitum dimissurum. Depositis ar-
 mis auxiliisque, quibus nunc confiderent, necessario populi sena-
 10 tusque iudicio fore utrumque contentum. Haec quo facilius Pom- 25
 peio probari possent, omnes suas terrestres † urbiumque copias
 11 dimissurum. Vibullius his expositis [Coreyrae] non minus neces-
 sarium esse existimavit de repentino aduentu Caesaris Pompeium
 fieri certiores, uti ad id consilium capere posset, antequam de
 mandatis agi inciperetur, atque ideo continuato nocte ac die iti- 30

1 Vibullium *Aldus*, Bibulum *a e*: 'Iubilium, Bibulum, Bibullum, Bi-
 bulium *mss. hic et infra*'. 2 uenisse *c*. 4 iudicauit *b. P. 163*.

7 finem ponere atque ab *b*. 8 utrinque (*a*). 9 possint *a b*.

11 in *Vascosanus*, *om. codd.* 12 se *b c*, *a a*. 14 quom-
ego suppleui. P. 162. 16 agenda *ante corr. a*. 18 conditionibus

(*a*). 20 condiciones (*a*). ante *b*. 21 ab populo *b*.

22 concione (*a*). 24 necessario *om. b*. 26 † urbiumque *P. 1*

27 dimissuros *a*. Vibullius *Aldus*, Bibulus *a e* 'omnes'. *P. 1*

Coreyrae '*mss. mei omnes*', Corcira *a*, Cortyre *e*; a Caesare *P*.
nutius (non *Aldus*, ut *P. 163 dixi*) *u*. 29 addit *a*. 30 inci-

tur *ego*, inciperet *codd.* ideo] eidem *codd.* nocte *a e* '*ms*'

rique', et nocte *u*. ac die *a b e*, et die *u*.

cum et, sicuti mari portibusque Caesarem prohibebat, ita ipse
 omni terra earum regionum prohibebatur: praesidiis enim disposi- 2
 tis omnia litora a Caesare tenebantur, neque ligandi atque aquandi
 neque naues ad terram religandi potestas fiebat. Erat res in ma- 3
 5 gna difficultate, summisque angustiiis rerum necessariarum preme-
 bantur, adeo ut cogerentur sicuti reliquum commeatum ita ligna
 atque aquam Corcyra nauibus onerariis subportare, atque etiam 4
 uno tempore accidit, ut difficilioribus usi tempestatibus ex pellibus,
 quibus erant tectae naues, nocturnum excipere rorem cogerentur;
 10 quas tamen difficultates patienter atque aequo animo ferebant ne- 5
 que sibi nudanda litora et relinquendos portus existimabant. Sed 6
 cum essent in quibus demonstraui angustiiis, ac se Libo cum Bi-
 bulo coniunxisset, loquuntur ambo ex nauibus cum M'. Acilio et
 Statio Murco legatis; quorum alter oppidi muris, alter praesidiis
 15 terrestribus praecerat: uelle se de maximis rebus cum Caesari lo-
 qui, si eis facultas detur. Huc addunt pauca rei confirmandae 7
 causa, ut de compositione acturi uiderentur. Interim postulant,
 ut sint indulgentiae, atque ab iis impetrant. Magnum enim, quod ad- 8
 ferebant, uidebatur, et Caesarem id summe sciebant cupere, et
 10 profectum aliquid Vibullii mandatis existimabatur. Caesar eo tem- 16
 pore cum legione una profectus ad recipiendas ultiores ciuitates
 et rem frumentariam expediendam, qua anguste utebatur, erat ad
 Buthrotum, oppositum Corcyrae. Ibi certior ab Acilio et Murco 2
 per litteras factus de postulatis Libonis et Bibuli legionem relin-
 15 quit; ipse Oricum reuertitur. Eo cum uenisset, euocantur illi ad 3
 colloquium. Prodit Libo atque excusat Bibulum, quod is iracun-
 dia summa erat inimicitiasque habebat etiam priuatas cum Caesare
 ex aedilitate et praetura conceptas: ob eam causam colloquium ui-
 tasse, ne res maximae spei maximaeque utilitatis eius iracundia
 30 impedirentur. Pompeii summam esse ac fuisse semper uoluntatem, 4

3 littora a.	ligandi a.	atque aquandi (a) b, neque aquandi
u.	7 Corcyram a c.	(subportare a) deportare b. etiam uno
a 'mss. quidam', uno etiam u.	11 litora portusque relinquendos b.	
13 M'. Frisius, M. codd. Vid. c. 39, 1.	Acilio a.	15 ma-
ximis de ex uno det. u.	16 eis ego, ei a b; sibi eius u.	18 indu-
ciae (a).	ab his a.	adferebant a.
Vibullii Ciacconius, Bibuli codd.	existimabant b.	20 aliquem b.
a.	oppositum b; oppidum a 'reliqui', om. c.	24 reliquit b.
26 atque Aldus et, 'nisi me fallo', b; neque (a) 'reliqui'.	28 causam	
a & dett., rem u.	29 speique a.	30 semper] per a.

DE BELLO CIVILI

... de consilii sententia summam
 Pompeio permiserint. Sed postulatis Cae-
 sare ad Pompeium, atque illum reliqua per se
 ipsis. Interea manerent indutiae, dum ab
 ... neue alter alteri noceret. Huc addit pauca de
 ... auxiliis suis. Quibus rebus neque tam re-
 ... Caesar ex-
 ... neque nunc, ut memoriae pro-
 ... labat Caesar, ut legatos sibi
 ... ceret, idque ipsi fore recipere
 ... lucerent. Quod ad indutias
 ... isam, ut illi classe naues au-
 ... terraque eos prohiberet. Si
 ... ipsi de maritimis custodiis;
 ... turum. Nibilo minus tamen
 ... agi posse de compositione, ut haec non remitterentur, neque hanc
5 rem esse impediendi loco. Ille neque legatos Caesaris recipere
 neque periculum praestare eorum, sed totam rem ad Pompeium
 reicere: unum instare de indutiis uehementissimeque contendere.
6 Quem ubi Caesar intellexit praesentis periculi atque inopiae ui-
 tandae causa omnem orationem instituisse neque ullam spem aut
 condicionem pacis afferre, ad reliquam cogitationem belli sese re-
18 cepit. Bibulus multos dies terra prohibitus et grauiore morbo ex
 frigore ac labore implicatus, cum neque curari posset neque susce-
2 ptum officium deserere uellet, uim morbi sustinere non potuit. Eo
3 mortuo ad neminem unum summa imperii redit, sed separatim su-
 am quisque classem ad arbitrium suum administrabat. Vibullius
 sedato tumultu, quem repentinus aduentus Caesaris concitauerat,
 ubi primum *e re uisumst*, adhibito Libone et L. Luceio et Theo-

- 1 componeretur *Vascosanus*, componerentur *codd.* eius rei *ab*
e, eius rei se *reliqui*. 2 consilii (a) *e reliqui*, concilii *unus det. et*
'mss. a Grutero consulti, si fides excerptis'. summa *e 'mss. 5'*.
 5 induciae (a). 6 ne uel a. 7 et om. b. 8 memoria *pro uar.*
lect. in marg. b. prodantur *Petauianus*, prodatur *reliqui*. 11 in-
 ducias (a). 12 classem *a b c.* 14 maritumis a. 17 esse *Aldus*
illis esse codd. ille *Stephanus*, om *codd.*; illi *Aldus u.*
 19 stare a. induciis (a). 20 quem 2 *det.*, quae *reliqui*; quos
Aldus u. 22 conditionem (a). 24 ac] et b. implicatus a.
 25 morbo *ante corr. a.* 26 rediit *unus det.* 27 Vibullius
 (a) *e*; 'Bibullius, Bibullus, Bibulus *mss.*' 29 *e re uisumst* *Elberlingius*,
 rursus *codd.* adhibitoque *a b.* Luceio a.

plane, quibuscum communicare de maximis rebus Pompeius consueverat, de mandatis Caesaris agere instituit. Quem ingressum in sermonem Pompeius interpellauit et loqui plura prohibuit. 'Quid mihi', inquit, 'aut uita aut ciuitate opus est, quam beneficio 4
5 Caesaris habere uidebor? cuius rei opinio tolli non poterit, cum in Italiam, ex qua profectus sum, reductus existimabor'. Bello per- 5
fecto ab iis Caesar haec facta cognouit, qui sermoni interfuerunt; conatus tamen nihilo minus est aliis rationibus [per colloquia] de pace agere. Inter bina castra Pompei atque Caesaris unum flumen 19
10 tantum intererat Apsus, crebraque inter se colloquia milites habebant, neque ullum interim telum per pactiones loquentium traiciebatur. Mittit P. Vatinium legatum ad ripam ipsam fluminis, qui 2
ea, quae maxime ad pacem pertinere uiderentur, ageret et crebro magna uoce pronuntiaret, liceretne ciuibz ad ciues de pace [duo]
15 legatos mittere, quod etiam fugitiuis ab saltu Pyrenaeo praedonibusque licuisset, praesertim cum id agerent, ne ciues cum ciuibz armis decertarent? Multa suppliciter locutus est, ut de sua atque 3
omnium salute debebat, silentioque ab utrisque militibus auditus. Responsum est ab altera parte Aulum Varronem profiteri se altera
20 die ad conloquium uenturum atque eundem uisurum, quemadmodum tuto legati uenire et quae uellent exponere possent; certumque ei rei tempus constituitur. Quo cum esset postero die uentum, 4
magna utrimque multitudo conuenit, magnaue erat expectatio eius rei, atque omnium animi intenti esse ad pacem uidebantur.
25 Qua ex frequentia Titus Labienus prodit, summissa oratione lo- 5
qui de pace atque altercari cum Vatinio incipit. Quorum mediam 6

1 quibuscum Io. Fr. Gronouius, quibus codd. 2 quem a b c e, cum u. 4 inquit a. 7 ab his a. facta a cod. Vrs. 5 dett., dicta u. 8 [per colloquia] P. 165. 9 inter Aldus; ut inter a c et, qui ut int. uers. habet, b. Pompei a. 10 Thapsus a et sic 'uel Tapsus mss.' 11 loquentium a 'mss. 7', colloquentium u. 12 legatum om. b. 14 duo (a), duos 'mss. omnes': deleuit Aldus. 15 Pyreno b. praedonibus omisa copula b. 16 praesertim cum a b d, praesertim ut u. ageret b. 17 est Noruicensis, om. reliqui. 19 Aulum a, A. u. 20 conloquium a. atque eundem ego; atque una codd., sed utque b 'plerique'? uisurum quemadmodum Elberlingius, uis utrumque admodum a b e 'plerique'. P. 165. 23 utrinque (a). expectatio eius rei a b, eius rei expectatio u (exp. a). 24 animi intenti a Stephanus, intenti animi ceterae edd. esse ad pacem a, ad pacem b; ad pacem esse edd. 25 Titus a, T. u. summissa a, non subm.

stris deduxit. Ille ignominia et dolore permotus palam se profi- 4
 cisci ad Caesarem simulauit; clam nuntiis ad Milonem missis,
 qui Clodio interfecto eo nomine erat damnatus, atque eo in Italiam
 enocato, quod magnis muneribus datis gladiatoriae familiae reli-
 5 quias habebat, sibi coniunxit atque eum in Thurinum ad sollici-
 tandos pastores praemisit. Ipse cum Casilinum uenisset, unoque 5
 tempore signa eius militaria atque arma Capuae essent comprehensa
 et familia Neapoli, uis atque proditio oppidi appareret, patefactis
 consiliis exclusus Capua et periculum ueritus, quod conuentus ar-
 6 ma ceperat atque eum hostis loco habendum existimabat, consilio
 destitit atque eo itinere sese auertit. Interim Milo dimissis circum 22
 municipia litteris, ea, quae faceret, iussu atque imperio facere
 Pompei, quae mandata ad se per Vibullium delata essent, quos ex
 aere alieno laborare arbitrabatur, sollicitabat. Apud quos cum 2
 15 proficere nihil posset, quibusdam solutis ergastulis Cosam in agro
 Thurino oppugnare coepit. Eo cum a Q. Pedio praetore cum le-
 gione . . . . . lapide ictus ex muro periit. Et Coelius profectus, 3
 ut dictitabat, ad Caesarem peruenit Thurios. Vbi cum quosdam
 eius municipii sollicitaret equitibusque Caesaris Gallis atque Hi-
 10 spanis, qui eo praesidii causa missi erant, pecuniam polliceretur,
 ab his est interfectus. Ita magnarum initia rerum, quae occupa- 4
 tione magistratuum et temporum sollicitam Italiam habebant, ce-
 lerem et facilem exitum habuerunt.

Libo profectus ab Orico cum classe, cui praecerat, nauium L, 23
 25 Brundisium uenit insulamque, quae contra portum Brundisinum
 est, occupauit, quod praestare arbitrabatur unum locum, qua ne-
 cessarius nostris erat egressus, quam omnia litora ac portus cu-
 stodia clausos teneri. Hic repentino aduentu naues onerarias 2

3 eo nomine *Scaliger*, eius nomine *a* 'ms. plerique'. dampna-
 tus *a*. 4 gladiatores *b*. reliquas quas habebat *b*. 5 Thuri-
 num (*a*) *b c*, non Turinum. 7 comprehensa *a*, compressa *b*; comprehensa
u. 8 uis atque 3 *dett.*; uisaeque *a b*, uisa et *c*; uisa atque *Stephanus u*.
 proditio *b c*. appareret *Stephanus*, apparere *a b c*.
 10 coeperat *a*. 13 Pompeique mandata *a*. Vibullium ante *Vossi-*
um Vrsinus, Bibullium *a e*; Bibulum *u*. P. 166. 15 nihili ante *corr. a*.
 16 Thurino *b c*, Turino *a*. Pedio *a*, Paedio *u*. 17 lacu-
 nam notauit *Scaliger*. perit *a b*. 18 dictabat *b*. Thurios
b c, Turios *a*. 20 praesidii *P. Manutius*, praedandi *codd*. 21 his
a edd. priores, iis *P. Manutius u*. 22 habebat *a*. 23 exitum ha-
 bebant ante *corr. a*. 25 portum Brundisinum *a*, Brundisinum portum
edd. 27 omnia *Ciacconius*, omnium *codd*. 28 teneri *P. Manu-*
tius, tueri *a b c d*.

- orationem interrumpunt subito undique circumstantem abduxit ma-
 obiectus armis militum uitavit: unde militibus ac sagittariis
 his Cornelius Balbus, M. Plotius deiecit et ad eos loci oppor-
 7 tesque nonnulli. Tum Labienus ueras mitteret, naues reli-
 loqui: nam nobis nisi Caesari deret: sua classe auxilia sese
 20 Isdem temporibus M. C. tempore Antonius Brundisii; qui
 suscepta initio magistratu as nauium magnarum circiter LX
 toris urbani, sellam col- eoque milites delectos inposuit atque
 tione et de solutionil separatim disposuit nauesque triremes
 2 praesens constituera endas curauerat, per causam exercendo- 10
 tate decreti et hur das curauerat, per causam exercendo-
 et moderate ius d- set, sperans intercipi posse quadriremes V
 3 quibus initium a que cum nauibus nostris appropinquassent, nostri
 sare et calam- que cum nauibus nostris appropinquassent, nostri
 difficultates a quibusque partibus subito Antonianae scaphae signo 11
 tegras uero quibusque partibus subito Antonianae scaphae signo
 4 animi aut iustas, dum ex nauibus incitauerunt primoque impetu unam ex his qua-
 periebatu dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 durior i- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 stra in- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 21 sexen- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 ret S- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 effie- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 pro- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 2 rik- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 in- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 d- dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 3 dila- serit dila- remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
 alacriores ad custodias, qui classibus praeerant, maioremque fidu-
 3 cum prohibendi habebant, et crebris Pompeii litteris castigaban-
 tur, quoniam primo uenientem Caesarem non prohibuissent, ut re-
 liquos eius exercitus impedirent; duriusque cotidie tempus ad trans- 30
 4 portandum lenioribus uentis non spectabat. Quibus rebus permo-

1 quasdañ a. 3 terra b. oportunitate a. 5 sese]
 esse a. 6 qui om. a b 5 dett. 7 uirtute a c, uirtuti 'plurimi et
 uelutissimi' u. schaphas a. 8 delectos om. b. inposuit
 a. 9 pluribus in locis b. separatim om. b. 10 Brundisi a.
 13 propinquassent a b 5 dett. 15 Antonianes a. 19 per
 ora maritima a et omisso per b (maritima a). 22 erant a b, transie-
 rant u. hiems a b, hiems iam u (hyems a). 25 sepe a.
 26 processerant b. 27 custodiam b. 30 impedirent] prohiberent
 b. 31 non spectabat ego, exspectabant codd. (exp. a). P. 166.

Undisium ad suos seuerius scripsit, nacti idoneum
rem naugandi dimitterent, si uel ad litora Apol-
dirigere atque eo naues eicere possent. Haec a 5
in loca maxime uacabant, quom se longius a por-
ere non auderent. Illi adhibita audacia et uirtute 26
tibus M. Antonio et Fusio Caleno, multum ipsis mili-
antibus neque ullum periculum pro salute Caesaris recu-
s nacti austrum naues soluunt atque altero die Apolloniam
Dyrrhachium] practeruehuntur. Qui cum essent ex continenti 2
asi, Coponius, qui Dyrrhachi classi Rhodiae praeerat, naues ex
portu educit, et cum iam nostris remissione uento adpropinquasset,
idem auster increbuit nostrisque praesidio fuit. Neque uero ille 3
ob eam causam conatu desistebat, sed labore et perseuerantia nau-
tarum et uim tempestatis superari posse sperabat practeruectosque
Dyrrhachium magna ui uenti nihilo secius sequebatur. Nostri usi 4
fortunae beneficio tamen impetum classis timebant, si forte uentus
remisisset. Nacti portum, qui appellatur Nymphaeum, ultra Lis-
sum milia passuum III eo naues introduxerunt (qui portus ab Africo
tegebatur, ab austro non erat tutus) leuiusque tempestatis quam
classis periculum aestimauerunt. Quo simulatque intro est itum, 5
incredibili felicitate auster, qui per hiduum flauerat, in Africum
se uertit. Hic subitam commutationem fortunae uidere licuit. Qui 27
modo sibi timuerant, hos tutissimus portus recipiebat; qui nostris
nauibz periculum intulerant, de suo timere cogebantur. Itaque 2
tempore commutato tempestas et nostros texit et naues Rhodias
affixit, ita ut ad unam omnes, constratae numero XVI, eliderentur
et naufragio interirent, et ex magno renigum propugnatorumque

2 si uel *Hotomannus*, siue *codd.* littora *a.* 3 eicere *Al-*
lus; elicere *b* et *plerique*, dicere *d*, eligere *a.* 4 custodiis *Ciacconius*,
custodibus *a* 'mss. et edd. qdd.' quom ego, quod *codd.* P. 25.
a *Vossius*, om. *codd.* 6 Caleno contra *codd.* u. 8 altero die *a*
b e, om. *c*; altera die *u.* 9 Dyrrhachium *a* (is *Dyrrach.*) *b* e e, Dyrrha-
chiumque *u.* *uncos Elberlingius posuit.* P. 167. ex] in *b.* 10 Co-
ponius *a* b c, Q. Coponius reliquit; C. Coponius *Ciacconius* u. *Dyrra-*
chi *a.* 11 nostris *d* 4 *dett.*, nostri *a* e reliquit. appropinquasset
Vascosanus, appropinquasset *codd.* (adpr. *a*). 12 increbuit *b.*
13 conata *a.* 14 et uim *a* b c e, se uim *u.* superari *a* c e, superare
u. 15 Dyrrhachium *a.* 17 Nymphaeum *a.* 20 aestimauerunt]
metuebant *m. pr. b.* intro *a* c 5 *dett.*, intus *u.* de *b* non constabat
Oudendorpio. 21 per om. *b.* 22 hinc *a* b. 23 reiciebat *a* b.
Caesar, ed. Nipperd. 37

- quasdam nactus incendit et unam frumento onustam abduxit magnumque nostris terrorem iniecit et noctu militibus ac sagittariis
3 in terram expositis praesidium equitum deiecit et adeo loci opportunitate profecit, uti ad Pompeium litteras mitteret, naues reliquas, si uellet, subduci et refici iuberet: sua classe auxilia sese
24 Caesaris prohibitorum. Erat eo tempore Antonius Brundisii; qui uirtute militum confusus scaphas nauium magnarum circiter LX cratibus pluteisque contextit, milites delectos inposuit atque eas in litore pluribus locis disposuit nauesque triremes duas, quas Brundisi faciend rat, per causam exercendo
2 rum remigum ad fauces portus iussit. Has cum audacius progressas Libo uidisset, percipi posse quadriremes V ad eas misit. Quae cum naues appropinquassent, nostri ueterani in portum refugiel dio incitati incautius seque
3 bantur. Iam ex omnibus par subito Antonianae scaphae signo dato se in hostes incitauerunt primoque impetu unam ex his quadriremem cum remigibus defensoribusque suis ceperunt, reliquas
4 turpiter refugere coegerunt. Ad hoc detrimentum accessit, ut equitibus per oram maritumam ab Antonio dispositis aquari prohiberentur. Qua necessitate et ignominia permotus Libo discessit a Brundisio obsessionemque nostrorum omisit.
25 Multi iam menses erant et hiems praecipitauerat, neque Brundisio naues legionesque ad Caesarem ueniebant. Ac nonnullae eius rei praetermissae occasiones Caesari uidebantur, quod certe saepe flauerant uenti, quibus necessario committendum existima
2 bat. Quantoque eius amplius processerat temporis, tanto erant alacriores ad custodias, qui classibus praeerant, maioremque fiduciam prohibendi habebant, et crebris Pompeii litteris castigabantur, quoniam primo uenientem Caesarem non prohibuissent, ut reliquos eius exercitus impedirent; duriusque cotidie tempus ad trans
4 portandum lenioribus uentis non spectabat. Quibus rebus permo-

1 quasdañ a. 3 terra b. oportunitate a. 5 sese] esse a. 6 qui om. a b 5 dett. 7 uirtute a c, uirtuti 'plurimi et uetustissimi'? u. schaphas a. 8 delectos om. b. inposuit a. 9 pluribus in locis b. separatim om. b. 10 Brundisi a. 13 propinquassent a b 5 dett. 15 Antonianae a. 19 per ora maritima a et omisso per b (marituma a). 22 erant a b, transierant u. hiems a b, hiems iam u (hyems a). 25 sepe a. 26 processerant b. 27 custodiam b. 30 impedirent] prohiberent b. 31 non spectabat ego, expectabant codd. (exp. a). P. 166.

tus Caesar Brundisium ad suos seuerius scripsit, nacti idoneum
 uentum ne occasionem nauigandi dimitterent, si uel ad litora Apol-
 loniatum cursum dirigere atque eo naues eicere possent. Haec a 5
 custodiis classium loca maxime uacabant, quom se longius a por-
 5 tibus committere non auderent. Illi adhibita audacia et uirtute 26
 administrantibus M. Antonio et Fufio Caleno, multum ipsis mili-
 tibus hortantibus neque ullum periculum pro salute Caesaris recu-
 santibus nacti austrum naues soluunt atque altero die Apolloniam
 [Dyrrhachium] praeuertunt. Qui cum essent ex continenti 2
 0 uisi, Coponius, qui Dyrrhachi classi Rhodiae praeerat, naues ex
 portu educit, et cum iam nostris remissione uento adpropinquasset,
 idem anster increbuit nostrisque praesidio fuit. Neque uero ille 3
 ob eam causam conatu desistebat, sed labore et perseuerantia nau-
 tarum et uim tempestatis superari posse sperabat praeuertentesque
 15 Dyrrhachium magna ui uenti nihilo secius sequebatur. Nostri usi 4
 fortunae beneficio tamen impetum classis timebant, si forte uentus
 remisisset. Nacti portum, qui appellatur Nymphaeum, ultra Lis-
 sum milia passuum III eo naues introduxerunt (qui portus ab Africo
 tegebatur, ab austro non erat tutus) leuiusque tempestatis quam
 20 classis periculum aestimauerunt. Quo simulatque intro est itum, 5
 incredibili felicitate auster, qui per biduum flauerat, in Africum
 se uertit. Hic subitam commutationem fortunae uidere licuit. Qui 27
 modo sibi timuerant, hos tutissimus portus recipiebat; qui nostris
 nauibus periculum intulerant, de suo timere cogeantur. Itaque 2
 25 tempore commutato tempestas et nostros texit et naues Rhodias
 affixit, ita ut ad unam omnes, constratae numero XVI, eliderentur
 et naufragio interirent, et ex magno remigum propugnatorumque

2 si uel *Hotomannus*, siue *codd.* littora *a.* 3 eicere *Al-*
du; elicere *b* et *plerique*, dicere *d*, eligere *a.* 4 custodiis *Ciarconius*,
 custodibus *a* 'mss. et *edd. qdd.*' quom *ego*, quod *codd. P.* 25.
a Fossius, om. *codd.* 6 Caleno contra *codd. u.* 8 altero die *a*
be, om. *c*; altera die *u.* 9 Dyrrhachium *a* (*is* *Dyrrach.*) *b c e*, Dyrrha-
 chiumque *u*: *uncos Elberlingius posuit. P.* 167. ex] in *b.* 10 Co-
 ponius *a b c*, Q. Coponius *reliqui*; C. Coponius *Ciacconius u.* *Dyrra-*
 chi *a.* 11 nostris *d* 4 *dett.*, nostri *a e* *reliqui.* appropinquasset
Vascosanus, appropinquassent *codd.* (*adpr. a.*) 12 increbuit *b.*
 13 conata *a.* 14 et uim *a b c e*, se uim *u.* superari *a c e*, superare
u. 15 Dyrrachium *a.* 17 Nymphaeum *a.* 20 aestimauerunt]
 metuebant *m. pr. b.* intro *a c* 5 *dett.*, intus *u*: de *b* non constabat
Oudendorpio. 21 per om. *b.* 22 hinc *a b.* 23 reiciebat *a b.*
 Caesar, ed. Nipperd.

quasdam nactus in
 gnumque nostris
 3 in terram expo
 tunitate profe
 quas, si uel
 24 Caesaris
 uirtute
 eratib
 eas in
 duas
 2 run
 pr
 ac
 u
 3
 quasdam nactus in gnumque nostris
 3 in terram exportunitate profe
 24 Caesaris uirtute eratib
 2 run pr ac u 3
 1 ad lisa a. 2 detraheretur cod. Vrs. 3 dett., distraberetur reliqui.
 4 coepissent a. Lyssum a. anchoris a. 6 sum-
 misso tacilius a: 'Octacilius, Octalicus mss. plerique semper'. 7 ante
 parabat add. x a b c. 8 horum a. cccxxx b. e legione a b,
 ex legione u. tyronum a. 9 ueteranis b. cc per notam a
 'mss. cuncti', ccc b. hic Aldus in corrig., his codd. 10 forti-
 tudine b. 11 nausiaque a 'mss. qdd.' 12 his a. Octacilio
 a. 13 producti (a) b cod. Vrs. 4 dett. 14 conspectum a c 4 dett.
 15 idem a b c. 16 et Morus, sed codd. conditionibus (a).
 18 gubernatorum a. eicere nauem b. 20 adeo b.
 equitibus] uuntiis b. maritumae a. obseruabant b (ads. a).
 21 qui eos b. 24 is a. adtribuerat a. 25 recipit a 'mss. 4',
 recepit u. 26 luit a et m. pr. b. Octacilius a. ex oppido
 ego, oppido codd. 27 expositis Achilles Statius, ex codd.

plerasque naues in Italiam remittit ad reliquos milites equitesque transportandos, pontones, quod est genus nauium Gallicarum, Lissi 3 relinquit, hoc consilio, ut si forte Pompeius uacuam existimans Italiam eo traiecisset exercitum, quae opinio erat edita in uulgus, 5 aliquam Caesar ad insequendum facultatem haberet, nuntiosque ad eum celeriter mittit, quibus regionibus exercitum exposuisset et quid militum transuexisset. Haec eodem fere tempore Caesar at- 30 que Pompeius cognoscunt. Nam praeteruectas Apolloniam Dyr-rachiumque naues uiderant, ipsi iter secundum eas terra direxe- 10 rant, sed quo essent eae delatae, primis diebus ignorabant. Co- gnitaque re diuersa sibi ambo consilia capiunt: Caesar, ut quam primum se cum Antonio coniungeret; Pompeius, ut uenientibus in itinere se opponeret, si imprudentes ex insidiis adoriri posset, eodemque die uterque eorum ex castris statiuus a flumine Apso 3 exercitum educunt: Pompeius clam et noctu, Caesar palam atque interdium. Sed Caesari circuitu maiore iter erat longius, aduerso 4 flumine, ut uado transire posset: Pompeius, quia expedito itinere flumen ei transeundum non erat, magnis itineribus ad Antonium contendit atque eum ubi appropinquare cognouit, idoneum locum 5 nactus ibi copias collocauit suosque omnes in castris continuit ignes- que fieri prohibuit, quo occultior esset eius aduentus. Haec ad An- 6 tonium statim per Graecos deferuntur. Ille missis ad Caesarem nuntiis unum diem sese castris tenuit; altero die ad eum peruenit Caesar. Cuius aduentu cognito Pompeius, ne duobus circumclu- 7 deretur exercitibus, ex eo loco discedit omnibusque copiis ad Asparagium Dyrrhachinorum peruenit atque ibi idoneo loco ca- 25 stra ponit.

His temporibus Scipio detrimentis quibusdam circa montem 31 Amanum acceptis imperatorem se appellauerat. Quo facto ciuita- 2 tibus tyrannisque magnas imperauerat pecunias, item ab publica- nis suae prouinciae debitam biennii pecuniam exegerat et ab isdem

3 relinquit <i>a</i> .	4 opinio <i>a</i> .	5 ad eos <i>b</i> .	8 Dirrachl-
umque <i>a</i> .	9 terra <i>cod. Vrs.</i> , terras <i>a</i> 'plerique'.		duxerant
' <i>ms. plerique</i> '.	10 eae (<i>a</i>), 'haec uel hec <i>ms.</i> '		11 diuisa <i>a</i> .
13 si <i>Lipsius</i> , et si <i>codd.</i>	14 statutis <i>a b c</i> .		Thapso <i>a</i>
' <i>ms.</i> '	15 atque] et <i>b</i> .	20 in castris <i>a b</i> , castris <i>u</i> .	obtinuit
<i>ante corr. a</i> .	21 ad om. <i>a</i> .	22 Grecos defer <i>a</i> .	26 Dirra-
chinorum <i>a</i> , Dyrrachiorum <i>b c</i> .	29 imperatorem se <i>a et</i> , qui sese, <i>Sto-</i>		<i>phanus</i> ; sese imperatorem <i>ceterae edd.</i>
<i>phanus</i> ; sese imperatorem <i>ceterae edd.</i>	30 ad publicanis <i>a</i> , a publica-		
<i>nis edd.</i>	31 isdem <i>a b</i> , eisdem <i>u</i> .		

DE BELLO CIVILI

insequentis anni mutuam praeceperat equitesque toti provinciae
3 imperauerat. Quibus coactis finitimis hostibus Parthis post se re-
 lictis, qui paulo ante M. Crassum imperatorem interfecerant et
 M. Bibulum in obsidione habuerant, legiones equitesque ex Syria
4 deduxerat. Summamque in sollicitudinem ac timorem Parthici
 belli provincia cum uenisset, ac nonnullae militum uoces cum
 audirentur, sese, contra hostem si ducerentur, ituros, contra ci-
 uem et consulem arma non latu-
 ros, deductis Pergamum atque in
 locupletissimas urbes in
 fecit et confirmandorum m
32 dit. Interim acerbissime
 gebantur. Multa praeterea
2 tur. In capita singula ser-
 tur; columnaria, ostiaria
 tormenta, uecturae impe
3 poterat, hoc satis esse au-
 lum urbibus, sed paene uicis castellisque singulis cum imperio
 praeficiebantur. Qui horum quid acerbissime crudelissimeque fe-
4 cerat, is et uir et ciuis optimus habebatur. Erat plena lictorum
 et imperiorum provincia, differta praefectis atque exactoribus; qui
 praeter imperatas pecunias suo etiam priuato compendio seruie-
 bant: dictitabant enim sed domo patriaque expulsos omnibus neces-
 sariis egere rebus, ut honesta praescriptione rem turpissimam te-
5 gerent. Accedebant ad haec grauissimae usurae, quod in bello
 plerumque accidere consuevit uniuersis imperatis pecuniis; quibus
 in rebus prolationem diei donationem esse dicebant. Itaque aes
6 alienum provinciae eo biennio multiplicatum est. Neque minus ob
 eam causam ciuibz Romanis eius provinciae, sed in singulos con-
 uentus singulasque ciuitates certae pecuniae imperabantur, mu-
 tuasque illas ex senatusconsulto exigere dictitabant; publicanis, ut

1 perceperat <i>b.</i>	2 Parthis posse relictis <i>a.</i>	4 Siria <i>a.</i>
5 summamque in sollicitudinem ac timorem <i>Elbertingius</i> , summaque in sollicitudine ac timore <i>codd.</i>	Parthici <i>a.</i>	6 provincia <i>b e</i> , pro- uinciam <i>a</i> ; in provinciam <i>u.</i>
10 diripiendas cum uno <i>det. u.</i>	his <i>a edd. priores</i> , iis <i>P. Ma- nutius u.</i>	13 inponebatur <i>a.</i>
14 colupnaria <i>a.</i>	arma remi- ges <i>a 'mss. plerique'</i> , remiges arma <i>u.</i>	15 cuius modo <i>Aldus in corrig.</i> , cuiusmodi <i>codd.</i>
repperiri <i>a.</i>	16 cognoscendas pecunias <i>a</i> , copias pecunias <i>b (nisi potius)</i> cogendas copias).	17 pene (<i>a</i>).
18 acerb.	faceret et crudelissime is <i>b.</i>	19 plane <i>a.</i>
20 praefectis <i>Aldus</i> , praeceptis <i>codd.</i>	30 illas ex senatusconsulto <i>Aldus</i> ; ex illo s' con- sulto <i>a</i> , ex illo se consulto <i>'mss.'</i>	ut <i>a b</i> , uti <i>u.</i>

- in Syria fecerant, insequentis anni uestigal promutuum. Praeter- **33**
 ea Ephesi a fano Dianae depositas antiquitus pecunias Scipio tolli
 iubebat. Certaue eius rei die constituta cum in fanum uentum
 esset adhibitis compluribus senatorii ordinis, quos aduocauerat
5 Scipio, litterae ei redduntur a Pompeio, mare transisse cum legio-
 nibus Caesarem: properaret ad se cum exercitu uenire omniaque
 post[ea quae]haberet. His litteris acceptis quos aduocauerat di- **2**
 mittit; ipse iter in Macedoniam parare incipit paucisque post die-
 bus est profectus. Haec res Ephesiac pecuniae salutem attulit.
- 10** Caesar Antoni exercitu coniuncto deducta Orico legione, **34**
 quam tuendae orae maritumae causa posuerat, temptandas sibi
 prouincias longiusque procedendum existimabat et, cum ad eum **2**
 ex Thessalia Aetoliaque legati uenissent, qui praesidio misso pol-
 licerentur earum gentium ciuitates imperata facturas, L. Cassium
15 Longinum cum legione tironum, quae appellabatur XXVII, atque
 equitibus CC in Thessalam, C. Caluisium Sabinum cum cohorti-
 bus V paucisque equitibus in Aetoliam misit; maxime eos, quod
 erant propinquae regiones, de re frumentaria ut prouiderent, hor-
 tatus est. Cn. Domitium Caluinum cum legionibus duabus, XI et **3**
20 XII, et equitibus D in Macedoniam proficisci iussit; cuius prouin- **4**
 ciae ab ea parte, quae libera appellabatur, Menedemus, princeps
 earum regionum, missus legatus omnium suorum excellens studi-
 um profitebatur. Ex his Caluisius primo aduentu summa omnium **35**
 Aetolorum receptus uoluntate a praesidiis aduersariorum Calydone
25 et Naupacto relictis omni Aetolia potitus est. Cassius in Thes- **2**
 saliam cum legione peruenit. Hic cum essent factiones duae, ua-
 ria uoluntate ciuitatum utebatur: Hegesaretos, ueteris homo po-
 tentiae, Pompeianis rebus studebat; Petraeus, summae nobilitatis

1 in Syria *Stephanus*, in sorte *codd.* 2 tolli — (5) Scipio *om.*
a. 3 certaue eius rei die constituta *Vrsinus*, ceteraque eius diei con-
 stituta *d* (is ceterasque) *cod.* *Vrs.* 4 *dett.*: 'in b haec non legas' (uidetur
 autem eadem omittere atque *a*). 7 ea quae *abc*: *deleuit Aldus*,
 8 incipit] dimittit *ante corr. a.* 10 Antoni *a.* Origo *a.*
 11 maritumae *a.* tentandas (*a*)? 13 Thessalia *a.* 14 gen-
 tium] regionum *b.* 15 tyronum *a.* 16 in Thessalam *Aldus*; in
 Thesalum ire *a*, in Thessalam ire *c*; *om. b.* 20 et *om. b.*
 iussit *a* 7 *dett.*, iubet *u.* 24 a praesidiis *ego*, praesidiis *codd. P.*
 168. Calidone *a.* 25 relictis *codd.*, reiectis *u.* Aetho-
 lia *a.* Thessalia *b.* 27 ciuitacium *f.* Hegesaretos *a*,
 'Haegesaretos uel Haegesartos uel Hages. *mss.*: per os *mss. omnes* prae-
 ter unum *det.* 28 Petraeus *M. Hauptius*, Petreius *codd. P.* 168.

DE BELLO CIVILI

- 36** adolescens, suis ac suorum opibus Caesarem enixe iuuabat. Eodemque tempore Domitius in Macedoniam venit; et cum ad eum frequentes ciuitatum legationes conuenire coepissent, nuntiatum est adesse Scipionem cum legionibus magna opinione et fama omnium: nam plerumque in nouitate fama rem excedit. Hic nullo in loco Macedoniae moratus magno impetu tetendit ad Domitium et, cum ab eo milia passuum XX affuisset, subito se ad Cassium Longinum in Thessaliam conuertit. Hoc adeo celeriter fecit, ut simul abisse et uenire nuntiarum. M. Fauonium ad flumen Alia salia diuidit, cum cohortibus reliquit castellumque ibi munis. Eodem tempore equitatus regis Cotyis ad castra Cassii, qui circum Thessaliam esse consuerat. Tum timor Cassius cognito Scipionis aduentu uisisque equitibus, nis esse arbitrabatur, ad montes se conuertit, qui Thessaliam inuadunt, atque ex his locis Ambraciam uersus iter facere coepit. At Scipionem properantem sequi litterae sunt consecutae a M. Fauonio, Domitium cum legionibus adesse neque se praesidium, ubi constitutus esset, sine auxilio Scipionis tenere posse. Quibus litteris acceptis consilium Scipio iterque commutat; Cassium sequi desistit, Fauonio auxilium ferre contendit. Itaque die ac nocte continuato itinere ad eum peruenit, tam opportuno tempore, ut simul Domitiani exercitus pulvis cerneretur, et primi antecursores Scipionis uiderentur. Ita Cassio industria Domitii, Fauonio Scipionis celeritas salutem attulit. Scipio biduum castris statiuus moratus ad flumen, quod inter eum et Domitii castra fluebat, Aliacmonem, tertio die prima

1 obnix b. 3 ciuitacium f. legiones a. 4 legionibus
Glareanus, legione a e 'mss.' opinione a 'mss. 4', et opinione u.
 5 rem excedit ego, antecedit codd. P. 169. nullo loco m. pr. b.
 6 tetendit d, tendit a b c. 7 affuisset a, abfuisse u. Cassi-
 sin] castra a. 8 Thesaliam a. ideo a 'mss.' ut om. a b.
 9 abisse M. Hauptius, adesse codd. P. 169. 10 Fabonium a
 'mss.' Alacmonem a; 'sine aspir. mss. hic et infra praeter solum d,
 ac infra etiam' [d?] 'sine aspir.'; Haliacmonem Aldus u. Macedonia
 et Thessaliam b. 11 legionum *Glareanus*, legionis a e 'mss.'
 13 Cotyis ego, Cottis a et sic 'uel Cottys' b c; Cotys u. Cassi a.
 euolauit b. 14 consuerat a b, consueuerat u. cum b. 16 Tes-
 saliam a. 17 Ambrachiam a. ad cum t super d a. 18 sequi
 m. b. 21 commutauit b. 23 oportuno a. 26 statutis a b c.
 27 Alisacam a et sic 'uel Alisacum, Alisicam, Alisiacam mss.'; Ha-
 em Aldus u.

luce exercitum uado traducit et castris positis postero die mane
copias ante frontem castrorum instruit. Domitius tum quoque sibi 2
dubitandum non putauit, quin productis legionibus proelio decer-
taret. Sed cum esset inter bina castra campus circiter milium pas-
5 suum VI, Domitius castris Scipionis aciem suam subiecit; ille a
uallo non discedere perseuerauit. Ac tamen aegre retentis Domi- 3
tianis militibus est factum, ne proelio contenderetur, et maxime,
quod riuus difficilibus ripis subiectus castris Scipionis progressus
nostrorum impediabat. Quorum studium alacritatenique pugnandi 4
0 cum cognouisset Scipio, suspicatus fore, ut postero die aut inuitus
dimicare cogeretur aut magna cum infamia castris se contineret,
qui magna expectatione uenisset, temere progressus turpem ha-
buit exitum et noctu ne conclamatis quidem uasis flumen transit
atque in eandem partem, ex qua nenerat, redit ibique prope flumen
15 edito natura loco castra posuit. Paucis diebus interpositis noctu 5
insidias equitum collocauit, quo in loco superioribus fere diebus
nostri pabulari consueuerant; et cum cotidiana consuetudine Q. Va-
rus, praefectus equitum Domitii, uenisset, subito illi ex insidiis
consurrexerunt. Sed nostri fortiter impetum eorum tulerunt, ce- 6
20 leriterque ad suos quisque ordines redit, atque ultro uniuersi in
hostes impetum fecerunt; ex his circiter LXXX interfectis, reliquis 7
in fugam coniectis duobus amissis in castra se receperunt. His 38
rebus gestis Domitius sperans Scipionem ad pugnam elici posse
simulauit sese angustiis rei frumentariae adductum castra mouere
25 uasisque militari more conclamatis progressus milia passuum III
loco idoneo et occulto omnem exercitum equitatumque collocauit.
Scipio ad sequendum paratus equitum magnam partem ad exploran- 2
dum iter Domitii et cognoscendum praemisit. Qui cum essent pro- 3

2 instruit *cod. Vrs. unusque det.*, struit *reliquis*. 6 uallo a
'*mss.* 5'. descendere *m. pr. b.* ac tamen *ego*, attamen *codd.*
P. 169. 8 subiectus castris Scipionis a '*mss.*', castris Scipionis subie-
ctus u. 11 contineret a '*mss. plerique*', continere *cod. Ciacconii u.*
12 expectatione a. 13 ne *Stephanus*, neque a b 5 *deff.*
transiit b. 14 redit a '*mss. tantum non omnes*', rediit u. 17 con-
sueuerant a c, consueuerant u. 19 impetum eorum a, eorum impetum *edd.*
20 redit a b, rediit u. 22 duobus a '*mss.*', nostri duobus u.
23 gestis] confectis b. 25 militaribus a b c. mil. III pass.
a: passuum *om. unus det.* 27 sequendum (a) e *edd. ante Graeu.*, iu-
sequendum *Graeuus u.* equitum magnam partem *ego*, equitatum ma-
gnamque partem *codd.*; equitatum magnamque partem leuis armaturae u.
P. 169 *extr.*

gressi, primaeque turmae insidias intrauissent, ex fremitu equorum inlata suspitione ad suos se recipere coeperunt, quique hos
 4 sequebantur celerem eorum receptum conspicati restiterunt. Nostri cognitis [hostium] insidiis, ne frustra reliquos expectarent, duas nacti turmas exceperunt (in his fuit M. Opimius, praefectus 5 equitum), reliquos omnes earum turmarum aut interfecerunt aut captos ad Domitium deduxerunt.

- 39 Deductis orae maritimae praesidiis Caesar, ut supra demonstratum est, III cohortes (que custodiam nauium long
 2 Huic officio oppidoque Mai nostras interiorem in portu deligauit faucibusque portus et huic alteram coniunxit, introitum portus opposuit
 40 omnes repentinos casus t

tuendi causa reliquit isdem, quas ex Italia traduxerat. 11
 legatus praeerat. Is naues oppidum reduxit et ad terram merariam submersam obiecit s turrim effectam ad ipsum s compleuit tuendamque ad 12
 peius filius, qui classi Aegyptiae praeerat, ad Oricum uenit submersamque nauim remulco multisque contendens funibus adduxit
 2 atque alteram nauem, quae erat ad custodiam ab Acilio posita, pluribus adgressus nauibus, in quibus ad libram fecerat turres, ut 20
 ex superiore pugnans loco integrosque semper defagitatis summittens et reliquis partibus simul ex terra scalis et classe moenia oppidi temptans, uti aduersariorum manus diduceret, labore et multitudine telorum nostros uicit deiectisque defensoribus, qui omnes
 3 scaphis excepti refugerant, eam nauem expugnauit eodemque tempore ex altera parte † molem tenuit naturalem obiectam, quae
 4 paene insulam oppidum effecerat, IIII biremes subiectis suculis

1 turbae a b c. 2 inlata a. suspitione in suos recipere b.
 3 receptum] conspectum add. b. 4 hostium hic ponunt codd., ante
 turmas (5) Aldus et sequentes: delendum suspicatus est Oudendorpius.
 P. 170; ubi falsa de Tascosano tradidi. expectarent a. 7 per-
 duxerunt ex uno det. u. 9 isdemque a, iisdemque u et 'sic omnes mss.
 uel isdemque'. 10 transduxerat (a). 11 Manius Acilius Achaint-
 rius; Caninianus a, Canianus b (errore apud Oud. Leid. sec. ponitur),
 Caninius dett.; Acilius Faërnus u. 12 nostri a b. portum Ciac-
 conius, partem codd. 14 quas a 'mss.', qua P. Manutius u. P. 148.
 ipsius b. 17 Aegyptiae a. 18 nauem a. 19 posita
 int. uers. b. 20 adgressus a. 21 ex 'om. b in textu'. su-
 periore Hreysigius, superiori (a) ceterae edd. summittens (a), non
 subm. 24 deiectisque Aldus in corrig., defectisque codd. 25 eam
 a b c, etiam u. 26 † molem cett. P. 170. obiectamque paene a
 (is pene) 'mss.' 27 oppidum a b c, contra oppidum u. suculis Ci-
 acconius, scutulis codd.

impulsas ueclibus in interiorem partem traduxit. Ita ex utraque parte naues longas adgressus, quae erant deligatae ad terram atque inanes, IIII ex his abduxit, reliquas incendit. Hoc confecto 5 negotio D. Laelium ab Asiatica classe abductum reliquit, qui com-
 5 meatus Bullide atque Amantia inportari in oppidum prohibeat. Ipse Lissum profectus naues onerarias XXX a M. Antonio relictas intra portum aggressus omnes incendit; Lissum expugnare cona- 6 tus defendentibus ciuibus Romanis, qui eius conuentus erant, militibusque, quos praesidii causa miserat Caesar, triduum moratus
 10 paucis in oppugnatione amissis re infecta inde discessit.

Caesar, postquam Pompeium ad Asparagium esse cognouit, 41 eodem cum exercitu profectus expugnato in itinere oppido Parthi-
 norum, in quo Pompeius praesidium habebat, tertio die in Macedoniam ad Pompeium peruenit iuxtaque eum castra posuit et post-
 15 stridie eductis omnibus copiis acie instructa decernendi potestatem Pompeio fecit. Vbi illum suis locis se tenere animaduertit, redu- 2 cto in castra exercitu aliud sibi consilium capiendum existimauit. Itaque postero die omnibus copiis magno circuitu difficili angusto- 3 que itinere Dyrrbachium profectus est sperans Pompeium aut
 20 Dyrrbachium compelli aut ab eo intercludi posse, quod omnem commeatum totiusque belli apparatus eo contulisset; ut accidit. Pompeius enim primo ignorans eius consilium, quod diuerso ab ea 4 regione itinere profectum uidebat, angustiis rei frumentariae compulsum discessisse existimabat; postea per exploratores certior
 15 factus postero die castra mouit breuiore itinere se occurrere ei posse sperans. Quod fore suspicatus Caesar militesque adhorta- 5 tus, ut aequo animo laborem ferrent, parua parte noctis itinere intermisso mane Dyrrhachium uenit, cum primum agmen Pompeii procul cerneretur, atque ibi castra posuit. Pompeius interclusus 42
 30 Dyrrhachio, ubi propositum tenere non potuit, secundo usus consilio edito loco, qui appellatur Petra aditumque habet nauibus me-

1 impulsas a. ita] ut add. b. 2 adgressus a. dele-
 gatae a. 3 adduxit a 'mss. 6'. 4 Lelium a. 5 Bullide atque
 Amantia Vascosanus, Biblide atque Mantinea codd. inportari a.
 prohibeat ego, prohibebat codd. P. 171. 8 ciuibus] eum a. 12 in
 om. a. Partinorum a 'mss. quidd.' 13 in ante Macedoniam om.
 codd. praeter unum det. 15 instituta b. 16 animum aduertit (a)
 et cum uno det. u. 17 capiendum ex 2 dett. u. 19 Dirrachium
 a et deinceps, ubicumque tacebo. 20 ut ab eo a. 21 eo a 'mss. ple-
 rique antiquiores', is eo cod. Ciacconii u. 31 auditumque a.

regiones aberant longius, locis certi
frumenti finitimis ciuitatibus descri
5 et omnibus castellis quod esset fru
perexiguum cum ipsius agri natura,
tuosa, ac plerumque frumento utunt
peius haec prouiderat et superioribu
nos habuerat frumentumque omne co
43 eorum domibus per equites comporta
Caesar consilium capit ex loci natu
Pompeii permulti editi atque asperi co
2 tenuit castellaque ibi communit. Inde
rebat, ex castello in castellum perdit
Pompeium instituit, haec spectans, q
utebatur, quodque Pompeius multitudi
nore periculo undique frumentum coi
3 portare posset, simul, uti pabulatione
4 latumque eius ad rem gerendam inutile
ritatem, qua ille maximo apud exteras
nueret, cum fama per orbem terrarum
44 sare obsideri neque audere proelio d
mari Dyrrhachioque discedere uoleba
belli, tela, arma, tormenta ibi colloca
tui nauibus subportabat, neque munitio
erat, nisi proelio decertare uellet; qu

esse faciendum. Relinquebatur, ut extremam rationem belli sequens 2
 quam plurimos colles occuparet et quam latissimas regiones prae-
 sidiis teneret Caesarisque copias, quam maxime posset, distineret;
 idque accidit. Castellis enim XXIII effectis XV milia passuum cir- 3
 5 cuitu amplexus hoc spatio pabulabatur; multaeque erant intra eum
 locum manu sata, quibus interim iumenta pasceret. Atque ut no- 4
 stri perpetuas munitiones + uidebant perductas ex castellis in pro-
 xima castella, ne quo loco erumperent Pompeiani ac nostros post
 tergum adorirentur [timebant], ita illi interiore spatio perpetuas
 10 munitiones efficiebant, ne quem locum nostri intrare atque ipsos a
 tergo circumuenire possent. Sed illi operibus uincebant, quod et 5
 numero militum praestabant et interiore spatio minorem circuitum
 habebant. Quae cum erant loca Caesari capienda, etsi prohibere 6
 Pompeius totis copiis et dimicare non constituerat, tamen suis lo-
 5 cis sagittarios funditoresque mittebat, quorum magnum habebat
 numerum, multique ex nostris uulnerabantur, magnusque incesse- 7
 rat timor sagittarum, atque omnes fere milites aut ex coactis aut
 ex centonibus aut ex coriis tunicas aut tegimenta fecerant, quibus
 tela uitarent. In occupandis praesidiis magna ui uterque niteba- 45
 9 tur: Caesar, ut quam angustissime Pompeium contineret; Pom-
 peius, ut quam plurimos colles quam maximo circuitu occuparet,
 crebraque ob eam causam proelia fiebant. In his cum legio Cae- 2
 saris nona praesidium quoddam occupauisset et munire coepisset,
 huic loco propinquum et contrarium collem Pompeius occupauit
 15 nostrosque opere prohibere coepit et, cum una ex parte prope ae- 3
 quum aditum haberet, primum sagittariis funditoribusque circum-
 iectis, postea leuis armaturae magna multitudine missa tormentis-
 que prolatis munitiones impediabat; neque erat facile nostris uno
 tempore propugnare et munire. Caesar, cum suos ex omnibus 4
 10 partibus uulnerari uideret, recipere se iussit et loco excedere.
 Erat per decliue receptus. Illi autem hoc acrius instabant neque 5

4 idque *reliqui*, id quod (a) ? et cum 2 *dett. u.* xxiv (a).

6 manus atque a quibus a. pascere c. nostri *codd.*, nostri qui
Vascosanus u. 7 uidebant *reliqui*, habebant *cod. Hotomanni u. P. 172.*

8 neque loco a. ac a b, et u. 9 timebant *delendum uidit*
Faërnus. 10 ne quem locum b c, neque locum a; ne quo loco u.

15 funditores *omissa copula b.* mittebant *ante corr. a.* 17 exco-
 actis centonibus b. 19 nitebatur d, uidebatur a b. 20 angustissi-
 mac a. 21 maxime a.

- regredi nostros patiebantur, quod timore adducti locum relinquere
 6 uidebantur. Dicitur eo tempore glorians apud suos Pompeius dixisse: non recusare se, quin nullius usus imperator existimaretur, se sine maximo detrimento legio Caesaris sese recepisset inde, quo
 46 temere esset progressa. Caesar receptui suorum timens crates 5 ad extremum tumulum contra hostem proferri et aduersas locari, intra has medioeri latitudine fossam tectis militibus obduci iussit
 2 locumque in omnes partes maxime impediri. Ipse idoneis locis funditores instruxit, ut in nostris se recipientibus esset
 3 sent. His rebus † completis reduci iussit. Pompeiani hoc insolentius atque audacius nos premere et instare coeperunt cratesque pro munitione
 4 scenderent. Quod cum animi transisset Caesar, ueritus, ne non reducti, sed reiecti uiderentur isque detrimentum caperetur, a medio fere spatio suos periculum, qui ei legioni praeerat, cohortatus tuba signum dari atque in hostes impetum fieri iussit.
 5 Milites legionis VIII subito conspirati pila coniecerunt et ex inferiore loco aduersus clium incitati cursu praecipites Pompeianos egerunt et terga uertere coegerunt; quibus ad recipiendum crates directae longurique obiecti et institutae fossae magno impedimento 20
 6 fuerunt. Nostri uero, qui satis habebant sine detrimento discedere, compluribus interfectis Vornino suorum amissis quietissime se receperunt pauloque citra eum locum aliis comprehensis collibus munitiones perfecerunt. Erat noua et inusitata belli ratio cum 25
 2 toto obsidionis genere tum etiam reliquis rebus. Nam quicumque alterum obsidere conati sunt, perculsos atque infirmos hostes adorti aut proelio superatos aut aliqua offensione permotos continuerunt,
 3 cum ipsi numero equitum militumque praestarent; causa autem

4 legio — recepisset — (5) esset progressa *Ciacconius* (sed male legio nona); legiones — recepissent — essent progressae *codd.*, nisi quod legionum *b.* 6 aduersa *a b.* 8 impedire *b.* 10 completis] confectis *Marklandus.* legionem *Faërnus*, legiones *codd.* 14 deiectionis *a b.* 15 legionem *a.* 17 conspirati *a d.* conspicati *b.* Neque uero ego conspiratos conglobatos interpretor, sed qui animo in eundem impetum conspirauerant. 18 clium *P. Manutius*, pilum *codd.* 19 egerunt] gerunt *a.* 20 directae *b.* derete *a.* longurique *a* 'mss. plerique'. obiecti *a.* 23 se *om.* *a b.* citra (*a*) *cod. Vrs.*, circa 'mss. et *edd. qdd.*' 26 quicumque (*a*), non — cunque. 29 equitum militumque *a*, equitum *b*; militum equitumque *edd.*

obsidionis haec fere esse consuevit, ut frumento hostes prohibe-
rent. At tum integras atque incolumes copias Caesar inferiore
militum número continebat, cum illi omnium rerum copia abunda-
rent: cotidie enim magnus undique nauium numerus conueniebat, 4
5 quae commeatum subportarent, neque ullus flare uentus poterat,
quin aliqua ex parte secundum cursum haberent. Ipse autem con- 5
sumptis omnibus longe lateque frumentis summis erat in angustiis.
Sed tamen haec singulari patientia milites ferebant. Recordaban- 6
tur enim eadem se superiore anno in Hispania perpressos labore et
10 patientia maximum bellum confecisse, meminerant ad Alesiam ma-
gnam se inopiam perpressos, multo etiam maiorem ad Auaricum
maximarum gentium uictores discessisse. Non, illis ordeum cum 7
daretur, non legumina recusabant; pecus uero, cuius rei summa
erat ex Epiro copia, magno in honore habebant. Est etiam genus 48
15 radices inuentum ab iis, qui fuerant † ualcribus, quod appellatur
chara, quod admixtum lacte multum inopiam leuabat. Id ad simi-
litudinem panis efficiebant. Eius erat magna copia. Ex hoc effe- 2
ctos panes, cum in colloquiis Pompeiani famem nostris obiectarent,
uulgo in eos iaciebant, ut spem eorum minuerent. Iamque fru- 49
20 menta maturescere incipiebant, atque ipsa spes inopiam sustenta-
bat, quod celeriter se habituros copiam confidebant; crebraeque 2
uoces militum in uigiliis colloquiisque audiebantur, prius se cor-
tice ex arboribus uicturos, quam Pompeium e manibus dimissuros.
Libenter etiam ex perfugis cognoscebant equos eorum tolerari, 3
25 reliqua uero iumenta interisse; uti autem ipsos ualetudine non
bona cum angustiis loci et odore taetro ex multitudine cadauerum
et cotidianis laboribus insuetos operum tum aquae summa inopia
adfectos. Omnia enim flumina atque omnes riuos, qui ad mare 4
pertinebant, Caesar aut auerterat aut magnis operibus obstruxe-

1 prohiberent *a b c*, prohibeantur *u*. 2 tum *a b*, contra *u*.
Caesari *a*. inferiores *a b* et ille etiam milites ante corr. 3 ha-
bundarent *a*. 5 commeatum *a*. subportarent *a*. 6 haberent
b et unus det., haberet reliqui. 7 summis] submissis ante corr. *a*.
9 eandem *a*. Hispania *a*. 12 maximarum *Dauisius*, ma-
ximarum se codd. ordeum *a* 'mss. omnes', hordeum *u*.
14 etiam] autem *a*. 15 ab his *a*. ualcribus *a b c d*, cum *Valerio u*.
P. 172. 16 admyxtum *a*. lacti *b*. 17 affectos ante corr. *a*.
20 inopia sustentabant cum puncto sub altero *n a*. 24 profugis *b*.
eos *b*. tolerari codd., uix tolerari *P. Manutius u*. 25 ua-
letudine *a*. 26 bona — multitudine *om. a*, nisi praeterea (25) non ab-
esse *Beyerlium fugit*. 28 adfectos *a*.

rat, atque ut erant loca montuosa et ad specus angustiae uallium, has sublicis in terram demissis praesepserat terramque adiecerat, 5 ut aquam contineret. Itaque illi necessario loca sequi demissa ac palustria et puteos fodere cogebantur atque hunc laborem ad cotidiana opera addebant; qui tamen fontes a quibusdam praesidiis 6 aberant longius et celeriter aestibus exarescebant. At Caesaris exercitus optima uoletudine summaque aquae copia utebatur, tum commeatus omni genere praeter frumentum abundabat; quibus cotidie melius + subterere tem remque spem maturitate fru- 50 mentorum proponi uidebant. que bellandi rationes reperiebantur. Illi, cum animaduertissent ex ignibus nocte cohortes no iunitiones excubare, silentio aggressi uniuersi intra mu agittas coniciebant et se con- 2 festim ad suos recipiebant. crebus nostri usu docti haec reperiebant remedia, ut ali es facerent 11

51 Interim certior factus P. Sulla, quem discedens castris praefecerat Caesar, auxilio cohorti uenit cum legionibus duabus; cuius 2 aduentu facile sunt repulsi Pompeiani. Neque uero conspectum aut impetum nostrorum tulerunt, primisque deiectis reliqui se uerterunt et loco cesserunt. Sed insequentes nostros, ne longius pro- 3 sequerentur, Sulla reuocauit. At plerique existimant, si acrius 4 insequi uoluisset, bellum eo die potuisse finire. Cuius consilium 25 reprehendendum non uidetur. Aliae enim sunt legati partes atque imperatoris: alter omnia agere ad praescriptum, alter libere ad 5 summam rerum consulere debet. Sulla a Caesare castris relictus

- 1 ad specus] P. 172 extr.   2 dimissis codd. praeter unum det.
adiecerat a b, aggresserat u.   3 contineret a b, continerent u.
ita a 'mss. 2', atque b.   dimissa a 'mss. plerique'.   6 erant b.
9 subterere a d, subterrere b; succedere u. P. 173.   11 repperiebantur a.   animum aduertissent cum uno det. u.   13 aggressi 5
dett., aduersi reliqui.   uniuersi ego, uniuersas codd. P. 173 extr.
inter d.   coiciebant a.   14 reiciebant a.   15 repperiebantur a.   Lacunam post facerent Aldus notauit. P. 161.   19 Syl-
la (a) et deinceps.   20 cohortu ante corr. a.   22 reliquis euerterunt a.   23 insequentis, 'ut fere semper', b.   prosequuntur a.
25 sequi uoluissent b.   finire a b, finire u.   26 reprebendum a.   28 relictis ante corr. a.

liberatis suis hoc fuit contentus neque proelio decertare uoluit, quae res tamen fortasse aliquem reciperet casum, ne imperatorias sibi partes sumpsisse uideretur. Pompeianis magnam res ad receptum difficultatem adferebat. Nam ex iniquo progressi loco in
5 summo constiterant: si per declive sese reciperent, nostros ex superiore insequentes loco uerebantur; neque multum ad solis occasum temporis supererat: spe enim conficiendi negotii prope in noctem rem duxerant. Ita necessario atque ex tempore capto consilio Pompeius tumultum quendam occupauit, qui tantum aberat a
10 nostro castello, ut telum tormento missum adigi non posset. Hoc consedit loco atque eum communiuit omnesque ibi copias continuit. Eodem tempore duobus praeterea locis pugnatum est: nam plura
castella Pompeius pariter distinendae manus causa temptauerat, ne ex proximis praesidiis succurri posset. Vno loco Volcatius
15 Tullus impetum legionis sustinuit cohortibus tribus atque eam loco depulit; altero Germani munitiones nostras egressi compluribus interfectis sese ad suos incolumes receperunt. Ita uno die VI
proeliis factis, tribus ad Dyrrhachium, tribus ad munitiones, cum horum omnium ratio haberetur, ad duorum milium numero ex
20 Pompeianis cecidisse reperiēbamus, euocatos centurionesque complures (in eo fuit numero Valerius Flaccus, L. filius, eius, qui praetor Asiam obtinuerat); signaque sunt militaria sex relata. Nostri non amplius XX omnibus sunt proeliis desiderati. Sed in
3 castello nemo fuit omnino militum, quin uulneraretur, quattuor
25 que ex una cohorte centuriones oculos amiserunt. Et cum laboris sui periculique testimonium adferre uellent, milia sagittarum circiter XXX in castellum coniecta Caesari renumerauerunt, scutoque ad eum relato Scaeuae centurionis inuenta sunt in eo forami-

3 magnam *P. Manutius*, magna *a* 'ms. plerique'. 4 adferebat
a. 5 recipere *a.* 7 temporis supererat *a* *edd. ante u.* supererat
temporis *sine annotatione u.* 8 duxerant *b* 5 *dett.*, deduxerant reli-
qui. atque] et *b.* 10 tormento 4 *dett.*; tormentum *a*, tormento-
rum *b*; tormentumue *u.* 11 communiuit *a b*, communiit *u.*
19 duorum milia *a*, duo milia 'ms. plerique'. 20 reperiēbamus *a.*
21 Val. *a.* eius *om. c.* 22 militaria sex *a* *Stephanus*,
sex militaria *ceterae edd.* 24 qui *b.* quattuorque *a*, non qua-
tuorque. 26 periculi *omissa copula a b.* adferre *a.* milia
sagittarum circiter xxx] centum ac triginta milia *Sueton. Caes. 68.*
27 castellam *a.* contexta *a b c.* renumerauerunt *Scaliger*; re-
munerauerunt *a et sic aut* 'numerau. renunciau. ms. quidam'.

rat, atque ut erant loca

has publicis in te

5 ut aquam contr

palustria et p

diana opera

6 aberant 1

exercit

comur

tidie

50 mr

qr

i

2

Aetolia, Acarnania, Amphiloeliis per Cassium Longinum et

Calpurnium Sabinum, ut demonstrauius, receptis temptandam sibi

Achaia ac paulo longius progrediendum existimabat Caesar.

Iugae eo Calenum misit eique Sabinum et Cassium cum coborti-

2 las adiangit. Quorum cognito aduentu Rutilius Lupus, qui Acha-

iam missus a Pompeio obtinebat, Isthmum praemunire instituit,

3 ut Achaia Fusum prohiberet. Calenus Delphos, Thebas, Orcho-

menum uoluntate ipsarum ciuitatum recepit, nonnullas urbes per

uim expugnauit, reliquas ciuitates circummissis legationibus ami-

20 citia Caesari conciliare studebat. In his rebus fere erat Fusus

occupatus.

56 Omnibus deinceps diebus Caesar exercitum in aciem aequum

1 exx 2 dett., cexx abc; cexxx u. Secutus sum consensum Val. Max. III, 2, 23. Sueton. Caes. 68. Flor. IV, 2, 40. Appian. II, 60: cexxx Plut. Caes. 16. 2 militibus cc a. atque codd., aeris u. *Utrum*

ante atque quaedam exciderint, ut Elberlingio uisum est, an post id uocabulum, incertum est. ordinibus] militibus a illo suprascripto.

primipilum 'mei codd.', primum pilum (a)? et 'antiquus cardinalis Borromaei' Ald. nep. 3 opere b, ope a 'mei 5'. 4 esse om. b.

5 frumento uespeciariis a e, 'frumentoue speciaris mss. mei'; frumentoue et speciaris u. militibusque b. 7 extruxit a.

9 obstructis b c, obstruxit a; extractis u. rebus ego supplui. P. 174.

10 initia a. 12 Caput 55 aptius post 56 legeretur. Aetolia a. Amfilochis a, Amphilocis 'mss. qdd.' Cas. a.

et om. a b. 13 ut] supra add. b. 14 Achaia] existimabat add. b. 15 Calenum a b, Fusum Calenum u (sed Calenum contra codd. et hic et deinceps). eique Glandorpius, et q. a; et Q. edd. P. 154.

17 sthumum a et sic aut sthumum 'mss.' 18 fluium a b c. Thebas Scaliger, Thebas et a 'mss. plerique'. Orchomenum Aldus,

Orcomenum a et sic 'uel Orcomoneum b'. 19 ciuitacium f. 20 amicitiae 'forte b'. 21 Caesari (a) Hotomannus, Caesaris reliqui.

Fusius a.

locum produxit, si Pompeius proelio decertare uellet, ut paene
 atris Pompei legiones subiceret; tantumque a uallo eius prima
 acies aberat, uti ne telo tormentone adici posset. Pompeius autem, 2
 ut famam opinionemque hominum teneret, sic pro castris exerci-
 5 tum constituebat, ut tertia acies uallum contingeret, omnis quidem
 instructus exercitus telis ex uallo abiectis protegi posset. Haec 57
 cum in Achaia atque apud Dyrrhachium gererentur, Scipionemque
 in Macedoniam uenisse constaret, non oblitus pristini instituti Cae-
 sar mittit ad eum A. Clodium, suum atque illius familiarem, quem
 10 ab illo traditum initio et commendatum in suorum necessariorum
 numero habere instituerat. Huic dat litteras mandataque ad eum; 2
 quorum haec erat summa: Sese omnia de pace expertum nihil ad-
 huc arbitrari uitio factum eorum, quos esse auctores eius rei uo-
 luisset, quod sua mandata perferre non opportuno tempore ad Pom-
 15 peium uererentur. Scipionem ea esse auctoritate, ut non solum 3
 libere quae probasset exponere, sed etiam ex magna parte com-
 pellere atque errantem regere posset; praeesse autem suo nomine
 exercitui, ut praeter auctoritatem uires quoque ad coërcendum ha-
 beret. Quod si fecisset, quietem Italiae, pacem prouinciarum, sa- 4
 20 lutem imperii uni omnes acceptam relatu-ros. Haec ad eum man- 5
 data Clodius refert ac primis diebus, ut uidebatur, libenter auditis
 reliquis ad colloquium non admittitur castigato Scipione a Fauo-
 nio; ut postea confecto bello reperiebamus, infectaque re sese ad
 Caesarem recepit. Caesar, quo facilius equitatum Pompeianum ad 58
 25 Dyrrhachium contineret et pabulatione prohiberet, aditus duos,
 quos esse angustos demonstraui-mus, magnis operibus praemuniuit
 castellaque his locis posuit. Pompeius, ubi nihil profici equitatu 2
 cognouit, paucis intermissis diebus rursum eum nauibus ad se intra
 munitiones recipit. Erat summa inopia pabuli, adeo ut foliis ex 3

1 pene (a).	2 Pompei a.	subicere a b.	3 ne a b c,
ne in eam u.	telo tormentone reliqui codd.,	telo tormentumue a si-	
lente de extremo Beyerlin;	tolum tormentumue Stephanus u.	adici	
Sealiger, adigi codd. Non acies,	sed ad aciem adici potuisse negatur.		
Pompeius — (6) posset om. b.	4 opinionemque a 5 dett., et		
opinionem u.	si a.	6 abiectis 'mss. omnes',	proiectis a.
9 A. suppluit Marklandus.	12 experta a b.	13 uitio factum a	
edd. ante Scal., factum uitio Scaliger u.	14 oportuno a.	16 ex	
magna a; magna ex u et 'sic mss., non ex m.'?	compellare a 'mss. 3'.		
18 cohercendum a.	20 imperii Stephanus,	imperio a b.	
relatione ante corr. a.	23 repperiebamus a.	26 angustissimos b.	
29 recepit 'mss. et edd. qdd.'			

arboribus strictis et teneris harundinum radicibus contusis equos
alerent (frumenta enim, quae fuerant intra munitiones sata, con-
4 sumpserant); cogebantur Coreyra atque Acarnania longo inter-
iecto nauigationis spatio pabulum subportare, quodque erat eius
rei minor copia, hordeo adaugere atque his rationibus equitatum 5
3 tolerare. Sed postquam non modo hordeum pabulumque omnibus
locis herbaeque desectae, sed etiam frons ex arboribus deficiebat,
corruptis equis macie conandum sibi aliquid Pompeius de eruptione
59 existimauit. Erant apud Ca. quitum numero Allobroges 11
fratres, Raucillus et Egus, filii, qui principatum in ciui- 10
tate multis annis obtinuerat ri uirtute homines, quorum
opera Caesar omnibus Ga s optima fortissimaque erat
2 usus. His domi ob has causa simos magistratus mandaue-
rat atque eos extra ordinem im legendos curauerat agros-
que in Gallia ex hostibus capi niaque rei pecuniariae magna 15
3 tribuerat locupletesque ex egenis fecerat. Hi propter uirtutem
non solum apud Caesarem in honore erant, sed etiam apud exer-
citus cari habebantur; sed freti amicitia Caesaris et stulta ac bar-
bara arrogancia elati despiciebant suos stipendiumque equitum
4 fraudabant et praedam omnem domum auertebant. Quibus illi re- 20
bus permoti uniuersi Caesarem adierunt palamque de eorum iniu-
riis sunt questi et ad cetera addiderunt falsum ab his equitum nu-
60 merum deferri, quorum stipendium auerterent. Caesar neque
tempus illud animaduersionis esse existimans et multa uirtuti eo-
rum concedens rem totam distulit; illos secreto castigauit, quod 25
quaestui equites haberent, monuitque, ut ex sua amicitia omnia
2 expectarent et ex praeteritis suis officiis reliqua sperarent. Ma-
gnam tamen haec res illis offensionem et contemptionem ad omnes
attulit, idque ita esse cum ex aliorum obiectionibus tum etiam

1 arboris *b.*   tenera *a b.*   harundinum *a b, non ar.*
3 cogebantur *a b, et cogebantur u.*   Corcina *a, a Coreyra b.*
4 subportare *a.*   quodque *unus det., quoque reliqui. P. 58.*   5 ad-
iungere ante corr. *a.*   7 desectae — ex arboribus *om. b.*   frons
Cellarius, fructus *codd. P. 55.*   deficiebat *a c, deficiebant b d.*
9 equitum *a b c, ex equitum u.*   10 Raucillus *a b c, Roscillus u.*
Aegus *a 'mss.', Aegus Aldus u.*   Adbuci *a: 'Abducilli, Abucilli, Adbu-*
ii, Adbualli *mss.'*   ciuitatem *b c.*   12 Gallis *a c.*   14 ordi-
a, ordines b.   15 ex] et *a.*   24 illud *a.*   aduersionis *a c.*
26 quaestu *b.*   27 expectarent *a.*   29 obiectionibus ante
a.   etiam] aut *b (i. e. autem).*

ex domestico iudicio atque animi conscientia intellegebant. Quo 3
 pudore adducti et fortasse non se liberari, sed in aliud tempus re-
 seruari arbitrati discedere a nobis et nouam temptare fortunam
 nouasque amicitias experiri constituerunt. Et cum paucis collo- 4
 5 culi clientibus suis, quibus tantum facinus committere audebant,
 primum conati sunt praefectum equitum C. Volusenum interfi-
 cere, ut postea bello confecto cognitum est, ut cum munere aliquo
 perfugisse ad Pompeium uiderentur; postquam id difficilior uisum 5
 est, neque facultas perficiendi dabatur, quam maximas potuerunt
 10 pecunias mutuati, proinde ac suis satisfacere et fraudata restituere
 uellent, multis coëmptis equis ad Pompeium transierunt cum iis,
 quos sui consilii participes habebant. Quos Pompeius, quod erant 61
 honesto loco nati et instructi liberaliter magnoque comitatu et
 multis iumentis uenerant uirique fortes habebantur et in honore
 15 apud Caesarem fuerant, quodque nouum et praeter consuetudinem
 acciderat, omnia sua praesidia circumduxit atque ostentauit. Nam 2
 ante id tempus nemo aut miles aut eques a Caesare ad Pompeium
 transierat, cum paene cotidie a Pompeio ad Caesarem perfugerent,
 uulgo uero uniuersi in Epiro atque Aetolia conscripti milites ea-
 20 rumque regionum omnium, quae a Caesare tenebantur. Sed hi 3
 cognitis omnibus rebus, seu quid in munitionibus perfectum non
 erat, seu quid a peritioribus rei militaris desiderari uidebatur,
 temporibusque rerum et spatiis locorum, custodiarum uaria dili-
 gentia animaduersa, prout cuiusque eorum, qui negotiis praeerant,
 25 aut natura aut studium ferebat, haec ad Pompeium omnia detule-
 runt. Quibus ille cognitis eruptionisque iam ante capto consilio, 62
 ut demonstratum est, tegimenta galeis milites ex uiminibus facere
 atque aggerem iubet comportare. His paratis rebus magnum nu- 2
 merum leuis armaturae et sagittariorum aggeremque omnem noctu
 30 in scaphas et naues actuarias inponit et de media nocte cohortes
 LX ex maximis castris praesidiisque deductas ad eam partem mu-
 nitionum ducit, quae pertinebant ad mare longissimeque a maxi-

2 liberare a.	4 amicitias experiri a, experiri amicitias edd.
collocutis a.	6 interfecere ante corr. a. 8 facilius a b et
m. pr. c.	10 proinde 'omnes', perinde (a). 11 cum his a.
13 fuerunt 'mss. 6'.	16 post praesidia repetit sua a. 18 pene (a).
20 hic a.	23 custodiarum ego, in custodiarum a b c d; et custo-
diarum u.	uiria a b d, uir uacuo spatio excipiente e. 25 detule-
rant a 'mss. plerique et uetustiores'.	28 iubet comportare a, compor-
tare iubet edd.	comparatis b. 30 inponit a. 31 ex] et a.

3 mis castris Caesaris aberant. Eodem naues, quas demonstraui-
mus aggere et leuis armaturae militibus completas, quasque ad
Dyrrhachium naues longas habebat, mittit et, quid a quoque fieri
4 uelit, praecipit. Ad eas munitiones Caesar Lentulum Marcelli-
num quaestorem cum legione VIII positum habebat. Huic, quod 5
ualetudine minus commoda utebatur, Fuluium Postumum adiu-
63 rem summiserat. Erat eo loco fossa pedum XV et uallum contra
hostem in altitudinem pedum X, tantundemque eius ualli agger in
2 latitudinem patebat: ab eo spatio pedum DC alter con-
uersus in contrariam parten is humiliore paulo munitione. 1
3 Hoc enim superioribus di Caesar, ne nauibus nostri
circumuenirentur, dupliceracrat uallum, ut, si ancepiti
4 proelio dimicaretur, posset ed operum magnitudo et con-
tinens omnium dierum la lia passuum in circuitu [mu-
5 nitiones] XVII erat complendi spatium non dabat. Ita- 1
que contra mare transuersum n, qui has duas munitiones
coniungeret, nondum perfecerat. Quae res nota erat Pompeio, de-
lata per Allobrogas perfugas, magnumque nostris attulerat incom-
6 modum. Nam ut ad mare nostrae cohortes nonae legionis excu-
buerant, accessere subito prima luce Pompeiani [exercitus aduen- 20
tus extitit]; simul nauibus circumuecti milites in exteriorem ual-
lum tela iaciebant, fossaeque aggere complebantur, et legionarii
interioris munitionis defensores scalis admotis tormentis cuiusque
generis telisque terrebant, magnaue multitudo sagittariorum ab
7 utraque parte circumfundebatur. Multum autem ab ictu lapidum, 25
quod unum nostris erat telum, uimineae tegimenta galeis inposita
8 defendebant. Itaque cum omnibus rebus nostri premerentur atque

3 a quoque] atque b.	4 uellet b.	praecipit a b.
Marcellum a b c.	5 legiones a, legionibus b.	praepositum c.
6 ualitudine a.	Postumum a, 'Postumium uel Posthumium mss.	
et edd. qdd.?	7 summiserat a, non subm.	pedes a b.
8 tantundemque (a).	9 altitudinem	
10 paululum b.	11 nostris a.	14 mil. pass. a
'mss. nonnulli'.	munitiones xvii 'mss. plerique'; xvii munitiones a,	
xvii munitione (Clarkius u: uncus Oudendorpii suasu posui.	17 con-	
iungeret Ciacconius, contingeret codd.	18 Allobrogas a c, non Allo-	
brogas.	attulerat a b, attulit u.	19 nostrae] n c.
giones b, nona legiones a.	excubauerant b.	20 exercitus aduen-
tus exstitit a b d 3 dett, exercitus nouusque eorum aduentus exstitit u: uncus		
ego circumdedi. P. 174 (extitit a).	21 simul] ex errore add. u.	
23 munitiones a.	26 inposita a.	

aegre resisterent, animaduersum est uitium munitionis, quod supra demonstratum est, atque inter duos uallos, qua perfectam opus non erat, per mare nauibus expositi in auersos nostros impetum fecerunt atque ex utraque munitione deiectos terga uertere coëgerunt. Hoc tumultu nuntiato Marcellinus cohortes subsidio nostris laborantibus submittit ex castris; quae fugientes conspicatae neque illos suo aduentu confirmare potuerunt neque ipsae hostium impetum tolerunt. Itaque quodcumque addebatur subsidio, id corruptum timore fugientium terrorem et periculum augebat: hominum enim multitudine receptus impediabatur. In eo proelio cum graui uulnere esset affectus aquilifer et a uiribus deficeretur, conspicatus equites nostros, 'Hanc ego', inquit, 'et uiuus multos per annos magna diligentia defendi et nunc moriens eadem fide Caesari restituo. Nolite, obsecro, committere, quod ante in exercitu Caesaris non accidit, ut rei militaris dedecus admittatur, incolumemque ad eum deferre'. Hoc casu aquila conseruatur omnibus primae cohortis centurionibus interfectis praeter principem priorem. Iamque Pompeiani magna caede nostrorum castris Marcellini adpropinquabant non mediocri terrore inlato reliquis cohortibus, et M. Antonius, qui proximum locum praesidiorum tenebat, ea re nuntiata cum cohortibus XII descendens ex loco superiore cernebatur. Cuius aduentus Pompeianos compressit nostrosque firmauit, ut se ex maximo timore colligerent. Neque multo post Caesar significatione per castella fumo facta, ut erat superioris temporis consuetudo, deductis quibusdam cohortibus ex praesidiis eodem uenit. Qui cognito detrimento cum animaduertisset Pompeium extra munitiones egressum, ut libere pabulari posset nec minus aditum nauibus haberet, commutata ratione belli, quoniam propositum non tenuerat, castra secundum mare iuxta Pompeium munire iussit. Qua perfecta munitione animaduersum est a speculatoribus Caesaris cohortes quasdam, quod instar legionis uideretur,

1 resistere <i>a</i> .	3 expositis <i>a</i> 'ms. qdd.'	auersos <i>Faërnus</i> ,
aduersos <i>codd.</i>	nostri <i>a b c</i> .	4 deletos <i>a</i> .
6 ex castris quae <i>Heldius</i> , ex castrisque <i>a b</i> ; quae ex castris <i>u</i> .		5 Marcellus <i>a b c</i> .
fugentes <i>a</i> .	conspicati <i>b</i> .	8 quodcumque (<i>a</i>).
12 inquit <i>a</i> .	13 magno <i>a</i> .	16 referte <i>b</i> .
19 adpropinquabant <i>a</i> .	inlato <i>a</i> .	27 fabulari <i>a b</i> .
		29 castra secundum mare <i>hic collocaui</i> , post egressum (27) ponunt <i>codd. P.</i> 175.
30 ab ex uno <i>del. u</i> .	31 uideretur] ualeret <i>supra ascriptis</i> <i>ur a</i> , ual- lerent <i>b</i> .	

2 esse post siluam et in uetera castra duci. Castrorum hic situs erat. Superioribus diebus nona Caesaris legio, cum se obieciasset Pompeianis copiis atque opere, ut demonstrauiamus, circum-
 3 muniret, castra eo loco posuit. Haec siluam quandam contingebant neque longius a mari passibus CCC aberant. Post mutato
 4 consilio quibusdam de causis Caesar paulo ultra eum locum castra transtulit, paucisque intermissis diebus eadem Pompeius occupaue-
 rat et, quod eo loco plures erat legiones habiturus, relicto inten-
 5 riore uallo maiorem adiectionem. Ita minora castra
 6 inclusa maioribus castelli locum obtinebant. Item ab
 angulo castrorum sinistro ad flumen perduxerat circulo
 ter passus CCCC, quo liber milites aquarentur. Sed
 is quoque mutato consilio e causis, quas commemorari
 7 necesse non est, eo loco Ita complures dies manserunt
 67 rant castra; munitiones integrae erant. Eo signo
 legionis inlato speculatores m nuntiarunt. Hoc idem ui-
 2 sum ex superioribus quibusdam castellis confirmauerunt. Is locus aberat a nouis Pompeii castris circiter passus quingentos. Hanc legionem sperans Caesar se opprimere posse et cupiens eius di-
 3 trimentum sarcire reliquit in opere † cohortes duas, quae spe-
 cciem munitionis praeberent; ipse diuerso itinere quam potuit oc-
 cultissime reliquas cohortes, numero XXXIII, in quibus erat legio
 nona multis amissis centurionibus deminutoque militum numero,
 4 ad legionem Pompei castraque minora duplici acie eduxit. Neque eum prima opinio sefellit. Nam et peruenit prius, quam Pompeius
 sentire posset, et tametsi erant munitiones castrorum magnae,
 tamen sinistro cornu, ubi erat ipse, celeriter adgressus Pompeia-
 5 nos ex uallo deturbauit. Erat obiectus portis ericius. Hic paulisper est pugnatum, cum inrumpere nostri conarentur, illi castra

1 reduci b.	2 non a, n b (i. e. ñ).	legio <i>super uers.</i> a.
3 opera ex 4 dett. u. P. 176.	5 ecc a b c, cu u.	6 quibus
a. Caesar om. a.	7 eadem a b, eadem haec reliqui.	8 erant
a, 10 castellis a b.	12 liberius a periculo a b et, qui liberi, c;	
liberius ac sine periculo u.	13 his quoque a, hocque b.	15 omnes
integrae a, integrae omnes codd.	16 inlato a.	rem nuntiarunt
ego, renuntiarunt codd.	17 confirmauerunt ego, confirmauerant codd.	
P. 177. his a.	20 resarcire b.	reliquit a.
tes duas] P. 177.	21 qua b.	23 non a.
diminutoque a 'mss. plerique'.	24 Pompei a.	centum a b.
eduxit a b c, duxit u.	26 et tametsi] etiam etsi a, aut etsi b.	
27 adgressus a.	28 ualle b.	29 inrumpere a.

defenderent fortissime Tito Pulione, cuius opera proditum exercitum C. Antoni demonstrauius, e loco propugnante. Sed tamen 6 nostri uirtute uicerunt excisoque ericio primo in maiora castra, post etiam in castellum, quod erat inclusum maioribus castris, in-
 5 ruperunt et, quod eo pulsa legio sese receperat, nonnullos ibi repugnantes interfecerunt. Sed fortuna, quae plurimum potest cum 68 in reliquis rebus tum praecipue in bello, paruis momentis magnas rerum commutationes efficit; ut tum accidit. Munitionem, quam 2. pertinere a castris ad flumen supra demonstrauius, dextri Caesaris cornu cohortes ignorantia loci sunt secutae, cum portam quaererent castrorumque eam munitionem esse arbitrarentur. Quod cum esset animaduersum coniunctam esse flumini, prorutis 3 munitionibus defendente nullo transcenderunt, omnisque noster equitatus eas cohortes est secutus. Interim Pompeius hac satis 69
 15 longa interiecta mora et re nuntiata V legiones ab opere deductas subsidio suis duxit, eodemque tempore equitatus eius nostris equitibus adpropinquabat, et acies instructa a nostris, qui castra occupauerant, cernebatur, omniaque sunt subito mutata. Legio 2 Pompeiana celeris spe subsidii confirmata ab decumana porta resistere conabatur atque ultro in nostros impetum faciebat. Equitatus Caesaris, quod angusto itinere per aggeres ascendebat, receptui suo timens initium fugae faciebat. Dextrum cornu, quod 3 erat a sinistro seclusum, terrore equitum animaduerso, ne intra munitionem opprimeretur, ea parte, quam prouerat, sese recipiebat, ac plerique ex his, ne in angustias inciderent, ex X pedum munitione se in fossas praecipitabant, primisque oppressis reliqui

- 1 fortissimeque a. Tito a, T. u. Pulione a b, Pulcione u.
 2 Antoni a. ante demonstrauius add. supra b. 4 inra-
 perunt a. 5 et om. a b. pugnantes b. 6 cum] tum b.
 8 quae a, qua b. 10 cornu Aldus, cornu (a) u. 11 castrorum
 eam b. 12 coniuncta a b. prorutis Ciacconius, prout his a c cod.
 Vrs.; protinus his u. 15 v supra ascripta a a. legiones — dedu-
 ctas ego; legione — deducta b c et, qui secundum Beyerlii silentium le-
 gionem, a; legionem — deductam u. P. 179. 17 adpropinquabat a.
 18 legio Pompeiana a; Pompeiana enim legio edd., sed enim om. b 2
 dett. 19 celeris Faërus, celeri a 'mss. plerique' (nam ceteri typo-
 thetas debentur). 20 conabatur Stephanus, conatur a 'mss. plerique'.
 ultra a. 21 ascendebat (a). 23 animaduersi b.
 24 ea parte, quam prouerat ego; ex parte, qua prouebat codd. P. 179.
 25 his a edd. ante Ald., iis Aldus u. ex x pedum munitione ego,
 x pedum munitionis codd. P. 179. 26 praecipitabant P. Manutius,
 praecipitant a 'mss. tantum non omnes'.

DE BELLO CIVILI

- 4 per horum corpora salutem sibi atque exitum pariebant. Sinistro cornu milites, cum ex uallo Pompeium adesse et suos fugere cernerent, ueriti, ne angustiis intercluderentur, cum extra et intus hostem haberent, eodem, quo uenerant, receptu sibi consulebant, omniaque erant tumultus, timoris, fugae plena, adeo ut, cum Caesar signa fugientium manu prenderet et consistere iuberet, alii [dimissis equis] eundem cursum coniungerent, alii ex metu etiam signa dimitterent, neque quisquam omnino consisteret. His tantis malis haec subsidia succurrit, quod Pompeius insperat acciderant eius, qui per spexerat, munitionibus equitesque eius angustiis occupatis ad insequendum utramque partem munitum ad flumen perductae expeditamque Caesaris uictoriam interpe-
 71 late insequentium tardata nostris salutem attulit. Duobus his unius diei proeliis Caesar desiderauit milites DCCCCLX et equites ... Tuticanum Gallum, senatoris filium, notos equites Romanos C. 20 Fleginatem Placentia, A. Granium Puteolis, M. Sacratuiri-
 2 Capua, tribunos militum et centuriones XXXII; sed horum omnium pars magna in fossis munitionibusque et fluminis ripis oppressa suorum in terrore ac fuga sine ullo uulnere interiit: signa-
 3 que sunt militaria amissa XXXII. Pompeius eo proelio imperator 25 est appellatus. Hoc nomen optinuit atque ita se postea salutari

3 extra intus a. 4 receptu *Vascosanus*, receptui *codd.* P. 179
 extr. 5 plenum a. 6 prenderet a b, prehenderet u. 7 [di-
 missis equis] P. 180. coniungerent *ego*, confugerent a b *cod.* *Vrs.* 5
 dett.; conficerent u. etiam *om.* b. 8 consistere a. 12 ad-
 propinquare a. aliquandiu (a). 13 angustis portis atque his (a) b d
 6 dett., angustiis portisque *Aldus* u. P. 181; ubi non recte 4 dett. posui.
 ad a, a *edd.* 15 utraque parte b. 16 Pompei a.
 expeditamque a b c, et expeditam u. 19 Caesar *Aldus*, Caesaris *codd.*
 et equites ... Tuticanum Gallum, senatoris filium, notos equites Ro-
 manos *ego*; et notos equites R. Felginatem Tuticanum Gallum, senatoris fili-
 um u cum *optimis*, sed Fleginatem a, Fleginatem b. P. 156. 21 Flegi-
 natem b, Fleginatem a; Felginatem u. 24 in terrore a b, terrore u.
 interit a. 25 amissa XXXII a, XXXII amissa *edd.* 26 opti-
 nuit a. postea | post modum b. salutur a.

passus neque in litteris, quas scribere est solitus, neque in fascibus insignia laureae praetulit. At Labienus, cum ab eo impetrasset, ut sibi captiuos tradi iuberet, omnes productos ostentationis, ut uidebatur, causa, quo maior perfugae fides haberetur, commilitones appellans et magna uerborum contumelia interrogans, solerentne ueterani milites fugere, in omnium conspectu interfecit.

His rebus tantum fiducia ac spiritus Pompeianis accessit, ut non de ratione belli cogitarent, sed uicisse iam uiderentur. Non illi paucitatem nostrorum militum, non iniquitatem loci atque angustias praecoccupatis castris et ancipitem terrorem intra extraque munitiones, non abscisum in duas partes exercitum, cum altera alteri auxilium ferre non posset, causae fuisse cogitabant. Non ad haec addebant non concursu acri facto, non proelio dimicatum, sibi ipsos multitudine atque angustiis maius attulisse detrimentum, quam ab hoste acceperant. Non denique communis belli causae recordabantur, quam paruulae saepe causae uel falsae suspicionis uel terroris repentini uel obiectae religionis magna detrimenta intulissent; quotiens uel culpa ducis uel tribuni uitio in exercitu esset offensum; sed, proinde ac si uirtute uicissent, neque ulla commutatio rerum posset accidere, per orbem terrarum fama ac litteris uictoriam eius diei concelebrabant. Caesar a superioribus consiliis depulsus omnem sibi commutandam belli rationem existimauit. Itaque uno tempore praesidiis omnibus deductis et oppugnatione dimissa coactoque in unum locum exercitu contionem apud milites habuit hortatusque est, ne ea, quae accidissent, grauius ferrent neue his rebus terrerentur multisque secundis proeliis unum aduersum et id mediocre opponerent. Habendam fortu-

1 passus <i>a b</i> , passus est <i>u</i> .	neque (<i>ante</i> in litteris) <i>ego</i> , sed
<i>a b</i> 5 <i>dett.</i> ; sed neque <i>u</i> .	2 ad Labienus <i>a</i> , ad Labienum <i>b</i> .
impetrasset] peteret <i>b</i> .	3 productos <i>Stephanus</i> , reductos <i>a</i> 'mss.
4'. 4 causa <i>inter uers.</i> <i>b</i> .	profugae <i>d</i> . 6 soleretne <i>a</i> .
7 interfecit <i>a</i> 'mss. et edd. qdd.', interfecit <i>u</i> .	9 iam <i>a b</i> , iam
sibi <i>u</i> .	10 atque in angustias <i>a b c</i> .
12 abscisum <i>a b</i> , abscissum <i>u</i> .	
partis cum 'mss. aliquot' <i>u</i> .	altera alteri (<i>a</i>) 3 <i>dett.</i> , alter alteri reliqui.
13 fuisse <i>om. b</i> .	14 concursu <i>Morus</i> , ex concursu <i>codd.</i>
agri <i>a b</i> .	16 communis <i>unus det.</i> , communi <i>a b</i> ; communis <i>u</i> .
17 recordabant <i>a</i> .	19 quotiens <i>a</i> .
20 culpa tribuni <i>a</i> .	ducis uitio uel
exercitum <i>c</i> .	22 ab cum 2 <i>dett. u</i> .
23 con-	25 coa-
cionem (<i>a</i>).	26 acciderant <i>b</i> .

tuit. His una legio missa praesidio est. His explicitis rebus duas 2
in castris legiones retinuit, reliquas de quarta uigilia compluribus
portis eductas eodem itinere praemisit paruoque spatio intermisso,
ut et militare institutum seruaretur, et quam serissime eius pro-
5 fectio cognosceretur, conclamari iussit statimque egressus et no-
uiasimum agmen consecutus celeriter ex conspectu castrorum dis-
cessit. Neque uero Pompeius cognito consilio eius moram ullam 3
ad insequendum intulit; sed † eadem spectans, si itinere impeditos
perterritos deprehendere posset, exercitum e castris eduxit equi-
10 tatumque praemisit ad nouissimum agmen demorandum neque con-
sequi potuit, quod multum expedito itinere antecesserat Caesar.
Sed cum uentum esset ad flumen Genusum, quod ripis erat impe- 4
ditis, consecutus equitatus nouissimos proelio detinebat. Huic suos 5
Caesar equites opposuit expeditosque antesignanos admiscuit CCCC;
15 qui tantum profecerunt, ut equestri proelio commisso pellerent
omnes compluresque interficerent ipsique incolumes se ad agmen re-
ciperent. Confecto iusto itinere eius diei, quod proposuerat, Cae- 76
sar traductoque exercitu flumen Genusum in ueteribus suis castris
contra Asparagium consedit militesque omnes intra castrorum mu-
20 nitionem continuit equitatumque per causam pabulandi emissum
confestim decumana porta in castra se recipere iussit. Simili ra- 2
tione Pompeius confecto eius diei itinere in suis ueteribus castris
ad Asparagium consedit. Eius milites, quod ab opere integris mu-
nitionibus uacabant, alii lignandi pabulandique causa longius pro-
25 grediebantur, alii, quod subito consilium profectionis ceperant
magna parte impedimentorum et sarcinarum relicta, ad haec repe-
tenda inuitati propinquitate superiorum castrorum depositis in con-
tubernio armis uallum relinquebant. Quibus ad sequendum inpe- 3
ditis Caesar, quod fore prouiderat, meridiano fere tempore signo
30 profectionis dato exercitum educit duplicatoque eius diei itinere
VIII milia passuum ex eo loco procedit; quod facere Pompeius dis-

4 serissime Scaliger, suetissime a b c d.

6 secutus b.

8 † eadem] P. 183.

expectans b.

si in itinere b.

9 perter-

ritos a b c, et perterritos u.

ex b.

11 expedito a.

13 nouissimo b.

16 ipsique a 'mss. mei', ipsi cod. Vrs. u.

18 in

ego; om. a b c, post suis ponit u.

19 castrorum munitionem b et m.

pr. e, castrorum a; uallum castrorum ceteri.

22 eius diei a 'mss. 4',

eiusdem diei u.

23 eius milites a b c, eiusque milites u.

24 li-

gandi a.

25 aliquid subito b.

26 magna in parte a.

28 in-

peditis a.

31 milia 4 dett., mil. a 'alii'.

passum a.

- 77 cessu militum non potuit. Postero die Caesar similiter praemissis
prima nocte impedimentis de quarta vigilia ipse egreditur, ut, si
qua esset imposita dimicandi necessitas, subitum casum expedito
2 exercitu subiret. Hoc idem reliquis fecit diebus. Quibus rebus
perfectum est, ut altissimis fluminibus atque impeditissimis itineri-
3 bus nullum acciperet incommodum. Pompeius primi diei mora in-
lata et reliquorum dierum frustra labore suscepto, cum se magnis
itineribus extenderet et praegressos consequi cuperet, quarto die
finem sequendi fecit atque consilium capiendum existi-
78 mauit. Caesari ad saucios stipendium exercitui dan-
dum, socios confirmandos. n urbibus relinquendum ne-
2 cesse erat adire Apollonia rebus tantum temporis tri-
buit, quantum erat proper e: timens Domitio, ne ad-
uentu Pompeii praeoccupi im omni celeritate et studio
3 incitatus ferebatur. Totiu consilium his rationibus ex-
plicabat, ut, si Pompeius tenderet, abductum illum a
mari atque ab iis copiis, quas Dyrrhachii comparauerat, frumento
ac commeatu abstractum pari condicione belli secum decertare co-
4 geret; si in Italiam transiret, coniuncto exercitu cum Domitio per
Illyricum Italiae subsidio proficisceretur; si Apolloniam Oricum- 20
que obpugnare et se omni maritima ora excludere conaretur, ob-
5 sesso Scipione necessario illum suis auxilium ferre cogeret. Itaque
praemissis nuntiis ad Cn. Domitium Caesar scripsit et, quid fieri
uellet, ostendit praesidioque Apolloniae cohortibus IIII, Lissi I, III
Orici relictis quique erant ex uulneribus aegri depositis per Epi- 25
6 rum atque Athamaniam iter facere coepit. Pompeius quoque de
Caesaris consilio coniectura iudicans ad Scipionem properandum
sibi existimabat: si Caesar iter illo haberet, ut subsidium Scipioni
ferret; si ab ora maritima Oricoque discedere nollet, quod legio-

1 postera b. 3 subito b. expedita b. 4 exercitus a b.

6 Pompeius a, Pompeius enim edd. inlata a. 7 reliquis
diebus b. 8 praegressos (a) unus det., progressos reliqui. quarta

a 'mss. plerique'. 11 ante praesidium add. et b. ante relinquen-
dum add. imponendum b. 12 ire b et ad initio superscripto a.

13 timens a b c, timensque u. 14 omnem a. 15 incitatus om. b.

17 ab his a. Dyrrhachii a. 18 condicione (a). 20 si

'mss. 4' idemque 'plerique et optimi', sin (a) u. 21 (obpugnare a)

expugnare b. et si omni a. maritima a. obsesso a b, ob-

sesso tamen u. 23 Caesari a. 24 cohortium a b. 26 Atha-

maniam Drumannus, Acarnaniam codd. P. 178 et Plut. Pomp. 66.

28 subsidium] auxilium b. 29 maritima a. Oricoque ego, Cori-

que a b; Coreyraque u. P. 183.

nes equitatumque ex Italia expectaret, ipse ut omnibus copiis Domitium adgrederetur. His de causis uterque eorum celeritati studebat, et suis ut esset auxilio, et ad opprimendos aduersarios ne occasione temporis deesset. Sed Caesarem Apollonia a directo itinere auerterat; Pompeius per Candauiam iter in Macedoniam expeditum habebat. Accessit etiam ex improviso aliut incommodum, quod Domitius, qui dies complures castris Scipionis castra collata habuisset, rei frumentariae causa ab eo discesserat et Heracliam [Senticam], quae est subiecta Candauiæ, iter fecerat, ut ipsa fortuna illum obicere Pompeio uideretur. Haec ad id tempus Caesar ignorabat. Simul a Pompeio litteris per omnes prouincias ciuitatesque dimissis proelio ad Dyrrhachium facto latius inflatiusque multo, quam res erat gesta, fama percubuerat: pulsum fugere Caesarem paene omnibus copiis amissis. Haec itinera infesta reddiderat, haec ciuitates nonnullas ab eius amicitia auertebat. Quibus accidit rebus, ut pluribus dimissi itineribus a Caesare ad Domitium et a Domitio ad Caesarem nulla ratione iter conficere possent. Sed Allobroges, Raucilli atque Egi familiares, quos pergisce ad Pompeium demonstrauius, conspicati in itinere exploratores Domitii seu pristina sua consuetudine, quod una in Gallia bella gesserant, seu gloria elati cuncta, ut erant acta, exposuerunt et Caesaris profectionem, aduentum Pompei docuerunt. A quibus Domitius certior factus uix IIII horarum spatio antecedens hostium beneficio periculum uitauit et ad Aeginium, quod est oppidum oppositum Thessaliae, Caesari uenienti occurrit. Coniuncto exercitu Caesar Gomphos peruenit, quod est oppidum primum Thessaliae

- 1 spectaret *a b*. 2 adgrederetur *a*. his *a* *edd. priores*, iis *P. Manutius u.* 3 et ante ad *om. 'mss. 6'*. 4 occasione *Vasconius*, occasione *a b c*. Apollonia '*mss. meliores et plerique*', Apolloniam *a 'mss. 3'*. 'a dir. uel a directo' *b d*, a erecto *a*. 6 etiam] autem *a b c*. aliut *a*. 7 qui *om. a b*. 8 Heracliam *a*, Heracliam *u.* 9 Senticam *spurium iudicauit Cellarius*. 10 fortuna obicere cum Pomp. *b*. 12 missis *b*. proelio — facto *a c*, proelium — factum *b*; de proelio — facto *Scaliger u.* lacius inflatiusque *a*. 14 pene *a*. reddiderat (*a*) & *dett. u* (*fuorat reddiderant*). 15 auertebat *a b*, auerterat *u.* 16 ut] in *a*. dimissi *Stephanus*, dimissis *codd.* 17 a Domitio *a 'mss. et edd. qdd.'*, ab Domitio *u.* 18 Rauici *a b c*, Roscelli *u.* atque] et *b*. Egi *b*, Eci *a*, Eti *c*; Aegi *u.* 19 in *om. a 'mss. 4'*. 22 aduentum *a c*, et aduentum *u.* Pompei *a*. 23 vi .x. iiii *a*. 24 Eginium '*mss.*' oppidum oppositum *ego*, obiectum oppositumque *codd. P. 184*. 26 Gomphos *a*. Thessaliae *a*.

- uenientibus ab Epiro; quae gens paucis ante mensibus ultro ad
Caesarem legatos miserat, ut suis omnibus facultatibus uteretur,
2 praesidiumque ab eo militum petierat. Sed eo fama iam praecur-
 rerat, quam supra docuimus, de proelio Dyrrhachino, quod multis
3 auxerat partibus. Itaque Androstenes, praetor Thessaliae, cum
 se uioloniae Pompei comitem esse mallet quam socium Caesaris in
 rebus aduersis, omnem ex agris multitudinem seruorum ac libero-
 rum in oppidum cogit portasque praecludit et ad Scipionem Pom-
 peiumque nuntios mittit, munitionibus oppidi, si celer
4 tionem sustinere non posse
 rhachio cognito Larisam 1
 Thessaliae adpropinquaba
 losque ad repentinam op
5 Quibus rebus effectis col
 beret ad subleuandam o.
 atque opulento, simul reliquis ciuitatibus huius urbis exemplo in-
 ferre terrorem et id fieri celeriter, priusquam auxilia concurre-
6 rent. Itaque usus singulari militum studio eodem, quo uenerat,
 die post horam nonam oppidum altissimis moenibus oppugnare ad-
 gressus ante solis occasum expugnauit et ad diripiendum militibus
 concessit statimque ab oppido castra mouit et Metropolim uenit,
81 sic ut nuntios expugnati oppidi famamque antecederet. Metropo-
 litae primum eodem usu consilio isdem permoti rumoribus portas
 clausurunt murosque armatis compleuerunt; sed postea casu ciui-
 tatis Gomphensis cognito ex captiuis, quos Caesar ad murum pro-
2 ducendos curauerat, portas aperuerunt. Quibus diligentissime con-
 seruatis collata fortuna Metropolitum cum casu Gomphensium nulla
 Thessaliae fuit ciuitas praeter Larisaeos, qui † magnis exercitibus
 Scipionis tenebantur, quin Caesari parerent atque imperata face-
30

1 Epyro a. 3 petierat] occeperat b. 4 Dyrrhachio a.
 5 auxerant b c. Androstenes a. dum b. 6 Pompei a.
 10 longinquamque a. expugnationem b. 11 exercitus c.
 ab Dyrrhachio unus det.; ad Dirrachio a, ad Dyrrachium b; a Dyr-
 rhachio reliqui. 12 Larisam a, Larissam u. 13 adpropinquabat
 a. 20 muris b. adgressus a. 23 nuntius b. expu-
 gnanti ante corr. a, expugnandi b. oppidum b. antecedere a.
 24 primo ante corr. a. isdem a, iisdem u. 26 Gomphen-
 sis Ciacconius; 'comprehensis uel comprensis mss. mei', compressis a, com-
 pressae b. 28 Gomfensium a, qui cum b c add. uenit. 29 Larisá
 eos a; Larissam eosque b, Larissaeos u. † magnis exercitibus] P. 184.

rent. Ille idoneum locum in agris nactus . . . , quae prope iam ma- 3
tura erant, ibi aduentum expectare Pompei eoque omnem belli ra-
tionem conferre constituit.

Pompeius paucis post diebus in Thessaliam peruenit contio- 82
5 natusque apud cunctum exercitum suis agit gratias, Scipionis mi-
lites cohortatur, ut parta iam uictoria praedae ac praemiorum ue-
lint esse participes, receptisque omnibus in una castra legionibus
suum cum Scipione honorem partitur classicumque apud eum cani
et alterum illi iubet praetorium tendi. Auctis copiis Pompei duo- 2
8 busque magnis exercitibus coniunctis pristina omnium confirmatur
opinio, et spes uictoriae augetur, adeo ut, quidquid interoederet
temporis, id morari relictum in Italiam uideretur, et si quando quid 3
Pompeius tardius aut consideratius faceret, unius esse negotium
dici, sed illum delectari imperio et consulares praetoriosque ser-
15 uorum habere numero dicerent. Iamque inter se palam de prae- 4
miis ac sacerdotiis contendebant in annosque consulatum definie-
bant, alii domos bonaque eorum, qui in castris erant Caesaris, pe-
tebant; magnaue inter eos in consilio fuit controuersia, oportet- 5
retne Lucili Hirri, quod is a Pompeio ad Parthos missus esset,
10 proximis comitiis praetoriis absentis rationem haberi, cum eius
necessarii fidem implorarent Pompei, praestaret, quod proficiscenti
recepisset, ne per eius auctoritatem deceptus uideretur, reliqui, in
labore pari ac periculo ne unus omnes antecederet, recusarent.
Iam de sacerdotio Caesaris Domitius, Scipio Spintherque Lentu- 83
15 lus cotidianis contentionibus ad grauissimas uerborum contumelias
palam descenderunt, cum Lentulus aetatis honorem ostendebat,
Domitius urbanam gratiam dignitatemque iactaret, Scipio adfinitate
Pompei confideret. Postulauit etiam L. Afranium prodicionis 2
exercitus Acutius Rufus apud Pompeium, quod gestum in Hispania
30 diceret. Et L. Domitius in consilio dixit placere sibi bello con- 3
fecto ternas tabellas dari ad iudicandum iis, qui ordinis essent se-

1 ille *a b c 3 dett.*, ille segetis *u.* lacunam ego notauit: exci-
dere potuit copia frumentorum. 2 erant *a b c 4 dett.*, erat *u.*
expectare Pompei *a.* belli rationem *a*, rationem belli *edd.* 4 con-
cionatusque (*a*). 9 (Pompei *a*) *om. b.* 15 palam *om. b.*
17 patebant *a.* 19 Lucili *ego*, Luci *a*; L. *u. P.* 136. Hirrii *c.*
arthos *a c*, asthos *b.* 21 necessarii *a.* Pompei *a.*
23 labore] honore *b.* 24 Spintherque *Aldus*, Spinther *Q. a b c d.*
27 adfinitate Pompei *a.* 28 etiam] autem *b.* 29 Acutius *a b c*, At-
tius *u.* 31 tabulas *b.* is *a.*

natorii belloque una cum ipsis interfuisent sententiasque de singulis ferrent, qui Romae remansissent quique intra praesidia Pompei fuissent neque operam in re militari praestitissent: unam fore tabellam, qui liberandos omni periculo censerent; alteram, qui capitis damnarent; tertiam, qui pecunia multarent. Postremo omnes aut de honoribus suis aut de praemiis pecuniae aut de persequendis inimicitiis agebant nec, quibus rationibus superare possent, sed, quemadmodum uti uictoria deberent, cogitabant.

- 84 Re frumentaria praep longo spatio temporis a Dy perspectum habere militum existimavit, quidnam Pom candum haberet. Itaque e instruxit, primo suis locis tinentibus uero diebus, ut Pompeianis aciem subiceret. 10
3 exercitum efficiebat. Superius tamen institutum in equitibus, quod demonstrauius, seruabat, ut, quoniam numero multis partibus esset inferior, adolescentes atque expeditos ex antesignanis electis [milites] ad pernicitatem armis inter equites proeliari iuberet, qui 20 cotidiana consuetudine usum quoque eius generis proeliorum percipereut. His erat rebus effectum, ut equitum mille etiam apertioribus locis VII milium Pompeianorum inpetum, cum adesset usus, sustinere auderent neque magnopere eorum multitudine terrerentur. Namque etiam per eos dies proelium secundum equestre fecit 25
85 supra docuimus, cum quibusdam interfecit. Pompeius, qui castra in colle habebat, ad infimas radices montis aciem instruebat semper, ut uidebatur, expectans, si iniquis locis Caesar se subiceret.
2 Caesar nulla ratione ad pugnam elici posse Pompeium existimans 30

2 Pompei a. 5 dampnarent a. 7 inimicitiis a c, inimicis
(b). ne a. 9 comparata b. 10 intermissi a. 11 per-
spectis ante corr. a. animum om. a 'mss. 3'. Caesar om. a.
14 primo a c, primum u. Pompei a. 16 confirmationis a b.
19 adolescentes a. ex om. b. electis a 'mss. 6', electos u.
20 [milites] P. 184. iubet a 'mss. 4'. 22 effectus b.
equitum a b 4 dett., equites u. etiam apertioribus a, apertiori-
bus etiam edd. 23 milia a. iupetum a. 26 unum a.
27 qui a b, quia u. 28 colle] monte b. 29 expectans a 'mss.'.
spectans P. Manutius u (exp. a). 30 Caesar om. a b. eligi a.
Pompeius a.

hanc sibi commodissimam belli rationem iudicauit, uti castra ex
eo loco moueret semperque esset in itineribus, haec spectans, ut
mouendis castris pluribusque adeundis locis commodiore re frumen-
taria uteretur, simulque in itinere ut aliquam occasionem dimicandi
5 nancisceretur et insolitum ad laborem Pompei exercitum cotidianis
itineribus defatigaret. His constitutis rebus signo iam profectionis 3
dato tabernaculisque detensis animaduersum est paulo ante extra
cotidianam consuetudinem longius a uallo esse aciem Pompei pro-
gressam, ut non iniquo loco posse dimicari uideretur. Tunc Cae- 4
10 sar apud suos, cum iam esset agmen in portis, 'Differendum est',
inquit, 'iter in praesentia nobis et de proelio cogitandum, sicut
semper deposcimus. Animo simus ad dimicandum parati: non
facile occasionem postea reperiemus' confestimque expeditas co-
pias educit. Pompeius quoque, ut postea cognitum est, suorum 86
15 omnium hortatu statuerat proelio decertare. Namque etiam in
consilio superioribus diebus dixerat, priusquam concurrerent acies,
fore, uti exercitus Caesaris pelleretur. Id cum essent plerique ad- 2
mirati, 'Scio me', inquit, 'paene incredibilem rem polliceri; sed
rationem consilii mei accipite, quo firmiore animo in proelium prod-
10 eatis. Persuasi equitibus nostris (idque mihi facturos confirma- 3
uerunt), ut, cum propius sit accessum, dextrum Caesaris cornu
ab latere aperto adgrederentur et circumuenta ab tergo acie prius
perturbatum exercitum pellerent, quam a nobis telum in hostem
iaceretur. Ita sine periculo legionum et paene sine uulnere bellum 4
15 conficiemus. Id autem difficile non est, cum tantum equitatu ualea-
mus'. Simul denuntiavit, ut essent animo parati in posterum et, 5
quoniam fieret dimicandi potestas, ut saepe cogitauissent, ne usu
manuque reliquorum opinionem fallerent. Hunc Labienus excepit 87

2 haec a b, hoc u. spectans *Stephanus*, sperans *codd.* P. 185.

3 commodiore re frumentaria *ego*; commodio re frumentarie a, com-
modo rei frumentariae b; commodiore frumentaria re u. 4 dimicandi
om. b. 5 Pompei a. 6 fatigaret b. 7 animum aduersum a.

ante — consuetudinem om. b. extra [consuetudinem
8 Pompei a. 11 inquit a. sicut semper *Aldus*, si ut sem-
per a b c. 12 simus P. *Manutius*, sumus a b c. 13 reperiemus a.
14 cognitum] compertum b. 15 etiam] autem b. 16 diebus
om. a. 17 pelleretur om. a b, expugnaretur c. 18 inquit pene a.
19 in om. a b. 20 mihi] inibi a b. facturos a b 3 *dett.*
'alii', se facturos u. 22 adgrederentur a. et a b, ut u.
24 pene a. 27 sepe a, semper b. 28 manu a b e, manuum d. P. 186.

Caesar, ed. Nipperd.

et, cum Caesaris copias despiceret, Pompei consilium summis lau-
 2 dibus efferret, 'Noli', inquit, 'existimare, Pompei, hunc esse exer-
 citum, qui Galliam Germaniamque deuicerit. Omnibus interfui
 3 proeliis neque temere incognitam rem pronuntio. Perexigua pars
 illius exercitus superest; magna pars deperit, quod accidere tot
 proeliis fuit necesse, multos autumnus pestilentia in Italia consum-
 psit, multi domum discesserunt, multi sunt relict in continenti.
 4 An non audistis ex iis, qui non causam ualitudinis remanserunt,
 5 cohortes esse Brundisi facta lectibus horum annorum in
 rique sunt ex coloniis Tra- Ac tamen quod fuit roboris
 6 duobus proeliis Dyrrhachini Haec cum dixisset, iurauit
 se nisi uictorem in castra no rum reliquosque, ut idem fa-
 cerent, hortatus est. Hoc Pompeius idem iurauit; nec
 7 uero ex reliquis fuit quisq iurare dubitaret. Haec cum
 facta sunt in consilio, magna spe et iactitia omnium discessum est;
 ac iam animo uictoriam praecipiebant, quod de re tanta et a tam
 88 perito imperatore nihil frustra confirmari uidebatur. Caesar, cum
 Pompei castris adpropinquasset, ad hunc modum aciem eius instruc-
 tam animaduertit. Erant in sinistro cornu legiones duae traditae
 a Caesare initio dissensionis ex senatusconsulto; quarum una
 prima, altera tertia appellabatur. In eo loco ipse erat Pompeius.
 2 Mediam aciem Scipio cum legionibus Syriacis tenebat. Ciliciensis
 legio coniuncta cum cohortibus Hispanis, quas traductas ab Afra-
 3 nio docuimus, in dextro cornu erant collocatae. Has firmissimas
 se habere Pompeius existimabat. Reliquas inter aciem mediam
 4 cornuaque interiecerat numeroque cohortes CX expleuerat. Haec
 erant milia XLV, euocatorum circiter duo, quae ex beneficiariis
 superiorum exercituum ad eum conuenerant; quae tota acie disper-
 serat. Reliquas cohortis VII in castris propinquisque castellis prae-

1 Pompei a.	7 continentia a b.	8 exaudistis a b 4 dett.
his a.	ualitudinis a.	9 Brundisi a.
lectis a; delectu c.	11 coloniis (a) b, colonis u.	ac tamen a b.
attamen u.	12 Dyrrachenis b.	13 non om. b.
'mss. omnes', essent u.	omnium om. b.	16 sunt a
19 Pompei a.	adpropinquasset a.	20 animum aduertit a
2 dett. u.	22 tertia] P. 121.	23 Syriacis a.
'mss. 4'.	24 Aeronio a, Aeronio b, Exonio pr. et Petronio sec. m. c.	Ciliciensis a
25 his a.	26 acies a.	27 interiecerant a b.
uerterant a 'mss. 4'.	30 reliquasque b.	cohortis a.
stris a b c, castris u.		in ca-

sidio disposuerat. Dextrum cornu eius riuus quidam impeditis ripis 5
muniebat; quam ob causam cunctum equitatum, sagittarios fundi-
toresque omnes sinistro cornu obiecerat. Caesar superius institu- 89
tum seruans X legionem in dextro cornu, nonam in sinistro collo-
5 cauerat, tametsi erat Dyrrhachinis proeliis uehementer adtenuata,
et huic sic adiunxit octauam, ut paene unam ex duabus efficeret,
atque alteram alteri praesidio esse iusserat. Cohortes in acie LXXV 2
constitutas habebat, quae summa erat milium XXII; cohortes II
castris praesidio reliquerat. Sinistro cornu Antonium, dextro P.
10 Sullam, media acie Cn. Domitium praeposuerat. Ipse contra
Pompeium constitit. Simul his rebus animaduersis, quas demon- 3
strauimus, timens, ne a multitudine equitum dextrum cornu cir-
cumueniretur, celeriter ex tertia acie singulas cohortes detraxit
atque ex his quartam instituit equitatuque opposuit et, quid fieri
15 uellet, ostendit monuitque eius diei uictoriam in earum cohortium
uirtute constare. Simul tertiae aciei totique exercitui imperauit, 4
ne iniussu suo concurreret: se, cum id fieri uellet, uexillo signum
datum. Exercitum cum militari more ad pugnam cohortaretur 90
suaque in eum perpetui temporis officia praedicaret, inprimis com-
20 memorauit: Testibus se militibus uti posse, quanto studio pacem 2
petisset; quae per Vatinium in colloquiis, quae per Aulum Clodium
cum Scipione egisset, quibus modis ad Oricum cum Libone de mit-
tendis legatis contendisset. Neque se umquam abuti militum san- 3
guine neque rempublicam alterutro exercitu priuare uoluisset. Hac 4
25 habita oratione exposcentibus militibus et studio pugnae ardentibus
tuba signum dedit. Erat Crastinus euocatus in exercitu Caesaris, 91
qui superiore anno apud eum primum pilum in legione X duxerat,
uir singulari uirtute. Hic signo dato, 'Sequimini me', inquit,
'manipulares mei qui fuistis, et uestro imperatori quam consti-
30 tuistis operam date. Vnum hoc proelium superest; quo confecto 2
et ille suam dignitatem et nos nostram libertatem recuperabimus'.

3 sinistro *abc*, in sinistro *u*.4 nonam] non iam *a*.5 erat — attenuata *c cod. Vrs.* 3 *dett.*, erant — attenuatae *a* 'alii' (adt. *a*).Dyrracinis *a*. 6 et huic *a reliqui*, huic *d* 3 *dett.* adiun-xit] ad *a b*. pene *a*. 7 LXXV *a secundum Achaetrium*, LXXX *a*secundum Beyerlium et edd. *P.* 154. 8 mil. *a*. 10 Syllam (*a*).Cn. Domitium — (13) acie *om. a*. 17 iniussu *b*. 19 per-petuum *a*. in primis (*a*). 21 Aulum *a*, A. *u*. Clodium (*a*)Stephanus, Claudium 'ms. omnes'. 23 umquam *a*, non unq.28 inquit *a*.

- 3 Simul respiciens Caesarem, 'faciam', inquit, 'hodie, imperator, ut aut uiuo mihi aut mortuo gratias agas'. Haec cum dixisset, primus ex dextro cornu procucurrit, atque eum electi milites circiter 5
 92 CXX uoluntarii eiusdem centuriae sunt prosecuti. Inter duas acies tantum erat relictum spatii, ut satis esset ad concursum utriusque exercitus. Sed Pompeius suis praedixerat, ut Caesaris impetum exciperent neue se loco monerent aciemque eius distrahi paterentur; idque admonitu C. Triarii facere dicebatur, ut primus ex-
 cursus uisque militum infringeretur, aciesque distenderetur, atque in suis ordinibus dispositi di-
 pila sperabat in loco retenti occurrissent, simul fore
 3 exanimarentur et lassitudo nulla ratione factum a quaedam animi incitatio quae studio pugnae incenditur. — ne non reprimere, sed augere imperatores debent; neque frustra antiquitus institutum est, ut signa undique concinerent, clamoremque uniuersi tollerent; quibus
 93 rebus et hostes terreri et suos incitari existimauerunt. Sed nostri milites dato signo cum infestis pilis procucurrissent atque animaduertissent non concurrere a Pompeianis, usu periti ac superioribus pugnis exercitati sua sponte cursum represserunt et ad medium fere spatium constiterunt, ne consumptis uiribus adpropinquarent, paruoque intermisso temporis spatio ac rursus renouato cursu pila miserunt celeriterque, ut erat praeceptum a Caesare, gladios 25
 2 strinxerunt. Neque uero Pompeiani huic rei defuerunt. Nam et tela missa exceperunt et impetum legionum tulerunt et ordines
 3 conseruarunt pilisque missis ad gladios redierunt. Eodem tempore equites ab sinistro Pompei cornu, ut erat imperatum, uniuersi procucurrerunt, omnisque multitudo sagittariorum se profudit; quorum impetum noster equitatus non tulit, sed paulatim loco motus

1 inquit *a.*   5 utrisque *a.*   6 ut] ne *d.*   10 leniusque
 (a)?   11 pilas parebat *a.*   inmissis *a.*   12 occurrissent *a.*
 occurrissent *edd.*   13 exanimarentur *Aldus*, existimarentur *a b* et *suprascripto* exaestuarent *c.*   ante et *add.* quod *a b.*   14 uideretur
a b.   17 imperatores *a.*   20 procucurrissent (a) *c.*   procurrissent
 'alii'.   animum aduertissent *a.*   23 adpropinquarent *a.*
 24 pila] tela *b.*   26 defuerant *a b.*   28 conseruarunt *a* 'ms. 3',
 conseruauerunt *u.*   29 equites *om. b.*   Pompei *a.*   procur-
 rerunt (a) *c.*   procurr. 'alii'.   31 paulatim *unus det.*; paulo de *b.* paulatim *reliqui. P.* 186.

cessit: equitesque Pompei hoc acrius instare et se turmatim explicare aciemque nostram a latere aperto circumire coeperunt. Quod ubi Caesar animaduertit, quartae aciei, quam instituerat sex cohortium, dedit signum. Illi celeriter procucurrerunt infestisque signis tanta ui in Pompei equites impetum fecerunt, ut eorum nemo consisteret, omnesque conuersi non solum loco excederent, sed protinus incitati fuga montes altissimos peterent. Quibus submotis omnes sagittarii funditoresque destituti inermes sine praesidio interfecti sunt. Eodem impetu cohortes sinistrum cornu pugnanti- bus etiam tum ac resistentibus in acie Pompeianis circumierunt eosque a tergo sunt adorti. Eodem tempore tertiam aciem Caesar, quae quieta fuerat et se ad id tempus loco tenuerat, procurrere iussit. Ita cum recentes atque integri defessis successissent, alii autem a tergo adorirentur, sustinere Pompeiani non potuerunt, atque uniuersi terga uerterunt. Neque uero Caesarem fefellit, quin ab iis cohortibus, quae contra equitatum in quarta acie collocatae essent, initium uictoriae oriretur, ut ipse in cohortandis militibus pronuntiauerat. Ab his enim primum equitatus est pulsus, ab isdem factae caedes sagittariorum ac funditorum, ab isdem acies Pompeiana a sinistra parte [erat] circumita atque initium fugae factum. Sed Pompeius, ut equitatum suum pulsum uidit atque eam partem, cui maxime confidebat, perterritam animaduertit, aliis quoque diffusus acie excessit protinusque se in castra equo contulit et iis centurionibus, quos in statione ad praetoriam portam posuerat, clare, ut milites exaudirent, ‘Tuemini’, inquit, ‘castra et defendite diligenter, si quid durius acciderit. Ego reliquas portas circumeo et castrorum praesidia confirmo’. Haec cum dixisset, se in praetorium contulit summae rei diffidens et tamen euentum expectans. Caesar Pompeianis ex fuga intra uallum com-

1 Pompei a, Pompeii ‘*mss. aliquot*’; Pompeiani u. 2 circumire a ‘*mss. et odd. qdd.*’, circumuenire b; circuire u. 3 animum auertit a, animum aduertit ex uno det. u. sex Faërnus, ex codd. P. 155.
4 cohortibus a b c, cohortium numero reliqui. dedit signum a odd. ante Ald., signum dedit Aldus u. ille b. procucurrerunt (a) e, procurr. ‘alii’. 5 Pompei a. 9 impugnantibus a b c. 12 procucurrere a. 16 his a. 19 bis isdem a ‘*mss. uetustiores, ut solet*’, iisdem u. ac a b, atque u. 20 erat om. unus det. 22 fidebat b. animum aduertit (a) et ex uno det. u. 23 aliis quoque ego, aliisque a b c; aliis u. 24 his a. praetorium posuerat a b c. 25 inquit a. 29 expectans a. inter c.

- pulsis nullum spatium perterritis dare oportere existimans milites cohortatus est, ut beneficio fortunae uterentur castraque oppugnant. Qui, etsi magno aestu (nam ad meridiem res erat perducta),
 2 tamen ad omnem laborem animo parati imperio paruerunt. Castra a cohortibus, quae ibi praesidio erant relictæ, industrie defende- 5
 3 bantur, multo etiam acrius a Thracibus barbarisque auxiliis. Nam qui ex acie refugerant milites, et animo perterriti et lassitudine confecti missis plerique armis signisque militaribus magis de reli-
 4 qua fuga quam de castrorum diutius, qui in uallo constiter potuerunt, sed confecti uuln- 10
 omnes ducibus usi centurio-
 96 montes, qui ad castra perti uidere licuit trichilas structa-
 recentibus cespitibus taberna-
 nonnullorum tabernacula prot- 15
 nimiam luxuriam et uictoriae fiduciam designarent, ut facile existi-
 mari posset nihil eos de euentu eius diei timuisse, qui non neces-
 2 sarias conquirent uoluptates. At hi miserrimo ac patientissimo exercitu Caesaris luxuriam obiciebant, cui semper omnia ad ne- 20
 3 cessarium usum defuissent. Pompeius, iam cum intra uallum nostri uersarentur, equum nactus detractis insignibus imperatoris decumana porta se ex castris eiecit protinusque equo citato Lari-
 4 sam contendit. Neque ibi constitit, sed eadem celeritate paucos suos ex fuga nactus nocturno itinere non intermisso comitatu equi- 25
 tum XXX ad mare peruenit nauemque frumentariam conscendit saepe, ut dicebatur, querens tantum se opinionem fefellisse, ut, a quo genere hominum uictoriam sperasset, ab eo initio fugae facto
 97 paene proditus uideretur. Caesar castris potitus a militibus con-
 tendit, ne in praeda occupati reliqui negotii gerendi facultatem di- 30
 2 mitterent. Qua re impetrata montem opere circummunire iusti-
 tuit. Pompeiani, quod is mons erat sine aqua, diffisi ei loco relicto

1 oportere om. b. 3 aestu a b c, aestu fatigati u. 7 ex
 suppleuit Stephanus. 13 montis corr. a. Pompei a.
 14 structas Salmasius, stratas codd. 15 Lucii a, L. u. 16 edera
 omnes codd. praeter 2 dett. 17 existimari a unus det. 'et 3 alii', ae-
 stimari u. 18 eos om. b. 19 patientissimo Aldus, potentissimo
 codd. 20 exercitu a b c. 23 Larissam (a) u. 25 equitatu b.
 27 sepe a. 29 pene a. 30 in om. b. 31 circummu-
 nire a et reliqui, circumuenire 2 dett. u. 32 eo loco b.

monte uniuersi iugis eius Larisam uersus se recipere coeperunt. Qua re animaduersa Caesar copias suas diuisit partemque legio- 3
num in castris Pompei remanere iussit, partem in sua castra re-
misit, IIII secum legiones duxit commodioremque itinere Pompeia-
5 nis occurrere coepit et progressus milia passuum VI aciem in-
struxit. Qua re animaduersa Pompeiani in quodam monte consti- 4
terunt. Hunc montem flumen sublebat. Caesar milites cohorta-
tus, etsi totius diei continenti labore erant confecti, noxque iam
suberat, tamen munitione flumen a monte secluserat, ne noctu aquari
10 Pompeiani possent. Quo perfecto opere illi de deditione missis le- 5
gatis agere coeperunt. Pauci ordinis senatorii, qui se cum iis con-
iunxerant, nocte fuga salutem petiuerunt. Caesar prima luce 98
omnes eos, qui in monte consederant, ex superioribus locis in pla-
nitiem descendere atque arma proicere iussit. Quod ubi sine re- 2
15 cussatione fecerunt passisque palmis proiecti ad terram flentes ab
eo salutem petiuerunt, consolatus consurgere iussit et pauca apud
eos de lenitate sua locutus, quo minore essent timore, omnes con-
seruauit militibusque suis commendauit, ne qui eorum uiolaretur,
neu quid sui desiderarent. Hac adhibita diligentia ex castris sibi 3
20 legiones alias occurrere et eas, quas secum duxerat, in uicem re-
quiescere atque in castra reuerti iussit eodemque die Larisam per-
uenit. In eo proelio non amplius CC milites desiderauit, sed cen- 99
turiones, fortes uiros, circiter XXX amisit. Interfectus est etiam
fortissime pugnans Crastinus, cuius mentionem supra fecimus,
25 gladio in os aduersum coniecto. Neque id fuit falsum, quod ille 2
in pugnam proficiscens dixerat. Sic enim Caesar existimabat, eo
proelio excellentissimam uirtutem Crastini fuisse, optimeque eum
de se meritum iudicabat. Ex Pompeiano exercitu circiter milia 3
XV cecidisse uidebantur, sed in deditionem uenerunt amplius milia
30 XXIII (namque etiam cohortes, quae praesidio in castellis fuerant,

1 iugis <i>Wassius</i> ; iuris <i>reliqui boni</i> , uires <i>b.</i>	Larissam (<i>a</i>) <i>u.</i>
se <i>om.</i> <i>a. b.</i>	2 re <i>unus det.</i> , spe <i>reliqui.</i>
7 cohortatus <i>Stephanus</i> , cohortatus est <i>a. b. 'mss.'</i>	3 Pompei <i>a.</i>
10 quo <i>a. 'mss. mei'</i> , quo iam <i>Aldus u.</i>	8 ut si <i>b.</i>
cum his <i>a.</i>	11 coeperant <i>a.</i>
12 petiuerunt <i>a. 'mss. 5'</i> , petierunt <i>u.</i>	13 planitiem (<i>a</i>).
15 ad] in <i>b.</i>	16 petiuerant <i>a. 'mss. plerique'</i> , petierunt <i>u.</i>
surgere <i>b.</i>	18 commendauit] conserdauit <i>ante corr. a.</i>
uiolaretur <i>a. et cum linea super e d.</i> , quis — uiolaretur <i>'mss. 6'</i> ; qui — uiolarentur <i>u.</i>	qui —
19 habita <i>b.</i>	20 duxerat] habebat <i>b.</i>
21 Larissam <i>a.</i> , Larissam <i>u.</i>	22 cc <i>suprasc. tos a.</i>
etiam] autem <i>b.</i>	23 xxx <i>suprasc. ta a.</i>
	27 eum <i>om. b.</i>

sese Sullae dederunt), multi praeterea in finitimas ciuitates re-
 4 fugerunt; signaque militaria ex proelio ad Caesarem sunt relata
 CLXXX et aquilae VIII. L. Domitius ex castris in montem refu-
 giens, cum vires eum lassitudine defecissent, ab equitibus est in-
 terfectus.

100 Eodem tempore D. Laelius cum classe ad Brundisium venit
 eademque ratione, qua factum a Libone antea demonstrauimus, in-
 2 sulam obiectam portui Brundisino tenuit. Similiter Vatinius, qui
 Brundisio praecerat, tectis inscaphis elicit naues Lae-
 lianas atque ex his longius pri-
 3 nores duas in angustiis portus anam quinquere-
 mae et mi-
 4 neque ante proelium in The-
 amissarum nauium aut necess-
 10
 15

101 laque expelli potuit. Isdem fere temporibus Cassius cum classe
 Syrorum et Phoenicum et Cilicum in Siciliam uenit, et cum esset
 Caesaris classis diuisa in duas partes, dimidia parti praecesset P.
 Sulpicius praetor Vibone ad fretum, dimidia M. Pomponius ad
 20 Messanam, prius Cassius ad Messanam nauibus aduolauit, quam
 2 Pomponius de eius aduentu cognosceret, perturbatumque eum
 nactus nullis custodiis neque ordinibus certis magno uento et se-
 cundo completas onerarias naues taeda et pice et stupa reliquisque
 rebus, quae sunt ad incendia, in Pomponianam classem inmisit at-
 25 que omnes naues incendit XXXV; e quibus erant XX constratae.
 3 Tantisque eo facto timor incessit, ut, cum esset legio praesidio
 Messanae, uix oppidum defenderetur, et nisi eo ipso tempore qui-
 dam nuntii de Caesaris uictoria per dispositos equites essent allati,
 4 existimabant plerique futurum fuisse, uti amitteretur. Sed oppor-
 tunissime nuntiis adlatis oppidumst defensum; Cassiusque ad Sul-

- 1 Syllae (a), P. Sullae b. 9 Brundisii 'mss. 3'. scaphis a. 11 coepit a. dispositos om. b. 12 aquas b.
 13 Dyrrachioque quam suis a. 14 (subportabat a) portabat b.
 17 isdem a, iisdem u. Casius a. 18 Phoenicum a. Cilicum
 ante corr. a. 19 dimidia parti a b 5 dett., et dimidia parti u.
 20 Vibonem a b d. 21 prius — Messanam om. a. 24 naues et
 taeda ante corr. a. 25 sunt] falso Achaintrius in a apta addi narrat.
 Pomponiam b, Pompeianam a 'mss. et edd. qdd.' iomisit a.
 30 fuisse] esse b. admitteretur a. opportunissime a.
 31 adlatis a. oppidumst ego, oppidum fuit codd. P. 187. Cassiusque a.

picianam inde classem profectus est Vibonem adplicatisque nostris 5
ad terram nauibus circiter XL propter eundem timorem pari atque
antea ratione [egerunt] secundum nactus uentum onerarias naues
praeparatas ad incendium inmisit, et flamma ab utroque cornu
5 comprehensa naues sunt combustae quinque. Cumque ignis magni- 6
tudine uenti latius serperet, milites, qui ex ueteribus legionibus
erant relictis praesidio nauibus ex numero aegrorum, ignominiam
non tulerunt, sed sua sponte naues conscenderunt et a terra sol-
uerunt impetuque facto in Cassianam classem quinquere-
10 in quarum altera erat Cassius, ceperunt; sed Cassius exceptus
scapha refugit: praeterea duae sunt depressae triremes. Neque 7
multo post de proelio facto in Thessalia cognitum est, ut ipsis
Pompeianis fides fieret: nam ante id tempus fingi a legatis amicis-
que Caesaris arbitrabantur. Quibus rebus cognitis ex his locis
15 Cassius cum classe discessit.

Caesar omnibus rebus relictis persequendum sibi Pompeium 102
existimauit, quascumque in partes se ex fuga recepisset, ne rursus
copias comparare alias et bellum renouare posset, et quantumcum-
que itineris equitatu efficere poterat cotidie progrediebatur legio-
nemque unam minoribus itineribus subsequi iussit. Erat edictum 2
Pompeii nomine Amphipoli propositum, uti omnes eius prouinciae
iuniores, Graeci ciuesque Romani, iurandi causa conuenirent.
Sed utrum auertendae suspicionis causa Pompeius proposuisset, ut 3
quam diutissime longioris fugae consilium occultaret, an nouis de-
lectibus, si nemo premeret, Macedoniam tenere conaretur, existi-
25 mari non poterat. Ipse ad ancoram una nocte constitit et uocatis 4
ad se Amphipoli hospitibus et pecunia ad necessarios sumptus cor-
rogata cognito Caesaris aduentu ex eo loco discessit et Mytilenas

1 adplicatisque a.	2 circiter XL hic posui, ante praeparatas
(4) collocant codd. P. 187.	3 egerunt bc, egerunt Cassius a; egit
u. Vncos ego posui. P. 186.	4 inmisit a.
det., compressa a b; comprehensa u.	5 comprehensa unus
mis a.	sunt om. a b.
10 coeperunt a.	9 quinquere-
duae a b.	11 schapha a.
depressae Vascosanus in marg., depresente a b; deprehen-	refugiit praeteriit
sae u.	14 arbitrabatur a.
triremes] tirones b.	ex his a
edd. ante Ald., ex iis Aldus u.	17 quacumque in parte b et, qui quā-
cunquē, a.	18 compararet a.
se ex fuga a, ex fuga se edd.	19 quancumque (a).
quantumcumque (a).	21 Amphipoli a et 'hic et infra b c'.
22 Greci a.	24 dilectibus (a) b.
23 cognito Aldus, cognitoque a 'mss. plerique'.	26 anchoram (a).
unam a.	Mithi-
las a 'mss. plerique et uetustiores'.	

5 paucis diebus uenit. Biduum tempestate retentus nauibusque aliis
 6 additis actuariis in Ciliciam atque inde Cyprum peruenit. Ibi co-
 gnoscit consensu omnium Antiochensium ciuiumque Romanorum;
 qui illic negotiarentur, arcem captam esse excludendi sui causa
 nuntiosque dimissos ad eos, qui se ex fuga in finitimas ciuitates 5
 recepissem dicerentur, ne Antiochiam adirent: id si fecissent, magno
 7 eorum capitis periculo futurum. Idem hoc L. Lentulo, qui supe-
 riore anno consul fuerat, et P. Lentulo consulari ac nonnullis
 aliis acciderat Rhodi; qui cum Pompeium sequerentur atque
 in insulam uenissent, oppido recepti non erant missisque 10
 ad eos nuntiis, ut ex his locis erent, contra uoluntatem su-
 8 am naues soluerunt. Iamque saris aduentu fama ad ciuita-
 103 tes perferebatur. Quibus rebus Pompeius deposito ad-
 eundae Syriae consilio pecuniae et aeris magis et a quibusdam
 priuatis sumpta et aeris magis dederet ad militarem usum in na- 15
 ues inposito duobusque milibus nominum armatis, partim quos ex
 familiis societatum delegerat, partim a negotiatoribus coëgerat,
 quosque ex suis quisque ad hanc rem idoneos existimabat, Pelu-
 2 sium peruenit. Ibi casu rex erat Ptolemaeus, puer aetate, magnis
 copiis cum sorore Cleopatra bellum gerens, quam paucis ante men- 20
 sibus per suos propinquos atque amicos regno expulerat; castra-
 3 que Cleopatrae non longo spatio ab eius castris distabant. Ad
 eum Pompeius misit, ut pro hospitio atque amicitia patris Alexan-
 4 dria reciperetur atque illius opibus in calamitate tegeretur. Sed
 qui ab eo missi erant, confecto legationis officio liberius cum mili- 25
 tibus regis colloqui coeperunt cosque hortari, ut suum officium
 5 Pompeio praestarent neue eius fortunam despicerent. In hoc erant
 numero complures Pompei milites, quos ex eius exercitu acceptos
 in Syria Gabinius Alexandriam traduxerat belloque confecto apud
 104 Ptolemaeum, patrem pueri, reliquerat. His tunc cognitis rebus 30

2 adductis b.	3 Antiochensium a.	4 aram a b c d.
5 dimissis ante corr. a.	6 dicerentur] uiderentur b.	7 adfuturum
a, affuturum b.	hoc om. b.	9 qui cum c, quicunque a b.
11 ut om. a.	ex his a edd. priores, ex iis P. Manutius u.	suas
a.	12 soluerunt cod. Vrs. et secundum Beyerlii silentium a, solue-	
	rent b c et secundum Achaintrium a (soluerant Vascosanus).	14 a
om. a b.	15 magno pondere] magnopere ante corr. a.	16 inpo-
sito a.	19 erat om. a.	Ptolemaeus Aldus; Ptholomeus ubique
a, Ptholomeus 'mss. semper'.	24 operibus a b.	25 fuerant b.
27 praestaret — despiceret a b c.	28 Pompei a.	29 Syri-
am a b.	Gaius a, Gaius b.	

amici regis, qui propter aetatem eius in curatione erant regni, siue timore adducti, ut postea praedicabant, sollicitato exercitu regio ne Pompeius Alexandriam Aegyptumque occuparet, siue despecta eius fortuna, ut plerumque in calamitate ex amicis inimici existunt, 5 his, qui erant ab eo missi, palam liberaliter responderunt eumque ad regem uenire iusserunt; ipsi clam consilio inito Achillam, prae- 2 sectum regium, singulari hominem audacia, et L. Septimium, tribunum militum, ad interficiendum Pompeium miserunt. Ab his 3 liberaliter ipse appellatus et quadam notitia Septimii productus, 10 quod bello praedonum apud eum ordinem duxerat, nauculam paruulam conscendit cum paucis suis: ibi ab Achilla et Septimio interficitur. Item L. Lentulus comprehenditur ab rege et in custodia necatur.

Caesar, cum in Asiam uenisset, reperiebat T. Ampium co- 105 15 natum esse pecunias tollere Epheso ex fano Dianae eiusque rei causa senatores omnes ex provincia euocasse, ut his testibus in summa pecuniae uteretur, sed interpellatum aduentu Caesaris profugisse. Ita duobus temporibus Ephesiae pecuniae Caesar auxilium tulit. Item constabat Elide in templo Mineruae repetitis atque 2 20 enumeratis diebus, quo die proelium secundum Caesar fecisset, simulacrum Victoriae, quod ante ipsam Mineruam conlocatum esset et ante ad simulacrum Mineruae spectauisset, ad ualuas se templi limenque conuertisse. Eodemque die Antiochiae in Syria 3 his tantus exercitus clamor et signorum sonus exauditus est, ut in 25 muris armata ciuitas discurreret. Hoc idem Ptolemaide accidit. Pergami in occultis ac reconditis templi, quo praeter sacerdotes 4 adire fas non est, quae Graeci ἄδύτα appellant, tympana sonue-

- 1 curatione *a b c*, procuratione *u*. 3 Aegyptumque *a*.
 4 existunt *a*. 5 his *a* *edd. ante Ald.*, iis *Aldus u*. 6 Achillan
ubique sine auctoritate u. ante praefectum *add. in a b*. 7 sin-
 gulum post regium *an post singulari add. b*. 10 paruam ascendit *b*.
 11 ibi *a b*, et ibi *u*. 14 ante uenisset repetit cum *a*. reppe-
 riebat *a*. Ampium *cod. Vrs.*, Apium *a et sic 'uel Appium alii'*.
 15 pecunias tollere *a Stephanus*, tollere pecunias ceterae *edd.* 16 euo-
 canisse *c*. his *a* *edd. priores*, iis *P. Manutius u*. 20 Caesar fecis-
 set *a 'al.'* *edd. ante Ald. (sed haec fecit) Stephanus*, fecisset Caesar *Aldus u*.
 21 et 22 simulachrum *a*. 21 conlocatum *a*. esset — (22) spe-
 ctauisset *a b*, erat — spectabat *u*. 22 ad post ante *om. b*. 23 con-
 uertisset ante *corr. a*. Siria *a*. 25 Ptholomaide *a*. 26 re-
 conditis aliquot *dett.*; conditis *d*, recognitis *a b*; remotis *u*, et 'ex *c* nihil
 uarietatis enotatum est'. templi 4 *dett.*, templis *a 'mss. plerique'*.
 27 ἄδύτα] adita *a b c 'reliqui fere'*. tympana *a*.

- 5 runt. Item Trallibus in templo Victoriae, ubi Caesaris statuam
consecrauerant, palma per eos dies [in tecto] inter coagmenta la-
106 pidum ex pauimento extitisse ostendebatur. Caesar paucos dies
in Asia moratus, cum audisset Pompeium Cypri uisum, coniectans
eum Aegyptum iter habere propter necessitudines regni reliquas- 5
que eius loci opportunitates cum legione una, quam se ex Thes-
salia sequi iusserat, et altera, quam ex Achaia a Q. Fufio legato
euocauerat, equitibusque DCCC et nauibz longis Rhodiis X et Asia-
2 ticis paucis Alexandriam peru- n his erant legionibus homi-
num milia tria CC; reliqui uul- ex proeliis et labore ac ma- 10
3 gitudine itineris confecti con- non potuerant. Sed Caesar
confusus fama rerum gestarum auxiliis proficisci non dubi-
4 tauerat aequae omnem sibi locum fore existimans. Alexan-
driae de Pompei morte cognoscit e ibi primum e naue egre-
diens clamorem militum audit ex in oppido praesidii causa 15
reliquerat, et concursum ad se- let, quod fasces anteferren-
tur. In hoc omnis multitudo maiestatem regiam minui praedica-
5 bat. Hoc sedato tumultu crebrae continuis diebus ex concursu
multitudinis concitationes fiebant, compluresque milites huius ur-
107 bis omnibus partibus interficiebantur. Quibus rebus animaduersis 20
legiones sibi alias ex Asia adduci iussit, quas ex Pompeianis mi-
litibus confecerat. Ipse enim necessario etesiis tenebatur; qui
2 nauigantibus Alexandria sunt aduersissimi uenti. Interim contro-
uersias regum ad populum Romanum et ad se, quod esset consul,
pertinere existimans atque eo magis officio suo conuenire, quod 25
superiore consulatu cum patre Ptolemaeo et lege et senatusconsulto
societas erat facta, ostendit sibi placere regem Ptolemaeum atque
eius sororem Cleopatram exercitus, quos haberent, dimittere et
de controuersiis iure apud se potius quam inter se armis disceptare.
108 Erat in procuracione regni propter aetatem pueri nutricius eius, 30

1 Trallibus *a*. 2 [in tecto] *P.* 187. 3 ex] in (*a*)?
extitisse *a*. 4 moratus est cum *b*. 5 Aegyptum *codd.*, in Aegyptum
u (Aegipt. *a*). *Vid. Maduig. obseru. ad gramm. Lat. p.* 22. 6 oportu-
nitates *a*. legione *a e*, legionibus *u*. se ex Thessalia *a* *Stepha-*
nus, ex Thessalia se reliquae *edd.* 10 mil. III. CC *a*, III milia CC *edd.*
13 aequae *ego*, atque reliqui *codd.*; om. 4 *dett.* existimans *a b*
c 4 *dett.*, existimabat *Aldus u.* 14 Pompei *a*. e] de *b*.
naue *a b*, naui *u*. 22 etesiis *a*, ethesus *c*. tenebantur *a*.
23 nauigantibus Alexandria *a edd. ante Ald.*, Alexandria nauigantibus *Aldus u.*
fiunt *a*. 28 eius sororem *a*, sororem eius *edd.*
30 procuracioni *a*.

eunuchus nomine Pothinus. Is primum inter suos queri atque indignari coepit regem ad causam dicendam euocari; deinde adiutores quosdam consili sui nactus ex regis amicis exercitum a Pelusio clam Alexandriam euocauit atque eundem Achillam, cuius supra meminimus, omnibus copiis praefecit. Hunc incitatum suis et regis inflatum pollicitationibus, quae fieri uellet, litteris nuntiisque edocuit. In testamento Ptolemaei patris heredes erant scripti ex duobus filiis maior et ex duabus filiabus ea, quae aetate anteedebat. Haec uti fierent, per omnes deos perque foedera, quae Romae fecisset, eodem testamento Ptolemaeus populum Romanum obtestabatur. Tabulae testamenti unae per legatos eius Romam erant allatae, ut in aerario ponerentur (hae, cum propter publicas occupationes poni non potuissent, apud Pompeium sunt depositae), alterae eodem exemplo relictæ atque obsignatae Alexandriae proferebantur. De his rebus cum ageretur apud Caesarem, isque maxime uellet pro communi amico atque arbitro controuersias regum componere, subito exercitus regius equitatusque omnis uenire Alexandriam nuntiatur. Caesaris copiae nequaquam erant tantæ, ut eis extra oppidum, si esset dimicandum, confideret. Relinquebatur, ut se suis locis oppido teneret consiliumque Achillae cognosceret. Milites tamen omnes in armis esse iussit regemque hortatus est, ut ex suis necessariis quos haberet maximæ auctoritatis legatos ad Achillam mitteret et, quid esset suae uoluntatis, ostenderet. A quo missi Dioscorides et Serapion, qui ambo legati Romae fuerant magnamque apud patrem Ptolemaeum auctoritatem habuerant, ad Achillam peruenerunt. Quos ille, cum in conspectum eius uenissent, priusquam audiret aut, cuius rei causa missi essent, cognosceret, corripere atque interficere iussit; quorum alter accepto uulnere occupatus per suos pro occiso sublatus, alter interfectus est. Quo facto regem ut in sua potestate haberet, Caesar efficit magnam regi nomen apud suos auctoritatem habere existimans et ut potius priuato paucorum et latronum quam regio

1 Pothinus <i>d</i> , Photinus <i>a</i> 'reliqui'.	inter se et suos <i>b</i> .
2 causam dicendam <i>a</i> , dicendam causam <i>edd</i> .	3 consili sui <i>Aicardus</i> ,
conscii sui <i>b</i> et, qui suis, <i>a</i> ; consocios sui <i>u</i> .	ex <i>om. a b</i> . Pulesio
<i>a</i> .	5 praefecit <i>a</i> .
8 filiabus <i>b</i> , <i>om. reliqui</i> . <i>P. 188</i> .	aetate
<i>om. b</i> .	11 una <i>a</i> 'mss. 3'.
Romae <i>a b</i> <i>dett</i> .	15 rebus <i>om</i> .
<i>b</i> .	16 arbitrio ante <i>corr. a</i> .
25 magnaue <i>a</i> .	26 conspectu
<i>a b</i> .	27 adiret <i>a</i> .
29 accepto — alter <i>om. a b</i> .	31 efficit <i>a</i>
'mss. 7', effecit <i>u</i> .	magnam unus <i>det.</i> , magnaue <i>reliqui. P. 20</i> .

- 110 consilio susceptum bellum uideretur. Erant cum Achilla copiae,
 ut neque numero neque genere hominum neque usu rei militaris
 2 contemnendae uiderentur. Milia enim XX in armis habebat. Haec
 constabant ex Gabinianis militibus, qui iam in consuetudinem Ale-
 xandrinae uitae ac licentiae uenerant et nomen disciplinamque
 3 populi Romani dedidicerant uxoresque duxerant, ex quibus pleri-
 que liberos habebant. Huc accedebant collecti ex praedonibus la-
 tronibusque Syriae Ciliciaeque prouinciae finitimarumque regio-
 num. Multi praeterea capi li exulesque conuenerant:
 4 fugitiuis omnibus nostris cer Alexandriae receptus certa-
 que uitae condicio, ut dato ne litum essent numero; si quis
 a domino prehenderetur, con- ilitum eripiebatur, qui uim
 suorum, quod in simili culpa u- antur, ipsi pro suo periculo
 5 defendebant. Hi regum ami rtem deposcere, hi bona lo-
 cupletum diripere, stipendii- causa regis domum obsidere, 15
 regno expellere, alios arcesse e quodam Alexandrini exer-
 citus instituto consuerant. Erant praeterea equitum milia duo.
 6 Inueterauerant hi omnes compluribus Alexandriae bellis; Ptole-
 maeum patrem in regnum reduxerant, Bibuli filios duos interfece-
 rant, bella cum Aegyptiis gesserant. Hunc usum rei militaris ha- 20
 111 bebant. His copiis fidens Achilles paucitatemque militum Caesa-
 ris despiciens occupabat Alexandriam praeter eam oppidi partem,
 quam Caesar cum militibus tenebat, primo impetu domum eius in-
 rumpere conatus; sed Caesar dispositis per uias cohortibus impe-
 2 tum eius sustinuit. Eodemque tempore pugnatum est ad portum, 25
 ac longe maximam ea res attulit dimicationem. Simul enim didu-
 ctis copiis pluribus uis pugnabatur, et magna multitudine naui-
 3 longas occupare hostes conabantur; quarum erant L. auxilio mis-
 sae ad Pompeium proelioque in Thessalia facto domum redierant,
 illae triremes omnes et quinqueremes aptae instructaeque omnibus 30

3 contemnendae a. haec a b '2 alii', haec u. 4 militibus]
 milibus a. 5 licentia a b. 6 dedidicerant Aldus, didicerant a
 'mss. plerique'. 8 Ciliciaeque a. finitimarum regionumque a.
 9 multi om. b. dampnati a. exsulesque (a). 10 fugitiuis
 reliqui, fugitiuisque unus det. u. 11 conditio (a). si quis a b,
 quorum si quis u. 12 consensu a 'mss. mei', concursu Aldus u.
 13 culpa om. b. 14 rerum a 'mss. 4'. morem a 'mss. 3', bona b.
 15 augendi om. b. 16 expellere a cod. Vrs. 4 dett, expellere
 alios u. 17 consuerant a b c, consueuerant u. 18 hi omnes] ho-
 mines a b c. 22 praeter eam unus det., praeterea reliqui. 23 io-
 rumpere a. 26 diductus ante corr. a. 27 nauis a.

rebus ad nauigandum, praeter has XXII, quae praesidii causa Alexandriae esse consuerant, constratae omnes; quas si occupauissent, classe Caesari erepta portum ac mare totum in sua potestate haberent, commeatu auxiliisque Caesarem prohiberent. Itaque 5 tanta est contentione actum, quanta agi debuit, cum illi celerem in ea re uictoriam, hi salutem suam consistere uiderent. Sed rem 6 optinuit Caesar omnesque eas naues et reliquas, quae erant in naualibus, incendit, quod tam late tueri parua manu non poterat, confestimque ad Pharum nauibus milites exposuit. Pharus est in 112 10 insula turris magna altitudine, mirificis operibus extructa; quae nomen ab insula accepit. Haec insula obiecta Alexandriae portum 2 efficit; sed a superioribus regionibus in longitudinem passuum DCCCC in mare iactis molibus angusto itinere et ponte cum oppido coniungitur. In hac sunt insula domicilia Aegyptiorum et uicus op- 3 15 pidi magnitudine; quaeque ibi cumque naues inprudencia aut tempestate paulum suo cursu decesserunt, has more praedonum diripere consuerunt. Iis autem inuitis, a quibus Pharus tenetur, non 4 potest esse propter angustias nauibus introitus in portum. Hoc 5 tum ueritus Caesar hostibus in pugna occupatis militibus expositis 20 Pharus prehendit atque ibi praesidium posuit. Quibus est rebus 6 effectum, uti tuto frumentum auxiliaque nauibus ad eum subportari possent. Dimisit enim circum omnes propinquas provincias atque inde auxilia euocauit. Reliquis oppidi partibus sic est pugnatum, ut aequo proelio discederetur, et neutri pellerentur (id 25 efficiebant angustiae loci), paucisque utrimque interfectis Caesar loca maxime necessaria complexus noctu praemuniit. Haec tractu 8 oppidi pars erat regiae exigua, in quam ipse habitandi causa initio

1 xxix b.	2 consuerant a b c, consueuerant u.	3 Caesaris
'mss. plerique'.	5 illi unus det., ille reliqui.	7 optinuit a.
8 parua a 'mss. 5', tam parua u.	10 extructa a.	13 cingitur b.
14 Aegyptiorum a.	15 quaeque ibi cumque ego; quae-	
qui ubique a, quicumque b, quaeque ubique u. P. 188.	inprudencia a.	
16 paulum 3 dett., paulo a b; paululum u.	decesserunt a 'mss. 4', decesserint u.	17 consuerant a b c, consueuerant u.
is autem a.	Pharos ex uno det. u.	19 militibus Scaliger, militibusque
codd.	20 Pharon ex 3 dett. u.	prehendit a b c, apprehendit u.
21 subportari a.	22 dimisit Scaliger (demisit P. Manutius);	
deauxit a b c d, misit pro uar. lect. d.	provincias a b c omnesque, de	
quibus constat; regiones u et 'forsan d'.	25 utrimque a, non utrinq.	
26 praemuniti a, praemuniri b; praemunit edd.	haec unus det.,	
nec reliqui.		

erat inductus, et theatrum coniunctum domui, quod arcis tenebat locum aditusque habebat ad portum et ad reliqua naualia. Has munitiones insequentibus auxit diebus, ut pro muro obiectas haberet
 9 neu dimicare inuitus cogeretur. Interim filia minor Ptolemaei regis uacuum possessionem regni sperans ad Achillam sese ex regia
 10 traiecit unaque bellum administrare coepit. Sed celeriter est inter eos de principatu controuersia orta; quae res apud milites largitiones auxit: magnis enim iacturis sibi quisque eorum animos conciliabat. Haec dum apud ho-
 11 eri et procurator regni, in iustis mitteret hortareturque, ceret, indicatis deprehensum. Haec initia belli

atur, Pothinus, nutricius pariaris, cum ad Achillam nuntio desisteret neue animo defunctis a Caesare est interfuerunt.

BELLVM ALEXANDRINVM.

Bello Alexandrino conflato Caesar Rhodo atque ex Syria Ciliciaque omnem classem arcessit; Creta sagittarios, equites ab rege Nabataeorum Malcho euocat; tormenta undique conqueri et
 2 frumentum mitti, auxilia adduci iubet. Interim munitiones cotidie operibus augentur, atque omnes oppidi partes, quae minus esse
 3 firmae uidentur, testudinibus ac musculis temptantur; ex aedificiis autem per foramina in proxima aedificia arietes inmittuntur, quantumque aut ruinis deicitur aut per uim recipitur loci, in tantum munitiones proferuntur. Nam incendio fere tuta est Alexandria, quod sine contignatione ac materia sunt aedificia et

9 Pothinus hic a. 10 partem a b. nuntians ante corr. a.
 12 indicatus b, et indicatis a. Explicit liber in belli ciuilis a.

Incipit C. Caesaris bellum Alexandrinum feliciter a, et Caesaris nomen in quibusdam suis inuenit Oud. 3 Nauateorum a et Nauat. etiam b. Malco a. 4 auxilia a 'mss. plerique', auxiliaque Aldus u. 5 esse firmae a, firmae esse edd. 6 uidentur a 'mss. 6', uidentur u. temptantur ego, aptantur codd. P. 188. 7 per em. a. inmittuntur a.

structuris ac fornicibus continentur tectaue sunt rudere aut pa-
uimentis. Caesar maxime studebat, ut, quam angustissimam par- 4
tem oppidi palus a meridie interiecta efficiebat, hanc operibus ui-
neisque agendis ab reliqua parte urbis excluderet, illud spectans, 5
5 primum, ut, cum in duas partes esset urbs diuisa, acies uno con-
silio atque imperio administraretur, deinde, ut laborantibus suc-
curri atque ex altera oppidi parte auxilium ferri posset, inprimis 6
uero, ut aqua pabuleque abundaret, quarum alterius rei copiam
exiguam, alterius nullam omnino facultatem habebat; quod utrum-
10 que large palus praeberere poterat. Neque uero Alexandrinis in 2
gerendis negotiis cunctatio ulla aut mora inferebatur. Nam in
omnes partes, per quas fines Aegypti regnumque pertinet, legatos
conquisitoresque delectus habendi causa miserant, magnumque nu-
merum in oppidum telorum atque tormentorum conuexerant et in-
15 numerabilem multitudinem adduxerant. Nec minus in urbe maxi- 2
mae armorum erant institutae officinae. Seruos praeterea pube-
res armauerant; quibus domini locupletiores uictum cotidianum
stipendiumque praebebant. Hac multitudine disposita munitiones 3
semotarum partium tuebantur; ueteranas cohortes uacuas in cele-
20 berrimis urbis locis habebant, ut, quacumque regione pugnaretur,
integris uiribus ad auxilium ferendum opponi possent. Omnibus 4
uiis atque angiportis triplicem uallum obdlexerant (erat autem qua-
drato exstructus saxo neque minus XL pedes altitudinis habebat),
quaeque partes urbis inferiores erant, has altissimis turribus de-
25 norum tabulatorum munierant. Praeterea alias ambulatorias toti- 5
dem tabulatorum confixerant subiectisque eas rotis funibus iumen-
tisque obiectis directis plateis in quamcumque erat uisum partem
moueabant. Vrbs fertilissima et copiosissima omnium rerum appa- 3
ratus suggerebat. Ipsi homines ingeniosissimi atque acutissimi;
30 quae a nostris fieri uiderant, ea solertia efficiebant, ut nostri illo-

1 instructuris *b.* ac fornicibus *a* 'ms. 5', atque fornicibus *u.*
aut] *ac b.* 4 spectans *Vasconius*, exspectans *codd.* (exp. *a*).
5 in duas partes esset *a* *Stephanus*, esset in duas partes *religuae*
odd. urbis *b.* 7 in primis (*a*). 10 large palus *a*, palus large
odd. 12 fines *om. b.* Aegypti *a* 'ms. tantum non omnes', Ae-
gyptii *Lipsius u.* regnum *b.* 13 dilectus (*a*) *b.* 19 semoto-
rum *a.* 20 quacumque (*a*). 21 opponi possent *a b c d*, opportunae
essent *u.* 23 exstructus *a.* pedum *b.* 25 communierant *b.*
26 confecerant *b.* 27 directis *a f.* quamcumque (*a*).
erant *a.* 29 ingeniosi *a* 'ms. 6'. 30 a nostris *ego*, a nobis *codd.*
P. 11. solertia *a.*

Caesar, ed. Nipperd.

clusum tempestatibus propter
 4 auxilia non posse. Interim d
 ueterano exercitui praeerat, e
 rem filiam, ut supra demonstra
 diaretur et summam imperii ip
 sinoë per Ganymeden eunuchum
 2 interficit. Hoc occiso sine ull
 rium obtinebat; exercitus Gan
 largitionem in milites auget et
 5 Alexandria est fere tota su
 tinentes, quibus aqua in priuatis
 2 spatio temporis liquescit ac subs
 atque eorum familiae consuerunt
 adeo est limosa ac turbida, ut i
 3 sed ea plebes ac multitudo conten
 tota nullus est. Hoc tamen flume
 4 Alexandrinis tenebatur. Quo f
 posse nostros aqua intercludi; qui
 causa uicatim ex priuatis aedifici
 6 aqua utebantur. Hoc probato co
 adgreditur. Interseptis enim spec

1 imitati *a c*; imitari '*alii*', mira

3 conciliis '*mss. et edd. qdd.*' *con*

a, non quidq.

11 descensione *cum*

lan et 15 Ganymeden *a f. d. t. c.*

bus exclusis, quae ab ipso tenebantur, aquae magnam uim ex mari
 rotis ac machinationibus exprimere contendit: hanc locis superio-
 ribus fundere in partem Caesaris non intermittebat. Quam ob 2
 causam salsior paulo praeter consuetudinem aqua trahebatur ex
 5 proximis aedificiis magnamque hominibus admirationem praebat,
 quam ob rem id accidisset; nec salis sibi ipsi credebant, cum se 3
 inferiores eiusdem generis ac saporis aqua dicerent uti, atque ante
 consuessent, uulgoque inter se conferebant et degustando, quan-
 tum inter se differrent aquae, cognoscebant. Paruo uero temporis 4
 10 spatio haec propior bibi omnino non poterat, illa inferior corrup-
 tior iam salsiorque reperiebatur. Quo facto dubitatione sublata 7
 tantus incessit timor, ut ad extremum casum periculi omnes dedu-
 cti uiderentur, atque alii morari Caesarem dicerent, quin naues
 conscendere iuberet, alii multo grauius extimescerent [casum],
 15 quod neque celari Alexandrini possent in apparanda fuga, cum
 tam paruo spatio distarent ab ipsis, neque illis imminentibus atque
 insequentibus ullus in naues receptus daretur. Erat autem magna 2
 multitudo oppidanorum in parte Caesaris, quam domiciliis ipsorum
 non mouerat, quod ea se fidelem palam nostris esse simulabat et
 20 descivisse a suis uidebatur: ut mihi defendendi essent Alexandrini
 neque fallaces esse neque temerarii, multaque oratio frustra absu-
 meretur; cum uero uno tempore et natio eorum et natura cogno- 3
 scatur, aptissimum esse hoc genus ad prodicionem dubitare nemo
 potest. Caesar suorum timorem consolatione et ratione minuebat. 8
 25 Nam puteis fossis aquam dulcem reperiri posse adfirmabat. Omnia
 litora naturaliter aquae dulcis uenas habere. Quod si alia esset 2
 litoris Aegyptii natura atque omnium reliquorum, tamen, quoniam
 mare libere tenerent, neque hostes classem haberent, prohiberi

- 4 causam a b, rem u. 6 rem a b, causam u. 7 digerent a,
 digererent b. antea b. 8 consuescent cum puncto sub altera c a.
 9 different a. 11 iam om. b. reperiebatur a.
 14 iuberent a. grauius codd., grauiorem P. Manutius u. casum
 M. Hauptii suasu inclusi. P. 189. 15 Alexandrini a c, Alexandrinis
 'reliqui'. possunt a. 16 illi a. imminentibus a. 19 non
 nouerat a. 20 ut mihi a et reliqui plerique, ut si mihi P. Manutius u.
 21 neque fallaces codd., quod neque fallaces u (faciles b).
 esse ego, essent codd. temerari a. multaque a b c, multa u.
 23 dubitare nemo a Stephanus, nemo dubitare reliquae edd.
 24 consolatione] collatione b c. 25 puteus a. reperiri posse a (is
 repp.) Stephanus, posse reperiri reliquae edd. adfirmabat a.
 omnia a, omnia enim edd. 27 Aegypti a 'mss. qdd.' 28 haberent]
 tenerent a, om. b. prohibere a b.

2 rum op
 que te
 3 Atque
 lum
 4 uen
 gy
 cu
 5 a
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

sese non posse, quo minus cotidie nauibus aquam peterent uel a
 sinistra parte a Paraetonio uel a dextra ab insula; quae diuersae
 navigationes numquam uno tempore aduersis uentis praecluderent
 3 tur. Fugae nero nullum esse consilium non solum iis, qui primam
 dignitatem haberent, sed ne iis quidem, qui nihil praeterquam de
 4 uita cogitarent. Magno negotio impetus hostium aduersos munitio-
 nibus sustinere; quibus relictis nec loco nec numero pares esse
 5 posse. Magnam autem moram et difficultatem ascensum in naues
 habere praesertim ex scaphis: summam esse contra in Alexandri-
 6 nis uelocitatem locorumque et aedificiorum notitiam. Hos praeci-
 que in uictoria insolentes praecursuros et loca excelsiora atque ae-
 7 difica occupaturos; ita tamen fuga nauibusque nostros prohibitu-
 8 ros. Proinde eius consilii obliuiscerentur atque omni ratione esse
 9 uincendum cogitarent. Hac oratione apud suos habita atque omni-
 um mentibus excitatis dat centurionibus negotium, ut reliquis ope-
 10 ribus intermissis ad fodiendos puteos animum conferant neue quam
 11 partem nocturni temporis intermittant. Quo suscepto negotio at-
 que omnium animis ad laborem incitatis magna una nocte uis aquae
 12 dulcis inuenta est. Ita operosis Alexandrinorum machinationibus
 13 maximisque conatibus non longi temporis labore occursum est.
 14 Eo biduo legio XXXVII ex dediticiis Pompeianis militibus cum fru-
 15 mento, armis, telis, tormentis inposita in naues a Domitio Caluino
 16 ad litora Africae paulo *ultra* Alexandriam delata est. Hae naues
 17 euro, qui multos dies continenter flabat, portum capere prohibe-
 18 bantur; sed loca sunt egregia omni illa regione ad tenendas an-
 19 choras. Hi cum diu retinerentur atque aquae inopia premerentur,
 20 nauigio actuario Caesarem faciunt certiore. Caesar, ut per se
 21 consilium caperet, quid faciendum uideretur, nauem conscendit
 22 atque omnem classem se sequi iussit nullis nostris militibus im-
 23 po-

1 sese non om. b.   possent a b.   nauibus aquam a *Stepha-*
nus, aquam nauibus *reliquae* edd.   peterent *Aldus*, petere a b c.
 2 Paraetonio *Aldus*; Paratonio a '*mss. plerique*', Paratonis b c.   uel
 dextra a.   3 nunquam (a).   4 non solum hiis a.   5 ne his
 quidem nihil a.   6 ante magno add. sine c.   impetum b.
 aduersus munitioibus a et, qui aduersis, b; aduersos ex munitioibus u.
 7 sustinere ego, sustineri codd. P. 189.   8 ascensum (a).
 9 schaphis a.   10 aedificationum b.   11 praecurrituros b.
 12 tamen a b, om. u.   fugam a.   18 uisaeque dulcis a.   21 de-
 ditiis a.   22 inposita a.   Caluicio a.   23 littora a.   ultra
 ego, om. a b c; supra u.   25 anchoras a.   28 nauem a '*mss. ple-*
rique', nauim u.

sitis, quod, cum longius paulo discederet, munitiones nudare nole-
 bat. Cumque ad eum locum accessisset, qui appellatur Chersone- 2
 sus aquandique causa remiges in terram exposuisset, nonnulli ex
 eo numero, cum longius a nauibus praedatum processissent, ab
 5 equitibus hostium sunt excepti. Ex his cognouerunt Caesarem 3
 ipsum in classe uenisse neque ullos milites in nauibus habere.
 Qua re comperta magnam sibi facultatem fortunam obtulisse bene
 gerendae rei crediderunt. Itaque naues omnes, quas paratas ha- 4
 buerant ad nauigandum, propugnatoribus instruxerunt Caesarique
 10 redeunti cum classe occurrerunt. Qui duabus de causis eo die di- 5
 micare nolebat, quod et nullos milites in nauibus habebat, et post
 horam X diei res agebatur; nox autem allatura uidebatur maiorem
 fiduciam illis, qui locorum notitia confidebant: sibi etiam hortandi
 suos auxilium defuturum, quod nulla satis idonea esset hortatio,
 15 quae neque uirtutem posset notare neque inertiam. Quibus de 6
 causis naues, quas potuit, Caesar ad terram detrahit; quem in lo-
 cum illos successuros non existimabat. Erat una nauis Rhodia in 11
 dextro Caesaris cornu longe ab reliquis collocata. Hanc conspi-
 cati hostes non tenuerunt sese, magnoque impetu IIII ad eam con-
 20 stratae naues et complures apertae contenderunt. Cui coactus est 2
 Caesar ferre subsidium, ne turpem in conspectu contumeliam ac-
 ciperet, quamquam, si quid grauius illis accidisset, merito casurum
 iudicabat. Proelium commissum est magna contentione Rhodio- 3
 rum; qui cum in omnibus dimicationibus et scientia et uirtute
 25 praestitissent, tum maxime illo tempore totum onus sustinere non
 recusabant, ne quod suorum culpa detrimentum acceptum uidere-
 tur. Ita proelium secundissimum est factum. Capta est una ho- 4
 stium quadriremis, depressa est altera, duae omnibus epibatis nu-
 datae; magna praeterea multitudo in reliquis nauibus propugna-
 30 torum est interfecta. Quod nisi nox proelium diremisset, tota 5

1 nudari d.   2 accessisset Aldus, accessissent a 'mss. 8'.
 Chersonesus 'uel Chersonensus b c', Chersonensus a.   3 exposuisset
 Aldus, exposuissent a 'mss. 6'.   5 his a add. ante Ald. Stephanus, iis
 Aldus u.   6 neque ego, nec (a) add. Nusquam in toto commentario-
 rum corpore seu, neu, nec ponuntur ante uocalem, nisi quod auctor b.
 Hisp. necopinans dixit.   10 occurrerant a.   14 quo nulla a.
 17 succensuros cum puncto sub o et suprasc. e a, succensores c.
 19 non terunt a, uerterunt b.   22 quamquam (a).   casum b.
 23 est om. c.   contentio a c.   24 qui tum b.   25 maxime in
 illo b.   28 depressa altera b.   duae Turnebus, deinde codd.

BELLUM ALEXANDRINUM

1. . . . . Caesar potitus esset. Hac calamitate perterritis
 . . . . . uento leniter flante naues onerarias Caesar re-
 2. . . . . suis nauibus Alexandriam deduxit. Eo detrimento
 . . . . . Alexandrini, cum iam non uirtute propugnatorum,
 . . . . . se uictos uiderent, quibus . . . . . et su-
 3. . . . . locis subleuabantur, ut ex aedificiis defendi possent, et
 . . . . . quod nostrae classis oppugnationem
 4. . . . . Idem, posteaquam Ganymedes in
 . . . . . et ea
 . . . . . et fiduciam ueteres reficere
 . . . . . in portu naualibusque ami-
 5. . . . . non deposuerunt.
 . . . . . non commetas subportari
 6. . . . . a nautici homines, urbis et
 . . . . . pueris exercitati, ad natu-
 7. . . . . ale ac domesticum bonum reuigere cupiebant; et quantum paru-
 8. . . . . lis nauigiis profecissent, sentiebant: itaque omni studio ad paran-
 9. . . . . dam classem incubuerunt. Erant omnibus ostiis Nili custodiae
 10. . . . . exigendi portorii causa dispositae. Naues ueteres erant in occul-
 11. . . . . tis regiae naualibus, quibus multis annis ad nauigandum non erant
 12. 20
 13. 2
 14. 3
 15. 25
 16. 30
 17. . . . .
 18. . . . .
 19. . . . .
 20. . . . .
 21. . . . .
 22. . . . .
 23. . . . .
 24. . . . .
 25. . . . .
 26. . . . .
 27. . . . .
 28. . . . .
 29. . . . .
 30. . . . .

2 remulgo a b.	4 pugnatorum b.	5 lacunam post quibus notauit, ante quibus significauerat Dauisius.
mss. et edd. qdd., iidem u.	9 ut eas a b.	8 idem a et sic 'et item
12 ex Aldus (sed litteris), ex a 'mss. aliquot'.	10 adacturum a.	
Aldus, miserant a 'mss. 5'.	13 non post cogitationem ponit a, ante tamen Aldus et sqq. (prioris om.).	amiserant Aldus.
(a) Stephanus, Caesaris 'mss. omnes'.	deposuerant a b.	14 Caesari
18 reparandam b.	subportari a.	16 natu-
corr. a.	20 portarii 'mss. quid.' et ante	
23 gymnasia a.	publica aedificia a edd. ante Ald., aedi-	
24 usu b.	aliut priore loco a.	sol-
25 ministrabat b.	29 quam plures b.	

suerunt seque ad conflegendum omnibus rebus parauerunt. Cac- 5
 sar Rhodias naues VIII habebat (nam decem missis una in cursu
 [litore] Aegyptio defecerat), Ponticas VIII, Lycias V, ex Asia XII.
 Ex his erant quinquere- et quadriremes X, reliquae infra hanc
 5 magnitudinem et pleraeque apertae. Tamen uirtute militum con-
 fisis cognitis hostium copiis se ad dimicandum parabat. Postquam 14
 eo uentum est, ut sibi uterque confideret, Caesar Pharon classe
 circumuehitur aduersasque naues hostibus constituit: in dextro
 cornu Rhodias collocat, in sinistro Ponticas. Inter has spatium
 10 CCCC passuum relinquit, quod satis esse ad explicandas naues ui-
 debatur. Post hunc ordinem reliquas naues subsidio distribuit; 2
 quae quamque earum sequatur et cui subueniat, constituit atque
 imperat. Non dubitanter Alexandrini classem producunt atque in- 3
 struunt: in fronte collocant XXII, reliquas subsidiarias in secundo
 15 ordine constituunt. Magnum praeterea numerum minorum nau- 4
 giorum et scapharum producunt cum malleolis ignibusque, si quid
 ipsa multitudo et clamor et flamma nostris terroris adferre possent.
 Erant inter duas classes uada transitu angusto, quae pertinent ad 5
 regionem Africae (sic enim praedicant, partem esse Alexandriae
 20 dimidiam Africae), satisque diu inter ipsos est expectatum, ab 6
 utris fieret transeundi initium, propterea quod ei, qui intrassent,
 et ad explicandam classem et ad receptum, si durior accidisset ca-
 sus, impeditiores fore uidebantur. Rhodiis nauibus praeerat Eu- 15
 phranor, animi magnitudine ac uirtute magis cum nostris homini-
 25 bus quam cum Graecis comparandus. Hic ob notissimam scien- 2
 tiam atque animi magnitudinem delectus est ab Rhodiis, qui impe-
 rium classis obtineret. Qui ubi Caesaris animum aduertit, 'Vide- 3
 ris mihi', inquit, 'Caesar, uereri, si haec uada primis nauibus iu-
 traris, ne prius dimicare cogaris, quam reliquam classem potueris
 30 explicare. Nobis rem committe: nos proelium sustinebimus (ne- 4

2 vni habebat a. 3 littore a. P. 190. Aegypto b, Aegipto
 a. Llcias a. 4 erant om. d. v. remes a et sic uel quinque-
 remes 'mss. omnes', quinquere- et quadriremes Aldus u. 7 uterque a et,
 ut puto, b; uterque eorum u: uterque (potius eorum) 'non comparat in b'.
 Pharon (a) 'mss.', non Pharon. classi a. 9 Rhodios a.
 locat b. Ponticos inter hos a. 17 adferre a. 20 ipso
 sé expectatum a. 21 fieret transeundi a, transeundi fieret odd. ci
 a b c d, eis u. 23 expeditiores a d. 25 Grecis a. tatissimam
 ante corr. a. 28 inquit a. intraris a b, intraueris u. 29 po-
 tueris a cod. Vrs. 3 dett., possis u.

sario discessum ab arte est pro
8 tamen in uirtute constitit. Neque
aut nostrorum aut oppidanorum
occupatum animum haberent, quod
omni prospectu locum spectaculi
16 ctorem suis ab diis immortalibus
erat proelii certamen. Nostris
mari effugium dabatur uictis, non
2 incerto: illi, si superassent nauis
3 fuissent, reliquam tamen fortunam
grauem ac miserum uidebatur, periculum
lute omnium decertare; quorum
sisset, reliquis etiam esset cadendum
4 cultas non fuisset. Haec superior
suis exposuerat, ut hoc maiore animo
5 salutem sibi commendatam uiderent
hernalem, amicum, notum prosequi
que omnium falleret opinionem, quod
6 proficisceretur. Itaque hoc animo et
timis nauticisque solertia atque ars
pro nauium praestantibus multitudo
tem e tanta multitudine uiri uirtuti
7 Capitur hoc proelio quinquere mis un-

remigibusque, et deprimuntur tres nostris incolumibus omnibus. Reliquae propinquam fugam ad oppidum capiunt; quas protexerunt 8 ex molibus atque aedificiis imminentibus et nostros adire propius prohibuerunt. Hoc ne sibi saepius accidere posset, omni ratione 17
 5 Caesar contendendum existimauit, ut insulam molemque ad insulam pertinentem in suam redigeret potestatem. Perfectis enim 2 magna ex parte munitionibus in oppido etiam illa urbem uno tempore temptari posse confidebat. Quo capto consilio cohortes 3 X et leuis armaturae electos quosque idoneos ex equitibus Gal-
 0 lis arbitrabatur in nauigia minora scaphasque inponit; alteram insulae partem destinendae manus causa constratis nauibus adgreditur praemiis magnis propositis, qui primus insulam cepisset. Ac 4 primum impetum nostrorum pariter sustinuerunt. Vno enim tempore et ex tectis aedificiorum propugnabant et litora armati defendebant, quo propter asperitatem loci non facilis nostris aditus da-
 5 batur, et scaphis nauibusque longis quinque mobiliter et scienter angustias loci tuebantur. Sed ubi primum locis cognitis uadisque 5 pertemptatis pauci nostri in litore constiterunt atque hos sunt alii subsecuti constanterque in eos, qui in litore aequo institerant, im-
 10 petum fecerunt, omnes Pharitae terga uerterunt. His pulsis custo- 6 diae portus relictis naues ad litora et uicem adplicarunt seque ex nauibus ad tuenda aedificia eiecerunt. Neque uero diutius ea mu- 18 nitione se continere potuerunt, etsi erat non dissimile atque Alexandriae genus aedificiorum, ut minora maioribus conferantur, tur-
 15 resque editae et coniunctae muri locum optinebant, neque nostri aut scalis aut cratibus aut reliquis rebus parati uenerant ad oppugnandum. Sed terror hominibus mentem consiliumque eripit et 2 membra debilitat, ut tunc accidit. Qui se in aequo loco ac plano 3

1 incolomibus cum u super lo a. 3 iamentibus a.
 7 etiam illa urbem ego; et illam urbem a, et illa in urbem b c d. P. 190
 extr. tempore om. a. 9 quosque Lipsius, quos codd. P. 191.
 10 inponit a. alteram Aldus, in alteram a b. 11 destinen-
 dae a et sic aut destinendae 'mss. qdd.' contractis a. adgredi-
 tur a. 12 praemiisque a b. 13 primum a b, primo u. 14 ae-
 dificiorum om. b. littora a. 16 scaphis a. 18 et 19 lit-
 tore a. 19 constiterant b. 20 custodiae portus relictis Iurinius,
 custodia portus relictis codd. P. 192. 21 naues a et, 'si excerptis fides
 habenda, mss. plerique'; om. b. littora a. adplicarunt a, appli-
 cauerunt u. 22 diutius a b c, diutius ipsi u. ea Davisius, ex
 codd. 24 maioribus] minoribus a b. circumferantur b.
 25 coniunctae] munitae m. pr. b. optinebant a.

- pares esse confidebant, idem perterriti fuga suorum et caede pau-
 corum XXX pedum altitudine in aedificiis consistere ausi non sunt
 seque per molem in mare praecipitauerunt et DCCC passuum inter-
 uallum ad oppidum enatauerunt. Multi tamen ex his capti inter-
 19 fectique sunt; sed numerus captiuorum omnino fuit sexcenti. Cae- 5
 sar praeda militibus concessa aedificia diripi iussit castellumque ad
 pontem, qui propior erat Pharo, communiuit atque ibi praesidium
 2 posuit. Hunc fuga Pharitae reliquerant; certiore illum propio-
 remque oppido Alexandrini t. Sed eum postero die simili
 ratione adgreditur, quod his duobus omnem nauigiorum 10
 3 excursus et repentina latr- latum iri uidebat. Iamque
 eos, qui praesidio eum locu- , tormentis ex nauibus sa-
 gittisque depulerat atque in- degerat et cohortium trium
 instar in terram exposuerat- plures consistere angustiae
 loci patiebantur); reliquae uibus stationem optinebant. 15
 4 Quo facto imperat ponte hostem praenallari et, qua
 exitus nauibus erat fornice exstructo, quo pons sustinebatur, la-
 5 pidibus oppleri atque obstrui. Quorum altero opere effecto, ut
 nulla omnino scapha egredi posset, altero instituto omnes Alexan-
 drinorum copiae ex oppido se eiecerunt et contra munitiones pon- 20
 tis latiore loco constiterunt, eodemque tempore quae consueuerant
 nauigia per pontes ad incendia onerariarum emittere ad molem
 6 constituerunt. Pugnabatur a nostris ex ponte, ex mole; ab illis
 ex area, quae erat aduersus pontem, et ex nauibus contra molem.
 20 In his rebus occupato Caesare militesque hortante remigum ma- 25
 gnus numerus et classiariorum ex longis nauibus nostris in molem
 2 se eiecit. Pars eorum studio spectandi ferebatur, pars etiam cu-
 piditate pugnandi. Hi primum nauigia hostium lapidibus ac fundis
 a mole repellebant ac multum proficere multitudine telorum uide-
 3 bantur. Sed postquam ultra eum locum ab latere eorum aperto 30
 ausi sunt egredi ex nauibus Alexandrini pauci, ut sine signis cer-

1 idem a, iidem u.   2 pedum] in add. b.   constare b.
 3 seque] sed c.   interuallum b cod. Vrs. 2 dett., interuallo (a) u.
 4 his a edd. priores, iis P. Manutius u.   5 sexcenti edd.; vi super-
 ducta linea a et sic 'mss. uel sex mil. seu milium, ut dat d'.   7 com-
 munit b.   8 certiore a b c, fortiore Aldus u.   10 adgreditur a.
 quod om. a b.   optentis a.   11 uidebat Th. Bentleius; ui-
 debantur a b, uidebatur Aldus u.   15 optinebant a.   17 instructo
 b.   19 schapha a.   23 a nobis codd. P. 11.   24 archa b.
 25 remigium a.

tisque ordinibus, sine ratione prodierant, sic temere in naues
fugere coeperunt. Quorum fuga incitati Alexandrini plures ex na- 4
uibus egrediebantur nostrosque acrius perturbatos insequabantur.
Simul, qui in nauibus longis remanserant, scalas rapere nauesque
5 a terra repellere properabant, ne hostes nauibus potirentur. Qui- 5
bus omnibus rebus perturbati milites nostri cohortium trium, quae
in ponte ac prima mole constiterant, cum post se clamorem exau-
dirent, fugam suorum uiderent, magnam uim telorum aduersi susti-
nerent, ueriti, ne ab tergo circumuenirentur et discessu nauium
0 omnino reditu intercluderentur, munitionem in ponte institutam re-
liquerunt et magno cursu incitati ad naues contenderunt. Quorum 6
pars proximas nacta naues multitudine hominum atque onere de-
pressa est, pars resistens et dubitans, quid esset capiendum con-
sili, ab Alexandrinis interfecta est; nonnulli feliciore exitu expe- 7
5 ditas ad ancoram naues consecuti incolumes discesserunt, pauci
adleuatis scutis et animo ad conandum nisi ad proxima nauigia ad-
natarunt. Caesar, quoad potuit cohortando suos ad pontem ac 21
munitiones continere, eodem in periculo uersatus est; postquam
uniuersos cedere animaduertit, in suum nauigium se recepit. Quo 2
10 multitudo hominum insecuta cum irumperet, neque administrandi
neque repellendi a terra facultas daretur, fore, quod accidit, suspi-
catus sese ex nauigio eiecit atque ad eas, quae longius constite-
rant, naues adnatauit. Hinc suis laborantibus subsidio scaphas 3
mittens nonnullos conseruauit. Nauigium quidem eius multitudine
15 depressum militum una cum hominibus interiit. Hoc proelio de- 4
siderati sunt ex numero legionariorum militum circiter CCCC et
paulo *ultra* eum numerum classarii et remiges. Alexandrini eo 5
loco castellum magnis munitionibus multisque tormentis confirma-
runt atque egestis ex mari lapidibus libere sunt usi postea ad mit-
10 tenda nauigia. Hoc detrimento milites nostri tantum afuerunt ut 22
perturbarentur, ut incensi atque incitati magnas accessiones fece-
runt in operibus hostium expugnandis in proeliis cotidianis, quan-

2 fugere <i>a b</i> , refugere <i>u</i> .	3 perturbantes <i>a</i> .	10 ponte
<i>unus det.</i> , pontem <i>reliqui</i> .	15 anchoram <i>a</i> .	16 alleuatis <i>a b c</i> ,
alleuati <i>u</i> (adl. <i>a</i>).	nisi <i>a b</i> , nixi <i>u</i> .	adnatauerunt <i>b</i> .
munitionem <i>b</i> .	continere <i>Iurinius</i> , contendere <i>codd. P. 192</i> .	18 mu-
irumperet <i>a</i> .	23 scaphas <i>a</i> .	25 una cum hominibus <i>om. b</i> .
27 <i>ultra Stephanus et</i> , 'si excerptis fides est, <i>c</i> '; <i>om. a b</i> .		28 confir-
marunt <i>a</i> 'mss. et edd. qdd.', confirmauerunt <i>u</i> .	30 fuerunt <i>a b c</i> , ab-	
fuerunt <i>u</i> .	31 incensi <i>a b</i> 4 <i>dett.</i> , incensi potius <i>u</i> .	32 quan-

pressis pueri lacrimis Caesar ipse commotus celeriter, si illa sentiret, fore eum secum adfirmans ad suos dimisit. Ille ut ex carceribus in liberum cursum emissus adeo contra Caesarem acriter bellum gerere coepit, ut lacrimas, quas in colloquio proiecerat, gaudio uideretur profundisse. Accidisse hoc complures Caesaris legati, amici, centuriones militesque laetabantur, quod nimia bonitas eius fallaciis pueri elusa esset. Quasi uero id Caesar bonitate tantum adductus ac non prudentissimo consilio fecisset. Cum duce adsumpto Alexandrini nihilo se firmiores factos aut languidiores Romanos animaduertent eludentibusque militibus regis aetatem atque infirmitatem magnum dolorem acciperent neque se quicquam proficere uiderent, rumoresque existerent, magna Caesari praesidia terrestri itinere, Syria Ciliciaque, adduci, quod nondum auditum Caesari erat, commeatum, qui mari nostris subportabatur, interceptum statuerunt. Itaque expeditis nauigiis locis idoneis ad Canopum in statione dispositis nauibus insidiabantur nostris commeatibus. Quod ubi Caesari nuntiatum est, suam classem iubet expediti atque instrui. Praeficit huic Tiberium Neronem. Proficiscuntur in ea classe Rhodiae naues atque in his Euphranor, sine quo nulla umquam dimicatio maritima, nulla etiam parum feliciter confecta erat. At fortuna, quae plerumque eos, quos plurimis beneficiis ornauit, ad duriorem casum reseruat, superiorum temporum dissimilis Euphranorem prosequabatur. Nam cum ad Canopum uentum esset, instructaque utrimque classis conflixisset, et sua consuetudine Euphranor primus proelium commisisset et triremem hostium perforasset ac demersisset, proximam longius insecutus parum celeriter insequentibus reliquis circumuentus ab Alexandrinis est. Cui subsidium nemo tulit, siue quod in ipso satis praesidii pro uirtute ac felicitate eius putarent esse, siue quod

2 adfirmans <i>a</i> .	4 lacrymas (<i>a</i>).	9 adsumpto <i>a</i> .
10 aduerterent <i>a b c</i> .	11 quicquam <i>a</i> , non quidq.	12 existerent
(<i>a</i>). Caesar <i>a</i> .	13 Cyliciaque <i>a</i> .	auditum Caesari <i>a</i> 'mss. et
edd. qdd.', Caesari auditum Aldus <i>u</i> .	14 mari nostris <i>a</i> 'mss. et edd.	
qdd.', nostris mari <i>u</i> .	subportabatur <i>a</i> .	16 commeatuque <i>ego</i> ,
commeata <i>a b c</i> ; commeatibus <i>u</i> . P. 193.	17 suam <i>ego</i> , unam <i>a b c</i> ;	
om. <i>u</i> .	18 Tyberium <i>a</i> , Tib. <i>u</i> .	20 umquam <i>a</i> , non unq.
(maritima <i>a c</i>) marina <i>b</i> .	23 prosequabatur (<i>a</i>) <i>c</i> 2 dett., persequabatur	
'reliqui'.	24 utrimque <i>a</i> , non utrinque.	classe <i>b</i> .
25 triremem <i>ego</i> , illi triremem <i>a b c</i> ; illic triremem <i>u</i> . P. 194.	26 perforassent	
ac demersissent <i>a b c</i> .	28 est om. <i>a</i> .	

tem loci (namque tota Aegyptos
Pelusio uelut claustris munita c
cundatum copiis multiplici prae
et copiarum magnitudine, quas
subiciebat, et perseverantia const
adgressus, in suam redegit potest
3 locauit. Inde re bene gesta Alex
omnesque eas regiones, per quas i
plerumque adest uictori, pacarat
27 degerat. Locus est fere regionui
longe ab Alexandria, qui nominati
2 tudine litterae accepit: nam pars
inter se duobus itineribus paulatin
3 linquens diuersissimo ad litus inte
loco cum adpropinquare Mithridate
dum ei flumen sciret, magnas adue
uel superari delerique Mithridaten
4 credebat. Quemadmodum autem opt
5 bat interclusum a Caesare a se reti
men a Delta transire et Mithridati o
commiserunt festinantes praeripere
6 cietatem. Quorum impetum Mith

1 Ita qui *M. Hauptius*, itaque *code*

5 missis *ab*. *Suicid.*

S. Aegyptus a addidit *et Delta* *P. o*
oportunitatem

tia [constantiaque uirtutum et Alexandrinorum imprudentia] consue-
tude nostra castris uallatis sustinuit: cum uero incaute atque in- 7
solenter succedere eos munitionibus uideret, eruptione undique
facta magnum numerum eorum interfecit. Quod nisi locorum no- 8
titia reliqui se texissent partimque in naues, quibus flumen trans-
ierant, recepissent, funditus deleti essent. Qui ut paulum ab
illo timore se recrearunt, adiuncti his qui subsequebantur rursus
oppugnare Mithridaten coeperunt. Mittitur a Mithridate nuntius 28
Caesari, qui rem gestam perferret. Cognoscit ex suis eadem haec
accidisse rex. Ita paene sub idem tempus et rex ad opprimendum
Mithridaten proficiscitur et Caesar ad recipiendum. Celeriore flu- 2
minis Nili navigatione rex est usus, in quo magnam et paratam
classem habebat. Caesar eodem itinere uti noluit, ne nauibus in
flumine dimicaret, sed circumuectus est eo mari, quod Africae par-
tis esse dicitur, sicuti supra demonstrauius; prius tamen regis
copiis occurrit, quam is Mithridaten adgredi posset, eumque ad se
uictorem incolumi exercitu recepit. Consederat cum copiis rex 3
loco natura munito, quod erat ipse excelsior planicie ex omnibus
partibus subiecta; tribus autem ex lateribus uariis + generum mu- 4
nitionibus tegebatur: unum latus erat adiectum flumini Nilo, al-
terum editissimo loco ductum, ut partem castrorum obtineret, ter-
tium palude cingebatur. Inter castra et Caesaris iter flumen inter- 29
cedebat angustum altissimis ripis, quod in Nilum influebat, aberat
autem ab regis castris milia passuum circiter VII. Rex cum hoc 2
itinere uenire Caesarem comperisset, equitatum omnem expeditos-
que delectos pedites ad id flumen misit, qui transitu Caesarem pro-
hiberent et eniuus ex ripis proelium impar inirent: nullum enim
processum uirtus habebat aut periculum ignauia subibat. Quae 3
res incendit dolore milites equitesque nostros, quod tam diu pari
proelio cum Alexandrinis certaretur. Itaque eodem tempore equi- 4

tia] potentia illo *suprasc. a.* 1 constantiaque uirtutum et Alexandri-
norum imprudentia *a b c d reliquique; om. edd. et, 'si excerptis creden-*
dum', unus det. (inprud. a). 2 caute *a.* 6 paulum *a b*, paululum *Ald-*
us u. 7 adiuncti *a b c*, adiunctis *u.* his *a edd. ante Ald.*, iis
Aldus u. 9 haec *om. b.* 10 itaque *b.* pene *a.* 11 Mi-
thridaten *a.* 12 quo 4 *dett.*, qua *reliqui.* 14 est *a b c 4 dett.*, *om.*
u. 16 Mithridaten *a.* adgredi *a.* 17 considerat *a et m. pr.*
b. lex *a.* 18 planitie (*a*). 19 generum *a b c d*, genere *u.*
P. 194. 22 castra *a b c*, castra regis *u.* 24 'a castris regis *mss. ple-*
rique'. 25 equitatem *a.* 30 certarentur *ante corr. a*, decertarent *b.*

BELLI ALEXANDRINI

tes Germani dispersi uada [fluminum] quaerentes partim demissio-
 ribus ripis flumen tranarunt, et legionarii magnis arboribus exci-
 sis, quae longitudine utramque ripam contingerent, projectis iis
 5 repentinoque aggere iniecto flumen transierunt. Quorum impetum
 adeo pertimuerunt hostes, ut in fuga spem salutis collocarent, sed
 id frustra: namque ex ea fuga pauci ad regem refugerunt paene
 30 omni reliqua multitudine interfecta. Caesar re praeclarissime gesta,
 cum subitum aduentum a magnum terrorem Alexan-
 2 drinis iniecturum, protin- stra regis pertendit. Haec
 cum et opere magno uau- ura munita animaduverteret 10
 confertamque armatorum collocatam in uallo uideret,
 lassos itinere ac proel- oppugnanda castra succe-
 dere noluit. Itaque no- allo relicto ab hoste castra
 3 posuit. Postero die cas in proximo uico non longe
 a suis castris muniera um opere castrorum con- 15
 iunxerat uici obtinendi causa, Caesar adgressus omnibus copiis
 expugnat, non quod minore numero militum consequi difficile factu
 putaret, sed ut ab ea uictoria perterritis Alexandrinis protinus
 4 castra regis oppugnaret. Itaque eo cursu, quo refugientes Alexan-
 drinos ex castello in castra sunt milites insecuti, munitionibus 20
 5 successerunt acerrimeque eminus proeliari coeperunt. Duabus ex
 partibus aditus oppugnationis nostris dabatur: una, quam liberum
 accessum habere demonstraui; altera, quae mediocre interuallum
 6 inter castra et flumen Nilum habebat. Maxima et electissima mul-
 tudo Alexandrinorum defendebat eam partem, quae facillimum 25
 7 aditum habebat; plurimum proficiebant in repellendis uulnerandis-
 que nostris, qui regione fluminis Nili propugnabant: diuersis enim
 telis nostri figebantur, aduersi ex uallo castrorum, auersi ex flu-
 mine, in quo multae naues, instructae funditoribus et sagittariis
 31 nostros impugnabant. Caesar, cum uideret milites acrius proeliari 30
 non posse nec tamen multum profici propter locorum difficultatem

1 fluminum a b, fluminis u. P. 194.

3 iis ego, om. codd. P. 194.

6 pene a.

10 animaduverteret a 5 dett.; animu aduverteret c.

aduverteret b.

12 ac proeliando om. b.

16 adgressus a.

17 quod a et sic 'uel quod id mss. mei', quo id unus det. u.

minore

a 'mss. et edd. qdd.', minori u.

factum b.

24 multitudo Alexan-

drinorum a, Alexandrinorum multitudo edd.

26 plurimum a b c 4 dett.,

plurimum autem u.

28 auersi ex flumine cod. Brantii; mersi ex flu-

mine a, 'mersi uel mersique flum. mss. mei'.

30 impugnabant a.

31 tamen om. b.

cumque animum aduerteret excelsissimum locum castrorum re-
 lictum esse ab Alexandrinis, quod et per se munitus esset, et stu-
 dio partim pugnandi partim spectandi decurrissent in eum locum,
 in quo pugnabatur, cohortes illo circumire castra et summum lo-
 5 cum adgredi iussit iisque Carfulenum praefecit, et animi magnitu-
 dine et rei militaris scientia uirum praestantem. Quo ut uentum 2
 est, paucis defendentibus munitionem, nostris contra militibus
 acerrime pugnantibus diuerso clamore et proelio perterriti Alexan-
 driini trepidantes in omnes partes castrorum discurrere coeperunt.
 10 Quorum perturbatione nostrorum animi adeo sunt incitati, ut paene 3
 eodem tempore ex omnibus partibus, primi tamen editissimum ca-
 strorum locum caperent; ex quo decurrentes magnam multitudi-
 nem hostium in castris interfecerunt. Quod periculum plerique 4
 Alexandrini fugientes acruatim se de uallo praecipitarunt in eam
 15 partem, quae flumini erat adiuncta. Horum primis in ipsa fossa 5
 munitionis magna ruina oppressis ceteri faciliorem fugam habue-
 runt. Constat fugisse ex castris regem ipsum receptumque in na- 6
 uem multitudine eorum, qui ad proximas naues adnabant, de-
 merso nauigio perisse. Re felicissime celerrimeque gesta Caesar 32
 10 magnae uictoriae fiducia proximo terrestri itinere Alexandream
 cum equitibus contendit atque ea parte oppidi uictor introiit, quae
 praesidio hostium tenebatur. Neque eum consilium suum fefellit, 2
 quin hostes eo proelio audito nihil iam de bello essent cogitaturi.
 Dignum adueniens fructum uirtutis et animi magnitudinis tulit.
 15 Omnis enim multitudo oppidanorum armis proiectis munitionibus- 3
 que suis relictis ueste ea sumpta, qua supplices dominantes depre-
 cari consuerunt, sacrisque omnibus prolatis, quorum religione pre-
 cari offensos iratosque animos regum erant soliti, aduenienti Cae-
 sari occurrerunt seque ei dederunt. Caesar in fidem receptos 4
 10 consolatus per hostium munitiones in suam partem oppidi magna
 gratulatione uenit suorum; qui non tantum bellum ipsum ac dimi-
 cationem, sed etiam talem aduentum eius felicem fuisse lactabantur.

Caesar Aegypto atque Alexandria potitus reges constituit, 33

1 animaduheret <i>'mss. 4'.</i>	4 circumire <i>a 'mss. et edd. qdd.'</i> ,
circuire <i>Aldus u.</i>	5 adgredi <i>a.</i>
11 castrorum locum <i>a</i> , locum castrorum <i>edd.</i>	10 pene <i>a.</i>
praecipitarunt <i>a 'mss. 3'</i> , praecipitauerunt <i>u.</i>	14 Alexandrinorum <i>b.</i>
20 magna <i>Ciacconius.</i>	19 celeriterque <i>b.</i>
21 intrat <i>b.</i>	Alexandream <i>a c</i> , Alexandriam <i>u.</i>
24 magnitudinis] multitudinis <i>a b c.</i>	26 dominationes
27 consuerunt <i>a 2 del.</i> , consueuerunt <i>u.</i>	sacris omnibus <i>b.</i>
33 Aegypto <i>a.</i>	constituit] ut <i>add. a b c d.</i>

quos Ptolemaeus testamento scripserat atque obtestatus erat po-
 2 pulum Romanum, ne mutarentur. Nam maiore ex duobus pueris,
 rege, amisso minori tradidit regnum maiorique ex duabus filiis,
 3 Cleopatrae, quae manserat in fide praesidiisque eius: minorem,
 Arsinoën, cuius nomine diu regnasse inpotenter Ganymeden do- 5
 cuimus, deducere ex regno statuit, ne qua rursus noua dissensio,
 priusquam diuturnitate confirmarentur regum imperia, per homines
 4 seditiosos nasceretur. Legiones ibi ueterana sexta secum reducta
 ceteras reliquit, quo firmitus in regum imperium, qui ne-
 que amorem suorum habere quod fideliter permanserant 10
 in Caesaris amicitia, neque s auctoritatem paucis diebus
 5 reges constituti. Simul ad in stri dignitatem utilitatemque
 publicam pertinere existima- nanerent in fide reges, prae-
 sidiis eos nostris esse tutos; ingradi, posse isdem prae-
 6 sidiis coërceri. Sic rebus confectis et collocatis ipse 15
 [itinere terrestri] profectus est iam.

- 34 Dum haec in Aegypto geruntur, rex Deiotarus ad Domitium
 Caluinum, cui Caesar Asiam finitimasque prouincias administran-
 das tradiderat, uenit oratum, ne Armeniam minorem, regnum
 suum, neue Cappadociam, regnum Ariobarzanis, possideri uastari- 20
 que pateretur a Pharnace; quo malo nisi liberarentur, imperata se
 facere pecuniamque promissam Caesari non posse persolvere.
 2 Domitius non tantum ad explicandos sumptus rei militaris cum
 pecuniam necessariam esse indicaret, sed etiam turpe populo Ro-
 mano et C. Caesari uictori sibi infame esse statueret regna socio- 25
 rum atque amicorum ab externo rege occupari, nuntios confestim
 ad Pharnacem misit, Armenia Cappadociaeque decederet neue oc-
 cupatione belli ciuiliis populi Romani ius maiestatemque temptaret.
 3 Hanc denuntiationem cum maiorem uim habituram existimaret, si
 propius eas regiones cum exercitu accessisset, ad legiones pro- 30
 fectus unam ex tribus XXXVI secum ducit, duas in Aegyptum ad

1 populum Romanum] pater b. 3 filiabus b. 5 inpotenter
 a. Ganymeden (a) et sine annotatione u. 7 diuturnitates ante
 corr. a. regum Stephanus, regi a b; regis u. 8 legiones ibi —
 (9) reliquit a b3 dell. et, qui legione, 3 alit; legione -- ibi reliquit u (reli-
 quid a). 9 quod a b. 13 praesidio eos nostros b. 14 esse
 tutos ego; essent ut hos a, esse (?) ut hos b, esse tutos (?) ut hos c: esse
 tutos et hos u (Quae ut suspecta notauit, ea in b c legi silentio Oudendor-
 pii credendum esset). Isdem a, iisdem u. 16 [itinere terrestri]
 P. 195. 17 Aegypto a. 20 Ariobarzanis b. 22 promissam
 om. b. 25 C. a b, om. u. statuerat b. 27 Pharnacem sine
 annotatione u. 28 maiestatemque a. 31 Aegyptum a.

Caesarem mittit litteris eius euocatas; quarum altera in bello Alexandrino non occurrit, quod itinere terrestri per Syriam erat missa. Adiungit [Cn.] Domitius legioni XXXVI duas ab Deiotaro, quas ille disciplina atque armatura nostra complures annos constitutas
 5 habebat, equitesque C totidemque ab Ariobarzane sumit. Mittit 5 P. Sestium ad C. Plaetorium quaestorem, ut legionem adduceret, quae ex tumultuariis militibus in Ponto confecta erat, Quintumque Patisium in Ciliciam ad auxilia arcessenda. Quae copiae celeriter omnes iussu Domitii Comana conuenerunt. Interim legati a Phar- 35
 10 nace responsa referunt: Cappadocia se decessisse, Armeniam minorem recepisse, quam paterno nomine iure obtinere deberet. Denique eius regni causa integra Caesari seruarietur: paratum enim se facere, quod is statuisset. Domitius, cum animaduerneret 2 eum Cappadocia decessisse non uoluntate adductum, sed necessi-
 15 tate, quod facilius Armeniam defendere posset subiectam regno suo quam Cappadociam longius remotam quodque omnes tres legiones adducturum Domitium putasset; ex quibus cum duas ad Caesarem missas audisset, audacius in Armenia substituisse, perse-
 20 uerare coepit, ut eo quoque regno decederet: neque enim aliud 3 ius esse Cappadociae atque Armeniae, nec iuste eum postulare, ut in Caesaris aduentum res integra differretur: id enim esse integrum, quod ita esset, ut fuisset. His responsis datis cum iis 4
 25 copiis, quas supra scripsi, profectus est in Armeniam locisque superioribus iter facere instituit: nam ex Ponto a Comanis iugum 5 editum siluestrest, pertinens in Armeniam minorem, quo Cappadocia finitur ab Armenia; cuius itineris has esse certas opportuni- 6
 30 tates, quod in locis superioribus nullus impetus repentinus accidere hostium poterat, et quod Cappadocia his iugis subiecta magnam commeatus copiam erat subministratura. Complures interim 36
 30 legationes Pharnaces ad Domitium mittit, quae de pace agerent regiaque munera Domitio ferrent. Ea constanter omnia asperna- 2
 batur nec sibi quicquam fore antiquius quam dignitatem populi

3 Cn. ego uncis inclusi. 6 Sestium a b, Sextium u. Plae-
 torium 'uel Pleitorium' (sic a) 'mss.' 7 Quintumque a, Quinctumque
 P. Manutius u. 10 responsa om. b. 13 Domitius b, P. Domitius
 a edd. priores; Cn. Domitius P. Manutius u. aduerteret b.
 14 Cappadociae a. abcessisse b. abductum a. 15 regno
 suo a, suo regno edd. 17 putauisset b. 18 substituisse Th. Bent-
 leius; substitisset et a b 3 dett., substitisset u. 21 deferretur b.
 24 a] ex ante corr. a. 25 siluestre a, siluestre 'mss. omnes'; siluestre
 est Aldus u. 26 oportunitates a. 28 Cappadociam — subiectam b.
 32 quicquam a, non quidq.

5 in his locis obuersari: ut, siue an
transiret, nihil de insidiis suspicaret
homines animaduerneret uersari tam
inimicus ut in hostium fines ueniret,
37 si parentur dispersique caederentur
numquam tamen intermittebat legatu
tere ad Domitium, cum hoc ipso cred
At contra spes pacis Domitio in e
2 causam. Ita Pharnaces amissa pro
uereretur, ne cognoscerentur insidi
3 Domitius postero die propius Nicope
contulit. Quae dum muniunt nostri
4 suo more atque instituto. In fronte e
nua trinis firmabantur subsidiis: eae
cabantur acie duobus dextra sinistra
5 dinibus instructis. Perfecit inceptu
38 parte copiarum pro uallo constituta
interceptis tabellariis, qui de Alexan
tium ferebant, cognoscit Caesarem
flagitarique ab Domitio, ut quam prim
2 propiusque ipso Alexandriam per Sy

1 recipere a, recipere c; recuper

re Pharnaces victoriae loco ducebat, si trahere tempus posset, cum
 discedendum Domitio celeriter putaret. Itaque ab oppido, qua fa- 3
 cillimum accessum et aequissimum ad dimicandum nostris uidebat,
 fossas duas directas non ita magno medio intervallo relicto IIII
 5 pedum altitudinis in eum locum deduxit, quo longius constituerat
 suam non producere aciem. Inter has fossas aciem semper in- 4
 struebat, equitatum autem omnem ab lateribus extra fossam col-
 locabat; qui neque aliter utilis esse poterat, et multum numero
 anteibat nostrum equitatum. Domitius autem, cum Caesaris magis 39
 10 periculo quam suo commoueretur neque se tuto discessurum ar-
 bitraretur, si condiciones, quas reiecerat, rursus adpeteret aut
 † sine causa discederet, ex propinquis castris in aciem exercitum
 eduxit; XXXVI legionem in dextro cornu collocauit, Ponticam in 2
 sinistro, Deiotari legiones in mediam aciem contulit, quibus tamen
 15 angustissimum intervallo frontis reliquit reliquis cohortibus in
 subsidiis collocatis. Sic utrimque acie instructa processum est ad
 dimicandum. Signo sub idem tempus ab utroque dato concurritur: 40
 acriter uarieque pugnatur. Nam XXXVI legio, cum extra fossam
 in equites regis impetum fecisset, adeo secundum proelium fecit,
 20 ut moenibus oppidi succederet fossamque transiret auersosque
 hostes adgrederetur. At Pontica ex altera parte legio, cum pau- 2
 lum auersa hostibus cessisset, fossam autem circumire ac transcen-
 dere conata esset, ut aperto latere adgrederetur hostem, in ipso
 transitu fossae confixa et oppressa est. Deiotari uero legiones
 25 uix impetum sustinuerunt. Ita uictrices regiae copiae cornu suo 3
 dextro mediaeque acie conuerterunt se ad XXXVI legionem. Quae
 tamen fortiter uincentium impetum sustinuit, magnis copiis hostium
 circumdata praesentissimo animo pugnans in orbem se recepit ad
 radices montium; quo Pharnaces insequi propter iniquitatem loci
 30 noluit. Ita Pontica legione paene tota amissa, magna parte Deio- 4
 tari militum interfecta XXXVI legio in loca se superiora contulit
 non amplius CCL desideratis. Ceciderunt eo proelio splendidi at- 5

4 directas a b. medio intervallo a edd. ante u, intervallo
 medio sine annotatione u. 11 conditiones (a). adpeteret a.
 12 † sine causa] P. 196. 14 legionem b. 15 inter-
 uallum frontis reliquit a 'mss. plerique', frontis reliquit intervallo u (reli-
 quid a). in subsidiis unus det., insidiis reliqui. 16 utrimque a,
 non utrinq. 19 equites a b cod. Frs. 2 dett., equitatum u.
 21 adgrederetur a. paulum b, paululum (a) u. 22 ac transcendere
 ego, acies secundo codd. P. 196. 23 adgrederetur a. 25 regiae
 a 'Leid.' 2 dett., regis u. 28 urbem corr. a. 30 paene a.
 31 legio om. a.

tumque nullo defendente patrum
oblinebat.

42 Sub idem tempus in Illyrico est
prouincia superioribus mensibus re-
2 nia, sed etiam cum laude erat. N
duabus legionibus Q. Cornificius, Ca-
quamquam erat prouincia minime co-
finitimo bello ac dissensionibus confe-
tia ac diligentia sua, quod magnam c-
3 mere progredere, et recepit et d
complura locis editis posita, quorum
pellebat ad decursiones faciendas et be-
eaeque praeda milites donauit, quae ets
4 prouinciae desperatione erat grata pra-
Octavius ex fuga Pharsalici proelii ma-
contulisset, paucis nauibus Iadertinoru
publicam singulare constiterat officium
bus erat potitus, ut uel classe dimica-
5 nauibus sociorum. Cum diuersissima
Pompeium Caesar uictor sequeretur c-
Illyricum propter Macedoniae propinq-
collectis contulisse audiret, litteras ad
gionibus tironum

Illyricum coniunctisque copiis cum Q. Cornificio, si quod periculum provinciae inferretur, depelleret; sin ea non magnis copiis 6
tuta esse posset, in Macedoniam legiones adduceret: omnem enim
illam partem regionemque uiuo Cn. Pompeio bellum instauraturam
5 esse credebat. Gabinus, ut in Illyricum uenit, hiberno tempore 43
anni ac difficili, siue copiosiore provinciam existimans siue mul-
tum fortunae uictoris Caesaris tribuens siue uirtute et scientia sua
confusus, quam saepe in bellis periclitatus magnas res et secundas
ductu ausuque suo gesserat, neque provinciae facultatibus subleua-
0 batur, quae partim erat exinanita partim infidelis, neque nauibus
intercluso mari tempestatibus commeatus supportare poterat ma-
gnisque difficultatibus coactus non ut uolebat, sed ut necesse erat
bellum gerebat. Ita cum durissimis tempestatibus propter inopiam 2
castella aut oppida expugnare cogeretur, crebro incommoda acci-
5 piebat adeoque est a barbaris contemptus, ut Salonam se recipiens 3
in oppidum maritimum, quod ciues Romani fortissimi fidelissimi-
que incolebant, in agmine dimicare sit coactus. Quo proelio duo- 4
bus milibus militum amplius amissis, centurionibus XXXVIII, tri-
bunis IIII cum reliquis copiis Salonam se recepit summaque ibi
10 difficultate rerum omnium pressus paucis mensibus morbo periit.
Cuius et infelicitas uiui et subita mors in magnam spem Octauium 5
adduxit provinciae potiundae; quem tamen diutius in rebus secun-
dis et fortuna, quae plurimum in bellis potest, diligentiaque Cor-
nificii et uirtus Vatini uersari passa non est. Valinius Brundisii 44
15 cum esset, cognitis rebus, quae gestae erant in Illyrico, cum
crebris litteris Cornificii ad auxilium provinciae ferendum euoca-
retur et M. Octauium audiret cum barbaris foedera percussisse
compluribusque locis nostrorum militum oppugnare praesidia par-
tim classe per se partim pedestribus copiis per barbaros, etsi graui
10 ualetudine adfectus uix corporis uiribus animum sequebatur, tamen
uirtute uicit incommodum naturae difficultatesque et hiemis et
subitae praeparationis. Nam cum ipse paucas in portu naues lon- 2

1 Illyricum a.	2 si in ea b.	5 ut om. b.	Illyricum a.
6 difficillimo b.	7 uictoris om. b.	8 quam P. Manutius, qua codd.	
9 ausuque 'mss. constanter', ausioque (sic) a: anspecioque Lipsius.	11 supportare ego, supportari codd.	13 ita (a) edd.	
ante u, om. sine annotatione u (errore sine dubio).		15 contentus a.	
16 in om. c.	maritimum a.	17 quod a.	19 Salonem
a. receperit a.	summam ibi difficultatem b.	20 passus a b.	
24 Vatini a 'mss. qdd.'	Vatinus 'mss. qdd.'	25 Illyrico	
Stephanus, Illyricum a (is Illyr.) b 5 dett.	30 ualitudinae a.	ad-	
fectus a.	31 et hiemis a c 2 dett., hiemis reliqui.		

mas nonnullas ciuitates, quae de
rant, partim recipiebat, partim
5 teruebatur nec sibi ullius rei mor
6 quin quam celerrime posset ipsum
oppugnantem Epidaurum terra mar
dium, aduentu suo discedere ab o
45 que nostrum recepit. Octavius, cu
parte confectam ex nauiculis actuar
2 sua classe substitit ad insulam Tai
insequens nauigabat, non quo Octa
3 quod eum longius progressum inseq
Tauridem accessisset dispersis suis
erat turbulenta et nulla suspicio hos
uenientem nauem antemnis ad median
4 propugnatoribus animaduertit. Quod
subduci demittique antemnas iubet
sublato, quo pugnandi dabat signum, q
5 bantur idem ut facerent, significabat.
pente oppressi; parati deinceps Octau
Instruitur utrimque acies, ordine dispo
46 rator militum animis Valiniana. Vati
terei neque nauium se magnitudine ne

fortunae rem committere noluit. Itaque primus sua quinquere-
 in quadriremem ipsius Octaui impetum fecit. Celerrime fortissime- 2
 que contra illo remigante naues aduersae rostris concurrerunt
 adeo uehementer, ut nauis Octauiana rostro discusso ligno conti-
 5 neretur. Committitur acriter reliquis locis proelium, concurritur- 3
 que ad duces maxime: nam cum suo quisque auxilium ferret,
 magnum comminus in angusto mari proelium factum est. Quanto- 4
 que coniunctis magis nauibus confligendi potestas dabatur, tanto
 superiores erant Vatiniani; qui admiranda uirtute ex suis nauibus
 10 in hostium naues transilire non dubitabant et dimicatione aequata
 longe superiores uirtute rem feliciter gerebant. Deprimunt ipsius 5
 Octaui quadriremis; multae praeterea capiuntur aut rostris perfo-
 ratae merguntur; propugnatores Octauiani partim in nauibus iugu-
 lantur, partim in mare praecipitantur. Ipse Octavius se in scapham 6
 15 confert; in quam plures cum confugerent, depressa scapha uulne-
 ratus tamen adnatat ad suum myoparonem. Eo receptus, cum 7
 proelium nox dirimeret, tempestate magna uelis profugit. Sequun-
 tur hunc suae naues nonnullae, quas casus ab illo periculo uindi-
 carat. At Vatinus re bene gesta receptui cecinit suisque omnibus 47
 20 incolumibus in eum se portum uictor recepit, quo ex portu classis
 Octaui ad dimicandum processerat. Capit ex eo proelio penterem 2
 unam, triremes duas, dicrotas VIII compluresque remiges Octauia-
 nos posteroque ibi die, dum suas captiuasque naues reficeret,
 consumpto post diem tertium contendit in insulam Issam, quod eo
 25 se recepisse ex fuga credebat Octauium. Erat in ea nobilissimum 3
 regionum earum oppidum coniunctissimumque Octauio. Quo ut 4
 uenit, oppidani supplices se Vatinio dederunt, comperitque ipsum
 Octauium paruis paucisque nauigiis uento secundo regionem Grae-
 ciae petisse, inde ut Siciliam, deinde Africam caperet. Ita bre- 5
 30 uissimo spatio re praeclarissime gesta prouincia recepta et Corni-
 ficio reddita, classe aduersariorum ex illo toto sinu expulsa uictor
 se Brundisium incolumi exercitu et classe recepit.

1 fortunae a b c; fortuitae dimicationi fortunae dett., nisi quod duo
 dimicationis. 2 issius a. Octaui a. celerrimeque fortissime
 a. 3 remigantem a. concurrerunt a 3 dett., occurrerunt b; con-
 currunt u. 6 nam tum a. 7 cominus (a). 9 erant om. a.
 12 Octaui a. 18 uindicauerat b. 19 Vitiis cum puncto
 sub priore i et suprasc. a a. 21 Octaui a, Octauii 'mss. plerique';
 Octauiana u. capit eo b. penterem (a) o, 'pentiremem uel pente-
 remem ceteri'. 23 ibi om. b. 24 consumpto 2 dett., om. reliqui.
 tertium a, non iii. 25 ex om. b. in eum a, meum o.
 27 uenit a b, peruenit u. comperit b. 29 breuissimo a b, breui u.

bant, animum aduertere poterat,
3 uinciae exercitus amore cupiebat
locum exercitum conduxit, seste
4 citus nec multo post, cum in Lusita
temque Herminium expugnasset, q
ibique imperator esset appellatus,
5 uit. Multa praeterea et magna pra
speciosum reddebant praesentem ex
49 et occulte militarem disciplinam se
sius legionibus in hiberna dispositis
recepit contractumque in ea aes ali
uinciae constituit exsoluere; et ut l
per causam liberalitatis speciosam
2 Pecuniae locupletibus imperabantur
ferri non tantum patiebatur, sed etia
3 lium simultatium causa tenues con
quaestus aut magni et euidentis aut
4 tebatur, quo domus et tribunal imp
qui modo aliquam iacturam facere p
5 neretur, aut in reos referretur. Ita
culorum ad iacturas et detrimenta
50 Quibus de causis accidit, ut, cum Lo
ret, quae fecerat quaestorem et illi

les consilia inirent. Horum odium confirmabant nonnulli familiares 2
 eius; qui, cum in illa societate uersarentur rapinarum, nihilo mi-
 nus oderant eum, cuius nomine peccabant, sibi quod rapuerant
 acceptum referebant, quod interciderat aut erat interpellatum Cas-
 5 sio adsignabant. Quintam legionem conscribit nouam. Augetur 3
 odium et ex ipso delectu et sumptu additae legionis. Complentur
 equitum III milia maximisque ornantur inpensis; nec prouinciae
 datur ulla requies. Interim litteras accepit a Caesare, ut in Afri- 51
 cam exercitum traiceret perque Mauritaniam ad fines Numidiaie
 10 perueniret, quod magna Cn. Pompeio Iuba miserat auxilia maiora-
 que missurus existimabatur. Quibus litteris acceptis insolenti uo- 2
 luptate efferebatur, quod sibi nouarum prouinciarum et fertilissimi
 regni tanta oblata esset facultas. Itaque ipse in Lusitaniam profi- 3
 ciscitur ad legiones arcessendas auxiliaque adducenda; certis ho-
 15 minibus dat negotium, ut frumentum nauesque C praepararentur,
 pecuniaeque describerentur atque imperarentur, ne qua res, cum
 redisset, moraretur. Reditus eius fuit celerior omnium opinione: 4
 non enim labor aut uigilantia cupienti praesertim aliquid Cassio
 deerat. Exercitu coacto in unum locum castris ad Cordubam po- 52
 20 sitis pro contione militibus exponit, quas res Caesaris iussu ge-
 rere deberet, polliceturque iis, cum in Mauritaniam traicisset,
 sestertios centenos se daturum; quintam fore in Hispania legio-
 nem. Ex contione se Cordubam recepit eoque ipso die tempore 2
 postmeridiano, cum in basilicam iret, quidam Minucius Silo, cliens
 15 L. Racili, libellum, quasi aliquid ab eo postularet, ut miles ei tra-
 didit, deinde post Racilium (nam is latus Cassi tegebat), quasi re-
 sponsum peteret, celeriter dato loco cum se insinuasset, sinistra
 corripit uersum dextraque bis ferit pugione. Clamore sublato fit 3
 a coniuratis impetus uniuersis. Munatius Flaccus proximum gla-
 10 dio traicit lictorem; hoc interfecto Q. Cassium legatum uulnerat.

5 adsignabant a.	conscribit nouam a (sed adscribit ante corr.).
nouam conscribit edd.	6 ex om. a 4 dett. dilectu (a).
legiones a.	7 inpensis a.
Numidiaie ante corr. a.	8 dabatur b.
raque b.	9 traduceret b.
11 uoluptate Aldus, uoluntate a 'mss. plerique'.	
15 praepararentur] compararentur b.	19 deerat] de ea a b.
20 concione (a).	22 sestertios c b c d, sestertiorum a.
niam a.	23 concione (a).
a u, Minuturius b.	24 postmeridianam a.
25 Racili a b.	Minutius
mss.; tradit Aldus u (sed haec transdit, ut solet).	tradidit a et 'tradit, tradidit
27 peteret a b c, ab eo peteret u.	26 Cassi a.
28 uersum a b c d, eum u.	so in sinistram partem insi-
	29 uniuersus a b.

et relato domum Cassio ad
mam se domum familiaris sui c
4 confectusne Cassius esset. L. I
adcurrit laetus in castra militib
gionis, quibus odio sciebat prae
5 tollitur a multitudine in tribunal,
aut in prouincia natus, ut uernacul
iam factus prouincialis, quo in nu
omni prouincia consenserat in o
XXI paucis mensibus in Italia scrip
54 quinta legio nuper erat ibi confect
uiuere Cassium. Quo nuntio dolo
perturbatus reficit se celeriter et a
2 tur. Re cognita XXX legio signa
ferendum imperatori suo. Facit h
3 V. Cum duae legiones reliquae ess
ne soli relinquerentur, atque ex eo
secuti sunt factum superiorum. Pe
55 nacula neque ullo timore de gradu d
minati erant conscii caedis, iubet
2 castra remittit cohortibus XXX rete
L. Racilium et L. Laterensem et
dignitatis et gratiae prouincialem h
mam f

diu moratur dolorem suum, quin eos interfici iubeat. Minucium 3
 libertis tradit excrucians, item Calpurnium Saluanum; qui pro-
 fitetur indicium coniuratorumque numerum auget, uere, ut quidam
 existimant, ut nonnulli queruntur coactus. Isdem cruciatibus ad- 4
 5 sectus L. Mergilio † Squillus nominat plures; quos Cassius inter-
 fici iubet exceptis iis, qui se pecunia redemerunt. Nam palam 5
 HS LX cum Calpurnio paciscitur et cum Q. Sestio L. Qui si
 maxime nocentes sunt multati, tamen periculum uitae dolorque
 uulnecum pecuniae remissus crudelitatem cum auaritia certasse
 0 significabat. Aliquot post diebus litteras a Caesare missas accipit, 56
 quibus cognoscit Pompeium in acie uictum amissis copiis fugisse.
 Qua re cognita mixtam dolore uoluptatem capiebat. Victoriae 2
 nuntius laetitiam exprimebat; confectum bellum licentiam tempo-
 rum intercludebat. Sic erat dubius animi, utrum nihil timere an
 15 omnia licere mallet. Sauiatis uulneribus arcessit omnes, qui sibi 3
 pecunias expensas tulerant, acceptasque eas iubet referri; quibus
 parum uidebatur inposuisse oneris, ampliorem pecuniam imperat.
 Equitum autem Romanorum delectum instituit; quos ex omnibus 4
 conuentibus coloniisque conscriptos transmarina militia perterritos
 10 ad sacramenti redemptionem uocabat. Magnum hoc fuit uectigal,
 maius tamen creabat odium. His rebus confectis totum exercitum 5
 lustrat; legiones, quas in Africam ducturus erat, et auxilia mittit
 ad traiectionem. Ipse classem, quam parabat, ut inspiceret, Hispalim
 accedit ibique moratur, propterea quod edictum tota prouincia pro-
 15 posuerat: quibus pecunias imperasset, neque contulissent, se adi-
 rent. Quae euocatio uehementer omnes turbauit. Interim L. 57
 Titius, qui eo tempore tribunus militum in legione uernacula fue-
 rat, nuntiat eam a legione XXX, quam Q. Cassius legatus simul
 ducebat, cum ad oppidum Leptim castra haberet, seditione facta

- 1 Minucium *a*, Minutium *u*. 3 indictum *a b*. 4 isdem 'non-
 nulli, ut soleat', idem *a b*; iisdem *u*. (adfectus *a*) affectit *pro uar. lect.*
d. 5 Mercilio 'mss. multi', Mercelio *a*. Scullus *a. P. 198.*
 6 his *a*. 7 HS LX Glandorpius; shi. x o, HS x u. *Vid Val.*
Max. IX, 4, 2. Sestio *a et sic aut* Sestio 'mss. quid.', Sextio *u*.
 10 aliquod *a*. postea *b*. 14 animi, 'ut uidetur, c'; animis *a*, ani-
 mus 'reliqui mss.' timeret *b c*. 17 inposuisse *a*. 18 equi-
 tum *cod. Goduini*, cā. *b*; neque (*a*) *c d*. Romanorum *c d*; Rom. *b*,
 romi *a*. dilectum (*a*) 'optimi codd.' 19 coloniisque *a b*.
 conscriptis *b*. 21 notum *a b c*. 22 Africa *a 'mss. 4'*. auxilium
a, ad auxilium *b (an hic om. et?)*. 24 atque ibi *b*. 25 quibus *a c*,
 ut quibus *u*. sed adirent *a*. 28 eam a legione Iurinius, fama le-
 gionem *codd. P. 198.* quam *om. a*. 29 lepum *b*.

silio Marcellum Cordubam, ut
 5 sium legatum Hispalim mittit.
 tum Cordubensem ab eo defecit
 necessitate abductum (namque
 cum Cordubensibus; duas coh
 6 dubae in praesidio, idem facere.
 castra et postero die Segouiam
 bita contione militum temptat
 sed Caesaris absentis causa sib
 lum deprecaturus, dum per eo
 58 Interim Thorius ad Cordubam u
 sensionis initium natum seditio
 simul ut contra Q. Cassium, qu
 bus uti uidebatur, aequae potenter
 2 peio se prouinciam recipere u
 etiam hoc fecerit odio Caesaris
 multum poterat apud eas legio
 3 Sed id, qua mente, communis e

1 non om. a b c.   2 secund
 unetuicesimanorum *Lipsius*, un
 a.)   4 peruenit] noctu add. a b.
 — nam); Carbonem a et sic 'seu Carb
 hortium a b.   ex] et b.   7 O
 8 cum is a.   peruenisse a b d. n

Thorius ferebat; milites adeo fatebantur, ut Cn. Pompeii nomen in scutis inscriptum haberent. Frequens legionibus conuentus ob- 4
uiam prodit neque tantum uirorum, sed etiam matrum familias ac praetextatorum deprecaturque, ne hostili aduentu Cordubam diri- 5
perent: nam se contra Cassium sentire cum omnibus; contra Caesarem ne facerent, orare. Tantaе multitudinis precibus et la- 59
crimis exercitus commotus cum uideret ad Cassium persequendum nihil opus esse Cn. Pompei nomine et memoria, tanque omnibus Caesarianis quam Pompeianis Longinum esse in odio, neque se 10
conuentum neque M. Marcellum contra Caesaris causam posse perducere, nomen Pompei ex scutis detraxerunt, Marcellum, qui 2
se Caesaris causam defensurum profitebatur, ducem adsciuerunt praetoremque appellarunt et conuentum sibi adiunxerunt castraque ad Cordubam posuerunt. Cassius eo biduo circiter III milia pas- 3
suum a Corduba citra flumen Baetim in oppidi conspectu loco ex- 15
celso facit castra; litteras ad regem Bogudem in Mauritaniam et M. Lepidum proconsulem in Hispaniam citeriorem mittit, subsidio sibi prouinciaeque Caesaris causa quam primum ueniret. Ipse hostili modo Cordubensium agros uastat, aedificia incendit. Cuius 60
rei deformitate atque indignitate legiones, quae Marcellum sibi 20
ducem ceperant, ad eum concurrerunt, ut in aciem educerentur, priusque configendi sibi potestas fieret, quam cum tanta contumelia nobilissimae carissimaeque possessiones Cordubensium in conspectu suo rapinis, ferro flammaque consumerentur. Marcellus, 2
cum configere miserrimum putaret, quod et uictoris et uicti de- 25
trimentum ad eundem Caesarem esset redundaturum, neque suae potestatis esset, legiones Baetim traducit aciemque instruit. Cum 3
Cassium contra pro suis castris aciem instruxisse loco superiore uideret, causa interposita, quod is in aequum non descenderet, 30
Marcellus militibus persuadet, ut se recipere in castra. Itaque copias reducere coepit. Cassius, quo bono ualebat Marcellumque 4

4 deprecabaturque b. 6 facerent a b c, facere cogerentur u.
8 Pompei a. tamquam a b. 9 in om. b. 11 Pompei a.
12 adsciuerunt a. 13 appellauerunt b. conuentum sibi
a Stephanus et sine annotatione u, sibi conuentum reliquae edd. ante u.
16 et a 'mss. plerique', et ad u. 18 prouinciaeque a.
19 uastata a, uastans b. 23 karissimaeque a. possessiones] a,
sed puncto supposito, add. a. 25 uictores a. 27 esset a 'ceteri',
esse b. Betim a. aciemque a b, atque aciem u. 29 uide-
ret Aldus suppleuit, conspiceret unus det.; om. a b c 2 dett. (Cassius et
instruxisset edd. ante Ald.). his a. 30 recipere a b c, reci-
pian u. in castra post recip. ponit a, ante recip. edd. ita b.

- infirmum esse sciebat, adgressus equitatu legionarios se recipientes
 5 complures nouissimos in fluminis ripis interfecit. Cum hoc detri-
 mento, quid transitus fluminis uitae difficultatisque haberet, cogni-
 tum esset, Marcellus castra Baetim transfert, crebroque uterque
 legiones in aciem educit; neque tamen confligitur propter locorum
 61 difficultates. Erat copiis pedestribus multo firmior Marcellus: ha-
 bebat enim ueteranas multisque proeliis expertas legiones. Cas-
 2 sius fidei magis quam uirtuti legionum confidebat. Itaque, cum
 castra castris collata essent, ellus locum idoneum castello
 cepisset, quo prohibere aqua s posset, Longinus ueritus, 10
 ne genere quodam obsidionis tur in regionibus alienis sibi-
 que infestis, noctu silentio trofiscitur celerique itinere
 3 Vliam contendit, quod sibi oppidum credebat. Ibi adeo
 coniuncta ponit moenibus et loci natura (namque Vlia
 in edito monte posita est nitione urbis undique ab op- 15
 4 pugnatione tutus esset. rellus insequitur et quam
 proxime potest Vliam castra castris confert locorumque cognita
 natura, quo maxime rem deducere uolebat, necessitate est de-
 ductus, ut neque confligeret (cuius si rei facultas esset, resistere
 incitatis militibus non poterat) neque uagari Cassium latius pate- 20
 retur, ne plures ciuitates ea paterentur, quae passi erant Cordu-
 5 benses. Castellis idoneis locis collocatis operibusque in circuitu
 oppidi continuatis Vliam Cassiumque munitionibus clausit. Quae
 priusquam perlicerentur, Longinus omnem suum equitatum emisit;
 quem sibi usui fore credebat, si pabulari frumentarique Marcellum 25
 non pateretur, magno autem fore impedimento, si clausus obsidione
 62 et inutilis necessarium consumeret frumentum. Paucisque diebus
 Cassi litteris acceptis rex Bogud cum copiis uenit adiungitque ei
 legioni, quam secum adduxerat, complures cohortes auxilias
 2 Hispanorum. Namque, ut in ciuilibus dissensionibus accidere con- 30
 suevit, ita temporibus illis in Hispania nonnullae ciuitates rebus

1 adgressus a. 2 interfecit a 'mss. 4'. interfecit Aldus u
 3 uti a b et suprasc. litatis c. utilitatis d. difficultatesque a.
 9 collata Stephanus. collocata codd. 13 Vliam (a)? Ciarconius. Vliam
 'ubique mss.' et postea a. esse om. b. 14 et loci — (15) et ipsa
 Aldus: est loci — ut ipsa codd., nisi quod (a) et loci seruat. 15 ad a.
 18 ualebat b. deductus ego; edoctus a c, doctus b; adductus u.
 19 confingere a 'mss. 3', confugere b. 21 passae a. 25 sibi
 a b 2 dett., magno sibi Aldus u. 26 fore a b 3 dett., om. u.
 27 paucisque a 'mss. 3'. paucis u. 28 Cassi a. Bogus codd.
 29 legioni — complures Iurinius, legionem — compluresque codd.
 auxilialis a. 31 Hispania a.

Cassi studebant, plures Marcellum fouebant. Accedit cum copiis 3
Bogud ad exteriores Marcelli munitiones. Pugnatur utrimque
acriter, crebroque id accidit fortuna saepe ad utrumque uictoriam
transferente; nec tamen umquam ab operibus depellitur Marcellus.

- 5 Interim Lepidus ex citiore prouincia cum cohortibus legionariis 63
XXXV magnoque numero equitum et reliquorum auxiliorum uenit
ea mente Vliam, ut sine ullo studio contentiones Cassi Marcellique
componeret. Huic uenienti sine dubitatione Marcellus se credit 2
atque offert; Cassius contra suis se tenet praesidiis, siue eo, quod
0 plus sibi iuris deberi quam Marcello existimabat, siue eo, quod,
ne praeoccupatus animus Lepidi esset obsequio aduersari, uere-
batur. Ponit ad Vliam castra Lepidus neque habet a Marcello 3
quicquam diuisi. Ne pugnetur, interdicit; ad exeundum Cassium
inuitat fidemque suam in re omni interponit. Cum diu dubitasset 4
5 Cassius, quid sibi faciendum quidue Lepido esset credendum, ne-
que ullum exitum consilii sui reperiret, si permaneret in sententia,
postulat, uti munitiones disicerentur, sibique liber exitus daretur.
Non tantum indutiis factis, sed prope iam pace constituta opera 5
cum complanarent, custodiaeque munitionum essent deductae, au-
0 xilia regis in id castellum Marcelli, quod proximum erat regis
castris neque opinantibus omnibus (si tamen in omnibus fuit Cas-
sius: nam de huius conscientia dubitabatur) impetum fecerunt
compluresque ibi milites oppresserunt. Quod nisi celeriter indigna- 6
tione et auxilio Lepidi proelium esset direptum, maior calamitas
5 esset accepta. Cum iter Cassio patefactum esset, castra Marcellus 64
cum Lepido coniungit. Lepidus eodem tempore Marcellusque
Cordubam cum suis, Cassius proficiscitur Carmonam. Sub idem 2
tempus Trebonius proconsul ad prouinciam optinendam uenit. De
cuius aduentu ut cognouit Cassius, legiones, quas secum habuerat,
0 equitatumque in hiberna distribuit; ipse omnibus suis rebus cele- 3

1 Cassi a.	Marcellum fouebant a b c d, Marcello fauebant u.
accidit a.	2 Bogud codd. Marcelli om. a. utrinque
(a). 3 ad utrimque a.	4 transfereutem a. unquam tamen a.
7 Cassi a.	9 se recepit tenetque a c. 11 aduersari a.
13 quicquam a, non quidq.	15 Lipodo a. 17 dissicerentur
a d. 18 induciis (a).	pace ego suppleui, om. codd. P. 200.
19 cum Aldus, om. codd.	20 regis castris a b, regis castris u.
22 dubitatur b.	24 direptum b. 27 cum suis Cassius a b
d, Cassius cum suis c u.	Carmonam Glandorpius; Narbonam a 'mss.
uetustiores, Narbonem alii'.	28 optinendam a. uenit om. a.
Caesar, ed. Nipperd.	42

- riter correptis Malacam contendit ibique aduerso tempore nauigandi nauis conscendit, ut ipse praedicabat, ne se Lepido et Trebonio et Marcello committeret; ut amici eius dictitabant, ne per eam prouinciam minore cum dignitate iter faceret, cuius magna pars ab eo defecerat; ut ceteri existimabant, ne pecunia illa ex 3
- 5 infinitis rapinis confecta in potestatem cuiusquam ueniret. Progressus secunda ut hiberna tempestate cum in Hiberum flumen noctis uitandae causa se contulisset, inde paulo uehementiore tempestate nihilo periculosum nauigaturum credens profectus ad os fluminis in ipsis faucibus, 10 cum neque flectere nauim aut in altum fluminis neque directam uiam inueniret, naue periit.
- 65 Cum in Syriam Caesar Roma uenerant ad eum, uerteret multa Romae in partem reipublicae satis eo 15 i, quod et contentione tribuniciiis perniciosae seditiones orerentur, et ambitione atque indulgentia tribunorum militum et qui legionibus praeceperant multa contra morem consuetudinemque militarem fierent, quae dissoluedae disciplinae seueritatisque essent, eaque omnia flagitare aduentum suum uideret, tamen praeferendum existimauit, quas in prouincias regionesque uenisset, eas ita relinquere constitutas, ut domesticis dissensionibus liberarentur, iura legesque acciperent.
- 2 externorum hostium metum deponerent. Haec in Syria, Cilicia, Asia celeriter se confecturum sperabat, quod hae prouinciae nullo 25 bello premebantur; in Bithynia ac Ponto plus oneris uidebat sibi
- 3 impendere. Non excessisse enim Ponto Pharnacem audiebat neque excessurum putabat, cum secundo proelio uehementer esset
- 4 inflatus, quod contra Domitium Caluinum fecerat. Commoratus fere in omnibus ciuitatibus, quae maiore sunt dignitate, praemia 30 bene meritis et uiritim et publice tribuit, de controuersiis ueteribus

2 nauis a b.	6 infinitimis a.	7 in Hiberum a et omisso
in b c, in Iberum u.	9 nihil a b.	11 directam a b.
a 'mss. 3', nauis u.	13 his a.	12 naue
tribunitiis (a).	17 orerentur a c, orerentur u.	16 rep. satis commoda egeri a.
b, indiligentia reliqui.	25 facturum b.	indulgentia
plus om. a b c.	26 Bythynia a.	
u.	27 excessisse enim a 'mss. plerique', enim excessisse	
audierat u.	Pharnacem sine auctoritate u.	audiebat a 'mss. plerique'.
	30 erant b.	

cognoscit ac statuit; reges, tyrannos, dynastas prouinciae finiti- 5
 mos, qui omnes ad eum concurrerant, receptos in fidem condicio-
 nibus inpositis prouinciae tuendae ac defendendae dimittit et sibi
 et populo Romano amicissimos. Paucis diebus in ea prouincia 66
 5 consumptis Sextum Caesarem, amicum et necessarium suum, le-
 gionibus Syriaeque praefecit; ipse eadem classe, qua uenerat, 2
 proficiscitur in Ciliciam. Cuius prouinciae ciuitates omnes euocat
 Tarsum, quod oppidum fere totius Ciliciae nobilissimum fortissi-
 mumque est. Ibi rebus omnibus prouinciae et finitimarum ciuita- 3
 10 tum constitutis cupiditate proficiscendi ad bellum gerendum non
 diutius moratur magnisque itineribus per Cappadociam confectis 4
 biduum Mazacae commoratus Comana uenit, uetustissimum et
 sanctissimum in Cappadocia Bellonae templum, quod tanta reli-
 gione colitur, ut sacerdos eius deae maiestate, imperio, potentia
 15 secundus a rege consensu gentis illius habeatur. Id homini nobi- 5
 lissimo Lycomedi Bithynio adiudicauit; qui regio Cappadocum
 genere ortus propter aduersam fortunam maiorum suorum muta-
 tionemque generis iure minime dubio uetustate tamen intermisso
 sacerdotium id repetebat. Fratri autem Ariobarzanis Ariarathi, 6
 20 cum bene meritis uterque eorum de republica esset, ne aut regni
 haereditas Ariarathen sollicitaret, aut haeres regni terreret . . . . .
 Ariobarzani adtribuit, qui sub eius imperio ac ditione esset. Ipse
 iter inceptum simili uelocitate conficere coepit. Cum propius Pon- 67
 tum finesque Gallograeciae accessisset, Deiotarus, tetrarches Gal-
 25 lograeciae tunc quidem paene totius, quod ei neque legibus neque
 moribus concessum esse ceteri tetrarchae contendebant, sine dubio
 autem rex Armeniae minoris ab senatu appellatus, depositis regiis
 insignibus neque tantum priuato uestitu, sed etiam reorum habitu
 supplex ad Caesarem uenit oratum, ut sibi ignosceret, quod in ea

1 tyrannos dynastas a.	finitimos Oudendorpius, finitimosque
codd. 2 concurrerent b.	conditionibus (a).
5 Sextum a, Sex. u.	3 inpositis a.
6 praefecit a 'mss. et edd. qdd.', praefecit	
u. 8 oppidum est fere a.	9 ciuitatum] regionum b.
post Comana posui, om. a b c 2 dett.; ante Comana ponit u.	12 uenit
maiestate] magis a b c 4 dett.	14 ma-
iudicauit b.	15 homini om. b.
Cappadociae suprasc. cum a.	16 Bithynio a.
Ariarathi a 'mei omnes' praeter 2 dett., fratrem — Ariarathen u.	19 fratri —
21 haereditas (a), non hered.	(haeres (a)) homines b.
nam ego notau. P. 200.	22 adtribuit a.
23 in-	ditione (a).
ceptum c 5 dett.; ceptum a, coeptum (b).	23 in-
24 tetriarches a.	25 pene a.
27 regiis] regis a.	28 tanto a.

- parte positus terrarum, quae nulla praesidia Caesaris habuisset,
 2 exercitibus imperiisque in Cn. Pompei castris fuisset : neque enim
 se debuisse iudicem esse controuersiarum populi Romani, sed pa-
 68 rere praesentibus imperiis. Contra quem Caesar cum plurima sua
 commemorasset officia, quae consul ei decretis publicis tribuisset, s
 cumque defensionem eius nullam posse excusationem eius impru-
 2 dentiae recipere coarguisset, quod homo tantae prudentiae ac dili-
 gentiae scire potuisset, quis urbem Italiamque teneret, ubi senatus
 populusque Romanus, ubi esset, qui denique post L.
 3 Lentulum, C. Marcellum et tamen se concedere id factum
 superioribus suis beneficiis, et ipitio atque amicitiae, digni-
 tati aetatique hominis, precil n, qui frequentes concurris-
 sent hospites atque amici D deprecandum, de controuer-
 siis tetrarcharum postea se n esse dixit, regium uestitum
 4 ei restituit. Legionem an quam ex genere ciuium suo-
 rum Deiotarus armatura d e nostra constitutam habebat,
 69 equitatumque omnem ad bellum gerendum adducere iussit. Cum
 in Pontum uenisset copiasque omnes in unum locum coëgisset,
 quae numero atque exercitatione bellorum mediocres erant (ex-
 cepta enim legione sexta, quam secum adduxerat Alexandria ue-
 20 teranam multis laboribus periculisque functam multisque militibus
 partim difficultate itinerum ac nauigationum partim crebritate bel-
 lorum adeo diminutam, ut minus mille hominibus in ea esset, re-
 liquae erant tres legiones, una Deiotari, duae, quae in eo proelio,
 quod Cn. Domitium fecisse cum Pharnace scripsimus, fuerant), 21
 2 legati a Pharnace missi Caesarem adeunt atque inprimis depre-
 cantur, ne eius aduentus hostilis esset : facturum enim omnia
 Pharnacen, quae imperata essent. Maximeque commemorabant
 nulla Pharnacem auxilia contra Caesarem Pompeio dare uoluisse,
 70 cum Deiotarus, qui dedisset, tamen ei satisfacisset. Caesar respondit 30

2 Pompei a. 7 coarguisset] cognouisset b. 9 qui b, quis
 (a) u. denique ego, deinde codd. 10 Marcellus a. consules
 'mss. 5', consul a; consul esset u. tamen a c aliquot dett. u, cum
 fuisset sed tamen. 15 eam a c cod. Vrs. 5 dett., om. Aldus u.
 16 armatura Cuiacius; matura a d, natura reliqui. 22 difficultate]
 bellorum add. b. 23 diminutam 'mss. plerique'. mille] cum a d,
 cu c, c b; quae ∞ significant. hominibus b c d 4 dett. et secundum
 Achaintrium a, hominum u et secundum Beyerlium (a). 24 quas a.
 25 cum Farnace a. 26 in primis (a). 28 Pharnacen a
 Scaliger et sine annotatione u; Scaliger et u etiam deinceps. 30 re-
 spondet (a)?

se fore aequissimum Pharnaci, si quae polliceretur repraesentaturus esset. Monuit autem, ut solebat, militibus uerbis legatos, 2 ne aut Deiotarum sibi obicerent, aut nimis eo gloriarentur beneficio, quod auxilia Pompeio non misissent. Nam se neque li- 3 bentius facere quicquam quam supplicibus ignoscere, neque provinciarum publicas iniurias condonare iis posse, qui fuissent in se officiosi. Quin id ipsum, quod commemorarent, officium fuisse 4 utilius Pharnaci, qui prouidisset, ne uinceretur, quam sibi, cui dii immortales uictoriam tribuissent. Itaque magnas et graues iniurias 5 ciuium Romanorum, qui in Ponto negotiati essent, quoniam in integrum restituere non posset, concedere Pharnaci. Nam neque 6 interfectis amissam uitam neque exsectis uirilitem restituere posse; quod quidem supplicium grauius morte ciues Romani subissent. Ponto uero decederet confestim familiasque publicanorum 7 remitteret ceteraque restitueret sociis ciuibusque Romanis, quae penes eum essent. Si fecisset, iam tunc sibi mitteret munera ac 8 dona, quae bene rebus gestis imperatores ab amicis accipere consuessent. Miserat enim Pharnaces coronam auream. His responsis datis legatos remisit. At Pharnaces liberaliter omnia pollicitus, 71 cum festinantem ac † praecurrentem Caesarem speraret libentius etiam creditorum suis promissis, quam res pateretur, quo celerius honestiusque ad res magis necessarias proficisceretur (nemini enim erat ignotum plurimis de causis ad urbem Caesarem reuocari), lentius agere, decedendi diem postulare longiorem, pactiones inter- 15 ponere, in summa frustrari coepit. Caesar cognita calliditate hominibus, quod aliis temporibus natura facere consueuerat, tunc necessitate fecit adductus, ut celerius omnium opinione manum consereret. Zela est oppidum in Ponto, positum ipsum ut in plano loco satis 72 munito: tumulus enim naturalis ueluti manu factus excelsiore undique fastigio sustinet murum. Circumpositi sunt huic oppido magni 2

1 aequissimum] amicum b. 2 militibus urbis b. 3 gloriantur a b. 5 quicquam a, non quidq. 6 his a. qui Vasco-
sanus, qui non codd. 7 quin ego; qm̄ b c, quam a; om. u. com-
memorarent a c, commemorassent u. fuisse utilius Pharnaci a, utilius
Pharnaci fuisse edd. 9 immortales a. itaque a b, itaque se u.
19 liberaliter omnia a, omnia liberaliter edd. 20 praecurren-
tem 'mss., si forte c d excipias, omnes', procurrentem a; properantem u.
Templabam praefestinantem ac currentem: nam Bentleii prope currentem
ineptum est. sperasset b. 26 conseruat a, consueuit b; consue-
uerat u. 28 positum ipsum codd., positu ipso Aldus u. 29 munito
ego, munitum codd. P. 201. 30 huic] he suprase. o a.

parte por
 2 exercitil
 se debi
 68 rere p
 com
 cur
 2 de
 gr
 f
 3
 682
 multique interualli uallibus colles; quorum editissimus unus, qui
 propter uictoriam Mithridatis et infelicitatem Triari detrimentum-
 que exercitus nostri superioribus locis atque itineribus paene con-
 iunctus oppido magnam in illis partibus habet nobilitatem nec
 3 multo longius milibus passuum III abest ab Zela. Hunc locum
 Pharnaces ueteribus paternorum felicium castrorum relectis operi-
 73 bus cepit suis omnibus occupauit. Caesar cum ab hoste milia pas-
 suum V castra posuisset uideretque eas ualles, quibus regia castra
 munitur, eodem intervallo sua castra munituras, si modo ea loca
 hostes priores non cepissent, quae multo erant propiora regis
 2 castris, aggerem comportari iubet intra munitiones. Quo celeriter
 collato proxima nocte uigilia quarta legionibus omnibus expeditis
 impedimentisque in castris relictis prima luce neque opinantibus
 hostibus cum ipsum locum cepit, in quo Mithridates secundum
 3 proclium aduersus Triarium fecerat. Huc omnem comportatum
 aggerem ex castris seruitia agerent iussit, ne quis ab opere miles
 discederet, cum spatio non amplius passuum mille intercesa ualles
 castra hostium diuideret ab opere incepto Caesaris castrorum.

74 Pharnaces, cum id repente prima luce animaduertisset, copias suas
 omnes pro castris instruxit. Quas interposita tanta locorum ini-
 quitate consuetudine magis peruulgata militari credebat instrui
 Caesar uel ad opus suum tardandum, quo plures in armis teneren-
 tur, uel ad ostentationem regiae fiduciae, ne munitione magis quam
 2 manu defendere locum Pharnaces uideretur. Itaque deterritus non
 est, quo minus prima acie pro uallo instructa reliqua pars exerci-
 3 tus opus faceret. At Pharnaces impulsus siue loci felicitate siue
 auspiciis et religionibus iuductus, quibus obtemperasse eum postea
 audiebamur, siue paucitate nostrorum, qui in armis erant, com-
 perta, cum more operis cotidiani magnam illam seruorum multitu-
 dinem, quae aggerem portabat, militum esse credidisset, siue etiam
 fiducia ueterani exercitus sui, quem XXII in acie conflixisse et ui-
 cisse legati eius gloriabantur, simul contemptu exercitus nostri,
 quem pulsum a se Domitio duce sciebat, inito consilio dimicandi

2 Triari a b.	5 mil. pass. a.	7 mil. pass. a.
9 eodem in uallo b.	10 non om. a 'mss. 3'.	erat a.
14 Mithridates a.	15 hunc b.	16 ex a b, e u. agerent a,
agerentur b c cod. Vrs.	17 passuum mille ego; pass. III b, passuum	
a c; mille passuum u.	ualles a b, uallis u.	18 incerto a.
26 impulsus a.	31 ueterani Stephanus, ueterana codd.	XXII a b
c, cum legione XXII u.	33 a se om. b.	

descendere praerupta ualle coepit. Cuius aliquamdiu Caesar inri- 4
 debat inanem ostentationem et eo loco militum coartationem, quem
 in locum nemo sanus hostis subiturus esset: cum interim Pharna-
 ces eodem gradu, quo in procliuem descenderat uallem, ascendere
 5 aduersus arduum collem instructis copiis coepit. Caesar incredi- 75
 bili eius uel temeritate uel fiducia commotus neque opinans impa-
 ratusque oppressus eodem tempore milites ab opere uocat, arma
 capere iubet, legiones opponit aciemque instruit; cuius rei subita 2
 trepidatio magnum terrorem attulit nostris. Nondum ordinibus 3
 10 instructis falcatae regiae quadrigae permixtos milites perturbant;
 quae tamen celeriter multitudine telorum opprimuntur. Insequitur 4
 has acies hostium, et clamore sublato configitur multum adiuuante
 natura loci, plurimum deorum immortalium benignitate; qui cum
 omnibus casibus belli intersunt tum praecipue quibus nihil ratione
 15 potuit administrari. Magno atque acri proelio comminus facto 76
 dextro cornu, quo ueterana legio sexta erat collocata, initium ui-
 ctoriae natum est. Ab ea parte cum procliui detruderentur hostes,
 multo tardius sed tamen eisdem diis adiuuantibus sinistro cornu
 mediaque acie totae profligantur copiae regis. Quae quam facile 2
 20 subierant iniquum locum, tam celeriter gradu pulsae premebantur
 loci iniquitate. Itaque multis militibus partim interfectis partim
 suorum ruina oppressis qui uelocitate effugere poterant armis ta-
 men proiectis uallem transgressi nihil ex loco superiore inermi
 proficere poterant. At nostri uictoria elati subire iniquum locum 3
 25 munitionesque adgredi non dubitarunt. Defendentibus autem iis
 cohortibus castra, quas Pharnaces praesidio reliquerat, celeriter
 castris hostium sunt potiti. Interfecta multitudine omni suorum 4
 aut capta Pharnaces cum paucis equitibus profugit; cui nisi castro-
 rum oppugnationis facultatem attulisset liberius profugiendi, uiuus in
 30 Caesaris potestatem adductus esset.

1 aliquamdiu (a).	inridebat a.	2 coartationem Brutus,
cohortationem codd.	quem in loco a.	4 quo in procliuem descen-
		derat uallem ego, quo in proelium descenderat uallem a 'mss. plerique'.
ascendere (a).	7 opere a, operibus edd.	12 configitur P.
Manutius, configit a 'mss. 3'.	13 immortalium a.	14 belli P.
Manutius, bellis codd.	intersint tamen praecipue b.	quibus a b,
eis quibus u.	15 cominus (a).	17 natum] factum b.
pro-		
cliui a, decliui b, in procliui 3 dett. edd. ante Scal.; in procliue Scaliger u.		
18 eisdem a, iisdem edd.	23 inermi a c et m. pr. b, inermes u.	
25 adgredi a.	his a.	26 castris a.
27 omni inuito		
Oud. om. u.	29 attulisset om. a, dedisset b.	

- 77 Tali uictoria totiens uictor Caesar incredibili est laetitia adfectus, quod maximum bellum tanta celeritate confecerat, quoque subiti periculi recordatio est laetior, quod uictoria facilis ex difficillimis rebus acciderat. Ponto recepto praeda omni regia militibus condonata postero die cum expeditis equitibus ipse proficiscitur, legionem sextam decedere ad praemia atque honores accipiendos in Italiam iubet, auxilia Deiotari domum remittit; duas legiones cum Coelio Viniciano in Ponto reliquit. Ita per Gallograeciam Bithyniamque in Asiam ite-
 2 umque earum prouinciarum tra in tetrachas, reges, ci-
 3 uitates distribuit. Mithridatenum, a quo rem feliciter celeriterque gestam in Aeg-
 4 tum, disciplinis etiam regi-
 5 otius, propter nobilitatem, (nam Mithridates, rex Asiae cum paruulum asportauerat regem Bospori constituit, prouinciasque populi Romani a barbaris atque inimicis regibus interposito amicissimo rege mu-
 6 niuit. Eidem tetrarchian [legibus] Gallograecorum iure gentis et cognationis adiudicauit occupatam et possessam paucis ante annis a Deiotaro. Neque tamen usquam diutius moratus est, quam necessitas urbanarum seditionum pati uidebatur. Rebus felicissime celerrimeque confectis in Italiam celerius omnium opinione uenit.

1 totiens *a.*   adfectus *a.*   2 quoque *ego*, quodque *codd.*
P. 201.   3 recordatio est *ed. Mediol.*, recordatione *codd.*   6 prae-
 mia] primam *c.*   8 Vinitiano *a b.*   reliquit *a* 'reliqui', relinquit
 3 *dett. u.*   9 Bytiniamque *a.*   10 inter tetrarchas *b.*   11 Mi-
 thridaten *a Scaliger et sine annotatione u.*   a *Stephanus*, om. *codd.*
 12 Aegipto *a.*   13 Mitridates *a.*   14 secum paruulum *a*
Stephanus, paruulum secum *ceterae edd.*   asportauerat (*a*), non absp.
 15 retenuerat (*sic*) *a.*   Bospori *a*, Bosfori 'mss. qdd.'
 17 munierat *b.*   18 tetrarchian *a*, tetrarchiam *edd.*   legibus *spu-*
rium iudicauit Ciacconius.   21 uideretur *b.*   Explicit C. Caesaris
 belli Alexandrini *a.*

BELLVM AFRICAE.

Caesar itineribus iustis confectis nullo die intermisso a. d. XIII Kal. Ian. Lilybaeum peruenit statimque ostendit sese naues uelle conscendere, cum non amplius legionem tironum haberet unam, equites uix DC. Tabernaculum secundum litus ipsum constituit, ut prope fluctus uerberaret. Hoc eo consilio fecit, ne quis sibi morae quicquam fore speraret, et ut omnes in dies horasque parati essent. Incidit per id tempus, ut tempestates ad nauigan- dum idoneas non haberet. Nihilo tamen minus in nauibus remiges militesque continere et nullam praetermittere occasionem pro- fectionis: cum praesertim ab incolis eius prouinciae nuntiarentur aduersariorum copiae equitatus infinitus, legiones regiae IIII, leuis armaturae magna uis, Scipionis legiones X, elephanti CXX classesque esse complures, tamen non deterrebatur animoque et spe confidebat. Interim in dies et naues longae adaugeri, et onerariae complures eodem concurrere, et legiones tironum conuenire, in his ueterana legio quinta, equitum ad II milia. Legionibus collectis VI et equitum II milibus, ut quaeque prima legio uenerat, in naues longas imponebatur, equites autem in onerarias. Ita maiorem partem nauium antecedere iussit et insulam petere Aponianam, quae abest a Lilybaeo . . . . . commoratus bona paucorum publice uendit, deinde Alieno praetori, qui Siciliam optinebat, de omnibus rebus praecipit et de reliquo exercitu celeriter inponendo. Datis

Incipit liber belli Africae feliciter a, et Africae etiam b c, adiectuum Africanum exhibet d. P. 92 in. 'Nonnulli mss. Caesaris nomen praefigunt, alii nullum'. P. 33. 1 a. d. *Dauisius*, ad codd. 2 xiv (a).

1xt Ian. Lilibeum a. 6 quicquam a, non quidq. fore om. b.

13 esse om. b. 15 eodem om. b. 16 equitum om. b.

17 milibus] milia a. utque (an omisso quaeque?) b.

19 Aponianam b. quae abest a b c, quae non abest P. *Manutius* u.

20 Lilibreom a. *Lacunam ego notauit.* commoratus a c, om. b;

ibique commoratus edd. priores, ipse parum commoratus cum uno det. u.

publice uendit a, uendit publice edd. 21 Alieno a 'mss. et edd.

qdd.', Alieno *Vrsinus* u. optinebat a. 22 praecipit] scribit b.

inponendo a. datis om. b d.

- mandatis* ipse nauem conscendit a. d. VI Kal. Ian. et reliquas na-
 5 ues statim est consecutus. Ita uento certo celerique nauigio ue-
 ctus post diem quartum cum longis paucis nauibus in conspectum
 Africae uenit : namque onerariae reliquaeque praeter paucas uento
 6 dispersae atque errabundae diuersa loca petierunt. Clupeam classe
 praeteruehitur, dein Neapolim ; complura praeterea castella et op-
 3 pida non longe a mari reliquit. Postquam Adrumetum accessit,
 ubi praesidium erat aduersariorum, cui praecerat C. Considius, et a
 Clupeis secundum oram mari
 2 Piso, cum Maurorum circiter equitatu Adrumetum Cn.
 Caesar ante portum commorauit milibus, apparuit, ibi paulisper
 exponit exercitum, cuius numeri reliquae naues conuenirent,
 milia, equites CL, castrisque praesentia fuit peditum III
 3 cuiusquam consedit cohibetis oppidum positis sine iniuria
 muros armatis complent, a praeda. Oppidani interim
 defendendum ; quorum numerus quarum legionum instar erat. a frequentes considunt ad se
 4 Caesar circum oppidum uectus natura loci perspecta rediit in castra.
 Nonnemo culpaе eius imprudentiaeque adsignabat, quod neque cer-
 tum locum gubernatoribus praefectisque, quem peterent, praece-
 perat, neque, ut more ipsius consuetudo superioribus temporibus 20
 fuerat, tabellas signatas dederat, ut in tempore his perlectis locum
 5 certum peterent uniuersi. Quod minime Caesarem fefellerat.
 Namque nullum portum terrae Africae, quo classes decurrerent,
 pro certo tutum ab hostium praesidio fore suspicabatur, sed for-
 4 tuito oblatam occasionem egressus aucupabatur. L. Plancus inte- 25
 rim legatus petit a Caesare, uti sibi daret potestatem cum Considio

1 *mandatis om. a b c d.* ipse naues *b.* a. d. *Scaliger, ad*
a edd. priores. Ixt Ian. *a.* 2 *secutus b.* 3 *quartum a 'mss.*
 2' *quantam u.* 4 *reliquaeque ego, reliquae codd. P. 202.* 5 *peti-*
uerunt b. 6 *dein a b, deinde reliqui.* 7 *reliquit a 'mss. 4', re-*
linquit u. *posquam a.* Adrumetum *'mss. plerique semper'.*
 9 *maritumam a.* Adrumetum *a et sic 'scu Adrumetum' b 4*
dett., Adrumeti u. P. 202. 10 *Maurorum Scaliger, Mauro a ; Mauris*
'mss. omnes'. 13 *equites a 3 dett., equitum u.* 15 *portam cod.*
Ciacconii, portum reliqui. *consident a c.* 16 *instar Walchius,*
intus codd. 17 *rediit a 'mss. 2', redit u.* 18 *imprudentiaeque ad-*
signabat a. *certum locum Aldus, circum loca codd.* 19 *quem*
Stephanus, quid codd. 20 *more ipsius consuetudo a c 6 dett., mos*
ipsius consuetudo b ; mos ipsius consuetudoque Fascosanus u. 21 *de-*
diderat a. *his a edd. priores, iis P. Manutius u.* 24 *fortuito a*
c, fortuito casu b ; fortuito 'mss. plerique'. 26 *uti (a) b, non ut.*
potestatem a b, facultatem u.

agendi, si posset aliqua ratione perducere ad sanitatem. Itaque data 2
 facultate litteras conscribit et eas captiuo dat perferendas in oppi-
 dum ad Considium. Quo simulatque captiuus cum peruenisset lit- 3
 terasque, ut erat mandatum, Considio porrigere coepisset, prius-
 5 quam acciperet ille, 'unde', inquit, 'istas?' Tum captiuus: 'impe-
 ratore a Caesare'. Tunc Considius, 'unus est', inquit, 'Scipio 4
 imperator hoc tempore populi Romani'; deinde in conspectu suo
 statim captiuum interfici iubet litterasque nondum perlectas, sicut
 erant signatae, dat homini certo ad Scipionem perferendas. Post- 5
 10 quam una nocte et die ad oppidum consumpta neque responsum
 ullum a Considio dabatur, neque ei reliquae copiae succurrebant,
 neque equitatu abundabat et ad oppidum oppugnandum non satis
 copiarum habebat et eas tironum neque primo aduentu conuulne-
 15 rari exercitum uolebat, et oppidi egregia munitio et difficilis ad
 oppugnandum erat accessus, et nuntiabatur auxilia magna equita-
 tus oppidanis suppetias uenire, non est uisa ratio ad oppugnandum
 oppidum commorandi, ne, dum in ea re Caesar est occupatus, cir-
 cumuentus a tergo ab equitatu hostium laboraret. Itaque castra 6
 cum mouere uellet, subito ex oppido erupit multitudo, atque equi-
 20 tatus subsidio uno tempore eis casu succurrit, qui erat missus a
 Iuba ad stipendium accipiendum, castraque, unde Caesar egressus
 iter facere coeperat, occupant et eius agmen extremum insequi
 coeperunt. Quae res cum animaduersa esset, subito legionarii 2
 consistunt, et equites, quamquam erant pauci, tamen contra tan-
 25 tam multitudinem audacissime concurrunt. Accidit res incredibilis, 3
 ut equites minus † XXX Galli Maurorum equitum II milia loco
 pellerent fugarentque in oppidum. Postquam repulsi et coniecti 4
 erant intra munitiones, Caesar iter constitutum ire contendit.
 Quod cum saepius facerent et modo insequerentur, modo rursus 5
 30 ab equitibus in oppidum repellerentur, cohortibus paucis ex uete-

3 cum a b c 4 dett., om. u. P. 16. 5 et 6 inquit a. 5 impe-
 ratore *Casp. Barthius*; immo a et sic 'uel ymo' b c 4 dett. 7 hoc
 tempore om. b. 8 statim captiuum a 'mss. aliquot', captiuum statim u.
 12 habundabat a. expugnandum b. 15 nuntiabatur a b,
 nuntiabantur *Aldus u.* 17 ne nedum a. re om. b. est a b,
 esset *Aldus u.* 20 cassii b. a Iuba a 'mss. et edd. qdd.', ab Iuba
Aldus u. 21 egressus et iter b. 22 occupat a, om. b.
 24 quamquam (a). 25 concurrerunt b. 26 † xx̄] P. 202.
 27 fugarentque b c, fugarentque a, fugarentur d; urgerentque cum uno det.
 u. 30 ex] et a.

oppidum et custodius impositus, ne qui
iniuriam faceret cuiusquam incolae
3 litus facit castra. Eodemque nau
casu aduenerunt; reliquae, ut es
4 Uticam uersus petere uisae sunt
gredi neque mediterranea petere
tumque in nauibus omnem contine
5 tur; aquam in naues iubet compor
tum e nauibus exierant, subito
Caesarianis adorti multos iaculis
6 fecerunt. Latent enim in insidiis
bito existunt, non ut in campo
8 Caesar interim in Sardiniam nur
prouincias finitimas dimisit, ut sil
tum, simulatque litteras legissent
que partim nauibus longis Rabiri
2 cundum commeatum arcessendum
bus longis ad reliquas naues oner
3 rassent, et simul mare tuendum al
C. Sallustium Crispum praetorem
quam aduersarii tenebant, cum p

2 facere] agere b.

4 Numid

magnum numerum frumenti esse audiebat. Haec ita imperabat 4
 unicuique, ita praecipiebat, uti fieri *non* posse neque locum excu-
 satio ullum haberet nec moram tergiuersatio. Ipse interea ex per- 5
 fugis et incolis cognitis condicionibus Scipionis et qui cum eo bel-
 lum contra se gerebant miserari (regium enim equitatum Scipio
 ex prouincia Africa alebat) tanta homines esse dementia, ut ma-
 lint regis esse uectigales, quam cum ciuibus in patria in suis for-
 tunis esse incolumes. Caesar a. d. III Non. Ian. castra mouet; 9
 Lepti sex cohortium praesidio cum Saserna relicto ipse rursus,
 unde pridie uenerat, Ruspina cum reliquis copiis conuertit ibique
 sarcinis exercitus relictis ipse cum expedita manu proficiscitur cir-
 cum uillas frumentatum oppidanisque imperat, ut plostra iumenta-
 que omnia sequantur. Itaque magno numero frumenti inuento 2
 Ruspina redit. Huc eum idcirco existimo recepisse, ut maritumá
 oppida post se ne uacua relinqueret praesidioque firmata ad clas-
 sim receptacula muniret. Itaque ibi relicto P. Saserna, fratre eius, 10
 quem Lepti proximo oppido reliquerat, cum legione iubet compor-
 tari ligna in oppidum quam plurima; ipse cum cohortibus VII, quae
 ex ueteranis legionibus in classe cum Sulpicio et Vatinio rem ges-
 serant, ex oppido Ruspina egressus proficiscitur ad portum, qui
 abest ab oppido milia passuum duo, ibique classem sub uesperum
 cum ea copia conscendit. Omnibus in exercitu insciis et requiren- 3
 tibus imperatoris consilium magno metu ac tristimonia sollicita-
 bantur. Parua enim cum copia et ea tironum neque omni exposita 4
 in Africa contra magnas copias et insidiosae nationis equitatumque
 innumerabilem se expositos uidebant neque quicquam solatii in
 praesentia neque auxilium in suorum consilio animum aduertebant
 nisi in ipsius imperatoris uultu, uigore mirabilique hilaritate: ani- 5

2 unicuique ita *a*, ita unicuique *u* et sic *b* 'uel unic. ita'. non
 posse neque *ego*, posset necne (*a*) *b c d* (nec *aliquot* *dett.*). *P.* 203.
 3 ullum *aliquot* *dett.*, nullum (*a*) *b c d*. 4 conditionibus (*a*).
 bellum contra se *a*, contra se bellum *edd.* 7 suis fortunis *omisso* in *b*.
 9 Lepti *ego*, Leptim *a* et sic 'uel Leptimque' *b c d* *dett.*; Leptique *u*.
 11 exercitui *a b*. 12 frumentatumque oppidanisque *a*, framen-
 tum oppidanis *b*. plostra *a*, plaustra *edd.* 13 numero frumenti
 inuento *a Stephanus*, frumenti inuento numero *ceterae* *edd.* 14 Rupi-
 nam *a*. huc *Dauisius*, hoc *codd.* recepisse *a b c*, fecisse *u*. *Vid.*
M. Caes. ad Front. IV, 5 p. 102 *Rom.* marituma *a*. 16 Saserna
a. eius] suo *b*. 21 mil. pass. *a*. 24 tyronum *a*.
 26 quicquam *a*, non quidq. solatium *a c*. 27 nec auxilium *b*.
 animum aduertebant *a b*, non animadu. 28 uulga *a*, uultus *b*.

2 conuocatus expeuit XXX frumen
cognitum Caesaris consilium, illu:
quae deerrassent, subsidio ire clan
prudentes suae naues in classem a
eam rem eos uoluisse scire, qui
fuissent, ne hi propter suorum pau
12 metu deficerent. Interim cum ian
stris circiter milia passuum III, 1
equites nuntiatur ei copias hostium
2 hercule cum eo nuntio puluis ingen
cognita Caesar celeriter iubet equi
habuit in praesentia non magnam,
numerus, ex castris arcessiri atque
3 sequi; ipse antecedere cum paucis
hostis conspici posset, milites in
pugnam parari; quorum omnino nu
12 equitibus CCCC, sagittariis CL. Ho
Labienus et duo Pacidii, aciem di
peditum, sed equitum confertam et
midas et sagittarios pedites interpo
ut procul Caesariani pedestres copi

1 hic e.

adquiescebant a.

sinistrum cornu magnis equitum copiis firmauerant. Interim Caesar aciem dirigit simplicem, ut poterat propter paucitatem; sagittarios ante aciem constituit, equites dextro sinistroque cornu opponit et ita praecipit, ut prouiderent, ne multitudine equitatus
 5 hostium circumuenirentur: existimabat enim se acie instructa cum pedestribus copiis dimicaturum. Cum utrimque expectatio fieret, 14 neque Caesar sese moueret et cum suorum paucitate contra magnam uim hostium artificio magis quam uiribus decernendum uideret, subito aduersariorum equitatus sese extendere et in latitudinem
 10 promouere collesque complecti et Caesaris equitatum extenuare simulque ad circumeundum comparare se coeperunt. Caesariani equites eorum multitudinem aegre sustinebant. Acies interim mediae cum concurrere conarentur, subito ex condensis turmis pedites Numidae leuis armaturae cum equitibus procurrun-
 15 inter legionarios [pedites] iacula coniciunt. Hic cum Caesariani 3 in eos impetum fecissent, illorum equites refugiebant; pedites interim resistebant, dum equites rursus cursu renouato peditibus suis succurrerent. Caesar nouo genere pugnae oblato, cum anim-
 20 mum aduerteret ordines suorum in procurrendo turbari (pedites enim, dum equites longius ab signis persecuntur, latere nudato a proximis Numidis iaculis uulnerabantur; equites autem hostium pilum militis cursu facile uitabant), edicit per ordines, ne quis miles ab signis IIII pedes longius procederet. Equitatus interim La-
 25 moratur: equites Iuliani pauci multitudine hostium defessi equis conuulneratis paulatim cedere; hostis magis magisque instare. Ita puncto temporis omnibus legionariis ab hostium equitatu cir-
 3 cumuentis Caesarisq[ue] copiis in orbem compulsis intra cancellos

- 1 equitatum *b.* 5 acie instructa cum pedestribus copiis *a.* cum
 ped. cop. acie instr. *edd.* 6 utrimque expectatio *a.* 7 sese mo-
 ueret *Lipsius*, se remoueret *codd.* 9 equites, *sed altero suprasc., a.*
 10 extenuare *Stephanus*, extenuari *a* 'mss. 5'. 11 circumeu-
 niendum *b.* coeperunt *P. Manutius*, coeperant *a* 'mss. et *edd. qdd.*'
 14 Numidae *a.* procurrerunt *b.* 15 legionarios *a.*
 pedites reliqui 'forsan e glossa', milites unus *det. u.* 18 ani-
 mum aduerteret *a b*, non animadu. 20 (persecuntur *a*) prosequuntur *b.*
 21 Numidis errore *om. u.* 22 palam milites *a b'c.* 23 *iv (a).*
 24 circuire *a* 'mss. plerique', circumire *u.* non moratur *ego*,
 non conatur *a b c 2 dett.*; conatur *u.* *Vid. script. discr. p. 480, 15.*
 25 equites (*a*) *Aldus*, qui equites *b c 5 dett.* 27 temporis] horae *add.*
a b. omnibusque *a.*

et ait: 'Labiene, decumanum mi
 3 Omnium tamen animi in terrore
 circumspicere enim Caesarem nec
 17 iacula uitare. Caesar interim cons
 in longitudinem quam maximam
 2 hortibus, ut una post, altera an
 hostium dextro sinistroque cornu
 ab altera exclusam equitibus intrin
 coniectis in fugam uertit neque lon
 se ad suos recipit. Idem altera par
 3 facit. His rebus gestis ac procul
 que ad sua praesidia sese, sicut et
 18 Interim M. Petreius et Cn. Piso c
 ctis peditatuque eiusdem generis sa
 2 sidio suis occurrunt. Atque hoste
 susque renouatis animis legionarios
 nouissimos adoriri et impedire coep
 3 reciperent. Hac re animaduersa C

2 nonnunquam (a). 3 apell
 4 meherculem a b. 7 decimanorum
 8 qui 'mss. 4', quis (a) reliqui.
 10 adfixit a. 11 et ait om. c
 15 laqueis b.

medio campo redintegrari proelium. Cum ab hostibus eodem modo 4
 pugnaretur nec comminus ad manus rediretur, Caesarisque equi-
 tes iumenta ex nausea recenti, siti, languore, paucitate, uulneribus
 defatigata ad insequendum hostem perseuerandumque cursum tar-
 5 diora haberent, dieique pars exigua iam reliqua esset, cohortibus
 equitibus circumdati cohortatur, ut uno ictu contenderent neque
 remitterent, donec ultra ultimos colles hostes repulissent atque
 eorum essent potiti. Itaque signo dato in hostes languide tela ne- 5
 glegenterque mittentis subito immittit cohortes turmasque suorum;
 10 atque puncto temporis hostibus nullo negotio campo pulsus, post
 collem deiectis nacti locum atque ibi paulisper commorati, ita uti
 erant instructi, leniter se ad suas recipiunt munitiones. Itemque
 aduersarii male accepti tum demum se ad sua praesidia contule-
 runt. Interim ea re gesta et proelio dirempto ex aduersariis per- 19
 15 fugere plures ex omni genere hominum, et praeterea intercepti
 [hostium] complures equites peditesque. Ex quibus cognitum est
 consilium hostium, eos hac mente et conatu uenisse, uti nouo at-
 que inusitato genere proelii tirones legionarii paucique perturbati
 Curionis exemplo ab equitatu circumuenti opprimerentur, et ita 2
 20 Labienum dixisse pro contione, tantam sese multitudinem auxi-
 liorum aduersariis subministraturum, ut etiam caedendo in ipsa
 uictoria defatigati uincerentur atque a suis superarentur, quippe
 qui † in illorum sibi confideret, primum, quod audierat Romae le- 3
 giones ueteranas dissentire neque in Africam uelle transire;
 25 deinde, quod triennio in Africa suos milites consuetudine retentos

2 cominus (a). 3 nausia 'mss. plurimi', nausias a. lan-
 gore a. 4 tardiora cod. Vrs. 2 dett. 'forsan et c'; tardiorum a b et ce-
 teri, de quibus constat. 6 equitibus Aldus, equitibusque codd. P. 204
 extr., ubi pro ed. Basil. Aldus nominandus erat. cohortatur ut 3
 dett., cohortatus ut a et omisso ut b; cohortatus imperat ut cum uno det. u.
 7 remitterent] bellum add. b. repulissent a. 8 in ego,
 iam a b; cum iam u. hoste b. 9 mittentis ego, mittendi a c, mit-
 tente b; mitterent u. turmas a. 11 collem a b c, collemque u.
 13 malo accepto b. 14 De c. 19 uid. P. 205—208. per-
 fugere Gudijs, perfugae codd. 15 ex] et a. et om. b.
 16 hostium 'deleri posset'. 17 consilium hostium a 'mss. plerique',
 hostium consilium u. 18 legionarii paucique a b c 3 dett., legionarii-
 que pauci u. 19 circumdati a. 20 Labienum] lubam codd.
 concione (a). se 'mss. plurimi'. 21 aduersariis] Caesaris add. b.
 cedendo a. 23 qui d, quis a b c. sibi confideret a; sibi
 confideret multitudine c d, fide sibi confideret b. audierat] ac add. a.
 Caesar, ed. Nipperd.

fideles sibi iam effecisset, maxima autem auxilia haberet Numida-
 4 rum equitum levisque armaturae, praeterea ex fuga proelioque
 Pompeiano [Labienus] quos secum a Brundisio transportauerat
 equites Germanos Gallosque ibique postea ex hybridis, libertinis
 seruisque conscripserat, armauerat, uti frenatos constituerat, 5
 5 praeterea regia auxilia elephantis CXX equitatusque innumerabilis,
 deinde legiones conscriptas ex cuiusquemodi generis amplius XII
 6 milibus. Haec spe atque audacia inflammatus Labienus cum equiti-
 bus Gallis Germanisque M. . . . . armis sine frenis VII milibus,
 praeterea Petreiano auxilio . . . . . equitibus MDC, peditum ac 10
 levis armaturae quartum . . . . . sagittariis ac funditoribus hippo-
 7 toxotisque compluribus, ... d. Non. Ian. post diem VI,
 quam Africam attigit, in . . . . . purissimisque ab hora
 diei quinta usque ad solis . . . . . decertatum. In eo proelio
 20 Petreius grauius ictus . . . . . sit. Caesar interim castra 11
 munire diligentius, praes- . . . . . copiis maioribus uallumque
 ab oppido Ruspina usque ad mare ducere et a castris alterum eo-
 dem, quo tutius ultro citroque commutare auxiliaque sine periculo
 sibi succurrere possent, tela tormentaque ex nauibus in castra
 comportare, remigum partem ex classe, Gallorum, Rhodiorum, 20
 epibatarumque armare et in castra euocare, uti, si posset, eadem
 ratione, qua aduersarii, levis armatura interiecta inter equites
 2 suos interponeretur, sagittariisque ex omnibus nauibus Ityris,
 Syris et cuiusque generis ductis in castra compluribus frequenta-
 bat suas copias (audiebat enim Scipionem post diem tertium eius 25
 diei, quo proelium factum erat, adpropinquare, copias suas cum
 Labieno et Petreio coniungere; cuius copiae legionum VIII et equi-

1 sibi iam a *Stephanus et sine annotatione u*, iam sibi *ceterae edd.*
ante u. 2 equitumque levis *d.* 4 hybridis (*a*) *Scaliger, cum fuisset*
hybridis. 5 uti frenatos *ego*, uti frenato *a b c*; equoque uti frenato *u.*

constituerat *ego*, condidicerat *a b c d*; condocuerat *u.* 6 ele-
 phantis *a*, elephantis *b*, elephantos *c*; elephantos *u.* 7 conscriptas *ego*,
 conscriptas *codd.* 8 atque (*a*) '*mss.* 3', atque ea *u.* 9 *cor* *bc a*,
∞ bc cod. Vrs.; *cccc 'mss. et edd. uett.' ante Scal.* VII *a b c*, VIII *u.*

10 *MDC 'mss. omnes'*, *codc a*; *MC u.* 11 quartum *a b*, quater *u.*
 hippotaxotisque *a.* 12 *ii d. a*, pridie *edd. P. 158.* VI *Ci-*
acconius, tertium (*a*) *et sic aut iii reliqui.* 13 plurissimisque *b c*, plu-
 rimisque *a.* 16 copiis maioribus *a*, maioribus copiis *edd.* 17 du-
 cere *a b*, deducere *u.* 18 *commeatus d.* 20 *Rodiorum a.*

22 armaturae interfecti *b.* 23 interponerentur sagittariiue *a b.*
 24 Syris *a b*, Syriis *u.* frequentabant *ante corr. a.*
 adpropinquare *a.* 27 cuius] quorum *a c*, eorum *b.* *Vid. c. 24, 1.*

tum III milium esse nuntiabantur), officinas ferrarias instruere, 3
 sagittas telaque uti fierent complura curare, glandes fundere, su-
 des comparare, litteras in Siciliam nuntiosque mittere, ut sibi cra-
 tes materiemque congererent ad arietes, cuius inopia in Africa
 5 esset, praeterea ferrum, plumbum mitteretur. Etiam animaduer- 4
 tebat frumento se in Africa nisi inportato uti non posse: priore
 enim anno propter aduersariorum delectus, quod stipendiarii arato-
 res milites essent facti, messem non esse factam; praeterea ex 5
 omni Africa frumentum aduersarios in pauca oppida et bene mu-
 10 nita comportasse omnemque regionem Africae exinanisse fru-
 mento, oppida praeter ea pauca, quae ipsi suis praesidiis tueri pot- 6
 erant, reliqua dirui atque deleri et eorum incolae intra sua prae-
 sidia coëgisse commigrare, agros desertos ac uastatos esse. Hac 21
 necessitate Caesar coactus priuatos ambiendo et blande appellando
 15 aliquantum numerum frumenti in sua praesidia congesserat et eo
 parce utebatur. Opera interim ipse cotidie circuire et ad ternas
 cohortis in statione habere propter hostium multitudinem. Labie- 2
 nus saucios suos, quorum maximus numerus fuit, iubet in plostris
 deligatos Adrumetum deportari. Naves interim Caesaris onera- 3
 20 riae errabundae male uagabantur incertae locorum atque castro-
 rum suorum; quas singulas scaphae aduersariorum complures
 adortae incendebant atque expugnabant. Hac re nuntiata Caesar 4
 classes circum insulas portusque disposuit, quo tutius commeatus
 subportari posset.

25 M. Cato interim, qui Vticae praeerat, Cn. Pompeium filium 22
 multis uerbis assidueque obiurgare non desistebat. 'Tuus', inquit, 2
 'pater istuc aetatis cum esset et animaduertisset rempublicam ab

4 congeri a b c. 5 ferrum plumbum a b, plurimum ferrum c?;
 ferrum plumbumque u. mitteretur] adduceretur c? (At plurimum fer-
 rum adduceretur in edd. ante Ald. legitur, ex quibus haec Oudendorpium
 afferre uoluisse et in c idem atque in a b scriptum esse suspicor).
 etiam animaduerteat 'uel et iam an. mss. plerique', et iam animum aduer-
 tebat a et, qui etiam, 2 dott.; et animum etiam aduerteat cod. Vrs. u.
 6 inportato a, importatio 'mss. omnes' praeter unum dott. 7 dile-
 ctus (a). stipendii a b c. 12 atque] ac c. 15 aliquantum a b c;
 aliquantulum u, quod 'nescio an in d sit'. numerum frumenti a 'mss.
 plerique', frumenti m. pr. b; frumenti numerum u. 16 circuire a 'mss.
 2', circumire u. ad ternas Lipsius; alternas b, alteras a 'reliqui'.
 17 cohortis a. 20 uacabantur a, uacabant b. 21 singulae
 a b. 22 incenderant a b c. Caesar c 2 dott. 'alii', Caesar a re-
 liqui. 23 disponit b. 24 subportari a. posset b.
 27 animum aduertisset a.

... tam excellenti maiorum dignitate
5 minisque claritate praeditus in re
contra et patris nobilitate et digni
magnitudine diligentiaque praeditus
ad paternas clientelas auxilium tibi
23 cuique oclagitatam? His uerbis h
leaeentulus cum nauiculis cuiusque
rostratis, profectus ab Utica in M
est ingressus expeditoque exercitu
milium, cuius partem inermem, par
pidum Ascurum accedere coepit;
2 regnum. Pompeio adueniente oppid
cedere, donec ad ipsas portas ac m
eruptione facta prostratos perterriti
3 nesque passim compulerunt. Ita re
filius naues inde auertit neque post
insulas Balcares uersus conuertit.
24 Scipio interim cum iis copiis, q
mus, Uticae grandi praesidio relict
castra ponit, deinde ibi paucos die

1 perditis *Dauisius*; *uardnis* ...

facto cum Labieni et Petreii copiis se coniungit, atque unis castris factis III milia passuum longe considunt. Equitatus interim 2 eorum circum Caesaris munitiones uagari atque eos, qui pabulandi aut aquandi gratia extra uallum progressi essent, excipere; ita 5 omnes aduersarios intra munitiones continere. Qua re Caesariani graui annona sunt conflictati, ideo quod nondum neque ab Sicilia neque ab Sardinia commeatus subportatus erat, neque per anni tempus in mari classes sine periculo uagari poterant; neque amplius milia passuum VI terrae Africae quoque uersus tenebant 10 pabulique inopia premebantur. Qua necessitate coacti ueterani 4 milites equitesque, qui multa terra marique bella confecerant et periculis inopiaque tali saepe essent conflictati, alga e litore collecta et aqua dulci eluta et ita iumentis esurientibus data uitam eorum producebant. Cum haec ita fierent, rex Iuba cognitis 25 Caesaris difficultatibus copiarumque paucitate non est uisum dari spatium conualescendi augendarumque eius opum. Itaque comparatis equitum magnis peditumque copiis subsidio suis egressus e regno ire contendit. P. Sittius interim et rex Bocchus coniunctis suis copiis cognito regis Iubae egressu propius eius regnum copias suas admouere, Cirtamque, oppidum opulentissimum 30 eius regni, adortus paucis diebus pugnando capit et praeterea duo oppida Gaetulorum; quibus cum condicionem ferret, ut oppido excederent idque sibi uacuum traderent, condicionemque repudiassent, postea ab eo capti interfectique sunt omnes. Inde progressus agros oppidaque uexare non destitit. Quibus rebus cognitis Iuba, cum iam non longe ab Scipione atque eius ducibus abesset, capit consilium, satius esse sibi suoque regno subsidio ire, quam, dum alios adiuturus proficisceretur, ipse suo regno expulsus forsitan utraque re expelleretur. Itaque rursus se reci-

1 Labieni et Petreii *a*, Petreii et Labieni *edd.* copiis] castris *b*.
 se *om.* *a b c*, ante copiis ponunt 'mss. et *edd.* qdd.' 4 gratia]
 causa *b*. 6 neque *om.* *b*. 7 subportatus *a*. nec per *b*.
 9 quoque *ego*, quoquo (*a*) *edd.* (*sed* quaque ante *Ald.*) *P.* 72.
 tenebat — (10) premebatur *a b c*. 12 sepe *a*. 14 dum *codd.* et *edd.*
P. 16. 17 suis *om.* *b*. 18 Sittius (*a*) *u*. Bocchus (*a*),
 'Bochus siue Bocchus *b c*'; Bochus *u*. 20 opulentissimum eius regni *a*,
 eius regni opulentissimum *edd.* 21 adortus — capit *a* (*is* adortis) *b c*,
 adorti — capiunt *u.* *P.* 23. 22 condicionem (*a*). ferret *a*, offerret
b; ferrent *u*. oppido] oppida ante *corr.* *a*. 23 condicionemque (*a*).
 24 eo *a b*, eis *u*. interfecti sunt *b*. progressus *a b*, pro-
 gressi *u*. 25 destitit *a b*, desistunt *u*. 29 pulsus *b*. se *om.* *a*.

cunctis copiis auxiliisque accitis
sariis gerere iussit litterisque
Alienum et Rabirium Postumum
mittit, ut sine mora ac nulla e
4 quam celerrime exercitus sibi tr
ciam perire funditusque euerli ab
sociis foret subuentum, praeter ip
ctum quidem, quo se reciperent, al
5 cum futurum. Atque ipse in tanta
ut postero die, quam misisset litten
tumque morari diceret, dies nocte
6 dispositos directosque haberet. Ne
uillas exuri, agros vastari, pecus
laque dirui deserique, principes c
tenis teneri, liberos eorum obsidu
7 iis se in miseriis suamque fidem in
8 piarum paucitatem esse non posse
ercere atque castra munire, turre
27 cere in mare non intermittere.
modo condocere instituit. Du:

5 in Africam cum copiis a, cum c
b. 10 constituisset e a b c, constitui

torum contra elephantos, quae quasi aduersariorum locum obtineret et contra eorum frontem aduersam lapillos minutos mitteret; deinde in ordinem elephantos constituit; post illos autem suam aciem instruxit, ut, cum ab aduersariis lapides mitti coepissent, et elephanti perterriti se ad suos conuertissent, rursus ab sua acie lapidibus missis eos conuerterent aduersus hostem; quod aegre tardeque fiebat. Rudes enim elephanti multorum annorum doctrina usuque uetusto uix edocti tamen communi periculo in aciem producuntur. Dum haec ad Ruspina ab utrisque ducibus administrantur, C. Vergilius praetorius, qui Thapsi, oppido maritimo, praecerat, cum animaduerneret naues singulas cum exercitu Caesaris incertas locorum atque castrorum suorum uagari, occasionem nactus nauem quam ibi habuit actuariam complet militibus et sagittariis et eisdem scaphas de nauibus adiungit ac singulas naues Caesarianas consecrari coepit. Et cum plures adortus esset, pulsus fugatusque inde discessisset nec tamen desisteret periclitari, forte incidit in nauem, in qua erant duo Titii, Hispani adolescentes, tribuni legionis V, quorum patrem Caesar in senatum legerat, et cum his Titus Salienus, centurio legionis eiusdem, qui M. Messalam legatum obsederat Messanae seditiosissima oratione apud eum usus, idemque pecuniam et ornamenta triumphi Caesaris retinenda et custodienda curarat et ob has causas sibi timebat. Hic propter conscientiam peccatorum suorum persuasit adulescentibus, ne repugnarent seseque Vergilio traderent. Itaque deducti a Vergilio ad Scipionem custodibus sunt traditi et post diem tertium interfecti. Qui cum ducerentur ad necem, petisse dicitur maior Titius a centurionibus, uti se priorem

- 3 ordine a b. instituit b. suam aciem a et sine annotatione u, aciem suam add. ante u. 5 conuertissent] recepissent b.
 ab a, a add. 8 periculo] proelio b. 10 Vergilius 'mss. et add. qdd.', Virgilius (a) u. maritimo a. 11 animaduerneret b c, animam aduerteret a; animaduertisset u. 13 complet militibus a add. ante u, militibus complet u. 14 eisdem a b c, eidem u. scaphis a.
 15 plures] id add. a. 16 esset codd., om. Aldus u. discessit sed nec tamen a c, discessit sed cum nec sic tamen b. 17 Titii 2 dott., Titi a reliqui. 19 Titus a, T. u. Sallienus a c.
 20 Messalam a b c, Messallam u. seditiosissima *Dauisius*, et seditiosissima codd. 21 usus (a) b d, est usus u. 22 curarat a b, curauerat u. has om. a. 23 sibi timebat a *Stephanus*, timebat sibi *oesteras* add. 24 et 25 Virgilio (a) u.
 25 Scipionum a. sunt ante traditi ponunt a b, ante interfecti (26) u. 27 Titius (a) 2 dott., Titus reliqui.

cere non intermittebat, cum fort
 tisset, scorpione accuratius mi
 cusso et ad eum delixo reliqui
30 piunt. Quo facto postea sunt de
 interim fere cotidie non longe a
 struere aciem ac maiore parte d
2 recipere. Quod cum saepius fi
 quisquam prodiret neque propius
 patientia Caesaris exercitusque
 ductis elephantisque turrilis XXX
 tissime potuit porrecta equitum
 pore progressus haut ita longe a
31 po. Quibus rebus cognitis Caesar
 tiones processerant [quique] pabula
 muniendi gratia uallum petierant
 omnes intra munitiones minutatim
 terrore se recipere atque in opere
 qui in statione fuerant, praecipit,
 in quo paulo ante constitissent, d
 se perueniret; quod si propius acc

3 *uncos ego posui. P. 209.*
 quam (a). 5 Labienani *'mss. pler*
 c. 9, l. 8 *inrumpere a.*

intra munitiones reciperent. Alii quoque equitatu edicit, uti suo 2
quisque loco paratus armatusque praesto esset. At haec non ipse
per se coram, cum de uallo prospectaretur, sed mirabili peritus
scientia bellandi in praetorio sedens per speculatores et nuntios
5 imperabat, quae fieri uolebat. Animaduvertebat enim, quamquam 3
magnis essent copiis aduersarii freti, tamen saepe a se fugatis,
pulsis perterritisque et concessam uitam et ignota peccata; quibus 4
rebus numquam tanta suppeteret ex ipsorum inertia conscientia-
que animi uictoriae fiducia, ut castra sua adoriri auderent. Prae- 5
10 terea ipsius nomen auctoritasque magna ex parte eorum exercitus
minuebat audaciam. Tum egregiae munitiones castrorum atque
ualli fossarumque altitudo et extra uallum stili caeci mirabilem in
modum consiti uel sine defensoribus aditum aduersariis prohibe-
bant: scorpionum, catapultarum ceterorumque telorum, quae ad 6
15 defendendum solent parari, magnam copiam habebat. Atque haec
propter exercitus sui praesentis paucitatem et tirocinium praepa-
rauerat, non hostium ui et metu commotus patientem se timidum-
que hostium opinioni praebebat. Neque idcirco copias, quamquam 7
erant paucae tironumque, non educebat in aciem, quod uictoriae
20 suorum diffideret; sed referre arbitrabatur, cuiusmodi uictoria
esset futura: turpe enim sibi existimabat tot rebus gestis tantis- 8
que exercitibus deuictis, tot tam claris uictoriis partis ab reliquis
copiis aduersariorum suorum ex fuga collectis se cruentam adeptum
existimari uictoriam. Itaque constituerat gloriam exultationem- 9
15 que eorum pati, donec sibi ueteranarum legionum pars aliqua in
secundo commeatu occurrisset. Scipio interim paulisper, ut antea 32
dixi, in eo loco commoratus, ut quasi despexisse Caesarem uide-
retur, paulatim reducit suas copias in castra et contione aduocata
de terrore suo desperationeque exercitus Caesaris facit uerba et
20 cohortatus suos uictoriam propriam se eis breui daturum pollice-
tur. Caesar iubet milites rursus ad opus redire et per causam 2
munitionum tirones in labore defatigare non intermittit. Interim 3

1 in <i>a</i> .	2 ad (<i>a</i>)?	5 quamquam (<i>a</i>).	8 numquam <i>a</i> ,
non nunq.	11 tum] tamen <i>b</i> .	atque <i>a</i> 'mss. 3', et <i>u</i> .	
14 quae <i>om. a</i> .	17 et metu <i>om. b</i> .	patientem Ciacconius, sa-	
14 quae <i>om. a</i> .	18 primebat <i>a</i> .	quamquam (<i>a</i>).	19 deducebat
<i>b</i> .	21 turbe <i>a</i> .	existimabant <i>a</i> .	22 partis <i>om. b</i> .
24 exultationemque <i>a</i> .	25 pars] sibi <i>add. a</i> , sed punctis deletum.		
26 antea <i>a</i> 'mss. 4', ante <i>u</i> .	28 concione (<i>a</i>).	29 facit	
uerba <i>a</i> , uerba facit <i>edd</i> .	30 cohortans <i>b</i> .	propria <i>a</i> .	

orare et petere ab eo, ut sibi
 sine periculo facere possent; se
 3 eis suppeteret communis salutis
 rebus facile a Caesare impetrat
 aedilicia functum potestate, Ac
 bus cognitis Considius Longus,
 bus et equitibus DCC praeerat, c
 4 cum VIII cohortibus ad Acillam
 itinere confecto prior Acillam c
 dius interim, cum ad urbem cur
 tisset praesidium Caesaris ibi ess
 facere nulla re gesta pro multitu
 5 tum recepit; deinde paucis post
 bieno adductis rursus Acillitanos
 34 Per id tempus C. Sallustius Crisp.
 sum a Caesare cum classe demo
 2 Cuius aduentu C. Decimius quaes
 lia praeerat praesidio com meatui,

1 Gaetuli (om. copula) b c 4 d
 uidebantur. *Fid. c. 35, 4.* et par
 adfinem a. 5 Gaetulos a re
 iudicauit Morus. 7 ne a 'mss. 4
 edd. ante u, Achilla 'hic et infra b' et
 tate add. 22

ascendit ac se fugae commendat. Sallustius interim praetor a Cer- 3
cinitanis receptus magno numero frumenti inuento naues onera-
rias, quarum ibi satis magna copia fuit, complet atque in castra
ad Caesarem mittit. Alienus interim proconsul Lilybaeo in nauis 4
5 onerarias inponit legiones XIII et XIII et equites Gallos DCCC,
funditorum sagittariorumque mille ac secundum commeatum in
Africam mittit ad Caesarem. Quae naues uentum secundum na-
ctae quarto die in portum ad Ruspinam, ubi Caesar castra habue-
rat, incolumes peruenerunt. Ita Caesar duplici laetitia ac uolu- 5
10 ptate uno tempore auctus, frumento auxiliisque, tandem suis hila-
ratis annonaeque leuata sollicitudinem deponit, legiones equitesque
ex nauibus egressos iubet ex languore nauseaque reficere, diuisos
in castella munitionesque disponit. Quibus rebus Scipio quique 35
cum eo essent [comites] mirari et requirere: C. Caesarem, qui
15 ultro consensisset bellum inferre ac lacescere proelio, subito com-
mutatum non sine magno consilio suspicabantur. Itaque ex eius 2
patientia in magnum timorem coniecti ex Gaetulis duos, quos ar-
bitrabantur suis rebus amicissimos, magnis praemiis pollicitatio-
nibusque propositis pro perfugis speculandi gratia in castra Cae-
10 saris mittunt. Qui simul ad eum sunt deducti, petierunt, ut sibi 3
liceret uerba sine periculo proloqui. Potestate facta, 'Saepenu- 4
mero', inquit, 'imperator, complures Gaetuli, qui sumus clien-
tes C. Mari, et propemodum omnes ciues Romani, qui sunt in le-
gione III et VI, ad te uoluimus in tuaque praesidia confugere;
15 sed custodiis equitum Numidarum, quo id sine periculo minus fa-
ceremus, impediabamur. Nunc data facultate pro speculatoribus 5
missi a Scipione ad te cupidissime uenimus, ut 'perspiceremus,

- 1 ac — commendat *om. b.* Cercinnitanis *unus def.*, Ceronitanis
a b c; Cercinatibus *u.* 2 oneratas *a.* 4 Alienus *a.*, Allienus *u.*
proconsul a b, proconsul e *Aldus u* (pro consule *edd. ante Ald.*).
Lilybaeo *a.* nauis *a.* 5 inponit *a.* xiv (*a.*) et
ante equites om. b. 6 mille] *co a.* 10 hilaratis a b c, exhilaratis
u. 11 annonaeque *Dauisius* (*fuera*t annonaeque); annoneumque *a.*
ami. eumque *c.*, animorumque *d.*, animum *b.* sollicitudinem *unus def.*,
sollicitudine *reliqui.* 12 egressis *a c.* nauseaque *a.* diui-
ses *ego*, dimissos *codd. P. 210.* 14 essent *a reliqui*, erant *b. P. 21.*
comites *deleuit Kreyssigius.* mirati *a.* 19 propere fugisse
u., specie fugae *b.* castra Caesaris *a.*, Caesaris castra *edd.*
21 uerba sine periculo *a b.*, sine periculo uerba *u.* sepenumero inquit *a.*
23 Mari *a.* 24 III] III *b.* tua *b.* 25 quod id *a b.*
27 ab Scipione *b.*

ma ferre poterant, habere atque
 2 summittere non intermittit. Leg
 in quo tritici modium milia CCC co
 bus Italicis aratoribusque, ad Cae
 frumenti apud se sit, docent, simi
 mittat, quo facilius et frumentum
 3 Quibus Caesar in praesentia gratia
 porę se missurum dixit cohortatu
 4 cisci. P. Sittius interim cum copi
 stellum in montis loco munito locat
 gratia et frumentum et res cetera
 ease, comportauerat, ui expugnand
 37 Caesar, postquam legionibus
 que armatura copias suas ex secu
 [VI] onerarias statim iubet Lilybaeum
 portandum proficisci; ipse VI Kal.
 imperat, speculatores apparitoresque
 2 Itaque omnibus insciis neque susp
 omnes legiones ex castris educi atque
 spinam uersus, in quo ipse praesidiu
 3 amicitiam eius accessit. Inde par

3 hls a b, eis 2 dott. edd. ante Al

sinistra parte campi propter mare legiones ducit. Hic campus 4
 mirabili planicie patet milia passuum XII; quem iugum cingens a
 mari ortum neque ita praealtum uelut theatri efficit speciem. In
 hoc iugo colles sunt excelsi pauci, in quibus singulae turres spe-
 5 culaeque singulae perueteres erant collocatae, quarum apud ulti-
 mam praesidium et statio fuit Scipionis. Post Caesar ad iugum, 38
 de quo docui, ascendit atque in unumquemque collem turremque
 castella facere coepit atque ea minus semihora efficit. Postquam 2
 non ita longe ab ultimo colle turrique fuit, quae proxima fuit ca-
 0 stris aduersariorum, in qua docui esse praesidium stationemque
 Numidarum, Caesar paulisper commoratus perspectaque natura
 loci equitatu in statione disposito legionibus opus adtribuit brachi- 3
 nmque medio iugo ab eo loco, ad quem peruenerat, usque ad eum,
 unde egressus erat, iubet dirigi ac muniri. Quod postquam Sci- 4
 5 pio Labienusque animaduenterunt, equitatu omni ex castris educto
 acieque equestri instructa a suis munitionibus circiter passus
 mille progrediuntur pedestremque copiam in secunda acie minus
 CCC passus constituunt. Caesar in opere milites adhortari neque 39
 aduersariorum copiis moueri. Iam cum non amplius passus MD 2
 10 inter hostium aciem suasque munitiones esse animaduertisset in-
 tellexissetque ad impediendos milites suos et ab opere depellendos
 hostem propius accedere necesseque haberet legiones a munitioni-
 bus deducere, imperat turmae Hispanorum, ad proximum collem
 prope occurrerent praesidiumque inde deturbarent locumque ca-
 15 perent, eodemque iubet leuis armaturae paucos consequi subsidio.
 Qui missi celeriter Numidas adorti partim uiuos capiunt, nonnul- 3
 los equites fugientes conuulnerauerunt locumque sunt potiti. Post- 4
 quam id Labienus animaduertit, quo celerius iis auxilium ferret,
 ex acie instructa equitatus sui prope totum dextrum cornu auertit

2 planitie (a).   XII a b c, xv u.   cingens ego, ingens codd.
 P. 211.   6 post a b c, postquam u.   7 ascendit (a).   turrem-
 que castella ego, turrem castellaque b et unus det.; turres castellaque a u.
 P. 211.   8 eo b c.   efficit a, effecit 'mss. omnes'?   postquam
 a b c, et postquam u.   9 quae] in add. a.   10 docuisse praesidium
 a.   11 Caesar a 'mss. omnes', om. unus det. u.   perspecta c.
 12 adtribuit a.   15 animaduenterant a b.   17 mille] cō a.
 18 ccc passus a, passus ccc edd.   constituunt a b, a castris
 anis constituunt u.   adhortari a.   19 cum iam b.   passus ego,
 pass. a; passuum u.   22 necesse haberet a b.   24 occurrerent a b,
 accurrerent Aldus u.   turbarent a.   27 locumque a et m. pr. c,
 locoque u.   28 his a.   29 aduertit b.

loco et post tergum circumuenti
4 uniuersi. Quod ubi legiones Sc
structae, animum aduerterunt,
5 bus portis in sua castra fugere
eiusque copiis campo collibusque
pulsis cum receptui Caesar cani
tra suas munitiones recepisset,
fica corpora Gallorum Germanor
tatem erant ex Gallia secuti, par
ducti ad eum se contulerant, n
capti conseruatique parem gratia
6 luerant. Horum corpora mirifica
41 campo ac prostrata diuerse iaceba
stero die ex omnibus praesidiis co
copias in campo instruxit. Scipio
2 uulneratisque intra suas continer
instructa acie secundum infimas
accessit leniter. Iamque minus
quod Scipio tenebat, aberant legi
tus, ne oppidum amitteret, unde a
eius exercitus consuerat, eductis
instructa ex instituto suo, prim

4 agebatur b.

turribus ..

phantisque turrilis interpositis armatisque, suppetias ire contēdit. Quod ubi Caesar animaduertit, arbitratus Scipionem ad dimi- 3
candum paratum ad se certo animo uenire in eo loco, quo paulo
ante commemorauī, ante oppidum constitit . . . . suamque aciem
5 mediam eo oppido texit; dextrum sinistrumque cornu, ubi ele-
phanti erant, in conspectu patenti aduersariorum constituit. Cum 42
iam prope solis occasum Caesar expectauisset neque ex eo loco,
quo constiterat, Scipionem progredi propius se animaduertisset
locoque se magis defendere, si res coēgisset, quam in campo com-
10 minus consistere audere, non est uisa ratio propius accedendi eo 2
die ad oppidum, quoniam ibi praesidium grande Numidarum esse
cognouerat hostesque mediam aciem suam oppido texisse et sibi 3
difficile factu esse intellexit simul et oppidum uno tempore oppu-
gnare et in acie in cornu dextro ac sinistro ex iniquiore loco pu-
15 gnare, praesertim cum milites a mane diei iciuni sub armis stetis-
sent [defatigati]. Itaque reductis suis copiis in castra postero die 4
propius eorum aciem instituit exporrigere munitiones. Interim 43
Considius, qui Acillam . . . et VIII cohortibus stipendiariis Numi-
dis Gaetulisque obsidebat, ubi C. Messius [qui] cohortibus prae-
10 erat, diu multumque expertus magnisque operibus saepe admotis
et his ab oppidanis incensis cum proficeret nihil, subito nuntio de
equestri proelio allato commotus frumento, cuius in castris co-
piam habuerat, incenso, uino, oleo ceterisque rebus, quae ad
uictum parari solent, corruptis Acillam, quam obsidebat, deseruit
15 atque itinere per regnum Iubae facto copias cum Scipione partitus
Adrumetum se recepit.

Interea ex secundo commeatu, quem a Sicilia miserat Alienus, 44
nauis una, in qua fuerat Q. Cominius et L. Ticide, eques Romanus,

1 impositis b.	3 certum b c.	4 lacunam ego notauī. P. 212.
5 dextrumque a.	cornum c.	6 patienti a.
7 expecta-		7 expecta-
uisset a.	8 se om. b.	9 se magis (a) edd. ante Graeu., magis se
Graeu. et sine annotatione u.	cominus (a).	10 auderet ante
corr. a.	12 texisse et sibi ego, texissent sibi a b c; texisse sibique Aldus u.	13 factum a b c.
uers. b.	16 [defatigati] P. 213.	suis int.
18 et reliqui, om. 2 dett. u. Lacunam ego notauī. P. 213.		
viii a, ix b c.	cohortibus stipendiariis 2 dett., cohortes stipendiarias reliqui.	19 qui a b c d 3 dett., om. Aldus.
20 sepe a.		
21 his a edd. ante Ald., iis Aldus u.	proficeretur c, proficisceretur a.	
24 correptis errore u.	26 Adrumetum a.	27 ad Si-
cilliam b.	Alienus a, Allienus u.	28 Commius b.
Ticide b.	eq. Ro. a.	Ticid a,

fortuna in nostram detulit potes
 rempublicam cum optimo quoque
 uitam et pecuniam donare. Qu
 45 mini'. Hac habita oratione Scip
 neficio sine dubio ab his gratias
 2 cendi fecit. Ex eis centurio l
 'summo beneficio, Scipio, tibi gi
 te appello), quod mihi uitam inco
 licheris, et forsitan uterer isto be
 3 adiungeretur. Egone contra Cae
 quem ordinem duxi, eiusque exe
 riaque amplius + XXXVI annis d
 consistam? Neque ego istud fac
 4 de negotio desistas, adhortor. Cor
 si minus antea expertus es, licet
 cohortem unam, quam putas esse
 me; ego autem ex meis commiliton
 tenes, non amplius X sumam. T

1 errauissent a c, errasset b.

Thapsum.

2 Vergilio a, Virgilio

Scipionem deducta u.

4 delata ad

edd.

Octani a.

5 ueteri a

quid ex tuis copiis sperare debeas'. Postquam haec centurio 46
praesenti animo aduersus opinionem eius est locutus, ira per-
citus Scipio atque animi dolore incensus annuit centurionibus, quid
fieri uellet, atque ante pedes centurionem interfecit reliquosque
5 ueteranos a tironibus iubet secerni. 'Abducite istos', inquit, 'ne- 2
fario scelere contaminatos et caede ciuium saginatos'. Sic extra
uallum deducti sunt et cruciabiliter interfecti. Tirones autem iubet 3
inter legiones disperiri et Cominium cum Ticida in conspectum
suum prohibet adduci. Qua ex re Caesar commotus eos, quos in 4
10 stationibus cum longis nauibus apud Thapsum custodiae causa in
salo esse iusserat, ut suis onerariis longisque nauibus praesidio
essent, ob negligentiam ignominiae causa dimittendos ab exercitu
grauissimumque in eos edictum proponendum curauit.

Per id tempus fere Caesaris exercitui res accidit incredibilis 47
15 auditu. Namque uergiliarum signo confecto circiter uigilia secunda
noctis nimbus cum saxeae grandine subito est exortus ingens. Ad 2
hoc autem incommodum accesserat, quod Caesar non more supe-
riorum temporum in hibernis exercitum continebat, sed in tertio
quartoque die procedendo propiusque hostem accedendo castra
20 communiebat, opereque faciendo milites se circumspiciendi non
habebant facultatem. Praeterea ita ex Sicilia exercitum transpor- 3
tabat, ut praeter ipsum militem et arma nec uas nec mancipium ne-
que ullam rem, quae usui militi esse consuevit, in naues inponi
pateretur. In Africa autem non modo sibi quicquam non adqui- 4
25 sierant aut parauerant, sed etiam propter annonae caritatem ante
parta consumpserant. Quibus rebus attenuati oppido perquam pauci 5
sub pellibus adquiescebant; reliqui ex uestimentis tentoriolis factis
atque arundinibus scopisque contextis permanebant. Itaque subito 6
imbre grandineque consecuta grauatis pondere tentoriis aquaeque

2 est om. a. 4 uelit b. interfecit a b, interfecit u.
5 istos inquit a, inquit istos edd. 6 cede a. 12 negligentiae igno-
miniaeque causam b. 14 exercitu c. 15 aditu b. uergilia-
rum a, uirgiliarum u. 18 temporum *Glandorpius*, imperatorum codd.
20 communiebat a b. 21 habebat a. ita om. a b.
transportabat a b, transportauerat u. 22 nec uas nec a b, neque uas
neque u. 23 usui (a) b, usu u. inponi a. 24 Africam a b c
3 dett. sibi om. b. quicquam a, non quidq. non om. a b.
adquisierant a. 26 parta a c 2 dett., parata u. quam b.
27 adquiescebant a. 28 scopisque c, copiisque a b. 29 gra-
uatis *Oudendorpius*; grauati reliqui, grauata a c. tentoriis *Oud.*, te-
nebris codd. aquaeque ego; aquaeque reliqui, aquamque a c (aquarum-
que *Oud.*).

2 Postquam ad eum peruenit, c
 copijs, quas commemoravi, l
 3 (Erat in castris Caesaris sup
 expectatione copiarum regiaru
 4 animo ante aduentum Iubae co
 castris contulit, despectis eius
 quam antea absens habuerat :
 5 dimiserat.) Quo facto cuius fa
 6 animum fiduciamque regis adu
 suas regisque copias cum elepl
 speciosissime potuit instruxit :
 49 munitionibus haut ita diu commo
 postquam animaduertit Scipioni
 omnia conuenisse neque moran
 summum cum copiis progredi
 et castella munire propiusque
 2 occupare contendit, *ne* aduersi
 proximum collem occuparent a

1 ui *Oud.*; ut *a*, uel *b c*.
 disiectique *reliqui*, subruta disiecta
 quae — pertinent *b c*, rebusque —
 3 iv *a*, ii *b*. 6 Saburrae
 Sittium *a*, Sittium *u*. 7 addere

eriperent facultatem. Eiusdem collis occupandi [gratia] Labienus 3
 consilium ceperat et, quo propiore loco fuerat, eo celerius occurrerat.
 Erat conuallis satis magna latitudine, altitudine praerupta crebris 50
 locis speluncae in modum subrutis, quae erat transgredienda Cae-
 5 sari, antequam ad eum collem, quem capere uolebat, perueniretur,
 ultraque eam conuallem oliuetum uetus crebris arboribus conden-
 sum. Hic cum Labienus animaduertisset Caesarem, si uellet eum 2
 locum occupare, prius necesse esse conuallem oliuetumque trans-
 gredi, eorum locorum peritus in insidiis cum parte equitatus leui-
 10 que armatura consedit et praeterea post montem [collesque Cae- 3
 sari subito se ostenderet] equites in occulto collocauerat, ut, cum
 ipse ex inproviso legionarios adortus esset, ex colle se equitatus
 ostenderet, et re duplici perturbatus Caesar eiusque exercitus ne-
 que retro regrediundi neque ultra procedendi oblata facultate cir-
 15 cumuentus concideretur. Caesar postquam equitatu ante prae- 4
 misso inscius insidiarum cum ad eum locum uenisset, abditu siue
 obliti praeceptorum Labieni siue ueriti, ne in fossa ab equitibus
 opprimerentur, rari ac singuli de rupe prodire et summa petere
 collis. Quos Caesaris equites consecuti partim interfecerunt, par- 5
 20 tim uiuorum sunt potiti; deinde protinus collem petere contende- 6
 runt atque eum decusso Labieni praesidio celeriter occupauerunt.
 Labienus cum parte equitum uix fuga sibi peperit salutem. Hac 51
 re per equites gesta Caesar legionibus opera distribuit atque in eo
 colle, quo erat potitus, castra muniuit. Deinde ab suis maximis 2
 25 castris per medium campum e regione oppidi Vzittae, quod inter
 sua castra et Scipionis in planicie positum erat tenebaturque a
 Scipione, duo brachia instituit duci et ita dirigere, ut ad angulum
 dextrum sinistrumque eius oppidi conuenirent. Id hac ratione opus 3
 instruebat, ut, cum propius oppidum copias admouisset oppugnare-

eripuerunt *codd.* P. 214.

1 gratia *Clarkius* spurium esse uidit.

4 erat unus *det.*, erant reliqui. P. 214 *extr.*

transgredienda *c.*, trans-

grediendae *a b.*

8 esse *b.*, om. *a* 'mss. plerique'.

10 Caesari su-

bito se ostenderet *a b* unus *det.* itemque paucis mutatis litteris reliqui, de quibus constat; om. *Aldus* u. P. 215.

12 inproviso *a.*

13 et (*a*)

P. *Manutius*, ut 'mss. plerique'.

14 regredeundi *a*, gredeundi *b.*

15 postquam *a*, om. *edd.* P. 17.

16 abditu ego, abusi *codd.* P. 215.

22 equitum]equitatus *b.*

24 ab his et suis *puto*.

25 Vzittae

a, Vzittae *u.*

26 planitiem *a.*

27 dirigere *Lipstus*, erigere *codd.*

28 conueniret *a.*

id hac *Rhellicanus*, in hac *b*; l. i. *a*, l. i. *c*,

ii *cod.* *Vrs.*: quae quid significent, nescio.

29 oppidum] hostium *b.*

equites barbari levisque arma
 52 dimicabant. Caesar ab eo ope
 castra reduceret, magno incur
 mata Iuba, Scipio, Labienus
 2 Equites Caesariani ui uniuersa
 pulsi parumper cesserunt. Qu
 3 Namque Caesar ex medio itine
 xilium tulit; equites autem ad
 uersis equis in Numidas cupide
 fecerunt atque eos conuulnerato
 4 multosque ex iis interfecerunt.
 esset coniectum, pulvisque uent
 set, Iuba cum Labieno capti i
 equitatusque cum leui armatura
 5 esset. Interim incredibiliter ex
 lites diffugere partim in castra
 6 poterat regiones peruenire; iten
 pioni eiusque copiis complures se
 53 Dum haec circum Vzittam
 tur, legiones duae, X et VIII,

3 colloquia a. 4 accidera
 b. 8 nonnulli fieri complures

fectae, cum iam non longe a portu Ruspinae abessent, conspicatae
 Caesarianas naues, quae in statione apud Thapsum stabant, ueriti,
 ne in aduersariorum ut insidiandi gratia ibi commorantium clas-
 sem inciderent, imprudentes uela in altum dederunt ac diu multum-
 5 que iactati tandem multis post diebus siti inopiaque confecti ad
 Caesarem perueniunt. Quibus legionibus expositis memor in Ita- 54
 lia pristinae licentiae militaris ac rapinarum certorum hominum
 paruulam modo causulam nactus Caesar, quod C. Auienus, tribu-
 nus militum X legionis, nauem commeatu, familia sua atque iumen-
 10 tis, occupauisset neque militem unum ab Sicilia sustulisset, po-
 stero die de suggestu conuocatis omnium legionum tribunis centu-
 rionibusque, 'Maxime uellem', inquit, 'homines suae petulantiae
 nimiaeque libertatis aliquando finem fecissent meaeque lenitatis,
 modestiae patientiaeque rationem habuissent. Sed quoniam ipsi 3
 15 sibi neque modum neque terminum constituunt, quo ceteri dissi-
 militer se gerant, egomet ipse documentum more militari consti-
 tuam. C. Auiene, quod in Italia milites populi Romani contra 4
 rempublicam instigasti rapinasque per municipia fecisti quodque
 mibi reiue publicae inutilis fuisti et pro militibus tuam familiam
 20 iumentaue in naues inposuisti, tuaque opera militibus tempore
 necessario respublica caret, ob eas res ignominiae causa ab exer-
 citu meo te remoueo hodieque ex Africa abesse et quantum pote
 proficisci iubeo. Itemque te, Aule Fonte, quod tribunus militum
 seditiosus malusque ciuis fuisti, te ab exercitu dimitto. Tite Sa- 5
 25 liene, M. Tiro, C. Clusinas, cum ordines in meo exercitu bene-
 ficio non uirtute consecuti ita uos gesseritis, ut neque bello fortes
 neque pace boni aut utiles fueritis et magis in seditione concitan-
 disque militibus aduersum uestrum imperatorem quam pudoris mo-
 destiaeque fueritis studiosiores, indignos uos esse arbitror, qui in

2 Caesarianas naues *a*, naues Caesarianas *edd.*

3 insidianti *a*.

4 imprudentes *a*.

6 memor] audit Caesar esse moerorem *c*.

8 paruula *a*.

casulam *c*.

nactus quod Caesar Auienus *a* 'mss. ple-

rique (C. adiscit Stephanus).

12 inquit *a*.

petulantiae *a*.

14 patientiaeque *a*.

ipsi] usi *a b c*.

16 ipse *om. b*.

18 manci-

pla *b*. quod mihi *b*.

20 inposuisti *a*.

militibusque 'mss. 2',

militibus quae *a*.

22 hodieque te ex *b*.

pote Oudendorpius; peto

a b, pro eo *c*; potest *cod. Vrs. u*.

23 Aule *a*, A. *u*.

24 te ab *a b c*,

ab *u*.

Tite *a*, T. *u*.

25 me *a*.

26 uirtute] sitis *add. a* 'mss.

4'.

27 seditione *a*.

28 aduersum uestrum imperatorem unus *det.*

(sed aduersus); aduersariorum uestrorum imperatoris *a c et*, qui nostrorum, reliqui.

adduxerat, sex cohortes in fine
56 sidio contra Gaetulos. Caesa
2 que eo, quo telum ex oppido a
 listis scorpionibusque erebris a
 dum collocatis defensores mu-
3 quinque legiones ex superioril
 oblata inlustriores notissimique
 rumque efflagitabant atque inter
4 utilitatis haberet, Caesarem ne
 equitatu regio nobiliores equitum
 Mario ante meruerant eiusque
 post Sullae uictoriam sub Hiemp-
 occasione capta nocte iam luminil
 que suis circiter mille perfugiunt
57 in campo proxime [locum] Vzitta
 quique cum eo erant cognouerunt
 modo essent, fere per id tempus
2 loquentem uiderunt. Scipio mittit

1 missoque *a.*   pote *On*

Irs. u.   **2** trahit *a b*, tradidit *u.*
 um); naue *a*, nauis *u* et *'ita uel naue*

12 permotisque *b.*   **13** quo
scosagris, abiici *a* et *sic* *'uel* abiici *ms*
14 *scosagris*

cum aduersariis colloqui. Cum nihilo minus eius sermonem nuntius ad se referret: sed restare, ut reliqua, quae uellet, perageret, uiator praeterea ab Iuba ad eum est missus, qui diceret audiente Saserna: 'uetat te rex conloqui'. Quo nuntio perterritus 3
 5 discessit et dicto audiens fuit regi. Visu uenisse hoc ciui Romano et ei, qui ab populo Romano honores accepisset, incolumi patria fortunisque omnibus Iubae barbaro potius obedientem fuisse, quam aut Scipionis obtemperasse nuntio aut caesis eiusdem partis ciuibus incolumem reuerti malle! Atque etiam superbius Iubae factum 4
 10 non in M. Aquinum, hominem nouum paruumque senatorem, sed in Scipionem, hominem illa familia, dignitate, honoribus praestantem. Namque cum Scipio sagulo purpureo ante regis aduentum uti solitus esset, dicitur Iuba cum eo egisse non oportere illum eodem uti uestitu, atque ipse uteretur. Itaque factum est, 6
 15 ut Scipio ad album sese uestitum transferret et Iubae, homini superbissimo inertissimoque, obtemperaret. Postero die uniuersas 58 omnium copias de castris omnibus educunt et supercilium quoddam excelsum nacti non longe a Caesaris castris aciem constituunt atque ibi consistunt. Caesar item producit copias celeriterque iis 2
 30 instructis ante suas munitiones, quae erant in campo, constituit sine dubio existimans ultro aduersarios, cum tam magnis copiis auxiliisque regis essent praediti promptiusque prosiluissent, ante se concursuros propiusque se accessuros. Equo circumuectus legionesque cohortatus signo dato accessum hostium ancupabatur. 3
 35 Ipse enim a suis munitionibus longius non sine ratione non procedebat, quod in oppido Vzittae, quod Scipio tenebat, hostium erant cohortes armatae; eidem autem oppido ad dextrum latus eius 4 cornu erat oppositum, uerebaturque, ne, si praetergressus esset, ex oppido eruptione facta ab latere eum adorti conciderent. Prae- 5

2 quae] si *add. a b c d.* 3 praeterea *a.* 4 conloqui *a.*
 6 ab *a, a edd.* 8 caesis *b*; Caesaris *a et, qui eiusdem — malle om., c d.*
 9 etiam] *et add. a.* superius *b.* 12 namque *a 'mss. 3',*
nam u. 14 uti *om. a 'mss. 3'.* atque] *etiam add. b.* est *om.*
a b. 16 postera *a.* 17 educunt *'mss. omnes' praeter unum det.*
et a, qui deducunt. 20 constituit *a 'mss. 3', constituit Stephanus u.*
 21 aduersarias *a.* 22 praediti] *pretio a b c.* 23 secum
concursum a c. propiusque accessuros *b.* 24 ancupatur *b.*
 25 alterum non *Aldus suppluit, om. a 'mss. plerique'.* 26 Vzittae *a, Vzittae u.* 27 cornu] *eorum c.* appositum *b.* uerebatur *b*
 tur ne *b c et, qui uerberatur, a.* 29 corruptione *a.* adorti *b*

terea haec quoque eum causa tardauit, quod erat locus quidam per-
 impeditus ante aciem Scipionis, quem suis impedimento ad ultra
 59 occurrendum fore existimabat. Non arbitror esse praetermitten-
 dum, quemadmodum exercitus utriusque fuerint in aciem instructi.
 2 Scipio hoc modo aciem direxit. Collocabat in fronte suas et Iuba 5
 legiones, post eas autem Numidas in subsidiaria acie ita extenua-
 tos et in longitudinem directos, ut procul simplex esse acies me-
 dia ab legionariis militibus uideretur [in cornibus autem duplex
 3 esse existimabatur]. Ele[phantos] utro sinistroque cornu collo-
 cauerat aequalibus inter eos [elephantos] interiectis, post autem ele- 10
 4 phantos armaturas leues Numidas in cornibus substituerat. Equi-
 tatum frenatum uniuersum i[n] sinistro cornu disposuerat: sini-
 strum enim cornu oppido [elephantis] replebatur, neque erat spatium
 5 equitatus explicandi. Pr[imum] Numidas leuisque armaturae in-
 finitam multitudinem ad dextram suam in sua aciei opposuerat fere 15
 interiecto non minus mil-
 lis adpulerat longiusque [a] maiorum suisque copiis promo-
 6 uebat, id hoc consilio, ut, cum acies duae inter se concurren-
 sent, initio certaminis paulo longius eius equitatus circumuectus
 ex improviso clauderet multitudine sua exercitum Caesaris atque 20
 perturbatum iaculis configeret. Haec fuit ratio Scipionis eo die
 60 proeliandi. Caesaris autem acies hoc modo fuit collocata, ut ab
 2 sinistro eius cornu ordiar et ad dextrum perueniam. Habuit le-
 gionem X, VIII in sinistro cornu, XXV, XXVIII, XIII, XIII, XXVIII,
 XXVI in media acie. In suo autem dextro cornu e secunda acie 25

- 1 eum om. b.   2 ultra ego, ultro codd.   3 praetereundum b.
 6 post eas ego, postea codd.   acie] parte b.   7 media om. b.
 8 ab (a) c, non a.   Incos ego posui. P. 217.   9 sinistroque]
 medioque b.   10 iniectis b.   elephantes b.   11 auxiliares sub-
 stituerat c et, qui substituere, a b; substituerat auxiliares u.   13 enim]
 autem b.   Vzitta a, Vzita u.   17 adpulerat a.   promouebat
 a 'mss. plerique', promouerat Lipsius u.   18 hoc] quod a c, quidem b.
 concurrissent a, concurrissent 'mss. plerique'.   19 circum-
 nentus ante corr. a.   20 improviso a.   22 collata a b e.
 23 ordinaret perueniam habuit (omissis ad dextrum) a b (is ordinare), ordi-
 naret ad dextrum (omissis perueniam habuit) 2 dett. i. e. omnes, de qui-
 bus constat.   legionem a b 2 dett., in sinistro cornu legionem u.
 24 x, viii ego; ix, viii (a) c unus det. u, ix et viii 2 dett.; ix, vii Aldus et seqq.
 ante u. P. 219.   sinistro a b 2 dett., dextro u.   xxv ego, xxx
 codd. P. 220.   xiiii] xiv (a).   xxviii] xxviii a.   25 in suo au-
 tem dextro ego, ipsum autem dextrum u; fere ipsum autem dextrum a, fere
 ante ipsum dextrum b. P. 217.   e secunda acie ego, secundam aciem u;
 secundam autem aciem a c et, qui secundum, b.

ueteranarum legionum partem cohortium collocauerat, praeterea
 ex tironum paucas adiecerat. Tertiam autem aciem in sinistrum 3
 suum cornu contulerat et usque ad aciei suae mediam legionem
 porrexerat et ita collocauerat, uti sinistrum suum cornu triplex
 5 esset. Id eo consilio fecerat, quod suum dextrum latus munitio- 4
 nibus adiuuabatur, sinistrum autem, equitatus hostium multitudini
 uti resisti posset, laborabat, eodemque suum omnem equitatum
 contulerat et, quod ei parum confidebat, praesidio his equitibus 5
 legionem V praemiserat leuemque armaturam inter equites inter-
 10 posuerat. Sagittarios uarie passimque locis certis maximeque in
 cornibus collocauerat. Sic utrorumque exercitus instructi non 61
 plus passuum CCC interiecto spatio, quod forsitan ante id tempus
 acciderit numquam, quin dimicaretur, a mane usque ad horam X
 die perstiterunt. Iamque Caesar cum exercitum intra munitiones 2
 15 suas reducere coepisset, subito uniuersus equitatus ulterior Numi-
 darum Gaetulorumque sine frenis ab dextra parte se mouere prop-
 iusque Caesaris castra, quae erant in colle, se conferre coepit,
 frenatus autem Labieni eques in loco permanere legionesque deti-
 nere: cum subito pars equitatus Caesaris cum leui armatura con- 3
 20 tra Gaetulos iniussu ac temere longius progressi paludemque trans-
 gressi multitudinem hostium pauci sustinere non potuerunt leuique 4
 armatura deserta pulsi conuulneratique uno equite amisso, multis
 equis sauciis, leuis armaturae XXVII occisis ad suos refugerunt.
 Quo secundo equestri proelio facto Scipio in castra laetus nocte 5
 25 copias reduxit. Quod proprium gaudium [bellantibus] fortuna tri-

1 ueteranarum legionum partem *Oudendorpius*; fere earum legionum
 partem *b*, fere in earum legionum parte (*a*) *u.* collocauerat] ordinaue-
 rat *b*. 2 tironum *codd.*, tironum legionibus *u.* paucos adiecerat *b*,
 adiecerat paucas *a.* autem ad tertiam aciem *a b*. 3 contulerant *a.*
 4 porrexerat et ita collocauerat] collocauerat et ita ordinauerat *b* (conl.
a). sinistram cornu *b*, sinistri sui cornus *a et* sinistri sui *etiam unus*
det. 5 esset *om. a 2 dett.* quod] ut *codd.* 6 adiuuabatur
 (*a*) *b*, adiuuaret *c.* 7 resisti *a b c*, resistere *u.* laborabat 2 *dett.*;
 laborat *b c et corr. a*, laboreat *ante corr. a.* 8 is *a.* 10 sagittarios
 passim locisque certis maxime collocauerat *b.* 11 utroque *b.*
 12 ante *om. b.* 13 acciderit *a 2 dett.*, acciderat *u.* nunquam (*a*).
 14 die *a c*, diei *u.* dum *codd. P. 16.* intra munitiones
 suas reducere *a Stephanus*, reducere intra munitiones suas *ceterae edd.*: suas
om. b. 16 ab dextra parte *ego*, ad dextram partem *codd.* (dexteram *a*).
P. 222. 18 detinere *ego*; destinere *a*, destituere *b*; destinere *u et corr.*
a. 20 transgressi] progressi *a.* 22 deserta *ego*, deserti *ac codd.*
P. 222. 24 in castra laetus *a*, laetus in castra *edd.* 25 cladium
a c d, cladium *b.* [bellantibus] *P. 222 extr.*

Interim Varus class
duxerat, cognito legion
deducit ibique Gaetulis
2 que gratia progressus Ad
aduentus inscius Caesar
ad Thapsum uersus in
mittit, itemque Quintum
3 metum eadem de causa p
riter peruenit. Aquila te
non potuit atque angulum
4 classe se longius a prospe
Leptim egressis remigibus
in oppidum uictus sui mer
5 ribus stabat. Quibus rebu
nactus uigilia secunda At
mane Leptim uniuersa clas

1 partem 3 dett., parte
omnes, Leptim frumenti gratia
liqui. Numidias a.
iter deleuit Vascosanus.
properare a) apparare b.
11 classem om. b.

a portu in salo stabant, incendit et penteres duas uacuas a defensoribus nullo repugnante cepit. Caesar interim celeriter per nuntios 63 in castris, cum opera circumiret, certior factus, quae aberant a portu milia passuum VI, equo admisso omissis omnibus rebus celeriter peruenit Leptim ibique hortatur, omnes ut se naues consequerentur; [postea] ipse paruulum nauigiolum conscendit, in cursu Aquilam multitudine nauium perterritum atque trepidantem nactus hostium classem sequi coepit. Interim Varus celeritate Caesaris audaciaque commotus cum uniuersa classe conuersis nauibus Adrumetum uersus fugere contendit. Quem Caesar in milibus passuum IIII 4 consecutus reciperata quinqueremi cum suis omnibus epibatis atque etiam hostium custodibus CXXX in ea naue captis triremem hostium proximam, quae in repugnando erat commorata, onustam remigum epibatarumque cepit. Reliquae naues hostium promuntorium saperunt atque Adrumetum in cothonem se uniuersae contulerunt. 5 Caesar eodem uento promuntorium superare non potuit atque in 6 salo in ancoris ea nocte commoratus prima luce Adrumetum accedit ibique nauibus onerariis, quae erant extra cothonem, incensis omnibusque reliquis ab iis aut subductis aut in cothonem compulsa paulisper commoratus, si forte uellent classe dimicare, rursus se recepit in castra. In ea naue captus est P. Vestrius, eques Romanus, et P. Ligarius Afranianus, quem Caesar in Hispania cum reliquis dimiserat, et postea se ad Pompeium contulerat, inde ex proelio effugerat in Africamque ad Varum uenerat; quem ob periurii perfidiam Caesar iussit necari. P. Vestrio autem, quod 2 eius frater Romae pecuniam imperatam numerauerat, et quod ipse

- 1 in om. a. penteres Scaliger, penteremes a et sic uel pentiremes b c cod. Vrs. 3 dett. ab ex b u. 4 mille passus b.
ante equo add. conscendit b? (Leid. sec. puto). 5 hortatur a (ts ort.)
o d, hortabatur b; hortatus Oud. coni. u. naues] omnes add. b.
6 postea a b c, primum u. P. 223. paruulum nauigiolum a, nauigiolum paruulum u. 7 nauium a b, nauigiorum u. ac b. hostium multitudinem classem a et, qui classe, b. 9 commotus a b c, motus u.
Hadrimetum a. 11 reciperata a, non recup. quinqueremiges a. suis omnibus a, omnibus suis edd. 12 naues a.
tyrremem a, turrem b. 14 promuntorium a. 15 Adrimetum a.
cothonem a et bis deinceps. 16 promuntorio et corr. — rium a.
17 anchoris a. eadem nocte a, eadem die b. Adrimetum accedit a. 19 ab is a, ab his b; aliis u. 21 Vistrius b.
22 Ligerius b, Ligerius c. Afranianus b. 24 proelio se in Africam ad b. ob periurii perfidiam b 2 dett., opperi urtū perfidiam a; ob periurium perfidiamque Aldus u. 25 Vestrium a, Vistrium b.

BELLI AFRICAE

suam causam probauerat Caesari, se a Nasidi classe captum, cum ad necem duceretur, beneficio Vari esse seruatum, postea sibi facultatem nullam datam transeundi, ignouit.

- 65 Est in Africa consuetudo incolarum, ut in agris et in omnibus fere uillis sub terra specus frumenti condendi gratia clam habeant atque id propter bella maxime hostiumque subitum aduentum
2 praeparent. Qua de re Caesar per indicem certior factus tertia uigilia legiones duas cum equitatu mittit ab castris suis milia passuum X atque inde magni
3 stra. Quibus rebus cogniti progressus a suis castris
4 milia passuum VII per ipse, per quem Caesar pridie iter fecerat, ibi castra castrum facit atque ipse cotidie existimans Caesarem mentandi gratia commeaturum cum magno equitatu insidiaturus locis idoneis Labieni ex perfugis certior
66 tior factus paucos dies tus, dum hostes cotidiano instituto saepe idem faciendo in negligentiam adducerentur, subito mane imperat porta decumana legiones se + VIII ueteranas
2 cum parte equitatus sequi atque equitibus praemissis neque opinantes insidiatores subito in conuallibus latentes ex leui armatura
3 concidit circiter D, reliquos in fugam turpissimam coniecit. Interim Labienus cum uniuerso equitatu fugientibus suis suppetias occurrit. Cuius uim multitudinis cum equites pauci Caesariani iam sustinere non possent, Caesar instructas legiones hostium copiis ostendit. Quo facto perterrita Labieno ac retardato suos equites
4 recepit incolumes. Postero die Iuba Numidas eos, qui loco amisso
67 fuga se receperant in castra, in cruce omnes suffixit. Caesar interim, quoniam inopia frumenti premebatur, copias omnes in castra conduit atque praesidio Lepti, Ruspinae, Acillae relicto, Cispio Aquilaeque classe tradita, ut alter Adrumetum, alter 30

- 1 probauerat Caesari *a*, Caesari probauerat *edd.* (Nasidi *a*) nau-
nium *b.* 3 sibi facultatem *a*, facultatem sibi *edd.* ignorauit *a b.*
5 frumenti condendi *a*, condendi frumenti *edd.* Nam *a*, om. *b.*
7 per indicem certior *a Stephanus*, certior per indicem *ceterae edd.*
10 progressis *a.* 13 sepe *a.* 15 consedit *Oudendorpius*,
considet *a b c*; consedit *u.* interim ante certior *ponit a.* 16 [ibi
com]moratus. *P. 223.* hostis *b.* 17 adduceretur *a b.* 18 de-
cumana *b.* octo *a.* *P. 219.* 20 ex ego *suppleui. P. 224.*
23 iam] cum *a*, om. *b.* 25 atque *b.* 28 inopia frumenti *a*, frumenti
inopia *edd.* premebantur *a.* 29 Leptim *b.* Achillae (*a*) *u.*
30 Cispio *a et sic aut 'Crispo mss. et edd. qqd.'* Adrimetum *a.*

Thapsum mari obsiderent, ipse castris incensis quarta noctis uigilia
acie instructa impedimentis in sinistra parte conlocatis ex eo loco
proficiscitur et peruenit ad oppidum Aggar; quod a Gaetulis saepe
antea oppugnatum summaque ui per ipsos oppidanos erat defen-
5 sum. Ibi in campo castris unis positus ipse frumentatum circum 2
uillas cum parte exercitus profectus magno inuento ordeï, olei,
uini, fici numero, paucis tritici atque recreato exercitu redit in
castra. Scipio interim cognito Caesaris discessu cum uniuersis 3
copiis per iugum Caesarem subsequi coepit atque ab eius castris
0 milia passuum VI longe trinis castris dispertitis copiis consedit.
Oppidum erat Zeta, quod aberat a Scipione milia passuum X, ad 68
eius regionem et partem castrorum collocatum, a Caesare autem
diuersum ac remotum, quod erat ab eo longe milia passuum XIII.
Huc Scipio legiones duas frumentandi gratia misit. Quod post- 2
15 quam Caesar ex perfuga cognouit, castris ex campo in collem ac
tutiora loca collatis atque ibi praesidio relicto ipse quarta uigilia
egressus praeter hostium castra proficiscitur cum copiis et oppidum
potitur. Legiones Scipionis comperit longius in agris frumentari 3
et, cum eo contendere conaretur, animaduertit copias hostium his
2 legionibus occurrere suppetias. Quae res eius impetum retardauit.
Itaque capto C. Minucio Regino, equite Romano, Scipionis fami- 4
liarissimo, qui ei oppido praecerat, et P. Atrio, equite Romano de
conuentu Vticensi, et camelis XXII regis abductis praesidio ibi
cum Oppio legato relicto ipse se recipere coepit ad castra. Cum 69
5 iam non longe a castris Scipionis abesset, quae eum necesse erat
praetergredi, Labienus Afraniusque cum omni equitatu leuique ar-
matura ex insidiis adorti agmini eius extremo se offerunt atque ex
collibus primis existunt. Quod postquam Caesar animaduertit, 2
equitibus suis hostium ui oppositis sarcinas legionarios in acruum

1 Thabsum *a*, Tharsum *b*. 2 conlocatis *a*. 3 Aggar *a*,
Agger *b* 3 *dett.* 'et *c.* 76. 79' (*at uide ibi*); Agar *u.* sepe *a*.
5 campo] castro *b*. 6 ordeï *a*, non hord. 7 paucum *a*, paruo *b*.
9 sequi *b*. 10 dispertitis *a b*, non dispart. 11 z. et. *a a*,
Zamj *b*; Zetta 'al.' ab cum *b u.* 13 diuisum *b*. longe *om.*
b. xiv *b*; xviii *a*, xix *c*; xviii *u.* P. 224. 16 collatis *Lipsius*,
collocatis *codd.* P. 211 *extr.* 19 his *edd.* ante *Ald.*, is *a*; iis *Aldus u.*
21 itaque] ipse *b*. Minucio *ego*; inocio *a*, Mincio *b*, Mocio cum
u super Mo c; Macio *Scaliger u.* 23 abductis *Iurinius*, adductis *codd.*
24 Oppido *a*. ad] in *b*. 25 quae tum *a*, quae tunc *b*.
28 existant *a*. 29 ui] in *a*. legionarias *b*. acerbum *b*.

5. . . . .
6. . . . .
7. . . . .
8. . . . .
9. . . . .
10. . . . .
11. . . . .
12. . . . .
13. . . . .
14. . . . .
15. . . . .
16. . . . .
17. . . . .
18. . . . .
19. . . . .
20. . . . .
21. . . . .
22. . . . .
23. . . . .
24. . . . .
25. . . . .
26. . . . .
27. . . . .
28. . . . .
29. . . . .
30. . . . .
31. . . . .
32. . . . .
33. . . . .
34. . . . .
35. . . . .
36. . . . .
37. . . . .
38. . . . .
39. . . . .
40. . . . .
41. . . . .
42. . . . .
43. . . . .
44. . . . .
45. . . . .
46. . . . .
47. . . . .
48. . . . .
49. . . . .
50. . . . .
51. . . . .
52. . . . .
53. . . . .
54. . . . .
55. . . . .
56. . . . .
57. . . . .
58. . . . .
59. . . . .
60. . . . .
61. . . . .
62. . . . .
63. . . . .
64. . . . .
65. . . . .
66. . . . .
67. . . . .
68. . . . .
69. . . . .
70. . . . .
71. . . . .
72. . . . .
73. . . . .
74. . . . .
75. . . . .
76. . . . .
77. . . . .
78. . . . .
79. . . . .
80. . . . .
81. . . . .
82. . . . .
83. . . . .
84. . . . .
85. . . . .
86. . . . .
87. . . . .
88. . . . .
89. . . . .
90. . . . .
91. . . . .
92. . . . .
93. . . . .
94. . . . .
95. . . . .
96. . . . .
97. . . . .
98. . . . .
99. . . . .
100. . . . .

stando omnibus ad suos se recepit. Scipio interim legiones pro-
ductas cum elephantis, quas ante castra in acie terroris gratia in
conspectu Caesaris collocauerat, reducit in castra. Caesar contra 71
eiusmodi hostium genera copias suas non ut imperator exercitum
5 ueteranum uictoremque maximis rebus gestis, sed ut lanista tiro-
nes gladiatores condocere; quo pede se reciperent ab hoste et 2
quemadmodum obuersi aduersariis et in quantulo spatio resisterent,
modo procurrerent modo recederent comminarenturque impetum
ac prope quo loco et quemadmodum tela mitterent, praecipere.
0 Mirifice enim hostium leuis armatura anxium exercitum nostrum 3
atque sollicitum habebat, quia et equites deterrebat proelium inire
propter equorum interitum, quod eos iaculis interficiebat, et legio-
narium militem defatigabat propter uelocitatem: grauis enim ar- 4
maturae miles simulatque ab iis insectatus constiterat in eosque
15 impetum fecerat, illi ueloci cursu periculum facile uitabant. Quibus 72
ex rebus Caesar uehementer commouebatur, quia, quodcumque
proelium quotiens erat commissum, equitatu suo sine legionario
milite hostium equitatu leuique armaturae eorum nullo modo par
esse poterat. Sollicitabatur autem his rebus, quod nondum legiones 2
20 hostium cognouerat et quonam modo sustinere se posset ab eorum
equitatu leuique armatura, quae erat mirifica, si legiones quoque
accessissent. Accedebat etiam haec causa, quod elephantorum 3
magnitudo multitudoque animos militum detinebat in terrore. Cui 4
uni rei tamen inuenerat remedium. Namque elephantos ex Italia
15 transportari iusserat, quo et miles noster speciemque et uirtutem
bestiae cognosceret, et cui parti corporis eius telum facile adigi
posset, ornatusque ac loricatus cum esset elephans, quae pars

- 2 quas ego, quos *codd. P. 225.* 3 collocauerat *a.* 4 ho-
stium *om. c.* 6 condoceretur *a b.* quo pedes *a,* quod ad pedes *b.*
7 aduersariis *Aldus,* aduersarios *a b.* 9 praecipere unus *dett.*
praeciperet *a b;* praecipit *u.* 12 interficiebat — (13) defatigabat *a c. cod.*
Vrs., interficiebant — defatigabant *b et reliqui.* 13 armatura *a b.*
14 iis *a,* his *edd.* 15 periculum facile *a,* facile periculum *edd.*
16 uehementer — quodcumque *om. b.* quia *om. a c 2 dett.*
quodcumque (*a*). 17 proelium] bellum *b.* quotiens *a.*
legionarios milites *a b.* 18 equitatu *b.* 19 legiones ho-
stium *a Stephanus,* hostium legiones reliquae *edd.* 20 possent *b.*
21 erant *a.* 22 accedebat] autem *add. b.* 23 animos militum *a b,*
militum animos *edd.* 24 ex Italia *Claudianus,* in Italiam *codd.*
25 quod *a b.* noster *Aldus,* nosset *a b 2 dett.* 27 ornatusque
Aldus, oneratusque *a b c d.* elephans *b d.*

...entiam Caesi
2 praestant bellicandi con-
Copias enim habebat
et contra Gallos, h
3 uirtutem, non per d
laborandum, ut cons
4 licia cognoscere et qu
haec celerius concipe
loco contineret, sed p
ret, ideo quod hostiun
5 existimabat. Atque l
copias sicut instruxer
aequo loco inuitat ad d
74 reducit sub uesperum h
Vaga, quod finitimum fi
2 monstrauiamus, ueniunt
mittat: se res complere
3 Per idem tempus deorum
fuga suos ciues facit et
suis, antequam Caesaris
eueurrisset atque aduenie
omnibusque eius oppidi in-

diripiendum delendumque militibus. Caesar interim lustrato exer- 75
citu a. d. XII Kal. April. postero die productis uniuersis copiis
progressus ab suis castris milia passuum V a Scipionis circiter
duum milium interiecto spatio in acie constitit. Postquam satis 2
5 diuque aduersarios ab se ad dimicandum inuitatos supersedere pu-
gnae animaduertit, reducit copias posteroque die castra mouet at- 3
que ad oppidum Sarsuram, ubi Scipio Numidarum habuerat prae-
sidium frumentumque comportauerat, ire contendit. Quod ubi La- 4
bienus animaduertit, cum equitatu leuique armatura agmen eius
10 extremum carpere coepit atque ita lixarum mercatorumque, qui
plostris merces portabant, interceptis sarcinis addito animo propius
audaciusque accedit ad legiones, quod existimabat milites sub onere
ac sub sarcinis defatigatos pugnare non posse. Quae res Caesarem 5
non fefellerat: namque expeditos ex singulis legionibus tricenos
15 milites esse iusserat. Itaque eos in equitatum Labieni inmissos
turmis suorum suppetias mittit. Tum Labienus conuersis equis 6
signorum conspectu perterritus turpissime fugere contendit. Mul-
tis eius occisis, compluribus uulneratis milites legionarii ad sua se
recipiunt signa atque iter inceptum ire coeperunt. Labienus per
10 iugum summum collis dextrorsus procul subsequi non desistit.
Postquam Caesar ad oppidum Sarsuram uenit, inspectantibus ad- 76
uersariis interfecto praesidio Scipionis, cum suis auxilium ferre
non auderent, fortiter repugnante P. Cornelio, euocato Scipionis,
qui ibi praecerat, atque a multitudine circumuento interfectoque
15 oppido potitur atque ibi frumento exercitui dato postero die ad 2
oppidum Thisdram peruenit; in quo Considius per id tempus fuerat
cum grandi praesidio cohorteque sua gladiatorum. Caesar oppidi 3
natura perspecta aquae inopia ab oppugnatione eius deterritus pro-
tinus profectus circiter milia passuum IIII ad aquam facit castra
10 atque inde die quarto egressus redit rursus ad ea castra, quae ad

2 ad XII tx April. a. 3 progressus (a) 3 dett., processus 'mei
omnes'. ab suis a, a suis u. 4 circumiecto a b c. 5 ab se a,
om. b; a se u. pugna *Dauisius*. P. 20. 6 posteroque a *cod. Vrs.*,
posteraque b; postero u. atque a b 2 dett., atque iter u. 10 ca-
pere b. 13 ac sarcinis b. 15 inmissos a. 17 fugere contem-
dit a *Stephanus*, contendit fugere *ceterae edd.* 19 atque interceptum
iter coeperunt *et in margine* agere b. 23 pugnante b. 25 ad om.
a. 26 Thisdram a, Tisdram u et 'sic uel Thisdram mss.' 28 aquae
Lipsius, atque *codd.* impugnatione b. 30 die post inde ponit c,
post castra a, ante egressus u; om. b. quarta a c.

BELLI AFRICAE

- Aggar** habuerat. Idem facit Scipio atque in antiqua castra copias
77 **reducit.** Thabenenses interim, qui sub ditione et potestate Iubae
esse consuessent, in extrema eius regni regione maritima locati
interfecto regio praesidio legatos ad Caesarem mittunt, rem a se
gestam docent, petunt orantque, ut suis fortunis populus Romanus,
2 **cum** bene meriti essent, auxilium ferret. Caesar eorum consilio
probato Marcium Crispum tribunum cum cohortibus tribus et sa-
gittariis tormentisque compluribus praesidio Thabenam mittit.
3 **Eodem** tempore ex legionibus milites, qui aut morbo impe-
diti aut commeatu dato cum potuerant ante transire in
Africanam, ad milia III, equit
4 **uno** commeatu Caesari occi
bus legionibus eductis, sic
ab suis castris, ab Scipion
78 **tit** in campo. Erat oppid
ubi praesidium equestre
2 **rat.** Eo equitatu dextra
 legiones ex castris eductas atque in iugo inferiore instructas non
 longius fere mille passus ab suis munitionibus progressus in acie
3 constituit. Postquam diutius in uno loco Scipio commorabatur, et ²⁰
 tempus diei in otio consumebatur, Caesar equitum turmas suorum
 iubet in hostium equitatum, qui ad oppidum in statione erant, fa-
 cere impressionem leuemque armaturam, sagittarios funditoresque
4 eodem summittit. Quod ubi coeptum est fieri, et equis concitatis
 Iuliani impetum fecissent, Pacidius suos equites exporrigere coe- ²⁵
 pit in longitudinem, ut haberent facultatem turmas Iulianas circum-
5 fundi, et nihilo minus fortissime acerrimeque pugnare. Quod ubi
 Caesar animaduertit, CCC, quos ex legionibus habere expeditos

1 Aggar a 'mss.'; Agar u. collocati b. p. R. a, pop. Rom. b c. ferrent ante corr. a. tribunum om. a. nam a. ego, et omnibus codd. nis uero om. a. iv milibus u. oppido a b c. eductis — instructis u. 21 Caesar om. b. 24 summittit a. non subm.	2 ditione (a). 4 a se I'ascosanus, male codd. 6 cum ego, om. a b c; quod u. 7 Marcium (a), Martium 2 dett.; M. reliqui. cohortibus tribus a b, cohorte u. 11 mille] quo a, qui b. 13 v ego, vii codd. P. 224. n milibus] cōcō mil. a, cō b, cccc m. c, ∞ ∞ mill. d; 16 n milium] coco a, m m b c d; cu u. 17 sinistra a b, sinistraque u. 18 legiones — eductas — instructas a b c, legionibus — 20 constituit Oudendorpius, constitit codd. 22 erant a b, erat u. 28 animum aduertit a.	3 maritima a. 5 fortunis b. 8 The- 12 omnibus 14 ab Scipio- numerum a b. derecto ante corr. a. 23 impressionem a.

consuerat, ex proxima legione, quae ei proelio in acie constiterat, iubet equitatui succurrere. Labienus interim suis equitibus auxilia equestria summittere sauciisque ac defatigatis integros recentioribusque uiribus equites subministrare. Postquam equites Iuliani 7
5 CCCC uim hostium ad IIII milia numero sustinere non poterant et a leui armatura Numidarum uulnerabantur minutatimque cedebant, Caesar alteram alam mittit, qui satagentibus celeriter succurrerent. Quo facto sui sublati uniuersi in hostes inpressione facta in fugam 8
aduersarios dederunt; multis occisis, compluribus uulneratis insecti per III milia passuum usque ad colles hostibus adactis se ad
10 suos recipiunt. Caesar in horam X commoratus, sicut erat in- 9 structus, se ad sua castra recepit omnibus incolumibus. In quo 10 proelio Pacidius grauitur pilo per cassidem caput ictus compluresque duces ac fortissimus quisque interfecti uulneratique sunt.
15 Postquam nulla condicione cogere aduersarios poterat, ut in 79 aequum locum descenderent legionumque periculum facerent, neque ipse propius hostem castra ponere propter aquae penuriam se posse animaduertebat, aduersarios non uirtute eorum confidere, sed
20 aquarum inopia fretos despicere se intellexit, II Non. Apr. tertia 2 uigilia egressus ab Aggar XVI milia nocte progressus ad Thapsum, ubi Vergilius cum grandi praesidio praeerat, castra ponit oppidumque eo die circummunire coepit locaque idonea opportunaque complura praesidiis occupare, hostes ne intrare ad se ac loca interiora capere possent. Scipio interim cognitis Caesaris consiliis ad ne- 3
15 cessitatem adductus dimicandi, ne per summum dedecus fidissimos suis rebus Thapsitanos et Vergilium amitteret, confestim Caesarem per superiora loca consecutus milia passuum VIII a Thapso binis castris consedit. Erat stagnum salinarum, inter quod et mare 80
angustiae quaedam non amplius mille et D passus intererant; quas
10 Scipio intrare et Thapsitanis auxilium ferre conabatur. Quod fu- 2

1 consuerat <i>a</i> b, consueuerat <i>u</i> .	ei] ex <i>b</i> .	3 summittere
<i>a</i> , non subm.	5 potuerant <i>m. pr. a</i> .	6 minuatimque <i>a</i> , minuatim
<i>c</i> . caedebantur <i>c</i> .	7 immittit <i>b</i> .	succurrerent <i>ego</i> , occurre-
rent <i>codd. P. 225</i> .	8 sui sublati <i>om. b</i> .	inpressione <i>a</i> .
10 ad <i>a</i> b, in <i>u</i> .	collem <i>b</i> .	adactibus <i>a</i> .
que <i>a</i> , fortissimi quique <i>b</i> .	15 potuit <i>b</i> .	14 fortissimos quis-
<i>plerique</i> , eorum uirtute <i>u</i> .	19 <i>u a</i> , pridie <i>edd. P. 158</i> .	20 Aggar
<i>a 'mss.'</i> , Agar <i>u</i> .	Thabsum <i>a</i> .	21 Vergilius <i>a</i> , Virgilius <i>u</i> .
26 Thabsitanos <i>a</i> .	Vergilium <i>a</i> , Virgilium <i>u</i> .	amitteret <i>a</i> .
27 ab <i>b</i> .	Thabso <i>a</i> .	28 contendit <i>errore Graeu. u</i> .
29 mille] cō <i>a</i> .	30 Thabsitanis <i>a</i> .	

cursare et modo se intra portas recipere modo inconstanter immoderateque prodire. Cum idem a pluribus animaduerti coeptum esset, subito legati euocatique obsecrare Caesarem, ne dubitaret signum dare: uictoriam sibi propriam a dis immortalibus portendi.

5 Dubitante Caesare atque eorum studio cupiditatieque resistente sibi-que eruptione pugnari non placere clamitante et etiam atque etiam aciem sustentante subito dextro cornu iniussu Caesaris tubicen a militibus coactus canere coepit. Quo facto ab uniuersis cohortibus 4 signa in hostem coepere inferri, cum centuriones pectore aduerso

10 resisterent uique continerent milites, ne iniussu imperatoris concurrerent, nec quicquam proficerent. Quod postquam Caesar intellexit incitatis militum animis resisti nullo modo posse, signo Felicitatis dato equo admisso in hostem contra principes ire contendit. A dextro interim cornu funditores sagittariique concita tela in ele-

15 phantos frequentes iniciunt. Quo facto bestiae stridore fundarum 3 lapidumque perterritae sese conuertere et suos post se frequentes stipatosque proterere et in portas ualli semifactas ruere contendunt. Item Mauri equites, qui in eodem cornu elephantis erant 4 praesidio, deserti principes fugiunt. Ita celeriter bestiis circum-

20 itis legiones uallo hostium sunt potitae, et paucis acriter repugnantibus interfectisque reliqui concitati in castra, unde pridie erant egressi, confugiunt. Non uidetur esse praetermittendum de uirtute 84 militis ueterani V legionis. Nam cum in sinistro cornu elephans uulnere ictus et dolore concitatus in lixam inermem impetum fe-

25 cisset eumque sub pedem subditum dein genu innixus pondere suo proboscide erecta uibrantique stridore maximo premeret atque enecaret, miles hic non potuit pati, quin se armatus bestiae offerret. Quem postquam elephans ad se telo infesto uenire animaduertit, 2 relicto cadauere militem proboscide circumdat atque in sublime ex-

30 tollit armatum. Qui in eiusmodi periculo cum constanter agendum 3

4 dis <i>a</i> , diis <i>u</i> .	immortalibus <i>a</i> .	5 dubitandi Caesare <i>a</i> ,
dubitanti Caesari <i>b</i> .	sibi erupt. <i>b</i> .	6 clamitat <i>a b</i> .
tantum <i>a b</i> .	tubicin <i>a</i> .	10 concurrent <i>a</i> .
non quidq.	15 frequenter <i>b c</i> .	16 lapidum <i>a</i> .
sine auctoritate <i>u</i> .	17 ruere] ire <i>b</i> .	18 idem <i>a b</i> .
<i>a et unus det.</i> , cum elephantis <i>u</i> .	21 interfectisque <i>a b 3 dett.</i> , inter-	23 in <i>om. a</i> .
fectis <i>u</i> .	22 progressi <i>b</i> .	praetereundum <i>b</i> .
23 et 28 et 710, 2 elephans <i>a b c</i> , elephantus <i>u</i> .	25 pedem <i>a b</i> , pede	
<i>u</i> .	dein <i>a</i> , deinde <i>u</i> .	26 proboscide <i>suprasc. c</i> .
<i>a b 2 dett.</i> , armatum <i>u</i> .	30 armatus <i>a</i> .	cum <i>om. a b</i> .

confestim Caesaris legione
4 ligendi. Qui postquam ad
ut reffectis castris rursus s
quirent, quem respiceren
5 rerent, [qui] postquam ai
sidio], protinus armis abi
6 Quo postquam peruenerunt
Desperata salute in quodam
7 salutationem more militari
praesidio fuit. Namque n
non modo, ut parcerent ho
ex suo exercitu inlustres
8 complures aut uulnerarunt
fuit Tullius Rufus quaesto
milite interiit: item Pompei
9 nisi celeriter ad Caesarem a
facto complures equites Roma
se receperunt, ne a militibus
adsumpsissent immoderate pe
10 res gestas spe, ipsi quoque in

1 qua *Morus*, quo *codd.*

5 *maritima a.* et *om. b.*

6 *parcerent b. parcerent*

pionis milites, cum fidem Caesaris inplorarent, inspectante ipso
 Caesare et a militibus deprecante, eis uti parcerent, ad unum sunt
 interfecti. Caesar trinis castris potitus occisisque hostium L mili- 86
 bus fugatisque conpluribus se recepit L militibus amissis, paucis
 5 sauciis in castra et statim ex itinere ante oppidum Thapsum con-
 stitit elephantosque LX ornatos armatosque cum turribus ornamen- 2
 tisque [capit] captos ante oppidum instructos constituit, id hoc con-
 silio, si posset Vergilius quique cum eo obsidebantur rei male gestae
 suorum indicio a pertinacia deduci. Deinde ipse Vergilium appel- 3
 0 lauit inuitauitque ad deditionem suamque lenitatem et clementiam
 commemorauit. Quem postquam animaduertit responsum sibi non
 dare, ab oppido discessit. Postero die diuina re facta contione ad- 4
 uocata in conspectu oppidanorum milites collaudat totumque exer-
 citum ueteranum donauit, praemia fortissimo cuique ac bene me-
 5 renti pro suggestu tribuit ac statim inde digressus Rebilo procon- 5
 sule cum III ad Thapsum legionibus et Cn. Domitio cum duabus
 Thisdrae, ubi Considius praeerat, ad obsidendum relictis M. Mes-
 sala Vticam ante praemisso cum equitatu ipse eodem iter facere
 contendit.

10 Equites interim Scipionis, qui ex proelio fugerant, cum Vti- 87
 cam uersus iter facerent, perueniunt ad oppidum Paradam. Vbi
 cum ab incolis non reciperentur, ideo quod fama de uictoria Cae-
 saris praecucurrisset, ui oppido potiti in medio foro lignis coacer-
 uatis omnibusque rebus eorum congestis ignem subiciunt atque eius
 15 oppidi incolas cuiusque generis aetatisque uiuos constrictosque in
 flammam coniciunt atque ita acerbissimo adficiunt supplicio; deinde
 protinus Vticam perueniunt. Superiore tempore M. Cato, quod in 2
 Vticensibus propter beneficium legis Iuliae parum suis partibus
 praesidii esse existimauerat, plebem inermem oppido eiecerat et
 10 ante portam bellicam castris fossaque paruula duntaxat munierat
 ibique custodiis circumdatis habitare coëgerat; senatum autem op-

1 inplorarent a.	3 L ego, x codd. P. 226.	milibus om. a.
4 conpluribus a.	5 et statim ego, estatim a b; ac statim u.	
Thabsum a.	6 LX ego, LXIV codd. P. 226.	7 capit delenda uidit Glandorpius.
8 et 9 Vergil. a, Virgil. u.	9 ipsum b.	
10 incitauitque b.	12 discessit a b 4 dett., recessit Aldus u.	
concione (a).	16 Thabsum a.	legionibus om. a,
cohortibus b.	17 Thisdrae a, Tisdrae u.	Messala (a), Messalla u.
21 Paradae codd. P. 18.	26 coiciunt a.	adficiunt a.
27 in post quod posuit Faërnus, post parum (28) ponunt codd.	30 ca-	
stris om. d.	fossisque a b c, fossa d.	munierat a.

populo contione habita cohortatur omnes, ut portae aperirentur: se in C. Caesaris clementia magnam spem habere. Itaque portis 7 patefactis Vtica egressus Caesari imperatori obuiam profisciscitur. Messala, ut erat imperatum, Vticam peruenit omnibusque portis

5 custodias ponit.

Caesar interim a Thapso progressus Vssetam peruenit, ubi 89 Scipio magnum frumenti numerum, armorum, telorum ceterarumque rerum cum paruo praesidio habuerat. Id adueniens potitur; 2 deinde Adrumetum peruenit. Quo cum sine mora introisset, ar- 0 mis, frumento pecuniaque considerata Q. Ligario, C. Considio filio, qui tum ibi fuerant, uitam concessit. Deinde eodem die Adru- 3 meto egressus Linineio Regulo cum legione ibi relicto Vticam ire contendit. Cui in itinere fit obuius L. Caesar et subito se ad genua proiecit uitamque sibi neque amplius quicquam deprecatur. 5 Cui Caesar facile et pro natura sua et pro instituto concessit, item 4 Caecinae, † Ceteio, P. Atrio, L. Cellae patri et filio, M. Eppio, M. Aquino, Catonis filio Damasippique liberis ex sua consuetudine tribuit circiterque luminibus accensis Vticam peruenit atque extra oppidum ea nocte mansit. Postero die mane in oppidum introiit 90 6 contioneque aduocata Vlicenses incolas cohortatus gratias pro eorum erga se studio agit, ciues autem Romanos negotiatores et eos, 2 qui inter CCC pecunias contulerant Varo et Scipioni, multis uerbis accusatos et de eorum sceleribus longiore habita oratione ad extremum, ut sine metu prodirent, edicit: se eis duntaxat uitam 3 5 concessurum; bona quidem eorum se uenditurum, ita tamen, qui eorum ipse sua bona redemisset, se bonorum uenditionem induciturum et pecuniam multae nomine relaturum, ut incolomitatem retinere posset. Quibus metu exsanguibus de uitaeque ex suo 4

1 concione (a).	habita] facta a.	cohortatus a b.
2 C. Caesaris a b o 3 dett., Caesaris u.		4 Messala (a), Messalla u.
6 ab b.	Thabso a.	Vssetam a, Vscetam u et 'sic uel Vzetam, Vssetam, Vsetam mss.'
Q. a.	11 fuerant (a) b 2 dett., fuerat reliqui.	10 considerat A
Hadrimeto a.	12 cum legione ibi a, ibi cum legione edd.	13 lenua
a.	14 quicquam a, non quidq.	15 natura sua a, sua natura edd.
16 Ceteio codd., C. Ateio Aldus nepos u.		P. Atrio] patrio a.
17 M. om. a.	Aquino a b c, Aquinio u.	Damasippi-
qui a.	18 circumque d.	luminibus a b d 3 dett., noctem luminibus u.
20 concioneque (a).	cohortatur b.	21 egit b.
negotiatores om. b.	24 si a.	26 ipse Clarkius, ipsa a b
cod. Vrs. 3 dett.; om. Aldus u.		sua bona a cod. Vrs., bona sua edd.
27 incolomitatem a.	28 exsanguinibus a.	uita quoque b.

Pompeiae cum Fausti libe
96 concessit. Scipio interim c
Rustiano nauibus longis c
peterent, ad Hipponem reg
2 per id tempus erat. A qu
nauigia deprimuntur, ibiqu
naui interiit.

97 Caesar interim Zamae
uenditis, qui ciues Roman
rant, praemiisque Zamensil
ceperant, tributis uectigalib
uincia facta atque ibi Sallu
2 ipse Zama egressus Vticam
qui sub Iuba Petreioque or
conuentui eorum HS XXX, i
tui eorum HS L multae nom

1 idque obtinuit *Oudendorp*
inter *a b*, om. *c*. Sa
— diripuerat *Morus*, qua — diri
bant om. *a b*, non *c*. mille
8 interfecit '*ms. 3*'.
liberis uiuos capiti *a Stephanus*, uic
11 liberi *a*. 14 ab *c*.
Sicut ..

ab omni iniuria rapinisque defendit. Leptitanos, quorum superio- 3
ribus annis bona Iuba diripuerat, et ad senatum questi per legatos
atque arbitris a senatu datis sua receperant, XXX centenis milibus
pondo olei in annos singulos multat, ideo quod initio per dissen-
sionem principum societatem cum Iuba inierant eumque armis, 4
militibus, pecunia iuuerant. Thisdritanos propter humilitatem ci-
uitatis certo numero frumenti multat. His rebus gestis Idibus Iun. 96
Vticae classem conscendit et post diem tertium Caralis in Sardi-
niam peruenit. Ibi Sulcitanos, quod Nasidium eiusque classem re-
ceperant copiisque iuuerant, HS C multat et pro decumis octauas
pendere iubet bonaque paucorum uendit et ante diem IIII Kal. 2
Quintil. naues conscendit et a Caralibus secundum terram pro-
uectus duodetricesimo die, ideo quod tempestatibus in portibus
cohibebatur, ad urbem Romam uenit.

BELLVM HISPANIENSE.

Pharnace superato . . . . . Africa recepta qui ex his proe-
liis † cum adulescentes Cn. Pompeio profugissent, cum et ulterio-
ris Hispaniae potitus esset, dum Caesar muneribus dandis in Italia
detinetur . . . . . quo facilius praesidia contra compararet Pom-

2 bona Iuba 'mss.' Stephanus, Iuba bona (a)? ceterae edd. ante u.
3 arbitros — datos a b c 2 dett., arbitrio — dato d. militibus a.
4 pondo Glandorpius, ponderis a et sic 'uel ponderibus mss.'
oleum b. anno a. id quod b. 6 Thisdritanos a, Tisdritanos
u. 8 ac b. Caralis a c. 10 sb a. 'decimis mss.'
11 m a, iv b c; m u. lxt Quintil. a. 13 duodetricesimo a.
die ideo 'mss. 2', dici de eo a, die de eo b; die eo u. portibus
a b, portibus u. Explicit liber C. Caesaris belli Africae a. Explicit li-
ber m Alexandrini belli (sic) f.

Incipit alter liber feliciter a. Incipit m f. 1 De §. 1 uid. P. 227
extr. — 229. Pharnace rege superato f, Scipione superato b.
receptam a. his a f, iis P. Manutius u. 2 adulescentes a, adole-
scentules f; adolescente u. 4 detineretur b. pararet b.

contrariae Pompeio auxilia :

- 2 Caesar dictator tertio
iterante diebus coniectis cu
ficiendum in Hispaniam cum
2 a Cn. Pompeio discessissent
nuntiabatur nocturno tempor
necopinantibus aduersariis ei
quod tabellariis, qui a Cn. Po
qui certiore Cn. Pompeium
3 Multa praeterea uerisimilia p
quos legatos ante exercitui p
Maximum de suo aduentu fac
4 ex prouincia fuisset, praesidio
opinati sunt, adpropinquauit n

1 ciuitatis om. f.   it
f reliqui.   5 ui] iii a f.
a.   Gueio f. Incos ego posui.
eo a.   pecuniam f.   8 pa
u.   9 hoc crebrius ego, hoc ei
11 Caesar 3 dett. et prima scriptu
tertio a f, iii u. Gell. X, 1.
dine unus det.), designatus dictator
12 iterante diebus a b c f, itineribus
ceteris a b c. f. celeri u.

praesidio habuit. Erat idem temporis Sex. Pompeius frater, qui 3
cum praesidio Cordubam tenebat, quod eius prouinciae caput esse
existimabatur; ipse autem Cn. Pompeius adolescens Vliam oppi-
dum oppugnabat et fere iam aliquot mensibus ibi detinebatur. Quo 2
5 ex oppido cognito Caesaris aduentu legati clam praesidia Cn. Pom-
pei Caesarem cum adissent, petere coeperunt, uti sibi primo quo-
que tempore subsidium mitteret. Caesar (eam ciuitatem omni tem- 3
pore optime de populo Romano meritam esse) celeriter sex cohort-
tis secunda uigilia iubet proficisci, pari equites numero. Quibus
0 praefecit hominem eius prouinciae notum et non parum scientem,
L. Iunium Paciaecum. Qui cum ad Cn. Pompei praesidia uenisset, 4
incidit idem temporis, ut tempestate aduersa uehementique uento
adflicaretur; quae uis tempestatis ita obscurabat, ut uix proximum 5
agnoscere possent. Cuius incommodum summam utilitatem ipsis
5 praebat. Ita cum ad eum uenerunt, iubet binos equos conscen- 6
dere, et recta per aduersariorum praesidia ad oppidum contendunt.
Mediisque eorum praesidiis cum essent . . . . . unus ex nostris 7
respondit, ut sileat uerbum facere: nam id temporis conari ad
murum accedere, ut oppidum capiant; et partim tempestate inpe-
0 diti uigiles non poterant diligentiam praestare, partim illo responso
deterrebantur. Cum ad portam adpropinquassent, signo dato ab 8
oppidanis sunt recepti, et pedites [equites clamore facto] dispositi
partim ibi remanserunt, equites clamore facto eruptionem in ad-
uersariorum castra fecerunt. Sic in illo facto, cum inscientibus

- 1 id tempus *c*, idem (*om.* temporis) *f*. Sex. *a*, Sextus *u*.
2 capud *f*. 3 Gneius *f*. Vliam *Ciacconius*, Vliam ubique *codd*.
expugnabat oppidum *f*. 5 clam] praeter *add. d*. Pompei
a. 7 Caesar] cum *add. c*. 8 esse *a b c f*, esse sciens *u*.
sexs *a*, sex's Pompeius *f*. cohortis *a et m. pr. f*. 9 pari *a b c f*,
parique *u*. 11 Iunium *f*. Paciae cum (*sic*) *f*, Paciecum (*a*) *u*.
Gneii *f*. (Pompei *a*) *om. b*. 13 adflicaretur *a*. quae
2 *dett.*, quem *a b c d f*. 14 possent ego, posset *codd*. 15 ita *om.*
f. eum *a b c d f*, eum locum *u*. equos ego (equum *Heinsius*),
equites *codd*. conscendere *a b f*, incedere *Aldus u*. 16 conten-
dunt *a b*, contenderunt *c*, contendit *f*; contendere *u*. 17 mediis *b*.
essent *a b c d f*, quaereretur qui essent *u*. *Lacunam ego notauit. P. 26.*
19 partem *a*. inpediti *f*. 20 illum responsum *a b*, illo responso *f*.
21 adpropinquassent *a*. 22 equites *a c d f*, equitesque *b u*. *Vn-*
cos ego posui. dispositi *b*, dispositis (*a*) *c f u* (dispositis — (23) facto
in ima pag. ead. m. supplet f, om. d). 23 partim ibi remanserunt *a b f*,
ibi partim remansere *c*; ibi partim qui remansere *u*. equites clamore
facto *a b f, om. c u*. ante eruptionem *add. qui d*. 24 castris *a f*.
in illo facto *a c f*, illo facto *b d*; illud *Aldus u*.

ex castris descenderunt et
 1 infanti hominum multitu-
 timore adductus Sex. Pompeius
 sibi subsidio ueniret, ne
 2 ipse illo uenisset. Itaque
 3 citus cum copiis ad Cordubam
 flumen Baetim uenisset ne
 ire posset. lapidibus corbe
 2 copias ad castra tripartito
 3 regione pontis castra, ut
 Pompeius cum suis copiis i-
 ponit. Caesar, ut cum ab-
 chium ad pontem ducere co-
 4 Ille inter duces duos sit et
 ex qua contentione cotidiani
 5 nonnumquam illi superiores et
 contentionem uenisset, ab u-
 cupidius locum student tener
 6 fluminis ripas adpropinquant

1 accidisse a b d f.
 existimabat u. prope magn
 illud u. 2 fuisset a f.
 a b. ex ana.

alternis non solum morti mortem exaggerabant, sed tumulos tumulis exaequabant. Ita diebus compluribus cupiebat Caesar, si qua condicione posset, aduersarios in aequum locum deducere et primo quoque tempore de bello decernere. Id cum animaduerneret 6
 5 aduersarios minime uelle, quo eos, quomodo ab Vlia retraxerat, in aequum deduceret, copiis flumine traductis noctu iubet ignes fieri magnos: ita firmissimum eius praesidium Ateguam proficiscitur. Id cum Pompeius ex perfugis rescisset † qua die facultatem 2 et angustias carra complura mulos onustos retraxit et ad Cordubam se recepit. Caesar munitionibus Ateguam oppugnare et brachia circumducere coepit. Qui cum [de] Pompeio nuntius esset allatus, eo die proficiscitur. Cuius in aduentum praesidii causa 4 Caesar cum complura castella occupasset, partim ubi equitatus partim ubi pedestris copia in statione et in excubitu castris praesidio 5 esse possent, hic in aduentu Pompeii incidit, ut matutino tempore nebula esset crassissima. Ita illa obscuracione cum aliquot cohortibus et equitum turmis circumcludunt Caesaris equites et concidunt, sic ut uix in ea caede pauci effugerent. Insequenti nocte 7 castra sua incendit Pompeius et trans flumen Salsum per conualles 8 castra inter duo oppida Ateguam et Vcubim in monte constituit. Caesar † in munitionibus ceterisque, quae ad oppidum opus fuerunt, aggerem uineasque agere instituit. Haec loca sunt montuosa 2 et natura edita ad rem militarem; quae planicie diuiduntur, Salso flumine, proxime tamen Ateguam ut flumen sit, circiter passuum

1 alternis e, alterius a, alterus b; alteri alteris u. morti mortem a f 1 dett. Schneideri, mortem morti u. 3 condicione (a).
 4 de om. c. 5 quo eos quomodo ego, quos quoniam a b c; quos ideo u. P. 229. ab Vlia Ciacconius, a uia codd. 6 in b, ut in reliqui.
 flumine a 'mss. 5', flumen u. 7 itaque b. 8 qua die facultatem et a b c, ea die per uiarum Aldus u. P. 230. 9 mulos onustos ego; multos lanistas a et, qui lanistas, b c. retraxit a. 10 Ateguam Aldus in corrig., antequam a b 2 dett. oppugnaret brachia a b.
 11 qui cum [de] ego; cui cum de a, cum de b, cui de 3 dett.; cuius rei Stephanus u. nuntius b, nuntiatum a; cum nuntius u. 12 cuius aduentu b. 13 cum complura ego; complura (a) u, cum plura b c. occupasset a b c, occupauit Aldus u. sub equitatus a. 14 copias a. stationes in excubitu a et om. in b. 16 ita a b, itaque in u.
 19 castra sua om. b. 20 Vcubi a. 21 Temptabam Caesar munitionibus ceteris perfectis uol directis, quae. oppidum a b 3 dett., oppidum oppugnandum u. 22 aggerem uineasque bis a. 23 planicie (a). 24 Ateguam a. flumen sit a b 3 dett., ad flumen sint Aldus in corr. u. passus a.

3 duo milia. Ex ea regione oppidi in montibus castra habuit posita
 Pompeius in conspectu utrorumque oppidorum neque suis ausus
 4 est subsidio uenire. Aquilas et signa habuit XIII legionum. Sed
 ex quibus aliquid firmamenti se existimabat habere, duae fuerunt
 uernaculae, quae a Trebonio transfugerant; una facta ex coloniis,
 quae fuerunt in his regionibus; quarta fuit Afraniana ex Africa,
 5 quam secum adduxerat. Reliquae ex fugitiuis † auxiliares consi-
 stebant. Nam de leui armatura et equitatu longe et uirtute et nu-
 8 mero nostri erant superiorebat hoc, ut longius bellum
 duceret Pompeius, quod lo- ta et ad castrorum munitio- 10
 nes non parum idonea. Nam is ulterioris Hispaniae regio
 propter terrae fecunditatem difficilemque habet oppugna-
 2 tionem et non minus copi tionem. Hic etiam propter
 barbarorum crebras excur a loca, quae sunt ab oppidis
 remota, turribus et muniti nentur, sicut in Africa, ru- 15
 3 dere, non tegulis tegunt e in his habent speculas et
 4 propter altitudinem longe lateque prospiciunt. Item oppidorum ma-
 gna pars eius prouinciae montibus fere munita et natura excellen-
 tibus locis est constituta, ut simul aditus ascensusque habeat dif-
 5 ficiles. Ita ab oppugnationibus natura loci distinentur, ut ciuitates 20
 Hispaniae non facile ab hoste capiantur. Id quod in hoc contigit
 6 bello. Nam cum inter Ateguam et Veubim, quae oppida supra
 sunt scripta, Pompeius habuit castra constituta in conspectu duo-
 rum oppidorum, ab suis castris circiter milia passuum IIII grumus
 est excellens natura, qui appellatur castra Postumiana: ibi prae- 25
 9 sidii causa castellum Caesar habuit constitutum. Quod Pompeius,
 quod eodem iugo tegebatur loci natura, et remotum erat a castris
 Caesaris, animaduvertebat loci difficultatem et, quia flumine Salso
 intercludebatur, non esse commissurum Caesarem, ut in tanta loci
 2 difficultate ad subsidium mittendum se committeret. Ita fretus opi- 30

4 se om. b. 6 Afrania b. 7 † auxiliares] P. 230.
 9 accidebat hoc ego; accedebat hoc a, accedebat huc reliqui. P. 230.
 12 † inopem] P. 231. difficillemque a. 13 etiam] autem b.
 14 ad a. 15 retinentur] et contra codd. add. u. 16 specula a.
 17 respiciunt b. idem a. 18 prouinciae] in add. b.
 19 ascensusque (a). 20 destinentur b. 22 cum a b, ubi u.
 23 Pompeius] ut add. a. 26 quod Pompeius a b c, Pompeius Aldus u.
 27 quod eodem a cod. Vrs., qui eodem u. et a b e, et quod Al-
 dus u. 28 quia a 2 dett., quod u. 30 ab a. mittendum se
 committeret ego, committendum se mitteret a b 'alii'. P. 231. ita a b,
 ista Aldus u.

nione tertia uigilia profectus castellum oppugnare coepit. Cum ap- 3
propinquassent, clamore repentino telorumque multitudine iactus
facere coeperunt, uti magnam partem hominum uulneribus adfice-
rent. Quo peracto cum ex castello repugnare coepissent, maiori- 4
5 busque castris Caesari nuntius esset allatus, cum III legionibus
est profectus, ut laborantibus succurreret nostris; et cum ad eos 5
adpropinquasset, fuga perterriti multi sunt interfecti, complures
capti, in quibus duo . . multi praeterea armis exuti fugerunt, quo-
rum scuta sunt relata LXXX. Insequenti luce Arguetius ex Italia 10
10 cum equitatu uenit. Is sigua Saguntinorum retulit quinque, quae
ab oppidanis cepit. Suo loco praeteritum est, quod equites ex Ita- 2
lia cum Asprenate ad Caesarem uenissent. Ea nocte Pompeius 3
castra sua incendit et ad Cordubam uersus iter facere coepit. Rex 4
nomine Indo, qui cum equitatu suas copias adduxerat, dum cupi-
15 dius agmen aduersariorum insequitur, a uernaculis legionariis ex-
ceptus est et interfectus. Postero die equites nostri longius ad 11
Cordubam uersus prosecuti sunt eos, qui commeatus ad castra
Pompeii ex oppido portabant. Ex his capti L cum iumentis ad
nostra adducti sunt castra. Eodem die Q. Marcius, tribunus mi- 2
20 litum qui fuisset Pompei, ad nos transfugit; et noctis tertia uigilia
in oppido acerrime pugnatum est, ignemque multum miserunt, sic
ut omne genus . . . ignis per iactus solitus est mitti. Hoc prae- 3
terito tempore Gaius Fundanius, eques Romanus, ex castris ad-
uersariorum ad nos confugit. Postero die ex legione uernacula 12
25 milites sunt capti ab equitibus nostris II, qui dixerunt se seruos
esse. Cum uenirent, cogniti sunt a militibus, qui antea cum Fa- 2
bio et Pedio fuerant et Trebonio [transfugerant]. Eis ad igno-
scendum nulla facultas est data, et a militibus nostris interfecti

1 coepit] ut laborantibus succurreret nostri *add. codd. et edd. P. 232.*
3 adficerent *a.* 4 pacto *a 'mss. 3'.* maioribusque *a 'mss.*
3', et maioribus *u.* 6 ut laborantibus succurreret nostris *om. codd. et*
edd. Vid. ad u. 1. 7 adpropinquasset *a.* 8 lacunam notauit
Oudendorpius. 9 Vargunteius 'uir doctus'. An Arquitius (c. 23, 8)?
11 praeteritum *Dauisius*; praeteritus *a cod Vrs.*, praeterritus *b*, per-
territus 'ceteri'. *P. 27.* 14 Vido *b.* 18 his *a f*, iis *Aldus u.*
20 Pompei *a.* 22 genus *a b c*, genus quibus *u. Lacunam ego no-*
tavi. mitti] exercebatur cum 2 *dett. add. u.* 23 Gaius *a*, C. *u.*
24 confugit *a b*, transfugit *u.* 25 que *a.* 26 Fabio *Glan-*
dorpius; Fabio *a cod. Vrs.*, Badio *b.* 27 Trebonio *a*, cum Trebonio *b*;
a Trebonio u. transfugerant *ego inclusi. P. 233.* 28 facultas est
data *a f 4 dett. Schneideri*, est data facultas *u.*

...nostrorum, [qui] eis
repulsi aduersarii bene multi
13 contulerunt. Postero die Pon
pit ad flumen Salsum; et cu
fuissent a pluribus reperti, de
2 Eo die Aulus Valgius, senat
Pompei fuisset, omnibus suis
3 fugit. Speculator de legione
interfectus est; idemque temp
die ad oppidum capiendum acc
4 Qua spe nonnulli, dum sine p
potiri posse se sperant, poster
5 runt et bene magna prioris mu
ab oppidanis, ac si suarum p
missos facere loricatos, qui p
Pompeio essent, orabant. Quil
6 nes dare, non accipere consueu
sent, relato responso clamore s
7 pugnare pro muro toto coeperut
hominum, qui in castris nostris
8 ptionem eo die essent facturi.

2 nostra castra a f 5 dett. Se

est aliquamdiu uehementissime, simulque ballista missa a nostris turrem deiecit, qua aduersariorum, qui in ea turre fuerant, quinque deiecti sunt et puer, qui ballistam solitus erat obseruare. † Eius 14 praeteriti temporis Pompeius trans flumen Salsum castellum constituit neque a nostris prohibitus falsaue illa opinione gloriatus est, quod prope in nostris partibus locum tenuisset. Item insequenti die eadem consuetudine dum longius prosequitur, quo loco equites nostri stationem habuerant, aliquot turmae cum leui armatura, impetu facto loco sunt deiecti et propter paucitatem nostrorum equitum simul cum leui armatura inter turmas aduersariorum protriti. Hoc in conspectu utrorumque castrorum gerebatur, 3 et maiore Pompeiani exultabant gloria, longius quod nostris cedentibus prosequi coepissent. Qui cum aliquo loco a nostris recepti 4 essent, † ut consuessent, ex simili uirtute clamore facto auersati sunt proelium facere. Fere apud exercitus haec est equestris 15 proelii consuetudo: cum eques ad dimicandum [dimisso equo] cum pedite congregitur, nequaquam par habetur. Id quod in hoc accidit proelio. Cum pedites leui armatura lecti ad pugnam equitibus 2 nostris necopinantibus uenissent, idque in proelio animaduersum esset, complures ex equis descenderunt. Ita exiguo tempore eques 3 pedestre [pedes equestre] proelium facere coepit, usque eo ut caedem proxime a uallo fecerint. In quo proelio aduersariorum ceciderunt CXXIII, compluresque armis exuti, multi uulneribus adfecti in castra sunt redacti. Nostri ceciderunt III; saucii XII pedites et 15 equites V. Eius diei insequenti tempore pristina consuetudine pro muro pugnari coeptum est. Cum bene magnam multitudinem telorum ignemque nostris defendentibus iniiecissent, nefandum crudelissimumque facinus sunt aggressi in conspectuque nostro hospites, qui in oppido erant, iugulare et de muro praecipites mittere coeperunt, sicuti apud barbaros; quod post hominum memoriam

1 aliquamdiu (a).	ballista et 3 ballistam (a).	3 est b.
cis praeteriti temporis a b c, eo praeterito tempore u. P. 28.		5 illa om. b.
6 sequenti b.	8 nostri] in add. b.	9 deiecti a b, deiectae u.
10 simulque b.	11 protriti a, proterriti b; protritae u.	
12 exultabant a.	gloria] letitia b.	longiusque nostris a b.
13 coeperunt b.	14 † ut consuessent] P. 235.	16 [dimisso equo] P. 235.
18 proelio a b, certamine u.	leui a b, ex leui Adus u. P. 26.	20 itaque b.
21 pedestres a.	[pedes equestre] P. 236 in.	23 adfecti a.
24 reducti b.	duodecim a.	
et cum b et uno det. om. u.	25 ante pristina add. pro b.	26 telorum om. b.
29 coeperunt om. b.		

tot impetus sustentantes, nocturnis diurnisque temporibus gladio-
rum ictus telorumque missus expectantes, relictī et deserti a Pom-
peio, tua uirtute superati salutem a tua clementia deprecamur, pe- 4
timus, ut qualem . . . . . gentibus me praestiti, similem in ciuium
5 deditione praestabo. Remissis legatis cum ad portam uenissent 18
† Ti. Tullius et cum introeuntem C. Antonius insecutus non esset,
reuertit ad portam et hominem adprehendit. Quod Tiberius cum 2
fieri animaduertit, simul pugionem eduxit et manum eius incidit.
Ita refugerunt ad Caesarem. Eodemque tempore signifer de le- 3
10 gione prima transfugit et nuntiauit, quo die equestre proelium
factum esset, suo signo perisse homines XXXV, neque licere castris
Cn. Pompei nuntiare neque dicere perisse quemquam. Seruos, 4
cuius dominus in Caesaris castris fuisset (uxorem et filios in op-
pido reliquerat), dominum iugulauit et ita clam a Caesaris praec-
15 sidiis in Pompeii castra discessit et indicium glande scriptum misit,
per quod certior fieret Caesar, quae in oppido ad defendendum
compararentur. Ita litteris acceptis, cum in oppidum reuertisset, 5
qui mittere glandem inscriptam solebat . . . . . Insequenti tem-
pore duo Lusitani fratres transfugae nuntiarunt, quam Pompeius
20 contionem habuisset: quoniam oppido subsidio non posset uenire,
noctu ex aduersariorum conspectu se deducerent ad mare uersum;
unum respondisse, ut potius ad dimicandum descenderent, quam
signum fugae ostenderent; eum, qui ita locutus esset, iugulatum.
Eodem tempore tabellarii eius deprehensi, qui ad oppidum uenie- 6
25 bant; quorum litteras Caesar oppidanis abiecit et qui uitam sibi
peteret iussit turrem ligneam oppidanorum incendere; id si fecisset, 7
ei promisit omnia concessurum. Quod difficile erat factu, ut eam
turrem sine periculo quis incenderet. Ita † fune crure de ligno 8

1 temporibus <i>ego</i> , operibus <i>codd.</i>	2 expectantes <i>a.</i>	relicti
<i>ego</i> , uicti <i>codd.</i>	3 petimus <i>a b</i> , petimusque <i>u.</i>	4 lacunam <i>ego</i> no-
<i>taui.</i>	5 uenissent <i>a</i> 4 <i>dett.</i> , uenisset <i>u.</i>	6 Tib.
(a) <i>u. P. 238.</i>	et cum <i>a b</i> , et cum eum <i>u.</i>	7 adprehendit <i>a.</i>
8 semel <i>a b.</i>	et <i>om. a.</i>	9 eodem <i>b.</i>
timuit <i>a b.</i>	12 Pompei <i>a.</i>	10 nuntiauit <i>Aldus</i> , non
que dici <i>u.</i>	.seruos <i>a b.</i>	nuntiare neque dicere <i>a b</i> , nuntiarī ne-
<i>Schneiderus</i> , uxoremque (a) <i>u.</i>	13 dominis <i>a.</i>	uxorem ' <i>mss. 4</i> ' et
<i>b.</i>	14 domicilium <i>b.</i>	filios <i>a b c</i> , filium <i>u.</i>
reuersi essent (b) ?	17 reuertisset <i>a</i> 3 <i>dett.</i> ; reuertissent <i>c u.</i>	oppidum <i>a.</i>
<i>taui. P. 238.</i>	18 solebat <i>ego</i> , solebant <i>rodd. Lacunam ego</i> no-	
<i>b.</i>	19 nuntiarunt quae Pompeius <i>a</i> , nuntiaruntque Pompeium	
20 concionem (a).	habuisse <i>a b.</i>	25 abiecit <i>a b</i> , obiecit <i>u.</i>
26 peterent <i>b.</i>	fecissent eis <i>b.</i>	27 promisit <i>a b</i> , se promi-
sit <i>u.</i>	28 fune crure <i>a b c</i> , facturus <i>u.</i>	

et saucii aliquot occiderunt leui armatura. Ea nocte speculatores 5
 prensi serui III et unus ex legione uernacula. Serui sunt in cru-
 cem sublatis, militi ceruices abscisae. Postero die equites cum leui 21
 armatura ex aduersariorum castris ad nos transfugerunt. Et eo 2
 5 tempore circiter XL equites ad aquatores nostros excucurrerunt,
 nonnullos interfecerunt, item alios uiuos abduxerunt; e quibus
 capti sunt equites VIII. Insequenti die Pompeius securi percussit 3
 homines LXXVIII, qui dicebantur esse fautores Caesaris uictoriae,
 reliquos uersum oppidum iussit deduci; ex quibus effugerunt CXX
 0 et ad Caesarem uenerunt. Hoc praeterito tempore, qui in oppido 22
 Ategua Vrsauonenses capti sunt, legati profecti sunt cum nostris,
 uti rem gestam Vrsauonensibus referrent, quid sperarent de Cn.
 Pompeio, cum uiderent hospites iugulari, praeterea multa scelera
 ab iis fieri, qui praesidii causa ab his reciperentur. Qui cum ad 2
 5 oppidum uenissent, nostri, qui fuissent equites Romani et senato-
 res, non sunt ausi introire in oppidum, praeterquam qui eius ciui-
 tatis fuissent. Quorum responsis ultro citroque acceptis et red- 3
 ditis cum ad nostros se reciperent, qui extra oppidum fuissent,
 illi praesidio insecuti ex auersione legatos iugularunt. Duo reli-
 0 qui ex eis fugerunt, Caesari rem gestam detulerunt . . . . . et
 speculatores ad oppidum Ateguam miserunt. Qui cum certum 4
 comperissent legatorum responsa ita esse gesta, quemadmodum
 illi retulissent, ab oppidanis concursu facto eum, qui legatos iugu-
 lasset, lapidare et ei manus intentare coeperunt: illius opera se
 5 perisse. Ita uix periculo liberatus petiit ab oppidanis, ut ei liceret 5
 legatum ad Caesarem proficisci: illi se satisfacturum. Potestate 6
 data cum inde esset profectus, praesidio comparato, cum bene ma-
 guam manum fecisset et nocturno tempore per fallaciam in oppi-
 dum esset receptus, iugulationem magnam facit principibusque,

- 1 leui *a b*, ex leui *u*. *P. 26.* 2 prensi *a b*, prehensi *u*.
 3 militi 4 *dett.* 'et alii', militibus *a reliqui*. 4 et *om. b.* 5 *xl*
ego, xi codd. P. 239. excurrerunt 'mss. plerique'. 6 adduxerunt
a 'mss. plurimi'. e quibus *a b*, ex equitibus *u*. 8 *LXXIV (a).*
 9 aersum *a b*, in *Aldus u.* fugerunt *a.* 10 praeterito *om.*
b. 11 Ategua *Aldus in corr.*, Articula *codd.* Vrsauonenses et 12
 Vrsauonensibus *Glandorpius*, Bursauonenses et Bursauonensibus *a b. P. 239.*
 prosecuti *b.* 14 iis] is *a*, his *f.* his] is *a.* cum *om.*
codd.: 'sed rectius abesset qui'. 17 quorum — (18) fuissent *om. b.*
 reditis *a.* 19 illi *codd.*, illi de *u.* auersione *Aldus*, aduer-
 sione *codd.* 20 ex eis 'mss.', eis *a*; qui ex eis *u.* Lacunam *ego*
notaui. P. 239 extr. 25 ei *om. b.* 28 et *om. a b.* 29 fecit *b.*

eques spatio intercluso uix se defendere posset. Ex utroque genere 8
 pugnae complures sunt uulneribus adfecti, in quis etiam Clodius
 Arquitius; inter quos ita comminus est pugnatum, ut ex nostris
 praeter duos centuriones sit nemo desideratus gloria se efferentes.
 5 Postero die ad Soricam utrorumque conuenere copiae. Nostri 24
 brachia ducere coeperunt. Pompeius cum animaduerneret castello 2
 se excludi Aspaunia, quod est ab Vcubi milia passuum V, haec res
 necessario deuocabat, ut ad dimicandum descenderet; neque tamen 3
 aequo loco sui potestatem faciebat, sed ex grumo . . . . . excel-
 10 sum tumultum capiebat, usque eo ut necessario cogeretur inicum
 locum subire. Quo de facto cum utrorumque copiae tumultum 4
 excellentem petissent, prohibiti a nostris sunt, deiecti planicie.
 Quae res secundum nostris efficiebat proelium. Vndique cedenti- 5
 bus aduersariis non parum magna in caede uersabantur. Quibus
 5 mons, non uirtus saluti fuit subsidio. Quod nisi aduesperasset, a
 paucioribus nostris omni auxilio priuati essent. Nam ceciderunt 6
 ex leui armatura CCCXXIII, ex legionariis CXXXVIII, praeterquam
 quorum arma et spolia allata sunt. Ita pridie duorum centurionum
 interitio hac aduersariorum poena est litata. Insequenti die pari 25
 10 consuetudine cum ad eundem locum eius praesidium uenisset, pri-
 stino illo suo utebantur instituto: nam praeter equites nullo loco
 aequo se committere-audebant. Cum nostri in opere essent, equitum 2
 copiae concursus facere coeperunt, simulque uociferantibus legio-
 nariis, cum locum efflagitarent † ut consueti insequi existimare
 15 posses paratissimos esse ad dimicandum, nostri ex humili conualle
 bene longe sunt egressi et planicie iniquiore loco constiterunt. Illi 3
 tamen procul dubio ad congregiendum in aequum locum non sunt
 ausi descendere praeter unum Antistium Turpionem; qui fidens

1 ex a 'reliqui', ex his <i>cod. Vrs. u.</i>	2 adfecti a.	3 Arquitius a 'mss.', Arquitinus c; Aquitius Aldus u.
<i>codd.</i> Soricam <i>ego</i> , Soricaria <i>codd. Vid. c. 27, 2.</i>	5 ad Glandorpius, ab	7 Aspania b.
Veily a.	8 ut <i>om. a.</i>	descenderent a b.
9 <i>lacunam ego notauit. P. 240.</i>	10 capiebant a.	11 inicum a.
12 deiecti a b c, deiectique u.	13 quae res] quorum a, quod b.	14 non parum <i>codd.</i> , nostri u.
15 subsidio quod <i>ego</i> ; quod subsidio a, quo subsidio 'mss. plerique' u. P. 240.	16 omni <i>codd.</i> , tunc nisi u.	17 cecxxiv (a).
18 allata sunt a, sunt allata <i>edd.</i>	19 pridem b.	20 propter c.
21 † ut consueti] P. 241.	22 posses paratissimos	23 <i>Schneiderus</i> , posse speratissimos a b; possent se paratissimos u.
24 esse <i>om. b.</i>	25 planitie (a).	26 iniquiori a et, ut uidetur, b c.
27 tum b.		

felicitas, ex sententia aduersarios adhuc propulso . . . . . qui
 si aequo loco sui potestatem facerent, celerius, quam uestra opinio
 fert, bellum confecissem. Sed exercitum tironem non audent in 6
 campum deducere nostrisque adhuc fixi praesidiis bellum ducunt.
 5 Nam singulas ciuitates circumsederunt: inde sibi commeatus capi-
 unt. Quare et ciuitates nostrarum partium conseruabo et bellum 7
 primo quoque tempore conficiam. Cohortes in animo habeo ad uos
 mittere. Profecto nostro commeatu priuati necessario ad dimican-
 dum descendant. Insequenti tempore cum nostri in opere distenti 27
 10 essent, equites in oliueto, dum lignantur, interfecti sunt aliquot.
 Serui transfugerunt, qui nuntiauerunt, a. d. III Non. Mart. proe- 2
 lium ad Soricam quod factum est, ex eo tempore metum esse ma-
 gnum, et Attium Varum circum castella praeesse. Eo die Pom- 3
 peius castra mouit et contra Hispalim in oliueto constituit. Caesar
 15 priusquam eodem est profectus, luna hora circiter sexta uisa est.
 Ita castris motis Vcubim Pompeius praesidium, quod reliquit, ius- 4
 sit ut incenderent et deusto oppido in castra maiora se reciperent.
 Insequenti tempore Ventiponem oppidum cum oppugnare coepisset, 5
 deditione facta iter fecit in Carrucam, contra Pompeium castra po-
 8 suit. Pompeius oppidum, quod contra sua praesidia portas clausisset,
 incendit; milesque, qui fratrem suum in castris iugulasset, inter- 6
 ceptus est a nostris et fusti percussus. Hinc itinere facto in cam-
 pum Mundensem cum esset uentum, castra contra Pompeium con-
 stituit. Sequenti die cum iter facere Caesar cum copiis uellet, 28
 5 renuntiatum est a speculatoribus Pompeium de tertia uigilia in acie
 stetisse. Hoc nuntio allato uexillum proposuit. Idcirco enim co- 2
 pias eduxerat, quod Vrsaonensium ciuitati, qui sui fuissent fauto-
 res, antea litteras miserat, Caesarem nolle in conuallem descen-

1 aduersarios om. b. propulso a b, propulso c; propulso ha-
 bemus u. Lacunam ego notauit. qui a b, tamen u. 2 nostra c.
 3 fert cod. Vrs., ferre est a b. conficissem a. tyronem a.
 4 ducere a. fixi a, freti edd. 5 unde b. 7 in 4 dett.,
 om. reliqui. 9 nostri a b, nostri temere u. 10 aliqui b.
 11 Non. Mar. a, Nonarum Martii, u et sic 'uel Non. Martii mes'. 12 Su-
 ricam b, Siricam c, Siritiam a; Soriciam u. 14 spalim a. consti-
 tuit a b, constituit u. 15 eo b. 16 Accubim a. 17 ut cum
 uno det. om. u. 18 Ventiponem ego; Ventiponte a b, Ventiponti c;
 Ventisponde Aldus u. Vid. Vhert. Hisp. p. 367. 19 interfecit a.
 contraque cum 4 dett. u. 21 interemptus b c. 23 undensem a.
 25 a 'mss. et edd. qdd.', ab u. 26 constituisse b. 27 Vr-
 saonensium Glandorpius, Vrsaonensium codd. qui sui ego supplui.
 P. 25.

aut ab excelso loco aut ab oppido discederent. Nostri pede presso propius riuum cum adpropinquassent, aduersarii patrocinari loco iniquo non desinunt. Erat acies XIII aquilis constituta, quae late- 30
ribus equitatu tegebatur cum leui armatura milibus sex, praeterea
5 auxiliares accedebant prope alterum tantum; nostra praesidia LXXX cohortibus et VIII milibus equitum. Ita cum in extrema planicie 2
inicum in locum nostri appropinquassent, paratus hostis erat superior, ut transeundum superius iter uehementer esset periculosum. Quod cum a Caesare esset animaduersum, ne quid temere culpa 3
10 secus admitteretur, eum locum definire coepit. Quod cum homi- 4
num auribus esset obiectum, moleste et acerbe accipiebant impediri, quo minus proelium conficere possent. Haec mora aduersarios alacriores efficiebat: Caesaris copias timore impediri ad committing- 5
15 tendum proelium. Ita se efferentes iniquo loco sui potestatem effi- 5
ciebant, ut magno tamen periculo accessus eorum haberetur. Hic 6
decumani suum locum, cornu dextrum, tenebant, sinistrum III et V legio itemque et cetera auxilia et equitatus. Proelium clamore facto committitur. Hic etsi uirtute nostri antecede- 31
bant, aduersarii loco superiore se defendebant acerrime, et uehemens fiebat ab
10 utrisque clamor telorumque missu concursus, sic ut prope nostri diffident uictoriae. Congressus enim et clamor, quibus rebus 2
maxime hostis conterretur, in collatu pari erant condicione. Ita- 3
que ex utroque genere pugnae cum parem uirtutem ad bellandum contulissent, pilorum missu fixa cumulatur et concidit aduersario-
15 rum multitudo. Dextrum demonstrauius decumanos cornu tenuisse; qui etsi erant pauci, tamen propter uirtutem magno aduersarios timore eorum opera adiciebant, quod a suo loco hostes uehementer premere coeperunt, ut ad subsidium, ne ab latere nostri occuparent, legio aduersariorum traduci coepta sit a dextro. Quae 5

- 1 aut oppido a b. 2 (adpropinquassent a) accessissent b.
4 equitatus tegebat b. militibus a. 5 prope ad alterum b.
6 et om. b 3 dott. VIII a, IX b c 4 dott.; VIII u. mil. a, milia f.
7 inicum a. in om. b. 8 transeundum a b, transeundi u.
9 culpa a b c, culpa sua u. 11 abiectum b. impediri a b,
se impediri u. 14 efficiebant a b, faciebant u. 17 itemque et a
'mss.', itemque u. auxilia equitatus a 'mss.' 18 aduersarii] se e
cum 2 dott. add. u. 19 se ego supplui. 20 nostri om. b.
21 different a, different b. 22 erant Aldus, erat a b. ita b.
23 pugnae om. b. 24 missus a 'mss. 4'. 25 dextrum] ut
add. a b. 27 (adficiebant a) efficiebant b. 28 nec a. 29 oc-
cuparentur (b). legi a. coeptae a. a dextro Glandorpius,
ad dextrum codd. P. 243.

cuniae secum habuit, eis distribuit et oppidanis dixit se de pace ad Caesarem proficisci et secunda uigilia ab oppido discessit. Cn. 5 Pompeius cum equitibus paucis nonnullisque peditibus ad nauale praesidium parte altera Carteiam contendit, quod oppidum abest a 5 Corduba milia passuum CLXX. Quo cum ad octauum miliarium 6 uenisset, P. Caucilius, qui castris antea Pompeii praepositus esset, eius uerbis nuntium mittit, eum minus belle habere: ut mitterent lecticam, qua in oppidum deferri posset. Litteris missis Pompeius Carteiam defertur. Qui illarum partium fautores essent, conue- 7 niunt in domum, quo erat delatus (qui arbitrati sunt clanculum uenisse), ut ab eo, quae uellent, de bello requirerent. Cum frequ- 10 entia conuenisset, de lectica Pompeius eorum in fidem confugit. Caesar ex proelio munitione circumdata Cordubam uenit. Qui ex 33 caede eo refugerant, pontem occuparunt. Cum eo uentum esset, 2 15 conuiciari coeperunt: nos ex proelio paucos superesse; quo fugeremus? Ita pugnare coeperunt de ponte. Caesar flumen traiecit et castra posuit. Scapula, totius seditionis, familiae et libertino- 3 rum caput, ex proelio Cordubam cum uenisset, familiam et liberos conuocauit, pyram sibi extruxit, coenam adferri quam optimam 4 20 imperauit, item optimis insternendum uestimentis; pecuniam et argentum in praesentia familiae donauit. Ipse de tempore coenare, 5 resinam et nardum identidem sibi infundit. Ita nouissimo tempore seruum iussit et libertum, qui fuisset eius concubinus, alterum se iugulare, alterum pyram incendere. Oppidani autem, simul Ca- 34 25 sar castra contra oppidum posuit, discordare coeperunt, usque eo ut clamor in castra nostra perueniret fere inter Caesarianos et

2 Gn. a. 3 Pompeius a 'mss.', Pompeius autem Aldus u.
cum paucis nonnullis equitibus ad b. 4 Carteiam om. a. 6 peruen-
nisset b. Caucilius b c, Caucill a; Caluitius u. Pompeii antea b.
7 eum b 2 dett., eum a u. bellae a. habere a b 2 dett.,
haberet u. mitterent b; mitteret a et, ut uidetur, ceteri boni.
8 in om. a. possit (a) 'mss.' 9 Carteiam a. 10 quo] in quam
b. dilatus a. 11 quae] qui b. uellet cum 2 dett. u.
13 proelio] Munda de Glandorpii coniectura add. u. 14 refugerunt a.
occuparant a b, occupauerunt u. uentum esset Stephanus; cir-
cumuentum esset a, circumuenti essent b; esset uentum u. 15 conui-
ciari Aldus, conuiciare a b. quo] quos a b. fugeremus codd., con-
fugeremus u. 18 apud a b. liberos a b. 19 extruxit a.
adferri a. optimam a b 6 dett., opimam Scaliger u. 21 coenare
a f 5 dett. Schneideri, om. c; coenauit Aldus u. 22 resinam uar. lect.
d, sitam a et sic 'uel sicam b c'. infudit b. 23 liberam a.
eius om. a b. 24 pyram a. 25 contra] ad add. a.

BELLI HISPANIENSIS

2 inter Pompeianos. Erant hic legiones, quae ex perfugis conscrip-
 3 tae, partim oppidanorum serui, qui erant a Sexto Pompeio manu-
 4 missi; qui in Caesaris aduentum discordare coeperunt. Legio XIII
 oppidum defendere coepit: nam, cum iam depugnarent, turres ex
 5 parte et murum occuparunt. Denique legatos ad Caesarem mittunt,
 ut sibi legiones subsidio intromitteret. Hoc cum animaduertent
 homines fugitivi, oppidum incendere coeperunt. Qui superati a
 nostris sunt interfecti hominum milia XXII, praeterquam extra
 6 murum, qui perierunt. I
 netur, ex proelio quos
 eruptionem fecerunt et
 35 redacti. Caesar Hispalim
 nerunt. Ita cum ad op
 2 praesidio intromittit;
 magna manus intra Po
 ceptum indignaretur.
 peianarum partium fuisse.

ido potitur. Dum hic deli-
 os superius demonstraui-
 interfectis in oppidum sunt
 disset, legati deprecatum ue-
 ntum, Caninium legatum cum
 oppidum posuit. Erat bene
 rtium, quae praesidium re-
 Philonem, illum, qui Pom-
 acerrimus (is tota Lusitania

3 notissimus erat) — hic clam praesidia in Lusitaniam proficiscitur
 et Caecilius Nigrum, hominem barbarum, ad Lennium conuenit,
 4 qui bene magnam manu Lusitanorum haberet. Rursus Hispalim
 20 in oppidum denuo noctu per murum recipitur: praesidium, uigiles
 36 igne portas praeccludunt, de integro pugnare coeperunt. Dum
 haec geruntur, legati Carteienses renuntiauerunt, quod Pompeium
 in potestate haberent. Quod ante Caesari portas praecclusissent,
 illo beneficio saum maleficium existimabant se lucrifacere. Lusi-
 23

- 2 a Pompeio a Sexto u. 3 qui in a b, tunc in Aldus u.
 descendere ego, descendere codd. P. 215. 4 non a. depugnarent
 turres ego, repugnarent turres u; repugnarentur res a, repugnaretur eis b.
 occuparent ante corr. a. denique ego, denuo codd.
 mitteret b. 7 nomine a b. 9 potitur b, potitus reliqui.
 10 ex om. Aldus u. 11 multi interfecti a. 12 Hispalim a. 13 ad a
 esset uentum ego, sese tuendum a b c; sese tueri
 dixisset Aldus u. Caninium cum praesidio legatum a edd. ante Ald.
 14 intermittit a. 15 magna manus Ciacconius, magnum codd.
 partium quae cod. Ciacconii (uel potius Ursini), partiumque a b; par-
 tium praesidium quod Caesaris u. 16 clam cett.] P. 29 fin. illuc
 b. 18 in om. (a) b c 3 dett. 19 hominem barbarum Glandorpius;
 nomine barbaro a b, nomine Barbarum u. Lennium a mss., Lenium u.
 20 Hispalim in Oudendorpius, Hispalim codd.; in Hispalim u.
 21 uigiles a b, uigilesque u. 23 Carteienses a. renuntiauerunt
 a mss. et edd. qdd., renuntiarunt Aldus u. 24 potestatem codd.
 habent a.

tani Hispali pugnare nullo tempore desistebant. Quod Caesar cum 2
animaduerneret, si oppidum capere contenderet, ut homines perdit
incenderent et moenia delerent, ita consilio habito noctu patitur
Lusitanos eruptionem facere; id quod consulto non existimabant
5 fieri. Ita erumpendo naus, quae ad Baetim flumen fuissent, in- 3
cendunt. Nostri, dum incendio detinentur . . . . . illi profugiant
et ab equitibus conciduntur. Quo facto oppido recuperato Astam 4
iter facere coepit; ex qua ciuitate legati ad deditionem uenerunt.
Mundensesque, qui ex proelio in oppidum confugerant, cum diu-
0 tius circumsiderentur, bene multi deditionem faciunt, et cum essent
in legionem distributi, coniurant inter sese, ut noctu signo dato,
qui in oppido fuissent, eruptionem facerent, illi caedem in castris
administrarent. Hac re cognita insequenti nocte uigilia tertia tes- 5
sera data extra uallum omnes sunt concisi. Carteienses, dum Caes- 37
sar in itinere reliqua oppida oppugnat, propter Pompeium dissen-
tire coeperunt. Pars erat, quae legatos ad Caesarem miserat,
pars erat, qui Pompeianarum partium fautores essent. Seditione 2
concitata portas occupant; caedes fit magna; saucius Pompeius
naues XX occupat longas et profugit. Didius, qui classi praefuisset,
10 simuladque Gadis nuntius allatus est, confestim sequi coepit; par-
tim pedibus [et equitatus] ad persequendum celeriter iter facie-
bant item confestim consequentes. Quarto die nauigationis, quod 3
imparati a Carteia profecti sine aqua fuissent, ad terram applicant.
Dum aquantur, Didius classe accurrit, naues incendit, nonnullas
15 capit. Pompeius cum paucis profugit et locum quandam munitum 38
natura occupat. Equites et cohortes, quae ad persequendum missae
essent, speculatoribus antemissis certiores fiunt: diem et noctem

- 1 Hispali pugnare (a) 4 *dett.*; Hispali oppugnare b, Hispalim oppugnare
reliquit. 3 menia a. 5 erumpendo b, inrumpendo reliquit.
naus a. Betim a. 6 lacunam ego notauit. P. 246. 7 Hastam
a 'mss.' 8 interim a b. 9 Mundensesque a. qui om. a b.
10 circumsederentur a b. 11 sese a unus det. edd. ante Ald.
nep., se Aldus nep. u. 13 tessara b. 14 Cartecienenses a.
dum Noruicensis; duces a, duces dum b 2 *dett.* 17 erat om. unus det.
u. qui (a); quae b et, ut uidetur, ceteri boni. 18 portas Vasco-
sanus, partes codd. 19 classi praefuisset simuladque Gadis ego et
Glandorpius, Gadis classi praefuisset ad quem simul codd. (Gadis classis a).
P. 246 extr. 21 pedibus a b, peditatus unus det. u. et equitatus
ego inclusi. 22 confestim consequentes quarto die nauigationis ego;
quarto die nauigatione confestim consequentes a b c. 23 Cratula pro-
fectis in ea qua a. ad terram om. b (an et haec et applicant?)
24 classi b. accurrit a b, occurrit u. 26 missi essent a.

Lusitani, qui ex pugna superfuerunt, ad signum se receperunt et 2
bene magna manu comparata ad Didium se reportant. Huic etsi 3
non aberat diligentia ad naues tuendas, tamen nonnumquam ex
castello propter eorum crebras excursions eliciebatur et prope
5 cotidianis pugnis . . . . . insidias ponunt et tripartito signa dis-
tribuunt. Erant parati, qui naues incenderent, incensisque † qui 4
subsidium repeterent: hi sic dispositi erant, ut a nullo . . . . .
conspectu omnium ad pugnam contendunt. Ita cum ex castello 5
Didius ad propellendum processisset cum copiis, signum a Lusita-
10 nis tollitur, naues incenduntur, simulque, qui ex castello ad pu-
gnam processerant, eodem signo, fugientes latrones dum perse-
cuntur, a tergo insidiae clamore sublato circumueniunt. Didius 6
magna cum uirtute cum compluribus interficitur; nonnulli ea pugna
scaphas, quae ad litus fuerant, occupant, item [nonnulli] complu- 7
15 res nando ad naues, quae in salo fuerunt, se recipiunt, ancoris
sublatis pelagus remis petere coeperunt; quae res eorum uitae fuit
subsidio. Lusitani praeda potiuntur. Caesar Gadibus rursus ad 8
Hispalim recurrit. Fabius Maximus, quem ad Mundam † praesi- 41
dium oppugnandum reliquerat, operibus assiduis † lurnisque cir-
9 cum se interclusis inter se decernere facta caede bene magna fa-
ciunt. Nostri ad oppidum recuperandum occasionem non praeter- 2
mittunt et reliquos uiuos capiunt, XIII milia. Vrsaonem profici-
scuntur; quod oppidum magna munitione continebatur, sic ut ipse
locus non solum opere, sed etiam natura aditus ad oppugnandum
5 † hostem appeteret. Huc accedebat, ut aqua praeterquam in ipso 3
oppido [nam] circumcirca nusquam reperiretur propius milia pas-
suum VIII; quae res magno erat adiumento oppidanis. Tum prae- 4

2 Dium-a. 3 nonnumquam (a). 4 eliciebatur *Glandorpius*,
eliciebatur *codd.* (eic. a). et a b c, et sic u. 5 lacunam ego no-
taui. 6 † qui *seqq.*] P. 249. 7 praesidium f. bi *edd. ante*
Ald., hii a; ii *Aldus* u. Lacunam ego notau. 8 conspecti *Dauis-*
stus u. contendunt a b c, contenderent u. 10 attollitur b.
ex *Norwicensis*, in *reliqui*. 11 persecuntur a. 13 pluribus b.
14 nonnulli a b: om. *Aldus*. 15 anchoris a. 16 fuit sub-
sidio a, subsidio fuit *edd.* 18 quem a b c, quem ipse u. Munam
a c. 19 lurnisque circum se interclusis b c, lurnis circum se interclusi
a; hostesque circum sese interclusi u. 20 discernere b. faciunt
a 'mss. *cumeti*', eruptionem faciunt u. 22 xiv milia a b c 2 *dett.*, xiv
milia ac delinde unus *det.* u (xiv (a)). 23 ut om. a. 24 aditus
a b, editus u. 25 appeteret *codd.*, abuerteret *Scaliger* u. P. 249.
huc accedebat *Petauianus*; hoc accederet a, hoc accideret b c. aquam
c. 26 nam om. 2 *dett.* P. 250. repperiretur a.

BELLI HISPANIENSIS

- terea accedebat, ut aggerem . . . . . materiesque, unde soliti
sunt turris † agi, propius milia passuum VI non reperiabatur.
† Ao Pompeius ad oppidum oppugnationem tutiorem efficeret, om-
5 nem materiem circum oppidum succisam intro congeffit. Ita ne-
cessario diducebantur nostri, ut a Munda, quam proxime ceperant, 5
42 materiem illo deportarent. Dum haec ad Mundam geruntur et Vr-
saonem, Caesar, ad Hispalim cum Gadibus se recepisset, inse-
quenti die contione aduocata commemorat: Initio quaesturae suae
eam prouinciam ex omnibus sibi peculiarem constituisset
2 et, quae potuisset eo tempo largitum esse; insequenti 10
praetura ampliato honore ne quae Metellus inposuisset, a
senatu petisse et ea pecunia liberasse, simulque patro-
cinio suscepto multis legat in senatum inductis simul
publicis priuatisque causis inimicitias susceptis defen-
3 disse; suo item in consuli, quae potuisset, commoda 15
prouinciae tribuisse: eorum commodorum et immemores
et ingratos in se et in populum Romanum hoc bello et praeterito
4 tempore cognosse. 'Vos iure gentium ciuiumque Romanorum in-
stitutis cognitis more barbarorum populi Romani magistratibus sa-
crosanctis manus semel et saepius attulistis et luce clara Cassium 20
5 in medio foro nefarie interficere uoluistis. Vos ita pacem semper
odistis, ut nullo tempore legiones desitae populi Romani in hac
prouincia haberi. Apud uos beneficia pro maleficiis, maleficia pro
beneficiis habentur. Ita neque in otio concordiam neque in bello

- 1 accedebat *a*. aggerem *a b*, agger *u*. *Lacunam ego notau.*
soluti *a b*, solitae *u*. 2 turris *a*, turres *u*. agi] et *c*.
reperiabatur *a* (*is repp.*), reperiabantur *u*. 3 hac *a*. ad oppidum *a*
'*mss.*', ut oppidi *u*. 4 intra *b*. 5 diducebantur *a b*, deducebantur
cod. Ciacconii u. quod *a b*. 6 Munda *a*. 7 ad Hispalim cum
Gadibus *unus det. Schneideri*; ab Hispali cum Gadibus *a f*, cum ab Hispali
Gadibus *b?*; cum a Gadibus ad Hispalim *u*. 8 concione (*a*). com-
memorat *om. a b*. 9 sibi peculiarem *a*, peculiarem sibi *edd.* con-
stituisset *a b*. 10 insequente *a*. 11 inposuisset *a*. 12 pe-
tisset *a b*. ea pecunia *unus det.*, eis pecunia *a b*; eis pecuniis *u*.
14 publicis priuatisque causis *codl.*, publicas priuatasque causas *P. Manu-*
tius u. 15 in *om. b c*. 16 etiam memores *a*; esse et immemores
u, sed 'esse et desunt b c et b pro his habet etiam'. 17 integratos *a*.
praeterito *a 3 dett.*, in praeterito *u*. 18 ciuiumque *f 5 dett.*
Schneideri, et ciuiumque *a*; et ciuium *u*. 19 magistratibus sacrosanctis
manus *P. Manutius*; magistratus sacrosanctis romanis *d*, magna transero
sanctis romanus *a et, qui transiero et romanis, b*. 20 sepius *a*.
attulissetis *a b et m. pr. c*. Cassium *P. Manutius*, captum *codl.*
22 desitae (*a*) *c*, desint (*b*). 24 in otio] initio *a*.

uirtutem ullo tempore retinere potuistis. Priuatus ex fuga Cn. 6
 Pompeius adulescens a uobis receptus fasces imperiumque sibi ar-
 ripuit, multis interfectis ciuibus auxilia contra populum Romanum
 comparauit, agros prouinciamque uestro impulsu depopulauit. In 7
 5 quo uos uictores existimabatis? An me deleto non animaduerte-
 batis [decem] habere legiones populum Romanum, quae non solum
 uobis obsistere, sed etiam caelum diruere possent? Quarum laudi-
 bus et uirtute . . . . .

1 *'Ad uocem tempore deficit manus antiqua b'.* pri-
 uatis a. 2 adulescens a. imperium a. 4 comparauit a.
 impulsu u. 5 quo uos] quos a. existimabatis *Aldus*, extabatis a
 b c. animum aduertebatis a et cum 2 *dett. u.* 6 decem ego in-
 clusi. P. 251. solum] modo b. 7 et b. coelum (a).
 8 uirtute] cetera desiderantur *add. d.*, totus in orbe terrarum mundus exultat
add. b.

F R A G M E N T A.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

C. IVLII CAESARIS
F R A G M E N T A.

ORATIONES.

Cic. Brut. 72, 252: De Caesare ita iudico, illum omnium fere oratorum Latine loqui elegantissime, nec id solum domestica consuetudine, ut dudum de Laeliorum et Muciorum familiis audie-
5 bamus; sed quamquam id quoque credo fuisse, tamen, ut esset perfecta illa bene loquendi laus, multis litteris et eis quidem reconditis et exquisitis summoque studio et diligentia est consecutus. 74, 258: Solum quidem et quasi fundamentum oratoris uides, locutionem emendatam et Latinam; cuius penes quos laus adhuc fuit, non fuit
10 rationis aut scientiae, sed quasi bonae consuetudinis. 75, 261: Caesar autem rationem adhibens consuetudinem uitiosam et corruptam pura et incorrupta consuetudine emendat. Itaque cum ad hanc elegantiam uerborum Latinorum, quae, etiamsi orator non sis et sis ingenuus ciuis Romanus, tamen necessaria est, adiungit
15 illa oratoria ornamenta dicendi, tum uidetur tamquam tabulas bene pictas collocare in bono lumine. Hanc cum habeat praecipuam laudem, in communibus non uideo cui debeat cedere. Splendidam quandam minimeque ueteratoriam rationem dicendi tenet, uoce, motu, forma etiam magnifica et generosa quodammodo. Tum Brutus: Orationes quidem eius mihi uehementer probantur; complures autem legi.

Sueton. Caes. 55: Eloquentia aut aequauit praestantissimorum gloriam aut excessit. Post accusationem Dolabellae haud dubie principibus patronis annumeratus est. Certe Cicero ad Brutum

ANNOTATIO. 1 Orationes, ut par erat, eas tantum commemorauimus, quas scripsero Caesarem constabat.

oratores enumerans negat se uidere, cui debeat Caesar cedere, aitque eum elegantem, splendidam quoque atque etiam magnificam et generosam quodammodo rationem dicendi tenere; et ad Cornelium Nepotem de eodem ita scripsit: Quid? oratorem quem huic antepones eorum, qui nihil aliud egerunt? quis sententiis aut acutior aut crebrior? quis uerbis aut ornatior aut elegantior? Genus eloquentiae duntaxat adolescens adhuc Strabonis Caesaris seculus uidetur.

*Quintil. X, 1, 114: C. C. . . . pro tantum uacasset, non
alius ex nostris contra Ciceronem . . . naretur. Tanta in eo uis 10
est, id acumen, ea concitatio, u . . . . .odem animo dixisse, quo
bellauit, appareat. Exornat tamen . . . . .omnia mira sermonis, cuius
proprie studiosus fuit, elegantia.*

Tac. de orat. 21: Concedamus sane C. Caesari, ut propter magnitudinem cogitationum et occupationes rerum minus in eloquentia effecerit, quam diuinum eius ingenium postulabat.

Ibid. 25: Apud nos Cicero quidem ceteros eorumdem temporum disertos antecessit, Caluus autem et Asinius et Caesar et Coelius et Brutus suo iure et prioribus et sequentibus anteponuntur. Nec refert, quod inter se specie differant, cum genere consentiant. **A**strictior Caluus, numerosior Asinius, splendidior Caesar, amarior Coelius, grauior Brutus, uehementior et plenior et ualentior Cicero: omnes tamen eandem sanctitatem eloquentiae ferunt, ut, si omnium pariter libros in manum sumpseris, scias quamuis in diuersis ingeniis esse quandam iudicii ac uoluntatis similitudinem et cognationem.

Tac. ann. XIII, 3: Dictator Caesar summis oratoribus aemulus fuit.

Plut. Caes. 3: Λέγεται δὲ καὶ γῦναι πρὸς λόγους πολι-
τικούς ὁ Καῖσαρ ἄριστα καὶ διαπονεῖσθαι φιλοτιμότητα τὴν γί- 30
σιν, ὡς τὰ δευτερεῖα μὲν ἀδηρότως ἔχειν, τὸ δὲ πρωτεῖον, ὅπως

1 debeat Caesar *codd. tantum non omnes*, Caesar debeat *ed. Ouden-*
dorprii. 4 oratorem *Memmius Medicus primus*, oratorum *ed. Oud.*

10 aliud m. pr. *Turicensis Florentinus*. uim Caesaris commemorat idem I, 7, 34. X, 2, 25. XII, 10, 11; calorem *Appul. apol.* p. 589 *Oud.*

11 id actum en ea m. pr. Turicensis Florentinus (hic aen).
 14 loquitur Aper. 17 respondet Apro Messala. 19 suo iure Lipsius; si uere uel sic uere codd., illud suprasc. iure Leidensis. 21 astri-
 ctior Acidalius, at strictior codd. 23 sanctitatem Leidensis Farnesia-
 nus, sanitatem edd. 26 cognationem Beroaldus. cogitationem codd.

14 loquitur Aper.

17 respondet Apro Messala.

psius ; si uere uel sic uere codd., illud *suprasc.* iure *Leidensis.*

ctior Acidalius, at strictior codd.

nus, sanitatem edd.

τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ὅπλοις πρῶτος εἶη μάλλον, ἀσχοληθεὶς ἀφείναι, πρὸς ὅπερ ἡ φύσις ὑφηγεῖτο τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος ὑπὸ στρατειῶν καὶ πολιτείας, ἥ κατεκτίσατο τὴν ἡγεμονίαν, οὐκ ἐξικόμενος.

- 5 *Pronto p. 181 ed. Rom.*: Caesari facultatem dicendi uideo imperatoriam fuisse.

IN CN. CORNELIVM DOLABELLAM (a. 77).

- Sueton. Caes. 4*: Composita seditione ciuili Cornelium Dolabellam, consularem et triumphalem uirum, repetundarum postu-
10 lauit absolutoque Rhodum secedere statuit.

Ascon. in Scaur. p. 26 Bait.: Ne forte erretis et eundem hunc Cn. Dolabellam putetis esse, in quem C. Caesaris orationes legitis.

- Tac. de orat. 34*: Nonodecimo aetatis anno L. Crassus C.
15 Carbonem, uno et uicesimo Caesar Dolabellam, altero et uicesimo Asinius Pollio C. Catonem, non multum aetate antecedens Caluus Vatinius iis orationibus insecuti sunt, quas hodie quoque cum admiratione legimus.

- Sueton. Caes. 55*: Genus eloquentiae duntaxat adolescens
20 adhuc Strabonis Caesaris secutus uidetur; cuius etiam ex oratione, quae inscribitur pro Sardis, ad uerbum nonnulla transtulit in diuinationem suam.

- Val. Max. VIII, 9, 3*: Diuus quoque Iulius uim facundiae
25 proprie expressit dicendo in accusatione Cn. Dolabellae, quem reum egit, extorqueri sibi causam optimam L. Cottae patrocínio, siquidem maxima tunc . . eloquentiae quæsta est.

1 μάλλον *Stephanus*, μάλλον ἄλλ' *codd.* 6 inter imperator et fuisse litterae in codice ualde obscuratae sunt: imperatorum *Maius*, sed dubitat, an imperatoriam legere debuerit. 7 Cf. *Plut. Caes. 4. Vell. II, 43, 3. Cic. Brut. 92, 317.* 8 seditione ciuili] ab Lepido mota.
9 Dolabella consul fuit a. 81, triumphauit ex Macedonia. 12 hunc] praetorem a. 81. Cf. *Ascon. ad Cornel. p. 73.* Caesari sorores ed. princeps. 15 uno et uicesimo] immo tertio et uicesimo. 16 multum *Leidensis*, multo edd. 17 hodie quoque *Leidensis Vaticanus 1862*, non hodieque. 24 proprie, ut *Perizonius*, cum propriae ederetur, scribendum demonstrauit, omnes *codd. Caroli Kempfii*; qui de hoc loco a me consultus suas copias benigne mecum communicauit. 25 C. Cottae *Valerio* scribendum fuisse *Perizonius* monuit. 26 siquidem maxima tunc eloquentiae quæsta est pr. m. codicis *Petri Danielis*, omnium optimi; siquidem maxima tunc eloquentia quæsta est sec. m. eiusdem et ceteri boni. Puto fuisse: siquidem maxima tunc eloquentia uim eloquentiae quæsta est. *Kempfium* neque lacuna neque sententia fugerat.

ea re contionem.

Gell. XIII, 3: Reperitiam rogationem suasit, nece est iure affinitatis. Verba haec nostra necessitate non labore,

LAUDATIONES IULIAE AMITAE

Sueton. Caes. 6: Quaesitum est, ut Iuliam defunctas laudavit et meam laudatione de eius ac patris suae meae Iuliae maternum gentis diis immortalibus coniunctum et ceteri reges, quo nomine fuit matrem familia est nostra. Est ergo in genere primum inter homines pollent, et in potestate sunt reges'.

PRO DEC

Tac. de orat. 21: Nisi fortis Samnite aut Bruti pro Deo

1 actionis in libusti (sic) regi in lib. 1. Isti lo Fr. Gronovius. Per Dolabella, duae actiones erant (videtur. I p. 38); et Gellius, si apud Ca legisset, haec uerba omisisset, quare cur exciperentur ulla causa erat

titudinis ac teporis libros legit, nisi qui et carmina eorundem miratur.

PRO BITHYNIS.

- Gell. V, 13*: In oratione, quam pro Bithynis dixit, hoc
 5 principio usus est: 'Vel pro hospitio regis Nicomedis uel pro horum necessitate, quorum res agitur, defugere hoc munus, M. Iunce, non potui. Nam neque hominum morte memoria deleri debet, quin a proximis retineatur, neque clientes sine summa infamia deseriri possunt, quibus etiam a propinquis nostris opem ferre instituimus'.
 10 *Iul. Rufinian. p. 201 Ruhnck.*: Caesar pro Bithynis: 'Quid ergo? syngraphae non sunt? Sed res aliena est'.

IN C. MEMMIUM ET L. DOMITIUM PRAETORES (a. 58).

- Sueton. Caes. 23*: Functus consulatu C. Memmio Lucioque Domitio praetoribus de superioris anni actis referentibus cognitionem senatui detulit nec illo suscipiente triduoque per irritas altercationes absumpto in provinciam abiit.
 15

Schol. Bob. in Sest. p. 297 Or.: De actis loquitur, quae habuit in consulatu C. Caesar inauspicato, ut uidebatur; quae de re aduersus eum egerant in senatu C. Memmius et L. Domitius praetores, et ipsius Caesaris orationes contra hos extant, quibus
 20 et sua acta defendit et illos insectatur.

Ead. in Vat. p. 317: Commiserat senatui causam suam C. Caesar, id est, ut de lege agraria patres iudicarent. Ibi enim habitae sunt tres illae orationes contra Domitium et Memmiam.

- 25 *Sueton. Caes. 73*: C. Memmii, cuius asperrimis orationibus non minore acerbitate rescripserat, etiam suffragator mox in petitione consulatus fuit.

APUD MILITES DE COMMODIS EORVM.

- Diomed. p. 395 P.*: Frustrum ait C. Caesar apud milites de
 30 commodis eorum: 'Non frustrabo uos, milites'.

1 teporis *Lipsius*, temporis *codd.*

2 mirantur *Leidensis*.

6 Iunce ego, uince regius: Vinici *Thysius*, Vini *Iac. Gronovius*. 7 morte] *Nicomedeas obiit a. 75.*

9 a propinquis opem ferre eadem et ratione et sententia dicitur atque a propinquis defendere. Perperam haec temptata sunt.

13 Cf. *Sueton. Neron. 2.*

20 quibus *Maius* suppleuit.

23 ibi] bi *cod.*

24 ille *cod.*

28 Immerito haec ad alteram-

utram orationum apud milites in Hispania (p. 752, 8) relata sunt, praesertim cum haec oratio uerbis de commodis eorum data opera ab illis distingui uideatur.

CAESARIS

ORATIONES TITULI CAESARIS TRIVIAL.

Sueton. Caes. 55: Orationes aliquas reliquit, inter quas
sunt quaedam feruntur. Pro Q. Metello non immerito Aug.
existit, regio ab actibus excepit male subsequentibus
fuerit, quam ab ipso editam. Nam in quibusdam exempla
sunt de inscriptione quam pro Metello, sed quam scripsit
talis, cum ex persona Caesaris sermo sit Metellum seque
re. Nonnullae dicuntur criminationes purgantis. Apo
lino prope in Hispania Augustus esse vix ipsius putat;
tamen duplex fertur, una prope habita proelia, altera p
riore, pro Hispania. Tempus quidem conditionandi hab
ere dicit ad hunc locum.

DE ANALOGIA

ILLIVM CICERONEM (a. 5

Sueton. Caes. 55: et de analogia duos libros et
Sueton. Caes. 55: quod inscribitur iter, et
Sueton. Caes. 55: Alphon. cum ex citeriore C

Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te

Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te

Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te
Alphon. Caesari de uerbis et analogia restat, sequentes sub te

LIBER PRIMVS.

Cic. Brut. 72, 253: Qui etiam in maximis occupationibus ad te ipsum, inquit in me intuens, de ratione Latine loquendi accuratissime scripserit primoque in libro dixerit uerborum delectum
 5 originem esse eloquentiae tribueritque, mi Brute, huic nostro, qui me de illo maluit quam se dicere, laudem singularem (nam scripsit his uerbis, cum hunc nomine esset affatus: 'Ac si, ut cogitata praeclare eloqui possent, nonnulli studio et usu elaborauerunt, cuius te paene principem copiae atque inuentorem bene de nomine
 10 ac dignitate populi Romani meritum esse existimare debemus' —): hunc facilem et cotidianum nouisse sermonem nunc pro relicto est habendum.

Gell. I, 10: Quod a C. Caesare in primo de analogia libro scriptum est, habe semper in memoria atque in pectore, ut tam-
 15 quam scopulum sic fugias inauditum atque insolens uerbum.

Pomp. comm. art. Don. p. 230 Lind.: Analogia est comparatio. Fit octo modis. Ut sint sex illae partes, quae accidunt nomini. Sex autem accidunt nomini ista: qualitas, comparatio, genus, numerus, figura, casus. Ecce sex partes. Exitus syllabarum
 20 ut sit similis. Puta illud in us exit et illud in us. Penultimarum ratio ut sit similis, ut aut uocales syllabae sint aut consonantes.

1 *Praeter ea, quae in praefatione posita fuisse apparet, nominato primo libro de analogia unus locus de litteris, alter de uocabulis, quae singularem aut pluralem numerum respuerent, citatur; quae appellato secundo libro proferuntur, omnia ad declinationem pertinent. Itaque ex iis, quae ex libris de analogia citabantur numero libri non indicato aut Caesari tribuebantur, ita ut ex libris de analogia desumpta esse probabile uideretur, omnia ad declinationem pertinentia in secundum librum contuli, reliqua, de ipsa analogia, de litteris et syllabis, de etymologia, quae ante illum locum de numero tractata esse necesse est, primo libro tribui. Ceterum facile apparet solos Ciceronem, Quintilianum, Gellium ea referre, quae ipsi in Caesaris libris legerant, reliquos ea, quae afferunt, ab aliis scriptoribus accepisse, qui ne ipsi quidem omnes Caesaris libros uiderint. Pompeius uero si quae directa oratione ponit, ea non ita scripta inuenit, sed suo more ipse in eam formam redegit.*

3 inquit Atticus in Ciceronem intuens.

2 qui Schützius, quin codd.

5 huic nostro] Ciceroni.

7 ut Lagomarsiniani 53. 68. 70, om. reliqui.

11 uerba hunc —

habendum cur Attico tribuenda essent, dixi in annall. critt. Berolin. a. 1846 m. Aug. p. 247. Relictum dicit, de quo nemo uerbum facere operae pretium ducit, quia notum omnibus et persuasum est.

13 Cf. Macrob. Sat. I, 5.

17 octo modis] At deinceps nouem enumerantur; ex quibus Sergius p. 1846 P. illud, ut tempora sint similia (p. 754, 1), utpote simili exitu iam comprehensum recte omittit.

17 et 18 accidunt ego, accedunt cod.

Caesar, ed. Nipperd.

Priscian. p. 545

scribebant. quorum du
ut si dicas Pompei-ii.
pronuntiari? Nam post
Caesari doctissimo artis
arte grammatica de syllab

Probus art. min. 28

Caesar propter rationem
gularum litterarum sonos
tis praefereudas iudicaueru
num uocalibus occurrunt,
puta fla, ars, mons, iners et
si uocalibus occurrant, nec
sunt. Quis enim b, c, d, k,
et sonum syllabae potest aud

Pomp. comm. art. Don.

pius, praecipue apud Varrone
cere, sed lact. Sed dixit Caes
nullum nomen duabus mutis te

Idem. ibid. p. 108: Ait s
sunt Albac, alia ista, quam nou
Volentes Romani discretionem

Albenses. Non quoniam nescientes unam deriuationem esse hoc fecerunt, Caesar hoc dixit, sed ut facerent discretionem inter colonos, inter illos et istos.

Gell. XIX, 8: C. Caesar in libris, quos ad M. Ciceronem de analogia conscripsit, harenas uitiose dici existimat, quod harena numquam multitudinis numero appellanda sit, sicuti neque caelum neque triticum; contra autem quadrigas, etiamsi currus unus equorum quattuor iunctorum agmen unum sit, pluratiuo semper numero dicendas putat, sicut arma et moenia et comitia et inimicitias.

10 Tunc prolato libro de analogia primo uerba haec ex eo pauca memoriae mandauit. Nam cum supra dixisset neque caelum neque triticum neque harenam multitudinis significationem pati, 'Num tu', inquit, 'harum rerum natura accidere arbitraris, quod unam terram et plures terras et urbem et urbes et imperium et imperia dicamus, neque quadrigas in unam nominis figuram redigere neque harenam multitudinis appellatione conuertere possimus?'

LIBER SECVNDVS.

Charis. p. 104 P.: C. Caesar de analogia secundo: fagos, populos, ulmos.

0 *Idem p. 109:* Lacer an laceris? Vt tener, puer. Vltimam enim uocalem si ablatiuus o miserit, dabit scire, qualis esse debeat nominatiuus. Ouidius: Mille lacer spargere locis. Quod ita dici docet Caesar de analogia libro secundo nec non et Valgius de rebus per epistolam quaesitis.

5 *Priscian. p. 707 P.:* In is desinentia longam, cuiuscumque generis sint, Latina ablata s addita tis faciunt genitiuum, ut haec lis litis cett. Hic et haec Samnis huius Samnitis. Sic Caesar de analogia.

Idem ibid.: Illa quoque tam in is quam in er finita nomina 0 regulam seruant in er terminatorum id est accepta is faciunt genitiuum, ut hic puluis et puluer pulueris, hic cucumis et cucumer cucumeris, hic cinis et ciner cineris, hic uomis et uomer uomeris.

8 quattuor om. *regius.* 9 sicut] circa add. *regius.* 11 neque triticum *regius*, triticumue reliqui fere omnes. 16 multitudinis appellatione *regius*, in multitudinis appellationem reliqui. 21 o miserit ego, omiserit edd. uerbi dabit duae priores litterae in codice legi non possunt. 23 docet *Bondamus*, solet edd.: in cod. locus adesus est. 25 I p. 260 Kr. 26 sint generis *Putschius*. ablata es et addita *Putschius*. 29 I p. 261 Kr.

Practerea Caesar declinat pubis puberis; quidam, ut **Probus**, pubes puberis, quidam puber puberis.

Idem p. 708: Haec pollis pollinis. Sic **Charisius**. **Probus** autem et **Caesar** hoc pollen pollinis declinauerunt.

Charis. p. 117 P.: Turbo Turbonis, si proprium sit hominis nomen; turbinis, si procellam uoluerimus exprimere, aut in eo, inquit **Plinius**, qui est in lusu puerorum. Sed **Caesar** de analogia secundo turbonem, non turbinem etiam in tempestate dici debere ait, ut **Cato Catonis**, non ut

Quint. 1, 5, 63: Mihi que patitur decor. Neque nem, quamquam secutus auclinandi.

Charis. p. 98 P.: **N C. Caesar** ponit in femininis et ab hac cani dicemus et

Idem ibid.: Omnium nominum, quae sunt neutri generis et in e terminantur, ait **Plinius** **Caesarem** scisse eosdem esse ablatiuos, quales sunt datiuus singulares.

Idem p. 95: **Plinius Secundus** animal, non animale ait dici debere. **C. Caesar**, quasi indiscretum hoc sit, ait littera nominatiuo singulari neutra finita nomina eandem definitionem capere, quam capiant e littera terminata: huic animali et ab hoc animali, huic puteali et ab hoc puteali.

Idem p. 108: **Plinius** ait inter cetera etiam istud **C. Caesar** rem dedisse praeceptum, quom neutra nomina ar nominatiuo clausa per i datiuum ablatiuumque singulares ostendant, iubar tamen ab hac regula dissidere. Nam ut huic iubari dicimus, ab hoc iubare dicendum est, ut huic farri et ab hoc farre.

Idem p. 114: **Panium** **Caesar** de analogia libro secundo dici debere ait.

Idem ibid.: Partum **Caesar** in analogicis.

3 I p. 262 Kr.

10 rationem Latinam *Ambrosianus primus*.

11 patietur idem.

15 puppim, restim, peluim *ed. Graeu. in fragm.*

Caes.: puppim, restim, puluim *edd. Charis. Ablatiuos posui, quia toto Charisii loco de hoc casu agitur.*

16 hac cani ego, hoc cani *edd.*

26 quom ego, qñ *cod.*: quoniam *Lindemannus*, quod ceteri. *Charis. p. 98*:

Ar litteris nomina neutralia terminata item [*edd. idem*] non minus, ait **Caesar**, quod datiuo et ablatiuo pari iure funguntur, ut idem **Plinius** scribit.

30 *Charis. p. 69*: **Caesar** de analogia secundo **panium** dixit.

Gell. IV, 16: C. Caesar in libris analogicis omnia istiusmodi sine i littera dicenda censet.

Idem IX, 14: C. Caesar in libro de analogia secundo huius die et huius specie dicendum putat.

- 5 *Charis. p. 86 P.*: Is homo idem compositum facit, nisi quā Caesar libro secundo † singulariter idem pluraliter isdem dicendum confirmat; sed consuetudo hoc non servat. Se et sese pronomina ita distinguit, ut se dicamus, cum aliquem quid in alium fecisse ostendimus, ut puta: ille dixit se hoc illi fecisse: cum autem in se
10 ipsum, tunc dicamus sese, ueluti: dixit sese hoc sibi fecisse.

- Isidor. origg. XI, 2, 33*: Mortuus ex qua parte orationis declinetur, incertum est. Nam sicut ait Caesar. ab eo, quod est morior, in participio praeteriti temporis in tas exire debuit per unum scilicet u, non per duo. Nam ubi geminata est littera u, so-
15 men est, non participium, ut fatuus, arduus.

Priscian. p. 1140 P.: Caesar non incongrue protulit eius a uerbo sum es, quomodo a uerbo possum potes potens.

DE ASTRIS (a. 46).

- Plin. hist. nat. I ind. auctorum libri XVIII*: L. Taratius.
20 qui Graece de astris scripsit, Caesare dictatore. qui item.

Macrob. Sat. I, 16: Iulius Caesar, ut siderum motus. de quibus non indoctos libros reliquit, ab Aegyptiis disciplinis nauavit. ita hoc quoque ex eadem institutione mutuatus est, ut ad boni cursus finiendi anni tempus extenderet.

- 25 *Plin. hist. nat. XVIII, 25, 214*: Nos sequemur observationem Caesaris, maximeque haec erit Italiae ratio.

[omnia istiusmodi] datiuos singularis numeri nominum quatuor declinationis. 6 singulariter delendum et et post quatuor addendum uidetur. 16 II p. 136 Br. 15 Eodem anno, quo facti commentarii sunt, hunc librum scriptum putavi. 20 qui item Menius auctor est. Iulius locutus est, ut incertum sit, utrum Graece an Latine commentarii scripti. Ceterum plerique ea, quae infra posuimus, Caesarem facta a se propositis ascripsiisse putant. Quod ut de omnibus refutari non potest, de Plinij libro de astris usum esse ex indice libri XVIII certum est. Cum uero utrum fastis huiusmodi res adiectae fuerint necne nihil constet, quo minus iis, quas Plinius profert, ea adiceremus, quae apud Ptolemaeum et Lydum inuenimus, impediri non sumus. Ptolemaei editione Petauiana adhibitis iis, quae Fabricius biblioth. Gr. vol. III p. 423 ex codice Sautiano protulit, et Ideler libello in commentt. acad. Berol. anni 1816 et sequentis edito contentus esso coactus sum, cum Halmae editionem nancisci non possem.

Ioannes Lydus de ostent. p. 381, 9 Bekk. : Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλαύδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν πρὸς λέξιν καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ μὲν καὶ Εὐδοξὸς τε ὁ πολὺς, Δημόκριτος πρῶτος αὐτῶν Βάρρων τε ὁ Ῥωμαῖος, Ἰππαρχος, Μητροδόωρος καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ περὶ τῆς ἐφημέριου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δυσμῶν.

Schol. post Ptolem. de apparent. : Ἀνέγραψε τὰς ἐπισημασίας καὶ κατέταξε κατὰ τε Αἰγυπτίους καὶ Δοσίθεον, Φιλίππον, Κάλλιππον, Εὐκτιδωρον, Εὐδοξον, Καῖσαρα, μάλιστα ἐφαρμόζειν τὰς μετὰ τὸν παρὰ τὴν γένεσιν τῶν ἡμερῶν ὥρων καὶ Φιλίππου, καθ' ὃν ἐστὶν τὰς δὲ Δημοκρίτου καὶ ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ἐπισημασίας ταῖς τουτέστι καθ' ὃν ἡμερῶν, τὰς δὲ Δοσιθέου καὶ Ἰππάρχου, καθ' ὃν ἡμερῶν ἐστὶν.

Plin. hist. nat. XVII, 20, 254 : A bruma [*Ptolem. de app. Choeac 29* : Καῖσαρι καὶ Μητροδόωρ ἐπισημασία, ἀκρᾶσις] in fauonium Caesari nobilia sidera significant : III Kal. Ian. matutino canis occidens. Pridie Non. Ian. Caesari delphinus matutino oritur et postero die fidicula. Item ad VI Id. Ian. eiusdem delphini uespertino occasu continui dies hiemant Italiae [*Ptolem. de app. Tybi 15* : Καῖσαρι νότος πολὺς καὶ ἐπισημαίνει, κατὰ θάλασσαν βροντὴ καὶ ψεκάς], et cum sol in aquarium sentitur transire, quod fere XVI Kal. Febr. euenit [*Ptolem. de app. Tybi 22* : Καῖσαρι ἄνεμοι σφοδροί. eiusd. 24 : Καῖσαρι καὶ Εὐκτιδήμονι χειμῶν. *Ioann. Lyd. de mens. p. 59, 14 Bekk.* : Πρὸ δεκαμιάς καλανδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον ἐν ὑδροχόῳ γενέσθαι ὁ Καῖ-

1 ταῦτα] σημειῶσαι ἐπιτολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων inde a p. 357 positam. 2 Κλώδιος Cascolinus. 4 αὐτῶν regius prior, αὐτῷ Cascolinus. 5 αὐτοῖς regius prior. 7 ἀνέγραψε — (8) κατέταξε] *Ptolemaeus. ἀνέγραψε — κατέταξε* *Sauilianus.* 10 διὸ] *quia alii aliis locis obseruarunt.* δεῖ — (11) ἐφαρμόζειν *Petauius.* δὴ — ἐφαρμόζει *cod. eius.* 18 Choeac 29] viii Kal. Ian., ipsa bruma secundum *Plin. h. l. 25, 221.* Καῖσαρι καὶ Μητροδόωρ *om. Petauius.* ἐπισημαίνει *Petauius.* 23 Tybi 15] iv Id. Ian. Καῖσαρι *om. Petauius.* 24 ψεκάς *Sauilianus, ψακάς Petauius.* 25 Tybi 22] xvi Kal. Febr. 26 ἄνεμος σφοδρὰ *Petauius.* eiusd. 24] xiv Kal. Febr. Καῖσαρι καὶ Εὐκτιδήμονι χειμῶν *om. Petauius.*

σαρ λέγει]. VIII Kal. stella regia appellata Tuberoni in pectore leonis occidit matutino et pridie Non. Febr. fidicula uesperis.

Plin. hist. nat. XVIII, 26, 237: A fauonio [*Ptolem. de app. Mechir. 13*: Καίσαρι ὑετία. eiusd. 16: Καίσαρι καὶ Μη-
 5 τροδώρῳ ἔαρος ἀρχή· ξέφυρος ἀρχεται πνεῖν] in aequinoctium uernum Caesari significat XIV Kal. Mart. triduum uarie et VIII Kal. hirundinis uisu et postero die arcturi exortu uespertino [*Ptolem. de app. Phamenoth 1*: Καίσαρι καὶ Δοσιθέῳ χειμῶν· ἐπιση-
 10 μαινει]; item III Non. Mart. Caesar cancri exortu id fieri obser-
 nauit. [*Ptolem. de app. Phamenoth 10*: Καίσαρι χειλιδονία πνε-
 ουσιν ἐπὶ ἡμέρας δέκα.] Caesar et Idus Martias ferales sibi an-
 notauit scorpionis occasu, XV uero Kal. April. Italiae miluum
 ostendi [*Ptolem. de app. Phamenoth 24*: Καίσαρι ἰκτινος φαί-
 15 νεται· βορέας πνεῖ], XII Kal. equum occidere matutino. *Ptolem.*
de app. Phamenoth 27: Καίσαρι βορέας πνεῖ.

Plin. hist. nat. XVIII, 26, 246: Aequinoctium uernum a.
 d. VIII Kal. April. peragi uidetur. Ab eo ad uergiliarum exortum
 matulinum Caesari significant Kalendae April. III Non. April. in
 Attica uergiliae uespere occultantur, eadem postridie in Boeotia,
 20 Caesari autem et Chaldaeis Nonis. Caesari VI Idus significatur
 imber librae occasu. [*Ptolem. de app. Pharmuthi 18*: Καίσαρι
 ὑετία.] XIV Kal. Mai. Aegypto suculae occidunt uesperis, sidus
 uehemens et terra marique turbidum, XVI Atticae, XV Caesari
 continuoque triduo significat [*Ptolem. de app. Pharmuthi 22*:
 25 Καίσαρι, Εὐδόξῳ ὑετία. eiusd. 27: Καίσαρι χειμαίνει]. Cae-
 sari a. d. VIII Kalendas notatur dies. [*Ptolem. de app. Pachon 4*:
 Καίσαρι χειμῶν.] VI Non. Mai. Caesari suculae matutino exo-
 riuntur et VIII Idus capella pluuiialis. Sic fere in VI Id. Mai., qui
 est uergiliarum exortus, decurrunt sidera.

4 Mechir 13] vii Id. Febr., quo die Clodius Tuscus ap. Lyd. de ostent.
 p. 360, 7. Colum. XI, 2, 15 fauonium incipere dicunt consentiente Plinio
 XVIII, 23, 223, ubi id die xlv post brumam accidere refert; II, 47, 122 vi
 Idus ponit. eiusd. 16] iv Id. Febr. 6 xiv] xvii ante Harduinum.

8 Phamenoth 1] v Kal. Mart. χειμῶν· ἐπισημαίνει] χειμάζει
 Petauius. 10 Phamenoth 10] pridie Non. Mart. Quae sequuntur, apud
 Petauium posita sunt ad Phamenoth 9. Sed cum Idelerus φάσιν, quae hanc
 ἐπισημοσίαν praecedat, ad diem 10 retulerit, ibique in Sauiliano legatur
 Καίσαρι χειλιδονίαν, illa eodem transtuli. 13 Phamenoth 24] xiii Kal.
 April. 15 Phamenoth 27] x Kal. April. 21 Pharmuthi 18] Id.
 April. 24 Pharmuthi 22] xv Kal. Mai. 25 eiusd. 27] x Kal. Mai.
 26 a. d.] et regii apud Broterium. Pachon 4] iii Kal. Mai.
 27 χειμαίνει Petauius.

[*Ptolem. de app. Messori 7: Καίσαρι νότος πνεῖ. eiusd. 10: Καίσαρι ἐπισημαίνει*], VIII Id. Aug. arcturus medius occidit, III Idus fidicula occasu suo autumnum inchoat, uti is annotat.

Plin. hist. nat. XVIII, 31, 309: Sequitur ex diuisione
 5 temporum autumnus a fidiculae occasu ad aequinoctium ac deinde uergiliarum occasum initiumque hiemis. In his intervallis significant pridie Id. Aug. Atticae equus oriens uesperis, Aegypto et Caesari delphinus occidens. [*Ptolem. de app. Messori 20: Καίσαρι ἐπισημαίνει. eiusd. 21: Καίσαρι ἐπισημαίνει πνιγέτος. eiusd.*
 10 23: *Καίσαρι περιστάσις.*] XI Kal. Sept. Caesari et Assyriae stella, quae uindemitor appellatur, exoriri mane incipit uindemiae maturitatem promittens [*Ptolem. de app. Messori 29: Καίσαρι ἐπισημαίνει. epagom. 2: Καίσαρι ἐπισημαίνει. Thoth 3: Καίσαρι ἄνεμος, ὑέτος, βρονταί. eiusd. 8: Καίσαρι ἄνεμοι μετα-*
 15 *πίπτοντες, ὑετία καὶ ἐτρίαι παύονται*]. V Id. Sept. Caesari capella oritur uesperis [*Ptolem. de app. Thoth 14: Καίσαρι βορέαι παύονται πνέοντες*], arcturus uero medius pridie Idus uehementissimo significata terra marique per dies quinque. XVI Kal. Oct. Aegypto spica, quam tenet uirgo, exoritur matutino, etesiae-
 20 que desinant. [*Ptolem. de app. Thoth 20: Καίσαρι μετοπώρου ἀρχή καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται.*] Hoc idem Caesari XIV Kalendas, XIII Assyriae significant [*Ioann. Lyd. de mens. p. 106, 15 Bekk. : Τῇ πρὸ δεκαδύο καλανδῶν Ὀκτωβρίων Καίσαρ τὰς χελιδόνας ἐκδημεῖν λέγει*] et XI Kalendas Caesari commissura piscium occidens ipsumque aequinoctii sidus VIII Kal. Oct.

Plin. hist. nat. XVIII, 31, 312: Caesari V Kal. heniochus occidit matutino. III Kal. Caesari corona exoriri incipit, et postridie occidunt hoedi uesperis. [*Ptolem. de app. Paophi 6: Καίσαρι χειμῶν, ὑέτος, βρονταί, ἀστραπαί.*] VIII Id. Oct. Caesari ful-
 30 gens in corona stella oritur et III Idus uergiliae uesperis [*Ptolem. de app. Paophi 16: Καίσαρι ἄνεμος ἄτακτος, ὑέτος, βρονταί*],

1 Messori 7] pridie Kal. Aug. eiusd. 10] III Non. Aug. 8 Messori 20] Id. Aug. 9 eiusd. 21] XIX Kal. Sept. eiusd. 23] XVII Kal. Sept. 12 Messori 29] XI Kal. Sept. 13 epagom. 2] VIII Kal. Sept. Thoth 3] pridie Kal. Sept. Καίσαρι om. Petauius. 14 eiusd. 8] Non. Sept. Καίσαρι — (15) παύονται om. Petauius. 16 Thoth 14] III Id. Sept. 20 Thoth 20] XV Kal. Oct. Καίσαρι — (21) ἀφανίζεται om. Petauius. 26 Ab aequinoctio ad initium hiemis. 28 Paophi 6] V Non. Oct. 29 χειμῶν — ἀστραπαί] ὁμβρος Petauius. 31 Paophi 16] III Id. Oct. Καίσαρι — βρονταί om. Petauius.

Idibus corona tota. [Ptolem. de app. Paophi 26: Καίσαρι βορέας πνεί.] **VI Kal. Nou.** suculae uesperi exoriuntur. Pridie Kalendas **Caesari** arcturus occidit, et suculae exoriuntur cum sole [Ptolem. de app. Athyr 4: Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἀνεμοὶ χειμάζει]. **IV Nonas** arcturus occidit uesperi [Ptolem. de app. Athyr 6: Καίσαρι καὶ Ἰππάρχῳ νότος ἢ βορρᾷς ψυχρός]. **V Id. Nou.** gladius orionis occidere incipit. Deinde **III Idas** uergiliae occidunt.

Ptolem. de app. Athyr 19: Καίσαρι χειμάζει. eiusd. 20: Καίσαρι χειμάζει. eiusd. 21: Καίσαρι χειμών. eiusd. 25: Καίσαρι ἀκρόσια αἶρος. Ch. Εὐδόξῳ καὶ Καλλιππῷ χειμάζει. eiusd. 8: Καίσαρι χειμών. eiusd. 12: Καίσαρι χειμών. eiusd. 20: Καίσαρι χειμών. eiusd. 28: Καίσαρι χειμών.

ANTIC

DVO (a. 45).

Sueton. Caes. 56:

de analogiā duos libros et An

ticationes totidem ac praeterea poëma, quod inscribitur iter. Quorum librorum primos in transitu Alpium, cum ex citeriore Galli conuentibus peractis ad exercitum rediret, sequentes sub tempus Mundensis proelii fecit, nouissimum, dum ab urbe in Hispaniam ulteriorem quarto et uicesimo die peruenit.

Plut. Caes. 54: Ὁ μὲν οὖν μετὰ ταῦτα γραφεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Κάτωνα τεθνεῶτα λόγος οὐ δοκεῖ πρῶτος ἔχοντο.

1 Paophi 26] x Kal. Nou. Καίσαρι — πνεί om. Petavius.
4 Athyr 4] pridie Kal. Nou. καὶ] ἢ Petavius. αἶεμος Petavius
5 Athyr 6] iv Non. Nou. 6 Καίσαρι καὶ Ἰππάρχῳ om. Petavius
βορρᾷς ἢ νότος Petavius. 8 Ab initio hiemis ad brumam.
Athyr 19] xvii Kal. Decemb. eiusd. 20] xvi Kal. Decemb. 9 eiusd.
21] xv Kal. Decemb. Καίσαρι χειμῶν om. Petavius. eiusd. 25
xi Kal. Decemb. Καίσαρι — (10) αἶρος om. Petavius. 10 Choeac 2
Kal. Decemb. Καίσαρι, Εὐκτῆμονι, Καλλιππῷ χειμαίνει Petavius
11 eiusd. 7] iii Non. Decemb. Καίσαρι — (12) χειμάζει] καὶ χει
μαίνει Petavius. 12 eiusd. 8] pridie Non. Decemb. Καίσαρι κα
Εὐκτῆμονι καὶ om. Petavius. χειμαίνει Petavius. 13 eiusd. 12
vi Id. Decemb. Καίσαρι νοτιά om. Petavius. eiusd. 13] v Id
Decemb. Καίσαρι νοτιά et deinde Εὐκτῆμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλιππῷ
χειμῶνος ἀήρ καὶ ἐστία Sautlianus, Καίσαρι χειμῶνος ἀήρ, ἐστὸς Petavius
14 eiusd. 20] xvii Kal. Ian. eiusd. 28] ix Kal. Ian. Καί
σαρι χειμῶν] χειμαίνει Petavius. 15 Cf. Cic. ad Att. XII, 40, 1. 41, 4
XIII, 50, 1. 51, 1. Tac. ann. II, 34. Iuv. 6, 338 ibique schol. Marciian
Cap. I p. 152 Grot. Hieronym. I I p. 54 Fallars. Plut. Cic. 39. Appian. b
ciu. II, 99. Cass. Dio XLIII, 13.

οὐδὲ εὐδιαλλάκτως σημεῖον εἶναι. Πῶς γὰρ ἂν ἐφείσατο ζῶντος
 εἰς ἀναίσθητον ἐκχέας ὀργὴν τοσαύτην; Τῇ δὲ πρὸς Κικέρωνα
 καὶ Βρούτον αὐτοῦ καὶ μυρίους ἄλλους τῶν πεπολεμηκότων
 ἐπεισιεῖα τεκμαίρονται καὶ τὸν λόγον ἐκεῖνον οὐκ ἐξ ἀπεχθείας,
 5 ἀλλὰ φιλοτιμίᾳ πολιτικῇ συντετάχθαι διὰ τοιαύτην αἰτίαν.
 Ἐγραψε Κικέρων ἐγκώμιον Κάτωνος ὄνομα τῷ λόγῳ θίμε-
 νος Κάτωνα· καὶ πολλοῖς ὁ λόγος ἦν διὰ σπουδῆς, ὡς εἰκὸς,
 ὑπὸ τοῦ δαινοτάτου τῶν ῥητόρων εἰς τὴν καλλίστην πεποιη-
 μένος ὑπόθεσιν. Τοῦτο ἡνία Καίσαρα κατηγορίαν αὐτοῦ νο-
 10 μίζοντα τὸν τοῦ τεθνηκότος δι' αὐτὸν ἔπαινον. Ἐγραψεν οὖν
 πολλὰς τινας κατὰ τοῦ Κάτωνος αἰτίας συναγαγὼν· τὸ δὲ
 βιβλίον Ἀντικάτων ἐπιγράφεται.

Idem ibid. 3: Ἐν τῇ πρὸς Κικέρωνα περὶ Κάτωνος ἀν-
 τιγραφῇ παραιτεῖται μὴ στρατιωτικοῦ λόγον ἀνδρὸς ἀντιξε-
 15 τάζειν πρὸς δεινότητα ῥήτορος εὐφυοῦς καὶ σχολὴν ἐπὶ τοῦτο
 πολλὴν ἄγοντος.

Idem Cic. 39: Ἐκ δὲ τούτου διετέλει τιμῶν καὶ φιλοφρο-
 νούμενος, ὥστε καὶ γράψαντι λόγον ἐγκώμιον Κάτωνος ἀντι-
 γράφων τὸν τε λόγον αὐτοῦ καὶ τὸν βίον ὡς μάλιστα τῷ Πε-
 20 ρικλέους ὁμοίᾳ καὶ Θραμένους ἐπαινεῖν.

Plin. hist. nat. VII, 30, 117: *Salve primus omnium parens
 patriae appellate, primus in toga triumphum linguaeque lauream
 merite et facundiae Latiarumque litterarum parens atque, ut dicta-
 tor Caesar hostis quondam tuus de te scripsit, omnium triumpho-*
 25 *rum lauream adepte maiorem, quanto plus est ingenii Romani ter-*
minos in tantum promouisse quam imperii.

Cic. Top. 25, 94: Cum aliquid de utilitate, honestate, ae-
 quitate disseritur deque iis rebus, quae his sunt contrariae, incur-
 runt status aut iuris aut nominis; quod idem contingit in laudatio-
 30 nibus. Nam aut negari potest id factum esse, quod laudetur, aut
 non eo nomine afficiendum, quo laudator affecerit, aut omnino non
 esse laudabile, quod non recte, non iure factum sit. Quibus omni-

17 διετέλει τιμῶν] Caesar Ciceronem. 21 De Cicerone dicit Plin-
 ius. Haec Vrsinus ad libros de analogia retulerat reprehensus eo nomine
 a Scaligero, qui inter incerta collocauit. Et sane si Caesar haec in ana-
 logiis scripsisset, a Cicerone in Bruto 72, 253 non essent praetermissa.
 Verum cum Ciceronem a Caesare in Anticatoe magnifice laudatum esse ex
 Plutarcho constet, inde haec a Plinio desumpta esse existimavi. 27 Cf.
 Quintil. III, 7, 28. aequalitate Einsiedlensis. 29 continet San-
 gallensis.

...impune ne Catoni
reprehendit, ut laudet.
cum caput ebrii retexi.
non ab illis Catonem, si

Plut. Cat. min. 11

θυγάτριον τοῦ Καπία
τὸν τάφον ἀπήτησεν
αὐτοῦ καὶ πρίττοντος
τοῦ νεκροῦ μετέβαλε κ
μέτρον. Οὕτως οὐ τῷ ξ
ἀντιπεύθινοι καὶ τὸ ἀν

Idem ibid. 36: Οὗσ

μασι καὶ τραπέζαις καὶ
ἔδει προθεῖσιν ἑξαργυρ
βοῦν καὶ πάντα κατατεῖν
παρεῖναι καὶ προσάγειν
ἔδει τῆς ἀγορᾶς ἐπίστε
ὑπηρέτας, κήρυκας, ὡνη
ῶνουμένοις διαλεγόμενος
πλείστα τῶν ἀγορασμάτων
ὡς ἀπιστῶν προσέκρουσε
Μουνάτιον εἰς ὄργην ὀλίγ
βαλεν, ὥστε καὶ Καίσαρ

μόνος δεομένων ανέλαβε πάλιν τὴν Μαρκίαν χηρεΐουσαν ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς. Ὁ γὰρ Ὀρτήσιος θνήσκων ἐκείνην ἀπέλιπε κληρονόμον. Εἰς ὃ δὴ μάλιστα λοιδορούμενος ὁ Καῖσαρ τῷ Κάτῳ φιλοπλουτίαν προφέρει καὶ μισθαργίαν ἐπὶ τῷ γάμῳ. Τὶ γὰρ ἔδει παραχωρεῖν δεόμενον γυναικὸς ἢ τί μὴ δεόμενον αὐτῆς ἀναλαμβάνειν, εἰ μὴ δέλεαρ ἐξ ἀρχῆς ὑφείδῃ τὸ γύναιον Ὀρτησίῳ καὶ νέαν ἔχρησεν, ἵνα πλουσίαν ἀπολάβῃ;

Idem ibid. 54: Ἐκπεμφθεὶς δὲ εἰς Ἀσίαν, ὥς τοῖς ἐκεῖ συνάγουσι πλοῖα καὶ στρατιὰν ὠφέλιμος γένοιτο, Σερβιλίαν ἐπηγάγετο τὴν ἀδελφὴν καὶ τὸ Λευκούλλου παιδίον ἐξ ἐκείνης γεγονός. Ἠκολούθησε γὰρ αὐτῷ χηρεΐουσα καὶ πολὺ τῶν εἰς τὸ ἀκόλαστον αὐτῆς διαβολῶν ἀφείλεν ὑποδύσα τὴν ὑπὸ Κάτῳ φρουρὰν καὶ πλάνην καὶ δίαιταν ἐκουσίως. Ἀλλ' ὁ γε Καῖσαρ οὐδὲ τῶν ἐπ' ἐκείνη βλασφημιῶν τοῦ Κάτωνος ἐφείσατο.

APOPHTHEGMATA SIVE DICTA COLLECTANEA.

Sueton. Caes. 56: Feruntur et a puero et ab adolescentulo quaedam scripta, ut laudes Herculis, tragoedia Oedipus, item dicta collectanea; quos omnes libellos ueluit Augustus publicari.

Cic. ad Fam. IX, 16, 3: Effugere autem si uelim nonnullorum acute aut facete dictorum *famam*, fama ingenii mihi est abicienda; quod si possem, non recusarem. Sed tamen ipse Caesar habet peracre iudicium, et ut Seruius, frater tuus, quem litteratissimum fuisse iudico, facile diceret: hic uersus Plauti non est, hic est, quod tritas aures haberet notandis generibus poetarum et consuetudine legendi, sic audio Caesarem, cum uolumina iam confe-

4 προφέρει *Palatinus et Parisinus* 1673, προσφέρει *ceteri*.

10 ἀδελφίδην *codd.* praeter duos.

15 Fieri potest, ut ea quoque, quae

Plutarchus Cat. min. 11 (ταῦτα γὰρ ἔνιοι *cett.*) 39 (*cf. Fell.* II, 45) 44. 57 in *Catone* reprehensa esse refert, ex *Caesaris Anticatone* petita sint.

16 Cum *Maduigi* ad *Cic. de fin.* IV, 26, 72 collectanea et pleraque eiusdem exitus uocabula post *Ciceronem* nata esse annotasset, *Wesenbergius* in *addend.* *Caesaris* librum non ab ipso *Caesare*, sed a *Suetonio* dicta collectanea appellatum esse suspicatur. Quod ut uerum esse potest, ita nihil impedit, quo minus, ut *Cicero* illo loco primus reiectanea scripsit, sic *Caesarem* primum collectanea dixisse statuamus. *Ciceronis*, cuius epistola ad *Fam.* IX, 16 anno 46 scripta est, et *Suetonii* testimonia de tempore, quo hic liber a *Caesare* scriptus sit, recte *Drumannus* ita uidetur inter se conciliare, ut librum ab adolescente inchoatum etiam extremis uitae annis auctum statuatur.

17 a puero et] ait uero *Memmianus*.

21 famam

Victorius, om. *Mediceus*.

22 si *Ernestius*, si id *codd.*

tum ualuit cum uetus amicitia, quam tu non ignoras mihi et Quinto fratri cum Caesare fuisse, tum humanitas eius ac liberalitas breui tempore et litteris et officiis perspecta nobis et cognita.

Idem ibid. VII, 5, 3: De quo tibi homine haec spondeo, non illo uetere uerbo meo, quod, cum ad te de Milone scripsissem, iure lusisti, sed more Romano, quo modo homines non inepti loquantur: probiorem hominem, meliorem uirum, pudentio rem esse neminem.

(a. 55.)

10 *Cic. ad Fam. I, 9, 20:* Cum Pompeius ita contendisset, ut nihil umquam magis, ut cum Crasso redirem in gratiam, Caesarque per litteras maxima se molestia ex illa contentione affectum ostenderet cett.

(a. 54.)

15 *Cic. ad Fam. VII, 5, 2:* Cum de hoc ipso Trebatio cum Balbo nostro loquerer accuratius domi meae, litterae mihi dantur a te, quibus in extremis scriptum erat: † 'M. itilius, quem mihi commendas, uel regem Galliae faciam, uel hunc Leptae delega, si uis tu; ad me alium mitte, quem ornem'.

20 *Cic. ad Q. fr. II, 15, 1:* A. d. IIII Non. Iun., quo die Romam ueni, accepi tuas litteras datas Placentiae, deinde alteras postridie datas Blandenone cum Caesaris litteris refertis omni officio, diligentia, suauitate. Sunt ista quidem magna uel potius maxima: habent enim uim magnam ad gloriam et ad summam dignitatem. Sed mihi crede, quem nosti, quod in istis rebus ego plurimi aestimo, id iam habeo, te scilicet primum tam inseruientem communi dignitati, deinde Caesaris tantum in me amorem, quem omnibus iis honoribus, quos me a se expectare uult, antepono. Litterae uero eius una datae cum tuis, quarum initium est, quam
25
30 suauis ei tuus aduentus fuerit et recordatio ueteris amoris, deinde, ac effecturum, ut ego in medio dolore ac desiderio tui te, cum a

5 De Milone Cicero ad Caesarem uidetur scripsisse, ut illius petitionem praeturae ei commendaret. Nam cum Milo anno 58 tribunatum ini-
erit, anno 53 consulatum petierit, praetor anno 55 fuerit necesse est.

12 ex illa contentione] Ciceronis cum Crasso, cum hic Gabinium cum contumelia Ciceronis defendisset. 17 m. itilius Medicus; M. Orfium

Victorius, M. Furium Cratander, M. Rufum 'antiquus liber' apud Manutium.

21 Placentiae Medicus, Placentia ed. Orellii.

22 Blandenone]

Laude Nonis Sigonius.

23 quidem] uel add. Medicus.

28 his

Medicus.

me abesses, potissimum secum esse laetarer, incredibiliter delectarunt. 2: Modo mihi date Britanniam, quam pingam coloribus tuis, penicillo meo. Sed quid ago? Quod mihi tempus Romae praesertim, ut iste me rogat, manenti vacuum ostenditur? 3: Trebatium quod ad se miserim, persalse et humaniter etiam gratias mihi agit. Negat enim in tanta multitudine eorum, qui una essent, quemquam fuisse, qui uadimonium concipere posset.

Cic. ad Fam. VII, 8, 1: Scripsit ad me Caesar perhumaniter nondum te sibi satis iarem propter occupationes suas, sed certe fore.

Idem ibid. 17, 2: C tissime tractari et unice lem et singularem fidem n ut grauissime diligentissim mihi saepe litteris signifi commendatione sese ualde

Idem ibid. I, 9, 19: De Vatinius primum reditus interesse rat in gratiam per Pompeium, statim ut ille praetor est factus. Post autem Caesaris, ut illum defenderem, mira contentio est consecuta.

Cic. ad Q. fr. II, 16, 5: Sed heus tu, celari uideor a te. Quomodonam, mi frater, de nostris uersibus Caesar? Nam primum librum se legisse scripsit ad me ante et prima sic, ut ueget se ne Graeca quidem meliora legisse, reliqua ad quendam locum ὅςθ' ὑπότρετα. Hoc enim utitur uerbo.

Idem ibid. III, 1, 10: De tribunatu quod scribis, ego uero nominatim petiui Curtio, et mihi ipse Caesar nominatim Curtio paratum esse rescripsit meamque in rogando uerecundiam obiurgauit.

Cic. ad Att. II, 16, 13: Ex fratris litteris incredibilia quaedam de Caesaris in me amore cognoui, eaque sunt ipsius Caesaris uberrimis litteris confirmata. Britannici belli exitus expectatur. Constat enim aditus insulae esse munitos mirificis molibus. Etiam illud iam cognitum est, neque argenti scripulum esse ullum in illa insula neque ullam spem praedae nisi ex mancipiis.

Cic. ad Q. fr. III, 1, 17: Cum hanc iam epistolam compli-

9 et 13 te] Trebatium. 19 Cf. ad Q. fr. II, 16, 3. 22 michi Mediceus. de nostris uersibus] tres libros dicit, quos de temporibus suis scripserat. Cf. ad Fam. I, 9, 23. 28 perscripsit m. pr. Mediceus.

31 Trittanici m. pr. Mediceus 32 constant m. pr. Mediceus. miratos Mediceus.

carem, tabellarii a vobis venerunt a. d. XI Kal. [Sept.] uicesimo die. O me sollicitum! quantum ego dolui in Caesaris suauissimis litteris! Sed quo erant suauiores, eo maiorem dolorem illius ille casus afferebat.

5 *Idem ibid.* § 25: Ex Britannia Caesar ad me Kal. Sept. dedit litteras, quas ego accepi a. d. IIII Kal. Octobr., satis commodas de Britannicis rebus; quibus, ne admirer, quod a te nullas acceperim, scribit se sine te fuisse, cum ad mare accesserit.

10 *Philargyr. ad Verg. Georg. III, 204*: Esseda uehiculi uel currus genus, quo soliti sunt pugnare Galli. Caesar testis est libro ad Ciceronem III: 'Multa milia equitum atque essedariorum habet'.

15 *Cic. ad Q. fr. III, 5 et 6, 3*: Caesaris amore, quem ad me perscripsit, unice delector; promissis iis, quae ostendit, non ualde pendeo: nec sitio honores nec desidero gloriam magisque eius uoluntatis perpetuitatem quam promissorum exitum expecto.

20 *Cic. ad Att. IV, 17, 3*: Ab Quinto fratre et a Caesare accepi a. d. IX Kalend. Nouembr. litteras confecta Britannia, obsidibus acceptis, nulla praeda, imperata tamen pecunia datas a litoribus Britanniae proximo a. d. VI Kalend. Octobr. Exercitum Britannia reportabant.

25 *Idem ibid.* 18, 3: Perspice cum Caesare suauissimam conjunctionem. Qui quidem Quintum meum tuumque dii boni! quemadmodum tractat honore, dignitate, gratia! non secus ac si ego essem imperator. Hiberna legionis eligendi optio delata commo-

. (a. 53.)

Cic. Phil. II, 20, 49: Venisti e Gallia ad quaesturam petendam. Acceperam iam ante Caesaris litteras, ut mihi satisfieri paterer a te. Itaque ne loqui quidem sum te passus de gratia.

1 Sept. codd.: Oct. *Manutius recte, sed parum probabiliter. Cum Cicero hic mensem non posuisset, peruerse a librariis ex Idib. Sept., quae leguntur § 18, suppletus est, cum suppleri deberet ex a. d. XII Kal. Octobr. § 15.*

3 ille casus] obitus Iuliae. 11 habet] Cassiullaunus. Nam ex Britannia haec scripta esse essedariorum commemoratio docet, quos Caesar alibi non uidit. 18 imperat Medicus. 24 hibernam legionem codd.: hiberna legionum Ernestius. Scripsi legionis i. e. eius, cui Quintus praecerat: nam omnium legionum hiberna eligendi optionem delatam esse incredibile est. Vocabulo, quod est legio, librarii, cum per compendium scriptum inuenissent, fere ubique peruersos exitus dederunt, ut in hos nobis omnia liceant. 27 De M. Antonio dicit Cicero.

Caesar, ed. Nipperd.

et saepius mihi facturus uideor: ita de me mereris. Imprimis a te peto, quoniam confido me celeriter ad urbem uenturum, ut te ibi uideam, ut tuo consilio, gratia, dignitate, ope omnium rerum uti possim. Ad propositum reuertar: festinationi meae breuitatque
5 litterarum ignosces. Reliqua ex Furnio cognosces'.

Idem ibid. 15, 1: Ille, ut ad me scripsit, legiones singulas posuit Brundisii, Tarenti, Siponti.

Idem ibid. 16, 1: 'Caesar imp. Ciceroni imp. s. d. Recte auguraris de me (bene enim tibi cognitus sum) nihil a me abesse
10 longius crudelitate. Atque ego cum ex ipsa re magnam capio uoluptatem, tum meum factum probari abs te triumpho gaudio. Neque illud me mouet, quod ii, qui a me dimissi sunt, discessisse dicuntur, ut mihi rursus bellum inferrent: nihil enim malo quam et me mei similem esse et illos sui. Tu uelim mihi ad urbem praesto
15 sis, ut tuis consiliis atque opibus, ut consueui, in omnibus rebus utar. Dolabella tuo nihil scito mihi esse iucundius. Hanc adeo habeo gratiam illi; neque enim aliter facere poterit: tanta eius humanitas, is sensus, ea in me est beneuolentia'.

Idem ibid. X, 3 a, 2: Caesar mihi ignoscit per litteras, quod
20 non uenerim, seseque in optimam partem id accipere dicit. Facile patior, quod scribit secum Tullum et Seruium questos esse, quia non idem sibi quod mihi remisisset. Sed tamen exemplum misi ad te Caesaris litterarum.

Idem ibid. 8 B: 'Caesar imp. Ciceroni imp. s. d. Etsi te nihil
25 temere, nihil imprudenter facturum iudicaram, tamen permotus hominum fama scribendum ad te existimari et pro nostra beneuolentia petendum, ne quo progredieris proclinata iam re, quo integra

5 reliqua — cognosces *omissa in Mediceo in marg. supplentur.*

6 ad me ut *ante corr. Mediceus.*

7 Siponti] si *putem ante corr. Mediceus.*

8 *Praemittuntur haec a Cicerone:* A. d. vi Kal. [April.] Caesarem Sinuessae mansurum nuntiabant. Ab eo mihi litterae redditae sunt a. d. vii Kalend., quibus iam opes meas, non ut superioribus litteris [p. 770, 30] opem expectat. Cum eius clementiam Corfiniensem illam per litteras collaudauissem, rescripsit hoc exemplo.

9 *auguraturi suprasc. ris Mediceus.*

11 gaudio *Crusellinus;* gaudeo *m. pr. Mediceus,* et gaudeo *edd. primae et corr. Mediceus.*

12 quod dii qui ad me *ante corr. Mediceus.*

21 Tullium *Mediceus.*

24 *Hanc epistolam esse puto, de qua Cicero ad Fam. XIV, 8 Terentiae scribit:* Quod celeriter me fecisti de Caesaris litteris certior, fecisti mihi gratum. *Haec enim scripsit a. d. iv Non. Iun.; vi Nonas autem Philotimus, Terentiae libertus, illas Caesaris litteras attulerat.*

27 quo integra *Ernestius,* qua integra *codd.*

etiam progrediendum tibi non existimasses. Namque et amicitiae grauiorem iniuriam feceris et tibi minus commode consulueris, si non fortunae obsecutus uidebere (omnia enim secundissima nobis, aduersissima illis accidisse uidentur) nec causam secutus (eadem enim tum fuit, cum ab eorum consiliis abesse indicasti), sed meum aliquod factum condemnauisse; quo mihi grauius abs te nil accidere potest. Quod ne facias, pro iure nostrae amicitiae a te peto. Postremo quid uiro bono et quieto et bono cui magis conuenit quam abesse a ciuilibus controuersiis? Nonnulli cum probarent, periculi causa sequi non potuerunt explorato et uitae meae testimonio et amicitiae iudicio. Quis neque honestius reperies quicquam quam ab omni eorum itinere?

Cic. ad Fam. XIV. ... me mihi tandem sunt a Caesare litterae satis liberale ... 7: Apud quem igitur hoc dico? Nempe apud eum, qui, ... sciret, tamen me, antequam uidit, reipublicae reddidit; qui ad me ex Aegypto litteras misit, ut essem idem, qui fuisset; qui cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset, esse me alterum passus est; a quo hoc ipso C. Pansa mihi nuntium perferente concessos laureatos fasces tenui, quoad tenendos putauit; qui mihi tum denique se salutem putauit reddere, si eam nullis spoliata ornamentis dedisset. *Pro Deiot.* 14, 38: Iubes enim bene sperare et bono esse animo; quod scio te non frustra scribere solere. Memini enim iisdem fere uerbis ad me te scribere meque tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum.

(a. 45.)

Cic. ad Att. XIII, 7, 1: Sestius apud me fuit et Theopompus pridie: uenisse a Caesare narrabat litteras; hoc scribere, sibi certum esse Romae manere, causamque eam ascribere, quae erat

3 uidebere] ut deberes *Mediceus*. 7 puto ante corr. *Mediceus*.

10 potuerunt quo et plorato ante corr. *Mediceus*. 11 Cf. ep. 9, 1.

15 Cf. ad Att. XI, 23, 2, 24, 4. ad Fam. XIV, 24. 20 me ante eum (19) ponit *Coloniensis*. 21 mihi hunc nuntium *schol. Gronouii et Coloniensis*. laureatos fasces *Erfurtensis*, fasces laureatos *ed. Orellii*.

22 salutem se *Coloniensis*. 23 reddere *Erfurtensis et Oxonienses* quinque, dare ceteri. 24 enim *Erfurtensis*, enim eum *ed. Orellii*.

in epistola nostra, ne se absente leges suae neglegerentur, sicut esset neglecta sumptuaria.

Idem ibid. 20, 1: A Caesare litteras accepi consolatorias datas pridie Kal. Mai. Hispali.

5 *Idem ibid.* 22 *extr.*: Epistolam Caesaris misi, si minus legisses.

AD Q. TULLIUM CICERONEM.

(a. 59) *Cic. ad Q. fr. I*, 2, 11: Vt opinor, Flauii aliquando rem et Pompeius et Caesar tibi commendarunt.

10 (a. 54) *Caes. b. Gall. V*, 48, 3: Tum cuidam ex equitibus Gallis magnis praemiis persuadet, uti ad Ciceronem epistolam deferat. Hanc Graecis conscriptam litteris mittit, ne intercepta epistola nostra ab hostibus consilia cognoscantur. In litteris scribit se cum legionibus profectum celeriter affore; hortatur, ut pristinam
15 uirtutem retineat.

AD BALBUM ET OPIPIUM.

(a. 54.)

Cic. ad Q. fr. II, 12, 4: De Caesare fugerat me ad te scribere: uideo enim, quas tu litteras expectaris. Sed ille scripsit ad
20 Balbum fasciculum illum epistolarum, in quo fuerat mea et Balbi, totum sibi aqua madidum redditum esse, ut ne illud quidem sciat, meam fuisse aliquam epistolam. Sed ex Balbi epistola pauca uerba intellexerat, ad quae rescripsit his uerbis: 'De Cicerone te uideo quiddam scripsisse, quod ego non intellexi; quantum autem con-
25 iectura consequabar, id erat eiusmodi, ut magis optandum quam sperandum putarem'. Iocum autem illius de sua egestate ne sis aspernatus.

Idem ibid. III, 1, 18: Quod interiore epistola scribis me Idib. Sept. Pompeio legatum iri, id ego non audiui scripsique ad
30 Caesarem Vibullium Caesaris mandata de mea mansione ad Pompeium pertulisse nec [ad] Oppium. Quo consilio? (Quamquam Oppium ego tenui.) Quod priores partes Vibullii erant. Cum eo enim coram Caesar egerat, ad Oppium scripserat.

1 epistola nostra] Minus recte Schützsius epistolam Ciceronis ad Caesarem de republica scriptam, sed non missam (ad Att. XII, 40, 2. 51, 2. XIII, 21, 1 al.) intellegere uidetur. . . . eleges ue et corr. leges ue Mediceus. 3 litteras consolatorias] de obitu Tulliae. 20 mea Mediceus, et mea edd. 31 ad seclusit Orellius. 32 Vibullii Manutius, Bibuli codd. 33 Caesar Manutius, Caesare codd.

(a. 49.)

Cic. ad Att. IX, 6, 1: Roma scripsit Balbus cohortes sex, quae Albae fuissent, ad Curium Minucia transisse; id Caesarem ad se scripsisse, et breui tempore eum ad urbem futurum.

Idem ibid. 7 C: 'Caesar Oppio, Cornelio s. Gaudeo mehercule uos, significare litteris, quam ualde probetis ea, quae apud Corfinium sunt gesta. Consilio uestro utar libenter et hoc libentius, quod mea sponte facere constitueram, ut quam lenissimum me praerberem et Pompeium dā am ut reconciliarem. Tempus hoc modo, si possum ium uoluntates recuperare et diuturna uictoria uti, quonui crudelitate odium effagere non potuerunt neque uictus tenere praeter unum L. Sullam, quem imitaturus n Haec noua sit ratio uincendi, ut misericordia et liberali uniamus. Id quemadmodum fieri possit, nonnulla mihi m ueniunt, et multa reperiri possunt. De his rebus ro cogitationem suscipiatis. N.

Magium, Pompeii praefectum, deprehendi. Scilicet meo instituto usus sum et eum statim missum feci. Iam duo praefecti fabrum Pompeii in meam potestatem uenerunt et a me missi sunt. Si uolent grati esse, debebunt Pompeium hortari, ut malit mihi esse 20 amicus quam iis, qui et illi et mihi semper fuerunt inimicissimi: quorum artificijs effectum est, ut respublica in hunc statum perueniret'.

Idem ibid. 13 A, 1: 'Caesar Oppio, Cornelio s. A. d. VII Id. Mart. Brundisium ueni: ad murum castra posui. Pompeius est 2 Brundisii. Misit ad me N. Magium de pace. Quae uisa sunt, respondi. Hoc uos statim scire uolui. Cum in spem uenero de compositione aliquid me conficere, statim uos certiores faciam'.

(a. 45.)

Cic. ad Att. VIII, 31, 3: De epistola ad Caesarem *πέρῃ*. 3

2 Cf. *Caes. b. ciu. I, 24, 3.* 3 Curtium *Mediceus.* Minucia *m. pr. Mediceus;* in uia Minucia *edd. primae et corr. Mediceus,* uia Minucia *edd. pleraeque.* 13 uincendi] dum *add. m. pr. Mediceus.* 14 id eo cum admodum *ante corr. Mediceus.* 15 mi *ante corr. Mediceus.*

16 suscipiatis] suscipi illis *ante corr. Mediceus.* 17 Magnum Pompeium *m. pr. et Magnum Pompei corr. Mediceus.* scilicet *Manutius,* scilicet *Mediceus.* 21 his *Mediceus.* 26 misit ad me *cett.] Cf. Caes. b. ciu. I, 26, 2.* 27 cum] qui *ante corr. Mediceus.* 30 *πέρῃ* *cod. Lambini; KEKBIKA Tornaesianus et Mediceus, KEKBIKA Crusellinus et decurtatus.*

Atque id ipsum, quod isti aiunt illum scribere, se nisi constitutis rebus non iturum in Parthos, idem ego suadebam in illa epistola.

Idem ibid. 46, 2: Balbum conueni. Ex eo haec primum: Paulo ante acceperam eas litteras, in quibus magno opere confirmat ante ludos Romanos. Legi epistolam. Multa de meo Catone, quo saepissime legendo se dicit copiosiore factum; Bruti Catone lecto se sibi uisum disertum.

AD Q. PEDIVM.

(a. 49) *Cic. ad Att.* IX, 14, 1: Litteras accepi ab Q. Pedio, 10 Caesarem ad se pridie Id. Mart. misisse hoc exemplo: 'Pompeius se oppido tenet. Nos ad portas castra habemus. Conamur opus magnum et multorum dierum propter altitudinem maris; sed tamen nihil est, quod potius faciamus. Ab utroque portus cornu moles iacimus, ut aut illum quam primum traicere quod habet Brundisii 15 copiarum cogamus aut exitu prohibeamus'.

AD L. PISONEM.

Charis. p. 60 P.: Caesar ad Pisonem: 'Locellum tibi signatum remisi'.

AD P. CLODIVM.

(a. 58) *Cic. pro domo* 9, 22: Litteras in contione recitasti, 20 quas tibi a C. Caesare missas diceret: 'Caesar Pulchro', cum etiam es argumentatus amoris esse hoc signum, cum nominibus tantum uteretur neque ascriberet proconsul aut tribuno plebis; deinde gratulari tibi, quod [idem in posterum] M. Catonem tribu- 25 natu tuo remouisses et quod eidem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses; quas aut numquam tibi ille litteras misit, aut si misit, in contione recitari noluit, aut siue ille misit, siue tu finxisti, certe consilium tuum de Catonis honore illarum litterarum recitatione patefactum est.

AD M. CRASSVM.

(a. 55) *Plut. Crass.* 16: Καίτοι τῷ γραφέντι περὶ τούτων νόμῳ Παρθικός πόλεμος οὐ προσήν. Ἦιδεσαν δὲ πάντες, ὅτι πρὸς τοῦτο Κράσσης ἐπτόχεται· καὶ Καῖσαρ ἐκ Γαλατίας ἔ- 35 γραψεν αὐτῷ τὴν ὁρμὴν ἐπαινῶν καὶ παροξύνων ἐπὶ τὸν πό- λεμον.

6 quo *cod. Lambini*; que *Mediceus*, quae *add. primae*: quem *Ascensiana prima*. 15 exitum *Mediceus*. 17 Caesar de Pione *cod.*

23 proconsule *Francianus primus*. 24 idem in posterum *deleuit Lambinus*. 25 eidem *Vrsinus*, idem *codd.* 32 Παρθικός *Pseudoappianus*, πάροικος *codd.* 33 ἐπτόχτο *Pseudoappianus*. ἔγραψεν *idem*.

CAESARIS

AD P. SERVILIUM PATREM.

(a. 54) *Cic. ad Q. fr. III, 1, 20*: P. Servilius pater ex litteris, quas sibi a Caesare missas esse dicebat, significat valde te sibi gratum fecisse, quod de sua voluntate erga Caesarem humanissime diligentissimeque locutus esses.

AD CN. POMPEIUM.

(a. 52) *Plut. Pomp. 56*: Ὁ Πομπηϊὸς ἔφη γράμματα Καίσαρος ἔχειν βουλομένου λαβεῖν διάδοχον καὶ παύσασθαι τῆς στρατείας· ὑπατείας μὲν ἀπὸ τῆς παρόντι καλῶς ἔχειν αἰτησὶν αὐτῷ δοθῆναι.

AD T.

Caes. b. Gall. V, 11, 4
posset, iis legionibus, quae s
Idem ibid. 46, 4: Sei
facere posset, cum legione au

eribit, ut, quam plurimas
n, naues instituat.

, si reipublicae commodo
orum veniat.

AD

(a. 51) *Hirt. b. Gall. VIII, 6, 3*: Litteras ad C. Fabium mittit, ut in fines Suessionum legiones duas, quas habebat, adduceret.

AD C. TREBONIUM.

(a. 51) *Hirt. b. Gall. VIII, 11, 1*: Litteras ad Trebonium mittit, ut quam celerrime posset legionem XIII, quae cum T. Sextio legato in Biturigibus hiemabat, arcesseret atque ita cum tribus legionibus magnis itineribus ad se veniret.

(a. 49) *Caes. b. ciu. II, 13, 3*: Caesar per litteras Trebonio magnopere mandauerat, ne per vim oppidum expugnari pateretur, ne grauius permoti milites et defectionis odio et contemptione sui et diutino labore omnes puberes interficerent.

AD L. LENTULUM.

(a. 49) *Cic. ad Att. VIII, 9, 4*: VI Kal. uesperi Balbus minor ad me uenit occulta uia currens ad Lentulum consulem missu Caesaris cum litteris, cum mandatis, cum promissione prouinciae, Romam ut redeat.

AD Q. FVFIUM CALENVM.

(a. 48) *Caes. b. ciu. III, 14, 1*: Calenus legionibus equiti-

3 valde de te *Mediceus*. 27 oppidum] *Massiliam*. 31 VI Kal.]
Mart. 32 occulta uia currens *Manutius*, occultauit occurrens *Mediceus*
et edd. *primae*.

busque Brundisii in naues impositis, ut erat praeceptum a Caesare, quantum nauium facultatem habebat, naues soluit paulumque a portu progressus litteras a Caesare accipit, quibus est certior factus portus litoraue omnia classibus aduersariorum teneri.

5

AD SVOS BRVNDISIVM.

(a. 48) *Caes. b. ciu. III, 25, 4*: Caesar Brundisium ad suos seuerius scripsit, nacti idoneum uentum ne occasionem nauigandi dimitterent, si uel ad litora Apolloniatium cursum dirigere atque eo naues eicere possent.

10

AD M. ANTONIVM.

(a. 48) *Cic. ad Att. XI, 7, 2*: Ad me misit Antonius exemplum Caesaris ad se litterarum, in quibus erat se audisse Catonem et L. Metellum in Italiam uenisse, Romae ut essent palam: id sibi non placere, ne qui motus ex eo fierent, prohiberique omnes Italia, nisi quorum ipse causam cognouisset; deque eo uehementius erat scriptum.

(a. 47) *Cic. Phil. II, 40, 103*: Varronis Casinatem fundum quis uenisse dicet? quis hastam istius uenditionis uidit? quis uocem praeconis audiuit? Misisse dicis Alexandriam, qui emeret a Caesare. Ipsum enim expectare magnum fuit! Quis uero audiuit umquam (nullius autem salus curae pluribus fuit) de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? Quid? si etiam scripsit ad te Caesar, ut redderes, quid satis potest dici de tanta impudentia?

AD Q. METELLVM SCIPIONEM.

(a. 48) *Caes. b. ciu. III, 57, 1*: Haec cum in Achaia atque apud Dyrrhachium gererentur, Scipionemque in Macedoniam uenisse constaret, non oblitus pristini instituti Caesar mittit ad eum A. Clodium, suum atque illius familiarem, quem ab illo traditum initio et commendatum in suorum necessariorum numero habere instituerat. Huic dat litteras mandataque ad eum.

6 Appianus, postquam ipsum Caesarem Brundisium clam traicere frustra conatum esse narrauit, haec scribit *b. ciu. II, 58*: 'Ο δ' οὐκέτι λήσασθαι προσδοκῶν Ποστούμιον ἀνθ' ἑαυτοῦ προαίταξε διαπλεῦσαι τε καὶ φράσαι Γαβινίῳ τὸν στρατὸν εὐθὺς ἄγειν διὰ θαλάσσης· ἂν δ' ἀπειθῇ, ταῦτα προστάττειν Ἀντωνίῳ καὶ τρίτῳ μετὰ τὸν Ἀντώνιον Καληνῷ. Εἰ δ' οἱ τρεῖς ἀποκνοῖεν, ἐπιστολὴ πρὸς τὸν στρατὸν αὐτὸν ἐγγράπτο ἄλλη, τὸν βουλόμενον αὐτῶν ἐπὶ τὰς ναὺς ἔπασθαι τῷ Ποστούμῳ καὶ καταίρειν ἀναχθέντας ἐς χωρίον ἐς ὃ τι ὁ ἄνεμος ἐκφέρει μηδὲν τῶν νεῶν φειδομένους· οὐ γὰρ νεῶν χρηζέειν Καίσαρα, ἀλλὰ ἀνδρῶν. 18 qui primo loco Vaticanus. uenisse dicet Vaticanus, ueniisse dicit ceteri. 19 misisse Vaticanus, misisse te ceteri. 22 quod Vaticanus.

AD ALIENVM.

(a. 46) *B. Afr.* 20, 3: Litteras in Siciliam nuntiosque mittere, ut sibi crates materiemque congererent ad arietes, cuius inopia in Africa esset, praeterea ferrum, plumbum mitteretur.

5

AD ALIENVM ET RABIRIVM POSTVMVM.

(a. 46) *B. Afr.* 26, 3: Litteris celeriter in Siciliam [missis] ad Alienum et Rabirium Postumum conscriptis [et] per catascopum mittit, ut sine mora ac nulla excusatione hiemis uentorumque quam celerrime exercitus sibi transportaretur: Africam provinciam perire funditusque euerti ab suis inimicis; quod nisi celeriter sociis foret subuentum, praeter ipsam Africam terram nihil, ne tectum quidem, quo se reciperent, ab illorum scelere insidiisque reliquum futurum.

10

AD SER. SVLPICIVM.

15 (a. 46) *Cic. ad Fam.* XIII, 19, 1: Effectum est et ipsius splendore et nostro reliquorumque hospitem studio, ut omnia, quae uellemus, a Caesare impetrarentur; quod intelleges ex iis litteris, quas Caesar ad te dedit.

AD ATTICVM.

20 (a. 46) *Cic. ad Att.* XII, 6, 3: Caesar mihi irridere uisus est quaesio illud tuum, quod erat *ἐντινὲς* et urbanum. Ita porro te sine cura esse iussit, ut mihi quidem dubitationem omnem tolleret.

AD DEIOTARVM.

(a. 45) *Cic. pro Deiot.* 14, 38: Non dubito, quin tuis litteris, quarum exemplum legi, quas ad eum Tarracone huic Blesamio dedisti, se magis etiam erexerit ab omni sollicitudine abstraxerit. Iubes enim bene sperare et bono esse animo; quod scio te non frustra scribere solere.

25

AD LAMIAM.

30 (a. 45) *Cic. ad Att.* XIII, 45, 1: Fuit apud me Lamia post discessum tuum epistolamque ad me attulit missam sibi a Caesare; quae quamquam ante data erat quam illae Diocharinae, tamen plane declarabat illum ante ludos Romanos esse uenturum. In qua extrema scriptum erat, ut ad ludos omnia pararet neuē committeret,
35 ut frustra ipse properasset. Prorsus ex his litteris non uidebatur

15 ipsius] *Lysonis Patrensis; qui, cum in partibus Pompeianis fuisset, de bonis suis timebat.* 17 his *Mediceus.* 18 ad te] *Ser. Sulpicius Achaiae proconsule praecerat.* 21 et urbanum ita] e turba minuta *Mediceus, sed corr. in marg.* 27 *Vid. p. 772, 24.* 32 ille *Mediceus.*

...εως απεστειλεν εις
σχημίας πολλὰς ἔχοντα
(a. 52) *Caes. b. 1*
Romae dierum uiginti sup
(a. 50 *extremo*) *Cae*
natum miserit, ut omnes a
impetrauisset. *Sueton. Cae*
ne sibi beneficium populi a
tores ab exercitibus disce
ρειχε δ' ἡ γραφή κατάλι
σαρ ἐπεπρίχει καὶ πρόκλη
σθαι, ἄρχοντος δ' ἔτι ἐκε
ρὸς ἀντίκα τε τῇ πατρίδι
Cic. ad Fam. XVI, 11, 2: (
natum et acerbis litteras mise
(a. 47) *Cic. Phil. XIV*
num misit ullas collega litteras
num te de supplicatione uoluit
postea de Alexandria, de Phari
AD LI.
(a. 58) *Caes. b. Gall. I, 1*
ras nuntio:que misit, ne eos fr
si iuuissent, se eodem loco

IN SARDINIAM ET RELIQUAS PROVINCIAS AFRICAE FINITIMAS.

(a. 46) *B. Afr.* 8, 1: Caesar in Sardiniam nuntios cum literis et in reliquas provincias finitimas dimisit, ut sibi auxilia, commeatus, frumentum, simulatque litteras legissent, mittenda curen-
5 rarent.

CIRCVM PROVINCIAM AFRICAM.

(a. 46) *B. Afr.* 26, 1: Caesar, cum de suo aduentu dubitatio in provincia esset, neque quisquam crederet ipsum, sed aliquem legatum in Africam cum copiis uenisse, conscriptis litteris circum
10 provinciam omnes ciuitates facit de suo aduentu certiores.

AD GAETVLOS.

(a. 46) *B. Afr.* 32, 4: Quorum ex numero electis hominibus illustrioribus [Gaetulos] et litteris ad suos ciues datis cohortatus, uti manu facta se suosque defenderent, ne suis inimicis aduersa-
15 riisque dicto audientes essent, mittit.

INCERTVM AD QVOS.

(a. 56) *Plut. Crass.* 14: Ἐνταῦθα δ' ὁδὸς ἦν μία δευτέ-
ρας ὑπατείας αἰτησις· ἦν μετιόντων ἐκείνων ἔδει συμπράττειν
Καίσαρα τοῖς τε φίλοις γράφοντα καὶ τῶν στρατιωτῶν πέμ-
20 ποντα πολλοὺς ἀρχαιρεσιάζοντας.

(a. 55) *Eumen. paneg.* 4, 11, 2: Quam Caesar, ille auctor uestri nominis, cum Romanorum primus intrasset, alium se orbem terrarum scripsit reperisse tantae magnitudinis arbitratus, ut non circumfusa Oceano, sed complexa ipsum Oceanum uideretur.

25 (a. 50 extremo) *Plut. Caes.* 31: Παρὰ Καίσαρος ἤκον
12 quorum] *Gaetulorum*. Cf. *b. Afr.* 55, 1. 18 ἐκείνων] *Pompeium et Crassum* dicit. 21 quam] *Britanniam*. 25 Cf. *Sueton. Caes.* 29: Cum aduersariis pepigit, ut dimissis octo legionibus Transalpinaeque Gallia duae sibi legiones et Cisalpina provincia uel etiam una legio cum Illyrico concederetur, quoad consul fieret. *Appian. b. ciu.* 11, 32: Τοὺς οὖν φίλους ἐκίλευεν ὑπὲρ αὐτοῦ συμβῆναι τὰ μὲν ἄλλα αὐτὸν ἔσθην καὶ στρατόπεδα ἀποθήσασθαι, μόνον δ' ἔξεν δύο τέλη καὶ τὴν Ἰλλυρίδα μετὰ τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Γαλατίας, ὥς ὑπατος ἀποδειχθεῖν. *Plut. Pomp.* 59: Κιέρων ἔπραττε διαλλαγὰς, ὥπως Καῖσαρ ἐξέλθων Γαλατίας καὶ τὴν ἄλλην στρατιὰν ἀφείλεσαν ἐπὶ δυοὶ τάγμασι καὶ τῷ Ἰλλυρικῷ τὴν δευτέραν ὑπατείαν περιμένει. *Has condiciones Suetonius eodem tempore, quo Caesar litteras ad senatum (p. 780, 13) misit, Appianus paulo ante, Plutarchus paulo post latas referunt. Ipsae condiciones accuratissime a Suetonio poni uidentur; qui tamen quod Caesarem octo legiones dimittere uoluisse scribit duabus uel una retenta, id ita tantum fieri potuit, ut, cum duas legiones retineret, ea, quam una cum Pompeii legione ex senatusconsulto tradiderat, dimissis adnumeraretur. Nam una sua, altera Pompeii ex senatusconsulto tradita anno 50 Caesarem nouem legiones habuisse p. 120 demonstrauimus.*

ἐπιστολαὶ μετριάξουσιν δοκοῦντος· ἡξίου γὰρ ἄφεις τὰ ἄλλα πάντα τὴν ἐντὸς Ἀλπεων καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν μετὰ θυεῖν ταγματῶν αὐτῷ δοθῆναι, μέχρι οὗ τὴν δευτέραν ὑπατείαν μέτριοι.

(a. 48) *Plut. Pomp.* 68: Ἐωθενὴς δὲ φυλακῆς ὑπὲρ τοῦ Καίσαρος στρατοπέδου πολλὴν ἡσυχίαν ἄγοντος ἐξέλαμψε 3 μέγα φῶς, ἐκ δὲ τούτου λαμπρὰ ἀρθείσα φλογοειδὴς ἐπὶ Πομπηίου κατέσκηψε· καὶ τοῦτο ἰδεῖν φησι Καίσαρ αὐτὸς ἐπιὼν τὰς φυλακάς.

(a. 48) *Appian. b. ciu.*
ἐκέλευε τοῖς πεζοῖς μὴτ' ἐ-
φάλαγγος μὴδ' ἀκοντίζειν,
νεοθαι διὰ χειρὸς τοῖς δὲ
αὐτοῦ τὸ στρατήγημα ἔπαν-
ό δὲ Καίσαρ ἐν ταῖς ἐπι-
πληγὰς ὑπὸ τῆς βολῆς εὐ-
ὑπὸ τοῦ δρόμου προθυμοί

Πομπηίῳ δὲ πυθόμενος
ἐτι μὴτ' ἐκτρέχειν ἐκ τῆς 10
ροβολῇ διαστάντας ἀμύ-
πιδντας. Καὶ τότε τινὲς
ἄριστον ἐν περικυκλώσει·
καμύμεται. Τὰς τε γὰρ
ἰγνεσθαι καὶ τοὺς ἀνδρας 15
εστῶτας δ' ἀποψηχέσθαι τε

καὶ τοῖς ἐπιθρόνισιν εὐβλήτους δι' ἀτρεμίαν οἶα σκοποὺς εἶναι·
ὃ καὶ τότε γενέσθαι. Τὸ γὰρ δέκατον τίλος σὺν αὐτῷ περιδρα-
μεῖν τὰ λαιὰ τοῦ Πομπηίου ἔργημα ἱππέων γενόμενα καὶ παι-
ταχόθεν ἀτρεμοῦντας ἐς τὰ πλευρὰ ἐσακοντίζειν, μέχρι θυ- 20
ρυζοιμένοις ἐμπεσόντας βίᾳ τρέψασθαι καὶ τῆς νίκης κατ-
ἄρξαι.

(a. 48) *Plut. Caes.* 48: Τοῖς δὲ φίλοις εἰς Ῥώμην ἐρχα-
σεν, ὅτι τῆς νίκης ἀπολαύοι τοῦτο μέγιστον καὶ ἰδίσιον, τὸ
σῶζειν τινὰς ἀεὶ τῶν πεπολεμηκότων πολιτῶν αὐτῷ. 25

(a. 48) *Cic. ad Att.* XI, 6, 7: Quaere ex Diochare, Caesaris
liberto, quem ego non uidi, qui istas Alexandreas litteras attulit.

(a. 48) *Idem ibid.* 17, 3: Illum ab Alexandria discessisse
nemo nuntiat, constatque ne profectum quidem illum quemquam
post Idus Mart. nec post Idus Decembr. ab illo datas ullas litteras. 30
Ex quo intellegis illud de litteris a. d. v Id. Febr. datis (quod
inane esset, etiamsi uerum esset) non uerum esse.

4 Ea nocte, quam pugna Pharsalica secuta est, haec accidisse dicun-
tur. 6 ἀρθείσα Heliudius, ἀρθείσα uel ἀρθεῖσα codd. 9 τεθόου-

ros] fusis equitibus sinistrum cornu a Caesare circumueniri. Rem ipsam
male narravit Appianus. Vid. Caes. b. ciu. III, 92. Ceterum quo minus
Caesarem idem, quod in commentariis reprehendit, in litteris post pugnam
missis reprehendisse credamus, causa nulla est. 29 illum codd. Ma-
laspinae, illi Mediceus. 31 quo] illud add. Mediceus. Cf. ep. 16, 1: Non

meo uitio fit, ut me ista epistola nihil consoletur. Nam et exigue scripta est
et suspiciones magnas habet non esse ab illo; quas animaduertisse te existimo.

(a. 46) *Cic. ad Fam. IX, 6, 1*: Cum ille scripsisset, ut opinor, se in Alsiense uenturum cett.

(a. 45) *Cic. ad Att. XIII, 7, 1*: Sestius apud me fuit et Theopompus pridie: uenisse a Caesare narrabat litteras; hoc scribere, sibi certum esse Romae manere causamque eam ascribere, quae erat in epistola nostra, ne se absente leges suae neglegerentur, sicut esset neglecta sumptuaria.

(a. 45) *Cic. ad Att. XIII, 45, 1*: Fuit apud me Lamia post discessum tuum epistolamque ad me attulit missam sibi a Caesare; quae quamquam ante data erat quam illae Diocharinae, tamen plane declarabat illum ante ludos Romanos esse uenturum.

Sueton. Caes. 26: Gladiatores notos, sicubi infestis spectatoribus dimicarent, ui rapiendos reseruandosque mandabat; tirones neque in ludo neque per lanistas, sed in domibus per equites Romanos atque etiam per senatores armorum peritos erudiebat precibus enitens, quod epistolis eius ostenditur, ut disciplinam singulorum susciperent ipsique dictata exercentibus darent.

POËMATA.

Tac. de orat. 21: Nisi forte quisquam aut Caesaris pro Deo cio Samnite aut Bruti pro Deiotaro rege ceterosque eiusdem lenitudinis ac teporis libros legit, nisi qui et carmina eorundem miratur. Fecerunt enim et carmina et in bibliothecas retulerunt non melius quam Cicero, sed felicius, quia illos fecisse pauciores sciunt.

Sueton. Caes. 56: Feruntur et a puero et ab adolescentulo quaedam scripta, ut laudes Herculis, tragoedia Oedipus; quos omnes libellos uetuit Augustus publicari.

Plut. Caes. 2: Καὶ ποιήματα γράφων καὶ λόγους τινὰς ἀχροαταῖς ἐκείνοις ἐχρήτο.

Sueton. uit. Terent. 5: C. Caesar:

30 'Tu quoque, tu in summis, o dimidiate Menander,
Poneris et merito, puri sermonis amator.
Lenibus atque utinam scriptis adiuncta foret uis,
Comica ut aequato uirtus polleret honore

2 in Alsiense uenturum] cum ex Africa et Sardinia rediret.

3 *Vid. p. 772, 29.*

8 *Vid. p. 779, 30.*

10 Diocharinae] quas Diochares, Caesaris libertus, attulerat.

18 *Cf. Plin. ep. V, 3.*

19 *Vid.*

p. 750, 26.

24 *Vid. p. 765, 17.*

25 Oedipus Memmianus, Oedipi uel Oedippi ceteri.

28 ἐκείνοις] piratis, a quibus captus erat.

Cum Graecis, neque in hac despectus parte iaceres.

Vnum hoc maceror et doleo tibi deesse, Terenti'.

Plin. hist. nat. XIX, 8, 144: Nec non olus quoque siluestre est trium foliorum Diui Iulii carminibus praecipue iocisque militari-
bus celebratum. Alternis quippe uersibus exprobrauere lapsana se
uixisse apud Dyrrhachium praemiorum parsimoniam cauillantes.
Est autem id cyma siluestris.

Sueton. Caes. 56: Reliquit et de analogia duos libros et Antica-
tiones totidem ac praeterea quod inscribitur iter. Quo-
rum librorum primos in trans, cum ex citeriore Gallia 10
conuentibus peractis ad exer- et, sequentes sub tempus
Mundensis proelii fecit, nou lum ab urbe in Hispaniam
ulteriore quarto et uicesime it.

Diomed. p. 365 P.: 4 um XIII: Re uendita, ite- 15
rum empta. Vnde manifestum ut uenita non dici, sed aut uenum-
data aut uendita. Ut Cicero C. Caesar: 'Possessiones redimi. eas
postea pluris uenditas'.

Gell. VII, 9: M. Tullius et C. Caesar mordeo memordi.
pungo pepugi, spondeo spepondi dixerunt. 20

Quintil. I, 7, 21: Optimus, maximus, ut mediam i litteram,
quae ueteribus u fuerat, acciperent, C. primum Caesaris inscri-
ptione traditur factum. *Fel. Long. p. 2228 P.*: Antiquis uarie
scriptitatum est mancupium, aucupium, manubiae, siquidem C. Caes- 25
sar per i scripsit, ut apparet ex titulis ipsius. *Cassiod. ex Cor-
nuto p. 2284 P.*: Lacrumae an lacrimae, maxumus an maximus, et
si quae similia sunt, scribi debeant, quaesitum est. Terentius Varro
tradidit Caesarem per i eiusmodi uerba solitum esse enuntiare et
scribere: inde propter auctoritatem tanti uiri consuetudinem factam.

Isidor. origg. II, 12, 7: Telinum, cuius Iulius Caesar me- 30
minit dicens: 'Corpusque suaui telino ungimus'.

5 Cf. *Caes. b. ciu. III, 48, 1.* 9 inter *Memmianus.* 13 per-
uenit] cum contra Pompeii liberos proficisceretur. 19 Haec male ad
libros de analogia relata esse adiuncta Ciceronis mentio docet. 26 Ea-
dem ponit Isidorus origg. I, 26, 15. 30 Haec alii Straboni Caesari
tribuenda existimant. Scaliger et Grialius senarium fuisse putant huius-
modi: corpusque suaui telini unguine ungimur. 31 suaui] suum *Gudianus*
primus. telinio uar. lect. apud *Volcanium et alii* *Areuali.* ungi-
mur 'alii' *Areuali.*

Nonius p. 198 M.: Cinis feminino apud Caesarem et Catulum et Caluum lectum est, quorum uacillat auctoritas.

Cuper p. 2244 P.: Lutum atque macellum singulariter exire memento, licet Memmius ista macella dicat et Caesar luta.

1 Caesarem] ad Strabonis tragoedias hoc referendum opinatur Meyerus.

2 Exemplum a Nonio adiectum ex Caluo petittum esse Charis. p. 78 P. demonstrat.

4 Hoc alii ad libros de analogia retulerunt; Meyerus in Strabonis tragoediis positum fuisse credit, nescio cur, nisi forte luta tragoediae potissimum apta iudicauit. Num dictatoris sit, ego quoque dubito, cum, qui harenas uttiose dici existimauit (p. 755, 4), non uideatur luta probauisse. *Nonius p. 212 M. ex Ciceronis epistolis ad Hirtium haec profert*: luta et limum aggerebant, et potest fieri, ut Caper Caesarem errore commemorauerit, nisi forte haec uerba, quae potius ab iis, qui Mutinam obsidebant, scripta uidentur, ex epistola Hirtii sunt uel, si Capro aliquid tribuendum putas, Caesaris Octauiani Ciceronianis ad Hirtium interposita: nam quod ad Octavianum quoque Ciceronis epistolae erant, quo minus unam et alteram illius in Hirtiano corpore positam fuisse credamus, causa non est.

Ex iis, quae inter Caesaris fragmenta ponebantur, et alia quaedam exclusi, de quibus dicere necesse non est, et haec. Quae apud Priscianum leguntur p. 719 P. (I p. 278 Kr.): Caesar in auguralibus: 'Si sincera pecus erat' Lucii Caesaris esse apparet ex eodem Prisciano p. 791 (I p. 368 Kr.): L. Caesar: 'Certaeque res augurantur' οἰωνοσκοποῦνται; et eiusdem Lucii Caesaris esse, quae Macrobius profert Sat. I, 16: Iulius Caesar sextodecimo auspiciorum libro negat nundinis contionem aduocari posse, id est cum populo agi, ideoque nundinis Romanorum haberi comitia non posse, Festus ostendit p. 161, 30 Müll.: Maiorem consulem L. Caesar putat dici uel eum, penes quem fasces sint, uel eum, qui prior factus sit; praetorem autem maiorem urbanum, minores ceteros. Neuter autem liber a Suetonio commemoratur, quem, cum diligentissime de Caesaris scriptis referat, tot uoluminum mentionem omisisse incredibile est: nam quod librum de astris non commemorauit, uidetur is item ut Ptolemaei de apparentiis et quae Ioannes Lydus de ostent. p. 357 Bekk. se ex Clodio Tusco uertisse affirmat fastis similis fuisse. Ineptum epigramma Thrax puer astricto (Burm. anthol. II p. 62) Caesare indignum iudicauit. Quae uero apud Seru. ad Verg. Aen. I, 267 in Fuldensi codice leguntur: Occiso Mezentio Ascanium, sicut Iulius Caesar scribit, Iulum coeptum uocari uel quasi ἰοβόλον id est sagittandi peritum uel a prima barbae lanugine, quam ἰόνλον Graeci dicunt, quae ei tempore uictoriae nascebatur, haec quin impudenter conficta sint, non dubito, non minus quam illa de ephemeridibus (p. 5) aut quod auctor libri de origine gentis Romanae pluribus locis cum aliorum tum Caesaris testimonio utitur, nisi quod haec aliquanto recentiora uidentur.

HIRTII
A. HIRTII
FRAGMENTA.

ANTICATO AD M. TVLLIVM CICERONEM (a. 45).

Cic. ad Att. XII, 40, 1
ratio contra laudationem mean-
tius ad me misit, in quo col-
laudibus meis. Itaque misi li-
ret. Volo enim eum diuulga-
tuis. 41, 4: Hirtii epistolam
videtur eius uituperationis,
me, quid tibi uisum sit, si

utura sit Caesaris uitupe-
i ex eo libro, quem Hir-
atonis, sed cum maximis
scam, ut tuis librariis da- 5
no facilius fiat, imperabis
ae mihi quasi πρόπλασμα
scripsit de Catone, facies
nodum, certiore. 44, 1:

Illius librum, quem ad me misit de Catone, propterea uolo diuul- 10
gari a tuis, ut ex istorum uituperatione sit illius maior laudatio.
45, 3: Tu uero peruulga Hirtium. Id enim ipsum putaram, quod
scribis, ut, cum ingenium amici nostri probaretur, ὑπόθεσις ui-
tuperandi Catonis irrideretur. 47, 3: Hirtii librum, ut facis, diuulga.

EPISTOLAE.

15

AD M. TVLLIVM CICERONEM.

(a. 47) *Cic. ad Att. XI, 14, 3*: Quintus pergit, ut ad me et
Pansa scripsit et Hirtius; isque item Africam petere cum ceteris
dicitur.

(a. 45.)

20

Cic. ad Att. XII, 35, 1: Hirtii epistolam tibi misi et recen-
tem et beneuole scriptam.

Idem ibid. 37, 4: Hirtius ad me scripsit Sex. Pompeium
Corduba exisse et fugisse in Hispaniam citeriorem, Gnaeum fugisse
nescio quo; neque enim curo. Nihil praeterea noui. Litteras Nar- 25
bone dedit XIII Kal. Mai.

Idem ibid. XIII, 21, 1: Ad Hirtium dederam epistolam sane
grandem, quam scripseram proxime in Tusculano. Huic, quam tu
mihi misisti, rescribam alias.

9 me om. *Mediceus*. 14 deuolga *Mediceus*. 28 tu *Medi-*
ceus, tum *decurtatus et Tornaesianus*.

(a. 44.)

Cic. ad Att. XV, 5, 2: Vt tu de prouincia Bruti et Cassii per senatusconsultum, ita scribit et Balbus et Hirtius; qui quidem se actutum. Etenim iam in Tusculano est mihique, ut absim, ue-
5 hementer auctor, et ille quidem periculi causa, quod sibi etiam fuisse dicit.

Idem ibid. 6, 1: 'Hirtius Ciceroni suo s. Rure iam redierim quaeris, an ego, cum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam. Etiam ex urbe sum profectus. Vtilius enim statui abesse. Has tibi litte-
10 ras exiens in Tusculanum scripsi. Noli autem me tam strenuum putare, ut ad Nonas recurram. Nihil enim iam uideo opus esse nostra cura, quoniam praesidia sunt in tot annos prouisa. Brutus et Cassius utinam, quam facile a te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne quod calidius incant consilium! Cedentes enim
15 haec ais scripsisse. Quo? aut quare? Retine, obsecro te, Cicero, illos et noli sinere haec omnia perire; quae funditus mediusfidius rapinis, incendiis, caedibus pernertuntur. Tantum, si quid timent, caueant; nihil praeterea moliantur. Non mediusfidius acerrimis consiliis plus quam etiam inertissimis, dummodo diligentibus, con-
20 sequentur. Haec enim, quae fluunt, per se diuturna non sunt; in contentione praesentes ad nocendum habent uires. Quid speres de illis, in Tusculanum ad me scribe'.

Idem ibid. 8, 1: Post tuum discessum binas a Balbo: nihil noui; itemque ab Hirtio, qui se scribit uehementer offensum esse
25 ueteranis.

(a. 43.)

Cic. ad Fam. XII, 5, 2: Hirtius nihil nisi considerate, ut mihi crebris litteris significat, acturus uidebatur.

Cic. Phil. XII, 4, 9: An uos A. Hirtium, praeclarissimum
30 consulem, C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora, quorum epistolas spem uictoriae declarantes in manu teneo, pacem uelle censetis? Vincere illi expetunt pacisque dulcissimum et pulcherrimum nomen non pactione, sed uictoria concupiuerunt.

AD CAESAREM.

35 (a. 46) *Cic. ad Fam. IX, 6, 1:* Cum ille scripsisset, ut opi-
3 senatusconsultum ita *Victorius*, scita *Mediceus* et *edd. primae*.
qui *Crusellinus*, om. *Mediceus* et *edd. primae*. 4 actutum *Cru-*
sellinus, acturum *Mediceus* et *edd. primae*. 5 auctor] est cum *Lam-*
bino add. seqq. 15 retineo ante *corr. Mediceus*. 16 que fonditus
Mediceus. 35 *Vid. p. 783, 1.*

nor, se in Alsiense uenturum, scripserunt ad eum sui, ne id faceret; multos ei molestos fore ipsumque multis; Ostiae uideri commodius eum exire posse. Id ego non intellegebam quid interesset. Sed tamen Hirtius mihi dixit et se ad eum et Balbum et Oppium scripsisse, ut ita faceret.

AD ATTICVM.

(a. 45) *Cic. ad Att. XII, 44, 1*: Et Hirtium aliquid ad te *συμπαθῶς* de me scripsisse facile patior (fecit enim humane), et te eius epistolam ad me non mihi tanto facilius: tu enim etiam humanius.

AD M.

(a. 43) *Anton. ep. ad Hirtium* 17, 34: Negatis pacem posse frumento iuero. § 36: Conbitis in senatu et legatos esse

AD M.

(a. 43.)

Cic. Phil. VIII, 2, 6: Nec illa hostilia uerba nec bellica, quae paulo ante ex collegae litteris Pansa recitauit: 'Deieci praesidium, Claterna potitus sum; fugati equites, proelium commissum, occisi aliquot'.

Cic. Phil. XIV, 2, 6: Ad litteras ueniam, quae sunt a consulibus et a propraetore missae. 1, 1: Ex litteris, quae recitatae sunt, patres conscripti, sceleratissimorum hostium exercitum caesum fusumque cognoui. 10, 28: Hic adolescens maximi animi, ut uerissime scribit Hirtius, castra multarum legionum paucis cohortibus tutatus est secundumque proelium fecit. 8, 24: Aut supplicatio ob rempublicam pulcherrime gestam postulantibus nostris imperatoribus deneganda est, aut supplicatione decernenda hostes eos, de quibus decernitis, iudicetis necesse est.

2 optiae *Mediceus*. 8 scripsisse] de morte *Tulliae*. et te] ecce ante corr. *Mediceus*. 22 consulibus *Ferrarius*, consule *codd.* Cf. c. 8, 22. 24 fusum caesumque *Nonius* p. 312 M. 25 hic adolescens] *Octavianus*. 28 nostris *codd.*, uestris *ed. Orellii*.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Cum absolutis quaestionibus typothetas aliquantum intermitterent, retractatis interim quas scripseram nactus etiam edd. ueteres, quibus antea carebam, nonnulla, de quibus minus recte dixeram, in ipsis scriptoris uerbis aut in annotatione subiecta reprehendere et ad haec addenda ablegare legentes potui.

5, 12 ab im. scr. Tencteros. 8, 17 ab im. scr. Geidunnos. 12, 3 scr. 20, 2. 13, 14 ab im. scr. extr. pro 7 et 7 pro 6 et u. 5 ab im. 38, 4. 39, 2 pro 28, 4. 29, 1 et u. ult. 15, 6 pro 15, 7. 14, 1 dele 48, 3 et u. 4 scr. 5, 3 et u. 14 scr. 45, 4 pro 45, 3 et u. 23 3 et 5 pro 2 et 4 et u. 24 44, 1 pro 44, 2 et u. 28 1 et 3 pro 1 et 2. 15, 4 ab im. scr. 85, 8. 17, 19 scr. 85, 4. 18, 14 scr. 32 pro 33 et u. 15 ab im. 2, 5 pro 2, 4 et u. 8 ab im. adde Caecinam ap. Cic. ad Fam. VI, 7, 2 si scit et persuasus est. 19, 7 scr. 67, 2 et u. 12 70, 5 et u. 16 74, 3 pro 74, 2 et 83, 5 pro 83, 4 et u. 19 VIII, 5, 3. 20, 5 scr. 10, 5 et u. 15 ab im. 65, 4. 21, 1 scr. iubet tradi et u. 9 ab im. 74, 3 pro 74, 2 et u. 5 ab im. 38, 2 pro 38, 1 et u. 4 ab im. post 68, 2 adde 69, 2 et u. 3 ab im. scr. 84, 2 pro 84, 1 et u. 2 ab im. 4 et 5 et 6 pro 3 et 4 et 5 et u. ult. dele 87, 1. 22, 2 dele 18, 5 et u. 16 scr. 8, 5 pro 8, 4 et u. 18 70, 3 pro 70, 2 et u. 2 ab im. scr. eadem. 23, 4 scr. 8, 5 et u. 17 opulentissimum eius regni et u. 14 ab im. 52, 2 pro 52, 3 et u. 12 ab im. dele 87, 5 et u. 11 ab im. scr. 85, 5 pro 85, 4 et u. 9 ab im. 25, 4 pro 25, 3 et 84, 3 pro 84, 2 et u. 6 ab im. dele et 8 et et 10. 79, 2 et u. 5 ab im. dele 3 extr. et scr. 6, 1 pro 6, 2 et u. 4 ab im. dele 73, 4 et u. 3 ab im. scr. 25, 4 pro 25, 3 et u. 2 ab im. dele 1 et. 24, 4 scr. 80, 2 pro 80, 1 et u. 10 8, 5 pro 8, 4 et u. 23 Ateguae pro Vliae et u. 7 ab im. 23, 2 pro 23, 1. 25, 3 scr. 19, 1 pro 19, 7 et u. 12 25 pro 26 et u. 21 40, 7 pro 40, 8. 26, 11 scr. 1827 et ibid. et u. 18 c. 3, 7. 27, 3 scr. renuntiauerunt et u. 17 ab im. 7, 5 pro 7, 3 et u. 3 ab im. 40, 2 pro 40, 1 et u. 2 ab im. dele 37, 4. 28, 1 scr. 27, 3 pro 27, 4. — V. 3 Quamuis etiam c. 38, 4 legitur. — V. 8 Infititium historicum praeterea c. 31, 5 et 33, 5 posui. — V. 17 scr. 26, 2 et 4 pro 11, 2 et u. 5 ab im. scr. 31, 3. 29, 5 scr. 23, 3. 34, 15 scr. 29, 6. 31, 6 pro 26, 6. 35, 5 Apud Ioannem Lydum de mag. p. 225, 12 Bekk. haec leguntur: 'Εκ τῶν Πασιτικῶν ὁρῶν, ἃ τῆς Κελτικῆς ὁρεϊνῆς εἶναι φησιν ὁ Καῖσαρ ἐν βιβλίῳ τῷ πρώτῳ τῆς κατ' αὐτὸν Γαλλικῆς ἐφημερίδος, ἐκ μιᾶς πηγῆς ὅ τε Ῥῆνος ὁ τε Ἰστρος οὐδέτερος δὲ αὐτῶν μὴ τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψας ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐξωθεῖται. Ὁ μὲν γὰρ Ῥῆνος πᾶσαν τὴν Γαλατικὴν μεσόγειον τριχῇ διηρημένην εἰς Κελτικὴν, Γερμανικὴν καὶ Γαλατικὴν διατρέχων οὐκ ἄρδεις μόνον αὐτὴν μετὰ Ῥοδανὸν, ἀλλὰ καὶ φρουρεῖ φυλάττων ἀνέφοδον πρὸς δὲ τὸ πέρασ σχεδὸν τῆς ῥύσεως εἰς Μόσον τὸν ποταμὸν γείτονα τοῦ βορείου πρὸς δύσιν ὠκεανοῦ ὁλισθαίνων ἀποβάλλει μὲν τὴν οὖσαν αὐτῷ κατ' ἀρχὰς ἐπωνυμίαν, μετ' ἐκείνου δὲ τοῖς τῆς Βρεττανικῆς θαλάττης ἐπισύρεται κόλποις. Ὁ δὲ Ἰστρος cett. Apparet Lydum siue Samonicum, ex quo se haec sumpsisse ille ait p. 226, 11, ea, quae apud Caesarem legerat, non bene memoria tenuisse. Nam de montibus Raeticis nihil Caesar, de tribus Galliae partibus initio primi commentarii, de Rheno et Mosa IV, 10, sed de utraque re aliter refert; Danubium VI, 25, 2 commemorat. 36, 10 scr. Apollinarem. — V. 2 ab im. Wilmansius in Pertzii tabular. IX p. 303 sqq. demonstrare conatus est Iulium Celsum Caesaris commentarios secutum librum de bellis Caesaris scripsisse atque inde Vincentium hausisse, quia quae hic

terpolato codice descripta su-
singulae. 53, 9 *ab im. a*
im. post compleri adde et intere
ab im. scr. 44, 11. 57, 1
nisi. 63, 20 *scr. erat ha*
ac. 68, 15 *ab im. post Pa.*
VII, 40, 6. 69, 16 *ab im.*
70, 1 scr. I, 14, 1. 72, 2
Cic. Phil. IX, 7, 16, quem locu
uersus. 74, 15 *ab im. Madu*
p. 183 item ut Bentleius et Elbe
ram partem succedunt Vbii, quo
captus Germanorum, paulo, quia
quia uerba ut est captus German
genda essent: captu enim facultas
est, uideoque me minus recte ius
minus meam rationem teneo, cum
tis perspiciam, neque significatione
stimo, quo minus uerba ut est cap
tur. Hoc enim dicit Caesar, cui
fuisse, qualem amplitudinem et fl
mirum opum atque potentiae. Ro
que florens dici posset, praestanti
manitas requiri uidebatur; atque
Vbiis concedit. 75, 16 *scr. Se*
riorum codicum. 78, 11 *ab i*
adde Cui. et dele Ox. et u. 23 scr.
ab im. III, 61, 3. 83, 1 *scr. In*
85, 3 Posset et possit male in coda
4 extr. 18. 2

quas b. Gall. VI, 13, 4 in codd. scripta sunt. Nam commemoratis druidibus et equitibus cum deinceps haec leguntur: Illi rebus diuinis intersunt, sacrificia publica ac priuata procurant, religiones interpretantur; ad hos magnus adolescentium numerus disciplinae causa concurrat, necessario extrema uerba ad equites referenda sunt, cum de druidibus posita esse apertum sit. Itaque Caesar ad ea scripserat. 106, 4 scr. 76, 3. 108, 3 ab im. scr. 64, 6 pro 64, 4. 109, 13 pro mille scr. singula et u. 17 76, 3. 110, 19 scr. II, 29, 4 et u. 22 VII, 87, 5 et u. 24 post Haun. pr. adde Scal. Leid. pr. Oxon. et dele deinceps in Scal. — omissum est (u. 25). 111, 14 scr. V, 11, 8. 112, 14 ab im. Vide an scribendum sit: centurionibus Iuplicem summam praedae nomine condonandam pollicetur. 114, 5 scr. V, 40, 6. — V. 16 adde annum quintum et decimum ex mon. Ancyr. tab. III u. 1. 119, 1 scr. Belgis. 127, 4 ab im. scr. 3, 2. 128, 8 scr. 6, 5. 130, 11 ab im. scr. 59 pro 49 et u. 9 ab im. 64, 2. 133, 6 scr. §. 2. 138, 17 et 26 scr. 48, 7. 150, 12 scr. 28 et u. 14 29. — V. 14 ab im. nimis breuiter dixi. Incedere timorem alicui Cicero et Caesar non dixerunt; dixit ex antiquioribus Sallustius (Cat. 31), et inde a Liuisio frequentatum est. 153, 4 dele et et u. 11 pro atque pone et et u. 13 ab im. scr. 6, 2. 154, 7 ab im. scr. 78. 161 extr. Dio l. cit. priorem oppugnationem Caesaris castrorum a Pompeio institutam, dum ille Dyrrhaecium aggressus erat, confudit cum altera, qua Pompeius erupit (Caes. b. ciu. III, 62 seqq.). Rectius haec narrauerat Appianus b. ciu. II, 60; sed ei quoque loco sinister casus lacunam inflexit. 163, 17 ab im. Poteram uerbo Elberlingii rationem refutare, qui seruata ipsa codd. scriptura ita scribendum putauit: At Pompeius cognitis his rebus, quae erant Orici atque Apolloniae gesta, Dyrrhachio timens diurnis eo nocturnisque itineribus contendit, simulac Caesar appropinquare dicebatur; tantusque celf. Verum Pompeius, postquam Oricum et Apolloniam a Caesare capta esse cognouerat, non expectabat, dum Caesar appropinquare diceretur, id quod inaptissimo foetisset, sed ex illis rebus de Caesaris consiliis coniecturam capiens et Dyrrhachio timens sua sponte eo contendebat. — V. 13 ab im. scr. inusta pro dicta. 167, 14 adde Caes. b. Gall. V, 43, 5: ut se sub ipso nullo constipauerant recessumque primis ultimi non dabant. 169, 5 Petreus uel Petreus scribendum esse iam Hertzogius coniecerat. De hoc nomine in inscriptione inuento dixit Carolus Koilius anall. epigraph. et onomatol. p. 137, illud Thessalis frequentatum esse docuit idem ibid. et in Bergkii et Caesaris ephemerid. a. 1846 p. 975. — V. 9 scr. magna opinione. 172, 7 scr. ac pro et. 173, 4 ab im. Fortasse scriptum fuit: quod sibi cotidie melius subgerere tempus. — V. ult. scr. sagittas pro tela. 174, 7 ab im. scr. tela iaciebant. 177, 16 ab im. scr. eduxit. 184, 15 scr. 1, 85, 6 et u. 7 ab im. equitum. 185, 3 post uti excidit castra. 196, 17 scr. III, 24. 197, 21 scr. 45, 3 et u. ult. 53, 5. 200, 11 Morus re post constituta, Daehnius idem post prope inserendum putauit. Verum res hic minus significanter ponitur. 202, 3 scr. 2, 5. 207, 10 scr. 61, 2 et u. 5 ab im. quartum pro quater. 208, 7 scr. c. 2, 4 et u. 9 ab im. profugere. 211, 9 Iurinius iam senarium numerum delendum dixerat; qui non repetita extrema syllaba uocabuli naues ortus est, sed quia huic ui superscriptum erat, ut naui legeretur. — V. 10 scr. §. 4. 212, 14 ab im. scr. 72, 4. 215, 7 Valles b. Alex. 73, 3 seruata est. 216, 12 ab im. Minus accurate dixi equitum auxilium partem legionibus partem leui armaturae attributam esse. Auxiliares equites a sociis ex fodere

ADDENDA ET CORRIGENDA

- mittabantur**, *legionarii a Romanis ex sociis siue provincialibus conscri-*
bebantur. Cf. Tac. ann. III, 42: *alam equitum, quae conscripta e Trene-*
ris militia disciplinaque nostra habebatur. 217, 3 scr. collocabat.
 222, 5 et 6 scr. munitiones suas. 227, 15 ab im. scr. 22, 1 pro
 22, 2 et u. 14 ab im. ante 61 adde 61, 3 et pro 7 pone 8. 233, 11 pro
 legato Caesaris pone *propraetore a Caesare misso et u. 11 ab im. scr. 53, 5*
et u. 5 et 4 ab im. tempore noctis. 238, 21 scr. tempore pro nocte.
 240 u. ult. post *essent* adde nisi quod post *'subsidio'* contra codd.
'tunc' adieitur. 241, 3 scr. 40, 7. 242, 7 scr. 3. 243, 19 scr.
 43, 5. 247, 11 ab im. scr. *accurrit.* 249, 4 ab im. scr. 30 et u.
 3 ab im. oppugandum. *Serardus in mémoires de la société*
des antiquaires de France uol. *sq. prolatis quattuor inscri-*
ptionibus non Segusianos, sed
codices Plinii, Strabonis, Pto
Ad Caesarem quod attinet, b.
ptum esse retuli, idemque et i
bibliothecae numero 57
(uid. Jahn, annall. V,
busianes exhibent; quam a
a Sebusianis Arare discrel
eius fluminis ripam habitass.
tat, qui IV p. 283 Alm. Rhoda...
Allobrogum et Segusianorum fluere refert: γίνεται δ' ἀπὸ τῶν Ἀλπεῶν οἶ-
τος [ὁ Ποταμός] πολὺς καὶ σφοδρὸς, ὃς γε καὶ διὰ λίμνης ἑξίων τῆς Ἀχμίνης
φανερὸν δείκνται τὸ ἑκτὸρον ἐπὶ πολλοὺς σταδίους· κατελθὼν δὲ εἰς τὰ πεδία
τῆς χώρας τῆς Ἀκκοβρύων καὶ Σιγοσιαβῶν συμβάλλει τῷ Ἀραρί κατὰ Λοίγ-
δοιτοὶ πόλιν τῶν Σιγοσιαβῶν. Ala autem Sebosiana commemorata in inscri-
ptione Britannica (ap. Orell. 1630: eandem commemorauerat Tacitus hist.
III. 6. ubi nunc Sebonianae legitur), quam perridicule Bernardus mulierem
nationis Sebusianorum esse putauit, ab homine Sebosio uidetur appellata
esse. Itaque apud Caesarem omnibus tribus locis Segusiaui restituendi sunt.
 416 comma u. 16 sublatum pone u. 17 ante et. 451, 4 scr. con-
 sensio. 523, 28 Praenomen L. omittendum erat, ut factum est in Leid.
 pr.: neque enim Lucius, sed Quintus appellatus est Sertorius. 588, 4
 scr. si pro se. 629 in nota ad u. 6 post corpore adde praeterquam hic
 et p. 632, 27. 716, 15 dele per. 750, 21 scr. Reges.

INDEX NOMINVM QVAE IN COMMENTARIIS ET FRAGMENTIS LEGVNTVR.

- Acarnania 592, 12. 594, 3.
 Acco 383, 9. 405, 23. 406, 11 *inf.*
 Achaia 564, 8. 16. 592, 14. 16. 18.
 593, 7. 620, 7. 648, 1. 777, 25.
 Achaicus 565, 16.
 Achilles 619, 6. 11. 621, 4. 20. 23.
 26. 622, 1. 21. 624, 5. 10. 626, 11. 15.
 638, 9.
 Achilles 732, 2.
 M. Acilius 571, 13. 23. 584, 11. 19.
 Acilla 682, 8. 15. 18. 19. 687, 18.
 24. 700, 29. Acillitani 682, 24.
 Acutius Rufus 607, 29.
 Adbucillus 594, 10.
 Adiatunnus 324, 4. 11.
 Adrumetum 550, 1. 3. 666, 7. 9. 675,
 19. 676, 28. 682, 16. 22. 687, 26. 698,
 14. 17. 25. 699, 9. 15. 17. 700, 30. 713,
 9. 11. Adrumetini 716, 25.
 Aduatuca 399, 8. 401, 20. 24.
 Aduatuci 294, 3. 300, 23. 307, 13.
 308, 21. 363, 4. 6. 369, 1. 4. 17. 379,
 22. 382, 20. 399, 18.
 Aegimurus 688, 4.
 Aeginium 605, 24.
 Aegyptus 564, 6. 565, 10. 619, 3.
 620, 5. 625, 12. 626, 5. 638, 8. 10. 641,
 33. 642, 17. 31. 658, 13. 664, 12. 759,
 22. 760, 23. 761, 7. 19. 772, 18. 778, 6.
 Aegyptii 758, 8. 11. Aegyptius 565,
 14. 584, 17. 622, 20. 623, 14. 627, 27.
 631, 3. 757, 22.
 L. Aemilius 269, 4.
 Aetolia 581, 13. 17. 25. 592, 12. 595,
 19. Aetoli 581, 24.
 L. Afranius 513. 514, 18. 19. 515.
 516, 2. 9. 518, 29. 519, 7. 19. 30. 520,
 18. 22. 523, 17. 23. 524, 22. 525, 18.
 526, 13. 527, 22. 29. 528, 21. 529, 3.
 14. 23. 530, 1. 7. 24. 534, 8. 10. 536,
 10. 545, 27. 546, 1. 4. 14. 607, 28. 610,
 24. 701, 26. 716, 4. 8. 10. Afrania-
 nus 516, 11. 518, 2. 5. 520, 26. 527, 7.
 24. 528, 15. 531, 4. 533, 20. 722, 6.
Vid. Ligarius.
 Africa 509. 549, 18. 552, 8. 554, 18.
 558, 11. 628, 23. 631, 19. 20. 639, 14.
 649, 29. 651, 8. 653, 22. 666, 4. 23.
 669, 6. 25. 673, 24. 25. 674, 13. 675, 4.
 6. 9. 10. 676, 6. 677, 9. 678, 5. 15. 17.
 683, 7. 689, 24. 693, 22. 694, 2. 699,
 24. 700, 4. 706, 11. 717, 1 *inf.* 722, 6.
 15. 778, 25. 779, 4. 9. 11. 781, 9. 786,
 18. Afri 684, 9. Africus 353,
 12. 555, 22. 577, 18. 21. Africanus
 461, 17. 568, 13.
 Agedicum 406, 1. 411, 21. 438, 14.
 439, 19. 441, 23.
 Aggar 701, 3. 706, 1. 707, 20.
 Ahenobarbus. *Vid.* L. Domitius.
 Albae duae 754, 29.
 Alba *ad lacum Fucinum* 501, 26.
 505, 25. 774, 3. Albenses 755, 1.
 Albani 754, 30.
 Albici 511, 23. 521, 21. 522, 5. 23.
 537, 23. 539, 24.
 Alesia 445, 16. 21. 25. 449, 20. 451,
 13. 18. 454, 2. 7. 455, 5. 457, 1. 469,
 14. 480, 4. 589, 10.
 Alexandria 461, 3. 564, 25. 618, 23.
 29. 619, 3. 620, 9. 13. 23. 621, 4. 14.
 18. 622, 10. 18. 22. 623, 1. 11. 624, 9
inf. 626, 19. 628, 23. 630, 3. 22. 631,
 19. 632, 11. 633, 23. 638, 16. 20. 641,
 20. 33. 644, 30. 650, 2. 660, 20. 777,
 19. 778, 12. 780, 27. 782, 28.
 Alexandrinus 461, 17. 622, 4. 16. 624,
 13. 1 *inf.* 625, 10. 626, 26. 627, 15.
 20. 628, 9. 19. 630, 4. 631, 13. 632, 5.
 634, 9. 19. 31. 635, 2. 14. 27. 636, 1. 6.
 637, 9. 28. 638, 5. 639, [1.] 30. 640, 8.
 18. 19. 25. 641, 2. 8. 14. 643, 1. 644,
 27. 778, 9. Alexandrus 782, 27.
 Aliacmon 582, 10. 27.
 Alienus 665, 21. 678, 13. 683, 4.
 687, 27. 779, 7.
 Allobroges 259, 1. 3. 4. 261, 17. 262,
 3. 264, 2. 10. 271, 20. 25. 284, 6. 311,
 3. 314, 16. 443, 4. 8. 16. 594, 9. 596,
 18. 605, 18. 608, 26.

INDEX

- Alpes 261, 12. 311, 4. 5. 312, 15. 314, 20. 333, 2. 752, 16. 762, 18. 782, 2. 784, 10.
 Alsicase 783, 2. 788, 1.
 Amantia 585, 5. Amantini 569, 22.
 Amantius 778, 33.
 Amanus 579, 29.
 Ambarri (Haedui) 261, 25. 264, 2.
 Ambiani 294, 1. 300, 9. 450, 9. 465, 20. 22. 399, 3. 21. 405, 1. 2. 11, 15. 18. 21.
 Ambibarii 450, 15.
 Ambilareti 460, 3.
 Ambilati 316, 20.
 Ambiorix 361, 18. 362, 14—370, 12. 15. 382, 18. 383, 21. 2. 384, 14. 386, 10. 397, 14. 23. 399, 20. 22. 399, 3. 21. 405, 1. 2. 11, 15. 18. 21.
 Ambisuriti 332, 18.
 Ambisuriti 450, 3.
 Ambracia 582, 17.
 Amphilochoi 592, 12.
 Amphipolis 617, 21. 27.
 T. Amicus 619, 14.
 Amictes 395, 13.
 Anas 513, 11. 12.
 Anceles 359, 22.
 Ancona 499, 25.
 Ancus Marcius 750, 20.
 Andes 310, 13. 314, 24. 408, 19 (Andos) 476, 10.
 Andocomborius 292, 2.
 Androsthene 606, 5.
 Annus Scapula 652, 30. 737, 17.
 Anticatores 752, 14. 762, 16. 784, 8; Anticato 763, 12. 764, 6; Anticato prior 764, 3.
 Antiochia 618, 6. 619, 23. Antiochienses 618, 3.
 Antiochus Commagenus 565, 4.
 C. Antistius Regius 381, 2 *inf.* 456, 12. 460, 2.
 Antistius Turpio 731, 28. 732, 4.
 M. Antonius 455, 18. 462, 6. 475, 5. 482, 1. 487, 7. 20. 488, 5. 6. 489, 6. 9. 490, 4. 8. 12. 494, 20. 499, 23. 502, 22. 25. 26. 27. 576, 6. 19. 577, 6. 578, 25. 27. 579, 12. 18. 21. 581, 10. 585, 6. 588, 15. 597, 20. 611, 9. 777, 11.
 Antonianus 576, 15.
 C. Antonius 599, 2. Antonianus 564, 17.
 C. Antonius 727, 6.
 Apollo 391, 16. 18.
 Apollonia 565, 11. 569, 4. 5. 15. 20. 25. 577, 8. 579, 8. 602, 28. 604, 12. 20. 24. 605, 4. Apolloniates 569, 17.
 570, 11. 577, 2. 777, 8.
 Aponiana insula 665, 19.
 Apsus 570, 11. 15. 573, 10. 579, 14.
 Apulia 500, 29. 502, 9. 505, 20. 563, 25.
 Q. Aquila 698, 17. 19. 699, 6. 700, 30.
 Aquilaria 549, 22.
 Aquileia 261, 11.
 M. Aquinus 694, 27. 28. 695, 10. 713, 17.
 Arelata 256, 8. 317, 13. 322, 26. 324, 21. 326, 16. 18. 423, 13. 487, 4. Aquitani 255, 2. 22. 514, 2.
 262, 8. 13. 263, 3. 265, 7. 8. 463, 11.
 Aenna silva 350, 13. 397, 14. 399, 20.
 Aracini. *Fid.* Volcae.
 Arate 512, 24. 538, 30.
 Aratius 723, 9.
 Arathes 659, 19. 21.
 Aratula 754, 29.
 Ariminum 498, 2. 499, 12. 16. 22. 23. 300, 1.
 Ariobarzanes 564, 22. 642, 20. 643, 5. 659, 19. 22.
 Ariouistus 273, 27. 274, 1. 11. 16. 26. 275. 276, 19. 277, 10—18. 278. 25. 279, 8. 280, 2. 281, 12. 14. 22. 282, 6. 9. 10. 283, 5. 284, 22. 285, 4. 12. 15. 286, 2—16. 287, 9. 17. 20. 22. 289, 8. 10. 336, 23. 364, 24. 379, 14. 388, 3.
 M. Aristius 430, 5. 11.
 Armenia minor 642, 19. 27. 643, 10—26. 644, 3. 659, 27.
 Armoricae ciuitates 378, 12. 450, 14. 479, 10.
 C. Arpineus 362, 24. 364, 2.
 Arquiteus. *Fid.* Clodius.
 Arretium 499, 23.
 Arsinoë 626, 12. 14. 642, 5.
 Arnerni 273, 8. 9. 284, 22. 408, 3—409, 17. 26. 410, 5—20. 411, 7. 425, 3. 426, 23. 427, 25. 428, 2. 443, 5. 444, 2. 450, 5. 6. 452, 2. 459, 19. 22. 25. 487, 12.
 Asculum Picenum 501, 13. 502, 1.
 Ascurum 676, 20.
 Asia 495, 22. 564, 5. 7. 15. 565, 10. 586, 3. 591, 22. 619, 14. 620, 4. 21. 631, 3. 642, 18. 646, 3. 658, 25. 664, 9. 13. 765, 8. Asiaticus 565, 14. 566, 5. 585, 4. 620, 8.
 Asinius Pollio 748, 18. 21. 749, 16. 752, 11.

INDEX

905

- Asparagus* 579, 26. 585, 11. 603, 19. 23.
Aspauia 731, 7.
Asprenas 708, 8. 723, 12.
Assyria 760, 8. 18. 761, 10. 22.
Asta 739, 7. *Astenses* 732, 20.
Ategua 721, 7. 10. 20. 24. 722, 22. 729, 11. 21. 730, 4.
Athamania 604, 26.
Athenae 564, 5.
Q. Atius Varus 477, 16. 583, 17.
Atrebatas 294, 1. 300, 21 (*Atrebatas*). 304, 7. 339, 23. 374, 8. 450, 11. 465, 3. 487, 20.
Q. Atrius 354, 3. 19.
P. Atrius 701, 22. 713, 16.
Attica 759, 19. 23. 761, 7.
P. Attius Varus 500, 7. 9. 14. 16. 509, 26. 549, 19. 26. 550, 17. 26. 551, 26. 28. 552, 4. 6. 18. 553, 7. 556, 8. 13. 19. 557, 3. 5. 9. 23. 558, 4. 561, 24. 562, 5. 8. 688, 4. 6. 698, 11. 24. 699, 8. 24. 700, 2. 713, 22. 733, 13. 736, 11.
Attianus 500, 20. 556, 27.
Attius Pelignus 502, 21—29.
Anaricum 413, 11. 414, 14. 24. 26. 415, 26. 422, 10. 23. 423, 5. 10. 14. 433, 11. 435, 15. 589, 11. *Anariensis* 433, 14.
Augustus. Vid. C. Caesar.
C. Auienus 693, 8. 17.
Aulerci 310, 5. 327, 23. 408, 18. 465, 2. *Brannonices* 450, 4. *Cenomani* 450, 10. *Eburonices* 321, 7. 450, 12.
L. Aurunculeius Cotta 298, 18. 340, 22. 348, 3. 361, 20. 362, 15—368, 19. 377, 15. 399, 9. 402, 26.
Ausci 326, 21.
Ausetani 523, 8.
Auximum 500, 6. 9. 501, 7. 509, 26.
Auximates 500, 21.
Axona 295, 1. 297, 12.
Bacenis silua 387, 12.
Baculus. Vid. Sextius.
A. Baebius 732, 19.
Baetis 655, 15. 27. 656, 4. 720, 15. 739, 5.
Baeturia 730, 5.
Bagrada 550, 8. 551, 11. 559, 2. 13.
Balbus. Vid. Cornelius.
Balears funditores 296, 5. *insulae* 676, 26.
T. Baluentius 367, 24.
Basilus. Vid. Minucius.
Bataui 332, 23.
Belgae 255, 2. 4. 5. 256, 4. 5. 290, 3. *inf.* 291, 13. 18. 292, 1. 4. 7. 14. 293, 6. 294, 14. 295, 11. 13. 299, 23. 300, 3. 6. 15. 301, 1. 302, 4. 314, 19. 317, 10. 11. 348, 6. 361, 14. 464, 10. 482, 3. 492, 16.
Belgium 355, 17. 362, 8. 487, 7. 18. 489, 17. 492, 14.
Bellona 659, 13.
Bellouaci 293, 8. 294, 12. 298, 8. 299, 15. 24. 300, 1. 374, 4. 439, 14. 20. 450, 8. 16. 460, 2. 464, 9. 21. 28. 465, 1. 10. 468, 11. 469, 13. 470, 14. 471, 8. 13. 473, 11. 22. 24. 28. 474, 8. 482, 2.
Berones 652, 4.
Bessi 565, 6.
Bibracte Haeduarum 269, 1. 4. 437, 6. 13. 442, 10. 460, 7. 462, 7. 463, 7.
Bibrax Remorum 295, 10.
Bibroci 359, 22.
M. Bibulus 565, 17. 566, 6. 9. 17. 570, 23. 27. 571, 12. 24. 26. 572, 23. 580, 4. 622, 19.
Bigerriones 326, 20.
Bithynia 564, 5. 658, 26. 664, 9.
Bithynius 659, 16. *Bithyni* 751, 4. 10.
Bituriges 266, 15. 409, 5—16. 410, 20. 411, 8. 412, 16. 19. 413, 11. 13. 414, 10. 16. 418, 7. 422, 11. 450, 7. 460, 3. 462, 9. 11. 21. 28. 463, 8. 468, 5. 776, 24.
Blandeno 767, 22.
Blesamius 779, 25.
Bocchus 677, 18.
Boduognatus 304, 17.
Boeotia 564, 16. 759, 19.
Bogud 655, 16. 656, 28. 657, 2. 676, 17.
Boii 258, 20. 270, 3. 271, 26. 272, 7. 411, 9. 19. 22. 415, 7. 11. 450, 12.
[Boia 413, 24.]
Bosporus 664, 15.
Brannonices. Vid. Aulerci.
Brannouii 450, 4.
Bratuspantium 299, 16.
Britannia 293, 14. 299, 30. 315, 4. 316, 21. 338, 25. 339, 16. 340, 13. 341, 6. 343, 15. 27. 29. 344, 20. 27. 347, 13. 24. 348, 7. 350, 1. 352, 13. 353, 14. 20. 355, 15. 356, 7. 8. 360, 19. 390, 2. 451, 2. 520, 29. 768, 2. 769, 5. 17. 19.
Britanni 339, 19. 355, 9. 14. 356, 22. 359, 26. *Britannicus* 351, 4. 768, 31. 769, 7.
Brundisium 505, 22. 506, 8. 12. 16. 17. 507, 30. 509, 6. 563, 18. 25. 565, 19. 566, 13. 570, 16. 575, 25. 576, 6. 10. 21. 22. 577, 1. 610, 9. 616, 6. 9. 647, 24. 648, 8. 649, 32. 674, 3. 771, 7.

- 774, 25. 26. 775, 14. 777, 1. 6.
Brundisius 506, 22. 507, 7. 508, 13.
 22. 575, 25. 616, 8.
Bruttii 509, 16.
D. Brutus 317, 17. 319, 13. 410, 23.
 458, 7. 512, 26. 521, 26. 28. 538, 12.
 28. 539, 28. 30. 540, 4. 549, 8. 788, 13.
M. Brutus 747, 19. 24. 748, 19. 22.
 750, 27. 753, 5. 763, 3. 775, 6. 783, 20.
 787, 2. 12.
Bullis 585, 5. **Bullidenses** 569,
 22.
Buthrotum 571, 23.

Cabillonum 430, 6. 460, 5.
Caburus. Vid. Valerius.
Cadurci 408, 18. 443, 6. 479,
 480, 11. **Eleutheri** 450, 5.
T. Caecilius 518, 3.
Caecilius Niger 738, 19.
Caecina 713, 16.
Caepio 764, 14.
Caeroesi 294, 4.
Caesar Strabo 748, 7. 749, 20.
Caesar passim. **Caesarianus**
 655, 9. 668, 19. 670, 30. 671, 11. 15.
 677, 5. 679, 15. 692, 15. 693, 2. 700,
 23. 737, 26.
C. Caesar Augustus 752, 3. 9. 765,
 19. 783, 26. 787, 30.
L. Caesar 443, 12.
L. Caesar adolescens 498, 4. 549,
 24. 550, 2. 712, 20. 31. 713, 13.
Sex. Caesar 518, 2. 659, 5.
Calagurritani 523, 6.
Calenus. Vid. Fufius.
Caleti 294, 2. 450, 15 (**Caletes**).
 465, 3.
M. Calpidius 494, 9. 13. 16.
Callippus 758, 9. 762, 11.
Calpurnius Saluianus 652, 7. 653,
 2. 7.
Calvinus. Vid. Cn. Domitius.
C. Calvisius Sabinus 581, 16. 23.
 592, 13. 15.
C. Calvus 748, 18. 21. 749, 16. 778,
 35. 785, 2.
Calydon 581, 24.
Calypso 756, 11.
Camerinum 501, 21.
Campania 591, 6.
Camulogenus Aulereus 438, 18. 440,
 1. 441, 12. 18.
Candaui 569, 3. 605, 5. 9.
Cangi 359, 22.
C. Caninius Rebilus 456, 13. 460, 4.
 475, 8. 476, 5. 13. 18. 477, 4. 478, 21.
 479, 14. 23. 480, 15. 25. 481, 2. 21.
 482, 14. 483, 2. 486, 6. 507, 16. 24.
 550, 9. 556, 20. 711, 15. 715, 23. 738,
 13.
Canopus 637, 15. 23.
Cantabri 326, 16. 513, 17.
Cantium 356, 3. 19. 360, 7.
L. Canuleius 586, 8.
Canusium 505, 22.
Capitolium 497, 4.
Cappadocia 564, 22. 642, 20. 27.
 643, 10—28. 646, 3. 659, 11. 13.
Cannadoces 659, 16.
ia 499, 8. 500, 30. 31. 501, 1.
 9. 600, 22. 770, 19.
des 717, 8. 12. **Caralitani**
arbo 749, 14.
ulenus 641, 5.
no 654, 5. **Carmona** 657, 27.
nenses 547, 10.
utes 310, 13. 361, 26. 362, 8.
 1. 379, 21. 380, 6. 382, 22. 383,
 389, 19. 405, 22. 407, 9. 15. 17.
 450, 7. 463, 9—25. 479, 2. 7.
 11. 482, 5. 487, 10.
Carruca 733, 19.
Carteia 737, 4. 9. 739, 23. **Car-**
teienses 738, 23. 739, 14.
Caruilius 360, 8.
Casilinum 575, 6.
Casinas 777, 17.
Cassi 359, 22.
Cassiana turma 732, 17.
Cassiellaunus 355, 10. 358, 17. 27.
 359, 14. 17. 24. 360, 6. 13. 20.
L. Cassius 259, 21. 262, 20. 263, 2.
Cassianus 263, 7.
C. Cassius 565, 15. 616, 17. 21. 31.
 617, 10. 15. 787, 2. 13. **Cassianus**
 617, 9.
L. Cassius Longinus 581, 14. 25.
 582, 7—25. 592, 12. 15.
Q. Cassius Longinus 494, 21. 547, 1.
 548, 17. 650, 4—657, 29. 742, 20.
Cassiani 656, 10.
Q. Cassius legatus 651, 30. 653, 28.
 654, 10.
Casticus 257, 12.
Castor Tarcondarius 565, 2.
Castulonensis saltus 513, 11.
Catamantaloedis filius 257, 12.
Cato 756, 9.
M. Cato 495, 9. 509, 10. 14. 510, 14.
 675, 25. 684, 8. 711, 27. 712, 8. 13.
 713, 17. 715, 19. 762, 23. 763, 6—18.
 764, 1. 9. 12. 31. 765, 4. 12. 14. 770,
 9. 12. 775, 5. 6. 24. 28. 777, 12. 780,
 10. 786, 4. 8. 10. 14.

INDEX

707

- Cato Lusitanus 726, 23.
C. Cato 749, 16.
Catulus 785, 1.
Caturiges 261, 13.
Catuolcus 361, 19. 362, 14. 398, 19.
Cauarillus 445, 12.
Cauarinus 378, 19. 383, 21.
P. Caucilius 737, 6.
L. Cella pater et filius 713, 16.
Celtae 255, 2.
Celtiberia 513, 17. 523, 26.
Celtillus 408, 5.
Cenomani. *Vid.* Aulerci.
Centronae 261, 13.
Cercina 668, 29. 682, 26. Ger-
cinitani 683, 1.
† Ceteius 713, 16.
Ceuenna mons 410, 8. 12. 438, 3.
Ceutrones 369, 11.
Chaldaei 759, 20.
Charisius 756, 3.
Chersonesus 629, 2.
Cherusci 387, 13. 14.
Cicero. *Vid.* Tullius.
Cilicia 564, 6. 12. 618, 2. 622, 8. 624,
1 *inf.* 637, 13. 638, 5. 643, 8. 658, 24.
659, 7. 8. Cilices 616, 18. Ci-
liciensis 610, 23.
Cimberius 277, 12.
Cimbri 275, 17. 279, 15. 293, 1. 307,
21. 453, 2. 8.
Cinga 518, 21.
Cingetorix *Treuir* 350, 10. 18. 351,
9. 380, 2. 12. 386, 5.
Cingetorix *Britannus* 360, 8.
Cingulum 501, 9.
L. Cinna 750, 7.
Cirta 677, 20.
Cisalpine Gallia 382, 3.
L. Cispinus 698, 15. 18. 700, 30.
Cisrhenanus 382, 21.
Cita. *Vid.* Fuffus.
Claterna 788, 20.
Ap. Claudius 348, 1 *inf.*
Claudius *Tuscus* 758, 2.
Cleopatra 618, 20. 22. 620, 28. 642,
4.
Clodius Pulcher 406, 2 *inf.* 575, 3.
775, 21.
A. Clodius 593, 9. 21. 611, 21. 777,
28.
Clodius Arquitius 731, 2.
Clupea et Clupeae 549, 22. 25. 666,
5. 9.
C. Clusinas 693, 25.
Cocosates 326, 21.
M. Coelius Rufus 494, 13. 574, 6. 19.
28. 575, 17. 748, 18. 22.
Coelius Vinicianus 664, 8.
Comana 643, 9. 24. 659, 12.
Q. Cominius 687, 28. 689, 8.
Commagenus 565, 4.
Commus Atrebas 339, 23. 343, 14.
346, 26. 360, 15. 384, 15. 450, 18. 19.
451, 9. 454, 1. 464, 11. 465, 8. 467, 20.
473, 17. 474, 9—25. 487, 19—489, 4.
Condrusi 294, 3. 331, 15. 398, 24.
Conetodunnus 407, 17.
Conon 758, 9. 762, 11.
P. Considius 268, 13. 18. 27.
C. Considius Longus 550, 1. 666, 8.
26. 667, 3—11. 682, 16. 19. 687, 18.
705, 26. 711, 17. 715, 11.
C. Considius filius 713, 10.
Conuictolitavis 423, 24. 424, 19.
426, 21. 428, 17. 430, 3. 437, 8. 445,
11.
C. Copponius 565, 16. 577, 10.
Coreyra 564, 5. 566, 7. 17. [568, 27.]
571, 7. 23. 594, 3. 616, 13.
Coreyra *nigra* 568, 13.
Corduba 547, 3. 5. 6. 548, 3. 6. 15.
650, 19. 651, 19. 23. 652, 22. 654, 10.
20. 655, 4. 14. 15. 657, 27. 718, 15.
719, 2. 720, 3. 12. 14. 721, 9. 723, 13.
17. 724, 1. 736, 23. 24. 737, 5. 13. 18.
786, 24. Cordubensis 654, 12. 14.
655, 19. 23. 656, 21. 718, 13. 720, 6.
Corfinium 501, 24. 502, 3. 19. 503,
17. 20. 505, 19. 21. 506, 14. 511, 16.
552, 7. 9. 554, 12. 568, 3. 774, 7.
Corfiniensis 504, 16. 505, 14. 555, 21.
Cornelia et Cornelianae castra 550,
10. 551, 8. 553, 12. 558, 15.
Cornelia 750, 16.
P. Cornelius 703, 23.
Cornelius Balbus 460, 1 *inf.* 574, 3.
766, 19. 767, 16. 770, 22. 773, 20. 22.
774, 2. 5. 24. 775, 3. 780, 1. 787, 3. 23.
788, 4.
Cornelius Balbus minor 770, 25. 26.
776, 31.
Cn. Cornelius Dolabella (*cons. n.*
81) 747, 23. 749, 8. 15. 24. 750, 1.
Cn. Cornelius Dolabella (*praet. a.*
81) 749, 12.
P. Cornelius Dolabella 771, 16.
Cornelius Nepos 748, 3.
Q. Cornificius 646, 15. 647, 1. 23.
26. 649, 30. 778, 19.
Correus Bellouacus 464, 11. 465, 6.
471, 13. 472, 4. 11. 473, 3. 14. 25.
Corus uentus 352, 21.
Cosa in agro Thurino 575, 15.
Cosanum in *Etruria* 511, 18.
L. (C.) Cotta 749, 25.

- M. Cotta 509, 10. 12.
 † Cotta 496, 25.
 Cotta. *Vid.* Auranuleius.
 Cotuatus 407, 17.
 Cotus 423, 25. 424, 19. 428, 17. 445, 10.
 Cotys 564, 23. 582, 13.
 L. Crassus 749, 14.
 M. Crassus 268, 14. 328, 2. 491, 26. 580, 3. 767, 11. 775, 33.
 P. Crassus 289, 1. 310, 3. 314, 23. 315, 9. 18. 19. 317, 12. 322, 26. 324, 2. 14. 13. 325, 4. 19. 26. 1. 3. 19. 486, 23.
 M. Crassus *Alius* 361, 14. 374, 13. 14. 384, 9.
 Crassus. *Vid.* Otacilius.
 Crastinus 611, 26. 615, 24. 27.
 Cremona 506, 6.
 Creta 564, 13. 19. 565, 10. 6. *inf.* Cretes 296, 4.
 Crispus. *Vid.* Marcus, Sall.
 Critognatus 452, 1. 453, 19.
 C. Curio 491, 15. 499, 28. 500, 3. 503, 3. 509, 8. 19. 24. 538, 6. 549, 18. 550, 4. 6. 17. 551. 552. 553, 15. 556, 5. — 561, 20. 568, 12. 673, 19. 686, 19.
 Curioniani 692, 27.
 Curiosolites 310, 4. 315, 1. 317, 16. 450, 14.
 Curius. *Vid.* Vibius.
 Curtius 768, 27.
 Cyclades 564, 5.
 Cyprus 618, 2. 620, 4.
 Cyrenae 565, 10.
 Daci 395, 13.
 Dalmatae 567, 5.
 Damasippus. *Vid.* Licinius.
 Danubius 395, 12.
 Dardani 565, 6.
 Decetia 424, 14.
 L. Decidius Saxa 526, 8.
 C. Decimius 682, 27.
 Decius Samnis 750, 26. 783, 19.
 Deiotarus 564, 22. 642, 17. 643, 3. 645, 14. 24. 30. 659, 24. 660, 13. 16. 24. 30. 661, 3. 664, 7. 20. 750, 27. 783, 20.
 Delphi 592, 18.
 Delta 638, 20. 29.
 Democritus 758, 3. 10. 15.
 Diablintres 316, 20.
 Diana 581, 2. 619, 15.
 Didius 739, 19. 24. 740, 24. 741, 2. 9. 12.
 Diochares 782, 26. Diocharinus 779, 32. 783, 10.
 Dioscorides 621, 24.
 Dispiter 392, 1.
 Diuico 263, 7. 264, 11.
 Diuitiacus Haedius 257, 17. 265, 13. 266, 2. 20. 267, 5. 8. 9. 16. 268, 2. 273, 6. 274, 17. 23. 281, 8. 294, 9. 298, 8. 299, 23. 300, 5. 388, 11. 428, 13.
 Diuitiacus, *rex Suectionum* 293, 12.
 Dolabella. *Vid.* Cornelius.
 L. Domitius Abenobarbus 348, 1 *inf.* 496, 24. 501, 23. 25. 502, 4. 9. 503, 8. 505, 6. — 14. 511, 17. 512, 15. 8. 24. 538, 5. 10. 546, 9. 10. 549, 13. 555, 1. 607, 24. 27. 30. 616, 13. 19. 24. Domitius 502, 20. 505, 17. 506, 14.
 Domitius Calpurnius 581, 19. 582, 84. 7. 604, 13. 19. 23. 605, 611, 8. 22. 642, 17. — 646, 2. 658, 29. 5. 662, 33. 711, 16. 715, 13.
 ianus 582, 23. 583, 6. 778, 3. 9.
 Domitius, praefectus equitum 501, 10.
 Donnilaus 565, 3.
 Donnotaurus. *Vid.* Valerius.
 Dositheus 758, 8. 13. 759, 8.
 Drappes Seno 478, 14. 479, 13. 22. 480, 10. 18. 20. 481, 3. 7. 21. 482, 15. 486, 6.
 Dubis 277, 24.
 Dumnaeus 476, 10. 12. 20. 477, 11. 478, 3. 479, 3. 5. 12.
 Dumnorix Haedius 257, 16. 260, 18. 19. 266, 2. 7. 26. 267, 13. 30. 268, 3. 351, 24. 352, 2. 18. 23. 26.
 Duratius 476, 6. 10. 20.
 Durocortorum 405, 20.
 Durus. *Vid.* Laberius.
 Dyrrhachium 506, 15. 507, 29. 565, 11. 567, 29. 569, 4. 25. 570, 4. 10. 577, [9.] 10. 15. 579, 8. 585, 19. 20. 28. 30. 586, 29. 591, 18. 593, 7. 25. 596, 3. 604, 17. 605, 12. 606, 11. 616, 13. 650, 1. 777, 26. 784, 6. Dyrrhachinus 579, 26. 606, 4. 608, 10. 610, 12. 611, 5.
 Eburones 294, 4. 331, 15. 361, 17. 364, 6. 22. 369, 17. 374, 24. 381, 11. 383, 26. 398, 20. 25. 399, 5. 9. 400, 22. 401, 1. 7. 12.
 Eburonices. *Vid.* Aulerci.
 Egus 594, 10. 605, 18.
 Elauer 425, 4. 12. 436, 7.
 Elis 619, 19.
 Elusates 326, 20.
 Ennius 730, 12. 736, 5.
 Epasnactus Aruernus 486, 10. 13.

- Ephesus** 581, 2. 619, 15. **Ephesus** 581, 9. 619, 18.
Epidaurus 648, 14.
Epirus 564, 16. 569, 23. 570, 3. 586, 7. 589, 14. 595, 19. 604, 25. 606, 1.
Eporedorix 427, 18. 428, 11. 18. 429, 6. 436, 8. 437, 5. 442, 20. 443, 4. 451, 10.
Eporedorix, dux Haeduum bello Sequanico 445, 13.
M. Eppius 713, 16.
Eratosthenes 394, 26.
Esunii 310, 4. 315, 1. 361, 12.
Euctemon 758, 9. 26. 762, 10. 12.
Eudoxus 758, 3. 10. 759, 25. 762, 11. 12.
Euphranor 631, 23. 637, 19. 23. 25.
Q. Fabius Maximus 284, 23.
Q. Fabius Maximus 718, 20. 723, 26. 741, 18.
C. Fabius 361, 11. 374, 7. 17. 377, 28. 384, 9. 428, 28. 429, 15. 458, 8. 459, 27. 464, 17. 475, 6. 476, 17. 20. 477, 3. 13. 479, 1. 7. 11. 481, 26. 492, 14. [493, 1 *inf.*] 513, 1. 6. 514, 8. 27. 518, 18. 776, 18. **Fabianus** 514, 15. 21.
L. Fabius 433, 13. 434, 16.
Fabius Pelignus 557, 3. 10. 19.
Fanum 499, 25.
M. Fauonius 582, 10. 18. 21. 25. 593, 22.
Faustus. Vid. Sulla.
Flaccus. Vid. Munatius, Valerius.
Flavius 773, 8.
C. Flavius 732, 19.
C. Fleginas 600, 20.
A. Fonteius 693, 23.
Frentani 505, 19.
Q. Fufius Calenus 482, 23. 536, 16. 566, 14. 570, 16. 21. 577, 6. 592, 15. 18. 21. 620, 7. 648, 1. 776, 36.
C. Fufius Cita 407, 19.
Q. Fulginius 517, 31.
Fulvius Postumus 596, 6.
C. Fundanius 723, 23.
Furnius 770, 31. 771, 5.
Gabali 409, 27. 443, 5. 450, 5.
A. Gabinus 259, 9. 564, 26. 618, 29. 626, 5. 646, 31. 647, 5. 778, 17. **Gabinianus** 564, 25. 622, 4.
Gades 546, 7. 10. 24. 547, 13. 16. 21. 22. 548, 15. 739, 20. 740, 22. 741, 17. 742, 7.
Gaditani 546, 5. 547, 17. 548, 8. 19.
Gaetuli 677, 22. 682, 1. [5.] 683, 17. 22. 684, 6. 687, 19. 694, 5. 12. 19. 697, 16. 20. 698, 3. 13. 701, 3. 715, 12. 15. [781, 13.]
Galba, rex Suesionum 293, 15. 299, 13.
Ser. Galba 311, 1. 8. 312, 17. 313, 21. 314, 12. 490, 16.
Gallia 499, 11. 503, 1. 508, 31. 509, 3. 518, 26. 519, 21. 537, 5. 564, 1. 586, 7. 686, 18. 769, 27. 775, 33. **Galliae** 339, 7.
Galli 269, 5. 281, 26. 28. 321, 23. 375, 7. 13. 376, 24. 385, 5. 467, 13. 519, 31. 559, 30. 564, 25. 575, 19. 633, 9. 667, 26. 674, 4. 9. 20. 680, 5. 683, 5. 686, 9. 17. 736, 21. 769, 10. 773, 11. **Gallieus** 519, 22. 579, 2.
Gallia Transalpina 406, 4 *inf.* 409, 20. 496, 25.
Gallia omnis a Caesare pacata 255, 1. 256, 15. 257, 21. 24. 263, 4. 25. 27. 267, 20. 26. 272, 11. 15. 17. 18. 20. 273, 6. 12. 18. 29. 32. 274, 15. 275, 14. 17. 28. 276, 1. 9. 277, 8. 282, 20. 283, 9. 12. 21. 22. 24. 284, 1. 9. 21. 285, 1. 2. 12. 289, 12. 290, 4 *inf.* 291, 11. 293, 1. 13. 321, 10. 322, 28. 327, 1. 331, 16. 332, 8. 10. 336, 5. 12. 14. 338, 22. 24. 344, 18. 350, 7. 351, 20. 22. 23. 352, 6. 9. 11. 12. 14. 353, 9. 355, 25. 356, 1. 2. 4. 8. 359, 13. 360, 17. 361, 8. 26. 363, 14. 364, 25. 365, 4. 370, 13. 378, 2. 4. 18. 21. 379, 17. 18. 380, 6. 381, 12. 1. *inf.* 382, 5. 383, 2. 20. 27. 387, 17. 18. 27. 28. 388, 10. 24. 389, 19. 390, 2. 397, 15. 398, 23. 405, 21. 406, 1 *inf.* 10 *inf.* 12 *inf.* 407, 2. 22. 408, 6. 411, 14. 414, 16. 417, 1. 420, 6. 422, 15. 423, 9. 424, 24. 427, 2. 4. 430, 21. 437, 2. 439, 12. 21. 442, 9. 444, 2. 8. 447, 19. 451, 4. 452, 13. 19. 453, 8. 461, 1. 25. 473, 29. 475, 7. 478, 15. 21. 479, 9. 13. 482, 18. 486, 21. 487, 1. 9. 12. 16. 489, 14. 21. 490, 1. 21. 492, 15. 497, 27. 513, 27. 594, 15. 605, 20. 610, 3. 704, 10. 767, 18. **Galli** 265, 25. 267, 13. 273, 11. 274, 2. 8. 275, 3. 278, 7. 280, 1. 2. 283, 8. 11. 12. 299, 10. 301, 1. 305, 1. 308, 12. 311, 15. 312, 4. 7. 315, 11. 317, 4. 319, 19. 322, 1. 23. 327, 4. 329, 10. 330, 26. 334, 21. 335, 29. 339, 4. 352, 1. 361, 7. 363, 11. 17. 374, 1. 375, 19. 21. 376, 11. 378. 9. 11. 19. 379, 25. 385, 13. 390, 27. 392, 1. 18. 394, 23. 395, 5. 398, 6. 400, 22. 406, 6. 413, 1. 6. 414, 15. 415, 22. 416, 9. 417, 16. 418, 11. 420, 8. 16. 421, 1. 422, 14. 20. 28. 429, 10. 431, 23. 432, 14. 435, 3. 439, 12. 446, 7. 24. 448, 15. 449, 20. 454, 17. 21. 455, 6.

4. 6. 292, 1. Galli 255, 3. 4. 10. 2
 2. 269, 25. 291, 2. 13. 292, 15. 295,
 464, 10. Gallicus 286, 2.
 Gallia ulterior et provincia 255,
 256, 2. 258, 26. 259, 10. 12. 13. 14. 1
 23. 260, 3. 11. 261, 5. 6. 12. 16. 18. 26
 1. 16. 267, 10. 271, 25. 275, 18. 19. 27
 16. 283, 26. 289, 18. 307, 22. 312, 1
 314, 15. 323, 7. 409, 22. 28. 410, 4. 43
 1. 443, 2. 19. 444, 4. 7. 453, 15. 48
 13. 511, 14. 514, 2.
 Gallia citerior 261, 15. 269, 15. 290
 7. 1 inf. 291, 10. 349, 9. 19. 474, 11. 491
 10. 610, 10. 752, 16. Cisalpina 382, 3
 togata 475, 11. 491, 3. 6. 762, 18. 784
 10.
 Galli ex Gallograecia 564, 22.
 Gallograecia 565, 3. 659, 24. 664, 8.
 Gallograeci 664, 18.
 C. Gallonius 546, 8. 11. 547, 18. 20.
 22.
 Gallus. *Fid.* Trebius, Tuticanus.
 Ganymedes 626, 15. 17. 26. 630, 8.
 636, 14. 642, 5.
 Garumna 255, 4. 256, 3. 8.
 Garumui 326, 21.
 Gates 326, 21.
 Geidunni 369, 11.
 Genabum 407, 18. 408, 2. 412, 1. 4.
 7. 413, 15. 415, 22. 421, 20. 463, 20.
 464, 8. Genabenses 412, 9.
 Genua 259, 3. 12. 13.
 Genusus 603, 12. 18.
 Gergonia 408, 11. 22.

- Heluli 410, 5. 8. 9. 443, 6. 13. 512,
 11.
 Heraclia 605, 8.
 Hercules 546, 7. 548, 16. 765, 18.
 783, 25.
 Hercynia silua 394, 25. 395, 9.
 Herminius mons 650, 14.
 Hibernia 356, 7.
 Hiberus 523, 9. 524, 2. 3. 13. 20. 525,
 27. 526, 29. 527, 6. 20. 529, 4. 7. 658, 7.
 Hiempsal 694, 22.
 Hipparchus 758, 4. 10. 15. 762, 6.
 Hippo regius 716, 14.
 Hirrus. *Vid.* Lucilius.
 A. Hirtius 786. 787. 788, 4. 7. 26.
 Hispalis 546, 6. 547, 25. 653, 23. 654,
 11. 733, 14. 738, 12. 20. 739, 1. 740, 22.
 741, 18. 742, 7. 773, 4.
 Hispania 256, 9. 349, 8. 356, 6. 363,
 1. 437, 4. 509, 4. 513, 3. 8. 25. 514, 4.
 529, 30. 535, 6. 536, 2. 17. 537, 1. 5.
 554, 24. 558, 11. 563, 24. 564, 1. 568,
 3. 11. 589, 9. 607, 29. 650, 4. 651, 22.
 656, 31. 699, 22. 716, 5. 13. 718, 13.
 752, 9. Hispaniae 499, 13. 509, 1.
 535, 8. 546, 29. 555, 21. 568, 11. 602,
 2. Hispani 362, 19. 548, 7. 559, 30.
 575, 19. 656, 30. 679, 17. 685, 23.
 Hispanae cohortes 610, 24.
 Hispania ceterior 324, 20. 504, 25.
 513, 10. [22.] 519, 5. 540, 11. 546, 23.
 30. 548, 20. 655, 17. 657, 5. 786, 24.
 Hispania ulterior 513, 15. [23.] 543,
 18. 546, 31. 650, 4. 657, 28. 717, 2 *inf.*
 722, 11. 21. 752, 18. 762, 20. 784, 12.
 Hortensius 765, 2. 7.
 Iacetani 523, 8.
 Iadertini 646, 25.
 Iccius Remus 292, 2. 295, 18. 296, 4.
 Icenii 359, 22.
 Igilium 511, 18.
 Iguuium 499, 26. 500, 4. Iguuini
 499, 27.
 Ilerda 513, 20. 515, 6. 516, 1. 517,
 3. 6. 518, 30. 519, 11. 524, 18. 522, 27.
 524, 15. 527, 10. 529, 8. 531, 6. 11. 545,
 30.
 Illurgauonenses 523, 9. Illurga-
 uonensis cohors 523, 12.
 Illyricum 310, 11. 314, 20. 349, 9.
 567, 4. 604, 20. 646, 12. 30. 647, 1. 5.
 25. 648, 9. 778, 16. 19. 782, 2.
 Indo 723, 14.
 Indutiomarus 350, 10. 13. 22. 351, 5.
 7. 12. 362, 16. 377, 26. 379, 9. 16. 380,
 12. 15. 20. 24. 381, 3. 8. 382, 14. 386, 4.
 Issa 567, 6. 649, 24.
 Caesar, ed. Nippard.
 Isthmus 592, 17.
 Italia 261, 9. 275, 18. 279, 17. 307,
 22. 310, 11. 15. 311, 1. 348, 2 *inf.* 364,
 20. 382, 6. 406, 2. 1 *inf.* 3 *inf.* 409, 18.
 410, 5. 437, 4. 438, 14. 443, 19. 490, 3.
 10. 492, 11. 17. 20. 494, 7. 496, 18. 497,
 5. 498, 20. 28. 499, 3. 506, 19. 21. 508,
 2. 509, 3. 12. 512, 2. 518, 26. 520, 23.
 545, 19. 546, 28. 549, 17. 554, 12. 17.
 18. 555, 21. 562, 3 *inf.* 564, 11. 565, 21.
 568, 10. 11. 569, 19. 570, 13. 573, 6.
 575, 3. 22. 579, 1. 4. 584, 10. 586, 7.
 593, 19. 602, 1. 604, 19. 20. 605, 1. 607,
 12. 610, 6. 652, 18. 660, 8. 664, 7. 22.
 676, 4. 693, 6. 17. 703, 24. 717, 3 *inf.*
 718, 9. 723, 9. 11. 754, 29. 757, 26. 758,
 22. 759, 12. 760, 11. 25. 777, 13. 15.
 Italicus 586, 4. 684, 14.
 Italica 547, 29. Italicensis 652,
 2. 654, 9. 732, 3.
 † M. iulius 767, 17.
 Itius portus 349, 26. 351, 15.
 Ilyraei 674, 23.
 Iuba 496, 20. 550, 26. 551, 2. 558, 6.
 24. 559, 29. 561, 24. 562, 7. 651, 10.
 667, 21. 677, 14. 19. 26. [680, 19.] 684,
 20. 687, 25. 690, 4. 15. 692, 14. 23. 694,
 8. 9. 693, 3 — 15. 696, 5. 700, 26. 704,
 26. 706, 2. 714, 7. 19. 715, 27. 716, 2.
 24. 717, 2. 5. 778, 26.
 Iulia amita *Caesaris* 750, 16. 19.
 Iulia lex 501, 1. 711, 28.
 Iulianus 671, 25. 686, 7. 28. 702, 10.
 706, 26. 707, 4. 710, 17.
 Iulii 750, 21.
 M. Iuncus 751, 6.
 Q. Iunius 362, 25. 364, 2.
 Iunius 726, 17.
 L. Iunius Paciaecus 719, 11.
 Iuno 756, 11.
 Iuppiter 391, 16. 19.
 Iura mons 256, 18. 258, 24. 260, 4.
 Q. Laberius Durus 357, 17.
 T. Labienus 261, 9. 268, 8. 15—22.
 290, 6. 3 *inf.* 298, 19. 306, 8. 317, 8.
 347, 23. 348, 2. 353, 7. 354, 29. 360, 29.
 361, 13. 363, 24. 368, 20. 374, 9. 19.
 377, 21. 25. 27. 380, 8. 9. 18. 381, 1.
 384, 5. 18. 22. 26. 385, 6. 18. 30. 399,
 16. 24. 425, 3. 438, 4. 12. 23. 439, 10.
 16. 441, 2. 4. 18. 23. 457, 21. 458, 10.
 12. 459, 25. 464, 19. 474, 10. 475, 9. 476,
 1. 486, 15. 491, 6. 10. 12. 501, 10. 570,
 6. 573, 25. 574, 4. 601, 2. 609, 28. 670,
 27. 671, 23. 672, 1 — 11. 673, 20. 674,
 [3.] 8. 27. 675, 17. 677, 1. 680, 6. 682,
 23. 685, 15. 28. 686, 2. 5. 691, 1. 7. 17.

L. Laterensis 652, 11. 19. 30. 32.
Latinus 563, 17. 747, 9. 13. 755, 26.
 756, 10. *Latine* 747, 3. 753, 3. *Latus*
 763, 23.
Latobrigi 258, 19. 271, 18. 272, 6.
Lemannus laeus 256, 19. 260, 4. 311,
 3.
Lemonices 408, 18. 450, 8. 15. 459,
 2. 487, 11.
Lennium 738, 19.
L. Lentulus 490, 14. 493, 4. 494, 14.
 15. 495, 10. 496, 7. 500, 23. 501, 3. 564,
 15. 614, 15. 618, 7. 619, 12. 660, 9. 776,
 32.
P. Lentulus Spinther 501, 14. 502,
 1. 504, 16. 18. 31. 505, 6. 607, 24. 26. (1
 618, 8. 7
Lentulus Marcellinus 596, 4. 597, 5. 18.
Lepidus 750, 7.
M. Lepidus 548, 24. 655, 17. 657, 5 14
 —26. 658, 2.
Lepontii 333, 2.
Lepta 767, 18.
Leptis Hispaniae 653, 29.
Leptis Africae 668, 7. 669, 9. 17. 1
 680, 6. 698, 2. 22. 26. 699, 5. 700, 29. 8.2
Leptitani 558, 25. 717, 1. 5.6
Leuaci 369, 11. 16.
Leuci 280, 11. M
Lexouii 316, 19. 317, 17. 321, 8. 327, N
 23. 450, 11.
Liberalia 736, 8. 26.
Libo. Vid. Scribonius. M:
Lib...

- C. Marcellus (*cons. a.* 49) 490, 15.
496, 21. 500, 27. 565, 15. 660, 10.
M. Marcellus *Aeserninus* 654, 10.
12. 655, 10—657, 26. 658, 3.
Marcia 765, 1.
Marcii Reges 750, 20.
Marcius. *Vid.* Ancus.
Q. Marcius 723, 19.
Marcius Crispus 706, 7.
Marcius Rufus 550, 3. 7. 561, 19.
Marcomani 288, 6.
C. Marius 279, 16. 682, 3. 683, 23.
694, 21.
Marrucini 505, 19. 556, 16.
Mars 391, 16. 20. 416, 13. 472, 12.
Marsi 501, 26. 503, 26. 551, 25. 553,
1.
Massilia 511, 17. 24. 512, 1. 15. 23.
26. 27. 521, 27. 537, 2. 6. 538, 9. 540,
12. 545, 26. 548, 23. *Massilienses*
511, 19. 22. 512, 2. 521, 18. 522, 3. 6.
9. 26. 538, 5. 10. 13. 25. 28. 30. 539, 15.
540, 9. 14. 544, 12. 23. 546, 4. 548, 26.
549, 5. 12.
Matisco 460, 6.
Matrona 255, 5.
Mauri 666, 10. 667, 26. 668, 18. 709,
18.
Mauritania 496, 19. 514, 3. 523, 16.
651, 9. 21. 655, 16. 676, 6. 17. 716, 3.
778, 25.
Maximus. *Vid.* Fabius.
Mazaca 659, 12.
Mediomatrices 333, 3. 450, 9 (*Me-*
diomatrix).
Medobrega 650, 13. *Medobregens-*
es 650, 14.
Meldi 351, 16.
Melodunum 438, 26. 439, 8. 440, 6.
441, 1.
C. Memmius 751, 13. 19. 24. 25. 785,
4.
Memno 732, 2.
Menander 783, 30.
Menapii 294, 2. 316, 20. 327, 1. 330,
11. 17. 20. 23. 340, 22. 348, 3. 5. 382,
21. 383, 26. 384, 3. 7. 12. 16. 386, 8.
399, 17.
Menedemus 581, 21.
Mercurius 391, 13.
L. Mergilio 652, 1. 653, 5.
M. Messala (*cons. a.* 61) 256, 12.
276, 15.
M. Messala 679, 20. 711, 17. 713, 4.
Messana 538, 7. 616, 21. 28. 679, 20.
C. Messius 682, 14. 18. 687, 19.
Metellus 742, 11.
Q. Metellus 752, 3. 6. 7.
L. Metellus 511, 9. 777, 13.
M. Metius 286, 4. 289, 23.
Meton 758, 9.
Metrodorus 758, 4. 9. 18. 759, 4. 762,
4.
Metropolis 606, 22. *Metropolitae*
606, 23. 28.
Milo 575, 2. 11. 767, 5.
Minerva 391, 17. 18. 619, 19. 21. 22.
Minucia *uia* 774, 3.
L. Minucius Basilus 397, 17. 21. 459,
27.
C. Minucius Reginus 701, 21.
Minucius Rufus 566, 5.
Minucius Silo 651, 24. 652, 8. 20.
653, 1.
Mithridates 662, 2. 14. 664, 13.
Mithridates Pergameus 638, 3. 24
—31. 639, 8. 11. 16. 664, 11.
Mona 356, 9.
Morini 294, 1. 316, 20. 327, 1. 339,
15. 340, 7. 23. 347, 12. 24. 361, 11. 450,
10. 451, 3.
Moritasgus 378, 20.
Mosa 332, 18. 21. 334, 1. 335, 23.
336, 9. 361, 18. 399, 20.
Mucii 747, 4.
L. Munatius Flaccus 651, 29. 652,
1. 728, 12.
L. Munatius Plancus 361, 15. 362,
7. 514, 22. 666, 25.
Munatius 764, 30.
Munda 736, 15. 741, 18. 742, 5. 6.
Mundensis 733, 23. 739, 9. 752, 18. 762,
20. 784, 12.
Mureus. *Vid.* Statius.
Musca 786, 5.
Mytilenae 617, 28.
Nabataei 624, 3 *inf.*
Nammeius 259, 17.
Namnetes 316, 20.
Nantuates 311, 2. 10. 314, 16. 333, 3.
Narbo 323, 6. 409, 28. 410, 1. 3. 487,
5. 513, 2. 548, 23. 786, 25.
L. Nasidius 538, 4. 23. 26. 28. 700,
1. 717, 9. Nasidianus 540, 5. 10.
Nasua 277, 12.
Naupactus 581, 25.
Neapolis *Italiae* 575, 8.
Neapolis *Africae* 666, 6.
Nemetes 288, 7. 395, 12.
Nemetocenna 487, 18. 491, 4.
Nepos. *Vid.* Cornelius.
Ti. Nero 637, 18.
Neruii 293, 17. 300, 10. 20. 301, 4.
10. 18. 302, 4. 304, 16. 307, 2. 14. 309,
3. 361, 12. 369, 4. 10. 17. 370, 10. 25.

Nouiodunum *Biturigum* 412, 19.
413, 16. 436, 21. 437, 11.

Numidia 651, 9. 676, 6. 684, 19. 778,
25. Numidae 296, 4. 297, 19. 305,
4. 550, 25. 551, 3. 559, 5. 21. 560, 22.
668, 4. 670, 28. 671, 14. 21. 672, 23.
674, 1. 9. 682, 1. 683, 25. 685, 11. 26.
686, 8. 687, 11. 18. 690, 9. 692, 19. 696,
6. 11. 14. 697, 15. 698, 2. 700, 26. 702,
7. 21. 25. 705, 7. 707, 6.
Nymphacum 577, 17.

Obuculum 654, 7.

Oceanus 256, 4. 9. 310, 5. 314, 24.
315, 21. 316, 16. 318, 21. 332, 23. 333,
1. 4. 8. 398, 17. 399, 16. 344, 8. 408, 19.
450, 13. 479, 10. 487, 11. 513, 18. 781,
24. 5
2
21

Ocelum 261, 15.

M. Octavius 565, 17. 567, 4. 14. 23.
26. 28. 616, 24. 647, 21. 27. 648, 3. 10
—19. 649, 2. 12. 14. 21—28. 688, 4.
Octavianus 567, 20. 646, 26. 648, 28.
29. 649, 4. 13. 22. 64

Octadurus 311, 12.

Octogesa 524, 3. 526, 29. 528, 5. 651

Oedipus 765, 18. 783, 25. 24.

Ollouico 423, 11. in/

M. Opimius 584, 5. 4

C. Oppius 766, 18. 773, 31. 33. 774, 623,
5. 21. 788, 4. P

Oppius 701, 24. 633,

Orchomenus 592. 18

- M. Piso** 256, 12. 276, 15.
Cn. Piso 666, 9. 672, 23.
Piso Aquitanus 334, 10.
Placentia 600, 21. 767, 21.
C. Plaetorius 643, 6.
Plaetorius Rustianus 716, 12.
Plancus. Vid. Munatius.
Plautus 765, 24.
Pleumoxii 369, 11.
Plinius Secundus 756, 7. 18. 20. 25.
Plotia rogatio 750, 9. 11.
M. Plotius 574, 3.
Pollio. Vid. Asinius.
Pompeius 754, 9. 11.
Cn. Pompeius 328, 1. 382, 1. 8. 409, 19. 491, 18. 22. 26. 492, 4. 5. 9. 20. 493, 10. 494, 4—30. 495, 15. 17. 496, 13. 20. 497, 10. 16. 498, 6—18. 499, 2. 9. 13. 15. 500, 19. 24. 27. 501, 17. 502, 9. 503, 6. 7. 15. 505, 16. 21. 506, 6. 9. 16. 507, 6—30. 508, 14—29. 509, 2. 4. 20. 510, 16. 28. 29. 511, 15. 20. 512, 9. 513, 8. 10. 514, 3. 520, 23. 523, 16. 29. 530, 19. 534, 11. 538, 4. 545, 20. 546, 22. 30. 550, 27. 554, 16. 563, 9. 564, 3. 565, 5. 567, 29. 568, 1. 4. 5. 25. 28. 569, 2. 8. 24. 570, 5. 14. 571, 30. 572, 3. 4. 10. 18. 573, 1. 3. 9. 575, 13. 576, 4. 28. 578, 26. 579, 3—24. 581, 5. 585, 11—588, 2. 589, 23. 591, 9. 13. 592, 6. 17. 593, 1. 2. 3. 14. 27. 594, 8. 595, 8—25. 596, 17. 597, 26. 29. 598, 7. 18. 24. 25. 599, 14. 600, 2. 10. 16. 25. 603, 7. 22. 31. 604, 6. 14. 16. 26. 605, 5—22. 606, 6. 8. 12. 607, 2—610. 611, 11. 612, 6. 14. 29. 613, 1. 5. 21. 614, 13. 21. 615, 3. 617, 16—619, 8. 620, 4. 14. 621, 13. 622, 29. 626, 6. 7. 646, 28. 647, 4. 650, 1. 651, 10. 653, 11. 654, 23. 25. 655, 1. 8. 11. 660, 2. 29. 661, 4. 699, 23. [718, 5.] 767, 10. 768, 18. 770, 5. 773, 9. 29. 30. 774, 9. 17—23. 775, 10. 776, 7. 778, 15. 26. 29. 780, 19. 782, 6. 9. 19.
Pompeia lex 563, 8.
Cn. Pompeius Alius 565, 1. 14. 584, 16. 675, 25. 676, 21. 24. 717, 2 *inf.* 4 *inf.* 718, 10—18. 719, 3. 5. 11. 720, 3. 19. 21. 721, 8. 11. 15. 19. 722, 2. 10. 23. 26. 723, 12. 18. 20. 724, 1. 12. 16. 25. 725, 4. 726, 5. 11. 24. 727, 2. 12. 15. 19. 728, 2. 12. 18. 23. 729, 7. 12. 731, 6. 732. 22. 25. 733, 13—25. 734, 8. 737, 2—12. 738, 23. 739, 15. 18. 25. 740, 1. 7. 15. 20. 23. 742, 3. 743, 1. 786, 24.
Sex. Pompeius 719, 1. 720, 11. 736, 24. 738, 2. 786, 23.
Pompeia 716, 11.
Pompeianus 501, 21. 508, 13. 514, 12. 545, 19. 581, 28. 586, 6. 587, 8. 588, 10. 18. 589, 18. 590, 21. 591, 3. 20. 593, 24. 596, 20. 597, 18. 22. 598, 3. 27. 599, 19. 601, 8. 608, 16. 23. 612, 21. 26. 613, 10. 14. 20. 29. 614, 32. 615, 4. 6. 10. 28. 617, 13. 620, 21. 628, 21. 655, 9. 674, 3. 676, 23. 724, 17. 725, 12. 726, 1. 738, 1. 15. 16. 739, 17.
Cn. Pompeius interpres 368, 4.
Pompeius Rufus 710, 25.
Q. Pompeius Niger 732, 2.
M. Pomponius 616, 20. 22. **Pomponianus** 616, 25.
Pontus 564, 5. 19. 643, 7. 24. 646, 5. 9. 658, 26. 27. 659, 23. 660, 18. 661, 10. 14. 28. 664, 4. 8. **Ponticus** 631, 3. 9. 645, 13. 21. 30. 646, 7.
Postumiana castra 722, 25.
Postumus. Vid. Fulvius, Rabirius.
Pothinus 621, 1. 624, 9.
Praeconinus. Vid. Valerius.
Probus 766, 27.
Probus 756, 1. 3.
Procillus. Vid. Valerius.
Ptiani 326, 20.
Ptolemaeus pater 564, 26. 618, 30. 620, 26. 621, 7. 10. 25. 622, 18. 624, 4. 626, 12. 642, 1.
Ptolemaeus Alius maior 618, 19. 620, 27.
Ptolemais 619, 25.
Pulcher. Vid. Clodius.
T. Paltio 372, 8. 11. 17. 373, 2. 6. 10. 599, 1.
L. Papius 500, 18. 20.
Puteoli 600, 21.
Pyrenaeus saltus 573, 15. **Pyrenaei montes** 256, 8; **saltus** 513, 3.
Quadratus. Vid. Volusenus.
Sex. Quintilius Varus 505, 7. 552, 7. 11.
Rabirius Postumus 668, 25. 678, 13. 779, 7.
L. Racilius 651, 25. 26. 652, 9. 30. 32.
Rancillus 594, 10. 605, 18.
Rauenna 496, 10.
Rauraci 258, 18. 272, 7. 395, 12. 450, 12.
Rebilus. Vid. Caninius.
Redones 310, 5. 450, 14.
Reges. Vid. Marci.
Reginus. Vid. Antistius, Minucius.
Regulus. Vid. Livineius.
Remi 292, 1. 293, 5. 294, 6. 295, 1. 2. 5. 10. 296, 5. 8. 297, 16. 299, 2. 12.

- Samarobriana** 361, 7. 374, 14. 378, 1.
Samnis 755, 27. *Vid.* Decius.
Santonum 261, 4; **Santonos** 262, 7;
Santonis 317, 19. 450, 7.
Sardinia 509, 7. 9. 14. 24. 568', 10.
 668, 22. 677, 7. 717, 8. 781, 2. **Sardi**
 749, 21.
Sarsura 705, 7. 21.
C. Saserna 669, 9. 680, 7. 694, 27.
 695, 4.
P. Saserna 669, 16.
Saturninus 497, 22.
Saxa. Vid. Decidius.
Scaeva 591, 28.
Scaldis 399, 20.
Seapula. Vid. Annius.
Scipio 493, 10. 494, 3. 18. 495, 9. 13.
 496, 13. 24. 564, 18. 579, 28. 581, 2. 5.
 582, 4. 14 — 26. 583, 5. 8. 10. 23. 27.
 593, 7. 15. 22. 604, 22. 27. 28. 605, 7.
 606, 8. 11. 30. 607, 5. 8. 24. 27. 610,
 23. 611, 22. 665, 12. 667, 6. 9. 669, 4.
 5. 674, 25. 676, 27. 677, 26. 678, 1. 29.
 679, 25. 680, 14. 681, 26. 682, 1. 683,
 13. 27. 684, 7. 11. 685, 6. 14. 686, 11.
 13. 24. 28. 687, 2. 8. 25. 688, 7. 14. 17.
 689, 3. 690, 5 — 26. 691, 26. 27. 692,
 14. 25. 27. 694, 25. 28. 695, 8 — 15. 26.
 696, 2. 5. 21. 697, 24. 698, 7. 701, 8 —
 25. 703, 1. 705, 3. 7. 22. 23. 706, 1. 14.
 15. 20. 707, 24. 30. 708, 3. 15. 710, 10.
 30. 711, 20. 712, 14. 713, 7. 22. 716,
 12. 16. 777, 26.
Scribonius Libo 507, 17 — 24. 565,
 16. 571, 12. 24. 26. 572, 29. 575, 24.
 576, 12. 20. 611, 22. 616, 7.
Secundus. Vid. Plinius.
Sedulius 459, 1.
Seduni 311, 2. 312, 6. 314, 20.
Sedusii 288, 7.
Segni 398, 24.
Segontiaci 359, 22.
Segouax 360, 9.
Segonia 654, 16.
Segusiaui 261, 18 (*uid. addend.*).
 443, 2. 450, 3.
M. Sempronius Rutilus 459, 26.
Senones 291, 13. 378, 18. 379, 21.
 380, 5. 582, 22. 383, 3. 5. 8. 21. 405, 22.
 406, 1. 408, 17. 411, 23. 425, 2. 438, 12.
 439, 1. 450, 6. 9.
 [Senticus 605, 9.]
L. Septimius 619, 7. 9. 11.
Sequana 255, 5. 438, 17. 21. 439, 1. 9.
Sequani 256, 4. 19. 257, 13. 258, 23.
 260, 5. 16 — 24. 261, 1. 4. 19. 262, 8.
 266, 29. 273, 9. 18. 26. 20. 274, 19. 21.
 24. 275, 1. 11. 19. 276, 10. 277, 19. 280,
 11. 284, 7. 286, 13. 290, 6. 333, 3. 388,
 1. 9. 17. 444, 3. 445, 14. 450, 6. 459,
 26. **Sequanus ager** 273, 28.
Serapion 621, 24.
Q. Sertorius 324, 23. 523, 28 (*uid.*
addend.). 750, 8.
Seruilia 765, 9.
P. Sernilius pater 776, 2.
P. Sernilius filius 562, 2 *inf.* 574,
 22. 27. 780, 24.
Servius Clodius 765, 23.
Sestius 772, 29. 783, 3.
P. Sestius 643, 6.
Q. Sestius 653, 7.
T. Sextius 381, 2 *inf.* 434, 4. 435, 6.
 460, 3. 468, 5. 776, 23.
P. Sextius Baculus 305, 13. 313, 18.
 403, 4. 11.
Sibuzates 326, 21.
Sicilia 506, 14. 509, 7 — 24. 538, 6.
 549, 18. 550, 5. 553, 14. 554, 18. 556,
 21. 558, 16. 561, 21. 562, 4. 568, 10.
 586, 6. 616, 18. 649, 29. 665, 21. 668,
 25. 675, 3. 676, 5. 677, 7. 678, 12. 687,
 27. 689, 21. 692, 30. 693, 10. 698, 12.
 779, 2. 6.
Siciliense flumen 654, 16.
Sicoris 514, 9. 518, 21. 523, 22. 524,
 5. 13. 16. 534, 1.
M. Silanus 381, 2 *inf.*
T. Silius 315, 2. 8.
Silo. Vid. Minucius.
Sipontum 771, 7.
P. Sittius 677, 18. 684, 19. 690, 6.
 715, 21. 716, 1. 14.
Sol 393, 6.
Sontiates 323, 8. 9. 14. 19.
Sorica 731, 5. 733, 12.
Spinther. Vid. Lentulus.
Squillus. Vid. Licinius.
L. Staberius 569, 15.
Statius Murcus 571, 14. 23.
Strabo. Vid. Caesar.
Suessiones 292, 9. 293, 11. 299, 1. 8.
 15. 464, 13. 17. 776, 19.
Sueui 277, 11. 14. 288, 7. 290, 1. 328,
 4. 7. 329, 23. 330, 5. 9. 332, 4. 12. 336,
 19. 338, 10. 11. 16. 386, 21. 23. 24. 387,
 7. 8. 13. 15. 397, 3. Sueua 289, 11.
Sugambri 336, 11. 338, 1. 4. 19. 401, 8.
Sulcitani 717, 9.
L. Sulla 268, 14. 495, 12. 26. 497,
 14. 694, 22. 750, 6. 774, 12.
Sulla Faustus 496, 18. 21. 712, 11.
 716, 3. 9. 10. 11.
P. Sulla 590, 19. 24. 28. 611, 9. 616, 1.
Sulmonenses 502, 19. 23.
P. Sulpicius Rufus 340, 24. 460, 5.

21. 374, 3. 375, 6. 7. 16. 21. 376, 2. 377, 8. 12. 14. 22. 399, 14. 401, 25. 460, 5. 767, 1. 769, 16. 22. 773, 11. 786, 17. Tollius Rufus 710, 24. Ti. Tullius 726, 22. 727, 6. 7. Tullus. *Vid.* Volcatius. Turbo 756, 5. Turones 310, 13; Turonos 408, 18; Turonis 450, 8. 487, 9. Turpio. *Vid.* Antistius. Tusci 758, 2. Tusculanum 786, 28. 787, 4. 22. Tuscus. *Vid.* Manilius. Tuticanus Gallus 600, 20.
- Vaculus 332, 22. Vaga 704, 22. C. Valerius Flaccus 285, 24. Valerius Flaccus, L. filius, eius, qui praetor Asiam obtinuerat 591, 21. L. Valerius Praeconinus 323, 2. C. Valerius Caburus 285, 23. 443, 14. C. Valerius Donnotaurus 443, 14. C. Valerius Prociillus 267, 10. 285, 23. 289, 14. Valerius 509, 7. 11. 24. Valerius adolescens 736, 23. Valetiacus 423, 27. A. Valgius 724, 15. Valgius 755, 23. Vangiones 288, 7. M. Varro. *Vid.* Terentius. A. Varro 573, 19. Varus flumen 536, 3. 5. 17. Varus. *Vid.* Atilius, Attius, Quotilius. T. Vasius 652, 1. P. Vatinius 487, 8. 573, 12. 26. 611, 21. 616, 8. 647, 24. 648, 16. 18. 30. 649, 19. 27. 669, 19. 749, 17. 768, 17. Vatinianus 648, 27. 30. 649, 9. Vbii 290, 2. 329, 24. 332, 11. 13. 333, 14. 336, 16. 338, 9. 20. 386, 15. 22. 23. 387, 3. 397, 3. 8. Vcubis 721, 20. 722, 22. 728, 20. 731, 7. 733, 16. Vcubenses 728, 23. Q. Velanius 315, 2. 9. Vellauii 450, 5. Vellaunodunum 411, 23. 412, 3. 413, 15. Velocasses 294, 2; Velliocassis 450, 11; Velliocasses 465, 3. Venetia 316, 17. Veneti 310, 4. 315, 2. 4. 316, 1. 317, 20. 320, 18. 321, 3. 26. Veneticus 322, 4. 339, 17. Ventipo 733, 18. Venus 750, 21. Veragri 311, 2. 12. 312, 6. Verbigenus pagus 271, 9. Vercassiellaunus Aruernus 451, 10. 456, 18. 457, 15. 459, 2. Vercingetorix 408, 5. 410, 16. 21. 411, 8. 412, 17. 26. 413, 15. 414, 21. 22. 415, 25. 416, 23. 417, 27. 418, 4. 420, 17. 19. 421, 24. 423, 1. 424, 9. 425, 5. 14. 22. 426, 3. 431, 12. 433, 8. 436, 2. 437, 9. 442, 7. 12. 20. 444, 6. 445, 7. 15. 447, 2. 4. 449, 21. 451, 11. 453, 13. 456, 3. 19. 457, 1. 459, 12. 18. C. Vergilius 679, 10. 24. 25. 688, 2. 707, 21. 26. 711, 8. 9. 715, 17. Veromandui 294, 2. 300, 21. 304, 13. Vertico 373, 20. 375, 21. Vertiscus 468, 20. Verucloetius 259, 17. Vesontio 277, 18. 278, 5. Vespillo. *Vid.* Lucretius. P. Vestrius 699, 21. 25. Vettones 513, 12. 14. 19. Vibius Curius 506, 2. 3. 774, 3. Vibo 616, 20. 617, 1. L. Vibullius Rufus 501, 17. 19. 503, 6. 511, 15. 513, 8. 568, 1. 27. 571, 20. 572, 27. 575, 13. 773, 30. 32. Victor 754, 13. Victoria 619, 21. 620, 1. Vienna 411, 1. Vinicianus. *Vid.* Coelius. Viridomarus 427, 18. 428, 12. 429, 6. 436, 8. 437, 5. 442, 20. 451, 10. Viridoux 321, 5. 9. 13. 322, 5. Vlia 656, 13. 14. 17. 23. 657, 7. 12. 719, 3. 720, 2. 13. 721, 5. Vnelli 310, 4. 317, 16. 321, 4. 450, 15. Vocates 324, 15. 326, 20. Vocontii 261, 16. Voctio 289, 12. Volcae Arecomici 410, 2. 443, 6. 512, 10; Tectosages 393, 1. Volcatius Tullus *pater* 771, 21. C. Volcatius Tullus *filius* 397, 12. 591, 14. C. Volusenus Quadratus 313, 20. 339, 13. 340, 2. 341, 12. 404, 7. 474, 15. 18. 488, 5—19. 595, 6. L. Vorenus 372, 8. 12. 15. 373, 5. 7. Vosegus 332, 21. Vrsao 732, 25. 741, 22. 742, 6. Vrsauonenses 729, 11. 12; Vrsauonenses 733, 27. Vspetes 328, 2. 330, 8. 336, 8. 338, 5. 401, 10. Vsseta 713, 6. Vtica 510, 4. 549, 25. 550, 7—19. 27. 551, 6—15. 557, 26. 558, 14. 27.

INDEX

- 562, 12. 668, 14. 675, 25. 676, 17. 28.
684, 8. 698, 11. 711, 18. 20. 27. 712, 6.
12. 13. 29. 713, 3. 4. 12. 18. 714, 29.
715, 4. 19. 21. 716, 4. 23. 717, 8.
Vticensis 558, 1. 701, 23. 711, 28. 712,
3. 6. 27. 713, 20.
Vulcanus 393, 6.
Vxellodunum 479, 20. 483, 3. 9.
- Vzitta 686, 27. 691, 25. 692, 29. 694,
25. 695, 26. 696, 13.
Zama 714, 9. 14. 27. 715, 7. 9. 716,
18. 23. Zamenses 714, 20. 28. 716,
20.
Zela 661, 28. 662, 5.
Zeta 701, 11. 704, 22.

INDEX RERVM IN QV PRAETER EMENDATIO TRA

NIBVS ET NOTIS COMMENTARIORVM M.

Ab ante b a Caesare non positum
317, 11.

Ablatiuus omissa praepositione 26;
absolutus. *Vid.* Participium.

Abundantia quaedam, qua uerbo
participium similis significatiois ad-
icitur 64.

Ac. *Vid.* Copulatiuae particulae.

Ac tamen *et* at tamen 169 *fin.*

Accusatiuus ex datiuo alii uerbo ad-
iuncto elicitur 177.

Accusatiuus cum infinitiuo in cau-
sali enuntiatio orationis obliquae 27.

Acies triplex 155.

Aequiescere alieni rei 20.

Ad similitudinem indicat 173.

Adest usus 184 *extr.*

Administrare eadem 26 *in.*

Aequare alieni rei 484, 8.

Africanus quando cum cohortibus
Hispanis ad Pompeium in Graeciam
peruenerit 161.

Aggeratio 114.

Aimoius 36 *fin.*

Alauda legio sexta Caesaris et alia
quinta Alauda 120.

Ambarri, Ambibarri, Ambilareti,
Ambiliati, Ambiuariti, Ambluareti 106.

Animaduertere, ut 26.

Antequam *apud Hirtium non legi-*
tur 13 *extr.* 14.

Anthol. Burm. II p. 62 785, 4.

Apollinaris Sidonius *ep.* IX, 14 36.

Appianus b. ciu. II, 18 127 *extr.* ;
II, 54 153; II, 79 782, 9.

Aquinus, non Aquinius 694, 27.

ror *passive* 159.

athi pars Armeniae minoris a
conceditur, ipseque fratri
Ariobarzani attribuitur 200.

Atiobarzanes et Ariarathes fratres,
reguli Cappadociae, filii Ariobarzani
201.

Aspernari *passive* 18.

Atque. *Vid.* Copulatiuae particulae.

Attingere ad aliquid *poëtarum* 146.

Attractio, qua generali uocabulo
speciali substituto ea, quae illi con-
ueniunt, huic accommodantur 180.

Auct. rhet. ad Herenn. IV, 43, 55
146.

Auersio. Ex auersione 25 *extr.*

Auguralia *et* auspiciorum libri L.
Caesaris 785, 4.

Augusti constitutio de tempore sor-
tendarum prouinciarum 130.

Balbus maior 33. 36; minor 33

S. Barboleni uita 100.

Belgium non est pars Belgarum 79.
Boii 103.

Brannouii 106 *extr.*

Caesaris legiones in Gallia 118 *sqq.*
781, 25; copiae bello ad Herdam gesto
139 *extr.*; legiones in Graecia 153
sqq.; bello Africano 218 *sqq.* Plebi-
scitum, ut Caesaris absentis consula-
ribus comitis ratio haberetur 131.
Condiciones a Caesare ante bellum ci-
nile latae 781, 25. Caesar Alexandria
in Ciliciam et inde in Syriam nauibus

praefectus est 195. Quando libros de analogia scripserit 752, 15; eius liber de astris 757, 20. 785, 4. Scripta falso Caesari tributa 783, 4.

L. Caesaris auguralia et libri auspici-
ciorum 785, 4.

L. Caesar adolescens 134; eius mors
31.

Caper p. 2244 P. 785, 4.

Captus *addend.* ad 74.

Cassius Dio XLI, 50 *addend.* ad 161.

Cateruati 18.

Cato de re rust. 68 171.

Centuriones in donationibus quan-
tum acceperint 112.

Cerauni, Ceraunii 159.

Cetrati 138.

Charisius p. 86 P. 757, 6; p. 98 P.
756, 15. 16. 26; p. 108 P. 756, 26; p.
109 P. 755, 21.

Cicero Brut. 72, 253 753, 11; 75,
262 4 *extr.*; pro Muren. 41, 89 84;
pro Coel. 5, 12 151; Phil. I, 15, 36 83;
II, 37, 94 200; V, 8, 22 185; XIII, 16,
33 168; pro Vareno fragm. p. 443 O-
rell. 173; ad Fam. II, 13, 3 186; VII,
5, 3 767, 5; (Coel.) VIII, 8, 8 129; 8,
5 136; XIV, 8 771, 24; ad Q. fr. III,
1, 17 769, 1; ad Att. IV, 18, 3 769, 24;
VIII, 3, 2 131; IX, 13, 7 158; XIII, 2,
2 200 *extr.*; ad Brut. I, 14 158; Lael.
19, 68 185; de diuin. I, 15, 27 200; I,
24, 49 18; II, 37, 79 200; Tusc. I, 13,
29 19; de off. II, 23, 81 19. Q. Cic. pet.
cons. 5, 18 185.

Circumspicere aliquid *i. e.* circum-
spiciendo quaerere 87.

Clam *cum accusatio* 26.

Clanculum 25.

Coaceruari *de uiuis* 103 *extr.*

Coepti *cum infinitiui passiuo* 19;
coeptum est *et* incipitur agi, *non* coe-
pit *aut* incipit 164.

Collectanea 765, 16.

Collocatio uerborum 183 *fn.*

Comitatus *male positi* 142.

Compluries 144.

Concurrere 19.

Condensus 18.

Coniunctiuus praesentis directae
orationis in obliqua in coniunctiuum
imperfecti transit 85. Coniunctiuus in
oratione obliqua pro accusatiuo cum
infinitiui 182; in enantiato relatiui
male positus 21. 24 *extr.*

Consecratus *passiuo* 18.

Consecutio temporum. *Vid.* Prae-
sens, Tempora.

Conspiratus 588, 17.

Constituere 207.

Consules in ipso magistratu cum im-
perio ex urbe proficisci poterant 132.

Contegi in aliqua re 112 *fn.*

Conuenire *de uno* 379, 26.

Conuulnerare 18.

Copulatiuae particulae et, atque, ac
tribus aut pluribus membris composi-
tis aut omnibus locis aut nullo inter-
ponuntur 68. Copulatiuae particulae
a negatiuis separatae 167 *et addend.*

Cornelius Nepos Them. 7, 6 182;
Alcib. 5, 2 189; Epam. 10, 3 164.

Cruciabiliter 18.

Curiata lex 132 *extr.*

Deducere *verführen* 497, 10.

Deficit aliquem, *non* alicui 313, 16.

Deiotaro non tota Armenia minor
adempta est 200.

Demonstratiuum pronomen positum
nulla persona ante significata 23. 29
extr.; qua ratione pro reflexiui po-
natur 62.

Depostulare 25.

Distentus, *non* distensus, *formatur*
a distendendo 197.

Diuersa *ab antiquioribus non di-*
cuntur inter se opposita 151.

L. Domitius Ahenobarbus 130.

Cn. Domitius Calpinus 128 *extr.*
130; et alius Cn. Domitius, praefectus
equitum 130.

Ephemeris 35.

Eripere aliquid ab aliquo 126.

Erogare = exigere 227.

Errabundus 18.

Et — que *numquam duo nomina*
componunt 243. Et *pro* etiam *neque*
a Caesare neque ab Hirtio positum
69 *fn.*, *neque in b. Afr.*; *de Hisp.*
dubium est 228 *extr.* Cf. Copulatiuae
particulae.

Etiam *adiecta negatione pro ne* —
quidem 145. Neque etiam = neque
dum 146.

Excellens *de loco* 25.

Exporgere 18.

Fides. Per fidem *i. e. datam nec*
seruatam 123.

Filiis *qua ratione pro filiabus poni*
non liceat 188.

Flavius Licinius Firminus Lupici-
nus 37. 38.

Flodoardus 36 *fn.* 46.

Participium futuri in fine designando
20. Participii perfecti passivi ablativus absolutus nullo adiecto vocabulo a Caesare non ponitur 148.

Pauci factio nobilium 127.

Paucus 19.

Pelagus 25.

Persuasum sibi habere 312, 16. Persuasus 18 et addend.

Petraeus, Petreus 169 et addend.

Petrarcha 37. 47.

Pharnaces quo die victus sit 12.

Plebiscitum. *Vid.* Caesar.

Plostra 19.

Pluries non est Latinum vocabulum 144.

Plusquamperfectam ex participio perfecti et fueram coniunctum 77. Plusquamperfectum pro imperfecto et perfecto 20. 24.

Plutarchus Cat. min. 43. Pomp. 52 127 extr.; Caes. 37 153.

Pompeiani bello Africano quot elephantos habuerint 226.

Pompeius Gallos vicit, Massiliensibus Sallyas attribuit 137; Africam non obtinuit 127 extr. Pompeii copiae initio belli civilis 127 extr. Lex Pompeia de tempore sortiendarum provinciarum 128 extr., caput legis de iure magistratum 131.

Pompeius comm. art. Don. p. 108 Lind. 754, 29; p. 230 Lind. 753, 17. Postquam cum coniunctio 17.

Potiri cum ablativo, genitivo, accusativo 19. 24.

Praeposito vocabulis inter se oppositis in altero membro omissa 57. *Vid.* Ablativus.

Praesentis coniunctivus post perfectum in narratione 171 extr.

Pridie significatur binarii numeri nota 158.

Priscianus p. 719 P. 785, 4.

Prohibere absolute positum 88.

Promunturium 317, 22.

Pronomen. *Vid.* Demonstrativum, Relativum.

Propositum sibi habere 312, 16.

Prosilire 19.

Protinus = porro 18.

Prominciarum constitutio 8; sortitio 128 extr. sqq.

Quam magnus, similia a Caesaris usu abhorrent 521, 10.

Quamvis apud Hirtium non legitur 13 extr. 14.

Que — et 20; que — non 167 et addend.

Quis pro quibus 25 An.

Quisque 105.

Quod male cum coniunctivo positum 25. Quod subiecto coniunctivo pro accusativo cum infinitivo positum 27.

Quoque — non 145 An.

Quoque versus, non quoque, in absoluta sententia ponitur 71 et addend. ad 72.

Rauraci 109.

Recipere omisso se 669, 14. Se recipere castello pro ib. castellum 26.

Recurrere 26 in.

Relativum neutro genere ad duo vocabula alius generis relatum 56. Relativum post duo vocabula diversi generis priori accommodatum 296, 9.

Repente in b. Afr. non legitur 22 in.

Reportare se ad aliquem 26.

Rutilius Lupus II § 1 180.

Saburra et Sabura 558, 26.

Sallyes a Pompeio Massiliensibus attributi 137.

Saucius factus 19.

Scutati 138.

Sebosiana ala addend. ad 261.

Segovia Hispaniae ulterioris 199.

Segusiani, non Segusiani addend. ad 261.

Senatusconsultum de tempore sortiendarum provinciarum 128 extr.

Seneca epist. III, 8 (29), 7 115.

Servius ad Verg. Aen. I, 267 785, 4; XI, 743 5.

Seu non ponitur ante vocalem in commentariis 629, 6. Siue — siue duo enuntiata diiungit, quibus sua cuique apodosis subicitur 196.

Siciliense flumen 199.

Signum fugae ostendere 25 extr.

Silere verbum facere 25 extr.

Simulatque cum 16 extr.

Spatium loci 80.

Sperare, ut 185.

Subito apud Hirtium non legitur 14.

Subministrare 18 extr.

Succedere 173.

Suculae 171.

Sudor 410, 11.

Saessiones 107.

Suetonius Caes. 28 131; 29 780, 13. 781, 25; 56 9. 33.

Super, cum locus significatur, in

111. 436, 8.
Trebellius Pollio Gallien. 1
Tribuni militum equites Roman
runt 101.
Tribunicia potestas a Sulla d
tata 133.
Tristimonia 18.
Valerius Maximus V, 1 ext. 3
16; VIII, 9, 3 749, 23.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine is incurred by retaining it
beyond the specified time.

Please return promptly.

MAR 14 '66 H

06/01/69

502751
JAN 28 '76 H

